

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

A 861,385

PROPERTY OF
*University of
Michigan
Libraries*
1817

ARTES SCIENTIA VERITAS

PROPERTY OF
*University of
Michigan
Libraries*

1817

ARTES SCIENTIA VERITAS

11

890.8

A151

u

FRAGMENTA
COMICORUM GRAECORUM

COLLEGIT ET DISPOSUIT

AUGUSTUS MEINEKE.

VOLUMINIS V

COMICAE DITIONIS INDICEM ET SUPPLEMENTA CONTINE
PARS I.

BEROLINI.

TYPIS ET IMPENSIS G. REIMERI.

MDCCCLVII.

COMICAE
DICTIONIS INDEX.

COMPOSUIT

HENRICUS IACOBI.

PARS PRIOR.

A—I

**PRAEMISSA SUNT AD FRAGMENTA COMICORUM ADDENDA
ET CORRIGENDA.**

BEROLINI.
TYPIS ET IMPENSIS G. REIMERI.
MDCCCLVII.

HENRICI IACOBI

AD

AVGVSTVM MEINEKIVM

EPISTVLA

undequadragesimo quum Tu, Vir Clarissime, primum
orum Tuorum volumen publici iuris fecisses, inchoa-
ongo temporis spatio opus intra breve triennium ita
isti, ut quod reliquum esset supplementorum et λέξεως
en, proximi tunc anni sine ad optatam metam perven-
esse sperares. Huius partis curam ut in me confer-
nevola Caroli Lachmanni sententia facile adduce-
nec, quo ardore in susceptam operam incumbebam,
m videbatur, ut Tuae Te voluntatis poenitere posset.
ive infirmitatis humanae ea est natura, sive singularis
hominis in perficienda opera tarditas et cunctatio, ite-
quintus decimus hic annus factus est, quum tandem
ndo foras prodire iubetur liber, desperatus fortasse per-
, nec iam ab huiusmodi editore expectatus. Ipse si
3 difficultates et aerumnas excusare vellem, meomet
ne gladio iugularem. Nam et recta opus est in susci-
) suarum cuique virium aestimatione et par requiritur
artifex: ut quoquo me vertam non effugere videar gra-
am reprehensionem iustissimasque luere cogar culpae
s. Etenim verissime simul et gravissime dictum est,
Scaligeri ingenio debemus: 'Si quem dira manet sen-
iudicis olim, Damnatum aerumnis suppliciisque caput:

a *

Hunc neque fabrili lassent ergastula massa, Nec rigidas vexent fossa metalla manus; Lexica contexat: nam caetera quid moror? omnes Poenarum facies hic labor unus habet.

Ingratus sim, ni quidquid poenarum, undecūque erit, in hoc caput conflatum fuerit, facile ferendum putem, memor beneficiorum, quibus me per huius libri opportunitatem insigniter cumulatum esse usque praedicabo. Quum enim in caeteris artibus et disciplinis quicumque ad ipsam aliquam doctrinam aliquando suo Marte profitendam aspirare cupiunt, praeter primae institutionis fundamenta varia deinde neque admodum ludicra illa exercitatione formandi firmandique sint; quum insignium maxime in suo cuiusque genere virorum non intueri solum sed imitari opera, inque minutissimis artificii ipsius artis exempla suis viribus exprimere doceantur: in hac amplissima liberalis institutionis materia facile fit, ut levisima opera defungi satis habere malimus quam diuturna cura atque studio audiendo imitandoque eo pervenire, ut aliquando nostris 'viribus confisi, quippe nostro in regno, illud ipsum discamus, laborare utiliter'.* Itaque hoc optimum est factum, ut Tui operis gratia Tuaque humanitate haec mihi copia data sit, huius ingenii tenuitatem labore et industria aliquatenus compensandi.

Quodsi omni ex parte recte et uti mihi ipsi satisfacere hoc officio functus esse viderer, multo iam laetiore animo hoc tandem a me ditterem volumen: satisfacissem autem aliqua ex parte, si universam harum reliquiarum dictionem plene, accurate, diligenter, intellegenter, omnino autem aequabili ratione et arte tractatam composuissem. Nunc multo aliter evenit: nam et longo demum usu et subinde confirmatis viribus inter ipsum edendi libri studium eo perventum est, ut, quod ab initio factum oportuit, in altera magis litterarum serie ad certam alicuius rationis normam dirigere et diligentissime perpendendis officiorum omnium momentis rem instituire mallet, quam, quum prius erratum esset, in er-

* cf. G. Hermanni opuscula V p. 319.

rore perseverare. Errarem autem, si huiusmodi librum perfunctorie et, modo obiter evolventi prima postrema inesse viderentur, absolvi potuisse putarem. Vetant enim proposita aliquot egregia in hoc genere ad imitandum exempla, vetat horum studiorum qualis hoc saeculo per incomparabiles viros composita et exornata est lex et ratio, vetat Tui libri materia et ars, harum reliquiarum ubertas et copia: ut, nisi singula et universa, maxima minima, gravissimi ponderis vocabula tenuissimasque vuculas, undique locorum, ubicunque legantur, sive rationem singulorum assequaris, sive dubia et obscura relinquuntur, collegeris disposueris composueris, haud facile sine cura et sollicitatione futurum intelligentissimorum grammaticorum iudicium expectare liceat. Neque tamen vanus hic metus est, ut optimorum virorum de hoc libro expectationi respondeatur: neque ipsius voluminis ambitus cuiquam imponet, quando data opera et inter studiorum continuos labores, quae inesse debere putaverit, omissa, quae suo loco posita, alieno, quae cum vicinis recte composita, vinculis soluta, omnino magnam partem ita administratam invenerit, ut viam ac rationem deesse appareat.

Ipsius libri si quis frontem aspiciat, Comicae dictionis indicem prae se fert: eius vocis quae vis esse videatur, pro varia, qua quis eiusmodi indicis uti voluerit opportunitate, varias explicabit rationes. Nam sive quam vocem, si quod vocabulum, si quid ex fractis graecae comoediae tabulis memorabile alicubi invenerit, quod inesse ipsi operi putet, indicis ope ipso reperto loco contentus erit: sive in Aristophane versatur explorandisque singularibus huius ingenii virtutibus, ecquid peculiare bonum huic poetaetribuendum sit, ecquid commune habeat cum reliquis humanae vitae de scena imitatoribus, indicari hoc libro iubebit: sive universum horum poetarum dicendi usum cognoscere studet, ut vel in minutissimis rebus linguae litterarumque memoriam exhaurire liceat, huius libri indicio uti volet: denique in singulis ipsarum reliquiarum verbis sive examinandis, sive confirmandis mutan-

disve quum auxilium a poetarum dictione petiverit, ab ipso huiusmodi indicis auctore paratam sibi materiam expectabit. Ita fit, ut, quum universis singulorum commodis una servire difficillimus sit labor, non possit sibi non ipse operis auctor talem scribere legem, qualis ipsi rei consentanea sit, ut, modo rei consuluerit, etiam hominibus quod sibi tribui velint datum iri confidat. Ipse autem quid de re sentirem saepe Tibi, Vir praestantissime, coram significavi; nec quanquam promissis a Te semel iterumque sero ita satisfactum iri intellegbas, pro singulari adiuvandorum iuniorum hominum, praesertim pulcri bonique studiosorum, voluntate, quominus id fieret impediebas: hoc est enim, initio facto perque varias vitae et fortunae vicissitudines intermisso opere, postquam excerpando eligendoque parum profici intellexi, ut tandem sumpto spiritu singulos singulorum vocabulorum locos plenissime et copiosissime exhiberem, diligenter examinatos describerem, cum caeteris ad aliquam continuitatis speciem componerem; ut proposito aliquo primariae, si fieri posset, significationis exemplo reliqua ordine et ratione connecterem; vel ubi per formarum diversitatem una omnia serie explicare datum non esset, ipsas formarum vicissitudines ita collocarem, ut quonam metiri rem modulo placuisset, haud difficile appareret. Nam lubrica admodum res est neque a libidine aliena, si quis ea tantum in medium afferre velit quae graviora sint vel notatu digniora; quum etiam versatissimo in hoc litterarum genere homini, etiamsi omnes omnium locorum voces vocabulorumque coniunctiones probe accurateque memoria tenacissima comprehenderit, vel sic tamen accidere possit, ut (verbis utar Christiani Augusti Lobeckii*) aliquando ad ea obstupescat, quae plus centies legerit, praesertim si quid usus praeter rationem affinxerit. Univerſa autem universae memoriae exempla si quis a principio ordiendi operis colligat, praescripti temporis norma et modulo rem absolvi non licere apparet, nedum in hac ingenii doctri-

* ad Phryn. 354.

naeque infirmitate, in his ipsius orationis diversitatibus, temporum vicissitudinibus, ipsorum testimoniorum multiplici difficultate. Vt, secus quum sit, si inter describendarum paginarum spatia rem aliter atque aliter administrare re ipsa cogare, fieri non possit quin doctorum hominum commodis tempus sumendum sit, quo sero, sed tamen aliquatenus solvatur nomen.

Adumbravi rationes, quibus accidere potuerit, ut e longinqua peregrinatione hic liber redux non sine diversorum, quibus commoratus fuerit, locorum notis et signis, iam tandem in patriam redeat amicosque et familiares quaerat. Horum in adspectum quum forte venerit, si quam currente rota induerit formam examinaverint, non opus erit, quid in prioribus omissum perperamve tractatum sit, multis explicare. Dabitur insuper opera, ut gravissima aliquot peccata supplementis sarciantur: nam et in illis, quae nulla facile arte, sed cura et diligentia indigent, admissa scio, quae nollem commissa; veluti quum ad Atticorum legem ipsa lemmata conformare constituissem, factum est ut exciderent aliquot voces sero in ordinem recipiendae; rursus ut quibusdam formas praescriberem a nullo unquam Atticorum usurpatas, nisi quod grammaticorum usu praeformari solent. Haud pauca sunt, in quibus verborum sententiam oscitanter acceperim, perperamque intellecta loco non suo posuerim. Testimoniorum autem copiam quum plenam ascribere studuerim, factum est aliquotiens neque tamen in gravioribus, ut similis vel aequalis loci memoriam neglexerim. In magna parte, praeterea in prioribus libri paginis, excerptarum formularum ambitum non satis accurate notatum invenies, nec quibus spatiis dirimantur singula ipsorum versuum vocabula per lineolas distinctum, nec, si quid praeter librorum auctoritatem arte ingeniove mutatum sit, usque quaque indicatum. Horum autem signorum et compendiorum facilis, credo, erit ratio. Namque asteriscis singulis quae vocabula correctioni debeantur indicavi, quae coniecturae ope addita, etiam pa-

renthesi comprehensa; lacunosis binos appinxi asteriscos: quae versuum legibus vel orationis usui vel sententiae vim faciant, cruce signata; quae eicienda sint, rectangularibus inclusi parenthesisum finibus; ubi dubitationi locus sit, interrogationis notam apposui. Lineolis rectis dextrorsum ductis omissas a me in describendo singulorum testimoniorum voces notavi, versuum fines perpendicularibus significavi: ubi binae appositae sunt perpendiculares, totos omisi versus vel singulos vel etiam plures. Poetarum nominibus qui adiecti sunt numerorum priores ipsius operis volumina indicant, alteri paginas, tertius quisque singularum paginarum numeros fragmentorum, quartus versus. Ita, sive quis maioris huius editionis voluminibus utitur, sive altero qui anno quadragesimo septimo editus est libro, effectum spero, ut singulorum vocabulorum locis indicatis singulae facile inveniri possint paginae, vel eiusmodi reliquiarum, ex quibus potiora tantum recepta sunt, modo graviores illas voces in hoc indice evolveris.

Hactenus de ea huius voluminis materia dixi, quae maiorem libri, cui indicis nomen inscripsimus, continet partem. Restat ut quid praeter eam lectores inventuri sint, paucis significetur. Etenim priores centum duodetriginta paginae, anno illae quadragesimo quarto typis descriptae, ea afferunt, quae tunc ad superiora volumina addenda adnotandaque habebas; quibus meas aliquot adnotatiunculas addere licebat. Non ita multo post quum minorem editionem adornasses, ampla succrevit recens addendorum copia, seu novis librorum subsidiis seu doctrinae ope comparata. Haec quum ipsius *λέξων* paginae dudum describi coeptae essent, ad absolvendi totius operis finem reservabatur, identidem, si res ita tulisset, augenda et locupletanda. Neque frustra eam spem fuisse, docet insignis doctorum virorum de Graecae linguae studiis bene merendi voluntas, qua ducti Batavorum, Anglorum, Francogallorum, nostratium egregii aliquot viri non solum novos ex bibliothecarum latebris thesauros in lucem

attulerunt, sed etiam veteres doctrinae fontes denuo aëundo pridem inde hausta nova luce collustrarunt. Quorum virtutes singillatim laudibus efferre quum non sit huius loci, satis erit in sequentibus hanc praefationem paginis ea commemorare, quae ex novarum copiarum horreis ducenda fuerint. Neque enim omnia exhauriri potuisse videbunt, qui singulos illos libros, veluti *Etymologicum Gaisfordi*, peculiari cura, et ut verbum verbo conferant, denuo excusserint: alia ne debuisse quidem adhiberi facile concedent, qui ipsius operis originem et rationem et huiuscemodi supplementorum fines examinaverint. Nam addendorum atque etiam addendorum corrigendorum emendandorumve ope librum ipsum ita supplere et constituere, ut pro novo eodemque perfecto omnibusque numeris absoluto haberi debeat, humanarum virium excedit modum. Satis erit eos, qui non alieni sint ab huius artis usu et rationibus, intellegere non defuisse studium, quo quid fieri posset significaretur, ut et communi litterarum utilitati consuleretur, et etiam aliorum industriae reliquum esset, quod suis viribus ad ipsam artem locupletissime exornandam molirentur. Vel nunc quantum aliorum curae et diligentiae debeatur, testes erunt ipsae paginae, quibus amicissime consultum esse Bergkii et Nauckii studiis, horum nomina indicabunt, ut taceam alios permultos, qui voluntate sua et benevolentia nos adiuverunt.

Sed ut redeat, unde deflexit oratio, Tibi iam agenda sunt gratiae, Meineki, quem de me unum omnium maxime meritum esse, neque ipse ignorare voles, et sciunt, quorum haec scire interest. Tibi enim hunc librum debeo, Tibi haec studia, Tibi si quid de litteris aliquando bene meriturus sim. Quantum, ut Tuo nomine haec opera non prorsus indigna esset, laboraverim, amicis cognitum: quorum quum egregia quaedam nomina mors eripuerit, sancta erit memoria; quos divini numinis gratia conservavit, salvos sospitesque esse velit omnique laude florentissimos. Equidem operam daturus sum, ut Caroli Lachmanni piis manibus ea admiratione, ea in-

comparabilis virtutis, si natura suppeditet, aemulatione iusta facere liceat, quam verae pietatis originem causamque, dum in vivis erat, ipse pronuntiavit. Regimontanorum autem benevolentiam fautorum, in quibus Lobeckium et Lehrsium absentes absens veneror magistros, ut laudibus aequare non sit datum, voluntas certe non deerit strenue admitendi, ne ignominiae illis sit me suum habere alumnum. Quid Ludovico Friedlaendero, quid Martino Hertzio, quid ei viro debeam, qui et egregiam in adiuvandis litteris operam et insuperabilem huic praesertim libro praestitit patientiam, Georgio Reimero, tacita decet apud animum verecundia colere, non orationis impotentia labefactare. Tu vero vale, Vir Eximie, mihi que favere ne desine!

Scribebam Berolini a. d. XVII. Kal. Decemb. a MDCCCLV.

SVPPLEMENTA ADDENDORVM VOL. I.

Praef. p. X de iambicis philosophorum versibus cf. Nauckii progr. gymu. Ioach. a. LV p. 33 sq.

p. XI Crantoris ap. Stob. XCVI 13 versus Critoni comico assignavit Bergkii Lyr. II p. 1081.

p. 6 Aristotelis ap. Erotianum p. 176. 178 memoriam ad p. 953, 10 Bk. pertinere putat Adolfus Bournot phil. IV 274, qui pro *Κωμικοῖς* reponendum suavit *Προβλήμασιν* (XXX 1).

p. 12 de Asclepiade Myrleano peculiari dissertatione anno XLVI exposuit K. Lehrsius Analectorum Gramm. cap. 1 sive Herodiani p. 428 sqq. Ibi et primo a. Ch. n. saeculo Asclepiadem floruisse docuit p. 432: et apud Athen. 501 e *ὁ δὲ Μυρλεανὸς Ἀσκληπιάδης ἐν τοῖς Κρατίνου βαλανειόμφολοι, φησί, λέγονται ὅτι* — scribendum esse pro *ἐν τοῖς περὶ Κρατίνου* probabiliter coniecit, ut in libro quem de poculo Nestoreo composuit Asclepiades Cratini versum (v. 2, 49, 9) attigisse videatur, p. 441. Idemque p. 444 sqq. examinatis scholiorum Aristophaneorum locis sibi non videri dixit Aristophanea cum eo colore convenire, quem in Myrleano interprete Homeri cognoverimus, p. 447.

p. 14 apud Hesych. *Κολακοφοροκλείδης* nulla est Heroi, sed Asclepiadis memoria, quam attigit Lehrsus l. l. 446: Hermipp. 2, 394 (6). ib. l. 6 Süvernii coniectura p. 83 on 28) comment. de Avibus legitur: cf. Cratin. 2, 154 (10). le Didymi *κωμικῆ λέξει* nuper disputavit M. Schmidt, de Dimo vocabulorum interprete comm. I. Olsn. 1851, zeitsch. f. erth. 1853, 510 sqq. (Didymi fragm. p. 27—82). de Theone p. 523 sqq. 14, 2 a f. .cf. Et. Sorb. *ἐν ὑπομνήμασι M.*

p. 16 annot. cf. Polluc. VIII 126 *εἴ τι χρῆ Κρατερωῶ πιεῦειν τῷ τὰ ψηφίσματα συνάγοντι*: monuit Nauck A. L. 1848 p. 511.

p. 18, 1 apud schol. Apollon. IV 973 *ἐν τῆ. Κωμικῆ λέξι τῆ συμμίπτω* est.

p. 20, 18 Pittaci dictum, *Μεγαρεῖς δὲ φεῦγε πάντας· τὶ γὰρ πικροί*, in anonymorum comicorum fragmentis collocatum ed. min. p. 1257 (398): 'quid enim Pittaco cum Mergensibus? Adde quod eodem loco (Anth. Pal. XI 440) iam aliorum comicorum, Menandri Diphili Philisci, versus feruntur. Ac fortasse *Πιττακοῦ* ex *Φιλίσκου* corruptum.'

p. 23, 2 a fin. de Ovidii Heroid. XV loco v. Schneidewini sputationem n. rhen. mus. II 138. III 144. cf. Lachmanni oem. schol. univ. Berol. 1848.

p. 46, 14 cf. ad Apostol. (qui *οὕτως ἔλεγε Κρατῖνος*) II 69 Leutsch.

p. 53, 11 de Polluc. VII 41 v. vol. 2, 71 (10).

p. 81: Pherecratis *Ἀυτομόλους* fabulam suspectam redit Pollucis II 33 cod. A Bk. *παρακόμους δὲ τοὺς κομῶντας ἴμφις εἴρηκεν ὁ κωμικός* (v. infra ad 3, 321. 4, 681 suppl.), *Περεκράτης δὲ ἐν χρῶ κουριῶντας, ἣ ὅστις τοῖς Ἀυτομόλους αὐτοῦ διεσκεύασεν* (v. ad 2, 355 suppl.).

p. 84: apud Bekkerum Poll. IX 83 bis, item VII 152, X 5. 89 annotandum est *κραπαταλοῦ* nominis formas et similes ametabolo et oxytonos scribi: *κραπαταλοί, κραπαταλόν, κραπαταλοῖς*. Cf. 2, 288 (4) et Lobeckii path. proll. 95.

p. 87, 3 scr. *μόνος ἐκ κεφαλῆς κτέ.*

p. 88 de *Ἀψευδέσιν* Teleclidis fabula pro spuria habita huius voluminis p. 30 sq.

p. 89 de Philoxeni aetate v. 4, 635.

p. 96 Iamborum et Tetrametrorum Hermippi quae feruntur reliquiae ex hoc loco in minorem editionem receptae sunt p. 152 sq. Eadem in Lyricorum editione altera p. 618 sq. exhibuit Bergkius, ubi tertium fr. ita scribendum esse coniecit:

ξύνεστι γὰρ δὴ δεσμίῳ μὲν οὐδενί,
μόνοισι δ' ὑπαγωγέῃσι τοῖς αὐτοῦ τρόποις.

priorem versum eodem modo Godofr. Hermannus dedit ap. Bernh. Suid. v. ὑπαγωγέως, alterum ita: ὑπό τισι δ' ὑπαγ. τ. αὐ. τρ. pro μόνοισι nescio an eodem iure αὐτοῖσι legendum videatur.

p. 97 fr. IV scr. τῶν Κυλικράνων εἰς ὑπάρχων p. 98 fr. V, quod et ipsum de Heraclea interpretandum, quomodo scribendum sit v. infra p. 3: vs. 2 quod correctum est σεσαλακωνισμένην, debetur Schneidero Lex. Gr. v. σαλακωνεύω. vs. 1 αὐτοστράτηγον proponebat Bergkius. p. 99 fr. VI idem 'verba, inquit, τις ὀνομάζεται fort. grammatici sunt.' fr. VII scr. Καλλίας ἢ Διοκλῆς ἐν Κ. fr. VIII σύνδετον Schweigh. Bergkius ipsum Hermippi testimonium excidisse suspicatus, quod antea ap. Athen. ex Aristophanis Equitibus (v. Antiph 3, 57, 2) allatum est exemplum, aptum fore dixit.

p. 100, 19 apud Gaisf. Choerob. 68, 17 eadem nomina ita leguntur ὄλον εἰπαίαν, Τιτανόπαν, Ἐρμόπαν, Εὐήπαν, rursus p. 271, 3 ut apud Bekk. Caeterum v. ad 2, 419 (3) suppl.

p. 119 Baptarum fabulam et Alcibiadis, quod fertur, facinus in commentatione vernacule scripta 'über wahrheit und dichtung in d. griech. litteraturgeschichte' attigit K. Lehrsius n. rhen. mus. VI 70 sq.

p. 130 de Helotarum fabula eiusque argumento v. quae scripsit Alph. Heckerus philol. V 511.

p. 137, 7 Marpsiae nomen item Alciphroni nuper restitutum v. annot. p. 100, ubi corrige p. 137 (pro 113).

p. 146 extr. quae dicta sunt corriguntur ex iis quae eodem vol. p. 536 annot. retractavit auctor.

p. 160, 4 a fine: Marcellini de Thuc. vita § 29 verba συνεχρόνισε δ', ὡς φησι Πραξιφάνης ἐν τῷ περὶ ιστορίας

λάτῳνι τῷ κωμικῷ κτέ, ad Thucydidem poetam referebat ūgerus de vita Thuc. quaest. p. 61 sq. cf. Westerm. vitar. riptor. p. 192.

p. 163, 12 *Μυρμήκων*: cf. infra ad Plat. 2, 666 (5) pplem.

p. 165, 2 *πίεται* prima brevi apud Athen. X 446 e (non 6 a): de re v. addend. p. 4 sq. et ad Platon. 2, 616 (1) pplem.

p. 183, 12 scr. *ψήφισμά τε γράφειν*

p. 188, 21: 'quocunq̄ tandem patre usus est': cf. Fritzscher. t. soc. Gr. I 140 sqq.

p. 189, 12: *προβάλλει ὁ Ὀμηρικὸς* Otto Schneider de hol. Aristoph. font. p. 55. Dindorf. schol. Dübner. Enger.

p. 199, 2 a fine adde Ritschelii de bibl. alex. librum 75 sqq. Nauck. Arist. Byz. p. 1.

p. 202 n. 21: cf. Hemsterh. ad Poll. X 171.

p. 215, 14 de Hegemonis causa v. Boeckhii Oec. civ. h. I p. 532 ed. II.

p. 218, 13: adde Steph. Byz. (infr. p. 7) v. *φρατρία* 670 sq. de Leuconis fabula suam periclitatus est coniectum A. Schoellius de vita Sophoclis p. 381. cf. Naekium ap. Westerm. biogr. 129. Leutsch. philol. I, 132 n. 21. Caeterum

inscriptione p. 218. 219. 220 Metagenis nomini addatur
RISTAGORAS

p. 221, 1 dele VII p. 327 c, nam quae ap. Ath. 327 d nt, ad Thuriopers. fragm. I 6 pertinent.

p. 236 sq. Aeliani apud Suidam v. *Θεόπομπος* verba numer in Gerhardi ephemer. archaeol. 'denkmäler und forschung' 1851 p. 315—320 enarravit Bernhardus Stark, qui 237 10 *καὶ δείκνυται καὶ νῦν ἐπὶ* (hoc cum Kühnio) *λίθῳ εὐπόμπος* apud Suid. autem (236, 22) *Θεόπομπος, Θεό-ἴκτου ἢ Θεοδώρου ἐπίκλησιν* (vel *ἐπίκλην*) scribebat, ut se intellexeretur Theopompus, qui deum propitium hospitio ceperisset idemque dei munere in integrum restitutus esset. Caeterum de p. 237, 7 cf. Lobeckii Aglaoph. 1305 not.

p. 238, 5 cf. quae paullo post disputata sunt p. 289.

p. 239 not. 33. de Polyido cf. quae in addendis allata

sunt p. 7: apud schol. Ω 804 corruptum videtur nomen Bergkio, qui 'fort. Πολυρρήνιοι, inquit, vel tale quid legendum', Lyr. II p. 1009.

p. 247, 22 apud Antiatt. 112, 29 πέπλυνται τὸ πληθυντικόν correxit Cobet Var. Lect. Lugd. Bat. 1854 p. 226, 4.

p. 249, 8 de Alcaeo citharoedo cf. ad 2, 540 (8) supplementa, item 4, 636 (127).

p. 253, 5 de Diocle musico cf. 2, 391 (5).

p. 257, 4 de Nicophontis fabulae inscriptione rectione v. 2, 853 (3) c. not.

p. 259, 5 βέδν nomen cum similibus attigit Lobeckius Agl. 883.

p. 262 extr. alterum incertae Polyzeli fabulae fragm. v. 2, 871 (1), de Pollucis loco cf. infra ad 2, 872 (2) suppl.

p. 267, 4 de Agallidis nomine v. infr. p. 8. cf. Nauck phil. V 708.

p. 269 extr. cf. ad Men. 4, 171 not.

p. 271 extr. cum Horatianis verbis cf. Tzetiana quae sup. vol. 2, 1247, 70.

p. 276, 5 a f. ἀποδεξόμενον, quod Lycophroni ap. Athenaeum 555 a restitutum h. l. (cf. in Athenaeum spec. II p. 25, ubi a sequentia ap. Athenaeum verba collatus est Demosth. ad Conon. or. 54, 14), nuper etiam Cobetus V. L. 337 reposuit.

p. 295, 16 Menandri ap. Stob. LII 9 fragm. propter ipsam illam ante βλέψης correptionem mutatum ibat Cobet mnemos. IV 241 sq.: v. infra ad 4, 258 (91) supplem.

p. 300, 10: scr. ὁπότεν Χαιρεφίλου τοὺς κτλ. de Eupolidei versus apud mediae et novae comoediae poetas vestigiis cf. Fritzschiium de fragmentis Eupolideo versu conscriptis (Rostoch. 1855) p. 14 sq.

p. 312, 4 a f. in verbis Herodiani π. μ. λ. 10, 18 vocem Ἀνταῖος delevit Lehrsius p. 28.

p. 316, 6 a f. apud Stob. CXV 15 praeter Trinc., qui Σοφοκλέ. habet, Vindob. cod. Gaisf. Σοφολ̄ ascripsit; ipsos versus Sophocli vindicabat Bergkiius zeitsch. f.d. alt. 1855 p. 116 ita scriptos:

σοφόν γέ τοῦστι πρὸς τὸ βουλευίειν καλῶς
τὸ γῆρας ὡς δὴ πόλλ' ἰδόν τε καὶ παθόν.

.1 καλῶς: ἐστὶ Trinc. Vind. Arsen. (XV 59^b Leutsch.) vs. 2 πα-
θόν: μαθόν etiam Vind. Arsen.

p. 319, 9 a f. de Antiphanis ap. Irenacum memoria ad
Antiphanem referenda adversatur Schoemannus (de Cupidine
smogonico 1852), qui p. 15 Grabio assentitur ex Ἀφροδί-
σ γοναῖς Antiphanis ista derivanti.

p. 324, 4 in argumento Alcestidis παρὰ τῶν τραγικῶν
βάλλεται Cobetus ex Vat. cod. p. 274 Eur. Phoen. ed. Geel
B. 1846. cf. Schneidew. g. g. anz. 1847 p. 1545. alii παρὰ
τῆς κριτικοῦς v. Welckeri tragod. p. 635. apud Nauck. Eur.
I. I p. IX παρὰ τῶν γραμματικῶν.

p. 325, 13: quod apud Athen. 65e servatum est fragm.
in incertis 3, 145 (30).

p. 330 extr. de Tyrrheno v. infr. p. 78. cf. 9.

p. 335, 4 ὀνόματα κεῖσθαι τοῖς αἰσχροῖς de ipso hoc
holiastae Aeschin. 1, 126 loco v. ad Eup. 2, 451 (14) suppl.

p. 336 extr. Choerob. 287, 25 Τύχων Τύχωνος, (ἔστι δὲ
ἰμῶν περὶ τὴν Ἀφροδίτην) Caeterum v. Lob. Agl. 1235.
Iahn. 'berichte üb. d. verh. d. sächs. ges. d. w.' 1855
72.

p. 338, 4: Athenaei 161^a verba, καὶ τῷ *κυρίως Κωρύ-
κῳ δ' ἐπιγραφομένῳ, explicare studui infra p. 9. de formula
ἰδιότητα comparandus Lehrs. Aristarch. 331; de anonymi
ipsius Antiphanis) versu 4, 603 (10), ὥσπερ Φιλάμμων
νομαχῶν τῷ *Κωρύκῳ, v. infra p. 118.

p. 340, 5: de Antiphane Bergaeo cf. Vind. Strab. 6. 239.

p. 342, 15: sunt ipsius Aristotelis verba I, 3, 9. ib. 22
Suid. v. ἀποσιμῶσαι τὸ ἐπικῦψαι καὶ τὴν πνυγὴν προ-
τείνει γυμνὴν Φίλιππος librorum scripturam προθεῖναι de-
dit Bernhardy II, 2, 1795. ad Alciphronis ep. I 39 5 hanc
sententiam referebat I. G. Schneider, ubi ὑποσιμῶσασα τὴν ὁσφῦν.
de Erotian. p. 242 τὸ ἀποσεσιμωμένον καὶ ἐναντίον τῷ
φρετῷ λορδὸν καλεῖται.

p. 343 annol. 63: Choerob. 116, 24 Ἀραρῶς Ἀραρότος
παρόσιον, ἔστι δὲ ὄνομα υἱοῦ τοῦ Ἀριστοφάνους, ὑποδε-
Com. Gr. Vol. V.

διὼς ὑποδεδιότος ὑποδεδιόσιν, ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου κ
cf. ib. p. 202.

p. 354, 3: hunc Epigenem in inscriptione attica Rangl
Ant. Hell. 115 agnoscere sibi visus est E. J. Kichl mneme
II 1 p. 80 sq.

p. 360, 3 a fine. Kubuli ap. schol. Plut. 1129 ecloga
minori edit. p. 596 inter Amaltheae fragmenta recepta.

p. 364, 16 apud Gramm. Bk. p. 1189: h. e. Choerobosco
147, 17, cuius haec est in Marciano Cobeli codice (v. Ety
Gaisf. p. 8) lectio: ἐν Κορυθαλῶ, ἔχει δὲ οὕτως· ἴθι δεῦ
δὴ ἀφελου λάγνα ταχυνποικίλα. quod Schneidewinus i
scripsit, "ἴθι δεῦρ', ἀφελου δὴ λάγνα τάχα (ταχὺ?) τὰ πα
κίλα." V. g. g. a. 1848 p. 1795. de forma λάγνα cf. ad Alciph. p. 11

p. 366, 19. Novum Kubuleae fabulae titulum ΣΚΥΤΤΕ
Darembergio Francogallo debemus, v. 'notices et extraits de
manuscrits médicaux' vol. I Paris. 1853 p. 215 et infra p.
3, 250 supplm.

p. 370, 5. quae in Etymologici verbis, ἐν Ἑλεγειοῖς (cf.
ἐλείοις infr. p. 10), latere visa est Ἑλένης fabulae memora
eam ad Ionis Chii elegiarum fr. 52 (non 22) Koepk. recte
referri pulo. Cf. Athen. II p. 68c. Etymologici autem ex Choerobosco
verba turbata videntur hunc fortasse in modum emendanda:
ἀρσενικῶς δὲ (int. ὀρίγανος) παρὰ Ἀναξανδρίδου
ἐν Φαρμακομάντει (3, 193) καὶ Ἰωνι ἐν ἐλεγειοῖς, οὐδὲ
ρως δὲ *(παρ' Ἀμειψία) καὶ Ἐπιχάρμῳ ἐν Ἀταλάνῃ
(ex minori edit. p. XVI. cf. Bergk. Lyr. II 464).

p. 373, 7 a fine. 'Anaxandridem - etiam dithyrambicae poeticae
operatum esse' cf. Fritzs. ad Ran. p. 184. 191.

p. 374, 6. Stephani verba v. p. 487, 4. cf. ib. p. 720, 4
haec leguntur, 'male haec olim de Alexide, poeta comico, intellexi.'
v. infra p. 10.

p. 378, 9. de Epicharmei versus emendatione cf. Muehl
philol. in Ath. exerc. I p. 20.

p. 380, 13. de Stobaei loco LXVIII 2 emendando v. ib. p. 519
3, 519 (34) suppl.

p. 392, 15 scr. Σκίρωνα

p. 398, 11. Aethidis fragmentorum numerum augere

indeb. cod. auctoritate, qui Stobaei locum XXX 8, in incertis 3, 520 descriptum, ἀλεξί ἐξ ἀτθίδος esse annotavit. ib. err. Grammat. Seguer. p. 338.

p. 399, 22. ser. IV 171 b. ib. 26 adde quae dicta sunt ol. III p. 517.

p. 400, 4 adde Athen. XV p. 700 a.

p. 404, 14. de hoc argumento cf. Lobeckii commentationem path. proll. p. 500. ib. 28 eadem Olympiodor. ad Plat. org. in Iahn. archiv. vol. XIV 361, ubi μέμνηται ταύτης λέκconem dicit) ἔρμιππος ἐναθηνᾶς γοναῖς. καὶ ἄμφως, ἐν ᾧ ὁμωνύμω αὐτῇ δράματι.

p. 411, 8 corr. VI p. 244 b.

p. 412, 17 de Platonis scholiasta v. ad Cratin. 2, 148 (4). sp. 2, 535 (11) cf. 5, 39. nuper Bergkii priorem coniecturam secutus est C. F. Hermannus Plat. VI p. XXXIII, alteram richs philol. I 557.

p. 413, 14 corr. ὅς ἐκαλεῖτο Πέλεκυς v. vol. IV p. 644.

p. 417 extr. de fabulae Χαλκιδικός, quam eandem Χαλδα perhibent, inscriptione v. 3, 533.

p. 419 de Dionysii comici aetate nuper quaesivit Daremberg 'notices' p. 209, cf. infra ad 3, 555 suppl.

p. 420 not. de Δίνω fabula cf. 3, 553. infra 5, 94.

p. 424, 17 cf. p. 522. 523 et monatsb. d. akad. 1855. 106.

p. 430, 6 ser. 'apud Athen. VI p. 245 c sqq. et IV 165 f. ubi Chabriae'

p. 433, 9 a fine. de Γωργός Timocleae fabulae nomine infra 5, 96.

p. 435, 15 iniuria dubitatum esse v. 3, 628.

p. 436, 15 non multum Tzetzianae annotationi tribuendum nec Philistionem apud illum mutandum censuit Bernhardt hist. II. gr. II p. 924.

p. 443, 1. de Menandri versu v. 4, 284 (226) et infra supplementis. In Men. et Philem. reliq. ed. pr. 1823 p. 576 dem (h. e. Dobraeus Aristoph. addend. ad Nub. 518 p. 121), inquit, rectissime monet, fragmentum CCXXVI non revocandum esse ad metrum Eupolideum.' Marii Victor., qui 442 de-

scriptus est, locum nuper examinavit Fritzschius de Eupol. versus reliq. p. 15. de novae comoediae metris idem disputavit Terent. qu. I. ind. schol. 1849.

p. 445, 6 a f. non reliquit causam suam auctor 'de monodiis Euripideis' I p. 50 sq.

p. 448, 15 μάκᾱρ v. 4, 417. 5, 112. ib. scr. ὄρθριον ἐκόκκυζ' ἀρετίως ἀλεκτρυνών. 5, 112 = fr. 62 ed. min.

p. 449, 12 et annot. 2. de Boedae nomine (quod mutatum ibat Grothe infra p. 11) v. Bergkium comm. p. 165, item Ben ten Brink philol. VI 215.

p. 450, 3 Καλλιᾶδης cum aliis nobilissimis graecae comoediae nominibus recensetur in inscriptione attica, quam ephemeride archaeologica n. 732 edidit M.H.E. Meierus comm. epigr. II part. altera (ind. schol. Halens. hiem. 1854) n. 6 de qua Bergkium nuper scripsit in diar. antiq. stud. 1854 p. 166. v. infra p. XXIV. ib. l. 18 δρᾶμα ἐπιγεγραμμένον Ἀλεξίπτρια habet Voss. a. Gaisf.

p. 451, 6 a fine. Herodiani annotationem v. ap. Lehrsii pros. II. II 57: fragm. adespoton est ap. Bergkium Lyr. p. 1052 (44) ἀλλ' ἂ πολυνεικῆς | δι' Ἑλένα.

p. 453, 8 adde Δαναΐδες Erotiani p. 116.

p. 455, 9 a f. Ὀναγός, quae in prologo Asinariae Demetrii philo assignatur, f. Diphili fuit, v. ad 491 suppl.

p. 468, 9 de Etym. Gudiani loco cf. ad Alciph. p. 17.

p. 473, 3 de Philippideae fabulae ap. Stob. I 13 inscriptione v. praef. Stob. Teubn. I p. III.

p. 475, 5: sed v. ipsum fragm. 4, 475 (2). in annot. l. 5 pro πονηρίαν Bern. schol. Aeschinis 1, 64 πανουργίαν habent. ib. p. 476 cum Photio confer haec Et. m. 11, 6: κρημνὸς βύλος (σημαίνει δὲ τὸν πορνοβοσκόν).

p. 477, 4: v. Choeroboscum Gaisf. p. 32, 4. 119, 25.

p. 479 not. 11: cf. Hecker. Callim. comm. p. 5.

p. 480, 4. apud Athen. 242^a est δριμύ πέφυκε φυτόν Anthol. Pal. VII 708 Θύμον.

p. 482, 12 l. abeam p. 483, 10 triginta ib. 12 l. 661^a ib. 17 scr. X 22. ib. 4 a f. corr. CXVIII 17.

p. 484, 2: dele 'Φιλοσόφους . . . VII 27' cf. 4, 528. ib. l. 17 'βᾶρις . . . p. 154'

p. 487, 6 ante *Κένταυρος* inserte *Φιλοδέσποτος*, 11 scr. merit, 17 praeter G.A.B. Wolffium (v. infra p. 12) nuper Ritschelinus parerg. I 272 ea examinavit quae de Theogneti fabula h. l. prolata sunt: idem p. 160 Philemonis *Θάσμα* Plautinae fabulae originem dedisse suspicatur.

p. 488, 1 corr. Iliad. A 216 ib. 19: v. 4, 555 (3). cf. Ritschel. coroll. disp. de bibl. p. 25. l. 21 corr. p. 341.

p. 489, 11. ATHENIO. 'veram nominis huius scripturam esse *Ἀθηναίων* recte, ut videtur, statuit G. Dindorfus in Kiemermanni Ephemer. philol. a. 1839 allato titulo a Boeckhio *Corp. Inscr. II p. 201 16.* Mein. 4, 557. cf. de ea re *Christum nov. rhen. mus. II 348. Car. Keilii analect. 232. Boeck. path. proll. 317. Lehrs. Herod. p. 26: hinc et Ἀθηναίων et Ἀθηναίων et vero etiam Ἀθηναίων probae erunt sententiae. apud schol. Apollon. I 917 (cf. Lobeckii Agl. 1220) Laurentianus Ἀθηναίων, Henr. Keilius Ἀθηναίων dedit.*

p. 490, 10 scr. Aglaoph. p. 438. 27: eundem Clearchum descriptioni atticae, quam infra p. XXIV descripsimus, retinere quam Meieri Cleomachum agnoscere mavult Bergk. ib. p. 166: ipse titulus *ΚΛΕ ΧΟΣ* praebet.

p. 491, 16 adde IX p. 384 c ib. 19 Choerob. Ven. cod. Bibl. 373, 20 *Κρωβύλω* ib. l. 25 Demophili ap. Plautum nomen cum Ladewigio ita removit Ritschelinus parerg. I 272, ut 'eam Diphilus scripsit, Maccius vortit barbare' reponeret, Demophilum ex superscripta Diphili nomini 'eam' vocula ortum suspicatus. caeterum v. Bergk. 'zeitsch. f. alterth. 1855' p. 166.

p. 492, 3. 'fortasse tamen recte Dalecampius *Ἀγχιλωσ* titulum fecit' 4, 570 not. ed. min. p. 1172. ib. 11 corr. 115, 31. 22 scr. Polluce VII 201

p. 493, 5 a f. de Pacuvii Duloreste (Doloreste) v. Ottonis Ribbeckii tragicorum lat. rell. p. 281.

p. 494 de Cercopibus et Anguibus, Menippearum saturationum titulis, v. iam Mein. h. vol. p. 12: adde quae nuper disputata sunt Vindic. Strab. p. 234 sq. p. 496, 7 scr. mediocriter

p. 499, 3 a fine. novum neque tamen ignotum plane Tinostrati fragmentum Vindobonensis codicis indicio debemus, *Thonim ad Stob. CXV 12,*

τηρεῖν μὲν ἑτέροις (ita Vind.) οἱ γέροντες δυνάμεθα,
 ἡμεῖς δ' ἀπολαύειν (ita cod.) ὧν ἔχουσιν οἱ νέοι,
 qui versus in anonymis erant (4, 692 n. 351), ille τιμοσφί
 pro lemmate habet. Photii ζάγρα ad Παρακαταθήκην pe-
 tinet.

p. 500 extr. de Herodiani loco v. Lehrsium p. 25.

p. 511 not. scr. 20, 17.

p. 513 not. de Καρκίνος nomine v. infra 5, 13: ubi quoque
 de Κόκκυξ adiecta sunt, ad Herod. μον. λ. p. 11 28 perti-
 nent, cf. anal. alex. 365. adde Lehrs. Herod. p. 34. de Ar-
 cadii emendanda scriptura v. Lobeck. pathol. proll. p. 206.

p. 517 de Chaeremonis versibus v. Godofr. Hermannus
 'zeitsch. f. alterth.' 1843 p. 637; cf. philol. in Athen. exam-
 II p. 33.

p. 522, 13. de Moschione tragico eiusque arte cf. quae
 in relationibus menstr. acad. Berol. m. febr. 1855 p. 102—11
 disputata sunt. quos Clemens p. 745 Pott. Moschioni, comico
 scilicet (cf. p. 329 Ἰοφῶν . . . ὁ κωμικός), assignavit verum
 a metrica illius arte abhorrere v. ib. p. 109 sq. cf. p. 112.

p. 523, 21. Aristotelis Politicorum numerus est VII (hoc
 IV) 17 = p. 1336^b 28. ib. v. 2 a f. apud eundem Arcadium
 τὸ δὲ πλενθοβάψ in μινθοβάψ mutari vult Nauck. prop-
 schol. 1855 p. 53, ut sit eiusdem Theodori eiusdem signifi-
 cationis, quam habet πελεθοβάψ, varia cognominis forma.

p. 525, 7 a fine pro Ecdoro Isidororum scribi debuit
 infra significatum p. 13. de eo poeta v. 'monatsb. d. akad-
 mie' 1850 p. 252 sqq. Atque apud Stobaeum XC 9, ubi per
 vulg. Ἐκδώρον cod. A habet ΕΚΛΩΡΟΥ h. e. (monatsb.
 253) ΕΙΚΛΩΡΟΥ, Vindobonensis codex Gaisf. hoc ipse
 praebet διειδώρον p. 898. 857. cf. ad mon. 249. de Sert-
 pione v. eandem illam commentationem (monatsb. 1850
 p. 254 sq. de Demonactis versu cf. mon. 243.

p. 529 quos Philippidi vindicavit auctor apud Athenaeum
 p. 699 versus (cf. Bergk. comm. cr. II p. IV), infra in sup-
 plementis ad 4, 477 (11) dabimus: v. min. ed. p. XXII.

p. 535, 22 ὧν ἀντιλέγονται δ': v. philol. in Ath. exam-
 I p. 49.

p. 540, 7 *συστήσας*: *στήσας* Paris. vol. II p. 1236 et Bernhardy 'jahrb. f. w. krit. 1840' p. 218. ib. 20 *διαφορούμενος*: cf. 2, 1237. 4, 627 (90), item Dübneri schol. Aristoph. p. XVI. 24 *ἔξωθεν τι ἄπτηται* ad 2, 1237. de his et quae sequuntur vide quae Iacobus Bernaysius nuper disputavit ('ergänzung zu Aristoteles poetik') nov. rhen. mus. VIII p. 585 sqq.

p. 544, 11 verba *ἠνομάσθη* ... τὸ *Ἀριστοφάνειον* uncis inclusit Bergkii 2, 1091 not. et in ed. Teubn. p. XXXVII. ib. 20 sqq. de his v. Bergkium in W. A. Schmidt. 'zeitsch. f. gesch.' II 218. caeterum cf. schol. Ran. 404 (infr. 5, 53). ib. 26 haec verba *πάλιν δὲ* usque ad *ζήλω Ἀριστοφάνους* removebat Bergk. 2, 1089. item 545, 7 *δι' οὗ καὶ ἐδίδαξεν τὸν Πλοῦτον*, quae in ordinem recepit G. Hermannus Ephem. Lips. 1829 p. 1619 ita: *δι' οὗ καὶ ἐδίδαξεν τὸν Κώκαλον*. 545, 13: *ἔγραψε δὲ δράματα μ'* Bergk. 2, 902. idem l. 15 *Νίβος* dedit ed. Teubn.

p. 546, 7 *πατὴρ δὲ Φιλίππου, μητὴρ δὲ Ζηνοδώρας* ex codd. Laur. et Monac. addidit Dind. v. ap. Dübneri schol. p. XXIX.

p. 549, 19 post haec inserenda quae infra p. 114 exhibuimus, *Βάτων — Εὐεργέται*. item 550, 18 (vide infra p. 116) *Εὐάγγελος — Δειπνοσοφισταῖς*.

p. 558, 12: haec cum Schneidewino ad Heliodorum auctorem rettulit Ritschelius de bibl. alex. disput. coroll. p. 55. cf. 2, 1234—1236, 1.

p. 561 apud Pollucem IV 143 Bekk. *ὡς τὸ πολὺ 4 ἡγεμῶν πρεσβύτης, πρεσβύτης μακροπύγων ἢ ἐπισείων, Ἑρμώνιος* (ita et in sequentibus), *σφηνοπύγων 562, 3 πάππος πρεσβύτατος ἡμερώτατος 144, 4 ἔχει 5 ἀνατέταται 7 ἔχει 8 ὁ δὲ Ἑρμώνιος ἀναφαλαντίας, εὐπύγων, ἀνατέταται τὰς ὀφρῦς, τὸ βλέμμα δριμύς. ὁ δὲ σφηνοπύγων ἀναφαλαντίας, ὀφρῦς ἀνατεταμέναι, ὄξ. 10 οὐλόκομος*
p. 563, 6 *δεύτερος ἐπίσειτος 7 πάγχρηστος ὑπέρυθρος 10 νεανίσκος νεώτερος 12 καλὸς* (cod. A *μᾶλλον*) *καὶ νέος, ὑπέρυθρος 13 ἀνατέταται 14 μία. ὁ δὲ 15 τρί-*

χες 20 τριχες, ὡσπερ 24 φαιδρότερός ἐστιν, ὡσπερ
κόλαξ ἀνατέταται κακ. 25 ἐνεσπαρμέναις

p. 564, 3 κωμικὰ πάππος 4 κάτω τριχίας ἢ κάτω
τριχωμένος 5 τέττιξ 9 οἶος ὁ ἐν 10 ὁ δὲ κάτω τρι-
ἀναφαλαντίας ἐστὶ καὶ πυρρόθριξ 12 ὁ δ' 14 ὁ δὲ Ν
σων θεράπων φαλακρός πυρρός ἐστιν. ὁ δὲ θεράπων
τιξ φαλακρός μέλας, δύο 17 εἰκοὶ ἂν τῷ 18 γρά-
ισαχρόν ἢ λυκαίνιον (Λ λυκῶνιον) 19 γράδιον οἰκουρόν
οἰκουρόν)

p. 565, 3 ἔχει τὰς ἑντίδας 4 οἰκουρόν γράδιον 5
γόνι ἀνά 9 διάμετρος ἑταίρα, λαμπάδιον, ἄβρα 11
ρεψησμένοι (περιεψησμένοι Λ) 13 καὶ ὀφρῦς ὀρθὰς
λαίνας 14 χροῖα 15 χροῖάν 20 δ' ἐστίν. 24 περι-
κόμη. ἢ δὲ διάμετρος 25 κατείληπται] κατείληται C
V. L. 365. 26 ἰδέα τριχῶν πλέγματός ἐστιν εἰς 56
ὑπόσιμον δ' ἐστὶ

p. 569 sqq. ad poetarum indicem cf. atticam inscrip-
nem, in boreali regione Piraei repertam litterisque exare-
Ionicis in lapide Pentelico, apud Meierum ind. lect. Hal. 18
55 (comment. epigr. II n. 67):

Τ	ΔΤ	ΙΟΣ	
ΔΗΣΙΙΙΚΛΕ		ΧΟΣ	
ΣΙΙ	ΘΗΝΟΚΛΗ		
ΤΙ	ΓΥΡ	Ι	
	ΑΛΙ	ΩΡΙ	5
ΣΓΙΙ	ΤΙΜΟΚΛΗΣ		
)ΣΙ	ΓΡΟΚΛΕΙΔΗ		
ΗΣΙΙ	ΜΕΙΑΝΔΡΟΣ		
	ΦΗ^ΗΜΩ	ΙΙ	
	ΑΓΟΛΛΟΔΩ		10
	ΔΙΦΙΛΟΞΙΙ		
	ΦΙΛΙΓΡΙΔΗΣ	ΙΙ	
	ΝΙΚΟΕΤΡΑΤΟΣ		
	ΚΑΛΛΙΑΔΗΣ	Ι	
	ΑΜΕΙΝΑΣ		15

vs. 1 multa conici posse Meierus demonstravit, Bergkii (zeitsch. f. alt.) 1855 p. 166 *Ἀημόφιλος* vs. 2 Meierus *Κλεό-ιαχος* Bgk. *Κλέαρχος* 3 *Ἀθηνοκλῆς* Meier. 4 idem *Πυρε-ίδης* Bgk. *Πυρῆς* (de nominis forma confert Mein. anal. alex. 245). 5 *Ἀναχώριστος*? Meier. *Ἀλκήνωρ* Bgk. 15 Meier *Ἀμεινίας*

p. 569, 5 *ΑΓΙΑΣ* i. e. Anaxandrides 3, 167. de Amphide r. 5, 85. 570, 10 *Ἀδωνιάζουσαι* Aristophanis, eadem quae *Ἀναιστράτη*, schol. Lysistr. v. 389: v. hist. crit. 472. ib. 17 *Ἀδωνις* Platonis cf. ad 2, 616 suppl. ib. 23 post hunc forse collocandus *ΑΘΗΝΟΚΛΗΣ* ex inscriptione modo commemorata. ib. b, 9 *Ἀισχρίων* Apollod. Gel. 461. de Aehrione Caecillii v. Ribbeck. p. 29. b, 14 *Ἀιτωλός* Philemonis. b, 18 *Ἀκκώ* Amphidis 404 cf. suppl. p. 571, 13 ante Amipsiae nomen inserendum erit *ΑΜΕΙΝΑΣ* (*Ἀμεινίας*) r. inscript. p. XXIV. ib. 22 *Ἀμφιάρεως* Apollodori Car. 463. tem 23. 24. 25 *Ἀμφιάρεως* ib. 2 a f. insere *Ἀναγνωριζομένη* Caecilianae, ut Vrsino visum, fabulae (ab aliis Iuventio scriptae p. 70 Ribb.) titulus ex graeco dramate conversae. b, 2 scr. *Ἀνακαλύπτων* Philemonis b, 6 de *Ἀνανεοῦσα* cf. ad 172 suppl. 572, 11 Apollodori Car. ib. 20 *ΑΝΤΙΦΩΝ* cf. 314 sqq. ib. 29 adde *Ἀπημπολημένη* Cratini minoris v. ad 3, 378 (2) suppl. b, 5 Apollodori Car. b, 10 Apollodori Gel. b, 16 *Ἀπολείπουσα* Apollodori Car. item Gel. 4, 140. 438. b, 18 insere *Ἀπολις* Philemonis vol. 4, 6. item *ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ* 466. 4, 450. 573, 11 *Ἀρπαζόμενος* sive *Ἀρπαζομένη* Philemonis 4, 7. ib. 19 *Ἀρχιστράτη* (an *Ἀρχεστράτη*) Antiphanis ib. 20 *Ἀρχίλοχος* sive *Ἀρχίλοχοι* Alexidis b, 3 *Ἀστειολόγος* Naevii, si recte Ribbeckius coniecit p. 8. b, 5 *Ἄστυνοι* Eubuli cf. 3, 211. 574, 3 *Ἀυτόμολοι* Pherecratis (?) supra p. XIII. ib. 6 adde *Ἄντὸν πενθῶν* Menandri 4, 93. l. 22 fort. rectius *Ἀχελῶος* 4, 570. b, 2 imo *Βακχίας* Epigenis 3, 537. b, 7 a f. *Βοιάειος* Diphili 575, 11 a f. *Γάμος* s. *Γαμῶν* Philemonis 4, 8. ib. b, 4 *Γεωργός* Timoclis v. 5, 96. 576, 17 *Δᾶος* (Davos?) Caecillii p. 33 Ribb. ib. 9 a f. *Δεξιδημίδης* vel *Δεξιμηίδης* Amphidis cf. 3, 306. b, 9 *Δημοποίητος* Deme-

strati an Timostrati b, 17 ΔΗΜΟΦΙΛΟΣ 491 suppl.
Διάβολος Apollod. Car. b, 20 Διαδικαζόμενοι Dioxippi
 adde Διαλλαγαί Aristophanis s. Λυσιστράτη. schol. Lysi
 Rav. v. 1114. ib. 5 a f. Διαπλέουσαι (an Δις πλέου
 3, 406) Alexidis 577, 21 Διόνυσος Magnetis v. 2, 9
 'e Cratetis Mallotae libris de dialecto Attica affert Pollu
 79' ed. min. p. 6. cf. ad 2, 10 suppl. b, 5 Δις ναυ
 Aristophanis (2, 1103) sive Archippi 209. cf. Ναυαγός.
 adde Δις πλέουσαι (?) Alexidis 3, 406. ib. b, 10 Δι
 ἢ Ποιπύζουσα s. Ρόδιος Alexidis 3, 407. 408. ib. 1
 adde Δράματα Aristophanis 2, 1061. 578, 18 Εἰρή
 Aristophanis β' 2, 1063. ib. 2 a f. Scr. Έκυρά Apoll
 Car. ib. b, 8 Έλενηφοροῦντες (an Έλενηφοροῦσα?)
 phili b, 10 scr. Έλληβοριζόμενοι b, 22 Έννέα (Ένν
 Apollodori Car. b, 24 adde Έξ αὐτοῦ έστώς Caecili
 fabulae titulus (p. 35 O. Ribbeckii), si recte Spengelium
 latinum *Exhaustuhestos* interpretatus est. b, 26 Έορτα
 potius Τόλμαι Cratetis Έορταί Menandri non fuit fabu
 ed. pr. p. 59. 565. 579, 3. 6 Apollodori Car. 22 Έπισ
 Euthyclis 580, 15 Έφεδριται s. Έφεδριζόντες Phileu
 4, 10. ib. 19 Έφηβοι rectius Συνέφηβοι Apollodori
 Έφηβοι s. Έφηβος Philemonis cf. 5, 98. b, 3. 5. 7
 γράφος Amphidis, item Augeae vel Hagiae: imo Anaxar
 dis 3, 167. 581, 4 scr. Ηρωες Philemonis ib. 8 scr. Έ
 Menandri ib. 4 a f. Θεσμοφοριάζουσαι á Aristophan
 2, 1074. ib. 2 a f. *Θεσμοφόροι vel potius Φορμοφ
 Hermippi 92. b, 8 Θηραμένης Cratini min. b, 10 Ap
 dori 468. sed v. 4, 457. b, 7 a f. *Θορίκιοι (Suid.
 ρύκιον) Heniochi 582, 10 an Ίάδες? 5, 10. ib. 11 Ίε
 *Antiphanis 316. ib. 16 Ίδαῖοι Cratini. v. Έμπιπράμ
 cf. 2, 53 sqq. 5, 17. ib. 18 Ίέρεια Apollodori Car. il
 de Ίκάριοι Σάντροι Timocleae fabulae titulo cf. 3, 600.
 24 Ίματιόπωλις Apollodori Car. ib. 26 Ίνώ ib. b
 dele Ίπνός b, 12 scr. Ίσθμιονίκης b, 15 scr. *Ί
 Pherecratis, rectius Ίπνός 83 (cf. comm. misc. I 19). 58
 adde *Καλλιστώ Amphidis 3, 320 (11). ib. 23 Καταχ
 *Lysippi 216. cf. 5, 6. ib. 3 a f. *Κατεσθίων cf. 2,

et suppl. ib. b, 13 *Κέρκιος* vel *Κερκυνών* Anaxandridis b, 16
 Menippi cf. 5, 12. 584 b, 4 adde *Κομμώτρια Naevii ap.
 Ribbeck. com. p. 10, Bothe *Κοσμήτρια*: v. l. 19. b, 23
Κοτταβίζουσαι nulla Menandri fabula: cf. 4, 156. b, 26
Κραπάταλοι (Bk. *Κραπαταλοί* v. p. XIII) Pher. 585, 23
Κυνηγίς vel *Κυναγίς* Philetaeri: v. 3, 294 (ed. min. 642). ib.
 26 *Κύπρις Alexidis 3, 436. b, 14 *Λάκωνες* Cratini? cf.
 2, 72. 586, 21 *Λιμός sive potius *Λίνος* Dionysii, satyri-
 cum drama Dionysii tragici. Vide 5, 94 cf. 3, 553 (non 353
 ut ed. min.) ib. 26 *Λίνος Dionysii v. *Λιμός*. ib. 3 a f.
 adde *Λουτροποιός* al. *Λυροποιός* Anaxilae 408. b, 6 a f.
 est Demetrius grammaticus. 587, 24 de Menippo v. 5, 12. ib.
 2 a f. *Μεταβαλλόμενος* ἢ *Μεταφερόμενος* Timothei 428. b,
 18 scr. *Μῆνες* Philetaeri 349. b, 24 insere *Μιμοψηφισταί*
 al. *Μισοψ*. Philistionis ap. Suidam. b, 25 *Μίνως (an *Λί-
 νος*?) Alexidis cf. 3, 445 (2). 5, 89. b, 31 *Μισοψηφισταί*
 al. *Μιμοψ*. Philistionis ap. Suidam. 588 b, 8 *Ναγιδά* Nae-
 vii Ribb. p. 14, quidquid id est. 589, 3 *Νεφέλαι* á 2, 1104
 β' Aristophanis. ib. 21 Nothus Nicasio Caecilii apud Ribb.
 p. 46. ib. 2 a f. *Ξάντριαι* ἢ *Κέρκωπες* b, 2 *Ξενίλων* He-
 racliti s. potius Heraclidis b, 25 *Οἰκέτης* nulla Apollodori
 fabula b, 26 *Οἰκίζόμενος imo *Εἰσοικίζόμενος* Alexidis 590,
 13 adde 'vel *Ὀλύνθιοι*': Alexidis ib. 16 adde 'vel *Ὀλυν-
 θιακός*' Philippi ib. 29 *Ὁμολογούμενοι* nulla Antiphanis fa-
 bula, cf. etiam 3, 158 (81). b, 2 *Ὁμφάλη* Cratini min. b, 5
Ὁναγός Demophili (an Diphili?) ad 491 suppl. b, 8 scr.
Ὄνος eadem quae *Ὄνον σκιά* Archippi b, 10 adde *Ὀπώρα
 f. Amphidis fabula 3, 321. b, 24 *Ὀφεις* Menippi v. 5, 12. 591,
 2 insere *Παῖδες Philemonis 4, 17. ib. 5 *Παιδίον* s. *Παῖ-
 δες* Apollodori ib. 7 *Παιδίον Platonis ib. 24 scr. *Πανή-
 γυρις* Philemonis b, 11 *Παραδιδομένη* (an *Παρεκδιδομένη*?)
 Euphronis 592, 7 scr. Nicostrati 349. ib. 13 insere *Πανσίμα-
 χος* Caecilianae fabulae titulus p. 48 Ribb. ib. 19 **Πείσαν-
 δρος* imo *Πάνδαρος* Anaxandridis 373. 3, 181 (2). ib. 4
 a f. *Περιάλης* Platonis cf. 5, 5. b, 12 *Πιτακίς rectius
Τιτακίδης Magnetis v. 2, 11. b, 25 *Πλοῦτος* á 2, 1130.
 β' Aristophanis 593, 14 *Πολύιδος* (*Πολύειδος*) Aristophanis

2, 1132. b, 14 *Πρόδαμος* non fuit Eupolidis fabula: cf. 2, 431 (11) et suppl. b, 19 scr. *Πρόκρις* ante huius fabulae nomen collocandus fort. *Προκλείδη(ς)* comicus: v. inscriptionem att. p. XXIV descriptam. 594, 4 *Πυθαγορίζουσα* (an *Πυθαγορίζοντες*? 3, 376) Cratini min. 413. ib. 11 *Πυλαΐαι* (an *Πυλαΐα*? 5, 90) Alexidis 402. ib. 19 *Πυτακίδης rectius *Τιτακίδης* Magnetis 2, 11. b, 1 *Ρυτίνος *Apollodori non videtur comici esse 468 (non 469). b, 2 *Philippidis 474. 529. b, 25 Theopompi 242. 595, 13 *Σίσυφος* Apollodori Geloi ib. 17 scr. *Σκείρων* Alexidis 392. ib. 18 *Σκλήρραι* sive potius *Σκύρραι* vel *Σκληρίας* Antiphanis, cf. 3, 114. ib. 24 adde *Σκντεύς* Eubuli v. ad 3, 250 suppl. ib. 4 a f. *Σταλαγμός*: de scripturae formis v. Ribbeckium com. p. 16, qui *Stalagmonissa*. b, 7 de Menandri fabula *Στρατιῶται* nulla iam erit dubitatio: cf. 4, 202. b, 25 adde *Συναποθνήσκοντες* Philemonis 4, 28. b, 27 *Συνεκπέουσα* (f. *Συνεκπέουσαι*) eadem quae *Συμπλέουσαι* Philippidis b, 29 *Συνεργικά sive potius *Συνεργοί* vel *Συνέριθαι* Timoclis 433 cf. ad 3, 611 suppl. 596, 13 *Σφαττομένη* Apollodori Car. ib. 23 Calliae ib. 31 *Σώτεια* eadem quae *Σώζουσα* Dionysii b, 2 *Ταξίαρχοι* nulla Dionysii fabula 143. cf. 2, 526. b, 8 *Τεχνικός* Naevianae fabulae titulus p. 19 Ribb. b, 23 *Τιτανόπανες* sive *Τιτανογίγαντες* (sec. Poll. Bk. II 110) Myrtilli 597, 1 *ΤΟΛΥΝΟΣ* cf. 5, 2. ib. 6 *Τριβάκηλος* Ribbeckio Naevianae fabulae elogium p. 20. ib. 7 *Philippidis 474. 529. ib. 13 Cephisodori 268. ib. 14 Cratetis non fuit *Τροφώνιος* 2, 142. ib. 3 a f. **Υάκινθος Πορνοβοσκός* Anaxilae: rectius fort. Schweighaeus. **Υάκινθος ἢ Πορνοβοσκός* 409. b, 8 *Υπεύθυνος olim fingebatur Phrynichi fabula sec. schol. Ald. Ar. Nub. 556. v. p. 152. b, 15 *Υποβολιμαῖος Cratini min. videtur eadem fabula esse quae *Ψευδυποβολιμαῖος* (nisi apud Poll. VII 211 *Ἀπημπολημένη scribendum, ut suadet Par. A Bk.) 413 et ad 3, 378 (2) suppl. de Caecilii Hypobolimaecis v. Ribbeckii com. lat. fr. p. 39 sqq. b, 4 a f. *Φαίδρος Platonis, rectius *Φάων* 187 (cf. 176) adde 5, 49. 598 b, 1 *Φύλαρχος* Sophili 3, 582 sq. b, 5 [*Φιλέμπορος* Naevli p. 17 Both. Fulgentio debetur.] b, 9 *Φι-*

λέταιρος (sive Δημήτριος ἢ Φιλέταιρος) Alexidis b, 1 a f. scr. Φιλοδέσποτος Theogneti 599, 6 Φιλόκαλος ἢ Νύμφαι. ib. 16 dele Φιλόσοφοι Posidippi 484. cf. 4, 528. ib. 18 Φιλονμένη (Philumena) Caecilianae comoediae nomen p. 49 Ribb. ib. 32 [Φοίνισσαι Cratetis nulla fabula 63. cf. 5, 2. 68] b, 18 Χαλκιδικός (an Χαλκίς? 3, 533) Axionici 417. b, 19 Χαλκίς Menandri 4, 221. b, 24 Χειρογάστορες non sunt Nicobaris 256. 258. 2, 852. 600, 7 Χρυσίον Caecilii cum Antiphanis Chryside comparavit Ribbeckius com. p. 32. cf. Spengel. p. 6. ib. 15 Ψευδαίης Apollodori Gel. b, 5 Ψευδυποβολιμαῖος Cratini min. 413. cf. Ὑποβολιμαῖος. b, 9 adde Ψοφοδεῆς Menandri 4, 225. b, 10 *Ψυχασταί non fuit Sannyrionis fabula 264.

SVPPLEMENTA ADDENDORVM VOL. II.

- P. 3 vs. 3 Cramerī cod. B κακῶν γυναῖκες ib. annot.
 I. 3 ἀπολειπούσης Tzetz. 7 Σουδαρίων gramm. Bk.
 p. 4, 13 οὐκ ἔστιν εὐρεῖν οἰκίαν Tzetz. Cram.
 p. 6, 8 Χιωνίδης Gaisf. cum A.
 p. 7, 10 scr. XIII p. 605 e ib. 25 Quaest. Menandr. p. 34.
 de fr. II v. infra p. 14. ad fr. III cf. ib. et ad 4, 121 (6) suppl.
 p. 8, 11 in min. ed. non recte scriptum κόπτετον — e BP pro AC. ib. fr. IV ita olim fuisse in min. ed. p. 5 suspicatur Mein. ἐπὶ τῶν τραπεζῶν δὲ τιδέασι τυρίον | φροστήν (ita pro φύστην scripsit Dind.) τε καὶ δρυπεπεῖς ἐλάσας καὶ πράσα.
 p. 9 ΔΙΟΝΥΣΟΣ. de huius fabulae editionibus vide quae nuper Fritzschiis disputavit in ind. lect. Rostoch. sem. hib. 1844, h. e. de paropside, p. 10 sq. (cf. qu. Ar. I 240. hist. cr. p. 34). fr. I ita intellexit, ut κακῶν παροψίδες sint 'maiorum additamenta.' idem ap. Athenaeum 367 f ante Magnetis commemorationem lacunae signa posuit p. 4 sq. 10. ib. annot. I. 1 scr. ἐπὶ τοῦ σκεύους
 p. 10 (2) Magnetis versus quum apud Poll. VI 79 ad Cratetis memoriam referantur, Κράττητος ἢ λέξις, inquit; Fritzschiis (de parops. p. 11) Schweighaeuserum secutus Cra-

tetis Mallotae de dialecto attica libros intellexit, comprobavit Meinekius ed. min. p. 6. Nauckius in cens. Poll. Bk. (all. I. z. 1848) p. 519 ΚΡΑΤΗΤΟΣ vocem ex ΜΑΓΝΗΤΟΣ corruptam iudicavit. cf. Dobr. adv. II 313: 'Piersonus... confereus Cratela (sive Magneta) ib. 79.' Lydorum fr. I ed. min. λούσαντα δεῖ cum B. cf. infr. p. 15.

p. 11, 6 non assentitur Bernhardy Suid. II 2 1841. νῦν δὴ i. e. πρὸ μικροῦ (cf. infr. p. 15) etiam Cobetus coniunctim sed νυνδὴ scribi voluit V. L. (1854) p. 233 comparatis ἐπειδὴ, ὀστιοδὴ, δηλαδὴ p. 234. ib. 5 a f. scr. τῶν εὐτελιστάτων· Μάγνης Ποαστρία

p. 12 prius fragm. Ddf. ita, πόδας τ', ἐπεὶ δέοι, περιήμενον καταφαγεῖν | ἐφθούς ὕός, non ut in min. ed. exhibitum, πόδας τ' ἐπεὶ | κτλ.

p. 13, 14 corr. Feliciani 16 Comment. p. 359.

p. 14, 2 scholiastae verba hodie ita scribuntur Ἄνδροκλέα δὲ Κρατίνος Σεριφίοις φησὶ δοῦλον καὶ πτωχόν, ἐν δὲ Ὀραις ἡταιρηκότα Ἄριστοφάνη τὸν αὐτόν. Τηλεκλ. κτλ.

p. 15 ΑΡΧΙΛΑΟΧΟΙ. de huiusmodi inscriptionibus fabularum cf. Welckeri annotationem opusc. I 323. 339.

p. 17 (3, 1) οἱ ἅττα βαῦζει, ib. (3, 3) μὲν τοι ed. min.

p. 18, 1 scholiastae Acharn. 671 verba ita correxit Dobrneus Adv. II 189. fr. IV Θᾶκοι πεσσοὶ τε ed. min.

p. 20 (6) ex Heringae coni. Ἀδωναίω κινὶ βωλοκόπη, τίεθη, γεράνω προσέεικας scriptum ed. min. Ἀδωναίω κινὶ β. Nauck. phil. 6, 413.

p. 22, 14 excidit ἀωρόλειον ante τὸ μειράκιον ib. 4 a f. cf. vol. IV p. 625 (81).

p. 23 (11). Cum Etymol. 736 47. cf. allatam a Dobr. Adv. I 608, Bergkio comm. 351 Photii annotationem, Σῦς: ἕς τοὺς Ἴπποκράτους υἱοὺς ἔλεγον καὶ τοὺς Πανατιίου καὶ Μάμνονος, εἰς ὑπρίαν κωμωδοῦντες (v. ad Eupol. p. 477 sq.), unde Memnonis memoriam eandem Photio v. Σαμιακὸν τροπον restituebant Dobr. Bergk, accessit Nauck. phil. 6, 413. Nuper Bergkius comm. cr. spec. II p. VIII utrobique Menonis nomen reposuit comparata Hesychii glossa v. Μενωνίδα (sem. anon. 4, 645), item Plut. Pericl. 31.

p. 24 (14) apud Iacobitium Luc. vol. IV p. 139 scholasticæ verba ita leguntur *Κέρκωπας: οὔτοι ἐν Βοιωτίᾳ διέτριβον Οἰχαλιεῖς ὄντες γένος, Σίλλος καὶ Τριβαλὸς (σύλλος καὶ τριβάλλος Vind. 123. Ἐλλος καὶ τριβαλὸς Vind. 114. Σώλλος καὶ Τριβαλὸς ο. σύλλος καὶ τριβαλὸς V.) ὀνομαζόμενοι, ἐπίορκοι καὶ ἀργοί, ὡς Κρατῖνος Ἄρχιλόχοις (ἀρχιλόχος Vind. 123) καὶ Διότιμος*

¹ *Σίλλος τε Τριβαλὸς τε δύο βαρυδαίμονες ἄνδρες.*

¹ *οὔλλοι τε τριβάλλοι τε δύο cod. Vitrobique, et apud Cratinum et apud Diotimum, Ἴλλος et Εὐρύβατος nomina restituenda esse pro corruptis Σίλλος et Τριβαλλός indicatum ed. min. p. 10. cf. infra p. 15.*

p. 25 Diotimi Heraclea apud Athen. 603 d laudatur, non 601 d.

p. 27 (2, 2) *τῷ Κλεομάχου* scriptum in ed. min. Cleomachea quæ ibidem sunt pagina extr. v. ap. Bergk. Lyr. II 959. cf. zeitsch. f. alt. 1855 p. 166.

p. 28, 11 *Καλλιμάχειον* correxit Gaisf. in indice scriptorum p. 542 Lips.

p. 30, 3 ita descripti sunt versus in ed. min. *ib. IV πεπειρᾶσθαι* ut in annotatione coniecit auctor.

p. 31, 9 Epist. ad Hemsterh. p. 59 (non 99). *ib. 11 de Cratete cogitabat Welckerus opusc. I 333. cf. 338. ib. ΔΗΛΑΔΕΣ. fr. I τοῖτοισι δ' (cum Dobraeo et Herm.) ὀπισθεν ἴτω δίφρον φέρων (φέρων δίφρον Ald. V.) Ἀνκοῦργος:* ita ed. min. cf. Dübneri schol.

p. 33 (2) 6 pro *εἶναι τοῦ* Dindorfius *περὶ τοῦ*, quod receperunt Dübnerus et R. B. Hirschig. *ib. 8 pro κατάδοντα sim. Valck. καταδείξαντα*, probatum Dindorfio, recepit Hirschig. *ib. 9 dele* parenthesin: v. 2, 276 (6). fr. III nondum emendatum. fr. IV Pors. Phot. 481, 18 *ὁ δ' ἐσκάρις* dedit. Caeterum cf. Hipponactis versum Schneidew. phil. 3, 380, Bergk. comm. cr. V p. XII. Lyr. II 596 (32).

p. 35 (10) v. Diogenian. III 70.

p. 36 fr. XIII. XIV v. infra p. 16, sive min. ed. p. 13. Prius quum in Vindob. cod. 21 ita exhibeatur, *ἦν ἄρα ἀληθῆς ὁ λόγος δις παῖς ὡς ἔστιν ὁ γέρων*, Bergkianus anapae-

sticos restituebat numeros ita: ἦν ἄρ' ἀληθῆς | ὁ λόγος, δις
 παῖς ὡς ἔσθ' ὁ γέρων. Cf. Lyr. II p. 52. ib. 8 a f. corr.
 ἀρύεσθαι pro ἐρύεσθαι.

p. 37, 10 adversatur Welckerus Tragodum. 1162

p. 38 (2) Ἐνεισιν ἐντανθὶ ed. min. ib. 15 corr. XXX
 ib. fr. III in min. ed. interrogationis nota distinctum.

p. 39 (4) Pollucis numerus est VI 12.

p. 41 (6) οὐκ ἀλλὰ Rav. κ᾿ἄλλα Put. fr. VIII metrum
 esse Cratineum non credit Cobetus mnem. IV 127, qui 're-
 pone, inquit, ὡσπερ pro ὡσπερεὶ et purum putum senarium
 habebis.'

p. 44 apud Poll. IX 98 Bk. τὴν ἑτερόχρων ἀνελεῖν

p. 46 (4) φέρε νῦν σοι ad Philem. ed. pr. p. 580, item
 ap. Jacobs. Ael. A. N. p. 270. fr. V scr. Phot. 658, 14.

p. 47 (6) ἀμάρτοι; de optativi terminatione cf. Nauckii
 Ar. Byz. p. V. Schneidew. g. g. n. 1848 p. 812. Firnhaber.
 phil. 3, 133. Bekker. monatsb. 1848 p. 261. 1853 p. 652.
 Nauck. philol. 4, 548. progr. Ioach. 1855 p. 51. ib. pro Dra-
 cone nominandus est Herod. π. διχρόνωχ Anecd. Ox. III 284,
 apud Lehrsium p. 343.

p. 48 (8) Κερκύονα in min. ed. scriptum. ib. in Etymo-
 logici loco cod. D Gaisf. Κερκύονα — ἀποπατοῦντ'

p. 49 (9) de Asclepiade Myrleano v. supra p. XII.

p. 51 (10) ita scribendum coniecit Cobetus mnem. IV
 114: "οὔτος, καθεύδει; οὐκ ἀναστήσει;" βοῶν. l. 3 a f.
 κρᾶ ἐν δρᾶ D, utrumque om. V/

p. 52 (13) apud Suid. v. ἀνεικάσασθε est: corrige min.
 ed. vitium ἀνείσασθε. fr. XIV 'scribendum dicerem ὕδωρ
 παραρρεῖ, nisi alio duceret Photius p. 615, 20. "Ὑδωρ παρα-
 ρεῖ: ἐπὶ τῶν ἐπαγγελιομένων παντὶ σθένει σπουδάσειν,
 ὡς κἂν εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων. Hinc
 intellegitur Cratinum tale quid scripsisse, πράξω δὲ ταῦτα
 κἂν ὕδωρ παραρρεῖ.' Mein. ed. min. p. VI.

p. 53 (15) l. μνημονεύει δ' αὐτῆς

p. 54 ad hanc paginam cf. quae dicta sunt infr. p. 17.

p. 55, 7: de Crateri συναγωγῇ ψηφισμάτων iam v. ad
 Steph. Byz. I 714 sqq. editoris epimetrum.

p. 56 (1) cum Stobaeo νοῦ δὲ τοῦδε καὶ φρενῶν scriptum ed. min.

p. 57, 16 scr. ἐν ξυμποσίῳ Quae eadem pag. ex Tzetzae epist. afferuntur, iam pleniora edita sunt a Theodoro Presselio in Io. Tzetzae epistolis, Tubingae 1851 descriptis, p. 23, ubi ταῦτὸ τοῦτῳ Φειδίᾳ ποιῆσαιμεν et p. 24 στεργομένῳ ἀσύγκριτα, ἥπερ Φειδίᾳ ὁ Ἀγοράκριτος.

p. 58, 8 Δεξῷ Cratini fragmentum 438 est min. ed. cf. ad 2, 228 suppl.

p. 59, 1 fort. πεπαρώδηται ed. min.

p. 60, 1 in Terpandri versu αὐτε ἄναχθ' cum Hermanno scripsit Bekker. cf. Bergk. Lyr. II 631.

p. 61 (1). Cobetus V. L. 372 hoc fragmentum ita composuit:

ὁ σχινοκέφαλος Ζεὺς ὄδε
προσέρχεται τῷδεῖον ἐπὶ τοῦ κρανίου
ἔχων κτέ.

'Insulsum, inquit, erat iocoso nomini addere verum nomen.'

p. 62 (2). Euripideum scholion Cobetus ap. Geelium Phoeniss. p. 256 sq. ex Marc. cod. 471 ita edidit: Κρατῖνος ἐν Θράτταις· πανὶ κακὸν δεῦρο μαστεῦων. τίνα ποτε χαλκοῦν ἢ ξύλινον καὶ χρύσειον. πρὸς ἣν οὐδαμῶς ξύλινος ἐκεῖνος ἀλλὰ χαλκοῦς ὢν ἀπέδρα πότερον δαιδάλειος ἦν ἢ τις ἐξέκλεψεν αὐτόν. Cf. Fritzschi suspiciones, de fragmentis Euripideo versu conscriptis, p. 18 sq.

p. 64 (5) apud Pollucem X 67 cum libris ms. πέλιχας dedit Bekkerus.

p. 65 (8) 'Rectius ἀρκυωρός' ed. min. cf. 2, 555 (18). ib. (9) οὕτως Σιμωνίδης. cf. Bergk. Lyr. II 924 (179). B. ten Brink. phil. 6, 42, qui in mnem. II 53 Hesychii glossam II 365, 3, Κυβήκη (cf. Lobeck. path. proll. 299). καὶ Θρηϊκή. Βένδιν. ἄλλοι δὲ Ἄρτεμιν, Bergkii (comm. 92) coniecturis adiutus ita explicavit, ut Κυβήβη Θρακία ipsi Cratino adscriberet.

p. 67, 6 'Adde scriptorem in Mai Spicil. Rom. II p. 314 τινθηρῶν (sic) τι καινὸν ἐργαστήριον.' ed. min. Caeterum cf. Nauck. Ar. Byz. 241. Leutsch. paroem. II 212.

p. 68 (1) altero huius fragm. versu Dobraeus *αυστραφή* correxit, receptum in min. ed. *αυστρέψη* Ald. et Ven.

p. 69 (2). 'ἐπέδωκε βαλάνων ἄβακα τῶν ἐκ ΦΙΤΤΕΩC. Suspicioρ ΦΗΓΕΩC. id loci nomen in Attica prope Marathonem siti, teste Stephano Byz. s. v. *Ἀλαί Ἀραφηνίδας. ἔστι δὲ ὁ δῆμος τῆς Ἀραφηνίδος μεταξὺ Φηγέως τοῦ πρὸς Μαραθῶνι καὶ Βραυρῶνος. Fagorum feracem fuisse vel nomen indicat, aptissime igitur in illo Cratini versu memoratur.*' ed. min. p. VI. Steph. Byz. p. 67 sq.

p. 69 (4) 'scribendum videtur ἐμβάλλοντα τοὺς αἰθεῖς πέπλους i. e. τοὺς στασιάζοντας. — Adiectivum αἰθῆς formatum ab αἶθος, ut ψευδῆς a ψεῦδος, fortasse etiam ἀγῆς ab ἄγος. Sed haec sane aliter explicari possunt. V. Lobek. Parall. p. 164. An dicamus proverbium fuisse *Αἰθῆς πέπλος* ab Aetha vetusto nec sane aliunde cognito Deianirae nomine? Ad huius enim πέπλον a paroemiographis proverbium illud refertur.' Mein. ed. min. p. 23. cf. infr. p. 17.

p. 71 (8) scr. p. 171 b: ib. (9) postrema schol. ita tentavit Engorus, *ἔστι δὲ λοιδορία καθάπτεσθαι ἀπὸ τῶν ἄνθρωπων σμωμένων.* ib. (10) apud Pollucem *καὶ Κρατίνου ἰποῦμεν ἐν Κλοβουλίνῃ* recepit Bekkerus.

p. 72. *ΛΑΚΩΝΕΣ.* 'Scriptorum loci, quos in illa de poetarum furtis affert Clemens disputatione, maximam partem sunt corruptissimi nec sine meliorum librorum ope sanandi. In altero versu nihil est quod non optimo quoque poeti dignum sit. Poeticis et verbis et formis non raro usus est Cratinus; at *Λακωνum* nomen sane dubitabile est. Moni haec propter Cobelum Observ. in Platon. com. p. 77.' Mein. ed. min. 24. ib. *Μαλθακῶν* fr. (1, 4), *ἔρπύλλῳ κρόκος ὑακίνθοις ἐλίχρυσον κλάδοις,* Porsonus metri causa scribat *ὑακίνθοισιν.* sed *ἐλίχρυσος,* quod secunda syllaba correpta efferi nullo, quantum memini, exemplo constat, ad *ἔλιξ* potius quam ad *ἔλιξ* revocandum videtur, ideoque recte illam syllabam producit, meliusque fortasse *ἐλείχρυσος* scribitur.' ed. min. p. VI.

p. 73 (1, 6) de supplendo hoc versu cf. quae dicta sunt infra p. 17. apud Poll. VI 106 Bk. edidit *καὶ ἀμίλου, ὄπῃ*

ἦν τῆς σμίλακος ἄνθος. in annot. crit. l. 1 corr. 685 b. l. 4 a f. 681 e. septimum versum iterum attigit Athen. 685 f.

p. 74, 2 scr. p. 128 ib. 11 corr. 581 Caeterum examinavit hoc fragmentum nuper Fritzschius fragm. Eup. vers. p. 9. de fr. II cfr. idem ad Ran. p. 4.

p. 75, 7 corr. XXII. ib. 11 de Herodiani loco v. Lehrsium p. 137 sqq. qui p. 139 'Recte haberet: ἔστιν ἔν τισιν ἐν Μαλθακοῖς Κρατίνου· παρεφύλαξε Σύμμαχος. Et sic potius ab Herodiano scriptum putaverim. Cogitavi etiam, si quis gravius peccatum putet, de ἔχον πίστιν ἐν cett. Ad sensum autem quod attinet, orationis tenor eo ducere videtur, ut de Attica aliqua forma, et quidem de γνέφαλλον, Herodianum loqui putem, non de γνάφαλλον, quod praeterea puto non dabitatum et satis frequens fuit. Ergo dicit: sunt etiam grammatici qui non tantum κνέφαλλον Atticis tribuant, sed etiam γνέφαλλον: quod in Cratini Malthacis Codicum auctoritatem invenit.' idem paullo post allato hoc nostro apud Athenaeum loco p. 140 ita pergit: 'Extremum vocabulum in Athenaei codd. traditum κνέφαλλον. Meinekius γναφάλλων ex nostro Herodiani loco confirmari putat. Ego, ut dixi, aliorsum inclino: et si verum est, quod Meinekius coniicit, haec a Doriensi dicta fuisse, eo minus hunc versum fuisse putaverim, de quo hic Herodianus cogitaverit, sed ex eadem fabula alium.' de ἀντιθέσει l. 12 cf. infra p. 18, Lehrs. l. c. p. 137 sq. de ἔν τισιν ib. p. 138.

p. 76, 20: adversatur V. D. in zeitsch. f. d. alt. 1846 p. 60.

p. 78 (6). quum in minori editione καὶ ὁ αὐτός (i. e. Habron) "Ἰβηρος τραγοπιῶγων ἐν Μαλθακοῖς εἴρηται Κρατίνου" scribere maluerit auctor, ad Steph. Byz. I 325 idem οὔτος pro αὐτός in Cratini verbis reponendum coniecit; 'nisi forte, inquit, αὐτός Ἰβηρος dixit pro ἀντίβηρος, ut ἀντόθαις die leidhaftige Thuis, ἀντοσκαπανεύς et similia.' ἀντοῖβηρος τραγ. Cobet. mnem. 5, 98. ib. (7) l. 2 scr. κάβρον.

p. 79 (8) ad Herodiani verba cf. Lehrsium p. 31.

p. 80 (9) idem Lehrsius p. 21 Herodiani sui Κλασσαμενός· καταλέγεται δὲ ἐν μαλακοῖς. hac addita annotatione:

‘mihi καλεῖται offensioni est idque potius mutandum duxi. Caeterum recensam luxuriosorum, in quibus hic Clausamenus fuerit, in ipsis Cratini Malthacis fuisse facile credas.’ Nauckius h. a. l. z. 1847 int. n. 58 p. 475 κεῖται δὲ ἐν Μαλθ. cui accessit Schneidew. g. g. a. 1848 p. 1277. ib. (10) Choerob. Gaisf. 592, 21, ubi ad οἴσθας editor ‘οἴδας Bar.’

p. 82 (5) Vs. 1 ex coniectura in annotatione adscripta ita ed. min. ὥστ’ ἐσθίων τοῖς σιτίοισιν ἦδομαι. ubi ‘nisi praestat ὡς ποῦσθίων’ adiecit editor. Fredericus Dübnerus in Theocriteorum schol. ed. Paris. p. 154, ‘Iovis Cycni, inquit, esse verba satis apparet, initio corrupta; conjicio,

Ὡς στρουθίων τοῖς σιτίοισιν ἦδομαι.

quam his passerum cibariis delector! quod, ut sequentia, alludit ad rem libidinosam.’ cf. quae idem V. D. in *revue de philol.* II 455 disseruit.

p. 83, 3 corr. Vs. 2. ib. fr. VI in minori editione ita distinctum, ut prior versus νόμοις, alter his βάλλειν μέτωπον (hoc μέτωπον ex Dobraei coniectura) terminaretur: in sequentem versum τῷ δὲ βαλόντι (Dobr. βάλλοντι) receptum: ad priora adscriptum, ‘non expedio.’ Caeterum cf. Fritzsche de Daetal. p. 95. Herwerden p. 5 τοῖς ἐπινεοῦσιν pro τὸ κινέον.

p. 84 (8) scr. ἐν τῷ κύφῳ (al. κυφῳ) τὸν ἀνχέν’ ἔχων (pro ἔχεις). fr. IX apud Pollucem est X 186. l. 6 a f. δ’ ἀλέγω σπαρτίδα om. καὶ Kühnii liber habet. ap. Bekkerum prima huius fragmenti vox σπάρτην scripta.

p. 85 (10) μὲν ὃ Ζεῦ ξένιε καὶ Καραῖε ita scribendum. cf. etiam Vngeri Theb. paradox. 463. De Ζεῦ ξένιε ita existimat I. Zündelius, Bernensis, in litteris olim ad Meinekium datis, ut ipse Pericles exagitari videatur tanquam superiorum patronus (‘beschützer der eindringlinge’) eo tempore, quo amissis filiis legitimis iterum dux Atheniensium creatus ad populum tulisset ‘λυθῆναι τὸν περὶ τῶν νόθων νόμον’, quae sunt Plutarchi Per. 37, praesertim quum idem Plutarchus cap. 29 dixerit, ‘καὶ ὄλως διετέλει κολούων (Cimonis filios), ὡς μηδὲ τοῖς ὀνόμασι γνησίους, ἀλλ’ ὀθνείους καὶ ξένους, ὅτι τῶν Κίμωνος υἱῶν τῷ μὲν ἦν Λακεδαιμόνιος ὄνομα,

τῷ δὲ Θεσσαλός, τῷ δὲ Ἡλείος.' item favere huic coniecturae quod Plutarchus in eadem re *νέμειν* vocem usurparit ita: ἡ παροῦσα, inquit, *δυστυχία τῷ Περικλεῖ περὶ τὸν οἶκον ὡς δίκην τινὰ δεδωκότι τῆς ὑπεροψίας καὶ τῆς μεγαλαυχίας ἐκείνης ἐπέκλασε τοὺς Ἀθηναίους, καὶ δόξαντες αὐτὸν νεμεσητὰ τε παθεῖν ἀνθρωπίνως τε δεῖσθαι συνεχώρησαν ἀπογράψασθαι τὸν νόθον* (v. Eur. 2, 461. 462) *εἰς τοὺς φράτορας ὄνομα θέμενον τὸ αὐτοῦ.* cf. Aelian. V. H. VI 10 *μετῆλθε δὲ ἄρα αὐτὸν ἢ ἐκ τοῦ νόμου νέμεις.* ib. fr. XI. scholiastae verba ita scribenda sunt ut hodie leguntur: *ἔζη δὲ ἐπὶ τῆς τῶν Ὀρνίθων διδασκαλίας, οὐχ, ὡς τινες, ἐτεθνήκει. πολλῶ γὰρ ἕστερον Κρατῖνος ἐν τῇ Νεμέσει οἶδεν αὐτὸν ζῶντα.*

p. 86 (14) apud Priscianum XVII p. 91 Kr. scribendum *μεθυστέρω | χρόνω* ed. min.

p. 88 (4) 'f. *παραδεξάμενος* scribendum.' ed. min. de altero illo cf. ad Alciphr. p. 141.

p. 89, 6: apud Schneidew. p. 11. ib. (6) Hesychii glossa ita corrigitur ed. min. *ἀπελευση, ἀποφθαρήση.*

p. 90 (7) Bergkii *γέγραπται* vel *γέγραψαι* annot. l. 5 'angues alebant pharmacopolae. V. Bekk. Anecd. p. 314, 20.' ed. min. ib. (9) scr. *παλαστῆς* cf. infra p. 18.

p. 91 (10) est apud Poll. VII 86.

p. 93. *ΟΔΥΣΣΗΣ.* de huius fabulae argumento cf. Welckeri opusc. I 321 sqq.

p. 94 (3) scr. *ἐφείρης.* Caeterum cf. Lob. Phryn. 260. p. 95, 2 scr. *χειρὸς ἔχοντα.*

p. 95 (4) *κάμπιπλάμενοι* annot. l. 3 p. 271 Kr. ad ea quae infra p. 18 sq. diximus cf. Lobeckii 'Ρημ. 309 sq.

p. 96, 8. *φρύξας καὶ ἐψήσας καὶ ἐπανθρακώσας καὶ ὀπτήσας* cod. A Bk. ib. (6) *τῇ νυν* Cobet. mnem. IV 123. ib. annot. l. 2 corr. *ἀπεσκοτώθης*

p. 97 (7) *μάρωνα* ib. (8) ita scriptum ed. min. *ποῦ ποτ' εἶδες, εἰπέ μοι, | τὸν ἄνδρα, Λαέρτα φίλον παῖδ'; B. ἐν Πάρῳ, | σικυὸν μ. κτλ.* V. p. 98. cf. infr. p. 19.

p. 98 (9) *οὐκ ἴδι' ἅττα τὰδ' οὐκέτ' ὄνθ' οἶα τὰπὶ Χαριξένης* ed. min. cf. h. vol. p. 19.

p. 99 (10) ὑπὸ ταῖς κλινίαις Bk. , pro οἱ δ' fort. etiam οὔτοι δ' ed. min.

p. 100 (14) l. 4 μονόφθαλμον: ὡς καὶ Κρατῖνος μονόφθαλμον λέγει τὸν Κύκλωπα gramm. ap. Sturz. Et. Græc. 635, 9: indicavit Nauck. ib. fr. XV σίγα νυν πᾶς, ἔχει σίγα Cobet. mnem. IV p. 123, idem vs. 4 δίω pro θείω: cf. p. 101 et infra p. 19.

p. 101, 5 a f. cf. vol. III p. 643. p. 102 (1) l. 6 scr. ἐπικοινωνεῖ ib. 14 fornacis de fr. II v. infra p. 19.

p. 104, 1 v. ap. Gaisf. Choerob. 553, 1: ἀλλοτριονώμοις ἐπιλήμοσι μνημονικοῖσιν ms. Bar. (f. 92) ἀλλοτριέον ὡμοιο ε. Ven. Cob. ἀλλότριον γνώμοσιν ἐπιπλήγμοσι Cf. ad 2, 223 (147) suppl. ib. fr. IV ὡς ἀσχημονῶν ed. min. et Κιμωνεῖοις

p. 105 (5) intell. schol. Ald. Vesp. 1025. cf. Bachm. anecd. I 324.

p. 106 (6). schol. Nub. 985 v. ap. Düb. Phot. 160, 19. cf. Bergk. Lyr. II 1065 sq:

p. 108 extr. 'alterum βωλῖς forsan delendum' ed. min. p. 109 (5) v. infra p. 20. p. 110 (6) corr. Stobaeus Flor. ib. fr. VII annot. l. 8 βαρνόμενοι 'fortasse ξυντυχλαιοι' ed. min.

p. 112, 1 εἰσιῶντο ib. fr. II ne nunc quidem versus comici poetae agnoscit Bernhardt Suid. II, 2 p 1790. I. Bekkerus ap. Suid. pro ἀμύναιτο, ἀμύναιεν correxit ἀμύναι, τὸ ἀμύναιεν item λοιγὸν ἀμύναιεν. Cobetus allato Aeschini in Ctesiphontea testimonio § 154, ubi post alia haec leguntur, ὅτι τοῖσδε τοὺς νεανίσκους, ὧν οἱ πατέρες ἐτελείτησαν ἐν τῷ πολέμῳ ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι, μέχρι μὲν ἧβης ὁ δῆμος ἔτρεψε (Cob. ἔθρεψε), νυνὶ δὲ καθοπλίσας τῆσδε τῆ πανοπλίας ἀφήσιν ἀγαθῇ τύχῃ τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν καὶ καλεῖ εἰς προεδρίαν, his igitur usus Cobetus hanc Cratino medicinam attulit,

(ὁ Δῆμος)

αὐτὸς ἐπαίδευσέν σ' ἀνέθρεψέ τε δημοσίοισι
χρήμασιν εἰς ἧβην, ἵνα οἷ ποτε λοιγὸν ἀμύναις.

V. mnem. IV 309 sq.

p. 113 (4) ann. l. 4 Pollux IX 103 ἡ δὲ τρόπα καλου-
 ἐνη παιδιὰ-, οὓς ἀφιέντες στοχάζονται

p. 114 (6) 3 Κρατῖνος Πυλαία "γλῶσσαν εὐέρων βο-
 ῆ": in his πυλαιαν (Πυλαιαν) cod. Paris. A Suid. Πυλ. om. Ald.
 κλαιαρχωγλώσσαν V. 'in quo κατάρξω γλῶσσαν similemve
 signationem sacrificii mihi videor agnoscere' Bernh. tum
 ἔραν βροτῶν Suid.

p. 115 (12) cf. Paroemiogr. vol. II 170. 437. de senten-
 v. Bernh. ad Suid. I 2 p. 739.

p. 116 (1) annot. l. 2 αὐτοῦ εἶναι ib. 5 ποιῆσαι (ita Θ)
 ἢ τῆς ἐχθρας 7 οὐδὲν δὲ χεῖρον

p. 119 (6) in minori editione Cratino haec data:

Οἶνός τοι χαρίεντι πέλει ταχύς ἵππος αἰοιδῶ,
 ὕδωρ δὲ πίνων οὐδὲν ἄν τέκοι σοφόν.

priori versus adversatur Cobetus mnem. 5, 98: altero idem τέκοις.

ib. (7) cf. Tzetzae epist. p. 69 Pressel: κἄν οὐ κατασχῶσι
 ἡγῆται παρ' ἡμῶν τῶν ἐπῶν τῶν ρευμάτων, οὐδὲ δωδεκά-
 ρουνον ἔχωμεν στόμα Ἰλισσὸν ῥέον ἐκ φάρυγγος καθά-
 ροι ὁ Κρατῖνος: indicavit Nauck. Chil. VIII 264 κατασχῶσι
 ο κατασχῶσι A. Vs. 3 σοι om. V. Θ. schol. τί ἄν εἴ-
 οίμ' ἔτι; cum Dindorfio ed. min.

p. 123 (9) Cobet. mn. 5, 99 ἡπιότητος ib. XI cf. infra
 21, pro πολῖται Bergkii scribendum proposuit ποιηταί

p. 125 (13) de Dindorfii (v. ap. Düb. p. 430) coniectura
 infra p. 21. ap. Suidam v. Κλεισθένης ἀκρ. codd. γρά-
 ων αὐτὸν vel αὐτῶ vel αὐτ' p. 126 (14) Rav. et Ven.
 ἀφον. p. 127 (17) receptum in min. ed. ἐντός οὐ πολ-
 ῶ χρόνον

p. 129 (18) tolle interrogationis notam: v. infra p. 21. de
 re cf. quae Ahrens disputavit de Crasi p. 7. 8. ad ἀραχνίων
 εστὴν-τὴν γαστέρα haec apposuit Nauckius: Theod. Hyrtac.
 Notices et Extr. V p. 730, ἐμοὶ δὲ τὰ ἄγγη κενὰ καὶ
 ραχνίων μεστά. Greg. Naz. in Gallandii Bibl. Patr. VI p.
 24 C, μὴ δῶς ἀράχνης τῶν δικαίων τοὺς πόρους.

p. 130 (20) ἀπὸ ποτέρου-; in ed. min. receptum. p. 131
 23) 2 δῆμων Θορῆκιοσ

p. 132, 4 scr. CXXXVIII et cf. ad eum locum suppl. prae-

terea v. ad anon. 4, 622 (66). Seriphiorum fr. I alter versus alteri personae datus.

p. 133 (2, 1) min. ed. p. VII 'Holstenius valde probabiliter pro Σάκας scripsit Σάβας, ut Σαβαῖοι intellegantur, quem admodum apud Dionysium Descr. Orbis' 959. ib. annot. l. 6 μὴ δεῖ ταύτας τὰς παραθέσεις 8 ἔστι καὶ χωρίον ἐν Αἰγύπτῳ Δουλόπολις κτλ. ad rem cf. Lehrs. ep. qu. p. 85. ib. (2, 3) Διονυσιοκουρομυρωνῶν ed. min. p. 135 (3) scriptum ed. min. ut in annotatione scribendum coniecit editor. ib. 1 a f. l. Itaque ante

p. 136 (4) οὕτω σταθερὸς τοῖς λ. Suidas, ubi (annot. l. 2) ἐπὶ τοῦ ὀξέος ἢ ἰσχυροῦ ad fr. V cf. Schoemann. ad Aesch. Prom. p. 326. G. Hermann. Aesch. II 124.

p. 137 (7) H. Sauppium ad Isaei fr. 19 allata Harpocratio- nis glossa 45, 10 (βόθυνος τόπος τις ἰδίως οὕτω καλοῦ- μενος ἐν τῇ ἱερᾷ ὁδῷ) Antiallicistae verba ita scripsit: Κρα- τίνος Σεριφίοις. "ἀλλ' ἀπίωσιν ἐν χορῷ | ἐς βόθυνον." Ἔς βόθυνον ἰέναι. ἔστι δὲ -

p. 140 (12) est ap. Pollucem X 156. ad fr. XIII cf. de $\bar{\lambda}$ et $\bar{\rho}$ litterarum vicissitudine ad Steph. Byz. I 76 an- notata.

p. 142 (4) κρᾶ M. D. Κρατίνος Nan. qui σπάθιζε. p. 143 (7) scr. ἀπὸ δ' ἀργύρου ἀργυροκόπος

p. 145. in argumento Acharnensium archontis nomen rectius ἐπὶ Εὐθύνου scribitur: v. inscriptionem atticam edi- tam Hall. allg. l. z. 1838 n. 196 (ibique Rossii annotationem p. 358), item apud Boeckhium, 'über zwei attische rechnungs- urkunden', annal. acad. Berol. 1846 m. Iul. ib. verba οὐ σώζονται Elmsleius post Νουμηνίαις transposuit. ib. 4 a f. Ἀγανόν 3 a f. scr. (v. 886) Caeterum cf. VV. DD. ad vs. 1289 Engeri. 1 a f. corr. 'et vs. 3'

p. 147, 11 l. ἢ κρίνον ἢ ῥόδον παρ' οὗς ἐθ. III 1 μιγέντε: cf. Cobeti V. L. 70. 360.

p. 148 (4) receptum in min. ed. Καταπυγασίγη de schol. Plat. Menex. 235^e cf. 2, 535 (11), infra p. 39, item su- pra p. XIX. p. 149, 16 Clementis numerus est 619 Pott. Τυ-

φαννοδαίμονα v. in anon. com. fr. ad 4, 648 suppl. (ed. min. p. 1220).

p. 150 (6) ὄνοι δ' ἀπωτέρω κάθηνται τῆς λύρας ed. min.

p. 152 (8) v. infra p. 22. cf. Hermannii epit. doct. metr. p. 147.

p. 154 (10) calami errore scriptum et hic et in min. ed. Ἀρμόδιου μέλος: repone

Κλειταγόρας ἄδειν, ὅταν Ἀδμήτου μέλος αὐλῆ.

in verbis scholiastae Vesp. Dobraeus Adv. II 203 'Malim, inquit, καὶ τῶν Ἀδμήτου ἀναγράφεω, παραθεῖς τὰ (vel τὸ) Κρατ. Quod praecedit Ἀρμόδιος, vitiosum puto: forsā Ἡρόδικος. Vide Athenaeum. — Ni me omnia fallunt, legendum Ἀρτεμίδωρος ἐν —' Receptum hodie Ἡρόδικος a Dind. Düb. Hirschig. cf. Düb. annot.

p. 156 (12) cf. infra p. 22. p. 157 (13) 3 scr. Μενέλεω p. 158, 1. 3 scr. λεπαστή λεπαστήν ib. 4 scr. IV 131 c

p. 159 (18) βιβλιαγράφον recepit Bekkerus. ib. (19) 9 Photius Lex. 261 8 ib. 12 Sapphonis: Bergk. II 688. p. 160, 6 τὸ μετὰ Λέσβιον ᾠδὸν Eust.

p. 161, 3 v. anon. 4, 667 (281). ib. fr. XXII '(ἐν) ἐποῖν: 'nisi ἐτέοιν scribendum.' ed. min.

p. 163 (2) est ap. Athen. 638 f. ad dimetros revocanda esse poetae verba in utraque editione significatum, quomodo describenda sint hac ipsa pagina notatum: ignoravit haec Cobetus mnemos. IV 127.

p. 164 (4) ita de coniectura scriptum ed. min. ἀλλ' ἦν ὅτ' ἐν φώσσωι τὴν ἴσην ἔχων | μετ' ἐμοῦ διῆγε μοῖραν, ἔλκων τῆς τρυγός. aliter Bergkii comm. cr. I (1844) p. 25 sqq. ἀλλ' ἦν ὅτ' ἐν φώσσωι τὴν οἴφιν ἔχων | μετ' ἐμοῦ διῆγες ἰνὰρίον θ' ἔλκων τρυγός. Vs. 1 ante Lobeckium erat τὴν οἱ συνέχων. om. versum cod. A Bk.

p. 165 (6) distingue fr. VI^a et l. 4 a f. VI^b, ubi Cratinus commemorasse videtur τὸ κῆτειον. priorem Hesychii explanationem ad κῆτειον pertinere apparet: v. annotationem.

p. 166 (7) est ap. Photium 369, 4 sqq. ib. l. 7 scr. schol. Ald. Ar. Vesp. 1025. Bachmann. anecd. I 325. ib.

VIII scriptum cum Dobr. ταῦτ' αὐτὰ πράττω (Dobr. πράσσω) κτλ. ed. min.

p. 167 (11) Cobetus V. L. 208 de usu vocis ἔμβραχυν disserens Cratini verba ita scripsit: ἔδει παρασχεῖν ὃ τι (τί) τις εὔξαιτ' ἔμβραχυν.

p. 168 (12) l. 1 Μυσικαρφί dat ed. min. item 6 Ἀρχιμαχον l. 12 μυσικαρφεῖ l. 4 scr. σκώπτοντος fr. XIII ὁ Πεισίου οὐδὲ περὶ τῆς κτλ.

p. 169 (15) ex Harpocrate 134, 11 sua derivavit Photius. ib. fr. XVI, 4 Photii numerus est 493, 3. p. 170 fr. XIX scr. σκίμνος de fr. XX v. infra p. 22. p. 171, 5 corr.

p. 145 p. 172, 2 a f. μεσόκοπον

p. 173 fr. III scriptum in min. ed. ut h. l. coniecit editor.

p. 174 fr. V cf. infra p. 22. 23, unde cum Hanovio in editione min. scriptum ἀφηνίζεσθαι καὶ δὴ χρη πάντα θεατήν κτέ.

p. 175 fr. VI. de Athenaei loco v. Bergkium Lyr. ed. II 561, qui, quae Cratini fragmentum sequuntur, 'non Cratini, inquit, sed alius comici videntur, Ἀγαθὸς πρὸς ἀγαθοῖς ἄνδρας ἐστιασόμενος ἦκον.' cf. ad anon. 4, 696 (367) suppl. ad corrigenda Cratini verba adhibe ipsius editoris annotationem l. 14. 16. nuperrime Cobetus inem. 5, 99 ita haec scripsit,

καὶ πῶς ἂν Ἰσχομάχου σὺ γεγονῶς Μυκονίου
φιλόδωρος εἴης;

p. 176, 5 cod. A habet ὁ δ' Ἰσχομάχος ὀδὲ τρέφων σε
εὐγγάνει: v. ad 3, 276 (1) suppl. fr. VII ap. Athen. I
p. 22 c Βολβός 'sive Βόλβος' vol. II p. 742 (9). p. 177
fr. IX l. 7 corr. 1398 22. fr. X λαχάνοισιν ed. min.

p. 179 (14) de hoc versu cf. quae infra annotata sunt
p. 21. 23: ipsa verba Cobetus V. L. 249. mnem. 5, 99 ita
mutavit,

τρίγλην δ' εἰ μὲν ἐδηδοκίη ἔνθεν τινὸς ἀνδρός.
annot. l. 2 corr. κόλλα βδέλλα p. 179 (16, 3) ed. min.
ἐπονομάζουσ' ἀεὶ: v. 2, 181. annot. l. 1 scr. Athenaeus
XI l. 3 corr. 344 28

p. 180, 18 v. ad Platonis fr. 2, 631 (2) infra p. 44.

p. 181, 2: v. Engerum n. rb. mus. II 238 sq. fr. XVII est ap. Athen. 566 e. fr. XVIII cf. quae infra dicta sunt p. 23. adde hanc minoris editionis annotationem p. VII: 'in Athenaei verbis, ὧν (obeliscorum a Doricha dedicatorum) μέμνηται Κρατῖνος διὰ τούτων, fortasse nihil excidit, sed pro τούτων scribendum Πλούτων, ut XIII 594 d: Φιλήμονος γὰρ ἑταίρας ἐρασθέντος καὶ χρηστήν ταύτην ὀνομάσαντος διὰ τοῦ δράματος.' cf. Athenaei de Sapphona (Bergk. II 697) verba: Δωρίχαν τε, ἣν ἡ καλὴ Σαπφῶ ἐρωμένην γενομένην Χαράξου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, κατ' ἐμπορίαν εἰς τὴν Ναυκρατιν ἀπαίροντος, διὰ τῆς ποιήσεως διαβάλλει ὡς πολλὰ τοῦ Χαράξου νοσφισαμένην.

p. 182 (21) cod. λάβει τὴν δμαιοσ λέξιν: Nauok. Ar. Byz. 131 ἔλαβε fr. XXII ed. min. χαῖρ' ὦ χρυσόπερος cum Hephaestione cf. Voss. Etymologici numerus est 183 45.

p. 183, 3 adde Lobeck. Aglaoph. 659 sq. not. fr. XXIII cum Elmsleio τὸ χρωτίδιον ἦν ed. min.

p. 184 (24) Fritsch. Ran. p. 243 τοῦτον μὲν οὖν καλῶς διεπήνησας λόγον. ib. fr. XXVII ita scribit Cobetus mnem.

p. 99:

δασὺν ἔχων τὸν πρωκτὸν ἄτε κυρήβι' ἐσθίῳν ἀεί.

b. l. 1 a f. scr. κυρήβια p. 185, 1 a f. vertens Nomininc p. 186 (30) l. 9 cf. schol. Ar. Eq. 1236: εἴσπρα ἡ ὠρίμη κριθή. εἴρηται δὲ καὶ ἀμφίκαντις παρὰ κωμικοῖς καὶ τραγικοῖς ἀπὸ τοῦ περιεκαῦθαι.

p. 187. fr. XXXII b est apud Eustath. 1571 46. de Alcaei oco v. min. ed. p. XV sive vol. 2 p. 22. fr. XXXIII a Fritschius ad Ran. p. 325 Σανῶν. XXXIII b σοσβαύβαλος ed. min. ib. annot. l. 3 fragm. anon. ἡ δὲ προῦκαλεῖτό με | αυβᾶν μετ' αὐτῆς v. min. ed. p. 1259 et infra in suppl.

p. 188 (34) l. 1 ἀλλὰ καὶ Ἀρχιλόχοις Κρατῖνος scribendam proposuit Bergkins Lyr. II 570. fr. XXXV v. ap. Bk. sced. 337 16. de re cf. Lobeckium act. soc. gr. II 301. p. 189 XL v. ap. Bk. 372 10. p. 190 (41) scr. ψεύστης ib.

46) ἀτιμάζεσθαι

p. 191 (49) de hoc fragmento cf. Fritschii Eupol. vers.

p. 22. ad p. 192 (51, 3) v. infra p. 23. ib. 5 a f.
ξύλλογος

p. 196 (56) *Βρέα*: huius coloniae deducendae d
menta publica Athenis reperta nuper edidit et commen
est Augustus Boeckhius in 'monatsb. d. k. pr. akade
1853 m. febr. p. 147 sqq.: 'athenische volksbeschlüsse
die aussendung einer colonie nach Brea.' adde H. Sa
disputationem, quam dedit in relationib. menstr. soc.
lips. a. 1853 m. febr. p. 33—48.

p. 197 (59) scr. apud Athen. IX p. 393 a p. 19
scr. p. 331 53. ib. fr. LXI scribendum cum Salmasio *Κ*
σάτης τράγος: cf. infra p. 23. ed. min. fr. 335: 'de c
Ciliciis v. intpp. Hesychni II p. 258 26.' fr. LXII l. 1
τυρόκνηστιν

p. 199, 4 v. infra p. 23. ib. de fr. LXV cf. Fritz
ad Ran. p. 168.

p. 200 (68) de altera Photii glossa v. *Κυσολάκω*
anon. 4, 642 (151).

p. 202 (77) Cobelo mnem. V p. 100 mulier *μηρυτίς*
μηρυτής dicta videtur. ib. fr. LXXVIII *μισηταί* relictu
min. ed. p. 203, 17 Archilochi versus: v. Jacobs annot
Anthol. Gr. I p. 169. cf. Schneidew. delect. p. 180. Leut
Apostol. p. 602. Bergk Lyr. II 1047 (17).

p. 204, 6 de Aristarcho assentitur Fritzschius Ran. p. 1
ad Chironum fabulam Cratini memoriam referri posse
iectura est Welckeri 'die composition der polygotischen
mälde in der lesche zu Delphi' 1848 p. 52.

p. 206 (82) apud Suidam *πρόσιχος*: cf. Lob. ad B
II 189.

p. 207, 2 scr. apud Eustathium p. 1291 45 ib. 4
anon. 4, 627 (92). fr. XC *τετανός*

p. 208, 1 apud Stephanum Byz. Cratini nomen ante
ἐν Νεμέσει transponit Bernhardt ad Suid. v. *Ψύρα*. id
Eustathii verba ita concinnavit: *παρά τε Ψύρα.*" καὶ πα
μία, τὸ Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες, ἤγουν ὡς οἶον ἐν
δενὶ τιθέμενοι τὸν Διόνυσον, διὰ τὴν τῆς νήσου λη
τητα. Caeterum cf. Schneidewini ex. cr. Brunsv. 1836 p.

ergk. Lyr. II p. 643 (37). ib. fr. XCV, 2 cf. infra ad
er. 2, 355 (65) suppl.

p. 209 (98) Pollucis verba II 78 ita scribuntur ed. min.
δὲ ἀπεμύττετο ἔκλυζε τὰς ρίνας ἔφη Κρατίνος. cod.
ng. ὕλιζε, secutus est Bekkerus. alius apud Cramerum liber
necd. Ox. II p. IV ἔλυζε i. e. ἔκλυζε, 'ut recte Cramerus.'
iter infra p. 23 (a. 1844). ib. fr. CI scr. μετὰ τοὺς μη-
θς fr. CII hoc fuisse ex Hesychio coniecit editor (v. in-
a p. 23) ἡ παῖς γὰρ ἔμπαις ἐστὶν ὡς ἡνδρωμένη. ita ed.
in. apud Bk. Pollucis verba hæc sunt III 14: φιλόπαις,
τεκνος, ἄπαις, φιλότεκνος, μισόπαις, φιλοτεκνία, μισο-
κνία, μισότεκνος, καὶ παρὰ Κρατίνῳ εὐπαις.

p. 210 (103) ἐθελέχθρως (ἐθέλεχθρον δὲ Κρατίνος
ἔγει) Bk. fr. CVII οὐδ' non mutavit Porsonus, quem et
k. sequitur: οὐθ' cod. C.

p. 212 (116) 'legendum ut Bekkerus e codd. edidit τῆ
ἀστυγι κνάψειν εὐ μάλα, | πρὶν συμπατῆσαι.' ed. min.
VII.

p. 213 (118) εὐπινῆς receptum. ib. CXIX scr. σίχον
ἰ δένδρων λέγει Ξενοφῶν, καὶ ἐπεργασίας τὸ

p. 214 (127) l. 6 scr. τετμημένου

p. 215 (129) in Cratini versu ὑποτεμῶ τὰς μηχανάς
corrigit Cobetus mnem. 5, 100. ad fr. CXXXV cf. infra
p. 24. ad Hesiodi Opp. 118 respicere hæc coniectura est
Lurckscheffelii p. 181. Vs. 2 νάπαισιν om. δ' Herman-
ms. Vs. 3 pro ἄφθορον ed. pr. ἄφθορον.

p. 216 (137a) 'pro ὀρκώτης δ' ἐγὼ scribendum videtur
ἔρωτης λέγω' Mein. ed. min. p. VII. ib. l. 2 corr. λέγς
ἰ διὰ τοῦ ἰ

p. 217 (138) 'recipiendum erat καθέλκεν. prior fragmenti
ars corrupta est. in Prisciani loco scribendum videtur Cratinus
ἔστις ἐν Πυτίνῃ' ed. min. p. VII. χαμόθεν Cobelo V. L.
vitiosa forma est passim invecata a scribis pro χαμᾶθεν.
Mem nuper mnem. 5, 101 Cratini locum ita scribendum pro-
ponit... ὅς τὰς πίτυς ἔκαμπτεν | ἐστὼς χαμᾶθεν '(ἔφα-
νως) ἄκρας κόμης καθέλκων, 'quod, inquit, credo, facere

dicebatur Sinnis ipse ὁ πιτυοκάμπτης' afferens Ovid.
VII 440. cf. Mein.

p. 218 (139b) annot. l. 8 ἔργοισι δ' οὐδὲ κινεῖ.

p. 221 fr. CXLII ita redintegrandum videtur Bergkio
II p. 1083:

καὶ Πολυμνήσται' αἰεὶ μουσαϊκὴν τ' Οἰωνίχου
μανθάνει

Cf. ipsum schol. Eqq. 1287: Πολύμνηστος δὲ καὶ Οἰών
ὅμοιοι ἀρρητοποιοί. Κρατῖνος "καὶ Πολ. κτλ." ut vulgi
versus habetur. Afferit Bergkios Hesychii glossam hanc, (
νίχον. μουσεῖον. τοῦτο δὲ Οἰωνίχου φησὶ μουσεῖον εἶ
v. Comment. p. 231.

p. 222 fr. CXLIII, 2 in editione minori (cf. infra p.
o Suida ita scribitur, Κοινῶς δὲ φιλοστέφανός σε φιλ
Nauckius philol. 6, 413 πολυστέφανος retinet. ib. a
CXLIV cf. infra p. 24. l. 3 πυροπίπτην hodie cum Tauris
scribitur. l. 5 Eustathii pagina est 380 12.

p. 223 (146) scr. Βασιλείαν et ἔστι δὲ καὶ παρὰ Ἰ
κίωψ ἢ Βασιλεία. fr. CXLVII Κρατῖνος δὲ ἐπιλησμοί
ita Dindf. schol. Nub. 790. cf. infra p. 24. ἐπιλήσμοι
Ald. ἐπιλησμοσύνη Suidas, ubi Gaisf. ἐπιλήσμοσι pro
Cratini fragm. 2, 103 (3). ad fr. CXLVIII cf. Cobet. mt
5, 100.

p. 224 (150) pro δαῖρε Lobeckius ad Butt. II 148
τικώταρον scribit δαῖρε. fr. CLI Κράτης legendum p
posuit Dobraeus Adv. II 198. fr. CLII ὑπὸ δὲ Ἑρακλέ
πεινώντος ἄγει ταῦτα καὶ σκώπτοντος, οὐ βουιωτόν ἐ
ἄγει καὶ σκώπτοντος ταῦτα Rav. ἄγε ταῦ (ταῦτα G.)
σκώπτοντος V. ἄγειν ταῦτα καὶ σκώπτοντος Ald. 'vel a
vel post ταῦτα plura exciderunt' Dübn.

p. 225 (153) v. infra p. 24. fr. CLIV πιεῖν cod. s
Cobetum. fr. CLV de optativo cf. Krügeri gramm. gr.
p. 247. in alterum versum recepta hodie Schneideri (sup
lex. gr. 59) correctio γνωμοδιώκτης: v. infra p. 24.

p. 226 (156) annot. l. 3 scr. προτακτικόν fr. CL
ita exhibet minor editio:

ὁ δὲ μετ' Εὐδήμου τρέχων

κώμυθα τὴν λοιπὴν ἔχει τῶν πρώων.

Ἐδήμου Geelius εὐδέσμων. Vs. 2 'ἔχων τῶν πρώων
 Vat. 4. 5. Nihil nisi λοιπὴν πρώων 3. Quo τῶν πα-
 ' significari recte monuit Adert.' Düb. schol. Theocr.
 in minori edit. πρῶων ex Genevensis codicis altera
 itate, non e Parisino, afferri debuit. fr. CLVIII al-
 editio, .. νεοτρόφοιο γέννας | χόριά τ' ἐμβρύων τε
 7.

. 227 (160) l. 3 δραπετεύοντα τὸν ἐνύπνιον BL. pro δαί-
 io legendum videtur δηλοῖ Κρατῖνος κτέ. ad. fr.

cf. infra p. 24, ubi ex Crameri libro scribe δωδακε...

. 228 (162) cf. Lehrs. prosodia Iliaca Σ 521, qui l. 1
 τε τὸ ἀρῶ καὶ ἀρῶμαι ἐκτεινόμενον συστέλλο-
 ὄνομα Ἄρην "πισσοκωνίας Ἄρην" Κρατῖνος scribit,
 o accusativo Ἄρην. idem de Etymol. p. 140 29 loco
 bidem. ad alterum Hesychii locum s. v. κωνῆσαι cf.
 Strab. p. 49. fr. CLXIII est apud Stephanum Byz.

Meiu. ubi in fine articuli haec hodie leguntur: ὁ πο-
 Ἄδραμυτιηνός, ὡς Ἄρτακηνός Δατηνός Δαυηνός Σε-
 νός. λέγεται δὲ καὶ Ἄδραμύττιον διὰ τοῦ ἰ, ὡς
 νός. ad quae haec annotavit editor: "Ἄδραμύττιον AR,
 μυτιηνός V. id qui coniecerat Salmasius, pro Κρατῖνος
 Κραστῖνος. at haec gentiliū forma ab Asiaticarum
 m usu aliena. revocavi igitur Ἄδραμύττιον et Κρατῖ-
 neque offensionem esse posse, quod scriptor redeat ad
 n iam in superioribus memoratam, plurimis exemplis
 um est." itaque tolle quae infra p. 24 dicta sunt ad
 et minori editioni hanc redde ex Stephano Cratini
 m p. 76 ita CLXIII^a (2, 228). ib. haec collocanda
 ex Hesychio Δεξῶ: ὁ Κρατῖνος ὀνοματοποίησεν ἀπὸ
 ἔχσθαι δῶρα. Cf. supra 2, 58 et suppl.

. 229 (corrigere minoris editionis vitium 239) fr. CLXV
 τον: Etymol. Gaisf. ad 71, 10 ex V^b haec affert: ἐγῶ
 ρον ἐν τῷ ἰβτῶν Λουπέρκου ὁ ἄλς ἐπὶ τῆς θαλάσ-
 ῖρσενικῶς οἶον "μέλας ἄλς" καὶ "ἄλὸς θεινομένοιο."
 ν τῷ α ἐπὶ τοῦ ἔδωδιμου ἄλας ὡς Αἴλας ἀρσενικῶς

εἴρηται, καὶ Κράτης “ἀναλτος χύτρα.” indicaverunt Schneider. z. f. alt. 1848 p. 791. Schneidewinus g. g. a. 1 p. 1789. ad Cratinum rectius fortasse refert Nauckius. caerum cf. Timocl. 3, 600 (2, 7) et Bernh. ad Suid. v. ἀναλι p. 230 (171) v. infra p. 24. 25.

p. 232 prius fr. attigit Fritzschius Eupol. metr. p. 9. altero ἔπειτ' ἀνέθηκεν (pro ἔθηκεν) ἕνα μολύβδι scripsit Cobetus mnem. 5 p. 102. Cratinearum reliquiae numerum auxit Nauckius a. l. z. 1847 intell. p. 475 addita observatione

CLXXIX

454 Porphyrus hom. quaest. c. VIII: ἰωνικὸν δὲ μᾶλλον ἰδίῳ, πολλὰ γὰρ οὗτοι τῶν ὀνομάτων χαίρουσι θηλυκῶς ἐκροντες, οἷον τὴν τε λίθον. καὶ τὴν κίονα. καὶ ἔτι μαραθῶνα. κρατῖνος “εὐπιποτάτη μαραθῶν.” νίκιδρος “ἐνκτιμένην μαραθῶνα.”

ib. fort. haec ex min. ed. p. VII collocanda sunt:

CLXXX

455 Poll. VII 161 κεράμιον οἰνηρόν Ἡρόδοτος καὶ Κρατῖν nisi ad Pytinae fr. VIII p. 122 respexit, cf. X 67.

p. 233 (1) receptum in min. ed. Bergkii supplementum νῦν μὲν γὰρ ἡμῖν (πᾶσι) παιδικῶν ἄλις: de formula ὁπερ v. infra p. 25. p. 234 (6) scr. Photius p. 633, 21. pagina extr. de Dionysio Magnetis fabula cf. Fritzschi paropside disputationem p. 10 sq.

p. 235 (1) ἔμορμολύττετο scribendum, v. infra p. 25: ed. min. ubi haec addita sunt: ‘nisi ad tetrametros revoc malis οὐκ ἀσκήψ μεντᾶρ’ ἔμορμολύττετ’ αὐτόν, εἴ γε | τι ἔστ’ ἀληθῆ.’ ad fr. II et III cf. infr. p. 25. fr. III ἀνε scribit Schneidew. phil. 3, 118, cf. ad Pher. 2, 357 (80). ipsis poetae verbis haec addit ed. min. p. 79: ‘pro βλέπ Bernhardius τρέπων. Possis lenius οἶσ’ αὐτοὺς βλέπων. forsitan imperiose iubentis verba sunt sursum cervicem, tolle. simili ellipsi dicitur μὴ τριβὰς εἶτι.’

p. 236 (4) annot. Ἀλτῆραι ib. χρῆσαι etiam Bk. s vat. fr. V scr. μοι

p. 237 (1). Cobetus mnem. 4, 114 priores duos ver

mi eidemque personae tribuit: 'quid causae, inquit, erat cur nec ita dissecarentur? nulla, opinor. utrumque hoc admirandum rogat idem: si alter versus alterius personae fuisset non ἀλλὰ dixisset sed ἄρα δῆτα, ἄρ' οὖν, aut simile quid.' annot. l. 7 corr. debetur "Vs. 4 malim αὐτῶ" Mein. ed.

min. Vs. 10 οὔκουν tenet Cobetus mnem. 4, 109.

p. 238 (2, 1) τᾶμπαλιν cum Cas. ed. min. Vs. 4 ἴστε καὶ ρυήσεται Herwerd. p. 15. Vs. 5 Dindorsium secutus in min. edit. ἐρσι δὲ θῦδωρ "ἀνέχετε." Mein. Vs. 7 scriptum αὐτόματος,

p. 239 (3) cf. infra p. 25. Vs. 4 scr. οὐδ' ἐξ ἀγορᾶς οὐδὲ τάκωνας ποιησόμεθ' p. 240, 10 scr. 'pro ὅ τι' ib. ad IV l. 4 scr. Anecd. Ox. p. 241, 6 Philocleo ib. fr. III μανθάνεις, ib. ὁπτῶ ὀβολοί servat Bk. cf. L. Ahrent. de Crasi p. 13. Χρυσέ pro χρυσοῦ Herwerden p. 6.

p. 242 l. 4 γοῦν (δ' οὖν) ed. min. de Ὅρνιθες fabula v. Fritzs. parops. p. 11.

p. 243, 4 παίξει δ' ἐν ἀνδρικοῖς χοροῖσι Bk. de Mantica γογγύλη cf. infr. 25.

p. 245, 5 corr. frustum ib. 7 'Vs. 3 πόδην ἐμοί τε B. (h. e. ποδήνεμοί τε) forsān rectius.'

p. 246 ad Samiorum fragmenta haec addenda sunt:

IV

Lex. Seguer. Bachm. I 419 6: χληδός: ὃν οἱ πολλοὶ χλὰς λέγουσιν. καὶ παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα (stat. 55 § 22). Κρήτης ταμίας (Bernhardy ad Suid. v. χλίδος volebat Κράτης Τόλμαις, quidni Σαμίους?)

ἦξει δὲ ταχέως ἀργυρίου *χληθον (cod. χληθῶν) λαβῶν· ὄσον, πληθος καὶ σωρόν. indicavit Gaisfordus: cf. Bernhardy II 2 1642. de χληθός Lobeck. path. elem. I 167.

V

Grammaticus Darembergii (notices et extraits des manuscrits médicaux 1853) p. 215 de κοχώναις disserens, allatis ex Triphalete Adulatoribus Baptis comicorum exemplis, hoc posuit: καὶ Κράτης ἐν Σαλαμινίοις (Σαμίους? Dar.) φησίν·

Ἐπαιξαν γυναῖκες αὐτῶν ὀρχηστρίδες καλαί,
ἐπὶ [τῶν] κοχωνῶν τὰς τρίχας καθαιρέμεναι.

in editione pr. pro *ἀτ'* (cf. Schneidew. g. g. a. 1852 p. 424) *αἱ τε* (cf. Daremb. p. 217 notices): Dübnerus (v. g. g. a. p. 426. Daremb. p. 217):

*ἔπαιξαν οὖν γυμναὶ καλαί τ' ὀρχηστρίδες
ἐπὶ τῶν κοχωνῶν τὰς τρίχας καθειμέναι.*

vel *ἔπαιξαν ἄρα*. Schneidewinus p. 426 pro *καλαί τε* ludi alicuius memoriam requirebat. Goettingius ind. schol. univ. Ien. hib. 1853 p. 5: *γυμναῖκες ἔπαιξαν, αἱ καλαί τ' ὀρχηστρίδες* - Putabam *ὀρχηστρίδες γυμναὶ τ' ἔπαιξαν καὶ καλαί κτλ.* ad alterius versus sententiam cf. haec Cassii Dionis LXII 2: *τὴν τε κόμην πλείστην τε καὶ ξανθοτάτην οἶσαν μέχρι τῶν γλουτῶν καθεῖτο.* ib. *ΤΟΛΜΑΙ.* cf. ad *Σαμίων* fr. IV. fr. I v. infra p. 25. annot. 1 corr. 247 e l. 3 *σῖτος*.

p. 247 (1) hoc Cratetis incertae fabulae fragmentum in editione min. Antiphani datum p. 571 (68^a). Bergkii Crateti cynico vindicavit Lyr. II 527 (19). item quod p. 248 (2) est fragm. v. apud Bergkium ib. (18). Vs. 1 *τέκτων μὲν σοφός* scribendum v. infra p. 25. *οὐ γὰρ χρόνος - τέκτων μὲν σοφός* Froben. 'lemma in S (h. e. Vind.) ut in Trinc. (?) ubi me pro οὐ.' Gaisf.

p. 248 (3) omissum hoc in min. editione Cratetis fragm. propter Cratinum 2, 183 (23). fr. IV *ὠρικωτάτη* ed. min. ubi haec annotata sunt: 'forsan πάνν γὰρ ἔστιν ὠρική, τὰ τε (vel τὰ δὲ) τιθεῖ' ὥσπερ κτλ.'

p. 249 (5) *ποιβαλῶ τοι* ed.-min. corruptam vocem ita exhibet Bk. *κανατλῆς* annot. l. 4 *λῆς* ap. Bk. Ahrent. dor. dial. 348. ib. fr. IX 'sed *μεινοῖτο* - nescio quid esse dicam nisi vestigium priscæ scripturae pro *μεινωῖτο* forte temere relictum.' Lob. Rhem. p. 127. ib. 2 a f. scr. *ἀντὶ τοῦ ἀναβιῶναι*

p. 251 extr. Cratetis fragmentorum supplementum v. infra ad Eup. 2, 439 (8) suppl.

p. 254 (1, 1) *οὔτε Σηκίς* ed. min. cf. infra p. 26. p. 255 8 *τὰν τῆ οἰκίῃ*. ib. 19 Moerin p. 18 ad fr. II cf. infra p. 26 et Fritsch. ind. schol. hib. 1855 p. 6. l. 4 a f. *ἐν ἀπορήσῃ τροφῆς*

p. 257, 2 scr. Nub. 1197 et ad Philyll. 2, 859 sq. fr.

IV 2: *μετὰ δὲ Μέλητα τίς*; cum Porsono ed. min. annot. l. 2 *Χαίρις καθαρωδός. μνημονεύει* R. V. ib. l. 6 pro Toupio scr. Musgravius ap. Pors. ad Toup. p. 481. ib. l. 7 *Μέλητος* A fr. V 1 'Bergkio comm. crit. I p. 27 aegyptiacum nomen excidisse videtur, quod significabat ἐς οἶκος, id alterum reprehendere et dicere, quin οἶκος potius dicas, ne videaris Lycurgi popularis esse.' ed. min. Cobetus V. L. 1854 p. 244, ubi de discrimine vocabulorum *πολίτης* et *πατριώτης* disserit, hos versus ita scriptos proponit: *οἶμαι δ' αὐτὸν κινδυνεύειν εἰς τὴν Αἴγυπτον [ἴοντα] | *** ἵνα μὴ ξυνέχη τοῖσι Λυκούργου πατριώταις.* Dindorfius ἄγοντα v. c. supplebat. pro αὐτὸν cod. V αὐτὸ Vs. 2 B. οἶμοι τί λέγεις; ἵνα δὴ συζῆ τ. Α. π.; Herwerden p. 8.

p. 259 (9) annot. l. 5 *οὕτω Φερεκράτης Ἀγρίοις*. fr. X βύρανης γλευκαγωγῶν ex codicibus edidit Bk.

p. 261 *Ἀγρίων* fragmentis haec addenda: unum v. p. 26:

XIII (5, 26)

γέροισ ἀποσταυροῦνται.

deinde hoc ex Etymol. Gaisf. 753:

XIV (2, 344)

Etymologico M. vulgo p. 753 v. *τερθρεία* ita legitur: *παρὰ τὸ τερθρεύειν. καὶ τερθρευόμενος. Φερεκράτης τερθρεία πνοή* (v. Pher. inc. fab. 12). quae a Gaisfordo hanc acceperunt formam: *παρὰ τὸ τερθρεύειν. καὶ τερθρευόμενος. Φερεκράτης Ἀγρίοις, τερθρεία μέντοι πνοή διὰ τοῦ ἰ, ἢ ὀπισθία*: pro his *παρὰ τὸ... Φερεκράτης* cod. D habet hoc *ἢ κεν' ἑώραξ.* pro vulgatis *τερθρεία, πνοή* cod. V ita: *ἀγροῖς τερθρεία μέντοι πνοή διὰ τοῦ ἰ ἢ ὀπισθία.* aliter cod. M: *ἀγροῖς τερθρεῖ μέντοι πνοή διὰ τοῦ ἰ ἢ ὀπισθία σοφοκλῆς κῆ' κενὸν ἑώραξ.* Sophoclis Cedalionem in his agnovit Gaisf. cui accessit Schneidewinus g. g. a. 1848 p. 1786. postremo Nauckii annotationem addo, ex progr. schol. Ioach. 1855 p. 20 petitam, ita scribentis: *τερθρεία - ἀντὶ τοῦ κενόσπουδία, παρὰ τὸ τερθρεύειν καὶ τερθρευόμενος κενὸν ἑώραξ φερεκράτης ἀγροῖς τερθρεία μέντοι πνοή διὰ τοῦ ἰ ἢ ὀπισθία σοφοκλῆς κῆ.* iam ἀγροῖς manifestum est cum Gaisfordo in *Ἀγρίοις* mutandum esse, deinde (quod Din-

-dorfius agnovit) Sophoclis verba esse *τερθρία πνοή*. Phercreatem dixisse suspicor "*τερθρευόμενος κενὸν ὠράξει*." de verbo *ὠράζεσθαι* disputavit Meinekius Com. 2 p. 557. de *τερθρεύειν* Lobeckius path. el. 1, 226.

ib. *ΑΥΤΟΜΟΛΟΙ*. fr. I recepta sunt in min. ed. G. Hermanni supplementa qualia in maioris editionis annotatione leguntur. idem Hermannus ad Aeschylum vol. II p. 101 versus 2. 3. 5 ita scripsit: Vs. 2 *τὸ νομιζόμενον· κάπειθ' ὑμῖν (αἰσχύνῃ τοι τὸ κατειπεῖν)* Vs. 3 *οὐ τὼ μῆρῶ περιλέψαντες μέχρι βουβώνων κρέα πάντα* Vs. 5 *ὥσπερ ῥίνη ῥινήσαντες νέμεθ' ὥσπερ τοῖς κυσὶν ἡμῖν* de *ὥσπερ καὶ τοῖς κυσὶν ἡμῖν* v. ad Alciphron. p. 141. ad annotationis verba cf. infra p. 26.

p. 262 (2) priori versu scriptum ed. min. *ἀνιαρὸν ἄρ' ἦν* cum Dindorfio. in annot. scr. schol. Ald. Aristoph. ib. 2 a f. Athen. III p. 90a.

p. 263 (4) Vs. 2 *σμικρὸν ὀπτῶσ' ὄρφον ἢ ταρίχιον* scribendum proposuit nuper Bergkius. fr. VI apud alios per interrogationem pronuntiatum.

p. 264 (7) annot. l. 4 *μελικῆρας* PVL, quod correxit Schweigh. ib. fr. VIII Porsonus *νῆψον*, quod placuit Cobelo V. L. p. 86 (cf. ib. 361): 'nescio quis, inquit, petit ab Iove, ut nivem velit immittere satis.'

p. 265 (9) ad Alcibiadem haec refert Fritzschius Eup. metr. fragm. p. 12.

p. 266 ad *Αὐτομόλων* reliquias haec accedat Pollucis annotatio:

XIII (2, 355)

Pollux Bk. II 33: *παρακόμους δὲ τοὺς κομῶντας Ἄμφις εἰρηκεν ὁ κωμικός, Φερεκράτης δὲ ἐν χρῶ κουριῶντας, ἢ ὅστις τοὺς Αὐτομόλους αὐτοῦ διεσκεύασεν.* Vulgo haec ita edebantur: *παρακόμους δὲ τοὺς κομῶντας ἔλεγον οἱ κωμικοί* (4, 681). *Φερεκράτης δὲ ἐν χρῶ κουριῶντας* (v. inc. fab. LXIX). Cf. supra ad 1, 81 suppl. caeterum corrige minoris editionis vitium Pollux II 23 (pro 33) et p. VII ad p. 92 scr. *Αὐτομόλων* pro *Ἀγρίων*.

p. 267 (3) de loco cui ἐν Ἄγρας nomen v. Boeckhium
 'monatsb. d. pr. akad.' 1853 p. 573 sq.

p. 268 extr. scr. ἀναθύω διαλαμβάνω ἀναλαμ-
 βάνω

p. 269 (1, 1) ὅπως παρασκευάζεται τὸ δεῖπνον εἶπαθ'
 ἡμῖν ed. min. annot. l. 9 libri ἐγγέλιον

p. 270 (2, 3) cum B scriptum ed. min. ὦ γαθέ, in
 annot. scr. Athenaeus VII

p. 271, 4 v. 2, 93. 3, 539. p. 272, 4 οὐ μόνον γὰρ
 παρθένοι Ven. Cobeti. 5 idem αὐλῆς quod delendum vi-

detur Cobeto, ἐν τῇ περὶ Θεῶν πρώτῃ ed. min. 6 Δου-
 λοδιδασκάλῳ ap. Cob. ib. VIII annot. 5 cf. infra p. 27. l. 8

scr. Photius p. 601 8. 'Versus non sine vitio esse videtur.'
 ed. min. ib. IX pro senario habenda existimat Fritzscheus

Eupol. metr. fragm. p. 12: ἀντ' ἀστραγάλων (δὲ) κονδύλοισι
 παίζετε. ap. gramm. Seg. in verbis Iliadis Ψ 88 (cf.

schol.) ἀστραγάλοισι.

p. 274 (1) pro ὦλεν fortasse ὦφειλεν vel ὦφειλέ σ'
 scribendum videbatur ed. min.

p. 275, 5 Runkelius εἰς τὸ ib. fr. V ita scribendum
 proposuit Mein. ed. min.

ὅστις παρέθηκε κρανί' ἢ τραχήλια.

ad annot. adde cod. V ἐν ἐπιστολῇ μονόστις scribi pro Ald.
 μόνιός τις

p. 276 (1, 1) τί παθόντ' cum Dobr. ed. min. Fritsch.
 Eupol. vers. fragm. p. 12: τί δὲ μαθόντ', ἄνδρες, μυροπω-

λεῖν ἐχρῆν καθήμενον ei vs. 3: συνέδριον τοῖς μεираκίοις
 τοῦ λαλεῖν δι' ἡμ. p. 277, 1. 2 αἰναν cf. infra p. 27. ib.

ad fr. II v. addenda p. 27, ubi ὑπόδελος leg. Nauckius
 affert Etymolog. Gud. 585, 31 ὑπόβολον, ὑποκείμενον πρὸς

δάνειον καὶ τόκον, Φερεκράτης εἶπεν (Ἰπνῶ?), οὐχ ὄρας
 τὴν οἰκίαν τὴν πολυτίμωνος κειμένην ὑπόβολον;

p. 279, 4 ἐμπολῆσαι pro ἐκποιῆσαι Herwerden p. 9. fr.
 VII ἤδη μὲν ᾧαν λουμένῳ προζώννυτε ed. min. Bekk. c. Benti.

λοῖμενος προζώννυται. p. 280 (8) idem περιβόλοισι

p. 281 (2, 2) οὐκ ἰσχάδας οἴσεις; τῶν μελαινῶν. μαν-
 θάνεις; ed. min. ib. (p. 100) haec annotata: Vs. 3 forsitan ἦν

scribendum locusque per interrogationem efferendus. Servus enim, patria Mariandynus, pro ficibus ollas apportaverat. *ib.* fr. III γλίσχρον τέ μουστί pro quo *Dobr.* γλίσχρόν γε μουστί τὸ σι. idem *Cobet*us *mnem.* 4, 119. *ib.* vs. 4 ἀλλ' ἦ (non *eī* ut *ed. min.*) λάβω σοι τὴν κοτυλίσκη; *Dobr.* λάβω κόρη σοι τὴν κοτυλίσκη; *Mein. ed. min.* λάβ', ὦ Συρίσσε, τὴν κοτυλίσκη. *Cobet*us l. c. afferens *Anaxippi fr.* 4, 466, deinde ita pergit: 'tum *Corianno* — μηδαμῶς μικράν γε, inquit, κινεῖται γὰρ εὐθύς μοι χολή, ἐξ οὐπερ ἔπιον ἐκ τοιαύτης φάρμακον. Itaque qui dixerat λάβ', ὦ Συρίσσε, τὴν κοτυλίσκη, ad servulum iterum se convertens ita dicit: εἰς τὴν ἐμὴν νῦν ἔγχεον τὴν μείζονα.' quod ἐμὴν νυν scribit.

p. 283, 11 adde 'libri δύο correxit *Dindf.*' *ib.* fr. V συμπτύκτοις *Fritzs*ch. *Ran.* p. 283. *annot.* l. 1 corr. ἀντισπαστικῶν *ib.* l. 6 Φερεκράτειον ἐφθημιμερές

p. 287. ΚΡΑΠΑΤΑΛΟΙ. ad scripturae formam cf. *supra* p. XIII. fr. I 3 τὰς μεσημβρίας *scr.* v. *infra* 27. τῆς *Schweigh.* ad vs. 4 cf. *vol.* III p. 315. fr. II τοὺς ἐρεβίνθους εὐθέως *ed. min.* fr. IV κραπάταλον καὶ ψυθίαν *expuncto* τριωβόλου *Herwerden* p. 10.

p. 289 (6) ἀνέωγέ μοι θύραν: cf. *Cobet.* V. L. p. 77. p. 290, 7 *scr.* *Eust.* ad *Iliad.* (quem locum p. 104 editionis minoris omissum p. VII supplevit).

p. 291 (10) scriptum *ed. min.* ταῦτα νῦν μέμνησό μοι, ut voluit *Bernhardy.* ταῦτά νυν *Herwerden* p. 11. *Aristophaneum* scholion ex *Suida* duxit *Aldina*, utrobique σὺ μέμνησό μου. fr. XII corr. κεφαλῇ μου v. p. 27. fr. XIII 3 *Herwerden* p. 11 ἀνόδοτος, ἀλλ' ἔνθεσ — vel ἀνόδοτος ὢν; ἀλλ' ἐντίθει. cf. 2, 285 (9). corrige *min. ed.* vitium ita 'scribendum' fr. XVI atligit *Fritzs*chius *prooem. schol. hib.* 1855 p. 6.

p. 294 (17) corr. δίψ': ipsum fragmentum ita supplebat *Fritzs*chius *Eup. metr. fragm.* p. 13:

τῶν θεατῶν δ' ὅστις ἐδίψη, (παρῆν οἴνου πιεῖν καὶ) λεπαστὴν λαψαμένοις μεστὴν ἐχαρυβδίσαι.

p. 295 (18) *annot.* 5 ζητῶ *Suid.* B. C. E. *ib.* ad XIX *annotandum* in *Gudiano etym.* 131 23 (quem locum indicavit *Nauck.*) ita scriptum esse *Φερεκράτης* ὡς ἄιοπόν ἐστι μητέρ' εἶναι

καὶ γυνήν. adde Choerob. 328 27: ἰστέον ὅτι εὐρίσκειται παρὰ Φερεκράτει ἡ αἰτιατικὴ τὴν γυνήν, "ὡς ἄτοπον μητέρ' εἶναι καὶ γυνήν." alterum fr. (p. 296, 2) v. anon. 4, 622 (68). p. 296, 11 scr. XX. XXI. ad hoc, quod habet Phot. 314 18, cf. Brink. philol. 6, 223.

p. 297 (2) ἔπειθ' ἕτερα... κυντερώτερα ed. min. Caeterum v. infra 27. fr. IV scr. p. 228 e

p. 298 fr. V scriptum in min. ed. ita: ἔστην δὲ ἀκέλευον, ἐγγέασθε νῆν | βρενθειον, ἵνα τοῖς εἰσιουῖσιν ἐγγέτω. atque εἰσιουῖσιν iam praebet Ven. Cobeti Oral. p. 127: ipse priora verba ita proposuit, ἀκέλευον ἐγγέασθαι νῆν μύρον, altero versu ἐγγέη servavit. fr. VI apud Poll. VI 105 pro κνάθειον δὲ (δὲ) ἀργύρου Bk. κνάθειον ἀργυροῦν (v. lung.) e Par. A, qui pro λήροις habet μύροις. de fr. VII v. infra 27.

p. 299 (8) iam χρῆσται scriptum ed. min. v. infra 27. itaδ χρῆ (annot. l. 7) 'si satis fidei habet (verba sunt Lobbeckii path. proll. 45), non ex χρεία sed ex χρέα sic ut νῆ et alia apud Herod. π. Μον. p. 7 contractum videtur, χρέα autem a verbo χρέω derivatum est, ut μνέα (moneta) et μνεία a μνέω moneo, μνᾶ a μνάω.' Ahrenti quid videatur ipse exposuit 'über die coniugation auf μι' p. 28, de Crasi p. 6, griech. formenl. p. 124. 245. Cf. Nauck. progr. p. 23. Μεταλλῆς. fr. I 4 πομφολυγοῦντες scriptum ed. min. cf. Bergkium l. c. Vs. 6 καὶτομάτως probatum: v. 2, 754 (1). de ea forma v. Cobeti dubitationes V. L. p. 153. Vs. 8 φῦσκαί Bk. idem 9 σίζοντ' ἐκέχυντ' p. 300 Vs. 12 ἐγγελεύδι' ἐγκακαλ. Herw. p. 13. Vs. 17 scr. καθήμενα. Vs. 23 ὄπται κίχλαι γὰρ εἰς ἀνάβραστ' ἤστρυμέναι Mein. ed. min. Vs. 32 καὶ τῶνθ' ἐκάστων ed. min. v. infra 27.

p. 301, 7 ser. III p. 100a. de sequentibus v. p. 27. 2, 842 (1). l. 16 πλέον Par. A Bk. 21 idem θορυβοῦντες p. 302, 4 τοῖσι ποταμοῖς ἐξεκέχυντ' ib. 7 Dobraeus ita: 'lego, παρὰ τοῖς ποταμοῖσιν, vel τοῖσι ποταμοῖς] ἐξεκέχυντ' — vel ἐξέκειντ', quod forsitan melius.' ib. 15 v. p. 28. l. 25 τρανώκατ' ἐπέκειτ' Par. A Bk. p. 303, 9 v. p. 28. 11 nihil mutandum: p. 28. l. 15: Vs. 23 quomodo legendus sit supra indicatum. Porsoni emendatio 'ferri non potest, nisi versum excidisse statuas.' l. 21 'Vs. 25 nonne κεχυμένους?'

ed. min. p. 305 (2) attigit Fritzschi ind. lect. 1855. 5 p. 4.

p. 306 (3) l. 5 corr. Quaest. sc. II p. 33. ib. 3 a *ἐξαίφνης*: de ipsa particula v. Ahrent. Dor. 385.

p. 307, 12 sed v. 5, 27. p. 309, 2 a f. recte habet 34 (corrigere min. ed. vitium). p. 312 (4) annot. l. 8 adversatur Dobr. Adv. I 578. ib. fr. V scriptum ed. min. et apud Bk. Poll. ut pagina extrema coniectum; dubitat Fritzschi Eupol. metr. fragm. p. 22. Caeterum v. infra p. 28.

p. 313. fr. VI compositum ed. min. ut hac pagina significatum est, et primo quidem versu ἄρα προθύμως*** scriptum

p. 314. fr. IX αἰγίς αἰγίς ἔρχεται ed. min. v. infra 28 ibidem cf. de fr. X. p. 315 (12) *Μανία θρεπτή* Bekker Pollux. de fr. XIII cf. infra 28. in verbis Zenobii scr. l.

τὸ μὲν γὰρ τρις ἕξ hic et in ed. min. ad Persarum fr. I c infra 28. Vs. 5 Herwerden p. 15 παρέσσονται pro φεύσσονται

p. 318 (2) attigit Fritzschi prooem. hib. 1855 p. 4 item p. 319 (3) idem de Eupol. metr. fragm. p. 13.

p. 321, 1 a f. corr. πόθεν ἦλθες; p. 322 (4) pro Μεγάλλιον et Μετάλλιον (Μετάλλου) Cobetus Orat. p. 12 corrigit Μεγάλλιον (et Μεγάλλου). p. 324, 4 a f. 'Correxerit Bergk': cf. Cobet. mnem. IV 312. ibidem sc

'Vs. 5', ad scripturae varietatem adde: Bothius de Com. gr p. 14 μέσας δὲ γάστριδας.

p. 325, 8 χελυνοῖδης v. anon. 4, 667 (280). ib. 15 scr XI p. 460 c. fr. II 3 καπνοδόκην: ad hanc vocem pertinebunt, opinor, quae Etymologicum Gaisf. ex V^b ad 111 19 habet, ἀνόπαια: κατὰ τινὰς μὲν ἢ καπνοδόκη, ὡς καὶ

Φερσεκράτης, ἢ ἐπὶ τῆς ὀροφῆς τετραμένη κεραιμία. (cf. Schneidew. g. g. a. 1848, 1789). de ἀνοπαια v. ad Odyssea 320. fr. III tolle interrogationis notam.

p. 326 (1) correctum fere in min. ed. ut p. 334 propositum est: Vs. 4 ἐν τοῖσι πρώτοις ὅς Vs. 7 ἔμοιγε... πρὸς τὰ νῦν κακὰ Vs. 8 δέ μ' ὁ κατάρατος Vs. 10 ἀπολώλεχ' οὕτως Vs. 13 ἀλλ' οὖν ἀνεκτὸς οὕτος ἦν ὁ μὲν ἔμοι. Vs. 14 Φρῆνις Vs. 16 ἐν ἑπτὰ χ. Vs. 21 ὁ Τιμόθεος Vs. 22 παρέσχεν οὕτος cf. p. 335. Vs. 23

δων ἐκτραπέλους μυρμηκιάς Vs. 25 ἀπέδυσσε ad an-
notationem cf. p. 28. p. 329, 7 a f. scr. 'Vs. 16' p. 333
dr. de transpositione versuum adversatur Bergkius z. f. alt.
148 p. 439.

p. 335 (3, 3) θύρας ἐξελθεῖν: Cobetus mnem. 5, 103
θύρας' ἐξ. idem Vs. 6 οὐχ ὑπολύσεις αὐτόν;

p. 336 cf. infra p. 28 sq. 'hos versus (ἡμῶν δ' ἦν τινά
; κτλ.) qui me narrat Hesiodo assignavisse Runkelius (Marck-
beffel. Fragm. Hes. p. 185) multum errat.' Mein. ed. min. ib.
24 v. Lyr. Bergk. II p. 409. fr. IV, 3 recepta est in min.
l. Casauboni correctio οὐς ὁ καλὸς οὗτος 'pro οὐς forsan
' ibidem. Fritzschius de parops. p. 14 νῆ τὸν Δί', ὥστε
ἦνπερ αἱ παροψίδες et Vs. 3 οὐς ὁ καλέσας ἐπαξιοῖ τοῦ
θεοῦ, addita hac versione: 'Profecto, inquit: itaque propter
adimenta eandem quam obsonia reprehensionem ii incur-
unt, quos convivator in nullo habet honore.' p. 337, 17
em min. ed.) scr. 'Vs. 3'

p. 338. Chironum fragmentum VII supplere mihi videor
idito in fine eclogae Stobaei eo Pherecratis versu, quem
inedito lexico Vindobonensi a se aliquando edendo pu-
lici iuris fecit Bergkius z. f. alt. 1851 p. 275, ita:

εἰκῆ μ' ἐπῆρας ὄντα τηλικουτονί
πολλοῖς ἐμαντὸν ἐγκυλῖσαι πράγμασιν.
ἐγὼ γὰρ ὠνδρες ἦνίκ' ἢ νεώτερος,
ἐδόκουν μὲν ἐφρόνονν δ' οὐδέν, ἀλλὰ πάντα μοι
κατὰ χειρὸς ἦν τὰ πράγματ' ἐνθυμουμένῳ·
νῦν δ' ἄρτι μοι τὸ γῆρας ἐντίθησι νοῦν,
καὶ κατὰ μίτον τὰ πράγματ' ἐκλογίζομαι.

s. 3 de ἡ h. l. pro ἦν ponendo adversatur Nauck. phil. 6,
13. Vs. 7 Bergkio debemus, qui initio addidit καί.

p. 339 (8) legitur ap. schol. Ran. 1308: λεσβιάζειν δὲ
παρὰ νόμῳ πλησιάζειν. διεβάλλοντο γὰρ ἐπὶ τούτῳ
Θ. τοῦτο R. ἐπ' αἰσχρότητι Ald.) οἱ Λέσβιοι. in verbis
Pherecratis δώσει δέ τοι V. Θ. τις Ald. σοι Eust. Vs. 2
στρίας V. p. 340, 2 ἐν τῷ Χείρωνι

p. 341 (1) l. 1 perperam Colonicae ed. min. ib. 2 scr.
νδρες ἡμᾶς, ὦ μέλε; ib. 6 τὰ ἀποδεδαρμένα σκύ-

τη ib. 7 ἄλλως (ἄλλο hodie cum Suida), de altero scholio v. Dübn. Enger. edd. ib. fr. III τ' ἄπλυτος item annot. l. 3 et p. 342, 1.

p. 342 (5) ad sententiam cf. addenda p. 29 et Aeschini Timarch. § 110. 111. fr. VI recepit ed. min. ἐπήσθι'

p. 343 (10) l. 3 σιναμωρέματα ed. min. ib. 2 a l σινδαρωνεύεσθαι (sic) cf. append. Gott. IV 71.

p. 344. fr. XII tolle hinc (item fr. 164 ed. min.) v. supra ad p. 261 (14) suppl. Ἀγρίων. fr. XIV ἦων καὶ ἀχρῶσ σεσαγμένους Eustath. p. 346 not. cf. Bergk. ad Aristoph fragm. 2, 1066 sq.

p. 347 (22) cf. Lobeck. path. elem. 1,229. ib. (23) συγγραφικαὶ δὲ αἰ συνθῆκαι v. infra 29.

p. 348, 3. Grammatici Seg. verba 475 14: καὶ ἀχράδων . . . Φερεκράτης ad Eupol. fragm. 37 ed. min. (v. infra suppl. 2, 439) ita composuit Meinekius: καὶ "ἀχράδων πρόσφερε" Κράτης. ad Pherecratea καὶ τὰς βαλάνους κατὰς ἀκύλους Bergk. confert Etym. m. 544 50: κύλλοι (Gaisl κύλοι) οὐ δίζοντο (Bergk. Lyr. II 559 κύλοι οὐδίζοντο): δὲ ποιητῆς παρὰ τὸ κύλον. καὶ Ἀττικῶς καὶ τῶν ἀκύλων καὶ τῶν βαλάνων. de περιόντας v. Lob. path. elem. 1 290. Tr. XXIX quomodo emendandum sit v. infra p. 29. p. 349 (31) habet Fritzschius Eupol. metr. fragm. p. 13. fr. XXXII annot. l. 8 v. anon. 4, 621 (63). ad XXXIII cf. infra 29. Gaisf. αἰεί.

p. 350 (34) βριθομένης πάντων ἀγαθῶν ἐπιμι. τρ. ed. min. ut voluit Bergk. ius.

p. 351 (38) v. infra p. 29. XLII annot. 4 scr. 31 55. ad XLIII v. infra 30.

p. 352 (47) scriptum πλατειάσαι ed. min. p. 352 (50) est Phot. 522, 15.

p. 354 (55) cf. scholion ab Ruhnkensio editum ad Tim. p. 255: διατρίβει ἢ φροντίζει, παρὰ δὲ Φερεκράτει ἡσυχάζει, σημαίνει δὲ καὶ σκευωρεῖται. fr. LIX cf. infra p. 30. fr. LXII scr. 13 30.

p. 355 (65) Φερεκράτης δὲ τὴν γεραιτάτην ὡς ἀφηλικιστάτην Bk. ex A. vulgo: τὴν γεραιτέραν ἀφηλικιστάτην

φηλικωστέρων Mein.) ib. fr. LXVI ap. Bk. οὐλόκομος
νοι εἴρηται παρ' Ἀλέξειδι, καὶ παρὰ Φερεκράτει οὐλο-
φαλος. fr. LXVII ad βότρυχος cf. Flor. Alciophr. III 4,

fr. LXIX non iam in incertis, v. supra ad Ἀυτομό-
ον fr. XIII (2, 266) suppl. LXXIα τὸν στωμύλον Bk.

p. 356 (74) ἔρηκη: 'huc pertinere videtur, quod in ano-
morum fragmentis vol. IV p. 629 erat, Eustathii Od. p. 1572
: ἀλλαχοῦ δὲ ἐγράφη (vide Ael. Dion. p. 969 1) ἔρηκη λέ-
σθαι παρὰ τοῖς κωμικοῖς καὶ πλεκτά τινα ἐκ τριχῶν.'
I. ed. min. p. VIII. ad fr. LXXV cf. infra 30.

p. 357 (78) scr. κοτυλίζειν, ἀλλὰ in annot. 'Vulgo
ταπλάττειν.' cod. Par. A καταπιπράσκειν. fr. LXXIX
ο κλεπτιδης nuper Cobetus κλεπτιδεύς reponerat innem.
p. 103. LXXX ἄνεκας ed. min. cf. Schneidew. phil. 3,
8. annot. l. 2 ἐκάστω p. 358 (84) cf. quae ad Pla-
nis fragmenta annotata sunt 2, 694 (59). p. 359 (88)
not. l. 8 scr. Chir. VII.

p. 360 (93) πότε σὺ δῆτ' ἤκουσας αὐτοῦ; receptum od.
n. ib. annot. l. 6 προπέρυσιν: 'quod fortasse rectius
ωπέρυσιν scribitur.' ed. min.

p. 362 annot. l. 15 κατὰ χειρῶν (χειρός) cf. com. dict.
1148. Nauck. Ar. Byz. 251 sq. p. 363, 11 cf. infra 30.

p. 364 (4) annot. l. 3 cod. λῶιστοισ fr. V δουλοπό-
ρων Bergk. fr. VI scholiastae verba ita hodie leguntur:
ἴμμαχος ὅτι Διοπείδης ὁ ῥήτωρ ὑπομανιώδης ἦν, ὡς Τη-
κλείδης ἐν Ἀμφικτύοσι δῆλον ποιεῖ.

p. 365 (1) τὰ δὲ τηγάνια σίζοντά σοι μολύνεται ed.
n. v. infra p. 30. Bekkerus τὰ δὲ τήγανα | σίζοντά σοι μο-
νεται, ut in annotatione h. pag.

p. 366 (3) δρεπτόν: incerti scriptoris verba quae in
notatione apposita sunt, ipsius Teleclidis esse non recte
atuverunt Hemsterhusius et Sturzius (cf. g. g. a. 1848 p.
89). Ἀψευδέσιν item assignandum quod infra p. 30
actatum est fragm.

IV (5, 30)

=: Morycho, ubi notandum est spuriam quibusdam visam esse
ine fabulam. ib. Hesiodorum fr. I quid in cod. legatur

v. infra p. 31, hinc Dübnerus 'quum in hac fabula, inquit poetis dixerit Teleclides, *τάλαινα* esse possit Poesis vel Aeschylī avi, cui vim fecerit Philocles. Conieci:

ἀλλ' ἢ *τάλαινα* Φιλοκλέα βδελύττεται,
ὅτι [γύννις] ἐστὶν Αἰσχύλου φρόνημ' ἔχων.'

sed pro γύννις aliud vocabulum desiderat idem 'ductibus literarum et praecedentibus verbis μικρὸς καὶ αἰσχροὺς accommoda Cf. Cobetum mem. IV p. 134: 'βδελύττομαι latere veri solum esse arbitror, ut ipsa Poesis vel Musa dixerit: ἀλλ' *τάλαινα* Φιλοκλέα βδελύττομαι.' ib. II l. 3 scr. 174 p. 367 (5) l. 5 'Proxenidem dicit' ed. min.

p. 368 (1) ὄντιν' ἀνθρ. ὄρα̃ (int. canis) Herwerd. I

p. 369 (6) l. 4 probavit Bergkīus Lyr. II 999. ib.

VIII e codd. Paris. et Iung. plenius ita edidit Bekkerus:

εὐχροεῖν, ὀρνιθοθηρᾶν, σωφρονεῖν.

priora Par. A ita: ῥῆμα κυνηγῆσαι ὡσπερ ὀρνιθοθηρεῖν καὶ τὸ θηρᾶν ὀρνιθοθηρᾶν τηλ. Caeterum cf. Lobeck. I 170. ib. Στεφρῶν fr. I cf. infra p. 31.

p. 371 (1, 2) ἐκ βαλλαντίου scriptum ed. min. cf. Ecphantid. 2, 14 (3). ib. Vs. 4 ὦν δ' ἕκατι τοῦτ' ἔδωκε Cobetus pro ἔδωκε, mem. V p. 103. de fr. II v.

p. 31. Fritzsche de retractatis fabulis spec. V (ind. lect. Kostocho. 1852), qui summam disputationis p. 10 comprehendit Laertii Diogenis II 18 verba ita corrigendo; ἔδωκε δ. Σωκράτης) συμποιεῖν Εὐριπίδην ὅθεν Τηλεκλείδης οὕτω φησὶ ὁ Μνησίλοχος δ' ἐκείνοσι φεύγουσι (vel φεύγοντι p. 371)

δρα̃μα καινόν

Εὐριπίδην καὶ Σωκράτει τὰ φεύγοντ' ὑποτίθησι.

καὶ πάλιν (cf. p. 6).

(γνώμας) εὐριπίδοσωκρατογόμους

καὶ Καλλιᾶς Πεδήταις (p. 5).

A. τί δὴ σὺ σεμνῆς καταφρονεῖς οὕτω μέγα;

B. ἔξεστι γάρ μοι Σωκράτης γὰρ αἴτιος.

'(καὶ) Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (p. 9).

Εὐριπίδου δ' ὁ ταῖς τραγῳδίαις ποιῶν

τὰς περιλαλοῦσας οὗτός ἐστι, τὰς σοφᾶς.

ut hi, quos postremo posuit, versus Aristophanis Nubibus

- 1106) vindicarentur, priora duo fragmenta Teleclidi relinquerentur. alterum ipse p. 6 ita interpretatus est, 'sententias Euripidei Socratis clavo compactas', comparat *εὐριπιδαριστοφανίζων* Cratini et alia ad Toepfel. de Eupol. Adul. p. 63 a se allata. in min. ed. p. 135, secus ac factum prius, *τὰς σωκρατογόμφους οὗτός ἐστι τὰς σοφάς* Dindorfii exhibuit Mein. alterum retinendum esse suasit Bergkii. *Εὐριπίδῃ δ' ὁ τὰς* etiam Cobetus Diog. La.
- p. 372. fr. IV, 2 ita scribendum (v. infra p. 31. ed. min. fr. 38): *λάινα τείχη τὰ μὲν οἰκοδομεῖν, τάχα δ' αὐτὰ πάλιν καταβάλλειν*
- p. 374, 3 alterum hoc apud Poll. II 41 fragm. edit. min. p. 138 (31) collocatum. ad fr. VII haec annotata ed. min. 'fortasse tamen legendum *ξυγγενέσθαι διὰ χρόνον με λιπαρεῖ | ζωμίους, δρυπεπέσι, μάζαις, καὶ διασκανδικίσαι.*'
- p. 375 (8) eadem ed. hoc addit: 'sed videtur alia corruptela latere.' *οὐδὲ φρόνιμος κτλ.* Cobetus mem. V p. 103. idem fr. XI hoc modo constituit: *τῶν δυνατῶν τι κέλευε, τὰδ' οὐ παρὰ Κενταύροισι*, v. Var. Lect. 1854 p. 359. Leutschius ad Apostolium XVI 2 (p. 656), ubi haec leguntur, *τὰδ' οὐ παρὰ τοῖσι Κενταύροισι: λεγόμενόν τι ἦν· Τηλεκλειδῆ τισὶ τῶν δυναστῶν*, arcte hoc coniungendum censet cum *πρὸς* Apostol. XII 12 s. Diogenian. VI 84 et scribendum: *Α. τῶν δυνατῶν τι κέλευε· Β. τὰδ' οὐ παρὰ τοῖς Κενταύροις.*
- Α. νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροισι;*
- τισὶ* ex male repetito articulo *τοῖσι* ortum iudicavit.
- p. 376 (12^b) adde annotationi: 'vel *μομφήν* pro *μέμφειραν*.' fr. XV est apud Bekk. Anecd. 415 26. ad fr. XVI cf. add. p. 31. de fr. XVII cf. ad Eupol. 2, 542 (15).
- p. 377 (19) explicare studui p. 31. XX, 3 *λυχνοκῶσαν: λυχνοκαναστοῦσαν*
- p. 378 (24) ὁ Σάτυρος ἢ ὁ Διόνυσος 'prius falsum' ed. min. fr. XXV scr. *τοὺς ἀπὸ Εὐτρήσεως* infra 31. fr. XXVI^a apud Poll. III 70 (non II 76 neque III 76) est, ubi *παιδοφίλης ὡς Τηλεκλειδῆς κτλ.*
- p. 379 (30) Phryg. Bk. 51 32 *μανόν: ... τὴν πρώτην*

συλλαβὴν ἐκτείνουσιν. Herod. π. διχρόνων p. 380 Lel
 μανός. τοῦτο δὲ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς συστέλλεται. 'E
 emendandus Phrynichus Bk.' Lehrs. Cf. infra ad Plat. 2, (1
 (71). Lobeck. path. proll. 184. de Aeschyleo fragm. 401 Di
 v. praef. poet. min. p. VI. VII. Herm. Aesch. fr. 434.

p. 380 Hermippi fr. I. 'falsum est quod ait Heerer
 cod. A in marg. habere ἀναγενέως Ἐρμίππου, in quo
 fragmentum praecedenti iungitur. quod si ita legatur in
 non male eum coniecisse arbitror Ἀθηνᾶς γοναῖς pro ἀ
 γενέως.' Gaisf. p. 87 ed. eclog. Vs. 2 τὰ παρ' ἐν αὐτῶ

p. 381 (2) est ap. Etym. 146, 25. ad fr. III. IV
 vestium floribus v. infra 31. altero versu πέπλους et λεπτα
 transponenda videri indicatum ed. min. 'sed παρατραγωδο
 poetam salis apparet' Cobetus inquit, mnem. IV 125.

p. 382 (6) annot. l. 3 διδωνῶ πολλὰς φησι Phot. cod.
 schol. Vesp. 795 Düb. quae mihi viderentur dixi p. 31.
 Homericō usu v. Lehrs. Arist. p. 104. Friedlaend. Aristo
 p. 299. ad Aristoph. schol. hoc annotavit Dindorfius: 'ἐ
 μέλλοντος. absurde. videtur in mente habuisse quae de sul
 iunctivo ἧς ἐπὶ τοῦ μέλλοντος posito praecipit Ammoni
 p. 67.'

p. 383 (7) cf. ad vol. 1, 404 supra p. XIX. Ἀροπι
 fr. I ἰοῦσ' ἔσω: cod. Vat. Cobeti schol. Med. εἶσω ἰοῦσ' Sui
 οἶους ἐγώ. Elmsleius (infra p. 32) ἰοῦσ' ἐγώ, quod in mi
 ed. receptum, hac addita annotatione: 'ἔσω pro εἶσω antiqu
 comoediae poetae non dixerunt, at dixit Eubulus Com. II
 p. 225.' Cf. Etendt Sophocl. lex. I 543, qui 'nec probō
 men, inquit, eundem Elmsleium Hermippi versum corrigē
 tem, ut ἐγώ scribatur pro ἔσω: est enim sententia haud
 bie παραφωδικῶς ex aliquo tragicorum desumpta, quo
 solam ἰοῦσ' ἔσω ducit, inprimis dilecta illis, ἔσω in fine
 sus posito, formula, sed et universa oratio — θνητέων
 τέκνου σεσωσμένον —, et remotius a vulgari consuetudine
 ἀγῆλω.'

p. 384 (2) edidit ut h. l. correctus est versum B
 nisi quod πᾶσι πόρνη scripsit: cf. Lobeck. path. elem. 1, 50
 ὡς σαπρὰ πόρνη Bk. cod. A καὶ πάση πόρνη B. I.

ρημιστικός δὲ ἐν Ἀρτοπώλῳ IV ἔπαιξε Hesych. ad V Hermannii et Cobeli coniecturas v. p. 32.

p. 385 (1) Pollucis verba Bekkerus ita exhibuit: εἷη δ' καὶ σύμβολον βραχὺ νόμισμα ἢ ἡμίτομον νομίματος. Hermippi verba, secus ac visum Dobraeo, nuper ita scribenda oposuit Bergkiius:

οἴμοι, τί δράσω, σύμβολον κεκαρμένος;
τοῦμοῦ βίου κεκάροθ' ἔοικε θῶμισν.

p. 386 ad III scr. Comment. p. 315. ad fr. IV cf. Poll. 123: ἡ δὲ κωμωδία λεπτολόγος εἴρηκε καὶ λεπτολογεῖν ἢ λεπτολογία, v. Bernh. ad Suid. l. c.

p. 387 (5) αἰτοσχιδὲς v. infra p. 32, itaque Par. A Bk.

p. 389 (1): de huius fragmenti lectione v. infra 32. 33; idofr. enim Hermannus jen. allg. l. z. 1842 p. 508 ita intellexit: es spricht einer, der sich als einen Flussgott denkt. Hinc γάμεθ' vs. 1 servatum, vs. 2 πρὸς τοῦτ' "οἶνος, ὃ κέρας, τοῦ" cum Bergk. et Hermanno scriptum, item vs. 4 καὶ θύε γ. pro καὶ θύε, quod habent VL (non PVL).

p. 390, 1 recte habere Ἐρμίππου Θεῶν ad Nicophontis 2, 853 not. demonstravit editor. fr. V scr. ex Ath. λεῖδας δὲ π. p. 391 (7) apud Steph. Byz. 598 14 editum die: καὶ σέ τι χρῆ παραταιναρίζειν. de quo verbo v. infra p. 33.

p. 392 (8) est ap. Photium 538 21. aliud Θεῶν Hermippi fragmentum reperire sibi videtur Bergkiius inc. fab. XVII ad 417 (17) suppl.

p. 393 (1) min. ed. βούδια: ad rem cf. Lobeck. path. em. 1, 282. 463. annot. l. 3 pro Ταναγραίῳ κήτει 'leg. ητεί' ed. min. ib. fr. II 'πανσέληνον ineptum poculi epiteton, nec probari potest virorum doctorum explicatio plenae lunae instar rotundum. vide igitur an πανσελήνοις scribendum idque de sacris plenilunii tempore celebratis (Interp. Soph. O. R. 1090) intellegendum sit.' ed. min. p. VIII.

p. 394 (6) annot. l. 3 Ἀσκληπιάδης cf. Lehrs. Herodian. 446. l. 4 οὐδὲ τὸ τέλειον l. 10 nihili sunt quae ad 40 scripsi min. ed. p. VIII: vide Dobr. Adv. II 153.

p. 395 (1, 6) παραθηγομένον βρύχεις κοπίδας ed. min.

et βρύνεις ib. p. VIII: cf. Hermann. ad Philoct. 745. Ellei lex. Soph. I 324. in Plutarchi verbis quum codd. p̄ que δολοποιήσαντος Ἐρμίππου praebeant, Dindorfius chro scen. 412 ita illa scripsit, ὡς τὰνάπαιστα ταῦτα δηλοῖ π̄σαντος Ἐρμίππου.

p. 396, 24 κακομηχανοεργῶν comment. misc. I p. 18. 25 scr. 'Vs. 3' l. 28 scr. 'Vs. 4.'

p. 397 (2, 3) κημῖς δὲ περὶ σφυρὸν ἀρθροῦται | furditi et Porsoni receptum ed. min. Caeterum v. Blomf. gl. Prometh. 138. Vs. 7 Μανῆς: de scriptura vocabuli v. I gerum ad Lysistr. 1212. de λάταξιν cf. philol. in Athen. ex spec. I p. 49.

p. 399. fr. IV cf. infra p. 33. pro μῶν ξυνέπλαττε Θ ταλικὴν τὴν ἔνθεσιν aliquando suspicabar μῶν scribend esse, h. e. παιδικῶν, comparatis Cratini μῶς Ξενοφῶν 2, 46, Philemonis μῶς λευκός 4, 45, item hoc Hermippi β σιλεῦ Σατύρων v. II p. 396. Herwerden p. 19 μῶν ἐ καπτε Θεταλικὴν τιν' ἔνθεσιν. annot. l. 6 adde Eusta 331 14.

p. 400 (5) οἷσα νῦν ὃ μοι ποιήσον; de hac imperat forma legenda sunt quae Iacobus Grimmus disputavit in Au recti et Kuhnii 'zeitschrift für vergl. sprachforschung' 144 sqq.

p. 401 (7) scriptum ed. min. καὶ δοκεῖ γέ μοι: vulg γὰρ ἦν. νῦν δ' ἐστὶ καὶ δοκεῖ δέ μοι. Suidas δ' ἐστὶ. V. Θ δὲ ἐστὶ Vs. 2 cod. Leid. Suidae ἔτι sine ἐάν ἐπιδίδωται V. ἐπιδίδωται G. Θ. Vs. 3 τοῦ Τερθρέως ad dita sunt e Suida, qui Διαγόρου omittit. Caeterum v. qu de hoc fragm. dixerunt Fritzschius Ran. p. 186. Herwerde p. 19. 20. p. 402 (1) cf. infra p. 33.

p. 407 (1, 4) δέρμα βόειον cf. infra p. 33. ib. 1, ψώραν Λακεδαιμονίοισιν: scabiem poeta Lacedaemoniis in precari videtur, non scabiem a Sitalca Spartaee advectam in cari. Ita etiam vs. 10 enumerationis turbatur ordo coniect in Corcyraeos imprecatione, quae olim lacunae suspicione movere videbatur: neque septimi versus sententia serio e centis poetae ingenio conveniret, nisi ille similitum rerum cas

andarum taedium eiusmodi aculeis condire voluisset. Cf., ut auca afferam, Anaxandridae 3, 185 (1, 65). Platonis 2, 673 l, 22). Aristoph. Plut. 180. fort. etiam fragm. 2, 1078 (6,). Scabiem vero etiam Syracosio optat Phrynichus 2, 590 β) cf. infra p. 41, quem locum bene Orelli ascripsit ad Horatii A. P. v. 417 occupet extremum scabies. adde Eubul. fr. 2, 506 (21). schol. Nicandri Ther. 760 τὸ δὲ ζῶον κλειῖται κρανοκολάπτῃς, φαλαίγη δ' ἐστὶν ὁμοιον, ἦν φάριναν νῦν ψώραν καλοῦσιν· ἢ φάλαινά ἐστιν ἢ παρ' ἡμῖν νηγή. cf. Iacobi Grimmii commentationem 'monatsb. d. k. pr. ad. d. wiss.' 1851 p. 102. ib. (1, 9) αἱ δὲ Συράκουσαι ἴς: v. Athen. XII 540d ὅς δὲ ἐκ Σικελίας (ed. min.).

p. 410 (2, 1) v. infra p. 33 Hermannum, quem secuta est ed. min. Herwerden p. 20 hoc proposuit: *Μενδαῖον* (vel *Μενδαίου*) μὲν ἐνουρηοῦσιν μάκαρες θεοὶ αὐτοί. idem vs. 4 τούτῳ ἐγὼ κρίνω πολὺ πάντων εἶναι ἀρίστῳ. sequentia, parum cum Bergkio, ita distinxit ed. min. 8: ὄξει δ' ὑακίνθου. ὀδμή θεσπ. κατὰ πᾶν δ' ἔχει ὑπερφερὲς δῶ. 10: ἀμυσία καὶ νέκταρ ὁμοῦ τοῦτ' ἐστὶ τὸ νέκταρ.

p. 411 9 scr. 1633, 56. ib. 12 cf. vol. II p. 865. p. 2 (6) apud Poll. VII 89 (corrigere min. ed.) Bekkerus reperit ἔπτυσχλοι. cod. A ὑποσχλοι.

p. 413 (8) vide ad Eubul. 3, 212 annotata. p. 415 (6) n. l. 3 scr. ὄσην κολοκύντην.

p. 415 (7) προδόσεις πίνειν Cobetus mnem. IV 300 comparato Lysiae fr. p. 172, 1 Saupprii: οἱ-κάπηλοι οἱ ἐγγυὲς σῶντες, παρ' ὧν προδόσεις λαμβάνων οὐκ ἀποδίδωσι, τάζονται αὐτῶ συγκλείσαντες τὰ καπηλεῖα.

p. 416 (8) Herwerden p. 21 σωδάριον Moeridis errori dedit, Hermippum autem κωδάριον dixisse suspicatur. fr. Bekkerus Hemsterhusium secutus πωλητήρα pro πωλητήριον ipsit. fr. XIII ἀκολουθοῦντε: cf. Cobeti V. L. 70. 360.

p. 417 (16) est apud Photium p. 9 23. ad fr. XVII hoc nuper commentatus est Bergkio, quae vernaculo sermone exhibemus, ut in schedis dedit auctor. 'λόγγια (inquit) verdorben: γχ ist falsch, wie die wortfolge zeigt, ια rührt von Musurus her; ausserdem war die beschr. des Hesychius

et βούκεις ib. p. VIII: cf. Hermann. ad Philoct. 745. Ellendt lex. Soph. I 324. in Plutarchi verbis quum codd. plerique δολοποιήσαντος Ἐρμίππου praebeant, Dindorfius chronol scen. 412 ita illa scripsit, ὡς τὰνάπαιστα ταῦτα δηλοῖ ποιήσαντος Ἐρμίππου.

p. 396, 24 κακομηχανοεργῶν comment. misc. I p. 18. ib 25 scr. 'Vs. 3' l. 28 scr. 'Vs. 4.'

p. 397 (2, 3) κνημῖς δὲ περὶ σφυρὸν ἀρθροῦται Erfurdti et Porsoni receptum ed. min. Caeterum v. Blomf. gloss Prometh. 138. Vs. 7 Μανῆς: de scriptura vocabuli v. Egerum ad Lysistr. 1212. de λάταξιν cf. philol. in Athen. exerc spec. I p. 49.

p. 399. fr. IV cf. infra p. 33. pro μίων ξυνέπλαττε Θεταλικὴν τὴν ἔνθεισιν aliquando suspicabar μυῶν scribendum esse, h. e. παιδικῶν, comparatis Cratini μυδὸς Ξενοφῶντα 2, 46, Philemonis μῦς λευκός 4, 45, item hoc Hermippi βασιλεῦ Σατύρων v. II p. 396. Herwerden p. 19 μίων ἐπέκαπτε Θεταλικὴν τιν' ἔνθεισιν. annot. l. 6 adde Eustath 331 14.

p. 400 (5) οἷσα νῦν ὃ μοι ποιήσον; de hac imperativ forma legenda sunt quae Iacobus Grimmus disputavit in Aufrechtii et Kuhnii 'zeitschrift für vergl. sprachforschung': 144 sqq.

p. 401 (7) scriptum ed. min. καὶ δοκεῖ γέ μοι: vulge γὰρ ἦν. νῦν δ' ἐστὶ καὶ δοκεῖ δέ μοι. Suidas δ' ἐστὶ. V e Θ δὲ ἐστὶ Vs. 2 cod. Leid. Suidae ἔτι sine ἐάν ἐπιδίδωται V. ἐπιδίδωται G. Θ. Vs. 3 τοῦ Τερθρέως addita sunt e Suida, qui Διαγόρου omittit. Caeterum v. quae de hoc fragm. dixerunt Fritschius Ran. p. 186. Herwerden p. 19. 20. p. 402 (1) cf. infra p. 33.

p. 407 (1, 4) δέρμα βόειον cf. infra p. 33. ib. 1, 7 ψώραν Λακεδαιμονίοισιν: scabiem poeta Lacedaemoniis imprecari videtur, non scabiem a Sitalca Spartae advectam iocari. Ita etiam vs. 10 enumerationis turbatur ordo coniecta in Corcyraeos imprecatione, quae olim lacunae suspicionem movere videbatur: neque septimi versus sententia serio dicentis poetae ingenio conveniret, nisi ille similium rerum enar-

- p. 426 (1) ad hoc Caprarum Eupolidis fr. cf. p. 34 au-
la. Vs. 2 καὶ πρὸς τοῦτοισί γε θαλλόν scriptum ed.
coll. Athenaeo XIII 587a: θαλλῶ χαίρουσιν αἱ αἴγες,
εἰς οὐδ' εἰς ἀκρόπολιν ἄνισι (ἀνιάσι?) τὸ ζῶον.
Harrocr. 130 15. Plut. aud. poet. p. 30 D: ἡ δὲ αἴξ
θαλλόν. Vs. 3 σφάκον cf. Lobeck. path. el. 1, 510. Vs. 4
endum κότινον, σχῖνον, μελίαν, πεύκην (cf. p. 34), ἀ-
ν, δρυῖν, κιστόν, ἐρίκην (v. infra 34). ἀρίαν pro ἄλιαν
lum (ed. min. p. VIII) cum Lobeckio 'Ρημ. 356. cf. Etym.
. 139 40, ubi Voss. a: ἐπὶ δὲ τοῦ φυτοῦ γράφεται διὰ
τὴν καὶ παροξύνεται, ὡς παρ' Εὐπόλιδι "χῆτι τοι
ης ἀρίας ποιούμεθα γόμφους." v. infra in inc. fab.
. Indicavit O. Schneider. zeitsch. f. alt. 1848 p. 788.
- p. 428, 18 corr. 'p. 314 ed. Fr.' l. 19 ἐν Αἰξίν. l. 20
όν: v. ad 3, 576. ad fr. II cf. p. 34 h. vol. ὡς ἦν
αὐτῶν δὴ κάμη τις κτέ Herwerd. p. 22. p. 429, 1
πριόνιοι (περιόνιοι) σελάχιον correx. Stephanus. Eu-
fr. V l. 3 scr. ὡς βάψειεν
- p. 430 (6) ad ἐψητοί cf. Alciphro. p. 86. fr. VIII μέ-
ων ABCDQ μέλλουσιν PVL.
- p. 431, 2 apud Suid. αἰγιάζων et αἰγιάζειν (αἰγιάξεις)
fr. X omissio καὶ ζῆν (v. annot.) ita exhibet ed. min.
ἔντι μηδὲ τάγρι μουσικῆς. in his μηδὲ codd. D.V.M.
non δὲ μή. in Quintiliani verbis Hippodamus scri-
malit Bergkius.
- p. 432 (14) Dindorfius, vide infr. p. 34, γὰρ ἀνῆρ ὁ γλά-
ῆχει. p. 433 (16) idem ἀνάμεστοι. ad fr. XIX cf.
schium Ran. p. 167. in scholiastae verbis νομίζεσθ' V.
υρρον V. Θ. εἶναι om. V.
- p. 434 (21) l. 6 εὔρηται δὲ ἀντραῖος ib. (23) l. 5
v. Αἰξίν Εὐπόλις. p. 435, 5 'legendum θει vel
XXVII scr. 191 21 et l. 2 Ἑλληνες. attigit hoc Lehrs.
u. p. 151 et p. X.
- p. 435, 17. Quae in Theocriteis ad idyll. VI (non V) 1
is reperiri visa est Caprarum Eupolidis memoria,
non ad ἀπὸ κοινοῦ schema neque ad primum sexti car-
versum pertinere, sed referendam esse ad quinti idyllii

versum 141 nuper docuit Dübnerus in *revue de philologie* II p. 454 Paris. 1847. etenim ad verba Theocriti, φριμάσσο πασα τραγίσκων | νῦν ἀγέλα, quum haec habeant scholia: οὐ κυρίως δὲ τῇ λέξει κέχρηται. φριμαγμός μὲν γάρ ἐστι κυρίως ἢ τῶν ἵππων· βλήχη δὲ ἢ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων, cod. L (i. e. Reg. 2831) initio Ἄλλως vocem additum φριμαγμός μὲν γάρ ἐστι ἢ τῶν ἵππων praebet, idem tamen in fine post προβάτων ita pergit, τῶ αὐτῶ ἀμαρτῆματι περιπέπτωκε καὶ Εὐπόλις ἐν Αἰξίν. haec eadem leguntur in Vaticano 4 Sanctamandi (ubi pro περιπέπτωκε scribitur πέπτωκε), 'sed Parisinus sedem ostendit glossae, incertam in notatione Sanctamandi.' ita fere Dübnerus ad Theocrit. schol. p. 140^b. Sanctamandus enim haec in Vaticano praeposito argumento V annotavit. itaque Eupolis in Capris vocem φριμαγμός. φριμάττεσθαι, equis propriam, ad caprarum sonum transluisse videtur, quod annotare neglexi supra ad 1, 114 suppl.

ib. *ΑΣΤΡΑΤΕΥΤΟΙ*. fr. I cf. infra p. 34. p. 437 (3) ibi apud Cobet. Diog. Ἐκαδήμου ib. (4) cf. Aristophan. 2, 114 (17). p. 438 (5. 6) de versuum rationibus nuper disputavit Fritschius ind. lect. hib. 1855. 56. annot. l. 16 sect. 582. l. 20 ξυνεγγιγνόμην: cf. ad Alciphr. p. 141. fr. 17 apud Et. m. 174 50 cf. gramm. Bk. 468 28 ἀφαδία ἢ χθρα. Hesych. I 633: ἀφαδιαν. τὴν πολεμικὴν ναῦν. δὲ ἀφανδάνειν. hinc etiam ap. Et. pro ἔχθρα Salmas. et ἔχθρα et in Eupolideis ναῦν ὄραν ἀφαδιαν scribunt.

p. 439 (8) cf. Vnger Theb. parad. 457. in ed. min. haec redintegranda videbantur: Εὐπ. Ἀστρατεύτοις "πέπειρον ἀχράδα πρὸς τῇ συγκίδι | προσέχωσι." καὶ "ἐπιδων πρόσφερε" Κράτης. reliqua v. Pher. 2, 349 (32). 4 scr. βοᾶται Εὐπόλιδι novum huius fab. fragm. scho. Hephaestionis cod. Saibantianus attulit, v. Heph. Gaisf. 1855 (1)

XI

τὸ αὐτὸ δ' ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῆς αἰ διφθόγγου, ὡς Εὐπολις Ἀστρατεύτοις φησὶν·

Ἀθηναίων εἰ βούλεται τις ἐγγράφειν

ἐν δευτέρῳ ποδὶ τὴν αἰ συνέσπειλε. Cf. 2, 871. 5, 58.

p. 440 (1, 2) λοπάδων ἄμβωνας v. infra p. 34.

Eust. 1636 52: ἐρρέθη δὲ καὶ ἐπὶ μορίου γυναικείου ὁ ἄρ-

το περιλείξας Et. Sorb. περιλείχασι, Gud. 43 34 παραλείχουσι.

p. 441 (2) haec addenda ex min. ed. 'C. F. Hermannus lissert. de tempore Xenoph. Conv. I p. 7 εὐθὺ τοῦ ῥόφου Poll. Arist. Lys. 229. displicet hoc propter additum κωλῆνες. praeterea accusativum requirerem, suspensum illum ab ἀναεῖναι similive verbo, ut in loco Aristophanis. εὐθυτος recte de haedo dicitur, ut καλλίθυτος et similia.' nuper autem Ahenti vocis ἐρίφου aphaeresis displicuit. V. de Crasi p. 28.

p. 442 (5) annot. l. 2 ὡς ἐν Ἐλπίδι Ἐπιχάρμου εἴρηται fr. VI est Poll. X 47. cf. infra p. 35. fr. VIII schol. ac. 1164 φῖτυμα. apud Suidam 'ἀτὰρ ἤγαγε καινὸν A οὐ ἄρ E pro ἀτὰρ. καινὸν etiam B. V. cum schol. Aristoph. ἤγαγε καινὸν φῖτυ Etym. M. . . . ἀτὰρ ἤγαγες καινὸν φῖτυ. ὦν βοῶν Parisinus 1807 in Cramerī anecd. Paris. I 400.' Bernh. ad Suid. II 2 1505. καινὸν τὸ φῖτυ cum Porsono C. F. Hermann. schol. Plat. p. 370. τι probavit Fritzschi (ind. Oct. aest. 1848) p. 9, cui 'ἤγαγες ad Leogoram referri — ex anno haustum esse' videtur. fr. IX pro βδελυρός Porsonus βδελυρῶς. Bernhardy ἀνεκός σ' ἐπαίρω καὶ βδελυρᾶς (an βδελυρόν? H. I.) σου τὸ σκέλος. ἐπήρω Porto debetur, libr. παίρω. Schneidew. phil. 3, 118 ἀνεκός

p. 444 (10) ὅστις pro ὅτι etiam Fritzschi. l. c. de Leogora et Myrrhine idem dubitat, in sequentibus scholiastae Nub. 99 verbis Μυρρίνην cum V Suidae scribit et τὰ χρήματα ἐποβεβληκότα, ut Suidas v. Φασιανοί, 'malim ἀποβεβληκέαι φησίν' Bernh. fr. XII ἄρα σφόδρ' ἐνεούρησεν ἐξώλης γέρων ed. min. scriptum deleta interrogationis nota. apud Cramerum ἐνεούρησεν ἐνεούρησεν Ἀττικῶς. Εὐπ. Αὐτ. ἄρα σφόδρ' ἀνεούρησεν ἐξούλης γέρων; Cobetus mnem. V 109 item Herwerden p. 22) οὐξώλης γέρων: quem Lyconem esse non putat concedendum Meinekio C. F. Hermannus de Emp. conv. Xen. I p. 7 n. 15. ad XIV scr. νεφέλας ὠνόμαζον.

p. 445 (15) de ξενίζεσθαι mirari v. infra p. 35, cf. schol. Aesch. Sept. 363 p. 341 Ddf. schol. S. Ai. 235 p. 204. Antig. 1184 p. 325 Ddf. ad Iliad. 9 550 ξενισθέντες πρὸς τὸ ἐπίθετον. ad II 175 εἰ δὲ μὴ ἐμνήσθη αὐτῆς ἐν Ἄιδου, οὐ ξένον. ad Vesp. 947 οὐ ξένον δὲ ὅτι κτλ. adde M. Schmidt

de Didymo comm. IV part. 1 (Olsn. 1852). ad fr. XVII adhibe p. 35. XVIII cf. C. F. Hermannii diss. ind. schol. hil Gott. 1844. 45. aest. 1845 praemissas.

p. 447 (1) Baptarum fragm. I locupletius aliquanto exhibere licebit Darembergii beneficio, qui et in 'archives de missions scientifiques' fasc. VIII, Paris. 1852, et in 'notices et extraits' aliquotiens iam hoc supplemento commemoratū de κοχώναις ex grammaticorum horreis etiam haec collocan exempla (notices p. 215): καὶ Εὐπόλις ἐν Κόλαξι· "οὐ καλῶς μὲν τυμπανίζεις | καὶ ἐπικινεῖς ταῖς κοχώναις | κοπέθεις ἄνω σκέλη," καὶ ἐμβάπτεις· "καὶ τὸν Κέχρον φασιν ἄνωθεν ἀνδρὸς ἔχειν | μέχρι τῶν κοχωνῶν, τὰ δὲ κάτωθεν θυμνίδος." in his permutata esse fabularum Eurolidis nomina statuit Dübnerus (v. notices 216. Schneidew. p. g. a. 1852 p. 426), Baptarum autem hi fuerint versus:

ὄς καλῶς μὲν τυμπανίζεις
καὶ διαψάλλει τριγώνοις
κάπικινεῖ ταῖς κοχώναις
καὶ τιθεῖς ἄνω σκέλη.

Vs. 1 ita composuit Dübnerus qui Vs. 2 διαψάλλεις mutavit, alterum retinuit Schneidewin. Vs. 3 κάπικινεῖς Dübnerus. Schneidew. nostrum Cobetus V. L. 221. Vs. 4 ποεῖς Dübnerus. τίθεις Schneidew. (cf. ad Oed. R. 628. Ahrent. formenl. 95). τιθεῖς Goettling (cf. supra p. L) Cobet. l. c. ad fr. III cf. infra p. 35. Frischsche Euphros. I 2 p. 25 'unum fragm. est sive Aristophanis e Polyido (2, 1135), sive Eurolidis e Baptilis: τρέχω διὰ τῆς ἀγορᾶς ἀναρίστητος ὦν | κούδὲν βεβρ.' κτλ.

p. 448 (6) Hermannus epit. doctr. metr. p. 59 οὐ γὰρ ἀλλὰ τι προβούλευμα κτλ. fr. VIII v. infr. p. 35.

p. 451 (13) annot. l. 10: quod quo spectet] vide Weckeri opusc. l. 217. Schneidew. beiträge 106. Brink. philol. 78. fr. XIV in verbis schol. Aeschin. δοκεῖ δέ μοι λελήχθαι βάταλος παρὰ τὸ Εὐπόλιδος σκῶμμα· ἐκεῖνος γὰρ ἰπὸ τῶν βαπτῶν ὀνόματα κεισθαι τοῖς αἰσχρῶς (Bk. αἰσχρῶς V) καὶ Τιγράνην βάταλον ὑπ' αὐτῶν καλεῖσθαι, H. Sauppius ἐκεῖνος γὰρ πεποίηκε (vel sim. quid) ὑπὸ κτλ. καὶ τὸ πρῶτον (pro Τιγράνην) Βάταλον κτέ. scribendum pro-

isuit. Wieseler adversar. in Aeschyli Prom. (1843) p. 49
 'τιγενίδην pro τιγράνην coniecit. Mein. ed. min. ἐκεῖνος
 ἰρ τὸ τῶν βατάλων ὄνομα κεῖσθαι τοῖς αἰσχροῖς καὶ τὸν
 πρωκτὸν βάταλον ὑπ' αὐτοῦ καλεῖσθαι. 'quae si vera, in-
 est, vel vero affinis est emendatio, dubitari potest, num ad
 aptas nomen βάταλος referendum sit.' Nauckius h. allg. litt.

1847 int. 475: σημειῶσαι (pro ἐκεῖνος) γὰρ ἐπὶ τῶν βα-
 τῶν ὄνομα τοῦτο κεῖσθαι τῶν αἰσχροῶν, καὶ τὸν πρωκτὸν
 ἔταλον ὑπ' Ἀττικῶν καλεῖσθαι.

p. 452. fr. XV cum Laurentiano Henr. Keilii codice scri-
 ndum erit:

ὦ ῥύμβε μαστίξας ἐμέ.

vocabuli formam cf. Lobeck. 'Ρημ. 35. Mein. vind. Strab.
 4. p. 453 (16) adde schol. Eqq. 1291: φασί τινες Εὐ-
 ῖλιδος εἶναι τὴν παράβασιν, εἰ γε φησὶν Εὐπόλις "ἔν-
 τοῖσα τῷ φαλακρῷ." Fritzsche Eup. vers. fr. p. 9. fr. XVIII
 cum novissima schol. ed. (v. infra p. 35, ubi perperam
 nissa interrogationis nota) scribendum:

ἐπιχώριος δ' ἔστ' ἢ ξένης ἀπὸ χθονός;

f. Herwerd. p. 22). Fritsch. Ran. p. 197 ἐπιχώριος δ' ἔστ'
 ξένης ἀπὸ χθονός; Archedemum intellegens ut mollem et
 thicum femineo genere nominatum. p. 454 (21) ad An-
 th. 3, 29 cf. infra p. 74.

p. 456 (1) de Demorum fr. I v. addend. p. 35. 36. H. I.
 πμαε ἰστάνειν quam anceps sit apud veteres Atticos auctoritas
 n ignoro equidem.' barbaram dixit Cobetus mnem. V 104,
 si Eupolidea ita scribenda esse coniecit: τοιγὰρ στρατηγός
 ἢ ἐκείνου τοῦ χρόνου | οὐδεὶς ποθ', ὥσπερ μισαγωγός
 ντιῶν, | τῆς τοῦδε νίκης πλείον' εἴλλυσε σταθμόν, 'quae
 e Themistoclis, inquit, victoria Salaminia dici apertum est.'
 telerum cf. Fritsch. ad Ran. p. 283. in annot. l. 5 scr. Blancar-
 as. p. 457 (2) l. 9 scr. 'vidit Elmsleius Med. p. 146.' ad
 - IV cf. addendor. p. 36. in min. ed. vs. 2 ἢ μὲν φύσις τὸ
 ἔγιστον ἦν scriptum. p. 458 (5) de ὃ τί περ κεφάλαιον
 . Cobeti annotationem V. L. p. 312. cf. Fritschii Lucian.
 aest. 36 sqq.

p. 458 (6) huius loci imitatores Wytttenbachius S. N. V.

p. 7. 8. 9 et indicatus ab eo Berglerus ad Alciphr. I 3 dabunt. adde quae his paginis 459. 460 et infra annotata p. 36. cf. Aristaeneti epist. I p. 6 ἴδοις ἂν τὴν Πειθὸν πορφυρεῖοις αὐτῆς χεῖλεσιν ἐπικαθημένην. Bast. ep. 259. p. 459, 20 ἐκ δέκα ποδῶν ἴσσει λ. τ. ρ. vide ad p. 36. item Lobeck. path. elem. 1, 104. l. 5 a f. scr 5' p. 460, 4 adde Quintil. X 1 82. ib. 7 ἐπεκε τοῖσι χεῖλεσιν p. 461 (8) sine poetae nomine apud num legi vol. VIII p. 653 et 943 indicavit Nauck. ib. l. 10 corr. p. 337.

p. 463 (10) de proverbiali formula τοῦ πατρὸς τὸ δῖον sim. cf. Lobeckii Agl. 1048. ib. XI de sententiarum cf. Herwerden p. 22 sq. idem fr. XII (p. 464) χλοῆσαι pro καὶ χλοῆσαι. ap. Etym. pro ἅμα βλυσθοῖ codd. D.M. ἅμα βλυσθονῆσαι. Suidae libri quum παρόντες (non παίζοντες) praebeant, Bernhardy II 2 παρφοῦντες suspicatur, h. e. 'fingere solent cum lusurum.' fr. XIII 2 scriptum ed. min. ἐάσσε' cum Elmsl. versante Ellendtio Lex. Soph. II 97). pro κινούμενα f. βμενα ib. coniectum scribendum. Vs. 3 τοῖν σφυροῖν ptum. de sententia cf. Fritsch. Ran. p. 211 sq. p. 465 vs. 2 'f. προσιστάμενα' ed. min.

p. 466 (15) vs. 2 οὕτω σφόδρ' ἀλγῶ τὴν πολιτεῖα ῶν παρ' ὑμῖν scripsit Mein. ed. Stob. pro ἡμῖν: idem l. 23. Vs. 7. 8 ὄπη-στρατευόμεσθ' Vindob. ὅποι τμεν: cf. Hermannii opusc. IV 142. p. 467 (16) respicit stath. Od. 1401 11. annot. l. 7 scr. Χειρόνιτρα C rum v. infra p. 37 sq. ad fr. XVIII cf. add. p. 36. κύκλω: Aristol. rhet. III 14 p. 1415^b 23: οἱ δοῦλοι οξρωτάμενα λέγουσιν ἀλλὰ τὰ κύκλω, καὶ προσιμιάζο illud διὰ τῶν χωρίων nonne specialiter fuerit interpretandi

p. 468 (19) 3 corr. Anecd. p. 328 19. in Et. m. Gaisfi προσαγγέλωμεν ἐπελθόντες dedit, προσαγγέλωμ' ἐπελθ D. V^a. χαίρετε πάντες v. Franz. el. epigr. 340. 342. cf. Frī Ran. p. 110.

p. 469 (20) 9 scr. 'pro τοῖς alii libri τοῖσιν.' dele quentia. Cf. Fritsch. Eup. vers. fragm. p. 10. l. 1

omissum anonymi com. fragm. in supplementis exhibebimus. p. 470, 5. 6 a f. scr. τὰ ἀρώματα . . . τὰ πέμματα.

p. 471 (23) corr. πουλύπους: ad annotationem pertinent infra p. 36 scripta. fr. XXIV: cf. p. 36. τῷ δ' ἄν' οἶνος εἶη πολὺς πίσει M. οἶνον πολὺν πίσειεν V. in verbis Etym. I. 2 scr. εἰρημένου αὐτοῦ I. 5 Gaisf. ἀλλὰ μήποτ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι μὴ εἰρησθαι εἶπεν ἐν πλάτει: ὅτι om. V. εἰρησθαι εἶπεν D. εἶπεν om. vulg. μὴ εἰρησθαι ἐν πάτει Varin. πίσει (bibet) Lobeck. ad Buttm. II 276 cf. 'Ρημ. 18. Eupolidis versum hoc modo supplevit Herwerden p. 23: ὅτῳ δ' ἄν οἶνος ἢ πολὺς, πίσει *(πολὺν).

p. 473 (29) pro Δήμοις Par. A Θυήμοις fr. XXX Raspium secutus est Bk. XXXI idem κανθήσεται. ad XXXIV scr. καὶ Εὐπολις-ἀδικούμενος; καὶ ἄλλοι.

p. 474 (35) de cognomine Καπνός cf. ad 3, 358, ubi pro περαΐτης scribendum coniecit editor ἐπαίτης vel προσαίτης. Bernhardy ad Suid. v. Θεαγένους in his, quae sunt ap. Suidam (cf. schol. Av. 822), οὗτος δὲ πένης ὢν μεγάλεμπορος ἐβούλετο εἶναι, ἀλαζών, ψευδόπλουτος, Eupolidis latere suspicatur verba. Theogenem non recte Καπνόν dici, sed ad Aeschinem Selli f. epitheton istud pertinere, mihi non persuasit Nauckius, philol. IV 546 et VI 413. credo enim πτωχαλαζόνας omnes καπνούς vocari, et quod in Aeschinem et in Proxenidem coniectum est nomen, etiam ad Theogenem referri posse. Cf. Σέλλου filios ad Phryn. 2, 585. Hermann. ad Aeschyli II p. 91.

p. 477 (38) ap. schol. Nub. 1001 εἰς Ἴπποκράτους (ἱπποκράτου G.) V. εἰς Ἴπποκράτους παῖδες ABVE Suidae v. ὑώδεις. Nauckius εἶς Ἴπποκράτους trag. fr. p. 674. L. Dindorfii ap. Suidam ἐκβόλιμος tentantis rationes non assequitur Bernhardy. p. 478, 1 Bergk. comm. cr. II p. VIII καὶ Μέωνος: v. supra p. XXX.

p. 479 (39) schol. Nub. 1022 quomodo hodie scribatur v. ed. min. fr. XL post verba μετὰ Σόλωνα ἄρξας addenda ex schol. haec Εὐπολις ἐν Δήμοις. XL1 βοᾶται Εὐπόλιδι p. 480 (45) pro ἦσθημα Herwerden p. 24 ἦσμα ab Eupolide scriptum opinatur. ad fr. XLVI cf. infra p. 37

addē Aἰν. p. 659. *ΠΑΙΤΩΝ*. Bekkerus Poet. VII 168
 ποιεῖν verba in forte exadust. et prope hoc legit. et. p. 130
 scribit pro-uisse comediae esse. H. Simonis ad Philodemi de
 vitis Aἰν. X (Lips. 1853) p. 25 et ipse Euripidis nomen pro
 corrupto habuit: 'versus scem 2586. cum locus Philodemi
 ostendat: *συνταίροντα* esse restitutum esse', existimat sic
 restitutum esse: *εἰς ταίροντα ἴσθιμι μὴ Πλοκυπῆσης*
την συνταίροντα σοι εἰς τὴν γὰ μετρεῖν. addē quae nu-
 per Fräzschus dixit Eur. vers. fragm. p. 11 sq.

p. 451 (2) scri. 'disputat de *ταῖρος*.' cf. Ahrens dor. p.
 227. fr. III ita distinctum ed. min. το *Στασιχοῦρον* τε καὶ
Διζυῖνος Σιμενίδου τε *ἔρχεται* δαίμων· ὁ δὲ *Γνήσιππος*
ἴσθιμι ἀκούει πλ. ibidem non credit eundem omnes versus
 ad eisdem numeris revocandos esse, 'alioqui, inquit, vs. 3
 possis haud paulo probabilius *ἔς ταίροντα* εἶρετο μοιχοῖς,
 ut *αἰίσματα* tribus efferatur syllabis.'

p. 452 (6) apud Herod. uen. l. 10 30: *εἶρηται* δὲ καὶ
Ποτειδᾶς ὡς *Κερκιδᾶς*. ad haec Lehrsius p. 29: 'non nihil
 offensionis habet, quod simpliciter scripsit *Ποτειδᾶς* ὡς *Κερ-*
κιδᾶς. quam certe facile poterat *τῷ τότῳ* ὡς *Κερκιδᾶς*! —
 tollitur illa offensio. si e. g. sic ab Herodiano scriptum pu-
 les: *εἶρηται* δὲ καὶ *Ποτειδᾶς* ὡς *Κερκιδᾶς* (sic enim patet
 nil nisi accentum comparari). καὶ *Ποτειδᾶς*. ἐνθεν — exempli
 gratia inquam.' ib. annot. 4 *Σώφρων* τε τὴν *κλητικὴν*
ἔφη Ποτειδᾶ *δροσοχαῖτα*. Lehrs cum Cramero Mus. Cas-
 tabr. 637. cf. infra p. 37.

in Helotarum fabula 'Corrigi
 voluerat *τέμενος Ποτειδα ποτιώ* Dindorf. in praef. ad Hom.
 II. ed. Lips. 1824. II. Lehrs. p. IX. p. 453, 9 de accentu
Κερκιδᾶς nominis (v. p. 37) cf. Ahrent. dor. 246. Cae-
 terum ad schol. Ar. Eqq. 1225 *ἐγὼ δὲ* τὴν *ἐστεφανίεξα* *κά-*
δορησάμενος: *μιμείται* δὲ τοὺς *εἰλωτας*, *ὅταν στεφανώσῃ*
τὸν Ποσειδῶνα. Dübnerus adhiberi debuisse hanc notationem
 scholiastae ad fragm. VI Helotarum. Heckerus philol. V 511:
 'monere neglexi, inquit, Eupolidem argumentum comoediae
Εἰλωτες habuisse videri caedem Helotarum, de qua Thuc. II
 80 *προκρίναντες* εἰς *διοχιλίους* (τῶν *Εἰλώτων*), *οἱ μὲν ἐστε-*
φανώσαντό τε καὶ τὰ *ἱερὰ περιήλθον* ὡς *ἠλευθαρωμένα*,

οἱ δὲ οὐ πολλῶ ὕστερον ἠφάνισάν τε αὐτοὺς καὶ οὐδεὶς ἤσθετο ὅτι τρόπῳ ἕκαστος διεφθάρη.' cf. q. s. Herodiani apud Eustath. p. 297, 36 locum, de quo contra Müllerum (opusc. I 468) infra p. 37 dicturum se pollicitus est auctor, ad Sophoclis Ἡρακλέα ἐπὶ Ταινάρῳ satyricam fabulam referunt: v. Wagnerum p. 262. Nauckium p. 142. fr. VII (p. 483) Herodiani verba, nisi quod Blochii παρὰ τῶ τοὺς Εἴλωτας probavit, intacta reliquit Lehrs. p. 92. 'in fine, inquit, nisi ante ἐπεὶ lacuna est, scribendum putes ἐπεὶ κωμικώτερόν ἐστι. an vero vel comicus μισχοῦν dicere potuerit, e. g. ὀναίμεθ' ἀλλὰ μισχοῦν | καθήμενοι - nescimus.' Bergkii zeitsch. f. alt. 1852 p. 13: παραιτοῦμαι δὲ τὸ βίσχουν κτέ. βίσχουν καθήμενοι. ἐπεὶ ὀνομαστικόν (ita ed. min. pro ὀνομαστικά) ἐστι. eam formam pro ἰσχύν positam adverbii loco esse, siquidem βίσχύν. ἰσχύν. σφόδρα, ὀλίγον, Ἰάκωνες Hesychius, idem γισχύν. ἰσχύν (cod. ἡσυχήν) explicet; Theognostus autem Crameri Ox. II 162 19: εἰς νν λῆγον ἐπίρρημα οὐδὲν ἐστίν, εἰ μὴ τὸ βίσχουν βαρύτονον μόνον ὄν. quod Helotas aeolica ratione per ὄν pronuntiasse. idem μίσχουν defendi posse concessit. de ἀθροῦν Antonin. Lib. fab. 24 attulit Nauckius (philol. 6, 414): ἡ Δημήτηρ ἐξέπτε κατὰ τὸ δίψος τὸ ποτὸν ἀθροῦν: v. intpp. In eodem philologo (6, 648) H. L. Ahrens impugnata Bergkii sententia Herodiani locum ita composuit: Ἀθροῦν. οὐδὲν εἰς ουν λήγει ἐπίρρημα, ἀλλὰ μόνον τὸ ἀθροῦν. [Nῦν. οὐδὲν εἰς νν λήγει ἐπίρρημα, ἀλλὰ μόνον τὸ νῦν] ὅπερ καὶ ἐπεκτάσει δεικτικαῖς κέχρηται καὶ παραθέσει ἄρθρου ἐνικῶ καὶ πληθυντικῶ. παραιτοῦμαι δὲ τὸ βίσχουν, ὃ εἴρηται παρὰ τῶ τοὺς Εἴλωτας· ἔμην' ἀμᾶ (vel ἀμᾶ) βίσχύν καθήμενος· ἐπεὶ ὀνομαστικόν ἐστι. h. e. ἔμεινε πάνν ὁμοῦ (Xen. Cyr. VI 3 7) καθήμενος.

p. 484. ΚΟΛΛΑΚΕΣ. Cf. quae 'de Eupolidis Adulatoribus scripsit Ioachimus Toeppel Rostochiensis' Lips. 1846, et ad eum librum 'F. V. Fritzschi emendationes' p. 62 — 75. de schol. Rav. Lysistr. 1189 annotatione v. Rob. Engerum. cf. Toeppel. p. 14. Fritzsch. 65. fr I 13 ἡ κφέρεται θύραζε. cum Bergkio ed. min. I 16 scribendum κλωδόν ib. pro

adde Athen. p. 659 a. *ΔΙΑΙΤΩΝ*. Bekkerus Poll. VII 168 poetae verba ita fere exhibuit, ut priore loco hist. cr. p. 130 scribi potuisse coniecit editor. H. Sauppius ad Philodemi de vitiiis libr. X (Lips. 1853) p. 25 et ipse Eupolidis nomen pro corrupto habuit; 'versus autem ipsos, cum locus Philodemi ostendat *συνεμβαίνοντά σοι* restituendum esse', existimat sic redintegrandos esse: *εἰς βαλανεῖον εἰσιών | μὴ ζηλοτυπήσης τὸν συνεμβαίνοντά σοι | εἰς τὴν γε μάκτραν*. adde quae nuper Fritzschius dixit Eup. vers. fragm. p. 11 sq.

p. 481 (2) scr. 'disputat de *λαγός*.' cf. Ahrens dor. p. 227. fr. III ita distinctum ed. min. *τὰ Στησιχόρου τε καὶ Ἀλκμαῖνος Σιμωνίδου τε | ἀρχαῖον ἀείδειν· ὁ δὲ Γνήσιππος ἔστιν ἀκοίειν κτλ.* ibidem non credit editor omnes versus ad eosdem numeros revocandos esse, 'alioqui, inquit, vs. 3 possis haud paullo probabilius *ὄς νυκτερίν*' εὔρετο μοιχοῖς, ut *ἀείσματα* tribus efferatur syllabis.'

p. 482 (6) apud Herod. *μον. λ. 10 30: εἴρηται δὲ καὶ Ποτειδᾶς ὡς Κερκιδᾶς*. ad haec Lehrsius p. 29: 'non nihil offensionis habet, quod simpliciter scripsit *Ποτειδᾶς ὡς Κερκιδᾶς*. quam certe facile poterat *τῷ τόνῳ ὡς Κερκιδᾶς!* — tollitur illa offensio, si e. g. sic ab Herodiano scriptum putes: *εἴρηται δὲ καὶ Ποτειδᾶς ὡς Κερκιδᾶς* (sic enim patet nil nisi accentum comparari). *καὶ Ποτίδας, ἐνθεν* — exempli gratia inquam.' ib. annot. 4 *Σώφρων τε τὴν κλητικὴν ἔφη Ποτιδᾶ δροσοχαῖτα*. Lehrs cum Cramero Mus. Cantabr. 637. cf. infra p. 37.

in Helotarum fabula 'Corrigi voluerat *τέμενος Ποτίδα ποτιώ* Dindorf. in praef. ad Hom. II. ed. Lips. 1824. II.' Lehrs. p. IX. p. 483, 9 de accentu *Κερκιδᾶς* nominis (v. p. 37) cf. Ahrent. dor. 246. Caeterum ad schol. Ar. Eqq. 1225 *ἐγὼ δὲ τυ ἔστεφανίξα κάδωρησάμαν: μιμεῖται δὲ τοὺς εἰλωτας, ὅταν στεφανῶσι τὸν Ποσειδῶνα*, Dübnerus adhiberi debuisse hanc notationem scholiastae ad fragm. VI Helotarum. Heckerus philol. V 511:

'monere neglexi, inquit, Eupolidem argumentum comoediae *Εἰλωτες* habuisse videri caedem Helotarum, de qua Thuc. IV 80 *προκρίναντες ἐς διαχιλίους (τῶν Εἰλώτων), οἱ μὲν ἐστεφανώσαντό τε καὶ τὰ ἱερὰ περιῆλθον ὡς ἡλευθερωμένοι,*

ῥῆμα) ὑπὸ Εὐπόλιδος εἴρηται ἐν τοῖς Κόλαξι fr. X
 primum versum solus servavit Diogenes, reliquos Eustathius
 l. l. cuius haec verba sunt: καθὰ ἐμφαίνειν Εὐπόλις λέγε-
 ται τὸν φυσικὸν Πρωταγόραν διακωμωδῶν ἐν κῶ "Ὅς ἀλα-
 ζοῦνύεται κτλ. haec cum versu a Diogene servato coniun-
 genda esse vidit Porsonus, dissentiente Toepelio p. 39.² Mein.
 ed. min. p. IX. cf. Fritzschn. ib. p. 70. Illum versum apud
 Laertium Diog. (cf. Pors. ad Plut. 965) ita exhibuit Cobetus:

ἔνδον μὲν ἐστὶ Πρωταγόρας ὁ Τήσιος.

apud Bergk. comm. cr. II p. IX ἐνθάδε scriptum. ὁ Τήσιος:
 v. Steph. Byz. 620. 5 Τήσιος. ἀφ' οὗ "Πρωταγόρας ὁ Τήσιος."
 ubi Mein. 'sunt Eupolidis verba.' adde vind. Strab. 221 ubi
 'quae urbs (Abdera), inquit, cum Teiorum colonia fuerit et
 cum metropoli arctissima consuetudine coniuncta, profecto
 non mirum est eundem hominem ab aliis Teium ab aliis
 Abderitam perhiberi', vide q. s. ad alterum et tertium ver-
 sum cf. ex Aristophaneis infra p. 37 collocata, quae Tageni-
 stis tribuenda videntur Toepelio p. 40. fr. XI ita scripsit
 Fritzschn. p. 72: ὁ Πρωταγόρας ἐκέλευε γὰρ πίνειν, ἵνα |
 πρὸ τοῦ κυνὸς τὸν πνεύμον' ἔκλυτον φορῆ. illud ἔκλυ-
 στον (cf. infra p. 37) iam Reiskius coniecit. Macrobius sua
 ex Plutarcho hausit. fr. XIII praeter Gudianum etiam Paris.
 2630 Bk. et Sorb. Gaisf. (Bast. ad Greg. Cor. p. 289) habent.
 pro σύντομος ἐδωδῆ scribendum esse σύντονος indicatum ed.
 min. V. Fritzschn. p. 69, qui de βρυγμός et κοπετός vocabu-
 lorum significatione non assentitur Meinekio. idem fr. XIV
 δραχμῶν ἑκατὸν ἰχθῦς μόνον ἑωνημένος p. 73. fr. XV
 annot. l. 3 corr. θὲς ἑκατὸν δραχμάς. ἰδού. ex Polluce sua
 hausit schol. Luc. vol. IV p. 178 Iacobitz. adde Fritzschn.
 p. 72. de fr. XVI cf. Toepfel. 47. XVII 4 χρέμπτεται
 δέ γε μῆλα Fritzschn. p. 26. in annotatione l. 12 Toepfelius
 correxit Athen. XIV p. 629f. fr. XIX in verbis Pollucis,
 εἰ μὴ ὑποπτεύεται τὸ δρᾶμα ὡς [Ἀριστοφάνους] οὐ γνή-
 σιον, hoc οὐ Casaubono debetur, Fritzschn. μὴ scribebat
 p. 49, Bekkerus εἰ δὲ ὑπ. scribendum coniecit. τὰργύρια de
 pecunia intellexit Boeckhius oec. civ. I p. 238 ed. II. cf. Toep-
 pel. p. 50. annot. l. 10 inc. fab. fr. CXV intellegi voluit

auctor: iam v. infra p. 37 (31). fr. XX 2 Fritzschius ad Ran. p. 217 ita constituit, *παραπλήσι' ὄντα σοι γέγραπται τᾶπιπλα, τοῖδουμ numero vasa a te scripta sunt.* idem reperit Bekkerus Poll. unde recipiendum suavit Mein. ed. min. p. IX. ipse Fritzschius ad Toepp. p. 69 etiam hanc proposuit coniecturam: *παραπλήσι' ὄντως σοι γ. τὰπ.* an- not. l. 6 vulgo] ita scripsit Hemsterhusius. fr. XXI apud Poll. X 39 l. 5 Fritzschi. p. 75 *ἀλλὰ καὶ τυλεῖα παρὰ Σοφοκλεῖ* (cf. Nauck. trag. fr. p. 155) *ἐν τῷ Οἰκλεῖ λέγοντι "λινορραφῆ τυλεῖα."* de mensura vocabuli *τύλη* cf. ad Antiph. 3, 124. Fritzschi. p. 74. p. 497, 5 Pollucis VI 103 verba ita apud Bk. leguntur: *τὴν μέντοι ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν χαλκίον μακρὸν Εὐπόλις ὠνόμασεν.* fr. XXV: cf. Fritzschi. p. 69. 'post βοῦς fort. alter ingerebat λέγ' ἕτερον vel simile quid.' ed. min. Choerobosci verba apud Gaisf. sunt p. 242 14, ubi *λέγω δὴ τῆς τοῦς βοῦς* pro *τὰς β.* fr. XXVI apud Poll. VI 159 'Bekkerus *συμβίοτοι* edidit; rectius Seberus ad codd. fidem *συμβιωταί.* Cf. Toeppel. p. 55.' ed. min. p. IX. fr. XXX cf. Fritzschi. Ran. p. 196, qui scholii verba ita scripsit: *ὅτι σύνηδες ἦν τὸ αὐτὸ ἐπιλέγειν,* et ephymnium intellexit (Ran. 402. 408. 413). *ἐν τοῖς πρόσθεν* (h. e. *infra*, ut docuit Lobeckius ad Phryn. p. 11)' ad Ran. 1265 sqq. pertinere voluit. 'ergo ephymnium, inquit, nescio quod Eupolis iteraverat in Adulatoribus.' cf. Toeppel. p. 27. Adulatorum fr. XXXI vide infra p. 37:

φροῦδον τὸ χειρόνιτρον.

quod olim in incertis erat p. 574 (115) cf. supra ad fr. XIX suppl. Apud Poll. VI 92 (v. infra 37) Bekk. edidit *χερόνιτρον.* novum ex Darembergii copiis (v. supra Bap- tarum supplementa p. LXX) accedat fragmentum:

XXXII

*καὶ τὸν Κέκροπα τᾶνωθεν ἀνδρός φασ' ἔχειν
μέχρι τῶν κοχωνῶν, τὰ δὲ κάτωθεν θυννίδος.*

Gramm. Darembergii *notices* p. 215 de *κοχώναις* agens καὶ *Εὐπόλις*, inquit, *ἐν Κόλαξιν*. "οἷς καλῶς μὲν *τυμπανίσεις* κτλ." καὶ *ἐμβάπτεις* (sic).

καὶ τὸν Κέκροπά φασιν ἄνωθεν ἀνδρὸς ἔχειν
μέχρι τῶν κοχωνῶν, τὰ δὲ κάτωθεν θυννίδος.

fabularum titulos ita permutavit Dübnerus, ut hoc fr. Adulatoribus, alterum Βάπταις ascribendum videretur. Vs. 1 φασιν τὰ ἄνωθεν in ed. pr. Dar. (cf. Schneidew. g. g. a. 1852 p. 424). Vs. 2 θυννίδος emendavit editor. priora ita concinnavit Dübnerus: τὸν Κέκροπά φασιν ἀνδρὸς ἔχειν τᾶνω μέρος κτέ. Schneidew. p. 426: τὸν Κέκροπά τοί φασ' - nostrum debetur Nauckio. Goettlingius ind. Ien. schol. hib. 1853 p. 5 ita: καὶ Κέκροπά φασ' ἄνωθεν ἀνδρὸς σῶμ' ἔχειν | μέχρι τῶν κοχωνῶν τὰ δὲ κάτωθεν θυννιδῶν, 'nisi melius est, inquit, θυννιδῶν. nam Athenis etiamnum superstes est statua Cecropis desinentis in duos pisces.' caeterum schol. Vesp. 438 attulit Daremberg.

p. 499, 2 ad Laconum fragm. cf. infra p. 37 annotata. 'de Eupolidis Maricante sive de Aristophane accusatore et Eupolide plagii reo' scripsit E. A. Struve. Kiliae 1841. fr. II de prioribus Quintiliani verbis v. 2, 431 (11) et suppl. fr. III est apud schol. Plat. Bk. 379. p. 500, 10 corr. 460 12. p. 501 annot. l. 5 scr. μαρτυρίαν καὶ παρὰ τῶν fr. VI annot. l. 5 ἀπόλλυται, cf. Xen. Mem. IV 2 33: τὰ δὲ Παλαμήδους οὐκ ἀκήκοας πάθη; τοῦτον γὰρ δὴ πάντες ὑμνοῦσιν ὡς διὰ σοφίαν φθονηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεύς ἀπόλλυται. p. 502, 7: λέγουσιν· οὕτως Εὐπόλις. ib. 22: cf. Apostolū II 90 Ἀντρώγιος ὄνος καὶ Ἀχαρνικοὶ ἵπποι κτλ. 2, 261. p. 503 (8) l. 2 scr. συμβάλλεται πρὸς τὸ (hoc V) ἐν M. ib. 5 iam legitur: εἰς ὃ τιθέασιν οἱ ἀρτοκόποι τοὺς ἄρτους ἐπὶ τῷ ξηραίνεσθαι. ib. 6 μέντοι Ald. μέν τι Θ. Bk. fr. X ἄρματωλία: cf. Fritsch. de fab. retractatis II p. 9. ad fr. XIII 'cf. fr. inc. fab. CXXXVII' ed. min. Struve p. 43. XIV, 4 scr. p. 691 c (non d, ut ed. min.) p. 506 1 ταμίαι: Boeckh. Oec. Ath. ed. II, 1, 236. 706. XIX, 1 Εὐπόλις ἐν Μαρικᾷ οὐ (ita ed. min.) κώμην γὰρ λ. XX λέγει δὲ ἐπὶ τ. π. ed. min. verborum sententiam hanc dixit Bernhardt, 'pravis enim obolare pretium statuimus.' caeterum v. ad Antiph. 3, 76. infra p. 77. XXI ψῶζαν: v. Lob. path. proll. 359. XXII

de temporum rationibus cf. Fritsch. retract. fab. II p. 5. XXIV λέγεται καὶ Θεσσαλίῳ κτλ. de vestitu Thessalico cf. ad Steph. Byz. 311 annot. **ΝΟΥΜΗΝΙΑΙ.** ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθύνου ἄρχοντος: cf. supra p. XL. Dindorf. chron. scen. p. 414. l. 4 scr. τρίτος Εὐπολις Νουμηγιάις.

p. 508. **ΠΟΛΕΙΣ.** fr. I plenius iam ascribere licet ex Veneti codicis auctoritate, cui tria postrema vocabula debentur, ita:

Τῆνος αὐτή

πολλοὺς ἔχουσα σκοπίους ἔχεις τε συκοφάντας.

Τῆνος αὐτή Rav. reliqui *Τῆνος δ' (δὲ Θ.) αὐτή.* ad sententiam comparandus [Demosthenis] adv. Aristog. I (or. 25) § 52 locus: *πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς ὡσπερ ἔχισ ἢ σκοπίος ἡρκῶς τὸ κέντρον, ἄττων δεῦρο κάκεισε, σκοπιῶν τίνε συμφορὰν ἢ βλασφημίαν ἢ κακόν τι προστριψάμενος καὶ καταστήσας εἰς φόβον ἀργύριον εἰσπράξεται.* fr. II 'vs. 2 forsā alteri interlocutori tribuendus. pro ἡμῖν cod. ὑμῖν.' ed. min. priorem Herwerden p. 25 ita supplendum coniecit: *τίς δ' ἐστὶν αὐτή;* B. *Χίος, καλὴ πόλις. Πόσειδον* vel sim. quid. fr. III quarto loco est ed. min. ut fr. IV quintum ibi numeratur. Aristophanis memoria ad Lysistr. 150 refertur, aliis est 735. adde quae annotata sunt vol. II p. 76. fr. V in min. ed. est III. ad vs. 1 Cobeli coniecturam v. infra p. 38. hoc auctore alteri versui praescripta est persona *A.* vs. 3 *ἔβρῖνον* Dind. vs. 4 *καξηγὸ* cod. V. fr. VI quum Bekkeri codd. ita exhibeant, *ὡς ὑμῖν ἐγὼ πάντως ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ κατηγορούμενα,* in addendis p. 38 et in min. ed. hoc modo conformata sunt Eupolidis verba: *ὡς ὑμῖν ἐγὼ | πάντ' ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ κατηγορούμενα.* Fritschius Eup. vers. fragm. p. 20: *ὡς ὑμῖν ἐγὼ (int. ἀπεκρινάμην), | πάντως ἀπόκρῖναι πρὸς τ. κ.* annot. l. 7 corr. Menandr. p. 259. fr. VII scholion Nub. 587 hodie ita legitur: *ἀποτιχόντος φασὶ Ποσειδῶνος τῆς χώρας τὸ κακῶς βουλευέσθαι Ἀθηναίους ἡσκητο· κτλ. καὶ ἦν τοῦτο (τὸ. add. V) λεγόμενον ἐπιχώριον. καὶ Εὐπ. κτέ.* Cf. Suid. v. *Ἀθηναίων δυσβουλία.* de οἰνόπταις cf. Saupp. Lycurg. fragm. 58^b. fr. VIII ann. l. 3 ἐν Πόλεσι: *πόλεσι* V. ib. l. 7 *τειχίων* v. p. 38. ib. 10

καὶ τὸν Κέκροπά φασιν ἄνωθεν ἀνδρὸς ἔχειν
μέχρι τῶν κοχωνῶν, τὰ δὲ κάτωθεν θυννίδος.

bularum titulos ita permulavit Dübnerus, ut hoc fr. Auditoribus, alterum Βάπταις ascribendum videretur. Vs. 1 τισιν τὰ ἄνωθεν in ed. pr. Dar. (cf. Schneidew. g. g. a. 52 p. 424). Vs. 2 θυννίδος emendavit editor. priora ita incinnavit Dübnerus: τὸν Κέκροπά φασιν ἀνδρὸς ἔχειν ἄνω μέρος κτέ. Schneidew. p. 426: τὸν Κέκροπά τοί φασ' - . strum debetur Nauckio. Goettlingius ind. Ien. schol. hib. 53 p. 5 ita: καὶ Κέκροπά φασ' ἄνωθεν ἀνδρὸς σῶμ' εἶν | μέχρι τῶν κοχωνῶν τὰ δὲ κάτωθεν θυννιδού, 'nisi alius est, inquit, θυννιδῶν. nam Athenis etiamnum superest est statua Cecropis desinentis in duos pisces.' caeterum hol. Vesp. 438 attulit Daremberg.

p. 499, 2 ad Laconum fragm. cf. infra p. 37 annotations. 'de Eupolidis Maricante sive de Aristophane acculore et Eupolide plagii reo' scripsit E. A. Struve. Kiliae 41. fr. II de prioribus Quintiliani verbis v. 2, 431 (11) suppl. fr. III est apud schol. Plat. Bk. 379. p. 500, 1 corr. 460 12. p. 501 annot. l. 5 scr. μαρτυρίαν καὶ χρὰ τῶν fr. VI annot. l. 5 ἀπόλλυται, cf. Xen. Mem. 2 33: τὰ δὲ Παλαμήδους οὐκ ἀκήκοας πάθη; τοῦτον ἴσθ' ὅθ' πάντες ἕμνοῦσιν ὡς διὰ σοφίαν φθονηθεὶς ὑπὸ τῷ Ὀδυσσεῶς ἀπόλλυται. p. 502, 7: λέγουσιν οὕτως ἕπολις. ib. 22: cf. Apostoli II 90 Ἀντρώνιος ὄνος ἢ Ἀχαρνικοὶ ἵπποι κτλ. 2, 261. p. 503 (8) l. 2 scr. ὑμβάλλεται πρὸς τὸ (hoc V) ἐν M. ib. 5 iam legitur: ἴσθ' ὅ τιθέασιν οἱ ἀρτοκόποι τοὺς ἄρτους ἐπὶ τῷ ξηραίνεσθαι. ib. 6 μέντοι Ald. μέν τι Θ. Bk. fr. X ἀρμαλία: cf. Fritzs. de fab. retractatis II p. 9. ad fr. XIII f. fr. inc. fab. CXXXVII' ed. min. Struve p. 43. XIV, 4 r. p. 691 c (non d, ut ed. min.) p. 506 1 ταμίαι: Boeckh. ec. Ath. ed. II. 1, 236. 706. XIX, 1 Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ ὕ (ita ed. min.) κόμην γὰρ λ. XX λέγει δὲ ἐπὶ τ. π. d. min. verborum sententiam hanc dixit Bernhardt, 'pravis nim obolare prelium statuimus.' caeterum v. ad Antiph. 3, 6. infra p. 77. XXI ψῶζαν: v. Lob. path. proll. 359. XXII

de temporum rationibus cf. Fritzs. retract. fab. II p. 5. XXIV λέγεται καὶ θειταλιζῶ κτλ. de vestitu Thessalico cf. ad Steph. Byz. 311 annot. **ΝΟΥΜΗΝΙΑΙ.** ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθύνου ἄρχοντος: cf. supra p. XL. Dindorf. chron. scen. p. 414. l. 4 scr. τρίτος Εὐπόλις Νουμηνίαις.

p. 508. **ΠΟΛΕΙΣ.** fr. I plenius iam ascribere licet ex Veneti codicis auctoritate, cui tria postrema vocabula debentur, ita:

Τῆνος αὐτή

πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους ἔχεις τε συκοφάντας.

Τῆνος αὐτή Rav. reliqui *Τῆνος δ' (δὲ Θ.) αὐτή.* ad sententiam comparandus [Demosthenis] adv. Aristog. I (or. 25) § 52 locus: *πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς ὡσπερ ἔχισ ἢ σκορπίος ἠρκῶς τὸ κέντρον, ἄττων δεῦρο κἀκείσε, σκοπῶν τίνε συμφορὰν ἢ βλασφημίαν ἢ κακόν τι προστριψάμενος καὶ καταστήσας εἰς φόβον ἀργύριον εἰσπράξεται.* fr. II 'vs. 2 forsan alteri interlocutori tribuendus. pro ἡμῖν cod. ὑμῖν.' ed. min. priorem Herwerden p. 25 ita supplendum coniecit: *τίς δ' ἐστὶν αὐτή;* B. *Χίος, καλὴ πόλις. Πόσειδον* vel sim. quid. fr. III quarto loco est ed. min. ut fr. IV quintam ibi numeratur. Aristophanis memoria ad Lysistr. 150 refertur, aliis est 735. adde quae annotata sunt vol. II p. 76. fr. V in min. ed. est III. ad vs. 1 Cobeti coniecturam v. infra p. 38. hoc auctore alteri versui praescripta est persona *A.* vs. 3 *ἐβίνου* Dind. vs. 4 *καξηνό* cod. V. fr. VI quum Bekkeri codd. ita exhibeant, *ὡς ὑμῖν ἐγὼ πάντως ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ κατηγορούμενα,* in addendis p. 38 et in min. ed. hoc modo conformata sunt Eupolidis verba: *ὡς ὑμῖν ἐγὼ | πάντ' ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ κατηγορούμενα.* Fritzschi Eup. vers. fragm. p. 20: *ὡς ὑμῖν ἐγὼ (int. ἀπεκρινάμην), | πάντως ἀπόκριναι πρὸς τ. κ.* annot. l. 7 corr. Menandr. p. 259. fr. VII scholion Nub. 587 hodie ita legitur: *ἀποτυχόντος φασὶ Ποσειδῶνος τῆς χώρας τὸ κακῶς βουλευέσθαι Ἀθηναίους ἡσχητο· κτλ. καὶ ἦν τοῦτο (τὸ-add. V) λεγόμενον ἐπιχώριον. καὶ Εὐπ. κτέ.* Cf. Suid. v. *Ἀθηναίων δυσβουλία.* de οἰνόπταις cf. Saupp. Lycurg. fragm. 58^b. fr. VIII ann. l. 3 ἐν Πόλεσι: *πύλῃσι* V. ib. l. 7 *τειχίων* v. p. 38. ib. 10

ὁ οὖν. Ald. p. 512 (9) *μικρ' ἄττ' ὀρτύγια*, quod haec maior editio in ordinem recepit, prae tradita lectione probavit Coelius mnem. 5, 105. fr. XI *χάμνιαι* ed. min. annot. . 5 scr. 'vulgo *μορέω*' et 6. 'cod. Ven. *εἴνεκεν*.' hos versus aliter composuit Fritzschi, v. ad Ran. p. 448. fr. XII reuocanda erit tradita scriptura *πάσχειν τοῦτ' ἐμέ.* 'postrema τοῦ Πορθέου ex R accesserunt.' Dübn. XIII pro *σομιστής* (v. p. 38) ὁ *Σίμων* num forte legendum *ροσμιστής*? f. schol. Vesp. 836. l. 4 *διαβάλλων αὐτὸν ἐπὶ τοῖς αὐοῖς ἐγκλήμασιν* ad fr. XIV cf. addend. p. 38. de Phoenixis cfr. Fritzschi. Ran. p. 308. fr. XV 2 ita scribendum indicabat Herwerden p. 26: *πότερος ἀμείνων Ἀμφοτερός Στιλβίδης*; ac sane Ven. cod. *ἀμφοτέρος* habet pro *ἀμφοτέρων*. de nominis proprii accentu proprio v. Lehrs. Arist. l. 275 sqq. 282. fr. XVI ita distinctum est apud Hermannum Aeschyl. II p. 271, *Ἰερόκλεες βέλτιστε, χρησιμῶν ἄεξ*, ut in Aeschyleo versu factum. de vocativi forma dictum l. 465. XVIII. XIX cf. p. 38. XX schol. Luc. p. 47: *Κρατῖνος δὲ ἐν Ὠραῖς ὡς παρελθόντος νέου τῷ βήματι ἰμνηται καὶ παρ' ἡλικίαν καὶ Ἀριστοφάνης Σφηξὶ καὶ Εὐπολίς Πόλεσι.* XXII schol. Plat. *Εὐπολίς μὲν οὖν ἐν Πόλεσι διὰ τὴν χροιάν πύξινον αὐτὸν καλεῖ* ad annotationem adde Eustath. 812, 55: *ἀφ' οὗ πύξιμός τις ἔσκωπται ἄνθρωπος παρὰ τοῖς παλαιοῖς.* item quae de p. 1105, 17 infra diximus p. 65. XXIII. ad metri rationes cf. Fritzsche 'de numero qui κατ' ἐνόπλιον dicitur' ind. schol. hib. 1848. 49. XXVII^a: cf. fr. inc. CXXVII. XXIX. grammatici verba quomodo scribenda sint v. infra p. 38, atque ita ed. min. "*ἄσπουδος δ' ἀνήρ σπουδαρχίδου κακίων.*" XXX. de sententia huius versus v. H. Sauppil dissert. in libro 'berichte über die verhandlungen d. sächs. ges. d. wiss.' 1855 p. 11: 'es ist eine anrede an die richter (Pher. 2, 293), denen die chöre gleichsam rechenschaft abzulegen haben.' cf. ib. p. 14. ad fr. XXXI comparandum hoc apud Strabon. lib. VII fr. 8 "*ἔλευθέρα Κόρκυρα, χέζ' ὅπου θέλεις*", item hoc Marci Anton. V 12: *πρόιθι οὖν καὶ ἐρώτα, εἰ τιμητέον καὶ ἀγαθὰ ὑποληπτέον τὰ τοιαῦτα, ὧν προεπινοηθέντων*

οἰκείως ἂν ἐπιφέροιτο τὸ τὸν κεκτημένον αὐτὰ ὑπὸ τῆς εὐπορίας οἷα ἔχειν ὅποι χέσῃ: quem locum qui indicavit Nauckius comici poetae esse voluit ita scriptum 'ὑπ' εὐπορίας γὰρ οἷα ἔχεις ὅποι χέσῃ.' p. 519 (32) 'cfr. inc. fab. fr. XCI.' ed. min. fr. XXXIII ita exhibuit Bekkerus:

κατὰ τοιάδε

πάσχονσα μηδὲ πρᾶσιν αἰτῶ;

hoc μηδὲ de coniectura. fr. XXXV vulgo apud Poll. ita habet: Εἰπόλιδος εἰπόντος ἐν Πόλεσιν "ἄνευ καλαθίσκου καὶ πήρα (al. πόρων) καὶ πηγίων", hodie Bekkeri Par. A hanc versum debemus:

ἄνευ καλαθίσκων καὶ πόρων καὶ πηγίων.

'pro πόρων forsitan πόκων.' Mein. ed. min. fr. XXXVI 2 κρατήρας ὀκτώ, δέκα χύτρας, δίο τριβλίω: ita iam ed. min. δύο χύτρας c. Salmasio Bk. qui 'δὲ χ. B. ceteri om.' Vs. 3 (ita intellego) 'τε καὶ addit B. an δέκα?' Bk. Πόλεων fragmentis septimo et tricesimo loco hanc Hesychii glossam tribuit A. Nauckius trag. fragm. p. 436: ἀντεμμάσασθαι: ἀνταποδοῦναι. ἐπιπλιῆσαι. Εἰριπίδης πολίαισιν (ita cod.), quae ἀντεμμάξασθαι . . . Εὐπολις Πόλεσιν scribenda censet.

p. 521. ΠΡΟΣΠΛΑΤΙΟΙ. fr. I. μήτηρ τις αὐτῶ v. p. 38. II 3 pro γελῶσιν (cf. annot.) Cobetus γελᾷ γὰρ mnem. 5, 112. p. 522, 22: ὁ δεῖνα cf. infra p. 38. I. 29 iam v. ad Menand. 4, 199: 'πάνν σφόδρα, quae non dirimi posse male negavi.' ὡς ὄραῖς v. Dobr. ad Pors. misc. I. c. ad Plut. p. 16. I. 34 scr. 'Nub. 541', de quo loco nuper dixit Fritzschius ad Toepfeli librum p. 62. Caeterum cf. Welckeri opusc. I 277. fr. III l. 7 Monac. ΑΙΠ fr. IV scr. Priscianus XVIII Mon. cod. ΚΑΤΑΚΡΟΛΟΞΑΙ. fr. V vulg. πηλὸς ὀργιάζειν ad fr. VI cf. supra p. XIX. XL.

p. 525. ΤΑΞΙΑΡΧΟΙ. fr. I οὐκουν περιγράψεις-; Cobet mnem. 4, 307. idem ibidem 5, 106 fragm. IV hoc modo componendum dixit: ὡς οὐκέτ' ἂν φύγοιμ' ἐγώ, | ἐν Φορμίωνος στιβάδος ἐξ ὅτον φαγον. in verbis scholiastae I. 3 παρ' Εὐπόλιδι ἐν Ταξιάρχοις scripsit mutato ordine. annot. 8 scr. ἐν τοῖς in Eupolideis Suidae cod. A

. XIV l. 2 'Ἡσιόδος: cf. 2, 112. Schneidew. ad Zenob. p. 37. Koettlingius Hesiod. p. LXII ad Heracliti com. *Ξενίζοντα* haec asferri posse existimat. de Platonici proverbii forma cf. Lachmannum in Babrio p. XIX. p. 542 (15) ann. l. 1 *ἀντὸ τὸ σκύβ.* l. 10 *ποτράγμα:* 'dubito an idem Eupolidis locus significetur.' Grnh. ad Suid. v. *ἀποπάτημα.* *Διδυμίαν* Eupolidis cum Andocideo adv. Alcib. § 32 composuit Bergk. ap. Schiller. Oratt. Alt. Turic. p. 57. apud Suidam v. *Θαρρελείδης* in Didymachia Didymi memoria latere visa est Bernhardy. XVI 4 cf. Suid. v. *ψαμμακοσιογάραρα*, ubi in Eupolideo versu *αμμακοσίους* habet cod. A. fr. XVII quum Venetus cod. aequibet *τί σοφῶνος ὦ ῥαψωδέ;* recipienda erit (v. ed. min. IX) Nauckii emendatio Eupolidi haec reddentis: *τίς ὁ φῶνος, ὦ ῥαψωδέ;* v. philol. 2, 151. Ar. Byz. 207. ad explendam vocem ille affert Theognostum Cram. II 66 17: *φῶνος μεγαλόφωνος.* Lobeckius *Ρημ.* p. 287: 'ad coniecturam, inquit, proximum est *τίς ὁ σόβος ὦ ῥαψ.* . . . *σόβος* pro *σόσις.*' apud schol. Av. 42 *οὐκ εἴρηται μὲν ὁ βᾶδος* ed. n. l. 2 scr. *τὰ τοιαῦτα.* p. 544, 5 de Arcadii scriptura emendanda cf. Lobeck. l. c. p. 280. fr. XVIII l. 3 *υσογένει Παντακλῆς σκοπῶν* cod. Θ. cf. Fritzsche. ad Arn. p. 335. XIX. Choerobosci pagina apud Gaisf. est 663, ubi *κατακλιεῖ* plane ut apud Bekkerum et bis apud Cræcorum l. c. Pro *ἐκχεῶ* apud Gaisf. *ἐκχέω.* ad fr. XXII p. 39, hinc 'Eupolis forsā *ἀχυρμός* dixerat.' ed. min. fr. XIV corr. Photius p. 513 5. *Χρυσοῦ γένους* fragmentis sic addatur

XXVII

καὶ σκεῦος οὐδὲν εὖρον ἐν τῷ κήματι.

Schol. Heph. Gaisf. ed. II p. 19: *ἔκθλιψιν κραῖσιν καὶ συναίσειν, ὡς παρ' Εὐπόλιδι ἐν Χρυσῷ Γένει, καὶ σκεῦος κτλ.* sic in plerisque E. S.' Gaisf.

p. 546. INCERT. FAB. fr. I 1 *τὰ μὰ δὲ ξυνίετε* cum Person. misc. 217 Mein. in ed. Stobaei. Vs. 2 *εὐθύς γὰρ* l. min. cf. infra p. 39. Vs. 7 distinguendum *πεῖθεσθε, εἴπω;* annot. l. 4 cf. Bergk. Aristoph. fragm. 2, 934. Beck. de Philonide et Callistrato 1855 p. 26. l. 9 *παθόν-*

τες debetur Valckenario et Wakefieldo. p. 547 (2) quomodo componendum videatur in addendis p. 39 significatum (cf. min. ed.), h. e. ut prior versus personae *A* tribuatur, alter *B* et sic deinceps alternis vicibus. *A* ipsum fortasse Alcibiadem esse. itaque ad vs. 1 in min. ed. 'priora intellexerem, inquit, si ταγηνίζειν de venere muliebri dici posset locusque ita scriptus esset:

A. μισῶ ταγηνίζειν, λακωνίζειν δὲ καὶν πριαίμην.

B. ὀλίγας γὰρ οἶμαι νῦν βεβινῆσθαί γέ σοι γυναικας.

Vs. 3 *A.* τίς ἐστιν ὃς δὲ πρῶτος ἐξεῦρεν τὸ πρῶν 'πιπί-
νειν; infra p. 39. in min. ed. τίς δ' ἐστιν ὅστις πρῶτος;

ut h. l. p. 548. Vs. 4 *B.* πολλήν γε λακκοπροκτίαν ἤμια
ἐπίστας' εἰρώων ed. min. cum Elmsl. in maiore ed. corrigi
typographi vitium ἐσπίστας' Vs. 5 scribendum ἀμίδα, iam
apud Diphilum 4, 395 (2, 34), Epicratem 3, 368 (v. 4). in
Athenaei verbis pro τὸ τῆς ἀμίδος ὄνομα in ed. min. scri-
bendum suspicatur Mein. τὸν τῆς ἀμίδος νόμον. ad vs. 1

apponam hanc ex min. ed. p. XXIV editoris annotationem:
'in Eupolidis fragmento inducitur aliquis gloriabundus qui
cum alia libidinese fecerit tum vero etiam primus omnium
matutinas computationes instituerit: τίς δ' ἐστιν ὅστις πρῶ-
τος ἐξεῦρεν τὸ πρῶν 'πιπίνειν; suspicatus sum haec Alcibi-
dem loqui [cf. vol. III p. 368], neque temere suspicatum esse
docet Plinius NH XIV 28 143: *Tiberio Claudio principi*
ante hos annos XL institutum, ut ieiuni biberent potus
que vini antecederet cibos . . . . Gloriam hac virtute Per-
thi quaerunt, famam apud Graecos Alcibiades
eruit. Caeterum quum hoc fragmentum ex Adulatoribus

repetiverit Bergkiius 2, 1151 pariter atque fr. X p. 553 (4
Comment. p. 353), eodemque Meinekius rettulerit fr. XII
p. 562 propter Adulatorum fragmentum XVIII, adveniens
Toeppelio p. 49, quid impedit quominus hoc loco collocentur
haec Choerobosci:

II^a

Choeroboscus Gaisf. 124, 11 (Bekk. 1187): ἔτι δεῖται
θεῖναι "καὶ χωρὶς τῶν διὰ τὸ μέτρον." ἐστὶ γὰρ ὁ ζελά
τοῦ ζελά τῷ ζελά, (οὕτως δὲ λέγεται κατὰ Θεράκας ὁ

ος) καὶ τούτου ἡ δοτικὴ εἰρίσκεται παρ' Εὐριπίδῃ (apud Dindf. fr. inc. CXCIII. Wagn. Par. CCLIV) χωρὶς τοῦ ἰ. συ-
 πτεῖλαι γὰρ βουλόμενος τὸ ἄ οὐ προσέγραψε τὸ ἔ, οἶνον
 ταῦτόν ποιεῖ τό τ' Ἀττικὸν τῷ ζελά, σὺν γὰρ κεραννοῖς." *maec igitur idem Gaisfordus Etym. praef. p. 7 ex Marciano*
189 Cobeti codice ita ex parte descripsit: ὁ ζήλας τοῦ ζήλα.
ἴτως δὲ λέγεται κατὰ Θραῶνας ὁ ὄνος, καὶ τούτου εὐρί-
κεται ἡ δοτικὴ παρὰ τῷ Εὐπόλιδι χωρὶς τοῦ ἰ διὰ τὸ
έτρον. ἐκεῖνος γὰρ βουλόμενος τὸ ἄ συστεῖλαι οὐ προσέ-
γραψε τὸ ἔ. hactenus Cobeti excerpta, itaque Eupolidis quem
acti sumus versum ita scriptum proponemus:

ταῦτόν ποιεῖ τό τ' Ἀττικὸν τῷ ζήλα συγκεραννύς.

1 quibus συγκεραννύς pro σὺν γὰρ κεραννοῖς G. Dindorfio
 c. debetur. τῷ ζειλὰ σ. Nauckius trag. gr. fr. p. XI. de
 correpta dativi forma (Lob. parall. 184) confero Hipponactis
 ἴκνυρτα (Schneidew. phil. 1, 339) ap. Meinekium 109 sq.
 ergk. p. 600. de ζήλας Thracico vocabulo Hermannus Ebel
 per interrogantem ablegavit ad Miklosicii 'lexicon linguae
 oenonicae veteris dialecti' p. 50, ubi *zeleu'* f. ὄμφαξ una im-
 matura' vocatur. idem amicus Photii notavit gl. 51, 22: ζειλὰ
 om. accent.): τὸν οἶνον οἱ Θραῶνες, item Hesychii ζίλαι, ὁ
 ἴνος παρὰ Θρ. ξί. eidemque ζήλας apud Thracas non quod-
 is vinum sed ὄμφακίας fuisse videtur. de sententia denique
 aec annotavit Schneidewinus g. g. a. 1848 p. 1794: 'Eupolis
 erglich das attische wesen nach irgend einer seite mit der
 mischung des weins, in einer parabase.' videant alii. Cf. al-
 cum proverbium ἀπίωσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ apud
 Menob. II 16 al. (trag. gr. fragm. Nauck. p. 563). fr. III 3
 excerpta in min. ed. Gaisfordi ad Heph. l. c. conjectura ἀκού-
 σας τοῖν τρόποιν κτλ. in annot. Vs. 3 scr. Gaisfordus τῶν
 ῥόπων vel τοῖν τρόποιν, idem corr. min. ed. vitium Vs. 2
 pro Vs. 3. ad fr. IV hodie confert editor Greg. Naz. carm.
 10 p. 870: ἡ πολλὰ πολλὰ γίνεται μακρῷ χρόνῳ βρο-
 νοῖς. vs. 2 τῶν πραγμάτων v. p. 39 et ad Theop. 2, 818
 10). Gaisf. ad Heph. II 195. p. 550 (5) apud schol. Ran. 1068
 περιῆλθον R. ἐς Θ. idem καὶ ἐς τὰ: cf. ad Poll. IX 47. Am-
 nonii pagina est 62. schol. Pac. 1158 vulgo λέγουσι δὲ ἔντοι καὶ

τὰ ἄλφιστα καὶ τὸν λιβανωτὸν ἀρώματα, ὡς παρ' Εὐπό-
 λιδοι "καὶ εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων." ubi καὶ τὸν λιβανωτὸν
 transponenda esse vidit Runkelius. Poll. III 127 Bk. τὰ δὲ
 πιπρασκόμενα φορτία, ῥῶπος κτέ. p. 551 (7) ita in min.
 ed. legitur :

ἤδη χορηγὸν πώποτε ῥυπαρώτερον
 τοῦδ' εἶδες;

Bk. ex Par. A : εἶδες χορηγὸν πώποτε ῥυπαρώτερον | τοῦδε;
 Cobetus inncm. 4, 127: ἤδη χορηγὸν πώποτε | ῥυπαρώτερον
 τοῦδ' εἶδες; 'quae his proxime inferuntur apud Pollucem
 θάπττον ἂν τοῦ αἵματος ἢ χρημάτων μεταδότηνί (Par. A
 μεταδότηνί), frustra in metri speciem coacta ab Hermanno
 (infra p. 39) Fritzschio aliisque, non Eupolidis verba sunt,
 sed Pollucis, ad Demosthenis imitationem facta de F. L. § 254
 ed. Bkk.' Mein. ed. min. ib. ad VIII 2 ἀνέστης: 'forma
 ἀνέστης, nisi οἰμώξει tertia futuri persona est. Οἰμώξουσι
 pro οἰμωξομένη dixisse videtur Aristoph. Amphiar. fr. I, ubi
 Brunckius οἰμώξουσα edidit.' fr. IX Cobetus inncm. 4, 301
 δεξάμενος δὲ Σωκράτης τὴν ἐπίδειξιν ἄδων | Στ. κτέ. Fritz-
 schius ad Toeppel. p. 66: τὴν ἐπίδειξιν ὠδῆς | Στησιχόρου
 πρὸς τὴν κτλ. ad Adulatores haec referri etiam nunc iubet
 Bergkii neque adversatur Fritzschi. Annot. l. 3 scr. ὑπο-
 μνησοῦναι l. 8 ὅμοιον τοῦτο τῷ l. 15 'Comment. p.
 353' l. 22 πρὸς τὴν λύραν fr. X I ita scriptus in
 min. ed.

μισῶ δὲ καὶ τὸν Σωκράτην, τὸν πτωχὸν ἀδολέσχην,
 addito ad Proculi lectionem καὶ Σωκράτην articulo. Olympi-
 dori locum cf. ap. Wyttenh. Phaedon. p. 175. Bergkii nota
 attulit Asclepii in Aristot. metaph. p. 603^a 4 annotationes
 de μικρολογία ita agentis: καὶ πάλιν ὁ φησὶν ὁ Ἀριστο-
 τάνης διαβάλλων τοὺς φιλοσοφοῦντας, οἱ σπεύδουσιν ἰπὴ
 ψυλλῶν μετρεῖν, τῶν δὲ ἄλλων καταφρονοῦσι. "μισῶ δὲ
 καὶ Σωκράτην τὸν πτωχὸν ἀδολέσχην, ὅς τῶν ἄλλων μὴ
 πεφρόντικε, πόθεν δὲ φάγη, τούτου κατημέληκεν" ὡς τῶν
 ἐν τῷ βίῳ ὄντων μειζόνων. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Καλλιμάχου
 φησὶ πρὸς τὸν Σωκράτην οὐ δεῖ περὶ τὰ οὕτω ἀμυδρῶς
 καταγίνεσθαι καὶ ἐντεῦθεν πειραῖσθαι παράλογα. anast.

νος) και τούτου ἡ δοτικὴ εἰρίσκεται παρ' Εὐριπίδῃ (apud Dindf. fr. inc. CXCIII. Wagn. Par. CCLIV) χωρὶς τοῦ ἰ. συστέλλαι γὰρ βουλόμενος τὸ $\bar{\alpha}$ οὐ προσέγραψε τὸ $\bar{\tau}$, οἶνον "ταῦτόν ποιεῖ τό τ' Ἀττικὸν τῷ ζελαῖ, σὺν γὰρ κεραννοῖς." haec igitur idem Gaisfordus Etym. praef. p. 7 ex Marciano 489 Cobeli codice ita ex parte descripsit: ὁ ζήλας τοῦ ζήλα. οἷτως δὲ λέγεται κατὰ Θραῶνας ὁ ὄνος, και τούτου εὐρίσκεται ἡ δοτικὴ παρὰ τῷ Εὐπόλιδι χωρὶς τοῦ $\bar{\tau}$ διὰ τὸ μέτρον. ἐκείνος γὰρ βουλόμενος τὸ $\bar{\alpha}$ συστέλλαι οὐ προσέγραψε τὸ $\bar{\tau}$. hactenus Cobeli excerpta, itaque Eurolidis quem aucti sumus versum ita scriptum proponemus:

ταῦτόν ποιεῖ τό τ' Ἀττικὸν τῷ ζήλα συγκεραννύς.

in quibus συγκεραννύς pro σὺν γὰρ κεραννοῖς G. Dindorfio l. c. debetur. τῷ ζελαῖ σ. Nauckius trag. gr. fr. p. XI. de correpta dativi forma (Lob. parall. 184) confero Hipponactis Νίκυρτα (Schneidew. phil. 1, 339) ap. Meinekium 109 sq. Bergk. p. 600. de ζήλας Thracico vocabulo Hermannus Ebel paper interrogantem ablegavit ad Miklosicii 'lexicon linguae slovenicae veteris dialecti' p. 50, ubi zelen' f. 'ὄμφαξ una immetata' vocalur. idem amicus Photii notavit gl. 51, 22: ζελα (om. accent.): τὸν οἶνον οἱ Θραῶνες, item Hesychii ζίλαι, ὁ οἶνος παρὰ Θρ.ξί. eidemque ζήλας apud Thracas non quodvis vinum sed ὄμφακίας fuisse videtur. de sententia denique haec annotavit Schneidewinus g. g. a. 1848 p. 1794: 'Eupolis verglich das attische wesen nach irgend einer seite mit der mischung des weins, in einer parabase.' videant alii. Cf. atticum proverbium ἀπίώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ἕδωρ apud Zenob. II 16 al. (trag. gr. fragm. Nauck. p. 563). fr. III 3 receptum in min. ed. Gaisfordi ad Heph. l. c. conjectura ἀκούσας τοῖν τρόποιν κτλ. in annot. Vs. 3 scr. Gaisfordus τῶν τρόπων vel τοῖν τρόποιν, idem corr. min. ed. vitium Vs. 2 pro Vs. 3. ad fr. IV hodie confert editor Greg. Naz. carm. 30 p. 870: ἡ πολλὰ πολλὰ γίνεται μακρῷ χρόνῳ βροτοῖς. vs. 2 τῶν πραγμάτων v. p. 39 et ad Theop. 2, 818 (10). Gaisf. ad Heph. II 195. p. 550 (5) apud schol. Ran. 1068 περιήλθον R. ἐς Θ. idem και ἐς τὰ: cf. ad Poll. IX 47. Ammonii pagina est 62. schol. Pac. 1158 vulgo λέγουσι δὲ ἔντοι και

τὰ ἄλφιστα καὶ τὸν λιβανωτὸν ἀρώματα, ὡς παρ' Εὐπό-
 λιδι "καὶ εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων." ubi καὶ τὸν λιβανωτὸν
 transponenda esse vidit Runkelius. Poll. III 127 Bk. τὰ δὲ
 πιπρασκόμενα φορτία, ῥῶπος κτέ. p. 551 (7) ita in min.
 ed. legitur :

ἤδη χορηγὸν πώποτε ῥυπαρώτερον
 τοῦδ' εἶδες;

Bk. ex Par. A : εἶδες χορηγὸν πώποτε ῥυπαρώτερον | τοῦδε;
 Cobetus mnem. 4, 127: ἤδη χορηγὸν πώποτε | ῥυπαρώτερον
 τοῦδ' εἶδες; 'quae his proximo inferuntur apud Pollucem
 θᾶττον ἂν τοῦ αἵματος ἢ χρημάτων μεταδῶη τινί (Par. A
 μεταδούς τινι), frustra in metri speciem coacta ab Hermanno
 (infra p. 39) Fritzschio aliisque, non Eupolidis verba sunt,
 sed Pollucis, ad Demosthenis imitationem facta de F. L. § 254
 ed. Bkk.' Mein. ed. min. ib. ad VIII 2 ἀνέστη: 'forsan
 ἀνίστη, nisi οἰμῶξει tertia futuri persona est. Οἰμῶξουσα
 pro οἰμωξομένη dixisse videtur Aristoph. Amphiar. fr. I, ubi
 Brunckius οἰμῶξουσα edidit.' fr. IX Cobetus mnem. 4, 301
 δεξάμενος δὲ Σωκράτης τὴν ἐπιδέξι' ἄδων | Στ. κτέ. Fritz-
 schius ad Toeppel. p. 66: τὴν ἐπίδειξιν ᾤδῆς | Στησιχόρου,
 πρὸς τὴν κτλ. ad Adulatores haec referri etiam nunc iubet
 Bergkius neque adversatur Fritzschius. Annot. l. 3 scr. ὑπο-
 μνησθῆναι l. 8 ὅμοιον τοῦτο τῷ l. 15 'Comment. p.
 353' l. 22 πρὸς τὴν λύραν fr. X 1 ita scriptus in
 min. ed.

μισῷ δὲ καὶ τὸν Σωκράτην, τὸν πτωχὸν ἀδολέσχην,
 addito ad Proculi lectionem καὶ Σωκράτην articulo. Olympio-
 dori locum cf. ap. Wyttenb. Phaedon. p. 175. Bergkius nuper
 attulit Aselepii in Aristot. metaph. p. 603^a 4 annotationem,
 de μικρολογία ita agentis: καὶ πάλιν ὁ φησιν ὁ Ἀριστο-
 φάνης διαβάλλων τοὺς φιλοσοφοῦντας, ὅτι σπεύδουσιν ἔχρη
 ψυλλῶν μετρεῖν, τῶν δὲ ἄλλων καταφρονοῦσι. "μισῷ δὲ
 καὶ Σωκράτην τὸν πτωχὸν ἀδολέσχην, ὃς τῶν ἄλλων μὲν
 πεφρόντικε, πόθεν δὲ φάγη, τοῦτου κατημέληκεν" ὡς τῶν
 ἐν τῷ βίῳ ὄντων μειζόνων. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Καλλικλῆς
 φησι πρὸς τὸν Σωκράτην ὅτι οὐ δεῖ περὶ τὰ οὕτω σμικρὰ
 καταγίνεσθαι καὶ ἐντεῦθεν πειραῖσθαι παράλογα. annot.

τὰ τοιαῦτα καθάπερ οἱ περὶ Λακεδαιμόνα καὶ Ἡλείαν. λουσί δὲ οἱ γε Λωριεῖς καὶ ἄριαν τὸ δένδρον· ἔστι δὲ λακώτερον μὲν καὶ μανότερον τοῦ πρίνου σκληρότερον καὶ πυκνότερον τῆς δρυός. adde ib. V 5 1. V 3 3. p.

1 (39) in verbis etymologici ex Vossiano Gaisf. dedit: ἔστι ἰμάτιον (pro καὶ ῥῆμα), ὡς Εὐπολις. cf. Sorb. Gud. 9, 13 ubi δέριν. item Gud. 137, 1 δέρις. — Εὐπολις δὲ ἴτιον παχύ. Sorb. Gaisf. 262 57. Gudiana indicavit Nauck. fr. σταῖς: de accentu v. Lobeckium parall. 88. 89 ibique al-

um Baroccianum gramm. cf. cum Anecd. Oxon. III 238 (p. 328) 22, ubi haec sola: τὸ μέντοι σταῖς εὐρηται παρὰ κοριδι καὶ Ἡροδότῳ fr. XLI est Etym. M. p. 308 30, ἰ pro βεβριγωμένης ἔβριγωμένης, quod mutatum utraque m. editione, cod. V habet βεβρωμένος ἔβρωμένος. p. 562 scr. 'p. 414' cf. Choerobosc. Gaisf. 549 35: τὸ ἐγλυμένοι γλυμένοι Ven.) καὶ ἐβλαστηκότες παρ' Εὐπόλιδι παρά- γά εἰσι· γεγλυμένοι (γεγλυμμένοι Ven.) γὰρ δεῖ λέγειν ἰ βεβλαστηκότες. l. 2 scr. εἰσι. fr. XLII perperam

ior ed. οἴχεται μοι, terone

ὡς οἴχεται μὲν τυρὸς ἐξεγλυμμένος.

stalbii ad II. p. 759 42 annotavit Gaisfordus, ubi καὶ τὸ ούλευκε καὶ τὸ ἐξεπίακε (v. ad vol. III p. 212) καὶ τὸ υρὸς ἐξεγλυμμένος" καὶ ἄλλα μυρία. fragmentorum polidis numerum idem Gaisfordus auxil. edito hoc Vossiani testimonio:

XLII^a

ym. m. 366 16 ἐπιτήδειος: φίλος καὶ συνήθης. λέγεται καὶ τὸ ἀμότιον καὶ ἐπιτήδειον. Εὐπολις· ἔχω γὰρ ἐπιτήδειον ἄνδρα ἐν αὐτῇ. haec Voss. pro vulg. λέ- υσι — οὗ τὸ ἐπιτήδειος. Eupolidis versum ita scribit Niekius:

ἔχω γὰρ ἐπιτήδειον ἄνδρ' ἐν Ἀττικῇ.

ter Schneiderus zeitsch. f. alt. 1848 p. 789. fr. XLIII τοῦ δ' ὀπισθεν κατέλαβεν τὸν κόντιλον ed. min. cf. in- i p. 40. τὸ κόνδυλον hoc versu D. M. in lemmate κοντίλος τὸν κόνδυλον αὐτὸν τὸν κόντιλον Eupolidi vindicavit Syl- rg. praetuli τὸν κόνδυλον, alterum Tourpius ita τὸν κοντί-

λον. adde Lehrsii annotationem ad Herodian. p. 68 'κόντιλος, significans ὄφιν, hinc ut opinor penem per iocum apud Eupolin.' p. 563 (45) τὰ περίσεμνα etiam codd. Brux. Paris. 2636. M, qui τὰ περίσεμν τῆ θεῶν. βάπτε cum Gud. Sorb. Βάπταις etiam Hemst. XLVI reponere ὡσπερ γὰρ εἰς ζητρεῖον ἐμπεσῶν. cod. D ὡσπερ τὸ, de accentu cf. ad 2, 816 (1). annot. l. 1 scr. δούλων δεσμοπήριον. Εὐπολις Ὡσπερ κτλ. Phot. Suid. ζητρεῖον afferunt ut δούλων κολαστήριον. de fr. XLVII cf. ad 2, 482 (3). XLIX de Sophocleo fr. (Nauck. 1014) cf. vol. 3, 584. fr. L 'forsan ἢ μουσική' ed. min. Eustathii locus est 1422 55. p. 565 1 scr. accedere fr. LIV est schol. Theocr. I 95. fr. LVI pro ἀπιέν' εἰς Nauckius progr. p. 46 not. scribit ἀπιέναι ᾗ: H. Sauppius ad schol. Aeschin. p. 38 non quae h. l. posita sunt, sed quae ibidem leguntur, οὗτος (γὰρ) ἐν τοῖς φρονηοῖς κοιτάζεται, Eupolidi vindicabat, ea vero quae sequuntur, καὶ τοὺς περιπόλους ἀπιέναι εἰς τὰ (corrige maioris ed. vitium) φροῦρια, ex plebiscito aliquo derivabat. fr. LVII Fritzschius Ran. p. 425 ita scripsit: ἀποφθερεῖς δὲ "δύο κίβω καὶ τέτταρα." annot. l. 2 scr. τέτταρα ib. 5 pro τοῦτο Ven. τις τὸ Fritzschi. τὸν στίχον LX cf. infra p. 40. hinc nihil nisi τορύνη vocabulum Eupolidi datum, adversatur Bernhardy ad Suid. v. τορύνη, qui 'saltem, inquit, tuta sunt extrema ὡς δὴ ξίφος ὑπεζωσμένος.' LXI annot. l. 1 ὡς ἐπὶ V. οὐ λέγεις om. R. l. 8 ὅτι Bk. LXIII cf. Enger. ad Lysistr. l. c. LXIV de emendando Euripideo scholio v. infra p. 40. LXV εὐπο cum compendio M. πρόσῃλος M. 'ei ab eadem manu superscripto inter duo puncta' Ddf. Phrynichi locus est p. 14 26, ἀλλή πρόσσειλος: ἢ πρὸς τὸν ἥλιον τετραμμένη. fr. LXVI adde schol. Ven. Vesp. v. 1492 καὶ παρ' Εὐπόλιδι (ἐμπολίδι V) ἐκλακτίζειν. Cf. Nauck. frag. fragm p. 561. LXVIII πεπαγοῖην: Ahrentis (v. infra p. 40) sententia non probatur Lobeckio path. el. 1, 155 orisli formam requirenti, qualis fuerit περιτραγοῖην (ad Buttm. gr. II 273), vel πεπαλοῖην (ἀμπεπαλῶν) vel πεπαροῖην verbo duplicato πεπαρεῖν. l. 6 scr. ἐβαρτονήθη. fr. LXX l. 1 scr. 701 32. de extrema annot. v. ad vol. III 191. fr.

καὶ τὰ τοιαῦτα καθάπερ οἱ περὶ Λακεδαιμόνα καὶ Ἡλείαν. καλοῦσι δὲ οἷ γε Λωριεῖς καὶ ἄριαν τὸ δένδρον· ἔστι δὲ μαλακώτερον μὲν καὶ μανότερον τοῦ πρίνου σκληρότερον δὲ καὶ πυκνότερον τῆς δρυός. adde ib. V 5 1. V 3 3. p.

561 (39) in verbis etymologici ex Vossiano Gaisf. dedit: ἔσαι καὶ ἰμάτιον (pro καὶ ῥῆμα), ὡς Εὐπολις. cf. Sorb. Gud. 139, 13 ubi δέριν. item Gud. 137, 1 δέρις. — Εὐπολις δὲ ἰμάτιον παχύ. Sorb. Gaisf. 262 57. Gudiana indicavit Nauck. fr. XL σταῖς: de accentu v. Lobeckium parall. 88. 89 ibique alitum Baroccianum gramm. cf. cum Anecd. Oxon. III 238 (non 328) 22, ubi haec sola: τὸ μέντοι σταῖς εὐρηται παρὰ Εὐχοριδι καὶ Ἡροδότῳ fr. XLI est Etym. M. p. 308 30, ubi pro βεβρωγμένης ἐβρωγμένης, quod mutatum utraque com. editione, cod. V habet βεβρωμένος ἐβρωμένος. p. 562 1 scr. 'p. 414' cf. Choerobosc. Gaisf. 549 35: τὸ ἐγλυμένοι (ἐγλυμμένοι Ven.) καὶ ἐβλαστηκότες παρ' Εὐπόλιδι παράλογά εἰσι· γεγλυμένοι (γεγλυμμένοι Ven.) γὰρ δεῖ λέγεσθαι καὶ βεβλαστηκότες. 1. 2 scr. εἰσι. fr. XLII perperam maior ed. οἴχεται μοι, repono

ὡς οἴχεται μὲν τυρὸς ἐξεγλυμμένος.

Eustathii ad II. p. 759 42 annotavit Gaisfordus, ubi καὶ τὸ ἰβούλευκα καὶ τὸ ἐξεπίακε (v. ad vol. III p. 212) καὶ τὸ "τυρὸς ἐξεγλυμμένος" καὶ ἄλλα μυρία. fragmentorum Eupolidis numerum idem Gaisfordus auxil. edito hoc Vossiani testimonio:

XLII^a

Etym. na. 366 16 ἐπιτήδειος: φίλος καὶ συνήθης. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀρμότιον καὶ ἐπιτήδειον. Εὐπολις· ἔχω γὰρ ἐπιτήδειον ἄνδρα ἐν αὐτῇ. haec Voss. pro vulg. λέγουσι — οὐ τὸ ἐπιτήδειος. Eupolidis versum ita scribit Meinekius:

ἔχω γὰρ ἐπιτήδειον ἄνδρ' ἐν Ἀττικῇ.

aliter Schneiderus zeitsch. f. alt. 1848 p. 789. fr. XLIII αὐτοῦ δ' ὀπισθεν κατέλαβεν τὸν κόντιλον ed. min. cf. infra p. 40. τὸ κόνδυλον hoc versu D. M. in lemmate κοντίλος V. τὸν κόνδυλον αὐτὸν κόντιλον Eupolidi vindicavit Sylburg. praetulit τὸν κόνδυλον, aliorum Tourpius ita τὸν κοντί-

λον. adde Lehrsii annotationem ad Herodian. p. 68 'κόντιλοι significans ὄφιν, hinc ut opinor penem per iocum apud Eu-
polin.' p. 563 (45) τὰ περίσεμνα etiam codd. Brux. Paris
2636. M, qui τὰ περίσεμνῶν θεῶν. βάπτει cum Gud. Sort
Βάπτει etiam Hemst. XLVI repone ὡσπερ γὰρ εἰς ζη-
τρεῖον ἔμπεισών. cod. D ὡσπερ τὸ, de accentu cf. ad 2, 81
(1). annot. l. 1 scr. δούλων δεσμωτήριον. Εὐπολις Ὠσπε-
κτλ. Phot. Suid. ζητρεῖον afferunt ut δούλων κολαστή-
ριον. de fr. XLVII cf. ad 2, 482 (3). XLIX de So-
phocleo fr. (Nauck. 1014) cf. vol. 3, 584. fr. L 'forsai
ἢ μουσική' ed. min. Eustathii locus est 1422 55. p. 56:
1 scr. accedere fr. LIV est schol. Theocr. I 95. fr. LV
pro ἀπιέν' εἰς Nauckius progr. p. 46 not. scribit ἀπιέναι 's
H. Sauppius ad schol. Aeschin. p. 38 non quae h. l. posit
sunt, sed quae ibidem leguntur, οὗτος '(γὰρ) ἐν τοῖς φρου-
ρίοις κοιτάζεται, Eupolidi vindicabat, ea vero quae sequun-
tur, καὶ τοὺς περιπόλους ἀπιέναι εἰς τὰ (corrigere maiori
ed. vitium) φρούρια, ex plebiscito aliquo derivabat. fr. LVI
Fritzschius Ran. p. 425 ita scripsit: ἀποφθερεῖς δὲ "δύο κύ-
βω καὶ τέτταρα." annot. l. 2 scr. τέτταρα ib. 5 pro τοῦτι
Ven. τις τὸ Fritzschi. τὸν στίχον LX cf. infra p. 40. bin
nihil nisi τορύνη vocabulum Eupolidi datum, adversatur Bern-
hardy ad Suid. v. τορύνη, qui 'saltem, inquit, tuta sunt ex-
trema ὡς δὴ ξίφος ὑπεζωσμένος.' LXI annot. l. 1 ὡς ἐπ
V. οὐ λέγεις om. R. l. 8 ὅτι Bk. LXIII cf. Enger. a
Lysistr. l. c. LXIV de emendando Euripideo scholio v
infra p. 40. LXV εὖπο cum compendio M. πρόσῃλος M
'ei ab eadem manu superscripto inter duo puncta' Ddf. Phry-
nichi locus est p. 14 26, ἀύλη πρόσσειλος: ἢ πρὸς τὸν ἥλιοι
τετραμμένη. fr. LXVI adde schol. Ven. Vesp. v. 1492 κα-
παρ' Εὐπόλιδι (ἐμπολίδι V) ἐκλακτίζειν. Cf. Nauck. trag
fragm p. 561. LXVIII πεπαγοίην: Ahrentis (v. infra
p. 40) sententia non probatur Lobeckio path. el. 1, 155 a-
oristi formam requirenti, qualis fuerit περιτραγοίην (ad Butt-
gr. II 273), vel πεπαλοίην (ἀμπεπαλών) vel πεπαροίην i
verbo duplicato πεπαρεῖν. l. 6 scr. ἐβαρυντονήθη. fr. LXX
l. 1 scr. 701 32. de extrema annot. v. ad vol. III 191. fr.

XXV ἐπὶ τοῦ κακοφώνου τὸν ἐμίαν τίθησιν 'de homine si non pronuntiet verba sed eructet et vomat' intellexit Nauk-
 ius ed. min. p. X. cf. philol. II 150 et Ar. Byz. p. 211. Lehr-
 iu, Herod. p. 42 κακόφωνον idem quod κακέμφοτον esse
 xplicanti, Eustathius ipse quod describeret non intellexisse
 idetur. Cf. Choerob. Gaisf. 487 15: διὰ τὸ μὴ συνεμπεσεῖν
 ἢ κακοφώνῃ τῷ ἀπὸ τοῦ χέζω· οὗτος δὲ ὁ τρόπος, φη-
 ῖ δὴ ὁ κατὰ τὸ φορετικόν, τοῖς σώφροσι τῶν ἀνδρῶν ἐπι-
 μπάνει, οἱ κωμικοὶ δὲ ἐπιτηδεύουσι λέγειν τὰ κακόφωνα
 αὐτα παιγνίου χάριν. p. 571, 1 ὄλεθρος: cf. ad Men.
 ell. 191. Cobet. V. L. 245 sq. idem Cobetus de Harpocr.
 , 6 dixit ibidem 224. l. 6 scr. ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγυιᾶς fr.
 XXXI v. infra p. 40. LXXXIII. ap. Choerob. Bk. I. c. h. e.
 Gaisf. 261 22 δαμερίππεως, χελιδώνεως ib. 25 δαμαρίππεως
 αἰ χελιδώνεως, Ven. cod. δαμαρίσπεως et χελιδόνεως bis.
 p. ad Polluceum VI, 81, ubi pro vulg. ἀμφορίσπεως Falck. cod.
 habet ἀμφοριστίπεως, idem illud δαμαρίππεως restituit
 Nauck. h. allg. I. z. 1848 p. 519. LXXXV ὄνου γνάθος:
 f. 4, 297. LXXXVIII Εὐπόλις καὶ Ἀριστοφάνης. XCI
 3 'fort. Ἀμυρίους. certe s. v. Ὠλίαιος gentile Ἀμύριος
 memorat noster' Mein. ad Steph. p. 88 15, idem ed. min. 'haec,
 quae, forsitan ad Urbes referenda, cuius fabulae vide fr.
 XXXII.' XCII Ἀτραξ καὶ Ἀτρακία XCIV in lemmate
 Steph. 630 6 Τραγία, ubi v. lectionis varietatem. fr. C Bek-
 kerus cum ms. dedit Ἀριστοφάνης δ' εἴρηκεν ἄνδρα σάρ-
 κιον, Εὐπόλις δὲ σ. γ. CV pro μαστιγιᾶν cod. A μα-
 στιγωτιᾶν. CVII scr. Poll. VI 18. l. 6 scr. πασταί CIX
 ἦν δὲ σμηκτριῖδα Bk. idem fr. CX σκύτινα χηλένει CXIV
 κλεπτίσκον: cod. A κλεπτίστατον. CXV v. p. 40: huius nu-
 meri in locum p. 575, 2 novum dabimus fragm. (418 ed. min.)
 Phil. II 17 τὰ δ' ἐφεξῆς παιδίσκη, κόριον παρ' Εὐπόλιδι. ita
 Bekkerus. CXVII οὕτως Εὐπ. CXX λέπει: κατεσθίει
 ad Antiph. 3, 76. CXXI scr. διαρρῦσεις ex Buchm. 291
 12. CXXV πρόσισκε cf. supra p. XLIV. CXXVI ἀντὶ
 τοῦ γάξας infra p. 40. aliter Nauck. phil. 6, 414. CXXVII
 v. 2, 517 (27^a) cf. ad Suid. CXXIX 'forsan ad Helotas

referendum' ed. min. p. 576 2 scr. p. 539 17 CXXXVII
ἀναγκιππεῖν cf. Maricantis fr. XIII. CXL scr. p. 228 52.

Eupolidi etiam Euripideum hunc apud Et. m. 112. 537.
Eustath. (695.) 903. (1003.) Choerob. in Psalm. p. 60 ver-
sum (fr. inc. CL Ddf.), κρήμη σεαντήν (σεαντόν) ἐκ μέσης
ἀντηρίδος, vindicabat Nauckius trag. gr. fragm. p. 518. idem
indicavit Choricii p. 80 Boiss. πρώην ἐγὼ βραχέα περὶ τῶν
σῶν πλεονεκτημάτων διαλεχθεῖς καιροῦ δευτέρου καλοῦν-
τος δευτέραν ἐπηγγειλάμην ἐνφημίαν ἐκτίνειν, καὶ ταῦτα
συνεθέμην οὐ δυοῖν ἢ τριῶν ἀνδρῶν ἐναντίον, οὐδὲ κατὰ
τὴν εὐπολίην ἐξ ὁδοῦ τινὰς ἀγείρας εἰς θέατρον, ἀλλὰ
τῶν ἀστῶν τὰ πρῶτα συλλέξας, οὓς παραβαίνειν αἰσχρὸν,
τοιαύτης λαβόμενος εἰς ἐπίδειξιν ἀφορμῆς. in his nulla
Eupolidis memoria latere videtur, neque κατὰ τιν' Εὐπόλι-
cum Boissoniade mutandum, sed κατὰ τὴν πόλιν. p. 578
de parabasis huius loco Eupolidi vindicando cf. Kockii prae-
f. Equit. p. 27.

p. 580. Phrynichi ΕΦΙΛΑΤΗΣ. fr. 16 συγκίψαντες
ἄπαντας | γελῶσιν cum Seidlerio ed. min. annot. l. 4 ad
metrorum rationem cf. Anaxand. 3, 166. fr. II ex suis et
L. Dindorfii coniecturis ita ed. min. scripsit Meinekius: ὄνομα
δὲ τοῦτω γ', ἦν τε σωθῶ γ' ἦν τε μή κτλ. v. annot. et
addend. p. 40. sed 'postrema, inquit, non expedit.' ann.
l. 2 ἐπίηλεν τάδε cum cod. fr. V ἀπὸ δ' ἀργύρου ἀργυρο-
κόπος KONNOS fr. I κονωτιδ, ἔ ἐνεργ' Dorv. κονω-
τίδαιτον ἐνεργόν P (Par. 2654). fr. II δεῦρ' ἀεί: Porson.
adv. p. 239. Mein. zeitsch. f. d. alt. 1843 p. 293. Nauck. trag.
fr. p. 375. 678. III scr. ἀντὶ τοῦ ἀμαθῆς KRONOS fr.
II cf. infra p. 40. IV ἀλεκτροπόλιον Bk. ἀλεκτροπόλιον
ms. Salmas. V v. Godofr. Hermannum Aeschyl. II p. 91
sq. qui pro κεκομμένα πολλάκις scripsit καὶ κωμικοὶ πολ-
λάκις. Bergkiius ad Archil. 102 p. 560 ed. II allato Aposto-
lio XV 41, σεσέλλισαι κατ' Αἰσχίην, Phrynichi verba ita
composuit: ἄγαμαι, Διονῦ, σοῦ στόματος, ὡς σεσέλλισαι |
κατ' Αἰσχίην κεκομμέν' ἤδη πολλάκις. sive κεκομμέν' ἤδη
πολλάκις κατ' Αἰσχίην, ut in schedis dedit. p. 585 cf.
infra p. 40. Schneidew. beiträge p. 91. ΚΩΜΑΣΤΑΙ.

ἰν ὅστις αὐτῆς | ἐκπίεται τὰ χρήματα** p. 617 (2) τοῦ-
 τόρημα scribere malit editor p. 42. fr. III Cobetus mnem.
 202: πόθεν λίνον μοι καὶ κάλαμος γενήσεται; fr. IV
 λλωτὰς χλανίδας e codd. scripsit Bekk. fr. V 'ante λέπει
 san excidit μάστιγα.' ed. min. Ἀμφιάρεως. v. min.
 ubi 'placet nunc, inquit, Dobraei (adv. II 157) coniectura
 λιν scribentis pro Πλάτων. ita Aristophanis fragmentum
 it, quod respexisse videri potest Suidas v. Πάμφιλος.' v.
 . cr. p. 168. Γρῦρες. fr. I αὐτῶ κανῶ cf. ad Alciphr. I
 fr. II ἄ ἄ, γελῶν ἐπηκροασάμην πάλαι ed. min. p.
 et p. XIII. p. 619 4 scr. Pholius p. 5 3. ΔΑΙΔΑ-
 ΔΣ. cf. p. 42. scholion illud Nub. 663 Ven. et Rav. omit-
 , edidit Aldus, apud quem ἐνίοτε πολλαὶ τῶν ἀλεκτρού-
 καὶ ὑπήνεμα τίκτουσιν ᾧ πολλάκις. ὁ δὲ παῖς ἔνδον
 ἀλεκτρούνας σοβεῖ. correctae sunt ex Athenaeo 374c, ubi
 λαὶ τῶν ἀλεκτρούνων ὑπήνεμα βίᾳ τίκτουσιν ᾧ πολ-
 ις ex Aristophanis Daedalo afferuntur. cf. Phot. Suid. v.
 νέμια. de ἐνίοτε v. mai. ed. et addend. 42; 'alii, in quibus
 esti, Brunckius et novissime Cobetus Obs. p. 81 et Fritz-
 ius de parops. p. 8, ἐνίοτε scholiastae esse crediderunt,
 Plato identidem ἀλεκτρονῶν de gallina usurpasse dicatur.
 memini tamen ita dici ἐνίοτε. de βίᾳ i. e. contra na-
 am recte statuit Fritzschi. Vs. 3 Heinsius ὁ δὲ παῖς
 ἔνδον. Fritzschi ὁ παῖς δέ γ' ἔνδον.' ed. min. ΕΛ-
 ΛΣ. fr. I τοῦτοιαι τοῖσι Suidae cod. A. τοῖσι λεπτοῖσιν
 lii cod. idem φάλαξ. vs. 1 ἡμῶν οἱ νόμοι et vs. 2 τοῖς
 χηλίοις proponebat Bernhardt, ἀραχνιδίοις coniecit Mein.
 min. idem ἄν (sive ἄν i. e. ἄ ἐν) τοῖσι τοίχοις infra
 fr. II 1 scriptum ed. min. εἰ μὲν οὖν ταύτην σὺ (an
 τήνδε? cum Cobeto v. p. XIII) τὴν θάλατταν ἀποδώσεις
 ἰν, altero εἰ δὲ μή γε cum Bernhardt. priore versu Eust.
 οδώσει. fr. IV in utraque editione ita scribendum erat:
 ἴλει τήνδε σοι πλεκτὴν καθῶ | κάπειτ' ἀνεκλύσω σε
 ἴρο; p. 623 de Suidae et Etymologici locis v. ἐπιώ-
 το v. p. 43. fr. VIII (VI) σκώληξ cf. ad Alciphr. p.
 3. fr. IX (VII) τάξαι v. Cobeti observ. 194. cf. infra
 inc. fab. I. Ἔορτων fr. I v. infra p. 43, adde v. 4 eun-

dem Cobetum ὑμῖν reponere. p. 624 (2, 2) ἐνθα τρέφουσθαι
 Cobeto ed. min. item λόγος ἐστίν, quod habet codex
 p. 43. de πάλι v. ad Scymn. p. 30. fr. III vs. 3 compositum
 in ed. min. ut infra in addendis significatum. fr. V
 τὰς (ita Suid.) ὄμφακας λεγομένας Nauck. phil. 6, 415.
 scr. καὶ πονηρὸς καὶ πολυπράγμων cum Rav. fr. VI
 min. εὐ γέ σοι γένοιθ', ὅτι | ἔσωσας κτέ. oinisso ἡμᾶς
 Cobetus obs. p. 183. Choerobosci apud Gaisf. pagina est
 4: eadem in Ven. cod. ita leguntur: τινὲς ἀναγινώσκου
 τῇ κωμωδίᾳ ἔσωσ' ἐκ τῶν σιγμάτων καὶ ἐπιφέρεται
 ριπίδου μὲν . . . κατὰ διάλυσιν ἢ διάστασιν ἀναγινώσκου
 οἶον ἔσωσας με ἐκ τῶν σιγμάτων. caeterum cf. ad Eubi
 218. fr. VIII cf. Cobeti obs. 191. p. 628 2 Τὸν ἐ
 φαλον ed. min. fr. X cf. infra 43. Εὐρώπης
 ita explicatum min. ed. 'videtur aliquis dormientem mulier
 forsitan Iupiter Europam, oppressurus esse. id vctat alter. |
 inquit, dormiens mulier ad Venerem ignava est; at vig
 delicatissimis libidinum quasi additamentis, παροψίσι, tel
 hit, quae vel sola per se incredibilem et vix cogitatione c
 prehendentiam voluptatem afferunt. nonne enim vere par
 est τὸ μὴ σφόδρ' εἶναι πάνθ' ἔτοιμα, δεῖν δέ τι | ἀ
 νῆσαι καὶ ραπισθῆναι τε καὶ | πληγὰς λαβεῖν ἀπαλ
 χερσίν? haec enim fere, quae Timoclis apud Athenaeum
 p. 570 f (com. 3, 607) verba sunt, proxime post ἀντιβολί
 intulerat poeta. Vs. 2 malim εἰσὶ καὶ παροψίδες. Vs. 3
 τὰ μόναι scripsi pro αἵται μόνον. ib. κρείττον Schw
 haeuserus; libri κρείττους. Vs. 4 ἢ καταλαβεῖν (pro κ
 λαβεῖν) Fritzschi de parops. p. 6. Nauck. ἢ τ' ἄλλα λαβεῖν.
 v. infra p. 43. Herwerden p. 30. fr. II in min. ed. rece
 εἶλον et ἀφῆχ'. de sententia cf. p. 43. Herwerden l. c. Ζ
 κακούμενος. fr. I vs. 2 cum Cobeto alteri personae, i
 Herculi, tribuit ed. min. ubi ita descripti sunt sequentes:
 πάνυ βούλομαι. | ἀλλ' ἂ νόμος ἔστ'; A (i. e. Ieno). δ
 εἰς θυῖαν (ita p. X ed. min. Vind. Strab. 237) παισιτέον. | φ
 τὴν θυῖαν, αἶρ' ὕδωρ, ποτήρια | παράθετε. B. παῖσι
 δὲ περὶ φιλημάτων. Vs. 6, cum sequentibus usque ad
 κότυλον τὸν σὸν Ienoni datus, quomodo suppletur v. p. 6

144. Vs. 7 (p. 630) *τίθῃμι κοττάβεια* cum Cobeto et vs. 8 *ἡ φορεῖ* cum Elmsleio scriptum. Cf. addend. p. 44. ibi-
 jomodo habeat fr. II indicatum, secuta est ed. min.
 rei verba fr. III assignata, p. 478c, in min. ed. v. fr. II.
 Aristophan. 2, 979 (18). fr. IV vs. 3 *γλώτταν ἀγα-
 ἔμνετε* pro *πέμπετε* Bergkiius. fr. VII recepta est
 (v. p. 44) emendatio, *ὥσθ' ἄττ' ἔχω ταῦτ' ἐς τα-
 ἀπολέσω*. 'futuri formam ἀπολέσω luetur fr. 21
 p. 621 mai. ed.). alioqui ὡς scribi possit vel ἀπολέσαι.
 ed. min. fr. VIII om. καί. Bekkerus *σκευοφόριον*
 fr. IX *ἐπὶ Μανδροβόλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα*. cf.
 44. ad Alciph. p. 92. etiam ap. Laert. Diog. *Μαν-
 λος* editur IV 5. schol. Lucian. IV p. 111 *ἐπὶ Μανδρο-
 ] . . . ὁ γὰρ Μανδροβούλος κτλ.*
 634. *ΚΛΕΟΦΩΝ*. fr. I 'pro edito ὀρηγοῖσι scripsi ὀρ-
 ed. min. v. annot. huius pag. Caeterum cf. add. p.
 fr. II. apud Etym. p. 31 13 vulg. *καὶ πτωχίστερον:*
ριστοφάνης Πλατανισταῖς, ἴν' ἀπαλλαγῶμεν ἀνδρὸς
ιστάτου. priora sic V^a καὶ πτωχίστερον καὶ ψευδίστε-
αὶ ψευδίστατον. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ cum γε.
ον ἴν' in marg. cod. D πτωχίστερον καὶ ψευδίστατον.
φ^a πλ^α cod. P *Ἀριστοφ^a Πλατων^{ων}* fr. III. Edide-
 uper F. Th. Wolckerus n. rhen. mus. X 256 et Schnei-
 is philol. X p. 350 Hamburgensis codicis locum, ubi
 lia haec leguntur, quae ita apponemus ut a Schneide-
 descripta sunt l. 18 seq.: *τὰ παρὰ | τῇ γραφῇ διαφο-*
ρα· εἰσὶ ταῦτα· | ἀργειφόντης. καὶ τύρος ἐν τηρήσας
| ἀργύραν. ἀργιφόντα. εἵκελος ἀστεροπῆ καὶ | τὸ
ἀπόλεια (corr. ἀπώλεια). ἐμ' αὐτὸν (ἐμαυτὸν Gur-
εῖς ἀπώλειαν. | οἰχίσσομαι πλάτων. in his παρὰ τῇ
non mutavimus, cf. schol. Av. 303 de κεβλήπυρις
π, ἴσθε ἐνθάδε ἢ ἐκεῖ ἡμάρτηται τὸ ἐν παρὰ τῇ
ῖ. ΑΛΛΩΣ. οὐ δύναται δύο εἶναι κτλ. pro διαφο-
ρα cum Meinekto et Schneidewino scribendum διαφο-
ρα. de Alemanis qui sequuntur versibus (Bergk. Lyr.
 140) alii viderint, cf. Welckerum l. c. et Schneidewinum
 352. reliqua ita habent. "εἵκελος ἀστεροπῆ" ('Hes.

Scut. 322' F. W. S. cf. Iliad. E 986) καὶ "τῷ Ἴκελος" 758. δ 249. ε 54). ἀπώλεια καὶ "ἑμαυτὸν εἰς ἄλῖαν οἰχήσομαι" Πλάτων. novum hoc Platonis fragmentum cum veteri Cleophontis apud gramm. Bekk. loco posui, ita suppletum:

αὐτὸς φέρων

ἑμαυτὸν εἰς ἀπώλειαν οἰχήσομαι.

B. ἀλλ' αὐτὸς ἀπαρτὶ τὰλλότρι' οἰχήσει φέρων
ad φέρων compara haec Xenophanis (Bergk: Lyr. II apud gramm. Darembergii p. 206, ἐγὼ δ' ἑμαυτὸν πόσι πόλειως φέρων ἐβλήστριζον (i. ἐβληστριζόμεν cum Me Vind. Strab. p. 217). itaque possis ἐγὼ φέρων, praeterum propter Cleophontis fragmentum a Bergkio emene neque indigna Cleophontis persona aut haec oratio aut alterius personae responsio. Schneidewinus ἐγὼ δὲ σβῶν | ἑμαυτὸν κτλ. vel ἑμαυτὸν εἰς ἀπ. οἰχ. | δῶσω. αὐτ' ἀπαρτὶ etiam Ruhokenius hist. cr. oral. p. XLIV. | (4) probavit Bergkii coniecturam (p. 44) Meinekii, qui lim, inquit, πέος ψάθαλλε.' fr. VI ἀργύρια cf. infra Toeppel. Eur. Adul. p. 50. fr. VII 'recte Iungerm σμαράγγαν. cf. Cobetus obs. p. 151.' ed. min. ἀμαράγγαν AB Bekkeri. postremo Cleophonti assignanda est haec titia (fr. 62 min. ed.)

VIII (1, 172)

schol. Ran. 681. Πλάτων ἐν Κλεοφῶντι θεράματα βαρζουσαν πρὸς αὐτὸν πεποίηκε τὴν μητέρα. καὶ αὐτὴ Θραῖσσα (Θραῖτια) ἐλέγετο. ΛΑΙΟΣ. fragmenta I. II modo coniungenda viderentur significavi infra p. 45. min. fr. 63. 'versu 2 (verba sunt Meinekii ed. alt.) τὸ γένους, pro quo olim scripseram γένος sequente Cob 125. cf. Aristoph. Av. 763 φρυγίλος ὄρεως ἐνθάδ' ἔστι Φιλήμονος γένους. Sophocles O. T. 1383 τὸν ἐκ θεῶν νέντ' ἀναγνον καὶ γένους τοῦ Λαῖου.' p. 636 extr. s. 24. p. 637 5 που Aldus habet. caeterum v. infra 47. ΛΑΚΩΝΕΣ. fr. I v. addend. p. 45; hinc in ea altera priora ita descripta:

144. Vs. 7 (p. 630) *τίθῃμι κοττάβεια* cum Cobeto et vs. 8 *ηφορεῖ* cum Elmsleio scriptum. Cf. addend. p. 44. *ibi-
modo* habeat fr. II indicatum, secuta est ed. min. ei verba fr. III assignata, p. 478c, in min. ed. v. fr. II. Aristophan. 2, 979 (18). fr. IV vs. 3 *γλωῦτταν ἀγα-
μντε* pro *πέμπετε* Bergkiius. fr. VII recepta est (v. p. 44) emendatio, *ὡσθ' ἄττ' ἔχω ταῦτ' ἐς τα-
ἀπολέσω*. 'futuri formam ἀπολέσω tuetur fr. 21
. 621 mai. ed.). alioqui *ὡς* scribi possit vel *ἀπολέσαι*.
d. min. fr. VIII om. *καί*. Bekkerus *σκευοφόριον*
fr. IX *ἐπὶ Μανδροβόλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα*. cf.
44. ad Alciphr. p. 92. etiam ap. Laert. Diog. *Μαν-
δρος* editur IV 5. schol. Lucian. IV p. 111 *ἐπὶ Μανδρο-
... ὁ γὰρ Μανδρόβουλος κτλ.*

34. *ΚΛΕΟΦΩΝ*. fr. I 'pro edito ὁρισῶσι scripsi ὁρ-
ed. min. v. annot. huius pag. Caeterum cf. add. p.
fr. II. apud Etym. p. 31 13 vulg. *καὶ πτωχίστερον:
στοφάνης Πλατανισταῖς, ἴν' ἀπαλλαγῶμεν ἀνδρὸς
πάτου*. priora sic V^a *καὶ πτωχίστερον καὶ ψευδίστε-
ψευδίστατον. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ* cum γρ.
ἴν' in marg. cod. D *πτωχίστερον καὶ ψευδίστατον*.
"πλ^υ" cod. P *Ἀριστοφ^ω Πλ^υτων^ω* fr. III. Edidit
F. Th. Welckerus n. rhen. mus. X 256 et Schnei-
philol. X p. 350 Hamburgensis codicis locum, ubi
haec leguntur, quae ita apponemus ut a Schneide-
scripta sunt l. 18 seqq.: *τὰ παρὰ | τῆ γραφῆ διαφο-
· εἰσὶ ταῦτα· | ἀργειφόνιης. καὶ τύρος ἐν τηρήσας
ἀργίφαν. ἀργιφόντα. εἵκελος ἀστεροπῆ καὶ | τὸ
ἀπόλεια (corr. ἀπώλεια). ἐμ' αὐτὸν (ἐμαυτὸν Gur-
· ἀπώλειαν. | οἰγήσομαι πλάτων. in his παρὰ τῆ
non mutaverim, cf. schol. Av. 303 *de κεβλήπυρις*
, *ἴσπε ἐνθάδε ἢ ἐκεῖ ἡμάρτηται τὸ ἐν παρὰ τῆ
ΑΛΛΩΣ. οὐ δύναται δύο εἶναι κτλ.* pro διαφο-
· cum Meineke et Schneidewino scribendum *διφο-
· de Alcmantis qui sequuntur versibus (Bergk. Lyr.
D) alii viderint, cf. Welckerum l. c. et Schneidewinum
352. reliqua ita habent. "εἵκελος ἀστεροπῆ"* ('Hes.*

τριας. Παιδάριον. p. 647 (1) cf. p. 46. μὲν om. Ven Suidas. Fritzsche Eur. vers. fr. p. 13: εἰ μὴ λίαν, ὑφ' ἡμῶν ἐπηναγκαζόμεν in verbis schol. l. 1 tolle ε l. 6 Qdf. στοῖχοι l. 8 scf. ποιοῦσιν αὐτοὶ fr. II c ad Eupolideum numerum revocabat Gaisfordus ad I p. 206 ita: φέρε | τοῦτ' ἐμοὶ δεῖξον τὸ κανοῦν δι μάχαιρ' ἐνι. Dobraei coniecturam (adv. II 211) v. inf sed postrema ita distinxit δεῖρο· μὴ μάχαιρ' ἐνι; al liastam l. 3 ἀπὸ τοῦ καίνειν Ven. et Et. m. ad I Fritsch. l. c. 14. deinde huius fabulae fragment accedat notitia:

IV

schol. Ran. 308: ὁ - Ἰξίων - ἐν ἔθει εἶναι διασκώπτι ἀκρωμένους, ὡς καὶ Πλάτων ἐν Παιδαρίῳ (Flor. ρίοις) ποιεῖ. Pisandri fr. II v. add. 46. V. ε ἀνῆς, ὕβριστόν (Lobeck. path. proll. 399 ὕβριστόν l. c.) ἐστὶ χρῆμα κάκωλαστον et, min. c. Dobr. q inquit, ἐὰν δ' ἀπαξ ἀνῆς Herwerden p. 31 ἐὰν ε ἐσθ' ὕβριστον χ. κ. fr. III ὅπου σιδαφόροισι το σμασιν | χρῶνται ed. min. cf. p. 46. fr. IV de H v. Lehr. p. 136 sqq. qui annot. l. 4 κνάφου, ἦτις λέξις). de ἀντιθέσει v. idem p. 138. annotavi Eust 31. fr. VI v. Cobetus obs. p. 130. fr. VII v. in (Arsenii verba v. paroemiogr. II 305). 46. fr. X i p. 46. ΠΕΡΙΛΑΓΗΣ. v. infra p. 5. 6. de fr. I il

ὁ θεῖε Μόρουχε, πῶς γὰρ οὐ δαίμων ἔφους; Fritschius ind. lect. aest. 1848 p. 8: ὁ θεῖε Μόρουχ' τ' ἄρ' εὐδαίμων ἔφους collato Arist. Nub. 1188. de l idem affert Sauppium inscript. Macedon. 1847 p. 8. 1 Fr. Valeri rerum Andoc. I p. 24 sqq.] fr. II cf. Cob 160. Ποιητής. fr. I ἐναντιζομαι ἴπλάκοντος de Crasi p. 21. 27. Porsono ascenditur Fritschius Ran. Eustathii pagina est ad Iliad. l. c. Caeterum cf. Berglein. d xeno p. 71. fr. II ita distinctum ed. min. θανμάζω τι πιθάκηνη | πότιερ' ὀστρακίνην ἢ βίβλου ἔχων | τὴν δὴ: 'priora correxi.' fr. IV (III). V (IV) quomodo scribi

derentur infra significatum p. 46. illud etiam hoc modo emendari posse, ὁρᾶτε τόδε διήρες ὑπερῶν, v. ed. min. p. 655. de fr. VII (VI) cf. Fritzsche Ran. p. 199. Πρέσβεις. fr. I κατ' ἔλαβον pro κατέλαβον Mein. ed. min. et Fritzsche. l. c. 317. Φορμίσιος Schweigh. libri aliter. fr. II* (III) Cobetus V. L. 366 κνάθους ὅσους ἐκλάπτειθ' ἐκάστοτε, nuper mnem. IV 128 idem praetulit ἐκλάπτειθ' fr. III εἰς δασύτητα κωμῶδεται. Σκευαί. ad fr. I cf. p. 47. annot. l. 3 scr. ἐπιτυγχάνων fr. II ita emendatum ed. min.
 ἄψαι μόνον σὺ κὰν ἄκρου τοῦ Μορσίμου,
 ἵνα σου πατήσω τὸν Σθένελον μάλ' αὐτίκα.

Cobeti et Dindorfii coniecturas v. infra 47. adde Fritzsche Ran. p. 104. Herwerd. 32. 125. scholiastae verba quomodo habeant v. ap. Dindorf. Hirschig. cod. τῆ μορσίμῳ vs. 2 ἵνα σου πατήσω: Bergkii συμπατήσω. annot. l. 11 vid. schol. Ran. et Equit. l. c. p. 660, 2 v. p. 1213 (189). fr. IV. Moeridis praeceptum ita scribendum proposuit ed. min. ἀναβιώναι: Ἀττικοί, ὡς Πλάτων Σκευαῖς Ἀναβιῶν ἐκ τῆς νόσου. ἀναβιώσαι κοινόν. annot. l. 6 Ἀριστοφάνης: Bergk. 2, 1204 (126). fr. VI cf. Fritzsche Ran. p. 194. Σοφισταί. fr. I v. infra p. 47. Cobetum nondum poenitet reposuisse τοῦ θαλαττίου θεοῦ: v. mnem. IV 106 sq. Nauck. Frag. fragm. p. 506. fr. II compara Euripidea p. 47 appositā (fr. 727 N.) fr. III scholiastae Aeschylei (cf. Dindorf. Oxon. ed. 1851 p. XII. XV) testimonio usus ita p. 47 composuit Meinekii, ὁ γὰρ προμηθεὺς ἐστὶν ἀνθρώποις ὁ νοῦς: v. ed. min. ubi praeterea, inquit, nescio an Plato scripserit ὁ γὰρ Προμηθεὺς ἐστὶ νοῦς ἀνθρώπινος. quae vide an Prologorā dicentem fecerit poeta, quem Promethei fabulam explicantem induxit etiam Plato Prot. p. 320 sq. p. 663 2: cf. infra p. 5. fr. IX ὁθόνιον πρόσωπον v. p. 47. Lobbeck. path. proll. 246 n. 18. Συμμαχία. fr. I v. Spengel. Farr. 622, ubi οὔτω ἤρξατο. cf. infra p. 60. ad fr. II pertinent quae ib. dicta sunt p. 47. Eustathius l. c. ita εἴξαι τοῦς κτλ. fr. III ὠτογλυφίδα λαβοῦσ' ἀνασκαλείεται ed. min. ut h. l. significatum. cf. infra p. 47. fr. V Bergkii et ipso ad Μυρμηκῶν fabulam referri posse existimat. apud

Athenaeum οὕτως post *Κάνθαρος* transponendum videri, ut numeri sint choriambici, in editione altera indicatum. p. 666 (6) προσέτι ed. min. apud Athen. 312c Πλάτων δ' ἢ Κάνθαρος ἐν Συμμαχίᾳ fr. X ap. Poll. l. c. Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς καὶ κενναγγιᾶν mss. Salmas. cf. Bergk. 2, 1183 (30). fr. XI παραθήκην v. infra p. 5. fr. XII vide supra p. LXXVI ad Κολάκων VI annotata. Σύρφαξ. fr. I cod. ἡ παλινδορία, τ. — Πλάτων συρφακίσαι, μνωμοχθῆραι παλινδορία παίσας αὐτοῦ καταθήσω. Porsoni emendatio est ad Hecub. p. LVII. fr. II de Grotii coniectura (hist. cr. l. a.) re iterum pensitata aliter iudicat in min. ed. editor: 'similiter, inquit, Plato (2, 662) τὸ ante ῥάμφος corripuit.' fr. III 2 ita ed. min. B. οἶδ', ᾧ φίλος Μυνίσκος ἔσθ' ὁ Χαλκιδεύς. Carolus Keilius anal. epigr. p. 210 n. 2 Μυννίσκος. cf. Dindorf ad schol. Aeschyl. Ox. p. 7 n. 3. ad IV cf. infra p. 5. ἔ V κατάστασις v. Boeckhii Occ. Ath. ed. II. 1, 354 sq. ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ. de fr. I v. addend. p. 47. 48. Lehrs. Herod. p. 63 vs. 3 ἔφρασκε δητώμην (δητώμην Herm. epit. d. m. 212. Mein. ed. min. Schneidew. g. g. a. 1848 p. 1280) Dindorf. Cobet. Lehrs. Vs. 4 ὀλίγον ὀλίον pro ἔλεγεν Lehrs. apud Etym. 621 54: Πλάτων μέντοι ὁ κωμικὸς διαπαίζει τὴν λέξιν ἐβάρβαρον· καὶ τὸ ὀλύνος γίννος φησί. τοῦτο δὲ εἴρηκε καὶ Murcianus codex ὡς καὶ τὸ ὀγεννὴ γέννος φ' τ. δὲ εἴρηκε in ed. min. Mein. 'nisi εἴρηται scribendum pro εἴρηκε.' itaque suo iure in altero φησί, item in εἴρηκε Herodianum intellexit videtur Lehrs. qui τὸ γίννος ἴννος, Hemsterhusius ap. Gaisfordum ἴννος ut in utraque editione Meinek. cf. Nauck. Ar. Byz. p. 108. Lobeck. path. el. 1, 92. in postremis Etymologici verbis, τοῦτο δὲ εἴρηκε (vel εἴρηται) τὸ ἐξ ἴππου μὲν μητρός, πατρὸς δὲ ὄνου, genetivi μητρός et πατρὸς transponendi videntur Nauckio p. 109. Caeterum 'πατὴρ quid in senatu egerit dixeritque Hyperbolus intellexit Cobet. obs. p. 141.' fr. II minore editione in incertis collocatus p. 393 fr. 184 v. infra p. 48. ibi vs. 1 πέπραγε scriptum Caeterum cf. Cobetum obs. in Platon. p. 140. p. 670, 1 ser. ὁ κωμικὸς εἴρηκε τοῦ Ὑπ. fr. III 3 ἀγαρῶν codex ἂ 5 οὐδέπω γὰρ ἔλυσθέρω: 'gravius latet vitium' ed. min. 184

καθαρῶς ἐλευθέρῳ Cobet. mнем. 5, 203. fr. IV 1 μὴ οο-
dicis correxit Bekkerus. p. 671, 6 v. p. 48. fr. V τῆς
εὐερίας ἀπολέλανκεν ὥστε ἀθλιώτατός ἐστι ita cod. V, fere
ut Suidas, qui ἀθλιωτάτη. Ald. ὥστε αἰχμώτατος. de Do-
braei αὐχμώτατος cf. infra 48, probavit Hermannus epit. d.
m. 212. 'ad sententiam metrumque praestat ἀθλιώτατος. hunc
fructum ex vita omnibus bonis affluente Hyperbolum perce-
pisse dicit, ut iam sit miserimus. id enim fere significare vi-
detur εὐερία sive εὐερεία, quod compares cum nostro *er
sitzt in der wolle*. ἀθλιώτατος igitur si verum est, post
ὥστε forsam inserendum γέ.' Mein. ed. min. Fritzschius Eu-
pol. vers. fragm. p. 21 hos versus ita descripsit: καὶ τοσοῦ-
τον εὐερίας | ἀπολέλανχ' 'Υπέρολος, ὡστ' | ἀθλιώτατός
ἐστιν. in annot. post Πλάτων adde 'Υπερόλω. item fr.
VIII post ὀκωμικὸς inserendum ἐν 'Υπερόλω. ΦΑΣΩΝ.
fr. I vs. 1 ἐγὼ δέ γ' ἐνθάδ' ed. min. item vs. 5 ἦτις ἔστ'.
Philoxenum Leucadium intellegendum esse Bergleinio infra
p. 48 concessit editor. cf. Bergkii Lyr. II 999. praeterea v.
Berglein. p. 73. Fritzsche Ran. p. 308. Vs. 7 'τῆς τελευ-
τῆς, cui non recte Dindorfius cum Casaubono τῆς τελευταίας
substituit, videtur interpretatio esse verhorum ἐνταυθὶ τά-
ξεως et genuinam scripturam oblitterasse. sententiam requiro
fere hanc: οὐκοῦν (δεινὸν ἦν τὸ παρὰ) πολὺ | κράτιστον
ἐνταυθὶ τετάχθαι τάξεως; articulus enim ad πολὺ κράτι-
στον necessarius.' Mein. ed. min. ubi recepta est vs. 10 Ca-
sauboni emendatio ἀνδρὸς ἀνορθοῖ. p. 673 1 a f. scr. εἶτα
μετὰ μ. ad vs. 12 Eustath. ἄριστον: 'ita pro ἄμεινον in
suo Athenaei exemplo reperit etiam scriptor inc. apud Cra-
merum An. Ox. III p. 168: τὰ μὲν γὰρ λοπάδις ἐστί, τὰ δὲ
τάγηννα, καὶ οὐθ' ἢ λοπάς κακόν ἐστι, ἵνα τι καὶ ἀπὸ τῶν
δειπνοσοφιστῶν παραρτύσαιμι, καὶ τὸ τάγανον ἄριστον.
quod sequitur οἶμαι Dindorfio delendum videtur.' reliquit ed.
min. unde haec annotatio descripta. Vs. 13. 14 (sivo 14.
15): de Arobestratae horum versuum imitatione cf. philol. in
Ath. exerc. II p. 43. Vs. 16 (17) ita correctus ed. min.
πουλόποδος πλεκτηὶ δ', εἰ πιλῆσεις κατὰ καιρόν,
ubi haec annotantur: 'codd. πλεκτηὶ δ' ἂν ἐπιλήψη, quod

τρίασι. Παιδάριοι
 Suidas. Fritzsche B:
 ὑφ' ἡμῶν ἐπηρεαχ.
 l. 6 Ddf. σοῖχοι
 ad Eupolideum
 p. 206 ita: φέ
 μάχαιρ' ἐνε.
 sed postrem
 liastam l. 3
 Fritzsach.
 accedat
 schol.
 ἀρε
 940
 ὁ
 1
 transponendum videtur indicatum. p. 6
 Πλάτων δ' ἢ Η
 Ad. l. c. Πλάτων δὲ ὁ
 cf. Bergk. 2, 1183 (30).
 fr. XII vide supra p. LXXVI
 εἴρηξ. fr. I cod. ita παλι
 μνωμοχθῆραι παλινδορ
 Porsoni emendatio est ad H
 Grotii coniectura (hist. cr. l. c.) re
 in min. ed. editor: 'similiter
 ante ὄμιλος corripuit.' fr. III 2
 ὄμιλος Μυνίσκος ἐσθ' ὁ Χαλκιδαίος
 epigr. p. 210 n. 2 Μυνίσκος. cf.
 ad IV cf. infra p.
 Boeckhii Oec. Ath. ed. II, 1, 354 sq.
 Fr. I v. addend. p. 47. 48. Lehrs. Herod
 d. m. 21
 g. a. 1848 p. 1280) Dindorf
 Va. 4 ὀλίγον ὀλίον pro ἔλεγεν Lehrs. apu
 941 Πλάτων μέντοι ὁ κωμικός διαπαίξει τὴν λ
 εἴρηκεν καὶ τὸ ὀλίον γένος φησί. τοῦτο δὲ εἴρ
 ὡς καὶ τὸ ὀγενὲ γένος φ' τ. δὲ
 nisi εἴρηται scribendum pro εἴρηκε.
 In altero φησί, item in εἴρηκε Herodianum int
 Lehrs. qui τὸ γένος ἴννος, Hemsterhusius a
 ut in utraque editione Meinek. cf.
 p. 108. Lobeck. path. cl. 1, 92. in postren
 mologitici verbis, τοῦτο δὲ εἴρηκε (vel εἴρηται) τὸ ἐ
 μὲν μητρός, πατρός δὲ ὄνου, genetivi μητρός et
 transponendi videntur Nauckio p. 109. Caeterum
 quid in sonatu egerit dixeritque Hyperbolus intellexit
 obs. p. 141.' fr. II minore editione in incertis co
 p. 993 fr. 184 v. infra p. 48. ibi vs. 1 πέπραγε s
 Caeterum cf. Cohetum obs. in Platon. p. 140. p.
 scr. ὁ κωμικός εἴρηκε τοῦ Ὑπ. fr. III 3 ἀγαρον cod
 3' αὐδέπω γὰρ ἔλυνθέρω: 'gravius latet vitium' ed. m

O. Iahn ad Censorinum D. N. p. 18. . p. 680 fr. IV (III) annot. l. 1 scr. Eclog. eth. l. 8 'in illo *Phaed.* latet forsans *Paed.* i. e. *Παιδαρίω.* ad Perialgen referebat Cobetus Obs. p. 172.' ed. min. l. 16 scr. Antiop. III (3, 210): cf. infra p. 4. ad fr. V (IV) cf. add. 49. ad vs. 3 malim *προσισταται μοι*: haec addit ed. min. 'de sequentibus quae olim dixi recto redarguit Cobetus. in *Μαντίλῃ* si viri nomen latet, de Mantia Thoricio cogitare possis, de quo constat e Demosthenis contra Boeotum orationibus. eum si populo gratum hominem fuisse ponas, non inepte conicias Demum Platonium dixisse: *ἄσφerte πελ-
-οὖν καὶ πινναμ, vomiturio, nauseam mihi facit Αγγυρρῆναιος* (aliusve demagogus); *ἀνέβητε ἐν τῷ ὑψηλῷ, Μαντία: προσισταται μοι. πρὸς τὸ βῆμα, Μαντία.*' *προσισταται μοι πρὸς τὸ βῆμα Μαρψίας* Cobetus mncm. 5, 204, primum vocabulum de iis qui astant aut circumstant in comitiis aut in iudicio intellegens. l. 13 post *κεφαλήν* minor editio haec annotavit: 'nimirum *κέφαλος* etiam piscis nomen est. pro *βόσκει* scribendum videtur *βόσκω.*' fr. VI (V) Cobeti Venetus cod. omittit priora haec *οὗτος . . . τί σιγᾶς; Vs. 3 idem αὐτόματος*: cf. in Platon. p. 179, infra p. 49. 'Vs. 1 proceleusmatico usus esse videtur consulto.' ed. min. quod min. editio inc. fab. fragmentum ponit VI, de eo v. ad Hyperboli II suppl. . fr. VII cf. infra p. 49. *ὡς φασι, Χείρων' ἐξέθρ. Περικλέα;* ed. min. ubi 'ad Sophistas, inquit, haec incerta coniectura revocat Cobetus obs. p. 188.' ad p. 683 imem cf. Fritsch. Rau. p. 38. Dindorf. schol. Soph. vol. II p. 3. p. 684 7 *κοιμησόμενοι*: 'videtur aliud quid latere.' ed. min. fr. IX 1 scriptum ed. min. quod infra p. 49 propositum est, *λύσσασα δ' ἄρτι στάμνον εὐώδους ποιοῦ* Ibidem haec addita annotatio: 'haec forsans ad Phaonem referenda propter eius fabulae fr. II, ubi vide quae adscripsi Athenaci verba.' p. 685 (12) *πομηνικὸν* pro *ποιητικὸν* cum Kühnio Bekkerus. item Herwerden p. 33. in verbis Platoniceis *ὅτι ἂν* cod. A Bk. 'post *συβώτρια* plura exciderunt. sequentia fortasse sic scribenda, *μηδὲν ἀγαθὸν γένοιτό μοι*' ed. min. fr. XIII priorem vocem oxytonon dedit etiam Bk. de fr. XVI v. p. 49. Mureti liber est IX 12. de fr. XVIII v. p. 49. Leutsch. Diogen. IV

18. Cobeti in Plat. obs. p. 199. Fritzs. retr. fab. IV. p. 7. p. 686 (19) versus priorem quomodo cum *Φάωνος* fabulae fr. III coniungi voluerit Nauckius, v. supra p. CVI. eidem Nauckio (cf. Ar. Byz. 131 s.) prorsus assentitur (min. ed. p. XIII) editor monenti haec verba, *κἂν ἡ τοῦ γένους μακράν*, non esse Platonis, sed anonymi Byzantini additamentum (aliter olim add. p. 50). fr. XXI corr. *τὸ χρῆμα τοῦτο* ad XXII cf. addend. p. 50 sive ed. min. fr. 199, ubi 'hinc possis *σχοινίων λαβῶν ἄνειρε τὰ κρέα.*' *ἀνάειρε* etiam Va Gaisfordi. .fr. XXIII scr. *ἀνακῶς ἔχειν* v. add. 50. *τὰς θύρας*: 'recte *ἀνακῶς ἔχειν* dicuntur fores firmiter occlusae.' ed. min. *τῆς* defendit Cobetus mn. 5, 204. fr. XXIV v. infra p. 50. p. 689, 3 scr. *χειρῖδας* XXVII^b adde *Πλάτων*. XXVIII ed. min. scriptum fere cum Bergkio (v. p. 50) *αὐτῷ* (sive potius *ἐν τῷ*) *Μελιτέων*: *ἐλλείπει τὸ οἶκον . . . εἰς ὑποδοχὴν μισθούμενος*. p. 690 (31) hinc, item ex min. editione, tollendum: est enim Platonis philosophi Euthydemo 291 b: cf. Lob. Phryn. 338. gloss. Platon. Turic. 993 20. XXXIV cf. Sauppe fr. orath. XXV^b. fr. XXXV^a: v. El. Gud. 137 l. 139 14. p. 691 4 cf. ad Steph. 271 13. XXXVII *παρὰ Πλάτωνι τῷ κωμικῷ*. Gud. et Sorbon. Gaisf. 588 26. sed v. infra p. 50, ubi huius in locum receptum est Diogeniani proverbium *λύω λέσχας*. fr. XXXVIII scriptum in ed. min. *χρησόν γέ μοι τὴν χλαμίδα σου*. fr. XXXIX l. 3 scr. *ἀντὶ τοῦ πρόσωπον* ib. haec addit min. ed. 'idem p. 1627 43: *ὅτι δὲ καὶ ἰσοσυλλάβως ἐκλήθη τὸ γάλα, τοῦ γάλα, ἐν τοῖς τοῦ γραμματικῷ Ἀριστοφάνους* (v. Nauck. p. 210. Toepfel. progr. 1851 p. 8) *κεῖται, ὅπου φησὶν ἐκεῖνος . . . ὅτι εὐρηται καὶ ὁ πρόσωπος ἀντὶ τοῦ πρόσωπον. καὶ οὐδέν τι τούτων, φησὶν, πεποιημένον ἐστίν, ἀλλὰ πάντα ἐσπούδασται*. non igitur e barbari persona locutus est Plato, falliturque Cobetus obs. p. 60.' de fr. XLI v. infra p. 50. item de fr. XLII. (de voce *ἄγγαρος* cf. Nauck. Ar. Byz. 172). fr. XLIV quum Athenaeus non infinitivos habeat, sed *μονοσιτῶν* et *δειπνῶν* (v. p. 51), in altera editione hanc proposuit coniecturam Meinekii, *ὁ δ' οὐχὶ μονοσιτῶν ἐκάστοτ' ἀλλὰ κἂν | ἐνίοτε δειπνῶν . . . δις τῆς ἡμέρας*. fr. XLV. Pollucis verba ita exhibent Bekkeri

libri: καὶ ἀντίπαις, ὡς οἱ νέοι κωμῶδοι. Πλάτων δ' ὁ κωμικός καὶ παλλάκια εἶρηκεν·

παῖδες γέροντες μειράκια παλλάκια.

p. 693 (47) καὶ παιδοφιλεῖσθαι προ παιδοφιλεῖσθαι Bekkeri Pollux. fr. L ita scribendum, τὸ δὲ ἄσμα καὶ ἄσματιον Πλάτων εἶρηκεν ὁ κωμικός, καὶ ἄσμόν. fr. LIV. LV v. infra p. 51. LVII scr. 63 27 et ὠδῆς. de fr. LVIII v. p. 51. fr. LIX in minore ed. ad Adonidis fabulam relatum p. 357; grammatici Seg. glossam nuper ita scripsit Cobetus mnem. V 202: Ἀδῶνος Φερεκράτης εἶπεν ἀντὶ τοῦ Ἀδῶνιδος. λέγει δὲ καὶ τὴν αἰτιατικὴν τὸν Ἀδῶνα. cfri Hesych. Ἀδῶνα: τὸν Ἀδωνιν. v. ad 2, 616 suppl. fr. LX scr. p. 360 26. fr. LXI grammatici verba ita scripsit Lobeckius Ρημ. 275: ἀκοῆς ἀντὶ τοῦ ἀκουστικῶς ἔχεις. Πλάτων. fr. LXV ἀποθρέξει: ἀποτροχάσεις Herwerden p. 33. fr. LXIX v. Et. m. 470 34. in verbis Aristophanis ibi ἀρπαγα τρέφων. p. 695 extr. ἔψα- τὸν ὀμισησὺν propter Ruhnk. Tim. 156 in editione min. ubi nova haec accessit glossa

LXX^a (fr. 249)

Phrynichus Bekk. p. 31 17. γλωττήν: τὸν γνώμαις πολλαῖς καὶ συνεχέσι τοὺς ἀκρωμένους διαμαλάττοντα. Πλάτων. 'προ γλωττήν Piersonus ad Moer. p. 113 et Ruhnk. ad Tim. p. 73 parati recte scribendum coniecerunt γοητεύοντα. aptius esset γνωμοτύπον. at ne Platonis quidem nomen certum est; sequitur enim continuo apud Phrynichum haec glossa Γόνιμα ἀγαθὰ . . . Πολιτείας δευτέρω (p. 367 d). pro διαμαλάττοντα forsaa διαμάττοντα.' p. 696 (71) cf. supra p. LXI. LXII. incertarum fabularum fragmentis hoc addit ed. min. p. XIV:

LXXII

Ροήux IX 66: τὸ δὲ παρὰ Φιλῆμονι τριτῆμορον τεταρτημόριον καλεῖ ἐνίοτε Πλάτων, ubi Boeckhius [in Gerhardsi 'archaeol. zeit.' 1847 p. 44] recte τριταρτημόριον corrigit et Platonem intellegit comicum.' cf. in Ath. spec. II p. 31. de spuris Platonis fragmentis v. infra p. 51. ed. min. p. 401, ubi accessit Tzetzes Chil. I 517 (Nauwk. fr. trag. p. 377). p. 697 cf. Bergk. Lyr. II 489. 528.

p. 698. Aristonymi Theseus. de βαπτῶν ἁλῶν cf. p. 51. Sequentis fabulae fragm. I in ed. alt. cum fr. II coniunctum est. priore versu βεμβραφύαις et καρκινοβάτης etiam Etymologici codd. D. V. M. apud Athen. PVL καρκινοβάτης non καρκινοβάτης. Vs. 2 κατοδαῖμον Et. cod. M. σαφῶς om. V. ὡστ' οὐκ ἀφύη νῦν ἐστι σαφῶς (vel νῦν ἐστὶν ἀπλωῶς) οὐτ' αὖ β. κακόδαμον Hemsterh. p. 699 3 a f. scr. γενέσθαι p. 700 6 τετράδι λέγοντες αὐτὸν γεγονέναι, κατὰ τὴν παροιμίαν, ὡς ἄλλοις π.

p. 701 Amipsiae fr. I 2 γὰρ οὖν: 'nisi vs. 3 malis ἀκολουθήσεις.' ed. min. fr. II θῦδατος et sim. ed. min. adde quae infra leguntur p. 51. fr. III compositum ut voluerunt Schweighaueserus et Dindorfius. 'forsan praestat ἐγὼ δὲ Διόνυσος... | ἅπασιν ἡμῖν εἶμι πέντε καὶ δύο.' ed. II. fr. IV ἔχουσα καὶ ψιμόθιον cod. D. post Ἀμειψίας adde Ἀποκοτταβίζουσι p. 703 in fragm. quod habet Athenaeus p. 316b 'ne sic quidem κατεσθίοντι placet; magis placeret καὶ θ' ἐστιῶντι' ed. min. Conni fr. I ἦκεις | καὶ σὺ πρὸς ἡμᾶς. καρτερικός γ' εἶ. πόθεν ἂν σοι χλαῖνα γένοιτο; Cobeti Diogenes Parisinus. idem quartum versum priori personae ascripsit. Cacterum cf. infra p. 51. p. 704 5 ὀλίγω et πολλῶ non Elmsleius sed Dobraeus add. ad Acharn. 270. ad fr. II scholiastae verba quomodo habeant v. ed. min. ib. fr. III receptum est Fritzschi ἐντευθενὲ δίδοται κτλ. Vs. 2 τι πλευρόν requirebat Herwerden p. 33. In verbis poetae Herodiani cod. ἱερωσανακλεῖτο fr. IV ὀρφῶσι ed. min. Μοιχῶν fr. I 'forsan κατὰ σὺ μὲν ἀθῶος ἦλθες' ed. min. de καρβαλίων cf. Lobeck. path. cl. 1, 229. Σφενδόνης fr. II 'nec θαλάττιον scripsi' ed. min. In verbis schol. scr. ποτοῦ. ad ταράξας cf. Antiphan. 3, 101 (5, 5). p. 709, 8 'Atticum esset Πλαταιῆς' cf. Steph. Byz. 526 11. fr. V codicis lectionem emendarunt Kühnius et Iungermannus. p. 710 (1, 2) Cobetus quomodo corrigat v. p. 52. Vs. 3 'praestat forsan κατὰ scribere. quae sequitur cantiancula forsā ad creticos numeros revocanda: οὐ χρῆ (οὐ χρεῶν?) πόλλ' ἔχειν θνητὸν ἀνθρώπων ὄν', ἀλλ' ἐρᾶν κάσθιεν.' ed. min. Cf. Bergk. Lyr. II 1025. fr.

1) Antiphanis fragmentum infra supplevimus p. 80 (100).
a scriptum ed. min.

αὶ μὲν θανοῦσιν ἔστί τις τιμὴ κάτω,
καταβῶμεν.

ὁ δὲ κωμικὸς Ἀμειψίας τὸ νεύειν ὀφραῖζειν εἴρη-
dit Bekkerus, ut habet Falck. cf. Pors. adv. 283. XII
γράδι λέγοντες αὐτὸν γεγονέναι.

715. Archippi Amphitr. II v. infra p. 989, 991. fr.
ιοθύλακον - Ἀμφιτρώωνι δευτέρῳ. Herculis fr. II κά-
χελίδες ed. min. ib. fr. III om. ἄκρας. p. 718 1 adde
Anacr. 103. p. 719 7 a f. scr. XCIV. 2 Ἰχθύων fr.
λάττιοι; ed. min. et Steph. Byz. p. 197. ad fr. V scr.
1811 N. 37 p. 88 (non 38 ut ed. II). fr. VI Θαλάσ-
όφιμος: de Thalassa den v. ad Alciphr. p. 85. fr.
ribe ex Athenaeo τοὺς μαιώτας καὶ σαπέρδας καὶ
ας. fr. XI recepta est in min. ed. Bergkii coniectura,
μὲν ἐβόησεν βόαξ fr. XII Cobetus mnem. V p. 93
; Ἀφροδίτης propter fr. IX. fr. XIII cf. ad anon. 4,
12). fr. XIV in utraque ed. corr. Athen. VIII l. 2

I. 3 ante 'Luciani' insere ex min. ed. 'apud Timaeum
ei II p. 37 d ἄνδρες Τρίτωνες, et' fr. XV scr. Athe-
VIII ad fr. XVI cf. add. p. 52. τὴν δὲ ἀρτόπωλιν,
om. cod. C, scriptum ἀρτοπωλίαν. 'an παντόπωλιν?'
ἰ τὴν παντοπωλίαν om. Par. A. fr. XVII Bk. ναχοτιλ-
; fr. XVIII Poll. X 29. p. 724. Πλούτου fr. I scr.
ἴη: eum versum ita afferunt scholia ἔστιν δὲ μοι κα-
ρόφασις εἰρημένη, nec mutavit verborum ordinem Por-
fr. II 1 A. οἴμοι. B. τί ἐστι; . . . μῶν ἔδακέ τί σε;
min. A. οἴμοι (τάλας). B. τί ἐστι; μῶν ἔδακέ σέ τις;
rd. p. 34. Vs. 2 idem κάπέβρουξέ με: hoc με cum Din-

Vs. 3 Θεοσεχθρα V. θεὸς ἐχθρία G. cf. infra p. 52.
k. path. el. 1, 3ff. Θεοισεχθρία Herwerden. fr. III
s etiam Etymologici cod. V. δημάδου M: μήτε πόλιν]
πόλεως Eustathius. fr. IV scriptum in ed. min. uno
ut h. l. coniecit editor: ῥαφίδα καὶ λίνον λαβῶν τὸ
σίρραψον τόδε, atque ita edidit Bekkerus. p. 726.
N. fr. I Mein. recepit in ed. min. librorum lectionem ἀπο-

δούς pro Toupii ἀποδύς: 'dici ista, inquit, videntur de mine, qui quum furto surreptam vestem reddidisset in convivio excedit.' ἀποδύς nuper probavit Cobetus mner 235. p. 726 (2) ap. Poll. κοχῶναι καὶ πυγαῖαι προσαγορεύ; hodie editum, idemque πυγαῖαι ap. schol. Eq. 424 restit ed. min. Pro προχῶναι cod. A Bekk. προικῶναι. De κοχῶ v. schol. Hippocrat. ap. Daremberg. notices p. 214 sq. p fr. I (v. Gaisfordi annotationem) a Lucretio exprimi Π 'suave, mari magno turbantibus aequora ventis, e terra ma alterius spectare laborem' annotavit Nauckius. p. 728 (3 certi com. fragm. v. 4, 611. fr. V adde Polluc. III 54 χιππος δὲ καὶ συμπατριώτας ἔφη. fr. VII Pollucis ita habent: παιδοτριβικὴν δὲ τέχνην Ἰσοκράτης εἴρηκεν, δὲ παιδοτριβίας Ἄρχιππος ὁ κωμικός.

Aristomenes p. 731 (3) propter Xenoph. mem. II 2 scripsit Cobetus innem. V 93: μισῶ σ' ὅτι ἡ λέγεις με τό τα. fr. IV adde Spengel. Varr. 627. p. 732 (1) Rav. εἶσι non ut ed. min. εἶσταθι. fr. II scr. ἐπεσθίειν v. p. 52 IV utrobique scr. 384e. p. 734 (3) ἀριστομάνει C ἀριστ νει A. in ed. min. corr. καὶ σφαιρομαχία inc. fr. I cf. B ap. Zimmermann. annal. 1835 p. 915. Aristophani vindi Fritzschi Thesmoph. p. 602. fr. II ap. Poll. VI 167 P φιλακόλουθος λέγει pro ἄρχεται.

p. 735. Calliae fr. priore Leutschius philol. III 570 teram proverbii partem, ἔλκε μοιχὸν ἐς μυχόν, a poeta t palam existimat, totum negat. caeterum cf. infra p. 52. (p. 736) 'ad καλλιτράπεζος pertinet glossa Phrynichi E 49 15' ed. min. p. 737 (7) priorem Calliae commemor nem errori debere putat Nauckius philol. VI 415, propter Bk. l. c. καὶ παρ' ἄλλοις corrigens. p. 738 (8) cf. ad 52. fr. IX scr. ἃ Ὅμηρος ἀματροχίας εἴρηκε Πεδῆ; fr. I τοὺς Μελανθίου Dindorfius. Nauckius philol. 6, 41; δ' ἄρα; τοὺς Μελανθίου τῶ γνῶσομαι; idem vs. altero i κοπρώκτους aptius putabat. fr. II 1 Fritzschi retract. spec. V p. 5. 10 (v. supra p. LX) ita scripsit: Α. τί δὲ σμενῆς καταφρονεῖς (hoc cum codd.) οὕτω μέγα; 'intel galas, inquit, Euripides, cur venerandam deam nescio q

(in tragoedia, ut opinor) tantopere contemnat, huius rei causam a Socrate repetit.' Eur. Hippolyti versum 99 Runkelius ad Cratin. 76 attulit. p. 739 (3) Σάκον Ven. Ald. καὶ Σάκας (voί - αν) δ' ἄ γ. Dobr. adv. M 214. p. 741 (4) μετ' ἄλλου στόμιον ap. Bekkerum. fr. VII δύο ἀδελφιδὰς τούτω μοιχῶ Par. A: BC enim om. fr. VIII Pollucis verba ap. Bekk. haec sunt: καὶ μέντοι καὶ δοκησίτους, ὃν καὶ δοκησιδέξιον Καλλίας εἶρηκεν ὁ κωμικός. p. 742 cf. infra 52. fr. X Pluti versus est 1099. in minore editione p. XIV incertis Calliae fragmentis hoc additum:

XIII

Hesychius Μεγαρικά σφίγγες: Καλλίας πόρνας τινὰς οὕτως εἶρηκεν. Cf. Photius p. 252 2: Μεγαρικά σφίγγες: αἱ πόρнай οὕτως εἶρηται· ἴσως δὲ ἐντεῦθεν καὶ σφίγγεται οἱ μαλακοὶ ὠνομάσθησαν. ἢ καὶ ἀπὸ Μαιίας οὕτως λεγομένης ἐν Μεγάροις. pro σφίγγες Nauckius φύσιγγες scribendum coniciebat philol. II 150. VI 415 sq. de alio apud Hesychium fragmento v. infra p. 52. cf. Lobeckii parall. 334. Abrentis dor. dial. 475. De Callia Syracusano v. Schneidew. mon. rheu. mus. III 82.

p. 743. In Hegemonis fragmento nunc (cf. ib. p. 421) καλὴν μάλα ταχέως ἰὼν πρὶώ μοι πουλύπονν. nimirum καλὴν cum primum in τῶν corruptum esset, postea prono errore in αὐτῶν abiit.' Mein. ed. min. p. XIV. ἀλλὰ ταχέως καλὴν Cobelus mn. V 93. ib. 5 a f. scr. 699 a. De nominis proprietate forma cf. vol. III p. 533. Keil. anal. epigr. 244.

p. 744. Lysippi fr. I l. 6 scr. Adv. p. 68. de anacoluthia (cf. Bergk. de Emped. prooem. p. 25) dubitat Bernhardt paralipom. syntaxis gr. 1854 p. 16; idem in Cratini fragm. 111 (1) 'integrum, inquit, est membrum οὐδ' αὐθ' ἡμεῖς, ecce demio huc processimus.' fr. III: nonne πῖλος pro ἐλεγκτός?] recepit in ed. Poll. Bekkerus, 'an πῖλος post ἐλεγκτός addendum?' ed. min. fr. V Bk. Poll. καὶ θεῖον δὲ εἶναι ὑπουργούντων τῶ κναφεῖ cod. A ἐπιγνάμψας idem σὺν οἷα. ib. VII 37 ἀνακνάψαι plenum fragmentum etiam Poll. ed. 77 e Par. A exhibuit Bekkerus cum Falckenburgio: οὐδ' ἀνακνάψας (σὺν δ' ἀναγνάψας. AF) καὶ θεωῖσας τὰς ἄλλο-

τρίας διανοίας (sic). p. 746 annot. l. 2 scr. βίον διόρθω-
 σιν de anonymi comici versibus his 4—12 v. infra p. 52
 53. ed. min. p. 1198 (48). Naekii disputationem vide in Opusc.
 I 338 sqq. Vs. 1 (4) ῥόδοις ἴσην Holstenius. Vs. 2 (5) γὰρ
 ἀηδῖαν H. Stephanus. cod. καὶ ἀμαληδῖαν. Vs. 3 (6) cod
 ἀλειτα μεγάλην εἰσβολὴν ἄγει. H. Stephanus τὰ γὰρ Ἀ-
 λισιὰ μ' εἰς μεγάλην σχολὴν ἄγει. infra p. 52 μὲν μεγάλην
 σχολὴν ἄγει. Naekius (cf. p. 747) in epimetro (Opusc. p. 342)
 τὰ γὰρ Ἀλισιὰ τὰ μεγάλ' εἰς σχολὴν ἄγει (denn das son-
 nenfest, das grosse, muss giebt es schön). Cobetus V. L
 p. XVI τὰ γὰρ Ἀλισιὰ τὰ μεγάλ' εἰς σχολὴν μ' ἄγει. V. L
 (7) τὸ δ' ἄλιακὸν ἔπος με μαίνεσθαι ποιεῖ: ita pro ἄκ
 [quod retinuit Naekius I 342] ed. mai. p. 748 et min. G
 Bergk. 'beiträge zur monatskunde' p. 69, qui ryanepsia int-
 legi malit. Vs. 5 (8) λείκη: cf. C. I. G. vol. II p. 392^d (no
 302^d ut infra p. 53). Vs. 7 (10) ὥστε μᾶλλον ἂν θέλοι:.
 Nauckius philol. IV 548. V 685. Vs. 8 (11) ταῦτ' ἀκρίως
 καρτερεῖν. Vs. 9 (12) cod. τοιοῦτων ξένων a pluribus cor-
 rectum. p. 748 fr. III (II) 1 ita ex Sorbonico descripsit Ge-
 fordus:

ἀλλὰ δᾶδας ἡμμένας μοι ταχὺ δότω τις ἔνδοθεν
 μοι om. ταχὺ alii, μὴ δότω Gud. ἀκρατεῖς pro ἀκρασι-
 Par. 2630 Bk.

p. 749 Leuconis fragm. I cum Fritzschio scriptum ed.
 min. ἀτὰρ ὃ Μεγάκλεες οἰσθᾶ που Παάπιδος κτλ. Co-
 terum apud schol. Hephaestionis cod. S p. 60 huius fabulæ
 auctor Γλύκιον vocatur.

p. 751. Metagenis Ἀῦραι. cf. Fritzsche Ran. p. 185. l.
 I 4 'fortasse scribendum μίσθι' ἔλυσαν' ed. min. fr. III
 παιτὰ με πᾶν ἐπερώτα, | ὃ τι ἂν βούλη Cobetus mss.
 94. fr. IV ita scriptum in ed. min. ut in cod. Ven. habet:

Τίς ἢ Κολαινὶς Ἄρτεμις;

ἰερὸς γὰρ ὢν τετιγῆκα τῆς Κολαινίδος.

τίς ἢ om. Ald. in annot. l. 3 scr. ἐν Ἀῦραις "τίς ἢ κτλ."
 753 fr. I scr. Athenaeus VI ad vs. 5 cf. Cobetum mss.
 94. Vs. 6 adde Athen. VII p. 327 d: μνημονεύει δὲ αἰ-
 (i. e. φάγρων) καὶ Μεταγένης ἐν Θουριοπέρσαις. p.

1, 2) 'excidit forsān ὅστις vel πέρσσι vel simile quid.' ed. in. annot. l. 3 scr. εἰς ξένον · l. 6 ὁδὸ πρόδοϋς Vs. 3 γορᾶς ἄγαλμα: cf. F. Beckmanni prooem. schol. Brunshersensium hiem. 1852 p. 11. p. 756 (1) Fritzschi de paronide p. 13 (non 9 ut ed. min.) κάπεισοδίοις μεταβάλλω τὸν ὄγον sive etiam ἐπεισοδίοις· 'et digressionibus, inquit, isto comoediae argumentum, ut secundae mensae epulis suis multisque spectatores excipiam.' caeterum v. vol. II 1240 infr. et add. p. 53. p. 758 (2) cf. add. p. 53. τίς ελίτης δ' ἐστὶ νῦν etiam in ed. altera, ubi vs. 2 cum Bergamo πλήν ἄρ' εἰ pro ἦ Burgessii et Dindorfii. De Calliae νόψ v. Fr. Vater. rerum Andoc. I p. 45. fr. III hodie apud Ollucem VI 103 ita habet λύχνου δὲ διμύξου τῶν κομφῶν κλύλλιος μνημονεύει, καὶ Μεταγένης

δίμυξον ἢ τρίμυξον ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.

p. 761. Aristagorae Mammacythus: Fritzschi. Ran. 185. 323. p. 762 5 a f. scr. fabula

p. 763. Strattidis fr. I. cf. infra p. 53. de fabulae inscriptione Fritzschi. Ran. p. 171. Vs. 3 Vatic. Cobeli δι' αἴεσ ὀρέστην ib. 'Ἠγέλοχον τὸν Κυντάρου ap. Cobetum. caeterum v. add. p. 53. fr. II quomodo scribendum videretur idem significatum. ed. min. ita dedit:

τῶνδε διδύμων τῶν ἐγκόνων σεμιδάλιδος.

talantae fr. I 1 Ἰσοκράτους cf. Cobel. V. L. 395. Vs. 2. quomodo Sauppis composuerit v. p. 53, ubi non recte εἶπὼν με pro ἰδεῖν με, quod volebat Sauppis. p. 766, 6 scr. Maxandridis Athen. p. 570 e, ubi praesente Jacobsio Λαγίμων scriptum (3, 165). ib. 1 a f. scr. p. 134. fr. VII scholastae verba quomodo scribantur v. ed. recent. cf. Dindorfii notationem. p. 767 (1) Callippidae fragm. scriptum in la. ed. ut p. 768 propositum est. Cinesiae fr. I post haec res certa videntur, τὰ δ' ἄλφιθ' κτλ. usque ad ἐχρῶντο κφίνω; in Par. A ita habetur: ἦ (sequitur novem decemve literarum lacuna) τοῦτ' αὐθ' ὅτι οἴνου κόφινος, δυνάμενος πῆς χάσας πυρρῶν ταῖς κοφίταις ταῦτὰ ταῦτα δυνάμενος. ad fr. II σκευῶς τι ἦν πύξιον, ᾧ κτέ. p. 769 (5) l. 9 cr. inc. fab. fragm. VII. ad fr. VI cf. 2, 808 (3). infra p.

53. Athen. p. 482c. Aeschin. Tim. § 48: οὕτω γὰρ καθαρὴ
 χρῆ τὸν βίον εἶναι τοῦ σώφρονος ἀνδρός, ὥστε μὴ ἐπὶ
 δέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. adde αἰτιᾶται ad 2, 5
 (26) suppl. p. 770 (7) de Dionyso similibusve hominum n
 minibus v. C. Keilii spec. onomatologi gr. 1840 p. 24 al. an
 epigr. p. 95. inscr. Boeol. 236. Cf. 3, 322. Fritzschn. Ran.
 245. p. 770 Cinesiae fr. IX vide infra p. 53 sq.:

σκηνὴ μὲν (ἔστιν ἡδε) τοῦ χοροκτόνου
 Κινησίου.

God. Hermannus annal. Vind. CX p. 78: σκευὴ μὲν οὖν χορ. Κ
 Cobeto mnem. IV 106 Strattis videbatur fabulam his ipsis ver
 exorsus esse: σκηνὴ μὲν ἡδε τοῦ χοροκτόνου Θεοῦ | Κινησί
 comparavit Soph. Electr. v. 6: αὕτη δ', Ὀρέστα, τοῦ λυ
 κτόνου Θεοῦ | ἀγορὰ Λύκειος. Aliter Strattidea compos
 Fritzschnus Ran. p. 196. caeterum cf. ad 1, 544 suppl.
 771 (1) recepta est in min. ed. Fritzschnii coniectura γ' ἴσ
 ἴσων κ. fr. II πολλοὺς ἤδη μεγ. ibid. fr. III Χίος παρὰ
 Κῶον οὐκ ἐᾷ λέγειν iterum affert Eustathius p. 1289
 (Fritzschn. Ran. p. 229. Leutsch. Apostol. p. 724). fr. IV
 stinctum in min. ed. ut h. l. significatum: ὑποδήματα | σε
 τῶ πρίασθαι τῶν ἀπλῶν. Macedonum fr. I 2 τοπεύ
 etiam Etymologici codd. V. M. ib. ὀνεύοντες cf. Boeck
 inscr. nav. p. 144. Caeterum ad hunc replum pertinere
 dentur quae nova protulit Cobetus ex Ven. cod. Eur
 Hecub. 462: ὅτι δὲ κρόκινός ἐστι καὶ ὑακίνθινος (ἀκρόκ
 ρος cod.) καὶ τοὺς Γίγαντας ἐμπεποίκιλται δηλοῖ Στρά
 τισ. τοῦτον δὲ ἀνιέρουν διὰ πενταετηρίδος ἐν τοῖς πα
 θηγαίοις. fr. II ὑμέσ Cobel. mnem. V 95. ὠπτικοὶ (v. inl
 54) ed. min. p. 774 (5) annot. l. 4 εἰσι δ' VL Vv. 3 ἢ
 Μεγακλέους Porson. l. c. ἢδὲ Dindf. p. 775 in Myrmi
 dum fragm. ἐν τοῖσι Toupius emendat. IV 381, atque
 etiam Bekkerus, qui v. 2 ἀπαξάπασα γῆ στρατιαὶ σιδ
 ρέων. p. 776 (2) scr. ἐγῶδα. Caeterum cf. Cobeti V. L. 90.
 777 (3) adde Eustathii p. 1240 21: λέγει δέ, φασί, κ
 Στράτις διὰ τοῦ τ, ἐγγέλειαν ἀνεψιός. ib. 6 a f. scr. Π
 ταμίοις p. 778 ap. schol. Vesp. 1346: τὸ λασβεῖν ἐπι κ

τάττεται in verbis poetae Dobraeus adv. II 204: γ' vel δ' ὅπερ-ἄπερ χοί Λέσβιοι. ἐγῶδα τοῦπί-
Meinekus: ἐγὼ δὲ τοῦπίνικος, 'quo adiutus Ahrens
i p. 21 forsau rectius scripsit ἐγὼ δὲ γ', οὔπίνικος'

Apud Cratetem l. c. aphaeresin agnoscere maluit
γ. 21. 26: ἀλλ' ἀντίθες τοι γὼ κτέ. p. 778 Troili fr. I
δῶς cod. V. fr. II om. ed. min. interrogandi nota. p.
οὐδὲν κόπρια Par. A. ad Philoctetam fabulam f. per-
sae in anon. fragmentis collocata sunt p. 673. Pho-
em III 3: ὀπιτιοτίλαν Lobeckius ad Aiacc. p. 144. Vs.
en: cf. BD ad Iliad. X 2: ὄθεν Φρύγες ἀκαστήν τὸν
καὶ Ἀθηναῖοι ἀκαστριαν (ἀκαστορά φασι D). ibid.
en: Bergkii in schedis corrigit βάρυραν. comparat
im βαβύκα et Hesychium v. βαρύκαν σφύραν (l. γέ-
ad annot. extr. cf. in Athen. exercit. I p. 44. fr.
babile est Strattin usum esse proverbio τυφλότερος
ρος, γυμνότερος) λεβηρίδος.' ed. min. Cf. vindic. Stra-
200, ubi etiam ap. Athenaeum l. c. γυμνότερον vel
ρον pro κενότερον scribendum proposuit auctor. p.
Chrysippi fragmenta utrique editioni addatur hoc:

III

ticus Darembergii 'notices' p. 215 de κοχώναις
allatis ex Aristophane Eupolide Cratete exemplis, ita
μέμνηται καὶ Στράτις ἐν Χρυσίππῳ καὶ Εὐβουλος
εἶ. p. 784 (2) extr. scr. Eustathius ad Od. p. 786
ς ἄν om. Bekkerus. Caeterum v. Bergkii analect. alex.
p. 787 (2) hoc fragmentum in minore editione hoc
omposuit editor:

λῆν' ὄρω. B. ποῖ, πρὸς θεῶν, ποῖ ποῖ γαλῆν;

γαλῆν'. B. ἐγὼ δ' ὤμην σε γαλῆν λέγειν ὄρω.

hanis Ranarum v. 303 scholion est Aldinum ex Eurii-
id Oresten 269 illatum, ubi Ven. cod. Cobeti (p. 262)
ἰ πρὸς θεῶν ποῖ ποῖ γαλῆν' γαλῆνα. ἐγὼ δὲ. Vat.
ὸς θεῶν ποῖ ποῖ χρῆμαπαρα τον θέλημα ποιεῖν γα-
λῆνα ἐγὼ δὲ. idem vs. 2 pro ὄρω habet ὄρας: — in
holion finitur. γαλῆν' Lobeck. parall. 198 n. 13. Cf.
he Ran. p. 170. 174. fr. inc. III (p. 788) recepit min.

ed. οἶνος κοχύζει κτλ. cf. Lobeck. path. elem. 1, 165. p. 789 (6) 'sufficit ἀλλ' εἰ μέλλεις ἀνδρείως | φάξιν ὥσπερ μύστακα σαντόν, aut media in μύστακα producta, φάξιν μύστακα σαντόν.' ed. min. de Antiphanis loco 3, 22 (v. 4) v. infra p. 73. p. 790 (8) cf. Hermannum in Aeschylō II 367. fr. IX cf. infra p. 54. fr. XV τὴν δὲ ὧδε ἔχουσαν διατράμιν (hoc accentu etiam Bk.) Στράτις ὠνόμασεν. fr. XVI προγονός Bekkerus.

p. 793 Theopompi fr. II l. 5 scr. ἐν Ἀλθαίᾳ ἔφη - ἄκατον τὴν φιάλην εἰρηκότος ib. ex min. ed. haec adde: 'videntur Dorici hominis verba esse et praeterea φιάλαν scribendum.' Quod sequitur fragmentum in duos divisum numeras ed. min. p. 794 (1) ὀβελισκολυχνίου: cf. Poll. VI 103 'τὸ δὲ παρὰ Θεοπόμπῃ τῷ κωμικῷ ὀβελισκολύχνιον (ὀβελισκοελλύχνιον A), τὸ μὲν σκευθὸς ἦν στρατιωτικόν, τὸ δὲ ὄνομα ὑπομόχθηρον.' altero Pollucis loco Bk. de coniectura στρατιωτικὸν μὲν τι τὸ χρῆμα. p. 795 (4) scr. Athenaeus XIV p. 797 (3) de scholio Pluti v. Ddf. qui etiam apud scholiastam εὐειτηρίας ex libris dedit pro εὐπορίας Aldi idemque haec verba εὐ πάνν λέγεις ex Flor. cod. adiecit. Vs. 1 Dobbraeus adv. II 143: φέρε δὲ σὺ vel φέρε νῦν. p. 798 (1) repositum in ed. min. ἦξις, quum ipse Theseus compellitur. p. 799 (1) scr. Athenaeus VII p. 800, 2 scr. X 180 Καπηλίδων fr. I recepta est in min. ed. Bergkii emendatio Λεόντιος ibid. vs. 2 scriptum εὐχρως πεφάνθαι. Hermannus quomodo scribendum putarit v. infra p. 54. Herwerden p. 35: Λεωτρ. ὁ κρουσίμετρος Λεοντίῳ | εὐχρως πέφανται κ. γ. ὥσπερ νεκρός h. e. 'Leotrophides metrorum corruptor tam bono colore et forma tam venusta visus est Leontio, ut defunctum se videre crederet.' Ad Platonis locum in annotatione allatum cf. Alciphron. p. 147. fr. II reponendum in utraque editione quod apud Pollucem est,

ἔλεφαντοκώπους ξιφομαχαίρας καὶ δόρη

pro ἢ δόρη. p. 801 (5) cf. Schneidewinum philol. III 254. p. 802. ΜΗΔΟΣ. de fr. I cf. add. 54 et ed. min. ubi haec annotata: 'sub Rhadamanthi nomine quis lateat ignoratur, et pro Λύσανδρον legendum λυσάνιον. Cfr. Hesychius, Λυσάνιας,

ὁ λύων τὰς ἀνίας. καὶ δυσάνιος γυνή, ἢ ἐπὶ τοῖς τυχοῦσιν ἀχθομένη. Caeterum cfr. C. Rehdantz vitae Iphicr. etc. p. 117. adde A. Schaefer. philol. III 577 sqq. p. 803 (2) Bergkiius coniecit τὰ λεία μειράκια fr. III κυμβίον: v. p. 54. M. Haupt 'berichte d. sächs. ges. d. wiss.' I 412 sq. NEMEA. vs. 8 φύσος: v. p. 54. vs. 8 A. καί etiam in min. ed. corrigendum. p. 806 (2, 3) Bergkiius 'num λεπυχανίω?' in quo π̄ν syllabam correptam esse voluit. fr. III τὰρ' ἐστὶν min. ed. recepit. de Euripide cf. Nauck. trag. fr. p. 508. philol. IV 550. Pamphilae fr. II 3 περίστατον cum Dind. ed. min. p. 809 (3) ἐπιτηθή (ἐπίθη D): ἢ τῆς τηθηῆς (τήθης V. M) μήτηρ. ib. Pantaleontis fr. II l. 1 κνέφαλλον hodie, l. 3 γνάφαλλον (Bk. γνάφαλον). Theopompi fragmenta cum Bergkio ita edidit Bekkerus, ut extrema annot. indicatum; κνεφάλλον: cod. C γναφάλωι. Penelopae fr. I τοῦ νομηγία cod. p. 811 (2) cf. infra p. 55. fr. III ὑποδοῦ λαβὼν τασθὶ περιβαρίδας Cobetus mnem. V 96. fr. IV φρυγεύς, θυτα, λήκυθος cum Bk. cf. min. ed. p. X. Pollucis verba hodie ita scribuntur: ἀγγεῖον δὲ ᾧ ἐνέφρυγον ὁ φρυγεύς· Θεόπομπος γοῦν ἐν Σ. "φρυγείς, φησί, θ. λ." p. 812 (2) cum Fritschio de mercede iudicium p. 19 ed. min.

καὶ τοι τίς οὐκ ἂν οἶκος εὐ πράττοι τετρωβολίζων
 pro vulg. εἰκὸς de fr. III aliter iudicabat Fr. Vater in Isbnā
 'archiv' IX 172. item C. F. Hermannus ind. schol. hib. Gotting. 1848 p. 5. Monacensis cod. lectionem ita exhibet Spengelius p. 618: ΘΕΟΤΤΟC CTPATΩTHCINN EPACY-
 ΜΑΧΟΥ..... ΚΑΛΙΟC... fr. IV l. 3 scr. ὁ τούτω ὑπαντιός fr. V 'malim Ἐμβαδᾶν' ed. min. p. XIV. p. 814 9 scr. p. 1753 28. p. 816 5: schol. Soph. Electr. v. ap. Dindorf. p. 244 21. Inc. fab. I Herwerd. p. 36 ὥστε μοι θακεῖν: idem in etymologici verbis καὶ Ἀχαιοῖς delebat. pro ὥς μοι Marc. cod. ὥσσοι fr. III affert Eustath. 211 12: χρήσεις δὲ τοιούτων λέξεων ἐν τῷ "τρώγουσι μύρτα καὶ πέποινα μιμαίνυλα" fr. IV est apud Ath. p. 62e. fr. V Eustathius l. c. habet γέγονας pro γέγονε. p. 818 (7) ex Clemente Alex. sua derivavit Musurus schol. Nub. 1417: v. ad Plat. 2, p. 496 (18) add. et suppl. ad fr. IX haec annotavit Bergkiius:

‘*ἀνέντατος*, vetus corruptela, l. *ἀνέντερος*.’ p. 818 (10) scr. p. 620. de fr. XV et XVII v. infra p. 55. fr. XVI scr. *λάβδα* ut apud Eupolin 2, 561 (37). fr. XIX scr. Eclog. p. 180. fr. XXV *πρὸς βιβλιοπώλας θείσομαι* Cobetus mnem. V 96. fr. XXVI l. 2 *προσεγράπτετο* (*προσέγραπτο*) Theopompum historicum esse voluerunt Moeridis editores: illum etiam aliis locis (veluti fr. XV. XVI. XVIII. XXI. XXII. XXVII) intellegi posse utrobique significavit Meinekius. Cf. ad fr. XXXVIII. p. 822 (30) apud Poll. II 18 ita distinctum: *καὶ ὡς Θεόπομπος ὁ κωμικός “πρεσβῦτις, φίλοινος, μεθύση, οἴνοκάχλη, κοχώνη.”* Pag. A *οἴνομάχλη κοχλώνη* ‘forsan κορώνη’ ed. min. fr. XXXI Bekk. et ed. min. *παρὰ δὲ Θεοπόμῳ τῷ κωμικῷ ὑπολογεῖν*: cod. B *θεοπέμπτῳ ὑπολέγειν*. fr. XXXV hodie *τανθαρουστοί* Bk. et ed. min. XXXVII pro *ὀρνίθων λεκάνην* Bekk. dedit *ὀρνιθίων λεκάνην*. Nauckius *ὀρνιθίων* (int. *κρεῶν*) l. philol. 6, 416. XXXVIII ‘hoc quidem nescio an non comico tribuendum sit, quem ubicunque affert Pollux, disertim id indicare solet.’ ed. min. p. 825 Alcaei *Ganymedes*. fr. I *Θᾶττον* ed. min. fr. III haec sola Alcaei erunt: v. ed. min.

διπύρους τε θερμούς.

Athenaei autem verba ita habent: *Αἰπυρον. Εὐβουλος ἐν Γανυμήδει. “διπύρους τε θερμούς.” οἱ διπυροὶ δὲ εἰσὶ τινες ἄρτοι τρυφῶντες. Ἀλκαῖος Γανυμήδει. Polluc. VII 23: Ἀλκαῖος δὲ ἐν Γανυμήδει “διπύρους τε θερμούς.” οἱ διπυροὶ δ’ εἰσὶ τινες ἄρτοι τρυφῶντες.* ita Bekkeri cod. pro vulgatis quae in mai. ed. leguntur. fr. IV Choerobosci ap. Gaisf. pagina est 631 26. Cf. Lehrs. Herodiano p. 82, qui in verbis *μον. λ. l. 4 a f.* pro *ἦτοι* scripsit *ἢ μόνον κωμικῶς πεποιημένος*, quod in *πεπαιγμένος* mutabat Nauck. phil. 2, 151, item Schneidewinus g. g. a. 1848 p. 1280. p. 828, l. scr. *ἐλὼν μῆνας* l. 2 Putschius *ὀτηγέχελονμῆνας* ib. IV extr. cf. infra 55. Callistonis fr. I scr. Athenaeus IX de Comaodotragoediae fr. I v. add. p. 55. fr. II extr. scr. Eustath. 1394 38. p. 831 (1) scr. Athenaeus IX ib. l. 6 scr. Emend. p. 496. de fr. II adeas p. 55. in Athenaei verbis pro *χρῖσθαι* et *μυρῖασθαι* in ed. min. *χρῖσαι* et *μυρῖσαι* con-

κωμ. fr. III scr. Athenaeus IX p. 832 Pasiphaae II reponda est tradita scriptura: καὶ ναὶ μὰ Δι' ἄλλα σκευάρι' οἰκηρια. apud Pollucem l. c. Ἀλκαίου τοῦ ποιητοῦ 'ἀκωμωδοῦ ποῦ;' Bk. Pasiphaae fr. III v. infra p. 56. Inc. fab. I l scr. πολύπους. Caeterum v. Bergkium Lyr. II 735: 'πολύ lyricus dicere: ἔθω δ' ἔμαντον ὡς '(πόδα) πώλυπος.' m ib. fr. II 'si lyrici est, inquit, possis coniiicere: μὴ μὲν σὺ περὶ κνάφον | περστείχην ἔνα κύκλον.' cf. Ahrent. d. p. 254. dor. 540. Gudiani etym. locus est 330 18. fr. etiam ad trochaicos numeros revocari posse ἐβίασεν scribido indicatum ed. II. fr. V lyricum intellegunt Matthiae. rens. Bergk. fr. 147. fr. VI ἀλαζών: ὁ ἀλώμενος. οὐδ' Ἀλκαῖος. fr. VIII ad lyricum rettulit Matthiae: cf. Welckeri opusc. 1, 143. Bgk. fr. 143. Hoc loco dabimus quae min. ed. p. XV scripta sunt. 'ad Alcaei fragmenta etiam sic adnotanda:

IX (2, 22. 187)

stathius Od. 1571 43: τῶν τις δὲ μεθ' Ὀμηρον τὸ μὲν λον δωρίσας εἰς μάλον τὴν δὲ ὄψιν εἰς εἶδος μεταλαβὼν ἰ μεταθεῖς τὰς λέξεις, Ἀλκαῖος δὲ ἦν ἐκαῖνος ὁ κωμικός, εἰδομαλίδην ἔφη σκωπτικῶς τινα διὰ τὸ καλλωπίσθαι τὰ μῆλα τῆς ὄψεως, ἐρευνθόμενον δηλαδὴ κομικῶρον. Bergkius non praeter rationem εἰδομαλίδας vocem ntra disertum Eustathii testimonium Alcaeo Lesbio ascripsisse videtur, v. 'beiträge zur griech. monatskunde' p. 15 not. que aliena fuerit talis confusio ab Eustathii more. cf. Ath. p. 469a: ἔφηβος. τὸ καλούμενον ποτήριον ἐμβασικοῖτάν τως φησὶ καλεῖσθαι Φιλήμιον ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ τικῶν ὀνομάτων ἢ Γλωσσῶν, unde Eustathius II. p. 1299 fr. τῷ κωμικῷ Φιλήμονι ἐμβαθυχύταν affinxit. difficilis ergo erit huius rei diiudicatio et patens suspicionibus locus. de Schneidewinum philol. I p. 360 sq.' H. I. item Bergkii fr. II p. 734 (151). idem Bergkius etiam Hesychii gl. ἄμ' ἕρα — ἄμ' ἡοῖ ad Alcaeam com. referri posse iudicabat 730 (123), cui Welckerus (l. c. 144) hoc Athenaei ascribit (Bgk. fr. 140) XI p. 478b: τὰ μόνωτα ποτήρια κότυ-

λοι, ὧν καὶ Ἀλκαῖος μνημονεύει. Postremo v. ad Bergkii fr. 152.

p. 835 (2) βαυβᾶν, aliud huius vocabuli exemplum (v. 2, 187. ed. min. p. 1259) infra in anon. com. supplementis invenies. p. 836 inc. fab. I 2 Ἰσθμοῖ cum Cobeto (v. add. 56) ed. min. p. 837 (3) l. 1 πλινθίον πηχναῖον Bk. pro Κάνθαρος Θραξὶ Par. A habet Θραξὶ καθαρώς.

p. 838. Dioclis fr. II πλύνει Photius. Suidas non τῶν, ut ed. min., sed τὰ omittit. p. 839 (4) ἀσκοθύλακον ib. post Athenaei verba p. 307 d tolle interrogationis notam. Μέλιτται. fr. I cf. infra 56. p. 840 (5) scr. Theognostus Cramerii II . . . Ἀττικοὶ δὲ τιγγάβαρον p. 841 (1) γέρων γενίσθαι, περινοησάτω δ' ὅπως | ἔτι νέος ὧν κτλ. ed. min. non spreta priori coniectura, τοῦτο δὲ προνοησάτω | ὅπως νέος ὧν κτέ. cf. infra p. 56. caeterum cod. vs. 3 ἀγαθῶν 4 καταλύση 5 τρίψη: correxit Bk.

p. 843. apud Poll. VII 40 γῆν δὲ σημηκρίδα Bk. ib. l. 3 cod. C Εὐπόλις εἶπεν καὶ ἄλλοι. l. 7 scr. γῆν σημηκρίδα

p. 844 ad Κεραύρου fr. II: apud Stob. 85 21 Vind. cod. τὰς ἀγορὰς in Κρητῶν fragmento τοῖς τρυπάνοισιν ἀντίπαλον ὀπήτιον recepit Bekk. traditas lectiones ὅπερ ἀρχίλιον (vel ἀγγίλιον) memorans. cf. Bergk. Lyr. II 575. idem Bekkerus VII 83 τὰ δὲ ὀπήτια ὅπερ (hoc A: om. caeteri. 'an ὀπέα?' Bk.) ἐν Κρησὶ Νικοχάρης ἐκάλεσι. p. 845 2 scr. Νικοχάρης ἐν Λάκωσιν. p. 846 inc. fab. fr. III ita scriptum ed. min.

εἰ πείσομαι τὸν ἀηδόνειον . . .

ὑπνον ἀποδαρθόντ' αὐτὸς αὐτὸν αἰτιῶ.

virorum doctorum coniecturas v. infra p. 56.

p. 848. Nicophontis fr. I. II v. add. p. 56. in illo σέφους δὲ V. ad alterum 'Nicophon scripserat aut σκυταλίον τοῦδε, aut σκυταλίον τῆς τε διφθέρας.' ed. min. fr. III (p. 849) om. interrogandi signo scr. ἀρ' ἀράχνιόν τι φαίνεται ἄμπεφυκίναί. Pandora fr. I ὁ δ' ἐξυφαίνεθ' ἰστόν (ἰστός Bk.), ὁ δὲ διάζεται ed. min. p. 850 (3) ap. Poll. II 11 αὐ καὶ τῶν εἰρ. Bk. ad fr. IV cf. add. p. 56. Sirenum fr. I 2 εἰάν — σῦκά τις μεσημβρίας | τραγῶν καθεύδη requirebat Cobetus mem. 5, 96. de fr. II. III cf. Fritzsche p. 109.

15, qui pro ἄλλος scribendum coniecit γαλεὸς μαχέσθω κτλ. II 3 aut κυλινδέτω aut καλινδείτω requirebat Herwerden p. 38: cf. Cobet. V. L. 133. p. 852 (1, 1) ἀχραδοπώλαις cf. p. 56. ad vs. 5 (non 4 ut ed. II) referenda quae p. 854 (8) collocata sunt. fr. II 1 ἐγὼ μὲν ἄρτους: 'loquitur unus operariorum, qui fabulae nomen fecerunt. non recte Pors. . . ἔχω.' ed. min. Caeterum v. p. 56. fr. III 1 γενναῖος ἴσθ', ὧ οὔτος, ὀλίγον ἀνάγαγε ed. min. ut p. 853 propositum. p. 853, 1 ἐγχειογαστόρων V. ἐγχειογάστορα G. VIII (v. ad I 5) om. ed. min.

p. 856 annot. l. 1 scr. ὁπότε τὰ παιδία φιλοῖη

p. 857. Philyllii fr. I Stephani verba hodie ita (p. 197 1) leguntur: Φιλύλλιος Αἰγεῖ "ὁ πάππος ἦν μοι γαλεὸς ἀστερίας", ἴσως διὰ τὸ πεποικίλθαι παίζων. de Auge fab. v. add. p. 57. fr. II γαλακτοχρῶτας cf. Lob. parall. 255. fr. III 3 ὁμοῦ δὲ λάλων ed. min. in ordinem recepit. cf. Fritzsche Eup. vers. fr. p. 21. l. 3 a f. πλήθη v. Alciphr. p. 170. Caeterum cf. ad Eubul. 3, 213 suppl. p. 861 ann. l. 4 scr. Athen. III l. 11 corr. 104 f l. 13 'Vs. 2' p. 862 (3) ὅ τι κα λέγη ed. min. et Bekk. ut h. l. coniectum. ὅ τι κα λέγει Cobetus mnein. V 96. aliter Herwerden p. 38. ad fr. IV scr. Φιλύλλιος γὰρ ἐν Πόλεσι fr. V ἀνθρακοπώλης ex codd. hunc Bekkerus ita: λέγει γοῦν Φιλύλλιος ἐν Πόλεσιν ἀνθρακοπώλης, κοσκινοποιός, κηπεύς, κουρεῖς.

p. 863 (8) 'λιγγοφειδάργυρος v. infra add. p. 57. ad Φρεωρύχου fr. I haec pertinent Et. Gud. 532 35: τορός — σηαίνει δὲ καὶ ἐργαλεῖον φρεωρυχικὸν καὶ σκαφεῖον παραφυλλ' . . v. Et. Gaisf. 2138 ubi haec annotata: δὲ οω. D. qui ποχ σκαφεῖ) παραφυλλίω: — παραφυλλίω: — (sic) σκαφεῖω παραπλήσιον Call. παραφυλλίω. σκαφεῖον παραφυλλίω P. σκαφεῖω. ἢ φυλλίω M. In Sorb. καὶ σκαφεῖον παρὰ τῆ φυλλέω i. e. παρὰ φυλλίω. p. 864 fr. II scriptum in min. ed. ut I. propositum est: ἀμυγδάλαι, καρύδι', ἐπιφορήματα. 'ὦα in recedenti versu poeta memoraverat. nisi ita distinguere πα- φ', ἀμυγδάλαι, | καρύδι', ἐπιφορήματα.' ed. min. annot. 3 scr. 640e l. 8 scr. II p. 52b. p. 865 (3) 'excidit for- φη ὄρφω.' ed. II. fr. V 'malim κάμηλον.' ib. et fr. VI (VII)

'forsan Μενδαῖον ἦδὺν ὥστε μηδὲ κραιπαλαῖν.' fr. IX ed. II) cum Porsoo ita (v. infra 57) in ed. min. scriptum
 καὶ λύχρον δίμυξον οἴσω καὶ θρυαλλίδ', ἦν δέη.
 cf. Dindorf. ad Ath. 700 f. (ita pro 699 f. infra corr.):
 Philyllii versus reliquias esse recte coniecit Schweigh. ex
 tomac verbis ad p. 699 d appositis et Polluce.' fr. XIII
 ἀντὶ τοῦ ἄλλας etiam min. ed. suadet. adversatur Bernh. :
 II 2 p. 1789. Choerobosci locus est 268 25 Gaisf. cf.
 Cobeli qui in Lycaonis verbis: τὸ ἄλλας εὐῶδες ἢ δυοὶ
 ὀρύσσεται." καὶ πάλιν "ἀλάτων μέδιμον." apud Steph.
 73 1 ὡς πηγνυμένον ἐκεῖ πολλοῦ ἀλός ex Eustathio n
 situm.

p. 867. Polyzelus. l. 2 scr. 261 sq. *Δημοτυν*
ρεως: cf. Fritzsche Ran. p. 232 sq. I 1 Cobetus mnem
 97: τριῶν κακῶν ἐν γοῦν ἐλέσθ' αὐτῶ' στί πᾶσ' ἀνά
 aliter infra p. 57. annot. l. 1 scr. 613 4. l. 12 'Vs. 4' l
 perperam utraque ed. ἔξει pro ἴξει scripta est vulg. le
 Gaisf. codd. D. P. M fere sic habent: ἴξει ᾧ ἐννεάκρουνον.
 δρον τόπον. ed. min. ita dedit:

ἦξεις ἐπ' ἐννεάκρουνον εὐνδρον ποτόν.

verba 'πρότερον Καλλιρρόη ἔσκειν' ibi Choerili in Pers
 fuisse videntur. l. 3 scr. τὰ λουτρά fr. IV Elmsleius
 Acharn. 1110 ita scribebat: λεκανίῳ γὰρ ἐναπονήψει πη
 τον, εἶτ' ἐνεξεμεῖ | εἶτ' ἐνεκπλυνεῖ δέ, κᾶτ' ἐναποπατή
 Μανία. Bekkerus ad dimetros revocavit eodem modo q
 p. 869 descripti sunt. nuper Cobetus mnem. V 97 hos ed
 narios restituebat: ὥσπερ λεκανίῳ τῶδε γὰρ πρῶτον μ
 ἐναπονήψει, | ἐνεξεμεῖς, ἐνεκπλυνεῖς, ἔπειτ' ἐναποπα
 σει. p. 869 (1) ἱερὺς γὰρ ὢν τετύχηκας recepit ed. min. t
 scr. ἐπ' ἄκρας p. 870 (3) l. 3 cf. Vindic. Strab. p. 170. et
 terum Diogeniani epit. Vindob. III 98 proverbium ita scriptu
 affert: ὥσπερ Χαλκιδικὴ τέτοκεν ἡ γυνή. p. 871 (1, 3) l
 Ἀθηναίων voce βραχυπαραλήκτω cf. supra p. LXVIII. d
 Scymn. p. 57. infra p. 58, ubi pro eo quod in marg. ed
 καύναξ iam reg. pros. 63 καύαξ praebuerunt. διαφορῶν
 reg. 31. Eustath. 1220 55. l. 5 a f. scr. 'Vs. 3' p. 872 d
 ita Bekkerus ex Par. A edidit

ἀλλ' οὐ τρυγερά τὰ φθέγματ' οὐδὲ γλύξιδας.

l. II 118: καὶ τρυγερούς τὰ φθέγματα, ὡς ἔφη Πολύ-
λος ὁ κωμικός "ἀλλ' οὐ τρυγερά κτλ." cf. vulg. lect. ed.
i.

p. 873 Sannyrionis fr. I καλεῖτ' ἀσέμνως Cobeto pro-
tur mnem. IV 112. p. 874 (1) in Danaae fr. vs. 1 τί ἂν
όμενος ed. min. τί οὖν (cf. Fritzschi. Ran. p. 170) Cobe-
ex optimis codicibus: v. V. L. 106. idem (v. schol. Eur.
262) vs. 2 ζητητέον. φέρ' εἰ γενοίμην "γαλῆ. vs. 3. 4
beti libri ἀλλ' Ἑγέλοχος μ' ἐμήνυεν (μεμήνυεν Ven.) ὁ
γκικός | ἀνακράγοι τ' (ἀνακράγοιτ' Ven.) ἂν οὗτος εἰσι-
ν μέγα. vs. 4 αὖ om. Ven. p. 875, 5 scholion Aldinum
. l. 18 scr. 'vulgo vs. 4' IΩ. Σαννυρίων Ἴοϊ, libri ποῖ:
Elmsl. Acharn. 460. Pors. adv. 89.

p. 877 Demetrii fr. II 1 Voss. Etymol. et ipse κατέ-
λον p. 878 (2, 2) 'legebatur ἀποβλέπουσα sine ἀεί.'

p. 879 Apolliphanis fr. I l. 8 scr. Coisl. 99 cf. ad Zenob.
9. p. 880 (1) ita explebat Cobetus mn. V 97, ut legeretur:
Θεν ἂν κύαθον λάβοιμι τοῖς ὑπωπίοις; annot. l. 1 scr. Rav.
n. ad fr. II l. 8 cf. infrap. 58. Κρητῶν fr. I 4 τὰς φιβάλεως
ς πάνυ καλὰς στεφ. ed. min. legebatur τασδί (τὰς δὲ AB)
βάλεως πάνυ. Caeterum confero Polluc. X 69: ἐπεὶ δ'
ν εἴρηται ὁ τραπεζοφόρος, ἔστι καταχρησθαι τῷ ὀνόματι
ἢ ῥηθέντι ἐπὶ τοῦ τὴν τραπέζαν φέροντος, ἧ ἐπῆσαν
ἰς ἄρχουσιν αἱ μυρτίαι. fr. II receptum in min. ed. δι'
φρας. l. 2 scr. δὲ Κρησί "Καὶ λεπαστά μ' κτλ." libri
ὶ λεπαστὰν ἀδύοινον εὐφραίνει. fr. III de Apolliphane
ritabat Fritzsche ad Ran. p. 188. Θεοῦ ξενικοῦ templum af-
littica inscriptio apud Boeckhium 'monatsb. d. pr. akad.
wiss.' 1853 p. 571, 17. p. 882 (2) κέννιστο cod. D Gaisf.
κνήστο τοῦ ἀριστοφάνους V.

p. 884 (2) Cephisodoro utraque ed. restitue ex Pol-
:

σανδάλιά τε τῶν λεπτοσχιδῶν,

3 ὡσπερὶ θεράπαιν' probatur Fritzschio Ran. p. 195. p.
b (4) γῆν δὲ σημηκρίδα Bk. cf. ad 2, 574. 843 suppl. p.
b (2) apud Poll. IV 173 Bekk. τὰ δὲ ὀνομαζόμενα στα-

Θμία σταθμά ἐπίσταθμα καὶ στάσιμα ὠνόμασε Κηφρος ὁ κωμικός. item X 126: στάσιμα δὲ τὰ σταθμια φισόδωρος κέκληκεν. illie quum Par. A haec praebent Θμία ἐστὶ στάθμα στάσιμα ἓνια κηφ. ὠνόμασε, nes tale quid reponendum sit: τὰ δὲ ὀνομαζόμενα σταθμια σταθμα στάσιμα ἐν 'Υι Κηφ. ὠνόμασε.

p. 887 Epilyci fr. I l. 5 τιπιγόνιον Phot. τ. Bergk. comm. 432. alterum Κωραλλίσκου fr. ita c. suit Ahrens dor. 482, consentiente Schneidewino phi 262, ποτιτὰν κοπίδ' οἰῶ, σώμαι. | Ἐναμνκλαῖον ποπέλλω | βαράκες πολλοὶ κᾶρτοι | καὶ δωμός τις μὲ δύς. ἐν Ἀμνκλαῖον pro ἐς Ἀμ. dictum non esse co Bergk. comm. crit. I p. 29. nuper ἐν defendit in 'z. f. d. alt.' 1852 p. 14, item πάρα Γέλλωσιν: non pe Ahrenti, qui philol. VI 656 Epilyci carmen hoc modo s. ποτιτὰν κοπίδ' οἰῶ σώμαι. | ἐν Ἀμύκλαισιν παρ' Ἀπ βαράκες πολλοὶ κᾶρτοι | καὶ δωμός τις μάλα ἀδύς. terum de πάρακα (p. 888 19) v. infra p. 58. p. 88 corr. min. ed. 'Athen. I p. 28 e'

p. 892, 3 scr. p. 634 f: l. 12 scr. 'Vs. 4' in A cratis fragm. inc. ἀγαλακτίας maluit editor add. p. 58 pter Poll. III 50, ubi Bekkerus ex Par. A edidit: τὸ ε ἔχειν γάλα γαλακτιᾶν (non ἀγαλακτιᾶν ut ed. min. λακτίαν BC) τινες ὠνόμασαν.

p. 900, 1 scr. Athen. IX item l. 16. p. 902 extr. E. A. Struve de Eupolidis Maricante 1841. C. F. Hera prooem. Marburg. aest. 1842. Theod. Kock. de Philonid Callistrato Gubenaë 1855. p. 905, 9 a f. scr. Olymp. LXX 1. p. 918 2 a f. ἄνδρα παγκρατιαστήν Cobet. prosop. noph. p. 55. ib. Ἐρμόλυκον propter Herodotum IX 105 linebat Bergk. p. 978. alium agnovit 'zeitsch. f. d. alt.' I p. 963 n. 3. p. 920 not. πρῶας Bergk. n. rhen. m. I p. 928 1 sqq. assentitur Beer 'über die zahl der schauspi bei Aristophanes' p. 19. 33.

p. 943. Aristophanis Aeolosicon. fr. I cf. Frits Ran. p. 150 sq. fr. II apud Suidam Gaisfordus ἀγοράου γουσι. τὸ δ' ἀγορῶν βάρβαρον cum A. B. gramm. Bk. |

ibetus mnem. V 184. fr. III κόλλυβος latere videbatur eo adv. II 249. fr. IV scr. *δοῖδονξ, θυντα, τυρόκηστις*, α: cf. ad Platon. 2, 630 suppl. fr. V et VI quomodo igi voluerit Hermannus v. p. 59. p. 945, 8 a f. scr. neus IX p. 947 (9) Bekkerus *κοιτών ἀπάσαις εἰς, ς μί' ἀρκέσει*. fr. XI Cobetus mnem. IV 114 ita scribit composuit Dindorfius. annot. l. 7 corr. 48 C: fr. XIII itzsch. Ran. p. 81. *ἀκρεματίαν* servavit Bekk. idem K 118 *δῆλον ὅτι λύχνια κτλ.* ib. X 127 *σηματοφω-* cod. Salmanticensis *σηματοφόρον*.

. 953. Amphiarai fr. I 1 Cobetus in Plat. p. 80: *τί τὸ ταν ἦν;* de altero versu v. supra p. LXXXVIII. fr. II 59. fr. III ὄψον praeferebat Herwerd. p. 38. fr. IV r. p. 70 23. fr. IX Bekkerus *τὸ δὲ ἐπεγείρειν αὐτὸ τοῖν ἀναφλᾶν καὶ ἀνακνᾶν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράφ λέγει.* *αφλᾶν* Par. A *ἀναφᾶν* habet, om. B. *ἀνακνᾶν*] *ἀνακλᾶν* ἰ *ἀνακνᾶν καὶ ἀνακλᾶν* A. p. 956, 7 οἱ δὲ *στύειν* cum Dorv. ut Hesych. de Platonis loco v. 2, 635 (4)

fr. XIII cf. Macar. III 7. Apostol. Leutsch. X 49. fr. pro *φέρει* malim *φέρει*. cum fr. XVII Euripideum, ὦ *ρὲ κἀναίσχιντε καὶ τολμηρὲ σύ*, comparavit Nauck. trag. 379. ad fr. XIX v. p. 59. fr. XX *διὰ τοῦ ἔ ἦντεβό-* D. M. *ἦ ἦντεβόλησε* V^b. de alio quodam Amphiarai ento v. ad Plat. 2, 618 suppl. (ed. min. p. 358).

. 961. *ΑΝΑΓΥΡΟΣ*. huius fabulae fragm. Dobraeus II 259 reperire sibi videbatur ap. Et. Gud. 330 52: *πτερόν δὲ τοὺς γράφοντας κατακνησθεῖν* (Equit. 768) *τε Ἀριστοφάνους ἀναγνώσεως· ἀλλὰ ῥίμψα δέδοικα ἰ πράγματα ἡμῶν διακνήσει* (Dobraeus, forsān, inquit, *ισαρὰ τῶ Ἀριστοφάνους Ἀναγύρω. Ἀλλ' Ἀριφράδη δέ-* | *ἡμῶν διακναίση* vel *διακνήση*). p. 961 (1) *μὴ κλαίειν* Sorb. de fr. II v. add. p. 59, hinc in min. ed. cum eo scriptum: *ψῆχ' ἡρέμα τὸν βουκέφαλον καὶ | τὸν ατίαν*. Cobetus mnem. IV 127: *ψήχ' ἡρέμα | τὸν ἴφαλον καὶ ποππατίαν*. ad fr. VIII (sive malis ad 2, fr. II) confero Poll. VI 51: *καὶ ἐψηγῶν δὲ λοιπὰς εὐ-* *σι βρωμάτιον ἦν*. fr. IX scr. Athenaeus IX fr. XI cod.

Rav. καὶ μὴ Πέρδιξ χθές ἦν χολός. Nauckius (v. Ar. B p. 241) καὶ μὴν χθές παρῆν | Πέρδιξ ὁ χολός, quod probatum ed. min. p. XI. fr. XIII βροντᾶ (ita corr. p. 59) μὲν αὖ cum Fritzschio Meinekio. fr. XVII: cf. G. Hermann. Jen. allg. lit. z. 1842 p. 509. Fritzsch. Ran. p. 305. de XVIII v. Fritzsch. Eup. vers. fragm. p. 11, qui anonymi v. sum p. 965, 12 (Bergk. Lyr. II 1047. Cf. infra p. 124) supplebat ὡς παχυσκελῆς κτλ. v. ib. p. 18. de fr. XIX v. p. 11. annot. l. 6 scr. 1604 18.

p. 973. ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΙ. l. 5 ὑπὸ Καλλιστράτου: Wolfii prolegg. p. LXIII. Boeckh. de Pind. carm. crisi p. 3 l. 8 haec verba (scribendum videtur: Ἀρχίνος Ἀθηναῖος l. 7 collocanda sunt post Ἀθηναίους. l. 16 τὸ δὲ πλάσσει Δούριδος: cf. Hulleman Duridis Sam. p. 161. p. 974 (6) l. scr. 911 63. cf. Porson. Aristophanica p. 246. fr. XI 'c cod. A ἐπίγνον exhibeat fortasse forma ἐπίγνον restituet est, ut scripsit Porsonus; cf. Holcad. fr. XXIV.' ed. min. 977 (15) haec in Vossiano ita scribuntur: ταραττων καὶ ἐποδιζων. Ἀριστοφάνης "ἄνθρωπός τις ἡμῖν ἐγκινούμενος in editione alt. mutati sunt fr. numeri XVI—XXXVII. ad XVI p. 978, 7 de Hermolyco aliter iudicavit editor 'zeitse f. d. alt.' 1845 p. 963. p. 980 5 corr. ἄ τινες p. 981 ὄν εἰς ἄχρα cf. ad anon. 4, 629. Leutsch. paroem. II p. 125. XXIV adde paroem. II p. 88. ad fr. XXVI cf. add. p. 60. XXI annot. l. 4 post 'omittunt' haec adde 'et βοιδάριον, ille βοδάει, habent.' fr. XXVIII τοὺς δ' αἰεὶ ἰγῶντας οἱ παλαίριγσειβίους (ἰγροσιδίους A ἰγῶσι βίους B) ἔλεγον, οὗς νῦν δυσρίγους. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Βαβυλωνίοις δύσριγ εἶρηκεν. ad haec Bekkerus: 'Ἀρ. δὲ δυσρ. εἶρηκεν exprunt Dindorfius, illa ἐν Βαβυλωνίοις ante ἔφη p. 187 2 reponi hoc est in his, θέρμα καὶ πῦρ Ἀριστοφάνης ἔφη. "δ' ἔχων θέρμαν καὶ πῦρ ἤκεν." v. 2, 1191 (63). ad ὑποκορισμὸν fr. XXX cf. Bernays. n. rhen. mus. VIII 588. ad Anaxandr. 3, 172. Alexid. 3, 446 (2). fr. XXXI scr. p. 414 4 p. 985. ΓΕΩΡΓΟΙ. fr. I traditam scripturam personarum que descriptionem servat Cobetus mn. IV 115. annot. l. scr. ἀφορμάς fr. IV adde Suidam v. κώδεια. εἶδος φασκί

; μήκωνος κεφαλή. Ὑπερίδης (fr. 280 Saupp.) καὶ Ἀρι-
άνης. fr. VI scr. 634 38. fr. VIII 3 σκάψαιτ' etiam
ib. ἀποκλᾶσαι τε cod. B. pro διελκύσαι (cf. infra p. 60)

Stob. II p. XXVIII scribendum proposuit σύχνη' ἐλκύν-

Euripidis versus v. apud Nauckium trag. fr. p. 398. p.
(12) vulg. apud Priscianum εἴ γε Κιλικίας αἶμα, quae
censis codicis (Spengel. 627) ductu εἴρηκεν "ἀλλ' κτλ."
vnde videbantur infra p. 60, ut poetae haec sola relin-
untur: ἀλλ' ἐξολοίμην, φαθὶ λέγων. Comparabam haec
iani II p. 182 Kr. (Speng. 623) Πλάτων ἢ Κάνθαρος
αχία οὕτως ἤρξατο, item τουτέστιν Prisc. II p. 186. Cf.
p. XLV. fr. XIII. hos versus nuper in tractatu Harleiano
Gaisfordus Heph. I p. 333. fr. XV scriptum in min. ed.
addendis p. 60 correxit Meinek. fr. XXI τὴν τρά-
ν: v. Apollonh. fr. 2, 880 (1). fr. XXIV l. 2 scr. ἐπὶ
αἴσια ἀγγελλόντων. ib. l. 5 'at Aristophanes certe καλὰ
αταγεῖς dixisse videtur' Bergk. eamque proverbii for-
probavit nuper Cobetus mnem. V 183. fr. XXV l. 2 scr.
ἦται αὐτῆς l. 4 'pro αὐτῶ Μελιτέων malim ἐν τῶ
ιτέων' Mein. v. ad Plat. 2, 689 (28) suppl.

ΓΗΡΑΣ. p. 997 fr. VI λορδοῦ cum Brunckio scriptum
in. fr. VII cfr. Henrici Keilii annot. critica: ἀπόπλει σε τὲ
ἀπόπλεισε τί ἐπὶ R ἀπέπλεισε τεὸν ἐπὶ P ἀπέπλεις
ἐπὶ A annot. l. 2 νῦν τὴν ὁδόν, τὴν πεζὴν πορείαν
παρεισάγει ad ἀποπλεῦσαι pro πορευθῆναι cf. Phe-
2, 303 ad vs. 21. infra p. 28. ad fr. VIII cf. add. p.
fr. IX annot. l. 3 ἡγγῆ μ' p. 999 v. p. 60. ad fr. XI annot.
βακτηρία ὁρθή: ἦν καὶ εὐθεῖαν ἐκάλουν Gaisf. c. libr.
XIV. de hoc loco explicatius dixi in add. p. 60. 61, ubi
pta Fritzschi emendatione Segueriani grammatici verba
omposita sunt:

λογίσασθαι καὶ ἀπολογίζεῖν τὸ ἐπεξελεθεῖν ἕκαστα.
λοπιζεῖν. Ἀριστοφάνης ἐν τῶ ὁ Γῆραι·

ἐγὼ δ' ἀπολοπιζεῖν τε καὶ ἐπ' ἀνθρώκων

ἀνθρώκων excidisse ὅπτᾶν suspicatur Cobetus mnem. IV
itaque recte hoc testimonium in caussa sua nuper reiecit
ibaenel. philol. IV 207. Caeterum cf. Meinekii emendatio-

nes vol. IV 683. 719. p. 1000, 20 scr. p. 451. fr. τευτλίον Bekk. idem retinuit περίκομμα, Dindorfius ὕμα Vs. 2 θρεῖον, ἐγκέφαλος cf. Fritzsche Ran. p. 87. πυγοσύνη etiam Cobetus Diog. 'haec sunt deliciae tu carnem improbam.' fr. XVIII 1 τίς ἂν φράσει' ὅπ τὸ Διονύσιον; legebat R. B. Hirschig. phil. 5, 276. scr. Antiatt. Bekkeri extr. annot. cf. Fritzsche Ran p. : XXII Eustathii annotatio est 1292 61. p. 1003, 26 σι cf. C. Keillii anal. epigr. p. 219. Bergk. 'zeitsch. f. d. al p. 177. p. 1004 v. infra 62.

ΓΗΡΥΤΑΔΗΣ. p. 1006 (1) ad vs. 2 ἐν' ἀφ' fius, τῆς τέχνης Tourpius. ad vs. 4 οὗς ἦσμεν ὄντας beti V. L. 382. vs. 11 ὠχεῖσθ' L ὠχεῖσθ' V cf. P vs. 12 ἦν ἴπολις ξυνέλθῃ: cf. Herod. VIII 138 μέτω ἐρρῦη. adv. Neaer. (or. 59) § 99 ὁ γὰρ Ἀσιωπὸ μὸς μέγας ἐρρῦη, ibid. ὕδωρ-γενόμενον τῆς νυκτὸ Demosth. 18 136: τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ καὶ ποοντι καθ' ὕμῶν in hoc Gerytadis fragm. Madvigiu 1, 677: τούτους γάρ, ἦν ποτ' ὀξὺς ἔλθῃ, ξυλλαβῶν. 1007, 14 cf. Mein. ad Eupol. 2, 538 not. ad fr. III p. 62. fr. VI scr. Etym. M. p. 53 14. fr. VIII Cephitem intellegit Fritzsche. Ran. p. 312, qui de fr. IX ibid p. 104. scholii verba quomodo e codicibus scribantur Dind. Dübner. Hirschig. fr. XII ad iambicos tetrametr Dindorfio revocabat G. Hermannus 'n. jen. allg. lit. z. p. 509: ἦν δέ | τὸ πρᾶγμα' ἐορτή· περιέφερε δ' ἡμῖν λεπαστήν | ταχὺ προσφέρων παῖς, ἐνέχεέν τ' ἐφόδινο βενθῆ: hoc ἐφόδια 'auf die reise' interpretatus. do agnoscebat Herwerden p. 39. p. 1010, 6 scr. τὸ βάθειρίστησιν ὁ κωμικὸς τοῦ ποτηρίου l. 12 apud Bk. h leguntur: περιέφερε δὲ κύκλῳ λεπαστήν ἡμῖν ταχὺ πρων παῖς, ἐνέχει τε, hoc τε ex Athenaeo additum. l scr. Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ fr. XVI 1 κατεκοττάβιζο τεκοτταβίζοντο Par. A. fr. XVII ita scribendum conieci mannus l. c. p. 510: φημί δ' οὖν ἐγὼ βροτῶν ἅπα ἐκλαπῆναι. Bothius: φήμη' στίβι ἐξ ὠῶν βροτούς ἅπα ἐκλαπῆναι. Cobetus: φήμ' οὖν ἐγὼ 'x τούτου βροτούς· τας ἐκλαπῆναι v. *Orat. p. 151. V. L. 367. de fr. XVII

Fritschius Ran. p. 279, qui huc referebat inc. fr. p. 1184
ἄξιόλογον τὰρα κοκκιεῖς ῥόαν. idem cfr. de fr. XX ad
 Ran. p. 44. fr. XXI scr. Athenaeus XIII Harpocraton. p. 130
 9, *Ναῖς ἑταῖρα τις Ἀρσίας - καὶ Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ,*
 annotavit Nauckius. fr. XXII scr. Etym. M. p. 420 l. XXV,
 2 *πασγητισσῶν* Mein. vol. 4, 386. fr. XXVIII Poll. IV 181
 Bekkerus: *ἡ που δὲ καὶ δεσμία. καὶ κατάπλασμα ἐν Γηρυ-*
τάδῃ, καὶ ὀθόνιον τὸ ἐπίδεσμον. fr. XXXI *περίθρουν* etiam
 Bekkerus scripsit. XXXIII *ἀντίτεχνοι* Gerytadae vindicabat
 Fritschius Ran. p. 279. fr. XXXV (Fritsch. Ran. p. 200)
 vide infra p. 62. ed. min. fr. 181. ibi corrige numeros fra-
 gmentorum ita XXXIV. XXXV.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ. cf. Fritzsche de parops. p. 9 extr. p.
 1015 (1) Eustathium contulit Nauckius p. 1864 31: *καὶ Ἀρι-*
στοφάνης ἐν Δαιδάλω ὑποθέμενος αὐτὸν εἰς πολλὰ μετα-
βαλλόμενον καὶ πανουργοῦντά φησιν "ἤδη τις ὑμῶν οἶδεν
Εὐρύβατον Δία;" ὡς τοῦ Εὐρύβατου δηλαδὴ ποικίλου ὄν-
τος ποτηρέεσθαι. hoc οἶδεν etiam Dobr. volebat, v. p. 62.
 apud Suidam Aristophanis versus post haec *πλουτοῦντα καὶ*
πανουργοῦντα sequitur, non ut min. ed. post *Εὐρύβατος.* fr.
 III ita scripsit Fritschius de parops. p. 7:

*πάσαις γυναιξίν ἐστιν ἐξ ἑνός γέ του
 ὥσπερ κτλ.*

idem Fritschius priore Athenaei loco Platonis nomen Aristophani substituit, ut etiam hi versus utriusque fuerint poe-
 tae. de fragm. V cf. infra p. 62, ad Plat. p. 359 ed. min. et
 supra ad 2, 619 suppl. p. 1017, 9 *ἐν ἔθει ἦν τότε* l. 15
 consentiebat Dübnerus ad schol. Nub. 663, adversatur Bern-
 hardy Suid. v. *ὑπνέμια.* l. 18 de hoc Platonis versu v.
 Fritsch. l. c. p. 9. fr. VI l. 5 scr. p. 323 C: fr. IX 2 *ὁπότε*
βούλει τὸν τροχόν | ἔλκειν ἀνεκᾶς Cobetus mnem. V 197.
 alterum *ἀνεκᾶς* scripsit Schneidewinus philol. III 118 sq.

ΔΑΙΤΑΛΗΣ. p. 1021 25 An. Par. IV 181. p. 1028, 8 *Ἀρι-*
στοφάνης εἶρηκεν ἐν Δαιταλεῦσιν l. 9 *μυρεψῶν σπάθην· οὐ-*
τως Ἀριστοφάνης. fr. VI *ταχύ γυν* A. B. V. Suidae *ταχύγυν*
 Mediol. fr. VII scr. *οὐκ ἀλλὰ τοῦτο κτλ.* cf. vol. III p. 511. IX
 non est Aristophanis, v. p. 62. hoc loco descriptum est ed. min.

quod in maiore est p. 1047 (47). fr. XI cf. infra p. 62. l. 4 Eustathius p. 73 44. fr. XII *τί δαί*; Toupium est, Elmsleii τῆ — 9. probavit Cobetus in mem. IV p. 122. cf. Fritzsche. Daetal. p. — 5 ad Bergkii *κυρίδιον λεπτόν* haec annotavit Dübnerus: 'quod d perprobabile est, ita nihil cogit ut damnetur *λεπρόν*.' fr. X *ὡ̄ προνοία*] Dobr. *ὡ̄ ἀπονοία* v. adv. II 252 (ubi *ἀπόνοια* Dindorfius *παραιοία*, probatum Goettlingio de accentu p. 1 3; Nauckio philol. 6, 414. fr. XV p. 1032, 13 cod. D *ἐμοί* l. 33 ad Brunckii *τί ποι'* ἐστὶ τὸ εὔ ποιεῖν; Dobraeus Aristoph. (130) 'legendum puto *τοῦπέειν*.' (cf. adv. II 252). v. infra p. 62, itaque pro 'Dobraeus' ser. 'Dindorfius' fr. XVI vs. l. 2 *σορελλῆ* mavult scribere Fritzscheus Ran. p. 142 propter Hesychium v. *τορελλῆ*. alterum versum ita distinxit edmin. *ἰδού, σορέλλη, τοῦτο π. Α.* p. 1034, 7 *σκώπτει, παρ' Ἀλκιβιάδου κτλ. Καὶ μὴν* p. 1035, 9 Dindorfius (cf. infra p. 62) *καταπληγήση*. Hesychii glossam l. 15 ita constituit Cobetus Orat. p. 152. cf. V. l. 135. in mem. V 200: *καταπληγήσει: κατακρατηθήση* (Dindorf. zeitschr. f. d. alt. 1840 p. 72). *τὸ βῆμα πλίγμα λέγουσι. τὸ οὖν καταπλίξαι μεταγόντες ἀπὸ τῶν κυλιόμενων καὶ τοῖς ποσὶ κατεχόντων οὕτως φασίν.* hoc *κατεχόντων* ex eodem Hesychio v. *πλίγμα: βῆμα, ἀπὸ τῶν κυλιόμενων καὶ παλαιόντων, ὅταν περιβάντες τοῖς σκέλεσι κατέχωσιν.* l. 23 *καταπληγήση.* p. 1036 extr. de Thrasymacho Chalcedonio sophista intellexit C. F. Hermannus ind. schol. Gotting. 1818. 49 p. 5. p. 1037, 16 *τεραπεύεται* Dobraeus adv. II 252. Lehrs. Aristarcho p. 43 nuper Cobetus Orat. p. 153. ad Bergkii *τεροθρεύεται* cf. supra p. 61 sq. fr. XVIII *κοιτάβειον* in editione Athenaei Dindorfius, *κοιταβεῖον* idem fragm. Aristoph. fr. XX cf. infra p. 63. fr. XXIV H. Sauppius ad Lysiae fr. 10: *ἐθέλω βάψας πρὸς ναυιοδίκας ξένον ἐξαίφνης σ' ἐπιδειξαι.* fr. XXV: de annotatione v. add. p. 63. p. 1042, 1: cf. ap. Meier. fragm. lexicæ rhetor. p. XXXIII. fr. XXVII v. infra 63. fr. XXX apud Pollucem VII 170 Bekkeri editio haec habet: *καὶ τὸ καταλάττειν τὸ νόμισμα. καὶ τὰ κέρματα δὲ καὶ τὸ κερματίζειν τὸ νόμισμα εἴρηται. Ἀριστοφάνης "οὐδ' ἀργύριον ἔστιν κερματισμένον."* cod. A *κατακερματίσματα.* Caeterum cf.

infra 63. Toepfel. de Eupol. Adulat. p. 50. p. 1045, 4 *Ἡ-
τοι* l. 6 ἐν ἀλιπέδῳ fr. XXXVI Cobetus mnem. V p. 191:
'*ἔειπεν καταβροχθίσαι.* inquit, ut et alii passim et ipse
sibi loquitur.' fr. XL. XLI v. p. 63. XLII scr. Photius et
Suidas XLIV ψυχρολουτεῖν et ἐψυχρολουτήσαμεν dedit
Bekk. XLV ὠρικὸν δὲ μειράκιον καὶ ὠρικῶς ἐν Δαι-
ταλεῦσιν αὐτός cum Dobraeo (adv. II 252) scriptum in
schol. novum utrique editioni Daetalensium fragmentum ad-
ditur hoc:

XLVIII (XLVII)

schol. Hippocr. de fractur. p. 212 Daremberg: σοφίζόμενοι: —
πραξόμενοι: εἴρηται δὲ παρὰ τὸ σόφισμα, ὡς Ἀριστοφά-
νης ἐν Νεφέλαις καὶ ἐν Δαιταλεῦσί φησιν. "σοὶ γὰρ σο-
φίσματ' ἐστίν· ἐγὼ κτησάμην | οὐκ εὐθὺς ἀπεδίδρασκες ἐκ
διδασκάλου;" ita haec edita in 'notices et extraits'; in ed.
p. σοὶ γὰρ σοφίσματ' ἐστίν· ἐγὼ ἤτησάμην, unde Dübne-
rus σοὶ γὰρ σοφίσματ' εἴ τι' εἰσηγησάμην —; ut haec dicta
serint ad χρηστόν. Schneidewinus g. g. a. 1852 p. 423 ita
inter utrumque fratrem divisit orationem: *ΚΑΤ.* σοὶ γὰρ σό-
φισμα πούστ'; ἐγὼ δ' ἤσησάμην. | *ΧΡ.* οὐκ εὐθὺς ἀπεδ.
κ διδασκάλου; Goettlingius: σὺ γάρ, σοφίσματ' εἴ σ' ἐγὼγ'
| κτησάμην, | οὐκ εὐθὺς κτλ. 'i. e. inquit: si postulassem a te
alloquitur autem τὸν χρηστόν) ut sophismata disceres, nonne
confestim me deseruisses magistrum?' hisce accedat nostra
coniectura:

σοὶ γὰρ σοφίσματ' ἔστ'; ἐγὼ δ' ἐκτησάμην·
σὺ δ' εὐθὺς ἀπεδίδρασκες ἐκ διδασκάλου.

in duobus aliis, quae apud Athenaeum reperire visus est Fritz-
schius, Daetalensium fragmentis v. Ran. p. 300.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ. Fritzschius huc revocabat Pollucis IV 111
in parabasi locum: τῶν δὲ χορικῶν ἀσμάτων τῶν κωμικῶν
ἔτι καὶ ἡ παράβασις, ὅταν ἂ ὁ ποιητὴς πρὸς τὸ θεά-
ρον βούλεται λέγειν, ὁ χορὸς παρελθὼν λέγη. ἐπιεικῶς
ἢ αὐτὸ ποιουῖσιν οἱ κωμωδοποιηταί, τραγικὸν δὲ οὐκ ἔστιν.
ἢ ἢ Εὐριπίδης αὐτὸ πεποίηκεν ἐν πολλοῖς δράμασιν. ἐν
ἢ ἢ γὰρ τῇ Δανάῃ (δαναΐδι C) τὸν χορὸν τὰς γυναῖκας ὑπερ-
ἢ ἢ αὐτοῦ τι ποιήσας παρὰ δειν, ἐκλαθόμενος ὡς ἄνδρας λέγειν

ἐποίησε τῷ σχήματι τῆς λέξεως τὰς γυναῖκας. καὶ Σκλῆς δὲ αὐτὸ ἐκ τῆς πρὸς ἐκείνον ἀμίλλης ποιεῖ σπικίς, ὥσπερ ἐν Ἰππόκρ. haec igitur quae ad Danaen spita ad Thesmoph. p. 444, nuper Eupol. vers. fragm. scribebat Fritzschi: ἐπιεικῶς δ' αὐτὸ ποιούσιν οἱ κδοποιηταί· ἐν μὲν γε ταῖς Δαναΐσιν [ὁ Κωμικὸς vel ὁ στοφάνης] τοῦ χοροῦ τὰς γυναῖκας ὑπὲρ αὐτοῦ τι παρειπεῖν, ἐκλαθόμενος ὡς ἄνδρας λέγειν ἐποίησε τῷματι τῆς λέξεως τὰς γυναῖκας. τραγικὸν δὲ οὐκ ἔστιν· Εὐριπίδης αὐτὸ πεποίηκεν ἐν πολλοῖς δράμασιν. καροκλῆς δὲ κτλ. De tragicorum quae apud Pollucein parabasi cf. Meinekii in Ath. spec. II p. 18. Nauck. tr. p. 155. 360. 604.

p. 1047 (1) cf. infra p. 63. fr. IV annot. l. 2 scr. τες ὄσπρια ἀπήρχοντο τούτων, l. 5 scr. ἰδρύνθη l. κίου etiam Ven. Pac. ἰδρύνθη cod. G schol. Pluti. βῖ ἰδρύσασθαι exemplis ornavit Keilius anal. epigr. p. 21 Meinek. ad Alciph. p. 115. fr. V v. add. p. 63. fr. VI

κακῶν τοσοῦτων ξυνελέγη μοι σώρακος

de qua voce v. Lobeckii path. proll. 310 sq. fr. VII δελιον χαλκοῦν φέρων: v. Fritzschi. Ran. p. 73. fr. VIII (tus mnem. V 198: πρὸς τὸν στραφέα τῆς αὐλείου σ. ib. σχίνου Meinekii quaest. Menandr. sp. I (1818) | Gaisfordus ad Suidam, Bergkii l. c. Meinekii ad Crati 151, Cobetus: adversantur Dindorfius fragm. p. 124 et Bhardy ad Suid. propter Harpocr. (v. fr. XVIII); cf. Frit Euphros. I 2 p. 21. fr. X 'malim cum Dindorfio ἤδη παροινεῖ με (sive ἔς με) πρὶν δεδαιπνάναι.' Mein. ed. min. p. XI. Bru εἰς ἐμέ, Cobetus mnem. V 191 ἔς ἐμέ. fr. XII ita distinct est in min. ed. ut hac pagina coniecerat editor. Caeterum Mein. Pher. 2, 290. Fritzschi. Thesm. p. 239. Eupol. vers p. 18. p. 1053, 13 scr. σχηματίσαντας. fr. XVI recepit Bkerus Bergkii coniecturam: τῶν χοίρων μουὺς ἔρι' ἔστιν. XVIII ἐχῖνος: cf. Phot. p. 46 6. caeterum v. Dindorfium 124. Bergkium Comment. p. 239. fr. XXI cf. Bergkii Ly p. 1025.

ΔΡΑΜΑΤΑ. cf. Fritzsche Ran. p. 36. 377. p. 8

(1) Hermannus *παρὰ* pro *ἐν*, Cobetus mnem. V 193 ita rem expediebat:

ἐθέλω δίκην

δοῦναι πρόδικον ἐπὶ τῶν φίλων τῶν σῶν τινος.

cf. fr. II cf. add. p. 63. Fritzsche Ran. p. 223. fr. III pro *εἰς ἄδον* non recte ed. min. *ἐς κάδον* fr. IV ita legitur apud Bekkerum: *πίπτω* (hoc cum Ddf. *πήπτω* cod. A. *πίπτω* B.), *ράπτω*, *δεύω*, *μάπτω*, *πέπτω*, *καταλω*. Bergkiius propositum *lim* in Comment. p. 306 verborum ordinem *μάπτω*, *δεύω*, *εταλω*, *πέπτω* etiam nunc tnetur. fr. VI recepit Bekkerus leinekii (v. 2, 298) coniecturam *ἐσχροσαμένους* (pro *ἐκροσαμένους*) τοὺς πύνδακας. fr. IX, 5 v. Lehrs. Herod. . 31.

p. 1059 (2) cf. supra ad Anagyri fr. VIII suppl. fr. IV scriptum in minore editione ut p. 64 corrigebat Bergkiius. sed Cobetus Orat. p. 65 hunc locum in Marciano codice ita legi locuit: *ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ Νιόβῳ προειπὼν λυγροῦχον οἷοι κακοδαίμων φησὶ λυγροῦχος ἡμῖν οἴχεται εἰτ' ἐπιφέρει καὶ πῶς ὑπερβὰς τὸν λυγροῦχον οἴχεται εἰτ' ἐπιφέρει καὶ ἔλαθες. ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς κτέ.* priora igitur ita legit ut evincente sententia recepit Bergkiius, reliqua sic:

B. καὶ πῶς ὑπερβὰς τὸν λυγροῦχον ἔλαθέ σε;

expunctis quae librarius temere repetiit ex superioribus: *οἴχεται εἰτ' ἐπιφέρει καὶ*, quae noluit ipse expungere ne codicis elegantia minueretur.' cf. mnem. V 191 sq. p. 1060, 17 *ἦλον ὅτι λύγνια εἶρηκεν, ἀλλ' οὐ λύγνος μικρούς* 21 *καθῆδ'* cf. infra p. 64. de his et sequentibus v. Fritzsche Ran. p. 393. cfr. Mein. 'zeitsch. f. d. alt.' 1845 p. 1063.

p. 1061 (1) *ἐλύσαι σου τὸν ζυγόν* (hoc *ζυγόν* cum Respio) Fritzschius Ran. p. 283. *σου* pro *σε* cum Ven. Flor.

Vs. 2 *προσάπτωσι* Ven. annot. l. 5 *ἴστατο*, Rav. l. 8 *ἀπεδέδοτο* Flor. caeteri *ἀπεδέδοκτο* p. 1062 (2) l. 9 scr. *ἔδοθ'* fr. III scr. XI p. 496 A fr. IV cf. Mein. ad anon. 4, 632 (111).

EIPHNH. p. 1065 (1) apud Eustathium pro *Εἰρήνη* fortasse *εἶρηκε* legendum videbatur Dobraeo adv. II 253. fr. II Stob. LVI f. versu 1 Vindob. cod. *τῆς πᾶσιν* quod require-

bat Cobetus mnem. V 192. Vs. 4 δὴ τι Vind. p. 1066, & scr. iidem illi fr. IV αἰνεῖτε οἰμολγοὶ A αἰνεῖτε ἀμολγοὶ B Bekkeri. fr. V annot. l. 4 schol. Ald. Nub. 699 ἐν Ὀλκᾶσα

Rav. Ven. ἐν τῇ Εἰρήνῃ fere ut Suidas, apud quem codd. V E. cum schol. Λακεδαῖμον: cf. Bernhardt. l. 13 scr. 1573 20

HPΩΕΣ. p. 1070 (1) Choerobosci apud Gaisf. pagin est 258 extr. cf. Ven. Cobeti ap. Gaisf. Et. m. p. 8. fr. I annot. l. 12: ita scriptus est apud Cobetum Diog. La. Aristophanis versus. fr. III cf. infra p. 64. annot. l. 4 scr. ποδα-
νιπτῆρ fr. V 'correxit Scaliger App. ad Coniect. in Varr. p 184.' Mein. Steph. Byz. p. 113. priorem versum ita nuper scri-
bebat Cobetus mnem. V 197:

οὐκ ἠγόρευον; οὐτοσί γ' οὐκ Ἀργόλας

fr. VI l. 8 τοῦ αὐτοῦ (i. e. Ἀριστοφάνους) εἰπόντος fr. VIII ἦν καρδοπειή περιπαγή Fritzs. Ran. p. 90. ad fr. X d add. p. 64. supra p. LXXI. fr. XI v. Sophocl. fr. 13 Nauck. XII Voss. cod. πίωμα

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ B. p. 1076 (1) cf. infra 64 fr. III 4 Porsoni οὐ φῆμ' (οὐ φημ') ἐγώ praeter Dindorfum et Fritzschiu probavit Hermannus 'n. jen. allg. l. z.' 1842 p. 510. cf. Fritzs. Ran. p. 15. Vs. 5 οὐδὲ χόρι', οὐδὲ πῶς v. infra p. 64. οὐδὲ χόρι' cum Fritzschio scriptum. idem Fritzschiu ad vs. 6 rettulit Pollucis VI 52 ἡτρίαῖον δέλφα-
κος. fr. IV 1 οἶον ἐπέπνευσ' Dobraeus, cf. adv. II 254. Co-
betus mnem. IV 241. ἐπέπνευσ' Hermannus epit. d. met. p. XIV. ad vs. 2 v. add. p. 64. fr. V l. 2 Θεσμοφόροις Al hodie Θεσμοφοριαζούσαις. Vs. 1 ὅσ' ἦν περίεργ' Hemstet. apud Dobr. et, ut videtur, V. ὅς ἦν περίεργος Ald. Vs. 2 ὅσαις τε Porsonus et, ut videtur, V. ὅσαι ἐτι Ald. αἰτίαι Τουρπιου. ἐαντάς V. Ald. πρόσθε V. haec Dübnerus. fr. VI 2 μίτρας, ἀναδήματα cf. Lachmann. ad Lucret. IV 1129. Vs. 3 ὄλεθρον τὸν βαθύν: cf. supra ad Hermipp. p. LXIV et Photius 327 8: ὄλεθρον: τὸ μόριον τὸ (an κοσμάριον τι;) π-
ναικεῖον. cf. Mein. IV 402 de Hesychiano βουβάλιον. Vs. 4 sic scripsit Bekkerus:

τὰ μέγιστα δ' αὐτῶν οὐ λέγεις ταῦτ'. εἶτα τί;

quae in min. ed. ita habentur: B. τὰ μέγιστα δ' αὐτῶν δ'

εις ταυτί; *A. τί δαί;* ut sequentes versus alteri personae tribuantur. τὰ μέγιστα δ' οὐ λέγεις αὐτῶν ταυτά cod. A. μέγιστα δ' οὐκ εἶρηκα τούτων. εἶτα τί; Clemens Alex. i. BC. Vs. 10 βότρους? p. 64. atque ita Bk. qui vs. 1 ψαλῖα vs. 3 ἄγχουσαν vs. 7 ἀμπεχόνην annot. l. 10 σιδήριον, ἥριον p. 1080, 14 scr. ad Dionys. Perieg. 7. l. 17 scr. 2 9. l. 6 a f. cf. p. 64. 3 a f. ἑτερά τε ὅσα οὐδεὶς μνηνεύσειε ποτὲ λέγων cod. A. idem 1081, 5 μαλάκια 17 p. 64. 22 ἀμφιδέας: cf. Sauppe ad Lysiae fr. 100. p. 52, 8 ἄλλα πολλά θ' ὦν | οὐδ' ἂν λέγων λέξαις serva-Bekkerus, cf. Mein. ad Eubul. 3, 223 (1). Alexid. 3, 440, 19). fr. VII O. Iahn. n. rh. mus. IV 638 ita scripsit:

καὶ κατ' Ἀγάθων' ἀντίθετον ἐξυρημένον.

comparat Persianum I 85: *crimina rasis librat in antithesi.* ad fr. VIII ed. min. attulit Cramer An. Par. IV p. 113. fr. IX Cobetus V. L. 312 emendavit:

ἄμφοδον ἐχρῆν αὐτῷ τίθεσθαι τοῦνομα.

Herwerden. p. 40: αὐτῷ γε κείσθαι τοῦνομα. Annot. l. 4 Etym. 92 26 λέγει δὲ Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς ἐτυμολογῶν (ita et M) τὸ Ἀμφίων, ὅτι Ἀμφίων ἐκλήθη παρὰ τὸ παρὰ τὴν ἄμφοδον (ita V^b. Cobetus apud Gaisf. 2467 malit παρὰ τὴν ἀμφ' ὁδόν), ἤγουν παρὰ τὴν ὁδόν, γεννηθῆναι. ὁ δὲ ἄμφοδος. κτλ. Caeterum cf. Valcken. diatr. p. 62 b, Fritzsche Etym. p. 589. Nauck. Eur. fr. 181. 182. fr. XII οὐ διὰ R. ἢ πῶς οὖν δύν. V. σκεύει R. annot. l. 3 scr. cum libris; καὶ ἐν δευτέραις Θεσμοφοριαζούσαις ὁ θεράπιων φησὶν fr. XIII 2 οὗτος ἀλφάνει πόσον; scripsit C. F. Herm. philol. 434. πρᾶσιν οἷτος ἀλφάνει Bergk. fr. XIV 2 idem nuper τὸν ἀπόδεσμον reponendum coniecit. annot. l. 5 Brunckii ἡ ἐν ἡν τὰ τιθία probatur Cobeto mnem. V 197. fr. XV 1 τὸ μέγα τι ῥῶμ' ἐτι τρυγηδοποιουσαική Nauck. phil. 6, 14, allata Pholii annotatione 493 22: ῥῶμα: τὴν ῥώμην· ὡς ῥῶμα, τὴν γνώμην. fr. XVII l. 1 τὸ πρὸ τοῦ πυρετοῦ ῥῶμος. fr. XIX. vel apud schol. Platonis duae sunt huius proverbii formae, una ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει pro temeritate, altera in exemplis, ἀγὼν προφάσεις οὐ δέχεται. nuper Gutschius ad Matar. I, 16: ἀγὼν γὰρ οὐ μέλλοντος ἀθλη-

τοῦ μένει | ἀλίγν. 'hunc versum, inquit, ex Aristophanis Thesmophoriazasis secundis petatum esse censeo atque ex scholiis Plat. p. 370 huc relatam.' ad tragoediam pertinere videbatur Schneidewino Ibyc. fr. p. 165. Nauckio trag. fr. p. 689. p. 1068 (26) l. 5 Μελαίνγ, (Ελέγγ, iam Ruhnkenius auct. Hesych. II 390. cf. add. 64) γὰρ Θησαεὶς οὕτως ἐχορίσατο ὡς Ἀριστοτέλης (Ἀριστοφάνης Mein.)

ΚΩΚΑΛΙΟΣ. p. 1059 cf. Dindorf. chronol. scen. p. 423.

p. 1090 δι' οὗ καὶ ἐδίδαξε τὸν Κώκαλον Hermann. ephem. Lips. 1829 p. 1619. p. 1091 de Camiciorum fabula cf. Nauck. progr. p. 19. trag. fragm. p. 159. fr. I l. 7 πάρες ὃ Fritzs. Euphros. I 2 p. 18. l. 16 scr. p. 962 49. fr. VI scriptum in ed. min. ut infra p. 64 corrigebat Bergk. Schneidewinus n. rheu. mus. III 143 regii codicis 6371 (corr. min. ed.) saec. XI lectionem hanc descripsit: ΗΓΕΙΠΕΝΤΑΡΟΙΝΟΚΟΥΜΕΛΖΑΠΟΜΑ. Cobetus mnem. V 192 praeter ἔτειρεν pro ΗΓΕΙΠΕΝ nihil in his se expedire posse professus est: 'neque μιγαίς, inquit, pro κραθαίς et πόμα pro πῶμα positum neque Ἀχελώιος pro Ἀχελῶος recte habent.' fr. VII. Madvigius philol. I 676 'quoniam, inquit, in huiusmodi fragmentis apparatus continuare scribendo usque ad numerorum mutationem rectum videtur, sic scribenda haec' proponebat: ἄλλαι δ' ὑποπροσβύτεραι Θασίου μέλανος μεστόν κέραμον θέμεναι κοτύλαις μεγάλαις ἔγχεον ἐς σφέτερον δέμας οὐδένα κόσμον, | ἔρωτι βιαζόμεναι. 'pro ἔγχεον ἐς scriberem ἐνέχουν, si forma contracta pro ἐνέχεον in verbo composito satis defenderetur comparato εἰσέφρουν apud Demosthenem (20, 53). ἔγγειν cum accusativo vasis, quod impletur, et Sophoclis et Xenophontis auctoritate defenditur.' fr. XI non recte ad ΚΩΚΑΛΙΟΝ relatam, in ΑΚΑΛΕΟC maiore iure ΟΑΚΑΔΕΟC latere visae sunt Hertzio. cf. ad 2, 1126 suppl. de alia quadam Cocali commemoratione cf. infra ad 2, 1112 (10) suppl.

ΛΗΜΝΙΑΙ. fr. I scr. Athenaeus IX p. 366 c. fr. II 2 Brunckianum βράδιτος tuetur Cobetus mnem. IV 315: 'quia haec omnia, inquit, o tragoedia παρωδησθαι palam est.' idem non mutavit τῶν ἐν ἀνδρώποις. fr. IV l. 5 Toup. vol. III

200. fr. V. VI cf. infra p. 65. item de p. 1101. fr. XI ἦσαι v. supra p. LV. fr. XII πενταλίθοισι . . . παραθραύσασιν Bekk. cf. ad Hermipp. 2, 392 (9). fr. XIII Εἰ. Sorb. ρύαλον P δορύαλλον de δόριλλος v. Lob. path. proll. 8sq. de περιάλλος Mein. Alciph. p. 108. p. 1102, 2 scr. dianum p. 150 49 (perperam infra p. 65.) fr. XIX (XVIII) ᾠμος cum Dindorfio Bekk. fr. XXI πᾶν τὸ φαῖνον Rav. r. φαῖον Pul.

p. 1104 2 Bekk. 'διοναναγῶ codices: correctum in Vosno' int. Δις ναναγῶ

ΝΕΦΕΛΑΙ Α. 'de fabulis ab Aristophane retractatis' nimentationibus academicis quinque scripsit nuper F. V. Fritzius Rostoch. 1849 et in prooemiis scholarum hib. 1850. st. 1851. hibern. 1851. aest. 1852. Cf. Beerium 'über die hl der schauspieler bei Aristophanes' Lips. 1844 p. 119 sqq. 4 sqq. fr. I cf. Fritzsche spec. V p. 10. ἐς τὴν Πάρνηθ' pexit Porsonus ad Ran. 1088. παρὰ τὴν Naekius Choer. 54. φροῦδε cod. Λυκαβηττόν cf. infra p. 65. fr. II ita scribat Fritzschius spec. I p. 21:

κείσεσθον, ὥσπερ πηνί', ὃ κινούμενοι
 ive ὃ βινούμενοι). Galeanus cod. κεισαισθον ὥσπερ πη-
 ωι κινουμένωι. comparat Fritzschius Homericum illud Ν
 4 ὥς τε σκόληξ ἐπὶ γαίῃ | κείτο ταθείς. p. 1105, 15
 πύξινον v. infra p. 65. cf. Fritzsche spec. I p. 21. fr. III
 idem V p. 12. fr. V attingit Beerius p. 125. fr. VIII Dioge-
 s verba quomodo constituerit Fritzschius v. supra p. LX;
 ristophani haec assignata sunt:

Εὐριπίδον δ' ὃ ταῖς τραγωδίαις ποιῶν
 τὰς περιλαλούσας οὗτός ἐστι, τὰς σοφάς.

IX Aristophanis memoriam ad Suidae glossam οὐ μὴ λη-
 σεις (Nub. 366) pertinere suspicatur Bernhardy. fr. X om.
 l. min. huius in locum successit, quam infra p. 65 exhibui-
 us, ἡπίαλος vocis memoria. cf. Fritzsche spec. V p. 13. de-
 que in ed. min. p. XII hoc collocavi:

XI

quod ex prioribus Aristophanis Nubibus schol. Plat. Axiochi
 t. Mein. com. IV p. 876) p. 227 (967) Bait. affert δις παῖ-

δες οἱ γέροντες, id certe etiam in superstite editione est v. 1417.' cf. Fritzsche spec. IV p. 7.

NΗΣΟΙ. p. 1108 (1) v. infra p. 65. Vs. 2 οἰκεῖν μὲν ἐν ἀργῶ πρώτον ἐν τῷ γηδίῳ etiam G. A. Hirschbadius, atque ita edidit in Stobaeo LV 7 Meinekius. Vs. 7 ὄψω δὲ pro τέ Gaisfordus, qui vs. 10 scribendum coniecit ὑπ' ἰχθυοπώλου χειρὶ π. fr. II l. 2 εἴσεισιν εἰς τὴν σπηνήν. caeterum cf. Dobr. adv. II 254. fr. III l. 4 scr. p. 127. 144. fr. V pro τυγχάνει cod. D τυγχάνουσιν. Eupolidis fragm. ita legendum: ἐπιχώριος δ' ἔστ' ἢ ξένης ἀπὸ χθονός; p. 1112, 3 scr. 'Vs. 3' fr. X ἀργύρια cf. supra p. LXXVII. ad Pollucis III 86: ἀργύρια δὲ κατὰ πλῆθος ἤκιστα λέγουσιν οἱ Ἀττικοί, εἴρηται δὲ πον [ἐν κοινῶν καὶ νήσῳ Ἀριστοφάνους addit Falckenburgius, ex libro IX 89 opinor, ubi Νῆσοι et Κόλακας: aliter Fritschius Euphros. I 2 p. 15.] fr. XI ξίφοντες cum Voss. Gaisfordus.

ΟΙΚΑΔΕΣ. p. 1116, 20 scr. Vesp. v. 715. p. 1117, 20. cf. Fritzsche de retract. fab. I p. 16. fr. I addit ed. min. Anecd. Par. IV p. 135 21. fr. III sqq. Bekkerus recepit Bergkii coniecturas Poll. X 173, φράϊς δ' ἂν κατ' Ἀριστοφάνην λέγοντα ἐν κτλ. atque παιτάλους ἐγκρούειν coniecerat Hemsterh. scripsit Brunckius. eidem Hemsterhusio σμινύας in mentem venerat. σμινύας vel σμινύδια Dobr. adv. II 254. p. 1119, 4 scr. p. 13, 10. fr. VI cf. Cobetus V. L. p. 33. de fr. VIII. IX dixit in quaest. Aristoph. I p. 75 Fritschius. de fr. XI vide infra p. 65. cf. Fritsch. Euphr. I 2 p. 23, qui 'Pholii, inquit, τὸν ἀ'χῶρα significat τὸν ἀχῶρα.' apud Etym. ἀδιεχῆ V. ἀδαχῆ D. P. ἀδαχῆ γ. α. τὸν ἄχορα ἐκλέγει' Ἄ. M. ad fr. XII cf. p. 65. fr. XIII adde p. 66. fr. XIV Cobetus innem. IV 280 cum Elmsleio διὰ τοῦ Μαραθῶνι ιροπαίου. cf. V. L. 201 ad fr. XVI nuper attulit Bergkii Hesychii glossam: Μοσσυνοῖα, μαζονόμια· Ποντικὰ ὁ Αἶδυμος (M. Schmidt. p. 34) ἤκουεν. οἱ γὰρ Μοσσύνοιοι ἐν Πόντῳ εἰσί. λέγει δὲ τοὺς ξυλίνοὺς πίνακας. cf. ad Steph. Byz. 456 13. fr. XVII ann. l. 7 ἐπεγειρομένων pro cod. lectione ἐπειγομένων Bergkii est emendatio. cf. Eupol. fr. 33 ed. min. Sophocl. fr. 804 Nauck. fr. XVIII cf. p. 66. ad fr. XIX haec addit ed.

min. 'alter (apud Athenæum p. 329 b) versus (καὶ γὰρ πρό-
 τερον δις ἀνθρακίδων ἄλμην πιών) cum in Vespis non le-
 gatur, fortasse ad Holcades pertinet. coniecit ibi C. F. Her-
 mannus *δυσανθρακίδων*. cf. etiam infra fr. XXI.' fr. XX. καὶ
 ἐν Ὀλκᾶσιν schol. Ald. ἐν τῇ Εἰρήνῃ Rav. Ven. et Suidas.
Λακεδαῖμον Suidae codd. V. E. atque ita schol. ἄρα om.
 Ven. annot. l. 6 pro 'schol. Hom.' scribe 'Herodianus proso-
 dia Iliaca' Γ 182. Choerobosci apud Gaisfordum pagina est
 438. apud Photium l. c. Cobetus mnem. V 192 *προπερισπῶ-
 σιν*. fr. XXII cf. infra p. 66. addit min. ed. Anecd. Par. IV
 p. 179 27. fr. XXIV *ἐπίγυον* revocavit in min. ed. Berg-
 kius, offert Boeckhii nav. inscr. p. 162. fr. XXVI cf. p. 66. Ὀλ-
 κᾶδων fragmentis hoc addatur Gellii:

XXIX

Gellius XIX 13: *γάνους* enim Graeci vocaverunt brevi atque
 humili corpore homines paulum supra terram extantes idque
 ita dixerunt, adhibita quadam ratione etymologiae cum sen-
 tentia vocabuli competente et, si memoria, inquit (i. e. Apol-
 linaris), mihi non labat, scriptum hoc est in comoedia Ari-
 stophanis, cui nomen est Ὀλκᾶδες. ita pro Brunckiano *Κώ-
 χαλος* ex litterarum ductibus scripsit M. Hertzius. cf. ad 2
 1095 (11) suppl.

ΠΕΛΑΡΓΟΙ. p. 1129 (8) *βαλανεύς* δ' ὠθεῖ etiam Bekk.
 non ut ed. min. om. particula. ad fr. X cf. Fritzsche. quaest.
 Ar. I p. 74 sq. fr. XI l. 5 *οὐδένα εἶα προσίεσθαι φυλακῆς
 ἕνεκα* κτλ. ita R. et Suidas. εἶα om. Ven. ib. l. 16 Mein.
 Steph. p. 142 10: ὁ δημότης Ἀτηνεύς "Προκλῆς Ἀτηνεύς
ἐχορήγει καὶ Παντακλῆς." addita est haec annotatio: *Προ-
 κλῆς* PpRV, *Πατροκλῆς* A. choragici tituli hanc esse particu-
 lam monui olim quaest. scen. 2 p. 63 sive hist. com. p. 6. ubi
 haec ita fere redintegrandam esse suspicatus sum: *ἐχορήγει.
 [Ἀπινοχίς ἐνί]κα. Παντακλῆς [ἐδίδασκεν]*. sed ut etiam demi
 Pantacelis nomen exciderit.

ΠΛΟΥΤΟΣ A. p. 1130 (1) cf. add. p. 66. annot. l. 3
ἐγίνετο pro *ἦγετο* Rav. in verbis poetae *πλεῖστον Θ. πλεί-
 στων* caeteri. l. 5 *ἀπὸ τῶν ἀγοραίων*: coniecturam in ad-
 dendis periclitatus sum p. 66. aliter Fritzschius Ran. p. 353.

τίπτουσι πλατείας χερσὶ τοὺς μὴ τρέχοντας Hesych. v. Ἰ
 ραμεικαὶ πλεγαί. fr. III cf. p. 66. fr. IV l. 2 scr. ἐπαφ
 ζον fr. VI ἦν δ' ἐγώ: Suidae locus utut habebit, cf. Bei
 hardy, Choerobosci certe verba ad alium quam ad superst
 Pluti versum 29 (quo retulerunt Buttmannus et Fritzsich
 infra p. 66) referri nequeunt. haec enim apud Gaisford
 sunt p. 866, 18: ἔχομεν δὲ τὴν χρῆσιν τοῦ "ἦν ἐγώ" πα
 Ἀριστοφάνει ἐν Πλοῦτῳ (28):

ἐγὼ Θεοσεβῆς καὶ δίκαιος ὢν ἀνήρ

κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν,

καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Γεωργῶ· (4, 98)

ἦν δὲ οὐ πονηρὸς οὐδ' ἐδόκουν,

ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. Cf. ib. p. 536, 17 (Bekk. 1293) ἔστι ἰ
 ἄλλη τοιαύτη ἀπολογία, ἣν λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς (v. Lel
 sium Herodiano p. 420) ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ μονοβίβλῳ, ἰ
 τὸ ἦν εἰρίσκεται καὶ πρώτου προσώπου ἐνικοῦ, οἷον
 ἐγώ, ὡς παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Πλοῦτῳ "ἐγὼ Θεοσεβῆς κτ.
 ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. item p. 882, 4: "ἦν ἐγώ" λέγουσιν,
 Ἀριστοφάνης. "ἐγὼ Θεοσεβῆς κτλ." neque Etymologici p. 4
 15 alio pertinebit: cf. quae apud Choeroboscum legimus
 866 10 sqq. cum his Etym. l. c. de Pollucis VII 115 ζυγ
 ποιεῖν, ὡς ἐν Πλοῦτῳ Ἀριστοφάνης v. Dobr. add. ad Plut.
 115 (cf. ad Pher. 2, 317).

ΠΟΙΗΣΙΣ. p. 1132 (1) est apud Krehlium p. 241. Spe
 gel. p. 626. Fritzsichius Euphrōs. l. 2 p. 24 iam alibi emenc
 vimus, γυναῖκα δὲ ζητοῦντες ἐνθάδ' ἤκομεν, | ἦν φασὶν ἰ
 ναι παρὰ σέ.'

ΠΟΛΥΙΔΟΣ. p. 1132 9: Etymologicorum verba v. ap. Gai
 Et. m. 1921. cf. An. Par. IV 188. Nauck. trag. fr. p. 172. fr. III
 supra p. LXX ad Baptarum fr. III fr. IV ἐλλιμενίζεις ἢ δ
 κατσύεις; cum superioribus Bekkerus. fr. VII Nauckius phil
 6, 414 anonymi ad Et. Gud. p. 895 probat coniecturam θ
 σειομύζειν legentis.

ΠΡΟΛΓΩΝ. p. 1137, 2 cf. Godofr. Hermannum Opus
 V 204. de fr. II v. add. p. 66. de fr. VII ib. p. 67. ana
 l. 1 scr. μέτρον τι καλοῦσι fr. IX l. 3 ἀντλίον diductis l
 : teris scribendum cf. 2, 889 (5).

ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑΙ. p. 1140 cf. Sauppe 'berichte d. sächs. ges. d. wiss.' 1855 p. 20. l. 7 scr. *Ἰσοθμία* p. 1141, 20 *πρὸς τῇ πυκνῇ σκηναὶ ἦσαν hodie viri docti scribunt:* v. Fritzs. Thesmoph. p. 223. Schneider de schol. fontib. p. 5. Dindorf. ap. Dübner. p. 510. Enger. ad Thesm. 658. idem n. rh. m. II p. 242 sq. cum Schneidero non hanc fabulam, sed Thesmoph. v. 624 intellexit, ubi ad *haec καὶ τίς σοῦσι σισκηνήτρια;* scholiasta annotavit: *σκηναὶ γὰρ ἑαυταῖς ἐποίουν πρὸς τὸ ἱερόν.* Dindorfius (v. Dübner. ad vs. 658) 'nunc (conf. fragm. p. 501a) referre malit ad Pac. 731, ὡς εἰώθασι μάλιστα περὶ τὰς σκηναὶς πλεῖστοι κλέπται κυπιάζειν καὶ κακοποιεῖν.' fr. I 2 *τὴν ἑπτακότυλον, τὴν χυτρεῶν. τὴν ἀγκύλην* cum Lobeckio Bekk. Polluce, apud quem VI 158 *συνθεάτριαν δὲ καὶ συλλήπτριαν Ἀριστοφάνης. ὁ δ' αὐτὸς καὶ συγκοίτας εἶρηκε pro συλλήπτριαν καὶ σίγκοιτον.* p. 1142, 15: hos versus v. in anon. com. fragm. 4, 676. cf. 5, 121. Nauck. trag. fr. p. 705. fr. IV de Cratini versibus v. 2, 225 (155). infra p. 24. adde suppl. p. XLVI. ad Aristophanea *τοὺς νοῦς δ' ἀγοραίους κτλ.* referendam esse grammatici Seg. annotationem 339 10 significavit Dobræus adv. II 257. item Meinekius 'zeitsch. f. d. alt.' 1843 p. 293, infra p. 67. grammatici verba haec sunt: *ἀγοραῖος νοῦς: ὁ πάνν εὐτελής καὶ συρφετώδης οὐδὲ πεφροντισμένος: οἱ γὰρ ἀγοραῖοι ἄνθρωποι ἀμαθεῖς καὶ ἀπαίδευτοι. οὕτως Εὐριπίδης,* quod de Euripide, non ab Euripide dictum intellego; neque Aristophanis nomen reposuerim: cf. eiusdem gramm. p. 421 5: *ἀπέλλητοι: ἀνταγωνισταί. οὕτως Αἰσχύλος,* quae Nauckius 'hall. allg. l. z.' 1848 p. 505 *ἀπεριλάλητον: ἀνανταγώνιστον* scripsit comparato Poll. II 125: *ἀπεριλάλητος Αἰσχύλος* (Arist. Ran. 839). Ex ipso Euripide *ἀγοραῖος νοῦς* sumtus esse videbatur Fritzschio Ran. p. 70. cf. ib. 427. fr. VII. VIII cf. Toup. emend. IV p. 244. fr. XI Nauckius philol. VI 414 *οὐ δὴ σῶς κτλ.* sufficere putabat. fr. XIII *τοῖχον μοχλίσκῳ σκαλεύειν* Kühnius et Bekkerus: *καλάνειν* A *καλαύειν* C *κλαύειν* B. Salmasius et Dindf. *καταβαλεῖν.* fr. XIV hodie scribitur: *ὑπὸ τὸ αἰδοῖον, τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν κτλ.* cf. Suid. II 1 p. 367 annot. 8. l. 4

συσπάσαι cod. Θ. fr. XV l. 4 καὶ τὸ μὲν σκεῦος κόρημα (v. p. LXXVI) ὑπὸ Εὐπόλιδος κτλ. l. 6 ὡσπερὲι Καλλιπίδης Toup. IV 386, atque ita Bekk. καθέξομαι Iungermannus et, ut videtur, libri, vulg. καθέξομαι. caeterum v. infra 67.

ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ. p. 1147 (1, 3) κρείττω ὅτιν ἀphaeresin in legitimam crasin mutari vult Ahrens de Crasi p. 28. vs. 4 ἰστίης requirebat Cobetus de oratione artificiali p. 23. cf. Butt. gr. § 107 annot. 30. de versu sexto et sequentibus v. infra p. 67: Meinekium secuta est ed. min. ita

οὐ γὰρ ἂν ποτε

οὕτω στεφάνοισιν ἑστεφανωμένοι νεκροί

οὕτω στεφανώμενοι Vindob. cod. qui vs. 7 (8) κατακρινόμενοι. Cobetus V. L. 127 (mnem. V 196)

προὔκειμεθ', οὐδὲ βακκάρει κερμιμένοι

comparans Magnetis 2, 10 (1). Vs. 11 (12) ed. min. ὅτι scripsi, vulgo ὅτ' Vs. 14 (15) vulg. αἰτούμεθ' αὐτοὺς δεῦρ' ἀνιέναι τὰγαθά: τὰ ἰκαλὰ ἰγαθὰ Voss. τὰγάθ' ἀνιέναι proponebat Seidlerus Arist. fragm. p. 27 de ἰ mensura disserens, cf. Dobr. add. ad Plut. 75. αἰτούμεθ' αὐτοὺς τὰ καλὰ δεῦρ' ἀνιέναι Dindorfius et Bergkiius. Fritzschius Ran. p. 441:

αἰτούμεθ' αὐτοὺς δεῦρ' ἀνιέναι τὰγαθά.

quod requirebat Cobetus de oratione artificiali p. 22 sq. (aliter Fritzschi. Euphros. I 2 p. 26). in lemmate Vindob. ταγηνιστῶ fr. III cf. infra, p. 67. τὸν ἄνδρα τοῦτον βιβλίον διέφθορεν Brunckius (cf. Cobeti V. L. 313). τὸν ἄνδρα τόνδ' ἢ βιβλίον διέφθορεν κτλ. Dindorfius. cf. ad schol. Nub. 360 Hermannum. διέφθορεν etiam in Marciano 474 esse videtur, quoniam haec annotata legimus: διέφθειρεν G. Ald. et Suidas. fr. IV non recte descriptus in maiore ed. versuum ordo, v. p. 67. fr. VII οὐ οἴμ. cod. Darmst. Meinekii coniectura infra legitur p. 67, ubi nescio an servari possit tertia persona ἀπελάγγανεν. fr. IX cf. quae de fr. XLI in addendis diximus 67 sq. p. 1152, 6 Equit. 645 schol. est Ald. ex Suida v. ἀφύα transcriptum. Vs. 1 ap. Suidam v. ἄλις cod. C add. μοι om. γάρ. fr. XI ita scribebat R. B. Hirschig. philol. V p. 288: τοῦτνος δ' ἐν ταῖς κνλ. κτέ. fr. XIII cum Benti. consentit Dobr. adv. II 255. Bergkium secutus est Bekkerus. fr. XIV.

XV. annot. l. 3 librorum scriptura est *ἐξελιζομένη*. l. 6 Seidlerus p. 21 *χθονία σ' Ἐκάτη κτλ.* probavit Seidleri coniecturam Hermannus opusc. II 250. Porsonus Aristoph. p. 61: *χθονία θ' Ἐκάτη, | σπείρας ὄφ. εἰλιξαμένη*, quem secutus est Fritzschius Ran. p. 162 qui *σπείρας ὄφ. ἐλελιξαμένη*. idem p. 163: 'ceterum, inquit, in Tagenistis, ut recte Hesychius, Hecate in Empusam, non in Hecaten Empusa mutata est; primum enim Hecate et nominatur et vulgari modo describitur, tum eadem nomine appellatur Empusae.' p. 1154, 3 incerti tragici versus apud Nauckium sunt p. 698. fr. XVII l. 4 Porsonus adv. p. 281. fr. XIX—XXI cf. Dobr. adv. II 255. fr. XXII Lehrsius Herodiano p. 21: 'aliquid tentandum erat, inquit. putavi Ἀγχομενός loci nomen esse ut Ὀρχομενός, et videtur festivus sermo fieri de anguilla.' itaque hanc proposuit coniecturam:

γενναία,
Βοιωτὶς δ' ἦν ἐξ Ἀγχομενοῦ

de prioribus Herodiani verbis v. supra p. XXXV sq. fr. XXIII l. 4 de anecdotorum loco cf. Ritschl. proll. Thom. p. LXVI. l. 11 de Phrynichi verbis v. 2, 597. nuper Cobetus mem. V p. 182 'duo, inquit, exempla affert ex poetis comoediae antiquae. alterum Aristophanis: Ἀριστοφάνους μὲν οὕτω λέγοντος ἐν τοῖς Ἰππεύσιν (v. 642)· Εὐαγγελίσασθαι πρῶτος ὑμῖν βούλομαι. Phrynichi alterum: Φρυνίχου δὲ τοῦ κωμικοῦ ἐν τοῖς Σατύροις οὕτως· ὅτι ἡ πρὶν ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς βουλὴν ἔδει καὶ ταῦτ' ἀπαγγείλαντα πάλιν πρὸς τὸν θεὸν ἤκειν, ἐγὼ δ' ἀπέδραν ἐκεῖνον δευριανὸν δεῖ: in quo loco initium vitiosum est et finis, praeterea excidit versiculus ipse in quo esset id, quamobrem locus afferretur. in ὅτι ἡ πρὶν quid lateat non exputo. caetera sic restituerim: ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς βουλὴν ἔδει | καὶ ταῦτ' ἀπαγγείλαντα πάλιν πρὸς τὸν θεόν | ἤκειν. ἐγὼ δ' ἀπέδραν ἐκεῖνον δεῦρ', ἵνα | εὐαγγελίσωμαι πρῶτος ὑμῖν τὰ γὰρ θά . . . perspicuum est in verbis ἐκεῖνον δευριανὸν δεῖ lacunam esse. scriptum olim erat δευρια *** ον δεῖ.' p. 1156, 6 scr. Anecd. I p. 3 20. fr. XXVII pro βαθράδια cum Hemsterh. βαθρίδια dedit Bekkerus. cf. Lobeck. path. el. I p. 281. Fritzschius Ran. p. 79 Pollucis verba ita rescribat:

βάθρα, βαθρίδια, ὡς** ('deest, inquit, nomen comici et fabulae'), καί, ὡς ἐν Ταγηνισταῖς, σκολύθρια, ἄπερ ἔστι μικροὶ κτλ. 'quin ipsa adeo Tagenistarum verba conservasse Hesychius videri potest, σκολύθρων "ταπεινῶν ἀπὸ σκολύθρων" δίφρων.' fr. XXXI. apud Bekkerum Poll. VII 149 ita procedit oratio: τὰ δὲ καρπεῖα ἐν τῷ Γηρητιάδῃ Ἀριστοφάνη εἰπὼν τὸ εὐκαρπεῖν ἐν Ταγηνισταῖς καρπεύειν λέγει. in quo nihil mutandum videtur. fr. XXXII ἐν Ταγηνισταῖς etiam apud Bk. Fritzschius Euphr. I 2 p. 26 ἐν Ἀναγύρω καὶ Ταγηνισταῖς. ad fr. XXXV in min. ed. Bergkiius addit Cramerii An. Par. IV 52 17 (non 30). fr. XXXVI μελιτηρὸν ἄγγος requirebat Cobetus mn. V 194. ad fr. XXXVIII Dobr. cf. infra p. 68. Meinekii coniectura est quaest. scen. III 38 not. cf. Leutsch. Apostol. p. 599. p. 1158, 2 scr. 'ubi de significatione vocis φήληξ ex Ven. cod. ista leguntur.' de fr. XLI dixi add. p. 67 sq.

ΤΕΛΜΗΣΗΣ. p. 1158. de Carica Telmissensium gente cf. Mülleri de Etruscis libr. II p. 180.

fr. I ita composuit ad Steph. Byz. I p. 613 Meinekii: πῶς ἂν τις ἂν οὖν *(ταῦτ' εἰδεί)η; τί ποιήσας; ὦ Τελεμησοῆς. idem etiam hanc proposuit scripturam: πῶς ἂν τις ἂν οὖν. ἢ τί ποιήσας *(πείσειεν ἂν), ὦ Τελεμησοῆς; Fritzschi. Euphr. I 2 p. 26: πῶς ἂν τις ἂν οὖν, ἢ τί ποιήσας ὦ Τελεμισσοῖς . . . ; fr. II ap. Mein. ὦ Τελεμησοῆς. de scriptura huius nominis v. quae ib. annotata sunt l. c. fr. VII l. 3 Τελμισσοῦσι Bk. fr. VIII Μεγάλλου utique requirebat Cobetus Orat. p. 127. fr. XI cf. Dobr. infra p. 68, ubi l. 4 scr. scripsisse comicum; atque πυλαωρούς dixisse recte statuit, v. ed. min. Caeterum cf. Mülleri de Etruscis vol. II p. 187. fr. XIII l. 10 pro ἐν Τελμισσοῦσιν Marc. cod. ἐτόλμησεν.

ΤΡΙΦΑΛΗΣ. cf. Fritzsche Ran. p. 232. de fr. I v. infra p. 68, ubi Fritzschius Aristophani haec vindicat:

λάβεσθε· καὶ γὰρ ἔστι τοῦ τίκτειν ὁμοῦ.

ibidem Dobraei (adde adv. I 588) et Meinekii sententia affertur. quae apud Harpocr. p. 137 28 ex Menandro apponuntur, ita scripsit Cobetus mnem. IV 295: ἤδη γὰρ ἔστιν ἡδε τῷ τίκτειν ὁμοῦ; h. e. 'numnam illa, quaeso, parturit?' idem

fr. II 2 κήτεβόλον scripsit mnem. V 109. vs. 3 ὄκως VI πωλήσει ᾽ς cf. Ahrent. de Crasi p. 26. fr. III l. 2 scr. ἐπίη-
 λεν ex Ven. qui l. 4 ἀν ἐπιῆλαι μὲν. Aristophanis verba quo-
 modo scribenda putaverit Bergkius v. infra p. 68 et in min.
 ed. de fragm. VIII. IX. X cf. Fritzsche Ran. p. 232. p. 1166,
 1 τὸ ἐθνικὸν Mein. Steph. I p. 324. fr. XI. XII cf. Mein. ad
 Cratin. 2, 218 not. apud Harpocratonem διὰ μέσον τείχους
 in lemmate retineri vult H. Sauppium fragm. Antiphontis 38
 (p. 141 orator. Tur.) fr. XIII l. 2 cod. περὶ τὸν σφάλητα:
 hoc παρὰ τοὺς Φάλητας scribebat Fritzschius Euphr. I 2 p.
 26. Triphaletis numerum reliquiarum Darembergii locupletavit
 industria, ex cuius libro hoc arponemus:

XVI

schol. Hippocr. epidem. V § 7 v. κοχώνην (κοχώνη)· οἱ
 μὲν τὸ ἴερόν ὄστουν· οἱ δὲ τὰς κοτύλας τῶν ἰσχύων, ἐξ ὧν
 ἔστιν Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός, Γλανκίας καὶ Ἰσχύμα-
 χος καὶ Ἰππῶναξ, τὰ ἰσχία· οὐ γάρ, ὡς τινες ἔφασαν, οἱ
 ὑπογλουτίδες εἰσὶ κοχῶναι, ἀλλὰ τὰ σφαιρωμένα (σφαιρώ-
 ματα Daremb.) καλούμενα, σάρκες δ' εἰσὶν αὐταὶ περιφε-
 ρεῖς, ἐφ' αἷς καθήμεθα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς
 ἐν Τριφάλῃ*(τι)·

τίς δὲ εἰς ἐγγύτατα ὁ λοιπὸς τὰς ὀσφύας

ἐπὶ τῶν κοχωνῶν ἀργὸς αὐτὸς οὔτοσί;

ita haec leguntur in 'notices et extraits' p. 214 sq. in ed. pr.
 (v. gött. g. a. 1852 p. 424) τίς δὲ εἶ ὁ λειπὸς τὰς ὀσφύας
 κτλ. unde Schneidewinus l. c. p. 425: τίς δ' ἔσθ' ὁ λίσπος,
 οὔπιθεις τὰς ὀσφύας | ἐπὶ τῶν κοχωνῶν, ἀργοναύτης
 οὔτοσί; ad λίσπος defendendum utitur schol. Eq. 1368 ὑπο-
 λίσποις: — νῦν δὲ οἰκείως εἶπεν ἐπὶ τῶν ἐρεσσόντων διὰ
 τὴν καθέδραν λεπτοπύγων ὄντων. pro illo advocavit Martia-
 lis hoc III 67 10: 'non nautas puto vos, sed Argonautas.'
 offendor accusativo ὀσφύας, neque οὔπιθεις satis intellego.
 Goettlingius ind. schol. hib. Ien. 1853 p. 4: αὕτη τίς ἐστιν
 εἰλλίπος τὰς ὀσφύας, | τίς δ' ἐπὶ κοχωνῶν Ἄργος αὐτὸς
 οὔτοσί; quae ita interpretatur: 'quae haec est quasi Io bovi-
 nis cruribus, quis hic revera Argus est, qui sedet in olani-
 bus?' ipse Darembergius priorem versum ita legi posse su-

spicabatur p. 216: τίς δ' εἰς ὁ λίσπος ἐγγυτάτω τῆς ὀσφύος, subintellecto ἐπιθείς, quod etiam tertii versus initio collocari posse putabat. ex tantis difficultatibus ne prorsus ἀσύμβολος abeam, accepto quod vs. altero Schneidewinus repperit ἀργοναύτης, hos versus sagacioribus ita affectos relinquo:

τίς δ' ἔστ' ὀλίγας ἐγγύτατα τὰς ὀσφῦς ἔχων
ἐπὶ τῶν κοχωνῶν, ἀργοναύτης οὔτοςί;

de voce κοχών v. Lobeckium path. el. I 170 sq.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ. p. 1167 v. infra p. 68. cf. Fritzsche Ran. p. 23. Euripidis Phoenissarum fragmentum didascalicum ex Veneto codice 468 nuper edidit et explicavit Adolphus Kirchhoff, cuius disputationem Mützellus descripsit in 'zeitschr. f. d. gymnasiawesen 1853 suppl.' unde hic illud apponam quemadmodum a Kirchhoffio compositum est (cf. Eurip. vol. I p. 419): ἐδιδάχθη ἐπὶ Ναυσικράτους ἄρχοντος [Ὀλυμπιάδι.. πρῶτος . . . .] δεύτερος Εὐριπίδης, [τρίτος . . . . . τελευταίαν δὲ ταύτην] καθῆκε διδασκαλίαν [Ἀθήνησι. . . . .] περὶ τούτου· καὶ γὰρ ταῦτά [. . . . . Φοίνισσαι καὶ] ὁ Οἰνόμαος καὶ Χρῦσιππος καὶ [. . . . . σατυρικ. . . οὐ] σώζεται. de apertis et opertis huius didascaliae legenda sunt ipsius editoris verba. fr. I Iac. Geelio ad Eur. Phoen. p. 207 non integrum esse videbatur: 'attulit enim, inquit, hoc consilio (Athenaeus): ὅτι δὲ ἀρχαῖον ἦν τὸ περὶ τοὺς μονομάχους καὶ Ἀριστοφάνης εἶρηκεν ἐν Φοινίσσαις οὕτως. supplendum igitur hoc fere modo: — ἀγῶνα νῦν ἐστᾶσιν ἀρχαῖον τρόπον.' idem de fragmenti II cum Euripideis similitudine dixit ib. p. 104. fr. IV ex Hermannii sententia ita disposuit Bachmannus anecd. I p. 60: εἰκὸς δὲ πού πρῶτον ἀπάντων ἔφρα φῦναι . . . | . . . καὶ τὰς κραιναὰς ἀκαλήφας. annot. l. 6 scr. Ἀριστοφάνης Φοινίσσαις l. 9 scr. p. 370 20. 'Vs. 3 affertur etiam in Crameri An. Par. IV p. 104' Bergk. ed. min. de scholio Vesp. 879 (884) infra dixi p. 68 sq. item de fr. V (VI ed. min.) μνάγρα v. p. 69.

ΩΡΑΙ. p. 1171 (1) cf. infra p. 69. Vs. 2 ita supplebat Cobetus mnem. IV 100 allato Cratini fr. 2, 72 (1, 2):

στεφάνους ἴων *(ρόδων κρίων), κονιορτὸν ἐκτυφλοῦντα.
κρίων, ῥόδων, Porsonus misc. p. 195. nuper Herwerden p. 41.

caeterum ap. Cratinum Hermannus Elem. p. 580 *λειρίοις, φέδοισι, κρίνοις* scribebat. vs. 4 *τέττιγας*: de Aristophaneo *τέττικος* sim. Dindorfius annotavit Herod. Choerob. p. 1423 i. e. 310 13. vs. 8 Porsonus adv. 109. cf. misc. 196: *μέγιστον ἀγαθόν* (*εἶπες*), et sic Dindf. *μέγιστον εἶπας ἀγαθόν* Cobetus mnem. IV 99. idem vs. 11 *ἐγὼ δὲ τοῦτ' ὀλίγον χρόνον φήνας ἀφειλόμην ἄν.* comparat Acharn. 819. 912. 520. 542. *φύσας* Fritzschi v. p. 69. ibidem cf. de vs. 14. p. 1172 15 post verba *ἐν Εἰρήνῃ* haec adde: item Eustath. p. 1573 21. fr. II *κράτιστον ἡμῖν εἰς τὸ Θησεῖον δραμεῖν* Cobetus mnem. V 195. fr. III cf. ad Apollorphanis fr. 2, 881 (3) et suppl. fr. VI cum Bekkero scriptum ed. min. *ἀπίχθους· τοὺς μὴ ἐσθιομένους ἰχθῦς.* cf. de hoc loco Dindorfium fragm. p. 7. 8, qui apud Eustathium pro Aristophane Euripidis nomen reponebat et *τοῦνθένδ' ἀπίχθους βαρβάρους οἰκεῖν δοκῶ* scripsit. cf. ad Eurip. Erechth. fr. I poet. scen. probavit Nauck. Ar. Byz. p. 90 sq. Ex Euripidea fabula Aristophanem mutuatum esse illa verba, coniectura est Fritzschi Euphros. I 2 p. 28. fr. X. attingit haec idem de mercede iudicum p. 7. fr. XI l. 6 scr. *τριδούλων*

INC. FAB. p. 1175 fr. I ita digessit Cobetus mnem. IV 274: *τὴν γυναῖκα' αἰσχύνομαι | τῷ τ' οὐ φρονοῦντε παιδίω.* fr. II *τοῦ μέλιτι κεχρισμένου* cf. Lob. ad Aiacc. p. 325. *κεχρισμένου* Cobetus mnem. V 195 ut Magnet. 2, 10 (1). Eubul. 3, 250 (1, 3). Aristophan. 2, 1148. Vs. 2 Philostrata V. S. 1, 8 (p. 207 18) bene comparavit Kayserus: *ἐπιτηδειότατος μὲν οὖν Ἡρώδῃ τῷ σοφιστῇ ἐγένετο διδάσκαλόν τε ἡγουμένῳ καὶ πατέρα καὶ πρὸς αὐτὸν γράφοντι "πότε σε ἴδω καὶ πότε σου περιλείξω τὸ στόμα;"* annot. l. 5 scr. *τὸν Ἀριστοφάνην εἰρηκέναι* l. 7 *φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης ὅτι "κηρὸς ἐπεκαθέζετο," ἄλλοι δὲ "Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι τὸ στόμα κεχρισμένου."* ita haec hodie leguntur: v. Dindorf. schol. II p. 7. 8. Westerm. p. 132. Caeterum cf. ad anon. com. 4, 655. Fritzsche Ran. p. 35. fr. III trimetros aliter composuit Fritzschi Eup. vers. fragm. p. 21: *ἐγὼ διὰ ταῦτα, μὴ γέλων ὄφλων λάθοι, | περὶ τὴν κεφαλὴν ἐξῆψα πηνίκην τινά.* fr. IV cf. p. 69. Fritzschi. Ran. p. 312 sq. an-

not. l. 4. 5 cod. *Κισιφῶν* — *συνέζης εἰς τὰ πόλλ' Ἐὐριπίδου καὶ συνεποιεῖς φησὶ καὶ τὴν μελωδίαν.* fr. VI *σχηματίζαντας* v. infra 69. caeterum v. Nauck. trag. fr. p. 65. fr. VII scr. Athenaeus II fr. VIII Dobr. adv. II 297: 'physici aliovius verba esse videntur. obiter moneo legendam *αὐτόματα* vel *αὐτομάτως*, i. e. *αὐτομάτῳσι*. — possis quidem, — υ — υ *τοῖσιν ὄρεσιν αὐτόματα μιμαίκυλα | φύεται πόλλ'* — Bergkii in min. ed. . . . *ἐν δὲ τοῖς ὄρεσιν αὐτόματα μιμαίκυλα | φύεται πολλά.* Herwerden p. 41: *ἐν τοῖς ὄρεσιν δ' αὐτόματ' εἰκῆ τὰ μιμ. ἐφύετο πολλά.* fr. XIV p. 1180, 7 ed. min. addit Cramerii An. Par. IV p. 246 7. fr. XV *λέλαφας*: cf. Cobet. V. L. 366. fr. XVI Nauckius confert Iuliani epist. 24 p. 390 C: *Ἀριστοφάνει μὲν οὖν δοκεῖ εἶναι πλὴν μέλειτος τῶν ἄλλων γλυκύτερον τὰς ἰσχάδας, καὶ οὐδὲ τοῦτ' ἀνέχεται τῶν ἰσχάδων εἶναι γλυκύτερον, ὡς αὐτὸς ἐπικρίνας λέγει.* fr. XVII Nauck. trag. fragm. p. 595. fr. XVIII cf. Eurip. ap. Stob. flor. 71 7: *γυναικί τ' ἐχθρὸν χρημα πρεσβύτης ἀνῆρ*, item ib. 8: *πικρὸν νέα γυναικί πρεσβύτης ἀνῆρ.* (Nauck. trag. fr. p. 361. 489). hinc alii *πικρὸν* Aristophani reddunt. fr. XX. XXI cf. p. 69. l. 6 *πυθουῦ χειλιδῶν κᾶποθ' ἄττα φαίνεται* ap. Bekk. item *ὀπηγίκ' ἄτθ' ὑμεῖς νοπιᾶτ' ὀρχούμενοι.* fr. XXII apud Bekkerum ex cod. A hoc est:

ἄλλαι δὲ κυαμίζουσιν αὐτῶν, εἰσὶ δὲ ἤδη πρὸς ἄνδρας ἐκπετήσιμοι σχεδόν.

vs. 2 εἰς habet codex pro *πρός*. fr. XXV *ἡ μέντοι κωμῶδία τὴν ἀλετριδα μυλακρίδα καλεῖ, ζῆφόν τι ἐν μύλωνι γινόμενον, ὡς Ἀριστοφάνης λέγει "ἴνα ξ. κτλ."* fr. XXVI etiam Bekkerus: *Ἀριστοφάνης δ' εἶρηκεν ἄνδρα σάρκινον.* fr. XXVII cf. p. 69. fr. XXX attigit Cobetus mnem. V 186. annot. l. 1 *κεναγγιᾶν* ap. Plat. mss. Salm. in Aristoph. *versu περαιᾶ Kühnii A περιεᾶ V Πειρεᾶ Salm. Πειραῖα Iung.* fr. XXXI Bekkerus dedit:

*τὸν σαπέροδην ἀποτίλαι χροῖ
κᾶτ' ἐκπλῦναι καὶ διαπλῦναι.*

ut voluit Salmasius; cf. infra p. 69 sq. fr. XXXII idem Bekkerus: *χορδαί, φῦσκαί, πασταί, ζωμός, χόλικες.* fr. XXXIII

cr. *πυροῦ χλωροῦ* fr. XXXV ad Gerytadem referebat schius Ran. p. 279. adde Dobr. adv. II 256. XXXVI anl. 2 scr. 'legebatur *ἔψεις*' ad hoc fragm. fortasse refertur esse Phryn. Bk. 38 31 annotationem: *ἔζωμευμένα*: *ἔζωμοποιημένα* docuit Nauckius. fr. XXXVII Bekkerus Brunckio et Schneidero (v. ap. Ddf. p. 209): *ἀνήσω κύδα μαστιγουμένη* cf. infra p. 70. fr. XXXIX *βαίων ἐπικάμινον* Bekkerus. ad rem cf. Lobeckii Agl. I. O. Iahn. 'berichte d. sächs. ges. d. wiss.' 1855 p. 67. (L cf. p. 70. Bekk. fere ut Dindorfius: *ὡστ' ἀνακίπτων ατακίπτων τοῦ σχήματος εἴνεκα τοῦδε | κηλωνείου τοῖς υροῖς*. fr. XLVIII cf. p. 70. fr. L *τῆσδ' ὑπαντάξ* Bergp. 70 et in min. ed. adversatur Cobetus mnem. V 196 intellegens. fr. LII vulg. *ὑπαίρω* et *προαίρω*, ut ap. M. correxit Valckenarius in Ammon. animadv. p. 219. LV ad Aristophanem grammaticum referunt Dobraeus (v. D.). Dindorfius p. 137. Bernhardy Suid. (cf. Preller. Polem. I). Nauck. Ar. Byz. p. 236. ad fr. LVI cf. infra p. 70 tala. fr. LVII *δράσιων* Meinek. aliter Cobetus, qui m. V p. 198: *τί δὲ σὺ δράσις, ᾧ κακόδαιμον;* fr. LIX Dobraeus adv. II 214 et Dindorfius ad schol. l. c. *καὶ ος. * ἔχων λύραν | ἔργον κτλ.* fr. LX annot. l. 5 *ὡς ἐμ-* fr. LXI cf. quae infra p. 37 et in supplementis p. LXXXVII sunt. fr. LXIII ita edidit Bekkerus:

ὁ δ' ἔχων θέρμαν καὶ πῦρ ἦκεν

ἦκεν cod. A habet *εἶρηκεν*. cf. ad 2, 982 (28) suppl. fr. V adde quae ex V^a cum anecdotis et Varino (p. 108 Ddf.) praeferentia edidit Gaisfordus Etym. p. 267. fr. LXV diu est d. ita scribendum sibi videri significavit mihi Meinckius:

οὕτως τι τὰ πόρρητα δρᾶν ἔστιν μέλι.

emque emendatio nuper in C. F. Hermannii parergis cri- edita est philol. X 244, ubi comparavit Alexidis fragm. 150 (v. 6) *ἡ τῶν γὰρ ἀνδρῶν ἔστι πρὸς ἐκείνην μέλι,* et Hor. Sat. II 6 32 'hoc iuvat et melli est.' aliter voluerat vetus maem. IV 135, qui *ἔστι γλυκύ*, conferens Alexideum d. 3, 480 (2, 3) *οὕτω τι τὰλλότρι' ἐσθίειν ἔστι γλυκύ.* fr. LXVI *τὰ γράμματα καὶ τὸν ἄλεισον* Gaisfordi V^a. p.

1192 2 de litterato illo vasculo v. Franzii elem. epigr. p. 2: sqq. fr. LXVII cum Gaisfordo ad Heph. p. 69 et Hermannō v. infra p. 70, scriptum in min. ed.

ὄρῳ γὰρ ὡς στόμφακα διασαυλούμενον.

fr. LXVIII. LXIX quomodo coniungi voluerit Dobraeus, v. p. 70. 'L. Dindorfius ἐκμαίνετον coniecit in Thes. Steph. T III p. 370.' ed. min. atque ita iam Dorv. et Marc. Gaisfordi apud quem ὅτι οἱ Ἀττικοὶ καὶ ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν δυνικῶν τοῖς δευτέροις χρῶνται legitur cum Marc. qu τρίτοις προσώποις τῶν δυνικῶν τοῖς β̄ χρῶνται. fr. LXXI scribendum, quod Dindorfius proposuit (v. p. 70), ex duorum codicum Marcianorum auctoritate:

ἴκτινα παντόφθαλμον ἄρπαγα στρέφων.

ita et Etym. Marcianum Cobeti p. 470 99 Gaisf. et eiusdem Cobeti Marc. cod. Choerobosci (Et. Gaisf. p. 8): etenim in editis ab Gaisf. p. 279, 3 κατὰ μεταπλασμὸν γέγονεν ἴκτινα ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει, "ἴκτινα παντόφθαλμον ἄρπαγα στρέφων" (idem versus affertur p. 278 24. cf. Bekkeri excerpti p. 901 l. c.) ille praebet ἄρπαγα στρέφων. fr. LXXII 'cf. Cram Anecd. Par. IV p. 75 4.' ed. min. fr. LXXIII est Etym. M p. 682 52. fr. LXXIV μέλαινα δεινὴ πίττα Βρεττία παρῆ pro γλώσσα cum Bocharto probavit Meinekius ad Steph. I p. 186 9. cf. Schleusnerum ad Et. m. p. 794 (Gud.). Gaisfordus addit Lex. Seg. 223 18: Βρεττία· μέλαινα πίσσα. καὶ βάρβαρος, ἀπὸ τοῦ Βρεττίων ἔθνους. alterum, γλώσσα, defendunt Dindorfius fragm. 719. Bergk. 'zeitsch. f. d. alt.' 1851 p. 19. Nauckius philol. VI 415: A. μέλαινα δεινὴ (vel νῆ Δι) γλώσσα. B. Βρεττία γὰρ ἦν (int. γυνή). fr. LXXV. de coniectura h. l. prolata cf. add. p. 14. fr. LXXVII tacito poetae nomine apud Cramerum An. Ox. I 399 18 legi indicavit Nauck. τὸ δὲ σῶς περισπασθὲν ἐκ τοῦ σόος συνήλειπται· καὶ γὰρ τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ εὐρίσκεται σα· "ἡ μάζα (sic) γὰρ σα καὶ τὰ κρέα χῶ κάραβος." fr. LXXXI 1 apud Eustathium ita scribitur:

ἄκων κτενῶ σε, τέκνον, ὁ δ' ὑπεκρίνατο

τέκνον producta priori syllaba revocandum videbatur Meineki add. p. 70, ex Euripide aliove tragico (Nauck. trag. fr. p. 660)

susceptum. adde eiusdem in Athen. exerc. II p. 3. Cobeti mn. IV 125, apud quem ἀπεκρίνατο. cf. Herwerd. p. 42. fr. LXXXII Euripidea v. ap. Nauck. p. 525. fr. LXXXIII. LXXXIV in ed. min. suo loco posita: cf. p. 70. pro his ex dubiis Aristophanis haec accesserunt:

LXXXIII

Photius 342 8: ὁ πίττομαι: οὐ πείθομαι. καὶ τοῦτο Βοιωτιῶν. Ἀριστοφάνης Ἐκκλησιαζούσαις. cod. ὀπλίττομαι. 'ita rite emendavit Alberti ad Hesychii glossam, ὁ πίττομαι: οὐ πείθομαι. Βοιωτοί.' Dind. fragm. p. 245. non persuasit Ahrenti aeol. 176. cf. dor. 517.

LXXXIV

Gregor. Corinth. p. 69: οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἀνύειν ἀνύτειν φασίν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὅρῳσι·

μάτην ἄρα τὴν ὁδὸν ἀνύτομεν.

quae ex Avium versibus 3. 4 detorta videbantur Dindorfio l. c. fr. LXXXV 'praeterea πέλεθος scribendum videtur.' Bergk. ed. min. fr. LXXXVII annot. l. 2 scr. κάχρος l. 5 φανερώτερόν fr. LXXXIX στρεψίμελος Ald. καὶ στρεψιμηλής τις, τὴν τέχνην Εὐριπίδης Dobr. adv. II 257 (aliter ib. 172). στρεψίμαλλος cod. Θ στρεψίμαλος M στρεψίκαλλος V. cf. Fritzsche. Ran. p. 280. fr. XCI Choerobosci verba apud Geisf. vide p. 440 25 sqq. fr. XCII scr. Anecd. Oxon. I p. 264 28. fr. XCIII vulg. ἔξ χοινίκων μέτρον. caeterum cf. p. 70. Nauckius philol. VI 415:

ἔκτερος τί ἐστιν; B. ἑξαχοϊνικὸν μέτρον.

fr. XCIV scr. p. 1142. ad rem cf. Fritzsche Ran. p. 310. Aristophanis versum agnoscebat Herwerden p. 42. fr. XCVI cf. Fritzsche l. c. p. 101. p. 1200 2 χρῆσθῆναι τοῦ θεοῦ Clemens, πειρηθῆναι Herodotus. quod tanquam Aristophanis fragmentum hoc numero signatum est CI, tollendum hinc: namque scholia Acharn. 520 haec sola hodie habent, σίκυον: ἐπὶ εὐθείας τῆς ὁ σίκυος. 'sequentia in Ald. ex Suida s. σίκυος illata sunt.' ubi καὶ αὐθις. "σικύους ἐνταῦθά πη φρομένους οὐδενὶ κόσμῳ περιμόντες κατήσθιον", quae Procopii esse B. Pers. II 18, qui κόσμῳ οὐδενί, annotavit Bernhardt. v. Dindf. ad Procop. l. c. fr. CII cf. quae Bernh. anno-

tavit ad Suid. v. *χιάζειν*. Hermann. ad Nub. p. 128. Fritzsche qu. Arist. I 233. Ran. p. 397. de Democrito Chio v. Mein ad Eupol. 2, 449. apud Pollucem IV 65 hodie *Φιλοξενίδα* τοῦ Σιφνίου legitur. denique adde Steph. Byz. v. *Σίφνος*. — καὶ Σίφνιον ποιήριον καὶ σιφνιάζειν. fr. CIII οὐκ ἔστα κενέβριον ὅταν θύσῃ apud schol. Avium 538 Aldina est lectio hodie οὐκ ἔσθ' ᾧ editur et ex Erotiano κενέβριον. Brunckius 'sic autem, inquit, cum Adr. Heringa Observatt. cap. 24 leg potest:

οὐκ ἔσθω κενέβρει· ὁπότεν δὲ θύῃς τι, κάλει με.'

ad formam ἔσθω cf. Dobraei exempla adversariis II 257 apposita. item Cobelum in mnem. V 186, qui: οὐκ ἔσθω κενέβριον, ὅταν θύσῃς τι κάλει με. fr. CV ἐπέεοντο Gaisford codd. E. S. caeterum corr. βροτιῶν; fr. CVI cf. Bernhard ad Suid. l. c. κατὰ κινναβευμάτων correxit Kusterus. cf. Hemsterh. ad Poll. X 189, qui κινναβευμάτων proponebat. add Schneiderum infra p. 70 et lex. Gr. I 695. idem fragmentum habes apud Apostolium Leutschii II p. 296, ubi πάντα ἀπ ἀκροφυσίων τῶν ἀπὸ κινναβευμάτων. fr. CVII θύτην reliquit Dindorfius. fr. CIX, cf. add. p. 70, in ed. min. ita dispositum: ἐπτάπους γοῦν ἢ σκιά'στιν· | ἐπὶ τὸ δεῖπνον εἰ καλεῖ δὴ μ' | ὁ χορὸς ὁ φιλοτήσιος, hoc χορὸς cum Casaubono, qui etiam χρόνος scribendum coniecit. Nauckius in progr schol. p. 33, 'vide, inquit, an scribendum sit: ἐπτάπους γοῦ ἢ σκιά· ἤδη καλεῖ μ' ὁ καιρὸς ὁ φιλοτήσιος.' p. 1203 1 παῖς τοῦ Ἐρχιέως cum Reiskio legitur ex Photio. fr. CXI 'eadem Etym. Paris. ap. Cram. An. Par. IV 84 (ita corr.) 18 Bergk. ed. min. cf. Nauck. Ar. Byz. p. 231. Bergk. Lyr. I 657 (118). fr. CXIII adde Leutsch. paroem. II p. 1. de fr.

CXIV

vide infra p. 71. eius in locum quod successit ex vol. IV p 655 Hesychii, ἀνθρήνη: εἶδος μελίσης. Ἀρίσταρχος. παρ ᾧ καὶ ἀνθρήνια, τὰ μελίσια, Aristophanis quidem est, cuius nomen pro Aristarcho restituit Meinekius, sed ex Nabibae 947: τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τῶφθαλμῷ | κεντούμενος ὡσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν | ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται. v. scholia et Suid. v. ἀνθρήνη. hinc tolle ed. min. fr. 685. fr. CXI

grammatici Seg. annotationem ita a Cobeto refingi mnem. V 202, Ἀδῶνος Φερεκράτης εἶπεν ἀντὶ τοῦ Ἀδῶνιδος. λέγει δὲ καὶ τὴν αἰτιατικὴν τὸν Ἀδῶνα, supra indicatum p. CIX.

fr. CXXIII l. 2 scr. ὡσανεὶ ἀγόνου. fr. CXXVI cf. infra p. 71. de fr. CXXVIII v. Nauckii Ar. Byz. p. 231. fr. CXXIX ita distingue orationem: ἀνεψιαδαῖ Ἀριστοφάνης, καὶ ἀνεψιαδοῦς Φερεκράτης, καὶ Ἐρμιππος ἀνεψιαδοῦν. fr. CXXX cf. p. 71, ubi scribendum: grammaticus Bekkeri ... ἀνοησίαν (Bachmannus reponerat ἀνοητίαν). apud Poll. II 228 ita hodie procedit oratio: πολύνοια, ἀπόνοια, διχόνοια, μετάνοια, παράνοια, ἀνοητία ὡς Ἀριστοφάνης. cf. cod. A Kühnii. fr. CXXXI cf. Suidam v. ἀπαιρε-. καὶ ἀπαίρειν, ἀντὶ τοῦ παρρηγεῖσθαι. Ἀριστοφάνης. καὶ ἀπαίροντες, μεδιστάμενοι. ubi appositi sunt Aristophanis versus Eccl. 813 (818) μεστὴν ἐπιφρα τὴν γνάθου χαλκῶν ἔχων. Lysistr. 539 ἀπαίρετ', ᾧ γυναῖκες, ἀπὸ τῶν καλπίδων. fr. CXXXII. Porsonus Aristoph. p. 246 (Dobr. adv. II 257) ita poetae verba composuit: ἀπόματρα τῶν (τε Hermannus) σκυτάλων ἀπεσκοτωμένα. cf. Bernhardy Suid. I 1 552. p. 1206 4 scr. Eustath. p. 953 53. fr. CXXXVII cf. infra p. 71. fr. CXLVI est p. 55 10 Ritschl. ubi λέγει δὲ ἐπὶ μὲν τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν βόες, εἰ καὶ Ἀριστοφάνης καὶ ἀναγκασθεῖς ἅπαξ βοῦς εἶπεν· ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς βοῦς. fr. CXLIX 3 Et. ἔκθετον item gramm. Bk. 231 7. ἔκθεμα et ἐξέχον Hesych. I 808. fr. CL cod. V Kühnii γερροντεῖαι π. fr. CLI cf. Pherecr. fragm. infra p. 26 (13). fr. CLII. v. intpp. Hesych. ubi assertur Et. m. 241 47: ῥίσων ὁ χοῖρος. Ἀριστοφάνης δὲ φησι δρομέως ὄνομα. quem ab Aristotele cum Kustero memoratum intellegit Nauck. Ar. Byz. 233. philol. V 681, non ab Aristophane. de nomine illo cf. C. Keillii anal. epigr. p. 165. fr. CLIII τίνες οἱ δατηταί; etiam Blomfieldus gloss. Aesch. Sept. 942, qui Aristoteli reliquit, τινές iam praebuit cod. M: v. Gaisf. fr. CLVI v. ad Zenob. III 14. fr. CLIX cf. add. p. 71. fr. CLXI καὶ πάλιν, ἐκταπσοῦν τὰς θ. Porson. adv. p. 281. fr. CLXVI Naekii correctio hodie legitur in Opusc. I 360, idem etiam ἀμίδα scribi posse significabat. fr. CLXVIII cf. infra p. 71. adde Photii glossam 31 15, ubi om. Aristophanis nomen, quod alie-

num ab hac annotatione putabat Bernhardy. fr. CLXXI v. a p. 71. cf. Nauck. Ar. Byz. 231. ad fr. CLXXIX v. infra 71. fr. CLXXX cf. Lob. path. proll. p. 119. de fr. CLXXX mutatam Dindorfii sententiam v. p. 71. adde Fritzsche R p. 89. fr. CLXXXIV. apud Bekk. Poll. II 41 ita haec habet καὶ καρῆβαρικὸν τὸ πάθος Τηλεκλείδης, τὸ δὲ ὑπὸ μέθ τοῦτο πάσχειν καρῆβαριᾶν Ἀριστοφάνης. Caeterum v. Meinekium 2, 374. fr. CLXXXV scholion Vesparum Musurus Suida inseruit. fr. CLXXXVI cf. Fritzschiom ad Ran. p. 31 qui fr. CLXXXIX attigit ib. p. 103. fr. CXC cf. add. p. 1 fr. CXCII κόπρου ἀγωγὰς dedit Bekkerus, κοπραγωγὰς et C. κοπραγωγεῖν Dindorfius. idem Bekkerus apud Poll. VI κρεωστάθμης sec. cod. A et alios. Iungerm. cod. κρεωσταθμης. fr. CXCVI κροαίνω v. Nauck. Ar. Byz. p. 234. cf. Achiloch. Bergk. p. 573 (176). fr. CXCVII v. infra p. 72. CCII λιποταξίου παρὰ Ἀντιφάνει scribendum conie Meinekius ad Antiph. 3, 72. anal. alex. 162. fr. CCVIII μιγίδες item CCIX μάθος ad Byzantium grammaticum referbat Nauckius 'allg. l. z. intell.' 1847 p. 476. Ar. Byz. p. 20 207. idem fr. CCXI Photii glossam ita refingebat: μάρμμη τὴν μαμμίαν· λέγουσι δὲ καὶ μάρμμαν· Ἀριστοφάνης philol. I 353. allg. l. z. l. c. p. 476. Arist. Byz. p. 157. βλέπος (v. ad fr. CCIX) dixit Fritzsche Euphr. I 2 p. 29. CCXIII l. 3 πεζεῖ cod. Dobr. Phot. p. 736: ὅτι μέσον αὐχένα αὐτῶν περιεβάλλοντο σχοινίον. παρωδεῖ δὲ π 'nempe Philoxeni phrasin de suspensis per collum cadaveribus ad utres per iocum transtulit.' adv. II 259. A. Heckerus phil V 510: μεσαύχενας κυνέας· τοὺς ἀσκούς· διὰ τοῦ γραπτέου μεσαύχενας, ὅτι μέσον αὐχένα ἀσκοῦ πιέζει ἢ σχοινίον. παρωδεῖ δὲ τὰ τοῦ Φιλοξένου διασύρων. Bergkii Lyg. II 996: Ἀριστοφάνης φησί· . . . . μεσαύχενας | νέκυσας, ἀσκούς. . . . et deinde ὅτι μέσον αὐχένα ἀσκο πιέζει ὃ περιεβάλλοντο σχοινίον· Philoxeni carmen Σάτυρος fuisse opinatur. 'veram lectionem, inquit, videtur Pollux servavisse II 135 (ita corr. ed. mai.) καὶ βυσαύχενας τοὺς ἀσκούς Ἀριστοφάνης κέκληκεν, eaque lectio videtur etiam Hesychio memorata esse, ubi scrib. ἔνοιαι δὲ διὰ τοῦ ὀρθοῦ

δεσαύχενες καὶ *ἄ(βυσαύχενες)* οὐ καλῶς· *μεσαύ-*
 Polluci et ipsi restituebat Nauck. 'allg. l. zeit.' 1848
 , nuper Hesychii glossam ὁ βρῖσαύχην annotavit. fr.
 I. 1 scr. οἷς προσήκουσι fr. CCXXII Bekkerus: ἀν-
 τθαι δὲ Ἀριστοφάνης εἶπεν, ἀνδροῦσθαι, καὶ ἀνδρι-
 οι Ὑπερίδης (fr. 256 Saupp.). fr. CCXXV cf. ad Pher.
 13 (15). de fragm. CCXXVIII v. infra p. 72. εἴρηται
 ρον v. Dindorfii ad schol. vs. 566 annotationem, ubi ita
 bat: Οἶαρος τραγωδίας ἐγένετο ὑποκριτῆς γελοιώ-
 fr. CCXXXI ὀρογνίας v. add. p. 72. Gaisf. Heph. I p. 45.
 CXXXIV l. 4 ἀστῆς ἐλαίας cf. vol. 4, 684 l. fr. CCXXXV
 nis varietatem v. ap. Mein. Steph. I p. 498. de fr. CCXXXVI
 fra p. 72. de fr. CCXXXVIII v. ib. p. 72. in ed. min.
 ocus datus est scholio Aeschinis v. infra 72 (252^a): εὐ-
 δὲ καὶ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ὁ σπογγίας καὶ ἡ σπογ-
 ῶσπερ καὶ ἐνταῦθα. illud Mein. ὁ σπογγίας scribebat,
 ckius path. proll. 495 ὁ σπόγγος, atque ita Sauppianus, qui
 inquit, Elmsl. ad Acharn. 463.' fr. CCXL apud Poll. IV
 Bk. πρόσχορον δὲ Ἀριστοφάνης τὴν συγχορεύουσαν κέ-
 εν κτλ. idem Poll. IV 18 (fr. 242. 243): καὶ πυξίον
 τυξίδιον (ἔστι γὰρ παρὰ Ἀριστοφάνει τοῦνομα) καὶ
 ρος. fr. CCXLVI σαλακωνίσαι coniecit Dobr. adv. I 607.
 sche Euphr. I 2 p. 30. fr. CCLII cf. ad 2, 1149. de
 CLXI dixit Nauckius philol. I 353: 'finxerat, inquit, Ari-
 anes importunum quendam hominem, qui centenis quae-
 ribus in alterum irrueret ac novam quamque interrogationem
 τάχα ordiretur, dum tandem defatigatus ille et exacerbatus
 δε τοὺς τάχας (τότις iteratum istud τάχα) valere iubet.
 CCLXIII v. infra 72. fr. CCLXXI v. ibid. de Apollophane dubitat
 schius Ran. p. 188. fr. CCLXXIV scr. Photius p. 617 20.
 CCLXXV cf. Photius p. 629 22: ὑπόξυλος: κίβδηλος· ὡς
 χαλκος· οὕτως Μένανδρος (v. 4, 188): hinc Dindorfii
 iicio. fr. CCLXXX l. 4 μίμημα φωνῆς ὀρνέου c. Voss.
 if. Theognost. Cram. An. Ox. II 155 22: σεσημειῶται τὸ
 εὐκτικὸν ὃν καὶ ὄρκου δηλωτικόν, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου
 φόμενον· καὶ τὸ φνη παρ' Ἀριστοφάνη· ἔστι δὲ καὶ
 τὸ μίμημα φωνῆς ὀρνέου. fr. CCLXXXV l. 2 ἀποκομμα-

not. l. 4. 5 cod. *Κισιφῶν* — συνέζης εἰς τὰ πόλλ' *Εὐριπίδου καὶ συνεποιεῖς φησὶ καὶ τὴν μελωδίαν.* fr. VI *σχηματίσαντας* v. infra 69. caeterum v. Nauck. trag. fr. p. 65. fr. VII scr. Athenaeus II fr. VIII Dobr. adv. II 297: 'physici aliosius verba esse videntur. obiter moneo legendum *αὐτόματα* vel *αὐτομάτως*, i. e. *αὐτομάτῳσι*. — possis quidem, — ο — ο τοῖσιν ὄρεσιν αὐτόματα μιμαίνυλα | φύεται πόλλ' —' Bergkiius in min. ed. . . . ἐν δὲ τοῖς ὄρεσιν αὐτόματα μιμαίνυλα | φύεται πολλά. Herwerden p. 41: ἐν τοῖς ὄρεσιν δ' αὐτόματ' εἰκῆ τὰ μιμ. ἐφύετο πολλά. fr. XIV p. 1180, 7 ed. min. addit Cramerī An. Par. IV p. 246 7. fr. XV *λέλαφας*: cf. Cobet. V. L. 366. fr. XVI Nauckius confert Iuliani epist. 24 p. 390 C: *Ἀριστοφάνει μὲν οὖν δοκεῖ εἶναι πλὴν μέλιτος τῶν ἄλλων γλυκύτερον τὰς ἰσχάδας, καὶ οὐδὲ τοῦτ' ἀνέχεται τῶν ἰσχάδων εἶναι γλυκύτερον, ὡς αὐτὸς ἐπικρίνας λέγει.* fr. XVII Nauck. trag. fragm. p. 595. fr. XVIII cf. Eurip. ap. Stob. flor. 71 7: *γυναικὶ τ' ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνῆρ*, item ib. 8: *πικρὸν νέα γυναικὶ πρεσβύτης ἀνῆρ.* (Nauck. trag. fr. p. 361. 489). hinc alii *πικρὸν* Aristophani reddunt. fr. XX. XXI cf. p. 69. l. 6 *πυθοῦ χελιδῶν κᾶποθ' ἄττα φαίνεται* ap. Bekk. item *ὀπηνικ' ἄτθ' ὑμεῖς κοπιᾶτ' ὀρχούμενοι.* fr. XXII apud Bekkerum ex cod. A hoc est:

ἄλλαι δὲ *κναμίζουσι* αὐτῶν, εἰσὶ δὲ
ἤδη πρὸς ἀνδρας ἐκπετήσιμοι σχεδόν.

vs. 2 εἰς habet codex pro πρὸς. fr. XXV ἢ μέντοι *κωμῳδία τὴν ἀλετριδα μυλακρίδα καλεῖ, ζῳῶν τι ἐν μύλωνι γινόμενον, ὡς Ἀριστοφάνης λέγει "ἴνα ξ. κτλ."* fr. XXVI etiam Bekkerus: *Ἀριστοφάνης δ' εἶρηκεν ἄνδρα σάρκινον.* fr. XXVII cf. p. 69. fr. XXX attigit Cobetus mnem. V 186. annot. l. 1 *κεναγγιᾶν* ap. Plat. mss. Salm. in Aristoph. versu *περαιᾶ Kühnii A πειρεᾶ V Πειρέα Salm. Πειραῖα lung.* fr. XXXI Bekkerus dedit:

τὸν *σαπέροδην ἀποτίλαι* χρῆ
κᾶτ' ἐκπλῦναι καὶ διαπλῦναι.

ut voluit Salmasius; cf. infra p. 69 sq. fr. XXXII idem Bekkerus: *χορδαί, φῶσκαί, πασταί, ζωμός, χόλικες.* fr. XXXIII

l. 3 scr. *πυροῦ χλωροῦ* fr. XXXV ad Gerytadem referebat Fritzschius Ran. p. 279. adde Dobr. adv. II 256. XXXVI annot. l. 2 scr. 'legebatur *ἐψεις*' ad hoc fragm. fortasse referendam esse Phryn. Bk. 38 31 annotationem: *ἐζωμευμένα κρέα: ἐζωμοποιημένα* docuit Nauckius. fr. XXXVII Bekkerus cum Brunckio et Schneidero (v. ap. Ddf. p. 209): *ἀνήσω κροκύδα μαστιγουμένη* cf. infra p. 70. fr. XXXIX *βασκάνιον ἐπικάμινον* Bekkerus. ad rem cf. Lobeckii Agl. p. 971. O. Iahn. 'berichte d. sächs. ges. d. wiss.' 1855 p. 67. fr. XL cf. p. 70. Bekk. fere ut Dindorfius: *ὡστ' ἀνακύντων καὶ κατακύντων τοῦ σχήματος εἵνεκα τοῦδε | κηλωνείου τοῖς κηπουροῖς*. fr. XLVIII cf. p. 70. fr. L *τῆσδ' ὑπαντάξ* Bergkii p. 70 et in min. ed. adversatur Cobetus mnem. V 196 ὁδοῖ intellegens. fr. LII vulg. *ὑπαίρω* et *προαίρω*, ut ap. Thom. M. correxit Valckenarius in Ammon. animadv. p. 219. fr. LV ad Aristophanem grammaticum referunt Dobraeus (v. p. 70). Dindorfius p. 137. Bernhardy Suid. (cf. Preller. Polem. p. 151). Nauck. Ar. Byz. p. 236. ad fr. LVI cf. infra p. 70 annotata. fr. LVII *δράσων* Meinekii. aliter Cobetus, qui mnem. V p. 198: *τί δὲ σὺ δράῶς, ᾧ κακόδαιμον;* fr. LIX l. 2 Dobraeus adv. II 214 et Dindorfius ad schol. l. c. *καὶ ἔτερος. * ἔχων λύραν | ἔργον κτλ.* fr. LX annot. l. 5 *ὡς ἐμβολῆ* fr. LXI cf. quae infra p. 37 et in supplementis p. LXXXVII dicta sunt. fr. LXIII ita edidit Bekkerus:

ὁ δ' ἔχων θέρμαν καὶ πῦρ ἦκεν

pro *ἦκεν* cod. A habet *εἶρηκεν*. cf. ad 2, 982 (28) suppl. fr. LXIV adde quae ex V^a cum anecdotis et Varino (p. 106 Ddf.) congruentia edidit Gaisfordus Etym. p. 267. fr. LXV diu est quod ita scribendum sibi videri significavit mihi Meinekii:

οὔτως τι τὰ πόρρητα δρᾶν ἐστιν μέλι.

eademque emendatio nuper in C. F. Hermannii parergis criticis edita est philol. X 244, ubi comparavit Alexidis fragm. 3, 450 (v. 6) *ἡ τῶν γὰρ ἀνδρῶν ἐστι πρὸς ἐκείνην μέλι*, item Hor. Sat. II 6 32 'hoc iuvat et melli est.' aliter voluerat Cobetus mnem. IV 135, qui *ἐστι γλυκύ*, conferens Alexideum illud 3, 480 (2, 3) *οὔτω τι τὰλλότρη' ἐσθίειν ἐστὶ γλυκύ*.

fr. LXVI *τὰ γράμματα καὶ τὸν ἄλεισον* Gaisfordi V^a. p.

1192 2 de litterato illo vasculo v. Franzii elem. epigr. p. 21 sqq. fr. LXVII cum Gaisfordo ad Heph. p. 69 et Hermanno, v. infra p. 70, scriptum in min. ed.

ὄρῳ γὰρ ὡς στόμψακα διασανλούμενον.

fr. LXVIII. LXIX quomodo coniungi voluerit Dobraeus, v. p. 70. 'L. Dindorfius ἐκμαίνετον coniecit in Thes. Steph. T. III p. 370.' ed. min. atque ita iam Dorv. et Marc. Gaisfordi, apud quem ὅτι οἱ Ἀττικοὶ καὶ ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν δυνικῶν τοῖς δευτέροις χρῶνται legitur cum Marc. qui τρίτοις προσώποις τῶν δυνικῶν τοῖς β χρῶνται. fr. LXXI scribendum, quod Dindorfius proposuit (v. p. 70), ex duorum codicum Marcianorum auctoritate:

ἴκτινα παντόφθαλμον ἄρπαγα στρέφων.

ita et Etym. Marcianum Cobeti p. 470 99 Gaisf. et eiusdem Cobeti Marc. cod. Choerobosci (Et. Gaisf. p. 8): etenim in editis ab Gaisf. p. 279, 3 κατὰ μεταπλασμὸν γέγονεν ἴκτινα, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει, "ἴκτινα παντόφθαλμον ἄρπαγας τρέφων" (idem versus affertur p. 278 24. cf. Bekkeri excerpta p. 901 l. c.) ille praebet ἄρπαγα στρέφων. fr. LXXII 'cf. Cram. Anecd. Par. IV p. 75 4.' ed. min. fr. LXXIII est Etym. M. p. 682 52. fr. LXXIV μέλαινα δεινὴ πίττα Βρεττία παρῆν pro γλῶσσα cum Bocharto probavit Meinekio ad Steph. I p. 186 9. cf. Schleusnerum ad Et. m. p. 794 (Gud.). Gaisfordus addit Lex. Seg. 223 18: Βρεττία· μέλαινα πίσσα. καὶ βάρβαρος, ἀπὸ τοῦ Βρεττίων ἔθρους. alterum, γλῶσσα, defendunt Dindorfius fragm. 719. Bergk. 'zeitsch. f. d. alt.' 1851 p. 19. Nauckius philol. VI 415: A. μέλαινα δεινὴ (vel νῆ Δι) γλῶσσα. B. Βρεττία γὰρ ἦν (int. γυνή). fr. LXXV. de coniectura h. l. prolata cf. add. p. 14. fr. LXXVII tacito poetae nomine apud Cramerum An. Ox. I 399 18 legi indicavit Nauck.: τὸ δὲ σῶς περισπασθὲν ἐκ τοῦ σόος συνήλειπται· καὶ γὰρ τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ εὐρίσκεται σᾶ· "ἡ μάζα (sic) γὰρ σᾶ καὶ τὰ κρέα χῶ κάραβος." fr. LXXXI 1 apud Eustathium ita scribitur:

ἄκων κτενῶ σε, τέκνον, ὃ δ' ὑπεκρίνατο

τέκνον producta priori syllaba revocandum videbatur Meinekio add. p. 70, ex Euripide aliove tragico (Nauck. trag. fr. p. 660)

susceptum. adde eiusdem in Athen. exerc. II p. 3. Cobeti *man.* IV 125, apud quem ἀπεκρίνατο. cf. Herwerd. p. 42. fr. LXXXII Euripidea v. ap. Nauck. p. 525. fr. LXXXIII. LXXXIV in ed. min. suo loco posita: cf. p. 70. pro his ex dubiis Aristophanis haec accesserunt:

LXXXIII

Photius 342 8: ὁ πίττομαι: οὐ πείθομαι. καὶ τοῦτο Βοιωτίον. Ἀριστοφάνης Ἐκκλησιαζούσαις. cod. ὀπλίττομαι. 'tacite emendavit Alberti ad Hesychii glossam, ὁ πίττομαι: οὐ πείθομαι. Βοιωτοί.' Dind. fragm. p. 245. non persuasit Ahrenti aeol. 176. cf. dor. 517.

LXXXIV

Gregor. Corinth. p. 69: οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἀνύειν ἀνύτειν φασίν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὅρχησι·

μάτην ἄρα τὴν ὁδὸν ἀνύτομεν.

quae ex Avium versibus 3. 4 detorta videbantur Dindorffo l. c. fr. LXXXV 'praelerea πέλεθος scribendum videtur.' Bergk. ed. min. fr. LXXXVII annot. l. 2 scr. κάχους l. 5 φανερώτερόν fr. LXXXIX στρεψίμελος Ald. καὶ στρεψιμλής τις, τὴν τέχνην Εὐριπίδης Dobr. adv. II 257 (aliter ib. 172). στρεψίμαλλος cod. Θ στρεψίμαλος M στρεψικάλλος V. cf. Fritsch. Ran. p. 280. fr. XCI Choerobosci verba apud Gaisf. vide p. 440 25 sqq. fr. XCII scr. Anecd. Oxon. I p. 264 28. fr. XCIII vulg. ἕξ χοινίκων μέτρον. caeterum cf. p. 70. Nauckius philol. VI 415:

ἕκτερος τί ἐστίν; B. ἕξαχοϊνικὸν μέτρον.

fr. XCIV scr. p. 1142. ad rem cf. Fritzsche Ran. p. 310. Aristophanis versum agnoscebat Herwerden p. 42. fr. XCVI cf. Fritzsche l. c. p. 101. p. 1200 2 χρησθῆναι τοῦ θεοῦ Clemens, πειρηθῆναι Herodotus. quod tanquam Aristophanis fragmentum hoc numero signatum est CI, tollendum hinc: namque scholia Acharn. 520 haec sola hodie habent, σίκνον: ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ σίκνος. 'sequentia in Ald. ex Suida s. σίκνος illata sunt.' ubi καὶ αὐθις. "σικύους ἐνταῦθά πη φουμένους οὐδενὶ κόσμῳ περιόντες κατήσθιον", quae Procopii esse B. Pers. II 18, qui κόσμῳ οὐδενί, annotavit Bernhardt. v. Dindf. ad Procop. l. c. fr. CII cf. quae Bernh. anno-

lavit ad Suid. v. *χιάζειν*. Hermann. ad Nub. p. 128. Fritzsche qu. Arist. I 233. Ran. p. 397. de Democrito Chio v. Mein. ad Eupol. 2, 449. apud Pollucem IV 65 hodie *Φιλοξενίδου τοῦ Σιφνίου* legitur. denique adde Steph. Byz. v. *Σίφνος*. — καὶ *Σίφνιον ποτήριον καὶ σιφνιάζειν*. fr. CIII οὐκ ἔσται *κενέβριον ὅταν θύση* apud schol. Avium 538 Aldina est lectio, hodie οὐκ ἔσθ' ᾧ editur et ex Erotiano *κενέβρειον*. Brunckius 'sic autem, inquit, cum Adr. Heringa Observall. cap. 24 legi potest:

οὐκ ἔσθω *κενέβρει*' ὁπόταν δὲ *θύης τι, κάλει με.*' ad formam ἔσθω cf. Dobraei exempla adversariis II 257 apposita. item Cobetum in mnem. V 186, qui: οὐκ ἔσθω *κενέβρειον, ὅταν θύσης τι κάλει με*. fr. CV ἐπέστυτο Gaisfordi codd. E. S. caeterum corr. *βροτιῶν*; fr. CVI cf. Bernhardt ad Suid. l. c. *καπὸ κινναβευμάτων* correxit Kusterus. cf. Hemsterh. ad Poll. X 189, qui *κινναβευμάτων* proponebat. adde Schneiderum infra p. 70 et lex. Gr. I 695. idem fragmentum habes apud Apostolium Leutschii II p. 296, ubi πάντα ἀπ' ἀκροφυσίων τῶν ἀπὸ κινναβευμάτων. fr. CVII *θύτην* reliquit Dindorfius. fr. CIX, cf. add. p. 70, in ed. min. ita dispositum: ἐπτάπους γοῦν ἢ σκιά' στιν' | ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὡς καλεῖ δὴ μ' | ὁ χορὸς ὁ φιλοτήσιος, hoc χορὸς cum Casabono, qui etiam χρόνος scribendum coniecit. Nauckius in progr. schol. p. 33, 'vide, inquit, an scribendum sit: ἐπτάπους γοῦν ἢ σκιά' ἤδη καλεῖ μ' ὁ καιρὸς ὁ φιλοτήσιος.' p. 1203 | παῖς τοῦ Ἐρχιέως cum Reiskio legitur ex Photio. fr. CXII 'eadem Etym. Paris. ap. Cram. An. Par. IV 84 (ita corr.) 18' Bergk. ed. min. cf. Nauck. Ar. Byz. p. 231. Bergk. Lyr. II 657 (118). fr. CXIII adde Leutsch. paroem. II p. 1. de fr.

CXIV

vide infra p. 71. eius in locum quod successit ex vol. IV p. 655 Hesychii, ἀνθρήνη: εἶδος μελίσης. Ἀρίσταρχος. παρ' ᾧ καὶ ἀνθρήνια, τὰ μελίσηια, Aristophanis quidem est, cuius nomen pro Aristarcho restituit Meinekius, sed ex Nubides 947: τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τὸ φθαλμῷ | κεντούμενος ὡσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν | ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται. v. scholia et Suid. v. ἀνθρήνη. hinc tolle ed. min. fr. 685. fr. CXI

grammatici Seg. annotationem ita a Cobeto refingi mem. V 202, Ἀδῶνος Φερεικράτης εἶπεν ἀντὶ τοῦ Ἀδῶνιδος. λέγει δὲ καὶ τὴν αἰτιατικὴν τὸν Ἀδῶνα, supra indicatum p. CLX.

fr. CXXIII l. 2 scr. ὤσανεὶ ἀγόνου. fr. CXXVI cf. infra p. 71. de fr. CXXVIII v. Nauckii Ar. Byz. p. 231. fr. CXXIX ita distingue orationem: ἀνεψιαδαῖ Ἀριστοφάνης, καὶ ἀνεψιαδοῦς Φερεικράτης, καὶ Ἐρμιππος ἀνεψιαδοῦν. fr. CXXX cf. p. 71, ubi scribendum: grammaticus Bekkeri ... ἀνοησίαν (Bachmannus reponerat ἀνοητίαν). apud Poll. II 228 ita hodie procedit oratio: πολύνοια, ἀπόνοια, διχόνοια, μετάνοια, παράνοια, ἀνοητία ὡς Ἀριστοφάνης. cf. cod. A Kühnii. - fr. CXXXI cf. Suidam v. ἀπαίρει-. καὶ ἀπαίρειν, ἀντὶ τοῦ παρραγενέσθαι. Ἀριστοφάνης. καὶ ἀπαίροντες, μεθιστάμενοι. ubi appositi sunt Aristophanis versus Eccl. 813 (818) μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων. Lysistr. 539 ἀπαίρειτ', ὧ γυναικες, ἀπὸ τῶν καλλιῶν. fr. CXXXII. Porsonus Aristoph. p. 246 (Dobr. adv. II 257) ita poetae verba composuit: ἀπόμακτρα τῶν (τε Hermannus) σκυτάλων ἀπεσκοτωμένα. cf. Bernhardt Suid. I 1 552. p. 1206 4 scr. Eustath. p. 953 53.

fr. CXXXVII cf. infra p. 71. fr. CXLVI est p. 55 10 Ritschl. ubi λέγει δὲ ἐπὶ μὲν τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν βόες, εἰ καὶ Ἀριστοφάνης κἂν ἀναγκασθεὶς ἀπαξ βοῦς εἶπεν· ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς βοῦς. fr. CXLIX 3 Et. ἐκθετον item gramm. Bk. 231 7. ἐκθεμα et ἐξέχον Hesych. I 808. fr. CL cod. V Kühnii γεροντεῖαι π. fr. CLI cf. Pherecr. fragm. infra p. 26 (13). fr. CLII. v. intpp. Hesych. ubi assertur Et. m. 241 47: γείρων ὁ χοῖρος. Ἀριστοφάνης δὲ φησι ὀρομέως ὄνομα. quem ab Aristotele cum Kustero memoratum intellegit Nauck. Ar. Byz. 233. philol. V 681, non ab Aristophane. de nomine illo cf. C. Keilii anal. epigr. p. 165. fr. CLIII τίνες οἱ δατηταί; etiam Blomfieldus gloss. Aesch. Sept. 942, qui Aristoteli reliquit, τινές iam praebuit cod. M: v. Gaisf. fr. CLVI v. ad Zenob. III 14. fr. CLIX cf. add. p. 71. fr. CLXI καὶ πάλιν, ἐπιπαπτοῦν τὰς θ. Porson. adv. p. 281. fr. CLXVI Naekii correctio hodie legitur in Opusc. I 360, idem etiam ἀμίδα scribi posse significabat. fr. CLXVIII cf. infra p. 71. adde Photii glossas 31 15, ubi om. Aristophanis nomen, quod alie-

num ab hac annotatione putabat Bernhardy. fr. CLXXI v. add. p. 71. cf. Nauck. Ar. Byz. 231. ad fr. CLXXIX v. infra p. 71. fr. CLXXX cf. Lob. path. proll. p. 119. de fr. CLXXXIII mutatam Dindorfii sententiam v. p. 71. adde Fritzsche Ran. p. 89. fr. CLXXXIV. apud Bekk. Poll. II 41 ita haec habent: *καὶ καρηβαρικὸν τὸ πάθος Τηλεκλείδης, τὸ δὲ ὑπὸ μέθης τοῦτο πάσχειν καρηβαριᾶν Ἀριστοφάνης.* Caeterum v. Meinekium 2, 374. fr. CLXXXV scholion Vesparum Musurus ex Suida inseruit. fr. CLXXXVI cf. Fritschium ad Ran. p. 315, qui fr. CLXXXIX attigit ib. p. 103. fr. CXC cf. add. p. 72. fr. CXCII κόπρου ἀγωγὰς dedit Bekkerus, *κοπραγωγὰς* cod. C. *κοπραγωγεῖν* Dindorfius. idem Bekkerus apud Poll. VI 91 *κρεωστάθμης* sec. cod. A et alios. *lungerm.* cod. *κρεωστάθμης.* fr. CXCVI *κροαίνω* v. Nauck. Ar. Byz. p. 234. cf. Archiloch. Bergk. p. 573 (176). fr. CXCVII v. infra p. 72. fr. CCII *λιποταξίου παρὰ Ἀντιφάνει* scribendum coniecit Meinekius ad Antiph. 3, 72. anal. alex. 162. fr. CCVIII *μαγίδες* item CCIX *μάθος* ad Byzantium grammaticum referebat Nauckius 'allg. l. z. intell.' 1847 p. 476. Ar. Byz. p. 206. 207. idem fr. CCXI Photii glossam ita refingebat: *μάμμη: τὴν μαστίαν· λέγουσι δὲ καὶ μάμμαν· Ἀριστοφάνης v. philol. I 353. allg. l. z. l. c. p. 476. Arist. Byz. p. 157. de βλέπος* (v. ad fr. CCIX) dixit Fritzsche Euphr. I 2 p. 29. fr. CCXIII l. 3 *πεζεῖ* cod. Dobr. Phot. p. 736: *ὅτι μέσον τῶ ἀνέχνα αὐτῶν περιεβάλλοντο σχοινίον. παρωδεῖ δὲ καὶ* 'nempe Philoxeni phrasin de suspensis per collum cadaveribus ad utres per iocum transtulit.' adv. II 259. A. Heckerus philol. V 510: *μεσαύχενας κυνέας· τοὺς ἀσκούς· διὰ τοῦ ἔγραπτεον μεσαύχενας, ὅτι μέσον ἀνέχνα ἀσκοῦ πιέζει τὸ σχοινίον. παρωδεῖ δὲ τὰ τοῦ Φιλοξένου διασύρων.* Bergkii Lyr. II 996: *Ἀριστοφάνης γησί· . . . . μεσαύχενας | νέκνας, ἀσκούς. . . . et deinde ὅτι μέσον ἀνέχνα ἀσκοῦ πιέζει ὃ περιεβάλλοντο σχοινίον.* Philoxeni carmen Σάτυρον fuisse opinatur. 'veram lectionem, inquit, videtur Pollux servavisse II 135 (ita corr. ed. mai.) *καὶ βυσαύχενας τοὺς ἀσκούς Ἀριστοφάνης κέκληκεν,* eaque lectio videtur etiam Hesychio memorata esse, ubi scrib. *ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ δ γράφ*

ισι δεσαύχενες καὶ *(βυσαύχενες)· οὐ καλῶς· μεσαύ-
 ας Polluci et ipsi restituebat Nauck. 'allg. l. zeit.' 1848
 18, nuper Hesychii glossam ὁ βρισαύχην annotavit. fr.
 KX l. 1 scr. οἷς προσήκουσι fr. CCXXII Bekkerus: ἀν-
 ζεσθαι δὲ Ἀριστοφάνης εἶπεν, ἀνδροῦσθαι, καὶ ἀνδρι-
 μνοι Ὑπερίδης (fr. 256 Saupp.). fr. CCXXV cf. ad Pher.
 293 (15). de fragm. CCXXVIII v. infra p. 72. εἴρηται
 ὅτερον v. Dindorfii ad schol. vs. 566 annotationem, ubi ita
 ibebat: Οἶαρος τραγωδίας ἐγένετο ὑποκριτῆς γελοιώ-
 : fr. CCXXXI ὄρογίας v. add. p. 72. Gaisf. Heph. I p. 45.
 CCXXXIV l. 4 ἀστῆς ἐλαιίας cf. vol. 4, 684 1. fr. CCXXXV
 lionis varietatem v. ap. Mein. Steph. I p. 498. de fr. CCXXXVI
 infra p. 72. de fr. CCXXXVIII v. ib. p. 72. in ed. min.
 locus datus est scholio Aeschinis v. infra 72 (252^a): εὐ-
 : αὶ δὲ καὶ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ὁ σπογγίας καὶ ἡ σπογ-
 : , ὡσπερ καὶ ἐνταῦθα. illud Mein. ὁ σπόγγος scribebat,
 beckius path. proll. 495 ὁ σπόγγος, atque ita Sauppianus, qui
 , inquit, Elmsl. ad Acharn. 463.' fr. CCXL apud Poll. IV
 3 Bk. πρόσχορον δὲ Ἀριστοφάνης τὴν συγχορεύουσαν κέ-
 ρεν κτλ. idem Poll. IV 18 (fr. 242. 243): καὶ πυξίον
 ἢ πυξίδιον (ἔστι γὰρ παρὰ Ἀριστοφάνει τούνομα) καὶ
 λτος. fr. CCXLVI σαλακωνίσει coniecit Dobr. adv. I 607.
 tzsche Euphr. I 2 p. 30. fr. CCLII cf. ad 2, 1149. de
 CCLXI dixit Nauckius philol. I 353: 'finxerat, inquit, Ari-
 phanes importunum quendam hominem, qui centenis quae-
 nibus in alterum irrueret ac novam quamque interrogationem
 v. τάχα ordiretur, dum tandem defatigatus ille et exacerbatus
 ὕσθε τοὺς τάχας (τότις iteratum istud τάχα) valere iubet.'
 CCLXIII v. infra 72. fr. CCLXXI v. ibid. de Apollophane dubitat
 itzschius Ran. p. 188. fr. CCLXXIV scr. Photius p. 617 20.
 CCLXXV cf. Photius p. 629 22: ὑπόξυλος: κίβδηλος· ὡς
 ὄχαλκος· οὕτως Μένανδρος (v. 4, 188): hinc Dindorfii
 spicio. fr. CCLXXX l. 4 μίμημα φωνῆς ὀρνέου c. Voss.
 isf. Theognost. Cram. An. Ox. II 155 22: σεσημειῖται τὸ
 εὐκτικὸν ὃν καὶ ὄρκου δηλωτικόν, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου
 ἀφόμενον· καὶ τὸ φνη παρ' Ἀριστοφάνη· ἔστι δὲ καὶ
 τὸ μίμημα φωνῆς ὀρνέου. fr. CCLXXXV l. 2 ἀποκομμα-

τικὸν λεξιθεῖον ed. min. ἀπόκομμα Ἀττικοῦ λεξειδίου Bernhardy Suid. v. ψόθος. Dobraeus ad Photium p. 735 ψο. '[ubi lege, inquit, πλέω γράσου τε καὶ ψόθου· οἶον, καὶ ῥύπου· Αἰσχύλος Θεωροῖς. (vel οὕτως Αἰσχ.) et intellige, quasi statim post ψο sequeretur Αἰσχίλος]' itaque Aristophanis haec πλέω γράσου κτλ. esse putavit. Aeschylus Dindorfus fr. 74 hunc versum vindicabat πλέω γράσου γε καὶ ψοθόλου καὶ ῥύπου. Nauckius trag. fragm. p. 20 de Aeschylus assentitur Dobraeo, *Aristophanis quae praecedunt*, inquit, *fortasse sic scribenda: 'πλέω ψοθόλου καὶ γράσου' καὶ 'ῥύπου τε καὶ ψόθου'*. de ψοθοῖός Theognost. Cram. An. Ox. II 53 28. Lob. path. cl. 1, 453. de ψο (ψω) v. C. Keilii vindic. onomat. p. 10. Aristophanis fragmentis in ed. min. hoc addidit Meinekius p. XII:

CCLXXXVI

εἰ μὴ Προμηθεὺς εἶμι, τᾶλλα ψεύδομαι.

schol. apud Bachmannum ad Lycophr. p. 347: ὡς τοῦ Πριάμου πρότερον πυρθανομένου, κατὰ τὸ σιωπώμενον, ὡς Ἀριστοφάνης *Εἰ μὴ κτλ.* ipse ex Polluce ibidem ascripsi haec:

CCLXXXVII — CCXCIII

Pollux I 231: νεόφυτον (int. φυτόν, vel δένδρον)· εὐτελὲς μὲν γὰρ τὸ ὄνομα, κέχρηται δὲ αὐτῷ Ἀριστοφάνης. ib. II 154: ἐγχειρητὴς δὲ καὶ ἐγχειρήσεις Ἀριστοφάνης. ita codd. Kühnii, Iungerm., Bekkeri. ib. IV 64: Ἀριστοφάνης δὲ μελωδὸς καὶ προσωδὸς εἶρηκε. VI 159: εἶρηκε δὲ καὶ σύμποδα καὶ συνθήκην (int. Ἀριστοφάνης): ita Bekkerus edidit. VIII 28: μεσεγγυον τὴν μείρανα καταθέσθαι Ἀριστοφάνης λέγει. X 17: ὅτω δὲ τὰ σκεῖη ἐκομίζετο, σκευοφόριον μὲν τοῦτ' Ἀριστοφάνης καλεῖ τὸ ξύλον. Cf. Iungerm. ad Poll. VII 175. accedit aliud ex Aristotele fragmentum:

CCXCIV

ἀργὸν γὰρ ἔλαβεν

ἀργὸν παρ' αὐτοῦ.

Aristoteles Rhel. III 9 p. 1410 23: παρῖσσις δ' εἰάν ἴσα τὰ κῶλα, παρομοίωσις δ' εἰάν ὅμοια τὰ ἔσχατα ἔχη ἐκάτερον τὸ κῶλον. ἀνάγκη δὲ ἢ ἐν ἀρχῇ ἢ ἐπὶ τελευταίᾳ ἔχειν. καὶ ἀρχὴ μὲν αἰεὶ τὰ ὀνόματα, ἢ δὲ τελευταίᾳ τὰς ἐσχάτας σὺν-

βας ἢ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος πτώσεις ἢ τὸ αὐτὸ ὄνομα. ἀρχῇ μὲν τὰ τοιαῦτα “ἀγρὸν γὰρ ἔλαβεν ἀγρὸν παρ’ αὐτοῦ,” “ὄωρητοί τ’ ἐπέλοντο παραρρητοί τ’ ἐπέεσσιν.” ad iac anonymus (εἰς τὴν Ἀριστοτέλους Ῥητορικὴν ὑπόμνημα κώνυμον Paris. per Congr. Neobarium 1539) fol. 62^b: τὸ ἰπὸ δὲ ὄνομα κατὰ τὸν ψόφον· [ἀγρὸν ἔλαβον] τὸ κῶλον [ἀγρὸν παρ’ αὐτοῦ]· πάρισα δὲ τὰ κῶλα ἔχοντα ἐν τῇ ἀρχῇ τὸ αὐτὸ ὄνομα, ἥτοι ἀγρὸν καὶ ἀργόν· [τὸ αὐτὸ δὲ] κατὰ τὸν ψόφον ἐστίν, ὄνομα τὸ [ἀγρὸν καὶ ἀργόν] ἐκ τοῦ ῥιστοφάνους. v. Brandis philol. IV p. 37. Stephani quod idem memoratur Aristophaneum fragmentum (Cram. Anecd. gr. I 272) anonymum est, v. ad 4, 623 (74) suppl. de iacdae glossa v. ἐμβεβλημένα, Harpocr. DE p. 71 9 v. Dobr. dv. II 258. Bernhardt l. c. apud Et. m. p. 31 haec leguntur: οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ ἰσ, ποτίστατον λέγουσι καὶ λαγνίπατον, καὶ ψευδίστατον· post haec addit Va: Ἀριστοφάνης (Thesm. 735) “ὦ θερμόταται γυναῖκες, ὦ ποτίστατοι (sic)”. καὶ πάλιν (Plut. 27) “τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν | εὐνούστατον (vulg. πιστότατον) ἠγοῦμαι σε καὶ κλεπτίστατον.” tum ita perquam editiones: καὶ “λαλίστερον εὐρηκά σε.” καὶ πωχίστερον (cf. Acharn. 425), ubi Gaisf. addit καὶ ψευδίστατον (Va καὶ ψευδίστερον καὶ ψευδίστατον cod. D sic: πτωχίστερον καὶ ψευδίστατον. ἀριστοφῶ πλ^α). sequitur Ἀριστοφάνης. Πλάτων κτλ. (v. 2, 634 sq. supra p. XCIX). et etiam haec λαλίστερον εὐρηκά σε (Dindorf. σ’ εὐρηκά) et ψευδίστατον Aristophani ascribenda videantur. d. Eustath. p. 1441 25.

p. 1228 cf. infra p. 72. item ad p. 1229. p. 1230 28 Ζάγχα: de nominativi forma dixit Meinekius vind. Strabon. p. 61. p. 1232, 2 cf. Bergk. Lyr. II p. 747. p. 1233 14 scr. Dissenus ad Pindari Isthm. p. 1234 cf. ad 1, 558 suppl. p. XXIII. Edidit nuper H. Keilius in nov. rhen. mus. VI p. 108—134. 243—257 (cf. 616) ‘Ioannis Tzetzae scholiorum in Aristophanem prolegomena’ ex Ambrosiano saec. XIII codice descripta, quae duo sunt Tzetzae commentaria, ‘quorum summa est et cum iis quae e codice Parisino edidit Cramerus Anecd. gr. I p. 3 sqq. — et in aliqua parte cum scholio Plautino a

Ritschelio edito similitudo.' (Keil. p. 124). Parisinis autem cum non integrum (verba sunt eiusdem editoris p. 125) Tzetzae commentarium, sed excerptum ex hoc a recentiore quodam grammatico nobis oblatum esse appareat: (nam ad Tzetzae haec quoque referenda esse [vide Ritschelii coroll. disp. de biblioth. alex. p. 17], quamvis haesitaret Cramerus An. Par. p. 13, post Ambrosiani codicis testimonium nemo negabit:) eo usque progredi non dubito, ut praeter prima capita reliqua omnia aut ex ipso Ambrosiano libro aut ex iisdem certe prolegomenis, quamvis ex alio codice petita fuerint, ducta esse contendam.' 'sed ἀπορίαν, inquit (p. 126), movent prima codicis Parisini capita, quae in Ambrosiano partim desunt, partim tam diversis verbis, ut hinc petita esse non possint, concepta sunt.' 'probabile sane est (p. 127), aliam quandam Tzetzae scriptionem, quae in historia comoediae indaganda versabatur, sive ab ipso Aristophanis interpretationi praefixam, sive ab alio quodam grammatico in brevius contractam et in hoc loco positam extitisse, e qua non solum haec codicis Parisini pars, sed ea etiam, quae in simili argumento versantia nunc in libris Aristophaneis leguntur, excerpta sint.' idem Keilius de Plautino Caecii scholio quaesivit ib. p. 127 sq. disputationis summam ita comprehendit p. 129: 'itaque, inquit, cum alium habeamus graecum commentarium aliquanto propius quam illum Parisinum ad latinum accedentem, quem in Plautino scholio expressum esse probabile sit, equis est, qui Parisinum potius ex Ambrosiano excerptum ei praesto fuisse contendat? imo sua quisque ratione Tzetzianis copiis usus est; qua in re cum maiorem fidem is expetat, qui graeca graece reddidit, at latinus accuratius auctoris sui vestigia pressit.' atque 'id omnino hac disputatione efficere volui, ut nec Parisinum commentarium nec scholium Plautinum iam sequendum, sed ad sola Tzetzae prolegomena e codice Ambrosiano edita, utpote genuinum illorum fontem, recurrendum esse ostenderem.' cf. Welcker. cycl. II 447. p. 1237 cf. vol. I p. 540. suppl. p. XXIII. p. 1238 25 cf. ap. Keilium p. 116. 118. 257. [Ritschl. coroll. p. 49. Roth. n. rhen. mus. VII 137. Ritschl. ib. 138]. p. 1239 1 sqq. cf. ap. Keilium p. 113 ext.

14. ad annot. cf. Bergk. Lyr. II 473. ib. l. 22 cf. Keil. 119. p. 1240 14 de Dionysio Keilius dixit p. 130, de Crate et Euclide p. 131. de Euclide cf. Leopoldi Schmidti periodo disput. p. 17. p. 1243 4 scholion Plautinum: cf. Mehl. coroll. disput. de bibl. alex. 1840 p. 2 sqq. 52 sqq. Mil. l. c. p. 127 sqq. 246 sqq. de Heliodoro (1244 16) p. 132. p. 1244 fuisse falsissimum] ad annot. cf. Lehrsium Herodiano 394 sq. p. 1254 IV cf. Bernays. n. rhen. m. VIII 562 sqq. Egger. 'hist. de la critique chez les Grecs' p. 419] p. 1255 ἔξαναλλαγὴν v. Bernays l. c. p. 588 sqq. l. 13 φανλό-
μα] φανλότατα cum Bergkio (Arist. I p. V) idem p. 593. l. 15 χρήσει] τμήσει Bernays p. 591.

SVPPLEMENTA ADDENDORVM VOL. III.

Antiphanes. p. 3 (1) de tragoediae imitatione v. Nauck. trag. p. 34 sq. trag. fragm. p. 235. p. 4 (3) ed. min. ὡς δὴ ἴτι | ποιεῖν δυνάμενος ὀρτυγίου ψυχὴν ἔχων. fr. IV annot. de Hermippi loco v. supra p. LXIV. fr. V f. παιῶν v. ad Antiph. 3, 47 (1, 5). de Harmodio cf. Bergk. Lyr. II 1019 sq. i. VI scr. Pollux VI 54. apud Poll. IX 9 (v. ad fr. VIII) non cepit ἐπίδημον Bekkerus, qui: καὶ τὸ ἐνδημον πλήθος· ἔτα δὲ καὶ τὸ ἐπιδημεῖν καὶ ἀποδημεῖν, καὶ ἐπιδημία καὶ ἀποδημία κτλ. fr. X καθαρὸς cf. Cobet. mnem. V 203, supra p. CIV sq. fr. XI extr. adde quae ad Butalionem annotata ut III p. 39. ad p. 7 cf. add. p. 73. Aeoli fr. I v. Nauck. trag. fr. p. 291 sq. Aestriae fr. I cf. ad Antiph. p. 117. fra 73. in ed. min. vs. 1 ita scriptus: κρέας δὲ τίνος ἤδιστ' ἐσθίοις; τίνος; atque κρέας pro κρέα, quod non dicitur lima producta. reliqua omnia personae B data: vs. 3. τυρός, κρέας v. 4. 5 ποιεῖ, | ἐρίφου. fr. II ita scriptum ed. min. ἦν γὰρ τι ἐργαστήριον τῆς οἰκίας;

B. οὐκ ἦν μὰ τὸν Δί', ἀλλὰ δὴ τὸ κλισίον,
ὃ πρὶν ποτ' ἦν τοῖς ἐξ ἀγροῦ βοῦσι σταθμός
καὶ τοῖς ὄνοις, πεποίηκεν ἐργαστήριον.

mutum versum ita proposuit Bekkerus, qui vs. 2 οὐκ ἦν μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ὄρεῖς; τὸ κλισίον Vs. 3 πρὶν ποτ' pro πρό-

τερόν ποτ' Salmasius et Piersonus l. c. ὃ πρότερον ἦν τοῖς κτλ. (v. mai. ed. et Bk.) praelulit Cobet. mnem. IV 264. p. 11 Ἀκοντιζομένης fragm. cf. infra p. 73. G. A. Hirschigius annot. crit. Trai. ad Rh. 1849 editis p. 1 vs. 4 novae personae tribuit haec, οἷδ' ἐγὼ ποτε | πιούσα. Ἀλειπτρίας fr. vs. 2 κατακερδῶ B, non ut utraque editione καταπερδῶ. Alciphronis verba III 5 3: τὴν ὀργὴν ἔναυλον ἔχουσα, πλήρη τὴν κακάβην ἀποσπάσασα τῶν χυτροπόδων (ὀλίγου) ἐδέξασί μου κατὰ τοῦ βρέγματος καταχέαι ζέοντος τοῦ ὕδατος, ἢ μὴ κτλ. ex Antiphaneis colorem duxisse coniecit Meinekius ad Alciphr. p. 126. p. 12, 13 ἐλεύθερον πιούσαν οἶνον v. infra 73: Bergkius ἐλευθέριον. idem Cobetus mnem. IV 300.

Ἀλεινομένης fr. I 7 Cobetus mnem. V p. 88: ὦ Ζεῦ τίς ποτε, | ὦ Καλλιμέδων, σε κατέδειτ' ἀριστῶν φίλος; ad vs. 18 ἐπιπεφυκῶς cf. infra p. 73. Hirschigius p. 1 sq. utrumque versum: καὶ μὴν ἀληθῶς . . . ἐπιπεφυκῶς λανθάνει obelo notabat, ut qui librarii manum saperet. ad vs. 19 excidit librorum notatio haec: ἀνδρωτάριστον PVL. p. 15, 8 sc. ἀφίας δὲ λεπτάς. p. 16 Ἀνδρομέδα. cf. Lobeck. Phryg. p. 714. Cobetus V. L. p. 325: 'Antiatticista, inquit, tam parum iudicio valet et vitiosis libris tam saepe stulte deceptus est, ut eius fide stari non possit.' p. 17 de tertio versu v. Mein. infra p. 73. cf. ap. Bergk. 'zeitschr. f. d. alt. wiss.' 1845 p. 740. ib. annot. l. 15 scr. 'Vs. 5 βαιὰ L.' Vs. 6 τὴν Ἀνδρομέειαν cum Dindorfio ed. min. p. 18 (1) cf. infra p. 73.

fr. II Herwerd. p. 43 πρὸς τῷ Πέρωνι γεν. κατελ. | παρὶ τὸ μύρον, μέλλει δὲ συνθεῖς κτλ. illud cum Schweigh. annot. l. 8 scr. 'sequutus sum' p. 19, 7 scr. 'Vs. 4' p. 19 (3) ταῖς δ' ἐνδύτοις στολαῖσι cum Porsono ed. min. et Bk. p. 20 (1) vs. 4 μικρῷ πεποιθῶς ἀθλίῳ νομίσματι: cf. infra p. 73. Herwerden p. 45. Ἀρπαζομένης vs. 1 Cobetus mnem. V 81 λαβὼν ἐπανήξω σύαγρον κτλ. schol. D Iliad. A 293. παρὰ μέντοι τῷ κωμικῷ λέγεται ὑφ' ἐν σύαγρος, annotat. Nauck. p. 22 Ἀρχων: cf. infra p. 73. τοὺς μύστακας | μὴ κέτι φόρει Herwerd. 46. p. 23 vs. 2 ῥίζιον cum Ddf. ed. min. vs. 3 λεπαστῆ p. 24 Ἀύλητῆς cf. add. p. 74. vs. 1

τὴν συναυλίαν; ed. min. vs. 3. 4. 5 cf. p. 25. Cobetus *maem.* IV 107:

εἶθ' ἄ μὲν νῦν τυγχάνεις
 αὐλῶν πέραινε. δέξεται δὲ τᾶλλα σοι
 ἦδ'. οὐ τι κοινόν ἐστιν, οὐ χωρὶς πάλιν,
 οὐ νέυματ', οὐ προβλήμαθ', οἷς σημαίνετε
 ἕκαστα;

p. 25 (1) cf. *infra* 74. p. 26, 3 scr. *Iliad.* p. 1339 17 l. 4 ἦς
 χρῆσις fr. II. III cf. *infra* 74. *Ἀφροδισίου* fr. I 3 ἐκ γαίας
 ed. min. Vs. 4 *Herw.* 46 *νεογ.* ποίμν. δὲ ταύτην π. γ. | *τακ.*
 αἶ. κύουσαν; vs. 8 idem p. 47 *Θρόμβον, ἐγκαθειμένον* |
 εἰς πλατὺ κτλ. vs. 14 'pro *κασιόπουν* legendum videtur
ἀδίπουν' *Hirschig.* p. 2. annot. l. 7 *τροχουρμασίτευκτον*
BP. caeterum v. *Eustath.* *Iliad.* p. 1167 9, qui v. 7 *ξανθῆς*
μαλίσης *νάμασι* *συμμιγῆς* *μηκάδων* *αἰγῶν* *ἀπόρρους* *Θρόμ-*
βος *ἐγκαθειμένος* . . . *κόρης.* p. 28, 9 scr. 'Vs. 5' fr. II 6
συνδιατρίψαντες *Vind.* *Ἀφροδίτης* *γοναί.* fr. I cf. *add.*
 p. 74, *secuta est* ed. min. quae vs. 7 sqq. *vulgatam* *persona-*
rum *distinctionem* cum *Hermanno* restituit: *B.* *πλάστιγγα*
ποιάν; *τοῦτο* *τοῦπικείμενον* | *ἄνω* *τὸ* *μικρόν,* *τὸ* *πινακί-*
σκιον, *λέγεις;* | *A.* *τοῦτ'* *ἐστὶ* *πλάστιγξ.* *οὗτος* *ὁ* *κρατῶν*
γίνεται (*ita* *haec* *verborum* *γίνομαι* *et* *γινώσκω* *formae* *scri-*
buntur *in* *mediae* *et* *novae* *fragmentis* *comoediae*). *Hirschig.*
 p. 2: *Γ.* *τοῦτο* *τοῦπικείμενον* | *ἄνω* *τὸ* *μικρόν.* *B.* *τὸ* *πινα-*
κίσκιον *λέγεις;* | *Γ.* *τοῦτ'* *ἐστὶ* *πλάστιγξ.* *Cobetus* *mv.* IV
 115: *ὅς* *ἂν* *τὸν* *κότταβον* | *ἄφεις* . . . *ποιήσῃ* *πασεῖν* | *B.*
πλάστιγγα *ποιάν;* *A.* *τοῦτο* *τοῦπικείμενον* | *ἄνω* *τὸ* *μικρόν.*
B. *τὸ* *πινακίσκιον* *λέγεις;* | *A.* *τοῦτ'* *ἐστὶ* *πλάστιγξ,* *οὗτος*
κτλ. Vs. 14 *Bergk.* *ὧ* *δεῖ* *λαβεῖν* *τὸ* *ποτ.* *κτλ.* Vs. 19 ed.
 min. *οὕτω* *ποιήσεις;* p. 30 annot. l. 17 *συνίεις* P cf. *supra*
 p. LXX *τίθεις* l. 18 *λυχνίον* *Lob. Phryn.* 314. *λίχχιον* *apud*
Poll. Bk. p. 31, 4 *προὔκειτο* l. 18 *πασεῖν* p. 32, 5 scr.
 'cum *ἀφήσεις*' *Βοιωτίας* fr. I 6 ed. min. (v. *Hermann.*
 'n. *jen. allg.* l. z.' 1842 p. 511) *B.* *παρ'* *Ἐσπερίδων,* *ᾠμῶν*
γε. *A.* *νῆ* *τὴν* *Φωσφόρον,* | *φασὶν* *τὰ* *χρυσᾶ* *μῆλα* *ταῦτ'* *εἶ-*
ναι. *B.* *τρία* *κτλ.* quae *Bergk.* *ita* *mutabat:* *ταυτί* (*ταῦτα*).
B. *ναί,* *τρία,* eademque *Eripho* restituebat. p. 34 (3) *ἐν* *πα-*

ροψίσι Pollux. ib. fr. I ἀλφειτηρὸν postulabat Cobetus mnem. V 194. p. 35 (3) cf. add. p. 74. in ed. min. haec ita proposita: δραχυῆς τὰς προσφόρους | ὑμῖν τροφάς κτλ. Vs. 3 hoc modo supplebat Nauck. phil. VI 416: κάππαριν, ἀπαξάπαντα ταῖτ' ἔστιν δραχυῆς. Βούσιρις. fr. I (cf. add. 74) fabulae nomen om. Athenaeus. eundem versum attulit Eustathius p. 1163 25. fr. II ita scripsit Bekkerus:

τὸ χειριβεῖον πρῶτον· ἡ πομπὴ σαφής.

annot. l. 2 scr. ἀναγκαῖον ὑπεῖναι καὶ Butalionis fr. vs. 13 sqq. Cobetus mnem. IV 111: ἀνθρωποφάγους, πῶς; Γ. οὓς ἂν ἄνθρωπος φάγοι | δῆλον ὅτι. ταῦτα δ' ἔστιν Ἐκείνης βρώματα | ἃς φησιν οὗτος μαινίδας καὶ τριγλίδας. p. 37, 2 de nomine Πιστός (Πίστος) cf. C. Keil. philol. V 649. p. 39 in Byzantii fr. Par. Α πορφύροις ὀκτώ om. κύκλοι. Γάμου fr. II cf. p. 75. Ganymedis fr. I 1 Cobetus in schol. Eurip. p. 308: τῶν οἰκιῶν (οἶν, ὦν) ὄρας, ἐν τῆδε μὲν cf. Meinek. p. 41. Vs. 3 pro ἀπ' ὄργης Hirschigius p. 2 πανοῦργος. Nauck. philol. VI 416 ἀπογηράς collato Alexid. 3, 512 (15, 2). Herwerden p. 47 δύσοργος. annot. l. 5 codd. R. N. διὰ τὰς τῶν οἰκειῶν fr. II 8. 9 ἴμάντα ταχέως. Α. ποῖον; Β. οὐκ ἔγνωσ ἴσως. | Α. ἔπειτα τοῦτο ζημιοῖς μ; its ed. min. cf. mai. p. 42. Vs. 4 Herwerden p. 48: ταχέως σε λέγειν χρῆ πρὶν κρέμασθαι, idem vs. 6 debebat. p. 42, 1 scr. Athenaeus X p. 43, 2 καλυψάμενος τριβωνίῳ διεπαρθένευσα cum Meinekio Bk. Deucalionis fr. I 3 εὐφοσύναις ὀσμαῖσι ABP, corrige annot. Δίδυμοι. p. 45 (2, 10) v. infra p. 75. Vs. 12 τὸ σιτάρισμα Cobetus mnem. V 81. fr. III 1 προσφέρει 'forsan προσφέρει' ed. min. ib. non sufficere visae sunt vs. 2 pro scripto παιδίον criticorum coniecturae. Διπλάσιοι. fr. I 5 Παιῶνα ed. min. ubi cop. Ἀρμόδιον. p. 47, 6 de Telamone cf. Bergk. Lyr. II p. 1022. fr. II 4 ἐπὶ τὸ πορθμεῖον v. infra p. 75. τὸ πονθεῖον cod. Vindob. Δυσέρωτες. Vs. 3 Mein. ed. min. 'forsan ἀλλῶσιν', ἵπποις κτλ. Toepelius in progr. p. 12 cum Lennepio l. c. (cf. Dobr. adv. II p. 133) personas ita divisit: ἐρρῶσθαι λέγων | ἅπασιν, ἵπποις Β. σιλφίῳ Α. συνωρίσιν | Β. καλλῶ Α. κέληρι Β. μασπέτοις Α. πυρετοῖς Β. ὀπῶ. quae in

tem quadrare et parasitum Lennepio concessit idem. cf. Eubul. 3, 241 suppl. p. 49 *Λυσπράτου* fr. I plenius Epicrateo (3, 368) descriptum est ed. min. (v. infra 5) ita:

ὄρᾱν τε κείμενα
 ἄμητας ἡμιβρωῖτας ὀρνίθειά τε,
 ὧν οὐδὲ λειψθέντων θέμις δούλῳ φαγεῖν,
 ὡς φασιν αἱ γυναῖκες. ὃ δὲ χολᾶν ποιεῖ,
 γάστριν καλοῦσι καὶ λαμυρόν ὃς ἂν φάγη
 ἡμῶν τι τούτων.

5 λαμυρόν cf. Lob. path. proll. 274. Fritzsche Ran. p. 244 p. 50 (2) ἡκροᾶσο: ἀντὶ τοῦ (corr. ed. min.) ἡκροῶ. τιφάνης Ἐπιδαυρίῳ. ἡκρόασο credo dixerat, id est ἡκη-
 ις. Cobet. V. L. 325. 388. mn. V 87. v. Koppiers. p. 16. p. 51
 μικλήρου vs. 4 δὲ πᾶς] δὲ om. Vindob. qui mox habet σο-
 ρ. Meinekius: κακῶς δὲ πᾶς τις, ὃς σοφός, λέγει. Nau-
 us 'intell. zur allg. lit. z.' 1847 p. 489: κακῶς δὲ πᾶς τις,
 σοφῶς λέγει. *Εὐθ' ὕδικος*. fr. I *πουλύπους* Schweigh.
λύπους etiam Athenaei libri. fr. III scr. VII p. 323 b: p.
Εὐπλοίας fr. II est ap. Harpocr. p. 134 8. Sauppium ad
 siae fr. 204 ita scribebat: τὸν ποικίλ' ὥσπερ ξύστιδ'
 ρισμένον. de accentu affert Goettlingii librum p. 274. *Ἐφε-*
ως fr. I particulas ita disposuit in editione Stobaei Meine-
 s, ut p. 53 coniecerat. p. 52 extr. scr. 'Versu tertio' Vs. 1
 et Arsenius Leutschii p. 373. p. 53 (2) cf. infra 75. Leutsch.
 oem. II p. 30 sq. 402. ἐν γῆ πένεσθαι κρείττον ἢ πλου-
 ῖντα πλεῖν mon. 664. κρείσσων ἐν γῆ πένεσθαι, ἢ πλου-
 ῖντα πλεῖν Et. Gud. 233 53, quem locum indicavit Nauck.
 Dorv. 1187 Gaisf. p. 55 *Θαμύρας*. Vs. 2 *Θρήκην κα-*
ρῶν ed. min. ad annot. cf. infra 75. *Θεογονία* v.
 l. cr. p. 319. cf. supra p. XVII. p. 56 vs. 1 *λοῦται δ' ἀ-*
θῶς; ἀλλὰ τί; ed. min. Herwerden p. 48: 'pro *λοῦται*
spectaveris, inquit, *ἀλείφεται*: sed plura in eo versu tur-
 m esse apparet.' idem vs. 4 *φοινικίνῳ δὲ τὰς γνάθους τὰ*
τετθία. annot. l. 12 scr. (*χρυσοκόλλῃ* B) p. 57 *Ἰατροῦ*
 l scr.

ἄπαν τὸ λυποῦν ἐστὶν ἀνθρώπῳ νόσος

ἀνθρώπων cod. A. Ἰππεῖς. fr. II ad Hermippum referre malit Bergk. Lyr. II 619 (8) cf. supra p. XIV. fr. III v. p. 75. Καινέως fr. M. Schmidt. de dithyr. p. 109 (cf. ad Clitarch. p. 32) ita scribebat: εἶθ' ἢ θῆλυς (i. e. Caenis) φιάλαν Ἄρεος κτλ. ib. v. de Timotheo, cf. Bergk. Lyr. II 1004 sq. p. 59 Κᾶρες. cf. Eustath. p. 159 42: ἰστέον δὲ ὅτι ἀστειῶς ὁ κωμικὸς Ἀντιφάνης ἀνάπαλιν πρὸς τὸ ὠρῆσατο σκέλευσιν ἔφη τὸ "οὐχ ὄρῃς ὀρχούμενον ταῖς χερσὶ τὸν βᾶκλον;" p. 61 de Carines fr. v. infra Herimanni sententiam p. 75 sq. p. 62 Citharoedi fr. II adde Anecd. Par. IV 18 4. 'forsan εἰσδύμενος δ' εἰς' Mein. ed. min. fr. IV scr. στειλεάν p. 64 Cleophanis fr. quomodo Hermannus correxerit v. add. p. 76. vs. 8. 9 cum Dobraeo et Schweigh. in min. ed. scriptum: ὃ δὲ μὴ γέγονέ πω, | οὐκ ἔσθ' ἔσωπερ γέγονεν, ὃ γε μὴ γέγονέ πω. Vs. 12 cum Hermannus: εἰ δ' αὖ ποθέν, πῶς γέγονεν, οὐκ ὄν; Vs. 13 καῖτοι κτλ. Krügerus gramm. II 2 p. 247. ad Vs. 14 cf. mea infra p. 76 not. de ἀπιέν' εἰς elisione dubitabat Nauck. progr. p. 45 sq. Vs. 15 ταυτί v. infra p. 76. οὐδ' ἂν ἀπόλλων μάθοι: cf. Mein. vind. Strab. p. 11. annot. l. 9 scr. τὸ σπουδαῖον p. 66 Κναφέως fr. vs. 1 ὅστις τέχνην πρῶτος κατέδειξε (κατέδειξεν ed. min.) τῶν θεῶν Mein. ap. Stob. cum cod. A. ΚΝΟΙΘΙΔΕΥΣ. fr. I 3 ὁπότε προστάξειέ τις Cobet. mnem. V 81. Vs. 7 ἔγνωχ' v. Cobet. mnem. IV 102 sq. p. 68 cf. add. p. 76. fr. II 1. 2 ἄτοπά γε κηρύττουσιν... | κηρύγμαθ', οὗ καὶ νῦν κτλ. ed. min. v. annot. mai. ed. Vs. 6 corrige graphicum sphalma ita:

πωλοῦσι τὸ μέλι σαπρότερον τῶν μεμβράδων.
 annot. l. 8 scr. 'Vs. 3 μεμβράδας B.' Κορινθίας fr. vs. 3 ita explebat Herwerden p. 49 ut scriberet: ζῶον μὲν ἐπέω, τοὺς δὲ βοῦς ἠνάγκασεν. Κοροπλάθου fr. (p. 69) in exhibitio editio min. ut p. 70 proposuerat Mein. ib. vs. 2 τῆ θύτῃν scribe. post τοῦτ' ἔστιν ἡ ἕγδης C addit θύτῃα, B θύτῃα p. 70 Κουρίδος fr. I cf. infra 76. fr. II 1 Cobetus mnem. V 81: ὁ μὲν ἐν ἀγρῷ τρεφόμενος Vs. 2 cum Dindorfio et BV ed. minor: θαλάττιον μὲν οὗτος οὐδὲν ἐσθίει Vs. 4 Cobetus l. c. θύνης εἰς πρὸς γῆς. B. ποῦα; 'lepide enim, in-

quit, τὰ κάτωθεν ita appellavit per iocum. τὰ πρὸς γῆς dictum est ut τὰ πρὸς ποδῶν, τὰ πρὸς νότου et similia.' Vs. 6 sq. ita scribendos arbitrabar ed. min. p. XV cf. infra 77: πὸ δεῖνα δ', ἐσθίεις | κακόνωτα ταυτὶ χάπαλά; p. 72, 5 ex Aristophane] cf. ad 2, 1214 (202) suppl. Cyclopis I 1 ἔστω δ' ἡμῖν κωστρεῖς κτλ. ed. min. ubi II 6 omissum est lacunae signum. p. 73 extr. scr. 'Circ. I 1' p. 74, 16 scr. 'Vs. 8. 9 . . . p. 872 11 et Vs. 7 p. 1001 51.' p. 75 Κωρῆ-κου fr. II 4 sqq. ita scribebat Cobetus mn. IV 112:

οἰνάριον, εἶδος, νῆ Δία, σικιᾶς τρόπον.

B. πῶς εἶδος; A. οἶον τοῖς παραῦσι συμφέρει
ἀπαξάπασιν ὄξυβάφω ποτηρίῳ.

de πῶς comparavit Alexid. 3, 449 (4). Platon. 2, 670 (3). Antiph. 3, 36. Xenarch. 3, 624 (2). cf. Antiph. 3, 117 (2). Mnesim. 3, 568. p. 76 cf. infra p. 77. Lampadis fr. ita scribendum suspicabatur Nauck. philol. VI 416: τράπεζα, φυστή, μαινίς, ἄλμια, δαίμονος | ἀγαθοῦ μετ. κτλ. Λάμπιον. fr. I ed. min. ita exhibet:

κωστρεῖς ἔχων, ἀλλ' οὐ στρατιώτας, τυγχάνεις
νήστεις.

p. 77 fr. II εὐζωρότερον v. Nauck. progr. p. 5. annot. l. 7 scr. λάβρος. 4 a f. scr. εἰσεφέρετο p. 78 (1, 3) βοτανίων, ὄξους v. infra p. 77. Bekkerus Poll. VI 66 ἐν Λευκαδίᾳ scripsit et βατανίων . . . ἐλαῶν κτλ. p. 79 (2, 8) Herwerden p. 49 ἐμπιεῖν πολὺν pro ἐκπιεῖν. p. 80 Λύκων. vs. 6 ὀσφρέσθαι cf. Cobet. mn. V 86. annot. l. 11 ἄπερ τοῖ θεοί. p. 81, 8 hiatum] cf. ad Scymn. p. 28 sq. Μαλθακῆς fr. vs. 2 cum Piersono (v. infra 77) ita dedit ed. min. μετέρχεται' αὐ', προσέρχεται' αὐ', μετέρχεται. Herwerd. p. 49: ἔρχεται | μετέρχεται, προσέρχεται', αὐ' μετέρχεται Caeleum v. add. l. c. p. 82 not. οὕτως: cf. ad Eubul. 3, 209 (3) suppl. p. 83 Μέλιετα. Mein. in ed. Stob. φρονεῖς μέγα cum Dobraeo. p. 84 Μῆδεια. apud Poll. VII 57 Bk. non habet verba ἔστι δὲ καὶ χιτῶν ἀμοργικός. l. 2 ἦν ἐν μηδεῖα χ. A. l. 3 idem cod. οὔτοιςιν ἄρα. Poll. VII 74 ὁ δὲ ἀμάργινος χιτῶν καὶ ἀμοργίς ἐκαλεῖτο. cf. Steph. Byz. I p. 86 15. Μητραγύου fr. I attigit Lobeck. Aglaoph. p. 639. p. 85 ad Μητρο-

φῶντα annot. l. 3 scr. 'p. 328.' p. 86 *Μισοπονήρου* vs. 4 sqq. Cobetus mnem. V 82 ita composuit:

ἀλλ' οὐχὶ τίθας εἰσάγουσι βασκάνους,
καὶ παιδαγωγὸς αὐθις, ὧν μείζων βλάβη
οὐκ ἂν γένοιτο, μετὰ γε μαίας, νῆ Δία.

de vs. 9 sqq. idem haec annotavit p. 83: 'denique nova lacuna est in fine, ubi Marcianus liber exhibet: εἰ μὴ νῆ δία τοὺς ἰχθυοπώλας τισ βούλεται λέγειν μετὰ γε τοὺς τραπεζίτας. in his genuina esse suspicor

ΕΙΜΗ

ΝΗΔΙΑΤΟΥΣΙΧΘΥΟΠΩΛΑΣ

ΜΕΤΑΓΕΤΟΥΣΤΡΑΠΕΖΙΤΑΣ

τις βούλεται λέγειν Graeculi est hiulcam sententiam utcumquo sarcientis additamentum . . . deinde editoris temeritate γε additum est.' ad vs. 12 cf. Nauck. trag. fr. p. 704 sq. p. 87 *Μνήματα*. Vs. 1 τῶν Πυθαγοριστῶν cum Elmsleio ed. min. Vs. 2 Nauck. phil. VI 417: τρώγοντες ἄλιμον p. 88 *Μοιχῶν* vs. 8 τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν: cf. Cobet. mnem. IV 302. p. 89 (1, 5) ἐξ ὄξυβαφίων κεραμεῶν etiam Bk. Poll. X 67, cf. infra p. 77. ibid. Mein. vs. 6 τούτων pro τούτῳ coniecit, idem de producta vocis τέκνον paenultima dixit: cf. in Ath. exerc. II p. 3. Nauck. trag. fr. p. 656. p. 90 (2, 4) ὕστατος | ἀπαξάπαντων καὶ λιβανωτὸς ἐπετέθη Cobetus mn. V 83, qui vs. 7 τὸ δὲ μικρὸν αὐτὸ τοῦτ' ἀρέσκον τοῖς θεοῖς. ib. fr. III quomodo Hermannus scripserit v. add. 77: hinc in ed. min. βούλει καὶ σύ, φιλτάτη, πιεῖν; | B. καλῶς ἔχει μοι. A. τοιγαροῦν φέρε . . . de καλῶς ἔχει μοι recusandi formula dixit Fritzschius Ran. p. 219, item Cobetus mn. V 84, qui sequentia apud Antiphanem tertiae personae, persisito, ut opinabatur, dedit ita: τοιγαροῦν ἐμοὶ φέρε. | μέγχι γὰρ κτλ. p. 91 *Νεανίσκοι*. fr. I 7 scr. τιμῶσι, πῆγνυμαι ad fr. II 1 cf. Men. 4, 94 (3) πλοῦτος δὲ πολλῶν ἐπιπέλυμ' ἐστὶν κακῶν. ad vs. 2 hoc Aristophontis 3, 356: σφῆς ὁ χειμῶν ἐστι τῆς πενίας λύχνος. p. 92 (1, 4) ὀβολοστάτης Nub. 1155. Photius sua ex Harpocr. p. 134 14 duxit vs. 8 Lobeckius path. el. 1, 584: 'nisi praeferri debet — ὁ

τρισμακάριος.' fr. II cf. add. p. 77. annot. l. 1 scr. Athenaeus VI p. 93 Ὀβριμος. v. infra p. 77. hinc in min. ed. vs. 1 ὁ σταθμοῦχος δ' ἔστι τις; Vs. 2 Hermanni coniecturam v. p. 77. Dobr. adv. I 578: ἔστι τις | οὔτος; ἀποπν. σὺ κ. comparat Diph. 4, 393. Bekkerus '(ἀλλ') ἀποπνίξεις γὰρ με κτλ. Vs. 3 ed. min. cum Benth. et Herm. εἰ 'πιτάττοι κτλ. p. 94 vs. 2 φυλλιοτρῶγες probat Bergkius. caeterum v. p. 77. Ὅμοιοι. fr. I annot. cf. Bergk. Lyr. II 999. aliter Cobetus mnem. V 84 sq. de metri rationibus dixit Fritzschius Ran. p. 260. p. 96 Ὅμοπάτριοι. annot. scr. Athenaeus XIV ad vs. 5 Meinekius haec annotavit Varronis R. R. III 6 2: 'pavonum greges agrestes transmarini esse dicuntur in insulis, Sami in luco Iunonis.' Ὀμφάλης fr. I 2 scr. ἐκ τῆσδε στέγης; p. 99 in fr. Παιδεραστοῦ non recte relictum in ed. min. τῆς δὲ βελτιόστης pro τῆς τε βελτιόστης κτλ. p. 101 (4) Vs. 3. 4 Hermanni coniecturam v. infra p. 77 sq. fr. V 4 v. p. 78. p. 102 Παρεκδιδομένης fr. vs. 2 ἐξ οὗ τὸ μεθύειν πᾶσιν ὑμῖν γίνεται] 'forsan ἡμῖν' ed. min. p. 103 fr. I 3 κεί τι πνίγει βρωῖμ' ἔτι proponebat Dindorfius. ad fr. II annot. l. 5 Bekkeri Anecd.] h. e. Choerob. Gaisf. p. 373 cf. Ven. cod. Cobeti p. 8 Et. m. Gaisf. Eustathii v. p. 728. 976. 1761. Πλούσιοι. Vs. 3 Cobetus apud Hirschigium p. 3 (cf. mnem. V 85):

ἐλογίζετ' ἐλθὼν πραγμάτιον οὐκ οἶδ' ὅ τι
idem in πάλαι ὀψοφάγοι τοιοῦτοί τινες 'in tribus prioribus verbis latere adiectivum Comicoꝝ more compositum παλαιοψοφαγοτ' οἱ τινες' suspicabatur. Vs. 17 Διογείτων cf. infra p. 78. p. 105 Ποίησις. Vs. 2 pro εἴ γε πρῶτον Hirschig. p. 3 ἦς γε πρῶτον κτλ. coniciebat. Vs. 9 καὶ τὰ παιδία | πάντ' εὐθύς εἴρηχ': cf. Hyperid. pro Euxenippo orat. p. 11 5, οὐ μόνον αὐτοί (οὔτοι Cobelus mnem. II 325), ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι ἴσασι καὶ τὰ παιδία τὰ ἐκ τῶν διδασκαλείων p. 106 sq. Ἀλκμέωνα cf. ad Scynn. vs. 462. ib. ad vs. 15 αἴρουσιν ὥσπερ δάκτυλον τὴν μηχανήν: de deo ex machina in indice lect. Rostoch. 1843. 44 disputavit Fritzschius, quem v. p. 11. de schol. Aristidis adversatur idem p. 17. ad vs. 20 τὴν εἰσβολὴν cf. Mein. vol. II p. 94. p. 108

Ποντικός. annot. l. 1 scr. Athenaeus VII p. 109 *Πρόβλημα*. Vs. 1 Herwerden p. 52 collato Herodoti loco I 141, *ὡς δὲ ψευδοῦναι τῆς ἐλπίδος, λαβεῖν ἀμφίβληστρον καὶ περιβαλεῖν τε πλῆθος πολλὸν τῶν ἰχθύων καὶ ἐξειρῶσαι*, Antiphanea ita rescribenda proposuit: *ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον ἀνῆρ πολλοῖς περιβάλλειν | οἰηθεῖς κτλ.* Vs. 3 Cobetus mnem. V 86 *κατ' αὐτὴν προ καὶ ταύτην*. idem vs. 19 *αὐτὰς ἀμφοτέρας ἢ Δημήτηρ ἐπιτρέψαι* ib. p. 85. p. 110 *Προγόνων* vs. 3—7 habet Eustathius Od. 1951 45: *τύπτεισθαι μύδρος εἰμί, τύπτειν κεραυνός, τυφλοῦν τινα ἀστραπή, φέρειν τιν' ἄραντ' ἄνεμος, ἀποπνίξαι βρόχος, θύρας μοχλεῖεν σεισμός, εἰσπηδᾶν ἀκρίς, δεῖπνεῖν ἀκλήτως μῦα, μὴ ἐξελεθεῖν φρέαρ*. Caeterum v. infra p. 78. Vs. 10 scr. *οἱ νεώτεροι Πύραυνος*. v. add. p. 78, hinc in ed. min. ita scriptus est Antiphanis versus:

ἐς κόρακας, ἦξω φέρων γε δεῦρο τὸν Πάρονθ' ὄλον.
p. 112 Sapphonis fr. I 13—16 in hunc modum restituendos censet Cobetus mnem. IV 102:

*Σ. οὐδὲν λέγεις, πῶς γὰρ γένοιτ' ἄν, ὦ πάτερ,
ῥήτωρ ἄφανος; B. ἦν ἀλῶ τρεῖς παρανόμων.*

15 *Σ. παίζεις ἔχων. B. καὶ μὴν ἀκριβῶς ῥόμην
ἐγνωκέναι τὸ ῥηθέν, ἀλλ' ἤδη λέγε.*

Vs. 16 ed. min. *τὸ ῥηθέν . . . ἀλλὰ δὴ λέγε*. iam continuo sequuntur vs. 17 sqq. p. 113, 1 sqq. *ἀπολυομένου—διαλυομένην* cf. Lehrs. Aristarch. p. 205 sq. l. 20 infra p. 78. cf. Mein. Vind. Strabon. p. 148. p. 115, 8 *μεμάθηκ' ἐγκωμάζειν* Ven. perperam ed. min. fr. II cf. Cobet. V. L. 345 sq. caeterum v. Schoemann. de comitiis p. 67. p. 116 (1, 3) Hirschig. p. 3 *ἢ γὰρ εὐφορά τις ἤρπασεν* pro *ἤρπακεν*. Vs. 14 idem τοῦθ' *ἐν ἀσφαλὲς νόμιζε τῶν ὑπαρχόντων μόνον*. p. 117 (2, 7. 8) Cobetus mnem. IV 112 ita scripsit:

πῶς; εἴσας τὰλλα γὰρ

ἐρήσομαι σε τοῦθ' ; B. ὅπως; ἠλείφετο

fr. III 1 Hirschig. l. c. *ὡς ἀπαξ τις ζεῦχος ἤγαγ' ἐν μόνον*, probavit Cobetus mnem. V 88 coll. vs. 3, *εἴαν τις ἕνα μόνον ζεῦχων ἴδῃ*. *Τραυματίου* fr. I lacunam ita expleri posse putabat Herwerden p. 50 collato mnem. 4, 685 (327): *B. αἱ*

δ' ἐστὶ τοῦτο δὴ; *A. πένης ἐκ πλουσίον | ἄν τις γένηται·*
παραδίδου δ' ἔξῃς ἐμοί κτλ. παραδιδούς δ' ἔξῃς apud Co-
 betum mnem. V 85 legitur. ad vs. 4 *στροφή λόγων* cf. infra
 p. 78. ad vs. 7 *ἀρκεσίγνιον* Philoxeni v. Mein. vol. III p. 645. Bergk.
 Lyr. II 998. Nauck. trag. fr. p. XI. p. 121, 14 scr. Athen. XI et I. 16
 Eustath. p. 1538 42. *Τριταγωνιστοῦ* fr. alligit Cobetus
 mnem. V 85. v. 3 cf. infra p. 78. p. 122 *Τυρρηγός*: v. add.
 p. 78. fr. I 3. 4 ita proposuit Cobetus mnem. IV 110 et V 86:

*εἰ πράξεται γὰρ μισθὸν ἐκ τοῦ σοῦ λόγου
 παρ' οἷς ἐδείπνει προῖκα συλλέξει συχνά.*

fr. II Herwerden p. 125 *ἐν γὰρ τοῦτό μοι | τὸ λοιπὸν ἐσθ'*
ὅτι καὶ κακῶς ἀκούσομαι. cf. ib. p. 51, ubi τῶν | δῆμων
Ἄλαιεύς ἐστιν reponerat. annot. l. 10 de aspero spiritu v.
 apud Steph. Byz. p. 67 sq. 32, 7. 282, 8. Preller. Polem. p.
 106 sq. Car. Keil. sched. epigr. 1855 p. 7. 8. *Υδρία.* fr. I
 2 *ἐν γειτόνων* v. infra p. 79. p. 124 II vid. 3, 115 (1) sq.
Υπνος. "aliud fragmentum forsā habemus Inc. fab. XIX."
 ed. min. *Φάων.* apud Pollucem Bekkerus utrobique "*στρο-
 μάτα κλίνας τύλας*" ex Antiphane dedit. Fritzschius apud
 Toepellium Eupol. Adul. p. 74: *στρομάτα, κλίνας, καινός
 τε τύλας.* p. 125 *Φιλέταιρος.* Nauckius philol. VI 417 pro
κρωμακίσκος reponendum suadebat *κωραλίσκος*, porcellum
 laute apparatus intellegens. comparat *παῖδα χρηστήν ἔγγελην*
 Lysistr. 702. *Κωπᾶδων κορᾶν* Acharn. 883. *παρθένου Βοιω-
 τίας Κωπᾶδος* Eubul. 3, 236. *νύμφα ἀπειρόγαμος* 3, 222.
 in *Φιλοδηβαίου* fr. I vs. 10. 11 editio minor ita exhibuit,
 ut p. 127 significavit editor:

*κεστρεῖς, λεπιοθεῖς . . . πασθεῖς, στραφεῖς,
 κρωσθεῖς, ὁμοῦ τι πρὸς τέλος δρόμου περῶν,
 σίζει κεκραγώς*

primum versum Cobetus mnem. IV 108 ita potius refingendum
 suspicatur:

κεστρεὺς λοπισθεῖς, ἀλοῖ πασθεῖς, ἐστραφεῖς
 reliqua ut Meinekius scripsit, nisi quod in sequentibus *παῖς*
τ' ἐφέστηκε dedit. *λοπισθεῖς* propter grammaticorum prae-
 cepta praetulit infra ascripta p. 61. cf. supra p. CXXIX. idem
 vs. 15 comparato Platonis in *Charmide* p. 155 E loco,

εἶτ' οὐκ ἐπ' ὠδὰς φασιν ἰσχύειν τινές;
 correxit p. 110. annot. l. 1 scr. 'p. 622 f' p. 128, 11 ξαν-
 θαῖσιν αὐραῖς: v. Mein. quaest. Men. I p. 6. ad fr. II rettulerim partem eorum, quae tanquam Sophoclea proposuit Eustathius Od. 1538 13: τοξοποιεῖ γοῦν τὰς ὄφρῦς καὶ δεσμῆι καὶ συνάγει ὁ σκυθρωπάζων. λέγει δέ που καὶ Σοφοκλῆς τὸ "τηροῦντα τοὺς λέγοντας καὶ συνάγοντα τὰς ὄφρῦς καὶ τὰς ἀκάνθας ἐπεγείροντα." ad haec Nauckius in progr. p. 13 (trag. fr. p. 283): 'quae Sophocli, inquit, tribuuntur comediae redolent, Aristophanis esse coniecit Brunckius.' v. Brunck. ad Soph. fr. LXXIX. equidem priora illa τηροῦντα τοὺς λέγοντας ex Philemonis his 4, 38 (13), ὅταν δὲ παρατηροῦντ' ἴδω τίς ἔπαρεν | ἢ τίς ἐλάλησεν ἢ τίς ἐστὶν ὁ προῖών | σκοποῦντα, ducta opinor, sequentia συνάγοντα τὰς ὄφρῦς Antiphani vindicarim. quae restant, τὰς ἀκάνθας ἐπεγείροντα, nescio an ex Athenaeo colorem duxerint p. 347 d: καὶ τίν' ἄν τῶν μεγάλων οὔτος οὐκ ἰχθύων, ἀλλὰ ζητήσεων ἐπινοῦν λάβοι; ὅς τὰς ἀκάνθας αἰεὶ ἐκλέγει ἐψητῶν τε καὶ ἀθροινῶν καὶ εἴ τι τούτων ἀνυχέστερόν ἐστιν ἰχθύδιον, τὰ μεγάλα τεμάχη παραπεμπόμενος. p. 129 Philoctetes. hos versus Sophocli assignabat Bergkiius v. supra p. XVI sq. Nauckius in Antiphonteis posuit, v. trag. fr. p. 615 sq. p. 130 in Philotidis fr. Cobetus mn. IV 115 Schweighauseri rationem probavit: οὐκοῦν τὸ μὲν γλανκίδιον-ἔψειν ἐν ἀλμυρῆι coniungens, 'quo sensu, inquit, φημί in tali re responderi possit non exputo.' Vs. 3. 4 ἐν ὑποτριμματι | ζέσαι: librorum scriptura apud Dindorfium haec est: libro VII ἐνυποτριμματιζέσθαι AC et Casauboniani ἐν ὑποτριμματι ζέσθαι BP ἐν ἀποτριμματι ζέσθαι VL; libro XIV ἐνυποτριμματιζέσθαι B ἐν ὑποτριμματιζέσθαι A ἐν ὑποτριμματι (ὑποτριμματι V) ζέσθαι PV ἐν ὑποτριμματι ζέσαι L. p. 131, 18 scr. 'Athen. II p. 49 f.' p. 132 Chrysidis fr. II τέταρες δ' αἰλητρίδες | ἔχουσι μισθόν cum Caecilianis e Chrysidio 'quamquam ego mercéde huc conductus tua | advenio' composuit O. Ribbeckius com. lat. p. 32. p. 133 ann. 1.3 scr. τίς γὰρ οἶδ' κτλ. ad annot. extr. cfr. Choerob. Gaisf. 139 29: ὡς παρὰ Δριστοφάνει "ὄπτας μίκτης κρίνιν δύο."

Ven. Cobeti ap. Gaisf. Et. m. p. 7: *φάγε δ' ὄπιτάς μύκητας
πρινίνους.* p. 134 extr. libri *ὡσπερ.* p. 135, 12 'quem Myi-
oden vocant' p. 136 annot. l. 5 scr. 'Vs. 5' et l. 7 'Vs. 6'
p. 137 (8) ita restituit Cobetus mnem. V 89:

φαινίνδα παίζων νῆστις ἐν Φαινεστίου.

comparat hoc Martialis III 12 3: 'res salsa est bene olere et
esurire.' annot. l. 5 Valck. *παίσων ἦεν ἐς.* ib. ad fr. IX
l. 12 *ἦς κόρακας* cf. Schneidewin. philol. I 156 sq. ad fr. X
v. infra p. 79 annotata. fr. XII vs. 3 Hirschigius p. 4 *οἶνον
πεπωκῶς εἰς ἔρωτά τ' ἔμπεσῶν.* Herwerd. p. 51: *οἶνόν θ'
ὑποπιῶν εἰς ἔρωτά τ' ἔμπεσῶν.* Vs. 6 Cobetus mnem. IV
132: *ὥστε τοὺς ἀρνούμενους | μάλιστα μάλιστα τοῦτο κα-
ταφανεῖς ποιεῖ.* priora non mutavit. fr. XIII 1 *οἶνω *(δὲ
δεῖ) τὸν οἶνον ἐξελαύνειν* cum Elmsleio ed. min. Vs. 6 v.
infra p. 79. p. 140, 2 a f. scr. 781 e. p. 141, 7 scr. 'Vs. 4'
p. 143 (21) *οὗ'* probavit Porson. ad Pac. 414. p. 144 fr.
XXIV^b in ed. min. est, quod infra in addendis p. 80 (100)
legitur. fr. XXV 'fortasse *ἄριστον ἐν ὄσφ *(δ' ἔνδον) ὁ μά-
γειρος ποιεῖ,* ut Plato fr. 45 1 (2, 630): *ἕως ἂν σφῶν ἐγώ |
τὸ δεῖπνον ἔνδον σκευάσω.* Mein. ed. min. p. XV. fr. XXVI
συνακρατίσασθαι 'ut haec Graeca sint duae voculae adicien-
dae sunt et scribendum: *πρὸς τὸ συνακρατίσασθαι πῶς ἔ-
χεις μετ' ἐμοῦ;*' Cobetus innem. IV 304. fr. XXVIII plenius
ascribendum esse philol. in Athen. exerc. II p. 3 docuit Mei-
nekus, v. ed. min. ubi haec ita leguntur:

*ἔστιν ὄψον χρηστόν, ἐπαγωγὸν πάνν,
οἶνός τε θάσιος καὶ μύρον καὶ στέμματα·
ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις, ἐν δὲ τοῖς κακῶς
πράττουσιν οὐκ ἔνεστιν Ἀφροδίτη βροτοῖς.*

'Vs. 3 *Κύπρις* prima longa dixit, ut in parodia versus Euri-
pidei (inc. CXII Dind. fr. 887 Nauck.) cf. mon. 159. Vs. 4
libri *πράσσουσιν.*' ed. min. ad fr. XXX annot. extr. cf. vol.
III p. 642. p. 146 fr. XXXI ita supplebat Herwerden p. 53:
*τί φῆς; τὸ δεῖπνον ἐνθάδ' οἷσις καταφαγεῖν | ἐπὶ τῇν
θύραν, εἰθ' ὡσπερ οἱ πτωχοὶ χαμαί | ἐνθάδ' ἔδομαι κα-
τακείμενος; B. τίς ὄψεται;* fr. XXXII scr. *θῦταν.* fr. XXXIII
Hirschigius annot. crit. p. 4 *ἀμβλὺς* pro *ἀμελής* scripsit. cf.

'zeitschr. f. d. alt.' 1852 p.312. fr. XXXIV cf. p.79. fr. XXXVI κατὰ χειρῶν cf. Nauck. Ar. Byz. p. 252. p. 148 fr. XXXIX idem Menandro tribuitur, v. 4, 330 (494). fr. XLI 2 τὰσχρὰ in ed. Stob. Mein. fr. XLII^a idem est in monost. 173. in tragicis propter Trinc. collocavit Nauckius Antiphont. p. 616. cf. quae idem in philol. IV 549 de Eurip. fr. 976 (p. 528) dixit p. 149 (44) vs. 2 τὸναντίον γὰρ πᾶν ποιοῦσιν οἱ θεοὶ Herwerd. p. 53 pro νῦν. comparat Antiph. 3, 128 (2, 5). Vs. 3 praeter cod. A etiam Vindob. αὐτούς, hinc in ed. Stobaei Meinekius ἐὰν ἐπιτορκήσῃ τις αὐτούς, εὐθέως | ὁ διδούς τὸν θερον ἐγένει' ἐμβρόντητος fr. XLV cf. mon. 494. fr. XLVII est mon. 717. fr. XLIX μισθοφόρων etiam Vind. τίς δ' οὐχὶ θανατᾶ μισθοφόρος, ὧ φιλάτη-; Cobetus mnem. V 87, confert Plat. Phaedon. p. 64 B: τῷ ὄντι οἱ φιλοσοφοῦντες θανατῶσι. adde Alexid. 3, 480 (3). fr. LI ed. min. de mea opinione ita exhibuit: εἴ φησι τοὺς ἐρῶντας οὐχὶ νοῦν ἔχειν, | ἧ ποὺ τίς ἐστι τοὺς τρόπους ἀβέλτερος. cf. ad Theophril. 3, 631. nihil mutavit in ed. Stob. Mein. fr. LIII γυναῖκας προῖκα πολλὴν φερομένης. Anaxandr. 3, 195 (1, 7) ἦν δ' αὐτὴ λάβῃ | μηδὲν φερομένην. cf. Cobet. V. L. 204. fr. LIV tertium versum perperam ad Antiphaneā ascriptum iudicabat Herwerd. p. 54. eidem fr. LVI mentiri nomen Antiphanis videbatur. p. 152 (58^c) 'videntur tragici poetae esse': v. ap. Nauck. trag. fr. p. 723. fr. LX 1 scr. ἀρ' ἐστὶ λῆρος πάντα πρὸς τὸ χρυσίον. Vs. 4 τῶν φίλων δὲ τοὺς τρόπους | οὐδέποθ' ὁμοίους ζωγραφοῦσιν αἱ τύχαι: Cobetus mnem. V 89 pro ὁμοίως. Vs. 5 πλοῦτος δὲ βάσανός ἐστιν ἀνθρώπων (pro ἀνθρώπων) τρόπων Herwerden p. 53. Vs. 6 Cobetus l. c. δς ἂν εὐπορῶν γὰρ αἰσχρὰ πράττη πράγματα pro ὅταν. Meinekius ita haec relingebat:

ὅταν εὐπορῶν γὰρ αἰσχρὰ τις πράττη, (λέγῃ)
τί τοῦτον ἀπορήσαντ' ἂν οὐκ οἶσι ποιεῖν;

'πράγματα, inquit, interpolatoris est.' septimus versus quomodo apud Stobaeum II 3 legatur v. add. p. 79. Ἀντιφάνους nomen in Ven. cod. praeponi testatur Kirchhoffius. fr. LXI^a etiam in Vindob. Antiphanis nomen praescribitur. semel hoc versus editio minor dedit in Menandrois fr. inc. LXXXI (4,

256). fr. LXI^b quomodo Clementis ductu scribendum putarit editor v. infra 79. LXII a. b. in editione min. sunt p. 509 quae in add. p. 80 habemus Cl. CII. fr. LXII 1 est in mon. 300. Vs. 2 scr. ex Stobaeo:

τὸ μὲν γὰρ ἔλεον τὸ δ' ἐπιτίμησιν φέρει.

fr. LXIII 'V. notas ad Men. fr. inc. CLXXV et Alexid. inc. XLI.' fr. LXV scr. ὅταν ἡ μὲν τύχη p. 155 fr. LXVI ἡπίως-εὐμενῆ Vindob. Caeterum v. add. p. 79. hinc in min. ed. fr. LXVII cum Grotio scriptum ἀνδρὸς δ' ἐνεγκεῖν ἀτυχίαν ὀρθῶ τροπῶ. fr. LXVIII 3 Cobetus V. L. 164:

πρὸς γὰρ τὸ γῆρας ὡς πρὸς ἐργαστήριον

pro ὡσπερ ἐργαστήριον. ad hoc ἐργαστήριον affert Lysiae or. 24, 20. fr. LXVIII^a in min. ed. est Crateteum vol. II p. 247. cf. supra p. L. fr. LXIX recte habere videtur edita verborum distinctio, cf. dict. com. p. 814 extr. fr. LXX Cobetus mnem. V 90: ὡ γῆρας, ὅσας ἅπασι - ἀφορμὰς παραδίδως κτλ. pro ὡς ἅπασι. fr. LXXIII vs. 2 τῶν om. ms. λαμβάνειν τιμωρίας eo, quo infra p. 79 putabam, quamquam defendi potest intellectu (v. Elmsl. ad Bacch. 1311. Schaef. ad Pors. Orest. 606), postea tamen oratio argutior fieri visa est, ut tale quid potius ab Antiphane scriptum suspicarer:

*τὸ γὰρ πεπαιδεῦσθαι, μόνον ἂν τις τοῦτ' ἔχη,
ἀληθές ἐστι, καὶ παρ' ἡδίκηκῶτων
μὴ λαμβάνειν τὰς ἀξίας τιμωρίας,
ἐλεεῖν δὲ πάντως.*

Cobetus V. L. 16: τῶν ἀδικημάτων μὴ λ. τ. ἀ. τ. ἐλεεῖν δέ τι πάντως. improbat eiusmodi humanitatem Menander 4, 249 (51) ἡ νῦν ὑπὸ τινων χρηστότης καλουμένη | μετέθηκε (v. suppl.) τὸν ὄλον εἰς πονηρίαν βίον· | οὐδεὶς γὰρ ἀδικῶν τυγχάνει τιμωρίας. cfr. Demosthenes Mid. or. 21, 12 (Elmsl. Bacch. l. c.): ἡμεῖς μὲν τοίνυν ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι πάντες εἰς τοσοῦτον ἀφῆχθε φιλανθρωπίας καὶ εὐσεβείας, ὥστε καὶ τῶν πρότερον γεγενημένων ἀδικημάτων τὸ λαμβάνειν δίκην ἐπέσχετε ταύτας τὰς ἡμέρας· Μειδίας δ' ἐν αὐταῖς ταύταις ταῖς ἡμέραις ἄξια τοῦ δοῦναι τὴν ἐσχάτην δίκην ποιῶν δευχθήσεται. idem tamen Menander alias laudavit hanc χρηστότητα: v. 4, 127 (3) ὁ χρηστός, ὡς ἔοικε,

καὶ χρηστοὺς ποιεῖ· | ἔλεεῖν δ' ἐκεῖνος ἔμαθεν εὐτυχῶν μό-
νος. ita enim haec scribenda videntur. cf. mon. 681. anon. 4,
602 (7). p. 157 (76) πεντάκτενα Bk. annot. l. 3 χιτωνίσκοι
παρὰ τὴν ᾤαν πορφυροῖ, πέντε κτένας ἐνυφασμένοι. fr.
LXXVII v. Aristophan. 2, 1208 (150). LXXVIII κάθεμα
cum Hesychio Bk. LXXXIV om. ed. min. v. infra p. 80. LXXXV
annot. l. 3 scr. Coisl. p. 484. p. 159 v. add. 80. fr. LXXXVIII
l. 3 scr. 'de Antiph. p. 248' cf. Saupp. Antiphont. fr. 157. fr.
XCI cf. Antiatt. p. 114 26. fr. XCIII ἀλουργίδιον commen-
dabat Bernhardy ad Suid. idem XCIV Ἀντιφῶν malit cum
Hemst. de fr. XCVIII v. add. p. 80. fr. C (ed. min. fr. 250
p. 563) v. ibid. et ad Amips. 2, 711 (2). ἤδη τι v. Mein. in
Athen. spec. I p. 41. II p. 44. Vind. Strabon. p. 16 not. fr.
CI. CII (ed. min. p. 569 fr. 291. 292) v. add. p. 80, ubi al-
terum ita afferendum erat:

πενία γάρ ἐστιν ἡ τρόπων διδάσκαλος.

de duobus aliis, quae extrema hac pagina significantur, fra-
gmentis alterum est in Aristophanicis 2, 1181 (19), alterum
v. ed. min. p. 571 fr. 300.

Anaxandrides. p. 161 (1) priora ita in min. ed. scri-
buntur: τίνα δὴ παρασκευασμένοι | πίνειν τρόπον νῦν ἐσσι;
λέγετε. τίνα τρόπον; | B. ἡμεῖς τοιοῦτον οἶον ἂν καὶ σοὶ
δοκῆ. infra in add. p. 80 maioris editionis scriptura vs. 3 erat
ἡμεῖς τοιοῦτον κτλ. Cobetus mnem. IV 115. 116 priores tres
versus scripsit ut in maiore editione habentur, reliquos ita:

A. βούλεσθε δῆτα τὸν ἐπιδέξι', ὦ πάτερ,

λέγειν ἐπὶ τῷ πίνοντι; B. τὸν ἐπιδέξια

λέγειν, Ἀπολλων, ὡσπερ ἐπὶ τεθνηκότι.

βούλεσθε δῆτα ut Av. 1689. Ran. 416. idem ib. p. 301 ἐπὶ
τῷ πίνοντι dedit. p. 162 (3) Vs. 1 ἡ τράπεζ' εἰσήγετο Mein.
ed. min. p. XV. Vs. 3 Hirschigius p. 4 ὄσα - οὐδ' εἰ γέγο-
νεν (pro οὐδ' ἔνδον ὄντ') ἤδειν ἐγώ. comparat Demosth.
Mid. or. 21, 78. Isocr. 12, 70 περὶ νησύδρια τοιαῦτα καὶ
τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἐξαμαρτεῖν, ἃ πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων
οἶδ' (εἰ γέγονεν) ἴσασιν. ita haec correxit Hirschigius p. 45.
cf. Cobet. mnem. IV 303. Vs. 4 οὕτως cum A ed. min. ubi
in annot. Χρηστε scriptum pro Χρηστέ. cf. Lehrs. Arist. p.

291. p. 163 (1, 6) Herwerden p. 54 ita refingebat: τὸν γὰρ οἶακα στρέφει | δαίμων ἐκάστοτε, 'nam fortuna identidem flectit gubernaculum.' *Αἴσχα*. Vs. 3 Τιμόθεος ἔφη ποτ': Bergk. Lyr. II 1005 (15). p. 164 *Ἀντερῶν*. Hirschigio p. 4 *περιστέρια παρεισάγων καὶ στρουθία* scripsisse videtur poeta. p. 165 (2) 'forsan πολὺ δὴ γε πονοῦμεν' Mein. ed. min. ad Aristotelia ὁ τὴν δοκὸν φέρων cf. infra annotata p. 80. adde Lucian. Herod. c. 5: ἐτέρωθι δὲ τῆς εἰκόνης ἄλλοι Ἔρωτες παίζουσι ἐν τοῖς ὅπλοις τοῦ Ἀλεξάνδρου, δύο μὲν τὴν λόγχην αὐτοῦ φέροντες, μιμούμενοι τοὺς ἀχθοφόρους, ὅποτε δοκὸν φέροντες βαροῖντο. Caeterum ad hunc *Γεροντομανίας* locum gramm. Bekk. p. 782 verba retulit Ian. Ger. Hullemanus in disputatione critica de Anaxandrida Delpho (Trai. 1848), vide F. W. Schneidewinum in g. g. a. 1848 p. 1716: *Φοινίκη* δὲ τὰ γράμματα ἐλέγοντο, ὡς φησιν — Ἀλέξανδρος (*Ἀναξανδρίδης*) — ὁ Ῥόδιος ἀπὸ *Φοίνικος* τοῦ *Προνώπου* (*Προνάπου* Schneidew.) καὶ *Εὐρώπης*, *εὐρόντος* αὐτὰ ἐν *Κρήτῃ*, ὃν ἀπέκτεινε *Ῥαδάμανθης* φθονήσας. 'dass Anaxandrides (verba haec sunt Schneidewini) auch andre erfundungen alter zeit dort erwähnt hatte, lehren schon die dem verse (τὸν ἀσύμβολον κτλ.) vorausgeschickten worte des Athenaeus.' p. 167 *Ἐλένης* vs. 2 *ἀβελτερείου* cum G. Dindorfio ed. min., alterum intactum reliquit. de alio illo fragmento ad hanc fabulam revocato cf. quae supra p. XVIII diximus. *Ζωγράφοι*. fr. I v. add. p. 80. p. 168, 2 scr. *Ἁγίας* fr. II Choerobosci Bk. 1208 apud Gaisfordum est p. 373 25, ubi Ven. Cobeti cod. *παρὰ Ἀναξάνδρω Ἡρακλῆς*. vs. 3 Bothius *ἔνια* pro *ἐν*. ad annot. cf. add. p. 80. p. 169 *Θησαυρός*. fr. I 2 cf. infra l. c. Bergk. Lyr. II 1019 (8). p. 170 not. scr. An. Par. I p. 291. The-sei fr. I etiam Cobetus Diog. ὥσπερ καὶ Πλάτων. p. 171 *Κανηφόρος*. v. infra p. 80. in annot. scr. Ecl. eth. p. 172 not. Herodiani verba apud Lehrsium sunt p. 345 sq. cf. Nauck. Ar. Byz. p. 184. Philoxenea v. ap. Bergk. Lyr. II 990 v. 35. ad vs. 3 *ψητταρίοις* cf. Lob. path. proll. 354. path. el. 1, 281. qui de *κωβιδίων* dixit ib. p. 282. cf. Fritzsche Røn. p. 393. p. 173, 1 ad Menandr. p. 181: v. ib. p. 572. *Μελί-*

λωτος. fr. I "nisi malis οὐχὶ *μανία* 'στ'" Mein. ed. min.
Νηρεύς. fr. I 2 Dobraei ἀμύμονος ('homerice loquitur')
 probavit Cobetus V. L. 359. Nereidum vs. 3 omissa est in
 min. ed. alterius personae nota. Ὀδυσσεύς. fr. I 2 κρε-
 μαμένοις θανμάζεται, Bergkii. Vs. 3 αἴτη δ' ἀσέμνως
 ἐκ λοπάδος ἀρπάζεται Hirschig. p. 5. σεμνῆς Bothius. Vs. 5
 ἐπὶ τίνα δῆτ' ἄλλην Bergkii. de versibus 15 sqq. coniectu-
 ram periclitatus est Herwerden p. 55. p. 177, 4 cf. ad
 Apollod. 4, 455. fr. II 4 cf. add. p. 81. in editione min.
 Schweighauseri lectionem ita scr. ἐξελήλυθ', εὐθύς ὄλολυς
 οὐτός ἐστι. p. 179. Ὀπλομάχου I v. infra 81. Πάνδα-
 ρος. fr. I 3 ἄγκυρά τ' ἐστὶν ἀντικρυς τοῦ σχήματος Hirschig.
 p. 5, confert Ar. Eccl. 150. p. 181. Vs. 11 ὡς ἔοικεν: Din-
 dorfius ὡς ἔοικ', ita in min. ed. scribendum erat. p. 183
 Protesilai I 5 καίτοι φασὶν | βουβαύκαλα ταῦτα γενέ-
 σθαι Mein. in add. p. 81. cf. in Ath. exerc. II p. 7. atque
 ita nunc ed. min. Vs. 22 in iisdem add. unice probabatur
 μεταβάλλοντας. Vs. 23 φερνάς scribendum videtur cum Athe-
 naeo. v. Herod. μον. λ. 33 29 (p. 114 sq. Lehrs.) Arcad. 110
 23. Men. 4, 317 (425). Cf. Nauck. Ar. Byz. p. 225 sq. Vs.
 27. 28 Dobraeus adv. II 304: 'transpose κέγχρων τε σιρόν,
 βολβῶν τε χύτραν δωδ.' probavit transpositionem Mein. infra
 81. ib. v. de vs. 29. Vs. 45—49 (50) in editione min. de-
 scripti sunt ut p. 189 propositum est. Vs. 62 (63) ὀρνιθα-
 ρίων ἀφάτων v. infra p. 81. p. 187, 2 Λακρᾶσιδος cum
 Bentleio adversante Elmsleio. cf. Rossii inscr. dem. p. 45 40:
 Λακρᾶσιδος Σωστράτου Ἰκαριεύς. Keil. 'zwei gr. inscr. aus
 Sparta u. Gytheion' p. 7. p. 188, 11 apud Pollucem κέγχροι
 dedit Bekkerus. de metathesi dixit Lobeckius path. el. 1, 507.
 γραῦς ἀνακορήσασα (v. Lob. p. 500) probavit Leutsch. vol.
 II p. 20. apud Stephanum v. Δώτιον recte habere βρόντησι
 infra significatum p. 81. cf. quae ad Stephanum Byz. I p. 257
 15 annotavit Meinekius. ib. l. 17 scholiastae Demosth. (or.
 8 45) haec sunt: σιροῖς: τὰ κατάγια. Θεόπομπος καὶ Σο-
 φοκλῆς ἐν Ἰνάχω (p. 151 Nauck.) σιροὶ κριθῶν. οἶμαι δὲ
 λέγειν αὐτὸν φοσσία, 'καὶ μελίην τὴν κέγχρον' ἄλλοι δὲ
 ὁμοιον κέγχρον. adde Eurip. Phrix. fr. IV (824 N.). quae

sequuntur l. 18 ita in utraque editione scribenda sunt: 'praeterea *σιρόν* et *χίτραν* transponebat Dobraeus (v. supra ad vs. 27. 28). possis etiam *βολβίων* et *πέρχων* transponere; alterutrum necessarium.' p. 189, 5 a. f. scr. 'Vs. 65' p. 190 (2) de Callistrato et Melanopo v. H. Sauppil oratt. fragm. p. 218 (XIX. XIX^a). l. 6 a. f. scr. 'Rhetor. I 14' p. 191 *Σαμία*. annot. l. 3 scr. *Ἀναξανδρίδης ἐν Σαμία* p. 192 (1) de Polyucto Spheltio non assentiebatur Boehnecke 'forschungen auf d. gebiete d. att. redner' p. 643, qui de Polyuctis cognominibus dixit. cf. Sauppium oratt. fragm. p. 273. 298. indic. nomin. p. 117. Schneidewin. Hyperid. Euxenipp. p. 34 sqq. ad fr. II in illis quae sequuntur apud Athenaeum Chamaeleontis verbis (p. 374 a. b) haec '*λέγεται δ' εἶναι τὸ γένος Ῥόδιος ἐκ Καμείρου*' perperam locum habere arbitrabatur Halbertsma mnem. IV 231, utpote ex Suida male illata. fr. III *ὠνομασμένη* desponsata esse videbatur infra p. 81, dubitat Herwerden p. 55. Vs. 2 *μύροις Μεγαλλείοισι* corrigebat Cobetus Orat. p. 127. mnem. IV 261. articulum requirebat Herwerden p. 56 ita: *Μεγαλλεῖοις τὸ σῶμ' ἀλείφεται*. p. 193 *Υβρις*. apud Athenaeum p. 700a *οὔκουν* diserte in Marciano codice scriptum esse testatur Cobetus V. L. 219. *Φαρμακόμαντις*. fr. I in min. ed. corrige Athenaei p. 261 f. p. 194 v. quae infra annotata sunt p. 81. l. 3 cf. Anecd. Par. IV 12 31. p. 195 (1). Vs. 4—7 ita contraxit Herwerden p. 56: *ἢ γὰρ πένης ὦν τὴν γυναικα χρήματα | λαβὼν ἔχει δέσποιναν· ἦν δ' αὐτὸς μὴδ' ἔν | λάβῃ φερομένην, δοῦλος αὐτῆς γίνεται*. Vs. 7 *αὐτὸς γίνεται* Vind. cod. p. 197 (5) vs. 3 Herwerd. p. 57 *παρὰ τάνδρός* pro *παρ' ἀνδρός*. ἢ *τις* etiam Vindob. fr. VI 3 cf. infra p. 81. *τὸ βάρος, διασκεδᾶτέ τε τὸ προσὸν νέφος* Herwerd. l. c. p. 199, 8 scr. 'p. 40, 16'. fr. IX 1 est in monost. 578. fr. X Meinekus in ed. Stobaei ita scripsit:

Ἔρως σοφιστοῦ γίνεται διδάσκαλος

Κεῖον πολὺ κρείττων πρὸς τὸν ἀνθρώπων βίον.

addita hac annotatione: 'Κεῖον i. e. Prodicti, cuius sapientia vel in proverbium abiit; ineptissimum est σκαιοῦ'. pro κρείττων πρὸς τὸν idem scribendum conieciat κρείττων τῶν

πρὸς fr. XI cod. *πρᾶττε* fr. XII cum Vindob. scribe
τὸ συνεχές ἔργον παντὸς εὐρίσκει τέλος.

v. infra p. 81. Nauck. trag. fr. p. X. de sententia cf. Naekii
Choer. p. 170 sq. p. 200 fr. XIII cf. add. p. 81. Steph. Byz.
I p. 600 1: *Φρύνιχος δὲ ἐν σοφιστικῇ παρασκευῇ (προπα-
ρασκευῇ? Mein.) καὶ ἐπὶ τῶν κακῶν φησι τὸ ταμειῖον.* ubi
haec annotavit Mein. 'respiciebat locos qualis est Anaxandri-
dis fr. 64 (ed. min.) sive Diphili fr. 115 (4, 426). adde De-
mocritum apud Plutarch. Mor. p. 500e (Mullach. p. 181).² quae
apud Stephanum praecedunt, ὡς *Ἀριστοφάνης καὶ ἱπνὸς
καὶ ἄλλοι*, haec Nauckius philol. II 147 ita corrigebat: ὡς
Ἀριστοφάνης καὶ ἱπνὸν (Vesp. 837) καλεῖ. Caeterum τα-
μειῖον *πικρὸν*, quod *πικρῶν* quis scribere malit, recte habere
videtur: similiter Philemon *ἔργον καθεῖλες πλούσιον πτω-
χῷ λόγῳ* dixisse videtur, vol. 4, 40 suppl. ad fr. XV cf. eius-
dem appendicis § 31: *Ἀπολλώνιος Νουμηρίῳ. οὐ παρὰ πολ-
λοῖς ἢ χάρις τίκτει χάριν.* fr. XVI. etiam apud Cyrillum
omisso poetae nomine Euripidea verba, *ἡ φύσις ἐβούλεθ'
κτλ.* afferuntur: v. Nauck. trag. fr. p. 516, ubi Aristaenet. p.
145 apponitur, item Aeliani A. N. 9, 1. Sexti Emp. locum v.
infra p. 81. *ἐβουλεύετο* duo habent Bekkeri codd. p. 201, 9
v. anon. 4, 603 (9). p. 202, 3 *ἀκολαστάσματα*: v. Lobeck
parall. p. 416.

Eubulus. p. 204 Anchisae fr. I *ὄτι δὲ καὶ πτίλοις
τὰ κνέφαλλα ἀνεπλήρουν* Bk. v. mss. Amaltheae fr. II in
ed. min. p. 596 est quod in mai. legitur p. 216, *ἐν Σαμα-
λείῳ*, v. suppl. de fr. I 4 *πικραῖς παροψίσι* assentitur Fritz-
schius (de paropside) p. 14 sq. Vs. 9 idem ad Ran. p. 366
probavit Dindorfii priorem coniecturam *ἀκροκώλιόν τε γεννι-
κόν, ὀπτὸν δέλφανα, | ἀλίπαστα τρία* scribentis. 'nimirum
ad verba *ἀκροκώλιον γεννικόν*, inquit, e superiori versu sup-
plendum est *ἐφθόν*, siquidem *ἀκροκώλια* semper fuerunt cocta,
nusquam assa. denique non erat, quod Eubulus diceret *ἀκρο-
κώλιον ὕειον* vel *δελφάκειον*. etenim *ἀκροκώλιον* sive, ut
plerumque dicuntur, *ἀκροκώλια* vel per se significant trunculos
suillos.' p. 207 *Ἀνασφζομένων* vs. 4 *ἄθρους* ed. min. p.
208. Antioptae fr. I quomodo H. L. Ahrens scripserit v. add.

p. 82. is Eustathio assentitur a Boeoto haec dici putanti, probavit Hirschigius p. 5. in editione min. priora cum Ahrente ita dedit Meinekius:

*πῶνειν μὲν ἄμῃς καὶ φαγεῖν μέγ' ἀνδρικοὶ
καὶ καρτερεῖμεν*

quamquam ib. p. XVI *πονεῖν* vs. 1 servari posse visum est. ἄμῃς Ahrens ex B. eidem Ahrenti *καρτερεῖμεν τοῖδε Θεβαῖοι* λέγειν | *καὶ μικρὰ φαγέμεν τοῖς Ἀθηναίοις* μετα scribenti favere ABP, sed aliud quid latere iudicabat Meinekius. a sciolo addita haec verba, *τοὶ δὲ Θεβαῖοι μέγα*, videbantur Hirschigio l. c. fr. II Toeppelius in progr. p. 14 vs. 1 cum Fritzschio *ἐλθῶν* pro *ἐλθεῖν*, vs. 2 *κέλευε* scribebat. idem vs. 4 Grotii recipiebat *ὁ δ' ὀξύπεινος*. ad Antiopen haec recte relata assentiebatur: 'sunt enim, inquit, verba Iovis ad Mercurium, solliciti de sorte filiorum, quos ex Antiopa susceperat, Zethi et Amphionis.' de Euripideis v. Nauck. progr. p. 41 (trag. fr. p. 338), qui a Mercurio haec in fabulae exitu dicta suspicatur: *Ζῆθρον μὲν ἐλθόνθ' ἄγνόν ἐς Θήβης πέδον* | *οἰκεῖν κελεύω, τὸν δὲ μουσικώτατον* | *κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾶν Ἀμφίονα*. ad Eubuli vs. 7 cf. add. p. 82. p. 209, 8 scr. 'Vs. 4' fr. III 1 Nauckius Ar. Byz. p. 170 ita supplebat: *Καλλίστρατός τις ἔστιν οὕτως*: *οὗτος οὖν κτλ.* de particula *οὕτως* in narrationibus exordiendis frequentari solita ad Meinekium remittit Antiph. III p. 82 annot. Vs. 4 *τοὺς ἐκδρομάδας* verba num poetae sint dubitat Nauckius. de Callistrato cf. Mein. vol. IV p. 700. Boeckh. Oec. civ. Ath. I p. 321 ed. II. p. 211, 17 apud Et. m. 19 16 *Ἀδωνηῖς* scribendum v. Mein. anal. alex. p. 285. cod. V^b Gaisf. et annot. p. 212 *Ἀύγης* fr. vs. 9 'forsan *κρανί*' scribendum' Mein. ed. min. cf. Herwerden p. 58. annot. l. 2 *ἔπη*] cod. B *εἶπεν* cf. in Athen. exerc. sp. I p. 45. l. 8 Eustath. p. 1163 27 *ἀναλογία δὲ τοῦ ἐνωγάλισται κατὰ τὸ κέκτηται ἔκτληται* (v. Lobeck. path. el. 1, 105) - *καὶ τὸ ἐκπέπηξε ἐφέπηξε* (addita est infra p. 119 nova coniectura) *παρὰ τῷ κωμικῷ, καὶ τέθλασται ἔθλασται*. ad ea quae l. 16 ex Eustathio apposita sunt exempla cf. Mein. in Scymn. p. 19 'etiam Hesychium, inquit, commemorare debebam: *ἐγύμνασμαι ἐγυμνίτευσα*, quod ex *ἐγυμνα-*

σάμην corruptum esse addita interpretatio indicare videtur.
caeterum de ἐξεγλυμμένος, ἐβλαστηκότες Eupol. 2, 561 sq.
cf. supra p. XCI (Lobeck. l. c.). p. 213, 9 de proverbio illo
cf. Leutsch. Diogen. VI 20. paroem. vol. II p. 121. l. 14 de
Auge cf. Hermannum opusc. V 190. Fritzschiū Ran. p. 349,
qui Philyllii vel Eubuli verba hoc modo componebat: Σχι-
θῶν βαθείας καὶ πυκνάς | ἔλκονσι τὰς ἀμύστιδας. adde
Nauck. trag. fr. p. 347. p. 214, 1 scr. Somnum Endymionis
amatorem l. 3 scr. ἐρᾶν τοῦ Ἐνδυμίωνος caeterum cf. Bergk.
Lyr. II 985. zeitsch. f. d. alt. 1848 p. 441 sq. Ganymedis
fr. II haec sola Eubuli erunt verba:

διπύρους τε θερμοῦς

reliqua, οἱ δίπυροι . . . τρυφῶντες, grammaticis relinquenda,
v. supra ad Alcaei 2, 826 (3) suppl. p. CXX. p. 215, 4 de
aphaeresi cf. Lob. path. el. 1, 126. de σκαμωνία, ἀσκαμω-
νία, σκαμμωνία ib. p. 13. 14. fr. II. dixit de hoc loco Wel-
ckerus opusc. I 366 sqq.: 'ein stoff der alten attischen ko-
moedie.' Vs. 1. 2 v. paroemiogr. I p. 464. II p. 728. prover-
bium σὺ δ' ᾧον χρυσοχοῆσειν v. apud Mein. Theocr. p. 465.
p. 216 Daedali fr. I vulgo ita habetur: ἐθέλει δ' ἄνευ μι-
σθαῦ παρ' αὐτοῖς καταμένειν | ἐπισίτιος, quod probavit
Cobetus mnem. IV 128. fr. III sunt ipsius Aristotelis verba
p. 406^b 18 ubi ἐγγέαντ' ἄργυρον χυτόν. addit Nauckius Phi-
lopon. in Ar. de anima d, 4. ΔΑΜΑΛΕΙΑ. in ed. min.
relatum est hoc fragm. ad Amaltheam fabulam cum Hem-
sterhusio, v. ib. p. 596 (2). dixit de hoc loco in mantissa de
Lenaeis atticis comm. p. 8 sq. Fritzschius, qui vs. 1 καὶ πρός
γε τοὺς ἀσκούς θεάτρον εἰς μέσον κτλ. Mein. ed. min. in
fine versus pro τάχα etiam μέγαν suppleri posse coniecit,
quod ignorabat Herwerden p. 58. ἀσκὸν Suidae A. V. ἀσκῶν
C. Vs. 3 ἀπορρέουσι Ven. schol. qui addit ἀποκεκλεύματα
de καχάζειν cf. Lob. Aiāc. p. 155. parall. 553. Ellendt lex.
Soph. I 941. Dionysii fr. I 3 ἑαυτὸν εὐόργητος in ed. min.
cum Casaubono et Dind. scriptum. Vs. 2 ita componebat Hir-
schigius p. 6: καὶ τοῖς κόλαξι πᾶσι, τοῖς σκώπτουσι δέ | εἰς
αὐτὸν εὐόργητος. conferebat Nicol. fr. 4, 580 (vs. 31) ἔπειτα
δεῖ σκωπτόμενον ἐφ' ἑαυτῷ γελᾶν, apud Eubulum vs. 4 του-

τους μόνους hoc unum hominum genus respici intellegens.

ad fr. III cf. addend. p. 82. annot. l. 6 colld. παρθευεύεις
ἔξεις μ. χ. ad Platonis fragm. v. suppl. p. XCVIII. l. 13 Mark-
landus σ' εἴση μοι χ. Euripidea v. apud Nauckium fr. p. 317.

p. 219, 9 v. Schneidewinum de Laso Hermionensi, Gottin-
gae 1842, qui 'ne Lasum quidem Hermionensem aversatum
esse' scribi debuisse dixit p. 14. p. 220 Dolonis fr. I 3
ὑπεδησάμην correctum infra p. 82 et in min. ed. p. 221, 12
λέγεται e Photio p. 91 10 Gaisf. λ^ε D. M. Etym. Gud. 261 56
(corrige ed. min.) Θηρίκλειον, σημαίνει τὸ Θηρικλέους πο-
τήριον, ὡς φησὶν Ἐὐβουλος (Ἐὐβουλος Marckscheffel v. add.
p. 82). ib. 262 1: Θηρίκλειον, εἶδος ποτηρίου ἀπὸ τοῦ
ποιήσαντος αὐτὸ Θηρικλέους, ὡς φησὶν Ἐὐβουλος, ὁ τῆς
μέσης κακίας (κωμωδίας Sturz.) ποιητής. l. 18 v. Welckeri
opusc. III p. 514 sq. fr. III apud Poll. II 29 Bk. ἔλεγον δὲ
καὶ πρὸς φθείρα κείρεσθαι τ. π. κ. p. 222 Ἥχώ. Vs. 1
νύμφα ἀπειρογάμος revocandum v. infra p. 82. annot. l. 3
scr. ἀρχαίοις ad p. 223 cf. infra p. 82. ad Ionis fr. I annot.
l. 7 ὡς ἕτερον ὃν παρὰ τὴν λοπάδα τοῦτο τῷ σχήματι
cum Iungermanno Bekkerus. fr. II 2 λιμοσώματοι] λιπα-
ροσώματοι Hirschigius p. 6, λειοσώματοι cum Valckenerio
Cobetus mnem. V 90 componens Aristophanis 2, 1039 (20)
λείος ὡσπερ ἔγγελος. cf. Eupol. 2, 565 (52). 'Vs. 3 malim
παρῆσαν' Mein. ed. min. de ἐμπίμπλαται fr. III dixit
Cobetus l. c. p. 93 sq. p. 225 1 ἔσω: cf. supra p. LXII. in
Campylionis fr. I Cobetus mnem. IV 107 'cuius lacerae
tantum, inquit, lacinae ex antiquo codice describi potuerunt,
suspicio olim non λοπάδα τοῦ Θαλαττίου γλαύκου lectum
fuisse sed τοῦ Θαλαττίου Θεοῦ Γλαύκου.' p. 226 (2) annot.
l. 8: Welckeri opusc. III 511. ad fr. III cf. Eustathii p. 987
25: διὸ καὶ Ἐὐβουλος οὐ κατὰ μῦθον μὲν, ἄλλως δὲ σεμνό-
τερον, ἀποστερεῖ πτερῶν τὸν Ἔρωτα, ὡς οὔτε κοῦφον οὔτε
δράδιον ἀπαλλαγῆναι τῷ φέροντι τὴν νόσον, βαρὺν δὲ κο-
μιδῆ. fr. IV 2. 3. 4 Herwerden p. 59 requirebat singularem
numerum. p. 228 (6) Ἀνισκιάς Lobeck. path. proll. p. 308
(ubi Zenobii locus est VI 10. Mein. choliamb. p. 151). Suidae
glossam Περσίμανως ex ordine removerunt Gaisfordus et Bern-

hardy. *Κατακολλωμένου* fr. I scr. ἐξ οἴνου συγρούς.
fr. V *Eubulus διατοιχεῖν* videtur dixisse, modo recte rettulerim ad hunc auctorem quae Bekkeri Pollux I 114 habet
ἔραις δὲ καὶ

διατοιχεῖν ἔδει.

deerat ἔδει. ad fr. VI scr. Aeschyli Pers. 382. *Κερκώπων* fr. II 3 *πλήρει βοῤῥας* Herwerden scribendum proponebat p. 59, asserens Arist. Eq. 416. Ephipp. 3, 338 (v. 3). Vs. 5 num πολλά δὲ βδέων ἀνήρ scriptum fuerit? Attigit h. l. Fritzschius Ran. p. 113. de *Κορυδαλοῦ* fragmento dictum supra p. XVIII. p. 231 *Κυβευτῶν* fr. I 2: 3 vide infra addend. p. 82. Hermann. 'n. jen. allg. lit. z.' 1842 p. 512. pro παρά vs. 2 *πάτερ* scribendum suspicatur Herwerden p. 67. ad extr. paginam cf. Welckeri opusc. III 509. p. 232 (2, 2) *κῆρυνος*] in ed. min. haec annotavit Meinekius: 'forsan *Κῆρυνκος*, quod viri nomen est apud Stephan. Byz. v. *Γέρασα* et Theognostum Cramerii II p. 60 15.' Photium p. 134 5: *Κάρυννος: βόλων ὄνοματα* (*βόλου ὄνομα*) Nauckius attulit philol. VI 417.

ib. *κυνωτός* Mein. ed. min. *κυνῶτες* Bk. l. 3 a f. apud Theognostum Cram. II 21 22 Lobeckius path. proll. 263 '*κυνώτας βόλου ὄνομα*, quod Pollux testatur.' de ὄνομα vocis in ὄνος corruptione cf. Mein. Vind. Strab. p. 74. adde Etym. m. 659 39 *ὁ πελίας ὄνος*, Gaisf. cf. cod. V: *ὁ Πελίας ὄνομα*, idem Nauck. Ar. Byz. p. 223. *ὁ πελίας ἄνθρωπος* Havn. cod. 1971, h. e. *ἄνος*. hinc corrige Wilhelmi Papii lex. vol. II v. *πελίας*. p. 233, 3 '*vulgo legitur ἀρματίαί*' ad fr. III cf. Fritzsche Ran. p. 229. p. 235 (3, 4) *παρ' ἱμῖν*. p. 236 ad *Medeae* fr. *Töppelius* progr. p. 15 recte attulit Euripidea ex *Oreste* 37: *ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεάς Εὐμενίδας*. p. 237 ad *Mysorum* fr. scr. 'Athenaeus X' *Ναννίου* vs. 3 scr. *ἦ-λιον | γυμνάς* vs. 8 *λαθραῖαν κύπριν, αἰσχίστην νόσων* 'tragoediae imitatio ex metro apparet' Nauck. trag. fr. p. 674. annot. l. 3 vide hist. cr. p. 342. p. 239 *Νεοττίδος* fr. vs. 3 ita scripsit Cobetus Orat. p. 65:

ἔχων φιάλιον τῷδε Β. πολλά γίνεται
ὅμοια.

v. mнем. IV 116, ubi illud fragmentum 'intelligi non potest,

mit, nisi haec verba sic distribuantur, ut pater dicat: ἀτὰρ ὁμοιον οὐμὸς υἱὸς ὄχγετο ἔχων φιάλιον τῷδε, deinde alius icentem suspicionem avertens aut elevans respondeat: πολλὰ νεται ὁμοια.’ Xuthi fr. ita supplebat Cobetus mnem. 83:

τί ποτ’ ἔσθ’ ἀπαξάπαντα διαπεπρισμένα
ἡμίσε’ ἀκριβῶς ὥσπερ εἰ τὰ σύμβολα;

ιολ. l. 1 scr. Med. 600. p. 240 Vlixis vs. 1 scr. ὁ δ’ ἰε-
ις εὐηγορῶν v. infra p. 82. ad annotationem in ima pa-
a ascriptam cf. Mein. de Moschione ‘monatsber. d. k. pr.
id.’ 1855 p. 105. Nauck. trag. fr. p. 633 sq. p. 241 OI-
ie fr. inter duas personas divisit orationem Toeppel. p. 12:
ια, B. κλητῆρες, A. βότρως, | γογγυλίδες, ἄπιοι, μῆλα,
μάστυρες, A. ῥόδα, | μέσπιλα, χόρια, σαχδόνες, ἐρέβιν-
ι, B. δίκαι, | A. πνός [ita ed. min. cf. infra p. 18. supra
XXXVII], πυριάτη, μύρτα, B. κληρωτήρια, | A. ὑάκινθος,
ρες, B. κλειψύδραι, νόμοι, γραφαί. p. 242, 2 πυριάτη
Mein. ad Alciph. p. 168. Ὁρθάνης. fr. I 8 cf. infra
82. annot. l. 4 scr. ‘Vs. 2’ p. 243, 14 ὑπὸ ζυγοῦ defen-
Krügerus gr. gr. II 69 77 4 (68 43 1). l. 18 scr. ‘Mi-
l. I 16.’ extr. annot. de $\bar{\alpha}$ et $\bar{\epsilon}$ vocalium μεταλήψει cf.
Hilhornii gramm. gr. p. 116. de πιάζω Herod. μ. λ. 44 i. e.
153 Lehrs. Lobeck. ‘Ρημ. 223. fr. II 2 μαγνήτις γάρ | λί-
ις ὡς ἔλκει τοὺς πεινῶντας. hunc locum Meinekius anno-
rit commemorari potuisse a Salmasio Exerc. Plin. p. 775 et
Wilmanno in museo antiq. stud. II p. 6 sqq. ‘utpote in quo
manifesto μαγνήτις λίθος idem sit lapis quem nos magnetem
ceemus.’ Caeterum cf. Leutsch. paroem. II p. 172. Zenob. IV
l. Diogen. V 2. Euripideum fragmentum apud Nauckium est
425. p. 244, 4 scr. ‘Campyl. Fragm. IV 2.’ fr. II corr.
πῖδα καθῆκα in annot. corr. cod. B lectionem ita κα-
κατω p. 245, 1 ad Pamphili fragm. cf. add. p. 82. annot.
l corr. Athenaeus XI l. 4 ad vs. 6 haec nuper annotavit
obetus mnem. IV 134: ‘homines docti δῆ expunxerunt, ut
etri ratio constaret scilicet. at nihil sic profecimus: superest
ἢ ex antiquo compendio, quo δηλονότι significari solebat,
de Bast. comment. palaeogr. p. 725. nempe ad ξηραίνεται

adleverat Graeculus *δηλονότι κενός ὢν*, quibus omnibus Eubulus melius carebit.' l. 6 scr. 'cod. Hürald.' hic et min. ed. *Παννυχίδος* fr. hoc modo ex ipso Athenaeo supplebat Cobetus mnem. V 90:

ἢ τὰς φιλοδοῦς κερμάτων παλευτρίας
οὐκ οἶσθα πώλους Κύπριδος;

ad annot. cf. infra p. 83 et vol. III p. 574. p. 247 in Procridis fr. I vs. 1 *οὐκουν ὑποστορεῖτε* et vs. 6 propositum a Meinekio p. 248 *ἀλείψει* pro *ἀλείψατ* restituebat Toppellius in progr. anni 1851 p. 15. 16, quemadmodum utrumque etiam Cobetus mnem. IV 307 scribi iussit, qui eodem vs. 6 τῷ *Μεγαλλίῳ* *μύρω* reponerat ib. p. 261. ad vs. 3 *ξυσίδα* cf. supra Antiph. 3, 52 suppl. Vs. 4 *εἶτα χόνδρον* v. infra 82. p. 248 fr. III cf. p. 83. annot. l. 1 scr. (*δεδείπναμεν*) caeterum v. add. l. c. p. 249 annot. l. 1 scr. Athenaeus II l. 9 scr. 'ὁ δ' ante ὄγδοος addidit Casaubonus.' ad ea quae sequuntur cf. Hermannii elem. d. metr. p. 134 sq. p. 250 (3) cf. infra annotata p. 83 de *ἐπιπόλαιον* vs. 2, de *γλυκεῖαν* item de *μηρία* vs. 3. vide min. ed. ubi vs. 3 hic est: *οἶα ἐσθίω γλυκεῖαν οὐδὲ μηρία*. G. Hermannio Eubuli versus ita scribendi videbantur Aeschyli vol. II p. 101:

πρῶτον μὲν, ὅταν ἐμοί τι θύωσιν *τινες*,
θύουσιν αἶμα, κύστιν· οὐ μὴ καρδίαν,
μηδ' ἐπιπόλαιον. οὐκ ἐγὼ γὰρ ἐσθίω
γλύκιον οὐδὲν *μηρίων*;

novum Eubuleae fabulae elogium h. l. arponemus ex Darembergii libro 'notices et extraits' p. 215 petitum:

ΣΚΥΤΕΥΣ

schol. Hippocr. epidem. V § 7 de *κοχώναις* agens allatis ex Aristophane Eupolide Cratete testimoniis ita orationem conclusit: *μέμνηται καὶ Στράτις ἐν Χρυσίππῳ, καὶ Εὐβουλος ἐν Σκυτεῖ*. cf. göll. g. a. 1852 p. 424, ubi ex pr. ed. *Εὐβουλος ἐκ Σκυτειῶν* (*σχυτέων* Daremb.) affertur. p. 251, 13 Ionis fragm. v. ap. Nauck. trag. fr. p. 574. ad fr. II l. d. infra p. 83. vs. 2 Hirschig. p. 7. vs. 3 Cobet. V. L. 130. p. 252 (3, 3) pro *γρυπότατον* Hirschig. p. 7 *ύγρότατον*. *snuel* l. 4 Photio disertior Harpocratio p. 130 13. p. 253 cf. *iafn*

83. fr. V *Εὐβουλος* Casaubonus, libri *Εὐπολις*, p. 254 (8) *μανθάνεις*, ed. min. Caeterum scribendum 'Herodianus pros. *Iliaca Π 234*.' p. 255 v. add. 83. annot. l. 8 scr. 'Vs. 2' vs. 17 sqq. cf. Eustathius II. p. 1343 18: *γέρων οὐ μόνον ἡλικίας ὄνομα τῆς κατ' ἀνδρωπον, ἀλλὰ καὶ ἀκάνθης ἐπ' ἀνθήμα κατὰ τὸν δειπνοσοφιστήν, ἐφ' ᾧ καὶ αἶνιγμα ἦν τό "κἂν γέρων ἦ, ἅπτερος ὦν κούφως πέτεται."* διὸ καὶ χαίρουσιν αὐτῷ παῖδες φουσῶντες ὡς πέτεσθαι. ὁ δὲ τοιοῦτος γέρων ἀστειῶς καὶ πάππος ἐκλήθη "λευκῆς γήρειον ἀκάνθης" ὦν κατὰ τὸν Ἄρατον (v. 921). cf. ib. 565 10. p. 257 (2, 3) corr. *ἀμαρακίνοισι* pro τὸν ἐμόν Herwerden p. 60 τὸν ἀβρόν. p. 259 (4) v. infra 83. ad Titanum fr. scr. Athenæus VI cum verbis *λοπὰς παφλάξει βαρβάρῳ λαλήματι* Nauckius comparat Eur. Hippol. 1210 *ἀφρόν | πολὺν καχλάζον ποτιῶ φουσήματι*, item Timocl. 3, 602 (3, 3). p. 260 in Chrysillae fr. vs. 2 *ὅστις γυναῖκα δεύτερος | ἔγγυε* scribendum videri infra dictum p. 83. cf. ed. min. Hirschig. p. 7. Cobet. V. L. 205. Vs. 9 idem in mem. V 91 'corrigendum est, inquit, *Πηνελόπη δὲ γε*. in codice enim discrete scriptum *πηνελόπη δὲ μέγα πρᾶγμα*, non *πηνελόπηα δὲ*, ut perhibent.' vs. 13 ita distinguebat: *χρηστή-τίς ἦν μέντοι; τίς; οἴ-μοι δειλαιοσ.* annot. l. 5 Phaedri pagina est 236^d Steph. in c. fab. fr. I cf. infra 83. Vs. 8 scr. *ἦκειν*, p. 262 annot. l. 4 adde: 'Vs. 4 *μεγάλους* delet Bothius' 'Vs. 5 idem ὄν φασί ποτε κληθέντα πρὸς φίλου τινός' fr. II 6 *πικρὰν στρατείαν δ' εἶδον* (adde vs. 4) infra tuetur Mein. p. 83. cf. ad Mosch. III 111. ad fr. IV. V cf. add. p. 83. p. 264, 1 scr. 'p. 23 a' p. 265 (7) adde Eustath. p. 1167 8: *οὕτω δὲ κατ' Εὐβουλον καὶ τὰ Κνίδια κεράμεια καὶ τὰ Μεγαρικὰ πιθάνια.* ad annot. imæ paginae cf. Mein. in Athen. exerc. I p. 17. annot. l. 11 supra] v. 3, 228. p. 266 (10) Chaeremonis versus v. apud Nauck. trag. fr. p. 611 (17). fr. XII annot. l. 5 scr. 'p. 49 c' l. 12 scr. *γενήσομαι.* fr. XV^a vs. 8 vulg. *κύλικας εἰζωρεστέρους*: 'forsan εὐζωρεστέρου' Mein. ed. min. illud exemplis comparativorum minus mobilium adstruxit Nauckius philol. IX 176 sq. de formatione cf. quæ idem in progr. schol. p. 5 sq. composuit. fr. XV^b vs. 2 Herwerden p. 60 pro *διάπαττε τήν*

ὁδόν scribendum suspicabatur: *διάπαττε τήνδ' ὕλην* i. e. *τὴν κύλικα*. annot. l. 9 scr. Anecd. Ox. l. 10 scr. *διαπάττει* V. fr. XVI vs. 4 'forsan ὑπογαστρίων' Mein. ed. min.

fr. XVIII Cobetus mnem. V 90 'vitiosum, inquit, est *μηρόν*, pro quo repono *καὶ μηρί' ὡσπερ*, ut solent *μηρία* in sacrificiis commemorari.' V. Godofr. Hermannum ad Aeschyl. II p. 98 sqq. caeterum cf. Thebaidis cycl. fr. p. 551 (3) Welck.

fr. XIX *στόρνυται* Bk. item ed. min. fr. XX scr. Anecd. Ox. (corr. ed. min.). poetae verba cum Nauckio ita scripta ed. min.

καὶ μὴν οἴκαδε

πολλοστιαῖος ἀποτρέχω, γύναϊ.

fr. XXII scr. *ἀντὶ τοῦ ἀπορία*. fr. XXVI p. 272, l. 2: ita haec-distinxit Dobraeum secutus Gaisf. ad fr. XXVII cf. add. p. 84. Toupil emendatt. II 168 attulit Sturzium. fr. XXIX hodie apud Bekkerum ita habet: *Εὐβουλος δὲ ὁ κωμικὸς τὸ λαθρίδιον γέννημα προανάσυρμα παρθένου καταγελάστως ὠνόμασεν*. 'quod edito multo praestat.' Mein. ed. min. p. XVI.

de Philippo comico (ed. min. p. XVI) v. 3, 216 (3). 238. supra p. XVII. 4, 274. 471. 474. cf. hist. cr. p. 340 sqq.

p. 274 Ararotis fr. Caenei II Platonis loci sunt p. 151a 161 a 210 b HSt. fr. III annot. l. 3 'similiter dicitur *ἀδελφίζειν*... Apollonoph... p. 880' supra p. CXXV annotari poterit gramm. Cram. An. Par. IV 94 31, *ἀδελφίζειν*: *ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν, οὕτως Ἰσοκράτης καὶ ὁ Μιλήσιος Ἐκαταῖος καὶ Ἀπολλοφάνης ἐχρήσαντο*. fr. IV ἐκεῖνος Campylionis I 3. 4 cf. Eustath. p. 1220 54: *εἴρηται γοῦν ἐκτεταμένως τὸ "καρῖδες ἐξήλλοντο δελφίνων δίκην εἰς σχοινόπλεκτον ἄγγος."* fr. II annot. l. 1 *βαυκὸν ἔλεγον Πανὸς γοναῖ*. fr. I Mein. ed. min. 'nisi haec, inquit, ad dimetros trochaicos revocanda sunt.' annot. l. 1 scr. 'p. 175 f' p. 276 Hymenaei fr. I 2 Bothius corrigebat:

ὁ δ' Ἰσχόμαχος ὀδὶ τρέφων σε τυγχάνει.

cf. Cobetum Orat. p. 66, qui 'non *διατρέφων* sed *διὰτρέφων* legitur in codice et librarius dare voluerat *ὀδὶ τρέφων*.' adde mnem. V 91. ibidem fr. II ita scripsit Cobetus: *ὅπως δὲ τὴν*

νόμφην ἐπειδὴν καιρὸς ἦ κτλ. p. 277 in ed. min. p. XVI
haec annotavi: 'Ararolis fragmentis adde hoc:

IV

Pollux III 75: ἔργον δὲ δουλικὸν Ἀραρώς. ita Bekkeri libri.
vulgo abest poetae nomen.

p. 280 Nicostrati ex Antyllo fr. II 7 quomodo Dobraeus
adv. II 303 (non 302) scripserit v. p. 84. Hirschigius p. 7
comparato Antiphane 3, 147 (34) Nicostratea ita corrigebat:
τριῶν κατεσθίοντες ὄντες δώδεκα. idem Cobetus mnem. IV
133 afferens Hermippi fr. 2, 399 (3, 3). Ar. Vesp. 693. Eq.
270 ita scriptum, ὡσπερὶ γέροντας ὄντας καὶ κοβαλικεύε-
ται. Acharn. 224. idem in codice testatur esse ἤδη κατε-
σθίοντες· οὐδεδωκάγε. 'futiliter aliquis, inquit, ἤδη inseruit,
caeteraque, quum vetus scriptura non satis appareret, confor-
mavit ut potuit.' fr. III 2 de forma καθαρείως sim. dixit
Cobetus Orat. p. 126. mnem. IV 261 sq. p. 281, 5 etiam apud
Strabon. I. c. καθαρείως edidit Meinekius, cf. Vindic. Strab.
p. 28. 238. fr. IV annot. l. 1 scr. ταγηνιστὰς σηπίας Ἀπε-
λαννομένου vs. 3 apud Cobetum mnem. IV 245 est μηδ'
αὐτὸν κτλ. p. 282 Βασιλέων vs. 1 etiam λιτή pro λοιπή
scribi posse Mein. ed. min. significavit. Vs. 2 εὐπαρύφον: cf.
Poll. IV 148. VII 46. Διαβόλου vs. 2 τουτί γὰρ ἐὰν πύ-
θωμ' ἔτι cum Iacobsio Cobetus mnem. V 91. p. 283 Ἐκά-
της fr. I Pollucis VII 162 verba haec sunt: στάμνοι σταμνί-
σκοι, ὄθεν εἴρηται ἐν τῇ μέσῃ κωμωδίᾳ κατασταμνίζειν
τὸν οἶνον τὸ κατεῖν. p. 284. Κλίνης fr. I 2 Mein. ed.
min. λευκός· τὸ δὲ πάχος ὑπερέκλυτε τοῦ κανοῦ, hoc cum
Hanovio, vs. 4 ipse ita correxit:

ἄνω βᾶδιζε καὶ μέλιτι μεμιγμένη

fr. II δυσχερῆς λάγυρος: cf. Mein. in Ath. exerc. spec. II p.
29. Μαγείρου vs. 2 Θρῖον δὲ καὶ κἀνδανλον: attigit haec
Fritzschius Ran. p. 88. p. 285 Οἶνοπίωνος fr. cf. infra
p. 84. Πανδρόσου fr. I in min. ed. ita scriptum, ut ex
Dobraei coniectura hac pagina proposuerat editor. Vs. 3 παρ'
Ωκίμου Cobetus mnem. V 92 allatis Anaxandride 3, 190 (2).
Cratino 2, 73 (1, 8). Cratino min. 3, 379 (3). Theophrast.
Har. IV καὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ παριῶν κομίσασθαι παρ' Ἀρ-

χίου τοὺς ταρίχους. fr. II 3 de crasi cf. Ahrent. p. 13. Vs. 4 Chaeremonis memoriam v. apud Nauck. trag. fr. p. 607. p. 286 Πατριῶται. Vs. 1 οὐκ τῶν γειτόνων: cf. Saupprii epist. crit. p. 106 sq. p. 287 Τοκιστοῦ vs. 2 κατὰ χειρός h. l. de lavatione post coenam data intellegit Cobetus mnem. IV 100. dixit de hisce formulis praeter Cobetum etiam Nauckius Ar. Byz. p. 251 sq. Ψευδοστιγματίου vs. 2 Bergkii 'malim ποιοῦν.' p. 288 inc. fab. I Meinekii pro σωφρονίστραι in Stobaeo suo dedit ἐμφρονέστραι, eidem pro ἐλέγοντ' fortasse ἐγένοντ' scribi posse videbatur ad Mosch. III 38:

ἐγένοντ' ἂν ἡμῶν ἐμφρονέστραι πολὺ.

fr. II 1 v. monost. 697. Philippid. 4, 472. Nauck. Eur. fragm. p. 447. fr. IV cf. add. p. 84. p. 289 (5) ἄρ' οἶσθ' ὅτι (τὸ) τῆς πενίας ὄπλον ed. min. cum Hermanno v. p. 84. fr. VII annot. l. 9 scr. 'Etyim. m. p. 206 15.' p. 290 cf. infra 84.

l. 2 scr. ἐνδοθι fr. IX Cobetus corrigebat βλοσυράν γε τὴν τέχνην ἔχεις. v. mnem. IV 258: 'lena erat, inquit, et suspicor.' p. 291 (13) Σωσιφάνης ὁ τραγικός: v. ap. Nauck. trag. fr. p. 638. pro Nicostrato Heckerus philol. V 428 Νικοκράτης restituebat: de quo scriptore cf. Westermann. ad Voss. hist. gr. 475. Iahn. ad Censor. p. 88. n. rhen. mus. VI 636

Nicostrati fragmenta

XV. XVI

vide infra p. 84. alterum στρηῆνον (ita apud Photium περισπᾶται) ex Etymol. m. 730 21 attulit Stiehle philol. I 170: στρηῆνόν· οἱ μὲν τὸ ὄξύ καὶ ἀναισταμένον· Νικόστρατος δὲ τὸ τραχὺ καὶ πρόσαντες τῇ ἀκοῇ φθέγμα. Nicostratum autem musicum intellegit Stiehlius propter fragmentum in Censorino ascriptum p. 87 ed. O. Iahn. ubi v. editorem. cf. n. rhen. mus. VI 636. στρηῆνές explicat Lobeckius path. ed. I 132. de accentu v. Arcad. 63 18. Steph. Byz. 587 1.

Philetaerus. p. 292 cf. infra p. 84. Ἀσκληπιοῦ fr. I annot. scr. μετανιπτρίδι fr. II corr. Athenaeus VIII 129 lantae vs. 1 κὰν δῆ: cf. Fritzsche Ren. p. 152 sqq. Vs. 1 ὑπερδραμῶ plane deletum vult Herwerden p. 60: 'e praecedente, inquit, cogitando suppleas ὑπερβαλῶ.' p. 292 Ἀχιλλέως fr. vs. 1 ita distinguebat Meinekii ed. min. I 1

I: Πηλεύς· ὁ Πηλεύς δ' ἐστὶν ὄνομα κεραιεύς: 'Iudith, nor, inquit, Euripidem Iphig. Aul. 701: Πηλεύς· ὁ Πη-
 ρς δ' ἔσχε Νηρέως κόρην.' Vs. 2 Κανθάρον: 'vereor ne
 ienaeus male intellexerit poetam; κἀνθαρος pauperculi ho-
 nis fuisse videtur convicium. consors erroris Hesychius.'
 in. ed. min. adde Polluc. VI 96. Welckeri opusc. III 510.

3 ἀλλ' οὐ τυράννου μὰ Δία ed. min. p. 294 Κυνα-
 ρος I 2 ἀηδῆς Τέλεισις pro ἀειδῆς scribebat Herwerden
 il. Vs. 6 Κορώνας cf. ad Erhipp. 3, 335 (1, 13). an-
 . l. 1 scr. p. 587 e. p. 295, 2 scr. Hesiod. Theogon. 244.
 . II annot. l. 3 scr. VII p. 280 c. l. 9 Φορμίσιον cf. Fritz-
 e Ran. p. 317. p. 296 Meleagri fr. οὐ πρὸς γυναικὸς
 ταιρός Hirschig. p. 8. annot. l. 4 scr. ἀμπαλίνωρον p.
 ', 4 a fine scr. 1156 48. p. 298 annot. l. 7 Πιθακίων:
 g. Πιθακίων, cf. Lob. path. proll. 317. C. Keil. 'n. jahrb. f.
 'ol. u. paedag.' LXVIII p. 67. Terei fr. I annot. l. 5 scr.
 κατὰ δύο καὶ τρεῖς ἀκράτου. p. 299, 12 de Eubulo cf.
 l. p. 83. Φιλύλον vs. 1 ἀυλοῦμενον 'tibiae cantu de-
 tum' annot. l. 4 scr. Apollod. Coryst. Ath. VII p. 280 f. adde
 toph. Anab. V 9 11 (Athen. I p. 16ⁿ). Cyrop. IV 5 7.
 ton. Legg. 791^a. Aristot. probl. XIX 1 διὰ τί οἱ ποιοῦν-
 καὶ οἱ ἀπολαύοντες αἰλοῦνται; Theophr. char. XI (p.
 11) Düb. Aelian. V. H. 3 14. cf. καταυλεῖν. καταυλεῖ-
 αι. Bernhardy synt. 342. Jacobs. ad Ael. A. N. 12 44.
 igk. ad Herc. fur. 871. p. 300 (1) Emperii coniecturas
 infra p. 84. creticos latere suspicabatur Cobetus mnem. IV
 3: 'priora, inquit, manca et mutila sunt: caetera sic dis-
 tio (p. 127):

οὐ καθήσεις, τάλαν,

μηδ' ἀγροίκως ἄνω τοῦ γόνατος ἀμφιεῖ;

p. 301 Amphididis Athamas. Vs. 1 corr. min. ed. vitium
 νοικώτερον Vs. 3 καταφρονοῦσ' *sumto spiritu* exemplis
 inivit Meinokius Vind. Strab. p. 65. Vs. 4 ita legendum ar-
 trabatur Cobetus mnem. IV 246:

ἢ δ' οἶδ' ὅτι ἦτοι τοῖς τρόποις ὀνητέος

ἀνθρωπὸς ἐστὶν ἢ πρὸς ἄλλον ἀπιτέον.

| Alcmaeonem fabulam referendum videtur quod in ano-

nymorum poetarum reliquiis erat (4, 681) Pollucis II 33 *παράκομους δὲ τοὺς κομῶντας* Ἄμφις εἶρηκεν ὁ κωμικός. ita haec edidit Bk. p. 362 (1, 4) αἰτὸν λέληθε παραπλέων τὰς σ. in Stobaeo suo nunc edidit Mein. in Amphicrate Cobetus mnem. IV 116: 'verba πρόσεχε δὴ, inquit, non servuli sunt, sed heri respondentis, et quod ille nesciat aperire parantis.' atque ita in editione Diogen. scripsit. p. 303 *Γυναικοκρατίας* fr. παῖζε obsceno sensu accipiendum esse iudicat Herwerden p. 61. idem *Γυναικομανίας* vs. 5 τῶ νόματα τῶν δώδεκα θεῶν requirebat p. 62. Vs. 2 βίον ἀληλεμένον: ex Thucydide huius formae exemplum infra v. p. 84. alterum ex anonymi Oecon. p. 1350^b 9 addidit Krügerus. Herodoto VII 23 eandem restituebat Cobetus V. L. 132, qui apud Athenaeum 'in unico, inquit, codice antiquo Marciano est βίον ἀληλεμενον αἰ τοῦτεκρινέξιν.' p. 304, 14 Eustathii verba haec sunt: ἐξήνεγκε παροιμίαν τὴν ἀληλεσμένον βίον ζῆ ἐξ ἀγρίου καὶ ἀκανθώδους τοῦ πρότερον· ὃν δηλοῖ τὸ "οὐ γὰρ ἀκανθαί." cf. Leutsch. ad Zenob. I 21. paroem. II p. 95. fr. II l. 2 a f. scr. 'p. 402 12.' p. 305 in *Δεξιδημίδου* fr. 'scribendum ὡς οὐδὲν ἦσθα πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον. ita enim haec apud Suidam v. σκυθρωπάζειν scripta sunt. vide Bernhardium ad Suidae verba.' Mein. ed. min. p. XVII. ἦσθα apud Diog. La. Cobetus. p. 306 *Διθυράμβου* fr. 16 διὰ τί δ' οὐκ ἄγεις | εἰς τὸν ὄχλον αἰτὸν; scripsit ex B in ed. min. Meinekius. ad vs. 8 haec annotata: 'πάντ' ἀνατριαινῶσι PV, πάντα πράγματ' ἀνατριαινῶσι L. in quibus πράγματα e Casauboni coniectura fluxisse videtur: ἀνατριαινῶσει recte scripsit Dindorfius. forsitan ὅτι πάντα πάντως ἀνατριαινῶσει κρότος, in quo κρότος verum pulo.' πάνθ' ὁ γίγγρας ἀνατριαινῶσει κρότοις coniecit Bergkiius. p. 307 (2) vs. 2 ὠραῖον φιλῶν ed. min. cf. infra p. 85. in *Ἑπτὰ* fabula scr. *κρανίων μέρη* annot. l. 2 *Γλαῦκοι* p. 308 *Ἐρίθων* fr. I 3 ἐπίσταμαι etiam Vindob. qui vs. 4 σαφῶς, quod in Stobaeo suo reliquit Mein. idem fr. II *συχνοῖς* recepit ed. min. *Ἰαλέμου* fr. I 2 Herwerden p. 62: ἄς εἰ φάγοι τις κἀντὸς ἐξήκοντ' ἔτων 'vel sexagenario minor.' Vs. 4 *στρέφοιθ'*: de optativo cf. Krügeri gr. gr. II p. 247. p. 309, 20 Herodiani apud Lehrsium paginæ

19. l. 21 scr. 'p. 195 7' p. 310 *Κυβευταί*. apud *πικράφια· καὶ τὸν σκίραφεντὴν Ἄμφις εἶραμεν ἐν τοῖς παῖσι* Bk. de Stephano Byz. v. Mein. I p. 575, ubi τὸ *ρεῖον* edidit et ad *σκίραφος haec annotavit: 'nisi *μαφοφορ[ιών. καὶ ὁ σκίραφ]ος* cll. Strab. 9 p. 393: ἀφ' *ciro*) Ἄθηνᾶ τε λέγεται Σκιρὰς καὶ τόπος Σκίρα ἐν *πικρῇ* καὶ ἐπὶ Σκίρω ἱεροποιία τις καὶ ὁ μὴν ὁ Σκι- *ών.*' p. 311, 3 ἐν ἱεροῖς ἀθροιζόμενοι ἐκύβευον. l. 9 *hol.* Av. 1297 v. infra p. 85. cf. Dindf. l. c. Phot. 350 *l. schol.* Plat. p. 387 Bk. Ὀδυσσέως vs. 2 *Μεγαλλείω* *as* Orat. p. 127. *mnem.* IV 261. p. 312. *Οὐρανός.* *m* Porsoni coniecturam, *εἰς τὴν ἐσπέραν χορτάζομεν |* *ιν ἀγαθοῖς*, a Dindorfio receptam nuper probavit Cob- *nem.* IV 128. annot. l. 1 scr. 'p. 100 a' in *Πανός* *ento* ed. min. ita habet:

ἀτελές δὲ δεῦττον οὐ ποιεῖ παροιμίαν.

l. *Πλάνου* fr. I 6 ἔκλυεν ὥσπερ Τήλεφος: cf. infra p. *auck.* trag. fr. p. 35. 531 (996). Vs. 10 cf. p. 314, sed *s* quae sunt l. 25 in ed. min. haec proposuit Meinekius:

ἔκρουσε πολύπουν τίν'· ὁ δὲ ἐπρήσθη..

. . . . . οὐ λαλῶν ὄλα-

notationem ima pagina ascriptam cf. de epanalepsi illa *laenderi* Aristonicum p. 113. Z 64. *Φ* 349. Sophoclea *dubiis* Nauckii p. 285. Vs. 12 ita cum libris dedit ed. min. *ὀβολῶν γένοιτ' ἄν· ἴ, δὲ κέστρα; κτὼ ὀβολῶν·* *rt* Ahrent. de Crasi p. 13. p. 315, 6 scr. 'δ' B.' l. 8 *ibidem* pro 'Vs. 13' l. 14 *ταρτημόριον*: cf. in Athen. *l.* II p. 31. supra p. CLX. fr. II cf. infra 85. p. 316 *Φι-* *έλφων* fr. I 3 ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν cf. ea quae ad *l.* 2, 465 annotata sunt. Fritzs. Ran. p. 211. Stob. ecl. *II* p. 28: ἰδὼν τινα Πλάτων φαῦλα μὲν πράττοντα, δι- *δὲ ὑπὲρ ἑτέρων λέγοντα* εἶπεν 'οὗτος νοῦν ἐπὶ γλώσση *ε.'* annot. l. 4 scr. 'Vs. 2' ad fr. II cf. add. p. 85. *Φι-* *αίρου* vs. 1 *καθαρείως* Cobet. *mnem.* IV 261. 262. *inc.* fr. I ita dedit ed. min.

ποδαπὸς εἶ; φράσον.

.... B. Ἀκάνθιος. A. εἶτα πρὸς θεῶν

Vs. 2 'forsan excidit B. ὀποδαπός εἰμ';' ad vs. 4 τῶν πολετῶν v. add. 85. item ad fr. II 3 vide ibidem annotata. p. 318 fr. IV annot. l. 3 scr. γινομένου fr. VI 1 Cobetus mem. V 92 cum Athenaeo ὁ συκάμινος συκάμιν', ὄρεξ, φέρεi apud Pollucem I 233 verba κρανία, μέσπιλα ab Amphideis segregarunt Bekkerus, Nauckius 'allg. l. z.' 1848 p. 504. p. 320, 41 vexaretur Dianae p. 321 ad Amphidis fragmenta in min. ed. accessit Pollucis II 39 notitia, quam supra ad Alcmæonem referebam. alterum fragm. idem Pollux habet III 36 διαπαρθένια δῶρα v. infra p. 85. auctoris nomen Kühn, Iungermanni, Falckenb. codd. ἀμφίας scribunt, ἀγίας Par. A. Ἄμφις Iungermanni edidit Bk.

p. 323 Ehippus. in Geryonis fr. I 2 fort. οὐ δὴ μέτριον scribi posse in add. significatum p. 85. Vs. 6. 7 in min. ed. cum Schweighausero datum: καὶ περιόικους εἶναι ταύτη | Σίνδους κτλ. de accentu v. Meinekii ad Steph. Byz. I 569 27 annotationem. Vs. 10sq. ita compositi in min. ed. καὶ προσάγοντας, | καθόσον πόλεως ἐστηκεν ὄρος | τῆσδ', ὑποκάειν, λίμνην δ' ἐπάγειν κτλ. Vs. 19. 20 pro eo quod in annot. propositum est, ψυχρὸν τουτί· | παῖσιν φουσῶν, Cobetus V. L. 265 scribere malit: ψυχρὸν τουτί· | παῦ' οὖν φουσῶν: 'nusquam alibi, inquit, apud veteres legi παῦον, quo soli Graeculi sequiores abutuntur.' Vs. 21 Boethius μὴ προσκλαύσης. p. 325 fr. II 9. 10 corr. τευθίου σηπίδια, | πιλεῖν τε πολλὰς κτλ. de πιλεῖν cf. supra p. CV. CVI. p. 326 (3) συναγωγίμον | συμπόσιον ἐπιπληροῦσαι: cf. Mein. ad Mon. reliq. p. 58. Ἐμπολῆς fr. I 1 ἄπλιμα ἔπειτα δ' vel ἔπειτ' ἄν' Mein. add. p. 85: 'loquitur enim de eo quod solet fieri.' ed. min. ib. vs. 5 τοῖσι στρουθίου | χανοῦσ' ὁμοίως, ἦσε correctum. 'similiter, inquit, Boethius χαινουσα, qui εἶσε coniicit pro ἦσε.' p. 328 (2) annot. l. 1 scr. Athenaeus XI p. 329 (3) annot. l. 3 ζωρότερον δὲ κραιε hodie scribitur. Cydonis fr. I 2 κεφάλου, πέρκης, et min. v. h. l. annot. p. 330. Vs. 4 φάργος annot. l. 9 scr. 'Vs. 4—1 μύλλος usque ad ὄρφως habet etiam Mnesimachus' v. 3, 37 (v. 40—43). p. 331, 25 est fragmentum Demadis (p. 315 L. 20 Saupp.), παρέλαβον τὴν πόλιν οὐ τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων

τὴν *Μαραθωνομάχον* (Cobet. V. L. 182), ἀλλὰ γραῦν *σαν-
δάλια ἰποδεδεμένην καὶ πτισάνην ῥοφοῦσαν*. l. 28 *Διὸς
ἔγκεφαλος* cf. Fritzs. Ran. p. 85 sq. p. 332 *Ναυαγοῦ
vs. 2 ὑπὸ Πλάτωνα καὶ] ὑποπλατωνίκων* infra coniectum
p. 85. 'forsan ὑποπλατωνικός. cf. Timo Sill. 19 3 ὑπάτικος
εἰρωνευτής de Socrate.' Mein. ed. min. Vs. 3 'fortasse ter-
tius casus *Βρυσωνοθρασυμαχειοληρικεμάτων restituendus.*'
Mein. ibid. annot. l. 1 scr. *Ναυαγῶ* p. 333, 3 *Aristotelis*
p. 1400^b 18 haec sunt: καὶ ὡς *Κόνων Θρασύβουλον Θρα-
σύβουλον ἐκάλει, καὶ Ἡρόδικος Θρασύμαχον "αἰὲ Θρασύ-
μαχος εἶ"* καὶ *Πῶλον "αἰεὶ σὺ πῶλος εἶ."* de Thrasymacho
Chalcedonio sophista C. F. Hermannus scripsit ind. schol. hib.
Gotting. 1848. 49: v. p. 3. 7. 8. 9. ib. l. 2 a f. Phaedri Pla-
tonici pag. est 239D H.St. ubi ἀλλοτρίοις χρώμασι καὶ κά-
σμοις χήτει οἰκείων κοσμούμενον: illud χρώμασι καὶ σχή-
μασιν Plutarchus, cf. Ruhnk. Tim. p. 275. p. 334. *Ὁμοίων*
fr. I vs. 2 Cobetus apud Hirschig. p. 8, item mnem. IV 314 ita
scripsit: *B. φράζε δέσποτα* pro *δῆ (δέ) ποτε*. quae sequuntur,
in min. ed. ita distincta: *A. μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ κα-
θαρείως. ὅ τι ἂν ἦ, | ὁσίας ἔνεκ' ἀρκεῖ. τευθίδια σηπίδια*
(cf. add. p. 86) κτλ. Vs. 7 sqq. ita ib. scripsit Meinekius:

ἔγγελύδια

*7 Θήβηθεν ἐνίος' ἔρχεθ', ἐν τούτων λαβέ,
ἀλεκτροόνιον, φάτιον, περδίκιον,
τοιαῦτα. δασύπους ἂν τις εἰσέλθῃ, φέρε.*

ac versus septimum de coniectura mutavit, vs. 9 Porsonum
secutus est. Iacobsii *ἔρχεται, τούτων λαβέ* nuper Cobetus
probavit mnem. IV 314, qui ad vs. 9 'neque *ἐπέρχομαι*, in-
quit, neque *εἰσέρχομαι* in ea re habet locum. requiritur sim-
plex, requiritur perfectum: ecce emicat:

δασύπους ἂν τις ἐληλύθῃ, φέρε.'

p. 334 extr. scr. 'antepaenultima - producta' p. 335 fr. II 1 *εἶ
δράματ' ἐκμαθεῖν δέοι | καὶ Δ.* ed. min. p. 336 cf. add. 86.

l. 6 Dionysii reliquias tragoediarum v. ap. Nauckium trag. fr.
p. 616—619. p. 337, 1 scr. *τὰ αὐτὰ ταῦτα* de fr. II vs. 1
v. infra p. 86, ubi 'possis igitur, inquit, οἱ *Μενεκράτης μὲν
ἔρασκεν εἰν' ὁ Θεῶν Θεός;*' atque ita Bothius cens. com.

gr. p. 46. adversatur de εἶναι elisione Nauckius progr. p. 46 not. qui εἶναι θεῶν θεός probabilius corrigi posse putabat.

Vs. 2 ἀργεῖος Dindf. pro eo quod legebatur ὁ Ἀργεῖος. ad fr. III haec annotavit Mein. ed. min. 'nisi malis χίππων'

p. 338 Φιλύρας fr. I vs. 3 Elmsleii ποιῶ σοι; pro ποιήσω; probatur infra p. 86. annot. l. 2 scr. ἐν Φιλύρα δράματι p. 339 (2, 2) Meinekii κατ' ἀγοράσαι recipiendum suscit Cobetus mnem. IV 274. inc. fab. I φιλῶ γε πρᾶμνιον οἶνον Λέσβιον (cf. Both. p. 46) ed. min. ubi haec annotatio est: 'forsan φιλῶ γέ τοι πρᾶμνιον.' fr. II ἄγαν om. ed. min. p. 340 (3) annot. l. 8 apud Ath. II 47 d ex Antiphane hic versus ascribitur: βότρυς, ῥόας, φοίνικας, ἕτερα νώγαλα, item apud Eustathium 1163 26: βότρυς (non κάρνα), ῥοιάς, φοίνικας, ἕτερα νώγαλα: quae sunt Antiphanis v. 3, 35 (1) et suppl. incertis Ephippi fragmentis in utraque editione additur hoc:

VI

ὡς ἐγὼ σικριτῶ πάλαι
ὄπου ῥοδόπνοα στρώματ' ἐστὶ καὶ μύροις
λοῦμαι ψακαστοῖς.

Athenaeus II p. 48b: τοιοῦτος ἦν καὶ Παθυμίας ὁ Αἰγύπτιος. Ὡς ἐγὼ σικριτῶ κτλ. φησὶν Ἐφίππος. Vs. 2 μύροις λοῦμαι Boissonadius. libri λούομαι μύροις.

p. 341 Anaxilae Ἀύλητοῦ fr. I. II in min. ed. ita scripsit Meinekios:

ὔδατός τε λακκαίου. B. παρ' ἐμοῦ τοντί γέ σοι
νόμιζ' ὑπάρχειν.

ἴσως τὸ λακκαῖόν γ' ὕδωρ ἀπόλωλέ σοι.

Vs. 1 το τι γε σοι B. τό τί γε σοι P. 'indicavi, inquit, personarum vices; ὕδατος pendet a superioribus, in quibus δὲ adfuisse suspicor.' Vs. 2 νόμιζε ὑπάρχειν AB. 'versu 3 (verba sunt Meinekii) addidi σοι, cuius elementa supersunt in sequentibus verbis Athenaei ὁ Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Γελῶς, in quibus articulus ante Ἀπολλόδωρος praeter Athenaei morem illatus est.' p. 342 Βοτρυλίωνος fr. I 'forsan οὐκ ἂν ἐπιτοντί γένηται.' Mein. ed. min. cf. Ahrent. de Crasi p. 11. et fr. II l. 3 scr. 'Mar. V 5.' p. 343, 3 παλάθας cf. ad Aloipke

p. 132. Lobeck. path. proll. 363. Calypsonis fr. II rescribendum erit τοῦ ποτοῦ pro πότου. item in annot. 'Athenaeus IV' ad Circes fr. I scr. 'p. 374e' l. 2 ἐπὶ τοῦ τελίου . p. 344, 5 scr. 'ibid.' pro 'Vs. 2' l. 12 scr. 'Vs. 3' p. 345 Λυροποιοῦ fr. II non recepit ἐξηρητύομην ed. min. p. 346 (4) l. 2 scr. λουτήρας, ἐν Λουτροποιῶ λέγων: atque ita Polluc. X 46. cf. hist. cr. p. 408. de Μαγείρων fragmento v. add. p. 86. Vs. 4 in min ed. ita scribi potuisse suspicabatur Meinekius: ὄσον | ἀροκώλι' ἔψειν ἐστὶ κρεῖττον, ῥυγία, | πόδας. p. 347, 3 scr. 'Pancrat. I 2' ibid. Μονοτρόπον annot. l. 8 de Antiphane v. III p. 105. Νεοττίδος fr. I 3 πύρπιπος cod. P. ed. min. v. infra 86. Vs. 4 Ζύλλα, ποτία κύων cf. Lob. 'Ρηματ. 276. Vs. 7 pro οὐκ ἔσθ' Hirschig. p. 8 scribebat: οὐδ' ἔν ἔσθ' comparato vs. 30 συντεμόντι δ' οὐδὲ ἔν | ἔσθ' ἑταίρας ὅσα περ ἔστι θηρὶ' ἐξωλέστερον. Vs. 25 cf. infra p. 86, hodie Meinekius ita scribendum existimat:

εἶτα τετράπους μοι γένοιτο, φησὶν, ἢ προσῆ θρόνος·

de coniunctivo cf. ad Oed. Col. 395 intpp. v. Pher. 2, 294

(17). Men. 4, 256 (83). p. 349, 3 scr. 'μόνος δὲ B' l. 5

fine scr. 'τὴν πρὸς scriptum in B' p. 350 (2) cf. Herwer-

den p. 63. infra p. 86. p. 351 in Nerei fr. Herwerden l. c.

οὐ γὰρ ἂν ποτε | ἔπινον ἂν τρεῖς ὕδατος, οἴνου δ' ἔν μόν-

ον, vel: ἔπινον ἂν τρεῖς ὕδατος, οἴνου δ' ἕνα μόνον col-

lute Alexidis fr. 3, 487 (1, 2). Πλουσίων fr. I ed. min.

haec addit: 'an δειπνῶν τις, οὐ μὴ Κτησίας μόνος?' annot.

l. 3 scr. 'V. H. I 27' p. 352 'Υακίνθου fr. I per interroga-

tionem efferendum videtur propter πρὸς θεῶν formulam: de

interrogationis forma cf. fragm. inc. IV: καὶ πῶς γυνή, ὡς-

περ θάλαττα, νῆσον ἀμφιέννυται; ad fr. II. III scr. 'p.

355 f' p. 353 Χρυσοχόου vs. 1 quomodo distingui voluerit

editer, v. infra p. 86, secuta est ed. min. p. 354 in c. fab.

l. III scr. σικυδὸς fr. IV scr. Pollux VII 52. 53. p. 355 fr. V

Herodiani praeceptum v. apud Lehrsium p. 365. de Dracone

d. ib. p. 402 sqq. ad fr. VI. haec apud Bk. ita habent: ἐκα-

λίπο δὲ τις καὶ 'Ἐκτόρειος κόμη, περὶ ἧς φησὶν Ἀναξίλας

'τὴν Ἐκτόρειον κτλ.' Τίμαιος δὲ τὴν κουρὰν ταύτην προε-

στάλθαι (προσεστάλθαι? Bk.) μὲν δεῖν περὶ τὸ μέτωπον λέγει, τῷ δὲ τραχήλῳ περικεχύσθαι. fr. VII apud Bk. haec leguntur: ἐκτενισμένοι μὲν εἶρηκεν Ἀρχίλοχος (fr. 165 Bergk.), καὶ Ἀναξίλας

ἡμεῖς δὲ γ' ἐκτενίζομεν Τελέσιππον οἰκόσιτον.
fr. XI praeter Suidam habet gramm. Bk. p. 408 9 ἀντίκρισις κτλ.

p. 356 in Aristophontis ex Babia fragmento 'mirum est neminem vidisse praeter distinctionem nihil mutandum esse:

σαφῆς ὁ χειμῶν ἐστὶ τῆς πενίας λύχνος·

ἅπαντα φαίνει τὰ κακὰ καὶ τὰ δυσχερῆ.

monuit me Ludovicus Friedlaender Regimontanus.' haec Meinekus ed. min. p. XVII. cf. Amphid. 3, 308 (1, 4): ἄστυ δὲ θάλατρον ἀτυχίας σαφοῦς γέμον. ascribam praeteroëa Schilleri nostratis de motu Belgico verba p. 800^a (1840): 'icet — sahen sie sich auf einmal dem mangel blossgestellt, der um so empfindlicher schmerzte, ie mehr ihn die glänzende lebensart des wohlhabenden bürgers ins licht stellte.' Δίδυμοι: cf. infra p. 86. annotationis l. 3 Πυραύνω cum Kühnio Bk. et ed. min.

p. 358 Ἰατροῦ fr. II Nauckius apud Mein. praef. Stob. l p. XVII: αἰ τῶν ἑταιρῶν διοπετεῖς γὰρ οἰκίαι κτλ. p. 359 Καλλωνίδου fr. κακὸς κακῶς γένοιθ': v. annot. et addend. p. 86. Cobetus ἀπόλοιθ' pro γένοιθ' postulabat V. L. 205. mnem. IV 314, ubi 'quod supererat, inquit, "ΟΙΘ Graeculus inepte explevit.' Vs. 5 scr. προῦπιον Παρακαταθήκης fr. in Vindob. deest lemma. idem fragm. in Menandreis est 4, 183 (3). de sententia verborum ita iudicabat Cobetus m. IV 136: 'non hoc, inquit, turpe est, sed si quis corpore robusto valet et stipem colligere quam opus facere mavult: itaque a poeta est πτωχὸν εὖσθενῆ θ' ἅμα.' Pirithoi fr. annot. l. 1 ἐπήγουν δὲ τῶν θύνων p. 360, 1 corr. Eustath. p. 1108 21 l. 4 τοῦ θύνου μὲν οὖν etiam apud Cobetum mnem. IV 277. Πλάτωνος vs. 3 fortasse ὀλίγαις ἡμέραις scribi posse indicatum ed. min. p. 361 (1) Pythagoristae vs. 3 sqq. ita componebat Herwerden p. 64 sq.

ἀπολαῦσαι θύμων

- 4 λαχάνων τε κάμπη, πρὸς τὸ μὴ λοῦσθαι ῥύπον
 8 κονιορτός, ἀνυπόδητος ὄρθρον περιπατεῖν
 9 γέρανος, καθεύδειν μηδὲ μικρὸν νυκτερίς,
 5 ἰπαίθριος χειμῶνα διάγειν κόψιχος,
 6 πνῆγος ὑπομῆναι καὶ μεσημβρίας λαλεῖν
 7 τέτιξ. [ἔλαιψ μῆτε χρῆσθαι μῆθ' ὄραν.]

ad vocabula: πρὸς τὸ μὴ λοῦσθαι ῥύπον κονιορτός confert Anaxandridis hoc 3, 177 (2, 6): χαίρει τις ἀνχμῶν ἢ ἄντων, κονιορτός ἀναπέφηνεν. postrema vs. 7, ἔλαιψ μῆτε χρῆσθαι μῆθ' ὄραν, vix Aristophonte digna esse iudicat, et a correctoribus, ut κονιορτός haberet, quo referretur, ficta orinatur. p. 362, 7 scr. ἀποκοπῆναι μὲν τὰ πτερά l. 9 τῇ Νίκη φορεῖν ad fr. III hæc annotavit in min. ed. p. XVII Meinekius: 'Aristophontis fr. initium non credo vitii immune esse. primum enim antiqui illi et genuini Pythagoræ sectatores non Pythagoristæ dicebantur; tum ne verum quidem esse constat illos immundo cultu et habitu fuisse, quod nisi de novitiis Pythagoricae disciplinae asseclis dici non potuit. cf. schol. Theocr. XIV 5: οἱ μὲν Πυθαγορικοὶ πᾶσαν φροντίδα ποιοῦνται τοῦ σώματος, οἱ δὲ Πυθαγοριστὰὶ περιεσταλμένη καὶ ἀνχμηρῶ διαίτῃ χρῶνται. de his autem loqui Aristophontem totius fragmenti sententia docet apertissime. denique etiam oratio habet in quo offendas, si quidem οἱ πάλαι ποτὲ οἱ Πυθαγοριστὰὶ γενομένοι nihil aliud significare potest nisi veteres illi qui Pythagoristæ facti sunt. non igitur dubitandum est, quin hic aliquid turbatum sit, id quod etiam lectionis varietas indicat. Epitome enim ante οἰόμεθα inserit verba τί πώποτε, pro quo τί ποτε scriptum est apud Eustathium ad Hom. p. 1553 29. praeterea Pæl. οἰόμεθα habet et τοὺς ante Πυθαγοριστὰς omittit; denique γενομένους ex Grotii coniectura editum est pro γενομένους. vide igitur an ita locus constitui possit:

πρὸς τῶν θεῶν, τί πώποτ' οἰόμεθα δὴ
 τοὺς Πυθαγοριστὰς λεγομένους οὕτως ῥυπᾶν —
 fr. IV vs. 1 ita editur apud Cobetum Diog. La.

ἔρη καταβῶς ἐς τὴν διαίταν τῶν κάτω

ibidem vs. 5 pro εὐχερῆ θεὸν λέγεις legitur: δυσχερῆ θεὸν λέγεις 'immundum commemoras deum.' fr. V vs. 10 τῶν νεωτέρων non agnoscebat Nauckius, qui ita potius scribendum suspicabatur philol. VI 418:

οὐδεὶς ἂν ὑπομείνειε τῶν ἐνεωτέρων.

'ἐνεώτεροι (inquit) ist hier aus dem mund der Pythagoristen genommen. sie sind die σοφοί: ἐνεοί sind die laien, die nicht zu ihrem verein gehören und ihre sublimes speculationen wie ihre eigenthümliche lebensweise nicht adoptieren.'

annot. l. 2 scr. ξυνών. l. 7 γὰρ κατέδονται om. A. B. V. Suidae, qui iidem vs. 9 τρίβωνα τὴν τ': at E. Med. τρίβωνας τὴν τ'

Epicrates. p. 365 Antilaidis fr. I 1 τὰς μὲν γὰρ ἄλλας cum Schweigh. ed. min. Versus tertii lacuna sic probabiliter expleri videbatur Cobeto mnem. IV 129:

*(Ἐμοῦ νόμον, Πανὸς νόμον), Διὸς νόμον.

Vs. 11 hodie receptum in ordinem ἤδη τότε *(θεῶν) Vs. 20 Herwerden p. 66: ἰδεῖν μὲν αὐτὴν ῥᾶόν ἐστιν ἢ πύσαι 'i. e. vel facilius est eam videre quam spuere.' Vs. 24 scriptum ed. min. ὦ φίλτατε, annot. l. 7 adde 'Διὸς νόμον add. AB om. PVL.' l. 3 a f. scr. γὰρ οὖν ὀπότ' ἦν νεοττός B, qui γοῦν in versu praecedenti omittit. p. 367, 1 νεοττός καὶ πᾶ v. infra p. 86. ib. l. 5 recentiores Platonis editores non mutarunt δολιχόν. Caeterum cf. epigramma inscriptionis Smyrnaeae apud Gerhardum 'archaeol. anz. 1854' p. 437: τέσσαρα καὶ δέκ' ἔτη δόλιχον βιότου σταδιεύσας. l. 14 cf. add. p. 86. item l. 18. p. 368 Δυσπράτου vs. 4 scr. ἀμίδα de sequentibus cf. infra p. 87 et ad 3, 49 suppl. ad vs. 8 λαμυρόν cf. supra p. CLXV. p. 369 Ἐμπούρου vs. 2. 4 οὔτε Σικελία — οὐκ Ἥλις: exempla ad οὔτε particulam respondentis οὔ v. apud Schaeferum ad Bos. Ellips. p. 228 sq. cf. Nauck. philol. VI 419. in ed. min. οὔτ' Ἥλις scriptum.

ib. Χοροῦ vs. 1 fortasse τελέως δέ μουπῆλθ' scribi posse indicatum vol. IV p. 27. cf. Ahrent. de Crasi p. 4. in c. fab. fr. I cf. infra p. 87, ubi de vs. 7. 10. 32. 33. 37 dictum. ac vs. 7 λέξον πρὸς τᾶς γᾶς. ed. min. ad vs. 11 de formis Ἀκαδήμεια sim. v. Cobet. mnem. IV 261. vs. 16 sqq. cf. hoc

Heniochi 3, 562 vs. 2 ὄσφ διαφέρει σῦκα καρδάμων, item vs. 7 ἔτνος κυάμινον διότι τὴν μὲν γαστέρα | φουσᾷ, τὸ δὲ πῦρ οἷ; Alexid. 3, 382: συγγενῶς τρέχων | Πλάτωνι, καὶ γνώσει λίτρον καὶ κρόμμνον, ubi v. Mein. Vs. 24 ἔτι κυπτόντων | καὶ ζητούντων hoc [τῶν μειρακίων] male repetitum ex vs. 10 indicabat Herwerden p. 66. p. 372, 7 scr. 'Vs. 28' ad fr. II annot. l. 6 de κυμβίοις v. Haupt. 'berichte d. sächs. ges. d. wiss.' 1847 p. 412. p. 373 fr. III Bk. ἐφ' ὧν καὶ τὸν πρῶτον καθίζοντα πρωτόβαθρον Φερεκράτης εἴρηκεν ὁ κωμωδοδιδάσκαλος.

Cratinus minor. p. 374 in Gigantum fr. I 1 Cobetus mnem. IV 315 scriba Marciani libri 'non intelligebat, inquit, legendum esse ἐνθυμῆ δὲ, quia secundas personas in -ει exeuntes ἀττικιστί Graeculi ignorabant. praeterea recipiendum erat εὐωδέστατος a Bergkio commendatum.' Vs. 2 in min. ed. pro interrogationis nota stigme revocata. annot. l. 1 scr. Athenaeus XIV p. 375 fr. II Σωχάρης ed. min. v. infra 87. annot. l. 2 scr. Κρατῖνος ὁ νεώτερος Γίγασιν l. 9 Bk. Σωχῆς ἢ καὶ Αἰγυπτία. Ὀμφάλης fr. I pro μάχης δ' ἄλλοισι καὶ πόνον μέλοι, quod voluit Porsonus, πολέμου proponebat Hirschig. p. 9. Bergkianum πόνος probavit Nauckius philol. V 692. caeterum cf. ad Eupol. 2, 549 (4). p. 377 de Titanum fr. v. p. 87, hinc in min. ed. εἰ μὴ σοι νομιεῖς αὐτὸν μηδὲν καταλείψειν, Vs. 3 μετὰ τούτου πώποτε δαίση | τοῦ Κορύδου annot. l. 5 scr. 'Sat. I 9 31.'

Chironis vs. 5 τὰ τέλη τελῶ: cf. Boeckh. Oec. Ath. ed. II 1, 650 sq. 660. p. 378, 6. 8. 11 scr. ἐνεγράφη Ψευδυποβολιμαίου fr. I vs. 1 om. interrogatione Cobetus. ad fr. II haec addit ed. min. 'nisi Ἀπεμπολημένη (Ἀπημπολημένη) scribendum, ut habet Par. A.' intell. pro Ὑποβολιμαίῳ. inc. fab. I adde Greg. Cypr. Leid. vol. II p. 70 Leutsch.

p. 379 (2) κίχθύδια v. ad Euphor. p. 58. annot. l. 7 Archilochium v. ap. Bergk. Lyr. II 564 (118). l. 8 scr. Quintil. III 1 14: l. 10 'Dicaearchi nomen mentitum' h. e. Dionysium Calliphontis, quem Lehrsii agnovit acies. cf. Meinekii editionem p. 140. adde χίππων ad Ephipp. 3, 337 (3) suppl. Cae-

teram cf. I. F. Lobeck. de synaloephe p. 40. 44. Krügeri gramm. gr. II p. 27.

p. 381 Ophelionis inc. fab. III. IV cf. infra p. 87. de Hesychiana v. Ἰσις annotatione cf. Meinekium in 'monatsb. d. k. pr. akad.' 1850 p. 254.

p. 382 Alexis. 'selecta Alexidis comici fragmenta' in diss. XIII. Mart. 1840 Lugduni Bat. edidit G. A. Hirschig. Ancy-
lionis fr. I 'συγγενῶς suspectum' ed. min. p. 383 Ἀγω-
νίς. ad fr. II cf. infra p. 87. p. 384, 11 utrobique haec ita
scribenda: 'Vs. 7 pro δέ, quod Schweigh. restituit, libro XI
legebatur τε. libro VI abest particula a codicibus. pro δὲ vs.
7 recte libro VI δέκ.' fr. III inter duas divisit personas Hir-
schig. diss. p. 31. 57. cf. annot. p. 385. Cobetus manew. IV
117 'sycophantam ridebat, inquit: ad ficuum mentionem sub-
ridens aliquis interponit: ἀλλ' ἔχαιρε καὶ ζῶν τοῖς τοιού-
τοις.' fr. IV (Welcker. opusc. III 506 sq.) pro ὑπερθύουσαν
Herwerden p. 67 ὑπερζέουσαν tentabat. Ἀδελφῶν fr. Hir-
schig. annot. cr. p. 9 ἐγὼ οὐκ ἔδωκα γὰρ τι ταύταις; po-
stulabat. p. 386 in fr. Aesopi vs. 4 pro οὐ γὰρ ῥάδιον idem
requirebat οὐ γὰρ ὄνιον. Vs. 7. 8 Herwerden p. 67 sq. hoc
modo rescribi voluit: τῶν δ' ὠνομένων | προνοούμενοι τὸ
πὰς κεφαλὰς ὑγιεῖς ἔχειν | κἀκραιπάλους. Vs. 8 τοῦτ' ἔσθ'
iam olim correctum p. 87. p. 387 Αἰχμαλώτου l. 2 scr.
Pollux VI 161. de Euclide praeter hist. cr. p. 269 cf. ad Me-
nand. 4, 171. in Athen. exerc. II p. 27. Bergk. Lyr. II 530.
Ἀμφωτίδος fr. I ἀλέκτονας Bekkeri cod. A, ipse ἀλέτω-
νας. cf. ad Pyraun. fr. IV (corr. annot. l. 7) 2 suppl. p. 389
ad Ἀπεργλαυκωμένου fr. I corr. min. ed. numerum ita 3,
389. caeterum v. infra 87. p. 392, 4 scr. 'Vs. 11 τσοσού
Dobraeus' p. 394 Ἀσωτοδιδασκάλου fr. tractavit Hir-
schig. diss. p. 19. 46 sqq. 60. annot. l. 11 de anonymi fragm.
v. IV p. 676 (305) infra p. 121. Nauck. trag. fr. p. 705. l. 20
Odeï portas] v. infra p. 88. p. 397 Ἀτθίδος fr. II (ubi
non recte add. p. 88 μᾶλλον μᾶλλον; v. annot.) pro ἐπιτε-
φεῖ Cobetus V. L. 135 ἐπινέφει reponi voluit. tertium
huic fabulae restituemus fragmentum hoc:

III (3, 520)

ὅστις ἤδεται γὰρ ἐσθίων
 ὀσημέραι, δεῖ καὶ ποιεῖν τῶν σιτίων
 ἐπάξιόν τι, μηδὲ περινοστεῖν σχολήν
 ἄγοντα, τῷ ζῆν πολειμώτατον κακόν.

Stobaei Flor. XXX 8 Vindob. cod. ἀλεξί¹ ἐξ ἀτιδός habet pro vulgato Ἀλέξιδος, unde in inc. fab. fragmentis habebatur. V. p. 520 (36). Vs. 3 τοι pro τι Vindob. Ἀχαΐδος fr. I cf. Chaerem. Nauckii p. 612 (22). Vs. 1 ἅπαντα τὰ ζητούμεν² ed. min. alterum non mutavit in ed. Stobaei Meinekii. Vs. 4 τοσοῦτο τῷ τόπῳ | ἀπέχοντες cum Bothio ed. min. non item in Stob. Teubneriano. τοσοῦτον Hirschig. annot. cr. p. 10. p. 398, 1 adde Ἀλέξιδος Ἀχαιίδι. Vs. 6 κοινῶν καί Vind. Vs. 7 Grotius maluit συγγενῶν. p. 399, 12 μέγας ἐν βουλαῖς: cf. epigramma anecd. Bk. p. 768. caeterum v. add. p. 88. p. 400. Galataeae fr. I 6 ἀκολαστία scriptum ed. min. ad p. 401 v. add. p. 88. fr. III apud Pollucem VI 38 Bekkerus: Ἀλεξίς δὲ εὐοψωνίαν εἶπεν. fr. IV νομικόν: cf., ad Antiph. 3, 23. p. 402 Γυναικοκρατίας fr. II 2 Nauckius philol. VI 419: ὄζωμοτάριχος scribendum proponebat, h. e. 'entweder nach rockelfisch riechend, oder besser den rockelfisch witternd.' p. 403 Δακτυλίου fr. II 'Antiaticistae verba ita intellegenda sunt, ut Alexis non ἐκκόψαι, sed ἐκκόψαι κύβοις dixerit.' Mein. ed. min. p. XVII. ad Demetrii fr. I Turpilii versus apud Ribb. com. p. 75 (5). fr. V pro τοῦψον-τοῦτο τὰπεσταλμένον Hirschig. annot. cr. p. 10 τοῦπεσταλμένον reponi voluit. p. 405, 3 scr. Eustathius ad Od. fr. VI annot. l. 4 tolle haec: 'et apud Eustathium p. 1449 24.' l. 9 apud Stobaeum ἀφουβρίσαι τ' A. B. Voss. Gesn. marg. ἀφουβρίσαι³ Vind. ('ni fallor' Gaisf.) p. 406 Διδύμων fr. II Bergkii στεφάνων δὲ τούτων τῶν χύδην πεπλεγμένων pro vulgato τουτωνί. fr. III ἀρ. Bk. ἐν Διδίμαις cf. codd. p. 407, 11 librorum scriptura haec est, τοῖς ἤθεσιν γὰρ τοῖς ὑπηρετοῦσι καὶ κτλ. Wyttenbachius τῶνδ' ὑπηρετοῦσα. Δορκίδος fr. I 2 de aencis simulacris v. C. Keilii anal. epigr. p. 22 sq. p. 408 (3) τρεῖς φιλοστησίας et προσπίων legitur apud Cobetum mnem. IV 301. p.

410 *Εἰσοικιζομένου* fr. I 2 pro *γινόμενον αἰεί, χρονικόν* Hirschigius annot. cr. p. 10 scribendum suspicabatur *γενόμενον ἤδη χρονικόν*. Vs. 4 Herwerd. p. 68 *εἰς οὐχὶ ταῦτόν μὰ Δία τὸν μέγαν* (pro τὴν αὐτήν) *μύρον*, cf. Ar. Nub. 1239. annot. l. 6 scr. *τέσσαρας*. l. 8 v. Nauck. trag. fr. p. 458. p. 411 (3) cf. infra p. 88. de quarto quodam huius fabulae fragmento v. p. 517 ad inc. fr. XXIX. *Ἐκπωματοποιοῦ* fr. I annot. l. 2 scr. *Ἐκπωματοποιῶ* fr. II cf. Polluc. III 86 *λέγοιτο δ' ἂν κόψαι νόμισμα, ἐσημήνασθαι, τυπῶσαι, ἐντυπῶσαι, ἐντυπῶσασθαι. τὸ δὲ τοιοῦτον ἀργύριον ἐπίσημον ἐλέγετο, ὡς τὸ ἐναντίον ἄσημον*. p. 412 *Ἐλένης ἀρπαγή*. fr. I cf. apud Spengel. Varr. p. 624. infra p. 88. *Ἐλένης μνηστῆρες*. fr. III adde Meinekii in ed. min. p. XVIII annotationem hanc: *ad Alexidis fr. 74, ῥόαν γὰρ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν, non negligendus erat, quem opportune Leutschius in Schneidewini Phil. I p. 159 attulit, Arsenius Viol. p. 391 (paroem. II p. 578) οὐδὲ ῥοιὰν γλυκεῖαν ἐκ τῆς δεξιᾶς δέξαιτο ἂν: ἦγουν παρὰ πονηρῶν οὐδὲ χρηστὰ λαμβάνειν*. scribendum igitur:

*οὐδὲ ῥόαν γλυκεῖαν ἐκ τῆς δεξιᾶς
δέξαιτ' ἂν αὐτῶν.*

nam οὐδ' ἂν ῥόαν, quod Leutschius voluit, non necessarium est.' p. 413 *Ἐπιδαυρίου* fr. vs. 2 sqq. Hirschigius annot. cr. p. 10 ab Alexideis segregavit: *scripserat, inquit, Athenaeus οὓς καὶ Τιμοκλῆς ἰδὼν ἐπὶ τῶν ἴππων ἐν τοῖς ΣΑΤΥΡΟΙΣ ἔφη δύο σκόμβρους εἶναι.* 'Vs. 1 pro δ' *υἱεῖς* forsan *ποιεῖν*.' Mein. ed. min. ad vs. 2 *nihil opus est ut scribatur εἰσῆγαγον*' v. infra p. 88. p. 414 *Ἐπικλήρου* fr. I 4 v. annot. *δεῖ δ' ἐπ' ἄν κτλ.* Hirschig. p. 11. Vs. 6 idem diss. p. 34. 58 *ὄν πρῶτον ἂν δ' ἴδη πένητα* fr. II annot. l. 1 scr. *γὰρ φησι Ἐπιστολή*. l. 2 Photius *προσέπεισεν*. p. 416 *Ἐπίτροπος*. cf. Nauck. trag. fr. p. 691 (259). p. 417 extr. cf. Bergk. Lyr. II p. 330 sq. p. 418 Hesioneae fr. II vs. 1 *ὡς δ' εἶδε* et vs. 3 *εἰς ἔμ' ἔβλεπεν* Fritzsche de parops. p. 4. genitivum *κόσμον βρούσαν* tuetur Ellendt. lex. Soph. I 325. tertium casum requirebat Bergkiius. *Θεοφορέτου* I annot. l. 2 scr. Midone p. 419, 2 scr. Eustathius

p. 1571, 11. ad fr. II cf. add. p. 88. *Θεσπρωτῶν* fr. Cobetus mem. IV 315 sq. unice probat Casauboni νεκρῶν προπομπέ. *Θηβαίων* vs. 1 Hirschig. annot. p. 11: 'si cur Athenæus, inquit, hæc citaverit, observamus, corrigemus ὁ νεός οὔτος, sed hoc non certum; sequenti versu πάντας scripsi pro πάντες.' Plauti consimilem ex Capt. II 2 27 lusum apposuit in min. ed. Meinekii: 'quò de genere gnátust illi Philocrates? Polyplúsió, Quód genus illist únum pollens átque honoratissimum.' in Thrasonis fr. οὔτε τρυγónα om. extremis Hirschigius diss. p. 12. 39. Cobetus 'non potuit, inquit, poeta τὴν κωτίλην χελιδónα in hoc grege avium loquacium omittere, quam solam nominasse erat satis.' itaque Alexidea ita scripsit et apud Hirschig. annot. cr. p. 11 et in mem. IV 129:

οὐ κίτταν, οὐκ ἀηδόν', οὐ χελιδónα,
οὐ τρυγόν', οὐ τέττιγα.

Meinekii ad Moschum III 38 p. 440: 'Iuscinia, inquit, quamvis propter continuum cantum πολυκώτιλος a Simonide dicta sit, nemo sanus tamen pro molestæ loquacitatis exemplo utetur... at hirundinis garrulitatem in proverbium abiisse præter Aristophanem Ran. C81 docet Nicostratus [v. 3, 288 fr. I et suppl.] Cf. Philem. IV p. 64 [fr. CXIV et suppl.]. in fragmento Alexidis .. σοῦ δ' ἐγὼ λαλιστέραν οὐ πώποτ' εἶδον οὔτε κερκώπην, γίγαι, οὐ κίτταν, οὐκ ἀηδόν' οὔτε τρυγónα, item scribendum οὐ χελιδόν', eodemque modo Libanii locus... corrigendus est.' de τρυγόν cf. ad Alciph. p. 157. p. 421 de prioris fabulæ titulo cf. hist. cr. p. 391. adde infra p. 10. ad Ἰππέως fr. I 5 cf. add. p. 88. annot. l. 10 Ἀπόλλων τάδ' ἦν cf. Cobet. V. L. 66. 359. p. 422 Ἰσοστασίον fr. I 5 Hirschigius annot. crit. p. 12: εὐθὺς ἀναπλάττουσιν αὐτάς, superiora perperam scripta opinatus. Vs. 11 Bergkii: ὑπενέδυσ' ἐρραμμέν', αὐτῆς ὥστε τὴν εὐπυγίαν κτλ. de εὐπυγία cf. Goettling. ad Hesiod. Opp. 373 (371). ad vs. 13 compara Aristophan. fragm. 2, 1084 (14). de sequentibus v. infra p. 88. item Bergk. 'zeitsch. f. d. alt.' 1840 p. 1079. ὦν ἔχουσ' οἱ κωμικοί: v. Mein. Alciph. p. 162. Vs. 17 συμβέβηκ' εἶναι μέλαιναν: cf. Leutsch. philol. III p. 572, infra ad 3, 459

suppl. Diphil. 4, 418 (6) μέλαινα δ' οὕτως ὥστε καὶ ποιεῖν σκότος. annot. l. 2 scr. καὶ τὰς δι' ἐπιτ. l. 8 scr. 'Vs. 2' p. 424, 3 scr. φελλὸς p. 425, 1 ξυλῦδριον 'quod vereor ne ob epalleliam illam probari non possit.' Lob. path. proll. 299. p. 426 Καύνιοι. cf. infra p. 88. ibid. v. de p. 427. Κλεοβουλίνη. annot. l. 6 Phot. σινωπίσαι: vulg. σινωπῆσαι. illud reponendum suadent (v. Nauck. philol. V 552) Hesych. v. σινωπίσαι. Suidas Σινώπη... σινωπίσαι. τοῦτο πεποιήται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην. ἐκωμωδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῆσαι, καθάπερ Ἀλεξίς ἔφη. quae eadem apud Photium leguntur. Harpocratio v. Σινώπη non habet fere nisi quae apud Suidam priora leguntur. ad σινωπίσαι cf. append. Gotting. IV 72. Apostol. XV 50 Leutsch.: σινωπιζεις: ἀπὸ τοῦ ἀκολασταίνεις· τοῦτο πεποιήται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην· ἐκωμωδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῆσαι, καθάπερ Ἀλεξίς. p. 428 Κουρίδος fr. I vs. 1 'fortasse ἐνθάδ' addendum.' Mein. ed. min. Vs. 2 'forsan προσιόντων, ὡς καλῶν τε κάγαθῶν' idem ib. Vs. 4 κακῶς? cf. infra p. 89. fr. II 3 ἦτοι Τιμοκλῆς scribebat Bergk. annot. l. 7 scr. 'Eustathius ad Od.' in Crateuae fr. I 12 'pro τινὰς forsan κτένας' ed. min. annot. l. 7 utrobique corr. 'vulgo φουκίοισιν.' p. 431 annot. imae pag. cf. Choliamb. gr. p. 142 sq. Bergk. Lyr. II 580. fr. II 2 nonne εἰσὶν κόραι | θυγατέρες αὐτῶ; p. 433 ad fr. IV cf. add. p. 89. Κυβερνήτου fr. I 3 sqq. ed. min. fere cum Dobraeo ita composuit:

N. θάτερον ζητῶ γένος,

σεμνοπαράσιτον ἐκ μέσου καλούμενον.

5 A. σατράπας παρασίτους καὶ στρατηγούς ἐπιφαναῖς,
Dobraeus etiam quartum versum priori personae tribuit. eum versum Herwerd. p. 69 ita scribebat:

σεμνοπαράσιτον ἐμμέτρως καλούμενον.

affert Platonis Cratylum p. 395 c: δοκεῖ δέ μοι καὶ τῷ Πέλοπι τὸ ὄνομα ἐμμέτρως κεῖσθαι. Hirschigius diss. p. 51 cum Grotio vs. 4 σατράπ. κτλ. post vs. 8 collocabat. Caeterum cf. Wieseler. in 'denkmaeler u. forschungen' 1855 p. 96. Vs. 7 Herwerden p. 69 ita legendum coniecit:

χιλιοταλάντους τ' ἀνακλίνδον οὐσίας.

propter suspectam apud veteres (Cobet. V. L. 133) formam *ωλίω*. Vs. 14 reposita est in min. ed. vulgata verborum distinctio: *ἀρά γε διδάσκω, Ναυσίνικ', οὐκ ἀστοχῶς*; illud Herwerden ita scribendum iudicabat p. 70: *ἄρ' εὐ σε διδάσκω κτέ.* p. 435 *Κυβευτῶν* fr. 'fortasse *σχεδόν τι, Δήμιων, ἔξ'* Mein. ed. min. p. 436 *Κυπρίου* fr. II scr. δ' *ἄρτου μνημονεύει* B. fr. III *διπλάσαι* cf. Lobeck. Aiac. p. 195.

ad *Λαμπάδος* fr. v. Dobraeum infra p. 89 (ubi corr. p. 136 pro 434). p. 437 *Λέβητος* fr. I 3 *συρίχοις*: de fluxo et instabili corbis cophinique nomine v. Lobeckii pathol. proll. p. 137. elem. I 121. eodem versu scr. *πωλοῦντας* fr. II cf. Hirschig. diss. p. 36 sqq. p. 438, 4 cf. ad Eubul. 3, 211.

Vs. 3 Bk. Poll. VI 66 *ὀρθῶς γε. πρῶτον μὲν λάβ' ἐλθῶν ἤσαμα.* ib. Vs. 5 *μάραθα* Bk. cod. A qui vs. 7 *γήτιον*, ibi Bk. *ίννισον*, om. A. de variis huius nominis scripturis cf. Lobeck. path. proll. 400. fr. III vs. 7 *ἵνα δεδοικότες | τῆς ἀξίας ἱγαπῶσιν* (intellego *πωλοῦντας*), *ἢ τῆς ἐσπέρας — ἀποφύωσιν οἴκαδε.* genelivum attigit Bernhardy syntax. I. gr. p. 75. *ἵνα . . . τῆς ἀξίας πωλῶσιν* Hirschig. annot. cr. p. 12.

p. 439 (5) Vs. 1. 3 'legendum videtur *ἔπειν μούδοκει* et s. 3 *προσκέαυκα.* monuit Hirschig.' Mein. ed. min. p. XVIII. f. Hirschig. diss. p. 39. huius perfecti exemplum non fugit Lobeckium de praec. euphon. parall. p. 8. Vs. 7 scr. *εἰς τοῦτος νθῆς* cf. Goettl. accent. p. 51. Vs. 17 Cobetus mnem. IV 117 comparato Nicostrati fr. 3, 284 (1) Alexidi hoc restituit:

ἀλλ' ἄνω βαδίξει καταφυγών.

Vs. 19 'Hirschig . . . postrema eclogae verba *ὃ λέγεις οὐ λέγεις* etc. personae B tribuit hoc sensu: nugaris, quod dicere is non dicis, nostramque egregiam artem contemptui habes, quasi non longe maior eruditio ad hanc artem quam ad illam istorum *λογογράφων* requiratur.' Mein. ed. min. p. XVIII. f. Hirschig. diss. p. 11. 39. Cf. Cobet. mnem. IV 117. annot. I. 12 scr. 'Vs. 5 . . . ἦνεις B.' p. 441, 3 pro 'ibidem' cr. 'Vs. 5' l. 10 *ἀπεξηραμμένα* cf. Cobet. V. L. 227. l. 11 *ἔτρεμεί* v. Fritzsche Ran. p. 179. l. 20 *λογογράφος* cf. Hoelcherum de Lysia p. 43. p. 442 *Λευκαδίας* fr. I ed. min. a exhibuit:

χορδαρίου τόμος ἤκεν καὶ περικομᾶτιον.

fr. II Bergkii: οἴνου γεραιοῦ χεῖλεσιν μέγα σκύφος. ad *Λεύκης* vs. 5. 6 cf. Herwerd. p. 70 sq. annot. l. 9 ed. min. 'Vs. 6 ἡδὲ suspectum; possis εἶτ' ὀριγάνῳ. sed aliud latere videtur.' *Λίνου* fr. I 1. 2 Hirschigius annot. p. 12: βιβλίον | ἐντεῦθεν ὃ τι βούλει προσελθὼν λάμβανε, comparato *Antiph.* 3, 33 (1, 2). Vs. 6 ed. min. cum Hermanno:

Χοιρίλος, Ὅμηρος, ἔστ' Ἐπίχαρμος, γράμματα
παντοδαπά.

γράμματα i. e. συγγράμματα, cf. *Sext. Emp.* 609 9 sqq. *Kea. Mem.* IV 2 1. 8. Vs. 8 ed. min. ἐπὶ τί μάλισθ' ὤρημη pro ὤρησε. ad vs. 10. 11 cf. add. p. 89. παρeis τοιαῦτα γράμματα i. e. 'argumenti tam serii' Hirschig. l. c. annot. l. 4 nonne pro κελυσθέντα ἀπὸ βιβλίων πολλῶν παρακμμένων λαβόντα ἐντυχεῖν scribendum fuerit ἐντυχόντα λαβεῖν? ad p. 445 cf. add. 89. p. 446 *Μανδραγοριζομένης* fr. 14 Hirschigius in diss. p. 18 ita distinxit: ἔχοντες οὐδέν, εὐποροῦμεν τοῖς πέλας, cf. *Grotium.* aliter haec intellexi com. did. p. 416 v. *Mein.* annot. p. 447. Vs. 5 ἐράνους φέροντες οὐ φέρομεν ἀλλ' ἢ κακοῖς pro κακῶς scribi iubebat I. G. Patakis philol. VIII 524. Vs. 10 χιόνα πίνειν i. e. vinum nive refrigeratum, cf. *Dexicrat.* 4, 571. *Euthycl.* 2, 890. *Athenaeum* h. l. adde *Telet.* *Stob.* V 67 (p. 124 4 *Mein.*) ἢ πεινᾶ τις πλακοῦντα ἢ διψᾶ χιόνα; annot. l. 1 scr. καὶ χιόνας ἐπινον ad vs. 7 cf. add. p. 89. ad vs. 15. 16 cf. Hirschig. diss. p. 46. p. 448 (2) vs. 2. 4 τρύβλιον v. *Mein.* 3, 535 (3).

Vs. 4 ed. min. ἂν δὲ "πισιάναν καὶ τρύβλιον", *Θαυμάζομεν.* v. *Lobeckium* infra 89. *Herwerden* p. 71 sq. haec ita tentavit: ἂν δὲ "πισιάνας" καὶ "τρουβλίον", *Θαυμάζομεν.* annot. l. 14 scr. 'fab. inc. I 28.' ad vs. 5 cf. *Bergk. zeitschr. f. d. alt.* 1840 p. 1079. l. 19 *Euphronis* locum v. 4, 489. p. 449 fr. IV 1 num ἦξω φέρων σοι pro φέρουσα? de fr. V vide add. p. 89, unde ed. min. ita scriptum:

κακῶς ἔχεις, ὦ Στρούθι, ἀκαρῆς νῆ Δία
πεφιλίπιδωσαι.

librorum scriptura ita afferenda erat: κακῶς ἔχει· στρούθις ἀκαρῆς νῆ Δί' εἰ p. 450 *Μάντεων* fr. ed. min. ὦ δυσπ-

χεῖς ἡμεῖς μὲν οὐ [ἡμεῖς ὅσοι Hirschig. annot. p. 12 coll. Antiph. 3, 148 (41)] πεπρακότες | τὴν τοῦ βίου παρρησίαν καὶ τὴν τρυφήν | γυναιξὶ δοῦλοι ζῶμεν ἀντ' ἐλευθέρων.

Vs. 4 'pro τιμὴν forsan praestat ποιήν.' ed. min. Vs. 8 Hirschigius l. c. αὐται δ' ἀδικοῦσι (pro ἀδικοῦσαι) καὶ προσεγκαλοῦσ' ἔτι. p. 451 Μεροπίδος vs. 3 κοπιῶ τῷ σκέλῃ Cobetus Diog. La. ad Midonem annot. l. 2 scr. 'Eustathius ad Od.' Μιλησίας fr. I 2 pro οὐκ ἀρχιτέκτων Herwerd. p. 73 οὐχ ἀρχιτέκτων reponerat propter vs. 3 τῶν χρωμένων. idem post vs. 10 excidisse putat versum, cuius initium fuerit ἢ πρότερος ἔλθῃ. a versu 14 Hirschigio annot. p. 10 'novum fragm. incipit; perierunt Athenaei interiecta verba.' annot. l. 4 τοῦψον cf. Fritzsche de parops. p. 12. tum l. 5 scr. 'Vs. 16 'Ἡφαιστου' l. 8 καίεται μοι τὸ πῦρ ἤδη ad κύων vocis usum haec addit ed. min. 'cf. Hesychius κύων: ὁ ἐλαννομένου τοῦ σιδήρου τοῦ ἀργοῦ ἐξαλλόμενος σπινθήρ.' ad extremae paginae annotationem cf. G. Hermann. Aeschyl. II p. 207 sqq. p. 453 fr. II annot. l. 1 Ἀλέξιδος Μιλησιῶν cod. A, tum εἶτ' οὐ etiam Vindob. ad Μίλκωνα annot. l. 5 bis scr. καὶ μὴ παραθῶσι: 'forsan παραθῶ σοι' Mein. ed. min. p. 454 Ὀδυσσεὺς ὑφαίνοντος fr. I Hirschig. diss. p. 26. 53: καὶ τί μάντεώς σε δεῖ; annot. l. 2 scr. ὡς Ἀλέξις ἐν Ὀδυσσεῖ ὑφαίνοντι μαρτυρεῖ κτλ. l. 5 'cfr. Epicharmus Athenaei II p. 36 c.' Mein. ed. min. p. 455 fr. II cf. quae in add. p. 90 dicta sunt, hinc ed. min. vs. 4 ita scriptum:

B. οὗτος πρότερον κεφάλαιον εἰ θύνην λάβοι,
Olympiodori vs. 3 in min. ed. personae B datus, cf. infra p. 90. ita etiam Diogen. Cobeti, ubi vs. 2 ἐξῆξε annot. l. 7 τοῦτο δ' αὐτὸ βλέπει Cobetus schol. Eur. p. 306. τὸ μὲν τέθνηκε σώματος, τὸ δ' ἀμβλέπει Nauck. progr. p. 54 (trag. fr. p. 532). p. 456 extr. scr. 'MSS Casauboni' p. 457, 24 scr. 'Aglaph. p. 703.' p. 458 ad fr. III scr. Ἀλέξιδος in Ὀμοίᾳς fr. vs. 4 'Bothius τῶν νυμφῶν (τῆς νύμφης) λέχος.' ed. min. ib. vs. 7 de mea coniectura (infra 90) scriptum est ita:

τοῖς δὲ κεκαρυκευμένοις
ὄψοισι καὶ ζωμοῖσιν ἤδωμ' ὧ θεοί;

cf. Cephisodor. 2, 883 (1, 5): βάρκαριν τοῖς σοῖς ποσίν | ἐγὼ πρίωμαι; ad ὧ θεοί comparabo Chionid. fr. vol. II p. 7. p. 459 Ὀπώρας fabulae Leutschius philol. III 572 sq. vindicabat hunc apud Macarium IV 8 (p. 167 Gotling.) versum, ita emendatum:

ἐρρέτω μέλαιν' Ὀπώρα· πᾶσι γὰρ χαρίζεται.

cod. μέλαινα. cf. supra ad Alexid. 3, 423 (1, 17) suppl. 'ad Alexidis Oresten fortasse referenda sunt haec Aristotelis A. P. 13, 13 [p. 1453 36] ἐκεῖ γάρ (ἐν τῇ κωμῳδίᾳ), ἂν εἰ ἐχθιστοὶ ὦσιν ἐν τῷ μύθῳ, οἷον Ὀρέστης καὶ Αἰγισθος, φίλοι γενόμενοι ἐπὶ τελευτῆς ἐξέρχονται, καὶ ἀποθνήσκου οὐδείς ὑπ' οὐδενός.' Mein. ed. min. p. 731. p. 460 Ὀρχηστρίδος fr. Hirschigius diss. p. 60 vs. 3 sqq. ita legendos proposuit (cf. Pierson. Moer. p. 353):

ἔσται καὶ μάλα

ἡδύς, πολίος, ὀδόντας οὐκ ἔχων, σαπρός

ἤδη, γέρων τε δαιμονίως.

Boethius ad Sophocli. fragm. p. 89 ita opinabatur: ἡδύς γ', ὀδόντας οὐκ ἔχων, ἤδη σαπρός | λέγειν, γέρων γε δαιμονίως. A. ἀσπάζομαι | γραῦν σφίγγα. B. πῶς σφίγγ'; A. ὡς λέγεις αἰνίγματα. equidem infra p. 90 λέγων explicare conatus sum; ad οἶνος πάμφωνος cf. Eustath. p. 1770 9. εἰγλωσσοῖ οἶνον Anth. Pal. IX 403. intpp. Horat. Epist. I 5 19. annot. l. 4 scr. ὡς BP l. 5 ad Odys. l. 6 Θάσιος οἶνος l. 8 γέρων δαιμονίως. Παλλακῆς fr. τοναίας: cf. Lob. parall. 314 sq. p. 461 Παγκρατιαστοῦ fr. de allatis h. l. nominibus cf. C. Keilii Boeot. inscr. p. 36. philol. IV 738. l. 4 scr. Isost. II 3. p. 462 Παννυχίδος fr. I 7 ποίει λευκά: cf. ad 3, 486 (4, 9) suppl. vs. 11 πύον cum libris ed. min. vs. 13 pro χόριον Bergkius malebat θριόν: an vs. 6 pro ἔρια reparandum fuerit θριᾶ? vs. 17. 18 ex Dobraei coniectura, v. p. 464, ita proposuit ed. min.

τοὺς σοὺς δὲ κανδαύλους λέγων καὶ χόρια καὶ

βατάνια πᾶσαν ἀφανιεῖς τὴν ἡδονήν.

p. 463, 6 οὐδεπώποτε Pierson. Herod. p. 461. l. 17 scilicet 'Dindorfius ex BL πάνν· πολὺν δ' ἐγώ.' p. 464 fr. II 9 sqq. ita constituēbat Cobetus mneum. IV 131:

ἐγὼ δὲ πρῶτος. τοῖς γὰρ ἐστιωμένοις

10 τὸν καιρὸν ἀποδίδωμι τῆς συγκράσεως.

B. οὐ πρὸς θεῶν ἔμ' ἔθυσας, ἀλλὰ τὸν ἔριφον,
μὴ κόπτ' ἔμ', ἀλλὰ τὰ κρέα.

Vs. 11 ed. min. non recepit Schweighaeuseri supplementum, qui σὺ δὲ πρὸς θεῶν ἔθυσας ἤδη τὸν ἔριφον; neque ἤδη initio versus scripsit, sed in fine pro τὸν ἔριφον mutari posse ἐπεὶ ἔριφον coniecit Mein. Vs. 14 μὴ μοι δῆλον displicuit C. F. Hermann philol. VIII 570 sq. p. 465, 11 κόπτειν cf. ad Alciphr. p. 113 sq. l. 12 Anaxirippus 4, 460 (v. 23) ἐμὲ κατακόψει, οὐχ ὃ θύειν μέλλομεν. Sosip. 4, 482 (v. 20) ἄρα σὺ με κόπτειν οἶος εἶ γε, φίλτατε. cf. infra p. 542.

Vs. 14 ἔχει PL. ἔχειν V. in editione min. bis scriptum oportuit, non solum ad vs. 15. fr. III 6 ed. min. οὐ σίραιον, οὐχὶ γῆθυον, cf. p. 466, ubi l. 5 pro μόνον Gaisf. dedit μονογενῆ: cf. quae ap. Etym. sequuntur. l. 10 'Vs. 8 ξύλ' B' Dindf. fr. IV annot. l. 2 ed. min. Ἐρίθοις scriptum. fr. V Bergkii scribendum proponebat εἶπεν τρικόντυλον κτλ. Vs. 2 PVL πλέον οἶκον: non recte habet ed. min. p. 467 Parasiti fr. I 3 ἄφρονος Τήλεφος: cf. infra p. 85. Nauck. trag. fr. p. 35. Vs. 4 ἐπερωτῶντιάς τι, ὥστε: de hiatus cf. ad Antiph. 3, 81. Vs. 5 τοῖς Σαμόθραξιν εὐχεται scriptum ed. min. p. 468 (2) Bergkii malit χρῆμα δ' ἐστὶ μοι μέγα | φρέατος κτλ. μέγα Toupius, μέτα VL, μετὰ P. p. 469 Poetriae fr. annot. l. 1 scr. ἐπὶ τὸ πλῆθος p. 470 Πονήρας I 1 ed. min. ὁμως λογίσασθαι πρὸς γ' ἐμαντὸν βούλομαι p. 471 (2, 3) τὸ τριῖμ' respicere videtur Pollux VI 18: τὸ δὲ τριῖμ-μα πόμα ἦν μετ' ἀρωμάτων παρὰ τοῖς νέοις κωμικοῖς. adde Athen. I p. 31 e. caeterum v. infra p. 90. ad fr. III annot. l. 3 scr. utrobique 'σηπταί τόσους ABP' p. 472, 3. 4 scr. Casauboni. fr. IV 1 'malim κρεῖσκιον' Mein. ed. min. pro κρεῖσκον. huius generis deminutiva alias fere in σκος et σκη exire ad Hipponactem annotavit Chol. gr. p. 105. Bergkii Lyr. II 649 'antiquitus, inquit, haec (de Θριδακίσκα agit) neutrius sunt generis, nulla ratione principis vocis habita, ut est apud Hippon. fr. 18 ἀσκερίσκον et σαμβάλισκον, cf. etiam μελίσκον apud Alcman. fr. 58. τὸν-σανδαλίσκον

apud Aristoph. habemus Ran. 405. τοῖν σκελίσκωιν apud Ar. Eccl. 1168 num ὁ σκελίσκος primam formam dicamus an τὸ σκελίσκον? cf. Spohn. extr. Od. p. 128. Vs. 3 ὅταν ἦ τι προσφέρων cum Porsono ed. min. fr. V a Clemente Alex. Paedag. p. 209 Pott. afferri annotavit Nauckius phil. V 554: καθὰ καὶ ὁ κωμικός φησί πον· “μύροις | ὑπαλείφεται τὰς χεῖρας, ὑγείας μέρος | μέγιστον ὄσμᾶς ἐγκεφάλων χρηστὰς ποιεῖν”. hoc ποιεῖν etiam Athenaeus praebet altero loco p. 687 d: hinc Nauckius Alexidea ita scripsit:

μύροις

ὑπαλείφεται τὰς ῥίνας, ὑγείας μέρος
μέγιστον, ὄσμᾶς ἐγκεφάλω χρηστὰς ποιεῖν.

cf. philol. VI 419. ad vs. 2 ὑπαλείφεται (ἐναλείφεται) τὰς ῥίνας Brinkius philol. VI 48 comparavit Hipponacteum 40 Bgt. βακκάρει δὲ τὰς ῥίνας | ἤλειπον. p. 473 ad Ποντικῶ ἱ. annot. l. 3 scr. Κάραβον δὲ ἐπικαλούμενον, κωμωδῶν, ἦ κτλ. p. 474 Πρωτοχόρου fr. annot. l. 3 corr. Ἐπιπονώτερον Pythagorizusae I 1 Herwerden p. 73 ἂν δ' ὠμῶν πῆγς requirebat. p. 475 fr. III repone ex Athenaeo ἔδει δ' ὑπομεῖναι pro δ' ὑπομεῖναι, item annot. l. 3. l. 5 utrobique corr. ὁποῖον οὖν AP. Πυλαῖαι (Πυλαία v. infra p. 90). Vs. 4 nuper ita refingebat Cobetus mnem. IV 131: πᾶς ποτ' οὐχὶ πλούσιοι | ἅπαντές εἰσι λαμβάνοντες βασιλικῶν φόρους. B. φόρους μόνον; οὐχὶ δεκατεύουσι γὰρ κτέ. caeterum v. infra p. 90. p. 476 Πυραύνου fr. I 4 πέτεται γὰρ οὐχ οἶον βαδίζει τὰς ὁδοὺς: cf. Phryn. Lob. 372. Mein. hist. cr. 380. Herwerden p. 74: πέτεται γὰρ οὗτος, οὐ βαδίζει τὰς ὁδοὺς. p. 477 fr. IV 2 πάλαι περιπατῶν ἀνδριάς ἀλετῶν ὄνος Mein. ed. min. scripsit, comparavit Alexid. 3 387 (1). ἀνδριάς: cf. Hipponact. 590 (10) ed. Bergk. Horat. epist. II 2 83: 'statua taciturnus exit.' de Sicyonii fr. cf. infra p. 90. Fritzsche Eupol. vers. fragm. p. 14. p. 478 Σπονδοφόρον annot. l. 2 λαρχία Bk. ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ (ita con. ed. mai.). priora ed. min. sic exhibuit: ἀπόλαβε. B. τοῖν δ' ἐστὶ τί; A. ὃ παρ' ὑμῶν ἐγὼ κτλ. quae in add. ib. p. XVIII ita scribi posse coniecit editor:

ἀπόλαβε.

τοῦτο δὲ τί ἐστὶν; *A.* ὅ τι ἐστίν; ὁ παρ' ἱμῶν ἐγώ κτλ.
p. 742, ubi Hermanni probabat coniecturam epit. doctr. m.
VII hoc tentantis: ἀπόλαβε | τουτί. *B.* τί τοῦτο δ' ἐστίν;
ὁ παρ' κτλ. Vs. 6 (5) pro οὐ δεδώκαμεν Hirschigio
bendum videbatur οὐδ' ἐδώκαμεν diss. p. 54. Mein. ed.
p. XVIII. οὐκ ἐδώκαμεν Mein. infra p. 91. ed. min. p.
Hirschig. annot. cr. p. 9. 30. *Συναποθνησκόντων*
4 Ahrens de Crasi p. 9: οὐδ' ἂν ἀδικοῖ γ' οὐδὲν οὐ-
; οὐδ' ὑβρίζοι τὰν ἐκῶν. annot. l. 6 scr. Eust. ad Od.
480 fr. III Hirschigius annot. cr. p. 13 corrigebat:

ὅστις δὲ πλεῖ θάλατταν ἢ μελαγχολᾷ κτλ.

n Cobetus mnem. IV 316. cf. V. L. 121. Vs. 2 θανάτα
των τῶν τριῶν Vindob. *Συντρέχοντες.* fr. I cf. Her-
d. p. 74. p. 481 (2) ad vs. 2. 3 Eustathii memoriam at-
Nauckius (philol. VI 419) p. 1770 12: συμφωνεῖ δὲ τῇ
ηρικῇ περὶ οἴνου γνώμη καὶ τό "ἐπειδὴν δειπνῶμέν
ι, τότε πλεῖστα λαλοῦμεν ἅπαντες" (Metag. 2, 752 ubi
ισtari haec poterant). συντελεῖ δέ τι καὶ τό "οἶδε Διόνυ-
: τὸ μεθύσαι μόνον, εἰ δὲ νέον ἢ παλαιὸν οὐ πεφρόν-
ε." p. 482, 7: v. anon. 4, 604 sq. ad *Συρακόσιον*
iot. l. Ἀλέξιδος p. 483 *Ταραντῖνοι.* fr. I. II. cf. add.
M. Vs. 7. 8 λόγοι | λεπτοὶ διεσμιλευμένοι τε φροντί-
; | τρέφουσ' ἐκείνους: cf. Plat. Rep. p. 607 C: οἱ λεπτῶς
μνῶντες ὅτι ἄρα πέρονται, quae ex comoedia derivavit
rgk. Lyr. II 1072 (140). Vs. 11 sq. sic constituebatur Co-
lus mnem. IV 317:

δεσμωτηρίου

λέγεις διαίταν. πάντες οὕτως οἱ σοφοί

διάγουσι καὶ τοιαῦτα κακοπαθοῦσί που;

A. τρυφῶσιν οὗτοι πρὸς ἑτέρους. ἄρ' οἶσθ' ὅτι κτέ.

v. 16 *Φᾶνος* ed. min. v. infra 91. annot. l. 4 in min. ed.
x. 'Vs. 4' pro 'ibidem' ad imae paginae annot. cf. Mein.
lect. anthol. p. 121. de Ananio adversatur Bergk. Lyr. II
317. p. 484 extr. cf. Bergk. ib. fr. III vs. 5 τὸ καλούμενον
ζῆν τοῦτο διατριβῆς χάριν | ὄνομ' ἐστίν, ὑποκόρημα κτλ.
na ed. min. p. 485 vs. 14 pro ὅς δ' ἂν πλεῖστα γελάσῃ

καὶ πίη Hirschigio annot. p. 13 legendum videbatur ὅς δ' ἄν πλείστα φάγη τε καὶ πίη, conferebat Alexid. 3, 518 (31). fr. IV 4 ἄν οἴνου μόνον | ὁσιμὴν ἴδωσιν: de hoc quidquid est metaphorae cf. Nitzsch. ad Hom. Od. I p. 152 not. ὁσιμὴν πίωσιν Herwerd. p. 75. Vs. 7. 8 ἐπὶ δὴ τὸν γόητα Θεόδοτον | καὶ (pro ἧ) τὸν παραμασύντην ἴδω τὸν ἀνόσιον scribebat Hirschig. annot. p. 14 (cf. diss. p. 40 sq.), 'de uno enim, inquit, Theodoto sermo est.' v. Mein. annot. p. 486. Vs. 9 τὰ λευκά τ' ἀναβάλλονθ' Hirschig recte de oculis lascive motis interpretatus est in diss. p. 41, cf. annot. cr. p. 14. vide quae infra p. 91 et in Athen. spec. II p. 24 Meinekius dixit. τὸ φθαλμὸν παραβάλλεις Ar. Nub. 362. ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν Alexid. 3, 492 (3). huccine pertinuerit eiusdem Alexidis πολεὶ λευκά καὶ βλέπ' εἰς . . 3, 462 (1, 7), alii iudicent. Vs. 10 Dobraeus l. c.

ἦδιστ' ἄν ἀναπήξαιμ' ἐπὶ ξύλου λαβών.

cf. Hirschig. diss. p. 13. 41. annot. cr. 14, qui ἀναπήξαιμ' ἄν, quod non necessarium. annot. l. 3 scr. 'Vs. 1' l. 4 'Vs. 3 εὐθέως AB.' l. 15 scr. ἀβρά p. 487 Τιτθῆς fr. I 4. 5 διατριβήν cf. Fritzsche Ran. p. 224. annot. l. 6 scr. 'Eust. ad Od.' p. 488 extr. cf. ad Diph. 4, 408. p. 489 fr. III Cobetus mnem. IV 317 ἄλλ' ἔγχεον | αὐτῷ Διὸς ἔτι (pro γε) τῆδε σωτήρος, 'namque haec, inquit, omnium ultima ἐγχεῖται κύλιξ e convivio abituris.' annot. extr. cf. Cobet. Orat. p. 106. p. 490 Τραυματίου fr. II 5 ed. min. εὐπόρους | ἐν τοῖς ἀπόροις, βλέποντας ἀθλ. v. infra p. 91. adde quae Patakis philol. VIII 523, Herwerden p. 76 tentarunt. de Trophonii fr. I cf. Fritschii Eupol. vers. fragm. p. 14, qui vs. 3 ὡς ἀνίητοι τε βοᾶν εἶτε (i. e. εἶητε) καὶ πίνειν μόνον. 'pro ἀνίητοι, inquit, cum Sylburgio ἀνίητοι et pro πονεῖν cum Palmerio Exerc. Cr. p. 513 πίνειν corrigendum est.' πίνειν etiam Hirschigio probatum annot. p. 5. annot. l. 10 de Eubulo cf. 3; 208 (1) suppl. p. 492 (3) Photius et Suidas non habent fabulae nomen, iidem θεάσασθαι praebent et οὕτως, quod om. Antiatticista. Τυνδάρεω fr. vs. 1 Herwerden aut ἀνθρώπος εἶναι μοι Κυρηναῖος δοκεῖ scribi potuisse opinabatur p. 77, aut producta prima syllaba, ἀνθρώπε, Κυρηναῖος εἶναι

μοι δοκῆς. p. 493, 8 Hermesianactis versu Hermannus opusc. IV 251: ἄνδρα δὲ Κυρηναῖον ἕσω πόθος ἔσπασεν Ἰσθμοῦ. Ὑπνου fr. I 4 aliter scribebat Patakis l. c. Vs. 8 τίς οὖν σιαύτην παῖς ἔχων ἔστιν φύσιν; Herwerden p. 78. p. 494 2) vs. 4 πωλεῖν ἀδείπνοις ἃ παρέθηκ' αὐτοῖς ἰδεῖν scribendum videri infra significavit Mein. p. 91 et in min. ed. cf. pschig. annot. p. 14. fr. III Cobetus mnem. IV 317 'demonstrat ἦν, inquit, scripsisse poetam ἐπεδείπνει pro ἐπιπνεῖ.' de Hypobolimaeo cf. add. p. 91. Vs. 3 τῆς τοῦ βασιλέως ταῦτ', ἀπνευστί τ' ἐκπιῶν cum Dindorfio ed. min. πῦ βασιλέως τοσαῦτ' Bergkii. annot. l. 1 scr. χυτῆδες: p. 495 Phaedri I 8 Herwerden p. 79 pro tradita scriptura σπνεηγημένος restituendum iudicat συμμεμιγμένος | πανερόθεν Vs. 13 non recte ed. min. exhibet ἀδάματος pro εσ εσod erat: ὁ δὲ πόθος | ἀδάματος. ad vs. 16 cf. add. p. 1. annot. l. 3 scr. 'ad Iliad.' fr. II 3 corr. ἐποίησε ad annot. adde infra p. 91. Vs. 4 οὕτω L et Eustathius: neutrum & recte habet. συνεστρόγγυλον: cf. Cobet. V. L. 376. p. 106 cf. infra p. 91. ib. v. Dobraei et Hermannii ad Philisum coniecturas. p. 499 Φιλοτραγωδοῦ fr. εὐ φέρειν tiam Vindob. Φιλοῦσα. fr. I 3. 4. 5 Hirschigio annot. p. 15 sunt Athenaei verba paucis mutatis et additis in senarios relata. p. 500 (2) v. infra p. 91. p. 502 in c. fab. fr. I nescio an ad Hesionam referendum sit. vs. 7 τὸ τοῦ πόλου τοῦ παντός ἡμισφαίριον attingit Gerhardus in comm. acad. Archemoros und die Hesperiden' 1838 p. 40. vs. 13 τὸ πέρας οὐκ ἀνῆχ' ἕως κτλ. ascribam totum Eustathii 1348 ext. locum: δῆλον ἀπὸ λοπάδος, ἦν σεμνύτων τις παρὰ τῷ λιπνοσοφιστῇ ἀστειῶς ἔφη τό "παρετέθη ὑπερήφανος ὄψουσα τῶν ὠρῶν λοπάς, τὸ τοῦ πόλου παντός ἡμισφαίριον", ὁ καὶ (p. 1349) κατασκευάζων ἐξ ὁμωνυμίας ἀστεριων πρὸς ζῆα ἐδώδιμα λοπάσιν ἐψόμενα φησὶν ὡς "ἀπαντ' ἐκεῖ ἐνῆν τὰ οὐράνια καλά, ἰχθυῖς, ἔριφοι, σκορπίος" & δηλαδὴ καὶ ἐν οὐρανῷ εἶσιν. εἶτα εἰπὼν ὡς "ὑπέφανεν ὄψιν ἡμίτομα τοὺς ἀστερίας," ἐπάγει "περὶ ταύτης ὁ πᾶς ἀγὼν ἐπ' ἐμὲ κατήντα. τὸ πέρας (ἤγουν ὕστερον) οὐκ ἐπῆκα, ἕως τὴν λοπάδ' ὀρύττων ἀποδέδειχα κόσκινον."

κτλ. annot. l. 2 scr. *γενόμενος οὐ τὸ κτλ.* l. 4 scr. 'Vs. 1'
 l. 7 scr. Eustathium l. 8 'Athen. VI' caeterum cf. Mein. ad
 Scymn. praef. p. XIX. ad Euangel. 4, 573. l. 22 scr. ὄζουσα
 τῶν Ὠρωῶν. de Theocrito v. Mein. ed. III p. 199. p. 504 an-
 not. l. 10 scr. 'Vs. 7' p. 505 (6, 6) cf. add. p. 92. de im-
 munitate illa cf. Boeckhii ad Oec. civ. Ath. ed. II add. p. VII.
 p. 506 (7, 4) Hirschigio annot. p. 15 reponendum videba-
 tur: οὐ μήτε πράττεται τέλος | μηδεὶς παρ' ἡμῶν. Dobraeus
 Aristoph. p. 30: οὐ μήτε πράττοιτ' ἂν τέλος | μηδεὶς ἂν
 ἡμᾶς, μήτε τιμὴν δόντα δεῖ | ἐτέρῳ λαβεῖν. p. 507 (8)
 vs. 4 ὧν μὲν πεπόριεν ed. min. v. infra p. 92. cf. ad Alciphr.
 p. 123. vs. 8 fort. ἀφείλεθ' ὅσα δεδωκῶς ἦν πάλιν, v. add.
 l. c. Hirschigius l. c. p. 16 vs. 1 τοὺς εὐτυχοῦντας πολυτελῶς (pro
 ἐπιφανῶς) | δεῖ ζῆν propter Athenaei verba huic eclogae
 praemissa. Vs. 3 articulum inserebat Cobetus mnem. IV 317:
 ὁ γὰρ θεὸς ὁ δεδωκῶς τὰγαθὰ Vs. 4. 5 Hirschigius: τού-
 τους μὲν, ὧν πεποίηκεν, οἶεται χάριν | ἔχειν ἑαυτῶ· τοῖς
 δ' ἀποκρυπτομένους τε καὶ | πράττειν κτλ. Vs. 7 'sub ἀνελευ-
 θέρως latere videtur, inquit, εὐτελῶς, sed non expedit.' fr.
 IX in min. ed. ita scriptum cum Hermanno epit. doct. metr.
 p. XIX:

μὴ ὦρασι μέχ

τὰ τῶν κακῶν ἴκοιθ' ὁ τοὺς θέρμους φαγῶν,

Vs. 6. 7 Eustathius habet ad Od. 1863 58: λέπος· οἶον "οὐ-
 δενὸς γὰρ πῶποι' ἀπέβαλεν ὀσπρίου λέπος." p. 508 fr. X
 2: de Erfurdti et Hermanni sententia v. infra 92. Cobetus mn.
 IV 132 ita scribebat:

ὄρᾳς, δυοῖν τούτων ἔχειν δεῖ θάτερον.

de vs. 3 *στρατεύειν* et vs. 6 *τρίχες λυποῦσιν ἡμᾶς* v. add.
 92. annot. l. 19 scr. 'Eustathius ad Od.' p. 510 (12) et
 add. 92. annot. l. 8 scr. 'Vs. 5' p. 511 (13) Hirschig. annot.
 p. 16 scripsit ὄση 'στι (pro ὡς ἔστι) κατακεῖσθαι πρὸ
 δειπνου συμφορά· annot. l. 2 verba ἐπὶ τῆς τραπέζης non sunt
 Athenaei, sed Suidae v. ἀνακεῖσθαι. κατακεκλίσθαι. p. 513
 (14) annot. l. 5 scr. 'p. 1422 48' fr. XV 2 ὁ μὲν ἀπογη-
 ράσκων ἀηδῆς γίνεται ed. min. v. infra p. 92. alterum pro-
 bavit Nauck. philol. VI 416. l. 1 a f. scr. πίνοντας ἀπὸ.

p. 513 (18) vs. 3 ἄν τις Coraes, vulgo ἄν τις (cf. Herwerd. p. 80). 'malim τοιαῦτα. τουτωνὶ τίς ἄν εὔροι φάρμακα...' Mein. ed. min. p. XVIII. 'Vs. 4 forsān ἔρων γ'.' ib. p. 761. p. 514 (20) annot. l. 1 scr. ἐθανμάζετο δὲ καὶ fr. XXI annot. l. 8 τὸ διορίζεσθαι ἀβεβαίως ed. min. 'id ut per crasin coalescat.' p. 515 fr. XXII est Athen. I p. 34 c. d. ad XXIV l. 6 adde: cod. D Harpocrat. p. 181 Bk. l. 3 a f. cf. Lobeck. Ρημ. p. 18. p. 516, 10: idem Cobetus V. L. 379. p. 517 (29) l. 11 scr. ἐν caeterum v. ad 3, 411 suppl. fr. XXX 5 cf. Steph. Byz. I 283 20: Εὐβοία, νῆσος μία τῶν ἑπτὰ. annot. l. 2 scr. 'servavit etiam Stephanus ap. Constantinum... et e Stephano, ut videtur, omisso' etc. p. 518, 13 scr. 'vs. 6 ἔσχάτην pro ἐβδόμην.' fr. XXXII l. 4 scr. διαφερόμενον τυγχάνει. fr. XXXIII cf. Fritzsche Ran. p. 111. 112. p. 519, 2 hodie μάλα χαῖρε fr. XXXIV l. 2 iam ita scribit Meinekius:

τίς δῆθ' ὑγιαίνων νοῦν τ' ἔχων τολμᾷ ποτε
γαμῆν προδιαπραξάμενος ἦθεον βίον;

h. e. 'ein junggesellenleben.' p. 520, 9 scr. habet B fr. XXXVI supra Vindob. codicis auctoritate ad Atthidem relatum, v. p. CCIII. fr. XXXVIII 2 pro ἄλλος Nauckius proponebat μάλλον philol. VI 419. p. 521 fr. XXXIX in altera editione ita scriptum:

οὐκ ἔστ' ἀναισχυντότερον οὐδὲν θηρίον
εἰσορᾶν γυναικός· ἀπ' ἐμαυτῆς ἐγὼ τεκμαίρομαι.
εἰσορᾶν suprasc. p. m. Vindob. cf. Arsen. Leutsch. II p. 584.

fr. XL cf. Leutsch. ib. 589. Nauck. trag. fr. p. 361. fr. XLI οἱ δὲ Μενάνδρου om. Vind. p. 522 fr. XLVI τοῦ φρονεῖν Gaisf. fr. XLVIII Bk. Poll. Ὑπερίδης δὲ καὶ γηροβοσκὸν εἴρηκε, καὶ Ἄλεξις γηροβοσκεῖα. fr. XLIX οὐλόκομος Bk. p. 523 fr. L ib. δακρυρροοῦντα ad fr. LIV adde Poll. II 197: καὶ πτερνίδες ἐν τῇ μέσῃ κωμωδίᾳ καλοῦνται οἱ πνυθμένες τῶν ἱατρικῶν λεκανίδων. p. 524 (62) M. Schmidt. de dithyr. p. 260: τὸ παναρμόνιον τὸ καινὸν ἐντείνων, τέκνον. p. 525, 1 scr. poterat l. 2 ἔρειξον fr. LXVII^b om. ed. min. v. infra p. 92. fr. LXVIII ἐπιλησιμόνη v. ib. cf. supra p. XLVI. fr. LXIX ex his quae sunt apud Cram. An. Ox. I 224 sq. unum φορμῖς ἰσχάδων Alexidi datum ed. min. p. 526 fr.

LXXIX ἐπὶ Σάγγρα: cf. Mein. Vind. Strabon. p. 61. p. 527
Alexideis in ed. min. hoc additum:

LXXXII

Eustathius ad *Hiad.* 863 29: καὶ Ἄλεξις ὁ κωμικὸς λευκό-
πυγον ἔφη τὸν ἄνανδρον. cf. app. prov. Gott. III 62.

Antidotus. p. 528 *Πρωτοχόρον* I 1 'malim κατὰ στάσει,
ut sit *confertim, denso coetu.*' Mein. ed. min. p. 529 inc.
fab. 'forsan Θάσιον ἔγχει δὴ λαβών· | ὅτιοῦν γὰρ ἄν μου.'
ibid. apud Pollucem VI 100, ὀλκαίου δὲ Ἀντίοχος· ἔστι
δὲ ὀλκαῖον ᾧ τὰ ἐκπώματα ἐναποτίπτουσιν, fortasse *Anti-*
doti nomen reponendum esse in hist. cr. p. 416 dictum: cf.
Bergh. Lyr. II 575.

Axionicus. p. 530 *Tyrreni* fr. I annot. l. 13 scr. 'Vs. 4
et l. 15 ἀποτυμπανιστή. Bothius ἀποτυμπανίστις. p. 531,
4 *Aeschyli* fr. 56 vs. 10 τυπάνου δ' εἰκὼν addidit Nauck. Ar.
Byz. p. 147. ad fr. II cf. add. 92. *Phileuripidis* fr. I 6
φέρων pro φέρω *Iacobsius.* p. 532 vs. 13 *Μοσχίων:* cf.
Mein. 'monatsb. d. k. pr. akad.' 1855 p. 111. annot. l. 21
τὰ δὲ ταρήχη μήποτε καὶ ὡς ἀισχροποιούντος. p. 533 af-
ferendum erat, quod in hist. cr. p. 417 descriptum est, *Phi-*
leuripidis fragmentum

II

οὕτω γὰρ ἐπὶ τοῖς μέλεσι τοῖς *Εὐριπίδου*
ἄμφω ροσοῦσιν, ὥστε τᾶλλ' αὐτοῖς δοκεῖν
εἶναι μέλη γιγγρατὰ καὶ κακὸν μέγα.

Athenaeus IV p. 175 b: καὶ Ἀξιόνικος ἐν *Φιλευριπίδῃ* Οὐ-
τω γὰρ κτλ. Vs. 3 γίγγρατα BP. γίγατα Bergk. *Θίλινα*
annot. l. 5 cf. C. Keil. anal. epigr. p. 244. p. 534 *Χαλκιδι-*
κοῦ fr. I cf. add. 93. p. 535 fr. II 3 cum *Emporio* (v. i. a. p.
p. 93) ed. min. scriptum:

συντιθαῖς, οἷον διαίνων, ἔντερ' ἀλλ' καὶ σιλφίω
fr. III 1 scr. ἀμῖς Vs. 2 θυῖα Vs. 3 ommissa est alterius per-
sonae nota. p. 536 inc. fab. I in min. ed. Grotii exhibet
lectionem editor: ἀνήρ δικαίως τὸν τόκον λύπας ἔχει. *ibi-*
dem hanc proposuit coniecturam: δίκαιός ἐστι τὸν τόκον λύ-
πας ἔχειν. *Nauckius philol.* VI 419: αὐτῶν δικαίως τὸν τό-
κον λύπας ἔχει. *Iacobsius lect. Stob.* p. 42: δίκαιος ἀπὸ τῶ

ἰκων λύπας ἔχειν, quod nuper ad Stob. I p. IX probavit einekius.

Epigenes. p. 537, 4 scr. fragmentum alterius fabulae scriptionem ed. min. p. 1284 ΒΑΚΧΙΑΣ fecit editor, in ngulis Athenaei testimoniis ἐν Βακχία scripsit. p. 538 (3) m infra 93 correctum: τὸ σκύφος ἔχαιρον δεχόμενος. Ἡ- υίνης fr. I 3. 4 in min. ed. ita exhibiti ut in annot. huius pag. significavit editor. annot. l. 1 scr. Athenaeus XI p. 539 fr. Η 4 ἄμὸν scriptum. Μνηματίου vs. 3 scr. τί καθ' ἕαστον ἢ λέγειν; p. 540, 1 apud Arrian. I 23 7. 8 hodie Πιξώ- τρος cum A scriptum: cf. de his nominum formis C. Keilium philol. V 657. zeitschr. f. d. alt. 1852 p. 271. ad annot. in- a ascriptam cf. Nauck. philol. V 678. (aliter haec compo- sibat Stiehle ib. p. 154). in Ποντικοῦ fr. Bk. Poll. et ed. in. τρεῖς μόνους | σκώληκας ἔτι τούτους μ' ἕασον κατα- ργεῖν, ut hac pag. proposuerat Mein. δέ μ' ἕασον Par. A. postremo loco in min. ed. allatum est ex Hesychio δια- ἴνειν: προπίνειν. Ἐπιγένης, v. infra p. 93. apud schol. pollonii l. c. hodie recepta est Lobeckii emendatio.

Dromo. p. 541 Psaltria fr. I vs. 5 Herwerden p. 80 ddebat 'interpolatori iocum non ita obscurum explicantī.' fr. II vs. 2 idem requirebat ἀφεῖλε τὰς τραπέζας pro πε- εῖλε comparato Philyll. 2, 857 (1). p. 542, 7 scr. 'et XIV'

Diodorus. p. 543 Ἐπικλήρου vs. 2 Hirschigio annot. 16 propter vs. 21 scribendum videbatur: ὡς σεμνὸν ἔστι ἢτ' αἰὲν νενομισμένον p. 544 (v. 11) pro συγκατακλιθεῖς erwerd. p. 81 συγκατακλιθεῖς: cf. Cobetum mnem. II 323. Vs. 15 scr. εὐπρεπεῖς Vs. 29 δυναστῶν] δυνασιῶν BP; Cobe- s Orat. p. 61 'nulli erant Athenis, inquit, δυνάσται. vera lectio let in lectione codicis, olim depravata in reliquis apogra- iis, δυνασιῶν, nam poeta dederat δὴ ἀστῶν.' cf. mnem. 317. Aristot. polit. p. 1278 34. Vs. 35 pro οἷς ἐπειδὴ προσεργῶν Herwerden 'necessaria mutatione' rescribemat οἷς τεῖ τις προσεργῶν, | ἄφανιδας . . . καταφαγῶν, | ἴα καὶ ἰδ' ἔφασαν αὐτὸν ἠρισθηκέναι. p. 545 (vs. 40) ed. min. ἔειτ' αὐτοῦ φράσαι, | πόθεν τὸ θιμίμα τοῦτο λαμβάνει. p. 546 inc. fab. vs. 5 τὴν ἔσομένην καὶ ταῦτα μέτοχον

τοῦ βίου, quamquam defenditur exemplis a Dobraeo ad Plut. add. vs. 546, Fritzschio Ran. 704 allatis, cf. Mein. Vind. Strab. p. 185. 186, nuper tamen idem Diodori verba sic potius scribenda putavit:

τὴν ἐσομένην μετὰ ταῦτα μέτοχον τοῦ βίου.

Dionysii Θεσμοφόρος. p. 548 (v. 28. 29) cf. infra p. 93. quod in annot. p. 550 proposuit Mein. ἃ τῶν ἰδιωτῶν ἐσθ' ἔνεκα γεγραμμένα, Nauckio philol. VI 420 fortasse ἃ τῶν βεβήλων scribendum videbatur: v. ad Sophoclis fragm. p. 130 (148). Vs. 29 'fortasse κενὰ μᾶλλον ἐστὶν ἢ οὐδέπω' Mein. ed. min. Vs. 34 sq. Hirschigius p. 17 propter vs. 35 τὸν τῆς τέχνης | καιρὸν δ' ἀπολέσης, προσαπόλωλεν ἢ τέχνη. de vss. 41 sqq. cf. add. 93. Vs. 42 librorum lectionem ἀγωνίαις Mein. ad Men. p. XVII ἀγωνίας scribebat, atque ita infra p. 93. in min. ed. corr. annot. l. 27 'ἀγωνίαις libri, ἀγωνίας conieci' etc. p. 552 Ὀμωνύμων fr. I 10 κὰν τέμαχος ἐκκλέψης τι Herwerden p. 81. Vs. 11 scr. ἐμόν. de vs. 15 sq. cf. infra p. 93. vs. 18 Nauckius philol. VI 420 postulabat: τί δεῖ λέγειν τὰ πολλὰ κτλ. annot. l. 1 scr. Athenaeus IX p. 553 supra scr. ΟΜΩΝΥΜΟΙ. fr. II 2 τῆ σχολῆ... καταχρώμενον Herwerd. l. c. vs. 5 Emperii coniecturam v. add. 93. Mein. ed. min. 'ipse tentaverim, inquit, ἦσυχια καθιέναι δ' ἐπὶ τῆ βακτηρίᾳ. de καθιέναι cfr. Lobeck. ad Aiac. v. 250.' ΑΙΜΟΣ vel potius ΑΙΝΟΣ fabulae titulus cur loco suo motus sit ed. min. v. infra p. 94. cf. Nauck. trag. fr. p. 617. p. 554 Σφζούσης fr. I 2 cf. Welckeri opusc. III 507. Vssing. vas. gr. nom. p. 155. p. 555 (2) v. infra 94 inc. fab. vs. 1. 2 cf. Nauck. trag. fr. p. 617. 618. Vs. 3. 4 idem inter tragicorum adespota recepit p. 720. Vs. 5 αὐτὸς πενόμενος τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει Hirschigius annot. p. 17. ita in monost. 43 legitur. cf. Mein. Stob. vol. II p. VII. Nauck. trag. fr. p. 618, qui Vs. 6 in adesp. p. 721 collocavit. ad Dionysium comicum hanc scholiastae Hippocratis notitiam Drembergius referebat 'notices et extraits' p. 209: ἐπιμυλάδα Βακχεῖος ἐν β' καὶ Πασικράτης ἐν τῷ ἐξηγητικῷ τοῦ Μοχλικοῦ ἐπιγονατίδα· Διονύσιος δὲ Ψικάτορα τὸν κατὰ Σέλευκον ἱστορῶν φησιν·

τάδ' εἰς τοῦμπροσθεν ἀδυνατεῖ μύλης ὑπο·
 καὶ Ὅμηρος (Od. η 104 v. schol. cf. Daremb.) “αἱ μὲν ἀλε-
 τρεῖουσι μύλης ἐπιμυλάδα καρπόν.” ἐμοὶ δὲ δοκεῖ τὸ ἐπι-
 κείμενον τῇ ἐπιγονατίδι δέρμα ἐπιμυλάδα εἰρηκέναι, διὰ
 τὸ ἐπὶ τῇ μύλῃ εἶναι. ἔνιοι δ' ἐπιμυλάδα φασὶν εἶναι τὰς
 πλατείας ἐπιφύσεις· ἐπιγουνῖς δὲ τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ
 γόνατος “οἶην ἐκ ῥακέων ὁ γέρον ἐπιγουνίδα φαίνει” (σ 74).
 in ed. pr. (v. Schneidew. g. g. a. 1852 p. 427) Διονύσιος
 λέ κομψικάτονα τὸν κατὰ σέλα ἱστορῶν φησίν· “τὰ δ' εἰς
 κλ.” quae cum Dübnero ita refingebat: κομψικώτατα τὸν
 κατασκελῆ... “τὰ δ' εἰς τὰ πρόσθεν ἀδυνατεῖ μύλης ὑπο.”
 id quae Schneidewinus ‘zu bemerken wäre nur, inquit, dass
 auf jeden fall in μύλης ὑπο eine obscene dilogie liegt, wie
 ἄλειν, molere, μύλλειν u. dgl. aehnlich gebraucht werden.’
 in altera ed. Διονύσιος δὲ Νικάνορα (Diod. XIX 92 vel
 etiam Ὑψικράτορα s. Ὑψικράτην)... φησίν·

τάδ' (τὰ δ') εἰς τὸ πρόσθεν ἀδυνατεῖ μύλης ὑπο.
 ibidem de Dionysii aetate quaeſivit, quam cum Clintono circa
 a. 320 posuit. de Archestrati (hist. cr. 419) temporibus cf.
 Mein. in Ath. exerc. II p. 43 sq.

Eriphus. p. 556 Aeoli annot. l. 4 proverbialem versum
 habet Macar. VI 25. Meliboeae I 6 ed. min. B. παρ'
 Ἐσπερίδων, ὦμην γε. A. νῆ τὴν Ἄρτεμιν, | φασὶν τὰ χρυσᾶ
 μήλα ταῦτ' εἶναι. B. τρία κτλ. v. supra ad Antiph. p. CLXIII,
 ubi Bergkii ascripta est coniectura. Vs. 14 Hirschigio p. 17
 legendum videbatur εἶχεν i. e. arbor. ad annot. l. 10 cf. add.
 94. p. 558, 1 scr. Athenaeus II l. 3 scr. δὲ ἦν καὶ fr. III
 infra ita scribendum conieci: ταῦτ' ἄρα πένητες κτλ. cf. Ar. Pac.
 617 ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν, | οὔσα συγγενῆς ἐκείνου.
 Men. 4, 101 (2) σὺ δὲ μικρολόγος ἄρ' οὐ θέλων καινὰς
 πρῆσθαι. adde Alexid. 3, 494 (3) διὰ ταῦθ' ὁ πόρνος
 οὔτος οὐδὲ τῶν πράσων—ἐπιδειπνεῖ· τοῦτο δ' ἦν ἵνα
 κτλ. fr. IV Cobetus mnem. IV 318 (cf. Orat. 106) ita re-
 dintegrabat comparato Eubulo 3, 203:

ἐκπεπτήθηκας πρὶν ἀγαθοῦ πρῶτα δαίμονος λαβεῖν,
 πρῶτα δαίμονος Dindorfii est, libri πρῶτον δαίμονος, Mein.
 car. crit. p. 74 δαίμονος πρῶτον.

Eubulidis Comastae. p. 559 vs. 1 δέη ante Dindorfium. ad vs. 2 cf. add. p. 94. annot. l. 4 scr. ἐν δράματι Κωμασταῖς

Heniochus. p. 560 Γοργόνες. annot. l. 1 scr. Ἠνίοχος Γοργόσι Πολύευκτος. ὁ βοῦς ὁ χαλκοῦς cf. infra p. 94. adde Bergk. in 'zeitschr. f. d. alt.' 1845 p. 979 sqq. qui de Heniochi aetate ib. dixit p. 981. p. 561, 6 a f. scr. utramque 3 a f. scr. 'Vs. 5' p. 562 de Trochili fr. cf. Bergk. l. c. 981 sq. Vs. 3 ed. min. σὺ δέ | Παύσωνι φῆς τὸ δαῖτα προσλελαληκέναι; Vs. 6 Nauckius philol. VI 420 καὶ γὰρ οὐκ ἀγέλαιόν ἐστ' ἕως i. e. 'non quotidianum.' Vs. 10 cf. infra 94. Bergk. l. c. 982: ὡς δ' αἰεὶ ποτε | περὶ τοῖς κνάμοις ἔσθ' οὗτος ὁ σοφιστῆς τέως. annot. l. 9 scr. 'AB προσλελαληκέναι.' l. 12 cf. infra 94. p. 563 inc. fab. vs. 1 cum libris ed. min. ἐγὼ δ' ὄνομα τὸ μὲν καθ' ἐκάστην ἀντίκα | λέξω: pro illo Grotius ὀνόματα μὲν. καθ' ἐκάστης etiamnunc in praef. Stob. II p. XI de coniectura propositum.

Vs. 16. 18 Mein. ib. 'συνοῦσαι] συνόντε, inquit, requireret Cobetus V. L. p. 70 et δι' ὦ' p. 564, 14 ἔλευθέρια Vind. l. 26 ἐταράττετον. attingit hoc fragmentum Bergk. l. c. p. 981.

ad Heraclitum comicum p. 566 f. referri posse Goettlingius Hesiod. p. LXII opinabatur illud Zenobii II 19, ἀντόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἵενται: οὕτως Ἡράκλειτος ἐχρησάτο τῆς παροιμίας. v. Schneidewinum p. 37. Mein. 2, 112 ad 2, 542 (14) suppl. p. LXXXV.

Mnesimachus. p. 567 Alcmaeonis fr. Cobeti Diog. La. ὡς Πυθαγοριστὶ θύομεν τῷ Λοξίᾳ. ad Busiridis fr. cf. add. p. 94. p. 568 Λυσκόλου vs. 3. 4 ed. min. B. πῶς ἔτι | μετριώτερ', ὧ δαιμόνιε, πῶς; A. σύντεμνε καὶ πλ. Hirschigius p. 17 ita scribebat: πῶς ἔτι | μετριώτερ' ὧ δαιμόνι; A. ὅπως; σύντεμνε καὶ | ἐπεξαπάτα με. idem Cobetus mem. IV 113, qui vs. 6 cum Dawesio (misc. p. 210) scripsit ἰχθύδι', ὄψον: v. Mein. ed. mai. p. 569 Ἴπποτρόφου vs. 22 χάσκεις οὗτος; Cobetus mem. IV 318. p. 571, 3 apud Photium] v. Harpocr. p. 86 5. p. 573, 18 ἡλικατήνος B (non C ut ed. min.) p. 574, 3 item in min. ed.

scr. 'pro πολυπόδιον' l. 12 ἄρκτος (an ἄρκος) v. infra p. 95. ibidem dictum de p. 576, 11 βᾶρος. ad Ἰσθμιονίκου fr. ed. min. confert Athen. VII p. 282 d. p. 578 Φιλίππου fr. II 4 nescio an om. interrogatione ita sit scribendum: ἀρά που | ὀπτὴν κατεσθίουσι πόλιν Ἀχαιϊκῆν. fr. IV scr. Athenaeus VIII p. 579, 5 ita illa in C leguntur, Eustathius haec habet: ἐξ αὐτῆς (φύσης) δὲ καὶ τις ὀψοφάγος λοπαδοφυσῆς ἐσκόφθη.

Philisci inc. fab. I p. 580 cf. infra 95. Nauck. trag. fr. p. 637. fr. II ὁ Πειραιεύς de paenultima correptione cf. vol. IV p. 538. de quinto quodam apud Pollucem fragmento v. add. p. 95. hoc loco apponenda ex hist. cr. p. 424 haec:

S I M Y L V S

ΜΕΓΑΡΙΚΗ

Pollux X 42: τάχα δὲ καὶ περιστρώματα εἴρηται γὰρ παρὰ τε Φιλίστῳ ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ ἐν τῇ Σιμούλου Μεγαρικῇ.

Sophilus. p. 581 Παρακαταθήκης fr. vs. 2 Cobetus V. L. 123: 'in unico, inquit, codice Marciano est χαρίεν οὐχι Β et ὑποχεινωμάσαι: in his latet ὑποχεῖς κωμάσαι (non satis distinctis ut saepe K et IC), in illis οὐχι ἸΒ id est:

οὐχι δώδεκα

κυάθους, ἀνεβόησέν τις, ὑποχεῖς;

de ὑποχεῖν v. Mein. annot. p. 582. vs. 4 κατακλινεῖς Herwerd. p. 81. cf. supra CCXIX. p. 582, 9 scr. Τάναγρα. Συντρέχοντες. 'forsan ὁ πορνοβοσκὸς μὲν ὑπὸ κνισολοιχίας.' Mein. ed. min. sed BP teste Dindorfio non habent γὰρ μὲν sed γάρ με. Φυλάρχου fr. I στρηγιῶ: cf. ad Diph. 4, 429 (48).

fr. II p. 583 Nauckius philol. VI 420 ita disposuit ὀψοφάγος εἶ | καὶ κνισολοῖχος. p. 584, 10 cf. infra p. 95. l. 21 hos versus Nauckius habet in trag. adesp. 225. 226; Διδὸς ὄλβιον τέκος ap. Gaisf. ad Ecl. p. 718. quae Athenaeus p. 68 a ex Sophocle attulit:

ἐγὼ μάγειρος ἀρτίσω σοφῶς,

v. in dubiis Sophocl. p. 283 Nauckii, ubi ad Sophilum haec rectius referri posse assentitur Valckenario et Meinekio.

Sotades. p. 585 Ἐγκλειόμεναι. I 9. 10 cf. infra p. 95. vs. 29 ἐνέκρουσά θ' ὥσπερ θαλὸν εἰς πολλὴν τέφραν:

cf. Odyss. ε 488 ὡς δ' ὅτε τις θαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μι
λαίην. p. 588 Παραλυτρουμένου vs. 2 etiam τοῦτι
explicari posse in ed. min. dixit editor, v. Fritzsche de pi
rops. p. 12. cf. Plauti Trin. 368: 'sapienti aetas condimentur
sapientis aetati cibust.' v. Haupt. nov. rhen. mus. VII 477.

Timotheus. p. 589 Κυνάριον. Vs. 1 Cobetus mnes
IV 235 'requiritur, inquit, ὑποδύντ' ἐς: namque ὑποδύν
est furtim se ex hominum turba proripere.' inc. fab. fr. d
auctore cf. Meinekii dubitationes infra p. 95. Bergkiius Lyr.
p. 1004 (13) Τιμοκλέους in lemmate scribendum suspicabi
tur. Vs. 1 οὐδ' ὁ πτερωτὸς cum Bergkio ed. min. Vs. 2 Κι
πριδος receptum.

Timocles. p. 591 Δήλου s. Δηλίου fr. vs. 9 οὐρα
φάγος scribendum proposuit Bergkiius. annot. l. 9 scr. εἰ
εἴληφε ACP. p. 592, 2 scr. 'quos Alexander' Δημοσα
τύρων fr. Bergkiius ἐπὶ τρεῖς scribebat. Διονυσιαζουσῶ
fr. vs. 1 ed. min. cum Stobaeo ἦν τί σοι δοκῶ λέγειν. Vs.
ib. cum Dindorfio ἀνεύρετο annot. l. 11 Ennius: Ribbeck. trag
p. 46. Vahlen. Ennio p. 138. l. 16 Ἀλκμέωνα etiam Vindoff
de forma Ἀλκμέων cf. Nauck. trag. fr. p. 302. supra p. CLXII

p. 594 Διονύσου fr. quomodo scribendum videatur v. in
fra p. 95 sq. dixit de hisce versibus Bergkiius 'beiträge zu
griech. monatskunde' p. 69. Δρακοντίου fr. p. 595 vs. 1
scr. μακρολογῶ vs. 19 προσαγορευτέα ed. min. v. infra |
96. annot. l. 4 scr. ἦμισα. οὐδέν p. 596 Epistularum
fr. I 4 Nauck. ἀσυμβόλους | κινεῖν ὀδόντας. p. 597 fr. II 1 ant
Dindorfium ἀντιῶ annot. l. 6. 7 scr. ᾤετ' V, ᾤετο BP, ᾤεθ' I

l. 10 scr. 'tentabat τοῦτ' οὐκ ἔστ' ἀνάξιον μόνον,' p. 59
'Ἐπιχαιρεκάκου fr. vs. 5 ed. min. ἦν δὲ τὸ πάθος γε
λοῖον. οἴμοι τέτταρας κτλ. Bergkiius γελοῖον οἶμαι. 'Vs. 1
malim ἀνθρωπος' Mein. ed. min. Vs. 7 ibid. ἐγγέλεις ὄρων
θύννεια νάρκας καράβους ἡμωδία. Pomponii (p. 201 Ribb.
fr. v. infra p. 96. Heroum fr. I 1. 2 ita Cobetus distincti
Orat. p. 64. mnem. IV 117. 118:

οὐκοῦν κελεύεις νῦν με πάντα μᾶλλον ἢ
τὰ προσόντα φράζειν; B. πάνν γε. A. δράσω τοῦτό σοι.
occupavit Elmsleius Ach. 963, qui non ascripsit personarum

notas. Vs. 4 infra p. 96 et in min. ed. cum Dobraeo scriptum:

ὀργιζόμενος. *A.* ὁ ποῖος; *B.* ὀποῖος; ὁ Βριάρεως.

de Briarei nomine cf. Leutsch. ad Apostol. II p. 483. p. 600

Ἰκαρίων fr. II 6 corr. καὶ σίνεσι σαπέρδαις δυνί: de saperdis i. e. stultis Meinekius 'zeitschr. f. d. alt.' 1845 p.

737 confert Varron. sat. LVI 2 Oehl. 'omnes videmur nobis esse belli, festivi, saperdae cum simus σαπροί.' Vs. 7 ἀνά-

τοις: cf. ad Cratin. 2, 229 suppl. p. XLVIII. p. 601, 24 de Alexide cf. suppl. p. CCIV. p. 602, 7 a f. scr. 'redintegrabat'

p. 604, 23 ex poeta aliquo comico] v. anon. 4, 607 (21^a).

p. 606 Ἀθήνης fr. vs. 7 ἐπόπυσ' ed. min. annot. l. 1 scr. 'p. 407 d' p. 607 Μαραθωνίων fr. supra ad Plat. 2,

629 (1) suppl. p. XCVIII usus est Mein. annot. l. 2 pro ὅσον legebatur θεόν] cf. Cobeti V. L. 357 sq. l. 4 δέ τι Porson-

us. p. 608, 4 scr. ἐν Νεαίρᾳ (πρόκειται τὸ μαρτύριον).

᾽Ορεσταντοκλείδου fr. I 4 pro Κοναλλίς fortasse Κοβαλίς scribendum videbatur ed. min. p. 610 Πύκτου fr.

vs. 3 λέπειν pro λέγειν receptum ed. min. annot. l. 12 de cantilena ithyphallica cf. in Athen. exerc. I p. 44. l. 20 ζυ-

γομαχεῖν τῷ κωρύκῳ: v. anon. 4, 603 (10). infra p. 117. de athletarum κωρύκῳ cf. Osann. in Gerhardi 'denkm. u. for-

schungen' 1852 p. 447. p. 611, 2 scr. καθαριστὰς ὠραίους. - in Τιμοκλέους Συνεργικά aut Συνεργοί aut Συνέριθοι

latere visa est fabulae inscriptio ed. min. ubi ΣΥΝΕΡΓΟΙ indicem fecit Mein. Vs. 2 τοῖς ζῶσι δ' ἕτερον ἀνοσιώτατον φθόνος: criticorum coniecturas v. infra p. 96. Meinekius ed.

min. p. XIX ita haec scribenda videbantur:

τοῖς ζῶσι δ' ἕφεδρος ἀνοσιώτατος φθόνος.

ad vs. 1 ἔλεος ἐπιεικῆς θεός cf. Sext. Emp. p. 430: εἰ ὁ ἔρως θεός ἐστι, καὶ ὁ ἔλεος ἔσται θεός· ἀμφοτέρω γὰρ ἐστι ψυχικὰ πάθη, καὶ ὁμοίως ἀφωσίεται τῷ ἔρωτι καὶ ὁ ἔλεος· παρὰ Ἀθηναίους γοῦν ἔλεον βωμοὶ τινες εἰσίν. an-

not. l. 3 Ἀρχιλόχου cf. Bergk. Lyr. II 550. Φιλοδικαστοῦ vs. 4, κατὰ τὸν νόμον τὸν καινὸν ὅπερ εἶωθε δρᾶν, delendus videbatur Hirschigio p. 18. de γυναικονόμοις dixit Boeckhius 'über den plan der Atthis des Philochoros' p. 24

sq. p. 612, 1 scr. Athenaeus VI inc. fab. II 2 ita scriben-

Com. Gr. Vol. V. p

dum videtur Meinekio:

ὅστις δὲ μὴ ᾿χει μηδ' ἔχων ἐχρήσατο,
p. 613 fr. IV l. 1 scr. 'p. 845 b' fr. V ex fabula ΓΕΩΡΓΟΣ
derivandum idemque ita scribendum videbatur add. p. 96:

σῦκ' ἔλαιον ἰσχάδας μέλι.

B. οὐ μὲν εἰρεσιώνην, οὐ γεωργίαν λέγεις.

ad fr. VI cf. add. l. c.

Xenarchus Butalione. p. 614 vs. 4 pro κοῦτε Nauckius
trag. fr. p. 728 scribendum suspicatur κοῦτι. p. 615, 28 sch.
πῶς οὖν l. 29 σοῦ δὲ infra correctum p. 97. p. 616 Δι-
δύμων fr. I 2 Cobetus Orat. p. 105 'vix credas, inquit, ...'
in codice liquido scriptum esse: ὡσεύποτινυζάζειν γεκαντοῦ
ἀρχομαι ητὰγαθοῦ δαίμονος σύνεσισε μεάκρατοσὲκποθεισα
unde legendum:

ἡ τὰγαθοῦ (γὰρ) δαίμονος σύνεσισέ με
ἄκρατος ἐκποθεισα φιάλη παντελῶς.

annot. l. 2 scr. εὔποτι νυστάζειν. p. 617, 4 πίμπλη: v.
Pierson. Moer. p. 208. κρήμη supra p. XCIV. Πεντάθλον
fr. I 12 scr. μηδ' Vs. 18 Nauckius philol. VI 420 sq. legen-
dum proponerat: ἄς δ' οὔτ' ἰδεῖν ἔστ' οὔθ' ὀρῶντι ἴλλειν
(h. e. ἰλλώπτειν) σαφῶς, vel etiam ἀθρεῖν σαφῶς. Vs. 23
scr. Δρακοντείων νόμων p. 618, 2 corr. παραπλησίως l.
35 sqq. de parechsi quae allata sunt exempla infra editor
auxit p. 118 (ad p. 619). adde supra ad Nicostr. Antyll. suppl.
p. CLXXXIX. p. 619, 8 scr. 'Aiac. p. 105' l. 9 sqq. ἀπφάρε
cf. Nauck. Arist. Byz. p. 156. l. 20 τετρεμαίνοντα VL. p. 620
fr. II ἐλευθέριον πιούσαν οἶνον Bergkii et Cobetus, v.
supra ad Antiph. 3, 12 suppl. annot. l. 8 hodie recte habere
videtur Casauboni explicatio 'utinam, priusquam moriar, liber-
tatem possim consequi!' fr. III εἰς οἶνον γράφω: cf. ad Mon.
mon. 25 p. 312 ed. pr. Leutsch. paroem. I 344. II 379. 387.
Nauck. trag. fr. p. 245. p. 621 Πορφύρας I 15 f. ἀκαρὶ infra
p. 97. p. 622, 3 corr. 'a Jacobsio' fr. II 2 cum Dobraeo ed.
min. ἐν μὲν παγούροις τοῖς θεοῖς ἐχθροῖσι καί: de παγού-
ροις Mein. confert Lycophr. 419 κουροτρόφον πάγουρον h. e.
τὸν Φοίνικα- τὸν τραχὺν κατὰ τὸν πάγουρον, διὰ τὸ γή-
ρας. annot. l. 12 scr. ἀλχηματῆς ib. lyricus incertus: v. adscr.

91 p. 1063 Bgk. l. 1 a f. ἀνὴρ ἀλιεύς Hesiod. scul. 214. fr. III *(ὄν) σὺ κάπτεις Tour. emend. III 197. Πριάπου fr. vs. 2 ed. min. εἰς τὸ βαθὺ δ' ἐπανάγωμεν, quod in mai. ed. proposuerat Meinek. p. 624 Σκνθῶν fr. I scriptum fere min. ed. ut h. l. significatum est. fr. II 2 ita supplevit Cobetus mnem. IV 112:

B. τί λέγεις; καπάνας, πῶς; A. καπάνας Θετταλοί de vocibus ἀπῆναι καπᾶναι cf. Mein. in Athen. spec. II p. 19. Lobeck. path. cl. I 103 sqq. p. 625, 4 scr. 'Athenaeus XV' Theophili Ἀπόδημοι. p. 626 vs. 3 δι' ὃν εἶδον νόμους | Ἑλλήνας, cf. Fritzsche Ran. p. 270. 'malim ἔγνων.' Mein. ed. min. p. 627 Βοιωτίας fr. vs. 1 κεραιεῶν τινα? cf. infra p. 528. Vs. 2 τῶν θηρικλείων, πῶς δοκεῖς, κεραιεῶν ed. min. Ἰατροῦ fr. p. 628, 7 πρὸς αὐτὸν suprascr. αὐτῶ? Dobr. l. 8 in advers. l. c. παρατέθηκε, correctum ed. min. Neoptolemi I 1 'malim σύμφορον' Mein. add. 97. ed. min. Vs. 3 pro οὐδὲ μικρὸν πείθεται | ἐνὶ πηδάλῳ Herwerden p. 82 reponerat τῷ πηδάλῳ. p. 629 ad fr. II l. 6 scr. καὶ μητέρα om. PV. p. 630 Παγκρατιαστοῦ fr. II hodie scribitur εἶτ' ἐν χάρακι κτλ. caeterum v. Diph. 4, 429 (51). Criton. 4, 537. p. 631 Φιλαύλου I 9 v. add. p. 97. annot. l. 10 scr. γυναικείους Ὀμηρικούς ἐπαίνους fr. II 5 Athenaei non Theophili haec hodie videntur Meinekio, ἢ Νάννιον (Ναννάριον) ἢ Μαλθάκην. de Theophilo cf. ad 4, 690 (346) suppl.

p. 635 sqq. cf. infra 97 annotata. p. 636 sq. cf. Bergk. Lyr. II p. 990 sqq. p. 637 extr. v. ibid. p. 1006 sq. cf. in Athen. exerc. II p. 34. p. 639 extr. Lyr. II p. 989. p. 642, 4 ibid. p. 988. p. 643 extr. ibid. 992 (4). p. 644, 24 ib. p. 989 κεφάλαια πόδας τε p. 645, 6 v. ib. p. 992 (5). l. 19. 21 v. ib. p. 998 (16. 17). l. 1 a f. Ὀρτυγίην pro ὠρυγῆ Bergk. comm. cr. I p. 13. p. 673 Σεμέλης I 3 scr. alterum sibi vindicant p. 679 Πλάνοσ. pro V scr. I p. 683 scr. NEOT-TIS p. 719, 10 scr. rabidus p. 720, 22 damnatum p. 721, 13 asyndeton 197. 83. l. 20 adde ἀτρεμεῖ 441. p. 728, 1 scr. Gaditana p. 730, 10 adde λογογράφοι 441. p. 731, 15 scr. 211. 438. p. 738, 5 a fin. τριβαλλομαμμόθρεπτος

SUPPLEMENTA ADDENDORVM VOL. IV.

praef. p. VIII, 7. 8 hos versus Gregorii Nazianzeni esse vol. II p. 590 ed. Bened. annotavit Nauck. l. 16 sqq. cf. infra p. 124 (389). p. IX extr. scr. Stob. Flor. CXVI 6. v. ap. Nauck. trag. fr. p. 543. p. X extr. cf. Mein. vind. Strab. p. 135. p. XI, 4 de Aeschylī versu cf. Hermann. 'n. jen. allg. l. z.' 1842 p. 513. Mein. Theocr. p. 188. aliter Schneidewin. philol. IX 139 et ad Agamemn. vs. 413. l. 8 sqq. v. ap. Nauck. trag. fr. p. 724 et in Mein. ed. Stob. vs. 4 Nauckius ὅπερ οὐ στρεψ' vs. 7. 8 Mein. ἐν ταπεινῷ τις τύχης | μέρει φερέσθαι vs. 12 Nauck. πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιβάζεται
 Philemo. p. 3 Ἀγροίκου fr. de formarum diversitate 'cf. Lob. Ai. p. 116' ed. min. Ἀγύρτου fr. 'l. II.' ed. min. vs. 1 πῶς οὐ πονηρὸν ἔστιν κτέ. Hirschig. annot. cr. p. 10
 'a tertio versu novum fragmentum indicavi, quod Philemonis an alius poetae sit incertum est.' Mein. ed. min. Vs. 4 'malim ἄλλ' ἦ' idem ib. atque ita apud Stob. scripsit, οὐδὲ μικρὸν ἄλλ' ἦ σχήματι p. 4 Ἀδελφῶν fr. I cf. infra 98 vs. 11 sq. removendae sunt ex huiusmodi formulis conditionalibus interrogationum notae: ascribam aliquot huius parataxeos comicorum exempla: Plat. (?) 2, 697 (vs. 5. 6). Theocr. 2, 813 (v. 2). Anaxand. 3, 177 (2). 195 (1). Aristophan. 3, 357 (1). Alexid. 3, 423 (1, 7 sqq.). Axionic. 3, 534 (1, 9 sqq.). Timocl. 3, 593 (v. 13 sqq.). Philem. 4, 41 (22). Men. 4, 181 (1). 5, 109 (518). Diph. 4, 381 (1, 7). 389 (1, 24). 394 (2, 10 sqq.). Anaxipp. 4, 460 (v. 31 sqq.). Machon. 4, 497. Nicol. 4, 580 (v. 33. 37). cf. Krügeri gramm. gr. I 3 p. 179. 250. C. F. Hermann. prooem. schol. Gott. 1850: 'de protasi paratactica'. Vs. 12 Bentleyi supplementum non iam in ordinem receptum, cf. Dobr. infra p. 98. p. 5 Ἀνακάλυπτων: annot. l. 3 Ἀνακαλυπτομένη, cf. ad Euangel. 4, 572 not. p. 6 Ἀπόλιδος vs. 2 Hirschig. annot. p. 18 ἀπέχοντες πολὺν ἀπ' ἀλλήλων τόπον pro χρόνον. Turpiliū versus 213 p. 96 comparavit Ribbeckius: sóla res est quae pra-

sentēs hómīnes absentēs facit. 'nam de epistula, inquit, apud utrumque sermo est.' p. 8 Γάμου fr. I corr. (v. p. 98) ὀλκεῖον εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ κείμενον κτλ. Vs. 2 de postposito τι cf. ad Scymn. p. 29. fr. II Cobetus mnem. IV 118 scribere malit:

ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον. B. οἶδα, δέσποτα.

annot. l. 1 scr. ἐν τῷ Καρὶ ὑμῖν ὁ κίνδυνος. Ἐμπορος. l. 1 scr. Graece haec vocatur *Emporos Philemonis*, Eadem latine *Mercator Macci Titi*. 'ita enim correxit Ritschelius.' ed. min. vide parerg. Plaut. Terent. I p. 21. p. 9 Ἐξοικιζομένου vs. 2, ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν, ἂν ἄνθρωπος ᾗ, Lobeckius parall. 556 hoc comparavit (mon. 562) ὡς χάριέν ἐστ' ἄνθρωπος ὅταν (ὅς ἂν) ἄνθρωπος ᾗ. non recte, credo, C. F. Hermannus n. rhen. m. V 609 ἂν ἄνθρωπος ᾗς. Euripi fr. μηλωτήν scriptum hodie: v. infra p. 98. item p. 10 fr. I ψιάθειον | ἴσως παλαστῆς, hoc cum Photio, cf. ad Cratin. 2, 90 (9) add. Ἐφήβου I 7. 8 ἦτοι πνεῦμα γὰρ | αὐτοῦς τὸ σῶζον ἦκεν ἢ ἐφάνη λιμὴν. ita Nauck. Stob. Teubn.

p. 11 (2) haec apud Steph. Byz. I 386 14 ita habent: Κρομμύων πόλις, πόλις πλησίον Ἀσκάλωνος. Φιλήμων ἐν Ἐφήβοις. κτλ. cf. Vind. Strabon. p. 234. infra p. 98. Ἡρωεῖς. 2 scr. ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων κτλ. Θεβαῖοι. Vs. 2 τούτου δὲ καὶ σοῦ κτλ. in Stobaeo suo Mein. Vs. 3 scr. φόρος. Vs. 6. 7 Mein. Stob. cum Dobraeo ὧν δὲ μελίζονα. | οὕτως ἀνάγκη πάντα δουλεύειν αἰεὶ. cf. add. p. 98. aliter C. F. Hermannus l. c. 609. p. 12 Θεσαυροῦ fr. παραλογίσεθ' cum Bentleyo Mein. ed. min. 'praeterea ἀληθές, inquit, corruptum. forsitan οὐκ ἔστ', ἄλαστε, παραλογίσεθ' οὐδ' ἔχειν ὀψάρι' ἄχρηστα.' Θυρωροῦ fr. ἐς τὴν corrupta videntur ed. min. (aliter infra 98). nuper Cobetus mnem. IV 118 scripsit:

ἐγὼ γὰρ ὡς τὴν χλαμύδα κατεθέμην ποτὲ
καὶ τὸν πέτασον.

i. e. 'postquam excessi ex ephēbis, ut Terentius dixisset' comparat Antidoti fr. 3, 528 (1), ubi v. Mein. p. 13 Κοινωνοί. cf. infra 98: sed in Etym. M. integrum fere Menandri affertur fragm. inc. CCXX. ad Philemonis Corinthiam

Nauckius referebat anon. fr. CXLVII, vide ad 4, 642 suppl.

Μετιόντος fr. I 2 C. F. Hermannus ἀκήκοας; priori interlocutori tribuebat. Hirschigius p. 19: *B. χρηστός ἦν* (vel simile quid). *A. ἀκήκοας*; | *B. ἄλμη τε λευκή καὶ παχὺ* etc. p. 14 (2) vs. 3 verba τί ἐποίει; cum Clerico (v. infra p. 98) alteri personae data ed. min. vide ad Men. 4, 234 (10, 6) suppl. annot. l. 4 corr. Eustath. p. 1283 37. *Μοιχοῦ* fr. vs. 2. 3 ita refingebat Herwerden p. 84: *B. ὁ δὲ νάβλας τί ἐστίν;* *(εἰπέ μοι.) | *A. *(νάβλας ὅ τι ἐστ') οὐκ οἶσθας, ἐμβρόντητε σύ;* illud cum Casaubono. annot. l. 5 corr. 'Porsonus Adv. p. 73 et Seidlerus V. D. p. 398.' p. 15 ad *Νταίρας* fr. annot. v. 4 utrobique ita scribenda erat: *τριγέρανον* AP. *τριγέρανον* BVL. p. 16 *Νυκτὸς* fr. scr. *τὸ κανοῦν δ' ὁ παῖς περιέισι τηνάλλως ἔχων.* de *τηνάλλως* v. Lobeck. path. elem. I 582. *Παγκρατιαστοῦ* fr. I 2 *χρη* addidit Grotius. Vs. 3 ὦν: cod. A ὄ Vs. 5 καὶ om. A. V. annot. l. 1 scr. 'Ecl. eth.' fr. II *πρό:* cf. F. Beckmanni prooem. schol. lycei Hosian. hib. 1852. 53 p. 9 n. 46. *Παιδάριον.* "Ἐλλην γυνή cf. Lob. parall. 263 sq. *Παλαμήδης.* Vindob. cod. ἐκ παλαμήδους. 'videtur ex Euripidis Palamede esse.' Mein. Stob. I p. XX. v. Philisci fr. apud Nauck trag. fr. p. 637. p. 18 *Πανηγύρεως* fr. I cum Bentleyo Bk *μόνω* scripsit pro *μόνον.* fr. II *Αἰγύπτιος θοιμάτιον ἠρδάλωσέ μου:* ita haec scribuntur apud Eustathium Od. 1761 29 (Nauck. Ar. Byz. 203). *ἠρδάλωκέ μου* habet Etym. M. l. c. p. 19 *Πιττοκοπουμένου* fr. I cf. Boeckh. Oec. Ath. 1, 168 fr. II ann. l. 1 scr. IX 67 4 scr. *τριημιωβολία* l. 6 *συντατόμενον τῷ πεισὶν ἄντικρυς δηλοῖ κτλ.* p. 20 *Πτερυγίου* l. I 3. 4 in ed. Stob. ita exhibiti: *ἀργυρίον ἐστὶ τοῦτ' ἐν ἔχης,* | *λέγ' εἴ τι βούλει, πάντα σοι γενήσεται,* Vs. 5, *φίλοι βοηδοὶ μάρτυρες συνοικίαι,* pro *συνοικίαι* Meinekio proponendum videtur *συνήγοροι,* tum *ἀγρός οἰκίαι* adiunctum fuisse suspicatur comparato Menand. 4, 234. p. 21 *Πτοχῆς* I 2 ὦ πότνι': cf. Nauck. philol. VI 401. annot. l. 3 corr. 'Vs. 2' fr. II cf. ad Diph. 4, 397 (2). p. 22 *Πύρρον* vs. I τί ἐστὶ τὰγαθόν. οὐ δὲ εἰς εὐρηκέ πω | τί ἐστὶν Stob. Teubn. annot. l. 8 πάντα pro vulgato ταῦτα AB etc. *Πυρ*

φόρου vs. 3 ἀλήθει' in ed. Stob. ubi p. XXXV Porsoni supplementum ita scribitur: οὐτ' ὄφελός ἐστ' οὐτ' εὖ γεγραμμένης γραφῆς, apud Gaisf. οὐδ' εὖ γεγραμμ. γρ. p. 23 Sardi fr. I cf. infra p. 98. Vs. 7 apud Plutarchum Cobetus V. L. 371 τί οὖν πλέον ποιοῦμεν; ἢ λύπη δ' ἔχει eiecto οὐδέν. Herwerden p. 85 'aut omnia me fallunt, inquit, aut verba: οὐδέν . . . δάκρυον tribuenda sunt domino, cur lacrimetur, egregie se excusanti.' p. 24 fr. II 2 σὺ δέ γ' ἐμοὶ τριτημόρον Bk. et ed. min. ubi 'fortasse tamen praestat, inquit, σὶ δὲ τριτημόριον ἐμοί. certe τριτημόριον h. l. legisse videtur non modo Pollux, sed etiam Harpocratio.' ad quae in add. Th. p. XIX 'atque ipse adeo Pollux l. l. 66: τὸ δὲ παρὰ Φιλίμμονι τριτημόριον τεταρτημόριον καλεῖ ἐνίοτε Πλάτων. Ita enim est in Par. A, vulgo τριτημόρον.' cf. supra p. CIX (72). annot. l. 10 pro Φιλόξενος apud Etym. l. c. Gaisf. ed. P Φίλων, Μφί, D φει. Σικελικοῦ fr. I 5 εἴτ' ἐὰν πταιίσωσι τι ed. min. et Stob. Teubn. ubi vs. 7 recepta est Brunckii coniectura: ἕτερον τό τ' ἀλγεῖν καὶ τὸ θεωρεῖν ἐστ' ἴσως. p. 25 (2, 1) receptum cum Dobraeo ed. min. τῇ Σικελίᾳ fr. III ib. νόμιζ' ὄρα̃ν scriptum, Cobetus in schol. Eur. p. 296 ἐνόμιζ' ὄρα̃ν edidit. Στρατιώτης. p. 27 annot. l. 6 sqq. cf. Ahrent. de Crasi p. 4. p. 28, 2 scr. utrobique παρατίθει καὶ PVL. l. 21 adde 'Vs. 23 ante Schweighauserum ὁ Ποσειδῶν.' ad vs. 26 ὅταν μόνον Casaubonus, non ut ed. min. Bentleyus. ὅταν περ Porsonus teste Dobraeo adv. II 288. Mein. ed. min. 'fortasse, inquit, τοὺς ἤδη νεκροὺς ὄντας, ὅταν etc.' p. 29 de Phasmate cf. Ritschl. praerg. I 160. de fragmento h. l. apposito v. infra p. 99, hinc in min. ed. ita emendatum:

ἔπιεν ἢ 'Ρόδη

κυμβίον ἀκράτου· κατασέσειχ' ὑμᾶς *κάτω.

p. 30, 9 apud Cobetum hi versus eodem ordine leguntur quo apud Clementem scripti sunt. 'Philemonis ΧΑΡΙΤΕΣ apud Etym. M. 376 40 latere videbantur Maur. Schmidtio de Di-lyt. p. 69 [v. philol. IV 637]. verba Etym. haec sunt: ἐρμῖς, ὁ κληνόπους· ἐπειδὴ ἐν αὐτοῖς ἐγλυφον ἀγάλματα Ἐρμού, ὡς ἐφόρου ὕπνου καὶ ὀνείρων, καὶ φιλοξένης, χά-

ρισιν.' haec in add. min. ed. p. XIX scripsit Mein. hodie apud Gaisf. postrema illa cum Marciano cod. leguntur *καὶ φουλακῆς χάριν*. cf. annot. cr. et Bergk. Lyr. II 999.

Philemonis inc. fab. fragm. p. 30 (1) vs. 1 ἄν ὀκνήσῃ γὰρ (pro τὸ) *μανθάνειν* Cobetus mnem. IV 258. Mein. τι *μανθάνειν* proponebat. vs. 6. 7. 8, ἀλλὰ *χρήματ' ἔστιν ἡμῖν . . . εἰς τὴν αὔριον*, in sua Stobaei editione Dobraeum secutus post οὐκ ἔχει *σωτηρίαν* vs. 12 collocavit idem. ibi vs. 10 (7) ἀσφαλείας οὐνεκα scripsit. ad vs. 14 εἶχον μὴ λαβεῖν *πεῖραν φίλων* cf. Eur. fr. 983 p. 529 Nauck. annot. l. 6 recte habet Dobraei nomen, corr. ed. min. p. 31 (2) vs. 2, cf. infra p. 99, οὐδ' αὖ ποιήσων ed. min. Vs. 8 ἐν ἑμὸ πᾶσιν οὐκ ἔστιν τόπος | οὐ μὴ 'στιν ἀήρ cum Heerenio infra p. 99 distinctum. aliter ed. min. et Gaisf. priore Stobaei loco. de Platonis comici apud Etym. M. memoria cf. addenda l. c. p. 32, 18 scr. 'persona' fr. III vs. 1—5 apud Nicephorum in Synes. p. 404 A Euripidi tribui annotavit Nauck. v. progr. p. 9. vs. 5 hodie *λαγῷ* receptum in ed. Stobaei Hirschigius hunc versum ita emendabat annot. p. 19 collato vs. 9:

δειλοὶ δ' ἀπαξάπαντες εἰσὶν οἱ λαγῷ.

p. 34 fr. VI 1 Meinekius: ἤκουσα τοῦτο καὐτόσ, idem vs. 4 καὶ θεωρησαί *(τί που) in ordinem recepit ed. min. C. F. Hermannus καὶ θεωρησαί λόγους p. 609. Vs. 3 Θύμιος . . . λέγειν τι καὶ ms. p. 35 (7) vs. 4 *συμπλοκάς* (pro *συλλογάς*) τε τοῦ βίου coniecit Nauckius. Vs. 5 in ed. Stobaei Meinekius:

εἶτα μετὰ ταῦτ' εὐθύς *(τις) εὐρέθη θανών,

Vs. 7 *πένεσθαι μᾶλλον ἢδέως θέλω* (pro ἔχω) Nauckius. ad vs. 10 *μεγάλα κερδαίνει κακά* i. e. compendifacit cf. add. p. 99. Nauck. philol. V 558 (trag. fr. p. 669). Cobet. V. L. p. 261. 379. annot. l. 5 Comparatio *φθόρον τε ἐπήριον* p. 36 (8) vs. 5 corr. *ἐπακτόν*, fr. IX 2 *ἐγὼ πρότερον τοῖς μὲν πένητας ζῆν μόνους* in ed. Stobaei Mein. item vs. 6 *δεπανήμασιν νῆ τὸν Δί' εἰσορῶ μόνον*, annot. l. 1 scr. 'Vs. 2' p. 37 (10) vs. 1. 2. cf. mon. 638. 639. 'Boissonadii anecd. III p. 467' Nauck. vs. 8 cf. Hermannum Aeschyli vol. II p. 316. p. 38 (12) vs. 4 Stob. *λαχάνων ἄγει τι] λαχάνου Δ*

fort. λαχάνου τ' Mein. Stob. vol. II p. XXIX. Vs. 6 αὐτὰ ταῦτα cf. ad anon. 4, 679 (310). fr. XIII vs. 1. 2. Eustathii p. 1538 13 verba huic referebam supra p. CLXXII. annot. l. 4 scr. 'Anecd. Ox.' p. 39 (14^a) cum vs. 1. 2 comparavit ed. pr. quae sunt in Euripideis fr. 174 p. 325 N. fr. XIV^b, in quo τύχην Comparatio, est apud Stob. ecl. I p. 202 Χαίρημονος: ἅπαντα νικᾷ καὶ μεταστρέφει τύχη, | οὐδεὶς δὲ νικᾷ μὴ θελούσης τῆς τύχης. Nauckius progr. p. 29 'non cohaerent hi versus, inquit: Chaeremonis prior est [trag. fr. p. 611], alter poetae comici.' fr. XV vs. 2 κἄν σοφὸς ὑπάρχη κἄν λέγῃ τὸ (non τι) συμφέρον Comparatio. recepit hos versus 2—6 inter tragicorum adespota p. 668 Nauckius.

idem fr. XVI 2 οὐδέποτε' ἐπέισθην, οὐδὲ νυνὶ (pro νῦν) πείθομαι scribendum proponebat. p. 40 (17) vs. 1 cf. infra 99. 'videntur versus esse politici.' Mein. ed. min. neque quae sunt in fr. XVIII Attici poetae esse videbantur. priores duo versus cum Grotio ita legendi:

καλῶς ποιήσας οὐ καλῶς ὠνειδίσας·

ἔργον καθεῖλες πλούσιον πτωχῶ λόγῳ.

vide Bothium cens. p. 73. cf. supra p. CLXXX. p. 41 (19) vs. 2 ὅταν πονηρῶ περιπέσῃ τῷ (pro τῷ) γείτονι Hirschig. annot. p. 20. Vs. 4 δ' non est apud Rutg. fr. XX 3 τὸ ante πεπρωμένον addidit Rutg. fr. XXI 4 cf. infra p. 99, 'necdum tamen haec persanata sunt' ed. min. cf. C. F. Hermann. l. c. 609. fr. XXII 2. 3, τέθνηκέ τις, μὴ δεινὸν ἔστω τοῦτό σοι. | κεκύηκέ τις, οὐ κεκύηκέ τις· ἠτύχηκέ τις, ita refingenda censebat C. F. Hermann. p. 610: τέθνηκέ τις, κεκύηκέ τις, ἠτύχηκέ τις, cfr. Nauckius 'zeitschr. f. d. alt.' 1855 p. 117 qui:

τέθνηκέ τις, οὐ κέκληκέ τις, ἠδίκηκέ τις·

omissis uterque caeteris. Vs. 4 ἡ φύσις φέρει | ἅπαντα ταῦτα cf. inc. fab. XIII 6 τὰ πράγμαθ' ὡς πέφυκεν οὕτως γίνεται. p. 42 (25). 'gratum nuper fecit v. d. [Dübnerus] qui in Parisino annali *Revue de Philologie*, vol. II p. 238—240, regii codicis 1773, cui partem Comparationis Menandri et Philem. debemus, lectiones aliquot et additamenta nobiscum communicavit, quae horum fragmentorum emendationem partim confirment partim adiuvant. haec suo quaeque loco annotabuntur.' H. I. in min.

ed. p. XIX. fr. XXV 5 (in min. ed. p. XIX corr. 'fragmenti 111') quem in codice additum V. D. dicit versum, *ψυχῆς γ πόνος ὑπὸ λόγου κουφίζεται*, de hoc vide Meinekium ad 63 (112). Vs. 4 *εὐκαίρως* Compar. correxit Rutg. p. 43 (2 annot. l. 1 corr. 'ecl. eth.' l. 4 scr. 'pro βούλου est πικρῶ.' ad fr. XXVII^b v. quae infra annotata sunt p. 99. p. (28) vs. 1 scr. *ἀνθρώποις ἀγρός* vs. 5 *ἔς τοὺς τραγῶδα - ἔς τὸν βίον* Stob. Mein. annot. l. 3 libri *τὰργυρώματα δ'* XXX 1 corr. *Σύρα, Σύρα*. B. *τί ἐστι;* p. 45 (31) vs. 4 F. Herm. tentabat: *ἐκ τοῦ πλαγίου τε παρακολουθοῦντι' τινα | ταύτη κατιλλώπτειν*. poterat *παρακολουθοῦντίας τινα* nam ἄν particula quo spectet haud facile intellexeris. p. (33) annot. l. 4 scr. 'Vs. 4 *αὐτοῦ'στιν* Brunckius. *αὐτοῦ'σ* B. scribebatur *αὐτοῦ ἐστι.*' fr. XXXIV^a corr. *βουνὸν ἐ ταύτη καταλαβὼν ἄνω τινά*. annot. l. 3 corr. *κεχρημένε σημαίνεται* de *βουνός* voce, quae apud Dium Pythagorei Stob. 65 17 vineam significat, cf. F. Beckmanni prooem. sch. Brunsberg. hib. 1852. 53 p. 11. ad fr. XXXIV^b scr. The phil. p. 47 (36) 'tertius versus aut graviter corruptus est aut non sunt poetae verba.' Mein. ed. min. fr. XXXIX 'p. vs. 2 regius liber quinque novis angel, quos cum vulgatis i ascribemus ut in ordinem redegit Dübnerus:

*κὰν δοῦλος ἦ τις, σάρκα τὴν αὐτὴν ἔχει·
φύσει γὰρ οὐδεὶς δοῦλος ἐγενήθη ποτέ
[ἀπὸ τοῦ πάλαι πλάσαντος ἀνθρώπων γένος.
ἴσην δὲ πάντων διάθσειν τοῦ σώματος
5 ἐποίησεν οὗτος ὡς ἐλευθέρου γένους.
ἐλευθέρους ἐποίησε πάντας τῇ φύσει,
δοῦλον δὲ μετεποίησεν ἢ πλεονεξία.]
ἢ δ' αὖ τύχη τὸ σῶμα κατεδουλώσατο.*

vs. 3 cod. *τὸ ἀνθρώπινον γένος* 4 *διάθσειν* 5 *ἐποίησεν* 6 *ὅπως ὡς ἐλευθέρου γένος* 6 *ἐλευθέρους οὖν ἅπαντας ἐποίησεν* 7 *δοῦλον τὲ* postremum versum, ἢ δ' αὖ τύχη κτ. num idem codex exhibeat non annotavit editor. hoc vel sol ut laceam de prava verborum compositione et tautologiis, ne vitiam istorum versuum originem evinci non est quod nulli ostendatur, ut in vulgatis acquiescere possimus.' ita haec scrip

min. ed. p. XIX. cf. p. 39 fr. XV. p. 48 fr. XL^a non legitur in Comparatione Men. et Phil. de vita Euripidis v. p. 140. 137sq. West. p. XXXVIII^{sq.} ed. Nauck. fr. XL^b vs. 3 ὦν λέγει ABP. ὦνπερ λέγει VL. fr. XL^c vs. 3 εὔ addit Gaisfordus. p. 49 fr. XLI vs. 1 οἷς ἔχομεν τούτοισι scripsi, rectius tamen Porsonus (miscell. 255) οἷς μὲν ἔχομεν, τοῖσδε Mein. Stob. I p. XXIV. annot. l. 2 scr. 'Stob. Flor. XVI 1' l. 8 δι' ἑαυτούς: de αὐτῶ pro ἑμαντῶ cf. C. Keil. phil. III 315. Versus 4. 5. 6. 7 apud Stobaeum XVI 4 ex Euripidis Antiopa afferuntur. eos cum Philemonianis male coaluisse dixit Nauckius 'hall. allg. l. z. intell.' 1847 p. 489. trag. fr. p. 333. Vs. 5 apud Stob. μηδὲν δόμοισι pro μηδὲν δ' ὅμως τι Vs. 6 αὐτὸν οὔποτε' Stob. A. B. m. s. M. ap. Nauck. Vs. 7 εὐδαιμόνα suspectum fuit Nauckio l. pr. p. 489. Hermannus l. c. 610 φύλακα δὲ μᾶλλον χρημάτων εὐδαιμόνων. fr. XLII 4 ὅσα μ' οὔτος ἠγάγαζεν, ἐποίουν ταῦτ' ἐγώ. cf. infra p. 100. Vs. 5, ὁ ποτηρὸς οἶνος οὗτός ἐστι, Νικοφῶν, in Viadob. suum habet lemma τοῦ αὐτοῦ, unde confirmatur Meinekii coniectura. eum versum cum sequenti apud Stobaeum fragmento (h. e. Philemonis 4, 62 fr. XCIX) ita coniungebat Nauckius:

A. ποτηρὸς οἶνος οὗτός ἐστι, Νικοφῶν.

B. ἅπας ποτηρὸς οἶνος ὁ πολὺς ἐστ' αἰί.

idem ἀπλῶς pro ἅπας in schedis conieciabat. cf. apud Mein. Stob. I p. XXV. annot. l. 1 scr. XVIII 6. 7. p. 50 fr. XLVI^a pro ἂν εὐ σκοπῆς Vind. cod. αν κοπησ idem vs. 2 αὐτοῦ αὐτὸς p. 51 (47) vs. 3, v. infra p. 100, Gaisfordus τοὔτό με τὸ τηροῦν ἐστὶ κἄνθρωπον ποιοῦν. fr. XLVIII 2 scr. ταῦτόματον annot. l. 1 in ed. min. scr. 'p. 726 Pott.' fr. XLIX aliter tentavit Hermannus l. c. 610. p. 52 extr. (cf. infra p. 100). probavit nuper hanc coniecturam Gaisfordus Eclog. p. 848, atque ita in Teubneriana ed. p. 67 Mein. ἠγωνισμένου γὰρ ποτε αὐτοῦ καὶ ἀπηλλαγτός ἀστείως p. 53 fr. LII^a vs. 2 τὰ γὰρ μαθήματ' εὐπορεῖ τὰ χρήματα ita intelleximus ut εὐπορεῖν esset praebere, cf. Alexid. 3, 446 (1, 4) οὐδὲν εὐποροῦμεν τοῖς πέλας. nuper Hirschigius annot. cr. p. 20 sic scribebat: τὰ γὰρ μαθήματ' ἐκπορίζει χρήματα, tum, qui haec tanquam Alexidea proferebat, Badhamus Anglus ad Eur.

Ion. 1119 ita:

τὰ γὰρ μαθήματα ἐμποριεῖ τὰ χρήματα.

fr. LII^b φάνης: cf. Lobeck. Aiac. p. 225. annot. I. 2 scr. μὴ φάνης. fr. LIII 2 pro ἔν' ἐγκρατῆς ἢ infra p. 100 ἔν' ἐγκρατήση coniectum. Cobetus Diog. La. ita edidit:

ἔν' ὡς Κράτης ἢ, τοῦ δὲ χειμῶνος ῥάκος.

'sed hieme pannos, alter ut Crates foret.' p. 54 fr. LVI 2 in utraque editione reponendum:

πάσας ἐδίδαξεν ὁ χρόνος, οὐχ ὁ διδάσκαλος.

fr. LIX^b in Stobaeo suo sic scripsit Mein. cum libris, habet etiam Vindobonensis, v. I p. XXVI:

τὸ γὰρ κατασχεῖν ἐστὶ τῆς ὀργῆς πόνος.

cf. vind. Strab. p. 211. 177. p. 55 (62) apud Loutschium mant. prov. II p. 767 haec ita leguntur: πολλά με διδάσκεις ἀφθόνως διὰ φθόνων | ὅπως ἀκούων πολλά μηδὲ ἐν μάθω· Φιλήμονος. ἐπὶ τῶν φθόνων (Leutsch. διὰ φθόνον πολλά) διδασκόντων. hinc Nauckius 'zeitschr. f. d. alt.' 1855 p. 117 ἀφθόνως δι' ἀφθόνων scribebat, praeter sententiam et dicendi morem poetae, credo, quem alligit Meinekius 4, 875 sq. Vs. 2 ἀκούων τὰ πολλά A, unde Nauckius κλύων τὰ πολλά κτλ. p. 56 (69) in Vindob. cod. hi versus cum sequenti, ἔρημός ἐστ' ἄνθρωπος ἠπορημένος (anon. 4, 692 fr. CCCLIII), cohaerent. tria diversi loci fragmenta sunt in ed. Stobaei, ubi priorem vs. ita dedit Mein. ὅστις πένης ὦν ζῆ παρ' ὃ ζῆ βούλεται . . . non diversum hunc a Menandreo 4, 193 (5, 1) ὅστις πένης ὦν ζῆν ἐν ἄστει βούλεται κτλ. putabat C. Volckmarus Ilfeldensis philol. IX 586. p. 57 fr. LXXII non est apud Rutgersium. Grotius Excerpt. p. 992 'haec ex manuscripto, inquit, putavimus non indigna quae adderentur.' Vs. 1 traditam scripturam μὴ λέγε τί δώσεις compares cum fr. LXXXIV^a: μὴ λέγε τίς ἦσθα πρότερον, ἀλλὰ νῦν τίς εἶ. Herwerden p. 85: μὴ λέγ' ὅτι δώσεις· οὐ δίδωσι γὰρ (ὁ) λέγων, | καὶ τὴν ὑπ' ἄλλων ἐμποδίζεται δόσιν. Vs. 2 Grotius 'in manuscripto, ἐμπόδιζε τι δώσεις.' fr. LXXIII in cod. 1773 'est écrit tel que M. Meineke l'a donné, en partie d'après Hugo Grotius.' Dübn. revue de philol. II p. 240. mutabat Hermannus l. c. 610 sq. idem fr. LXXVI εἰς γὰρ

γυναϊκὶ κατ' ἰδίαν λαλῆ̃ pro ὁμιλεῖ. annot. l. 1 scr. 'Comparatio . . . p. 363.' p. 58 fr. LXXIX Mein. in min. ed. 'non videtur, inquit, Philemonis esse, ut nec duo sequentia.' fr. LXXX regius liber στεφάνους. fortasse igitur: στεφάνους σεαυτῶ ζῶν παράσχου καὶ μύρα. fr. LXXXI idem liber pro καὶν μέχρι νεφέων habet εἰάν γὰρ μέχρι νεφῶν, scribe:

ἂν γὰρ μέχρι νεφῶν τὴν ὄφρὸν ἀνασπᾶσης,
 quae vulgatis non uno modo praestant. caeterum cf. Polluc. II 49: τὰς ὄφρῦας ἀνασπῶν ἢ αἰωρῶν ἢ ἀνέλικων, ἢ ἀνατείνων ὑπὲρ τὰ νέφη. v. Dobr. ad Plut. 756. advers. I 578. adde Euripidis fr. 1027 p. 536 N. p. 59 fr. LXXXII 'καὶ omittit ms. Par. iam ab Heinsio expunctum: hinc Dübnerus θάνατον φυγῶν μὴ λέγ' ὅτι φεύξομαι πάλιν proponerat, ipse ita potius scribendum suspicabar: μὴ λέγε φυγῶν τὸν θάνατον ὅτι φεύξει πάλιν.' H. l. min. ed. p. XX. fr. LXXXIV^a annot. l. 2 scr. 'legebatur μὴ λέγε πρότερον τίς ἦς, ἀλλὰ νῦν τίς ἦ.' ad fr. LXXXV l. 2 scr. 'in fine πεδεῖν.' ad fr. LXXXVI l. 3 scr. 'Ecl. eth. II p. 8.' p. 60 (91) ἐξ ἔχων praebent Gaisf. codd. V. M. ad rem cf. Boeckh. Occ. Ath. I p. 40. p. 61 (95) Photius, Suidas, Apostol. II p. 638 ποτέ pro γύναι. cf. Leutsch. Zenob. V 100. Bergk. Lyr. II p. 501. fr. XCVI Χαιρήμονος cod. A. v. Nauck. trag. fr. p. 612. ad fr. XCVII cf. infra p. 100. p. 62 (99) ἅπας πονηρὸς οἶνος κτλ. v. ad p. 49 (42, 5) suppl. fr. CIII annot. l. 1 scr. 'eho tú, tua uxor quid agit? immortalis est.' l. 3 scr. Trin. p. XXVI fr. CV γαμεῖν ὁ μέλλων Stob. Mein. idem fr. CVI ἂν γυναῖκα μὴ λάβης. Nauck. cfrt. mon. 468 ubi τρέφης. p. 63 fr. CVII cf. infra p. 100. Stob. βούλου γονεῖς πρῶτιστον ἐν τιμαῖς ἔχειν. sequitur apud Stob. 31 Χαιρήμονος. βεβαιωτέραν ἔχε τὴν φιλίαν πρὸς τοὺς γονεῖς. quae Philemoni vindicabat Mein. comun. misc. p. 30 (hist. cr. p. 519) ubi βεβαιωτάτην. lemmata 30. 31 transponebat Nauckius trag. fr. p. 613. hodie quae sunt apud Stob. 79 31 Meinekius 'fortasse, inquit, nec Chaeremonis nec Philemonis sunt, sed scriptoris prosaici. Vin-dob. enim et Trinc. habent τὴν φιλίαν ἔχε. pro βεβαιωτέραν autem malim omnino βεβαιωτάτην.' fr. CIX θανεῖν ἄριστον (κράτιστόν) ἐστιν ἢ ζῆν ἀθλίως cf. Nauck. progr. p. 15.

Meinekius: *Θανεῖν κράτιστόν ἐστιν ἦν (εἰ) ζῆς ἀθλίως.* fr. CX v. mon. 383. fr. CXI^b *δεσπότου Compar.* p. 64 (113) in ed. Stob. III p. 215 22 *πλοῦτον μεταλήψεσθ' ἕτερον πλ.* ad fr. CXIV, *ἡ μὲν χελιδὼν τὸ θέρους, ὡ γύναι, λαλεῖ,* Cobetus mnem. IV 130 'sententia quae fuerit, inquit, apertum est, nempe huiuscemodi: *ἡ μὲν χελιδὼν τὸ θέρους, ὡ γύναι, λαλεῖ, | σὺ δὲ δι' ἔτους, αὐτὸ δὲ πάντα τὸν ἐνιαυτόν, αὐτὸ ἀλλοῦτο* quid in eandem sententiam, quod praecedentibus opponatur.' Meinekius nuper probata Dobraei ratione Philemonis verba ita fere scribenda existimabat ad Mosch. III 38 p. 440 [cf. supra p. CCV]:

*ἡ μὲν χελιδὼν αὐτὸ *(τὸ) θέρους, ὡ γύναι,
λαλεῖ, *(σὺ δὲ καὶ χειμῶν' ὅλον προσλαμβάνεις).*

fr. CXV annot. scr. *χρησις τοῦ παιγνίου τοῦδε (τοῦ διαγραμμισμοῦ)* fr. CXVI scr. *μεμίσθωταί με* fr. CXVII [*πάνθ' ὁ χρόνος ὁ μέγας μαραίνει*] Sophocli relinquendum erit. apud Stob. Ecl. I 8 23 *Σοφοκλέους Αἴαντι* ea sunt, quae in Aiaee leguntur vs. 646 — 649, sed cod. A *Φιλήμονος* esse scribitur idem vs. 3. 4 a praecedentibus separat, addit in marg. *Σοφοκλέους Αἴαντι.* sequitur sect. 24 *πάνθ' ὁ χρόνος | ὁ μέγας μαραίνει,* cui nihil lemmatis ascriptum. hinc eiusdem poetae erit cuius sect. 23 est. Huius in locum sufficias aliud apud eundem Stobaeum fragmentum:

χρόνος μαλάσσει πάντα κάξεργάζεται.

legitur hoc Stob. Ecl. I 8 33 cum lemmate *Φιλήμονος.* 'sic A, *ἀδέσποτον* est in Cant. Chaeremoni tribuit Grotius.' Gaisf. 'utrius poetae sit versus, haud facile dirimas.' Nauckius inquit, trag. fr. p. 612. fr. CXVIII *ἀλλ' ἀπόλλυμαι | κατὰ μὲν ὅλεθρον:* magis Graeca haec futura opinatur Herwerden p. 85 expuncta praepositione *κατά.* p. 65 (119) l. 3 'pro *χρηστέην* malim *Χρήστην*' Mein. Men. 4, 334 (516). fr. CXX^a in fine adde *καὶ ἕτεροι.* cf. codd. DE Harpocratonis p. 45. fr. CXXII Choerobosci apud Gaisfordum verba sunt p. 252 35. *εὔνοος ὄντες τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων* inscr. att. apud Curtium de portub. Athenarum p. 46 l. 10. cf. Lobeck. parall. 174. fr. CXXIII v. apud Gaisf. Choerob. 82 25. p. 66 (126) l. 2 pro *διαπέπλευκε* apud Photium *διαπέπλακεν ἐν* corrigebat Cobe-

tus V. L. 121. ἀναπέπλακε praeferebat Nauck. trag. fr. p. XIV. l. 3 scr. ὀκτώπας: ἦτοι. l. 6 Φιλήμων ὀκτάπουν p. 67 ex Menandreis hoc loco annotandum est hoc fragmentum:

CXXXII (4, 242)

ἂν μὲν πλέωμεν ἡμερῶν που τεττάρων,
σκεπτόμεθα τὰναγκαῖ' ἐκάστης ἡμέρας.
ἂν δῆ δὲ φείσασθαί τι τοῦ γήρωος χάριν,
οὐ φεισόμεσθ' ἐφόδια περιποιούμενοι;

Stobaeus Flor. XV 5. Φιλήμονος hodie est in Teubneriana editione secundum codd. auctoritatem: v. mai. ed. accessit nuper Vindob. Vs. 1 που cf. Mein. ad Alciph. p. 166, ubi scr. 'Apollonius adverb.' Cobetus in Mem. IV 275 ita corrigebat:

ἂν μὲν πλέωμεν ἡμερῶν πλοῦν τεττάρων,

adde Herwerden p. 93. Vs. 3 ἂν δῆ: cf. Fritzsche Ran. p. 152. 154. apud Stobaeum ἂν ἦ reliquit Meinekius. Philemonis spur. I 5 v. mon. 179. Nauck. trag. fr. p. 705, ubi ab uno Iustino haec Philemoni, Diphilo ab reliquis tribui annotavit. cf. infra p. 100. ad vs. 6. 7 cf. Nauck. ib. p. 286. fr. II vide in spurii Euripidis p. 552 Nauck. Clementis pagina est 20 Sylb. 59 Pott.

p. 68 Philemonis iun. fr. II cum Gaisfordo τίς οὗτός ἐστ'; ed. min. οὗτός ἐστιν; Stob. Teubn. cf. infra p. 100.

p. 69 Menander. de hoc poeta nuper apud Francogallos scripsisse dicuntur: 'Benoit essai historique et littéraire sur la comédie de Menandre, avec le texte de la plus grande partie des fragments du poëte. Paris. 1854.' item ibidem 'Ditandy études sur la comédie de Menandre.' Ἀδελφοί. annot. l. 4 addit ed. min. 'et qui eandem quaestionem subtiliter tractavit Guilelmus Ihne quaest. Terent. p. 25 sqq.' fr. I C. F. Herm. p. 611: ὦ μακάριόν μ'· οὐ γὰρ γυναῖκα λαμβάνω.

fr. II, quod 'incerta coniectura' ad Adelphos se rettulisse Mein. ed. min. dixit, hodie hanc fuisse mensuram opinatur: οὐ λυποῦντα - οὐ μὰ Δία δεῖ κτλ. p. 70 (3). de huius fragmenti cum Terentianis similitudine dubitabat Ihnius p. 28. fr. IV in min. ed. octavo loco legitur. Ihnius haec p. 29 in scena III 4 aut post vs. 8 aut post vs. 54 collocanda censebat. Vs. 2 εἰ

δὲ μή γ', ἄνω κάτω cum Bernhardy in ed. Stobaei scripsi Meinekius. de fr. V (IV) nuper Dübnerus scripsit in 'Journal de l'Instruction publique' d. 31 m. Martii 1855. graeca verba Benoit ita composuerat: αἰσχρὸν τοῦτό σοι, | τοιχωρήχ', εἰ τὸ γρῶνον οἰκέτην λαβῶν... Dübnerus graecae scripturae commendationis suae hanc proposuit speciem:

Ms. ΑΙΓΟΥΣΤΗΠΟΙΩΝ[..]ΤΟΙΓΟ

Corr. ΜΑΣΤΙΓΗΠΑΙΩΝΕΝΤΩΝΩC

Ms. Ε.Ρ. ΠΛΑΤΟΤΟΝΓΡΩΝΟΝ....

Corr. ΕΥΡΩCΤΟΤΑΤΟΝΑΡΩΓΟΝ....

h. c. 'μάστιγι παίων ἐντόνωC (?), | εὐρωσιτότατον ἀρωγὸν οἰκέτην λαβῶν.' in annot. l. 3 ante γρῶνον in utraque editione excidit τον. caeterum cf. Ihnii p. 33 not. p. 71 fr. V (VI) de Micione dubitabat Ihne p. 30. annot. l. 5 articulum addit etiam Vindob. fr. IX Cobetus mnem. IV 256 'male coaluisse, inquit, suspicor duo Menandri fragmenta... nam qua causa affertur scilicet, quamobrem pauperes ad contumeliam omnia accipiant magis et propter suam impotentiam a seipso credunt ludere ab ea re aliena est, et verba ὁ γὰρ μετρίως πράττων περισκελέστερον τάνιαρὰ φέρει non conveniunt loco Terentiano in Adelphis IV 3 14, qui illinc sumtus esse putatur.' idem p. 257 περισκελέστερον non χαλεπώτερον significare arbitratur, sed σκληρῶς aut στερεῶς, ut in mon. 480 στερεῶς φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ. Meinekius in ed. Stobaei vs. 3 novum fecit fragmentum. fr. X l. 1 scr. 'dormienti haec tibi confecturos deos?' l. 3 'Menandri... sus est in illo loco que... GYMNATOPAN... ΤΤΑΛΙΟΝ ab et h... sensum ul' etc. p. 72 fr. XI annot. l. haec κατασείειν δὲ ἔλεγον κτλ. apud Athen. sequuntur Menandri memoriam. 'Benfeyus apud Athenaeum Ἀλιεῦσι suspicabatur.' ed. min. fr. XII l. 1 'nam vetus verbum hoc quidem est' etc. l. 4 Μέανδρος ἐν Ἀδελφοῖς β'. cf. Ritschl. p. 271 qui 'hiezü kommt, inquit, dass Grauert... p. 131 wohl das wahre gesehen hat, wenn er β' als rest weggefallener worte nahm. (ganz ebenso auch Könighoff: de ratione quam Terentius in fabulis Graecis lat. convertendis secutus est, Colon. 1843, s. 62).' ad fr. XIV cf. p. 90 (6). ad mon

434 p. 370. Fr. Beckmanni prooem. schol. Brunsb. lycei Hosiani aest. 1855 p. 4. Nauck. trag. fr. p. 533. p. 73, 15 'de hoc loco v. Ilnium p. 31.' ed. min. l. 18 Mein. ib. 'nec male qui in gnomis mon. (696) legitur versus, οἴμοι, τὸ γὰρ ἄφνω δυστυχεῖν μανίαν ποιεῖ, interpretes Terentii compararunt cum II 1 43: minime miror qui insanire occipiunt ex iniuria.'

Ἀλαεῖς. l. 3 τῆς Κεκροπίας φυλῆς: Κεκροπίδος Westerm. 'Κεκροπίας dictum ut Ἀντιγονία et Δημητρία φυλή ap. schol. Aristid. p. 331 Dind.' . . ἐν τῷ δράματι Μενάνδρου] 'fortasse addendum οὕτως ἐπιγεγραμμένῳ. . . . postrema huius tmematis verba, ὅς ἐστι τόπος Ἀττικῆς, nisi ab aliena manu accesserunt, ostendere videntur omnia illa inde a δασύνεται grammatici alicuius, fortasse Herodiani, verba esse.' Mein. ad Steph. I p. 67. 68. p. 74 Ἀλιεῖς. fr. I ἔκειτ' ἐπὶ στόμα cf. Hermann. Aeschyl. II p. 367. fr. III ἴδιον ἐπιθυμῶν μόνος μοι θάνατος οὗτος φαίνεται | εὐθάνατος: de constructione (v. Men. et Phil. ed. pr. p. 11) cf. Nicol. 4, 579 (v. 7) ἄφνω δὲ πληγεῖς εἰς μέσην τὴν γαστέρα | ἔδοξεν αὐτῷ γεγενῆναι τᾶνω κάτω. de Platoniciis anacoluthis v. Engelhardtii spec. III p. 40. in min. ed. 'Vs. 3 nonnihil corruptum videtur.' adde C. F. Hermann. n. rhen. mus. V 611. fr. IV. -ad vs. 3 fortasse pertinere fr. inc. CDXXXIV, Μένανδρος δὲ ποῦ φησι καὶ ποτήριον τορνευτὸν καὶ τορευτά, coniecit Bergkiius. p. 76 fr. VI v. mon. 750. fr. VIII 3 pro τοντὶ γὰρ οὐ πᾶσαν ποιῶ | τὴν γῆν Herwerd. p. 85 requirebat τινὰ γῆν. fr. IX ὡς δὲ τὴν ἄκραν | κάμπτοντας ἡμᾶς εἶδον, ἐμβάντες ταχύ | ἀνηγάγοντο. cum his componi poterunt latina p. 100 vs. 22 Ribb. 'conténdit oculos, dérepente abít celox.' p. 77 fr. XI δὴ οἰκίας | φηλῶν γερόντων cum schol. Aristoph. Pac. 1165 scribebat Hemsterh. ad Polluc. IX 135, 'non φηλοῦν, tanquam si verbum sit, sed φηλῶν, fallacium.' Vide Bernhardt ad Suid. 'φηλοῦν] φηλῶν' A. V. Photius et schol. Aristoph. . . quod probat Hemsterh. . . videndum etiam ne corrigendum sit ὡς λέγουσ'.' cf. Nauck. 'zeitschr. f. d. gymnasialwesen' X p. 505, qui δύο σκιὰς φηλῶν γερόντων legendum coniecit. p. 78, 1 ἄλλοις ἀναπετῶ relinuit Cobetus V. L. 324. fr.

XV ἀμφιβλήστρω περιβάλλεται: 'fuisse videtur περιβάλλη-

ται vel περιβέβληται, numeris anapaesticis.' Mein. ed. min
Ἀνατιθεμένη. l. 11 scr. οὐδὲν γὰρ ἀκόλουθον αὐτὸ
λέγει. fr. I postrema verba, ἦντιλον λέγειν δεῖ, καὶ κάδοι
οὐ δεῖ λέγειν, ἀλλ' ἀντλιαντλητῆρας, grammatico relicta i
min. editione. p. 79 (3) με prononebat Hemst. fr. V Arc
stolius: v. Leutsch. II p. 304 sq. p. 80, 12 alterum proverbium
Ἀράβιον ἐξεύρηκα σύμβουλον in incertis collocatum p. 33
(502). fr. VI l. 3 ἐπὶ τῶν ζ λαχόντων 'i. e. ἀπολαχόντων
ed. min. fr. VII. Harpocratonis p. 127 7 verba haec sup
ἴτι δὲ καὶ οἱ δοῦλοι ἀφεθέντες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐπι
λουν τὸ μετοίκιον, ἄλλοι τε τῶν κωμικῶν δεδηλώκασι κ
Ἀριστομένης. Μένανδρος δ' ἐν Ἀνατιθεμένη καὶ ἐν Διδύ
μαις πρὸς ταῖς ιβ' δραγμαῖς καὶ τριώβολόν φησι τούτου
(i. e. δούλους ἀφεθέντας, non meloecos omnes, v. Boeckl
Oec. Ath. ed. II 1, 447) τελεῖν. fr. VIII *Ψύλλος*: v. infra p
100. Herod. *μον.* λ. 11 19 sqq. p. 32 Lehrs. p. 81 Andria
l. 16 adde 'Ihnii quaest. Terent. p. 5 sqq.' fr. I nuper Meit
in Stobaeo suo vs. 2 ita scripsit:

ἅπασιν, ὡς ἔοικε, καὶ τοῖς εὖ λόγων
καὶ τοῖς κακῶς ἔχουσιν.

annot. l. 4 scr. 'Nam inceptio est amentium haud amantium
fr. II scr. τὸ νεότειον ut apud Diph. 4, 427 (40). p. 8
(3) annot. cf. infra p. 100. ad fr. V annot. l. 13 Düb. a
schol. Theocr. p. 127: 'διεκορήθησαν confirmant codd. Cat
Vulc. qui vitiose ἀξιοῦσαι, et cum Val. 5 ἐπικαλεῖσθαι, u
scribendum videatur αἰ κῦσκουσαι εἰώθασιν ἐπικαλεῖσθαι
vel alio verbo quod exciderit.' p. 83 (7) τω εληνι(μ)οι
ΜΗ λιΤΑΝΕΚ ΕΜΝΜΑϸΟΡ fr. VIII scr. III 4 13
fr. X scr. IV 3 11: l. 2 'ΚΟΛΕΞΙΑϸ ΓΥΜΥΡΡΥΝΑΙ
XXHCΔΙeTeINe': quae quomodo scribenda viderentur infr
p. 100 significatum. de ara Apollinis cf. Nauck. philol. V 681
p. 84 fr. XIII annot. l. 4 scr. 'p. 301 c' et l. 7 'IV 5 10' cas
iis quae sunt l. 14 de sobrinis et consobrinis Nauckius 'allg. l
z. intell.' 1847 p. 490 coniungebat Poll. III 29: v. ad 4, 314
(406) suppl. p. 85 *Ἀνδρογύνου* fr. V nescio an πλήσας
παρέφραzen scribendum fuerit comparato Platonis fr. 2, 641
(6) infra p. 45. annot. l. 1 scr. *Λάμια*. l. 6 Arsenius: v.

Leutsch. vol. II p. 498. p. 86 *Ἀνεψιοί*. fr. II *εὐδαιμονία* etiam nunc Meinekius, genitivum tuebatur Bernhardy synt. p. 166. ipsos versus inter duas personas ita dividebat Nauckius 'allg. l. zeit. intell.' 1847 p. 490: *εὐδαιμονία τοῦτ' ἔστιν νιός νῦν ἔχων*. | *B. ἀλλὰ θυγάτηρ; Ἀ. κτῆμι' ἔστιν ἐργῶδες πατρί*. p. 87 (3) scr. *Μενάνδρου Ἀνεψιοί*. ad fr. V 'φῶς ποιεῖν dixit inc. Anth. Pal. IX 381 4.' Mein. ed. min.

Ἀπιστος. p. 88, 5 Dobraeus Advers. II p. 278. cf. Sicyonii fr. 4, 201 (3). *Ἀρρηφόρου* fr. I 3 Cobetus mnem. IV 260 *διὰ τοῦτο σοὶ παραινῶ κτλ*. Vs. 4 *ἀνερρίφθω κύβος*: in ed. prim. Meinekius attulit Dorv. ad Char. p. 252. Valck. Phoen. p. 375 b. adde Leutsch. paroem. I p. 383. II p. 113. 144. Vs. 5 *νῦν* etiam Cobetus cum sequentibus coniungebat, ut voluit Iacobsius: *πέραινε, σωθείης δέ. νῦν ἄλλθ*. alterum tuetur anonymi comici in Coislin. cod. (v. Diogenian. Leutschii VI 90) fragmentum, quod Meinekius nuper ad Theocr. p. 457 ita restituit: *νῦν δέ σωθείην, ἵνα | διδάγματ' ἦ μοι ταῦτα τοῦ λοιποῦ χρόνου*. utrumque comparaverat Bernhardy ad Suid. v. *νῦν σωθείην*. Vs. 7 ita supplebat Cobetus mnem. IV 260: *οὐ Λιβυκόν, οὐδ' Αἰγαῖον, *(οὐδὲ Σικελικόν)*. de Libyco mari cf. Mein. ad Alciph. p. 93. annot. l. 1 scr. 559 d.

l. 4 *αὐτὸν* PV. l. 6 scr. delete *ἐμβαλεῖς*. fr. II 3 Herw. p. 122: *ὄλην ἐπίνομεν | τὴν νύκτα νῆ Δία καὶ σφόδρ' ἄκρατόν μοι δοκῶ*. ad *μοι δοκῶ* cf. vind. Strab. p. 171. p. 89, 4 *παρὰ Μενάνδρω παίζει κατὰ* fr. III 2 traditam scripturam revocabat Cobetus mnem. IV 255: *πέρας ποιεῖ | λαλιᾶς*. 'πέρας, inquit, Graecis est τὸ ἐκάστου ἔσχατον, id quod in quaque re *extremum* est quo perveniri potest et quo non est progredi ulterius.' Vs. 3 *χαλκίον*: cf. Mein. vind. Strab. p. 91. annot. l. 1 Steph. Byz. v. I p. 250 Mk. p. 90 fr. IV 3 *βίου δ' ἔνεστι μί' ἀσφάλει' ἐν ταῖς τέχναις* in Stobaeo suo non mutavit Mein. *μί' ἀσφ.* etiam Vindob. annot. l. 5 scr. *τ' αὐτά* fr. V 2 de coniectura in min. ed. scriptum *πάλιν πάλιν νῦν πῖθι κτλ*. C. F. Hermann. p. 612 volebat: *B. πέρσιν. Α. πάλιν νῦν π.* Cobetus mnem. IV 118: *B. ἄπαξ. Α. πάλιν νῦν πῖθι*, fr. VI cf. quae a Meinekio ad mon. 434 annotata sunt p. 370, item ad 4, 72 (14) suppl. p. 91 (9)

l. 2 scr. ἐπὶ τὸ πολὺ Ἄσπιδις. fr. II 'male haec Menandro historico tribuit Niebuhrius p. 443.' Mein. ed. min. fr. III pro στρατιώτην Hirschigius p. 21 reponerat στρατιώτη . . . σωτηρίας | ἔστ' ἔργον εὐρεῖν πρόφασιν. p. 92 fr. IV 2 ἀλόγιστος ἔσται τῆς ἀληθείας κριτῆς cum libris Mein. Stob. fr. V cum Cobeto mnem. IV 260 in ed. Stobaei ita scripsit Meinekus, cf. II p. XXV:

ὦ τρισάθλιοι,

οἱ πλέον ἔχειν ζητοῦσι τῶν ἄλλων· κτλ.

Patakis in philol. VIII 523 hoc modo rem componebat: ὦ τρισάθλιοι, | οἱ πλέον ἔχειν δοκοῦσι τῶν ἄλλων, βίον κτλ.

fr. VI v. Steph. Byz. I 324 16 sq. ἀπὸ τῆς Ἰβηρος γενικῆς novum Ἀσπίδος fabulae fragmentum Hertizio debetur:

IX

'βρῦειν Μένανδρος τὸ μεθύειν ἐν τῇ ἀσπίδι, unde Romani ebrius dicunt.' ita haec leguntur in fragm. gramm. ad calcem libr. V Prisciani vol. I p. 193 Hertz. p. 93 Ἀφροδισίων fr. I 2 τανώνητον Vindob. p. 94 (3) annot. l. 1 scr. ἀληθῆ καὶ τὰς ἀληθείας p. 95 Γεωργός. cf. infra p. 101. fr. I (p. 96) vs. 1 de formula ὅστις ἔσθ' cf. Blomf. ad Agamemna. gloss. 155. Fritzsche quaest. Luc. p. 194. ad vs. 4 τὸ τῆς τύχης γὰρ ρεῦμα μεταπίπτει ταχύ: adde schol. L. Iliad. A 396. cf. allatum ab Hirschigio p. 20 anon. fr. 4, 692 (355).

annot. l. 3 scr. 'Anecd. Oxon.' ad fr. III annot. l. 2 scr. 'idem XX 22.' p. 97 (4) vs. 4 cf. infra p. 101. δίκαιος ἀποδέδωχ' ὅσας legi posse in ed. pr. indicaverat Mein. p. 36. cf. ad Stob. II p. XXIX. ὅσας ante Porsonum Bentleius, qui δίκαιος ἀποδίδωσ' ὅσας ἂν καταβάλω. fr. V vs. 1 Cobetus mnem. IV 257:

εἰμὶ μὲν ἄγροικος, καὶ τὸς οὐκ ἄλλως λέγω,

pro ἄλλως ἐρῶ. p. 98 (8) Choerobosci verba, ἔχομεν δὲ τὴν χρῆσιν τοῦ "ἦν ἐγώ" παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλοῦτῳ [cf. supra p. CXLII] . . . καὶ παρὰ Μενάνδρῳ κτλ. v. ap. Gaisf. p. 866 18sq. fr. IX ad scholion Pluti cf. infra p. 101 annotata. verba οἱ Ἀθηναῖοι add. ⊙ et Ald. Menandrea omissa fabulae titulo affert Suidas v. πράγματα. pag. extr. 'inter anonymorum comicorum fragmenta' v. infra p. 123 (393) cum

suppl. ed. min. p. 1236 fr. 332. p. 99 *Δακτυλίου* fr. I cf. infra p. 101. annot. l. 3 *Μένανδρος ἐν Δακτυλίῳ* 'Ἐπὶ τοῦδ' αὐθις] Cobetus apud Hirschigium p. 20 monuit 'in codice Marciano 620 saec. XV legi ἐπὶ τοῦ δάου τισ γὰρ αὐτοσὶ κακοδαίμων ἔφν; ὅσ οὐκ ἂν ἐκδοίη θυγατέρ' ἀσμένος καὶ ταῦτα π. π. ἔ.' idem Cobetus mnem. IV 139 Marcianorum codicum a se collatorum has proposuit scripturas: *μένανδρος ἐν δακτυλίῳ ἐπὶ τοῦ δάν οὔτοσί, aut μένανδρος ἐν δακτυλίῳ ἐπὶ τοῦ δάου· τίς γὰρ οὔτοσὶ κακοδαίμων ἔφν ὅς οὐκ ἂν κτέ.* unde elicitur ἐπὶ τοῦ *Δαναοῦ*: 'itaque Ammonius, inquit, sic scripserat: *παῖς δὲ ἡ δούλη. Μένανδρος ἐν Δακτυλίῳ ἐπὶ τοῦ Δαναοῦ,* et sic comici verba subiunxerat.' in quibus 'multa coniciias, inquit, quibus sententia et metrum probabiliter sarciantur, veluli:

τίς γάρ ποθ' οὔτω τι κακοδαίμων ἦν, ἔφν,

vel *τίς γάρ ποθ' οὔτως ἔστι κακοδαίμων, ἔφν,*

vel simile quid.' e. q. s. fr. III annot. l. 3 postrema verba 'τὰ δίχα σπέριματος ἄρρενος' Suidae sunt, non Photii. p. 100 *Dardani* fr. III Spengelius Caccil. Stat. p. 5 'Priscianus, inquit, more suo integrum attulit senarium cuius litterae in vet. codd. ita exaratae sunt, ut sine magna difficultate poetae manus investigari possit.' librorum scripturas v. apud Hertzius Prisc. I p. 240, qui hanc in ordinem recepit lectionem: 'Menander quoque in Dardano: *Δρία παῖ, δειπνοποιεῖσθαι τί δεῖ;* παῖ *Δρία* dixit pro *Δρίαν.*' ipse *Δρύα* scribendum proponebat. cf. Choerob. p. 31 5. 95 13. Spengelius l. c. ex codd. Tegerns. Burghus. Polling. indiciis hunc Menandro reddidit versum:

Δρία, Δρία παῖ, δειπνοποιεῖσθαι τί δεῖ;

comparavit Philemonis 4, 44 (30). p. 100 *Δεισιδαίμων.* ad hanc fabulam Herwerden p. 86 referebat Men. inc. fr. V (4, 230). anon. XL (4, 612). fr. I p. 101 vs. 3 Cobetus mnem. IV 135 ita scripsit: *νῦν δ' οὐκ ἔχεις. κενὸν ἄρα καὶ τὸ φάρμακον | πρὸς τὸ κενόν κτλ.* Herwerden p. 85: *νῦν δ' οὐκ ἔχων τὸ φάρμακον κτλ.* Vs. 7 Lobeckius Agl. 632 *περίρρα-ναι βαλὼν ἄλας, φ.* annot. l. 7 corr. 'Vs. 6' fr. II 1 *πολύτιμοι*: cf. infra p. 101. grammaticorum de *πολύτιμος* et

πολυτίμητος vocabulorum discrimine praecepta v. sp. Mein. ed. pr. p. 43. cf. Lobeck. parall. 460. nuper Cobetus mnem. IV 241 Menandrea sic constituebat:

ἀγαθόν τί μοι

γένοιτο. B. τί δ' ἔστιν; A. ὦ πολυτίμητοι θεοί.

idem vs. 4 σαθρός γὰρ ἦν pro σαπρός, 'corrigia enim, inquit, aut lorum non putrescit, sed usu detritum disrumpitur.' cf. V. L. p. 229. Vs. 5 Hirschigius p. 21 σὺ δὲ μικρολόγος ἄρ' οὐ θέλων | καινὸν πρίασθαι, pro καινάς, quas ἐμβάδας esse intellexeram. annot. l. 5 scr. 'Anecd. Ox.' non 'Par.' ut ed. min. p. 102 (3) vs. 1 οἱ δεῖ γὰρ ἀδικεῖν τοὺς ἰκέτας] 'οἰκέτας Trinc. Gesn. mg. Arsen. A. ubi tamen nescio an ἰ suprasc.' Gaisf. ἰκέτας Vind. Cobetus mn. IV 136 'verum esse, inquit, arbitror οὐ δεῖ γὰρ ἀδικεῖν οἰκέτας.' Vs. 2 idem probavit Pflugkii μετ' ἀγνοίας (v. infra p. 101). Vs. 3 Meinekii Stob. αἰσχρὸν τοῦτο τὰρ' ἔστιν πάνυ cum Gaisfordo. annot. l. 3 vulgo μετ' εὐνοίας τινὸς μὴ πονηρῶς] οὐ πονηρῶς A. μὴ πονηρῆς Vind. fr. IV 3 Herwerden p. 122 tentabat: διὰ τινα | ἄτοπον (pro αὐτῶν) ἀκρασίαν p. 103 Δημιουργός. fr. I annot. l. 7 καὶ τὰς νῦν λεγομένας ὑπονυμφίδας, τουτέστι τὴν παρεσιῶσαν τῇ νύμφῃ γυναῖκα θθεν ἔστι καὶ Μενάνδρω Δημιουργός. cf. Bernh. ad Suid.

l. 11 nonne igitur vs. 2 πέμματα?] 'quamquam schol. Ar. Ach. 1092 ἴτρια δὲ καπρωῶδη πλάσματα.' Mein. ed. min. Moer. 199 33: ἴτρια πλάσματα λεπτὰ σησαμῆ πεπλασμένα.

fr. II vs. 1 est in mon. 340. p. 104 fr. III. Poll. VII 22: καὶ πᾶρὰ Μενάνδρω ληνός. ib. 179: Μένανδρος δὲ τὴν κάρδοπον καὶ ληνὸν κέκληκεν. Δίδυμαι. fr. I. II. quae ad fr. II ascripta sunt Diogenis verba, καὶ θυγατέρα ἐξέδωκε μαθηταῖς αὐτοῦ ('absunt hae voces — μαθηταῖς αὐτοῦ — ab editione Basil. et Stephan. et codice reg.' Menag. p. 264. cf. Arundel. cod. ib. p. 562), ἐκείνοις ἐπὶ πείρα δούς τριάκονθ' ἡμέρας, ὡς ὁ αὐτὸς ἔφη (ed. min.), in libris optimis Cobetus mnem. IV 138 testatur sic scripta esse: ἐξέδωκε κείνοις (vel ἐξέδωκ' ἐκείνοις) ὡς αὐτὸς ἔφη ἐπὶ πείρα δούς τριάκονθ' ἡμέρας. Μαθηταὶ αὐτοῦ κτέ.' v. Diogen. Cobeti p. 155. Menandri versus Grotius hos proposuit:

συμπεριπατήσεις γὰρ τρίβων ἔχονσ' ἑμοί,
ὡσπερ Κράτητι τῷ κυνικῷ ποθ' ἡ γυνή.
καὶ θυγατέρ' ἐξέδωκε κείνος, ὡς ἔφη
αὐτός, ἐπὶ πείρα δούς τριάκονθ' ἡμέρας.

non probavit Meinekius ed. pr. p. 47. Cobetus in sua Diogenis editione eodem modo Menandrea scripsit, nisi quod vs. 3 ἐξέδωκ' ἐκείνος dedit et in fine capitis μαθηταὶ δ' αὐτοῦ. sequitur cap. VI: ΜΗΤΡΟΚΛΗΣ. adde quae Bergkius tentavit gr. II 529. fr. V non metoecos omnes intellegendos esse, sed δούλους ἀφεθέντας v. ad Men. 4, 80 (7) suppl. l. 7 fin. scr. V. VI. p. 105 Δὲς ἑξαπαταῶν. cf. infra p. 101 Ritschl. parerg. I 405 sqq.). Meier. ind. schol. Hal. hib. 1852. 3 p. IV. ad hanc fabulam inc. fragm. DI referri posse nuper oniecit Bergkius. de fr. III v. Ritschl. parerg. p. 407 ita illud explicantem: 'nullus (Ephesi) Megabyzus fuit, qui aedivus esset Dianae, aut quod multo magis placet: non Megabyzus aliquis fuit, qui aedituus Dianae Ephesiae esset? h. e. l arbitror, cui crederetur pecunia?' interrogandi signum in me posuit etiam Bernhardy. fr. IV est in mon. 425, ubi δὲν ὡς κτλ. p. 106 Δύσκολος. cf. add. p. 101. l. 17 scr. ἡλικῆς παράδειγμα p. 107 (2, 3) cum Gaisf. ad Stob. I p. XIV εἰς πάντα τὸν χρόνον Mein. Vs. 4 pro αὐτὸς ὢν δὲ ἴριος Herwerd. p. 86 scribebat αὐτὸς ὢν γε κίριος, 'quippe mi ipse sis eorum dominus.' Vs. 5 εἰ δὲ μὴ σεαυτοῦ etiam Vindob. Porsonus ἀ δὲ μὴ σεαυτοῦ (corr. annot. l. 6) Vs. 8 παρελομένη σοῦ hodie ut Gaisf. Vs. 9 in Stob. cum Tyrwh. γαγέ φημι Vs. 12 ib. ὡς ἂν δύνη κτλ. Vs. 15. 16 in Vindob. cohaerent cum praecedentibus. p. 108 (3) vs. 5 τὴν ὄσφον ἄκραν: fr. Wieseler. in Prometh. et Av. p. 16 sqq. idem in philol. 387 sq. annot. l. 13 Gudian. Etym. 273 16 attulit Naukius. fr. IV 3 apud Athenaeum legitur quod identidem reueribat Meinekius:

ἱεροπρεπῆς πῶς ἐστὶν ἡμῶν ἡ τέχνη.

καὶ ἡμῖν. p. 109 fr. VI Cobetus mn. IV 257 reponerat: Ἐλευθερῶν ἀπηλθεν εὐθύς ὡς τάχος (pro ταχύ). fr. VIII δεῖν habet Rav. p. 110 fr. X Platonis de Rep. est p. 420 C. cf. G. Hermannii opusc. V 208 sqq. Δυσκόλου fragmentorum nume-

rum Cobeti beneficio augere licebit: primum

XI

schol. Eurip. Androm. 957 (975) ἔκτοθεν δ' οὐ θάδιον: καὶ γὰρ "ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδῶν φίλοι" (mon. 32 ubi v. annot. cf. Leutsch. parocem. I p. 29. II p. 7. 8. Sophocl. fr. Nauck. p. 232). τὸ δὲ συγγενὲς κατὰ φυσικὴν ἀνάγκη δουῖλον, ὡς καὶ ἐν Δυσκόλῳ φησὶ Μενάνδρος·

οὐκ ἔνεστί σοι φυγεῖν

οἰκειότητα, δᾶερ.

haec ex codd. Vaticano et Marciano edidit Cobetus p. 291 Geel. Vat. οὐκ ἔνεστ' ἴσως οἰκεῖν. idem δάει. Ven. δαα alterum fragmentum est hoc:

XII

Choerob. Gaisf. p. 163 11 (p. 1190 Bk.): ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων παρ' αὐτοῖς ὁμόφωνός ἐστιν ἡ κλητικὴ τῇ εὐθείᾳ, οἷον ὁ δυστυχῆς ὡ δυστυχῆς, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ "ὡ δυστυχῆς, τί οὐ καθεύδεις;" pro his in Marciano Cobeti cod. 489 apud Gaisf. Et. m. p. 8 haec leguntur: ὡς παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν τῷ "Ἡρωὶ" "ὡ δυστυχῆς, εἰ μὴ βαδιῆς;" (v. ad 4, 130 suppl.) καὶ παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν Δυσκόλῳ "ὡ δυστυχῆς, τί οὐ καθεύδεις;

itaque non recte haec relata olim ad Μισουμένον fr. X: v. ad 4, 172 suppl. Schneidewinus in g. g. a. 1848 p. 1795 calami errore dedit εἰ μὴ καθεύδεις. Ἐαυτὸν τιμωρομένον fr. I Cobeto V. L. 200 δαιμονῶς tam durum et contumeliosum visum est verbum, ut ab hac prima inter Chremetem et Menedemum notitia alienissimum esse videretur. reponerat δαιμόνιε, 'o bone.' p. 111 (2) quomodo suppleverim v. infra p. 101. annot. l. 4 scr. 'vestiant?' fr. IV Ilnius p. 42 n. 17 (corr. min. ed. v. ib. p. 1284) ex hac fabula desumptum esse negat. idem ille n. 18 de fr. V iudicat μῶρος: v. infra p. 646. fr. VI οἴκοι μένειν χρῆ καὶ μένειν ἐλεύθερον, | ἢ μηκέτ' εἶναι τὸν καλῶς εὐδαίμονα: h. e. 'domi manere et libertate sua frui oportet, aut e beatorum illorum numero recedere.' ita haec intellegenda arbitror, non ut apud Grotium est 'aut potius mori.' etenim οἴκοι μένειν δεῖ (χρῆ) τὸν καλῶς εὐδαίμονα in proverbio erat, v. Aeschyli fr. p. 78

Sophocl. fr. Stob. 39 14 p. 262 Nauck.: itaque qui domi manere noluerit, is, quoniam sui arbitrii esse non poterit, neque in fortunatis illis numerabitur. de amissa libertate cf. Sophocl. fr. 788 N. de usu verborum τὸν καλῶς εὐδαίμονα v. quae infra allata sunt exempla p. 411 (ubi scr. οἴκοι μένειν χρῆ - ἢ μηκέτ' εἶναι τὸν καλῶς εὐδαίμονα). de ἢ particula hoc modo usurpata cf. ib. p. 439 composita. adde Nauckii ad Aeschlyli l. c. annotationem, qui aliter de hoc Menandri fragmento iudicaverat 'hall. allg. l. z. intell.' 1847 p. 490 sq. p. 112, 4 scr. μένειν χρῆ l. 7 scr. Diogenianus VII 35, qui cum Apostolio p. 553 Leutsch. οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα. solus Stobaeus LIII 1 Menandri priorem versum iterum apposuit. fr. VII Dobraeus adv. II 273 'ἀμυγδάλας | παρέθηκα' ἐγὼ τῶν — sed qu. Cobetus mnem. IV 257 partem fragmenti ita scripsit: ἀμυγδαλᾶς ἐγὼ | παρέθηκα καὶ τῶν φοιδίων ἐνετραγομεν. de fr. VIII ἦν cf. Fritzsche Ran. p. 423. Photii verba in min. ed. p. XX ita scribenda proponebam: ἦν δασείως, ὅταν ἀιτιατικῶς λέγεται· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐν Μενάνδρῳ Ἀὐτὸν τιμωρομένῳ τὸ ψιλὸν ἀντὶ τοῦ ἰδοῦ "ἀλλ' ἦν χιτῶν σοι." p. 113 Ἐγχειριδίου fr. II τοῦδ' ἄρα ed. min. Apud Steph. Byz. I 402 6 τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο cum Rehd. ἠκροάσατο AV. confert Strabon. XIV p. 644. fr. IV schol. Plat. (Theaet. 153 d) p. 359 παροιμία, ἄνω κάτω πάντα, ἐπὶ τῶν τὴν τάξιν μεταστρεφόντων. Μενάνδρος Ἐγχειριδίῳ, καὶ ἐν Χήρᾳ (v. 4, 221). fr. V ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς: v. infra p. 101. p. 114 Ἐμπιπραμένη. arponam h. l. Cobeti annotationem ex mnem. V 93 sq. petitam. 'Atlici, inquit, ἐμπιπράναι dicebant et ἐμπίπλασθαι, quae formae ubique invitis libris restituendae sunt, metro saepe iubente, semper permittente, nam a Graeculis demum fictae sunt formae ἐμπίπρημι et ἐμπίπλαμαι. critici non satis sibi constant.' fr. II Apostolius: v. Leutsch. II 692 annot. crit. p. 115 Ἐπαγγελλόμενος. fr. II 1 Cobetus mnem. IV 257 τὰ γὰρ τολμηρὰ τῶν ἔργων ἔχει pro ὄχλων ἔχει. Vs. 3 ἀν λάβης τὸν καιρὸν εἰ comparato fr. III. Vs. 4 idem p. 259 'ἀπροσδόκητον τὴν τύχην προσλαμβάνει v. c., aut simile verbum, namque ἐξήγρητο et ἐξεύρητο lectiones sunt nihili.' Mei-

nekius in ed. Stobaei versum 1 non mutavit, Vs. 2 ἐν τοῖς λόγοις μὲν τὰς ἐπιδείξεις δ. dedit, Vs. 3 λάβης et Vs. τύχην in ordinem recepit, pro ἐξηύρατο scribendum proposuit ἐκτίσατο. annot. l. 2 μὲν τὰς etiam Vind. ib. scr. 'V 4 ἐξηύρατο A. ἐξεύρατο Vind.' fr. III 1 Herwerden p. 12 τοῖς ἀπαιδευτοῖς βοηθεῖ pro ἀναιδέσιν. p. 116 Ἐπίκληρος. de argumento cf. infra p. 102 (Spengel. rhetor. I 43 20 sqq.). l. 6 διὰ τὸ τὴν εὐνοίαν προὔπαρχειν fr. I apud Spengel. II p. 92. 88. Vs. 1 in ed. min. omissa est interrogationis nota: ἄρ' ἐστὶ πάντων ἀγρυπνία λαλίστατον. cf. Al rent. de Crasi p. 8. annot. l. 2 scr. διηγῆσασθαι l. 3 καὶ παρὰ Μενάνδρῳ l. 4 χρηστῆ Ἐπικλήρω: cf. O. Ribbeckius ad Turpili Epiclerum com. p. 78. p. 117 fr. III 2 cf. infra p. 102. fr. IV 1 pro ἢ δεῖ μόνον etiam ἢ σε δεῖ μόνον scribi posse videtur Meinekio, qui 'Vs. 2 γενόμενον (cod. A γενομένων) necessarium est.' cf. annot. p. 118. p. 118 (5) sci ἀφ' ἡμῶν; ut vulgo. cf. infra p. 102 et ed. min. fr. VII καὶ πόστα: cf. Nauck. Ar. Byz. p. 211. fr. VIII scr. ὄρον. add. Phot. 349 17. Suid. qui omittunt fabulae nomen. fr. IX sci p. 1198 P. 242 Kr. caeterum v. infra p. 102. Ἐπιτρέποντες. cf. infra p. 102 (Spengel. rhetor. I 432 11 sqq.). p. 12 fr. III 1 Nauckius ἐλευθέρω τὸ καταγελασθῆναι πολλὰ. sequitur apud Stob. 89 6 τοῦ αὐτοῦ (Vind. μ^e) "οὐδὲν ἐλευθέρου φέρειν | γενόμενα κοινωνοῦσαν ἡδονὴν ὑβρεῖ: quod in supplementis dabitur. fr. V annot. l. 5 Davides: οἱ μαι τσαύτην πρὸς Θεοῦς ἄγειν σχολήν, non recte ed. mit de vs. 2 cf. infra p. 102. p. 121 fr. VI legitur etiam apud Cramerum Anecd. Par. IV 248 9. 10: καὶ Μένανδρος ὁμοίως φησι, "ἐπέπασα (ἐπέιτασα cod.) ἐπὶ τὸ τάριχος ἄλας, ἃ οὕτω τύχη." Menandri Ἐπιτρέπουσιν Bergkii ad Aristoph. 2, 1193 (75) item tribuebat fragmentum illud, quod vulgo in Chionideis habetur vol. II p. 7 (3), Athenaei p. 119 e verbi ista scripsit: ἢ δὲ δοτικὴ τὰρίχει, ὡς ξίφει. Μένανδρος Ἐπιτρέπουσιν.

ἐπὶ τῷ τὰρίχει τῷδε τοίνυν κόπτειτον.

(ita AC. κοπτέον PVL) καὶ ἐπὶ αἰτιατικῆς "ἐπέπασα ἐπὶ τὸ τάριχος ἄλας, δὲν οὕτω τύχη." V. infra p. 14, ubi corr.

necl. Par. IV p. 248 (pro 250) 6. fr. VII ita tentabat Hererden p. 86: πρόσσειμι *(δὲ) πρὸς ἐκείνην, *(ἦν) λέγεις, | ρτι γὰρ νοῶ. p. 122 fr. VIII est etiam apud Plutarchum anq. an. cap. 17: καθόλου δ' ἐπεὶ τῶν ἀβουλήτων τὰ μὲν ὕσει τὸ λυποῦν καὶ βαρῦνον ἐπιφέρει, τὰ δὲ πλεῖστα δόη δυσχεραίνειν ἐθιζόμεθα καὶ μανθάνομεν, οὐκ ἄχρηστόν σι πρὸς ταῦτα μὲν ἔχειν ἀεὶ τὸ τοῦ Μενάνδρου πρόχειον· “οὐδὲν πέπονθας δεινόν, ἂν μὴ προσποιῆ.” ad huius bulae reliquias haec adde ex Gaisfordianis copiis fragmenta:

XII

I Pherocratis (2, 283) apud Hephaestionem p. 62 ἐξευρήσαστι καινῶ] haec nuper attulit ex Saibantiano codice Gaisf. τέον οὖν ὅτι τινὲς εὐρημά (εὐρεμά) φασιν, ὅπερ οὐ δεῖ ῖρηται μὲν γὰρ καὶ εὐρησις καὶ εὐρεσις· καὶ Ἀττικοὶ τινες ιατέρως φασίν· ἔστι γὰρ σύγγραμμα παρὰ Θεοφράστῃ ερι εὐρέσεως· ἀλλὰ διὰ τοῦ εἰ ἐν ἰάμβῳ·

οὐχ εὐρεσις τοῦτ' ἔστιν, ἀλλ' ἀφαίρεσις.

ν τοῖς Ἐπιτρέπουσι, καὶ εὐρημα διὰ τοῦ ἦ. “εὐρημα δ' ἔκ οἷσθ' οἷον εὐρηκας τόδε” (Eur. Med. 716). οὐ μὴν διὰ οὔ εἰ εὐρεμα. ‘Vide Lobeck. ad Phrynich. p. 445.’ Gaisf.

XIII

aisf. schol. Heph. p. 156 ex eodem codice correptae οἰ διθηθongi exempla affert: ἀλλὰ καὶ Μενάνδρος ἐὰν (ἐν) Ἐπιπέωσιν (ουσιν)·

οἱ τηλικούτοι καὶ τοιοῦτοι τῷ γένει·

ν τῷ ἐν τετάρτῳ ποδὶ συνέστειλε. vide Choerob. p. 143 Gaisf. (1175 Bk.) καὶ παρὰ Μενάνδρῳ “οἱ τηλικούτοι εἰ τοιοῦτοι τῷ γένει.” unde in incertis erat 4, 287 (240), ἢ ascripta est Photii annotatio p. 585 9, τηλικούτος: ἐπιεκίας τίθεται· οὕτως Μενάνδρος. p. 124 Eunuchi fr. IV e Obaeo οἱ σοφώτεροι in ordinem recepit ed. min. ad fr. V not. l. 6 ed. min. ‘III 5 48’: sed de Grauert v. anal. p. O. fr. VI. Poll. IX 44 καὶ ὄπλοθῆκαι ἦσαν, ἵνα τὰ ὄπλα ἐέκειτο, καὶ δῆ καὶ θησανροὶ καὶ ταμιεῖα, ἵνα τὰ χρήματα καὶ οἱ πυροί. (45) ἐν δὲ Μενάνδρου Εὐνοίχῳ καὶ τοβόλια (al. σιτοβολεῖα v. codd.). l. 2 recte II 3 18. de ῥίσκος Pollucis X 137 cf. infra p. 102. in editione min.

etiam ad Menandri Eunuchum respexisse videbatur Pollux 125 Ἐφέσιος. ad fr. I pertinere videtur Pollux VII 1 κύκλοι δὲ ἐν τῇ νέᾳ κωμῳδίᾳ καλοῦνται ἐν οἷς πιπιταὶ τὰ ἀνδράποδα, ἴσως καὶ τὰ λοιπὰ ὄνια. p. 1 leg. 'Vs. 4' et 6 'ibidem' Ἠνίοχος. fr. I vs. 1 εἰς κόλπιον cum Schneidewino C. F. Herm. n. rhen. m. 1 Vs. 2 οὐδ' ἔδωκεν Vs. 3 ἀλλ' ἐπιβολὴν ἔδειξεν εὐτινός κτλ. Prellerus philol. III 521: πόρον εἰσβολὴν τ' ὀρον ἢ ὄβολον Nauck. philol. VI 421] ἔδειξεν εὐπορινός. probavit Prelleri rationem Bergkii, qui vs. 4: παρῆς, μηκέτι τὸ θεῖον αἰτιῶ. annot. l. 7 scr. req. p. 127 fr. II attigit Lobeckius Agl. p. 253. annot. l. [μητραγύρτης]. fr. III vs. 1 Prellerus l. c. ἐλεεῖν δ' ἔμαθεν εὐτυχῶν πόνον. Herwerd. p. 86 ἐλεεῖν δ' ἐλ. ἔμαθεν ἀτυχῶν [ἀτυχῶν?] μόνος. equidem mutato ve ordine:

ὁ χρηστός, ὡς ἔοικε, καὶ χρηστοὺς ποιεῖ.
ἐλεεῖν δ' ἐκεῖνος ἔμαθεν εὐτυχῶν μόνος.

vide supra ad Antiph. p. CLXXV sq. ita et ἐκεῖνος quotatur habebit, neque articulus requiretur, neque εὐτυχῶν tandum erit. tertium versum, in quo τὸν ἄτοπον quid ad mon. 339 p. 368 docuit Meinekii, idem nuper annu respici a Proculo Platónico de epistulico charact. p. 1 Western. εἰ καλὸς ἦσθα, πολλοὺς ἂν εἶχες φίλους σίους, νῦν δ' ἐπεὶ φαῦλος ἔφυς, εἰκότως οὐδένα κέκι φίλον· ἕκαστος γὰρ τῶν ἐμφρόνων ἀνδρῶν σπουδὴν πται "τὸν ἄτοπον φεύγειν ἀεὶ." fr. IV hodie ita scribe videtur Meinekio:

ὦν δὲ μή' στιν αἴτιος τρόπι
τό τ' ἀπὸ τῆς τύχης φέρειν δεῖ γνησίως τὸν εὐγεν
'was wir nicht selbst verschulden und was vom schi
kommt, muss der edle tragen.' p. 128 (5) annot. l. 3
τὸν παῖδα δ' οὐ δίδομεν. fr. VI cf. infra p. 102. Ἡ
p. 129 fr. III Hirschig. p. 21: ὡς οἰκτρὸν, ἢ τοιαῦτα δισ
μόνη, | οἷα κτλ. fr. VII apud Gaisf. Choerob. p. 457 33
p. 130 eiusdem Choerobosci Marcianus codex 489: ὁ
τύχης ὡ δυστυχῆς, ὡς παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Ἐ

ουτυχής, εἰ μὴ βαδιῆς.” unde novum accedit huic fragmentum:

VIII

ὦ δυστυχής, εἰ μὴ βαδιεῖ.

ecle scripsit Schneidewinus g. g. a. 1848 p. 1795. cf. ad *όλου* fr. XII suppl. de aliis fragmentis fortasse huc re-
tis v. infra p. 102 et ad 4, 299 (306) suppl. *Θαῖς*.
l. 3 scr. ‘Epist. II 4 143 (§ 19 Mk.)’ l. 24 scr. ‘II 6
ag. extr. Dionys. Hal. lib. XVII 6. p. 131 (1) Vs. 1 *θεά*:
ibet. mnem. IV 122. *Υς*. 4 *μηθενός* ed. min. p. 132
θειρουσιν ἦθη κτλ. est in mon. 738. Nauck. trag. fr.
l. fr. III *ἡ παροιμία λέγει “κατὰ μὺς ὄλεθρον.”* Ae-
cf. paroem. II p. 469. ad Philem. 4, 64 (118) suppl. p.
θεττάλη. cf. infra p. 102. l. 15 *εἰς ιδιότητα τεθέν*:
haec infra p. 9 et in suppl. p. XVII. fr. II l. 1 scr.
ίλη. ad III cf. infra p. 102 sq. (in min. ed. scr. Cram.
IV p. 113). p. 135 *Θεοφορομένης* fr. II 13 recte
abere videtur: *ἔστιν, ὃ δ’ ἀγενῆς καὶ δέδιε τὸν κρείτ-*
Υς. 14 *χρηστός, εὐγενῆς, σφόδρα | γενναῖος,* p. 136
ita scribebat Cobetus mnem. IV 259:

*καὶ ταχὺ τὸ πρῶτον περισόβει ποτήριον
αὐτοῖς ἀκράτου.*

issime *πάλιν*, inquit, e vicinis irrepsit.’ annot. l. 1 scr.
n. XI p. 504a.’ fr. IV cf. infra p. 103. fr. VI de deo
achina cf. supra p. CLXIX. *Θησαυρός.* p. 137, 12 scr.
n. inc. CDLXII b.’ fr. I ita in Stobaei editione dedit Mein.
l. cum Tyrwhitto (adversante Hermanno ‘n. jen. allg. l. z.’
p. 513) proposuit. Vs. 1 *ἔρω*s reliquit. Vs. 9 Hirschig.
l. p. 21 *οὔτοι προσαποτίνουσι τὰρχαίω τόκους.* annot.
corr. *τόκους.* p. 138 (3) pro *ἔρωτος* Grotius scribebat
ος. fr. V etiam Photius *Κανθάρον μελάντερος.* cf.
h. ad Suid. *Θρασυλέων.* p. 139 ad fr. II Grotius (ap.
) attulit Eustath. p. 1453 18: *εἶγε δεύτερος πλοῦς λέ-*
ε, ὅτε ἀποτυχῶν τις οὐρίου, κώπαις πλέει κατὰ Παν-
εν. itaque non dubitavit Gaisfordus recepto Grotii *οὐρίου*
im versum sic scribere:

ἂν ἀποτύχη τις οὐρίου κώπαισι πλεῖν.

idque etiam ab aliis repertum (v. Mein. ad Men. ec 84) nuper probarunt Cobetus mnem. IV 269 et Meineki Stobaei. cf. Diogenian. Vindob. II 45 (Leutsch. paroem 24) ubi Philemoni haec assignantur. v. Leutsch. I. paroem. I p. 359 sq. fr. III ita in Orat. p. 149 scriptus: φιλοσοφεί δὲ τοῦθ', ὅπως | καταπράξεται * (ε γάμον. annot. l. 4 scr. 'Anecd. Ox.' fr. IV ab I 1854 7 afferri annotavit Dindorfius: ὀκηρὸς πάντα σιτόκουρος, ὃ φησι Μένανδρος, ὡς ὁ Ἀθήναιος p. 140 (5) v. infra p. 103. in min. ed. 'Menandri inquit, addi non opus est. fortasse scribendum: καὶ λέοντι γ (cf. ἀνέωχας) "Ἡδὴ δ' ἀνέωχε τὴν θύρα ρεια. p. 141 (2) Vs. 2 τὴν ἀλλίαν ut glossema re Cobetus mnem. IV 260. idem cum B, Harpocrate, αὐλειος tuebatur, quod nuper recepit apud Stobaeum kius. Nauckio priora ita scribenda videbantur: ὄρους βαινεις, γύναι, | τοὺς τῆς γαμετῆς· πέρας γὰρ αὐλει κτλ. in mnem. V 198 de αὐλειος disputans ὄρος γὰρ θύρα dedit Cobetus. p. 142 Ἰμβροίων fr. II 3 recepit Stobaeum Bentleii βουλῆς rectius visum est in praef. Porsoni σύμβουλος· ὁ λογισμῶ διαφέρων Ἰππο fr. I 2 ἀδοξότατος ed. min. Vs. 3 Hirschigius p. 22 ' inquit, πήρας μὲν οὖν τρεῖς, interpellat persona B i usitalis vocibus μὲν οὖν: dein pergit persona A: ἀλλ νος κτέ.' Cobetus mnem. IV 277: 'libri meliores, inq scripturas exhibent: ἀδοξότερος μικρῶ δέ, ὃ τὴν πή χων, quae sanissima sunt. lege: Μόνιμός τις ἦν, ἀνθε ὦ Φίλων, σοφός | ἀδοξότερος μικρῶ δ'. B. ὃ τὴν ἔχων; | A. πήρας μὲν οὖν τρεῖς.' . . 'erat enim gil utrimque.' atque ita in ed. sua Diogenis scripsit. item cum libris ὑπὲρ δὲ ταῦθ' ὃ προσαιτῶν καὶ ἔυπῶν, ' ravit haec mendicus ille et sordidus.' v. mnem. IV 278. not. l. 7 scr. 'sed tres peras' p. 143, 1 ῥῆμά τι cum cod. scriptum, v. Menag. et Men. p. 89 ed. pr. Καν ρου fr. I τὸ γὰρ προθύμως μὴ πονήσαντας τυχεῖν | ε μονίας Pflugkius, v. infra p. 103. Hirschig. annot. cr. Mein. Stob. v. I p. XXVIII. Vs. 2 lemma omittit Vind. et

locum cum superiore (vs. 1) coniungit. pro ὑπερηφανίας in ed. min. et ad Stob. ὑπερηφανίαν scribendum coniecit Mein. ὑπερηφάνους Hirschig. l. c. caeterum εὐτυχεῖν genetivo iunctum attingit Funkhaenel 'zeitschr. f. d. alt.' 1845 suppl. p. 132. de fr. II dixit C. F. Hermannus n. rhen. mus. V 613. p. 144 (5) l. 7 scr. 'Comment. p. 84.' Καρίνης fr. II 3 τὸ κρατοῦν γὰρ νῦν νομίζεται θεός: ita haec in Stobaeo non servavit Mein. hac addita II p. V annotatione: 'Artemidorus, inquit, ut Com. Gr. IV p. 145 indicavi, τὸ κρατοῦν γὰρ νῦν [ita in maiore com. ed.] δύναμιν ἔχει θεοῦ, quod praefert Cobetus [qui πᾶν pro νῦν] Var. L. 119 iterumque mnemos. IV p. 269. non assentientur qui meminerint νομίζειν θεούς esse deos publica lege receptos colere; recte etiam et ferre necessarium νῦν. eo scilicet iam ventum est ut penes quem potestas est pro deo colatur. quae omnia non insunt in ieiunio illo ac ne vero quidem πᾶν κρατοῦν δύναμιν ἔχει θεοῦ.' τὸ κρατοῦν γὰρ πᾶν νομίζεται θεός volebat Hirschig. p. 22. cum repetitione hac, εἰ θεὸν καλεῖν σε δεῖ. | δεῖ δέ, Nauckius philol. VI 387 comparavit Sophocleum (sive Euripideum) p. 263 fr. 856 14 εἴ μοι θέμις, θέμις δὲ τάληθῆ λέγειν, item Soph. Trach. 809: εἰ θέμις δ', ἐπεύχομαι. | θέμις δ', ἐπεὶ μοι τὴν θέμιν σὺ προὔβαλες. p. 145 fr. III περὶ τὸν τράχηλον ἀλύσιόν τις μοι δότω nuper proposuit Bergkii. Καρχηδονίου fr. I ed. min. τῷ Βορέᾳ κρεάδιον cum Dobraco. 'praeterea malim ἐπεὶ θυσιάσας' Mein. ib. Bentleii rationem probavit Cobetus mn. IV 276 sq. de λιβανιδίῳ afferens Alciphr. III 35: ὁ δὲ ἔτι πενέστερος (συνεισπρέγκατο) λιβανωτοῦ χόνδρους εἰ μάλᾳ εὐρωτιῶντας. fr. II 1 ita legendum videbatur Cobeto ib. p. 238:

αὐτὸν γὰρ οὐδεὶς οἶδ' ὅτου ποτ' ἐγένετο,
p. 146 fr. III in maiore editione non recte ἐκ μακροῦ χρόνου datum pro eo quod in App. Flor. est:

ἔργον ἐκ πολλοῦ χρόνου κτλ.

fr. V idem Stobaeus om. fabulae nomine affert flor. XLIII 24.

fr. VI Καρχηδονίῳ utique necessarium videbatur Nauckio 'hall. allg. l. z. intell.' 1847 p. 497. annot. l. 6 Euripidis versum v. p. 459 Nauck. p. 147 Κεκρύφαλος. fr. I annot.

l. 3 scr. *εἰ ὁ κατὰ νόμον ἐστί*, p. 148 (3) in ed. min. interrogatione sic scriptum: *ἦδὺ τὸ μύρον, παιδάριον. ἦδὺ*. Cobetus mnem. IV 120 ita distinxit:

ἦδὺ τὸ μύρον, παιδάριον, ἦδὺ. B. *πῶς γὰρ οὐ;*
fr. VIII scr. *ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἐπεφάνης*. p. 149 *Κιθα*
στής. fr. I vs. 5 *ἀλλὰ τῶν πτωχῶν τινα* Hirschigio p. 23
brarii sunt misera ratione crasa vel ommissa supplentis.' H
87: *ἀλλὰ τὸν πτωχὸν μόνον*. Mein. *ὑπνον καθεύδειν μᾶ*
ἢ πτωχῶν τινα. Vs. 8 *ἄρ' ἐστὶ κτλ.* per interrogationem el
nolebat Ahrens de Crasi p. 8. Nauckius 'imitatur, inquit
Gazaeus ecphr. prooem. lib. I: *ἄρ' ἐστὶ συγγενές τι μὲν*
καὶ λόγος;' Vs. 10 Hirschigius *ἐνδόξῳ βίῳ | πρόσσεστιν*
πάρεστιν. p. 150 (3) *τίσιν ἂν βοηθήσοιμεν* in Stobaeo
non mutavit Mein. fr. VI annot. l. 8 ultimam in *εἶναι*
elidi (cf. Mehlhorn. gramm. § 106) adversatur Nauckius p
p. 45 sq. p. 151 (8) vide infra p. 103. fr. IX l. 3 scr. *σ*
δον Διόνυσον λέγει. *Κνιδία*. fr. II 2 cod. A *πολλοὺς*
πολλά, itaque nescio an haec sic scribenda sint: *ταυτόμι*
ἐστὶν ὡς ἔοικέ που θεός, | σώζει τε πολλοὺς δι' ἀορά
πραγμάτων. *Κόλαξ*. Timachidae in Colacem commentari
ex gramm. An. Par. IV p. 25 eruit Meinekius infra p. 103
in ed. min. (ubi Nauckius philol. VI 421 recte annotavit *κ*
κάρα corrigi debere). eundem nuper ex Et. Sorb. attulit G
fordus ad Et. m. 490 38: *Τιμαχίδης ἐν τῷ τοῦ Κόλα*
ὑπομνήματι λέγει ὅτι σύνθετόν ἐστι τὸ κατωκάρα. ἐ
φέρει τὸ παραδοκεῖν. παρατίθεται δὲ ἐν ἄλλοις Δίφ
ἔχοντα ἐν Ἐμπόρῳ "τὴν νύκτα ἐκείνην. δι' ἐκείνην διε
ρανομηκέν." cf. Mein. ad Diph. 4, 391. infra p. 111. de
τωκάρα v. Lobeckii path. cl. 1, 589. p. 152 de Naevi
Plauti Colace F. Ritschl. parerg. I 99 sqq. Ribbeck. com. |
l. 11 adde 'et Ilnium qu. Terent. p. 15 sqq.' fr. I 3 Cob
mnem. IV 245 scripsit:

τρὶς μεστὸν ἐξέπιον. B. *Ἀλεξάνδρου πλέον κτλ.*
annot. l. 1 scr. p. 434 b. c. l. 2 *ἀπὸ τῆς μέθης* l. 7
ad Alciphr. p. 139. p. 153, 11 v. add. 103. de *ἐμπερι*
τῶν ib. p. 124. fr. III 1 Cobetus mnem. IV 259: *δίδου*
σπλάγχν', ἀκόλουθε. Vs. 2 idem: *σπονδή. φέρ' οἶνε*

Σωσία. Vs. 3 'quod Piersonus, inquit, pro εὔχον reposuit ἔγχει quamquam id in ea re satis tritum est, haud scio tamen an non poeta ἐγχοῦ dederit, quod facillime in ΕΥΧΟΥ potuit depravari.' p. 154 (4) vs. 2 repono ex Athenaeo:

καὶ Ναννάριον ἔσχηκας ὠραίαν σφόδρα.

eum versum alteri interlocutori tribuebat C. F. Hermann. p. 613. annot. l. 4 Ἀντίκιραν: cf. Mein. vind. Strab. p. 144.

fr. VI 1 cf. mon. 688. annot. l. 3 scr. 'Menandri nomen intellegendum et' fr. VII in min. ed. ita scriptum:

ἀλλ' οὐδὲ γεννητὴν δύναμ' εὐρεῖν οὐδένα
ὄντων τοσοῦτων, ἀλλ' ἀπειλήμμαι μόνος.

v. annot. mai. ed. Vs. 1 γεννητὴν et vs. 2 ἀλλ' pro καὶ confirmant Darembergii codices: v. Schneidew. g. g. a. 1852 p. 430. ὄντων Luzacii est. Herwerden p. 122 καὶ καταλέλειμμαι μόνος. Κωνειαζόμεναι. p. 156 (2) ἂν τὰ πράγματα | εἰδῆς (pro ἴδῆς) τὰ σαυτοῦ Cobetus mnem. IV 272. Meinekius praef. Stob. I p. XXVII. annot. l. 9 scr. μέμνηται ἐν ταῖς Κ. Κυβερνήται. fr. I 8 μήτ' αὐτός Stob. Teubn.

Vs. 11 τοῖσιν ἔργοις pro τοῖς ὁρῶσιν requirebat Herwerd. p. 88. p. 157 fr. II 3 ἀνθρώπου φύσιν habet Stobaeus. Vs. 5 τὴν θύραν Plut. tranq. an. p. 158 (4) Cobetus mn. IV 272 'hoc tantum video, inquit, pro πότε ἀξιοῦσι πέρας rescribendum τί ποθ' ἔξουσιν πέρας; quo tandem evadent?'

Λευκαδία. Harpocrationis v. Λευκάς p. 119 22 verba: διείλεται δὲ περὶ τῆς ἀκτῆς ἀκριβέστερον Στράβων ἐν τῷ ἰ' (p. 452) τῶν Γεωγραφουμένων. ἐν μέσῳ δὲ καὶ τὸ Μενάνδρου δράμα ἢ Λευκαδία, haec igitur cum aliis quibusdam (p. 120 12) grammatico invito intrusa arbitrabatur Mein. vind. Strab. p. VIII. fr. I Meinekius ed. min. p. XX 'egregie, inquit, placet ingeniosa Wordsworthi ad Theocr. III 25 coniectura, ῥῖψαι πέτρας | ἀπὸ τηλεφανοῦς ἄλμα κατ' εὐχὴν | σὴν, δέσποτ' ἄναξ, ut subdubitare liceat an non recte Bentleyio auctore reliqua ab Hesychio servata Strabonianis iuncta sint. caeterum ῥίπτειν per se recte dici ostendit Arrianus Anab. II 4 7.' adde III 18 9. 'ad ἄλμα ῥῖψαι compares quod Euripides Phoen. 640 dixit πέσημα δεικνῖν.' Mein. vind. Strab. p. 172. Cobetus V. L. 277 corrigebat: ῥῖψαι πέτρας κατὰ

τηλεφανοῦς pro ἀπό. cf. Herwerd. p. 88. 125. v. Mein. Theocr. p. 272. in altero fr. εὐφημείσθω | τέμενος πέρι Λευκάδος ἀπῆς scriptum vind. Strab. p. 172. v. infra 103. p. 159, 24 de Turpili Leucadia dixit O. Ribbeckius in 'n. jahrb. f. philol.' LXII p. 34 sqq. Com. lat. p. 84 sqq. l. 26 scr. 'p. 174' l. 27 *terrent me* l. 31 cf. infra p. 103. p. 160 (4) cum Turpilianis fr. XV comparavit Ribbeck. fr. VII apud Choerob. (p. 357 21. 22) Ven. Cobeti cod. πάμφωνε tum ἑλλάδια pro Λευκαδία. illud Lobeckius ἐπτάφωνε scribebat Agl. 1039. Schneidewin. g. g. a. 1848 p. 1796 'warum sollen wir nicht glauben, inquit, dass Menander seiner Sappho (oder auch ihrem Phœa) den vers in den mund gelegt habe: πάμφων' οὐρεῖα χέλις?' p. 161 Λοκροί. l. 8 v. Steph. I p. 55 3. 171 14. 387 2. Arcad. 16 24. Μέθης fr. I vs. 5 cum Porsono adv. p. 108 Mein. ed. pr. p. 108: Μενδαῖον, ἐγγέλις, Θάσιον, τρυφόν, μέλι, probavit Nauck. phil. VI 421. aliter Dobraeus adv. I 321. Vs. 6 sq. Cobetus muem. IV 263: 'γίγνεται τὸ κατὰ λόγον, inquit, non cum praecedentibus coniungenda sunt, sed referenda ad ea, quae sequuntur: si tam maligne sacra facimus — et luxuriae instrumenta tam magno emimus γίγνεται τὸ κατὰ λόγον δραχμῶν μὲν ἀγαθὸν ἄξιον λαβεῖν δέκα ἡμῶς κτέ.' Dobraeus l. c. allato Demosthenis loco pro Cor. II 231: ἀρά σοι ψήφοις ὁμοίος ὁ τῶν ἔργων λογισμὸς φαίνεται; ἢ δεῖν ἀντανελεῖν ταῦτα — ; apud Menandrum vs. 9 τοῦτων δὲ πρὸς ταῦτ' ἀντανελεῖν τὴν ζημίαν scripsit probante Meinekio p. 162. τοῦτων, τσσαίτην δ' ἀνθελεῖν τὴν ζημίαν; Pflugk. sched. cr. p. 22. aliter C. F. Hermannus p. 613, qui et ipse ἀνθελεῖν reponerat. Vs. 11 Herwerden p. 89 ἂν θεός. p. 162, 9 scr. ἀγαθῶν PVL. fr. II Hirschig. p. 2 ἐμὲ γὰρ ἐπέτριψεν ὁ κτλ. Vs. 5 infra p. 103 et in min. et repositum τὰ τῆς θεοῦ quod habet Athenaeus. p. 103 Μηναγύρτου fr. II Θηρικλείαν ed. min. cum Dindorfio. v. infra p. 103. p. 164 Μισογύνου fr. I 2 scr. ἐπαριστέρως Vs. 1 ληπήσαντά σε v. infra 103. Vs. 6 εἴροις δ' ἂν οὐδὲν — ἀγαθόν, ὅτ' ἂν τι μὴ πρόσεσι καὶ καχόν. pro ὅπου τι Grotius apud Gaisf. Stob. 69 4, indicante Meinekio, nuper certatim Hirschig. annot. p. 23, Meinekio, Co

betas mнем. IV 272, Herwerden p. 122. Vs. 7 Meinekius:

γυνή πολυτελής ἐστ', ὀχληρός, οὐδ' ἐᾶ κτλ.

Vs. 8 ἀλλ' ἔνεστι τοι | ἀγαθὸν ἀπ' αὐτῆς in Stobaeo suo Mein. Ἐν ἐστί τι cum A infra 104. p. 165 fr. IV ἐπιτρέβοναι δ' ἡμᾶς apud Strab. p. 167 (9) C. F. Hermannus n. rhen. mss. V 614: Γ. καὶ σὺ πόλλ'. Α. ὅσῳ χρόνῳ | ὀρῶ σε. Cobetus mнем. IV 272 sq. χαῖρ', ὦ Γλυκέριον. Γ. καὶ σὺ π. Α. πολλοσιῶ χρόνῳ | ὀρῶ σε. de fr. X v. Mein. ad Lucan. 2, 750 (3). ad fr. XI cf. add. p. 104. Μισούρηος p. 168. l. 11 ser. quam amabat l. 18 v. anon. 4, 685 (130). fr. I l. 26 schol. Ambros. et Harl. p. 169 fr. III 2 ὄλ. min. ὄν πῶποτ' οὐδεὶς τῶν πολεμίων. est hoc fr. apud Lucian. IV 1 19. annot. l. 15 ser. στρατείας; p. 170 (5) propter Plutarchum ita scribebat Cobetus V. L. 152. mнем. I 138:

παρ' ἐμοὶ γάρ ἐστιν ἔνδον, ἔξεστιν δέ μοι
καὶ βούλομαι τοῦθ', ὡς ἂν ἐμμανέστατα
ἔρῳν τις, οὐ ποιῶ δέ.

not. l. 7 ser. καίπερ ἐν ἐξουσίᾳ ἔχων τὴν ἐρωμένην, διὰ μισεῖσθαι ἀπέχεται αὐτῆς. fr. VII cf. infra 104. p. 171 Euclidis erotico v. Mein. in Ath. exerc. spec. II p. 27, ubi verbis ad marg. huius pag. scriptis φιλίας παρασκευαστι- λέγων εἶναι τὸν ἔρωτα κτλ. tragica duo apud Hermianum v. in adesp. Nauckii p. 678. fr. IX l. 11 ser. 'Suid. s. v. ἀμφιέσαντες et gramm. Seg. p. 415 8.' adde infra p. 104. 172 fr. X sic habet:

τί οὐ καθεύδεις; σὺ μ' ἀποκναίεις περιπατῶν.

haec scribuntur apud gramm. Bk. et apud Suidam l. c. proparum scholion Aldinum est, ex Suida illatum. Choeroci memoria ad Δύσκολον fabulam referenda teste Coi Veneto codice, cf. supra ad 4, 110 suppl. hinc ὦ δυσ- ῆς a Μισουμένου fragmento aliena. fr. XII κλείς ἐστι ἡ περιοιστέα fortasse verum esse videbatur min. ed. προ- ιστέα pro περιοιστέα Bergkii. Cobetus ipsa verba ita scribebat mнем. IV 128: Λακωνικὴ κλείς ἐστιν ὡς εἰσκέ- ς | περιοιστέα. p. 173 (13) ἀπεκτάγκασι formam al- it Cobetus mнем. IV 239. p. 174 Ναυκλήρου fr. I 2

εἰς καλόν ed. min. v. infra p. 104. annot. l. 12 scr. Eustath. 1773 30. l. 14 scr. 'Vulgo κείνην (κεινήν L) ναῦν καλλι- κλῆς ἐποίησε.' p. 175 (3) ὁ δὲ Πολυνείκης ed. min. p. 176 Ξενολόγου fr. I 1 pro ἐκτεθραμμένος Hirschig. annot. p. 23 reponerat εὐ τεθραμμένος Vs. 2 in editione min. correctus est calami error ἰδῶν ita:

οὐκ ἐξ ὑπαρχόντων, ὁρῶν ἤσχινετο
τὸν πατέρα μικρ' ἔχοντα κτλ.

Vs. 4 Spengelius rhet. II p. VI: 'χάριτος ante καλόν addit Camerarius, malim post εὐθύς.' annot. l. 1 scr. παρὰ τῆς τοιούτοις fr. II 3 καθ' οὓς κρίνει πράγματα apud Gaisf. p. 177 cf. infra p. 104. Ὀλυμπίας fr. II v. infra 104 Nauck. trag. fr. p. 565. 607. l. 3 scr. p. 770. p. 178 Ὀμοπάτριοι. fr. II χρηστοῖς νομιζομένοις cum Grotio apud Stob. edidit Mein. Cobetus mnem. IV 273: χρηστοὺς νόμιζόνους κτλ. 'forte τρόπους, inquit, excidit, ut χρηστοὶ τρέποι dicantur esse ἐφόδιον ἀσφαλὲς εἰς πάντα καιρόν.' comparat Men. 4, 209 (1). ad fr. III v. Bernhardy ad Suid. l. e.

Ὀργῆς fr. I 8 corrige: οὐ γὰρ οὖν τὴν γῆν μόνην pro μόνον. p. 179, 5 scr. Porsonus ad Ar. Eq. 713. fr. III 1 'Graecum est οὗτος ὄντως ἐστ' ἑταῖρος' Cobetus mn. IV 254, qui vs. 4 pro τετάρτην requirebat τετράδα. p. 180 (5) νεῖρε οὐκ ἔστι μοιχοῦ πρᾶγμα ** | ἀτιμότερον· θανάτου γὰρ ἐστὶ ὄνιον. ad annot. cf. Nauck. trag. fr. p. 535. fr. VII οὐ μὲ τὴν: cf. ad Alciph. p. 128. p. 181 Παιδίον. fr. I vs. 1 post Grotium apud Gaisf. Stob. 62 27 certatim restituebant Orelli et Hor. Sat. II 7 2 et Nauck. 'zeitschr. f. d. alt.' 1855 p. 117 et aHato Philone I p. 473: θαυμάσιοι δὲ ἀρεταὶ ἢ τε εὐτολμαὶ καὶ ἢ ἐν θέοντι παρρησία πρὸς τοὺς ἀμείνους, ὡς καὶ ἐκ κωμικὸν ἀψευδῶς μᾶλλον ἢ κωμικῶς εἰρησθαι δοκεῖν "ἐπὶ πάνθ' ὁ δοῦλος ἤσυχάζων μανθάνη, πονηρὸς ἔσται· μεταδίδου παρρησίας." hinc apud Stob. Mein. ἂν πάντα δουλ. ὁ δ. μανθάνη, Vs. 3 idem cum Iacobso et aliis (accessit praeter Nauckium Cobetus mnem. IV 264) βελτίον' pro βέλτιστον. ad fr. II l. 1 scr. ἀλεξητήρια fr. III ita ex Alciphrone p. 123 supplevit nuper Meinekius:

ἀλίσιον

χρυσοῦν ἐπόρισας· εἶθε λιθοκόλλητον ἦν·
καλὸν ἦν ἂν οὕτως.

p. 182 (6) ἀπόστα cf. Nauck. Ar. Byz. p. 211. Παλλακῆς fr. III 2 Cobetus ita supplebat mn. IV 273: ἡγόρακά σοι παριστέρια (ταδὶ) λέγων. Vs. 1 Herm. l. c. 614 luetur μικρὸν ἐπέμεινας, προστρέχει κτλ. ad fr. IV l. 4 scr. 'Adv. I p. 620.'

p. 183 Παρακαταθήκης I, οὐχ ἑταίρων — ἀλλ' ἑταιρῶν, cf. Alciphr. p. 158. Men. ed. pr. 134. Vs. 3 τὴν προσαγόρευσιν: cf. Cobeti V. L. 38. fr. III supra etiam in Aristophonteis habuimus 3, 359, cf. suppl. p. CXCVIII. Cobeti coniecturam in Stobaeo suo secutus est Meinekios ita scribentis:

αἰσχροὺς γενέσθαι πτωχὸν εὖσθενῆ θ' ἄμα.

aliter olim add. p. 104. fr. IV 1 εὖπειστον Stob. Mein. fr. VI pro δεκατάλαντον iam ed. pr. δέκα τάλαντα Mein. dederat, nuper Bekkerus. v. Cobet. mn. IV 273. p. 184 fr. IX repono imperativum συνακολούθει μεθ' ἡμῶν. fr. X add. p. 104.

Περικειρομένη. p. 185 fr. I Περικειρόμενοι lemma est pro οὕτω ms. τω. p. 186, 16 scr. ἀλλ' αἰχμαλώτου ἐρωμένης l. 28 scr. p. 57 35 . . . "ὁ δ' ἀλάστωρ ἐγώ | καὶ ζηλότυπος ἄνθρωπος." p. 187 Περιουσία. ad imae paginae annot. adde Ihnii quaest. Terent. p. 5 sqq. primo fragmentorum loco nominandus erat Harpocratio p. 160: προστάτης. οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι προσιτηκότες προστάται ἐκαλοῦντο . . . 'Υπερίδης ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας. μέμνηται καὶ Μένανδρος ἐν ἀρχῇ τῆς Περιουσίας. indicavit ad Hyperidis fr. 26 Saupprius. fr. I 4 Cobetus apud Hirschig. p. 23 et mnem. IV 264 pro τὸν ποτε ἀβέλτερον reponerat: τὸν πρότερον ἀβέλτερον. fr. II vs. 1 vide in mon. 411. Vs. 2 de οἶκον pro ὄγκον corrigendo non assentiebatur Cobetus V. L. 195: 'sententia, inquit, fere eadem fuit olim in Soph. Aiace v. 648 . . . χῶ δεινὸς ὄγκος . . . ubi assentior iis qui ὄγκος correxerunt.' Nauckio philol. VI 422 scribendum videbatur εἰς τὸν ἴσον ὄγκον (i. e. τὴν ἴσην τάξιν). fr. IV in min. ed. corr. annot. l. 3 ἀμαξῶν p. 188 (5) Ihnii (v. infra p. 104) coniectura improbat ed. min. adde Cobet. mn. IV 301. fr. VII ὑπόβυλος: Photius 629 22, ὑπόβυλος· κίβδηλος· ὡς ὑπόχαλος·

οὔτως *Μένανδρος*. cf. supra ad Aristoph. 2, 1222 (275) see p. CLVII. p. 189 (8) cf. add. p. 104. *Πλόκιον*. fr. I scripturae auctoritates cognoscendae sunt praeter Spengelii Caelicium p. 37 ex M. Hertzii editione Gellii, Ribbeckii comp. p. 51 sq. Hauptii ind. schol. Berol. hib. 1855. 56 p. 3 et Vs. 1:

ἐπ' ἀμφοτέρα νῦν ἠπίκληρος ἢ κ'(αλή)
 νῦν Scaliger. ἠπίκληρος ἢ καλή certatim restituerunt Ribckius et Hauptius. Vs. 6 Hauptius ex Vaticano libro haec cuit: *ἦ τ' εὐγνωστος ὄσ' ἐμὴ γυνή | δέσποινα. reli- sic expediebat: καὶ τὴν ὄψιν ἦν ἐκτίσαστο | ὄνος ἐν πι- κοῖς τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον | ἔστιν. σιωπᾶν βούλομαι νύκτα τὴν | πολλῶν κακῶν ἀρχηγόν. Nauckius progr. p. 'certum est, inquit, nonnullos versus aliter ac vulgo fit di- rendos esse. scribendum enim: τὴν νύκτα τὴν πολλῶν κῶν | ἀρχηγόν. οἴμοι Κρωβύλην λαβεῖν ἐμέ | καὶ δέκα λαντ. *ΑΓΓΙΝΕΣΟΥΣΑΝΠΗΧΕΩΣ*. hinc sagaciores a genuinam lectionem fortasse indagabunt.' Ribbeckius p. 52 11 λαβεῖν ἐμ', ἔκκαίδεκα τάλαντα τάλαντατον | γύναιον σαν πήχεως. Vs. 15 παιδιακάριον θεραπευτικὸν δὲ καὶ γον codd. Vat. Vrbin. annot. l. 1 in min. ed. scr. II 23: 190, l. 2 'nihil dicam ego, quantum differat: versus ultim eximi iussi et aliis ad iudicium faciendum exponi.' l. 9 annotavit Spengelius Caelic. p. 40 non Donati sed 'Calphi esse in illam fabulam commentarium. sed ne huius qui esse adnotationem, inquit, inde apparet quod frustra in libris invenies . . .; est igitur recentioris alicuius commen ex latina versione quae antiquis Gellii editionibus adhuc translata.' cf. Haupt. l. c. p. 4. l. 18 ἀποβλέπωσι et Κ βύλης libri, v. ap. Haupt. p. 5. l. 19 Κρωβύλης. ad v cf. infra p. 104. l. 23 ad τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον cf. Spengel. p. 41. l. 26 ὄνος ἐν πιθήκοις: τὸ λεγόμενον Leutsch mant. prov. II p. 765. l. 31 cf. Spengel. p. 41: hinc i εἶτ' ἐστὶ τό | φράγμα πῶς ὑπόστατον; conieci, rec Mein. ed. min. idem C. F. Hermann. p. 614. l. 33 cf. i p. 104. fr. II (p. 191) annot. l. 10 scr. 'ex codd.' ut test Hertzius. idem fr. III (p. 192, 4) cum Vat. scripsit γυνή:

δέκα μῆνας; fr. IV 4. 5 Mein. Stob. μήτ' ἄν, ἀτυχήσας εἰς τὰ κοινὰ τοῦ βίου, | ἐπαμφίεσθαι τοῦτο δύναται χρήμασιν. hodie malit ἐπαμφιέσαι δύναιτο τοῦτο χρήμασιν Va. 8 τῶν δ' ἀγαθῶν οὐδὲν μέρος· v. infra p. 105. p. 193, 2 pigra istaec omnia l. 4 quod acciderat l. 6 Vs. 1. 2 Gellii codd. ὅστις ὦν πένης ἀνήρ | καὶ παιδοποιεῖ. l. 9 μητ' ἀτυχήσας Val. εἰμητοανατιχησῆσθαι Vrbin. adde Speng. p. 39. fr. V. cf. ad Philem. 4, 56 (69) suppl. p. 194 fr. VI 3 τῆς μεριδος ὦν τῆς οὐδαμοῦ τεταγμένης: 'τεταγμένος?' ed. min. ad annot. cf. add. p. 105. item ad fr. VII. fr. VIII annot. l. 4 scr. Themist. or. XXII p. 267. addit Nauckius Choric. p. 23: οὕτως ὁ παλαιὸς λόγος ἐστὶν ἀληθής, ὡς οὐδὲν ἄκρατόν ἐστι τῶν κακῶν, αἰεὶ δέ τι παραπέφυκεν ἀγαθόν. item Pseudo-Callisth. p. 13: πληροῦται τὸ ἐν τοῖς Ἑλλήσι παροίμιον, ὅτι ἐγγὺς ἀγαθοῦ πέφυκε κακόν. fr. IX 2 μικρὸν τὸν τοῦ βίου καὶ στενὸν ζῶμεν χρόνον cod. A. 'videtur prosaici scriptoris locus esse.' Mein. p. 195, 1 scr. poetarum l. 3 'sed is Euripidis esse videtur versus.' Mein. ed. min. fr. X οὐκ ἔστιν εὐρεῖν βίον ἄλυπον οὐδενός. ita cum Orione ed. min. v. mon. 419. annot. l. 1 Euripidi: v. Nauck. trag. fr. p. 505. fr. XI scr. Anecd. Ox. IV p. 144 sq. (non 544 sq. ut ed. min.) annot. l. 5 de Euripide v. Nauck. trag. fr. p. 490 sq. fr. XIII scr. H. A. XII 10. Plocii fragmentis haec addere licet ex Darembergii et Gaisfordi copiis:

XIV

μεστὰς τρίχας φθειρῶν τε καὶ ῥύπου, διδούς
πιεῖν, ἀνηδαξᾶτ' ἄν, ὥστε μὴ πιεῖν.

schol. Hippocr. aphor. III 25 p. 205 Daremb. ἠδαξυσμοὶ ἢ ἀδαξυσμοὶ ἐν τισὶ γὰρ τῶν ἀντιγράφων οὕτως εἴρωμεν· εἰσὶ γὰρ κνησμοὶ μετ' ἐρεθισμοῦ, ὡς καὶ Μένανδρος ἐν Πλοκίῳ (Πλοκία cod.) φησὶν· "τὸ μὴ τὰς τρίχας αἴρων καὶ τὸν ῥύπον διδούς | πιεῖν, ἀνεδέξατο ὥστε μὴ πιεῖν [U.]. pro ἀνεδέξατο Daremb. reponerat ἀνηδαξᾶτο. Dübnerus maiorem huius fragmenti partem ita legebat: . . . διὰ τὸν ῥύπον, διδούς | πιεῖν ἄν ἠδαξᾶτ', '(ἔμ') ὥστε μὴ πιεῖν, quae de domino illo intellegebat fr. VI memorato. Schneidew. g. g. a. 1852 p. 422: ὁ δὲ μεστὰς (τὰς) τρίχας | ἐρίων ἔχων διὰ

τὸν ῥύπον διδούς ἐμοί | πειῖν ἄν ἠδαξᾶτ' ἄν, ὥστ' ἐμὲ μ
πειῖν. in principio τριχας σαίρων, capillos verrens seu rui-
gans, Eggerus; αἰρῶν, lolii, voluit Daremb. denique Goettlin
ind. schol. hib. 1853. 54 p. 6: τῷ τὰς τριχας μὴ ὀρῶντι τ
ῥύπον διδούς | πειῖν, ἀνηδαξᾶθ' ὅς, ὥστε μὴ πειῖν. con-
parabat Aristophanis fr. 2, 1029 (10). hisce criticorum con-
adiutus scripsi hos versus, ut supra proposui. cf. Aristopho-
tis fr. 3, 363 (4. 5): εὐχερῆ θεὸν λέγεις, | εἰ τοῖς ῥύποι
μειστοῖσιν ἦδεται ξυνών. || φθειρας δὲ καὶ τρίβωνα τῆν
ἀλουσίαν | οὐδεὶς ἄν ὑπομείνειε τῶν νεωτέρων.

XV

schol. Hephaest. cod. S p. 29 Gaisf. ed. 1855. εἰρέθησαν πολί-
μέτρα εἰς μέρη λέξεως ἀπαρτίζοντα καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλο
μέρους τῆς λέξεως ἀρχόμενα· καὶ φέρεται μὲν ὁ τεχνικός τι
παραδείγματα. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα πολλά, οἷον παρὰ Καί-
λιμάχῳ ἐν Ἐπιγράμμασιν [Anth. Pal. XII 73] “ἦμισύ μ
ψυχῆς ἐπὶ [ἔτι] τὸ πνεόν, ἦμισυ δ' οὐκ οἶδ' | εἴτ' Ἐφ
εἴτ' Ἀίδης ἦραπασεν ἐκ μετώπων.” (‘an ἐκ μελέων?’ Gaisf
καὶ Μένανδρος ἐν Πλοκίῳ. “λεπτὸν μεθ' ἑτέρας ἰστί
ὑφαίνει.” καὶ ἔξαιρέτως παρὰ Σοφοκλεῖ· (Oed. T. 332
“ἔγωγ' οὔτ' ἐμ' αὐτὸν οὔτε σ' ἀλγυνῶ· τί ταῦτ' | ἄλλα
ἔλέγεις· οὐ γὰρ ἄν πύθοιό μου.” ὥστε καλεῖσθαι τὸ εἰ-
δος Σοφοκλείου καὶ ἐπισυναλοιφή διὰ τὸ ἐπισυναπτεσθαι
τὸ σύμφωνον τῷ ἔξης ἰάμβῳ ἦτοι τῷ στίχῳ. Menandrou
ἀποσπασμάτιον ad anapaesticos numeros revocare quum sui
habeat difficultates, Meinekios ita scribere malit:

λεπτὸν μεθ' ἑτέρας ἰστὸν ὑφαίν', εἰ . .

ut in fine huius trimetri excidisse videatur illud ipsum quo
ἐπισυναλοιφῆς exemplum esset. Προγάμων fr. Hirschigii
p. 24 τυφλὸν τι καὶ δύστηνόν ἐστιν ἢ τίχῃ scribebat con-
parato fr. 4, 289 (248). Herwerd. p. 123: τυφλὸν γε κἀνά-
τον κτλ. τυφλὸν δὲ καὶ δύστηνον ἀνθρώποις τίχῃ mon. 71
cf. Stob. 98 11: τυφλὸν γε καὶ δύστηνον ἀνθρώπου βίῃ
annot. l. 1 scr. Stobaeus . . . p. 212. l. 4 προτέλεια κ
προγάμια p. 196 Προεγκαλῶν. fr. I ἀσφαλέστατον | δοί-
λῳ ποιεῖν cum Grotio et Gaisf. Mein. Stob. Πωλονμέ-
νων fr. I 1 Cobetus mnem. IV 273: οἴμοι τάλας. ἔστηκα

κτλ. 'tragicorum, inquit, est ὡ τάλας dicere: comici ὡ τάλαν mulieres inducunt dicentes aut inter se aut ad viros.' fr. II 2 propter Calliae 2, 740 (1) ita supplebat Herwerd. p. 91: καὶ συμμανηῖναι δ' ἔνια δεῖ (μεμηγόσιν). ad annot. addo infra p. 105. p. 197. 198 'Ραπιζομένης fr. I Badhamo in phil. X 340 Menandri duo fragmenta in unum conflata videbantur:

ὁ μὴ δεχόμενος τῶν θεῶν τὸ σύμφορον
αὐτῷ δίδόντων, ἔνεκα τοῦ ζῆν βούλεται;

'et si recte, inquit, memini,

τὸ δ' ἀτυχεῖν τιν' ἢ τὸ μὴ

θεὸς δίδωσιν, οὐ τρόπον 'σθ' ἀμαρτία.'

annot. l. 1 scr. 'Ecl. eth. II 7 (8) p. 340.' item ad fr. II 'Ecl. eth. II 7 (8) p. 338.' fr. III hodie ad trochaicos numeros revocatum:

ἔρχεται τάληθές εἰς φῶς ἐνίος' οὐ ζητούμενον.

fr. IV πᾶσι πλείστων αἰτία | ἢ σύνεσις praec Orionis lectione ἀξία (v. infra p. 105 et ed. min.) unice probavit Cobetus mn. IV 264. fr. V τοῦμὸν θυγάτριον, πάνυ γὰρ κτλ. Vs. 2 Cobetus l. c. 132 ita supplebat comparato Ar. Thesm. 1211:

πρᾶον φιλόανθρωπὸν τε παιδάριον σφόδρα.

p. 199 fr. VII adde Etym. V^a Gaisf. 266: ἀνέσπακε: — ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ εἰληφεν· οἶον, "πόθεν γὰρ, ὡ θεοί, τούτους ἀνεσπάκασι τοὺς λόγους." fr. VIII annot. l. 1 scr. οὐδενὸς ἄξιον. caeterum cf. Bernhardt ad Suid. Σικυώνιος. p. 200, 3 a f. scr. ὅτε μέλλει γαμεῖν p. 201 (3) vs. 2 ταύτη omnes codices. annot. l. 4 ἔλευθέρῃ. ad fr. V l. 4 scr. Diogenian. V 89. fr. VII l. 7 cf. Nauck. Ar. Byz. p. 175 sqq.

p. 202, 7 v. Alciph'r. p. 38. 120. Στρατιῶται. fr. II vs. 1 οὐδεις ξύνοιδεν-ἴσον (pro πόσον) | ἀμαρτάνει τὸ μέγεθος Mein. nuper scribendum proposuit ad Stob. I p. XII. Συναριστῶσαι. p. 203 (2) verba ἄλλ' ἢ βάρβαρος κτλ. alteri interlocutori dabat Cobetus mnem. IV 120. fr. III annot. l. 2 φιλοφροσύνην Suid. φιλοφρόνησιν gramm. Bk. p. 204 (8) scr. pridie commanducatum (semen). caeterum v. infra p. 105. ex Caecilii inc. p. 65 (15) affinia Ribbeck. p. 58 arbitratur iis quae apud Menandrum sunt fr. IV: "Ἐρως δὲ τῶν θεῶν κτλ. cf. intpp. Cic. Tusc. IV 68. Spengel. p. 56. Nauck. Eurip.

fr. p. 348 (271). p. 205 *Τιτθίς* fr. I C. F. Hermannus p. 614 *ἤδη τις ὑμῶν κτλ.* fr. II 3 *σκέψη σὺ περὶ του, δυσ-
τυχῆς ὅταν τύχη;* apud Stob. Flor. relictum. Vs. 5 *τοῦναν-
τίον* ita B m. s. et Ecl. phys. p. 200. *τάναντία* ap. Stob. edi-
tum. *Τροφωνίου* fr. I 1 *ξένου τὸ δεῖπνόν ἐστὶν ὑποδοχῆ*
cum Dobraeo ed. min. annot. l. 5 scr. ed. mai. p. 179 sq.
l. 17 cf. Lob. Phryn. p. 73. p. 207 *Υδρίας* fr. I 4 Hir-
schigius p. 24 ante *ἐκ* articulum requirebat, h. e. *οὐκ τῶν
ἄλλων δὲ ζῆλος*, quod verum videtur. annot. l. 1 *‘ad ἐρημία
om. τρόπους’* p. 208 fr. II 1 *τῶν θ’ αὐτοῦ* cum AB ed. min.
τῶν αὐτοῦ ed. Stob. fr. III annot. l. 6 *ἀνορωρυγμένην* fr.
V in ed. min. post *οἱ Θραῖκες Λιβύτρωες* indicata est la-
cuna. Cobetus mncm. IV 119 ita scripsit:

οἱ Θραῖκες, Λίβυ,

Τρωῆς καλοῦνται. πάντα τῶν ἤδη ‘σθ’ ὁμοῦ.

*‘Λίβυς, inquit, servile nomen est, ut Φρίξ, Σύρος, Σύρα,
Συρίσκος, Δᾶος, Τίβιος, Λυδός, Καρίων, Γέτας, alia.’* p.
209 *‘Υμνίδος* fr. I 1 hodie scribere mult. Meinekius:

νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, μακάριόν τι χρηστότης

Vs. 5 repone *πρὸς τοῦτ’ ἂν εἴποι* v. p. 105. annot. l. 1 scr. *Με-
νάνδρου* ad vs. 7 cf. Spengel. Caecil. p. 8 sq. p. 210 (4) vs. 2 cf.
Bernhardy synt. l. gr. p. 274. nescio an scribi possit: *εἴρηκε πρό-
τερον ἢ σὲ τὸν ἐμὲ τουτονί.* fr. V adde Antiatt. p. 81 18. fr. VI
scr. Etyrn. Gud. 321 28. l. 4 cod. Bar. cf. Cram. Anecd. Ox. II p.
454 21. Et. Sorb. Gaisf. 1464 G, ubi *Μένανδρος ἐν “Υμνια-*

p. 211 *‘Υποβολιμαῖος.* fr. I annot. l. 3 codd. *πέμπον-
τας ἐμοσίων.* fr. II 8. 9 hodie Mein. *πανήγουριν νόμισόν
τιν’ εἶναι τὸν χρόνον, | ὃν φημι, τοῦτον, τὴν ἐπιδημίαν ἄνω.*

p. 212 vs. 13 idem *ὁ προσδιατρίβων δὲ κοπιάσας ἀπελύθη.*
Vs. 15 ed. min. *ἤρξ’*, annot. l. 7 cf. Bernh. infra p. 105,
ed. II p. 35. l. 13 Vind. *τ’ ἐπιδημίαν ἄνω* l. 14 idem *πρῶ-
τος ἀπίης* infra p. 105 *ἂν πρῶτον ἀπίης καταλύσεις* recte
habere videbatur. Prellerus philol. III 522: *ἂν πρῶτος ἀπίης*
et vs. 9 *Εὔφημε* pro *ὃν φημι*, Nauck. *Ὀνήσιμε*, l. 19 *ἤρξ’*: cf.
Vind. p. 213 (3, 9) haec a prioribus separat A, secutus est
Gaisf. p. 214 (7) apud Stob. *ἐν παντὶ καιρῷ* relictum. p.
215 (9) *μετὰ μαρτύρων ἀτυχεῖν, παρὸν λεληθότα προπο-*

bat Nauck. fr. X ἔσθ' ἢ τίχη mon. 660. fr. XI annot. l. 4 scr. 415 e. fr. XII Hirschigius p. 24 ita corrigebat:

ὡς μηδὲν ἀποκρινουμένου δ' οὕτω λάλει.

cf. Cobet. mn. IV 242. ad fr. XIII cf. Poll. II 78: ἤδη δὲ τινες τῶν κωμικῶν τὸ ἐπὶ κέρδει ἐξαπατᾶν ἀπομύττειν εἰπον. Spengel. Caecil. p. 17. Mein. ad Alciph. p. 141. p. 216 (15) de Caecilio v. Ribbeck. p. 39 sqq. p. 42. p. 217 Φανίου fr. I annot. cf. add. p. 105. de fr. III cf. Bergk. Lyr. II 333, qui Euripidi haec vindicabat et ὅποια pro οἷα scripsit. adde Nauckii trag. fr. p. 645. Orionis locum VIII 11 1, quem ad hanc fabulam referebat Schneidewinus p. 92, v. ap. Nauck. trag. adesp. p. 692. p. 218 Φάσμα. fr. I καθάριος Cobetus Orat. p. 126. mnem. IV 262. p. 219 Φιλάδελφοι. v. infra p. 105 (Ritschl. parerg. I 274 sqq.) fr. I Ritschl. p. 277 ἤδη δ' ἐπιχύσεις proponerebat pro ἐπίχυσις. in min. ed. corr. λαβρώνιοι, annot. l. 5 παράστηθι ἐνθάδε. p. 220 fr. V ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν, εἰ μεθ' ᾧ κρινῆ τις ἄν. Cobetus mnem. IV 270: 'nugae hae sunt, inquit, quibus nos olim sciolus ludificatur, supererat: ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν***, quae Gracculus supplevit. bonum factum quod ipsa Menandri verba aliunde nobis innotuerunt: ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν ἄν τις ὡς δεῖ ζῆν μάθη [anon. 4, 599 sq.]. quae iterum inepte depravata sunt in gnom. monost. 756: ὡς ἡδὺς ὁ βίος ἄν τις αὐτὸν μὴ μάθη.' v. ad mon. 756 suppl. Χαλκεία. fr. I l. 2 scr. Χαλκείοις Caecilii Chalcia v. Ribb. p. 32. cum huius fr. II comparaverim Men. inc. 4, 280 (208^b). p. 221 Χήρας fr. I Nauckius 'hall. allg. l. z. intell.' 1847 p. 497 omisso φασί ita scribebat: τὸ λεγόμενον τοῦτ' ἔστι νῦν, τᾶνω κάτω | τὰ κάτω δ' ἄνω. Meinekius in mai. ed.: τὸ λεγόμενον | τοῦτ' ἔστι νῦν τᾶνω κάτω, τὰ κάτω δ' ἄνω, probatum nuper Cobeto mn. IV 128. p. 222 (4) l. 2 corr. τὴν σεαυτῆς θυγατέρα ad Χήρας fab. fragmenta in ed. min. accessit:

V (4, 876)

schol. Plat. Axiochi p. 967 31 Turic. δις παῖδες οἱ γέροντες] . . . μέμνηται δὲ αὐτῆς Κρατῖνος ἐν Δηλιάσι . . . καὶ Πλάτων ἐν Νόμων α' "οὐ μόνον ἄρα, ὡς ἔοικεν, ὁ γέρον δις παῖς γίγνεσθαι ἀλλὰ καὶ ὁ μεθυσθεὶς" (p. 646^a) καὶ

Μένανδρος Χήρα καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις α' (Nub. 1417). Fritzsche de retract. fab. IV p. 7. p. 223 Pseudoherculus fr. I 16 in ordinem recepta Porsoni emendatio *δειπνεῖ μελίπηκτα τὰς κίχλας.* p. 224 (3) vs. 1 *δουεῖν* Bernhardy cum ABD. *τοῖν ἀδελφαῖν τοῖν δυοῖν | τούτοιιν:* v. Cobet. V. L. 70. annot. l. 5 apud Eustathium: *τρέφει παλλακὴ τις τοῦ πατρὸς αὐτάς, ἄβρα τῆς μητρὸς αὐτῶν γενομένη.* fr. IV 3 *ἔκτην ἐπὶ δέκα | βοηδρομιῶνος ἐνδελεχῶς ἄξεις αἰεί,* Cobetus mnem. IV 109. p. 225 (6) repositum in min. ed. *οὐκ ἐπίερα Νάννιον;* l. 11 octavo loco in min. ed. est Plutarchi memoria, ubi *χαῦνόν τι πλάσμα καὶ διάκενον* ut Menandrea scripta sunt. cf. Herwerd. p. 91. attigit haec nuper Hauptius ind. schol. Berol. hib. 1855. 56 p. 6, referens ad hanc fab. inc. fr. 4, 296 (297) ita emendatum:

ἐλεύθερόν τι τολμήσει πονεῖν,

Θηρᾶν λέοντας, ῥόπαλα βασιτάζειν.

v. ad 4, 296 suppl. *Ψοφοδεής.* cf. infra p. 105. ad I l. 7 scr. Harpocrate. p. 70 13. fr. II l. 1 *ἢ δ' ὄλη παροιμία:* v. Leutsch. philol. III 567. p. 226 fr. III ex Harpocrate p. 144 23 sua derivarunt Photius et Suidas. *ψοφοδεεῖ* Valesius, *ψηφώσσειν* A, *ψηφώδεσσι* C, *ψηφώδεσιν* B Harpocrate. apud Herodianum *μον. λ. 42 11: νοῦθος κύριον· ψόφος ἐν οἴδει· Ἡσίοδος ἐν τρίτῳ κτλ.* Schneidewinus, v. infra p. 106. ed. min. fr. 514, *Ψοφοδεεῖ* agnoscere videbatur, Lehrs. Herod. p. 147 reposuit: *Νοῦθος κύριον, καὶ ψόφος, ἢ οἶδεν Ἡσίοδος κτλ.*

Menandri incertarum fabularum fragmenta. fr. I duorum versuum est in min. ed. in his *χερὴ μὴ γαμεῖν γὰρ* Nauckius scribebat, qui sequentes sedecim versus cum Piersono al. inter tragicorum adespota recepit p. 722 sq. cf. philol. VI 395. Vs. 3 (1) *δεῖ πυνθάνεσθαι γὰρ σε νῶν χήμας σέθεν* Nauckius. Vs. 6. 7 Cobetus mn. IV 142 ita corrigebat: *ἐρᾶ γὰρ ἦτις τῆς θίραθεν ἡδονῆς | ἐν ἀφθόνοισι τοῖσδ' ἀναστροφωμένη . . . ἀπῆλλακται κακίῳν.* Vs. 11 (9) *ὅστις δὲ μοχλοῖς καὶ διασφραγίσμασι* cum A Mein. *διασφαλίσμασι* Neuck.

Vs. 18 *ἀχρεῖος* infra correctum p. 106. p. 227 fr. II 2. 3 Hirschigius p. 24 legere malebat: *ἐφ' ᾧ τε διὰ τάλους |*

πράττειν ἃ βούλει καὶ διευτυχεῖν ἀεὶ κτέ. Vs. 12 ed. min. οὐθὲν Vs. 15 est ὅταν πέσῃ δέ, non φύσει, μεγίστοις κτλ. (hinc corr. p. 228, 8. 10. 12 'Vs. 14 pro' 'Vs. 17 vulgo' 'Vs. 18 pro δη'). Vs. 18 καὶ τὸ νῦν λυποῦν φέρε Grotius, v. ed. gr. p. 189. καὶ τὸ λυποῦν δὴ φέρε Cobel. mn. IV 265.

fr. III (p. 228) vs. 2 pro ὡς ὠνήμεθα cum Hirschigio p. 25 et Cobeto V. L. 158 in Stobaeo suo scripsit Meinekius:

γαμεῖν ἔδει | ἅπαντας, ὦ Ζεῦ σῶτερ, ὡς ὠνούμεθα.

h. e. 'ut in emendo solemus, id est non unde sit sed quale sit spectare potissimum' interprete Cobeto. Vs. 4 τηθῆ ap. Stob. Mein. τιθῆ A et Vind. Vs. 7 C.F. Hermannus p. 612 et Hirschig. l. c. οὐδ' (pro ἀλλ') ἐπὶ τράπεζαν μὲν φέρειν τὴν προῖχ', quod horum versuum sententiae adversari puto. Vs. 11 Cobelus mnem. IV 274 'vtiliosum est, inquit, δοκιμάσασθαι, nam δοκιμάζειν Graecum est, non δοκιμάζεσθαι: facili negotio vilium sic tolles ut rescribas:

μὴ δοκιμάσαντα μηδὲν ἀλλ' εἰκῆ λαβεῖν'

quod secutus est Mein. Stob. Vs. 14 sq. οἱ βουλόμενοι ταύτην λαβεῖν | ἀθρεῖτε pro λαλεῖτε scribebat Herw. p. 92. alterum si verum esset 'requireretur, inquit, saltem προσκοπεῖσθε δὲ πηλίκον κτέ.' Mein. Stob. λαλεῖτε, προσκοπεῖσθε δ' ἡλίκον κακόν | λήψεσθ' κτλ. annot. l. 9 scr. LXXXIX. fr. IV (p. 229) vs. 1 εἰ φιλεῖς τί με pro εἰ φιλεῖς ἐμέ Herwerden p. 92. Mein. Stob. 86 6. Vs. 8 cum Salmasio et Grotio οὐ μὴ λέγειν δ' ἔχουσι τούτους pro εἰ μὴ κτλ. Mein. qui vs. 10 pro τί τῶν λεγόντων scribere malit τῶν ἐχόντων εἰς δυσγενέστεροι; p. 230 fr. V vs. 5 τοῦτω '(δὲ) κακὸν δι' αὐτὸν οὐδὲν γίνεται Cobelus requirebat mnem. IV 266. Vs. 6 idem retinebat αἰτῶ et sic ap. Stob. Mein. ἃ δ' ἡ φύσις δέδωκεν αἰτῶ ταῦτ' ἔχει. Vs. 12 νόμοι: cf. Philem. 4, 36 (8, 8).

p. 231 (6) vs. 5 sqq. γυναῖκας ἔπλασεν, ὦ π. θεοί, | ἔθνος μιαρὸν. γαμεῖ τις ἀνθρώπων, γαμεῖ; | λάθριοι τὸ λοιπὸν ἄρ' ἐπιθυμῖαι κακαί: ita ed. min. ubi haec annotata: 'Vs. 6 Bothius ἔθνος μιαρὸν γάρ· εἴ τις ἀνθρώπων γαμεῖ. malim ἔθνος μιαρὸν· εἰ γάρ τις ἀνθρώπων γαμεῖ.' caeterum v. infra p. 106. ad vs. 9 in min. ed. scr. εἶτ' ἐπιβουλαί, recte ed. mai. utrobique adde 'νόσων Grotius, νόσοι

libri.² fr. VII 2 Spengelio rhet. III p. IV pro *εἰπεῖν* etiam *εἰπεῖν* scribi posse videbatur. v. Porsoni adv. p. 294. Vs. 4 *στροβίλος ἐν ὄσω συστρέφεται, προσέρχεται, | προσέβα-
λεν . . . αἰὼν γίνεται.* ed. min. cum Porsono advers. l. c. misc. p. 253 sq. Spengelius pro *ἐν ᾧ* proponebat *ὅς ἐν ᾧ* κτλ. fr. VIII (p. 232) vs. 6 cum Kramerio apud Strabonem *δώδεκά τ' ἢ πλείους τινάς* edidit Mein. p. 233, 3 de Thracum ἀκολασία cf. Steph. Byz. I 344 15: *καὶ συμφωνεῖ καὶ ἡ τοῦ γάμου ἐλπίς τῶν Θρακῶν ἀκολασία*, ubi Mein. annotavit, 'quem Stephanus secutus est', scholiastam II. N 363: *Κάβησα δὲ πόλις Ἑλλησποντίς, ἣ νῦν Κάβασα. οἱ δὲ Θρακῆς, καὶ συνάδει ἡ ἀκολασία τοῦ γάμου.* ad fr. IX l. 2 *ὡς* Mein. in 'monatsber. d. k. pr. akad.' 1852 p. 584 *τοπικῶς* dici intellegebat. l. 6 scr. 'fortasse αὐτοῖς pro αὐτῶν' fr. X 4 *χρησίμους εἶναι θεοῦς | τὰργύριον ἡμῖν καὶ τὸ χρυσίον* ('μόνονος) Cobetus supplebat mnem. IV 266. Vs. 6 (p. 234) *εὔξαι τ' εἰ* Vind. h. e. *εὔξαι τί*, ac nescio an *τί βούλει*; servari possit, modo interrogatio per se posita intellegatur: *εὔξαι· τί βούλει; πάντα σοι γενήσεται*, 'opta, quid tandem? (quid vis tibi? quidvis) omnia iam suppetent.' cf. Varr. sat. LIII 8: 'et Diogenes ὁ κυνικός, qui ab Alexandro rege iussus optare quid vellet se facturum'. non dissimilis certe, etsi non idem, aliis in locis illius *τί βούλει*; est usus, velut his: Antiph. 3, 57 (1): *ὁ δὲ καλὸς πῖλος καλός | ψυκτῆρ· τί βούλει; πάντ'*, Ἀμαλθείας κέρας. Eubul. 3, 254 (1, 9) *δα-
σύς, | λεῖος· τί βούλει; πνευμάτων πολλῶν φύλαξ.* de interposita interrogatione cf. Philem. 4, 14 (2) "*χαῖρε πάππα φίλτατε*" | *εἶπας, τί ἐποίει; τὸν πατέρα κατήσθιεν*, ubi non posuerim alterius personae notam. Eubul. 3, 261 (2, 13) *ρη-
στη- τίς ἦν μέντοι; τίς; κτλ.* ubi v. quae annotata sunt. Bernhardy syntax. p. 443. cf. Cobet. mnem. V 91. de *τίς* pro ὅστις usurpato v. Mein. anthol. def. 94 (Lachmann. N. T. vol. I p. XLIII). Nauck. philol. IX 177. Vs. 8 Mein. *φίλοι, βοηθοί* (pro *δικασταί*), *μάρτυρες.* comparat Philem. 4, 20 (1, 5). fr. XI vs. 2 *πᾶν ἂν γένοιτο* et vs. 4 *τὸ σῶμ' ὑγαι-
νων* apud Stobaeum Mein. p. 235, 6 scr. *οὐδὲ καθεύδειν
δυναμένους, ἀλλ' ἐκπηδῶντας τοῦ ὕπνου, καὶ τοῦτ' ἂν εἴη*

κτλ. fr. XII 3 in praef. Stob. II p. VII πάντα τὰ λυμαινόμεν' scribendum proponebat Mein. vel cum Dobraeo (adv. II 281) πᾶν τὸ λυμαινόμενον. idem Dobraeus altero loco πάντα τὸ λυμαινόμενον malebat. aliter Herwerd. p. 92. fr. XIII 1 τοῖς εἰρημένοις | -κακῶς notavit Cobetus mnem. IV 239. p. 236. Vs. 4 non probavit nuper Meinekius Porsonum δεῖ pro καὶ initio versus scribentem. 'excidit, inquit, potius post γελώμενον huius sententiae versus:

παραμύθιον μέγ' ἔστι τῷ λυπουμένῳ.

fr. XIV 1 cum Vindob. et B codd. apud Stobaeum flor. LXIII 34 τίνι δεδούλωται ποτε; Mein. idem vs. 8 cum Dorvillio (V. Crit. 246. v. Men. ed. pr. p. 200) ὁ πληγεὶς δ' ἔνδοθεν τιτρ. scripsit. hodie αὐτόθεν praefendum putat, h. e. 'sua sponte, ohne äussern anlass.' cum ἔνδοθεν Cobetus mn. IV 267 conferebat fr. XII 3. annot. l. 3 ita apud Stob. scripsit Mein. ἄξιον γὰρ εἶναι θ. φήσας (hoc cum Iacobso) τὸ περὶ τοὺς ἐρῶντας, ὡς περ ἔστιν ἅμα λαλεῖ. 'h. e., inquit II p. XXXIII, simul quomodo id se habeat dicit; nil mutandum.' p. 237 fr. XV 1 in tradita lectione ἀδικοῦντα μὲν ὡς 'lalet potius ἀδικοῦντι' (ἐπι)μελῶς vel simile quid; ἀσμένως non recte dictum.' Mein. Stob. II p. XI. fr. XVI μετὰ^δ Ven. Cobeli. idem vs. 1 ρουνεχῶς. fr. XVII 3 in pr. Men. ed. καὶ παραινέσας πέπωκεν proponebat Mein. Herwerd. p. 93: καὶ παραινεῖ τοῖσι παισίν. p. 238 (18) annot. l. 2 scr. Ἄπαντι l. 11 δαίμων ἀνδρὶ παρίσταται (al. συμπαρίσταται) εὐθὺς γινομένῳ schol. Theocr. fr. XIX Nauckius philol. V p. 555 om. auctoris nomine apud Boissonadum anecd. I p. 126 annotavit ita legi: ἄνθρωπος ὢν μηδέποτε ἄλυπτιαν αἴτει παρὰ θεοῦ, ἀλλὰ μακροθυμεῖν χρή. ἐπὰν δὲ ἄλυπος διὰ τέλους εἶναι θέλῃς, ἢ γὰρ σε θεὸν εἶναι δεῖ, ἢ τάχα νεκρόν. hinc vs. 2. 3. 4 hoc modo scribebat Nauckius:

αἴτει παρὰ θεῶν, ἀλλὰ μακροθυμεῖν σε χρή.

ἐὰν δ' ἄλυπος διὰ τέλους εἶναι θέλῃς,

ἢ δεῖ θεὸν σ' εἶναι γὰρ ἢ τάχα δὴ νεκρόν.

quid si quinque hi versus hoc ordine procedant? ἄνθρωπος ὢν μηδέποτε τὴν ἄλυπτιαν | αἴτει παρὰ θεῶν, ἀλλὰ μακροθυμεῖν σε χρή. | παρηγόρει δὲ (vel παρηγορεῖν τε) τὰ κακά

δε' ἐτέρων κακῶν. | ἢ δεῖ θεόν σ' εἶναι γὰρ ἢ τάχα δὴ
 νεκρόν, | ἐὰν ἄλυπος διὰ τέλους εἶναι θέλης. Vs. 4 Bern-
 hardy encycl. 157: ἢ τάχα δεῖ σ' εἶναί τινα θεὸν ἢ νε-
 κρόν. p. 239 (20) vs. 1 Herwerd. p. 93: ὅταν τις ἡμῶν μὲν
 ἀμέριμνον ἔχη βίον, p. 240 (22) cf. Cobet. mn. IV 140.
 fr. XXIII 1 est in mon. 326. Vs. 3 λέγουσι δ' αὐτὸν οἱ
 πάλοι σοφώτατοι Herwerd. l. c. pro σοφώτατοι. ad annot.
 cf. infra p. 106. p. 241 (24) vs. 3 οὐ (pro οὗ) περιτιδὸν κτλ.
 Grotius, 'quo factum est ut totum locum per interrogationem
 efferret.' Mein. ed. pr. p. 206. eandem rationem seculus est
 Cobetus V. L. 380. mnem. IV 274 πάτερ; οὐ περιτιδὸν - φί-
 λου σκιάν; 'nonne quaerimus - ? nonne quisque putat - ?' p.
 241 (25) vs. 3 'supplendum est τὸν εὐ φρονούντα. differunt
 enim φρονεῖν et εὐ φρονεῖν - . illud est ratione praeditum esse,
 hoc sapere.' Cobetus l. c. idem ib. p. 271 fr. XXVII* vs. 2
 ita transponendo sanabat: χάριν κομιεῖσθαι παρὰ γυναικός;
 occupavit Bothius cens. p. 84. p. 242 fr. XXVIII Philemonis
 est: v. supra p. CCXXXIX. fr. XXX 1 καὶ τοῦτο a poetae
 verbis separata sunt in min. ed. Vs. 2 τὴν ἐμὴν συνοικίαν
 in ordinem receptum, item vs. 3 παρέλειπον. Vs. 4 cum Bo-
 thio παρ' αὐτῶν scriptum pro αὐτῶ. Herwerden p. 94: ἐγώ,
 τὸ σώζειν (τοὺς θεοὺς) τὴν οἰκίαν, | ἀλλὰ παρέχειν τῶν
 οἰκετῶν εἶναι στάσιν | ἔνδον παρ' αὐτῶ κτλ. p. 244, 2 ἀκο-
 λουθεῖν cf. vol. IV p. 533. adde infra p. 106. l. 4 scr. Epist.
 I 8 4. fr. XXXIV 3 affert Stob. ecl. eth. II p. 262: καὶ τὸ
 τῆς ψυχῆς κάλλος εἶη ἂν δι' αὐτὸ αἰρετόν, κάλλος δὲ ψυ-
 χῆς ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη, τὸ γὰρ μηδὲν ἀδικεῖν καὶ καλοὺς
 ἡμᾶς ποιεῖ. annot. l. 1 scr. Hypot. l. 8 de Stobaeo IX 20
 idem iudicavit Cobetus mnem. IV 269. cf. Mein. praef. I p.
 XIX sq. fr. XXXV 3 scr. ἡρούμεθα; p. 245 (36) Παμφίλη
 et apud Cyrillum et apud Palladium legitur. cf. Porson. adv.
 291. Dobr. l. c. fr. XXXVII Κόλακος esse fabulae suscipi-
 batur Cobetus V. L. 317, qui 'narrat haec, inquit, ipse κόλαξ,
 ὁ Στρουθίας, cuius verba ἐγὼ μὲν δεικνύω ἐσπουδακῶς non
 sunt ab interprete intellecta, qui vertit: promte simul ostendo
 vulnus: dicit δεικνύμι ὅτι ἐσπούδακα, serium vultum ostendo
 quasi his omnibus habeam fidem, quod adulatoris est.' annot.

scr. *κολακεύοντες αὐτούς* l. 7 v. apud Walzium VIII p. 9. p. 246 (38) scriptum in min. ed. ut l. 7. 8 significat. Hirschigius p. 26 vs. 1. 2 requirebat *εὐωχούμενος | κομ-σμάθ'* vel simile quid. fr. XXXIX annot. l. 5 ἤδη et δη-ζή om. An. Ox. ubi οὗτος πάρεστι. p. 247, 5 adde infra 106. fr. XL 1 Nauckius trag. fr. p. 678 confert *πένητος* ἰρὸς οὐδὲν ἀθλιώτερον, quod est apud Greg. Naz. vol. II 210. Vs. 3 etiam *μεταλάβη κτησίν τ' ἔχη* scribi posse ed. min. coniectum. caeterum cf. Cobet. mnem. IV 140. : XLII annot. l. 1 scr. 236. p. 248, 1 scr. 'ecl. eth.' fr. V 1 *μηδὲν ἔμπλεων* Nauck. philol. VI 422. fr. XLVI 3 ceræe tribuebat Hirschig. p. 26 *φιλάτη . . . | Β. ὁμώμο-; καὶ πρότερον ἤδη πολλάκις.* vide Aἰσιφρ. II 3 1: *ἐγὼ τὰς Ἐλευσινίας θεάς, μὰ τὰ μυστήρια αὐτῶν, ἅ σοι καὶ κτίον ἐκείνων ὠμοσα πολλάκις, Γλυκέρα, μόνος μόνῃ . .* quæ Meinekios p. 112 'dura, inquit, et impedita videri est hæc dicendi ratio, omisso verbo ὁμνιμι, quod si adlisset scriptor, similior etiam locus evasisset Menandro, em manifesta imitatione expressit.' annot. l. 1 scr. XVIII p. 249 fr. XLVII 3 Nauck. Eur. fr. p. 392 (435). fr. XLVIII Mein. Stob. ita scripsit:

σὺ μὲν παραινεῖς ταῦτά πως ἅ σοι πρέπει·

i. 3 ὁ δ' ἴδιος πείθει τρόπος infra correctum. fr. XLIX 3 positum ed. min. ex Stobæo:

ἢ παντάπασι παιδαρίου γνώμην ἔχει.

το ἔχων. fr. LI 2 pro *μεθῆκε* Hirschig. p. 26, item nuper obelus mnem. IV 271 scripserunt: *μετέθρηκε τὸν ὄλον εἰς ονηρίαν βίον·* atque ita apud Stobæum edidit Meinekios. p. 250 (53) Vs. 1 Nauckius philol. VI 422 tentabat: *τί δια-νήσεις* pro *τί διακενής εἶ κτλ.* Vs. 2 αὐτὸς ἀπολάπτει icobsii apud Stob. scripsit Mein. fr. LIV vs. 1 apud schol. iad. I 400, *πατρῶα ἔχειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα,* legi notavit Nauckius. annot. l. 2 scr. 'Vs. 2 editur τὰ δὲ μετὰ νηαικός. correxit Porsonus Adv. p. 289.' altero Stobæi loco missa est particula. p. 251 fr. LVII 2 Cobetus pro τὰ μετὰ νηαικός κτλ. scribebat: *μετὰ τῆς γυναικός ἐπιδέχεται χρή-ιατα* mnem. IV 271. fr. LVIII 2 *προσηγὴν* etiam Vindob.

eum verum cum Bentleyo in ed. pr. p. 217 ita dedit Mein.

ἤτοι προσηγής ὄψις ἢ χρηστός τρόπος.

hoc unice probavit Cobetus mnem. IV 246: 'comici, inquit, qui sexcenties ἤτοι - ἢ componere solent, numquam γε addiderunt.' fr. LXI idem Cobetus p. 271: 'κατὰ λόγον, inquit, που significat εὖ vel ὀρθῶς. corrige ἂν σκοπῇ τις κατὰ τρόπον, nam prorsus idem significant κατὰ τρόπον et ὀρθῶς.' recepit κατὰ τρόπον apud Stob. Mein. qui vs. 3, πένιαν τ' ἄλυπον μᾶλλον ἢ πλοῦτον πικρόν, 'τ' omittunt omnes, inquit; fortasse igitur hic versus a reliquis separandus, praecedere poterat apud poetam θέλομι' ἔχειν.' fr. LXIV 1 C. f. Hermannus p. 615 et Mein. Stob. I p. XXVI:

ὀργῇ πάρα λογισμός ποτ' οὐδεις φύεται.

Vs. 2. 3 Cobetus mnem. IV 272 'emenda, inquit, ἂν δὲ μικρὸν παρακμάση | κατόψεται τί μᾶλλον ἔστι συμφέρον, quod satis confirmabit ipse Menander alio loco (4, 176 fr. II 2): τὸ συμφέρον τί ποτ' ἔστιν ἀνθρώπου βίω.' fr. LXV 1 διατεθειμένω: cf. Cobet. l. c. 239. p. 253 fr. LXVI idem ib. p. 259 sq.: 'periisse nonnulla indicio est ἐκάτερον in versu tertio et lectio optimi codicis A οὐδ' αὖ in secundo, unde apparet poetam dixisse aliquid huiusmodi: ὅταν ᾗ γέρων τις ἐνδεής τε τὸν βίον. | οὐκ ἔστι τὸ ζῆν αὐτὸ καθ' ἑαυτοῦ γλυκύ | οὐδ' αὖ τὸ θνήσκειν δεινόν, κτέ. vivas tum an moriaris perinde est, inquit: id solum discrimen facit utrum eorum bene et honeste possit fieri. si honeste vivere datur, vivis est potior: non datur, salius est mori.' p. 253 (69) scr. Estath. p. 742 59. de φερνίω cf. ad Alciphr. p. 88. p. 254 (70) v. infra p. 106. fr. LXXII annot. l. 1 in ed. min. scr. τὸ δ' εὖ φ. fr. LXXIV scr. 'ecl. eth.' p. 255 (77) annot. ἀλόγιστος: ἄλογος AB, ἀλόγος τις proponebat Gaisf. ad fr. LXXVII ante Salmasium πιθανώτερον. Hirschig. p. 26 πιθανωτέρος λόγους reponebat. fr. LXXIX receptum apud Stob. τὸ καλὸν ἀκούειν ταχὺ ποιεῖ πάσχειν κακῶς. p. 256 (82) τοῦ πτοῦ fr. LXXXV Herwerd. p. 95 οὐδεις ἐφ' ἑαυτοῦ pro αὐτοῦ. p. 257 fr. LXXXVII Menandri nomen obelo notatum in ed. Stobaei. vide adesp. trag. p. 720 N. Cobetus mn. IV 259 'sententia, inquit, postulare videtur: αἰσχρόν γ' ὅταν τις δ'

ωμ' ἔχων μέγα, aut aliquid huiusmodi.' cf. ib. p. 269. etiam
 iud sequitur fr. LXXXVIII a Menandro hodie abiudicatum,
 prae f. vol. IV p. XIII. ed. Stob. II p. VI. Nauck. progr. p.
 l (Eur. fr. p. 537): 'quam coniecturam verissimam esse nunc
 cet cod. Vindob., ubi insequenti Euripidis loco non *Εὐρι-
 ίδου*, sed *τοῦ αὐτοῦ Δικτύου* praefigitur. iam igitur patet
 is versus Euripideos esse, Menandri locum 'excidisse.' ἐκ
 φὸς *μεθέντα καρτερᾶς* (pro *καρτερὸν*) *λίθον* scribebat Co-
 mus mn. IV 237. improbant Nauckius et Meinekius, qui Stob.
 p. VI *μεθέναι λίθον ἐκ χειρός*, inquit, non est lapidem
κατα iaculari sed missum facere.' pro *ῥᾶον* (cf. Nauck. progr.
 54) Meinekius coniciebat *ἐλαφρόν*. Plutarchi locum mor.
 507A in min. ed. ascripsit idem. Nauckio trag. p. 537 'χε-
 ῖν ἀφέντα legisse videtur Plut.' p. 258 (91) Cobetus mn.
 241 sq. vitiose secundam ante *βλέψης* corripi iudicans
 andri verba hoc modo sanabat: *μη τοῦτο μέμνησθ' εἰ
 πέρος λέγω | ἂν εὖ φρονούντος τοὺς λόγους ἀνδρὸς λέγω.*
 correptione ista certissimis exemplis apud mediae novae-
 poetas comoediae firmata Meinekius in hist. cr. p. 295 et
 add. p. 8 dixit, cf. ad Theocr. annot. p. 331. Vs. 2 in Sto-
 b suo cum Bēntleio scripsit:

ἀλλ' εἰ φρονούντος τοὺς λόγους ἀνδρὸς φέρω.

[CIII 1 in ed. min. cum L. Dindorfio scriptum: *δεῖ τοὺς
 τενομένους μέχρι ἂν ζῶσιν πονεῖν.* v. infra p. 106. nu-
 in editione Stobaei veterem suam coniecturam secutus
 Mein. *δεῖ τοὺς πενομένους, μέχρι ἂν οὐ ζῶσιν, πονεῖν.*
 dd. l. c. ad imae paginae annotationem cf. Herm. Aeschyl.
 . 592. p. 259 (98) vs. 2 *οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα κάλλιον*
 infra correctum p. 106. fr. XCIX apud Stob. *ὅταν φύ-
 τὸ κάλλος ἐπικοσμῇ τρόπον χρηστόν* (vel *τρόπους χρη-
 ῆς*) scribendum proposuit Mein. p. 260 (104) *ἐτέρων γα-
 πτων αὐτὸς ἀπεχέσθω γάμον* cum AB scriptum ed.
 fr. CVI annot. l. 2 *περιπέττωσι*: cf. Dobr. Plut. 159.
 eti V. L. 490. ad fr. CVII Platonis pagina est 61 D H.
 p. 261 (108) Nauckius malit *ὁ σκληρότερος* idem trag.
 p. 602 Dicaeogeni vindicabat quae apud Stobaeum 75 9
 andri sunt fr. CIX, ubi vs. 2 *κεῖνυχούντ'* pro *καὶ φρο-*

νοῦντ' scripsit Meinekius, Herwerd. p. 95 κεύποροῦντ' malebat. fr. CX inter duas dividebat Nauckius personas 'alg. l. z. intell.' 1847 p. 490. fr. CXII 2 οἶδεν ὄνθ' apud Stobaeum dedit Mein. Cobetus mnem. IV 238: 'potuit haec, inquit, Euripides in aliqua fabula satyrica posuisse, potuit haec dixisse Menander, sed ut ab utroque iisdem verbis idem dictum sit, id vero fieri non potuit.' v. Mein. vol. IV p. 707: 'nisi forte apud Stobaeum — in nomine erratum est.' scholiorum in Odysseam, δ 387. α 215, testimonia v. apud Nauckium trag. fr. p. 532. p. 262 (113) Meinekius de μέγα ἀγαπᾶν dubitans hodie ὁ πλεῖστον ἀγαπῶν scribendum proponit, vel etiam: ὁ πλεῖστ' ἀγαπῶν καὶ δι' ἐλάχιστ' ὀργίζεται. fr. CXVI 2 τύχην 'margo Gesneri ed. 1559. et sic recte edidit Grotius.' Gaisf. fr. CXVIII cum Α τοὺς εἰς γεγῶτας edidit Mein. Cobetus mnem. IV 233 tragico vindicabat, secutus est Nauckius adesp. p. 723. p. 263 (119) πλοῦτός τ' apud Stobaeum dedit Mein. fr. CXXI 2 ἄλγημα μείζον τῶν ἐν ἀνθρώπου φύσει scriptum apud Cobetum mn. IV 272. fr. CXXII Nauckius debebat philol. VI 422. 395. fr. CXXIII 1 τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις Clericus, vulgo ἀνθρώπων. 'respicit Plutarchus Cons. Apoll. p. 102 B' ed. min. cf. infra p. 99. p. 264 (125) ἐπὶ γήραος ὄρω vel ὄροις Meinekio legendum videtur pro γήρας ὁδοῦ (γήρας ὁδῶ). ad fr. CXXVI cf. Nauck. fr. Sophocl. p. 158. fr. CXXIX versu 1 nunc Meinekius malit:

ἡδιστόν ἐστιν ἄρα τοῖς ἐπταικόσιν κτλ.

aliquando eidem μέγιστόν ἐστι χάριμα scribendum videbatur.

p. 265 (132) ἀνδρίᾳ cum Α apud Stob. dedit Mein. Vs. 2 διατηρῶν κρίσει infra correctum. fr. CXXXIII in utraque editione νῦν δ' ἔρω' ἀπ' οἴκων τῶνδε propositum. cf. Cobet. mnem. IV 126. ad annot. imae paginae cf. Nauck. trag. fr. p. 551. Herwerd. p. 95 ἔρρε: ἴθ' εἰς φθοράν Photio restituebat. fr. CXXXIV μικρὰς τίθημι συμβολὰς ἀκροώμενος. Cobetus V. L. 204: 'lepor, inquit, loci Menandrei periit, et potest elici ex his verbis Pollucis VI 12: ἀσύμβολοι, ἀπὸ συμβολῶν, ἀφ' ὧν οἱ Ἀττικοὶ μακρὰς διδόναι. συμβολὰς ἔλεγον ἕντι τοῦ μεγάλας.' idem in mnem. IV 275 attulit Machonis apud Athen. p. 580 e: μακρὰς δὲ πράττειν εἰς τὰ

λοιπὰ ξυμβολάς. hinc Menandrum ita emendabat:

μακρὰς τίθημι συμβολὰς ἀκροώμενος.

fr. CXXXV apud Strabon. p. 486 Cas. annot. l. 4 κωνειάζε-
σθαι καὶ τοῦ διαρκεῖν τοῖς ἄλλοις τὴν τροφήν. p. 266
(137) Herwerd. p. 96 ἐγὼ μὲν οὖν τις pro δ' ἀνόητος legen-
dum coniecit. fr. CXLII idem ibidem excidisse iudicat σύ,
quod oppositum fuerit pronomini ἐγώ, ipse scribebat: εἰ μὲν
οὖν | σύ τινα πόρον ἔχεις [σύ πόρον ἔχεις τιν' ?]. εἰ δὲ
μὴ, κτλ. caeterum Parisini cod. 2766 scholion illud v. apud
Cram. An. Par. III 274, quod annotari poterat supra p. XCVII
ad Platon. 2, 621 (2). p. 267 (142). in Compar. legitur ἀ-
τῶν. de Euripidis imitatione Mein. dixit vol. IV p. 707 (14).
cf. Nauck. trag. fr. p. 525, qui num Menandro haec tribuenda
sint dubitat. fr. CXLIII 2 Comparatio γίνεται. fr. CXLIV
notavit Cobetus mnem. IV 140. annot. l. 1 scr. p. 358. l. 3
scr. p. XXVIII. fr. CXLV. CXLVI. CXLVII. CXLVIII. v. Cobet.
l. c. fr. CXLIX (p. 268) δουλογενεὶ δὲ δοῦλε Comp. fr. CL
ἐλείθερος Heinsii iam praebet cod. reg. 1773. fr. CLI 'non
videtur antiqui poetae esse.' ed. min. quae idem iudicabat de
fr. CLII. p. 269 fragm. CLIII 'uno versu auctum habet ms.
Par. (1773):

μέλλων τι πράττειν μὴ προείπης μηδενί·
τὰ γὰρ τισὶν λεχθέντα καὶ μὴ γενόμενα
εἴωθε πλείστων (sic).

quod vulgo altero versu legitur, neque in Parisino deesse
videtur, ἅπαντα μεταμέλειαν ἀνθρώποις φέρει, neque se-
orsum positum nec cum sequenti versu coniunctum satis pro-
babilem offert sententiam: iam vero, etsi verba praestare non
audeam, novo versu et quod superest multo probabilior fieri
videtur oratio hanc fortasse in formam redigenda:

μέλλων τι πράττειν μὴ προείπης μηδενί·
τὰ γὰρ τισὶν λεχθέντα καὶ μὴ γενόμενα
εἴωθε πλείστην μεταμέλειαν εἰσφέρειν,
μόνη σιωπῇ μεταμέλειαν δ' οὐ φέρει.

ita haec proponebam in min. ed. p. XX sq. fr. CLV improbat
Cobetus mn. IV 140. annot. l. 1 καὶ ψόγων πολλῶν γέμει
recte codex. fr. CLVI et ipsum displicuit Cobeto l. c. p. 141.

fr. CLVII 1 *μη κλαῖε* infra p. 107. p. 270 (158) ms. Par. *τί τῷ θανόντι δῶρα λαμπρὰ προσφέρεις*, quod merito praeferebat Dübnerus. fr. CLX 1 idem codex *ὄνειδίσσης*, quod emendaverat Mein. caeterum cf. Leutsch. paroem. II p. 40. fr. CLXII reiecit Cobetus mn. IV 140. *ὅταν θέλεις τὸν πλησίον* cod. Boissonad. anecd. III 472. annotavit Nauckius. idem aut *τὸν πέλας κατηγορεῖν* aut *τῶν πέλας κατηγορεῖν* scribendum proponebat, cf. Ar. Byz. p. 180. aliter visum infra p. 107. fr. CLXIII scriptum in min. ed. ut add. conieci l. c.

*μηδέποτε πειρῶ στρεβλὸν ὀρθῶσαι κλάδον,
φύσιν δ' ἐνεργεῖν οὐ φύσις βιάζεται.*

comparavit anonymi comici apud Galenum VIII p. 656 fragm. (Leutsch. Diogen. VI 92) Nauckius philol. IV 360. v. infra suppl. adde Philem. 4, 54 (54): *δένδρον παλαιὸν μεταφυτεύειν δύσκολον*. Walther v. d. vogelweide p. 101 23: 'selbwasen kint, dū bist ze krump: sit nieman dich gerichten mac (dū bist dem besmen leider alze grōz, den swerten alze kleine), nū slāf unde habe gemach.' p. 271 (165) notavit Cobetus mn. IV 140. fr. CLXVI Compar. habet *ἔάν*. fr. CLXVII 1 est p. 359 Compar. Vs. 2 *ἐπεὶ κριθήσει* Nauckius. p. 272 (168) vs. 1 est Compar. p. 359. a Menandro haec abiudicabat Cobetus l. c. 141. fr. CLXX Meinekii vol. IV p. XIII Critiae tribuit, Menandro autem quae Critiae nomine apud Stobaeum ecl. I p. 228 sequuntur:

ὁ χρόνος ἀπάσης ἐστὶν ὀργῆς φάρμακον.

Cobetus mn. IV 237 e satyrico dramate illa derivabat et corrigebat: *ὦ δέσποτ' ἀναξ, ἔξεστι τοῖς σοφοῖς βροτῶν κτέ* cf. Nauck. ad Critiae trag. fr. p. 600. fr. CLXXI Cobetus mn. IV 275 comparato Timocl. fr. 3, 590 ita scripsit:

ἐπὶ ἂν ἐν ἀγαθοῖς ὁμολογουμένοις τις ὦν κτλ.

fr. CLXXII. vid. Diph. 4, 422 (20). p. 273 (173) Menandro tribuit Vindob. Diphilo in ed. Stob. relictum. cf. 4, 422 (17).

fr. CLXXVI 1 Dübnerus 'revue de phil.' II p. 239: 'le ms. κἂν μυρίων γῆς κύριος πηχῶν ἔση, leçon favorable au texte de M. Meineke.' reprehendit hoc fragm. Cobetus mn. IV 140.

fr. CLXXVII 2 *πονηρίας πλείστο* ex ms. Hercul. enotavit Dobraeus l. c. Nauckius *πλείστου* scribebat philol. IX 177.

p. 274 post fr. CLXXVIII utrique editioni adde:

CLXXVIII^a

ἐπίσχεσ ὀργιζόμενος. Β. ἀλλὰ βούλομαι.

οὐδεὶς γὰρ ὀργῆς χάριν ἀπειλήφεν, πάτερ.

Stobaeus Flor. XX 6, cui Vindob. ascripsit μ^e 'i. e. μενάνδρον' Gaisf. cf. Menandri ed. pr. p. 246. 575. Nauck. 'zeitschr. f. d. alt.' 1855 p. 19. fr. CLXXX 2 Cobeto mn. IV 141 est versus politicus. fr. CLXXXI cod. Par. confirmavit Meinekii coniecturam: αὐτὸς (sic) πέφνκε τοῦ γέλωτος κατάγελως. 'itaque etiam prior istius fragmenti versus metro et sententiae parere iubendus erit ita fortasse:

*ἂν μὴ γέλωτος ἄξιός γάρ ἦ γέλωσ,
αὐτοῦ πέφνκε τοῦ γέλωτος κατάγελως.'*

ita haec in ed. min. p. XXI scripsi. confirmat prioris versus scripturam Heinsius apud Rutgersium p. 409 in marg. codicis ascriptum docens: ἂν μὴ γέλωτος ἄξιός ἦ γέλωσ. alterius versus lectionem Dübnerianam e cod. 2720 a Boissonado ad Pselum p. 211 annotatam esse monuit Nauckius 'hall. allg. l. z. intell.' 1847 p. 497, qui pro τοῦ γέλωτος κατάγελως requirebat τοῦ γελῶντος. non mutaverim, cf. Aristot. rhet. III 18: δεῖν ἔφη Γοργίας τὴν μὲν σπουδὴν διαφθεῖρειν τῶν ἐναντίων γέλωτι τὸν δὲ γέλωτα σπουδῆ. mon. 88 γέλωσ ἀκαιρος ἐν βροτοῖς δεινὸν κακόν. de repetitione comica iam Heinsius ex multis ascripsit Plaut. Capt. II 2 5. p. 275, 1 scr. p. 366. l. 5 scr. legebatur ἐστιν οὗτος ἀπό. ad fr. CLXXXIII l. 2 'sed nec hoc placet.' ed. min. l. 3 scr. τύχης. fr. CLXXXIV 'si quid corrigendum, coniciam τὰγαθὰ τὰ λίαν ἀγαθὰ, cll. Scymno Per. 345: τὰγαθὰ τὰ λίαν μὴ μαθόντες εὖ φέρειν.' Mein. ed. min. et ad Scymn. l. c. fr. CLXXXV 2 Dobr. ad Ach. 254 (corr. ed. mai.) δίδωμί σοι ἄγω (pro σοί γε) τὴν ἔμμαντοῦ θυγατέρα. quod ignorabat Cobetus mn. IV 245. Apuleii locum, quo Porsoni in priore versu confirmatur emendatio, et infra uberius tractavit Meinekii p. 107 et in min. ed. cf. O. Iahn. n. rhen. m. III 480. de solemni formula ἐπὶ παιδῶν ἀρότῳ γνησιῶν sim. v. Men. ed. pr. p. 248sq. intpp. Aristaeneti p. 501 sq. Preller. in 'Demeter und Persephone' p. 355sq. Mein. ad Alciph. I 6 1 p. 90 sq. schol. Marc. Eur. Andr.

4 παιδοποιός) γησίων ἐπὶ σπορᾶ | παίδων, quae Cobelo 'videtur esse lacinia Euripidea', in adespotis collocavit Nauck. p. 707 sq. qui Procopii in Maii class. auct. vol. IV p. 256 locum apposuit: παίδων ἐπ' ἀρετῇ γησίων, ἡ κωμωδία φησί.

p. 276 (188) πτωχὸς ἦσθα καὶ νεκρός: cf. Hesych. κρίνον· τὸ ξηρόν· τάσσεται καὶ ἐπὶ πτωχοῦ, καὶ νεκροῦ καὶ ἐκπεπτωκός. Pollux VI 197: ἔνιοι δὲ πένητα τὸν πτωχὸν καὶ πτωχείαν τὴν πενίαν. οἱ δὲ τὸν οὕτω πράττοντα καὶ γυμνὸν καὶ κρίνον ὠνόμαζον. v. Mein. ad Alciphr. p. 98 sq. fr. CLXXXIX. ad vs. 721 Apollonii Laurentianum scholion hoc est: ἀστείως δὲ οὐ πολεμικῇ σκευῇ χρώμενοι εἰσάγει, ἀλλ' ἐσθῆτι κοσμούμενον, πρῶτον μὲν ὅτι ἀπόλεμον αὐτὸν ἐκάλει, ἔπειτα ὅτι καὶ γυναικῶν μόνων ἢ πόλις, αἱ μάλιστα τοῖς τοιούτοις χαίρουσι. καὶ ὁ Μένανδρος "εὐκαταφρόνητος κτλ." in quo ταῦτα cod. 'videntur haec ab aliquo male vestito dici eamque ob causam mulierum coetum intrare verenti.' Mein. ed. min. idem ad fr. CXCIII (p. 277) haec in min. ed. annotavit: 'forsan igitur . . . ἀμήχανον δέ, Φανία, μακράν | συνηθίαν ἔστ' ἐν βραχεῖ λῦσαι χρόνῳ. ita etiam numeri evadunt correctiores; συνηθία autem formatum ut εὐθηθία apud Menandrum' i. e. 4, 255 (76). ad fr. CXCIV scr. Anecd. Ox. cum fr. CXCVI cf. trag. adesp. p. 716 μόνῃ ἔστιν ἀπαραίτητος ἀνθρώποις Δίκη. p. 278 (199) annot. l. 7 Cobetus mn. IV 305 scribebat: καίτοι πλεῖστον θεῶν ἀπὸ τῆς Ἀφροδίτης μετεῖναι κτλ. l. 9 Kayserus ad Philostr. V. S. p. 250 ascripsit eiusdem Philostrati V. Apollon. V 21 204: καίτοι πλεῖστον Ἀφροδίτης ἔχων ἐν τῷ αὐλῷ. ad fr. CC annot. l. 5 scr. Eustath. p. 1573 62, ubi τὸν θάτερον τῶν Διοσκουρῶν. p. 279 (204) in min. ed. cum schol. Apollonii scriptum:

ὁμοῦ δὲ τῷ τίπτειν παρεγένεθ' ἡ κόρη.

annot. l. 6 Aristophanis: cf. supra p. CXLVI. fr. CCV num per interrogationem efferendum? p. 280 fr. CCVI ita auctam ed. min. ἕκαστος . . . | κύβας καθ' ἑαυτὸν τῶν τραγημάτων ἔφλα. Porsonus Aristoph. p. 177 (cf. advers. 292. 295) etiam sequentia apud Plutarchum adiiciebat, v. l. 8. Herwerden p. 123 ita: φυλαττόμενός τε κάμβλέπειν φοβούμενος | αὐταῖ-

αν. fr. CCVII τὸν Λοξίαν | τοῦτον καταλαβών vol. IV p. 710 coniecit Mein. ubi hunc locum accuratius tractavit. fr. CCVIII^b Suidas: ἀλλ' ἐψόφει καὶ τις τὴν θύραν ἐξιῶν. cholias: ἐψόφηκε τὴν θύραν ἐξιῶν. Kusterus: ἀλλ' ἐψόφηκε ἢν θύραν τις ἐξιῶν. Cobetus V. L. p. 217: 'ψοφῶ τὴν θύραν, inquit, barbarum est et insulse ἐξιῶν additur, quasi verosset concrepare ostium, praeterquam quum quis egreditur ras. quid multa? haec est vera scriptura:

κόψω τὴν θύραν.

ἀλλ' ἐψόφηκεν ἢ θύρα, τίς οὐξιῶν;

eterum cf. Caecil. Chalcia p. 32 vs. 20: 'numquid nám foss | fecére soniti?' fr. CCIX, ὦ παῖ σιώπα κτλ., a Menandro f. ed. pr. p. 256) abiudicarunt Nauckius philol. VI 422 (trag. p. 116). Leusch. Apostol. p. 737. Cobet. mn. IV 237. p. 31 (210) scr. Ammonius... p. 22 sq. fr. CCXI: Nonius p. 20. fr. CCXII 'G. A. Schroeder progr. schol. (Mariaeins. 345) μαρτυρεῖ· Ναὶ μὰ τὸν Ἀπόλλω' ed. min. fr. CCXIII l. min. Ἐν γὰρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακῶν, sed Phonus et Suidae B. V. E κακόν (corr. ed. min. l. 5). annot. l. 1 π. τῶν τριῶν κακῶν ἔν: λεγόμενόν τί ἐστι κτλ. ad quae l. min. ed. haec annotavit Mein. 'aut in Pholii verbis τρία tribendum pro δύο, aut quod malim in Menandri versu δυοῖν το τριῶν. hinc est quod παίζων dicit.' cf. Fritzsche Ran. 445. p. 282 (216) 'in πίστευε vitium latere videtur. Bonus Κορινθίῳ 'πίστει τε.' Mein. ed. min. sed idem ib. p. XI: 'malim, inquit, Κορινθίῳ πίστευε μηδὲ χρῶ φίλῳ, i. e. ἢ πίστευε μηδὲ χρῶ, noto dicendi usu, ut apud Theocr. pigr. VI 6: τήνας ὀστέον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας.' ad fr. CCXVIII annot. l. 9 scr. Etym. M. p. 318 54. l. 13 i ἐμῶν scriptum esset, e prologo petitum suspicarer.' Mein. d. min. Bergkius nuper attulit Himerii orat. XIX 3: Νίκη ρωσοπτέρυγε, Νίκη Διὸς τοῦ μεγάλου παῖ, εὐπατέρεια καὶ υλόγελως (τούτοις γὰρ σε τοῖς ὀνόμασιν ἀγάλλει ἢ ποιήσεις), λεως εἴης κτέ. p. 283 ad fr. CCXIX haec annotata ed. min. locus corruptus; Trinc. et duo codd. ἔξειν pro ἔχειν: in iisdem iter πλουτεῖν et ὅπως lacuna est circiter decem litterarum, motante Gaisfordo.' fr. CCXX l. 3 cod. Par. 346 Bk. habet

τοιούτων. Varini p. 166 31 Ddf. οἶονεὶ οὐδεὶς πώποτε ἀνοήναι Sturz. ἐδεδράμηκα Et. Sorb. fr. CCXXI annot. l. 1 ἀπιόντος Et. ἐπιόντος Sylb. l. 2 ἢ θᾶττον ἢ βραδέως ed. min. fr. CCXXII annot. l. 1 ante καὶ Μένανδρος inserte ex Etym. λέγεται καὶ ἐπὶ τῆς καθέδρας — fr. CCXXIV 'pro Κρωβύλη fortasse Κρωβύλε scribendum, id ut in fine praecedentis versus positum fuerit.' Mein. ed. min. annot. l. 3 scr. 'Anecd. Ox.' p. 284 (225) οὐ pro οὐδέ V^a. annot. l. 2 scr. Anecd. Ox. ubi οὔτε λόγον ὑμῶν οὔτ' ἐπιστροφὴν ἔχει. schol. Dionys. ἔχων. schol. Oppian. Halieut. I 649: λόγος λέγεται καὶ ἡ φροντίς, ὡς καὶ παρὰ Μενάνδρῳ "οὐδὲ λόγον ὑμῶν οὐδ' ἐπιστροφὴν ἔχω." fr. CCXXVI Cobetus ma. IV 276:

ὀρᾶς; παρ' ἀκαρῆ γὰρ ἀπόλωλας ἀρτίως.

de mensura huius versus cf. Fritzsche Eur. vers. fr. p. 15 supra p. XIX ad 1, 443 l. fr. CCXXIX etiam τοὺς τρόπους legi posse in ed. min. indicatum. fr. CCXXX Cobetus Menandri versum sic corrigebat mnem. IV 276:

ἔδεξάμην, ἔτικτον, ἐκτρέφω, φιλιῶ.

ita scriptum inter adespota tragica recepit Nauckius fragmentum p. 668, sed ut fortasse comici poetae esse diceret. Euripidi vindicare volebat 'hall. allg. l. z. intell.' 1847 p. 498. p. 285, 2 scr. ἀναγινώσκουσιν l. 4 do ἔδεξάμην v. infra p. 107. ib. v. ad fr. CCXXXI. fr. CCXXXII in min. ed. ita scriptum:

ἐν γειτόνων οἰκῷ γάρ, ὃ τοιχωριχε.

illud cum Sauppio, v. infra p. 108. alterum οἰκῷ γάρ, a Porsono correctum, confirmatur Veneto Cobeli. fr. CCXXXIII annot. l. 2 scr. tamen et primae et secundae l. 4 τοιτέσιν οὐκ ἐμαντῷ caeterum cf. supra p. CCXXXV. p. 286 (234) annot. l. 2 pro altero οὐχὶ in ed. min. οὐδὲ propositum. l. 3 scr. VI 3 11. p. 287 (238) ἔγημε θανμαστήν γυναιχ' ὡς σώφρονα: de comparatione periphrastica h. l. cf. Mein. ed. pr. p. 262. Lentz. 'zeitschr. f. d. alt.' 1855 p. 32. Cobetus V. L. 216: ἔγημε θανμαστῶς γυναιχ' ὡς σώφρονα. fr. CCXL οἱ τηλικοῦτοι κτλ. hodie in fragmentis Ἐπιτερεπόντων collectum, v. supra p. CCLI (13). ad CCXLI l. 3 scr. ἡ 'ταίρε.

p. 288 (243^b) Appiani, Arriani, Ciceronis, Gregorii Naz., cratis, Nicephori Callist. testimonia v. apud Nauck. trag. fr. 525 sq. (philol. IV 360. 551). fr. CCXLIV ita scriptum est ad Rutgersium p. 361:

νόμον φοβηθεῖς οὐ παραχθήσῃ νόμφ.

CCXLV ascriptum in Vindob. μ^e. p. 289 (248) Herwerden 123 tentabat: '(ἡ τύχη) | τυφλόν τι κἀνόητον κτέ. fr. XLIX cum Gaisf. infra et in min. ed. scriptum:

χρηστοῦ πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ἐννοεῖν κακόν.

Gaisfordi lectionis varietatem. fr. CCLV *λυπεῖ με δοῦλος ζῶν οἰκέτου φρονῶν*: 'den sklaven hass ich, der nicht ner bleiben will.' aliter Grotius, cui obversabatur mon. 323, *τεῖ με δοῦλος δεσπότου μειζῶν φρονῶν*. v. ed. pr. p. 265.

Nauck. 'n. jahrb. f. philol.' LXV p. 248. p. 290 (257) mon. 585: *τοῦτ' ἔστι τὸ ζῆν μὴ σεαντῶ ζῆν μόνμφ.* fr. LIX scriptum in min. ed. cum optimis codd. (consentit nam Vindob.) *δυσάνιον*. quod sequebatur fr. omissum ed. n. v. infra p. 108. p. 291 fr. CCLXV *πειρῶ τύχης ἄνοιαν δρεῖως φέρειν*, cf. mon. 707. hunc vs. Chaeremonis esse lebat Dobr. adv. II 360, Menandri autem quae apud Stobaeum at CVIII 3 ex Euripidis Antigona: *μὴ οὖν θέλε λυπεῖν υτόν, εἰδῶς πολλάκις | ὅτι τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν εἰ, | καὶ τὸ κακὸν ἀγαθοῦ γίνεται παραίτιον*. quod sequitur apud Stobaeum Chaeremonis, *οὐδεὶς ἐπὶ μικροῖσι πεῖται σοφός*, Euripidis Antigona assignabat Dobraeus, *πειρῶ τύχης ἄνοιαν κτλ.* Chaeremoni vindicaretur, postremo *ἄνδρα τὸν ἀληθῶς κτλ.* Menandro relinquerentur. verisimile videbatur haec suspicio in progr. schol. Nauckio, qui 38 Menandro hos versus restituebat:

*μὴ οὖν ἔθελε λυπεῖν σαντόν ἐξειδῶς ὅτι
πολλοῖς τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει
καὶ τὸ κακὸν ἀγαθοῦ γίνεται παραίτιον.*

trag. fr. p. 325. 614. Vs. 1 *μὴ οὖν ἔθελε* Grotius. vulgo *ἔλε*. *ἐξειδῶς ὅτι* | πολλοῖς Hermannus ad Soph. El. 355. id. B *εἰδῶς τοῦθ'* ὅτι *πολλάκις*. A M S. Trinc. *εἰδῶς ὅτι ολλάκις*. possis *μὴ* | *λύπει σεαντόν, τοῦτο γινώσκων ὅτι κτλ.* cf. Philem. 4, 39 (14^a) et Gaisf. fr. CCLXVIII Nauckius

Ar. Byz. 242: φοβούμενοι τὸ θεῖον ἀπὸ τοῦ σοῦ πά-
idem in progr. p. 41 fr. CCLXX (p. 292):

κρεῖττον λέγεσθαι ψεῦδος ἢ ἀληθές κακόν.

recepit Mein. vulgo δ' ἐλέσθαι, particulam om. libri.
δὲς pro ψεῦδος requirebat Herwerden p. 97. tolle fr. CCL
Vindob. codex Pindaro assignavit. cf. Bergk. Lyr. II p.
p. 293 (279) corr. 'Comparat. . . p. 360 ubi ἐλευθέρω.
CCLXXXI annot. l. 4 ita schol. rec. Aiæc. 1365. Laur. .
ὑπόκειμαι τῇ ὁμοίᾳ τύχῃ τῇ ἀνθρωπίνῃ. Vs. 2 χρῆ
A. Voss. Vindob. m. vel. Vs. 3 δεῖ: χρῆ Vind. cf. A.

fr. CCLXXXII scr. IX 10. fr. CCLXXXIII est in mo-
adde Nauck. trag. fr. p. 158. infra p. 108. p. 294 (284
bet Arsenii A Leutsch. spec. II p. 7, ubi quæe præ-
eclogæ, δεινὸν τοὺς μὲν δυσσεβεῖς κτλ., Sophocli a St
ascripta (v. p. 121 N.), Menandri esse dicitur. fr. CCLX
vñ] δῆ Voss. fr. CCXC εἰς τὰ καθάρεια: assentitur (t
tus mnem. IV 262 (V. L. 82). p. 295 (291) adde ano
Aristot. p. 93 b 33: ὠραῖζεται ἡ τύχη εἰς τοὺς βίους.
CCXCII annot. l. 5 Dobraeus . . καὶ σωθεῖμεν pro σω
μεν: v. Mein. ed. pr. p. 272. 577. Fritzsche Ran. p. 439
σωθεῖμεν unice probatum Cobeto V. L. 328. fr. CCXCIV
stathii p. 1350 memoria in min. ed. ad fr. CCCVIII asc
v. ad p. 299 (308) suppl. horum in locum successerunt
infra habemus p. 110 (520. 521):

φιλῶ σε, Ὀνήσιμε, καὶ σὺ περίεργος εἶ.

οὐδὲν γὰρ γλυκύτερον ἢ πάνι' εἰδέναι.

priorem versum quomodo corrigendum putaverit editor v.
l. c. alterum ex Cicerone et Themistio (non Libanio, ut
p. 110 annot. l. 5) in anonymorum fragmentis habuimus
IV p. 610 ita scriptum: οὐδὲν γλυκύτερόν '(ἔστιν) ἢ
εἰδέναι. quod nupor probavit Cobetus mn. IV 276. Mei
in min. ed. scribendum videbatur: οὐκ ἔστι γὰρ γλυκί-
ἢ πάνι' εἰδέναι. p. 296 (295) l. 1 Zenobius: ταῦτά σο
Πύθια καὶ Δήλια, non inverso ordine, ut h. l. et in l.
108. hinc Menandrea ita distincta in min. editione:

ταῦτά σοι καὶ Πύθια

καὶ Δήλι' '(ἔσται).

l. 14 corr. utrobique 'Dobr. Adv. I p. 607.' fr. CCXCVII de producta prima ὄπλα vocis syllaba in min. ed. dubitabat Meinekus, de Menandri et Nausicratis comicomum simultate Hauptius ind. schol. Berol. hib. 1855. 56 p. 6, qui ad *Ψευδρακλέα* fabulam haec referebat ita correcta:

ἐλεύθερόν τι τολμήσει πονεῖν,

Θηρᾶν λέοντας, ῥόπαλα βαστάζειν.

cf. supra ad p. 225 (8) suppl. 'videtur igitur (Hauptii sunt verba) falsus ille Hercules austeram vitam, qualem scilicet ipse ageret, commendasse et praecipisse ut iuvenes magna ingenuisque digna auderent Herculemque et priorem illum et se alterum imitarentur.' cf. Diod. XVI 44 (Mein. Men. ed. pr. p. 183): ἐμιμείτο τὸν Ἡρακλέα κατὰ τὰς στρατείας, καὶ λεοντῆν ἐφόρει καὶ ῥόπαλον ἐν ταῖς μάχαις. Lucian. salt. 27 (Cobet. V. L. 254). annot. l. 3: εἰ Dindfii cod. M. ποιεῖν (pro πονεῖν) MH. ποιεῖν R. p. 297 (300) l. 2 adde quae eadem pag. l. 40 habet Etym. τὸ δὲ εἶπον βαρύνεται παρὰ *Μενάνδρω*. vide Choerob. p. 755 17. 18; 610 4. 5; 613 31. 32; 627 4. 5; 752 11. 12. l. 3 Anecd. Ox. IV 202: φυλάττουσι τοὺς αὐτοὺς τόπους, ὡς παρὰ *Μενάνδρω*. "τί δὲ ποιεῖν μέλλετε;" ἀντὶ τοῦ εἶπέ. p. 298 (302) τί γὰρ ἐγὼ καταλείπομην; annot. 'Pyrrh. Hyp. I 189.' fr. CCCIII ἐγάμησεν: non persuasum Cobeto mn. IV 253 sq. 'Menander, inquit, ut omnes, ἔγημα dicebat.' fr. CCCIV annot. l. 3 ἐξείραντες V. ἐξήραντες G. p. 299 (306) l. 2 quod superest, caeli menses l. 6 Bergkii: 'Menandri Ἡνιόχῳ· Τηρῶ τὸν Δία | ὕοντα.' fabulae nomen in fine scribi potuisse opinor. fr. CCCVII παλαιὸν ἐντραγεῖν Dindf. ex Ven. Flor. (corr. infra p. 108). ἀλλ' ἔῶν Ald. πάλιν M. fr. CCCVIII scholion Av. 1258 in min. ed. ita compositum: εὐράξ· πατάξ—ἐπλασεν ἐπίφθεγμα παρὰ τὸ εὐρέως—καὶ τὸ πατάξαι. ὄθεν καὶ χαμαιτύποι (-τύπαι?) αἱ πόρνοι παρὰ *Μενάνδρω* πρώην . . . ἄρας ἐπάταξα. hinc Eustathii p. 1350 verba (v. ad p. 295 fr. CCXCIV suppl.) huc relata: κρίζειν, οὗ ἢ κρήσις παρὰ *Μενάνδρω*, οἶον "ἀλλὰ καὶ χαμαιτύπη | κρίζει τις." de πρώην v. ed. mai. ἄρας ἐπάταξα cum Dindorfio ad Eq. 1130 relata. 'qui locus an respiciatur

(verba haec sunt Dobraei add. ad Lysist. 800) in schol. Av. an potius comicus Luciani Amor. 53 . . non liquet.' Luci haec dicit: εἶτ' ἀπὸ μηρῶν προοιμιασάμενος κατὰ τὸν κ μικρὸν αὐτὸ ἐπάταξεν. quae Cobetus in mem. IV 278: 'ε paret, inquit, . . . emendanda esse in ἄρας ἐπάταξεν, et M nandri . . esse per iocum et risum ex Aristophanis Equitil 1130 huc translata.' p. 300 fr. CCCX annot. l. 1 ὁ ἐπι ναιος ἀγῶν fr. CCCXI εἰς ἀγορὰν ὑφαίνειν: cf. Cobet. n IV 279. fr. CCCXII 2 Ἀβροτόνιον requirebat C. Keil. 'ze schr. f. d. alt.' 1852 p. 253. cf. Meier. de vita Lycurgi p. LXI Vs. 3 ἔγμ' ἔναγχος: cf. Cobet. l. c. 280. annot. l. 3 s ἔναγχος; l. 6 scr. VIII 496. p. 301 (313) l. 2 postren 'καθάπερ πον καὶ Μένανδρος ἔφη' a Strabone abiudica Mein. vind. Strab. p. 219. fr. CCCXVIII hodie φοβοῦμαι ἐσχάτως, v. infra p. 108. fr. CCCXIX p. 302, 3 Στρεψιάδ Choerob. Gaisf. p. 147 23: τὸ γὰρ Στρεψιάδης Στρεψι δου ὡ Στρεψιάδῃ, καὶ Ἡρακλείδῃς Ἡρακλείδου ὡ Ἡρ κλειδῇ γενόμενα, Στρεψιάδες καὶ Ἡράκλειδες παρὰ τ κωμικοῖς παιγνίου χάριν ἐλέχθησαν. huc pertinebit quod b bent Gellii apud Hertizium libri 15 20 10 Εὐρίπιδες, cf. L beck. parall. 182. l. 7 scr. apud Theocritum XVII 26, quo loco (cf. infra p. 108) v. ed. III p. 316: 'Heraclidem poe dicit sine dubio auctorem regii generis Caranum, ut rec statuit I. Scaliger ad Eusebium p. 64.' fr. CCCXXIII l. 2 Ki sterus: Ἀλλὰ χεῖρ. B. ἔξεστιν. p. 303 (326) Voss. cod. ἔ δοθι δὲ πρίεται. fr. CCCXXVII cf. Lobeck. Agl. 1305. l. scr. ἔγωγ' pro ἐγὼ δ' fr. CCCXXIX l. 2 'ut in verbis esse p. 304 (330) cf. infra p. 108. adde Suidam v. ἀρτικροτε σθαι. (Men. ed. pr. p. 279). ἤρτικρότεϊ τὸν στόλον Stral p. 700 C. v. Kramer. vol. III p. 205. 683. annot. l. 4 sc Adv. I p. 593. fr. CCCXXXII Aristophanis verba haec sun 'Υμῶν ὦ, Ὑμῶναι' ὦ. scholion v. infra p. 108. p. 305 (334 l. 5 βασίλινα codd. B. V. E. l. 7 βασίλιναν 'Tricorysiae reginam autem poeta dixisse videtur de muliere Tricorys superba et fastu elata.' Mein. ed. min. fr. CCCXXXVIII infra p. 108. fr. CCCXXXIX annot. l. 1 μύρα καὶ κρόνον p. 306 (340) scr. Eustathius p. 1799. adde schol. Harl. Od.:

Anecd. Par. III 498): ὡς Εὐπολις, καὶ τὸ οὐδέτερον
 νδρος εἶρηκε “μελαγχρῆς μειράκιον.” fr. CCCXLI l. 7
 esse contextum.’ fr. CCCXLII de Eueno cf. Bergk.
 I 476. fr. CCCXLIV scr. N. H. XXXVI 5, ut recte ha-
 l. min. p. 307 (351) cf. vol. IV p. 876. infra p. 108.
 in min. ed. p. XXI allato Luciani conscr. hist. cap. 41
 πος οὖν μοι ὁ συγγραφεὺς ἔστω . . . ἐλεύθερος, παρ-
 ; καὶ ἀληθείας φίλος, ὡς ὁ κωμικός φησι, τὰ σῦκα
 τὴν σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάσων) Meinekii Menan-
 igm. hoc modo constituit:

Ἐλεγχος οὗτός εἰμι’ ἐγώ

ὁ φίλος ἀληθεία τε καὶ παρρησία,

τὰ σῦκα σῦκα καὶ σκάφην σκάφην λέγων.

on. com. fr. 4, 653 (199). p. 308 fr. CCCLII l. 8 ‘Ελέ-
 χμον Welckerus append. de trilog. p. 304. (trag. fr. p.
 Nauck.) fr. CCCLIV. Anecd. Ox. Μενάνδρου. ὕβρις καὶ
 ἀποκαλύπτειν εἰώθασι φίλοις τὰ ἦθη τῶν φίλων.
 Photol. p. 697 Leutsch. p. 309 (360) Phot. κατατικον
 χιτωνίσκου γένος κτλ. fr. CCCLXII Photius, κύνειν:
 καὶ οἴονεῖ θεῖν. (f. οἶον κνήθειν. ed. min.) Μέναν-
 p. 310 (364) θεοῦ γυναικείας Κιλικίου· οὕτω Μέ-
 os. fr. CCCLXV μάγαρον. cf. Lob. Agl. 59. 830. fr.
 XVIII Photius τῆς Εὐβοίας ὄρεος. cf. vind. Strab. p.
 p. 311 (372) l. 2 ὅτι οὐ κυρίως Phot. v. apud Nauck.
 Byz. p. 429. p. 312 (387) σπαρτοπόλιος ὠμό-
 ς. v. quae infra p. 108 sq. dicta sunt, ubi scr. Pollux
 3. p. 313 (390) στραγγαλιᾶν εἶρηκέν που Μέναν-
 fort. στραγγαλιᾶν. cf. Mein. ad Alciph. p. 176: ‘quo
 erativo, inquit, Menander de servo nequam et strangu-
 e digno uti potuit.’ fr. CCCXCIII παρακατακείμενός
 fr. CCCXCIV ap. Bk. ὀψωνισμός. fr. CCCXCVIII φαῦ-
 Μενάνδρου νοουθετισμός. fr. CCCXCIX Μένανδρος
 ς καλεῖ ληστοσαλπικτάς. p. 314, 2 εὐρεταὶ
 CD ὡς Μένανδρος, σημεῖον ὀνομάζετο fr. CDI l. 2
 ι, ἀλλ’ Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδοδιδάσκαλος τὰ τοιαῦτα
 ἴτερος αὐτοῦ fr. CDIII l. 2 ἀκροατής. fr. CDVI l. 2
 ς δὲ τῷ ὀνόματι οὐ πάνυ τετριμμένῳ κέχρηται Μέναν-

δρος. Nauckius Ar. Byz. p. 144 'me iudice, inquit, nec I nander neque alius quisquam nepotes ἀνεψιῶν aut dixit ἐ νεψίους aut potuit dicere. nam ἐξανέψιοι non possunt e nisi οἱ ἐξ ἀνεψιῶν γεγονότες i. e. filii ἀνεψιῶν.' cf. 's l. z. intell.' 1847 p. 490, ubi haec ad ea referebat, quae sobrinis consobrinorum filiis dicuntur supra p. 84. p. 316 (4 adde Bernhardy ad Suid. II 2 1776. fr. CDXIX τὸ κα πλήτεσθαι Et. M. fr. CDXXI σημειοῦνται fr. CDXXII An. Ox. l. c. νιτάριον. p. 317 (425) φερνήν, de accentu supra p. CLXXVIII. fr. CDXXVI νουνεχόντως, cf. Lob. p. el. 1, 558. fr. CDXXVIII apud gramm. Bk. ita scribend proposuit ed. min. καὶ σκεῦος καὶ εἴτι ἄλλο· ἀλλὰ καὶ ἔ ματα ἀττικουργῆ φησί που Μένανδρος. fr. CDXXX ἡ συνήθως ξύστρα, καθὼς καὶ Μένανδρος κέχρηται Nauc scribendum videbatur philol. V p. 562. fr. CDXXXI Σαβ ed. min. al. Σάβους: cf. ad Suid. II 2 648. p. 318 (4 l. 1 Alexiph. vs. 221. fr. CDXXXIII l. 1 scr. 136 'in ma L. ζ., id est ζῆται.' Dindf. fr. CDXXXIV. ad Men. 4, (4, 3) haec referebat Bergkius. fr. CDXXXV scholion ita l bet: σησαμῆ: (παρὰ τὸ ἐν τοῖς γάμοις ἔθος. ἐδόκουν γ ἐν τοῖς γάμοις σήσαμον διδόναι, ὅς ἐστι) πλακοῦς γαμου ἀπὸ σησάμων πεποιημένος, διὰ τὸ πολύγονον, ὡς φη Μένανδρος. cf. infra p. 109. p. 319 (440) v. Eurip. fr. 509 Nauck. de imitatione Euripidis v. Mein. IV p. 708. CDXLI omissum in ed. min. de scholiasta Apollonii I 11 et de Macandrii Milesiacis (C. Keil. vindic. onomat. p. 9 sqq non Menandri de mysteriis opere, dixit Meinekius philol. Athen. exerc. II p. 15 sq. apud Henr. Keilium Apollonii sch lion hoc est: περὶ τῶν Ἰθαίων Δακτύλων καλουμένων πε τους *(τούτους) φησὶν εἶναι καὶ παρέδρους τῆ μητρὶ τ Θεῶν, ἀκολουθῶν Μαιανδρίῳ (cod. μαιάνδρω) λέγοντι Μ λησίους, ὅταν θύωσι τῆ Πέα, προθύειν Τιτιά καὶ Κυλλ νφ. ascripsit H. Keilius C. Mülleri fragm. hist. gr. II p. 32 cf. IV 448. huius in locum min. ed. recepit Arsenii annotationi (infra p. 109 fr. DXIX): Μένανδρος τὸν φθόγον προνοῖ τῆς ψυχῆς εἶπεν. Nauckius πονηρίαν τῆς ψυχῆς propon bat propter ipsius Menandri p. 235 (12, 8): φθόγος - ψυχ

πονηρᾶς δυσσεβῆς παράστασις. equidem comparaverim Socratis illud: ὁ αὐτὸς τὸν φθόνον ἔφη τῆς ψυχῆς εἶναι πρίονα, Maxim. Conf. II p. 658 Combef. (Orelli opusc. sent. I p. 22), pro quibus Stobaeus Flor. 38 48 habet: ἔλκος εἶναι τῆς ψυχῆς. ad πρίονα Nauckius confert Anth. Pal. XII 18: ψυχῆς ἐστὶν Ἔρως ἀκόνη. fr. CDXLV Steph. Byz. I p. 614 10: Τέμβριον, πόλις Φρυγίας. Χάραξ δὲ Τύμβριον (corrige utramque ed.) αὐτὴν φησι. Μένανδρος δὲ Τεμβρίειον φησὶν ὡς Γορδίου. ibi Ἀλέξανδρος scribendum videbatur Meinekio, uti ib. p. 356 16: ὁ κτιστῆς Καππάδοκος εἶρηται ὑπὸ Μενάνδρου (Ἀλεξάνδρου?). p. 320 (446) l. 3 scr. τινι τῶν ἀρχαίων. fr. CDXLVII adde eiusdem Phrynichi p. 416, ubi λήθαργος et μεσοπορεῖν notantur, item p. 415 πορνοκόπος. p. 321 fr. CDLII secuta est ed. minor Nauckium non κέπφος vocem sed quae sequuntur apud Aristoph. Boissonadī Menandro vindicantem. V. de Aristoph. gramm. fragm. Paris. p. 40—42. Ar. Byz. p. 84 sq. 172: ἄγγαρος· ὁ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόρος, ὡς Ἡρόδοτος ἐν ὀγδόῳ· καὶ οἱ ἐπιτελεῖς δὲ καὶ ἄφρονες οὕτως ὠνομάζοντο, ὡς Μένανδρος. ἄγγαρος (Nauckius inquit) primum eam vim accepit ut esset id quod ἐργάτης, ὑπηρέτης, ἀθοφόρος, deinde proclivi flexu ad stupidum quemlibet hominem et inertis ingenii baiulum translatum est. fr. CDLIII κεφάλαιόν ἐστι: cf. fragm. 4, 227 (2, 10). p. 322 (456) l. 5: ἐνθα λέγει τοὺς Ἀττικοὺς. . μεταποιεῖν, τὸ δυοῖν κτλ. fr. CDLVII v. Choerob. p. 671 27 Gaisf. item p. 854 7, ubi βούλει τί Κνήμων εἰπέ (Bar. εἶπον) μοι. annot. l. 5 scr. 'ex Choerobosci excerptis edidit' fr. CDLVIII v. Gaisf. p. 585 11. l. 2 scr. ἦϊεν διὰ τοῦ ἦ κτλ. apud eundem Choerob. p. 872 3. 4 ὡς παρὰ Μενάνδρου, "ἀπῆει τῶν τόκων τόκους ἔχων", atque ita in excerptis Anecd. Ox. l. c. fr. CDLIX v. Choerob. p. 268 sq. l. 4 ψευδὲς Bekkeri confirmat Marcianus Cobeti Et. Gaisf. p. 8. in Menandri verbis Gaisfordi Coisl.: οὐκ ἔχων οὔτε ἄλς οὔτε ὄξος οὔτε ὀρύχανον. Cobeti liber: οὐκ ἔχω οὔθ' ἄλας. ο. ο. ὀρίχανον. in iis quae praecedunt apud Choerob. p. 268 25 sq. (Bk. 1314) παρὰ Λυκάωνι τῷ Τρωάδῃ (Λύκωνι τῷ Τρωαδεῖ Gaisf.) legimus: is Meinekio ad Steph. I p. 721 non

dubium videbatur quin idem esset Lyco, de quo agit Diogenes Laert. V c. 4. quod annotare debebam supra p. CXXIV.

323 (460) v. Choerob. Gaisf. p. 655 30. 31. annot. l. 3 et Barocc. cod. ap. Cram. An. Ox. fr. CDLXI v. Choerob. Gaisf. p. 241 15. 16 ubi Ven. Cobeti *ἐκκεχύκασιν*, quod recipiendum suasit Schneidewinus g. g. a. 1848 p. 1796: *τὸν χόιν ἐκκεχύκασιν*. fr. CDLXII^b l. 3. 4: 'ad Menandri fabulam, qua Chremes thesaurum terra absconderat, haec spectanda videntur.' ed. min. cf. Orelli ad Horat. l. c. p. 324 (46) apud Stobaeum Flor. LX 3 haec Hermodoto tribuuntur, Mein. in Ath. exerc. II p. 41. Bergk. Lyr. II 1013. fr. CDLX vs. 2 cod. *δεικνυσιν αὐτὸν τὸν τρόπον κτλ.* Meinekius: *δεικνυσιν αὐτοῖς τὸν τρόπον τοῖς ῥήμασιν*. annot. l. 1 κ 'p. 13 8' fr. CDLXVII vs. 1 Meinekius: *ὁ μὲν λόγος σου κ. (pro καὶ) κατ' ὄρθρον εὐδρομεῖ κτέ.* p. 325 fr. CDLXX ed. min. p. XXI Meinekius duobus fragmentis constare videtur, quorum alterum ita scribebat: *μήποθ' ὁ πονηρὸς κατέχεται χρηστοῦ τόπον*. Nauckius: *μηδ' ὅς πονηρὸς κτλ.* et not. l. 2 scr. monost. 40. fr. CDLXXI *αὐτὴν ἔχει*] 'sic de ms. ut Iacobs. e conii.' Gaisf. ed. II p. 721. fr. CDLXXII ed. min. ed. videntur duo fragmenta esse. Vs. 1 in mon. 34 *ἀχάστος* scribitur. Vs. 2 in mon. 645. 2. 3 ab Isidoro Pelus. epist. 75 respici indicavit Mein.: *λίαν σοι μέμφομαι ὅτι τέθνηκας παρ σοὶ ἢ χάρις, ἣν δεόμενος τότε ἀθάνατον ἔξιν διεβέβησας*. p. 326 fr. CDLXXIII *μανθάνειν* (cf. infra p. 109) sequenti Euripidis versu (*σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς χρηστὸν μανθάνειν*) illatum videtur Meinekius. fr. CDLXXIV *περιβέβησθαι*: de tertiae syllabae correptione v. infra p. 8. Scyma. p. 8. ad Theocr. p. 331. fr. CDLXXV, *τοῦμὸν οὐ μανθάνει*, Cobetus mn. IV 247 *οὐ μανθάνει* scribit Meinekius: *τοῦμὸν οὐκ εἴσει μανθάνειν*, 'h. e. οὐ μανθάνει εἴσει.' p. 327 fr. CDLXXVIII vs. 1 pro *νῦν* Meinekius scribit videtur *νοῦν*. ad fr. 1005—1007 in min. ed. scr. p. 118—20. fr. CDLXXX annot. l. 2 *Μιμνέριμ*: cf. Bergk. Lyr. II 333. 329. l. 5 cod. *μιμνέριμ*. caeterum cf. Dindorfium et schol. Nub. 542. fr. CDLXXXI *φρονῶν μυσῶν* cod. ad l. CDLXXXII (p. 328, 2) *ἦ . . ἦτοι* cf. Nauck. progr. p. 35 (8)

Soph. fr. 103). fr. CDLXXXIII τὸν δὲ Θίμβιν ὁ Μένανδρος
 συνεχῶς Τίβιον ὀνομάζει l. 7 Τίβειον et l. 8 'Leuconis'
 fragm. infra correcta. ad fr. CDLXXXV scr. Syrianus p. 329
 (490) l. 5 Ἀργουρα: adde Lob. path. proll. 272. Lehrs. He-
 rod. p. 40. Mein. vind. Strab. p. 158. fr. CDXCI cf. infra p.
 109. fr. CDXCIII v. Choerob. Gaisf. 278 31 sqq. ubi Coisl.
 cod. ἀλλὰ προσέδωκας τάλαντον εἶναι παρ' ἡμῶν τὸν Ἴκτινα.
 Ven. Cobeti (Et. m. p. 8): προσεδόκας pro προσέδωκας et
 in fine τὸν ἰχθύιν. Schneidewino haud contemnendum vide-
 batur προσεδόκας, g. g. a. 1848 p. 1796. p. 330 fr. CDXCV
 annot. l. 2 scr. Misog. V 3. ad fr. CDXCVII cf. add. p. 109.
 Theophylact. Boiss. p. 48: πεπαίμεθα πενία μαχόμενοι δυσ-
 τουθετήτω θηρίω καὶ δυσκόλω, quem indicavit Nauck. philol.
 V 558. v. in anon. suppl. fr. CDXCVIII est schol. Aeschin.
 or. III § 95. fr. CDXCIX Sauppis . . φιλόνηκος δ' ἐστὶ κα-
 γρία γυνή | εἰς μῆνιν. p. 331 fr. DI l. 3 ὡς ὁ παρὰ Με-
 νάνδρω Δημέας τὴν Κράτειαν: ita haec in ed. Berol. legun-
 tur, atque defendit hanc scripturam C. Keilius in philol. I 552
 aëtiis nominis Κράτεια exemplis. adde ib. III p. 316. Choer-
 rob. 324 5. Mein. 'monatsber. d. k. pr. akad.' 1852 p. 581.
 ad Δίς ἑξαπατῶντα fab. hanc notitiam referebant Dübnerus et
 Bergkii, cf. Keil. l. c. I 552. fr. DIV 'cf. Diphili fr. inc.
 XI' ed. min. Mein. ad Alciph. p. 98 sq. p. 332 fr. DV schol.
 Aristid. p. 541 Dind. οὐχ ἅμα τῷ καταβαλεῖν] ἀντὶ τοῦ σπεί-
 ρειν (σπόρου D). καὶ Μένανδρος "τᾶλλα δ' ἄν τις κα-
 ταβάλη." BD. ap. Frommel. p. 205: τὰ δ' ἄλλ' ἄν (Schnei-
 dew. ἐάν) τις καταβάλη." apogr. Mon. τᾶλλα θ' ἄν τις
 καταβάλη. fr. DVI cf. Plat. Lys. 205^c: ἃ δὲ ἡ πόλις ὅλη
 ᾔδει περὶ Δημοκράτους κτλ. eandem vocem aliquando Ari-
 stophani restituēbam Av. 600 (ad Calliae 2, 736 fr. II): οὐ-
 τοι γὰρ ἴσασ' ἄδουσι δέ τοι τάδε πάντες. fr. DVIII l. 2
 ἰδίδοσαν fr. DIX l. 2 Μένανδρος ὠνόμασεν. fr. DX l. 2 τὰ
 ἱποχοριστικά fr. DXI l. 1 scr. An. Ox. IV 412 25, sunt
 Choerobosci v. p. 906 25 Gaisf. idem Choeroboscus est fr.
 DXII (p. 333) v. ap. Gaisf. p. 907. l. 2 scr. τὸν παρωχημέ-
 νον, l. 3 apud Cram. ἤραρον, ἤρων ἀρμολογῶ καὶ νῦν δ'
 ἐφ' ἡμῶν παρὰ Μενάνδρω, quae apud Gaisfordum egregie ita

procedant:

ἦρων γάρ, ἦρων, ὁμολογῶ· καὶ νῦν δ' ἐρῶ,
παρὰ Μενάνδρου. caeterum cf. Men. fr. 4, 248 (46). fr. DXIV
l. 3 scr. ἀλλόκοτον p. 334 cf. infra p. 109. ex iis, quae
ibi allata sunt, fragmentorum additamentis haec DXVIII. DXXII
v. ed. min. p. 1038. fr. DXIX supra habuimus ad p. 319 (441)
suppl. ed. min. p. 1028. fr. DXX. DXXI v. ed. min. p. 1015
sq. supra ad 4, 295 fr. CCXCIV suppl. nova nuper haec ac-
cesserunt:

DXXIII (DXX)

ἐν νυκτὶ βουλᾶς, ὅπερ ἅπασιν γίνεται,
διδούς ἔμαντιῶ.

Etym. Gud. 222 40: εὐφρόνη, ἡ νύξ, παρὰ τὸ εὖ φρονεῖν
ἐν αὐτῇ, ὡς Μένανδρος. ἐν νυκτὶ. . . βουλᾶς, ὅπερ ἅπασιν
γίνεται διδούς ἔμαντιῶ. indicavit A. Nauck. philol. IV 360,
comparato mon. 150: ἐν νυκτὶ βουλή τοῖς σοφοῖσι γίνεται.
cf. Et. m. 399 51: καὶ ὁ χρησμός "νύξ καὶ βουλή." ad quae
Gaisf. 'latent fortasse quae profert Etym. Sorb. ὡς Μέναν-
δρος 'Ἐν νυκτὶ βουλή.' adde paroem. I p. 82. II p. 25. 'Li-
ban. IV p. 878.' Nauck.

DXXIV (DXXI)

schol. II. B 80 Par. cod. 2556 apud Cram. An. Par. III 148
(Matrang. anecd. p. 457): ζητεῖται διατὶ κόλακα τὸν Νέστορα
παρεισάγει Ἀγαμέμνονος λέγοντος (λέγοντα Piccolos suppl.
anthol. gr. p. 234) "εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος."
ῥητέον οὖν, ὅτι φιλοσόφου ἐνθουμήματι χρῆται πιστεύσας
τῷ ὄνειρῳ, ὁποῖόν τι Μένανδρος ἐπεφώνει εἰπὼν "ἄ γὰρ
μεθ' ἡμέραν τις ἐσπούδασε, ταῦτ' εἶδε (εἶδεν in
Matr.) νύκτωρ." quae Meinekius ita scribit:

ἄ γὰρ μεθ' ἡμέραν τις ἐξεσπούδακεν,
ταῦτ' εἶδε νύκτωρ.

Mehler. in mnem. I p. 145: ἄ γὰρ μεθ' ἡμέραν πάντις
ἐσπούδακε κτλ. Piccolos p. 234: τις ἐσπούδαζ' ἔχων, κτέ. cae-
terum cf. Philem. 4, 56 (70). anon. 4, 669 (286).

DXXV (DXXII)

Marcianus cod. Choerob. p. 335 20: καὶ Μένανδρος "φιλι-
πειδοῖ." abest vulgo poetae nomen.

DXXVI (DXXIII)

τὸν νοῦν ἔχων ὑποχείριον
εἰς τὸν πίθον δέδωκα.

Galenus vol. V p. 412 K. καὶ μὲν δὴ καὶ ὅταν μνημονεύῃ τοῦ Μενανδρείου ἔπους, ἐν ᾧ φησι, τὸν νοῦν ὑποχείριον ἔχων εἰς τὸν πίθον δέδωκα, φανερωῶς κἀνταῦθα μαρτυροῦσαν ἀπόφασιν τῇ παλαιᾷ δόξῃ παρατίθεται. indicavit et disposuit Bergkiius.

DXXVII (DXXIV)

οὐκ ἔλευθέρου φέρειν
νερόμικα κοινωνοῦσαν ἠδονὴν ὕβρει.

Stobaeus Flor. LXXXIX 6 τοῦ αὐτοῦ (praecedit Μενάνδρου Ἐπιτρέποντος) vel ut in Vind. est μ^e.

DXXVIII (DXXV)

τὸν τῇ φύσει
οἰκεῖον οὐδαίς καιρὸς ἀλλότριον ποιεῖ.

Stobaeus Flor. LXXXIV 2 Εὐριπίδου. cui male tributum exemit Meinekiius com. anon. IV p. 690 (347). ‘pertinet forte lemma ad locum sequentem, ut haec sententia sit Menandro tribuenda. deest locus A.’ Gaisf. idem ad Ecl. p. 894: ‘Menandro tribuere videtur S.’ unde huc translata. cf. Nauck. trag. p. XI. (Arist. Byz. p. 130).

DXXIX (DXXVI)

Aristid. vol. II p. 73 Dind. ἢ μανία τινὲ παρελήρησεν ἐπὶ τῆς μύλης] ad quae schol. p. 410: Μανίας τινὸς οὕτω καλουμένης εἰσαχθείσης ὑπὸ Μενάνδρου ἐν μύλωνι δεδεμένης καὶ φλαραούσης. indicavit Nauckiius ‘hall. allg. l. z. int.’ 1847 p. 490. ad Alciphrona, quae p. 334 extr. allata sunt, exempla (cf. infra p. 109: τὸ πρόσωπον cod. Θ Seiler. Mein. μέτωπον Bergl. Wagn.) addas ex Meinekii Alciphrona p. 173 ‘I 4 3: οὐκ ἔστι τοῦτο σωφρονεῖν οὐδ’ (pro οὐδέ) ἀγαθὰ διανοεῖσθαι. admonui, inquit, de numeris horum verborum, quae non incredibile est e Menandro aliove comico ducta esse. numerosa item et iambico trimetro inclusa etiam haec sunt II 1: πέφρικα καὶ δέδοικα καὶ ταράττομαι [cf. Ar. Nub. 1133. Mein. ad Diph. 4, 404]. II 4 10: ἀπιστίας κλαίονσα καὶ ποτηνωμένη. II 3 17: ἀκαιροτέραν. Δήμηταρ, Ἰλιωσ

γενοῦ. III 70 1: εἰ τῶν κατ' ἄστυ πραγμάτων ἀπαλλαγείς. mitto alia eiusdem generis. talia optimis quibusque scriptoribus exciderunt saepe invitis, multumque falluntur, qui ubicunque verba metricam speciem referunt, scribentes ea e poeta aliquo derivasse censent.' cf. ib. p. 145 ad III 50 3: 'scripsi ἀπολάσομεν. videtur aulem Alciphro ex nescio quo poeta comico haec traduxisse; ecce enim optimum trimetrum: καλήν καλῶς ἀπολάσομεν τὴν πλησμονήν, bonam bene abliguriemus copiam.' adde ad III 63 2 p. 157. Menandri epigrammata etiam Bergkii in Lyricorum syllogen recepit, v. II p. 529. in imae paginae annot. scr. 'p. 147—152' p. 336 vs. 14 hodie ἐρεῖγεται Mein. Vs. 16 τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω ap. Boiss. Vs. 19 corr. μή μ' p. 337 vs. 37 βλάβης φίλον, Vs. 49 καὶ p. 338 annot. l. 12 κυλίνδεται: cf. Cobeti V. L. 133. p. 339, 7 sequatur l. 10 'inc. fab. CXLVII' p. 340—362 Menandri gnomae monost. cf. Nauck philol. V 554. VI 422 sq. trag. fr. p. 759. vs. 1 φρονεῖν ἀθρόπινα Nauck. trag. p. 690 ex V. Aesopi p. 46 8. vs. 4 adesp. trag. p. 661. vs. 7 πάντα γὰρ καιρῷ ἰδίῳ ἔχει χάριν V. Aesop. 47 22. vs. 8 trag. fr. p. 643. vs. 10 Nauckius composuit Io. Dam. ap. Gaisf. Stob. ecl. p. 720 9: ἔστι δὲ ἀχάριστος οὐ μόνον ὃς εὖ παθῶν δρᾷ κακῶς ἢ λέγει, ἀλλὰ καὶ ὁ σιωπῶν καὶ ἀποκρύπτων τὰς χάριτας. vs. 13 v. ad Men. 4, 293 (283) suppl. vs. 14 adesp. trag. p. 717. vs. 18 confert Nauck. Diodor. exc. Vat. p. 33: εὐθραδῆς—τάφατος ἀγαθὸν ζητεῖν ἀφέντα τὸ φανερόν. vs. 19 apud Doxop. Walz. II p. 288. V. Aesop. 46 19. vs. 24 cf. Georgid. Boiss. An. I p. 12: ἀνδρὸς πανούργου φεῦγε τὰς ὁμιλίας. monost. Flor. ap. Piccolos 'suppl. à l'anthol. gr. Paris. 1853' p. 230: ἀνδρὸς πανούργου φεῦγε τὰς ξυναυλίας. vs. 25 εἰς ἕδωκ γράφει: cf. Nauck. tr. fr. p. 245. vs. 26 append. Stob. p. 763 ed. II. vs. 28 Eurip. fr. p. 356. vs. 31 cf. Sophocl. fr. p. 139. vs. 32 cf. supra p. CCXLVIII ad fr. XI. vs. 34 v. Men. fr. 4, 325 (472) ubi ἀχάριστον. vs. 35 ἀνὰ προσφάσεως Flor. vs. 38 cum vs. 32 fort. coniungendus: ἅπαντας εὖ πράττοντες ἤδομεν φίλους, | ἀνδρὸς δὲ κακῶς πράττοντος ἐκποδῶν φίλοι. vs. 42 v. Nauck. fr. Sophocl. p. 265. vs. 43 v. ad Dionys. suppl. p. CCXX. Vit. Aesop. 47 2 West. vs. 45 cf

apud Gellium XVII 21 31. vs. 46. 47 v. trag. fr. p. 537.
 vs. 48 cf. 76. vs. 49 *πονηρία* Brunck. *παροιμία* Bothe.
 vs. 50 Nauck. affert Greg. Naz. II p. 16 B: *ὄντως ἀσ. ἡ
 πον.* vs. 52 Mein. ed. min. p. XXI: *ἀνὴρ δίκαιος πλοῦτον
 οὐκ ἔχειν ποθεῖ.* [vs. 53 cf. Flor. syll. p. 228 Picc. *ἀρχὴν
 ἀπάντων καὶ τέλος ποιού θεόν.*] vs. 56 cf. vs. 595. vs.
 58 = 599. vs. 62 *ἦν δίκαιος ἤς* Gesn. Stob. Flor. IX 1. vs.
 68 Nauckius Basil. exhort. 18 annotavit, ubi *βουλῆς ἀρίστης.*
 vs. 69 v. Eur. Alcest. 782. vs. 72 *βούλου γονεῖς κτλ.* cf.
 supra p. CCXXXVII. vs. 76 cf. 48. vs. 78 *μὴ τρέφης* Bo-
 the coll. mon. 468. cf. supra p. CCXXXVII. vs. 79 *πονη*
transponendo verborum ordine recte habebit? ἔμψυχος εἰκὼν
ἔστι βασιλεία θεοῦ. al. (v. Men. ed. pr. p. 315) *εἰκὼν δὲ βασι-*
λεύς ἔστιν ἔμψ. *Ἔ.* in Rosettana inscr. § 3 habemus: *εἰκόνας*
ζώσης τοῦ Διός. caeterum cf. Men. 4, 307 (348). Diph. 420 (10).
 vs. 80. 81 v. ap. Bergk. Lyr. II 528. Nauck. trag. p. 643.
 642. ad vs. 80 Westerm. confert V. Aes. 46 21: *τῆς δὲ*
γλώττης σου ἐγκρατῆς γίνου. vs. 83 Soph. Aiac. 293, *γύ-*
ναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγῇ φέρει, comparavit Nauck. vs. 89
 Eurip. fr. v. p. 332 N. mon. 539. 668. Flor. Picc. p. 231 *χθῶν*
πάντα τίκει καὶ πάλιν [πάντα] κομίζεται. vs. 92 *οὐ τὰ*
χρυσία: Polluc. VII 103 *εἴρηται δὲ που καὶ τὰ χρυσία παρὰ*
τοῖς κωμικοῖς ἐπὶ τῶν γυναικείων κοσμημάτων. vs. 95 in anon.
 4, 690 (348). Chaerem. p. 613 N. vs. 110 Flor. *γεγονὼς pro*
γενόμενος. vs. 112 idem: *γλώσσης δ' ἀγαθῆς ἔργα χρηστὰ*
τυγχάνει. illud v. in adesp. trag. p. 690. vs. 114 Nauck. phi-
 lol. V 554 malebat *δίκαιος εἶναι μᾶλλον ἢ δοκεῖν θέλει,*
 coll. Blomf. Aesch. Sept. 589. vs. 117 v. annot. p. 364 (Eur.
 fr. p. 499). vs. 119 ap. Gesn. Stob. IX 1 *δίκαιος ἴσθ', ἵνα*
καὶ δικαίων δὴ τύχης (δικαίων τυγχάνης?). vs. 120 Bothius
 cens. p. 88: *δυνατοῦς τὸ πλουτεῖν κοῦ φιλανθρώπους ποιεῖ.*
 vs. 125 Eurip. fr. p. 335 apposuit Nauck. vs. 129 Eur. (v. annot.)
 p. 489 N. vs. 130 'Eur. Iph. T. 1032.' ed. min. vs. 131 Westerm.
 comparavit V. Aesop. 46 18: *πάντα δεινὸν ἀνδρα φεῦγε.* vs.
 133 cf. vs. 413. vs. 137 recepta in min. ed. editoris correctio:
δίωκε δόξαν κἀρετήν, φεῦγε ψόγον. Flor. p. 230: *δίωκε δόξαν,*
ἀρετήν, φεῦγε φόγον. vs. 140 *δικαίω* etiam Flor. Hirschig. p. 26:
ἔργον δίκαιον καρπὸν εὐθέως φέρει. vs. 141 *ἀνδρὶ γ' ἴσθ' ἄ*

Bothius. vs. 142 cf. 155. vs. 147 Nauck. comparat Eu 666: ἐν τοῖς κακοῖς χρῆ τοῖς φίλοισιν ὠφελεῖν. vs. 1 Eur. fr. p. 375 N. vs. 150 ἐν τυκτὶ βουλή κτλ. v. sup p. 334 fragm. suppl. DXXIII. vs. 155 cf. 142. pro πρᾶ hic πράξειν scribebat Hirschig. p. 27. vs. 156 ἔρωτα λιμὸς ἢ χαλκοῦ σπάνις: Flor. p. 230 χρυσοῦ σπάνις. recte habet, cf. vs. 365 μαστιγίας ἐγχαλκος. adde βίον vs. 77. caeterum v. Bergk. Lyr. II 527 (17). vs. 1 supra p. CLXXIII. vs. 164 in inc. trag. p. 690. cum v. item vs. 325 (683), Piccolos comparavit mon. Flor. ἐ παρ' ἀνδρὸς μὴ δέχου συμβουλίαν. vs. 167 οὐ κατα τὸς reponerat Hirschig. p. 27. vs. 169 v. add. p. 110 fr. p. 437, ubi cum Pors. ἡμπειρία τε τῆς ἀπειρίας κ 'vs. 170 et 171 recte ad unum fragmentum coniunx thius.' Mein. ed. min. p. XXI. vs. 173 v. in Antiphonti fr. p. 616. vs. 179 v. ad Philemonis spur. supra p. CCL vs. 182 num ἔστιν τι κὰν κακοῖσιν ἡδονῆς μέτρον 183 v. infra p. 110. adde ad Men. 4, 183 (4) suppl. v. ms. Flor. καλλίστων εὐδοξίαν. vs. 188 cf. 199. vs. Aeschylis fr. p. 91 N. vs. 195 in adesp. trag. p. 690. v. trag. fr. p. 644 (3). οὐκέτ' ἂν ἐλεύθερος ms. Flor. 199 cf. vs. 188. vs. 205 cf. vs. 220. vs. 208 est in D tragici (al. Euripidis) fr. p. 617 N. adde Spengel. Caeci vs. 212 Bothius contulit vs. 602, ubi ἡ *δ' ἀργία π. ἀνθρώποις κακόν. hinc ἀπραξία (Both. ἀπραγία) fo stituas. cf. Men. 4, 258 (93). [vs. 216 est Euripidis 406]. vs. 221 de ἡ voculae usu cf. vs. 680. vs. 222 Euripidis fr. p. 526, ubi τοῖς σοφοῖσιν ἀπόκρισις c Nauckius, vid. philol. IV 544 sq. de σιωπῇ cf. Mein. A p. 157. vs. 229 πράξεις κατὰ τρόπον cum Boissonadii scriptum ed. min. vs. 231 Θάλασσα καὶ πῦρ καὶ γη κὸν τρίτον ap. Cramer. An. Pur. IV 320 legi annotavit vs. 232 in ms. Flor. Θέλων κακῶς ζῆν μετὰ τῶν π. πρᾶσσε. vs. 235 idem: Θησαυρός ἐστι τοῦ βίι γράμματα. v. mon. 404. vs. 240 Θέλω τύχης σταλ ἡ φρενῶν πίθον: v. apud Orelli opusc. sent. II p. 1 multorum testimonia apud Nauck. Diogen. fragm. trag. p. 1

vs. 242 cf. 252. apud Stob. XXX 6: *θεὸς δὲ τοῖς ἀργοῦ-
αιν οὐ παρίσταται.* 'Menandro tribuere videtur S.' Gaisf. v.
Nauck. ad Soph. fr. 287. adesp. p. 720. vs. 245 (vs. 574)
Piccolos comparat Flor. p. 228: *θυμὸν χαλίνου, μὴ φρενῶν
ἔξω πέσης,* 'legitur in sent. mon. Greg. Naz. 8 (ed. Colon.
II p. 186)' Westerm. V. Aes. 47 5, ubi *θυμοῦ κράτει, μὴ
φρενῶν ἔξω πέσης.* vs. 247 adesp. trag. p. 691. vs. 249 cf.
Apostol. p. 289 Leutsch. vs. 250 *θεοῦ γὰρ οὐδεὶς χωρὶς
εὐτυχεῖ βροτῶν* ms. Flor. alia scripturae testimonia v. annot.
p. 367. Nauck. progr. p. 54. trag. fragm. p. 534. vs. 251 v. ap.
Nauck. Soph. fr. p. 267. vs. 252 cf. 242. vs. 255 *θεῶν
ᾧνειδος* in min. ed. recepit Mein. *θεῶ' στ' ᾧνειδος* Hirschig.
p. 27. cf. Nauck. trag. adesp. p. 691. vs. 259 cf. 672. vs.
262 *ἰκανὸν τὸ νικᾶν ἐστὶ τῷ γ' ἔλευθέρῳ* Bothius. vs. 263
= 673. vs. 271 scripserim: *ἰδὼν τι κρυπτὸν μηδὲν ἐκφά-
νης ὄλωσ,* cf. mon. 418. 225. Men. 4, 248 (44). vs. 274 (cf.
475) v. adesp. trag. p. 691. Nauckius contulit Greg. Naz. vol.
II p. 159 A ed. Col. vs. 276 adesp. trag. p. 691. vs. 280
cf. 470. v. Nauck. philol. VI 423, qui Medae attulit vs. 1018:
κούφως φέρειν κατὰ θνητὸν ὄντα συμφοράς. vs. 283 cf. 608.
Corp. Inscr. v. infra p. 110. vs. 288 cf. 301. vs. 291 (non
290 ut infra et ed. min.) cf. Corp. Inscr. v. add. p. 110. Nau-
ckii adesp. tr. p. 712. vs. 292 est Eur. Med. 618 annotante
Nauckio. vs. 297 Aeschyl. fr. v. p. 91 N. Vit. Aesopi 47 7
contulit West. vs. 298 Flor. *καρπὸς δ' ἀρετῆς ἐστὶν εὐ-
παιότατον.* vs. 299 cf. 608. vs. 300 est Antiphanis fr. 3,
154 (62). apud Greg. Naz. vol. II p. 239 D *κρεῖσσον* pro *μᾶλ-
λον* legi annotavit Nauck. ad vs. 301 idem contulit Eurip.
Cycl. 312: *πολλοῖσι γὰρ | κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἡμείψατο.*
caeterum v. mon. 288. vs. 309 cf. 312. vs. 310 in adesp.
trag. p. 691. vs. 312 cf. 309. vs. 313 recepit Meinekii con-
iecturam *λόγῳ μ' ἐπεισας* Nauckius adesp. p. 691. vs. 315
idem comparavit Nicet. Eugen. 1, 269. vs. 317 cf. V. Aes.
47 16 West. vs. 318 Nauck. affert Floril. Leidens. Brink.
philol. VI 583 (ubi *λιμὴν μὲν πλοῖον ὄρμος, βίῳ δ' ἀλυσία*).
cf. ib. IX 369. vs. 319 v. Men. fr. 4, 252 (65, 3). vs. 320
& 321 inter se cohaerere annotatio est Nauckii. vs. 323 cf.

annot. p. 368. v. Men. 4, 289 (255) cum suppl. vs. 325 = 683. cf. ad 166 suppl. vs. 326 = Men. 4, 240 (23, 1). α mon. 577. 674. ad vs. 328 ascribam ex Flor. ms. p. 230 *λαλεῖν μὲν οἶδας, τὶ λαλεῖν δ' οὐκ αἰσθάνη*, quae ita re finxerim: *λαλεῖν μὲν οἶσθα, τί δὲ λαλεῖς οὐκ αἰσθάνη*. v. 330 cf. 611. vs. 332 Euripidis fragm. p. 511 Nauck. cf. Spengel. Caecil. p. 8. vs. 335 Bothius p. 88: *μὴ πάντ' ἀπειρῶ πᾶσι πιστεύειν ἀεὶ*. vs. 336 Flor. et Nilus Boiss. IV 438 *μὴ μιμοῦ κακὸν τρόπον*. caeterum cf. V. Aesop. 47 21 Wes vs. 338 v. Stob. Mein. lit. 29 25^a. Nauck. Eur. fr. p. 461 vs. 339 = Men. 4, 127 (3, 3) cf. suppl. p. CCLII. vs. 34 = Men. 4, 103 (2, 1). vs. 347. incerti poetae apud Stol ecl. I p. 228, *μετὰ τὴν σκιὰν τάχιστα γηράσκει χρόνος*, in ter trag. adesp. p. 718 recepit Nauck. vs. 351 v. adesp. | 725 Nauck. vs. 352 Flor. *χρηστὸν ὅτ' εἶπη λόγον*. Bothius *μισῶ, πονηρὸς χρηστὸν ὅταν εἶπη λόγον*. vs. 357 *μακάριε ὅστις ἔτυχε γνησίου φίλου* V. Aesopi 48 2. 3. vs. 363 *τέν καὶ γυνή* Nauckius ex Eurip. fr. p. 420. vs. 364 Mein. ei min. p. XXI sq. *μὴ πρὸς τὸ κέρδος εἰσαεὶ πειρῶ βλέπει* vs. 365 *μαστιγίας ἔγχαλκος*, h. e. dives, v. Hecker. in Anthol. p. 317 (Mein. vind. Strab. 72). cf. *χαλκοῦ σπάνις* v. 156. adde anon. com. 4, 614. vs. 368 v. adesp. trag. p. 711 vs. 372 v. fr. Sophocl. p. 263. ad vs. 373 cf. Soph. fr. | 225 (Nauck. philol. IV 541). vs. 375 cf. 387. vs. 380 c 580 ubi *νόμοις ἐπεισθαι*. vs. 383 v. Philem. 4, 63 (110 vs. 387 cf. 375. vs. 396 Bothius: *ξενίας ἀεὶ φρόντιζε μ καθυστερεῖν*. vs. 397 *ξένον ἀδικήσης* in min. ed. scriptura vs. 400 Westerm. confert Aesopi vit. p. 47 sq. *ξένους ἔβριχε καὶ προτίμα καὶ παροδίτας τίμα, μήποτε καὶ σὺ ξένος γένη*. adde vs. 618. vs. 405 *ἀγνοοῦντας* Flor. vs. 40 Nauckius confert Soph. Oed. Col. 309: *τίς γὰρ ἔσθλός (log ἔσθ' ὅς) οὐχ αὐτῷ φίλος*; vs. 409 Flor. *ὅπου βία πέρεστιν, οὐ σθένει νόμος*, quod edito praestat. vs. 41 v. adesp. trag. p. 665. vs. 413 cf. 133. cum vs. 416 Nauckius comparavit Eur. fr. p. 534: *οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτήμιμιώτερον*. mon. 482 *σοφία δὲ πλούτου κτλ.* vs. 419 o supra p. CCLXIII. vs. 420 respicit Varro Sat. VII 1 Oed

'non mirum si caeculis: aurum enim non minus praestringit oculos, quam ὁ πολὺς ἄκρατος.' v. Mein. 'zeitschr. f. d. alt.' 1845 p. 737. vs. 421 Euripidis fr. v. p. 374 N. vs. 427 οἷνος γὰρ ἐμποδίζει] 'τὸ συμφέρον addit cod. Par. 396 teste Boisson. anecd. nov. p. 45, qui ἐμποδίζεται cōnecit.' Nauck.

vs. 431 οὐδεις ἐπιχειρεῖ τοῖς *δεδυστυχηκόσιν: quod utinam ita esset! interim aut οὐ δεῖ σ' ἐπιχειρεῖν scribere poteris collato vs. 145: ἐπ' ἀνδρὶ δυστυχοῦντι μὴ πλάσσης κακόν, aut quod multo praestat: οὐ δεῖ σ' ἐπιχαίρειν τοῖς δεδυστυχηκόσιν, ut etiam Hirschigio visum p. 27 comparati Men. fr. 4, 264 (127): ταῖς ἀνυχίαισι μὴ πύχαιρε τῶν πέλας. vs. 432 cf. Piccol. p. 229. vs. 434 cf. ad Men. 4, 72 (14) suppl. p. CCXL sq. vs. 439 ita emendavit M. Haury philol. III 545: οὐδεις πυρετοῦ χρήματα διδούς ἐπαύσατο. aliter Cobetus, qui οὐδεις πυρέτων χρήματα δούς ἐπαύσατο, mnem. IV 276. vs. 440 pro ἐστὶν ἐν τοῖς πέλας Paris. cod. 1696 teste Boiss. in Pachym. p. 2 habet ἐστὶν ὑπουλος, Nauckio legendum videtur ἐστὶν αἰμύλος λύκος. vs. 446 'imo vero, Cobetus inquit, πολλοὺς ὁ καιρὸς οἰκέτας ποιεῖ φίλους.' mnem. IV 136. vs. 448 πρᾶττε τὰ σσαντοῦ Mein. ed. min. p. XXII ut Dübnerus. Flor. ms. πρᾶττων τὰ σσαντοῦ μὴ τὰ τῶν ἄλλων σκοπεῖ. vs. 450 cf. Men. 4, 330 (497). vs. 451 = 701. vs. 452 'Nauckius ad fidem cod. Vind. 2 ita corrigit ὁ γὰρ σε θρέψας κοῦχ ὁ γωνήσας πατήρ.' ed. min. p. XXII. vs. 456 cf. mou. 34. Men. 4, 325 (472): num ἅπας πονηρὸς ἐστὶν ἀχάριστον φύσει? vs. 459 scriptus in min. ed. ut p. 370 proposuit editor: πάντ' ἀνακαλύπτων ὁ χρόνος εἰς τὸ φῶς φέρει. cf. mon. 592: χρόνος τὰ κρυπτὰ πάντα πρὸς *(τὸ) φῶς ἄγει. V. Aesop. 48 5: πάντα δὲ τὰ καλυπτόμενα ὁ χρόνος εἰς φῶς ἄγει. vs. 462 cf. Eur. fr. p. 433 extr. Nauck. vs. 464 Cobetus mn. IV 276: πρὸς εὐ λέγοντά σ' οὐδὲν ἀντειπεῖν ἔγω. vs. 468 cf. mon. 78. Philem. 4, 62 (106) c. suppl. vs. 470 cf. 280. Nauckius annotavit Eur. Or. 1024: φέρειν ἐνάγκη τὰς παρεστώσας τύχας. vs. 471 est Eur. Alcest. 1078. Stob. Flor. 114 5. Orion. VIII 24. vs. 473 ms. Flor. ἴσον σσαντὸν ἐκ παντὸς κακοῦ τρόπου. vs. 474 σέβου τέ

θείον V. Aesop. 46 7. vs. 475 cf. 274. vs. 476 cf. ἐχθρα
 παρ' ἀνδρὸς μὴ δέχου συμβουλίαν ms. Flor. vs. 478 = 62
 vs. 480 Nauckius composuit Eurip. fr. p. 309. vs. 482 c
 416. vs. 488 Westerm. comparat V. Aesop. 46 15: τοὺς ἐ
 φίλους κατὰ πάντα εὐτυχεῖν θέλει. vs. 489 cf. Chaerem. I
 p. 611 N. vs. 490 annotari poterat supra ad Men. 4, 7
 (8, 4). vs. 494 v. Antiph. 3, 149 (45) ubi τῆς ἐπιμελείας
 δοῦλα πάντα γίνεται. vs. 495 v. Agathonis fr. p. 593 I
 vs. 496 'Bothius τὰ μικτὰ κέρδη. probabilius est, in fin
 versus, qui hunc antecedebat, fuisse πολλάκις.' Mein. ed. min
 p. XXII. vs. 497 = Eur. fr. p. 533. vs. 498 'possis τέθνη
 ἐν ἀνθρώποισι πᾶσά δὴ χάρις, sed videtur versus esse pu
 liticus.' Mein. ed. min. p. XXII. num ita scribendum: τέθνη
 ἐν ἀνθρώποισι πᾶσιν ἢ χάρις? vs. 499 Eur. fr. 1015 |
 534 N. ms. Flor. αὐθαιρέτως. vs. 500 Sophocl. Alead. |
 118 N. vs. 502 Westerm. confert V. Aesop. 48 4: οὐδέ
 γὰρ κακῶς πράσσοντι γίνεται καλὸς φίλος. vs. 504 Na
 ckius philol. VI 423 (trag. p. 662): τὸ γὰρ θανεῖν οὐ δειν
 (pro οὐκ αἰσχρόν), ἀλλ' αἰσχροῦς θανεῖν. interim cf. mo
 291: καλὸν τὸ θνήσκειν οἷς ὕβριν τὸ ζῆν φέρει. mon. 661
 ζῆν αἰσχρόν, οἷς ζῆν ἐφθόνησεν ἢ τύχη. vs. 507 cf. 51
 502. 'vs. 508 est Aeschyli Prom. 44.' Nauck. vs. 509 =
 731. vs. 510 cf. 507. 502. vs. 516 cf. ad 744. vs. 51
 recte ὑγεία. vs. 523 'forsan ὕπνος *(δ' ἄκαιρος) δειν
 ἀνθρώποις κακόν.' Mein. ed. min. p. XXII. sed recte Hirsch
 gius p. 27 admonuit mon. 732, ubi haec ita leguntur: ὑπί
 νοια δεινόν ἐστιν ἀνθρώποις κακόν. vs. 525 τί
 μέγιστον ἀγαθόν 'ἐστ' εὐφρων (pro ἔμφρων) πατήρ
 Mein. in min. ed. scripsit. Nauckius philol. VI 423 legendu
 suspicabatur: ἀγαθὸν εὐφρονῶν πατήρ. idem etiam εὐ
 φρων ὦν πατήρ scribi posse opinatur. vs. 526 hoc mo
 sui dissimilis factus in ms. Flor. φίλους ἔχων σπούδαζε
 πολὺν πλοῦτον. v. Piccol. p. 227 sq. vs. 530 φίλος με βλε
 πτων, item vs. 15 τὰ πολλὰ βλάπτονται, de correpta an
 βλ syllaba v. hist. cr. p. 295. ad Theocr. p. 331. vs. 532 =
 Alexid. 3, 522 (44). vs. 535 cf. 742. vs. 538 num χει
 σὸς δ' ἀνοίγει πάντα καὶ χαλκᾶς πύλας? cf. mo

Flor. 29 p. 231: χρόνος δ' ἀνοίγει πάντα καὶ χαλκᾶς πύ-
 λας. vs. 539 cf. 668. ad 89 suppl. vs. 541 Flor. χωρὶς
 γυναικῶν — οὐ γίνεται. vs. 544 cf. Soph. fr. p. 261 N. vs.
 545 Stobaei (v. p. 372) Escorialensis cod. Sophocli tribuit:
 Nauck. p. 266. vs. 546. Rhesi vs. 206 σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς
 χρῆ κτλ. annotavit Nauck. vs. 550 similes comicorum versus
 v. com. dict. p. 585 sq. cf. ad Aeschyl. Prom. 380 intpp. Nauck.
 fr. dub. p. 98 sq. Boisson. ad Pachym. p. 222. vs. 552 v. an-
 not. cf. Callisthen. ap. Plut. parall. c. V (Stob. Flor. VII 69).
 vs. 554 comparat Piccolos Flor. vs. ψεῦδος μίσησον, τὴν
 δ' ἀλήθειαν λέγε. vs. 558 = Eur. fr. 465 2 p. 399. vs. 562
 scriptus in min. ed. ὡς χάριέν ἐστ' ἄνθρωπος ὃς ἂν ἄν-
 θρωπος ᾗ. v. annot. p. 372. caeterum cf. supra p. CCXXIX.
 vs. 572 cf. Eurip. ap. Stob. Ecl. I 3 47 (Nauck. trag. p.
 345). Chaerem. p. 611. vs. 574 cf. Flor. θυμὸν χαλίνου, μὴ
 φρενῶν ἔξω πέσης, v. ad 245. vs. 576 'Demonacti tribuitur
 in Boissonad. anecd. I p. 118.' Nauck. v. trag. fr. p. 643. vs.
 577 cf. 326. vs. 578 = Anaxand. 3, 199 (9, 1). vs. 580
 cf. 380. vs. 583 = 703. vs. 584 cf. 730, ubi πανταχοῦ 'στι
 προ πᾶσιν ἐστι vs. 585 cf. Men. 4, 290 (257). vs. 586 =
 719. Nauck. confert Soph. Ant. 326: τὰ δειλὰ κέρδη πημο-
 τὰς ἐργάζεται. vs. 587 Bothius ἀνὴρ ὕπουλος. 'hunc iambo-
 graphi versum esse ostendit mensura nominis ἀνὴρ. idem de
 vs. 588 paucisque aliis statuendum.' Mein. ed. min. p. XXII.
 vs. 592 v. Philem. fr. 4, 61 (97). supra ad vs. 459. vs.
 595 cf. 56. vs. 597 cf. 654. vs. 599 = 58. vs. 602 cf. ad
 212. vs. 603 cf. 243. vs. 604 scriptus ed. min. ut apud
 Boissonadium legitur: ἴσχυε μὲν, μὴ χρῶ δὲ συντόνως θρά-
 σει. vs. 608 cf. 283. vs. 611 cf. 330. vs. 614 Nauck. con-
 fert Eurip. fr. p. 539 (1043), ubi εὐτυχεῖ γάμον λαβῶν. vs.
 618 cf. 400 c. suppl. et 527. vs. 622 in min. ed. ita scriptus:
 ὁ λόγος ἱατρὸς τῶν κατὰ ψυχὴν σοφός. sed ib. p. XXII:
 'non diversus, inquit, est a vs. 674, ex quo corrigendum τῶν
 κατὰ ψυχὴν παθῶν.' vs. 623 ed. min. cum vs. 694: ὅπου
 γυναικῆς εἰσι πάντ' ἐκεῖ κακά. vs. 627 cf. 708. vs. 629
 = 478. vs. 630 ed. min. μηδὲ πειρῶ scriptum. vs. 631 cf.
 715. vs. 635 cf. 747. vs. 636 'fort. ψυχῆς ἀπεραίας οὐδέν

Φεῖον V. Aesop. 46 7. vs. 475 cf. 274. vs. 638.
 παρ' ἀνδρὸς μὴ δέχου συμβουλίαν ms. 'a anecd. III
 vs. 480 Nauckius composuit Eurip. fr. μηδὲν ἀδικῶν
 416. vs. 488 Westerm. comparat V α. vs. 648 v. ar.
 φίλους κατὰ πάντα εὐτυχεῖν Θέλλ' ag. MONOSTIXO
 p. 611 N. vs. 490 annotari γ. κακά. vs. 654 cf. 59
 (8, 4). vs. 494 v. Antiph. 3 p. 157. supra vs. 222.
 δοῦλα πάντα γίνεται. vs. 290 (5). vs. 663 ἐν δ'
 vs. 496 'Bothius τὰ μικρὰ Eur. Hippol. 95 annotavit
 versus, qui hunc antecedit' 3, 53 (2) supra p. CLXV.
 p. XXII. vs. 497 = E. vs. 668 v. 539. ad 89 sup
 ἐν ἀνθρώποισι πᾶσι liticus? Mein. ed. II p. 174. Bergk. Lyr. II 938.
 ἐν ἀνθρώποισι p. 714 (396). vs. 672 cf. 259.
 534 N. ms. Fl. cf. ad 622 suppl. V. Aesopi 48 :
 118 N. vs. vs. 681 cf. supra p. CLXXV sq. vs.
 γὰρ κακῶς iatρός ἐστι τῶν κατὰ ψυχὴν πόνου
 ckius phil. p. 346 (261). vs. 692
 (pro οὐ: p. 365 (861). vs. 694 = 623 suppl. vs.
 291: x p. 716. vs. 696 v. supra p. CCXLI. vs. 697
 ζῆν c. p. 3, 288 (2) v. Philippid. 4, 472. Eu
 502. vs. 701 = 451. vs. 703 = 583. vs. 707 M
 731 (n. anecd.) 4, 291 (265), ubi v. suppl. vs. 708 cf. 6:
 re. vs. 716 v. adesp. trag. p. 691. ms. Flor
 α. vs. 25: παντὶ βροτῷ θνήσκοντι πᾶσα γῆ τάφος.
 = Antiph. 3, 150 (47). vs. 718 cf. infra p. 110. :
 CCLXIV. vs. 719 = 586. vs. 724 adesp. trag. p. 691.
 725 Chaerem. fr. p. 607 (2). vs. 727 Eur. Phoen. :
 notavit Nauck.: τὰς τῶν κρατούντων ἀμαθίας φέρειν
 vs. 730 cf. 584. vs. 731 = 509. vs. 732 v. ad 52
 vs. 735 cf. Flor. vs. 28: ὑπὲρ σεαυτοῦ καὶ φίλου
 πόνου. vs. 738 v. supra p. CCLIII. vs. 742 cf. 535.
 cf. 516. Flor. vs. 1 p. 227 ὑπὲρ σεαυτὸν τοὺς πέλας
 θέλλ' (Picc. λέγε). vs. 747 cf. 635. vs. 752 Piccolo
 parat Flor. vs. 19: τὸ μικρὸν οὐ μικρόν, ὅταν ἐκφα
 γα. vs. 756 ὡς ἤδὺς ὁ βίος, ἂν τις αὐτὸν μὴ μάθ
 pter Leidense florilegium (philol. VI 587), unde haec
 ὡς σεμνὸς ὁ βίος, ἦν τις αὐτὸν ζῆν μάθῃ, Nauckius i

IX 370 etiam hunc versum ita scribebat, ὡς ἡδὺς ὁ βίος, ἅν τις αὐτὸν ζῆν μάθη. conferebat anonymi com. fr. 4, 599 (2), ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν, ἅν τις ὡς δεῖ ζῆν μάθη, ut Meinekio constituit. Cobetus in mnem. IV p. 270 ex hoc ipso anonymi versu et monostichon illud depravatam putabat, et quod in Philadelphorum fragmentis habuimus (4, 220 fr. V), ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν εἰ μεθ' ὧν κρίνη τις ἅν. v. supra p. CCLXVII. Meinekio plena Menandri oratio talis fuisse videtur: ἅν μεθ' ὧν κρίνη τις ἅν | (βίον διαγάγη). neque monostichi vituperandam censet sententiam, ὡς ἡδὺς ὁ βίος, ἅν τις αὐτὸν μὴ μάθη: 'h. e. dulcis est vita, nisi quis vitam, i. e. vitae curas et sollicitudines cognorit.'

p. 362 annot. l. 9 Nili sent. Boiss. anecd. IV 438 vs. 14 ἄγει τὸ θεῖον τοὺς πονηροὺς εἰς δίκην. l. 11 scr. Anecd. I p. 153. l. 14 ἀνδρῶν δ' ἀπίστων om. ὄρκον. l. 25 cf. Senecae controv. I pr. 'sed cum multa iam mihi ex me desideranda senectus fecerit, oculorum aciem retuderit, aurium sensum hebetaverit, nervorum firmitatem fatigaverit' e. q. s. l. 28 Aldina vs. 648. l. 30 Doxopater p. 363, 23 Euripidis. v. Alcest. 782. l. 24 Philem. fab. inc. CVII cf. supra p. CCXXXVII. l. 26 scr. 'e Charete' p. 364, 2 a Stobaeo Flor. 35 6. l. 3 cum vs. 102 cf. ὦ γῆρας ἀνθρώποισιν εὐκταῖον κακόν. v. gnom. 71 ap. Leutsch. de Arsen. cod. archet. spec. I p. 8. l. 22 cum vs. 119 Leutsch. l. c. p. 4 componebat Nili versum quartum. l. 28 Stob. Flor. 71 1. l. 29 Eurip. Iph. T. 1032. l. 34 scr. ad Menandri p. 268. Boisson. Anecd. I p. 154 post ἄλλω (non ἑτέρω) addit σύ. p. 365, 4 Boiss. Anecd. νέος ὦν ἐφόδιον εἰς (τὸ) γῆρας κατατίθου. l. 23 εὐπειστον Stob. Mein. l. 27 vs. 186 cf. Leutsch. spec. I p. 4. l. 33 scr. Flor. 67 13 Euripidi tribuit, 68 24 Hippothoo. l. 34 vs. 200 Par. Leutschii p. 8: ζῶμεν ἀνέντως μὴ προσδοκῶμεν θανεῖν. l. 1 a f. scr. tit. 87 p. 366, 3 vs. 221 ἡδὺ σιωπᾶν κτλ. etiam Nilus Boiss. an. IV 438. l. 10 corr. Boissonadi p. 367, 1 scr. οὐδεὶς. l. 4 Anecd. I p. 155. l. 10 'vs. 257 ὑπερβάλλης τύχη' l. 11 Paris. Leutschii p. 6 καὶ ὑπερέχης πλούτου. l. 27 Nilus: καλὸν τὸ μὴ ζῆν ἐστιν ἢ ζῆν ἀσίμως. l. 33 scr. 'vol. III p. 154.' p. 368, 3 scr. ἔπει-

dulam pinguem aut turdam nisi volantem non video.' p. 390 fr. II 4 πολὺ τῶν θεῶν ἂν ἦσθα πλουσιώτατος, quod pro πλουσιώτερος proponēbat Meinekius, recepit Dindorfius, nuper probatum Cobeto mnem. IV 315. p. 391 fr. IV El. Sorb. Gaisf. Τιμαχίδης ἐν τῷ τοῦ Κόλακος ὑπομνήματι λέγει ὅτι σύνθετόν ἐστι τὸ κατωκάρρα. ἐπιφέρει τὸ παραδοκεῖν. παρασίδεται δὲ ἐν ἄλλοις Δίφιλον ἔχοντα ἐν Ἐμπόρῳ "τὴν νύκτα ἐκείνην. δι' ἐκείνην διεκαρانونήκεν. cf. infra p. 111. supra p. CCLVI. in verbis Diphili Barocc. 50 Bk. τὴν νύκτα ἐκείνην διεκαρانونήκεν (corrigere p. 391 et infra p. 111). El. Par. 2631 Cram. An. Par. I. c. τὴν νύκτα ἐκείνην δι' ἐκείνην διεκαρانونήκεν. Bar. 50 Anecd. Ox. II 455: τὴν νύκτα ἐκείνην ἐκαρانونήκεν. ib. Ἐναγισμάτων fr. I 2 ὁ τοῦ Χαβρίου Κτήσιππος Bergkii. ad vs. 5 (p. 392) cf. infra p. 111. adde ad Nicomach. 4, 588 (2). fr. II scholion Equitum 964 Aldinum est 'ex duabus Suidae glossis ψωλὸν ἠ ἀπεσκολλυμμένος compositum -. Suidas autem sua - ex Photō sumpsit.' Dindf. ad imae pag. annotationem cf. Lobeckii path. el. 1, 127 sq. I. 2 a f. Hesych. σκολοδέφης (cod. -δέτης). p. 393, 3 Bernhardy Suid. II 2 1724: 'grammatici, inquit, nihil opinor apud Diphilum invenerant praeter formulam ridiculam ἄχρι τοῦ λάρυγγος.' Ἐπιδικαζομένου vs. 3 Cobetus m. IV 308 scribebat ὡσπερ εἰ | λέγοις ἀορτάς, comparato Ar. Av. 282. p. 394 Ζωγράφου I 3. 4 in min. ed. ita scripti:

λοπάδων παρατεταγμένη φάλαγξ

ὀπτιῶν ἐπῆγε σωρὸν ἀπὸ τοῦ τηγάνου.

vs. 5 scr. Θυΐαις (Θυΐαις ABP) cf. suppl. p. XCVIII. fr. I 2 διατελεῖς attigit Cobetus V. L. 242. p. 395 vs. 20 cf. infra p. 111. v. Boeckhium Oec. Ath. ed. II vol. I p. 189: 'drittags heisst nicht, er sei vor drei tagen angekommen, sondern er habe drei tage zur fahrt gebraucht, was eine grosse schadeligkeit ist.' vs. 23 Prellerus philol. III p. 522 ita emendabat:

ὑπὸ τοῦτον ὑπέκυσ' εὐθὺς ἐκβεβηκότα,

adde Merwerden p. 98 sq. qui apposuit Ar. Vesp. 553: πῆ πειτ' εὐθὺς προσιόντι | ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλή τῶν δημοσίων κεκλοφυῖαν | ἰκτεύουσιν δ' ὑποκίπτονται

'lacuna indicanda.' v. infra p. 110. Vs. 3 λαγύνιον | ἔχοντα
 θάινειν tentabat Herwerd. p. 123. annot. l. 3 scr. τὸ δὲ λα-
 γύνιον (Δίφιλος λέγει) ἐν Ἀδελφοῖς. p. 377 Αἰρησιτε-
 λους fr. I annot. l. 19 Ionis fragmentum ita emendandum pro-
 posuit Mein. ad Alexid. 3, 516 (24), nuper Cobetus V. L.
 379. fr. II 'Diphili verba attulit Eustathius p. 1571 20.' Din-
 dorf. p. 378, 8 σέλας πυρός, Ἀμαστρίς. l. 5 'ipsum Ἀ-
 σίαν ante Ἀθηναίαν excidisse suspicabatur Meierus de gentil.
 Au. p. 49.' Bernh. Suid. II 2 p. 1782. Ἀνασφζομένων
 fr. II (p. 380) l. 4 πιστόν: cf. Lob. rhemat. p. 131. Ἀπλή-
 στου vs. 3 'in unico codice perspicue scriptum inveni βαι
 τοῖς.' Cobetus V. L. 218. p. 381 Ἀπολιποῦσα. fr. I 5
 Hirschig. p. 27: τῆς τέχνης | ἡγούμενον γάρ ἐστι ταύ-
 της κτλ. hoc ἐστι ταύτης cum Mein. Vs. 12 Cobetus mnem.
 IV 318 'ineptum est, inquit, γε et metri fulcrum: rescribe
 ἄττ' ἂν παρατιθῆς.' p. 382 ad vs. 10 μυρίνην suprasc.
 allero q cod. B. ad vs. 12 'pro vulgato σοφοῦ δεῦσον.' p.
 383, 1 Etym. locum v. in anon. suppl. (p. 1256 fr. CCCXC
 ed. min.). l. 7 κάθαλον cf. Posidipp. 4, 513 (vs. 7). ad
 fr. II annot. l. 6 περισισθήσεται V. p. 384 fr. III 3 cum
 Bentl. ed. min. οὐκ ἐκδραμεῖ λαβῶν τόδε καὶ δώσεις ἐμοί |
 παρακ. Vs. 1 Bk. εἶτα μαλάκ' ὦ δύστην' ἔχεις Vs. 2 ἀρ-
 γυρίδιον; Vs. 3 cum Hanovio et Mein. οὐκ ἐκδραμεῖ λαβῶν
 τοδί ('malim, inquit, ταδί'), δώσεις τ' ἐμοί π. Βαλα-
 ντιον. fr. I annot. l. 6 obliviscere attigit haec Preller. 'ar-
 chaeol. zeitung' 1845 p. 105 sq. p. 385 Βοιωτίου fr. Her-
 werd. p. 97 ita fere a poeta scriptum opinabatur: οἶος ἐσθίειν
 προῆμαρ καὶ πάλιν πρὸς ἡμέραν, comparato Simonid. iamb.
 fr. VII vs. 47. p. 386 Δαναῦδες. l. 1 scr. p. 114. 116. p.
 387 Ἐκάτης fr. II l. 3 'Athenaeus XI' p. 388 Ἐλενηφο-
 ροῦντες. vs. 4 cf. Nauck. philol. VI 401. Ἐμπόρου fr. I
 3. 4 πόθεν | ζῆ καὶ τί ποιῶν: de Atheniensium legibus v.
 Boeckh. Occ. Ath. ed. II 1 p. 623. 342 sqq. C. Fr. Hermanni
 intiq. gr. vol. III 59 7. p. 389 vs. 24 λαγώς τις εἰσελήλυθ',
 πύθους ἤρπασας pro ἤρπασας Hirschig. p. 28. cum vs. 25
 Meinekius in 'zeitschr. f. d. alt.' 1845 p. 737 et in min. ed.
 comparavit hoc Varronis sat. 86 11: 'propter phagones fice-

dulam pinguem aut turdam nisi volantem non video.' p. 390 fr. II 4 πολὺ τῶν θεῶν ἂν ἦεθα πλουσιώτατος, quod pro πλουσιώτερος proponebat Meinekius, recepit Dindorfius, super probatum Cobeto mnem. IV 315. p. 391 fr. IV Et. Sorb. Gaisf. Τιμοχίδης ἐν τῷ τοῦ Κόλακος ὑπομνήματι λέγει δι σύνθετόν ἐστι τὸ κατωκάρα. ἐπιφέρει τὸ παραδοκεῖν. παραδίθεται δὲ ἐν ἄλλοις Δίφιλον ἔχοντα ἐν Ἐμπόρῳ "τὴν νύκτα ἐκείνην. δι' ἐκείνην διεκαρانونήκεν. cf. infra p. 111. supra p. CCLVI. in verbis Diphili Barocc. 50 Bk. τὴν νύκτα ἐκείνην διεκαρانونήκεν (corrige p. 391 et infra p. 111). Et. Par. 2631 Cram. An. Par. I. c. τὴν νύκτα ἐκείνην δι' ἐκείνην διεκαρانونήκεν. Bar. 50 Anecd. Ox. II 455: τὴν νύκτα ἐκείνην ἐκαρانونήκεν. ib. Ἐναγισμάτων fr. I 2 ὁ τοῦ Χαβριίου Κτήσιππος Bergkii. ad vs. 5 (p. 392) cf. infra p. 111. adde ad Nicomach. 4, 588 (2). fr. II scholion Equitum 964 Aldinum est 'ex duabus Suidae glossis ψωλὸν et ἀπεσκολλυμμένος compositum -. Suidas autem sua - ex Photio sumpsit.' Dindf. ad imae pag. annotationem cf. Lobeckii path. el. 1, 127 sq. l. 2 a f. Hesych. σκολοδέφης (cod. -δέτης). p. 393, 3 Bernhardy Suid. II 2 1724: 'grammatici, inquit, nihil opinor apud Diphilum invenerant praeter formulam ridiculam ἄχρι τοῦ λάρυγγος.' Ἐπιδικαζομένου vs. 3 Cobetus mn. IV 308 scribebat ὡσπερ εἰ | λέγοις ἀορτάς, comparato Ar. Av. 282. p. 394 Ζωγράφου I 3. 4 in min. ed. ita scripti:

λοπάδων παρατεταγμένη φάλαγξ

ὀπτῶν ἐπῆγε σωρὸν ἀπὸ τοῦ τηγάνου.

vs. 5 scr. Θυΐαις (Θυΐαις ABP) cf. suppl. p. XCVIII. fr. II 2 διατελεῖς attigit Cobetus V. L. 242. p. 395 vs. 20 cf. infra p. 111. v. Boeckhium Oec. Ath. ed. II vol. I p. 189: 'τριταῖος heisst nicht, er sei vor drei tagen angekommen, sondern er habe drei tage zur fahrt gebraucht, was eine grosse schnelligkeit ist.' vs. 23 Prellerus philol. III p. 522 ita emendabat:

ὑπὸ τοῦτον ὑπέκυψ' εὐθύς ἐκβεβηκότα,

adde Merwerden p. 98 sq. qui apposuit Ar. Vesp. 553: κἄπειτ' εὐθύς προσιόντι | ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλήν, τῶν δημοσίων κακλοφυῖαν· | ἱκετεύουσιν θ' ὑποκίπτοντες.

p. 112 et ad 4, 407 suppl. hinc mutati fragmentorum numeri XIII—XXVII^b ita XII—XXVII. fr. XIII (XII) Vind. αἰσχροκερδία et πρὸς τῷ κτλ. Arsen. cod. A, v. Leutsch. spec. II p. 7: αἰσχροκέρδεια et πρὸς τὸ fr. XIV (XIII) vs. 2 ἀφῆς Vind. Arsen. p. 422 fr. XVII (XVI) Menandro tribuit Vindob., lemma om. Arsen. uterque vs. 1 ἐπίσταται. cf. add. p. 112.

fr. XX (XIX) λαμπρῶς μὲν ἔνιοι ζῶσιν etiam apud Stobaeum edidit Mein. p. 423 fr. XXII (XXI) idem vs. 1 hodie ἰσχυρότατον ad vs. 2 cf. add. p. 112. item ad fr. XXIII.

p. 424 (24) apud Stob. 96 9. 10 lemmata transposuit Brunckius, v. Sophocl. fr. p. 264 N. atque ita in suo Stobaeo Mein.

fr. XXV (XXIV) αὐτὸ (cf. add. p. 112) etiam Vindob. fr. XXVI (XXV) vs. 2 etiam ὑποχέασα scribi posse in min. ed. indicatum. fr. XXVII^a (XXVI). XXVII^b (XXVII): 'de alterius versus auctore ampliandum.' Nauck. trag. fr. p. XI. p. 425 fr. XXIX in min. ed. unius est versus: οὐκ ἔστ' ἀναιδοῦς (Arsen. spec. II p. 5 οὐκ ἔστιν αἰδοῦς) ζῶον εὐθαρσέστερον. alterum vide in adesp. trag. p. 720 Nauck. ad fr. XXX confere Philodem. p. 61 26 Goettl. δεῖ δὲ τὸν μέλλοντα καὶ συναίξιεν τι καὶ τὸ συναχθὲν φυλάξιεν μὴ τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν κατ' Ἐπίχαρμον (Bernhardy ad Suid. II 2 p. 1171 15) οὐ μόνον δαπάνης ἀλλὰ καὶ τοῦ προφανέντος κέρδους ἀρπαστικὸν γινόμενον, προνοεῖν δὲ καὶ τοῦ μέλλοντος. fr. XXXI ἡδίων: cf. Mein. ad Theocr. I 95 p. 192. p. 426 fr. XXXIV vide in Anaxandrideis 3, 200 (13) cf. suppl. p. CLXXX. fr. XXXVII: εὐμετάβολός ἐστιν ἀνθρώπων βίος. 'possis ὡς praefigere; nisi fuit tetrameter trochaicus.' ed. min. fr. XXXIX eadem in ordinem recepit: τὸ μὲν Ἄργος ἱππῶν. p. 427 (40) recte Suidas v. νεοτιός. annot. l. 2 scr. Ὠιῶν fr. XLI l. 2 χρωμένους τῇ λέξει διέσυρον. l. 3 πρὸς ὃν δυσχεραίων ὁ ἐταῖρός φησιν l. 8 pro ἔσο Herwerd. p. 100 ἔσταθι. p. 428 (42) cf. infra p. 113. fr. XLIII Herwerd. p. 99 scribi posse opinatur: μόνος γὰρ ἦν λέγων | ἄκουσμα τὰκρόαμα. p. 429 (51) cf. Theophil. 3, 630. Criton. 4, 537.

p. 431 Hipparchi Ἀνασφζόμενοι. Vs. 4 Πέρσας ἔχον: cf. Theophr. char. XXI (V), καὶ πύθηνον θρέψαι δεινός, καὶ τίτυρον κτήσασθαι, καὶ Σικελικὰς περιστεράς, καὶ

γύριον (Cobet. τὰργύριον); ἀγαπητὸν γὰρ ἦν αὐταῖς εἰ τὰ τοῦ Θεοῦ ἀποδώσουσι καὶ μὴ προσαποτίσουσιν ἀργύριον.

p. 408, 16 scr. 'vs. 13 recte' caeterum cf. Boeckhii metrol. p. 82 sq. p. 410 Σχεδία. annot. l. 3 cum Dorv. conspirat fere Marcianus. 'καὶ δίφιλος ἐν σχεδία μ. ms. Par. 2654 a Cramero inspectus.' Gaisf. cf. Anecd. Par. IV p. 18 1 cod. 2720. p. 413 Συνωρίδος fr. IV scr. ἔλκ' ἐς μέσον τὸν φιμὸν ὡς ἂν ἐμβάλη. v. annot. et Suidae *V. ὡς ἂν ἐμβάλης Bernh. ad Suidam, Herwerd. p. 99. fr. V omisit ed. min. interrogationis notam. annot. l. 7 στρουθίζειν v. anon. 4, 625 (82). p. 414 Τιθραύστης. Vs. 1 cf. Athen. XI p. 784 a: βατιάκιον, λαβρώνιος, τραγέλαφος, πρίστις, ποτηρίων ὀνόματα. Vs. 2 in min. ed. fortasse sufficere videbatur quod cum Dalecampio edidit Dindorfius ἀνδραποδίων δῆ. annot. l. 1 scr. Athenaeus XI Φρέαρ. Vs. 1 Hirschig. annot. p. 28 scribebat φαῦλος τεχνίτης comparato Poll. VII 7, de quo Meinekius dixit hist. cr. p. 266. ad p. 415 cf. infra p. 112. inc. fab. fr. I annot. l. 1 scr. Athenaeus II fr. II 1 τεχνίον ed. min. v. add. p. 112. p. 416 (3) annot. l. 6 apud Sextum (p. 658 7 Bk.) Πολύανθος est. cf. Mülleri hist. gr. fragm. IV p. 479. p. 417 annot. v. infra p. 112. l. 16 Ἀντικύραν: cf. vind. Strab. p. 144. fr. IV in ed. Stobaei descriptum ut ima pagina proposuit editor. Vs. 3 κανοῦν ὁμοῦ τι πάντ' ἐνεσκευασμένον cum Vind. pro ἀνεσκευασμένον. p. 418 (5) vs. 4 scriptum ed. min. cum Valck. Hippol. p. 313 d:

ἀπέλυσε τοὺς ἔχοντας ἀναπαύσας ὑπνω.

pro ἀνέπαυσε. fr. VI v. apud Walz. rhet. VIII p. 746, ubi appositae scripturae auctoritates. Spengelius III p. 199 ἦν cum Tryphonis oratione coniunxit. Vs. 3 μέλαινα cf. supra p. CCV sq. p. 419 (7) vs. 2 συμπτκτόν ABP: cf. Fritzsche Ran. p. 283. σύμπτκτον vel σύμπτκτον Dobr. l. c. Vs. 4 Δούρειον χῆνα cf. infra p. 112. p. 420 (11) annot. l. 3: ἔτατον οὖν τὸ μὲν κρίνον οἱ ἀρχαῖοι ἐπὶ τοῦ τεθνηκότος: cf. Mein. Alciphr. p. 98 sq. cui hoc restituit, ἐπσειδῆ κρίνον αὐτῷ ὁ γεννήσας ἐγένετο, I 21 2. adde suppl. p. CCLXXX. p. 421 fr. XII ad Πλινθοφόρον relatum, in ed. min. cf. infra

inscripsit fabulam, quam debebat opinor Πενθεράν? fr. I Cobetus mnem. IV 319 cum Bentleio *ἐταίραιοιν, Σύρα*, scribit. idem fr. II (p. 445) hanc elicuit scripturam:

οὐ με παντάπασιν ἤγησαι λίθον.

fr. III l. 8 scr. *ΑΙΣΙΟΓΥΝΙΕΣ ΤΟΝ ΧΡΩ ΟΝΟΦ κτλ.* Cobetus l. c. 'adiutus, inquit, Terentii versione haec exsculpsi:

οἱ γὰρ ἀτυχοῦντες τὸν χρόνον κερδαίνομεν
ὁπόσον ἂν ἀγνοῶμεν ἡτυχηκότες.

fr. IV Mein. in min. ed. haec addidit: 'nisi malis διὰ τὰ πράγματα' ἦν ἄρα—. Nauckius philol. VI 423: οὕτως ἕκαστος διὰ τὰ πράγματα σεμνὸς ἦν | ἢ καὶ ταπεινός. Cobetus mn. IV 319: 'vera lectio, inquit, ex Terentii verbis haec esse colligitur:

ἡμῶν ἕκαστός ἐστι παρὰ τὰ πράγματα
ἢ σεμνὸς ἢ ταπεινός.

quis enim nescit eo sensu παρὰ dici oportere?' fr. V (ed. min. p. 1105) v. infra p. 113, ubi ita scribendum: 'quod proprium Myconis est. — unde etiam proverbium Graecum: *Μυκόνιος φαλακρός.*' Ἐπιδικαζομένου fr. II (p. 446) l. 2 *ΝΑΛΚΕΙΣ* in fine annotationis ed. min. ascripsit: 'i. e. συνεπεμελούμεθα.' p. 447 (8) l. 4 scr. 'pro *ἐγὰ γὰρ εἰμι μόνος τῶν ἐμῶν ἐμός.*' l. 7 adde 'Priscian. XII 2. XVII 26.'

p. 451 Apollodori *Διαμαρτάνοντος* fr. II scr. 'p. 467.' *Κιθαρωδός.* huc relatum in min. ed. Tertulliani quod infra appositum est (p. 124) testimonium: 'Comici Phrygas timidos illudunt.' p. 452 *Λακαίνης* fr. I 5. 7 Cobetus mn. IV 320 requirebat οὐ γέγονας καὐτὸς νέος; et οὐ γέγονας καὐτὸς γέρον; comparato Menandri fr. 4, 178 (1): καίτοι νέος ποτ' ἐγενόμην καγῶ. fr. II descriptum in min. ed. ut p. 453 significaverat Mein. *Παιδίου* fr. II cum Vindob. ed. Stob. *Ἀπολλοδώρου Παιδίου. Συνεφήβων* fr. in min. ed. interrogationis nota distinctum. caeterum cf. vindic. Strabon. p. 44. p. 454 in c. fab. fr. I 2 verba πρὸ τοῦ λεγομένου in praeef. min. ed. p. XXII ita interpretabar, ut πρότερον ἢ τὸ λεγόμενον significarent: 'necesse est, inquit, priusquam ad ipsam alicuius orationem (examinandam) accedas, vitam oratoris considerare.' ad rem facit Aeschines Tim.

δοξαδείους ἀστραγάλους, καὶ Θουριακὰς τῶν στρογγύ-
ληκύθους, καὶ βακτηρίας τῶν σκολιῶν ἐκ Ἀσκεδαίμοι
καὶ ἀνλαίαν ἔχουσαν Πέρσας ἐνυφασμένους (Cobet. V.
189 ἀνλαίαν Πέρσας ἐνυφασμένην). ad γρυῦπας cf. Hes.
v. ἵππαλεκτρῶν. Ζωγράφου vs. 3. 4 ed. Stob. ita de
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα καὶ πόλεμος καὶ μεταβολή
τύχης ἀνήλωσεν, τέχνη δὲ σώζεται.

ἀνάλωσε τέχνη etiam Vindob.

p. 433 Lyncei Centauro vs. 16 ed. min. κατέπα
γὰρ τὸ χειλὸς, οὐκ ἐνέπλησα δέ, ut infra p. 113 c
iocerat Meinekius. idem vs. 20 retinuit librorum scripturam
ὀκτώ ὀβολῶν: cfr. Ahrens de Crasi p. 13. p. 434, 9
Posidipp. 4, 524 (2).

p. 435 Archedici Διαμαρτάνων. annot. l. 8 scr.
habet ἀκότῳ, Θησαυροῦ fr. I 3 Herwerd. p. 100: "τοῦ
οὐκ οἴσεις λαβῶν;" de vs. 5 v. infra p. 113. in ed. n
'praestat fortasse (Hermannii rationi πανταχοῦ vel παντι
scribentis), inquit, τὸν ἄνθρακα scribere, sensu collecti
Herwerden p. 100: τὰς λοιπάδας ἐπιθεῖς ἐπὶ τὸ πῦρ, τ
τ' ἄνθρακας, | ῥάνας ἐλαίῳ πανταχῇ, ποιῶ φλόγα. p. 4
de annotatione v. p. 113. l. 21 scr. 'quo pacto vs. 12'
'τρίκλινον neutro genere dixit, ut Anaxand. fr. 70' ed. n
v. 3, 201 (19). fr. II 2 καὶ τακεροχρῶτα τεμάχια legi
dum coniciebat Herwerd. p. 124. Vs. 3 ὦ ταλ. β. ed. n
Vs. 8 (p. 437) Herwerd. p. 101 δεδιακόνηκεν cf. cod.
annot. l. 20 v. Clement. p. 182 Pott.

p. 439 Apollodori Geloi Φιλιάδελφοι. cf. Wel
opasc. III 502.

Apollodori Crystii Ἀπολιποῦσα. p. 441, 14: P
IV 119 τῇ δὲ τῶν δούλων ἐξωμίδι καὶ ἱματίδιόν τι πρό
κειται λευκόν, δ' ἐγκόμβωμα λέγεται ἢ ἐπίρρημα. p. 4
2 a f. scr. τί τὸ κακόν ποτ' ἢ κτλ. p. 443, 23 μεταβ
λόντες L (pro P). ad vs. 19, non ad 21, pertinent qd
infra 113 scripsi. p. 444, 4 'Bibl. p. 533 b 23 sqq.' ib.
inserunt τοῦτ' ἦν. Διάβολος. fr. I Nauckius κατακλίσι
(pro καὶ κλίσιθ') ἢ θύρα μοχλοῖς. Ἐκυρά. de inscriptione
fabulae cf. quae idem dixit Arist. Byz. p. 134: 'qui Ἐκυ

inscripsit fabulam, quam debebat opinor Πενθεράν.' fr. I Cobetus mnem. IV 319 cum Bentleio *ἐταίραισιν*, Σύρα, scribit. idem fr. II (p. 445) hanc elicuit scripturam:

σύ με παντάπασιν ἤγησαι λίθον.

fr. III l. 8 scr. *ΑΙΣΙΟΓΥΝΙΕΣ ΤΟΝ ΧΡΩ ΕΝΟΦ* κτλ. Cobetus l. c. 'adiatus, inquit, Terentii versione haec exsculpsit:

οἱ γὰρ ἀτυχοῦντες τὸν χρόνον κερδαίνομεν
ὅπόσον ἂν ἀγνοῶμεν ἡτυχημότες.

fr. IV Mein. in min. ed. haec addidit: 'nisi malis διὰ τὰ πράγματ' ἦν ἄρα-'. Nauckius philol. VI 423: οὕτως ἕκαστος διὰ τὰ πράγματα σεμνὸς ἦν | ἢ καὶ ταπεινός. Cobetus mn. IV 319: 'vera lectio, inquit, ex Terentii verbis haec esse colligitur:

ἡμῶν ἕκαστός ἐστι παρὰ τὰ πράγματα
ἢ σεμνός ἢ ταπεινός.

quis enim nescit eo sensu παρὰ dici oportere?' fr. V. (ed. min. p. 1105) v. infra p. 113, ubi ita scribendum: 'quod proprium Myconis est. — unde etiam proverbium Graecum: *Μυκόνιος φαλακρός.*' *Ἐπιδικαζομένου* fr. II (p. 446) l. 2 *ΝΑΛΚΕΙΣ* in fine annotationis ed. min. ascripsit: 'i. e. *σπεπεμελούμεθα.*' p. 447 (8) l. 4 scr. 'pro *ἐγὰ γὰρ εἰμι μόνος τῶν ἐμῶν ἐμός.*' l. 7 addo 'Priscian. XII 2. XVII 26.'

p. 451 Apollodori *Διαμαρτάνοντος* fr. II scr. 'p. 467.' *Κιθαρωδός.* huc relatum in min. ed. Tertulliani quod infra appositum est (p. 124) testimonium: 'Comici Phrygas timidos illudunt.' p. 452 *Λακαίνης* fr. I 5. 7 Cobetus mn. IV 320 requirebat *οὐ γέγονας καὐτὸς νέος; et οὐ γέγονας καὐτὸς γέρον;* comparato Menandri fr. 4, 178 (1): *καίτοι νέος ποτ' ἐγενόμην καγώ.* fr. II descriptum in min. ed. ut p. 453 significaverat Mein. *Παιδίου* fr. II cum Vindeb. ed. Stob. *Ἀπολλοδώρου Παιδίου.* *Συμφηβων* fr. in min. ed. interrogationis nota distinctum. caeterum cf. vindic. Strabon. p. 44. p. 454 inc. fab. fr. I 2 verba *πρὸ τοῦ λεγομένου* in praef. min. ed. p. XXII ita interpretabar, ut *πρότερον ἢ τὸ λεγόμενον* significarent: 'necesse est, inquit, priusquam ad ipsam alicuius orationem (examinandam) accedas, vitam oratoris considerare.' ad rem facit Aeschines Tim.

§ 180 (Gellii XVIII 3). cf. Herwerd. p. 101, qui vs. 4 ἐκ παδὸς εὐθὺς scribebat pro ἐκ παιδὸς αὐτοῦ. Mein. in ed. Sto ἐκ παιδὸς αὐτοῦ πρὸς τί κατατεθειμένος 'scripsi, inquit, dubitanter.' II p. XVII. Vs. 5 post φύλαξ commate distinxit. Vs. 7 οὐδὲν γὰρ αἰσχρόν ἐστιν αὐτοῖς ἀποτυχεῖ πράττουσι πάντα: cf. infra p. 113. Vs. 9 καθ' ἑτέρας θρας: v. ibidem annotata. Vs. 10 cum Halmio ἀπηνυθριακτως scriptum. Vs. 14 pro δὲ μαλακὸς ad Stob. δ' ὁ μακὸς scribendum proposuit Mein. 'sed priora, inquit, insanaliter corrupta.' Vs. 15 cum Iacobsio in Ath. p. 25 apud Sto scriptum: ἐπεὶ κατὰ μέρος τὰς πόλεις, ὧ φίλε, θεῶ (p θεῶ). Vs. 16 ὑπὸ λαισποδιῶν γὰρ εἰσιν ἀνατετραμμέν infra p. 113 et in min. ed. cum Iacobsio scriptum pro εἰς γάρ. Hirschigius p. 28: ὧ φίλε θεῶν, | ὑπὸ λαισπ. ὡς εἰς ἀνατετραμμέναι, | σκόπει. annot. l. 15 νέων καταλόγων m. pr. fr. II 5 ed. min. ἔσανε p. 456 fr. III 4 διότι δυστυχῆ συνδυστυχεῖ; hodie editum, cf. add. p. 114. annot. l. σὺν τύχη eliam Vind. qui n. 3 apud Stob. omittit τοῦ αὐτοῦ 'quo confirmatur, inquit Meinekii, quod-dixi, non com poetae haec esse sed scriptoris prosaici.' v. Stob. I p. XXI fr. IV 1 Hirschigius in Stob. emend. p. 17, annot. cr. p. οὐκ οἶδ' ὅπως πέποιθας ἀργυρίῳ, πάτερ scrip pro ὅτω πέποιθας κτλ. atque ita Cobetus mn. IV 320. V 1 Vind. τύχησι p. 457 (6) cf. hist. cr. p. 468. fr. V ἀπολλοδό Vind. qui vs. 1 et ipse λάβης βραχύν. ἄν pro ε Mein. l. 1 a f. cf. infra p. 114. apud Cramerum l. c. ha ita leguntur: τῷ δὲ Θεριππίδῃ ἔστι πατήρ κύμινον καὶ μνον οὐ ταριχεύων τοὺς θαλλοὺς τῶν κραδῶν. de Alciphroi (p. 458, 3) cf. Meinekii annot. p. 172 Alciphronis. caeteru v. ad anon. com. fr. CXLII p. 641.

Anaxippus Ἐγκαλυπτομένῳ. p. 459 vs. 6 scr. θυῖα v. supra p. XCVIII. 'Vs. 9 pro ἐχρᾶτο, quod barbarum es requiro ἐχρῆτο.' Herw. p. 101. ad vs. 11 καινήν cf. p. 11 vs. 26 (p. 460) Meinekii in Athen. spec. II p. 9 ita emendavi οὐδὲν Διοδώρου διαφέρω τὰσπενδίου. vs. 29 scr. πρὸς τὸν βίον. vs. 41 ad ὅταν ἐγγὺς ἦ δ' ὄδ' ὕστερος, Cobetus mn. IV 321: 'satis apparet, inquit, eum di

cere voluisse ὅταν ἐγγὺς ἦ τὸ χρεών, ὁ θάνατος et hac ὑφημίᾳ usum arbitror ut dixerit ὁδ' ἕτερος.' Vs. 48 Herwerd. p. 102: ἰδὼν τὸ πρόσωπον γνώσομ' οὐ χεῖζει (pro ζητεῖ) φαγεῖν | ἕκαστος ὑμῶν. p. 461, 12—15 ad Vs. 9 annotata post ea collocanda sunt quae leguntur l. 15. 16. 17.

l. 25 tolle haec 'pro καινήν . . praestel.' p. 462, 5 a f. scr. 'ad Toup. IV p. 429.' ad Κεραυνοῦ fr. I (p. 464) annot. l. 11 scr. σοι—; l. 19 scr. p. 862 9. fr. II (p. 465) Herwerden p. 102 scribebat: ἐν τοῖς λόγοις φρονοῦντας εὐρίσχω μόνοις, | ἐν τοῖσι δ' ἔργοις ὄντας ἀνοήτους σφόδρα. ad fr. III l. 3 scr. Phryn. p. 764. Citharoedi fr. I 2 scr. Θυῖαν, τυρόκνηστιν pro παιδικήν Nauckius phil. VI 423 reponerat πελλίκην. Herwerd. p. 103: παῖ δίδου. idem vs. 4 requirebat οὐ δὴ πρότερον οἴσεις κτλ. annot. l. 3 scr. φέρ' οἶσ' l. 4 Eustath. τυρόκνηστις p. 466, 17 occupavit Hesychii emendationem Piersonus ad Moer. p. 352, v. Cobeti V. L. p. 140. mnem. V p. 200. (Badham. phil. X p. 339).

Philippides. p. 467 Ἀδωνιαζουσῶν I l. 2 Bekkerus ἀμασχαλιστήρας Φιλιππίδης legendum coniecit. p. 468 Ἀνανεύσεως I 3 in min. ed. ita scripsit Mein.

ἦ δ' ἀνδροφόνος Γνάθαιν' ἀναγελάσασα δὴ
annot. l. 5 in verbis Eustathii scr. καὶ οἱ ὄρχεις νεφροὶ κληθῆναι fr. II 4 cum cod. A apud Stobaeum edidit Mein. διὰ πλειόνων αὐτὸν προσβάλλειν πραγμάτων. p. 469 (corrigere inscriptionem paginae ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΑΦΑΝΙΣΜΟΣ) annot. l. 2 δ' habet etiam Vindob. idem φίδυλε et παραβάλλειν.

ad fr. III de inscriptione v. ed. Stob. I p. III. p. 470 Λακιάδων fr. I eodem modo scripsit Bekkerus. item fr. II (p. 471) ὄδοιπεπορήκαμεν. Ὀλυμπίας vs. 5 Nauckius phil. VI 424: ἔστιν ἕτερόν τι τοῦ λέγειν τὸ πεπονθέναι. p. 472, 1 sc. p. 382 et l. 4 p. 297. Συμπλευσῶν I annot. l. 4 scr. p. 1571 13. fr. II in min. ed. de Bekkeri coniectura ita scriptum:

ὅ τι ἂν ἔχης,

παραγωγήιόν σ', ἂν ἐκφέρης, εἰσπράξομαι.

de verborum sententia dixit Boeckhius Oec. Ath. I p. 442 ed. II. Cobetus mnem. IV 321 Philippidis verba ita componebat:

ὅταν ἐξίης,

παραγώγιον, ὡν ἂν ἐκφέρῃ, σ' εἰσπράξομαι.

Φιλαδέλφων vs. 3 v. in mon. 697. Nauck. trag. fr. p. 4 sq. p. 473 Φιλαθηναίου fr. hoc modo supplebat He p. 103: τὸ πρόσωπόν ἐστι καταπεπλασμένη. Φιλαργου fr. cf. infra p. 114. Φιλευριπίδου fr. I ed. n omisit alterius personae notam. Dobraeus l. c. 'A. πόσ ὑφοδῶσει (vel -σεις), παιδάριον; B. ῥ. τ. | ὁ γὰρ σ. τος ἦν Λακίησι που. vel ad hunc sensum.' Bekkerus: 'στην ὑφοδῶσεις παιδάριον ῥύμην; τρίτην' | ὁ γὰρ σται πὸς οὗτος ἐν Ἀθήνησιν ἦν. ad quae Meinekius ed. t 'memorable est, inquit, in attico scriptore ἐν Ἀθήνησιν.' not. l. 1 scr. τάχα δ' ἂν εὔροις κτλ. p. 474 (2) Cobet mn. IV 128 extr. 'numerousius, inquit, ita diviseris: οὐ οἴεται περισπάσειν | κερμάτιον αὐτοῦ.' annot. l. 4 Φιλπίδου dedit Bekkerus. inc. fab. fragm. I. II in unum c iunxit ed. min. unde mutati caeterorum numeri. ad I an l. 13 scr. 'εἰσαγαγῶν pro vulgato εἰσάγων.' p. 475 (2, ita scripsit Cobetus mn. IV 125:

δι' ὃν ἀσεβοῦνθ' ὁ πέπλος διεργάγῃ μέσος.

fr. III annot. l. 7 attigit Grauertus anal. p. 331. fr. IV (vs. 1. 2 ita apud Stobaeum edidit Mein.

οὐκ ἔστιν "ἔμεθύσθην πάτερ" λέγοντα "(καὶ)

"ἤμαρτον" ὡς τὸ πρόσθε συγγνώμης τυχεῖν.

ὡς τὸ πρόσθε (ἔμπροσθε) scribi posse in min. ed. sig caverat. idem eruit Cobetus de oratione artificiali p. 23

fr. VI (p. 476) inter duas Herwerden p. 103 ita divide personas: αἰσχροὺν γυναικ' ἔγχεας. B. ἀλλὰ πλουσίαν. | κάθευδ' ἀηδῶς ἠδέως μασώμενος. equidem paratacti priori versu contineri intellegebam protasin, ut in fine ἄ πλουσίαν commate distinguerem. cf. exempla p. CCXX apposita. p. 477 (10) annot. l. 5 incerti poetae: v. anon 650 (186). fr. XI (X) 'Philippidi quos vindicabam apud Al naeum XV p. 699 versus, ne quid desideretur integros ai bam: φι... της δ' ἐν Τριόδοντι ἢ 'Ρωποπιῶλη προσειπε λαβὲ τριόδοντα καὶ λυχνεύχον

ἐπιφέρει

fruitur ad vires reficiendas, quemadmodum et simplex
 και saepius pro quiesco ponitur.' annot. l. 5 ὀψο-
 ν p. 502 ΣΥΝΕΞΑΠΛΑΤΩΝ I (nam fr. II est p. 504
 infra p. 115). Vs. 10 Herwerden p. 124: ἐκ δὲ τοῦ
 ἀγκάλως | ἕως ἅπαντας εὐτυχεῖν δώσεις ἐμοί.
 est, inquit, fortasse dabis (i. e. concedes mihi) τὸ
 ἄγκάλως omnibus parere felicitatem. ἕως tamen for-
 on sufficit.' Vs. 18, καὶ τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν ὡσπερ
 πτος, Hirschigius p. 30 Batonis non esse suspicatur sed
 cuiusdam additamentum. 'poeta, inquit, dicit οὕτως
 - ὡστ' ἐκπεπληχθαι πάντας, quod est internum ar-
 um vs. 18 spurium esse; neque graece dici potest
 ν κεφ. ζητοῦσιν ὡσπερ πράγματος pro ὡσπερ εἰ ἦν
 α.' p. 503, 1 scr. p. 103 b: l. 19 priore loco γοῦν.
 ὡς περὶ πρ. p. 504 (3) v. infra p. 115.

pinicus. p. 505. Μνησιπτόλεμος. Vs. 1 pro ἐπ'
 οὐ πίνοντα Cobetus mn. IV 322 scribebat:

ἐπαλφιτοῦντα τοῦ θέρους ποτέ

Herwerden p. 110 tentabat νασμὸν μελίσσης τῆς ἀκρα-
 γλυκύν, eandemque vocem etiam Euripidi restituebat
 710 νασμοὺς γάλακτος, i. e. lactis fontes s. latices.
 O cum Schweighaeusero malebat κατησίμως pro κα-
 οκα, 'nam ipsum regem Seleucum, inquit, loquentem
 im fuisse, nequaquam est verisimile.' annot. l. 4 Co-
 p. 322 cum Stephano et Schneidero scribit ἐπηλφίτωσε,
 ς κτλ. 'inducit hominem, inquit, suis ipsius verbis
 ntem: nam ταῖς ἐκείνου φωναῖς χρώμενος de Mnesipto-
 ratione dici, non de Seleuci, — perspicuum est.' p.
 ἑποβαλλομένων fr. vs. 4 ἐλέφαντα περιάγει: 'cor-
 περιάγει.' ed. min. adde Herwerd. p. 111. quae se-
 r ita inter duas dividebat personas Hirschigius p. 31:

B. ἐλέφαντα περιάγει; A. ἑντόν

ἢ χωροῦν δύο χόας. B. οὐδ' ἂν ἐλέφας ἐκπίοι.

A. ἐγὼ δὲ τοῦτό γ' ἐκπέπωκα πολλάκις.

B. οὐδὲν ἐλέφαντος γὰρ διαφέρεις οὐδὲ γρῦ.

ὁδὲ γρῦ pro οὐδὲ σύ scribebat comparato Antiph. 3, 104
). Men. 4, 179 (2): διαφέρει Χαιρεφῶντος οὐδὲ γρῦ |

ἀνθρώπος ὅστις ἐστίν. annot. l. 3 περὶ δὲ τοῦ τρίτου (ῥυτοῦ) λέγων φησὶν Dobraeus adv. II 335. p. 507, 11 stath. p. 1286 28. l. 23 τοῦτό γ' ἐκπέπωκα p. 508, Nauck. progr. p. 29.

Eudoxi p. 508 Ναυκλήρω Bekkeri cod. A ψηφοσσης. l. 2 scr. τῶν νέων κωμωδῶν

Phoenicidis p. 509 priori fragm. Cobetus maem 322 ita scribebat: ὥστε τοὺς τὰς διαλύσεις | συντιθαμτούτους κωμωγάναι δοκεῖν. caeterum cf. add. p. 115.

fab. fr. p. 511 vs. 4 φίλον ἔσχον τινά e Damasc. sc Mein. in ed. Stob. Vs. 6 cum Gratio ἐδείκνυ δ' Vs. 11 Geisf. εἰ δέ τ' αἰτοίην. Damasc.: οὐδὲν ἐδίδου γάρ· ἄλλ' ἂν αἰτῶναι. intactum reliquit in ed. Stob. cf. N philol. VI 424. Cobetus maem. IV 322: εἴ τι δ' αἰ pro αἰτοίην comparato Menandri 4, 131 (1, 3). annot. Pythias: v. Orelli ad Horat. A. P. 238. caeterum cf. p. 115. p. 512, 15 incertus: v. anon. 4, 618 (50).

'vulgo εἰ δέ τ' αἰτοίην.' l. 23 εἰ δ' ἂν αἰτοίην.

Posidippus. p. 513. Ἀναβλέπων. Vs. 1 cf. infr 115. Hirschig. p. 31: Ἐν' ἄγα' μάγειρον λαμβάνων | καὶ | τὰ τῶν μαγείρων πάνθ' ἃ καθ' ἐκάστου κατὰ | ταρολαβοῦντας ἔλεγον, ὁ μὲν ὡς οὐκ ἔχοι κτέ. vs. 4. 5 sq. cf. add. l. c. Cobetus V. L. 188 sq. ὁ δ' τὰ στόμα | πονηρόν, ὁ δὲ τὴν γλῶτταν εἰς ἀσχήμῃ ἐπιθυμίας ἐμίαινε τῶν ἡδονμάτων.

Longinus IX p. 560 Walz. (I p. 306 Spreng.): πεφύλαξο ταῖς λίαν ἀρχαίοις καὶ ξένοις τῶν ὀνομάτων καταμιασθὲν τὸ σῶμα τῆς λέξεως καὶ τὴν ὑφήν τῆς παρασκευῆς.

vs. 7 cf. Cobeti V. L. 256. p. 514 Ἀποκλειομένη. | Strato v. Anth. Pal. XII 193. ad fr. I annot. l. 5 ed. ■

haec annotavit: 'quibus verbis abusus est Th. Ladewigii | Schneidewini Philol. I 2 p. 288.' p. 515 Γαλάτου fr. I ■

lucis oratio ita procedit: ἦν Ὅμηρος μὲν εἴρηκε κορώνη δὲ νῦν κόρακα, οὕτως ὠνόμασε καὶ Πασίδιππος ἐν ἡ λάρτη εἰπῶν "κόρακι κλείειθ' ἢ θύρα." (ita ex I ■ correxit Bk. cod. A κλείεται θύρα). ἔστι μὲν οὖν οὐκ μέγα ταῖς νέαις ἢ φωνῇ, ληπτέον δὲ καὶ τὰ σπένια, εἰ

μη παρ' αὐτῶν εἶη χρηστέα (Bk. εἰ μη παρ' ἄλλων εἶη χρηστέα?). aliorum librorum scripturas habet ed. mai. p. 516 Ἐρμαφρόδιτος cf. Arsen. Leutsch. II p. 700. Ἐπιστάθμον annot. l. 2 Ἰungermannus λάχανα p. 517 Ἐφρυσίας fr. vs. 4 βλάπτειν (δὲ) δοκοῦσα Bergk. Vs. 5 τὴν Ἡλιαίαν εἶλε περὶ τοῦ σώματος libri. 'fortasse sufficit εἶχε scribere cum Schweighausero.' Mein. ed. min. Cobetus mn. IV 323: τὴν Ἡλιαίαν εἶδε, comparat Acharn. 613 εἰδέν τις ὑμῶν τὰκβάταν ἢ τοὺς Χαόνας; ut Bergk. pro vulgato οἶδεν scripsit ad fragm. Aristoph. 2, 991. p. 518, 8 τραχῆλους. cf. infra p. 115. l. 3 a f. μακροβιότητι legitur ap. Meibomium. μακαριότητι Kühnius. p. 519 Μύρμηκος fr. I εὐθανασίας etiam Vindob. fr. II πολύπονν κακὸν corruptum sine dubio.' Hirschig. p. 31. Meinek. ad Stob. l. c. οὕτω πολύποννον scribendum proposuit. cum Ὀμοίων fragmento Nauck. confert Euripideum hoc, ἀεὶ τι καινὸν ἡμέρα παιδεύεται, trag. p. 521. p. 521 Χορευουσῶν vs. 21 Cobetus, ut volebat fere Erfurdtus, ita scripsit mn. IV 123:

τούτων γυναῖκὲς εἰς ἴφρεια τῆ θεῶ.

cf. Mein. ed. min. qui 'tale quid, inquit, si requiritur, possis suspicari τούτων γυναῖκες ἴφρωνται τῆ θεῶ.' τῆ θεῶ etiam Grotius. p. 522, 5 scr. λαλεῖν L. l. 13 scr. ἢ add. ABCL. om. PV. l. 16 λιμούς: eadem vox fortasse Heraclito restituenda incred. c. 2, εἶχε παρασίτους λοιμούς (f. λιμούς) τε καὶ κυνώδεις. Hercher. philol. VII 605 λιμβούς. l. 24 de Platonis fr. v. supra p. Cl. de re cf. Lobeck. path. elem. I p. 606. p. 523 inc. fab. fr. I 9. 10 ita scribebat Cobetus mnem. IV p. 101:

ὄρμης μιστός, ἐκκαυμένος,

τηρῶν ὅποτε κατὰ χειρὸς οἴσει τις.

p. 524, 3 ἔφη... inserit L. fr. II 3 Cobetus mnem. IV 296 Salmasia al. (cf. Buttm. p. 34) scripsit: ἦνικ' ἂν φωνὴν λέγῃς | σαντοῦ τιν' annot. l. 4 Heckerus philol. V p. 420: περιφόμενος Ἀθηναίοις ὅτι τὴν αὐτῶν φωνὴν κοινὴν ὄλης πρᾶσι τῆς Ἑλλάδος εἶναι. p. 525 (3) annot. l. 7 scr. p. 173 d. rem cf. add. p. 115. fr. IV 3 ἔμεινεν ἀντιχῶν Mein. infra p. 116 (Nauck. philol. VI 424. Herwerd. p. 124). pro πάλιν

M. Fuhr. de Dicacarcho p. 262 scribebat πάνυ, ut servaretur εὐτυχῶν. Gaisfordus tentabat οὐδ' εἴ γε μέχρι τέλους ἄμεινεν εὐτυχῶν. p. 526 fr. VI διὰ τὴν τύχην μὲν γνωρίμους ἐκτησάμην πολλούς apud Stobaeum edidit Mein. pro τέχνην: putaveram haec coquum aliquem dicere, veluti 4, 520 (1). Cobetus mnem. IV 258 'poterat, inquit, homo κουρεὺς εἶναι τὴν τέχνην, et hinc γνωρίμους permultos habere.' fr. VII idem Cobetus p. 274 restituit:

οὐκ ἔργον ἐστὶν εὖ λέγειν, ἀλλ' εὖ φρονεῖν·

pro ἀλλ' εὖ ποιεῖν. sequutus est Meinekius. p. 527 (14) Photius 459 3: προσέκοψεν τῷ ἀνθρώπῳ: fr. XV est in Eri-merismis Hom. annot. l. 1 utrobique scr. 'Anecd. Ox. I' in min. ed. non mutatum ἐλαίας. p. 528 (17) l. 1 παρὰ Θουκυδίδη (III 67) fr. XVIII l. 3 λεπτά (παρὰ) Ποσειδίπῳ Bk.

Damoxenus. p. 529. Ἀυτόν πενθῶν. annot. l. 6 cē. Silligius ad Vergil. Cul. p. 59 vol. IV Wagn. l. 7 scr. p. 126 29 p. 530, 3 scr. H. N. IV 18. ib. προῦπιεν donavit: cf. Iacobi Grimmii 'über schenken und geben' dissertationem 'philol. u. hist. abh. d. k. pr. akad.' 1848 p. 126 sq. Σίντροφοι. Vs. 6 Hirschigius annot. p. 32 'in verbis, inquit, corruptis ΟΥΧΛΕΙΘΕΟΙ videtur latere ὦ γῆ καὶ θεοί. personae ita distinguendae, . . . A. καθήγισα, | μάγειρος ἢ κάκεινος. B. ὦ γῆ καὶ θεοί | ποῖος μάγειρος; A. ἡ φύσις κτέ.' cf. Cobeti in mnem. IV 120 disputationem, qui haec ita disposuit: A. καθήγισα.

B. μάγειρος ἦν κάκεινος, ὦ γῆ καὶ θεοί.

A. ποῖος μάγειρος; ἡ φύσις πάσης τέχνης

ἀρχέγονόν ἐστ'. B. ἀρχέγονον, ὠλιτήρια.

p. 531 vs. 39 Herwerd. p. 112 λαβῶν | ἕκαστον αὐτῶν καὶ μέρος πρόσπαρδε σύ pro προσπαρδέτω. Vs. 50 idem Bracci probabat coniecturam ἠμάλιζε τοῖσι τάχεσιν scribens fortasse ad utramque imperativi formam facit Nicostrati exemplum 3, 286 (3, 2) ἀπενεγκάτω. p. 532 vs. 59 ἐνίσια ἀφροστῶς pro ἀφροστῶς proponerebat Herwerden. Vs. 63 Cobetus mnem. l. c. pro εἶδε requirebat οἶδε τάγαθὸν μόνος ἐκείνος οἶόν ἐστιν. Vs. 67 idem οὐ καὶ αἰοῖ δουεῖ;

μη παρ' αὐτῶν εἶη χρηστέα (Bk. εἰ μὴ παρ' ἄλλων εἶη χρηστέα?). *aliorum librorum scripturas habet ed. mai.* p. 516 'Ερμαφρόδιτος cf. Arsen. Leutsch. II p. 700. 'Επιστάθμου annot. l. 2 'Iungermannus λάχανα' p. 517 'Εφρασίας h. vs. 4 βλάπτειν (δὲ) δοκοῦσα Bergk. Vs. 5 τὴν 'Ηλιαίαν εἶλε περὶ τοῦ σώματος libri. 'fortasse sufficit εἶχε scribere cum Schweighausero.' Mein. ed. min. Cobetus mn. IV 323: τὴν 'Ηλιαίαν εἶδε, comparat Acharn. 613 εἰδέν τις ὑμῶν τὰκβάταν' ἢ τοὺς Χαόνας; ut Bergk. pro vulgato εἶδεν scripsit ad fragm. Aristoph. 2, 991. p. 518, 8 ἀρχήλους. cf. infra p. 115. l. 3 a f. μακροβιότητι legitur sp. Meibomium. μακαριότητι Kühnius. p. 519 Μύρμηκος fr. I εὐθανασίας etiam Vindob. fr. II 'πολύπον κακὸν corruptum sine dubio.' Hirschig. p. 31. Meinek. ad Stob. l. c. οὕτω πολύπονον scribendum proposuit. cum 'Ομοίων fragmento Nauck. confert Euripideum hoc, ἀεὶ τι καινὸν ψυχήρα παιδεύεται, trag. p. 521. p. 521 Χορευουσῶν vs. 21 Cobetus, ut volebat fere Erfurdtus, ita scripsit mn. IV 123:

τούτων γυναῖκὲς εἰς' ἱέρειαι τῆ θεῶ.

cf. Mein. ed. min. qui 'tale quid, inquit, si requiritur, possis suspicari τούτων γυναῖκες ἱέρωνται τῆ θεῶ.' τῆ θεῶ etiam Grotius. p. 522, 5 scr. λαλεῖν L. l. 13 scr. ἢ add. ABCL. em. PV. l. 16 λιμούς: eadem vox fortasse Heraclito restituenda incred. c. 2, εἶχε παρασίτους λοιμούς (f. λιμούς) τε καὶ κυνώδεις. Hercher. philol. VII 605 λιμβούς. l. 24 de Platonis fr. v. supra p. Cl. de re cf. Lobeck. path. elem. I p. 606. p. 523 inc. fab. fr. I 9. 10 ita scribebat Cobetus mnem. IV p. 101:

ὄρμηξ μαστός, ἐκκεκαυμένος,

τηρῶν ὅποτε κατὰ χειρὸς οἶσει τις.

p. 524, 3 ἔφη... inserit L. fr. II 3 Cobetus mnem. IV 296 cum Salmasia al. (cf. Buttm. p. 34) scripsit: ἡνίκ' ἂν φωνὴν λέγῃς | σαυτοῦ τιν' annot. l. 4 Heckerus philol. V p. 420: μμφομένος 'Αθηναίους ὅτι τὴν αὐτῶν φωνὴν κοινὴν ὄλης φασὶ τῆς 'Ελλάδος εἶναι. p. 525 (3) annot. l. 7 scr. p. 173 d. ad rem cf. add. p. 115. fr. IV 3 ἔμεινεν ἀνυχῶν Mein. infra p. 116 (Nauck. philol. VI 424. Herwerd. p. 124). pro πάλιν

M. Fuhr. de Dicaecharcho p. 262 scribebat πάνυ, ut servaretur εὐτυχῶν. Gaisfordus tentabat οὐδ' εἴ γε μέχρι τέλους εἰμινεν εὐτυχῶν. p. 526 fr. VI διὰ τὴν τύχην μὲν γνωρίμου ἐκτησάμην πολλούς apud Stobaeum edidit Mein. pro τέχνην putaveram haec coquum aliquem dicere, veluti 4, 520 (1) Cobetus mnem. IV 258 'poterat, inquit, homo κουρεὺς εἶνα τὴν τέχνην, et hinc γνωρίμους permultos habere.' fr. VII idem Cobetus p. 274 restituit:

οὐκ ἔργον ἐστὶν εὖ λέγειν, ἀλλ' εὖ φρονεῖν·
pro ἀλλ' εὖ ποιεῖν. sequutus est Meinekius. p. 527 (14) Photius 459 3: προσέκοψεν τῷ ἀνθρώπῳ: fr. XV est in Epimerismis Hom. annot. l. 1 utrobique scr. 'Anecd. Ox. I' ii min. ed. non mutatum ἐλαίας. p. 528 (17) l. 1 παρὰ Θουκυδίδη (III 67) fr. XVIII l. 3 λεπτά (παρὰ) Ποσειδίπῳ Bk.

Damoxenus. p. 529. Αὐτὸν πενθῶν. annot. l. 6 cf Silligius ad Vergil. Cul. p. 59 vol. IV Wagn. l. 7 scr. p. 128 29 p. 530, 3 scr. H.N. IV 18. ib. προῦπιεν donavit: cf Iacobi Grimmii 'über schenken und geben' dissertationes 'philol. u. hist. abh. d. k. pr. akad.' 1848 p. 126 sq. Σύντροφοι. Vs. 6 Hirschigius annot. p. 32 'in verbis, inquit, corruptis ΟΥΧΛΕΙΘΕΟΙ videtur latere ὦ γῆ καὶ θεοί. personae ita distinguendae, . . . A. καθήγισα, | μάγειρος ἢ κάκεινος. B. ὦ γῆ καὶ θεοί | ποῖος μάγειρος; A. ἡ φύσις κτέ.' cf. Cobeti in mnem. IV 120 disputationem, qui haec ita disposuit: A. καθήγισα.

B. μάγειρος ἦν κάκεινος, ὦ γῆ καὶ θεοί.

A. ποῖος μάγειρος; ἡ φύσις πάσης τέχνης

ἀρχέγονόν ἐστ'. B. ἀρχέγονον, ὠλιτήριε.

p. 531 vs. 39 Herwerd. p. 112 λαβῶν | ἕκαστον αὐτῶν κατὰ μέρος πρόσπαρδε σύ pro προσπαρδέτω. Vs. 50 idem Dobraci probabat coniecturam ὁμάλιζε τοῖσι τάχεσιν scribentis fortasse ad utramque imperativi formam facit Nicostrati exemplum 3, 286 (3, 2) ἀπενεγκάτω. p. 532 vs. 59 ἐνίστε δ' ἀφροστώς pro ἀφροστώς proponebat Herwerden. Vs. 63 Cobetus mnem. l. c. pro εἶδε requirebat οἶδε τάγαθὸν μόνος κείνος οἶόν ἐστιν. Vs. 67 idem οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ; com-

strato Vesparum vs. 933. p. 532 annot. l. 13 scr. 'Vs. 8' ro Vs. 6 p. 533, 22 addit Nauckius philol. VI 424 Eustath. id. 1623 8: *χρήσις δὲ αὐτοῦ γνωμικὴ ἐν τῷ "αἰ μεταβο- αὶ γὰρ αἶ τε κινήσεις κακὸν ἤλιβατον. ἐντ' ἀνθρώποις λλοιώματα ἐν ταῖς τροπαῖς ποιοῦσιν."* confert Nauckius eutschii ad append. prov. III 9 annotationem. ad vs. 22 cf. Krügeri in Lysistr. praef. p. XVII. p. 534, 4 οἱ παιδείας ἐν- ὄς: cf. Lehrs. Herod. p. 399 extr. l. 8 scr. *δέσμην*, p. 535, 4 οὐκ ἄγνοεῖς l. 23 scr. Polum. p. 196 . . . Hypob. p. 214. l. 26 cf. Hermann. epit. d. m. p. 57. p. 536, 8 scr. 'Vs. 7' ad *δοίησαν* cf. Krügeri gramm. I § 36 7 1. inc. fab. v. 3 scr. *Κῶος*. Vs. 9 Cobetus mnem. IV 256 'corrigere, in- *πῆι, πέρας ἐστὶ κάλλους* et sic loqui solent qui quid cali- *ius admirantur.*'

Crito. p. 537. *Αἰτωλοί*. annot. l. 4 scr. *εἶτ' ἐν Φι- *σπραγμῶν**. p. 538 vs. 5 *ἀκούων διότι*: cf. Apollod. 4, 456 §). Telet. Stob. flor. 95 21 (p. 253 9 Gaisf.). Diog. La. IV 4. hinc apud anon. 4, 669 (287) *διότι* pro *ὅτι* scripsi. an- *ωτ. l. 9* 'fortasse tamen praestat *κάκφορτιῶσαι*.' Mein. ed. *min.* caeterum *Κράτωνος* (Max. Conf. II 571 *Κράτωνος*) *apud Stob. XCVI 13* versus nuper Bergkii Lyr. II 1081 Cri- *toni comico assignabat, Crantori Mein. hist. cr. p. XI. ad Stob. *II p. XXXV.**

Demetrius. p. 539. *Ἀρεοπαγίτης*. Vs. 5 de Agatho- *te* cf. Meier. ind. schol. Halens. hib. 1852. 53 p. VI. Vs. 6 *ἦν* addidit Casaub.

Dioxippi *Ἱστοριογράφος* p. 541. annot. l. 1 scr. p. 100 e *p. 542 Φιλαργύρου* fr. I 1 *τῆς Θηρικλείας* cum Dindor- *lo* infra probatum p. 116. fr. II (p. 543) in ed. min. 'post *ἔ* aliqua excidisse et verba *τοὺς δύο* in fine versus posita *hisse* videntur.' de Olympichi nomine cf. Fritzsche de locis *difficilioribus* Trinummi prooem. lect. Rostoch. 1849. *10 p. 8.*

Strato Phoenicide p. 545. Cobetus comm. de ar- *chiali oratione* p. 14 vs. 3 scribebat *ὦν ἂν λέγη συνήμι*. *Vs. 7. 8. 10* (cf. infra p. 116) in min. ed. scriptum *Μέρο- *τας** pro *μέροπας*. Vs. 10 Cobetus l. c. *ἔτι κατάλοιπον* pro

κτλ. p. 564 inc. fr. servari posse μοι δοκῶ pro ἐποίησαν scribendo ἐξεποίησεν in min. ed. indicatum.

Crobyli Ἀπολιποῦσα p. 566. fr. I Herwerden p. 124 'est in membranis, inquit, ΤΕΘΑΙΘΕ. dele lineolam in litera Α, et emerget vera scriptura ΤΕΘΑΙΘΕ. scribe igitur: πάλαι γ' ἢ τοῦ βίου | ὑγρότης μέ σου τέθλιφε κτέ.' sed τοῦ σοῦ servari posse videtur. p. 567 Pseudohypob. fr. II annot. l. 7 scr. Metanira p. 568, 5 καὶ καπρίσκους καταφυγοῖ L. inc. fab. fr. I annot. l. 2 Ἀρχύτου: Mein. anal. lex. p. 354. F. Beckmann. de Pythagor. reliq. prooem. p. 32. l. 5 scr. Suidas II p. 94. tertium versum Suidas duobus locis in locis apposuit. p. 569 fr. III Choerobosc. p. 373 19 Gais. cod. Ven. Cobeti κρῶβύλω - ὡς ἀπὸ et μέντοι pro μέλαι fr. IV. 'de quarto quodam loco v. Hist. crit. p. 491.' ed. min.

Demonicus p. 570. in min. ed. Ἀχελῷος cum Dalcampio fabulae index factus. Vs. 3 Cobetus mnem. IV 98: 'vitium est, inquit, in ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙΑΣ, in quo male lecti ΠΕΡΙΕΓΡΑΦΕΙΑΣ, ut poetae manus sit:

τὸ γοῦν κατὰ χειρὸς περιέγραψ' εἶπας ὅτι
μετὰ δεῖπνον αὐτῷ τοῦτο γίγνεται λαβεῖν.

in his perspicuum est ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ξενίζεται, qui omni morae impatiens τὸ κατὰ χειρὸς ante coenam ut inutile περιέγραψ' εἶπας ὅτι κτέ.' annot. l. 3 ed. min. Ἀχελῷος l. 5 Aristophanis: v. Nauck. Ar. Byz. p. 251.

Dexicrates. p. 571. ΥΦΕΛΑΥΤΩΝ ΠΛΑΝΩΜΕΝΟΙ in min. ed. scriptum ut hac pag. significavit editor:

εἰ δὲ μεθύω καὶ χιόνα πίνω καὶ μύρον
ἐπίσταμ' ὅτι κράτιστον Αἴγυπτος ποιεῖ.

post Dexicratis fragmentum hoc addas:

DIOPHANTVS

ΜΕΤΟΙΚΙΖΟΜΕΝΟΣ

(1, 492)

Antiaticista p. 115 31: φέρειν τὸν οἶνον: ἐπὶ τοῦ φεῖν. Διόφαντος Μετοικιζομένην.

Euangeli Ἀνακαλυπτομένη p. 572. Vs. 2 pro δένι fortasse praestare μηδενός in min. ed. significatum. V. Herwerd. p. 113 ita tentabat: τῶν μὲν ἄλλων ἀρεταίαι πίνω

8, cuius verba ita scribenda sunt: *συμβάλλομαι σοι μέλος ἔς τὸν ἔρωτα τὴν περὶ συνθέσεως τῶν ὀνομάτων πραγμασίαν.* cf. vind. Strabon. p. 9. Bergk. Lyr. II 994. l. 2 a f. τ. vel Alexidis

Chariclidis *Ἄλυσις* p. 556. 'quod Athenaeus . . . ex iariclide, comico ut videtur poeta, profert . . . non ab ipso poeta videtur profectum, sed ex populari cantilena adscitum:

*Δέσποιον' Ἐκάτη τριοδίτι,
τρίμορφε θεά, τριπρόσωπε,
τρίγλαις κηλευμένα . . .*

Argyrius inquit Lyr. II p. 1038. annot. l. 5 *καὶ τὸ εἰς αὐτὴν εἰς γράμμα* l. 9 *Τριγλαθήνη* (sic)

Athenio p. 557. de nomine poetae v. supra p. XXI suppl. *Σαμοθράκων* fr. vs. 44 sq. (p. 558) ita restituebat *Comicus* inem. IV 121, ut in *ἄφες* codicis *σαφές* crederet laere. 'ut se expediat (is qui coquum conduxerat), *ὑπὲρ εὐφείας οὖν σαφές*, inquit, et quia ante addubitaverat *παῦσαι ἔργων, ἡμαρτον* addit. quod in codice sequitur *ἀλλὰ δεῦρο ννέσθιέ μοι* Dobraeus sic refinxit *δεῦρο σὺ ξυνείσιθι ἐμοί* prime instituta sed non perfecta emendatione, namque *venisse* esse arbitror *ἀλλὰ δεῦρο νῦν συνείσιθι ἐμοί τὰ τ' ἔγνω εὐκρεπῆ ποίει λαβών*. salis verborum, inquit: nunc *ecum* ingredi domum et coenam intus para.' p. 559, 4 x. 'cum servo enim eo loquitur' l. 9 *Moschionem* in *Pheois*: cf. Meinekii de *Moschione* disputationem 'monatsb. d. k. r. akad.' 1855 p. 102 sqq. Nauck. trag. fr. p. 632. l. 10 scr. cl. phys. I 8 38. l. 19 *μεμνημένη* B. ad vs. 19 *ἄλας οὐ φροσάγοντες*: de huius loci difficultatibus nuper disputavit *Amnias Eberz.* in 'zeitschr. f. d. alterth.' 1854 p. 325 sqq. l. 25 *ἤρεσαν* in min. ed. p. 560, 21 scr. 'Epist. vs. 11.'

Callippi *Παννυχίς* p. 561. cf. infra p. 116. (in ed. un. p. 1168, 2 scr. *ἔλεγον*.)

Clearchi *Κιθαροφθός* p. 562. ad fr. I annot. l. 4 scr. *ταῖς ἀπόκρομα λαμβεία πίων ἔρω* p. 563 (2) annot. l. 3 *Γόγγυρον κλ. Κορινθίων* vs. 3 restituta in min. ed. recta distinctio: *τὸν ἄκρατον, ἡμῶν οὐδὲ εἰς ἔπινεν ἄν.* annot. l. 1 scr. p. 613 b: *Κλέαρχος δ' ὁ* (cum B, *legebatur τα ὁ*)

κτλ. p. 564 inc. fr. servari posse *μοι δοκῶ* pro *ἐποίῳ* scribendo *ἐξεποίησεν* in min. ed. indicatum.

Crobyli *Ἀπολιποῦσα* p. 566. fr. I Herwerden p. 'est in membranis, inquit, *ΤΕΘΛΙΘΕ*. dele lineolam in tera *Α*, et emerget vera scriptura *ΤΕΘΛΙΘΕ*. scribe igi *πάλαι γ' ἡ τοῦ βίου | ὑγρότης μέ σου τέθλιψε κτέ.* τοῦ σοῦ servari posse videtur. p. 567 Pseudohypob. f annot. l. 7 scr. Metanira p. 568, 5 *καὶ καπρίσκους καταγοῖ* L. inc. fab. fr. I annot. l. 2 *Ἀρχύτου*: Mein. anal. a p. 354. F. Beckmann. de Pythagor. reliq. prooem. p. 32. scr. Suidas II p. 94. tertium versus Suidas duobus relis in locis apposuit. p. 569 fr. III Choerobosc. p. 373 19 G cod. Ven. Cobeti *κρῶβύλω - ὡς ἀπὸ et μέντοι* pro *μέλ* fr. IV. 'de quarto quodam loco v. Hist. crit. p. 491.' ed. i

Demonicus p. 570. in min. ed. *Ἀχελῷος* cum Di campo fabulae index factus. Vs. 3 Cobetus mnem. IV 'vitium est, inquit, in *ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙΠΑΣ*, in quo male *ΠΕΡΙΕΓΡΑΦΕΙΠΑΣ*, ut poetae manus sit:

*τὸ γοῦν κατὰ χειρὸς περιέγραψ' εἶπας ὅτι
μετὰ δεῖπνον αὐτῷ τοῦτο γίγνεται λαβεῖν.*

in his perspicuum est *ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ξενίζεται*, qui on morae impatiens *τὸ κατὰ χειρὸς ante coenam ut inutile : ριέγραψ' εἶπας ὅτι κτέ.* annot. l. 3 ed. min. *Ἀχελῷω* : Aristophanis: v. Nauck. Ar. Byz. p. 251.

Dexicrates. p. 571. *ΥΦΕΛΑΥΤΩΝ ΠΛΑΝΩΜΕΝ* in min. ed. scriptum ut hac pag. significavit editor:

*εἰ δὲ μεθύω καὶ χιόνα πίνω καὶ μύρον
ἐπίσταμ' ὅτι κράτιστον Αἴγυπτος ποιεῖ.*

post Dexicratis fragmentum hoc addas:

DIOPHANTVS

ΜΕΤΟΙΚΙΖΟΜΕΝΟΣ

(1, 492)

Antiatticista p. 115 31: *φέρειν τὸν οἶνον: ἐπὶ τοῦ π φειν. Διόφαντος Μετοικιζομένηφ.*

Euangeli *Ἀνακαλυπτομένη* p. 572. Vs. 2 pro *μ δονί* fortasse praestare *μηδενός* in min. ed. significatum. Vs. Herwerd. p. 113 ita tentabat: *τῶν μὲν ἄλλων ἄφελε πάν*

fortasse e Polluce expediendus.' ed. min. inc. fab. fr. I vs. 1 Cobetus V. L. 375 scripsit: οὐσίδιον γὰρ καταλιπόντος τοῦ πατρός, idem vs. 2 probavit *συνεστρόγγυλα*: v. Mein. annot. l. 5.

p. 588 fr. II annot. l. 3 'χρυσόκλυστα scripsi pro χρυσοκλαῦστα': ad Alciphr. p. 139 cum χρυσοκλαύστης comparavit Meinekius Ψυχοκλαύστης, servata huius versus scriptura: ὦ χαῖρες χρυσοκλαῦστα καὶ χρυσοῦς ἐμῶν. ib. scr. 'Curis crit. p. 28.' pag. extr. 'de aliis duobus fragm. Nicomachi' cf. Nauck. trag. fr. p. 591.

Philostephani Δήλιος p. 589. Vs. 3 τὸν καλούμενον τέρας pro Πέρας Bergk. Cob. mn. IV p. 255 (v. supra CCXLIII): 'πέρας, inquit, Graecis est τὸ ἐκάστου ἔσχατον, id quod in quaque re extremum est quo perveniri potest et quo non est progredi ulterius.' idem p. 256: 'iocosius etiam ipse artifex πέρας dicebatur.'

Poliochi inc. fab. p. 590 annot. l. 10 deminutiva in αριον: cf. Lobeck. path. proll. p. 258.

Sosicratis inc. fragm. I p. 592 cf. Eurip. fr. p. 537 N.

Thugenidis Δικασταί. p. 593 apud Photium p. 600 (518).

Timostrati Παρακαταθήκη. p. 595 l. 5 scr. Et. m. p. 408 12, ubi v. Voss. Φιλοδεσπότης. ἀφελούμαι cf. infra p. 117. p. 596 ad inc. Timostrati fragmentum Vindobonensis codicis auctoritate alterum nuper accessit, cf. supra p. XXI sq.:

II (4, 692)

A. τηρεῖν μὲν ἑτέροις οἱ γέροντες δυνάμεθα.

B. ἡμεῖς δ' ἀπολαύειν ὧν ἔχουσι οἱ νέοι.

Stobaeus Flor. CXV 12 τιμοστρά Vindob. pro lemmate, ubi ἑτέροις pro ἑτέροις et ἀπολαύειν Scaligeri pro ἀπολαβεῖν. inter duos collocutores Meinekius distribuit, qui 'senex frugi dicit: servare aliis rem familiarem nos senes possumus; cui respondet adolescentulus nequam: nos iuvenes vero uti iis quae illi habent.' tolle fragm. anon. CCCLI sive fr. 431 ed. min. postremo loco etiam hic ascribemus Suidae v. χάραξ notitiam (hist. cr. p. 500): Δημόστρατος Δημοποίητα (Kust.

Δημοποιήτω) “οἱ μὲν προσέφερον τὸν χάρακα πρὸς τὴν ἄκραν.”

anonymorum com. fr. p. 599 sqq. fr. I in min. ed. nominativos exhibuit Mein. πόρνοι μεγάλοι Τιμαρχώδεις. annot. l. 6 ἀλλ' εἰς σὲ πάντας. fr. II^a annot. l. 3 scr. ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα p. 600, 1 sqq. cf. supra p. CCLXVII CCCII sq. fr. II^b addit ed. min. anon. in Aristot. p. 93^b 24: διαπορητικόν, ὃ ἐστὶν ἐρώτησις αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, ὥστε τό “Δάος προσῆλθε τί ποτ' ἀγγελῶν ἄρα;” l. 5 scr. ἐγγέλλων ἄρα; l. 6 scr. ‘pro τί quod Spengelius reponi voluit τίνα (ita utrobique corr.), etsi defendi potest (v. Aristoph. Acharn. 1084), puto tamen aliud scriptum fuisse.’ ed. min. τί δέ ποτ' ἀγγελῶν ἄρα; infra Mein. proponebat p. 117. fr. III 1 ‘reliqua eius versus incerta medela est.’ ed. min. p. 601 fr. IV 1. 2 Et. Gud. 221 51: γήμαντος αὐτοῦ εὐθύς ἔσομ' ἐλεύθερος. καὶ ὡς τοῦτ' εἶδεν, εὐθύς ἦν τὰ ἄνω κάτω, unde confirmari Meinekii τᾶνω annotavit Nauck. philol. VI 424. fr. V scr. ἀλλὰ θῦε τοὺς κέδρους. ita Ammonius et Etymol. codd. DM. annot. l. 2 scr. ἀρσενικῶς δὲ ὁ καρπός. apud Etym. οὐδετέρως δὲ ὁ καρπός. “ἀλλὰ θῦε τὰς κέδρους.” fr. VI 3 scr. τρισαθλίω p. 602, 1 παραδίδωσκ ὁ Aldus om. fr. VII Heckerus philol. V 438 ita scribebat:

χρηστοῦ δὲ δεῖγμ' εὐθησίας κτλ.

de *χρηστότητι* supra nonnulla composui p. CLXXV sq. fr. VIII descriptum in min. ed. ut hac pagina emendaverat edider.

annot. l. 5 ἐπιτέμνει τὸν εἰπόντα σχολαστήης in ed. Stob. p. 603 fr. IX est apud Aristot. p. 1412 b 24. l. 1 scr. ἦ τὸ πρὸς ὃν λέγεται pro ἔδει in sententia comici etiam δὲ δεῖ scribi posse in min. ed. annotavit Mein. fr. X. XI ed. min. ita dedit Meinekius:

ὥσπερ Φιλάμμων ζυγομαχιῶν τῷ Κωρόνκω.

et ὥσπερ σέλινον οὐλα τὰ σκέλη φορεῖ.

de priore versu v. infra p. 117 sq. in altero *φορεῖ* Aristot. p. 1413 12, *φορεῖν* ib. l. 27. ad fr. XII l. 1 scr. ξένος. p. 604 fr. XIII apud Aristot. p. 166 35 (cap. IV § 7). praeter Theonem I p. 179 habet Doxopater II p. 224 indicante Nerckio. Herwerden p. 114: ‘e tragoedia potius quam e comoe-

tasae e Polluce expediendus.' ed. min. inc. fab. fr. I vs. 1
betus V. L. 375 scripsit: οὐσίδιον γὰρ καταλιπόντος τοῦ
πρός, idem vs. 2 probavit συνεστρόγγυλα: v. Mein. annot. l. 5.
l. 588 fr. II annot. l. 3 'χρυσόκλυστα scripsi pro χρυσοκλαῦ-
α': ad Alciphr. p. 139 cum χρυσοκλαύστης comparavit Mei-
kias Ψυχοκλαύστης, servata huius versus scriptura: ὦ χαῖρε
υσοκλαῦστα καὶ χρυσοῦς ἐμῶν. ib. scr. 'Curis crit.
28.' pag. extr. 'de aliis duobus fragm. Nicomachi' cf. Nauck.
g. fr. p. 591.

Philostephani Δήλιος p. 589. Vs. 3 τὸν καλούμενον
ρας pro Πέρας Bergk. Cob. mn. IV p. 255 (v. supra CCXLIII):
έρας, inquit, Graecis est τὸ ἐκάστου ἕσχατον, id quod in
aque re extremum est quo perveniri potest et quo non est
ingredi ulterius.' idem p. 256: 'iocosius etiam ipse artifex
ρας dicebatur.'

Poliochi inc. fab. p. 590 annot. l. 10 deminutiva in
ιον: cf. Lobeck. path. proll. p. 258.

Sosicratis inc. fragm. I p. 592 cf. Eurip. fr. p. 537 N.

Thugenidis Δικασταί. p. 593 apud Photium p. 600
18).

Timostrati Παρακαταθήκη. p. 595 l. 5 scr. Et. m.
408 12, ubi v. Voss. Φιλοδεσπότης. ἀφελούμαι cf.
fra p. 117. p. 596 ad inc. Timostrati fragmentum Vindobo-
ensis codicis auctoritate alterum nuper accessit, cf. supra p.
XI sq.:

II (4, 692)

A. τηρεῖν μὲν ἑτέροις οἱ γέροντες δυνάμεθα.

B. ἡμεῖς δ' ἀπολαύειν ὧν ἔχουσιν οἱ νέοι.

lobaeus Flor. CXV 12 τιμοστράτη Vindob. pro lemmate, ubi
τέροις pro ἑτέροις et ἀπολαύειν Scaligeri pro ἀπολαβεῖν.
ter duos collocutores Meinekii distribuit, qui 'senex frugi
icit: servare aliis rem familiarem nos senes possumus; cui
spondet adolescentulus nequam: nos iuvenes vero uti iis
nae illi habent.' tolle fragm. anon. CCCLI sive fr. 431 ed.
ūn. postremo loco etiam hic ascribemus Suidae v. χάραξ
otitiam (hist. cr. p. 500): Δημόστρατος Δημοποίητα (Kust.

Δημοποιήτω) “οἱ μὲν προσέφερον τὸν χάρακα πρὸς τὴν ἄκρην.”

anonymorum com. fr. p. 599 sqq. fr. I in min. ed. nominativos exhibuit Mein. πόρνοι μεγάλοι Τιμαρχώδεις. annot. l. 6 ἀλλ' εἰς σὲ πάντες. fr. II^a annot. l. 3 scr. ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα p. 600, 1 sqq. cf. supra p. CCLXVII CCCII sq. fr. II^b addit ed. min. anon. in Aristot. p. 93^b 24: διαπορητικόν, ὃ ἐστὶν ἐρώτησις αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, ὥστε τὸ “Δάος προσῆλθε τί ποτ' ἀγγελῶν ἄρα;” l. 5 scr. ἀγγέλλων ἄρα; l. 6 scr. ‘pro τί quod Spengelius reponi voluit τίνα (ita utrobique corr.), etsi defendi potest (v. Aristoph. Acharn. 1084), puto tamen aliud scriptum fuisse.’ ed. min. τί δέ ποτ' ἀγγελῶν ἄρα; infra Mein. proponebat p. 117. fr. III 1 ‘reliqua eius versus incerta medela est.’ ed. min. p. 601 fr. IV 1. 2 Et. Gud. 221 51: γήμαντος αὐτοῦ εὐθύς ἔασμ' ἐλεύθερος. καὶ ὡς τοῦτ' εἶδεν, εὐθύς ἦν τὰ ἄνω κάτω, unde confirmari Meinekii τᾶνω annotavit Nauck. philol. VI 424. fr. V scr. ἀλλὰ θῦε τοὺς κέδρους. ita Ammonius et Etymol. codd. DM. annot. l. 2 scr. ἀρσενικῶς δὲ ὁ καρπός. apud Etym. οὐδετέρως δὲ ὁ καρπός. “ἀλλὰ θῦε τοὺς κέδρους.” fr. VI 3 scr. τρισαθλίω p. 602, 1 παραδίδωσι ὁ Aldus om. fr. VII Heckerus philol. V 438 ita scribebat:

χρηστοῦ δὲ δεῖμ' εὐθηθίας κτλ.

de χρηστότητι supra nonnulla composui p. CLXXV sq. fr. VIII descriptum in min. ed. ut hac pagina emendaverat editer.

annot. l. 5 ἐπιτέμνει τὸν εἰπόντα σχολαστῆς in ed. Stob. p. 603 fr. IX est apud Aristot. p. 1412 b 24. l. 1 scr. ἢ τὸ πρὸς ὃν λέγεται pro ἔδει in sententia comici etiam δὲ δεῖ scribi posse in min. ed. annotavit Mein. fr. X. XI ed. min. ita dedit Meinekius:

ὥσπερ Φιλάμμων ζυγομαχῶν τῷ Κωρόκω.

et ὥσπερ σέλινον οὖλα τὰ σκέλη φορεῖ.

de priore versu v. infra p. 117 sq. in altero φορεῖ Aristot. p. 1413 12, φορεῖν ib. l. 27. ad fr. XII l. 1 scr. ξένος. p. 604 fr. XIII apud Aristot. p. 166 35 (cap. IV § 7). praeter Theonem I p. 179 habet Doxopater II p. 224 indicante Nauckio. Herwerden p. 114: ‘e tragoedia potius quam e comoe-

inquit, desumptum esse hunc versum crediderim. etenim o dignior foret versus huiusmodi: ἐγὼ σ' ἐποίησα δοῦ-
 ἀντ' ἄλευθέρου.' annot. l. 13 cf. Schneidewin. philol.
 46. l. 14 Archilochus: v. p. 563 (113) Bergk. p. 605
 VI 12. 13 Nauckius in progr. p. 36: 'si reputaris, inquit,
 αν maius esse damnum quam παράλυσιν, ac si memi-
 τὸν ἄκρατον dici μαινόμενον θεόν, non τὸν ἴσον ἴσω
 αμένον, facile concedes scribendum esse:

ἂν ἴσον ἴσω δέ, παράλυσιν τῶν σωμάτων,

ἐὰν δ' ἄκρατον προσφέρῃ, μανίαν ποιεῖ.

quod δέ versu priore traiecimus, rhythmico flagitatur: sem-
 Γ'ΣΟΝ ΙΣΩ'Ι poetae dixerunt, nunquam ΙΣΟ'Ν ΙΣΩ'Ι.
 XVII e satyrica fabula repetebat Cobetus mn. IV p. 143
 f. Nauck. trag. fr. p. 663. p. 606 (18) l. 5 scr. 'p. 158 c'
 XIX^a 'mibi nunc tragici potius poetae quam comici ver-
 esse videtur.' Mein. ed. min. Cobeto mnem. l. c. satyrici
 atis esse videbatur, Nauckio adesp. trag. p. 663 (66).
 τητα i. e. δυσκρότητα, v. Lobeck. path. elem. 1, 33.
 XIX^b scr. Athenaeus IX p. 607 fr. XX^b 2 τούφ' ἡμέραν
 Casaubono ed. min. tragici cuiusdam, fortasse Euripidis,
 is esse suspicabatur Porson. adv. p. 101. 'temulenti haec
 sophia est ex aliquo satyrico dramate' Cobetus inquit
 n. IV 144. v. adesp. Nauck. p. 663. annot. l. 4 scr. 'Vs. 4
 φέσθαι' fr. XXI^a scr. Athenaeus IX fr. XXII — XXVI
 8 in min. ed. duo accesserunt versus (fr. 33. 34), unus
 naei p. 458 c:

σοφός ἐστιν ὁ φέρων τὰπὸ τῆς τύχης καλῶς.

σο τῆς additum a Porsono adv. 123. alter eiusdem Athe-
 ibid. d: ὠρθωμένην πρὸς ἅπαντα τὴν ψυχὴν
 . v. infra p. 118. annot. l. 3 scr. 'Vs. 2 χῶ Dindf. pro
 ῶ.' l. 8 scr. 'antepenultima producta' fr. XXVII^a (XXVIII^a)
 τὸν ἄβρὸν annot. l. 1 Athenaeus XIII p. 574d. sequi-
 in min. ed. XXVIII^b Σικελίας ἀΰχημα τροφαλῖς,
 l infra exhibitum p. 118. fr. XXVII^d (p. 609) vs. 4 νι-
 ις etiam Fritzschius Ran. p. 100. fr. XXIX annot. l. 5
 alterum Ἀποθευσόμεθα l. 6 scr. ἡμέτερος ὁ πλοῦς.
 l ante Ἀπόδουδι ταχέως Cobetus mnem. IV 234 lacunae

signum posuit: 'excidit, inquit, nomen comici et fabulae.' p. 610 fr. XXX est apud Choerob. p. 88 11 Gaisf. fr. XXXI annot. l. 2 scr. *περίστασις* fr. XXXII Menandri est: v. infra p. 110. 118. supra p. CCLXXXIV. fr. XXXIII Cobetus mnem. IV 125: 'male ad comoediae, inquit, reliquias referunt senarium, quo bis Cicero utitur . . . inserto *νῦν* ante *θεοπρόπε*. color orationis et numeri e tragoedia sumtum arguunt.' l. 3. XVI 6: *ἡ δεῦρ' ὁδός σοι τί δύναται;* fr. XXXIV l. 3 *φαρύγων καὶ φοιτητῆς* pro *φαρύγγων καὶ φοιτητῆς* Klotz. ἐπὶ δέϊπνον Palat. ἐπίδειπνον Reg. p. 611 fr. XXXV 2 ed. min. *ἀμίδες*, annot. l. 2 scr. *τὴν ἀκοσμίαν τὴν περὶ τὰ συμπόσια* l. 3 scr. 'vulgo post οὐδὲν ἄλλ' ἢ additur *κῶμος*', delavit Porson. adv. p. 300 sq. in fine annotationis min. ed. adiecit: 'quod probarem si omisisset *πότος*.' fr. XXXVI 2 *σμάραγδος*, annot. l. 1 *ἀμέθυσσοι* codd. nov. reg. l. 3 *τιμηστάτον*: l. Flor. Lobeck. philol. V p. 244 scribendum suspicabatur *τιμαλφέστατον* vel *τιμιώτατον*, Nauck. progr. p. 6 (adesp. p. 666) *τιμιέστατον*. fr. XXXVII annot. l. 1 scr. p. 95 Sylb. l. 2 *ἀποκειρόμενοι* fr. XXXVIII 2 *κατακεκλασμένος* Vs. 4 *κιναιίδους* attigit de mensura primae syllabae agens Mein. Theocr. p. 232. p. 612, 9 scr. XXXIII p. 26. fr. XL 3 pro vulgato *ἐὰν ἀπὸ ἐσπέρας* scriptum in min. ed. *ἂν ἐφ' ἐσπέρας | ἄση*: correxit V. D. in Zimmermanni 'zeitschr. f. d. alt.' 1835 p. 91 comparato Arist. Vesp. 100: *τὸν ἀλεκτρούνα δ', ὅς ῆδ' ἐφ' ἐσπέρας, κτλ.* ubi Rav. et Ven. sec. Cobelum *ἀφ' ἐσπ.* ut edidit Bergk. Vs. 4 Cobetus mnem. V p. 195: 'verum esse, inquit, suspicor: *τιθέμεθα* τοῦτο σημεῖόν τινος, portendere hoc aliquid credimus.' idem ib. p. 194 appositum a Porsono Theophrasti locum char. XVI illa corrigebat: *καὶ ἐὰν μῆς θύλακον ἀλφειτηρὸν διατρᾶγη, πρὸς τὸν ἐξηγητὴν ἐλλθῶν ἐρωτᾶν τί χρὴ ποιεῖν.* p. 613, 10 *οὐχ εὐρών ὅ τι φάγη;* fr. XLI vs. 1 *μῶρος* cf. infra p. 17. *ἀνειμένως* etiam Hermannus Aeschyl. II p. 101, Nauck. adesp. p. 668. Vs. 5 *ἀπαρχῆ* probavit Hermannus. annot. l. 15 scr. 'Dysc. III 6.' p. 614, 3 cf. Lobeck. de antiphrasi p. 299. 301. l. 8 M. N. XXVII 65. l. 10 *ἀπαρτος*, non ut

ed. min. ἅπαντες. fr. XLI^a annot. l. 9 cf. mon. 365: *μαστιγίας ἔγχαλκος ἀφόρητον κακόν*. Nauckius annotavit Procopii epist. 30 in Maii class. auct. vol. IV p. 224: *ὡς δὲ λαμπρὸς ἦρθη καὶ γέγονε μέγας, ἀφόρητός ἐστιν εὐτυχῶν καὶ τῶν πρῶην ἐκείνων ἐπιλανθάνεται*. fr. XLIII apud Cramerum legitur p. 299 31. p. 615 fr. XLIV priora haec ita scribit Lehrsius Herodiano p. 82: *ἢ παρὰ τὸ πεσῶ, ἔνθεν τὸ πέσμα*

καταπεσεῖν τι βούλομαι

τραγικὸν πέσμα.

fr. XLVI ed. min. ita scribendum suspicabatur Mein. *ἑσπάτην γνάθοιν (γνάθοις) εὐκρατον, vel ἄκρατον*. fr. XLVII annot. l. 2 scr. *Σύγγνωθί μοι κτλ.* fr. XLVIII in min. ed. est hoc: *αὕτη πόλις ἔσθ' Ἑλληνίς κτλ.* quod olim in Lysippi fragmentis habebatur 2, 746. v. infra p. 52. suppl. p. CXIV.

in maiore editione h. l. descripta est Dionis Chrys. vol. I p. 665 ecloga (ed. min. p. 1255 fr. 467): *δῆμος ἄστατον κακόν κτλ.* Vs. 3 (p. 616) ed. min. cum Kaysero:

καὶ γαληνὸς ἦν τύχη, πρὸς πνεῦμα βραχὶ κορύσσεται, ἃν τύχη Herwerden p. 124. Mein. ed. min. 'aliud quid, inquit, latere codd. indicant, quorum plerique ἐντ' ἡκῶ habent, ἐντὶχω M, ἐντ' ἡώρα B.' *καὶ γαληνὸς ὡν τύχοι* Emperius. 'non comici poetae, sed iambographi, Solonis, hos versus esse statuit Bergkiius comm. crit. 3 p. X, cui sententiae adversantur ultimi versus numeri, quales neque Solon, neque alius opinor iambographus fecit.' ita Mein. ed. min. Bergkio assentiebatur Schneidewinus philol. III 113 sq. cf. Bergkii anal. lyr. II p. V sq. (Lyr. II 1047) Solonis vel Archilochi haec esse suspicantis. servavit uterque has formas *θαλάσση, (ὀμοῖον), κορύσσεται* (quae *κορύττεται* scribenda videbatur ed. min.). Vs. 4 *κῆν τις ἀντίος* (hoc cum Geelio) *γένηται τῶν πολιτέων κατέπιεν* Bergkiius et Schneidewinus, quae iniuria tentari videbantur Meinekio. 'ad antiquam comoediam non pertinere hoc fragm. apparet ex voc. ἄστατος vs. 1' Herwerd. fr. XLIX vs. 1 ed. min. ita exhibuit:

δέσποιν' ἑπασῶν, πότνι' Ἀθηναίων πόλι,
'δέ, inquit, Dionis est.' Hirschigio p. 34 reponendum videba-

tur: δέσποιν' ἄνασσα, πότιν' Ἀθηναίων πόλις, κτέ. Vs. 3 fortasse ab Arriano respici Epictet. III 24 73, Ἴν' ἴδη ποτὲ τὸν Πειραιᾶ τὸν καλὸν καὶ τὰ μακρὰ τείχη καὶ τὴν ἀκρόπολιν, annotavit Nauck. phil. VI 424. annot. l. 8 Cobetus V. L. 147 οἱ γε λοιμώττουσι pro λιμώττουσι. p. 617, 4 'Reiskius ὡς πάγκαλον.' l. 10 ὡς Πριαμίδαισιν ἐμφορῆς ὁ β. v. ad 4, 619 (53). l. 18 pro γυνή Valck. ad Hippol. vs. 210 γύη, 'quod ferri non potest.' ed. min. l. 24 γιγνώμενον Emperius. Euripidis fr. v. p. 527 Nauck. p. 618 fr. L vs. 3 v. infra p. 118. Vs. 7. 8 Hirschig. p. 34 'ἐπέτυχες utroque loco, inquit, sine dubio corruptum, quod quomodo adhiberi possit, docet v. c. Diphilus (4, 426) . . . γυναικὸς ἀγαθῆς ἐπιτυχεῖν οὐ ῥάδιον. poeta scripsisse videtur εἴτ' ἠτύχεις — εἴτ' οὐκ ἠτύχεις.' comparat Eur. Stob. 69 3. coll. 13. 17. annot. l. 1 utrobique scr. Diodorus XII 14 . . . ne quis novercam de fr. LI vide quae nuper disputavit Th. Roeper. philol. IX p. 1 sqq. Vs. 1 articulum inserendum putabat *(ὁ) κεράτινας ἐρωτῶν p. 5. Vs. 2 ψευδαλαζόσιν edd. Diogenis, Suidae. cf. πτωχαλαζῶν Phryn. 2, 582 (4). μισαλαζῶν Lucian. Pisc. c. 20. κυλίων formam Atticorum esse negat Cobetus V. L. 133. ψευδαλαζόσιν λόγοις τοὺς ῥήτορας κυρίτων scribebat Herwerden p. 114, ut alluderetur ad κεράτινας. Vs. 3 pro ἀπῆλθ' Roeper. p. 5 cum Suidae cod. H praeserebat ἐπῆλθ' (cod. G ἐλπίδ'): idem huic comici fragmento recte restitutam iudicabat ex Plutarcho ῥωποπερπερήθραν. sed apud Laertium Diogenem l. c. reponebat τὴν ῥωποσιωμυλήθραν et in sequentibus: ἐώκει γὰρ αὐτοῦ καὶ Δημοσθένης ἀκηροῦναι καὶ ῥωπικώτερος ὢν πάνσασθαι, quemadmodum legendum proposuerat, non probaverat Menagius. Fritzschius Ran. p. 301 'versus, inquit, nondum persanatus est. nam coniecturae Δημοσθένους τὴν ῥωποπερπερήθραν et Plutarchus et Eustathius repugnant.' Eustathii haec dicit p. 927 56: ἐκ τούτου δὲ καὶ ῥωποπερπερήθρα τις προσερεθήθη ἐπὶ χυδαίῳ καὶ φλυαρίᾳ σκωπτόμενος, οὐ ἢ παραγωγή κατὰ τὸ δακτυλήθρα καὶ τὰ ὅμοια [cf. O. Schneider. philol. II p. 234]. Hermannus epitomae p. 24 τὴν ῥομβοσιωμυλήθραν negligentia quadam excusabat. annot. l. 3 σωρεῖτην al. l. 4 sor. φα-

λακρόν. p. 619 (annotata p. 118 quo pertineant, supra indicatum p. CCXXVI ad p. 618 extr.). fr. LII extr. cf. Bergk. Lyr. II 528, qui 'versus, inquit, restitui nequeunt.' fr. LIII cum Sexto Emp. infra p. 118 et in min. ed. ita scriptum est:

ὡς Πριαμίδαισιν ἐμφορῆς ὁ βουκόλος.

πριαμίδαισιν Vratisl. idem Sextus p. 302 28: Πριαμίδησιν ἐμφορῆς ὁ βουκόλος. Welckero tragod. p. 468 haec non, ut Clintono visum (mus. philol. I 80), ex Sophoclis Alexandro, sed e comoedia potius derivata videbantur. ad Euripidis aliusve poetae tragici Alexandrum referebat Wagnerus anon. trag. fr. CLXXXIX. cf. Nauck. adesp. p. 672. Cobetus mn. IV 143 'Euripidis est, inquit, senarius . . ὡς Πριαμίδησιν ἐμφορῆς ὁ βουκ. de Paride, ut credo, dictus, qui ignotus suis cum pastorum grege bubulcus in urbem rure venerat ἐν τῷ Ἀλεξάνδρῳ.' p. 620 fr. LIV Nauckio haec εἶτα, φίλ', ὅς ex sequentis versus Πάμφιλος repelita videntur, ut comici haec fuerint:

ἔχεις γυναῖκα σχοινίων πωλουμένων;

Dobraeus ad Pors. misc. p. 304: 'haec (int. εἶτα φίλος) an recte descripserim nescio.' annot. l. 3 scr. huiusmodi sententiae: Εἶτα Φίλος Ἐχοίσιων Πωλοῦμενον l. 7 scr. Antiphanis versum (3, 52): πλεῖς κτλ. fr. LVI. LVII. LVIII ex Herodiani περὶ διχρόνων libro repelenda sunt. fr. LVI Herod. Cram. An. Ox. III p. 295 apud Lehrs. p. 366: τὰ δὲ δι' ἑαυτῶν (μεγεθυνόμενα) τὰ τοιαῦτα, ψιλός, χυλός, δαλός, βαλός (al. libri μαλός), οὕτως ὁ βαθμός καὶ ἐν τῇ τραγωδίᾳ καὶ ἐν τῇ κωμωδίᾳ. v. reg. pros. Herm. p. 444 n. 105. Dracon. l. c. fr. LVII apud Herod. Cram. p. 292, Lehrs. p. 361: τινὲς δὲ ἐκτείνουσι τὸ "ὄδ' ἀγοράζει κλειῖδ' ἔχων"· τουτέστιν ἐν ἀγορᾷ διατρίβει, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἑτέρου, λέγω δὲ τοῦ ὠνεῖσθαι. Dracon. l. c. gramm. Herm. p. 441 n. 94. Lehrs. π. μον. λ. p. 76. fr. LVIII Herod. Cram. p. 290 (Lehrs. p. 355): στάντος στάν, βάντος βάν. ποιητικῶς γὰρ ἐκτέτατο "ἵνα μὴ τὸ γῆρας ἐπαναβάν αὐτὸν λάθῃ." Dracon. l. c. omisit ed. min. de mutanda scriptura coniecturam. cf. Herwerd. p. 115. p. 621 [fr. LIX ἀπειρίαν πέπονθεν ἐξ ἀπληστίας ex ordine removen-

dam docuit Nauck., quum sit Georg. Pisidae hymn. in Christi resurr. vs. 55. idem annotavit Plut. tuend. sanit. p. 125 e: *εἶτα κακῶς διατεθέντες ἀπίασιν εἰς τὴν ὑστεραίαν ἐφόδιον τῆς ἀπληστίας τὴν ἀπειρίαν ἔχοντες*]. fr. LX *ἀβροεῖμονες, κατηγλαῖσμένοι* ex Gudiano enotavit Gaisf. tragicum agnoscebat Cobetus mnem. IV 143. fr. LXI annot. l. 3 cod. V^a *καὶ αἰγέρων* fr. LXII ad Diphilum 4, 387 (1) referebat Hemsterh. fr. LXIII annot. l. 3 'ad Pherecr. p. 349.' in fine addit ed. min. 'si tamen recte haec comico assignavi.' fr. LXIV l. 2 *καὶ βαῦ (βανκαλίζειν Sylb. καταβανκαλίζειν Herwerd. p. 115) τὸ κατακοιμίζειν* p. 622 fr. LXVI *ὑδωρ δὲ πίνει κτλ.* ad Euripidem referebat Hemsterh. cf. ad schol. Hesiod. Opp. 586 Gaisf. Cobetus ex satyrico dramate repetebat mn. IV 144. Nauckio p. 674 adespoton est. annot. l. 1 scr. 'p. 197 32.' fr. LXVIII est ap. Etym. M. p. 243 25. Choerob. p. 328 27 sqq. supra p. LV. fr. LXIX l. 2 *οἱ δὲ κωμικοὶ καὶ οἱ νεώτεροι — τὴν ἔσπ.* Et. Sorb. fr. LXX addit Nauckius (phil. VI 424) Photium p. 192 10: *κυσινοχωλος καὶ ἐγκυσινοχωλος (κυσόχωλος καὶ ἐγκυσιόχωλος Nauck.): ὁ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν κυσὸν τόπου χωλός.* p. 623 fr. LXXI annot. l. 3 *συντόμως, οἷον ὄστις . . . ἡγήσεται σου* Voss. Cobetus mn. V 196 *ὄστις τῆς ὁδοῦ | ἡγήσεται σοι τὴν ὑπαντάξ* scribebat comparato Aristoph. fragm. 2, 1187 (50) supra p. CLI. 'ἡ ὑπαντάξ (ὁδός) quo sensu dicatur, inquit, perspicuum est, ἡ ἐπιτάξ de via dictum quid sit exputare non valeo.' 'μακρῶς interpretatio non sufficit (Nauckius inquit, progr. p. 42): ἐπιτάξ est idem fere quod ἐφεξῆς, continua serie, hintereinander, aneinander, cf. Arat. 380: ἐπιτάξ ἄλλω παρακείμενος ἄλλος.' eamque vocem Euripidi restituit fr. 294 p. 355. fr. LXXII adde Suid. v. *ἑξάντη: ὑγιῆ καὶ ἔξω ἄτης. "ὦ Ζεῦ γενέσθαι με τῆσδ' ἑξάντη νόσου."* unde *ἑξάντη* etiam Etymologico restituebat Kusterus. *με τῆσδ'* cod. Dorn. Et. annot. l. 2 *ἀβλαβῆς καὶ ὑγιής.* l. 3 fortasse tragicus versus est] v. Wagner. fr. anon. LXXXVII. Nauck. p. 674. fr. LXXIII^a quomodo habeat v. infra p. 118 (ed. min. p. 1193 fr. 34). fr. LXXIV ita in Stephani ad Aristot. rhetor.

I 12 (p. 1373 23) commentariis scribitur: *κοτταβίζειν· παιζειν εἰς χαλκᾶς φιάλας· καὶ φησὶν ὁ κωμικός “συνεπινομέν τε ἀλλήλοις καὶ συνεκοτταβίζομεν.”* v. Cram. Anecd. Par. I p. 272 28—30. ἀλλήλοις interpolatum videtur. haec Aristophani tribui non recte scripsit Ch. A. Brandis philol. IV 37. cf. supra p. CLIX. p. 624 fr. LXXVI^a *Κυσθοπεφῆλη* quod l. 5 scribendum proposuerat Mein. in Vossiano legitur. *Μυρτοπεφῆλη* conieciat Herw. p. 115. fr. LXXVIII annot. l. 3 *κατὰ τὸν κωμικόν*: dubitabat Nauckius philol. IV 559. l. 5 corr. *ὄφρῦς* post fr. LXXIX in min. ed. collocatum est fr. 96, quod infra habemus p. 119 fr. CXLIV. p. 625 fr. LXXX adde Polluc. I 21: *δεισιδαίμων καὶ δεισίθεος· κωμικὸν γὰρ ὁ βλεπεδαίμων.* adde Hesych. *βλεπεδαίμων.* Nauckius comparabat Hesychianum *βλεπέμυξος*, quod *βλεπέμυξος* scribebat ‘allg. l. z. intell.’ 1847 p. 498. caeterum cf. Mein. ad Alciphr. p. 139. ad fr. LXXXI additum in min. ed. Etym. m. 151 35, *ἀρχολίπαρος*: *ὁ λιπαρῶν ἵνα ἀρχῆς τύχη· ἢ ἐκ τοῦ ἀρχεῖν λιπαινόμενος* (Hesych. I 564 19). — *ἀρχογλυπτάδης*: *ὁ ὡσπερὶ γλίφων τὰς ἀρχάς.* fr. LXXXIII annot. l. 3 scr. orationi l. 5 adde ex min. ed. ‘latet idem ab editoribus non animadversus apud schol. Arist. Acharn. 1164: *ἡπιαλῶν δὲ εἶπε καὶ βαδίζων ἀντὶ τοῦ ἡπιαλοῦντες καὶ βαδίζοντες. ἀντὶ τοῦ βαδίζοντα κατὰ τὸ ἀρχαῖον σύνθηθες, ὡς τὴν ἐρωμένην ἔχων ἀντὶ τοῦ ἔχοντα.* cuius scholii qui primam partem scripsit, in Aristophanis loco legerat *αὐτοῦ*, non, quod alterius partis auctor in suo codice reperit, *αὐτόν*. pro *ἡπιαλοῦντες* enim et *βαδίζοντες* restituendum *ἡπιαλοῦντος* et *βαδίζοντος.*’ ib. p. XXII ex Apollonio syntax. p. 331 3 annotatum: *ἔξὸν καθεύδειν.* fr. LXXXIV *καταγαλᾶν*: de constructione dixit Cobetus mnem. IV 293 sq. Herwerden p. 125: ‘hic tamen, inquit, fort. hic usus excusationem habet, quum Aetoli verba esse constet. sin minus, suspicari possis: *μὴ κἀγγελάτε τοῖς κτέ.* ut *ἐγγελάτε* sit subiunctivus pendeatque oratio a praecedentibus.’ annot. l. 4 ex Aristophane grammatico: v. Nauck. p. 207 sqq. p. 626 fr. LXXXV non *παπιίζειν* sed *ἀποδέκται*, v. infra p. 118 (ed. min. fr. 479 p. 1257). fr. LXXXVI l. 2 scr. *κατὰ παλαιὰν κω-*

μωδίαν εἰπεῖν φειδός. ad fr. LXXXVIII adde Eustath. 1542 50: μετ' ὀλίγα λέγει ὅτι τριπέδων ὁ τρίδουλος, καὶ ὡς που προεγράφη τρίπρατος. item (v. Nauck. Ar. Byz. p. 177) Eustath. 1405 7: τῆς βολῆς ἔργον καὶ ὁ παλίμβολος, οὐ μόνον ὁ κοινότερον οὕτω λεγόμενος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐπὶ δούλου ἐν τῷ "παλίμβολος τρίπρατος" καὶ πολλάκις ἀπημπολημένος. p. 627 fr. XCI ad Eustathii verba haec annotavit in min. ed. Mein. 'fugerunt haec de Molonibus disputantem Fritzschiū ad Arist. Ran. 55. quae olim de hoc loco dixi, nunc reiicio.' fr. XCII annot. l. 1 scr. 'p. 1291 45' et l. 3 Οὔτοι (ap. Eust. οὐ τοι) fr. XCIII οὐχ ὄρᾳς; fr. XCIV ed. min. τὸ γνῶμα γοῦν βέβληκεν ὡς οὐσ' ἐπτέτις pro ἐπιτέτης cum Fritzschio Ran. p. 197. annot. l. 1 v. Nauck. Ar. Byz. p. 99 sqq. p. 628 (95^a): ὅτι δὲ τὰ τοιαῦτα θεάτρα θάλασσα κοίλη ἐλέγοντο Πανσανίας δηλοῖ. l. 3 scr. ἡ χσιμέριος fr. XCV^b χρόαν δὲ τὴν σὴν πλ. Cobetus mnem. IV 144 satyrico dramati assignabat, v. Nauckii adesp. p. 675, qui pro λάμπων requirebat λαμπρῆ φλογί annot. l. 1 scr. 1484 27. l. 3 sequitur apud Eustath. καὶ κακοτροπεύεσθαι, ὡς ὁ κωμικός φασι Κρατῖνος δηλοῖ (p. 186 fr. XXXII^a). l. 4 ἡλίου φοίβη φλογί fr. XCVI ἀπασάμην: cf. Thuc. II 84 2 Krüg. et Dind. Ar. Vesp. 1085. annot. l. 2 καὶ ὅτι ἐπὶ λογικῆς τινος γραφῆς ἔστιν ὅτε τίθεται p. 629, 1 scr. 1535 22. fr. XCVIII repositum ex Eustathio ἔξιπα καὶ τέθριππα καὶ ξυνωρίδας pro nominativo. deinde omissa in min. ed. Eustathii notitia p. 1572 fr. XCIX (ubi l. 2 corr. ἐκ τριχῶν): v. supra p. LIX ad Pherecr. p. 356 (74). hunc in locum successit hoc eiusdem Eustathii: ὁ μὲν τις ἀμπέλους | τρυγῶν', ὁ δ' ἀμέργων (τάς) ἐλάας, infra p. 122 (391). ad fr. C annot. l. 13 scr. ἀχυρόν p. 630 fr. CI annot. l. 3 fort. tragici poetae] Cobet. mnem. IV 143. adesp. Nauck. p. 675. fr. CII l. 3 συντιθείς ad fr. CIII haec adiecit ed. min. 'nisi malis εἰς πόλιν ἀπάξεις, vel ἐσάξεις cum Bothio.' l. 2 addit Eustathius: ὄνομα δὲ βοτένης ἢ ὄνωνις, δι' ἧς ἐπ' ἀλογία ἴσως ὁ κωμικός τινα σκώπτει καὶ ἔφθυμιά, ὡς τοῦ ὄνου καὶ νωθροῦ ὄντος. fr. CIV l. 4 ἄλλη κωμωδία l. 6 κύνειρα cf. infra p. 119. Eu-

statb. p. 527 sq. ἡ δ' αὐτὴ (comoedia) καὶ παρὰ τὸν κύνα παίζει τὴν κύνειραν, περὶ ἧς ἀλλαχοῦ δηλοῦται. fr. CV l. 2 καὶ συνθέτως κυμνοπρίστης, ἔτι δὲ καὶ λιμός, (haec apud Posidippum habebamus l. c.) καὶ εἴ τι τοιοῦτον, ἀλλὰ καὶ Μυκόνιος ἀνὴρ (omisit ed. min. propter Cratini fragm.) . . . καὶ λιμοκίμβιξ δὲ ὁ αὐτὸς καὶ κυμνοκίμβιξ διὰ σμικρότητα. nec Photii annotationem (Dobr. adv. I 596) recepit ed. min. p. 631 ad fr. CVI. CVII cf. Nauck. in 'allg. l. z. intell.' 1847 p. 498 extr. Arist. Byz. p. 168 sq. σποδησιλάυρα Eustathius p. 1088 37: διὰ τὸ χαμαὶ κείσθαι καὶ οὕτω σπο-
 λείσθαι κατὰ τὴν κωμωδομένην σποδησιλάυραν. f. Schneidewin. philol. I 154. χαμαϊτύπη: v. Timocl. 3, 607. Men. supra p. CCLXXXV. λεωφόρος ab Suida v. μυσάχη et Eustathio p. 1329. 1088 Anacreonti ascribitur, v. Bergk. p. 168 (Lyr. II 804). πανδοσία et ipsa l. c. Anacreontis esse licitur. χαλκιδίτις: cf. Eustath. p. 1329, ἄλλος δέ τις χαλκιδίτην (χαλκιδίτιν), δι' εὐτέλειαν, φασί, τοῦ διδομένου νομίσματος. ibid. πολύνμνος Anacreonti datur, v. Bergk. l. c. μανιόκηπος Eustath. p. 1572 13: ὅς δὴ κῆπος μεταληφθεὶς ὑπὸ κωμικοῦ σκῶμμα ἐποίησε. γυναῖκα γάρ τις μανιόκηπον εἶπε τὴν μεμνηῦσαν περὶ μίξεις. p. 536. 1516 mon.; ap. Suidam Anacreontem habet auctorem, v. Bergk. l. c. ἄνασεισίφαλλος, quod p. 1413 37 e comoedia derivatur, ab eodem Eustathio p. 1329 Hipponacti tributum (Welcker. p. 93. Bergk. Lyr. II p. 611). μύζουρις Eustath. 1821 52: παλαιὰ δὲ χρῆσις οὐρὰν παίζει καὶ τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον ἔθεν καὶ γυνὴ μύζουρις ἢ αἰσχροποιός. quod sequitur ἀνα-
 τέρτολις, apud Suidam ἀνασερτόπολις est ex Hipponacte, v. Welck. p. 92. Bergk. II p. 611. σατύρα et εἰλίπους comico-
 rum, hoc Eupolidis, v. γυναῖκες εἰλίποδες 2, 488 (5). γεγωνοκώμη, cf. Eustath. p. 909 pr. Nauck. Ar. Byz. 169. annot. l. 6 scr. p. 1413 37 ἀνασεισίφαλλοι φερωνύμως λέγονται παρὰ κτλ. l. 8 'adiectivum νῶθουρος testatur Hesychius II p. 695, ubi male νωθουρός scribitur.' Nauck. Ar. Byz. p. 168. l. 13 postremo loco nominatur βορβορόπη. Eustath. p. 1329 33: λεχθεῖη ἂν καὶ βορβόρου ὀπή, ὅπερ κατὰ παλαιὰν ἱστορίαν συνθεῖς ὁ βαρύνγλωστος Ἰππῶναξ βορ-

βορόπην ἕβρισε γυναῖκά τινα, σκώπτων ἐκείνην εἰς τὸ παιδογόνον ὡς ἀκάθαρτον. apud Suidam v. *μυσάχνη*: Ἰππῶνα δὲ βορβορόπιν καὶ (Nauck. p. 169 ἦ) ἀκάθαρτον ταύτη φησίν. cf. Welckerum p. 92 sq., qui cum Tourpio (opusc. p. 501) βορβορῶπιν scribebat. 'dicitur βορβορωπὸς et βορβορῶπις, ut βλοσυρωπὸς et βλοσυρῶπις, εὐωπὸς et εὐῶπις Tourpius inquit. Cobetus Orat. p. 38: 'qui cum Hesychio i βορβορωπὸν. αἰσχρόν, βορβόρω ἐμφερές, conferet Suidam i *μυσάχνη* et βορβόροπιν κῆπον, nullo negotio restituet Hipponacti suum: βορβορωπὸν κῆπον, quo convicio homo accersit meretricem insectabatur.' Bergkii iterum Lyr. l. 611 cum Kustero βορβορόπην scripsit. fr. CVIII attigit Fritschius de mercede iud. p. 22. l. 5 scr. 122. l. 11 ad Cratinum p. 171. fr. CX ἀντί ('hoc est ad imitationem' ed. min.) τοῦ δι' Ἀρματος. p. 632, 2 annotatur Eustathius p. 266 40. ad fr. CXI annot. l. 8 scr. p. 580. fr. CXIII v. Nauck. trag. fr. p. 560 (10. 11). l. 10 τὸ ἐκ τῶν Φοινισσῶν p. 633 fr. CXV l. 3 non improbandam esse alteram huius nominis flexionem docet inscriptio Delph. 20 Curt. Εὐ[κράτ]ης Καλλίκωνος, ab Lehrsio Herod. p. 27 appositae et Ἡράκωνος genetivi apud Keilium anal. epigr. p. 231 sq. Curtiam anecd. delph. p. 93. Keil. 'zeitschr. f. d. alt.' 185. p. 263 exempla. cf. Lob. path. proll. 316. 521. accedat Ἀπελλίκωνος Plut. Sull. c. 26 (Nauck. progr. p. 34. cf. W. Ribbeck 'n. jahrb. f. phil.' LXVI p. 4). l. 7 schol. 363: μὴ σύ γι Θειόγενης, κόψης χέρα Καλλικόωντος: ita Suidas s. *πονηροῖς*. Καλλικόωντος Ven. *Κιλλικόωντος* Rav. de duplici huius hominis appellatione *Καλλικῶν* et *Κιλλικῶν* v. Leutsch. a Zenob. I 3. Lehrs. Herod. p. 27. atque emendari poterit Ammonius apud schol. l. c. Aristoph. οὐδὲν *πονηρόν*, ἀλλ' *δπη* καὶ *Κιλλικῶν*: RV. ὅτι *πονηρός*. ἄδηλον δὲ πότερον κίρω ὄνομα ἢ ἐπώνυμον [cf. Lobeck. path. proll. 327]. Ἀμμώνιος δὲ ὄνομα [v. O. Schneider. de font. p. 92] ἀναγράφει, κα φησιν ὅτι *Καλλικῶν (vulg. *Λάκων*) καὶ *Κιλλικῶν* ἐπαλεῖτο, ὃς προδέδωκε *Σάμον*. οἱ δὲ *Μίλητον*. non dissimili videtur nominis *Καλλικύριοι* et *Κιλλικύριοι* varietas. v. Welckeri proll. Theogn. p. XIX sq. p. 634 (118) scr. *διαναρ*

l. 10 φανερώτερόν φησι fr. CLXVII 'Aeschylum auctorem indicat Phot. lex. (p. 353 17) his verbis: ὅστράκων τῶν τοῦ ῥοῦ. Αἰσχύλος. cf. Hemsterh. ad Luciani deor. dial. ultimum p. 281' Alberti ad Hesych. Hermannus Aeschyli fr. 336. Nauck. trag. fr. p. 81. cf. Cobet. mn. IV 143. l. extr. scr. πυγῆ. p. 647 (171) l. 1 scr. ξυρήσομαι l. 4 ξυρίας ἐστίν.

fr. CLXXII 'nisi potius Πτέρων et Στρουθίας scribendum, ut sint hominum libidinosorum nomina.' ed. min. cf. infra p. 120. de scholio Aeschineo ima pagina ascripto v. ib. p. 72. suppl. p. CLVII (ad fr. CCXXXVIII). adde infra p. 120. ad fr. CLXXIII l. 3 scr. οὐκ ἔστι δέ. fr. CLXXIV annot. l. 2 ἀπὶ τῆς ῥαφανίδος p. 648 (176) l. 2 ἐν τῷ ἐννάτῳ fr. CLXXVII l. 2 cod. Φίλιτα fr. CLXXVIII 2, τέχνης γὰρ οὐχ ἡμαρτες, in adesp. trag. p. 685. sequitur in min. ed. p. 1220: 'CLXXIX^a (2, 149) 177

Hesychius Τυραννοδαίμονα: ἦν οὐκ ἂν τις τύραννον μόνον εἶποι, ἀλλὰ καὶ δαίμονα. Aspasiam dicere videtur. cfr. hist. cr. p. 412. Cratini fr. 2, 148 sq. Eupol. 2, 535 (11). suppl. p. LXXXIII extr. fr. CLXXIX (CLXXIX^b) cf. add. p. 120, ubi legendum suspicatur Mein. Φοίνιχ' ἐλικτήν s. ἐλικτόν, allata altera Hesychii glossa: Φοινικέλικτον: ἀπατηλόν. hinc in superiore annotatione Herwerden p. 116 debebat verba καὶ κἀπηλόν, utpote variam lectionem. inter tragicorum adespota p. 686 Nauckius servato φοινικελίκτην recepit hunc versum, idemque Theognosto p. 25 31 pro φοινικεληκτης ὁ ἀπατηλός restituebat φοινικελίκτης. p. 649 (181) utrobique et apud Hesychium et apud Suidam χρεμψιθέατρον tradita scriptura est, illud mutavit Palmerius. 'quas explicationes Suidas commemoravit, earum neutra probabilis est... videtur theatrum frequentissimum dici, quod spectatores quasi evomat' Bernh. Suid. II 2 1659. fr. CLXXXII scr. Ἀμυνίαν... ἡμῖν; pro quo Gaisfordi C. P. S habent ἰμῖν. caeterum cf. schol. Heph. p. 174 (186), ubi πτωχὸν ὄνθ' ἐν' ἡμῶν. fr. CLXXXIII adde schol. Heph. p. 175 (187). Dobraeus Adv. I 381 coniciebat: τῶν ποιητῶν, ὧ' ἄνδρες, ὑμᾶς δημιουργοὺς ἀποφανῶ. vel πολιτῶν ἡμᾶς, i. e. τοὺς ποιητάς. δημιουργοὺς om. Fl. fr. CLXXXIV Heph. p. 81 ed. II: θυμαλικὰν ἴθι

πέπηξε ἐφίπηξε παρὰ τῷ κωμικῷ. v. infra p. 119 (ed. min. p. 1204 fr. 96). fr. CXLV l. 6 κυμβαλικὸς τρόπος apud Hesych. fr. CXLVI quomodo in cod. legatur v. infra p. 119. 'legendum κύν' ἔσπασαν, et pro ἐξέδεισαν fortasse ἐξέλυσαν.' ed. min. p. 642, 3 scr. Pollux II 176. fr. CXLVII hoc modo tentabat Nauckius 'allg. l. z. int.' 1847 p. 490: Κυνόφαλλοι· Κορίνθιοι, Φιλήμων, quae ad Corinthiam Philemonis referebat: cf. Ar. Byz. p. 238. ad fr. CXLVIII l. 3 Archilocho: fr. p. 540 Bgk. cf. Mein. in Athen. exerc. I p. 41. l. 5 eiusdem poetae: v. Lyr. II p. 560. l. 11 τὸν Κλεινίου hic et apud Photium (l. 16 pro κλινίας) scripsit Rubnk. auct. Hesych., cod. Κλινίαν. l. 14 scr. δεσμοῦ. cf. κυσοδόγη ad Alciaphr. III 72 2 p. 163. l. 17 λακωνίζειν cf. ad Aristophan. 2, 1088 (26). supra p. CXXXVIII. p. 643 (154) Ἀλκμέωνα: cf. ad Antiph. 3, 106. suppl. p. CCXXIV. fr. CLVI (ita corrige numerum CCLVI) Λάμειαν (ed. min. Λαμίαν) cod., Λάμιον Mus. de Demetriis quae in margine dicta sunt, infra correxit Mein. p. 119 sq. cf. Et. Gaisf. p. 766. p. 644, 10 Mnesitheus sive Gnesitheus fr. CLVIII est Κήπιδος σπέλος, v. ed. min. et add. p. 120. fr. CLIX infra l. c. delentur haec "in Pnyce . . . p. 613." quae sequitur Photii annotatio ex Harpocrate p. 120 27 derivata est, ubi pro εἰρήκασιν οὖν Ἀθηναῖοι scribitur εἰκάσι δ' Ἀθηναῖοι κτλ. uterque Demosth. adv. Cononem oratione § 26 utitur, cf. Schoemanni 'd. attische process' p. 676 n. 57. Pollucis VIII 86 verba Bergkii emendavit, v. infra (ubi tolle voculam ἦ) et in comm. cr. II p. VIII. pro συμφυλάξειν, quod φυλάξειν scribebat Bergkii, praetulerim ἦ μὴν φυλάξειν. Aristotelis memoriam attigit Schneidewinus ad Heraclidem p. 45. p. 645, 1 cf. infra p. 120. fr. CLXI l. 8 Bergkii comm. cr. II p. VIII Menonem intellegebat artificem esse, qui Phidiam accusavit, Plut. Pericl. 31. cf. supra ad Cratin. suppl. p. XXX. apud Hesychium pro εὐφήμων scribendum proponebat εὐήθων, Meinekii ἐπιφανῶν et εὐσήμων. fr. CLXII cod. χρόνου πολλοῦ νόστου προμαχόντες. p. 646, 3 Leutschius: cf. paroem. II p. 162 sq. de Sophocleis v. Nauck. progr. p. 17 (trag. fr. p. 133). fr. CLXV l. 1. 3 scr. ὄνοστύπα l. 7. 8 κόχρος

Φρυγός: de Phrygum timiditate cf. Apollodor. 4, 451 suppl. p. CCCXI. p. 653 (197) annot. l. 2 ser. τὴν ἄτων καὶ γλώττης συγγένειαν. l. 6 p. 203 l. 7 ser. producere videtur, ad fr. CXCIX alium Luciani conscr. hist. cap. 41 ed. min. apposuit locum: παρρησίας καὶ ἀληθείας φίλος, ὡς ὁ κωμικός φησι, τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάσων, quo ad Menandri fragm. inc. CCCL.I usus nuper Mein. v. supra p. CCLXXXVII. cf. C. F. Hermann. ad Luc. conscr. hist. p. 248, qui Philippi dictum ascripsit Plut. apophth. p. 178 B: σκαιοὺς ἔφη φύσει καὶ ἀγροίκους εἶναι Μακεδόνας, καὶ τὴν σκάφην σκάφην λέγοντας, 'ubi, inquit, Wyltenb. p. 1063 adhibuit Iulian. orat. VIII p. 208 A, κατὰ τὸν κωμικὸν τὴν σκάφην σκάφην λέγοντα.' ipse Hermannus τὰ σῦκα de sycophantis, τὴν σκάφην de metoecis interpretabatur. ad παρρησίας καὶ ἀληθείας φίλος (vel φίλος ἀληθεία τε καὶ παρρησία) Nauckius apposuit hoc, οὐδ' ὑποπτήσσεις φίλος ὦν ἀληθείας καὶ παρρησίας, Io. Chumni in Boisson. anecd. nov. p. 211. p. 654 fr. CCIII ita scribendum erat:

ἤδη δὲ λέξω τὸν λόγον τοῦ δράματος.

ita legitur in excerptis gramm. (non apud Michaellem Syngellum) Cram. l. c. et om. δὲ apud Bekkerum ad Dionys. gramm. p. 839 26: hinc in ed. min. delenda haec verba: "δράματος pro πράγματος scripsi e", scribe: "ἤδη λέξω Bekkeri" e. q. s. annot. l. 4 attigi supra: h. e. ad Antiph. 3, 106 (v. 2).

fr. CCV posthac afferendum erit ex Et. Voss. Gaisfordi p. 1227 ad Et. m. 430 8 apposito. [tolle fr. CCVI χειμῶνος ὄντος τρεῖς σισύρας ἀφείλετο, uti pro ὑφείλετο ex Philemone scriptum ed. min. est versus Aristophanis Eccl. 421: ἦν δ' ἀποκλείη τῇ θύρᾳ | χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω. vide schol. Arist. Ran. 1459 (Suid. II 2 771) σισύρα: χλαίνης εἶδος ἐντελοῦς, ὅλον ἐξωμίδα ἢ ἀπλοῖδα (ἐξωμῖς ἢ ἀπλοῖς Ald. ἢ διπλοῖς Suid.) ἢ τι τοιοῦτον. καὶ ἀλλαχοῦ "χειμῶνος ὄντος τρεῖς σισύρας ἀφείλετο." correctum hodie ὀφειλέτω, illud etiam Suidas habet. Philemo qui fertur descriptus ex Phavorino. qui si Apuleio Pseudographo et Draconi Stratonicensi idem dixerit quod Dionysius tyrannus amicis Pythagoreis apud Schillerum, non po-

μάκαρ καὶ τὰ ἐξῆς] ἐκ τῶν καλουμένων δελφικῶν ἔστιν ἡ προκειμένη χρῆσις, μὴ ἐχόντων τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ cod. S. p. 650 (185) annot. l. 4 ὑμᾶς ἀπέπεμπ' (ἀπέπεμπ' cod. C) probavit Fritzschi de Eupol. versu p. 8 et in fragm. p. 10, ex Eupolideae fabulae parabasi hunc versum repetitum esse coniiciens. l. 7 ἐκάστοτε 'vel simile quid' ed. min. fr. CLXXXVI in min. ed. cum Bothio cens. p. 107 ita exhibuit Mein.

ἀνάπιπ'. B. ἀνδριάντας ἐστιᾶς;

fr. CLXXXVII est cap. 34 vol. III p. 440 sq. Walz. (II p. 453sq. Speng.) l. 3 'τὰ δὲ ἐκ τοῦ βίου male inserta esse, ex eo quod nullum huius generis apparet exemplum, demonstratur.' Speng. p. XIX. sed v. Mein. p. 651. de βίος cf. ad Greg. Cor. p. 289. fr. CLXXXVIII (p. 651) Nauckius 'allg. l. z. int.' 1847 p. 500 simplex φρές num quisquam usurparit dubitat, itaque tale quid e litterarum ductibus eliciebat: ἔνθ', ὠγάθ', εἴσφρες μ' ὡς τὸ μειρακύλλιον, 'quamquam prima vox nondum videtur persanata', inquit: philol. II 151. idem proferebat nuper Herwerd. p. 116. Lehrsius Herodiano p. 85: ἔνθ' εἴσφρες μ' ὡς τὸ μειρακύλλιον. 'seculus sum, inquit, Dindorfium. prope abest: ἐνταῦθ' ἄγ'. εἴσφρες, sed illud placet.' fr. CXC l. 3 ἔστι δὲ κἂν τῇ κωμωδίᾳ. de ἀπορρέξαι cf. Lob. rhemat. p. 79. fr. CXCI l. 3 scr. ἔν τε τῇ ἀρχαίᾳ κωμωδίᾳ fr. CXCII cf. Anaxand. 3, 167. 177 (2, 7). p. 652 (194) 'lenonis aut lenae verba esse videntur.' Herwerd. p. 117. fr. CXCIV βὰν βὰν κτλ. 'comici poetae an iambographi sit incertum est.' Mein. ed. min. idem inter choliambos recepit p. 177 fr. VII non mutato accentu ζεις. cf. Bergk. Lyr. II p. 1048 (27), qui 'Atticis, inquit, canes latrant αῦ αῦ, vid. Aristoph. Vesp. v. 903, Ionibus βὰν βὰν, unde etiam Heraclides Clazomenius . . fortasse βὰς dictus id est κύων.' ad annot. extr. cf. infra p. 18. 47. fr. CXCVI Parisinus cod. ἀργὸν ἔσχα ἐλάττω γῆν. ἔχον γὰρ στολῆς. 'correxerit Fr. Portus addito Λακωνικῆς. Faber postremum vocabulum σκυτάλης esse putavit.' Spengel. I p. XIX. in min. ed. Mein. 'magis tamen placeret, inquit, ἀργὸν ἔσχ' ἐλάττω πτοστολῆς Λακωνικῆς.' annot. l. 6 sq. δειλότερον δὲ λαγὼ

Φρυγός: de Phrygum timiditate cf. Apollodor. 4, 451 suppl. p. CCCXI. p. 653 (197) annot. l. 2 scr. τὴν ὄτων καὶ γλώττης συγγένειαν. l. 6 p. 203 l. 7 scr. producere videtur, ad fr. CXCIX alium Luciani conscr. hist. cap. 41 ed. min. apposuit locum: παρρησίας καὶ ἀληθείας φίλος, ὡς ὁ κωμικός φησι, τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάσων, quo ad Menandri fragm. inc. CCCL.I usus nuper Mein. v. supra p. CCLXXXVII. cf. C. F. Hermann. ad Luc. conscr. hist. p. 248, qui Philippi dictum ascripsit Plut. apophth. p. 178 B: σκαιοὺς ἔφη φύσει καὶ ἀγροίκους εἶναι Μακεδόνας, καὶ τὴν σκάφην σκάφην λέγοντας, 'ubi, inquit, Wyttenb. p. 1063 adhibuit Iulian. oral. VIII p. 208 A, κατὰ τὸν κωμικὸν τὴν σκάφην σκάφην λέγοντα.' ipse Hermannus τὰ σῦκα de sycophantia, τὴν σκάφην de meloecis interpretabatur. ad παρρησίας καὶ ἀληθείας φίλος (vel φίλος ἀληθεία τε καὶ παρρησία) Nauckius apposuit hoc, οὐδ' ὑποπτήσσεις φίλος ὦν ἀληθείας καὶ παρρησίας, Io. Chumni in Boisson. anecd. nov. p. 211. p. 654 fr. CCIII ita scribendum erat:

ἤδη δὲ λέξω τὸν λόγον τοῦ δράματος.

ita legitur in excerptis gramm. (non apud Michaellem Syngellum) Cram. l. c. et om. δὲ apud Bekkerum ad Dionys. gramm. p. 839 26: hinc in ed. min. delenda haec verba: "δράματος pro πράγματος scripsi e", scribe: "ἤδη λέξω Bekkeri" e. q. s. annot. l. 4 attigi supra: h. e. ad Antiph. 3, 106 (v. 2).

fr. CCV posthac afferendum erit ex Et. Voss. Gaisfordi p. 1227 ad Et. m. 430 8 apposito. [tollo fr. CCVI χειμῶνος ὄντος τρεῖς σισύρας ἀφείλετο, uti pro ὑφείλετο ex Philemone scriptum ed. min. est versus Aristophanis Eccl. 421: ἦν δ' ἀποκλείη τῇ θύρᾳ | χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω. vide schol. Arist. Ran. 1459 (Suid. II 2 771) σισύρα: χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, οἶον ἐξωμίδα ἢ ἀπλοῖδα (ἐξωμῖς ἢ ἀπλοῖς Ald. ἢ διπλοῖς Suid.) ἢ τι τοιοῦτον. καὶ ἀλλαχοῦ "χειμῶνος ὄντος τρεῖς σισύρας ἀφείλετο." correctum hodie ὀφειλέτω, illud etiam Suidas habet. 'Philemo qui fertur descriptus ex Phavorino. qui si Apuleio Pseudographo et Draconi Stratonicensi idem dixerit quod Dionysius tyrannus amicis Pythagoreis apud Schillerum, non po-

terunt detrectare,' Lehrsius inquit Herodiano p. 439 sive anal. gramm. p. 16]. fr. CCVII cf. Bergk. ad Archiloch. fr. 103 p. 561 Lyr. II: 'Archilochi hunc locum, inquit, respicit Eustath. p. 1148 38: μήτινα τῆμον εἰσενεγκῶν, εἰπεῖν κατ' Ἀρχίλοχον, ἀλλὰ δηλονότι ἀσύμβολον δεῖπνον εὐρών. καὶ ἔστιν ὁ τῆμος κατὰ τὸ ὠνὴ ὠνος, χολὴ χόλος. igitur non est multum tribuendum eidem Eust. 563 27: τιμὴ τῆμος παρὰ τῆ κωμωδία τὸ τίμημα (eadem Philemon, adde Eust. 1222 28), certe non abutendum, ut priores hos versus Archilochi abiudices.' caeterum v. Lobeck. path. proll. p. 9. p. 655 (208) l. 4 pro μένον corr. μόνον, fr. CCIX annot. l. 4 'quem utrumque apud nomine celebratum esse constat.' l. 8 Aristophanem: cf. supra p. CXLIX. l. 15 Ἀριστοφάνης: cf. supra p. CLIV. fr. CCX l. 1 τὰ ὅμοια caeterum cf. Goettling. de accentu p. 132. p. 656 ad CCXII scr. Adv. I p. 592. fr. CCXIV l. 4 scr. NH XXXI 12 l. 14 Pollux II 229. cf. II 16. l. 15 Κέσκον οἰκεῖς: l. 1 a f. 'malim Κεσκέων' ed. min. p. 657, 2 Κεσκέων πόλις, l. 5 utrobique scr. Adv. I p. 595. addit ed. min. (cf. ad Theocr. p. 462): 'proverbii εἰς Νοῦν ἐλθεῖν exemplum habes in oraculo apud Oenomaum Eusebii P. E. V p. 226 a, Ἀρχίλοχ' εἰς νοῦν (Νοῦν) ἐλθὲ καὶ ἐν πενία μὴ ὀδύρον.' caeterum v. Bernhardt Suid. II 2 1836: 'comici, inquit, Κέσκος et νοῦς perinde habebant: itaque fatuus is dicebatur, cui Κέσκος οὐκ ἦν.' fr. CCXV l. 4 cf. paroem. II p. 36. 179. l. 10 v. supra p. XLIV. fr. CCXVII cf. Dind. thes. l. gr. fr. CCXVIII v. Harpocrat. p. 127 15. fr. CCXIX cf. ad Aristoph. 2, 958 (17). supra p. CXXVII. p. 658 (220) μῶρον: cf. Lob. Ῥηματ. p. 342. fr. CCXXII recte Dobraeus Adv. I 605 et Cobetus mn. V 201: οὐκ ἂν φθάνοιμι (pro φθανοίμην) τὴν μάχαιραν παρακονῶν: Dohr. 'parata est victima.' quae sequuntur CCXXIII. CCXXIV Photii annotationes om. ed. min. v. Cratet. 2, 235 (1) et Ar. Lysistr. 37. huius in locum p. 120 successit νεοπένης (νεοπεινής): v. ed. min. p. 1256. fr. CCXXV—CCXXIX ibi sunt CCXXIII—CCXXVII. fr. CCXXVI (CCXXIV) l. 2 ἡμίκυλον, Fritzschi Eupol. vers. fragm. p. 22 Eupolideum versum e parabasi depromptum his verbis contineri censet: 'εἰς τὴν ὀρχήστραν· ἔτι γὰρ τὴν

θέαν ᾠκεῖτ' ἐκεῖ. p. 659 (227) v. Phot. p. 383 16. fr. CCXXVIII (CCXXVI) *παῦσαι μελωδοῦς*, cf. Nauck. philol. VI 403, idem de *πεζῆ μοι φράσον* disputavit 'allg. l. z. int.' 1847 p. 499. l. 6 adde Suidam v. *πεζῆ* ab Hemst. ad Et. m. ascriptum. Leutsch. proverb. II p. 609. l. 8 Et. codd. D. M *ἐπίσταται*. l. 9 scr. Athenaei III p. 91 c. l. 11 *παῦσαι μελωδῶν* ex Euripidis *Antiopa* (p. 331) derivabat Nauck. progr. p. 40. l. 14 pro *πεζῶ γόφ* Ellendtius lex. Soph. II 538 scribebat *πεζῶ λόφ*. p. 660, 1 apud Sophoclem: p. 263 sq. Nauck. (philol. IV 542). l. 5 *ἀνθάπτεται*? 'an v. squ. *πνοῆ* pro *ψυχῆ*?' Mein. Stob. II p. XXXII. fr. CCXXX [sunt Lysiae verba fragm. p. 172^a 25 Saupp., p. 127 Hoelscher. horum in locum infra p. 120 inserta ex] Etym. 372 (non 373) 24 *ὑπερείδοντα* (cod. D *ὑπερείδοντες*) *τοὺς νεανίας*, v. ed. min. p. 1256. fr. CCXXXI. CCXXXII in min. ed. sunt CCXXVIII—CCXXXII^a. fr. CCXXXIII l. 2^a scr. p. 65. fr. CCXXXIV cf. Bernhardy Suid. II 2 1040 sq. Leutsch. Apost. II p. 660. pro *Ταντάλου τάλαντα τανταλίζεται* (*ταλαντίζεται* Arsen.) 'memoranda fuit, Bernhardy inquit, vox τὰ *Ταντάλου τάλαντα*, qua Menander usus est in *Κυβερν*. fr. I.' τὰ om. cod. Phot. fr. CCXXXV adde Suidam v. *τρήχρον*. Mein. ad Theocr. X 38 *ἄ φωνὰ δὲ τρήχρος*: 'comparationem . . . illustrat incerti comici versus ἤδη γάρ εἰμι μουσικώτερος τρήχρου, quod de stridula voce interpretatur Lobeckius path. I p. 131.' cf. *Ῥηματ.* p. 343. p. 661 (238) l. 4 Bernh. apud Suid. *φαρυγγίνδην* cum Zon. fr. CCXL Dobraeus Adv. I 619 'lege *αἰσχυρόμενος* δὲ vel γάρ. senarius comicus.' addit gramm. Bk. 359 4, ubi item om. particula, neque aliter habet Suidas I p. 663. fr. CCXLI in min. ed. Mein. 'possis etiam cum Bothio (cens. p. 107) *Θερμολουσίαισιν*, ut sit versus trochaicus.' Eupolideum malebat Fritzschius Eup. vers. fragm. p. 17, qui 'haud indignus, inquit, fuerit Cratini fabula *Μαλθακοί* inscripta.' caeterum Nauckius philol. VI 425 annotavit reperiri haec verba etiam apud gramm. Bk. p. 415 27. Suidam v. *ἀπαλοὶ Θερμ.* κτλ. ubi v. annot. append. Gotting. I 34 *ἀπαλοὶ Θερμολουσίαις*. adde paroemiogr. II p. 101. 295. fr. CCXLII l. 1 *ἀντὶ τοῦ ἀνόητος* κτέ. ad tragoediam hunc

versum referebat Cobetus mn. IV 143: 'nam ἐπιτάσσειν, inquit, tragicorum est, comici προστάττειν dicebant.' p. 662 (243) praeter anecd. p. 4 14 vid. 425 15. Suid. [fr. CCCXLV ἀνεβόησεν οὐράνιον ὅσον Aristophanis Ran. 779. 781 esse annotavit Nauck. 'allg. l. z. intell.' 1847 p. 498. v. Fritzsche Ran. p. 281, qui apposuit etiam συναγωγῆς Bk. p. 400 33: ἀνεβόησεν οὐράνιον ὅσον: Ἀριστοφάνης. σημαίνει κτέ. adde Suidam ἀνεβόησεν οὐράνιον Bernh. et οὐράνιον γ' ὅσον].

fr. CCCXLVI Nauckius philol. VI 425 composuit eiusdem Phrynichi 27 13: ἀνασπᾶν βούλευμα καὶ ἀνασπᾶν γνωμίδιον.

fr. CCXLVII habet etiam Suidas, ubi ἀντόκακον ἔοικε τῷδε. ἄκρωσ καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἔοικε τῷδε εὐνοῦς. [fr. CCXLVIII loco movendum esse dixit Nauckius 'allg. l. z.' l. c. utpote non diversum ab Aristophaneo Ran. vs. 901 sq.: τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξαι | καὶ κατερρινημένον, v. Fritzsche p. 299. Suid. v. ἀστεῖα et κατερρινημένοις Bernhardy. annot. l. 5 κατερρινημένον εἰπεῖν]. p. 663 (251) l. 2 πρὸς τὸ πάσχειν ὄργᾶν fr. CCLIII, ἄψυχον ἄνδρα κτλ., in adespotis trag. p. 693 Nauck. [fr. CCLIV ad Aristophanis Thesm. 392 haec annotatio pertinebit, τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν, v. Fritschium]. fr. CCLV scr. p. 22 33. fr. CCLVI cf. Leutsch. paroem. II p. 100. imae pag. annot. ῥήματα pro χρήματα apud Theogn. l. c. proponebat Matthiae, adversante Bekkero p. 127. p. 664 (261) l. 2 λευκά εἰσιν. pro γέρων στύππινοσ Nauckius phil. VI 425 malebat Diogeniani VIII 14: στύππινον γερόντιον: ἀσθενές (Apost. II p. 645 Leutsch.). append. Gott. IV 69: σήπινον γερόντιον. fr. CCLXII scr. δεῖπνοπίθηκος: fr. CCLXIV ἐλαφρὸν παραινεῖν κτέ. tragoediae vindicabat Cobetus mn. IV 143. v. adesp. p. 693 Nauck. cf. Aesch. Prom. 271 cum Blomfieldi annotatione. cod. τῷ ante κακῶσ om. l. 2 scr. κοῦφον. p. 665 (265) l. 4 scr. 'φθέγγεται. compara ψοφεῖ λάλον τι καὶ πυροραγές' fr. CCLXVI l. 3 scr. μεταρραπτόντων. fr. CCLXVII l. 1 Κρονοθήκη et l. 4 Κρονοδαίμων v. ed. min. p. 1241 (311^b). fr. CCLXVIII κνψέλαι φρονημάτων: cf. allatum a Nauckio Photium p. 193 24. Dobr. Adv. I 597. 619. fr. CCLXIX 1 [κννοκοπήσαι om. ed. min. v. infra p. 121]. l. 4 scr. ἐπὶ τινος γυναικὸς l. 7

κνισοτηρητής cf. ad Eupol. 2, 488 et *καπνοσφράντης* anon. 4, 630 (102). p. 666 fr. CCLXXI l. 4 inter adespota trag. recepit Nauck. p. 694, ubi adiecit Macar. VI 76. fr. CCLXXII *ὀνόαστρις* cf. ad Theop. 2, 794 (1). ib. l. 4 Herwerden p. 117 'sensus, inquit, huic proverbio inerit, si mecum rescripseris: οὐδ' εἰς ἔν' ὀδόντ' ἔχει φαγεῖν.' fr. CCLXXIV l. 3 ed. min. *προβυνούντων* p. 667 fr. CCLXXVI l. 4 scr. Arcadius p. 102 19, ubi Lobeckius Aiac. p. 144 *ποντοκύκη* scribebat, 'nisi Phrynichus, inquit, ipse falsam lectionem pro *παντοκύκη* interpretatus est.' fr. CCLXXVII l. 5 scr. Adv. II p. 152. fr. CCLXXVIII l. 1 [τὰ νεῦρα τ. τ. om. ed. min. v. infra p. 121. Fritzsche Ran. p. 294]. ib. l. 4 *τοκοπράκτωρ*: ἀλλὰ καὶ *τοκογλύφος* om. ed. min. fr. CCLXXIX l. 2 *ὑποσακίζεται τὰ χρήματα*: cf. Fritzsche ad Thesm. p. 602. fr. CCLXXX *οἰκοῖσ' ἀρεταί* Dobr. Adv. I 619. ad tragoediam hoc nuper rettulerunt Cobetus mn. IV 143. Nauck. adesp. p. 694. l. 3. 4 *χελυνοίδης* . . *πεοίδης*: cf. ad Pher. 2, 325, ubi apponitur Eustath. p. 1684 28: εὐρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ *ισχυοίδης* ὁ μεγάλα *ισχία* ἔχων, οὕτω δὲ καὶ *γαστροοίδης* (*γαστροοίδης* Mein.) *τις* καλεῖται ὑπὸ Ἀττικῶν, καὶ ὠμοίδης δὲ ὁ τοὺς ὠμούς *ἐξοιδηθεῖς* καὶ *πεοίδης* ὁ τὸ πέος. fr. CCLXXXI 2 scr. *οὐράνιον αἶγα* p. 668, 5 εἰ μὴ *Πολιάγρον* τοῦ *κρυτοῦ* *μαλακώτερός* ἐστὶ τὰ τοιαῦτα *Λυσικλῆς*: v. Mein. Alciph. p. 156. fr. CCLXXXII 4 pro *τάλαντον ἀργυροῦν* infra p. 121 et min. ed. *ἀργύρον* scribendum proponebat Mein. annot. l. 1 scr. p. 18 e ad fr. CCLXXXIII l. 1 scr. p. 18 c: l. 5 corr. *μιμεῖται* pro *Batracho* Nauckius 'allg. l. z. int.' 1847 p. 475 reponendum suspicabatur *Βάταλον*. fr. CCLXXXIV non dubitabat Cobetus mnem. IV 143 quin esset reddendum tragico. v. adesp. p. 696 Nauck. cf. ib. p. 710 (377) καὶ *παιδὶ* καὶ *γέροντι* *προσφέρων* *τρόπους*. p. 669 (285) vs. 3 scr. *σπογγιᾶς* fr. CCLXXXVI *νεσταίζοντά μ'* fr. CCLXXXVII de mea coniectura scriptum ed. min. εἴτ' εἰ μὲν ἤδεις, διότι (pro ὅτι) τοῦτον τὸν βίον, | -ζῶν *διευτύχησεν* ἂν κτλ. ad *διότι* comparabam Criton. 4, 538 (v. 5) *πάντων ἀκούων* *διότι* *παρασίτῳ* *τόπος* | *οὔτος* *τρία* *μόνος* *ἀγαθὰ* *κεκτησθαι* *δοσεῖ*. v. supra CCCXXI. Schoemann.

Isaeo p. 254. Krüger. Herodot. II 43. ἦδεις v. Lob. Phryn. p. 237. Bothius cens. p. 107: εἶτ' εἰ μὲν ἦδεις, τοῦτον οἷα τὸν βίον κτέ. Vs. 2 Herwerden p. 117 ὄν οὐ βεβίωκε reponerat. p. 670 (288) annot. l. 5 de crasi cf. I. Fl. Lobeck. de synaloephe p. 21. ib. scr. Vesp. 602. fr. CCLXXXIX priorem versum in min. ed. ita composuit Mein.

ὁ τι μόνον ἡμῖν προῖκ' ἔδωκαν οἱ θεοί,
p. 671 (291) vs. 2 scr. παραβλέπεις; annot. l. 8 scr. Ecl. eth. fr. CCXCIII 2 scr. λίγνε· annot. l. 2 μνήμην τινὰ τῶν ἐρωμένων ἀναδιδόντας, l. 6 scr. λίγνε, p. 672, 2 Vs. 3 cum Boissonadio anecd. V 492 et Nauckio philol. VI 425 ita scribendus erit:

καὶ τῶν θεῶν μέγιστος εἶ, ταύτη δοκεῖν.

Reiskius: 'loco καὶ aut σὺ leg. est, aut κ' εἶ, et es.' pro ἡ ταύτη δοκεῖς Salm. Reisk. εἰ ταύτη δοκεῖς: 'et es deorum maximus, si ei, Bacchidi, is esse videris.' sequitur in min. ed. fr. CCXCIII^a, quod infra est p. 123 (393), εἶτά μοι σκάπτων ἐρεῖ κτλ. ubi in annotat. l. 2 scr. οὐδὲ τὸν ἀτομάτως ἐρχόμενον ἐκ πόλεως λόγον ἡδέως προσδέχεται λέγων κτλ. additur de garrul. c. XVIII: ὁ δὲ Ἀττικὸς (οἰκίτης) ἐρεῖ τῷ δεσπότῃ σκάπτων, ἐφ' οἷς γεγόνασιν αἱ διαλύσεις. fr. CCXCIV cf. mon. 268: ἱατρὸς ἀδόλεσχος ἐπὶ νόσῳ νόσος. fr. CCXCV^b Herwerd. p. 118 alteri personae hos versus dabat: ζητοῦντε πῦρ, βαλανεῖον, ἰμάτιον, στέγην, | οὐχ ὑόμενοι καθήμεθ' οὐδὲ κλάομεν. fr. CCXCV^c καὶ πάντα (ἐπιπόνως) ἔχειν Reisk. Cobetus V. L. 359 'aliquanto, inquit, facetius dixerat scurra Atticus πάντ' ἔχειν ὅσων οὐ δεῖ.' fr. CCXCVI^a tragico assignabant Bergkii Lyr. II 1076. Nauck. adesp. p. 701. p. 673, 4 scr. CCXCVI^b τὰ δ' Ἰσοθμῖ fr. CCXCVII οἰκειότητος ἐμβλέπων ὠλισθανον Plut. cod. Par. E. οἰκειότητα δ' Herimannus apud Winckelm. p. 235, ubi ὠλισθανον. et vs. 2 καλός, distinctum. fr. CCXCIX annot. l. 9 ex Strattidis Philocteta cum Matthiae alii repeterunt, v. Schneidew. philol. IV 661 sq. Nauckius in adespotis trag. collocavit p. 654. p. 674, 2 append. prov. Gotting. cf. ad Macar. II 97 Leutsch. nuper ad Theocr. p. VI Meinekius: 'paulo plus honoris caprifico habetur in alio proverbio, sive

potius comici poetae versu . . γέρων (leg. πέπων) ἐρι-
νὸς εὐφρανεῖς τοὺς γείτονας, putris grossi instar alios
delectabis, cuius explicatio e Plinii l. l. (XV 21) petenda est.

fr. CCCII respicere ad Sophocleum γερονταγωγῶ κάναπαιδεύω
πάλην annotavit Nauck. philol. IV 541. trag. fr. p. 189. fr. CCCIII
Μήτιχος formam post Elmsleium (v. p. 675 not.) multi pro-
barunt: v. Mein. scen. quaest. III p. 21. Boeckh. C. I. vol. I
p. 725. Leutsch. append. Gott. I p. 434. Keil. anal. epigr. p.
91 (Schoemann. opusc. I 224). inscr. Boeot. p. 88. cf. Lo-
beck. path. proll. 343. elem. I 315. Vs. 1 pro γάρ, quod
inseruit Porsonus, etiam νῦν scribi posse coniecerunt Schoe-
mannus et Ahlwardtus l. c. Vs. 2 ἐποπτᾶ, quod in ἐποπτεῖ
mutabant Reiskius et Elmsleius, Schoemannus ridiculi causa
scriptum a poeta opinabatur pro eo, quod exspectares, ἐπο-
πτεῖαι. idem duo hemistichia, quae priorem et alterum ver-
sum claudunt, locum inter se mutare iubebat. L. Dindorfius
thes. III 1925 (v. Schneidew. beitr. z. krit. d. lyr. p. 90)
'optum ad linguam, inquit, et sententiam est ἐπωπᾶ, quam-
vis supra comoediam assurgat.' v. Blomf. ad Aesch. Choeph.
681. cf. Herwerd. p. 118 sq. Vs. 3 πάντα ποιεῖ pro ποιεῖ-
ται Reiskius proponebat, item Ahlwardtus l. c. p. 270, Bern-
hardy, Bergk. idem Ahlwardtus p. 271 etiam τὸ πᾶν ποι-
εῖται scribi posse suspicabatur, Bothius cens. p. 107 δὲ πᾶν
ποιεῖται 'omnia sibi vindicat.' πάντα κεῖται Pet. Ald. Bas.
cf. Reisk. annot. l. 6 scr. εἰς χλευασμὸν ὑπονοστεῖ καὶ γέ-
λωτα. p. 675, l. 2 de his Archilochi versibus cf. Schneidew.
'beiträge' p. 90 sq. Bergk. Lyr. II 551. pro Λεωφίλου δ' ἀ-
κοίεται, codd. AB λεώφιλε δὲ ἄκουε, CD λεώφιλος δ' ἄκουε,
Nauckius: Λεώφιλος δὲ μακκοᾶ. adde Spengel. rhet. vol. III
p. IX. p. 676 fr. CCCV Fritzschio de Lenaeis mant. p. 16 ex
aliquo dramate satyrico videtur repetitum esse, in quo for-
tasse Dionysia parva vel Saturnalia depingebantur. ad satyri-
cam poesin haec nuper rettulerunt etiam Cobetus mnem. IV
144, Herw. p. 40. ipse Bergk. ad Tagenist. fr. XLI p. 1158
'nunc tamen, inquit, non putaverim ab antiquae comoediae
poeta istos versus profectos esse.' in adespotis trag. p. 705
locum his fecit Nauckius. Vs. 1 infra p. 121 et in min. ed.

scribendum suspicabatur Mein. sequente Nauckio:

κλίθητι καὶ πίωνμεν· οὐ καὶ σιτία

πάρεστιν; ὃ δύστηνε, μὴ σαντῶ φθόνει.

post *πάρεστιν* infra l. c. dele *ἡμῖν* Vs. 5 *ὑμνεῖτο δ' αἰσχωῶς* cum Petav. Reiskius. in min. ed. sic distinctum: *ὑμνεῖτο δ' αἰσχωῶς κλώνα πρὸς καλὸν δάφνης | ὁ Φοῖβος, οὐ προσφδά.* quod ib. p. XXII ita defendebam: 'Phoebus ut sit scellii vel alius cantiunculae nomen, ne sic quidem scripturae mutatione indigeamus: hoc autem dicit, turpiter canebatur Phoebus et immoderate; ut *προσφδά* dictum sit adverbialiter, de quo usu confer Lobeckium ad *Aiac.* p. 95. 155. 246. universa autem huius fragmenti oratio quum solenne quid et tragicum sonet, dorica postremi versus forma tolerari posse videtur.' *ἐξέκλαγξε* Reiskius, Fritzschius l. c., Bothius cens. p. 107, Nauckius. annot. l. 17 *τί καὶ κάθη; πίωνμεν· οὐ καὶ σιτία* etiam apud Fritzschiium. *τί κάθη σύ, παῖ; κῆ.* Herwerden. p. 677, 4 *ἐνάυλιον* (cf. infra p. 121), Reiskius: 'ianua extrema, inquit, non est *ἐνάυλιος* sed *αὔλειος* vel *αὔλεια*: neque *ὠθεῖν τὴν αὔλειον*, sed *κρούειν*, dicitur pro ianuam pulsare. quare conicio: *τὴν τε γ' ἀθλίαν ὠθῶν τις ἐξέκλαγξε σ. φ.* et misera concubina impulsiva [ut aut nutaret, aut caderet] clarum et sonorum edidit clangorem.' l. 6 cf. Cobet. mem. IV 260: 'non aliter, inquit, Graece dici potest quam *ἡ αὔλειος θύρα*, neque *θύρα* omitti potest et *αὔλιος* plane est barbarum.' adde ib. V p. 198. l. 8 Valck. opusc. I 377. fr. CCCVI annot. l. 3 *πειθαρχεῖν* adde infra p. 121. p. 678, 12 sequitur in min. ed.

351

'CCCVIII' (2, 148)

Plutarchus Pericl. c. 24: *ἐν δὲ ταῖς κωμωδίαις Ὀμφάλη νεά καὶ Δηιάνειρα καὶ πάλιν Ἥρα προσαγορεύεται* (Aspasia). cf. ad Cratin. 2, 148 sq. supra p. XL. fr. CCCIX l. 8 scr. p. 101 e: priore Athenaei loco Ptolemaei convivium commemoratur. l. 10 apud Cram. Anecd. Ox. II 239 13 *Λοίμια κτλ.* cf. Ranke de Hesych. p. 46 sq. ad imae pag. annot. cf. Etym. m. 555 54 Gaisf. l. 16 scr. Agam. 674. p. 679, 1 *καὶ τοῖς σπ.* fr. CCCX scriptum ed. min. ut annot. l. 17. 18 proposuerat Mein. fr. CCCXI (CCCXI^a) vs. 2 hodie cum Bedl.

ἀπέχω πάλιν (pro πάλαι) . . . τὴν χάριν. Vs. 3 Nauckius phil. VI 425 servato *ἔνεκεν* scribebat: *τούτου γὰρ αὐτὴν ἔνεκεν ὡς σὲ κατεθέμην.* attigit haec Cobetus V. L. 188.

annot. l. 3 utrobique 'vulgo ἀπέχω πάλαι φιλεῖν ἐπαλλάσσει χάριν.' p. 680 (311^b) l. 2 οἱ νέοι κωμῳδοί ap. Bk. l. 3. 4 πρεσβύτερος Κόδρον (pro Κρόνον) ap. Bk. cf. Choerob. (Et. m. 524 38) Cram. II 230 20. τυμβογέρων cf. Osann. Philem. p. 125. Nauck. Ar. Byz. p. 98. l. 7 hodie ita haec habent: ὑπὲρ τὰς ἐλάφους βεβιωκώς, ὑπὲρ τὰς κορώνας, ταῖς νύμφαις ἰσηλιξ, om. postremis. l. 10 scr. καινότερον τοῦ ἡλικιώτης. l. 13 Κρονοδαίμων et Κρονοθήκη, quae ed. min. h. l. habet, in maiore v. p. 665 (267).

fr. CCCXII l. 1. 2 ita ed. min. 'Poll. II 35: καὶ ἐψήσασθαι δὲ τὴν κόμην τὸ καταχρῶσαι ἔλεγον, καὶ τὴν κόμην ἠψήσατο, καὶ ἐφθῆν τὴν κόμην ξανθίζεσθαι. ita Bekkerus correxit cod. lectionem ἐφθῆν τὴν κόμην ξανθίζεσθαι.' cf. Bergk. Lyr. II p. 1075. l. 4 ὃν ἡ ἀρχαία (i. e. Arist. Eqq. 232) σκενοποιόν (dele ἐκάλει). l. 6 pro 'libri . . . σκενοποιούς' ser. 'cod. lung. σκηναίους οἱ παλαιοὶ ὠνόμασαν.' fr. CCCXIII τὰς μέντοι συνεστραμμένας μετὰ ῥύπον τρίχας ἢ κωμῳδία στόρθυγγας καλεῖ. compara Lob. path. el. 1, 140. quod sequitur p. 681, 2 Poll. II 33 παρακόμους Amphididis est, v. supra p. CXCII, 1. cf. CXCIV, 8. fr. CCCXIV Poll. II 42 etiam Bekkerus οἱ ποιηταὶ dedit. idem Pollux VI 9: καὶ ποτίκρανον δὲ οἱ κωμικοὶ τὸ προσκεφάλαιον ἢ τὸ ὑπηρέσιον. l. 6 v. infra p. 121: ἰλλώπτειν (ἰλλωπεῖν cod. A) ἐν τῇ κωμῳδίᾳ τὸ παραβλέπειν. fr. CCCXVI l. 4 Mein. ed. min. 'cfr. Helladius chrest. apud Photium bibl. p. 533 28: καὶ τὸν ὠλε . . . προφέρουσιν· ἢ δὲ συνήθεια διὰ τοῦ ᾱ. quae ita corrigo: καὶ τὸ ὠλέ[κρανον διὰ τοῦ ω] προφέρουσιν. ἢ δὲ συνήθεια διὰ τοῦ ὠ.' cf. 'zeitschr. f. d. alt.' 1849 p. 416 ubi: τὸ ὀλέκρανον διὰ τοῦ ὠ προφέρουσιν· ἢ δὲ συνήθεια διὰ τοῦ ὠ. l. 5 ἡτριαῖα: cf. Aristophan. 2, 1077 (3, 6). l. 6 scr. 176 l. 7 ἢ δὲ νέα κωμῳδία καὶ ὄστοθήκη καὶ ὄστοκόπον λέγει. Bk. fr. CCCXVII l. 1 τῶν νέων κωμῳδῶν τινες l. 4 ὁ γὰρ ἄψυχος ἰδιωτικόν, καὶ ὁ πτάκις σφόδρα κωμικόν: cf. Lob. path. proll. 507. l. 6

μοχθηρὸν γὰρ τὸ μεσοπέρδειν (Bk., al. μέσον πέρδειν: cod. A μέσον ἔρδειν) ἐν τῇ κωμῳδίᾳ σχῆμα παλαισματος. p. 682 (318) l. 5 ποδοστράβη ἢ τὰ στρέμματα κατευθύνουσα ἐν τῇ κωμ. l. 7 ἐκάλουν οἱ νέοι κωμῳδοὶ ἐν οἷς ἀπέσχαζον ἢ ἔσχαζον (cf. Lob. ῥηματ. 84. path. el. 1, 128): Herwerden p. 116 οἷς κατέσχαζον scribebat. fr. CCCXIX 'horum pleraque ad Pherecratis Ἀήρους et Aristophanis Thesmophoriazusas alteras spectant.' ed. min. fr. CCCXX l. 2 καὶ τὴν τοῦ τοιοῦτου γαστέρα φαγεσσωρῖτιν Bekkerus dedit. l. 4 scr. πυρῆνας l. 5 ἐν τῇ κωμῳδίᾳ, l. 9 addit ed. min. fr. CCCXX^a, Poll. VI 159: ἡ δὲ κωμῳδία καὶ συγκηδυστήν. fr. CCCXXI p. 683, 2 scr. VI 185: haec apud Bekk. Ita leguntur: χλιδαῖν. τὸ γὰρ θερμοεϋνεσθαι λέγει μὲν ἡ κωμῳδία πολλοχόθι, ἐμοὶ δὲ οὐκ ἀρέσκει. cod. F θερμοεϋνεσθαι, cod. lung. καὶ κυχλοιδιᾶν add., om. Parisini. cf. Lobeck. path. el. 1, 157: 'suspectum, inquit, habeo ... κυχλοιδιᾶν, quippe dissimile ceteris; ille fortasse χλιδαῖν scripsit.' fr. CCCXXII addit ed. min. fr. 389 (CCCXXII^a), Pollux VI 188: ἔταιριζόμενος (οὕτω γὰρ οἱ κωμικοὶ ὀνομάζουσι τὸν περὶ τὰς ἑταίρας ἔχοντα). fr. CCCXXIII l. 1—5: ἐπίρρημα, sive ἐπίρρημα (vel ἐπίρρημα Mein. ed. min.), ex scenico comoedorum apparatu, non ex dictione comica desumptum puto propter ipsius Pollucis IV 119 enarrationem et tragici σύματος oppositum. cf. de ἐμβάταις IV 115 et VII 91, item εἰπάρυφον Pollucis VII 46 cum IV 148. huius numeri in locum suffice aliam Pollucis annotationem IX 149: χλευαστής, χλευαστικός· ὁ γὰρ χλεῦαξ κωμωδικώτερος. ita cod. V Kühnii et Bekkerus, vulgo ὁ γὰρ χλεῦαξ, κωμωδικώτερος. (ex min. ed. p. XXIII). l. 7 scr. ibid. 132: φόρτακας κτλ. fr. CCCXXIV l. 4 κωμωδοδιδάσκαλοι ὀνόμαζον, τὸ ὄνομα B. ἦν, l. 8 ed. min. addit fr. 397, Polluc. VIII 81: Σκυρίαν δὲ δίκην ὀνομάζουσιν οἱ κωμωδοδιδάσκαλοι τὴν τραχίαν, ἣν οἱ φυγοδικούντες ἐσκήπτοντο εἰς Σκυρον ἢ εἰς Ἀῆμνον ἀποδημεῖν. p. 684, 1 scr. ἡ δὲ κωμῳδία καὶ ἐστῆς ἐλαίας εἶρηκε τῆς ἐν πόλει. cf. Aristoph. 2, 1217 (234). fr. CCCXXV l. 1 scr. X 123: l. 2 scr. architecti instrumenta fr. CCCXXVI annot. l. 12 cf. Bergk. Lyr. II 1046.

Schneidewin. 'beiträge' p. 92. fr. CCCXXVII vs. 2 Cobeti Ven. (p. 260 Geel.) οὐχ ὑγιαίνει δέσποτα εἰς: Val. οὐχ ὑγιαῖ δὲ τοσῶς ἐκ Vs. 3 Ven. γλυκύτατ' ἀνάπασις: Val. γλυκεία ἰνάπασις p. 685 vs. 4 Ven. καὶ τὰ τοιαῦτα· ἦν δὲ εἰς: Val. καὶ τὰ τοιαῦτα. ἦν δὲ ἐκ Vs. 5. 6 apud Cobetum ita cripli: πτωχὸν γενέσθαι μεταβολῇ μὲν, ἡδὺ δ' οὔ. | ὥστ' ἔχει πάντων ἐστὶ μεταβολῇ γλυκύ: — hac addita annotatione: Ven. ἡδὺ δ' οὔ. οὕτως οὐχὶ πάντων ἐστὶ. Val. ἡδὺ δ' οὔ. ὥστε οὐχὶ πάντων ἦ. Vs. 4 etiam min. ed. καὶ τᾶλλα ἢ τοιαῦτ' κτλ. Hermannus philol. II 134: καὶ τᾶλλα τὰ γε μαῦτα· τὸ δὲ σ' ἐκ πλουσίου | πτωχὸν γενέσθαι κτλ. haec apud Cobetum. Nauckius philol. V 527. VI 425: καὶ τᾶλλα ἰ τοιαῦτ'· ἦν δὲ ἡ δ' ἐκ πλουσίου | πτωχὸν γενέσθαι κτλ. annot. l. 2 προσυπακουστέον l. 14 haec Veneto cod. conpata. fr. CCCXXIX annot. l. 2 παιᾶνι τὴν Τροίαν προριμισάμεναι. fr. CCCXXX p. 686, 2 περὶ τινος ἀλαζόνος L 3 ᾠ πρὸς ἐκάστην l. 8 scr. XVII 165 l. 10 Ven. μέμια l. 15 'fortasse καὶ ναὶ κτλ.' cf. infra p. 121. Hermann. 'n. jen. allg. l. z.' 1842 p. 514. fr. CCCXXXI non est p. schol. Eqq. l. c. v. infra p. 121, sed hoc:

ὧ μόνου ὧτοι τῶν Ἑλλήνων.

Eustath. p. 1522 56: καὶ ὧτοι δὲ οἱ αὐτοὶ (οἱ εὐήθεις) ἀπὸ νέου μιμηλοῦ καὶ εὐεξαπατήτου, ὡς ἀλλαχοῦ σαφῶς δηνῶνται. διὸ καὶ ἡ κωμωδία σκώπτουσα τοὺς Ἀθηναίους ὧ μόνου ὧτοι τῶν Ἑλλήνων" ἔφη, λοιδοροῦσα ἐκείνους ε ῥᾶον ἀπατωμένους οἷς ἀκούουσιν. respicit Athenaeus co p. 121 citato. addit ed. min. p. 1259 fr. 489 Aelium Dionysium apud Eustath. p. 561 5: ὧτος, ὄρνειον ὃ περὶ τὰ ὧτα ρει πτερυγία. τοῦτο ἐπαινούμενον καὶ ἀντορχούμενον ἄσσερ ὃ νυκτικόραξ ἀλίσκεται, διὸ τοὺς χαίνους καὶ κενόξους ὧτους ἐκάλουν. plura v. ap. Nauck. Ar. Byz. p. 171. fr. CCCXXXII... CCCXXXV^b in min. ed. sunt CCCXXXI... CCCXXXV. fr. CCCXXXII cum Ravennate et Suidae cod. A ug. Fritzschius: καὶ ναῦλος ἡμῖν τῆς νεὼς ὀφείλειαι, Ran. p. 155 sq. 'ὃ insererem, inquit, scriberemque χά αῦλος, si opus esse videretur articulo.' fr. CCCXXXIII p. 87, 4 'Vulgo πῆ συγκεχωρησθαι κτλ.' l. 9 τοῖς τῶν ἀρ-

χαίων A. V. fr. CCCXXXIV scr. *Φοῖνιξ* 'vulgo abest quod addidit Hemst. ad Ar. Plat. p. 447 . . . *γίνουμαι* Heyn dedit e Gott.' Boeckh. fr. CCCXXXV^a scr. B 423: ad *κῆ* cf. Lob. *Ῥημ.* 297. fr. CCCXXXV^b annot. l. 2 *οὐχ ἑτέρων ἐ* *δμὲ ἐρχομένων κτλ.* est Lysiae fr. 130 Saupp. l. 3 *ἐνό* *γῆς καὶ ἔτ' ὀλίγα τραύματα ἐξόπισθεν ἔχων κτλ.* pro *ἔτ' ὀλίγα* Nauckius ed. min. p. XXIII. n. rhen. mus. VII 3^a philol. IV 359 scribebat *καὶ τὸ λεγόμενον:* cf. trag. fr. p. 7^a Prellero philol. III 522 scriptam videbatur: *Μένανδρος* *ἡ* *δρογύνη ἢ Κρητί.* "ὄλωλα τραύματ' ἐξόπισθ' ἔχων κτλ." p. 688 (336) annot. l. 4 apud Suidam: *ἀλλ' ἐπέσχε* *ε* *κῆως· δειλινὸς γὰρ ἤρξατο ἀλγεῖν.* fr. CCCXXXVII l. 3 *κ* *φῶς δέ' πεφηνγῶς* vel *γραφῶς πολλὰκις πεφηνγῶς* sc bendum conliciebat Saupp. Hyperid. fr. 44 collato Aesch Ctes. § 194. l. 8 Hist. crit. orat. p. XLV et Arnold. Scha feram in Schneidewini philol. I 188 sqq. 241. fr. CCCXXXVI apud Dindorf. schol. Aristid. p. 458. fr. CCCXXXVIII^b infra p. 121 sq. l. 3 *προσάπτηται* Bergk. Aristoph. I p. V. re dixit Bernays. n. rhen. mus. VIII 587. l. 4 *κατὰ ἐξαλλ* *γῆν ὡς τὸ "ὦ Βδεῦ δέσποτα."* v. Bernays. p. 588. 590. l. *Μῶμαξ* vel *Μίμαξ* *καλοῦμαι Μειδίας*, hoc probavit Di dorfus, alterum *βῶμαξ* suspicabatur esse. ad *Μίμαξ* cf. Berg l. c. fr. CCCXXXIX attigit Cobetus m. IV 305. annot. l. scr. IX 188 (p. 430 Bk.): *εἰ δὲ ὁ ἔλεος θεὸς ἐστὶ, καὶ* *φόβος* p. 689 fr. CCCXL est ap. Sextum XI 122 (p. 57^a l. 1 scr. *προειληφῶς* l. 10 iambographi: v. Mein. cholian gr. p. 174. Brink. philol. VI 69. Bergk. Lyr. II 1049. caet rum cf. *φρακῆ δὲ κᾶν χειμῶνι κᾶν θέρει φρακῆ:* Macar. V 71. fr. CCCXLI v. Steph. Byz. p. 174 5, *καὶ Βοιωτίδιον* *Βοιώτιος:* 'ἐκ Βοιωτίδος Gavelius. monet scriptor Βοιωτ διον, quod media producta dicitur, non ad Βοιωτός sed Βοιώτιος revocandum esse.' Mein. l. 2 scr. (872) l. 3 *κο* *λικοφάγες . . . "βοιωτιάζειν ἔμαθες."* fr. CCCXLII *καὶ* *κωμικὸν Ταρταρίτης.* fr. CCCXLIII^b Stob. 29 27: adsc trag. p. 720 N. p. 690 (344) vs. 2 *χρήσιμον* Vindob. CCCXLVI l. *παραπλήσιον πρᾶγμ' ἐστὶ κτλ.* Vs. 3 *ὅταν* *τύχωμεν:* 'malim δ' ἔχωμεν' Nauck. annot. l. 2 Theogor

sec vel Theophilo vindicari posse videbantur vol. IV p. XIII. [Nauck. trag. p. 626 (13) annot. [fr. CCCXLVII τὸν τῆ ἴσσι κτέ. hinc eximendum: v. Menandrea supra p. CCXCIII : DXXVIII]. fr. CCCXLVIII cf. mon. 95, Chaerem. p. 613 33). fr. CCCXLIX ὅταν γὰρ ἄλοχον κτλ. ad tragoediam referebat Cobetus mnem. IV 143: 'quatuor, inquit, sunt certidicia sermonis artificialis: comicus enim populari lingua debebat dicere: ὅταν γὰρ ἀνὴρ γυναῖκα ἀγγηται οἴκαδε vel εἰς τὴν οἰκίαν.' cf. Herwerd. p. 121 dissertationis, h. e. 'observ. litt. in fragm. comicor. Gr.' L. B. 1855. Vs. 3 Nauckio ad heodect. p. 626 ὁμοῦ δὲ τῆδ' ἔτ' εἰσομιζεται λαβῶν sufferere videbatur: cf. philol. IV 557. Meinekius in ed. Stobaei male, inquit, olim [poetae nomen] suspectavi.' p. 691 fr. CCL in min. ed. est quinque versuum: ab sexto versu nomen exorsus est fragm. Mein. CCCLI. atque ita in ed. Stob. Vs. 7 correctus iam in min. ed. scribentis error δώδεκα ita:

ἔσπειρα μὲν κριθῶν μεδίμνος εἴκοσιν,

ἰ κριθῶν cf. add. p. 122. Vs. 8 τούτων δ' ἀπέδωκεν in min. ed. et ad Stob. proponebat editor. Vs. 9 οἱ δ' ἔπεπ' ἐπιθήβαις ap. Stob. cum A. Vs. 10 σῆμα διατηρεῖ Vindob. in apud Stobaeum traditam lectionem ita emendavit Mein.

τὸ τῶν γυναικῶν ἔῆμα διατηρεῖ μόνον

"ὀνησιφόρα γένοιτο." τοῦτο γίνεται.

ὁ γὰρ φέρει νῦν οὗτος, εἰς ὄνος φέρει.

ἔῆμα, inquit, scripsi, nimirum ipsum illud quod sequitur ὀνησιφόρα γένοιτο, quod mulieres religiosae in ore gerebant; prores sunt quae critici de hoc loco commenti sunt.' p. 692,

cf. Dobraei adv. II 289: 'ter peccat, inquit, Bentleyus. mihi eum non legisse ἔῆμα. omen verterat Gesnerus.' l. 2 etiam mihi inferrent, l. 11 ὀνησιφόρα ita etiam Vindob.

[fr. CCCLI τηρεῖν μὲν κτλ. ex anonymorum numero in Titostrotrati fragmentis collocatum p. CCCXXVII. quod in maiore d. sequitur CCCLII, Philemonis est 4, 56 (69) cf. supra p. CCXXXVI]. fr. CCCLIII scr. Flor. XCVI 8, caetera delenda.

fr. CCCLIV . . . CCCLXXI in min. ed. sunt CCCLIII . . . CCCLXX. cum fr. CCCLV compara Men. 4, 96 (1, 5). fr. CCCLVI p. 693) scr. εὐστοχόν τι fr. CCCLVII ita habet:

ἐπηρραστικόν γέ τι

ταυτόματόν ἐστι τῷ βίῳ.

corrigere utramque edit. fr. CCCLVIII 1 ἐπισκοποῦσ' αἰεί nu-
per etiam Gaisf. proponerebat. annot. l. 3 tragici poetae: v.
Nauck. adesp. p. 718. fr. CCCLIX ὁ πολὺς] ὀπίπολὺς A.
ubi in marg. pro lemmate ἀναγενέους.' Gaisf. cf. ad Hermipp.
fr. I supra p. LXII. annot. l. 1 scr. Ecl. phys. I p. 238. ib.
apud Gaisf. Νικοφῶν editur. fr. CCCLX 1 Mein. nunc malit:
πᾶς τὸ (pro ὁ) καθ' ἑαυτὸν τεχνολογῶν θαυμάζεται, an-
not. l. 1: p. 696 ed. II Gaisf. fr. CCCLXI annot. l. 1 apud
Strab. p. 388 Cas. hodie ita legitur: ἐξ ἐκείνων ἔτι τῶν χρό-
νων, ἐξ ὧν εἰς τὴν προσαγορευθεῖσαν Μεγάλην πόλιν αἱ
πλεῖστα συναρκίσθησαν. νυνὶ δὲ καὶ αὐτὴ ἡ Μεγάλη πό-
λις τὸ τοῦ κωμικοῦ πέπονθε, καὶ "ἐρημία μεγάλη" σὺν
ἡ Μεγάλη πόλις" v. Kramerum. alterum Strabonis locum
(p. 738 C) infra p. 122 addidit Mein., unde de ipsa Megalo-
poli haec intellegenda esse discimus. etiam apud Eustathium
opusc. p. 305 76, οὐκ ἂν δέ τις ἐπ' αὐτῆς ἀφυῶς εἴποι,
καὶ ἐρημίαν μεγάλην εἶναι τὴν Μεγαλόπολιν, Nauckius
philol. V 554 legebat τὴν μεγάλην πόλιν. de verborum
compositione v. Lobeckium Phryn. 604. path. el. I 562. p.
694 (363) οἶνός μ' ἔπεισε κτλ. ap. Walz. VIII 739 (III p.
195 Speng.). Nauck. adesp. p. 727. latini poetae versum v.
infra p. 122 (Ribbeck. com. p. 106), Spengel. 'zeitschr. f. d.
alt.' 1834 p. 710. annot. l. 6 scr. 'idem fragm. C:' ib. l. 8
'inc. fragm. IV' l. 9: ὡς τὸ πρόσθε συγγνώμης τυχεῖν, v.
supra p. CCCXIV. p. 695, 1: 'persuasit nox, amor, vinum,
adulescentia.' l. 7 Carcinus: p. 621 Nauck. l. 18 incerti
poetae: adesp. p. 703 N. ad fr. CCCLXIV (CCCLXIII) ed.
min. 'obscura verba, inquit, non expedit, nec sufficit Bern-
hardy emendatio.' p. 696 (365) annot. l. 1 ἡ τινος ἐπι-
ρήθησαν. fr. CCCLXVI annot. l. 1 αἰτιατικῇ delebat Bern-
hardy II 2 1800. l. 2 in fine addit Suidas: φησὶν ὁ κωμι-
κός. unde apud Dindorfium in Aristophanicis erat fr. 714
afferunt V. D. gramm. Bk. p. 453 10: ἀσπαζόμεθα, καὶ σὺν
τῷ σ "ἀσπαζόμεσθ' ἐρετμά." correxit Mein. ad Men. reliq.
p. 160. fr. CCCLXVII adde Apostol. Leutsch. II p. 537: Μν-

CCCLXXXVIII^c

474

ychius: ὕν τετραστίακ κατασγὲν Σαλαμίνιος. cod. αμῆνιος. 'A. Nauckius ὕν τετραετήραν κατέφαγεν Σαλαμίνιος, in quibus de κατέφαγεν non dubitandum videtur. pro ραστίαν Soringius τεραστίαν, quod ferrem, si legeretur ρστίαν ὕκ.' Mein. ed. min. cf. coniecturae suae rationem dentem Nauckium 'allg. l. z. int.' 1847 p. 500 sqq. fr. 473 min. τουτὶ μὲν ἕδειν κτλ. v. infra p. 122. fr. CCCLXXXIX ὁς καππάριον ζῆς δυνάμενος πρὸς ἀνθίακ (ed. . fr. 474) v. add. p. 122 (scr. τὸ στιχίδιον τοῦτα). item fr. CXC (ed. min. fr. 475) μισθοῦ γὰρ ἀνθρώπων τις θρωπον φιλεῖ. 'videtur Menandri esse.' ed. min. infra 22 scr. ἐν τοῖς θεάτροις accesserunt in min. ed. haec fragmenta:

CCCXC^a

476

ἄτερος πρὸς τὸν ἕτερον

ὑπαλείφεται τὴν χεῖρὲ θ' ὑποκονίζεται.

arch. V. Romp. 53: ἐπεὶ δὲ ἀνεῖλεν ἡ τύχη τὰν ἔφεδρον ἀγκῶνας, εὐθὺς ἦν εἰπεῖν τὸ κωμικὸν ὡς Ἄτερος πρὸς . Cobelus V. L. 130 priora, ὡς ἄτερος πρὸς τὰν ἕτερον, archo dedit, reliqua Aristophane et Cratino digna censuit.

*CCCXC^b (2, 373)

477

arch. V. Perich. 16: τὴν δύναμιν αὐτοῦ . . . κακοήθως εμφαίνουσιν οἱ κωμικοί, Πεισιστρατίδας μὲν νέους ε περι αὐτὸν εταίρους καλοῦντες, αὐτὸν δ' ἀπομόσαι τυραννήσαι κελύοντες, ὡς ἀσυμμέτρου πρὸς δημοκρα- ν καὶ βαρυντέρας περι αὐτὸν οὔσης ὑπεροχῆς.

CCCXC^c

479

Μεγαρεῖς δὲ φεῦγε πάντας· εἰσὶ γὰρ πικροί.

e supra p. XIII. sequitur in min. ed. fr. 479, ἀποδέκται, id infra habemus p. 118 extr. deinde fr. 480 παράδει- ς, v. add. p. 124 (399), utrobique scr. Plut. de adul. et . p. 57 a. novum etiam hoc:

CCCXC^d

481

pro Sat. XXXII ed. Oehl. p. 128 e Nanio s. v. subducere: pro unus scilicet antiquorum hominum subductis superciliis am, χαμήσεις νοῦν ἔχων;" codd. ταμησιανον ἔχων.

Oehlerus *γαμήσω νούν ἔχων*. confer quae dixi in Bergkii anal. antiq. stud. 1845 p. 737. Mein. ed. min. cf. Men. 4, 88 (1, 1) οὐ γαμεῖς, ἄν νούν ἔχης. et hoc:

482

CCCXC^c

Pollux II 108: *γλωττογάστορες παρὰ τοῖς κωμικοῖς αἰ ἀπὸ τῆς γλώττης βιοῦντες*. cf. Arist. Av. 1702. fr. 493. 484. 485 v. infra fr. CCCXCVI—CCCXCVIII p. 123. 124, ubi ad fr. CCCXCVI l. 4 scr. *τὸν φυλὴν μὴ ἔχοντα*. in min. ed. ib. l. 6 'habeat παρημπολιμένον,' ad fr. CCCXCVIII mai. ed. l. 3 scr. *καρυάτιδες*, ad *ἔνστροφον cf. in editionibus annotata. additum in min. ed.:

486

CCCXC^f

'Pollux VII 69: τὸ δὲ ἄκναπτον ἰμάτιον ὄρεινὸν οἱ μέσοι κωμικοί, ὥσπερ εἰργασμένον τὸ ἐγναμμένον. pro εἰργασμένον scribendum videtur ὠργασμένον. ὄρεινὸν non expeditio.' Mein. ed. min. ibidem haec duo adiecit:

487

CCCXC^g

ὄκνεῖς λαλεῖν; οὕτω σφόδρ' εἰ τηθαλλαδοῦς;

Eustath. p. 971 39: *καὶ ὡς ὁ τηθαλλαδοῦς καὶ σκῶμμα ἐνηθείας ἔχει, ὡς τῶν ὑπὸ τοιαύταις τεθραμμένων εἰς ἐνθουσιαστικὴν ἐπιδιδόντων διὰ τὸ ἀνημέρον τῆς τροφῆς· διὸ καὶ ὁ εἰπὼν ἐρωτηματικῶς τὸ "ὄκνεῖς λαλεῖν; κτλ." ὀνειδίξασκε κέχρηται τῇ λέξει παιζῶν εἰς ἀνδροποδώδη τινά - καὶ οἷον γρασοτρειῆ. v. Lobeck. Phryn. 299. Fritzsche Ran. p. 324. Nauck. philol. I p. 360. Ar. Byz. p. 139 sqq. 'pro ἀνημέρον malim cum H. Stephano ἀνειμένον quam ἀμενηνὸν cum A. Nauckio.'* Mein. ed. min.

488

CCCXC^h (2, 187)

*ἦ δὲ προῦκαλεῖτό με
βαυβᾶν μετ' αὐτῆς.*

Eustath. p. 1761 27: *λέγει (Aristoph. gramm.) δὲ καὶ λαλεῖν παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ συρίζειν (fr. 954 Nauck., qui ἰβρίζειν), καὶ βαυβᾶν (Lob. ῥηματ. 326) τὸ κοιμᾶσθαι, οἷον "ἦ δὲ προῦκαλεῖτό με κτλ." 'non recte haec Dindorfium Sophocli tribuisse monuit A. Nauckius.'* Mein. ed. min. v. Nauck. philol. II p. 149. IV p. 542. Ar. Byz. p. 202. ad satyricam poesin nuper referebant Cobetus mn. IV 144 et ipse Na-

CCCLXXXVIII^c

474

sychius: ὕν τετραστίαν κατσαγὲν Σαλαμίνιος. cod. λαμήνιος. 'A. Nauckius ὕν τετραετήραν κατέφαγεν Σαλαμίνος, in quibus de κατέφαγεν non dubitandum videtur. pro τεραστίαν Sorpingius τεραστίαν, quod ferrem, si legeretur αστίαν ὕν.' Mein. ed. min. cf. coniecturae suae rationem dentem Nauckium 'allg. l. z. int.' 1847 p. 500 sqq. fr. 473 min. τουτὶ μὲν ἤδεικ κτλ. v. infra p. 122. fr. CCCLXXXIX ὁς καππάριον ζῆς δυνάμενος πρὸς ἀνθίακ (ed. . fr. 474) v. add. p. 122 (scr. τὸ στιχίδιον τοῦτο). item fr. CXC (ed. min. fr. 475) μισθοῦ γὰρ ἀνθρώπων τις θρωπον φιλεῖ. 'videtur Menandri esse.' ed. min. infra p. 22 scr. ἐν τοῖς θεάτραις accesserunt in min. ed. haec fragmenta:

CCCXC^a

476

ἄτερος πρὸς τὸν ἕτερον

ὑπαλείφεται τὸ χεῖρέ θ' ὑποκονίεται.

tarch. V. Romp. 53: ἐπεὶ δὲ ἀνεῖλεν ἡ τύχη τὰν ἔφεδρον ἰ ἀγῶνας, εὐθὺς ἦν εἰπεῖν τὸ κωμικὸν ὡς Ἄτερος πρὸς L. Cobelus V. L. 130 priora, ὡς ἄτερος πρὸς τὸν ἕταρον, tarcho dedit, reliqua Aristophane et Cratino digna censuit.

* CCCXC^b (2, 373)

477

tarch. V. Pericl. 16: τὴν δὴν αμιν αὐτοῦ . . . κακοήθως ρεμφαίνουσιν οἱ κωμικοί, Πεισιστρατίδας μὲν νέους ἰς περὶ αὐτὸν ἐταίρους καλοῦντες, αὐτὸν δ' ἀπομόσαι τυραννῆσαι κελεύοντες, ὡς ἀσυμμέτρου πρὸς δημοκρατίαν καὶ βαρυτέρας περὶ αὐτὸν οὔσης ὑπεροχῆς.

CCCXC^c

478

Μεγαρεῖς δὲ φεῦγε πάντας· εἰσὶ γὰρ πικροί.

le supra p. XIII. sequitur in min. ed. fr. 479, ἀποδέκται, ad infra habemus p. 118 extr. deinde fr. 480 παράδει- σς, v. add. p. 124 (399), utrobique scr. Plut. de adul. et i. p. 57 a. novum etiam hoc:

CCCXC^d

481

arro Sat. XXXII ed. Oehl. p. 128 e Nanio s. v. subducere: go unus scilicet antiquorum hominum subductis superciliis sam, χαμήσεις νοῦν ἔχων; codd. ταμησιανον ἔχων.

Oehlerus *γαμήσω νοῦν ἔχων*. confer quae dixi in Bergkii anal. antiq. stud. 1845 p. 737. Mein. ed. min. cf. Men. 4, 88 (1, 1) οὐ γαμῆεις, ἀν νοῦν ἔχης. et hoc:

482

CCCXC^c

Pollux II 108: *γλωττογάστορες* παρὰ τοῖς κωμικοῖς οἱ ἀπὸ τῆς γλώττης βιοῦντες. cf. Arist. Av. 1702. fr. 483. 484. 485 v. infra fr. CCCXCVI—CCCXCVIII p. 123. 124, ubi ad fr. CCCXCVI l. 4 scr. τὸν φυλὴν μὴ ἔχοντα. in min. ed. ib. l. 6 ‘habeat παρημπολιμένον,’ ad fr. CCCXCVIII mai. ed. l. 3 scr. καρνάτιδες, ad ἔνστροφον cf. in editionibus annotata. additum in min. ed.:

486

CCCXC^f

‘Pollux VII 69: τὸ δὲ ἄκναπτον ἰμάτιον ὀρεινὸν οἱ μέσοι κωμικοί, ὡσπερ εἰργασμένον τὸ ἐγναμμένον. pro εἰργασμένον scribendum videtur ὠργασμένον. ὀρεινὸν non expeditio.’ Mein. ed. min. ibidem haec duo adiecit:

487

CCCXC^g

ὄκνεῖς λαλεῖν; οὕτω σφόδρ’ εἰ τηθαλλαδοῦς;

Eustath. p. 971 39: καὶ ὡς ὁ τηθαλλαδοῦς καὶ σκῶμμα εὐηθείας ἔχει, ὡς τῶν ὑπὸ τοιαύταις τετραμμένων εἰς εὐηθείαν ἐπιδιδόντων διὰ τὸ ἀνημένον τῆς τροφῆς· διὸ καὶ ὁ εἰπὼν ἐρωτηματικῶς τὸ “ὄκνεῖς λαλεῖν; κτλ.” ὄνειδίζων κέχρηται τῇ λέξει παίζων εἰς ἀνδραποδώδη τινά - καὶ οἷον γραοτρεφῆ. v. Lobeck. Phryn. 299. Fritzsche Ran. p. 324. Nauck. philol. I p. 360. Ar. Byz. p. 139 sqq. ‘pro ἀνημένον malim cum H. Stephano ἀνειμένον quam ἀμενηνὸν cum A. Nauckio.’ Mein. ed. min.

488

CCCXC^h (2, 187)

ἦ δὲ προῦκαλεῖτό με

βαυβᾶν μετ’ αὐτῆς.

Eustath. p. 1761 27: λέγει (Aristoph. gramm.) δὲ καὶ λαπίζειν παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ συρίζειν (fr. 954 Nauck., qui ὑβρίζειν), καὶ βαυβᾶν (Lob. ῥηματ. 326) τὸ κοιμᾶσθαι, οἷον “ἦ δὲ προῦκαλεῖτό με κτλ.” ‘non recte haec Dindorfium Sophocli tribuisse monuit A. Nauckius.’ Mein. ed. min. v. Nauck. philol. II p. 149. IV p. 542. Ar. Byz. p. 202. ad satyricam poesin nuper referebant Cobetus mn. IV 144 et ipse Nau-

ckius adesp. p. 675 sq., ubi βανβᾶν μεθ' αὐτῆς. editionis minoris fr. 489, ὧ μόνου ὦτοι κτλ., supra habuimus ad 4, 686 (331) suppl. fr. CCCXCI infra p. 122, ὁ μὲν τις ἀμπέλους κτλ., in min. ed. est fr. 116, v. supra p. CCCXXXVI.

fr. CCCXCII μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ Κλέωνος κτλ., quod est fr. 490 min. ed., v. infra p. 123, ubi annot. l. 1 scr. 1304.

l. 2 τοῦ Κλέωνος εὐθέως ὑπερέβαλεν ὑπὲρ τ. 'Υ. l. 4 scr. Hist. cr. p. 190. fr. CCCXCIII, εἰτά μοι σκάπτων ἐρεῖ κτλ., infra p. 123, editio minor habet p. 1236. v. supra ad 4, 672 suppl. fr. CCCXCIV, οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκείνη κτλ., infra p. 123 sive min. ed. fr. 491. pro ταυτότητα Ven. Cobeti cod. habet προότητα, quod παρισότητα vel περισσότητα scribebat Nauckius. fr. CCCXCV infra p. 123 sive min. ed. fr. 492: ἔχει τελευτήν, ἥσπερ οὐνεκ' ἐγένετο. hunc vs. in codice F Aristotelis p. 194 30 εὐριπίδης ὁ ποιητής, in caeteris ὁ ποιητῆς scripsisse dicitur: cf. Nauck. trag. praef. p. X. fr. CCCXCVI. CCCXCVII. CCCXCVIII in min. ed. (cf. supra) sunt fr. 483. 484. 485, infra p. 123. 124 (ita corr. numerum pag. 241).

fr. CCCLXXXIX παράδεισος, infra p. 124, ed. min. fr. 480 est, v. supra. fr. CD [Phrygum memoria ed. min. ad Apollodori fr. 4, 451 relata: v. supra p. CCCXI et ad 4, 652 suppl.] hoc loco apponemus ex min. ed. p. 1260:

CD CDI

493. 496

Ὁ δρῶν τὰ τοῦ μέλλοντος οἴχεται φέρων.

Τόλμα τι, κινδύνευε, πράττ', ἀποτύχανε,

ἐπίτυχε· πάντα μᾶλλον ἢ σαυτὸν προσῶ.

Polybius XXXI. 21: γενομένων δὲ πάντων κατὰ τὸ συνταχθέν, λαβὼν ὁ Δημήτριος ἐπανέγνω. τὸ δὲ πιττάκιον περιεῖχε τὰς γνώμας ταύτας Ὁ δρῶν κτλ. primum versum fortasse tragici esse coniecit Nauckius adesp. p. 707. qui sequebatur (fr. 494) ἴσον φέρει νίξ, τοῖς δὲ τολμῶσιν πλέον, Euripidis Phoen. 726 (738) esse idem annotavit. postremo loco erat (fr. 496) Epicharmus versus: νῆφε καὶ μέμνησ' ἀπιστεῖν· ἄρθρα ταῦτα τῶν φρενῶν, quem pro exemplo posuit ed. min. ne caeteros quidem aliunde quam e scenicis poetis depromptos esse. sequuntur in eadem ed. haec ibidem:

CDII

γαστήρ ὄλον τὸ σῶμα, πανταχῇ βλέπων
ὄφθαλμός, ἔρπον τοῖς ὀδοῦσι θηρίον.

Plutarch. ad. el. am. p. 54b: οὕτως ἄπειρος ἦν κόλακος νομίζων τὰ ἰαμβεῖα ταυτὶ τῷ κάλακι μᾶλλον ἢ τῷ καρκίνῳ ("imo τῷ καρκίνῳ μᾶλλον ἢ τῷ κόλακι" Mein.) προσήκει Γαστήρ κτλ. haec, quae olim ex aenigmate quodam deriva- bam (ad Eupol. 2, 489), iam rectius ad comoediam referendū videntur. monuit nuper etiam Toepelius de Eup. Adul. p. 31 ed. min. cf. ib. p. XXIII. Bergk. Lyr. II p. 1033 (26).

CDIII

τί ποτ' ἐστὶ χλωρόν, ἀντιβολῶ, τὸ χρυσίον;
B. δέδοικ' ἐπιβουλευόμενον ὑπὸ πάντων ἀεί.

schol. Arist. Pluti v. 204: καὶ τις τῶν κωμικῶν φησι "ποτ' ἐστὶ κτλ." πρόχλωρον γὰρ δοκεῖ εἶναι. bene Hemsterhusius Diogenis attulit dictum, qui apud Laertium Diag. I 51 (corr. ed. min.) ἐρωτηθεὶς διὰ τί τὸ χρυσίον χλωρόν ἐστιν, ἔφη, "Ὅτι πολλοὺς ἔχει τοὺς ἐπιβουλεύοντας. respici Eust. p. 812 56: τὸ φηθῆναι ὠχρόν εἶναι τὸν χρυσοῦν διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν τοὺς ἐπιβουλεύοντας. haec in min. e annotavi. adiecit nuper Nauckius Boisson. anecd. III 469: διὰ τί τὸ χρυσίον ὠχρόν ἐστιν; ὅτι πολλοὺς ἐπιβούλους ἔχει." absoluto opere in min. ed. haec addita p. XXIII. XXIV:

CDIV

schol. Aesch. Pers. 933 (938): αὐλοὶ δὲ εἰσι Μαριανδυνὸν ἐπιτηδειότητα ἔχοντες εἰς τὰς θρηνηδίας. καὶ τὸ περιφερόμενον "αὐλεῖ Μαριανδυνοῖς καλάμοις κρούων Ἰαστί." a quae Meinekius: videntur haec, inquit, comici poetae esse qui scripsit opinor:

αὐλεῖ Μαριανδυνοῖς καλάμοις * (θρηνηδίαν)
κρούων Ἰαστί.

CDV

Apollonius synt. p. 4 15: ἀλλὰ καὶ συλλαβή, λέλεγες, πάμπαν. ἀλλὰ καὶ λέξις "Μῶσ' ἄγε Μῶσα λίγεια." "βαρὸν βαρὺς σύνοικος." priora cuius poetae sint satis constat alterum exemplum comici poetae esse videtur, in qua opinio- nem confirmavit eiusdem χρήσεως scriptura, quam Io. Siceliotus

apud Walzium rhet. vol. VI p. 338 servavit ἐπαναδιπλώσεως exemplum afferens hoc: βαρὺς σύνοικος, ὦ φίλοι, βαρὺς· addit Nauckius Phoebamm. Walz. VIII p. 516: ἡ δὲ ἐπιζευξίς τὸ αὐτὸ παρονομάζει συνημμένως, ὡς τὸ “Ἄρης Ἄρης βροτολοιγὲ μαιφόνε.” καὶ τὸ “βαρὺς βαρὺς σύνοικος.” idemque inter trag. adesp. recepit p. 656 ita scriptum: βαρὺς βαρὺς σύνοικος, ὦ φίλοι, βαρὺς.

CDVI—CDXVIII

501—513

Pollux II 109: οἱ δὲ κωμικοὶ καταγλωττίζειν ἐν φιλήματι καὶ καταγλωττισμός, καὶ ἐπιγλωττωμένων ὄλον λοιδορουμένων, καὶ παλίγλωσσον τὸν δύσφημον, καὶ οὐκ ἐπιγλωττήσομαι ἤγουν οὐ λοιδορήσομαι. ib. 168: καὶ ὑπεγιάστριζε τὸ ἐχόρατzen ἢ κωμωδία. ib. 184: λισπόπυγοι, ἐφ’ ᾧ μάλιστα Ἀθηναῖοι κωμωδοῦνται. cf. Mein. ad Plat. com. 2, 680. Ed. Müller. in ‘zeitschr. f. d. alt.’ 1845 p. 390. III 74: φανλοτάτη δὲ καὶ ἡ παρὰ τοῖς νέοις κωμωδοῖς ἀπφία καὶ ἀπφίον καὶ ἀπφάριον, νέας δεσποτίας ὑποκορίσματα. VI 189: μισητὸν μέντοι τὸν τοιοῦτον αἱ κωμικοὶ καλοῦσι. καὶ μισητὴν τὴν μάχλον. VII 8: ἐν δὲ τῇ κωμωδίᾳ ὁ πώλης ὡσπερ καὶ ὁ πρατίας εἴρηται.

X 22: Ποσειδίππος - ἐν Γαλάτῃ φησί-. παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς τούτοις καὶ ἀντίκλειδες εἴρηται· παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει -κατάκλειδες-. ib. 39: τὰ μὲν οἷν τυλεῖα καὶ τὰ κνέφαλλα οὐ μόνον παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἔστιν-.

96: τὰ-δημιόπρατα οὐ μόνον τοῖνομα παρ’ Ἀριστοφάνει-, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις κωμικοδιδασκάλοις.

127: καὶ πτερὸν δὲ τὸ σκιάδιον οἱ κωμικοδοποιοὶ καλοῦσιν. cf. Mein. ad Strattid. 2, 786. habes minoris editionis additamenta: ad quae utrique editioni haec addantur:

CDXIX

514

Dio Chrys. XXXIII p. 31: εἶτα ἐξέρων μέχρι τῶν παρεῖων· οὐδὲ τοῦτό πω δεινόν· ἀλλ’ ὅμως ὁ κωμικός καὶ τοῦτον ἐκέλευσε κατακαίειν “ἐπὶ φαλήτων συγκίνων ἐκκαίδεκα.” indicavit Nauck. phil. IV 360. ad Demos Eupolidis haec referri posse videbantur Meinekio, v. 2, 469 sq.

CDXX

515

Aristides vol. II p. 133 Dind. εἰ δὲ δεῖ καὶ μῦθον λέγειν,

ἐπ' αὐτὸν τὸν κ. τ. λ. ἐπὶ μεγάλων καὶ ἀναντιρρήτων καὶ
μεγάλῃ ἰσχύϊ ἐχόντων.

527

CDXXXII

νῦν δὲ σωθεῖν ἵνα

διδάγματα ἢ μοι ταῦτα τοῦ λοιποῦ χρόνου.

Coisl. prov. 353 apud Leutsch. ad Diogen. VI 90: νῦν σωθεῖν ἵνα ἢ μοι διδάγματα ταῦτα τοῦ λοιποῦ χρόνου: πρὸς τὸν μῦθον εἴρηται τοῦτο τῆς μανθανούσης χελώνης ἵπτασθαι παρὰ τοῦ αἵτου καὶ πεσοῦσης· ὅμοιον τῷ "ἔρχεσθαι δὲ τε νῆπιος ἔγνω." Meinekius ad Theocr. p. 457: 'quis munitus, inquit, dubitet quin haec comici poetae verba sint scribenda,' ut supra correxit. cf. Suidas: νῦν σωθεῖν, ἵνα μοι διδάγμα τοῦτο τοῦ λοιποῦ χρόνου, ubi Bernh. σωθεῖν δὲ νῦν, ἵνα ἢ διδάγμα τοῦτο τοῦ λ. χρ. comparato Mendro v. supra p. CCXLIII. 'aliorum conatus protulit Knoch. Babr. p. 176.' adde Lachm. Babr. p. X.

528

CDXXXIII

ἢ γλῶττι ἀνέγνωχ', ἢ δὲ φρενὶ οὐ μανθάνει.

ἐπὶ τῶν ἀμαθῶν. append. Gott. II 100. Macar. IV 36, 1 Leutschius: 'fluxit . . versus, inquit, sine dubio e comoedia.

529

CDXXXIV

πᾶς ἐστὶ δούλῳ δεσπότης μονοσύλλαβος.

Demetr. de eloc. c. VII: καὶ τὸ μὲν ἐπιτάσσειν σύντομα καὶ βραχύ, καὶ πᾶς δεσπότης δούλῳ μονοσύλλαβος, τὸ ἰκτενεῖν μακρὸν καὶ τὸ ὀδύρεσθαι. anon. ap. Walz. I p. 64: καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις εἴρηται· πᾶς δεσπότης δούλῳ μονοσύλλαβος. Max. Plan. ib. V p. 366, ubi π. δ. δ. μνοσύλλαβον. adde Apostol. XIV 9 Leutsch. senarium composuit Spengel. art. scr. p. 104, ad comoediam referebat Nauwiderm indicavit haec fragm.:

530

CDXXXV

ὅστις ἐπὶ δεῖπνον ὄψε κληθεῖς ἔρχεται,

ἢ χαλός ἐστιν ἢ οὐ δίδωσι συμβολάς.

schol. Theocr. VII 24: οἱ γὰρ κεκλημένοι σπεύδουσιν. ἐπὶ δὲ τῶν βραδυνόντων παροιμία "ὅστις ἐπὶ δεῖπνον κληθεῖς ὄψε κληθεῖς Dübneri cod. L 'ut correxerat Erasmus. legebatur κληθεῖς ὄψε.' vide Mein. ad Men. rell. p. 129. com.

: Plat. sympos. p. 726 B; Apollon. syntax. p. 106: καὶ ὡς ᾧ "ὄστις ἐπὶ δεῖπνον ὀψὲ κληθεῖς ἔρχεται." Leutsch. om. II p. 577.

CDXXXVI

531

as I 189: ἀνδρὲ πεινῶντι κλέπτειν ἔστ' ἀναγ-
ως ἔχον: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης τι ποιούντων. Macar. II
'versus trochaicus. leg. ἀνδρὶ γὰρ πεινῶντι κλ. ex co-
quodam.' Bura.

CDXXXVII. CDXXXVIII

532. 533

ius p. 358 1: οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἐστν καὶ ἀνὴρ.
Iuid. I p. 874. II p. 731. Eustath. p. 455 40. Apostol. II
7 L. (v. ib. vol. I p. 442). Diogen. IV 1. Macar. III 12:
ἡ στρατηγεῖ καὶ γυνὴ στρατεύεται: ἐπὶ τῶν
κδόξων (δειλῶν Diogen.). duo proverbialia, γυνὴ στρα-
εῖ καὶ γυνὴ στρατεύεται, hoc modo coniungebat
k. caeterum v. Leutsch. I p. 233. II p. 107.

CDXXXIX

534

ius p. 390 22: παράστασις: ἡ διδομένη δραχμὴ ὑπὲρ
εἰσαχθῆναι τὴν δίκην "ἄνδρες Ἑλλήνων ἄριστοι
εβαλεῖν παράστασιν." ad comoediam referebat Nauck.
II. VI 425.

CDXL—CDXLII

535—537

iens Alex. paed. III p. 274 P. ὁ ἵππος αὐτοῦ πεντεκαί-
: ταλάντων ἐστὶν ἄξιος ἢ τὸ χωρίον ἢ ὁ οἰκέτης ἢ τὸ
ιον, αὐτὸς δὲ χαλκῶν τιμιώτερος τριῶν: ita
in comoedia scripta fuisse opinabatur Nauck. phil. IV
9, vulgō χαλκῶν ἐστὶ τ. τ. idem ib. p. 253 P.: πόρνη δὲ
αὐτῆς καὶ μοιχαλὶς τῆς ψυχῆς κατεῖληφε τὸ ἄδυνον
ε ἀληθινὸν θηρίον ἐλεγχθήσεται ψιμυθίῳ πίθηκος
ετριμμένος, quae et ipsa ex comoedia repetebat Nauck.

idem p. 244: οὐκ ἴσασι τὸ πλημμέλημα οἷόν ἐστι
ιὰ ἑαυταῖς περιθεῖσαι πλούσια μυρία· καθάπερ καὶ
ρὰ τοῖς βαρβάροις | φασὶν δεδέσθαι τοὺς κα-
ργους χρυσίῳ." vix versus hi esse videbantur Klotzio.
k. ius annotavit Dion. Chrys. or. LXXIX 3. Suid. v. Καί-
'intpp. Herodoti III 23.' Bernh.

538

CDXLIII

Demetr. de eloc. c. 126: διὰ τοῦτο δὲ μάλιστα καὶ μωδοποιοὶ χρῶνται αὐτῇ (i. e. τῇ ὑπερβολῇ), ὅτι ἀδυνάτου ἐφέλκονται τὸ γελοῖον, ὥσπερ ἐπὶ τῶν τῆς ἀπληστίας ὑπερβαλλόμενός τις ἔφη, ὅτι πεδί χεζον ὄλα, καὶ ὅτι βοῦς ἐν ταῖς γνάθους ἔι apposuit Nauckius comparato c. 161: ἐκ δὲ ὑπερβολῶν μάλιστα αἱ ἐν ταῖς κωμωδίαις, πᾶσα δὲ ὑπερβολή τος, ὡς Ἀριστοφάνης (Ach. 85) ἐπὶ τῆς ἀπληστὶ Περσῶν φησιν ὅτι ὤπτουν (ὤπτων) βοῦς κριβανίτ ἄρτων· ἐπὶ δὲ τῶν Θρακῶν ἕτερος, ὅτι Μηδόκης σιλεύς βοῦν ἔφερεν ὄλον ἐν γνάθῳ. cf. cor apud Athenaeum eclogas IV p. 130 sq.

539

CDXLIV

M. Antonin. V 12: πρόιθι οὖν καὶ ἐρώτα, εἰ τιμητ ἀγαθὰ ὑποληπτέον τὰ τοιαῦτα, ὧν προεπινοηθένι κείως ἂν ἐπιφέροίτο τὸ τὸν κεκτημένον αὐτὰ ὑπὸ πορίας οὐκ ἔχειν ὅποι χέση. comici haec esse ipse supra indicavit, versum latere suspicatur Nauckius hui ἐπ' εὐπορίας γὰρ οὐκ ἔχεις ὅποι χέσης. cf. p. LX

540

CDXLV

Theophylacti epist. 29 p. 48 Boiss. περισκιρτῶσιν α ἐπὶ ταῖς εὐτυχίαις ὥσπερ γηθόμενοι· πεπαύμεθα μαχόμενοι “δυσνονθετήτῳ θηρίῳ καὶ δυσκόλῳ dicavit Nauck. phil. V 558, idem annotavit Isidor. P 89 p. 460 D: τῷ δυσνονθετήτῳ θηρίῳ μαχόμενος τῇ Procopii epist. 80 Maii class. auct. IV p. 258: πενίαν φέρεις ἐμοὶ καὶ θηρίον ἐξωλέστατον εἶναί σοι τὸ δοκεῖ. cf. supra ad Men. suppl. p. CCXCI.

541

CDXLVI

πλέον δυοῖν σοι χοινίκων ὁ δεσπότης
παρέχει.

Choerob. p. 312 6: χοῖνιξ χοίνικος πανταχοῦ συστέ. ἔ, ὄλον (Od. τ 27) “ὅστις ἐμῆς γε | χοίνικος ἄπτει πτηται), καὶ πάλιν “πλέον δυοῖν σοι (σε Ven.) χοι δεσπότης | παρέχει”. comico anonymo ascripsit Gai vol. III p. 217.

CDXLVII

542

clis et Philagrii *Φιλόγελως* p. 314 Boisson. *λιμόξηρος*
δίας ἱποκριτῆς τὸν ἀγωνοθέτην πρὸ τοῦ εἰσελθεῖν
ὄν ἤτει. τοῦ δὲ ἐπιζητοῦντος διὰ τί προαριστήσασαι
ἢ ἔφη “μὴ ἐπιπροκοῦντες λέγωμεν· ἠρίστησα,
ἢν Ἄρτεμιν, | μάλ’ ἠδέως.” Cobetus mnem. IV 104:
 trige, inquit: Ἔνα μὴ ἐπιπροκῶν λέγω·

ἔγὼ μὲν ἠρίστησα, νῆ τὴν Ἄρτεμιν,
 μάλ’ ἠδέως.’

CDXLVIII

543

οὔτος πατὴρ τοῦ παιδός· εἰ γὰρ ὤφελεν.

Voss. a p. 26 50 (Gaisf. p. 66): ἔστι γὰρ εἰ δ σημαί-
 ῃ εἶθε· οὔτος πατὴρ τοῦ παιδός· εἰ γὰρ ὤφει-
 ῃ aliis om. prioribus, οὔτος πατὴρ τοῦ παιδός, haec
 abentur, εἰ γὰρ ὤφελεν. indicavit W. Ribbeck.

CDXLIX

544

les vol. I p. 524 Dind. ἔτι δ’ αὐτοῦ μέλλοντος ἔρειν
περβολὴν ὑπολαβὼν ὁ Κοδραῖτος, ἀλλ’ ἢ τὸ τῆς πα-
ρας, ἔφη, ἔρεις, ἢ τοιαύτην χρῆ γαμεῖν ἢ μὴ γαμεῖν; ubi
trius: ‘est Menandri, inquit, ni fallor, versus ἢ γὰρ
την’ κτλ. Cobetus mnem. IV 246: ‘viden, inquit; comi-
 lixisse:

ἦτοι τοιαύτην χρῆ γαμεῖν ἢ μὴ γαμεῖν.’

CDL

545

gnomol. Ritschl. p. V 27: ἔδει γὰρ ἡμᾶς τῷ θεῷ
ν ὅταν | γυνὴ κατορίττηται τάφῳ, οὐχ ὅταν
ν. ad quae Ritschl. p. VII: ‘senarii, inquit, e comoedia
ut videtur,’ idemque etiam haec, οὐχ ὅταν· γαμῆ, co-
 ledit. Nauckius priora tantum huic fragmento vindicabat.
 annotavit fragm. hoc:

CDLI

546

prii epist. 76 apud Maium class. auct. IV p. 255: *ἔάλως*
ἢ ὅμως ὡ βέλτιστε ὀψέ ποτε τὰ τῶν ἐρώντων
ἰάνεις τοξείματα.

CDLII

547

mii Tiber. c. 53: nurum Agrippinam post mortem mariti
 is quiddam questam manu adprehendit; graecoque veris
 . Gr. Vol. V.

si non dominaris, inquit, filiola, iniuriam te accipere emas?' Meinekius haec ita composuit:

εἰ μὴ κρατεῖς. θυγάτριον. ἀδικεῖσθαι δοκεῖς:

546 - 551

CDLIII - CDLVI

περὶ μεγάλων (γὰρ) πραγμάτων σκοπομένοις
εἰνουσάτη σύμβουλος ἢ παρησία.

Παρησίαν δὲ παντὸς ὤνου χρυσίου.

Ὁ (δὲ) βίος ἔστ' ἀλαζονείας δεόμενος.

Φύσιν ἔχειν ἄριστόν ἐστι, δεύτερον δὲ (μανθάνου
servati sunt priores tres versus apud Io. Damasc. p. 716
23 ed. II Gaisf. indicavit Meinekius, qui vs. 1 γὰρ addit
σκοπομένοις pro σκοπουμένη (σκοπουμένη) scripsit.
ib. legitur p. 696 om. δέ, quod addidit Mein. Vs. 5 i
728: hunc addito μανθάνειν supplevit Meinekius, ad sen-
tiam comparans Eupol. 2, 457 (4).

552

CDLVII

Clitonymus apud Plut. de fluv. c. III 4 (Mülleri hist. fr.
367): ἐκ δὲ τοῦ ρεύσαντος (Οἰρπhei) αἵματος ἀνεφάνη
τάνη Κιθάρα καλουμένη. τῶν δὲ Διονυσίων τελοῦν
αὕτη κιθάρας ἀναδίδωσιν ἦχον· οἱ δ' ἐγχώριοι νεβρ
περιβεβλημένοι καὶ θύρσους κρατοῦντες ὕμνον ᾄδοι
"καὶ τότε φρονήσεις, ὅταν ἔσῃ μάτην φρονι
Hauptius μὴ τότε φρονήσης. alligit hunc versum ad l
reliq. p. 205 Meinekius de ἐὰν sim. futuro iunctis dic
indicante Nauckio. possis et hic ἂν γένη μάτην φρο
Nauckius etiam haec annotavit:

553

CDLVIII

Lucian. Asin. II p. 586: καὶ ὀλίγον ἐκπεριελθὼν ἐκ
τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου "παλινδρομησαι μάλλον
κακῶς δραμεῖν."

554

CDLIX

Liban. epist. 254: ἔπειτα ἐν ταῖς φοραῖς "μὴ μεῖζον ἔσῃ
τῆς νεῶς τὸ φορτίον." μηδ' ὁ μὲν παρῶν καὶ πλοῦσι
ἦττον, ὁ δὲ ἀπῶν, εἰ καὶ μὴ πλουτεῖ, φερέτω πλέον.

555

CDLX

Clemens Alex. protr. p. 35 P. ἐνταῦθα δὴ τὸ παροιμιώδ
ἐπιφθόνευσθαι ἀρμόττει. "παιτὴρ ἀνουθέτητος παῖδα καὶ"

ἴ." Nauckius n. rhen. mus. VI 470 (philol. IV 358):
 υθέτητος παῖδα νοθετεῖ πατήρ, comici an tra-
 sit versus incertum relinquit.

CDLXI

556

anus p. 336 σκία: τὸ μεταξὺ τῶν τερότων καὶ τοῦ
 ἴλου. ὡς Πετρώνιος ἐν κάρη φησίν, αἰγάδες ὑπέκνεον
 ἰπέκνιον). καὶ πάλαι "τὰ σχήματα εὐθὺς ἰδῶν καὶ
 ἴτα." haec, utcumque corrupta et lacunosa sunt, Nauckius
 moediam pertinere opinabatur 'allg. l. z. int.' 1847 p. 499,
 rtasse scribenda: τὰ σχήματ' εὐθὺς εἰσιδῶν καὶ
 κίτη. 'priora, inquit, non expedio.' Archilochea quae
 intur v. ap. Bergk. Lyr. II 565.

CDLXII

557

onius de synt. p. 70 24 sqq. εἰς τὸ γίνεσθαι οἶν ἢ γε-
 χι ἢ πρόσταξις γίνεται. ἀποφασκομένη ἀπὸ τῆς τοῦ
 οντος ἐννοίας, εἰς μὲν παράτασιν "σκαπτέτω τὰς
 ἔλους," εἰς δὲ συντελείωσιν "σκαψάτω τὰς ἀμπέ-
 ." etiam haec comicorum adespotis assignavit Nauckius.

CDLXIII

558

n. Bk. p. 465 8, αὐτοβοῶς ὁμοιος ὦν τῷ δε: Ἄτ-
 ; πᾶν συμπλέκεται. σημαίνει δὲ οἶον αὐτὸς ἑαυτῷ
 ορεῖς κερραγῶς ὁμοιος εἶναι τῷ δε. idem Suidas I p. 384.
 ol. p. 319 L. Cobetus V. L. 259: 'emenda, inquit, αὐτὸς
 quod iocose comicus nescio quis effinxit ex proverbio
 βοῶ.' de quo annotatur Kühn. ad Polluc. VIII prooem.

CDLXIV

559

des I p. 321 Dind. ἔθος τοῖς πλέουσι καὶ ὁδοιποροῦ-
 ὑχὰς ποιεῖσθαι καθ' ὧν ἂν ἕκαστος ἐπινοῇ. ποιητῆς
 οῦν ἤδη τις εἶπε σκώψας εὐξασθαι κατὰ χρυσό-
 λιβανωτοῦ. Cobetus mnem. IV 277: 'mireris, inquit,
 ium, eruditorum lepidissimum, non animadvertisse poe-
 αὔρον χρυσόκερων per iocum in χρυσόκερων λιβανωτόν
 rtisse.'

CDLXV

560

lianus περὶ ἀκυρολογίας p. 267 (Boisson. anecd. III):
 ἢ φωλεὸς ἐπὶ τῶν ἔρπετῶν ζώων τάσσεται, κοίτη ἐπὶ
 ὕπων-. ὁ γοῦν λέγων νοσσιὰν (νοτιὰν?) τέκνων

ἀκυρολογεῖ. ex comoedia petitum videbatur Nauckio: idem proposuit Ammon. p. 145, ubi νοσσιὰν τῶν τέκνων, item Et. Gud p. 560 31.

561

CDLXVI

Herodian. π. διχρόνων p. 344 Lehrs. σημειοῖμεθα — ἔχοντι φύσει μακρὰν τὴν παραλήγουσαν καὶ συστέλλοντα τὸ α εἰς δὲ ταῦτα κύρια ὀνόματα, καὶ τὸ σαῦσαξ, φασὶ δ εἶναι τοῦτο ὅσπερον. ad σαῦσαξ Lehrs. haec annotavit 'sic A et B, item regg. Herm., D σάνσαξ, Draco p. 19: σαύταξ ἢ σαύσαξ. apud Choerob. p. 305 20 (Lasc.) εἰ σαῦσαξ φασηλοειδὲς ὅσπεριον, fortasse rectius: v. Lob. (parall. p. 276). certe σαυσακας (scribitur ibi σαυσάκας) Hesych. aliter explicat τυροὺς ἀπαλοὺς, εὐτρόφους, καὶ δοκοῦσι δὲ οὗτοι εὐεπιφόρους ποιεῖν πρὸς συνουσίαν. quamquam fieri potest, ut hoc cibi genus apud comicum, ubi inventum erat (videtur enim ex comico), ab aliis aliter explicaretur.

562

CDLXVII

Cicero ad Att. XVI 15 3: 'Leptae litterarum exemplum tibi misi, ex quo mihi videtur στρατύλλαξ ille deiectus de gradu.' indicavit Meinekius. vide quae de h. l. disputavit Ritschellius in d. schol. Bonn. 1856 aest. p. III sq.

563—571

CDLXVIII — CDLXXV

Hesychius: ἀγροῦ πλέων. ἀγροικίας πλήρης. ubi annotatur Catullianum (36 19) 'pleni ruris et inficelitarum.' ἀποφθάρηθί μου. ἀπαλλάγηθί μου. ἀρραβῶνα Σίφριον διαβεβλημένον. ὡς τῶν Σιφνίων ἀσελγῶν ὄντων. *γλῶσσαν (γλῶτταν) οὐκ ἐμπήξεται. οὐκ ἂν διαφάγοιτο, οὐκ ἂν γεύσοιτο. ἐνόρηχην λαόν. τὸν ἐπὶ ἤβης. ἀφ' οὗ κατὸ ὄρηχδόν. ἰναιδαμῶς. ἐναντίον τῶ οὐδαμῶς. τρυμαλίτις. Ἀφροδίτη. χιαστὶ τίλλειν. ὡς τῶν Χίων καταγόντων καὶ παρατιλλομένων. haec omnia comoediae ascribat Nauckius.

571—574

CDLXXVI CDLXXIX

Hesychius: βοῦς ἐν πόλει. χαλκοῦς. ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀνατεθείς. [ἐπὶ τῶν θανμαζομένων paroemiographi]. ex comoedia ductum videbatur Bergkio 'zeitschr. f. d. alt.' 1845 p. 980. cf Mein. in Athen. exerc. I p. 29. Leutsch. paroem. II p. 63 sq

idem *Οἰώνιχον. μουσεῖον. τοῦτο δὲ Οἰωνίχου φησὶ μουσεῖον εἶναι.* Bergkiius comin. p. 231: 'certe scribendum, inquit, *Οἰωνίχου μουσεῖον*, qua quidem appellatione comicus aliquis poeta lasciva Oeonichi carmina notavisse videtur.' cf. supra p. XLVI. idem *Ταναγραίων φωνὴν κήτει ὁμοιότητα.* Ἐφορος λέγει εἶναι τινα ἐν Τανάγρα παχύτατον, ὃς ἐλέγετο *Κητεὺς.* Mein. in Ath. sp. II p. 25: 'quorum verborum priora, inquit, ita corrigenda videntur *Ταναγραίω φωνὴν Κητεῖ ὁμοιότητας*, vel si comici poetae verba sunt, *Κητεῖ προσόμοιος.* fuit igitur Ceteus praedives quidam Tanagraeus idemque corporis obesitate insignis.' idem ib. nomen Athenaeo restitutum, v. supra p. LXIII. idem *φάσακες. συκοφάνται*, e comoedia annotavit Passovius.

CDLXXX -- CDLXXXIII

575-578

Phryn. Bekk. p. 70 5, *φορμοκοιτεῖν: τὸ ἐπὶ φορμοῦ καθεῖδεν . . . τάττεται ἐπὶ λυπρῶς καὶ κακῶς κοιμωμένων, οὐκ ἐχόντων κνάφαλλον.* comici poetae hoc verbum Meinekio videbatur ad Chionid. 2, 5 (1). Nauckius etiam haec ex comica dictione repelebat: Phryn. 67 20, *Ὑπερθεμιστοκλήης: καινοτάτη ἢ φωνή. σημαίνει οἶον ὑπὲρ Θεμιστοκλέα τῇ σοφίᾳ. ὁμοιον Ὑπερπερικλήης καὶ Ὑπερσωκράτης καὶ εἴ τι τοιοῦτον. ἀλλὰ καπὶ τοῦναντίον Ὑπερσευρύβατος ὁ ὑπερβάλλων Εὐρύβατον πονηρίᾳ.* idem 63 14, *σωρὸν κρεῶν: εἰς ἀνόητόν τινα καὶ μηδὲν ἄλλο ἢ σάρκας ἔχοντα.*

CDLXXXIV. CDLXXXV

579. 581

Photius p. 202 9, *λαιλαι: κατὰ ἀποκοπὴν ἐπὶ τῆς αἰσχρολογίας.* idem p. 204 14, *λακκοσκαπέροδαν: ἀντὶ τοῦ λακκόπρωκτον ἢ μέγαν σκάπεροδον.* utrumque attulit Nauckius.

CDLXXXVI

581

Eustathius p. 862 43: *ὁ δὲ τοιοῦτος ἀνὴρ καὶ ἄστυτος ἐλέγετο, καθὰ καὶ "οἶκος ἄστυτος"* (Xenarch. 3, 614) *ὁ μὴ ἔχων ἄνδρα, ὃς ἔχει ἂν λέγειν τὸ "στύομαι τριέμβολον"* (Av. 1256), *ἀλλὰ μᾶλλον τὸ "Ἀστυάναξ γέγονα."* idem p. 849 54: *ὁ κατὰ τοὺς παλαιούς εἰπεῖν ἄστυτος γέρον ἢ Ἀστυάναξ, ὃς δηλαδὴ οὐκ εἶχε στύεσθαι τριέμβολον.* p. 656 extr. *εἰ καὶ τις παλαιὸς παίζων κωμικώτερον ἔτερω λόγῳ Ἀστυάνακτα ἑαυτὸν ἔφη που ὡς μὴ στύοντα.* adde p. 1283 25. debentur haec Nauckio Ar. Byz. p. 168.

582

CDLXXXVII

Pollux VIII 121 de Atheniensium iudiciis agens: τὸ Μητίχ κάλλιον, οὗ μνημονεύει Ἀνδροτίων. . . τὸ δὲ Μητίχου διαστήριον μέγα, οὕτω κληθὲν ἀπὸ ἀρχιτέκτονος Μητίχου.
Bergkium, qui comm. p. 18: 'scribo, inquit, τὸ Μητίχου καλλι

583

CDLXXXVIII

χαλεπὸν γενέσθαι λιμὸν ἐπὶ τῷ δράγματι.

Iulian. misop. p. 369 B: εἰ δὲ τοσαῦτα μέτρα θέρους ἦν παρ' ἡμῖν τοῦ νομίσματος, τί προσδοκᾶν ἔδει τηνικαῦτα, ἤντι φησὶν ὁ Βοιωτίος ποιητής, "χαλεπὸν γενέσθαι τὸν λιμὸν ἐπὶ τῷ δράγματι;" ita haec in Vossiano cod. leguntur, a ticulum om. Par. 2964 teste Boiss. anecd. nov. p. 187. incavit Nauckius: de Boeotio poeta alii viderint.

Quod apud Harpocr. p. 28 14 est, δεινότητος ἀπὸ μάκτης τε μεγάλων συμφορῶν, ex Sophoclis Captivae repetiverunt Brunckius et Dindorfius fr. 32. Nauckius trag. fr. 109 ad comoediam referebat. apud Pollucem VII 167: *Διοχὺλ δ' ἂν εἰκοι τὰ βαλανεῖα λουτήρια λέγειν* [λοῦται γὰρ μὲν δὴ λουτρὸν αὐτὸ τὸ δεύτερον.] ἀλλ' ἐκ μεγίστων εὐμεικῶς λουτηρίων. uncis inclusa diversum ab altero apud Aeschylum occupare locum visa sunt Hemsterhusio; quae et Glaucum Pontium revocabat Hermannus opusc. II 69, cf. Aesch. 332. ad comoediam pertinere opinatur Nauck. progr. p. 13 (cf. trag. fr. p. 86). αὐτὸ Bekk. pro vulg. αὐτό. Eustathii p. 1538 13 locum, unde haec, τὰς ἀκάνθας ἐπιγείροντα, comoediam redolere iudicat Nauckius, v. sup. p. CLXXII. in eo, quem servavit Pollux VII 193, vers. βλέφαρα πέκληται γ' ὡς καπηλείου θύραι, haec ὡς καπηλείου θύραι fortasse comici esse suspicabatur Nauckius trag. fr. p. 227 (progr. p. 27); Sophocli vindicabat E. Mülleren 'zeitschr. f. d. alt.' 1845 p. 388 sq. de schol. Aeschyli Per. 181 cf. Nauck. trag. p. 255. ex eodem libro hoc loco exhibemus quae leguntur p. 604: 'Athenaeus X p. 411 A:

ἀλλ' ὥσπερ δειπνον γλαφυροῦ ποικίλην εὐωχίαν τὸν ποιητὴν δεῖ παρέχειν τοῖς θεαταῖς τὸν σοφόν, ἔν' ἀπὴ τις τοῦτο φαγὼν καὶ πινὼν ὥπερ λαβὼν χαίρει τις καὶ σκευασία μὴ μί' ἢ τῆς μουσικῆς.

Ἰστυδάμας ὁ τραγικὸς ἐν Ἡρακλεῖ σατυρικῶ, ἑταῖρε, φησί, ἱμῶν κρατες. φέρε εἰπωμεν ἐνταῦθα τοῖς προειρημένοις τὰ κόλουθα, ὅτι ἦν καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἀδηφάγος. ἀποφαινόνται ἐ τοῦτο σχεδὸν πάντες ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς. Ἐπίχαρος μὲν ἐν Βουσίριδι κτέ. versus Eupolideos supra allatos on Astydamanthis esse sed poetae comici verissime iudicavit asaubonus: utrum Athenaeus errarit an librarii, non ausim ecernere; sed probabile est de voracitate Herculis Astydantem testem allatum fuisse.' haec Nauckius. attigerunt h. I. einekius in Ath. sp. II p. 18, Fritzschius Eupol. vers. fragm. 17. cf. supra p. CXXXIV.

Bergkii Lyr. II 1077: 'ex comoedia, inquit, petitum, quod chibel Apostol. XVIII 8: *A. χαίροις Ὑψιπύλη φίλη. | B. νὺς ἐμοὺς πλέκω κορύμβους. | A. οὐ σοι λέγω περὶ τούτου. | B. οὐμὸς ἀκοίτης ἐνταῖθα.* vulgo κορύμβους πλέκω vs. 4 ἀκοίτης vel ἤκοι τις legitur.' comicae dictionis aae apud Alciiphronem latere videantur vestigia supra p. CXCIII sq. notavimus. ex eodem genere Nauckius etiam hoc erivabat III 49 4: καὶ ἄνευ ἡμῶν ἀνέορτα πάντα καὶ νῶν οὐκ ἀνθρώπων πανήγυρις, in quo versum agnoscerebat hunc: ἀνέορτα πάντα καὶ συῶν πανήγυρις. idem philol. IV 359 apud Hipparchum Pythagoreum lob. Flor. 108 81 hosce indicabat trimetros, "πλευρίτιες, περιπνευμονίαι, φρενίτιδες, | στραγγοῦριαι, υσεντερίαι, ληθαργίαι, | ἐπιληψίαι, σηπεδόνες, λλα μυρία," deleto quod vulgo post φρενίτιδες legitur οδάγραι. apud Dicaearchum vel potius Athenaeum descr. raec. fr. I p. 104 Geogr. gr. min. vol. I ed. Paris. haec haemus: ἱστοροῦσι δ' οἱ Βοιωτοὶ τὰ κατ' αὐτοῖς ὑπάρχοντα ἡ ἀκληρήματα λέγοντες ταῦτα: τὴν μὲν αἰσχροκερδίαν ποικεῖν ἐν Ὠρωπῶ, τὸν δὲ φθόρον ἐν Τανάγρα, τὴν φινεικίαν ἐν Θεσπιαῖς (Θεσπεσίαις cod.), τὴν ὕβριν ἐν ἠβαις, τὴν πλεονεξίαν ἐν Ἀθηδόνι, τὴν περιεργίαν ἐν Ὠρωνείᾳ (Κορωνία cod.), ἐν Πλαταιαῖς τὴν ἀλαζονείαν -νίαν cod.), τὸν πυρετὸν ἐν Ὀγχησιῶ (Ὀσχησίω cod.), ἣν ἀναισθησίαν ἐν Ἀλιάρτω. τὰ δ' ἐκ πάσης τῆς Ἑλλάδος κληρήματα εἰς τὰς τῆς Βοιωτίας πόλεις κατεργῆν. quae

comici alicuius ingenio deberi suspicabatur Nauckius, v. philol. VI p. 426. adde quae infra p. 124 Mein. annotavit. ib. l. 4 a f. cf. Bergk. Lyr. II 1047 (21). Fritzsche Eur. vers. fr. p. 18. supra p. CXXVIII.

p. 705 v. infra p. 125. p. 707, 27 v. Nauck. Eur. fr. p. 525 (960). p. 709, 10 scr. VII (VI) 17. p. 711, 6 λέοντος 10 κρείσσον ἀκμαίων νεβριῶν. l. 14 Ἴπποθρόντος: cf. ad Stob. praef. vol. III p. III. fragmenta v. apud Nauck. trag. p. 643 sq. l. 23 duo fragmenta: v. adesp. trag. p. 721 N. - l. 25 κείνον ἀνθρώπων κακῶς. l. 30 συμπαθῆς γυνή. v. Nauck. Eur. fr. p. 324. Hippothoontis p. 644 (3). p. 712, 15 Bergk. Lyr. II 702. l. 24 εἰρήν' Vindob. l. 32 Bergk. l. c. l. 33 σιγαῖ Vindob. p. 713 extr. v. Mein. chol. p. 128. Fritzsche Ran. p. 257. Bergk. Lyr. II 616. p. 714, 7 Hipponactis versus: v. apud Bergk. II p. 605. Vs. 2 ad Stob. III p. X, 'si tragici est', Mein. scribere malit χρηστὸν ἐς δόμους ἄγειν.

a versu quarto novum ibi incipit fragmentum. l. 3 a f. τετρυμένη cum Vindob. edidit Mein. Stob. p. 715, 23 v. Bergk. Lyr. II 551 (69). l. 26 ἀμηχάνοισι κήδεσιν ad imae pag. annot. priorem cf. add. p. 125. Bergk. Lyr. II 584. p. 716, 12 δὲ πάντα p. 717, 10 ἐς νέωτ' ib. l. 16 cf. infra p. 125 annotata. adde Schneidew. 'beiträge' p. 16 sq. 101. Bergk. Lyr. II 577. p. 718, 16 Leonidae: v. del. anth. p. 39 et quae ib. p. 124 annotavit Mein. l. 22 cf. Bergk. Lyr. II 351.

p. 720, 13 alio loco dixi: v. comment. miscell. I p. 56. adde 'monatsber. d. k. pr. akad.' 1852 p. 585 (Westerm. paradox. p. 217). ad Theocr. ed. III p. 311. p. 721, 21 comparatio Telemachi ollam gestantis cum novis mancipiis: cf. Bergk. 'beitr. z. gr. monatsk.' p. 69. p. 722 de parasceniis cf. Fritzsche Thesmoph. p. 252 sqq. de deo ex machina p. 7:

l. 5 scr. διασκευάζω l. 14 'p. 1096 B:' pag. extr. 'a. 1822' p. 724, 4 scr. IX 44: l. 27 scr. p. 503 30: p. 725, 21 Herod. VIII 95. l. 30 Σιληνῖαι αἰγιαλὸς Σαλαμῖνος, πλησίον τῆς λεγομένης Τροπαίου ἄκρας, ὡς Τιμόξενος ἐν τῇ ζ' (τοῖς Mein.) περὶ λιμένων. ita Med. cod. p. 860, 1 adde 680.

l. 35 scr. 450. 542 (pro 451. 541). p. 867, 20 Metichus 675.

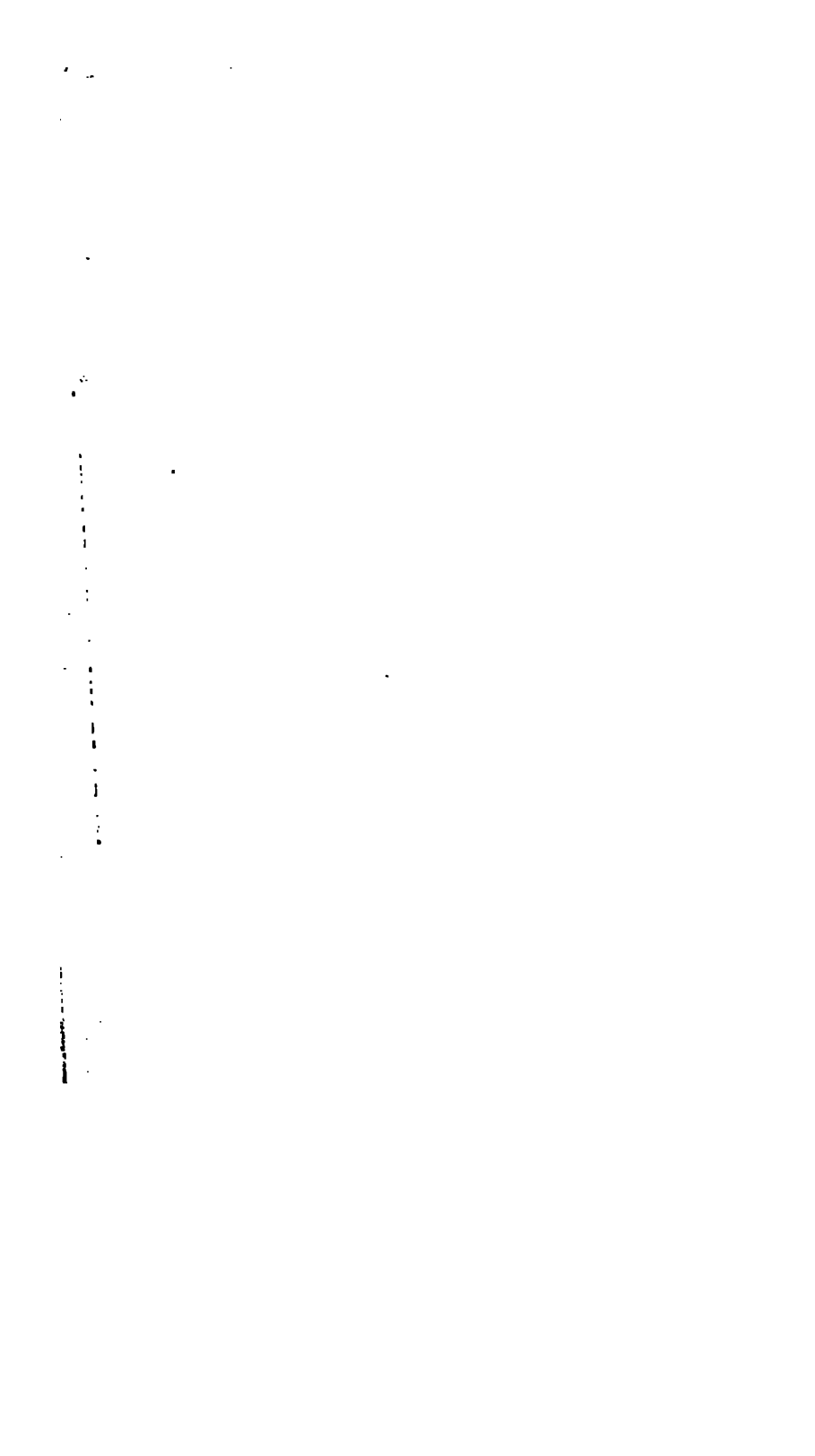
AVGVSTI MEINEKII

AD IV PRIORA HVIVS LIBRI VOLVMINA

ADDENDA ET CORRIGENDA

TYPIS DESCRIPTA

ANNO MDCCCXLIV

Addenda et Corrigenda ad Vol. I.

raef. p. IX. In Aristonis ecloga Vs. 1. recte Grotius ripsit *πᾶσι τοῖσιν ἀξίοις*. Vs. 8. Hermannus in censura eris nostri Ephemer. Jenens. 1842 n. 121 — 124 inserta rrigit *τὸ λυσιτελές τε καὶ τὸ καθ' ἑαυτοὺς μόνον*, scil. *οὐ μόνους*.

P. X, 3. corr. *ἐνίοις*

P. XI, 4. corr. *κατάγεως*

P. XII. In Galeni loco *ἕτερον ἑτέρω* iure tuetur Hermannus; *ἐνδεικνύμενα* pro *ἐνδεικνύμενος* iam Bakius Posid. 229.

P. XIII, 4. corr. *Στωικῶ* et 10 „admissum”

P. XIV, 3 sq. ita scribenda erant: „Alter huius poetae cus servatus est in cod. Flor. Parallelorum sacrorum Joannis Damasceni. Eum primus edidit Wytenbachius.” De pri is loci versibus vide quae dixit Hermannus.

P. XV. In Simyli versibus recte Sintenis e codd. scri- it *ἡ δ' ἀγχῶν Τάρπεια*

P. 9, 5 a fin. dele *Caeco*

P. 13. De Cratete cfr. Anonym. de Comoedia, quem ex- bui vol. II. p. 1240.

P. 14, 9. corr. *κωμωδομένων*. l. 19. disputantur

P. 14. De Telepho Pergameno, qui sub Hadriano et An- mino vixit, cfr. Preller. de Polem. p. 178.

P. 16 et 17. Locis in quibus Rufi et Dionysii Halica- assensis *ἱστορία μουσική* laudatur adde Schol. Aristidis ed. ind. p. 537 cuius verba posui in indice Hist. com. p. 608 q. Ex Dionysii opere item ea derivata sunt quae leguntur i tractatu de Comoedia quem exhibui Com. Vol. II. p. 1240

Com. Gr. Vol. V.

P. 17, 8. In loco Etym. p. 145, 44 ὡς φησι Παλαμῆδης ιστορικὸς ὁ τὴν κωμικὴν λέξιν συναγαγών, paullo audacius Boeckhiius scripsit Ἐλατικὸς. Scribendum potius ὡς Παλαμῆδης ιστορεῖ. Error ex scripturae compendio fluxit.

P. 18, 4 post „Aristophanis” adde: Pac. 950.

P. 22. De Maesone accurate egit Schneidewin. in Coniect. crit. p. 120 sqq.

P. 26, 10 a fin. dele verba „cuius — potest.”

P. 26, 22. De nomine *Ἐνέτης* cfr. Keil onomat. spec. p. 61

P. 38. De aetate Tellenis ex carmine Leonidae Tarentina nil colligi potest. In loco Etymologi nil mutandum.

P. 39, 3. *Τέλληνο;* reponi voluit etiam Geelius.

P. 40 sq. De Syracosii lege ceterisque quae huc pertinent disseruit Cobetus Obs. crit. in Plat. com. p. 37 sqq.

P. 44 ult. In loco Diodori nil mutandum, nec pugnat ill cum Thucydide.

P. 45. De Aristophanis Pac. 700. ubi Cratinus obiuss dicitur ὄθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον, peringeniosam coniecturam tentavit Cobetus Observ. crit. in Plat. com. p. 89. Lacones de Platonica fabula intellegens. Vera tamen haec not esse docebit, qui unus omnium recte Aristophanis verba intellexit, Fritzschius. In Anonymi testimonio Cobetus recte tuctur editam scripturam μετὰ τὴν πε Ὀλυμπιάδα. G. Dindorf. chron. scen. p. 437 μετὰ τὴν πέμπτην καὶ ὁ Ὀλυμπιάδα.

P. 49. Grammaticis qui de Cratino commentati sunt forsitan addendus Aristarchus. Vide Com. gr. Vol. II. p. 168.

P. 51, 16 corr. *ῥειμάτων.*

P. 54, 5 a fin. post *σύνδουλος* excidit *κ. τ. λ.*

P. 57, 3 a fin. corr. *Δραπέτιδες.*

P. 63, 5 a fin. 'Accepta quam ad Vol. II. p. 1169 proposui coniectura removebitur fort. Cratetis in Phoenissas commentarius.' H. I.

P. 64, 18. Pro Magnetis lego Cratetis

Ib. l. 5 a fin. corr. pro Cratino Cratetis

P. 67, 3 pro ὅτι lege τὴν οἰκίαν cfr. Vol. II. p. 277.

P. 68, 6 l. *χειρότερον* Iliad.

P. 74, 6. pro Equ. corrige Ran.

P. 76, 23 corr. abiudicaverat

P. 90, 15 pro „Cleomachum” lege „Gnesippum”

P. 92, 6 a fin. l. Ol. LXXXVII. 2.

P. 94, 4 corr. videre

P. 95, 2 corr. fabulam

P. 97, 7 corr. λευκερίνωσ

P. 98, 11 corr. συναγωγῆ. Hermippi locum nunc ita πρὶγο: ὕστερον δ' αὐτὴν στρατηγῶν οὐσαν εἰλωτισμένην ἢ κασαλβάζουσαν εἶδον καὶ σεσαλακωνισμένην. In quo λωτισμένην satis vindicat quod Suidas annotavit participium πειλωτισμένος. Ad constructionem conf. Aristoph. Ran. ἢ κεκιβδηλευμένοις οὔσι.

P. 102. De Tynnichi aetate vide Schneidew. Diss. de 150 p. 4.

P. 106, 19 corr. Λευκῆς

P. 108 not. 56 corr. 'Carcinum tragicum'

P. 112, 12 corr. καθαροιδότατος 19 corr. πλούταξ

P. 113, 18 corr. 828 pro 162.

P. 115, 20 corr. nominum

P. 116, 5 corr. ἐπίσταμας.

P. 117, 4 a fin. l. Panathenaea 9 a fin. corr. 322 pro 466.

P. 118, 12 corr. II 3 46

P. 119. De epigrammate Βάπτες μ' ἐν θυμέλῃσιν etc. vide Vol. II. p. 1239 not.

P. 132, not. 76. Non Callias sed Alcibiades populum theniensem opum suarum heredem scripsit.

P. 134, 3 a fin. pro Theopompus scribe Metagenes

P. 139. Non quarto anno Ol. LXXXIX sed tertio Macam in scenam commissam esse recte monuit Cobetus Observ. it. in Plat. com. p. 143.

P. 146, 18 corr. μετή

P. 147, 10 a fin. corr. ἐγγενέσθαι

P. 155, 12 a fin. corr. παλαμναίω

P. 160. De Platone comico egregie disseruit C. G. Cobetus Observ. crit. in Platon. com. reliqu. Amstel. MDCCCXL.

P. 17, 8. In loco Etym. p. 145, 44 *ὡς φ*
ιστορικὸς ὁ τὴν κωμικὴν λέξιν συναγαγὼν
 Boeckhius scripsit *Ἑλεατικός*. Scribendum
μῆδης ιστορεῖ. Error ex scripturae com

P. 18, 4 post „Aristophanis” add

P. 22. De Maesone accurate et

iect. crit. p. 120 sqq.

P. 26, 10 a fin. dele verba

P. 26, 22. De nomine *Ἐνέτ*

P. 38. De aetate Tellenis

nil colligi potest. In loco *Ε*

P. 39, 3. *Τέλληνο; r*

P. 40 sq. De Syrac

nent disseruit Cobetus *C*

P. 44 ult. In loco

cum Thucydide.

P. 45. De *Ar*

alia recte ab insolent
 dicitur *ὄθ' οἱ Α* disputavit iusto cupidius.

ram tentavit *C* git vir alias candidissimus. E.
 cones de Plato attulit quasi ego hanc scripturam i
 esse docebit.

tellexit, *Fr* conieceram *ὄλεϊτον*, in n
 tuetur edit *ὄλεϊτον* praestare dixeram. De *ἀργύριον*

dorf. ch. *ὄλεϊτον* correxeram ad *Fragn.* p. 636. Por
πιάδα.

Γ *κόλλοπις* admoneat; eo ipso autem ante
 san

unquam Atticus scriptor usus est. Cetera pers
 non vacat; unum tamen addam. Dixeram labenti

indivium esse correctionem antepenultima syllabae
 quam perquisisse sibi Platonem *Fragn.* *Αἰ ἀφ*

Α 616.

οὐδ' ὅστις αὐτῆς ἐκπίεται τὰ χρήματα.
 Quid igitur Cobetus? Revocat ista vir doctissimus
ἑπτακισ numeros:

οὐδ' ὅστις αὐτῆς
ἐκπίεται τὰ χρήματα --
 quae versuum descriptione grave vitium poetae

tulit. Nec magis concedo de Fragm. Syrrh. 4. καὶ πίσθ' ἴδωρ πολύ, quod contra expressam Athenaci admonitionem ita distinguit ut πολύ in sequentis versus initio ponatur. Ceterum exemplis, quibus Platonem ab aliorum antiquae comediae poetarum usu descivisse intellegitur, addenda est correptio ante ζάμπος Fragm. Sophist. 5. ususque vocis παραθήκη pro παρακαταθήκη Fragm. p. 667. XI.

P. 165, 12 a fin. corr. Med. V. 140.

P. 169. Daedalum a Platone scriptam fuisse negavit Cobetus Observ. crit. p. 80 sqq. Eandem Dobraei fuisse sententiam docet eius emendatio in schol. Arist. Nub. 665. facta. Neque ego a Cobeli sententia me alienum esse fateor; vellem tamen docuisset quo auctore Suidas v. *Ιλλάτων* et Andronicus Bekkeri Anecd. p. 1461. Daedalum in Platonicarum fabularum recensu commemoraverint.

P. 170, 4 corr. *θαλατοκρατία*

7 - *εἴξασιν*

P. 174, 10 cf. Baiter ad Isocr. Paneg. p. IX. sq.

P. 175, 4 pro 695 b. corr. 665 b.

17 corr. p. 590 pro 510

21 corr. Lys. 288.

25 *Διτρίφης*.

P. 177, 22 scribe: quae fabula circa Olymp. LXXXVIII acta est.

P. 181. "Photius v. *Περιαλγης* sic scribendus videtur: *Περιάλγης, ὡς Περιήρης* (Il. II. 177. Thuc. VI. 4. al.) τῷ τόνῳ κατὰ τοῦ δράματος τοῦ Ἰλατωνικοῦ: ut quidam huius vocabuli accentum in inscriptione dramatis Platonici velut nominis proprii (κάν τῷ κυρίως Κωρύκῳ δ' ἐπιγραφομένῳ Ath. p. 161. vide add. ad hist. cr. p. 338) retraxisse dicantur. Quae distinctio adiectivi *περιαλγης* a proprio quod volebant *Περιάλγης* quamquam abhorret aliquantum ab analogia exemplorum ab Herodiano pros. II. II. 57 coll. Lehrs. qu. ep. p. 150 (Aristarch. p. 288) prolatorum: ad rem ipsam tamen quam spectabant aptissimum videbitur paradigma *Περιήρης*. Pro κατὰ f. expectaveris ἐπί: utrumque tamen ad eundem adhibetur usum. Moer. p. 211 32 *γαῦλον καὶ γλαῦρον* 'Αρ.

κατὰ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου (cf. Arcad. 10, 24). = F
 pocr. p. 44, 6 πολὺ δ' ἐστὶ τοῦνομα ἐπὶ τούτου τοῦ ση
 νομένου. p. 60, 23 πολὺ δ' ἐστὶ καὶ τῇ ἀρχαίᾳ κωμῆ
 τοῦνομα ἐ. τ. τ. σ. Cfr. Lob. ad Phryn. p. 272 not. cri
 Papium lex man. I, 1138 a. Sext. Emp. p. 609, 1. Bk. (C
 terum Photianae annotationis rationem recte intellexit Co
 p. 167. in emendanda eadem parum felix." H. I. Cum ti
 Platonicae fabulae Περιάλης aptissime comparari pos
 Diphili et Theopompi fabularum inscriptiones Αἰρησιτικῆς
 Ἠδυάρας.

Ibid. l. 9 a fin. dele Sebinus et l. 8 pro Ran. 430 c
 Av. 1297.

P. 182, 12 corr. Ran. 430.

P. 185, 13 corr. VI. 17. 31.

P. 186, 6. Aeschyli actorem] vide tamen Vol. II. p. 6

P. 196, 6 a fin. corr. VII. p. 284 e et 287 d.

P. 199, 12 l. ἰπόψυχρον

P. 203, 13 corr. παράγων cl. II. 704 not.

P. 204, 7 a fin. scr. eorum

P. 206, 4 a fin. corr. ῥίνας

Ib. lin. 4 annot. ad verba 'qui frater Melanthii fuit'
 Clintonem F. H. p. XXXIV not. z. Kr.

P. 207, 1 corr. Ἐκήρυξεν

l. 19 corr. μάντεων

Ib. l. 3 a fin. corr. Ath. XIII. p. 586 a.

P. 208, 10 corr. XI. p. 499 b.

Ib. lin. 23. Zenob. VI. 28, cl. Phot. p. 338.

lin. 25. Photius p. 335.

P. 209, 3 corr. πλατυπόρφυρα

Ib. lin. 9 pro „quadringentorum” corrige „triginta vir
 rum” Cfr. Sauppe Epist. crit. ad Herm. p. 147.

P. 210, 9 corr. Athenaeum lin. 10 corr. 499 b.

lin. 19 leg. σελίδες

P. 213, 21 corr. minimum

P. 214, 11 corr. VII. p. 306 a.

P. 216, 4. De inscriptione didascalica vide Böckh.
 I. n. 229 coll. p. 351 sq. Cf. Clint. F. H. ad a. 434.

P. 216, 3 infr. corr. Ἐρατοσθένης.

P. 218, lin. 10 corr. Paroxytonon lin. 13 adde Stephan.
yz. v. φατρία.

P. 219 in. Haec ita corrige: „Aristagorae Ἄγραι, sed
bique Μαμμάκνθος.”

P. 221, 18. Corrige: „laudat Athen. X. p. 469 c. cl.
oll. X. 88. et iterum”

P. 222, 8. De nomine Στρατίτις cf. Lohrsii Aristarch.
280 not.

P. 224, 8 infr. leg. non Euripides ridetur,

P. 227, 3 corr. 656 b

P. 228, 13 infr. corr. deprehendere

P. 230, 6 infr. corr. teterrimis

P. 232, 15 ante Aeliani insere ‘Schol. Luc. ap. Cram.
Vol. II. p. 1212 et Platonis p. 203. Bait.’ H. I.

P. 234, 14 corr. p. 676 16 περιγεγραμμένοι

P. 236, 5 corr. Photium Lex. p. 215.

P. 239, 10 corr. 553 f. Ib. 15 Bathonis] I. Machonis.

P. 239, not. 33. Polyidum poetam memorat etiam titulus
eckhii C. I. II. p. 641. Ad eundem poetam refero hoc
ud Schol. Ven. Iliad. ω 804. Ἀττικοὶ τὸ περιδειπνον
ἔφρον λέγουσι. Πολύιδος δὲ τὸ μνημεῖον.

P. 241 extr. 153 f.] corr. 183 f.

P. 242, 13. Dele Pollucis locum VII. 190 coll. Vol. II.
823 (38).

Ib. lin 10 corr. ὑπό-μνημα

P. 244, 6 ἰαχιστής

P. 245, 20 corr. editorem ad 229.

P. 246, 13 dele verba „συμριζειν — 691. b.” Mox de
ρόθεν v. Add. ad Vol. II. p. 830.

P. 248, 8 dele verba „quo loco — x. τ. λ.”

P. 249, 22 lege ὑπερδι-σύλλαβα βαρύνεται

P. 251, 9 Ἰ Pollucis locus ad ea pertinere videtur quae
t lin. 13. H. I.

P. 252, 7 infr. corr. 589 17

P. 255, 12 corr. Olymp. LXXXVIII

P. 260, 2 corr. ad Athenaeum III. p. 110 f.

- P. 260, 8 infr. adde quae sunt Vol. II. p. 860.
- P. 262, 22 corr. Zenobius I. 47,
- P. 267, 4 'Δαλίδος nomen in 'Αγαλλίδος (Athen. p. 14 d) mutavit G. Dindorfius ap. Zimmerm. annal. antiq. stud. 1837 fasc. XI.' H. I.
- P. 268, 3 infr. corr. nonnulla
- P. 269, 1. Haec ex Vol. II. p. 884 corrigenda.
- P. 279. Philammonem Delphum Latonae et Dianae et Apollinis natales carmine celebrasse intellegitur e Plutarcho de Mus. p. 1132 B.
- P. 281, 4 centum filiarum] vide tamen Vol. II. p. 871.
- P. 284, 12 corr. Sol frigans
- P. 285, 12 corr. XI. p. 482 e.
- P. 287, 5 infr. pro 23 corr. 29,
- P. 289, 5 infr. pro 22 corr. 26
- P. 290, 9 corr. τίνος ἐστὶ γένους·
- P. 291, 5 inf. ἡδίστης θεῶν.
- P. 295. Exemplis correptae syllabae ante βλ adde Menandrum Fragment. inc. 474 p. 326 ἢ πολλὰ φαύλως περιβεβλησθαι πρᾶγματα.
- P. 296, 17 corr. δαπάνη
- P. 297, 17 corr. μετὰ τούτου lin. 25 corr. μακάρισσι λίθον,
- Ib. lin. ult. Nutricibus] l. inc. fab. fort. in Echo III. p. 269 sq.
- P. 299, 14 scr. cum creticis et dactylicis
- P. 301, 11 corr. τοῖσδε τόποις
- P. 303, 11 dele 'II. p. 107 a.'
- P. 304, 8 infr. στή corr. ἤ
- P. 309, 6 '168 d] num 161 e κατὰ τὸν ἡδίστον' Αντιφάνη?' H. I.
- P. 314, 10 corr. μήτραν
- P. 316, 6 corr. ἐν 'Αντιφάνους Μελεάργω
- P. 318, 6 post philosophiae insere historia
- P. 322 ult. ex Athenaeo corr.
- P. 323, 11 corr. X. 40.

P. 323 not. 58 'cf. quae dixit Dindorfius ad Aristoph. a. 1830. p. 330.' H. I.

P. 324, 20 corr. Floril. CXXIV. lin. 26 corr. p. 95 32.

P. 325, 22 corr. VII. 211 pro 24

P. 327, 2 corr. adv. Demosth.

P. 328, 4 corr. Anton. 69. Ib. l. 13 corr. 344 32.

P. 329, 6 infr. Boeotium habemus apud Ath. III. p. 84 a] ibi est Boeotia.

P. 330, 14 545 c] corr. 445 c.

Ib. lin. 4 a fin. sic lege: 'Denique Zacynthius ap. Athen. XII. 553 c, Tyrrhenus quae laudatur' Vide p. 580.

P. 331, 10 X. p. 455] corr. 445

P. 332, 16 corr. *οί κωμωδοδιδάσκαλοι*

P. 334, 15 memini] Vide tamen III. p. 32.

Ibid. 20. Eadem leguntur apud Etym. M. p. 191, 29.

P. 336, 16 corr. Flor. XCIX. 31. Lin 27 pro 379 e corr. 397 a.

P. 337, 17 corr. Pollucem X. 152 'apud Athenaeum p. 95 a est *ἐν Γάμοις*' H. I.

P. 337, 7 a fin. corr. CXVI. 23, lin. 6 a fin. scr. 134 8.

P. 338, 4 '*κάν τῷ κυρίως Κωρύκῳ δ' ἐπιγραφομένῳ* de fabula proprio nomine (*κατὰ κυριολεξίαν* Eustath p. 1494. *εἰς ιδιότητα τεθέν* ad Men. 4. p. 133.) *Κώρυκος* inscripta intellego, ut *κυρίως* vocabulum cum *ἐπιγραφομένῳ* potius quam cum *κώρυκος* coniungendum videatur. Cfr. simile quid add. ad I. p. 181.' H. I.

P. 339, 19 corr. X. p. 446 a. Ib. lin. 21 corr. XIV. p. 622 f. lin. 25 *διδάσκαλος*

P. 341 not. 60 corr. p. XLVI.

P. 342, 21 corr. *ἀποσιμῶσαι*

P. 343, 5 corr. CVIII. 10.

P. 344, 3 corr. p. 109 pro 101.

P. 347, 7 corr. Sympos. VI. 3

P. 349, 5 variantem] adde 'Praeterea laudantur Nicostrati *Πατρῶται* ab Athenaeo XV, p. 700 b' vide p. 592.

Lin. 23 nisi legendum ibi *Φιλιππίδης*] 'at legitur ibi *Φιλιππίδης* nulla dubitationis apud Bekkerum addita signifi-

catione, ut et hoc loco et p. 570 et Vol. III. p. 292 Philetaeri Adoniasusae tollendae videantur.' H. I.

P. 350, 14 *Κυνηγίδος* cf. Vol. III. p. 294.

P. 353, 1 corr. Zenob. II. 42.

P. 355, 15 Cf. Vol. III. p. 537.

P. 356, 4 corr. VIII. p. 340 d.

P. 357, 19 dele 'postrema-separanda esse' V. III. p. 244.

P. 368 not. leg. p. 149.

P. 370, 6. In loco Etym. M. pro *ἐλεγείοις* Etym. Par. apud Cram. A. P. I. p. 12, 33 habet *ἐλείοις*.

P. 371, 9 '*Ἀγίας*] V. III. p. 168.

P. 372, 6 a fin. l. campidoctor

P. 374, 6 Stephani locum Westermannus ex codd. ita edidit: *ἐξ Οἴου Ἀλεξίς Ἀλέξιδος ἐξ Οἴου Λιοντίδος*. Quibus verbis num comicus poeta significetur incertum est.

P. 374, 10 pro VIII 17 corr. VII 17. L. 16 corr. III 27. 28

P. 375, 1 pro 471 d scr. 421 d.

P. 376, 8 a fine scr. p. 344 c.

P. 380, 7 de *ἀπογηράσκων* v. Vol. IV. p. 423. Ib. 12 de *ἄχρηστος* cf. III. p. 507.

P. 381, 8 pro 127 corr. 135. Ibid. 23 dubitari potest| vide tamen III. p. 454.

P. 386, 12 l. Polluc. VII. 58. Ib. 18 pro Piscatoribus corr. Piscatrice

P. 387, 4 pro 127 scr. 153. Ibid. 11 scr. p. 153, lin. 20 scr. 104 d

P. 390, 17 scr. XIV. p. 644 b lin. 21 Athen. XIII. p. 586 a.

P. 391. In Antiatt. loco *Ἀλεξίς Ἰάσιδι* Alphonsus Heckerus Comm. Callim. p. 20 corr. *Ἰάσιν*, comparatis aliarum fabularum titulis *Λοκρίδες Δηλιάδες* etc.

P. 392, 8 de Minoe vide Vol. III. p. 445. cll. quaest. scen. 3 p. 35.

Ibid l. 3 a fine p. 612 d. corr. 642 d.

P. 394, 11 a fine p. 173 corr. 183

P. 395, 18 Olymp. CXIV. corr. CXV. cf. Clint. p. 178.

P. 397, 7 scr. Athen. III. p. 117 c. e.

P. 401, 11 a fine apud Athenaeum] corr. Pollucem.

P. 403, 15 scr. XIII. p. 577 c.

P. 404, 8 vide iam Vol. III. p. 167 sq.

P. 405, 14 pro VII. 177 corr. VII. 170.

P. 406, 6 a f. scr. Serm. XCIX. 24.

P. 407, 4 sq. 'Quod ex Antiatticista p. 96 repetitur Anaxilae Theseus error est: commemoratur ibi Anaxanridis Theseus. inde et fabularum indici eximendus erit Ἀναξείδης Anaxilae p. 581.' H. I.

P. 408, 15 scr. Fast. Hell. p. 153.

P. 411, 1. De Theophili loco v. praef. Vol. I. p. LX. sq.

P. 414, 15 scr. Ol. LXXXIX. Ib. l. 19 scr. Eudocia ag. 166.

P. 416, 10 corr. Ecl. p. 196

Ib. ad l. 23 cf. Vol. III. p. 168.

P. 417, 9 corr. Tzetzes lin. 21 corr. 341 sq.

P. 419, 7 scr. histrionibus usus Aristomacho et Cephisio

P. 420, 18 corr. p. 143.

P. 422, 3 pro 296 scr. 396

P. 423, 19 scr. Athenaeus

P. 425 in. de his vide praef. Vol. I. p. XIII. sqq.

lin 25. καλῶς corr. σοφῶς

P. 428, 15 scr. Sosipater

P. 430 not. 97 scr. 115 Bekk.

P. 435, 15 cf. tamen III. p. 628.

lin. 21 scr. Batonem item P. 438 14

P. 438, 3 de Timaeo historico] 'Non Diphili sed Plurarchi in Timaeum esse animadversionem docet Bernhardi in Anal. Berol. crit. 1840. II. 239. Vide iam Vol. IV. pag. 26.' H. I.

443, 1 vide addenda ad ed. princ. p. 576 et Vol. IV. p. 284.

445, 18 corr. respondisse

448, 4 corr. VII. 292 b. lin. 8 corr. Flor. LVII. 2.

449, 12 'de his cfr. Grothe de Socrate Aristoph. p. 7, 1 sqq. cui Boedae nomen corruptum videtur f. in Βίωνα mutandum, ut sit Borysthenita: affert Diog. La. IV 47.' H. I.

P. 450 extr. corr. §. 23.

P. 451 extr. corr. scribenda

P. 454, 7 pro 440 corr. 490. lin. 12 dele scholiastae memoriam, cui ex Photio et Suida intrusa. L. 15 corr. p. 96.

P. 455, 11 adde 'Κιθαρωδός ap. Polluc. X. 38. 62.' L. 18 pro 168 b. corr. 156 b. L. 19 Lemnias scripserunt etiam Aristophanes Nicochares

P. 456, 5 corr. XIV. 80.

P. 457, 7 corr. *κεχαρακτήρισε*.

P. 458, 2 cf. p. 490. L. 4 corr. 647.

P. 459, 17 corr. XI. p. 467.

P. 460, 2 corr. XVI. 11. Ib. lin. 14 verba 'V. Rubkenius — p. 76' loco non suo posita, transfer in I. 13 ante 'Ιέρειαν. Ib. 1 a fine scr. ad Polluc. X. 93. item I. 11 a fine. L. 13 a fine scr. *ἀργυροθήκη*

P. 463, 2 a fine corr. 152

P. 464, 24 scr. Epidicazomenen

P. 468, 11 a fine corr. p. 98. 13 a fine scr. 401. L. 18 a fine X. 161 pro 165

P. 469, 5 corr. CXIII. 7. L. 9 corr. VII. 200. 10 a fine adde Helladium Photii Bibl. p. 533, 25.

P. 472, 16 dele verba 'De Philetacri — egimus.'

P. 473, 2 a fine corr. Hesych. II.

P. 474, 6 corr. CVIII 10. L. 3 a fine corr. *ἀκαλήφας* 7 a fine *κερμάτιον* pro *κέρμα* 12 a fine corr. 363.

P. 475, 3 scr. corrigendum

P. 481, 18 nescio quo sive mentis sive calami errore scripserim CXX — CXXX. pro CXL — CL.

P. 487. Quod dixi Plauti Mostellariam ad Theogneti fab. *Φάσμα ἢ Φιλάρου*; inscriptam factam fuisse, in dubitationem vocavit Wolffius Prol. ad Plauti Aulul. p. 19.

P. 494. Quod Suidas scripsit, *Μένιππος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Κέρκωπις* (Eudocia addit *καὶ Ὀφεις*) *καὶ ἄλλα*, vereor ut recte expederim ita, ut Menippum pro Hermippo nominatum existimarem. Menippus ille forsitan est Gadareus et pro *κωμικός* scribendum *κυνικός*; quae confunduntur etiam apud Phot. Lex s. v. *σοβαρός*. Ita Cercopes et Angues Menippearum Satyrarum tituli fuerint.

P. 505 6, a fine corr. Xenoclem pro Philoclem

P. 512 'Vs. 9 a fine sic scripsit Pflugkius:

λυπρὸν γὰρ αὐτοῖς κτῆμα τοῖς κικτημένοις.

vide Zimmerm. annal. antiq. stud. 1841 p. 923.' H. I.

P. 513 ad not. 11). De Herodiani loco fallitur sine dubio Welcker. Trag. gr. p. 1017, quem miror non recordatum esse notissimorum nominum *Κόραξ, Χοιρίλος, Φρῦνις* et *Φρυνίχος, Μῦς, Βάτραχος, Ἰκτῖνος* multorumque aliorum, quibus adde quod ex Herod. de Dict. sol. p. 21 28 elici potest *Κόκκυξ*. Ceterum v. Lobeckium Pathol. p. 201. not. 3.

P. 515, 19 pro Philocle scr. Xenocle et l. 30 Xenocles item

P. 516, 4 Xenoclem.

P. 519, 15. De his cf. add. ad Vol. II. p. 697.

P. 520, 6 a fine dele 'loco.'

P. 524, 2 scr. Vol. I. In Hesychii glossa ex cod. scribendum *τῇ ἑαυτοῦ ὄρα χρησαμένον*.

P. 525, 5 a fine dele XXI, 8. Pro Ecdoro scribere debebam Isidorum, ita enim vocatur a Stobaeo XXII, 2). Eodem ducit cod. A in altero loco XC, 9. De Hippothoonte plura dixi Vol. IV. p. 711.

P. 540 not. Fortasse *Μειδίας*] 'Vide addenda ad Vol. IV. p. 688.' H. I.

P. 546, 2 *διδόμενον* 'l. *ἄδόμενον* et cf. II. p. 1256.' H. I.

P. 550 'suo loco insere *Ἐπικράτης κωμικός* τῶν *δραμάτων αὐτοῦ Ἐμπορος καὶ Ἀντιλαΐς*.' H. I.

P. 552. Ante *Λύκις* inserenda haec: *Λυγκεύς, Σάμιος, γραμματικός, Θεοφράστου γνώριμος, ἀδελφὸς Δούριδος τοῦ ἱστοριογράφου τοῦ καὶ τυραννήσαντος Σάμου. σύγχρονος δὲ γέγονεν ὁ Λυγκεύς Μενάνδρου τοῦ κωμικοῦ, καὶ ἀντιπεδείξατο κωμωδίας καὶ ἐνίκησε. Post Λύκις insere haec: Λίσσιππος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Βάκχαι, ὡς Ἀθηναῖος λέγει ἐν γ' Δειπνοσοφιστῶν, καὶ ἐν τῷ ἡ. καὶ ἕτερα αὐτοῦ δράματα, Θυρσοκόμος.*

P. 560 ad not. *) De verbo *πράττεσθαι* copiose dixit Cobetus Observ. crit, p. 56.

P. 569. Insere *Ἀγύρτης* Philemonis.

P. 570. Dele "'*Ἀδωνιάζουσαι* Philetaeri 349."

P. 578 post *Ἐπαγγελλόμενος* insere: *ΕΠΙΓΕΝΗΣ* 354.

P. 581. Dele "Θησεύς Anaxilae 407."

P. 590. Post 'Ομολογούμενοι insere "'Ομολογοῦσα incerti poetae. III. 158."

P. 594. corr. "Πύραυρος Aristophontis" pro Anaxilae.

P. 595. ΣΤΡΑΤΩΝ corr. 426.

P. 596. Τιτακίδης Magnetis 35.

Addenda et Corrigenda ad Vol. II. P. 1.

P. 5. Chionidis fragm. Hermannus ita refingere tentavit:

πολλοὺς ἐγῶδα κού κατὰ σέ νεανίας
φρονοῦντας ἀτέχνους κὰν σάμακι κοιμωμένους.

In quo ἀτέχνους non intellego.

P. 6, 13. Femininum ἡ ἄγνος legitur etiam in versa proverbiali apud Plutarch. Quaest. Conv. II 7 2. ἤτ' ἄγνος ἀνθεῖ χῶ βότρως πεπαινεται. Ita enim legendum pro ἡ ἄγνος, nisi praestat ἦν ἄγνος ἀνθη.

P. 7, 21 corr. commemoratur. Chionidis fr. II. servavit item Grammaticus Cramerii Anecd. Par. IV. p. 250, 6. οἱ Ἀττικοὶ τὸ τὰριχος προφέρουσιν, ὡς καὶ Χιονίδης φησὶν Ἄρ' ἂν φάγοιτε τὰριχος ὡ θεοί. Fragmentum tertium in quo Hermannus κόπτετον de pulsandis foribus interpretatur, dubitari potest an non potius Menandro assignandum sit. Quum enim Athenaei locus in libris ita scriptus sit: καὶ ἐπὶ δοτικῆς, ἐπὶ τῷ ταρίχει τᾶδε τοίνυν κόπτετον. ἡ δὲ δοτικὴ ταρίχει, ὡς ξίφει. Μένανδρος Ἐπιτρέπουσιν Ἐπέπασα etc. non incredibile est haec ita potius cum Bergkio ad Aristoph. fragm. p. 1193 constituenda esse: ἡ δὲ δοτικὴ ταρίχει, ὡς ξίφει. Μένανδρος Ἐπιτρέπουσιν Ἐπὶ τῷ τ. τ. τ. κόπτετον· καὶ ἐπὶ αἰτιατικῆς Ἐπέπασα etc.

P. 8. Chionidae fragmentis adde hoc:

Πυθοῦ χειλιδῶν πηνίκ' ἄττα φαίνεται:

Harpoer. p. 39, 17. ἐνιαχοῦ δὲ παρέλκει τὸ ἄττα· Χιονίππον Πυθοῦ — φαίνεται. Ita haec edidit ex libris Bek-

ertus, nisi quod *Χιονίππου* ex Philem. p. 30 recepit, pro quo odd. Harpocr. habent *χίονι που, χίωνι που, χιωνιοιου*. ecle Sturzius ad Etym. M. p. 772 correxit *Χιωνίδου*. Omisso uctoris nomine praeter alios eundem versum habet Schol. lat. Bekk. p. 371 qui etiam hunc addit: *όπηνίκ' ἄτθ' μεῖς κοπιᾶτ' ὄρχούμενοι*. Qui item Chionidae videtur. V. ergk. ad. Arist. fr. p. 1181.

P. 10. In Magnetis versu *λοίσαντα χρη̄* (vel *δεῑ*) *και ακκάριδι κειχριμένον*, nihil corruptum videtur.

P. 11, 16. De *νῦν δὴ* i. e. *πρὸ μικροῦ* cfr. Pollux I, 2. Lin. 16 pro Equ. corr. Pac. Bernhardii coniecturam agnetis fabulae inscriptionem fuisse *Τιτακίδης* confirmat quommodo Etym. M. p. 760, 33. *τό δὲ Τιτακίδαί και Θυργυῦνδοι* (leg. *Θυργωνίδαί*) *γρατρίαί τινές και γένη ἄδοξα, ε̄ς γάρ εὐτέλειαν ἐκωμωδοῦντο, οὐχὶ δὲ δῆμοι, ὡς τινεσ̄ ὄνται*.

P. 13, 5. Probat haec Hermannus, nisi quod Vs. 2 bene ripsit *ἄσμ' ἦδον, εἰ μὴ ἦσχυνόμην*.

P. 14, 1 corr. *Ἀνδροκλέα*

Ib. 8 proverbialem versum ex ipso Cratino repetiit utschius.

P. 16, 2 a fine scr. *δικάω* pro *ἀναδικάω*

P. 17, 13 scr. *ἐπιθετικῶς*

P. 17. Tertium versum, *οὐ μέντοι παρὰ κωφὸν ὁ τυλὸς ἔοικε λαλῆσαι*, non ad Archilochum, sed ad eum, quem Archilochus laeserat, spectare indicant particulae *μέντοι*.

P. 22, 9 a fine scr. 389 et l. 10 a fine *ἐπιθετικῶς*

P. 23. Verba *εὐδοντι πρωκτὸς αἰρεῖ* nunc de ignavo Ierpretor, quem prostrata pudicitia ditaverat. Ceterum de *πρωτος* adde Oppian. Hal. III. 85 sqq.

P. 24. Fragm. XIV. Cum in Diotimi versu manifesto errore *ΙΑΛΟΙ ΤΕΤΡΙΒΑΛΛΟΙΤΕ* scriptum sit pro *ΣΙΛΛΟC ΕΥΡΥΒΑΤΟCΤΕ*, valde probabile est etiam in prima scholae parte pro *Τρίβαλλος* scribendum esse *Εὐρύβατος*.

P. 26, 10 inter *χορὸν* et *ἔλαβεν* excidit *οὐκ*.

P. 28. Cleomachum pugilem patria fuisse Magnesium e

Strabonis loco non efficitur. V. Salmas. ad Tertull. de Pall. p. 303 sq.

P. 29, 15 scr. non denegavit

P. 36. Fragmentis Deliadum Cratini adde haec:

XIII.

Ἦν ἄρ' ἀληθῆς ὁ λόγος ὡς δις παῖς γέρων.

Schol. Ms. apud Bastium in Boettigeri kleine Schriften III. p. 197. ad Platonis Axioch. p. 367 B. quod est etiam apud Baiterum Plat. XXI, 227. *δις παῖδες οἱ γέροντες. ἐπὶ τῶν πρὸς τῷ γήρα εὐηθεσιτέρων εἶναι δοκούντων. μέμνηται δὲ αὐτῆς Κρατῖνος ἐν Δηλιάσιν λέγων ἦν ἄρα ἀληθῆς ὁ λόγος ὡς δις παῖς ἐστὶν γέρων.* Ita codex; correxit Bastius. Fuisse qui in hoc proverbio *δίσπαις* vel *δίσπαιδες* scriberent ex Eustath. ad Hom. p. 1706, 3 intellegitur.

XIV.

Aristoteles Eth. Nicom. ed. Bekk. p. 1098, 18. *μία γὰρ χελιδὼν ἕαρ οὐ ποιεῖ.* Ad haec schol. a Cramero editus Anecd. Par. I. p. 182, 24. *κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Κρατῖνος ἐν Δηλιάσιν.*

P. 39 penult. De Clementis loco rectiora vide Volum. IV. p. 610.

P. 41 (6) "*κῶσπωτῆν* scribendum videtur quemadmodum et libri habent plerique et Arcadius praescribit p. 114, 14 *τὸ μέντοι μηλωτή, κερωτή* (l. *κηρωτή*), *ὀξίνεται, καὶ τὸ οἰπωτή* (l. *οἰσπωτή*) ὁ ῥῆπος. *οἰσπώτη* recte habere dicit Dübnerus Schol. Ar. p. 502. Iam vide Lob. Pathol. 393." H. I.

P. 41. Fragm. VII. Bergk. ad Aristoph. Fragm. p. 1181. probabiliter corrigit *ἐν σαργανίσι νάξω.*

P. 43 not. scr. Meier

P. 44, 12. Ad Cratini verba *τρίγλη δὲ κἄν μάχοισι* conf. Plutarchum Mor. p. 995 d. *ὠμῶ πολύποδι διαμαχόμενος.*

P. 48 not. l. 3. corr. 'Ubi *Κερκυῶν* ab altero Parisio abest.' H. I.

P. 50, 9 corr. *φιάλαι* l. 19 umbonibus

P. 51 extr. corr. 336 15

P. 52, 13 corr. 396 24

P. 52, 6 a fine corrige *εἴκασμα* pro *εἴκισμα*

P. 53. Idaeos et Empipramenos Cobetus Observ. crit. in Platonis com. reliqu. p. 77. fictos ab Aristobulo Cratinearum fabularum titulos esse existimat. De Aristobulo fallitur proculdubio.

P. 54 et 55. In corrigendis scholiis Aristoph. Eccl. 1081 (1134) eandem propemodum rationem iniiit G. Dindorfius, cuius scholiorum Aristophanis edit. Oxon. 1838 demum anno 1840 in Germaniam perlata est. Quam ibidem in iisdem schol. ad eandem fabulam 1052 (999) proposui coniecturam *τὴν οὐσίαν δημοσίαν εἶναι*, confirmatam nunc video a cod. Rav. Pro *Καννώνου* in Aristophanis loco scribendum *Καννωνοῦ*. Vide Theognostum Crameri An. Ox. II p. 68, 19.

P. 59 l. 5 et 6 a fine corr. *ἀπαμειβόμενος*

P. 61, 11 scr. 1838 pro 1828

Ib. l. 4 a fine *ἐντὸς*

P. 62, 12 pro *προτύποις* corrige *προτομαῖς*. Mox in *Fragm. II, 1*. Scaliger ad Eusebium pro *μαστάω* tacite scripsit *μαστεύω*

P. 67, 8 scr. impetuoso

P. 69, 5 Sed recte Bentleius] negat H. Sauppium ep. cr. pag. 64. H. I.

Ibid. *Fragm. IV*. Non *αἰθῆς* sed *αἰθῆς* genuinam huius adiectivi scripturam esse monuit etiam Fixius, quod didici ex Leutschii annotatione ad Zenobii Cent. I, 33. Bergkii autem ad Pindar. p. 41. *αἰθῆς* illud adiectivum scribendum esse existimat, et in Cratini versu corrigit: *ἐκβάλλοντες αἰθῆντας πίπλους*.

P. 73. Sextus versus *Fragment. I Malthacorum* fortasse ita supplendus est:

ἀνδρῶσιν φόβησί τε μίλω τε καὶ θρυαλλίδι.

Pollux l. I. *μῆμνηται* — *Κρατίνος ἐν Μαλθακοῖς* — *καὶ κοσμοσανδάλου καὶ μίλου*. Vs. 3 scripsi *ἀνεμωνῶν*. Apud Athenaeum *ἀνεμώνων*.

P. 74. In *Fragm. II*. Vs. 2 scribendum *μῶρον* pro *μωρόν*. Eam enim atticam esse *τόνωσιν* unanimi consensu tradunt grammatici.

P. 75, 16. Recte habere *ἀντίθεσις* monui Vol. II, p. 650 not. Cfr. Lehrs. Mus. Rhen. nov. II p. 345 sq.

P. 77 et 78. Non credideram quae hoc loco de epicarum formarum usu in versibus anapaesticis disserui, iis quemquam obloquuturum esse; et tamen fecit Cobetus *Observ. crit. in Platonis com. reliqu.* p. 176. Exemplis a me allatis adde *κυνή* ex Aristoph. *Nub.* 287. *Τριτογενείης* ib. 989. *Ἀθηναίη τῇ τῆς πόλεως μεδευόση* ex Equ. 763. *αἶν ἐοῦσιν* ex Av. 689. *χρυσείαις* trisyllabum e *Nub.* 272, quod forsitan etiam Av. 615 reddendum. *αὔτε* e Cratini *Pyl.* I p. 111. Eodem referendus est hiatus *οἱ δ' αὖ ἐκείθεν* apud Platonem *Symmach.* II, 3. et correptio antepenultima verbi *ἀνίησιν* in eodem Platonis loco *Vs.* 4. cll. *Hom. Od.* IV. 568. Vide infra *Addenda ad Vol. II.* 665. Nec *γραῖδιον* *Plut.* 536 in alio versuum genere quam in anapaestis Aristophanem dicturum fuisse credo.

P. 79 extr. 'Non recte existimo Arcadii allatam auctoritatem: ibi enim p. 56 23 de trisyllabis agitur et in Havniensi est *δερχύλος*.' H. I.

P. 88, 26 corr. p. 100.

P. 90 ult. Photius *παλαστή* habet, non *παλαιστή*. Hinc etiam in Cratini versu restituendum videtur *παλασστής*.

P. 95. *Fragm. IV.* *Πῦος* an *πῦος* scribendum esset? Arcadius p. 121, 20: *Τὰ εἰς ον καθαρὸν παραληγόμενα τῷ υ βαρύνεται, πτίον, βρίον, πῦον τὸ ἔμπνον, τὸ καὶ πῦος κ. τ. λ.* Ex hoc epitomes loco primum discimus *πῖον* genere neutro esse barytonon; et quod idem *μακροπαραληκτεῖ* (*Draco* p. 77, 16: meliorem auctoritatem non praesto habeo) *πῖον* scribendum erit ubicunque neutro opus est. Deinde quod *πῖον* idem dicitur esse quod *πυος*, id eiusmodi est et coniunctum cum scholiastae Aristophanei testimonio *Pac.* 1116 *Bk.* (1150 *Düb.*) Herodiani sententiam optime illustret. Ita enim scholiasta: *Ὁ πῦος ὀξύτόνως καὶ ἄρσεινικῶς ἐν τῷ ἡ τῆς καθόλου φησίν.* Repono *ἐν τῷ ἰγ'*: is enim est liber apud Arcadium: et invicem Arcadio restitue *τὸ καὶ πῦος*. Ergo ex Herodiani mente erit *πῖον τὸ ἔμπνον, τὸ καὶ πῦος*: h. e. masculinum oxytonon, neutrum barytonon; cui distinctioni

non repugnant scripti libri. Quod enim ad comicorum fragmenta attinet, in hoc Cratini loco *πῶν* scribatur an *πὸν* perinde est, nec de Pherecrate p. 300 (1, 19). Aristophane p. 1171 (1, 4). Eubulo 3, 258 (1) diiudicari res poterit. Sed quod Alexidi dant libri *πὸν* quidni retineatur 3, 463 (1, 11)? Eubul. 3, 241 libri habent *πὸς*, nec repugnant quin Thes-moph. sec. p. 1077 Vs. 5 cum Dindorfio (fragm. Ar. p. VI) scribamus *πὸς*. H. I.

P. 95. Fr. V. versu 2 corr. *φρύξας, ἐψήσας*

P. 96, 16 sq. corr. Fragm. XI.

P. 97. In Cratini fragm. VIII. pro *φίλον* Cobetus l. l. p. 19. scripsit *φίλος*, qua vocativi forma dubito num Attici usi sint. Cfr. quae dixi Vol. IV. p. 187. De metro non dubitasse videtur Cobetus quin sint versus trochaici, in quo fallitur. At recte idem Cyclopem et Ulixen de oraculo, quod ille maxime reformidabat, colloqui coniicit.

Ib. l. 25 corr. *σπερματίαν* pro *στερμ*.

P. 98. Fragment. IX. Probavit Hermannus meas de hoc fragm. coniecturas, nisi quod *οὐκ* ante *ἴδια* delet:

ἴδι' ἅττα τάδ', οὐκέτ' ὄνθ'

οἶα τὰπὶ Χαριξένης.

P. 99, 17 corr. *perterriti*

P. 101, 12 dele verba „Pro *θείω* — videtur.”

P. 102. Fr. II. corr. *Κρανία* item p. 103 2.

P. 103. Fragm. II. Quod bicipites illos Panoptas finxit Cratinus, egregie illustratur pictura vasculi ab O. Jahnio descripti in Bulletino dell' Inst. di Corr. Archeol. No. III. di Marzo 1839 p. 21. Jahni verba haec sunt: Mercurio si precipita con nudo gladio sopra d' Argo, il quale è caduto per terra e si distingue per due teste barbate. Neque omittendus ad fabulae inscriptionem Heraclitus de Incred. 37 p. 95. *τοῦτον (Ἄργον) πάντα βουλόμενον εἰκόνειν καὶ ὄραν ἐν παντὶ τῷ σώματι ὀφθαλμοὺς ἔχειν ἐπλάσαντο. ὅθεν ἔτι καὶ νῦν τοὺς τοιοῦτους Πανόπτας καλοῦμεν.* Atque hinc explicandum est, quod Antiphanes medicus librum in quo curiose de partibus humani corporis dis-

seruerat *Πανόπτην* inscripsit. V. Cael. Aurel. m. chr. VIII, 112. Ceterum Hesiodus Fr. IV, 2. quatuor oculos Argo tribuit.

P. 103. Fragm. III. pro *μνησικακοῖσιν*, qui calami error est, corr. *μνημονικοῖσιν*. Idem error p. 104, 2.

P. 104. 'Fr. IV. Sauppium act. soc. gr. II. p. 433 sic scripsit:

*Ἀριστόδημος ὡς ἀσχημονεῖ
ἐν τοῖς Κιμωνίοις ἀρῶν ἐρειπίοις.*

Idem ex scholio his versibus olim addito Hesychii glossam *Κιμώνεια ἐρείπια* (sic enim correxit) *ἐνθα ἡσχημόνου περαινόμενοι* derivavit et *Κιμώνεια ἐρείπια* non de Cimonis monumentis, in quibus etiam post bellum peloponnesiacum Thucydidem sepultum esse constet, sed de ruinis intellexit aedium Cimoniarum temporum invidia collapsarum.' H. I.

P. 105, 1 "pro '*Ἡροδότου* Sauppium l. c. p. 430 restituit '*Ὀλόρου*' H. I. Ib. l. 3. In verbis schol. Sophoclis Oed. Col. 489 (sic enim corrige pro 480) *ἐκτὸς τῶν ἐννέα πυλῶν*, nihil corruptum vel obscurum est. Ofr. Suidas s. v. *ἄπεδα*. καὶ ἠπέδιζον τὴν ἀκρόπολιν, περιέβαλλον δὲ ἐννεάπυλον τὸ Πελασγικόν.

P. 109. Fragm. V. ex Rav. ita edendum erat: *ἄρξει γὰρ αὐτοῖς διποδία καλῶς*. Ante *καλῶς* excidisse *καλή* etiam nunc credo.

P. 110. ad Fragm. VI. *Ἀυτόματα δ' αὐτοῖς* etiam Dobraeus correxit Advers. II. p. 360.

P. 111 ad Pylaeam. Ad mercatum Pylaeae referenda sunt verba Theophrasti H. P. IX. 10, 2.

Ibid. Fragm. I scribendum *Οἱ δ' αὐθ' ἡμεῖς*,

P. 114. Fragm. VI corr. *ἀνχμότατος* Fragm. VII pro *Πισίου* scribendum *Πεισίου*.

P. 115. *Ζωπύρου τάλαντα*. De his meliora docuit ad Suidam s. v. Bernhardius.

P. 116. In Pytinae Fragm. I, 3. Bentleyus pro *κακῶς* scribebat *κακῶς*

P. 119, 14. Haec ita corrige: Convenit item Epicharmi versus *οὐκ ἔστι διθύραμβος ὄχ' ὕδωρ πίης* apud Diogea Prov. VII. 39.

P. 121, 35 adde: Dindorfius εἴποιμ' ἔτι;

P. 124. Cum vix credibile sit Cratinum Archilochi ver-
sum integrum et immutatum in usus suos convertisse, pro πο-
λίται aliud quid ab eo scriptum esse suspicor. Certius est
ex eodem Archilochi loco etiam Cratini fragmento addendum
esse ῥήματ'.

P. 125. Pytinae fragm. XIII. Dindorfius Addendis ad
Schol. Aristoph. Vol. III. p. 405 ita constituit:

ληρεῖς ἔχων γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων

ἐν τῇδε τῇ κάλλους ἀκμῇ γράφ' αὐτὸν ἐν σποδείῳ.

Ita enim, non τῇδε τοῦ κάλλους, Bentleyus correxit. Ingeniose
sane Dindorfius: nisi quod de σποδείῳ dubito, quod non vi-
deo quo pacto aliud quid significare possit quam acervum
cinerarium.

P. 126, 22 corr. 'Quae argumentis neque refelli neque
confirmari possunt'

P. 129. Recte opinor fragm. XVIII. edidi ἄρ' ἀραχνίων,
quo qui sententiam corrumpi dicit Cobetus Observ. crit. p. 61.
non videtur vim particulae ἄρα satis cognitam habuisse. In-
terrogationis nota post γαστέρα me imprudente irrepsit.

P. 130, 16 'χιάζειν non crediderim Fritzschi esse, ha-
bet enim iam Bekkeri editio: λεσβιάζειν, quod Hemsterhu-
sius coniectura comperit, praebet Ven. 475' H. I.

P. 140. XII. scr. δειλιάστραν

P. 141. Ad eandem Trophonii partem ex qua Fragm. I.
ductum est forsitan Inc. fab. Fragm. V. referendum coniicias
τρίγλη δ' εἰ μὲν ἐδιδοκοίη τένθου τινὸς ἀνδρός, qui versus
eodem metro quo Fragm. I. scriptus est. Monuit hoc iam
Bergkii Comment. p. 217.

P. 143. De Phormione Crotoniata a Cratino memorato
dixi Vol. II. p. 1229 sqq.

P. 145. In Chironum Fragm. I. βροτοῖσι cum secundo
versu coniungendum.

P. 147, 12 scr. παρὰ χερσὶ δὲ μῆλον

Ibid. Chironum Fragm. III. μέγιστον in secundum ver-
sum transferendum.

P. 151 med. corr. κατορύττειν

P. 152. Fragm. VIII, 1 recte Porsonus *πρῶτον* Vs. 2
corrigere *Πεισίαν*

P. 153, 7 a fine pro „Turnebus” lege „Turnebi codex.”

P. 154, 8 corr. nomine

P. 155, 10 a fine scr. Schol. Aristoph. Av. 521. lin. 9
a fine *δωδεκάτω*

P. 156. Chironum Fragm. XII. Cobetus Observ. crit. in
Platon. p. 26. ita interpretatur: artem musicam, i. e. comoe-
diam, malis civibus acerbam fore et meluendam, sed ean-
dem bonis favere semper et gratificari solere. Ce-
terum vide Add. ad Fragm. Cratini inc. V.

P. 159, 1 corr. *Πανδελέτου*

P. 161, 16 et 19 *έτοιν* pro *έτοιν*

P. 162, 8 scr. Fragm. V.

P. 164, 9. Haec ita corrigere „Versum Cratini exhibui
ut legitur in cod. Turn. et ut editus est a Gaisfordo.”

P. 169. Fr. XVII. *Φελλέα*. De hoc vocabulo vide Sauppé
ad G. H. ep. cr. p. 60 sqq.

P. 171, 9 corrigere opprobrium

P. 172, 10. Antiaticistae verba apud Bekk. ita scripta sunt:
p. 116 20 *Ψυχρός άνθρωπος: αντί τοῦ δυσκίνητος*. Blomfield.
autem in Edinburgh. Rev. XLII. 1813 p. 333 addit ex cod.
Par. *Κρατίνος “Ωραις*. Hoc amplexus est Welckerus l. l. et
rursus Tragoed. graec. II. p. 1028. Apud Bekkerum autem ista
verba sequenti articulo addita leguntur: *Ψήγισμ’ ἔθηνεν:*
ἀντί τοῦ ἔγραψε. Κρατίνος “Ωραις, Πλάτων Ποιητῆ. Uter
erraverit quum nisi inspecto codice diiudicari non posset, ro-
gavi amicum Parisiis versantem ut inspecto codice hanc di-
sceptatiunculam dirimeret; is vero renunciavit mihi omnia in
codice ita perscripta esse ut leguntur apud Bekkerum.

P. 173, 4 a fine *ἐναμίξας*] corr. *ἐμμίξας*

P. 174. Fragm. V. ad Chirones referre voluit Cobetus
Observ. crit. p. 22. quod fieri non potest nisi Aristidem ne-
gligentissime loquutum esse credere velis. Itaque valde in-
certa est viri acutissimi de tempore Chironum coniectura.
Lacunam idem explebat insertis verbis *τοις ἡμετέροισι χο-*
ροῖς, collato illo Aristophanis *ἐξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χο-*

ροῖσι. Quo tamen non evincitur recte dici ἀφηνίξεσθαι χοροῖς. Unice nunc probo Hanovii rationem. Ad sententiam conveniunt quae dixit Pherecrates Fragm. inc. fab. XXXI. p. 349. ἴν' ἀφηνισθῆτ' οὖν ἀκροᾶσθ' ἤδη γὰρ καὶ λέξομεν.

Ib. l. 17 corr. ἐτοῖν

P. 179. Cratini versus τρίγλη δ' εἰ μὲν ἐδηδοκοίη τένθου τινὸς ἀνδρός, non est dactylicus hexameter. Cfr. Add. ad p. 141.

P. 181. Rhodopidis verua a Cratino Fragm. XVIII. memorata, commemorari videntur etiam ab Epicharmo apud Athenaeum VIII. p. 362 b. de quo loco dixi Exercitt. in Athen. I. p. 28.

P. 183, 2 a fine corr. p. 82

P. 184, 6 corr. accommodatius

P. 185, 18 scr. Aristoph. Vesp. 925.

Ibid. Fragm. XXIX. μηδὲν ἐπὶ χειῖρας φέρων. Eadem dictione usus est Theophanes Cont. ed. Bonn. p. 199.

P. 188, 1 corr. Eustratius

P. 192. Fragm. LI, 3 pro ψόφησις cod. Flor. ψόφησιν. quod commendat V. D. in Notitt. litt. Monac. 1842 p. 143.

P. 193, 18 scr. sagacitatis

P. 198. Fragm. LXI. Recte Salmasius correxit κορσάτης, quod Didymus ad κόρση, alii ut videtur ad Corsas Ciliciae urbem revocabant. Cfr. ad Fragm. Com. Anon. p. 657. Fortasse igitur in Hesychii glossa inter κόρσης et Κόρσαι aliquid excidit, c. c. ἄλλοι δὲ Κιλίκιος. Fatendum tamen de Corsis Ciliciae oppido aliunde nihil constare. Cfr. Lobeck. Path. pag. 314.

P. 199, 4. Haec ita scribe „In Hesychii glossa pro λέγειν scribendum γελᾶν vel ἄδειν, deletis verbis μασχάλην αἴρειν ἀντὶ τοῦ κωθωνίζειν.”

P. 204, 8 corr. Ὀνου pro ὄνου l. 13 scr. Phoc. 29 2

P. 209. Fragm. XCVIII. Pollucis verba forsitan ita scribenda τὸ δὲ ἀπεμύττετο ὑλίζετο τὰς ῥίνας ἔφη Κρατῖνος.

Ibid. Fragm. CII. Integrum Cratini versum servavit opinor Hesychius, Ἡνδρωμένη: ἀνδρός πιπειραμένη Ἡ

παῖς γὰρ ἔμπαις ἐστὶν ὡς ἠνδρωμένη. De quo admonui Vol. II. p. 1230.

P. 211, 11 ὄνωμένοι scr.

P. 212, 9 scr. Aiac. 1415.

P. 215. Fragm. CXXXIII. Io. Alex. locus est p. 36, 25.

Ibid. Fragm. CXXXV. Vs 1 Phrynichi ed. princ. αὐτομάτην. Pro αὐτό recte Hermannus αὐτῶ. Vs. 2 corrige typosetae errorem et reponere ἐνηβᾶ.

P. 220 lin. ult. corr. p. 167 sqq.

P. 222 lin. 4 corr. Menandrum Fragm. CXLIII, 2 scribendum ex Suida φιλοστέφανός σε φιλήσει. In annotatione ad Fragm. CXLIV pro Iulii rectius scripsisset Iuliae, ut Ἰουλίου apud Aristophanem sit a recto casu Ἰουλίας, quod nomen ad Ἰουλος revocandum videtur. Ita concidunt dubitationes Dindorfii.

P. 223, 9 a fine. Corrige cum Dindorfio accentum ἐπιλησμόνη. Cui multa similia habet sermo graecus, e. c. ἠγεμόνη, εὐφρόνη, Μνημόνη, quod nescio an non recte Aristophani Lys. 1248. ereptum iverit Ahrens noster Dial. dor. p. 76.

P. 224, 3 a fine corr. Acharn. 884.

P. 225. Ad Fragm. CLIII respicit forsitan Plutarchus Mor. p. 995 e. quo de loco vide ad Fragm. Menandri IV. p. 297. Ibid. l. 5 corr. ὕεσ. Ib. Fragm. CLV, 2 apud Bekk. editur γνωμιδιώτης. Alius cod. apud Seidl. de Fragm. Arist. p. 22 γνωμιδιώκτης. Recte Schneiderus γνωμοδιώκτης.

P. 227. Ad Fragm. CLXI. Cfr. Cramerii Anecd. Oxon. III. p. 245, 15. σεσημειωμένον καὶ τὸ ἀγκυλοχείλης καὶ τὸ παρ' Ἀττικοῖς δωδεκ . . . ὀφείλει δωδεκέψ. Corrige δωδεκέται, ὀφείλει δωδεκετεῖς.

P. 228. Fragm. CLXIII. delendum. Recte enim Salmasius Κραστίνος correxit.

P. 229. Fr. CLXIX post λαβεῖν αὐτόν additur utrobique ἔστι δὲ παρὰ Κρατίνω.

P. 230. Fr. CLXXI Bernhardi in Suida (corrige typosetae errorem ὀνοματοποιήσις) et Leutschius ad Append. IV. 1 proverbii formam hanc habent Ναύσων Ναυκράτη. Bodleiani locum ita constituit Leutschius: Ναύσων Ναυκρά-

τη — Κρατίνος ἠνοματοποίησε τὸ Ναύσων παρὰ τὴν ναῦν καὶ τὸ Ναυκράτη παρὰ τὸ ναυκρατεῖν. Ac probabile est etiam ap. Hesygium *Ναυκράτη* per viciniam simillimorum vocabulorum *Ναύσων* et *Κρατίνος* oblitteratum esse glossamque ad similitudinem Bodl. prov. refingendam.' H. I.

P. 233. 'Ὄκως περ dixit Heraclitus apud Plutarch. tranqu. an. pag. 474 A. ὄκωσπερ λύρης καὶ τόξου, et apud Diog. Laert. IX, 2. ὄκως περ τείχεος. Ita enim scribendum. V. Delect. Anth. p. 173. Adde Democritum apud Stob. Flor. 104, 21.

P. 234, 5 a fine corr. 'εἰ cum conjunctivo'

P. 235. In Cratetis Heroum Fragn. I. scribe ἐμορμολύττετο, ut nullum in hoc exemplo forinae μορμολύττειν praesidium sit. Cf. IV. p. 658.

Ib. Fr. II scr. τρύβλιον Fr. III. Bernh. ad Suid. εἰς αὐτοῖς τρέπων pro βλέπων proponit.

P. 239 l. 9 a fine corr. fragm. p. 94. Versum quartum Fragn. III. ex Cratetis *Θηρίοις* Cobetus Observ. in Platon. com. p. 229, ita corrigere tentavit οὐδ' ἐξ ἀγορᾶς οὐδέ τᾶκωνας ἔτ' ὠνήσομεθ' οἶδ' ἀλλᾶντας, numeris non optimis. Mihi ποιῆσθαι ἐξ ἀγορᾶς dici posse videbatur pro sibi parare ex foro. Ceterum confer quae dixi Add. V. III, p. 371.

P. 241, 11 corr. 'ex Cratele derivatum sit.'

P. 243 ad 'Ρήτορας. Mantiniam γογγύλην memorat etiam Clemens Alex. Paed. p. 61 pr. Sylb.

P. 246. 'Fr. I ita composuit Bergkius apud Zimmermann. annal. Vol. VII. p. 847:

ποιμαίνει δ' ἐπίσιτον·
 ῥιγῶν δ' ἐν Μεγαβύζου
 δέξει δῆτ' ἐπὶ μισθῶ
 σῖτον.

In annotationis l. 5 corr. Megabyzum' H. I.

P. 248. In Cratetis Fr. II. scribendum omnino ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός, ut habet cod. Voss. Tempus τέκτονα σοφόν dixit etiam Critias apud Plutarch. plac. phil. p. 879 F. χρόνου καλὸν ποικίλμα, τέκτονος σοφοῦ.

P. 250 7 a fine 'eandem Herodiano adhibuit medicinam Bergkii de fr. Sophocl. p. 31.' H. I.

P. 251. Fr. XIV "Pollucis et editio habet ἰμίλουτοι et cod. ἡμιμάσητοι" H. I.

P. 253. Fr. II est ap. Athen. p. 685 b.

P. 255, 6. De Σηκίς servili nomine cfr. Epicharmus apud Schol. Arist. Pac. 185.

τίς ἐστι μάτηρ; Σηκίς ἐστι. τίς πατήρ;
Σηκίς. τίς ἀδελφός; Σηκίς.

Ita enim haec scribenda sunt, non ut edidit Ahrens Dial. dor. p. 449 (84.) Ib. l. 20 corr. XVIII 2

P. 255. Pherecratis Fragm. II. ex Agriis Hermannus ita constituit:

ἐνθρύσκοις καὶ βρακάνοις
καὶ στραβήλοισι ζῆν, ὅπότ' ἂν δ' ἤδη πεινώσ', ὡσπερὶ
πολύποδας νύκτωρ περιτρώγειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους.

Quid verum sit non prius diiudicari potest, nisi quam mensuram vox βράκανον habeat alio exemplo intellectum fuerit; πολύπους autem pro πουλύπους non credo ullum unquam Atticum dixisse, nisi ubi multipedem significat, velut in loco Posidippi apud Stob. Flor. XCIX, 29.

P. 261. Fragmentis 'Αγρίων adde hoc:

XIII.

Schol. Luciani Vol. IV. p. 220 Iacob. Γέρρα — καὶ 'Αριστοφάνης ὡς ἐπὶ φυλακῆς τινος καὶ μοχλοῦ τροπικῶς παρίλαβε τὴν ἰέξιν. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐν τοῖς 'Αγρίοις Φερεκράτους· γέρροις ἀποσταυροῦνται.

P. 261. Fragm. I, 4 pro σπόνδυλον repone σφόνδυλον, quae attica forma est.

P. 262, 9 corr. farra sunt 14. In scholiastae verbis θηλύματα non mutandum esse ostendunt sequentia.

P. 263, 12 corr. Hist. crit. p. 81.

P. 265. Fr. IX. scr. πεπληθέναι l. sq. scr. 330 19.

P. 268, ult. et l. 17 corrige χρόνου pro χρόνον.

lin. 13 a fine corr. ἀνανεάζειν

P. 270, 7 corr. φυκογάγος — καρδίαν

lin. 16 corr. „Proverbialiter”

P. 272, 16. In Hesychii glossa non ἀπορρηήσεις legitur sed σοβήσεις. At idem: Λιβάξει: ἀπορρηήσει — ἀποφθερεῖ, ubi λιβάξεις scribendum videtur.

P. 276, 9 scr. πυρετοῦ. 17. In Erotiani loco pro ἄρδαλον scribendum ἄρδαν

P. 277, 26. Cum μαγείραινα et ἰχθυοπώλαινα, quae comice ficta sunt, compares κηρύκαινα apud Aristoph. Eccl. 718. Cfr. Steph. Byz. p. 675. καὶ Σκυθῖς τὸ θηλυκόν, καὶ Σκύθαιναν, ὡς Κυρίκαιναν. Scribe κηρύκαιναν.

Ibid. Fragment. II recte explicat Clarisse de Epocha Thuc. belli Pelop. p. 90. Formam ὑπόβολον tuctur etiam quod Epicharmus dixit ὀπώδελος apud Athen. VIII. p. 362 b. Cfr. Exercitt. philol. in Athen. I. p. 28.

P. 284, 10 corr. Ποιμαίνει

P. 287. Fragm. I, 3 revocanda codicis lectio τὰς μεσημβρίας cll. Aristoph. Lys. 966.

P. 290, 16 corr. certamine 20 scr. testimonium

P. 291. Fragm. X. recte Bernhardius μοι.

Fragm. XI. corr. ἐν Κραπατάλοις

Fragm. XII. Pollux habet κεφαλή μου λάσανα

P. 294, 6 a fine corr. proxime cum

P. 295, 10 corr. Ἀθη-ναῖοι

P. 296, 9 corr. affertur

P. 297. Fragm. II. pro ποιούντα forsan πονοῦντα scribendum.

P. 298. Fragm. VII. Dobraeus Adv. I. p. 578. corrigat: λαβούσα μέντοι χοίνικα | τὸν πύνδακ' εἰσέκρουσεν.

P. 299. χρῆσται non χρῆσθαι in hac formula scribendum esse nunc recte statuisse credo Hermannum in altera editione Sophoclis Oed. Col. 504.

P. 300, 32 corrige ἕκαστος. Sed volebam ἕκαστον ex Elmsleii coniectura. Nunc malim ἐκάστων aut ἐκάστοθ'. Dobraeus Adv. II. p. 313 ἕκασθ' ὅσ'.

Ib. lin. ult. scr. 'ex versu unet-vicesimo

P. 301, 8. Dele verba „quod qui praeter — novi neminem.” Satis frequens enim apud Atticos hic usus participii εἰργασμένος,

P. 302, 15. Διεφθ' ἀκροκώλια dixit etiam Philoxenus Athenaei IV. p. 147 (p. 853 v. 30 Bgk.)

P. 302 ult Πύου an πυοῦ] vide supr. p. 18 sq.

P. 303, 5 corr. debemus

P. 303, 9. Ὑι κολουμβᾶν Pherecrates comice dixit pro ἀπελθεῖν, ita νήχεσθαι usurpavit Timon Phliasius apud Diog. Laert. IV, 33 νήξομαι εἰς Πύρρωνα. In sequenti versu nunc nihil muto. Post vs. 22 plures versus videntur excidisse.

P. 304, 14 corr. antecedentibus

P. 307, 4 corr. iudex pro index

Ib. l. 7 a fine corr. nihil habeant

P. 312. Fragm. V. Bentleius Epist. ad Hemst. in Opusc. ed. pr. p. 61 ita corrigere tentavit: ἀλλ' ἐν κοίταις ἐν γ' οὐδ' ἀπόβληθ', ἀμέλλομεν ἀριστήσειν. lin. 5 a fine corr. ἀποκεῖνθ' ἃ μέλλομεν et lin. 8 a fine μέλλομεν

P. 314. Fragm. IX recte Fritzschiū αἰγίς αἰγίς scripsisse docent Suidae codices.

Ibid. Fragm. X malim nunc ὕστερον ἀρᾶται κάπι-
θιιάζει πατρι.

P. 315. Fragm. XIII ἢ τρις ἐξ ἢ τρεῖς κύβοι. Eodem proverbio usus est Epicharmus apud Stob. Fl. 69, 17.

P. 315. In Persarum Fr. I, 1 corrige calami errorem ἀρότων pro ἀροτῶν. Vs.5 τοῦ Πλούτου corrigas.

P. 316, 10 pro φυλλοροήσει Bergkius ap. Zimmerm. a. 1840 pag. 1078 φυλλοχοήσει, quod non credo probari posse, quum recte quidem arbor dicatur φυλλοχοεῖν χορδαῖς, non item φυλλοχοεῖν χορδαῖς.

P. 317, 5 a fine pro 'Pherecratis (Metall. I.)' corr. 'Teleclidis (Amph. I. 12)'

P. 318, 22. Dele verba 'Eandem pro vulgato etc.

P. 329, 15 corr. ἀνεκτός (v. Lob. Parall. 480 sq.) quod habet Emperius etiam ap. Zimmermann. annal. 1835 p. 9 not.

P. 329, 31 corrige ἐπτά pro ἑπτα

P. 330, 11 corr. Hanovius

P. 334. Versu 10 fragmenti corr. ἐπτά V. 18 ἀνεκτός

P. 336, 4 dele verba l. 4 — 12 „ἐτι δὲ — audacis factum." De Athenaei loco μεγάλων Ἡοίων καὶ μεγάλων

Ἔργων optime disseruit I. Caesar in Zimmerm. Ephem. phil. 1838 n. 65. et Marckscheffel *Fragm. Hesiodi* p. 187 sqq.

P. 337, 20 corr. ἄξιος

P. 338, 4 scr. 653 e

P. 339. Fr. VIII lin. 7 annot. corr. Λεσβίων

P. 340. Primum Pseudoherculis versum Piersonus ad Moer. p. 16 male pro Athenaei verbis habuit.

P. 341. *Fragm. III* Athenaeus habet ῥαφανίς τ'

P. 342. Ad *fragm. V* ubi de Alcibiade ἀνήρ ἀπασῶν τῶν γυναικῶν ἐστὶ νῦν, compara non minus acerbum Curionis de Iulio Caesare dictum omnium mulierum virum et omnium virorum mulierem apud Sueton. V. Caes. 52. Cfr. Cicero Verr. II, 78 vir inter mulieres, impura inter viros muliercula.

P. 344. XIII Vs. 4 corr. πασσάλου

P. 345. 'XVII nonne ζιῶς scribendum coll. *Arcad.* p. 98, 15 Aristoph. fr. p. 1122 (15)?' H. I.

P. 346, 13 πτισσάνη corr.

P. 347. *Fragm. XXIII.* Verba Grammatici Bekker. p. 368, 22 συγγραφικαὶ δὲ αἱ συνθῆκαι, quae Vol. II. p. 649 not. explicare conatus sum, ad disparium graduum coniunctionem refert Lobeckius *Paral.* pag. 41. Bernhardi *annal. crit. Berol.* a 1838 mens. Sept. p. 330 sq. ita intellexit 'die guten autoren häufen gern die sinnverwandten wörter.'

Ibid. XXIV, 4 corr. apud Hermippum *Fragment. Stratiot.* VII, 2.

P. 348. XXVIII, 3 corr. ἀνεψιαδοῦν

Ibid. ad *Fragm. XXIX.* Pherecratis verba οἶον αὐτόπνιγος ὡς ἀσελγής, ita corrigo: οἶον αὐτὸ πνίγος, ὡς ἀσελγής, ut sint trochaici tetrametri reliquiae.

P. 349. 'XXXIII. In verbis Etymologi I. 2 a fine corrigam καὶ αἰὲ (vulg. εἶ) μὲν παρῆξυγμένον εὐρήσεις τὸ ποῖ τῷ κῆχος: ratio aperta est.' H. I.

P. 351, 10. In Photii et Hesychii glossa ἐττημένα nunc aut ex ἤττημένα corruptum aut ex ionico scriptore derivatum suspicor. V. *Exercitt. in Athen. Spec.* I p. 11.

Ib. XLII annotationis I. 3 scr. 'Αἰ ποθ'

'Fr. XLIII nonne ad Crapatallorum fragmentum XII pag. 291 referendum est?' H. I.

P. 353. L corr. ἄξιος

P. 354, 8. pro LVI — XLI scr. LVI — LXI

Ibid. 13. In Photii glossa "Υφρος: ὑφρεύς, Φερεκράτης, pro ὑφρεύς ὑφή scribendum videtur.

P. 356, 22. In Pherecratis verbis forsitan praestat ex cod. Kuhn. scribere καττύομεν

Ib. in annot. scr. corrigiarum

P. 358 LXXXV annot. 2 scr. ἄνευ τοῦ ἀναπ.

P. 362 lin. 3 comment. scr. Ἀμφικτύοσι

In not. pro 252 corr. 552. Homeri versus est 487.

P. 363, 11. Vir doctus in Ephem. Monac. a. 1842 p. 150 tentabat ἄν παισὰ cll. Athen. XIV p. 646 f.

P. 365. In Teleclidis versu, τὰ δὲ τήγανα ζέοντά σοι μολύνεται pro τήγανα ζέοντα, cod. Falck. habet τηγανίζοντα, unde Hemsterhusius τήγανα σίζοντα, Bentleius Epist. ad Hemst. p. 62. τηγάνω σίζοντα, qui quod non lances sed cibos in lancibus σίζειν dici contendit, id refutat praeter alios Clemens Alex. Paed. II, 1 p. 240 b. ταγήνοις σίζουσι περιηχούμενοι. Idem nostrae linguae usus est. Nec placet τὰ τηγάνω pro τὰ ἐν τηγάνω. Scribendum videtur τὰ δὲ τηγάνια σίζοντά σοι μολύνεται, et pro μολύνεται forsitan μολύεται. Cfr. Lobeck. Pathol. p. 345.

P. 366, 7. Hoc loco inserenda haec: Ad hanc Teleclidis fabulam referenda esse suspicor quae leguntur apud schol. Aristoph. Vesp. 506 ζῆν βίον γενναῖον ὡσπερ Μόρυχος] πρὸς (Ven. add. τὸ) τοὺς ἀψευδεῖς ποιήσαντάς τι τὸν Μόρυχον τῶν πολιτικῶν πεποίηκε (adde μετέχοντα c. Dind.) πραγμάτων, ἀγνοήσαντας ὅτι τρυφερὸς καὶ ἠδύβιος κωμωδεῖται. In his ἀψευδεῖς Dindorfius e Μεταλλεῖς, quae Pherecratis fabula est, corruptum putabat. Respicit potius ad Teleclidis Ἀψευδεῖς: scribendum igitur πρὸς τὸν τοὺς Ἀψευδεῖς ποιήσαντα, ὅτι τὸν Μόρυχον τῶν πολιτικῶν πεποίηκε μετέχοντα πραγμάτων, ἀγνοήσας ὅτι τρυφερὸς καὶ ἠδύβιος κωμωδεῖται. Simul ex his intellegitur Ἀψευδεῖς pro spiritu Teleclidis fabula fuisse habitam; unde suspicor ad eandem

referendum esse Inc. fab. fragment. XVI. De praepositione ὑπὸς sic posita v. Dobraeum Adv. II p. 268.

P. 366. 'In Hesiodorum primo fragmento codicem literis rope oblitteratis pro β δὲν Bekkeri habere λειυθημαὶ ὄθεν Hindorfius testatur.' H. I.

P. 367, 1 pro 446 f. corr. 436 f.

P. 369. 'Fragm. I. corr. οὐθαρφορῶ: nam γέρω altero st Athenaei loco p. 656 e.' H. I.

P. 371. De Teleclidis fragm. II. conf. Welckerum Trag. racc. II p. 453 sqq.

P. 372. Frustra adhuc viros doctos exercuit Teleclidis versus Fragm. inc. fab. IV, 2. λάϊνα τείχη τὰ μὲν οἰκοδοεῖν, τὰ δὲ αὐτὰ πάλιν καταβάλλειν. Scribendum τάχα δ' ἴτὰ πάλιν καταβάλλειν. Ceterum cfr. Stobaeus Flor. CV, 1. Αἴσωπος ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος τῶν ἐν ἐξουσίᾳ ὄντων οἱ θεοὶ πράττουσιν, τὰ μὲν οἰκοδομεῖν ἔφη τὰ δὲ πάλιν καταβάλλειν.

P. 376. Fr. XVI corr. ἐπὶ τοῦ ἕιν: caeterum cf. addenda ad p. 366.

P. 377. Ad Fragm. XIX. 'Photii locus num ita corrigendus Ἰβύ: μέγα. ἀπὸ τῶν ἀναφθεγξαμένων? h. c. ἀπὸ ἰν ἰβὺ ἀναφθ.' H. I.

P. 378, 11. Pro Εὐτρῆς in Hesychii glossa non Εὐτρηων scribendum, sed Εὐτρήσεως, de quo admonuit Dindorfius.

P. 381. Hermippi Fragm. III et IV ἀνθέων ὑφασμα πέπλοι ἀνθέων γέμοντες videntur esse vestes quibus flores intexti sunt. Cfr. Anthol. Pal. V, 158, 2. ζωνίον ἐξ ἀνθῶν. Plato Rep. VIII p. 557 c. ἱμάτιον πᾶσιν ἄνθεσι περικλιμένον.

P. 382. "Fr. VI. Non crediderim Scholiastam Aristophanes Vesp. 791 (795 Dübner) respicere ad Hermippi locum: sic enim ille ἦ δ' ὅς λέγων: ἀντὶ τοῦ ἔφη. καὶ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἡμί. κίχρηται δὲ αὐτῷ συνιχῶς ὁ Πλάτων ἐπὶ μέλλοντος μόνου· οἱ δὲ κωμικοὶ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων χρόνων. In ἐπὶ μέλλοντος idem videtur esse quod apud Schol. II. E 3 (Od. θ. 186) προτάσσεται τῷ ῥηθησομένῳ λόγῳ oppo-

situm illi ἐπὶ προειρημένοις λόγοις ἐπιλέγεται. Posteriores hunc usum praevalere apud Homerum frequens ἦ, καὶ sim. demonstrat orationi subiectum; apud Platonem formula ἦ δ' ὅς plerumque sub initium orationis sequentibus etiam pluribus locum habet, quamquam est etiam in fine responsionis, velut Rp. in. pag. 327 b ἀλλὰ περιμενοῖμεν, ἦ δ' ὅς ὁ Γλαύκων (Phot. p. 61, 26): apud Aristophanem duobus in locis altero postpositum est ἦ δ' ὅς: Vesp. 795 ταχὺ γοῦν καθέφευς ἀργύριον, ἦ δ' ὅς λέγων. Lysistratae 514 interpositum orationi τί δέ σοι ταῦτ'; ἦ δ' ὅς ἄν ἀνὴρ, οὐ σιγήσει;" H. I. P. 383. Hermippus Artop. I φέρε νῦν ἀγῆλω τοῖς θεοῖς ἰοῦσ' ἔσω. Elmsleius praefert ἐγώ. Sed vide Vol. III. pag. 225.

P. 384. V. Hermippi locum Hermannus ita scribebat:
*ἐνέβαινε σιγῇ *** Πείσανδρος ὁ μέγας αὐτως,
 ὡσπερ Διονυσίοισιν οὐπὶ τῶν ξύλων. „ὄδ' Αἴας,”
 ἐρεῖς ὄνον κανθῆλιον.*

Quibus Homericam Aiakis cum asino comparisonem respici putat. Probabiliora Cobetus Observ. crit. in Plat. com. p. 128 proposuit:

*ἀναβαίνει σίγα Πείσανδρος μέγας
 ὡσπερ Διονυσίοισιν οὐπὶ τῶν ξύλων.*

β. ἐγέλασ'. α. ἐρεῖς τιν' ὄνον ὀραν κανθῆλιον.

Idem τὸν ἐπὶ τῶν ξύλων, quem ego consentiente Hermanno de sedilium in theatro praefecto interpretatus sum, phallum dici existimat, quales in Dionysiorum pompa perticis suspensi gestabantur.

P. 387, 7 corrige αὐτοσχιδές

P. 389. Hermippi fragmentum Hermanno ita scribendum videtur:

*Ἐπειθ' ὅταν πινώμεθ' ἢ διψώμεθα,
 εἰχόμεθα πρὸς τοῦτ', οἶνος, ὃ κέρας, γενοῦ.
 κὰς τοῦ καπήλου ἄγω φέρω παίζων ἅμα,
 κεύθῦς γεγένηται τοῦτο πέντε καὶ δύο.*

Κεύθῦς, inquit, ist von Herrn Bergk, dessen übrige Conjecturen über diese Verse ganz unstatthaft sind. Atqui Bergkianus fragmentum hoc plane ita ut Hermannus constituit, videtur

od primo versu *πεινώμεθα* scripsit pro *πινώμεθα*, quod ne tueretur Hermannus, dici haec ab aliquo monens, qui se vii deum esse simulat.

P. 390. Fr. V Athen. habet *Λεπάδας δὲ πετρῶν* —

P. 391. In Fragm. VII. *παραταιναρίζειν* comparandum in verbo *παρασσαβάζειν*.

P. 394. VI l. 2 corr. *κωμωδοῦσιν* lin. 11 pro 1146 r. 1046.

P. 399. In Hermippi Fragm. III Vs. 3 corrige typographi errorem *οίκουρεῖν*

Ib. Fr. IV. *μύων* ad socordiam Iovis sive malis Periclis ectat. cf. vol. III. p. 4.

P. 402. Hermippi loci Vs. 3 sqq. Hermannus l. l. p. 508 emendari voluit:

*τὰ μὲν γε πρὸς ὄψιν εἰ
δοκεῖτε μάλ' οὐ κακῶς
ἔχειν ἀπὸ σώματος.*

P. 403. Fr. II δ' non habet Schol. Ar.

P. 404. Fragm. V, 2 corrige typhetae errorem *ροδιά-*
ς pro *ροθιάζης*.

P. 406. 'IX *ἀνερίναστος εἰ* mutavit Schneidewinus ex s. Suid. Et. Idem l. 6 pro *σφήνας* restituit *φήληκας* ex ' H. I.

P. 407. Fr. I 13 *λαβανωτόν* typographi est error, scr. *θανωτόν*

P. 408, 19. Bubula tergora ex Libya advecta esse constat ex Hesychio, *Λέρμα Λιβυκόνι ὡς κάλλιστον*. Ubi vide interpretes.

P. 409 12 Thucyd. calami est error: scr. Herod.

P. 410. Fragm. II versum primum Hermannus l. l. p. 508. refingit *Μενδαῖον, τοῦ μὲν καὶ ἐνουροῦσιν θεοὶ αὐτοί*.

P. 416. Inter X et XII repone XI pro edito IX.

P. 425, 8. Scribe „a Stobaeo”. Versus ille, quem Isonidae tribuit Stobaeus, *κρείττον σιωπᾶν ἐστὶν ἢ λαλεῖν ἰτην*, legitur etiam in Menandri monost. 290. Mox pro *πνεῖς* forsitan praestat *συνίης* scribere.

P. 426 'I 2 corrige *πτόρθους* quod et libri servant et Arcad. 49 5 commendat.' H. I.

P. 426. In Caprarum Fragm. I, 2 pro *ἔτ' ἄλλ' οἶον* cod. Par. *εταλλον*, in quo *καλαμίνθην* latere videbatur Schneidewino in Th. Bergkii Ephem. phil. vol. I. p. 476. Vs. 3 cod. Par. *κύτισον*. Et ita etiam Camerarius; *κύτισον* (sic) apud Pont. operarum error est. Pro *συκῆν*, quod Camerarius ex cod. scripsisse mihi videbatur, etiam Par. habet *πέικην*. V. Schneidew. Mox cod. Par. *ἐρίκην*. Ceteras discrepantias omitto.

P. 428. Eupolidis fragmentum ex Capris Cobetus Observ. ad Platon. com. p. 150 ita scribendum coniicit.

. . . αὐτῶν ἦν κάμη τις, εἰθίως πρὸς αὐτὸν
ἔρει· πρῶ μὲν σελάχιον. B. τί δ' ἦν ἴδη λύκον τις;
A. κερράζεται γράσει τε πρὸς τὸν αἰπόλον [δραμούσα].

P. 431 4 corr. oc-calluisse

P. 432 'Fr. XIV *γλάμων* restituit iam a. 1830 Dindorfius v. eius edit. Ar. p. 292.' H. I.

P. 435 19 repono Olymp. LXXXIX

Ibid. De Fragm. I ex Eupolidis Astrateutis dixit Cobet. Obs. crit. p. 127 corrigens ille *κάνταυθα πάσης τῆς στρατιᾶς κάκιστος ἦν*, eiecto *ἀνῆρ*. Recte locum emendasse Porsonum docent codices, qui *σῆς* post *τῆς* omittunt.

P. 436. De accentu nominis *Σπάρτωλος*; adde Herodianum apud Stephan. Byz. s. *Αἰτωλία*.

Ib. II. corr. Ol. LXXXIX 3 et not. **) 'pro Ol. LXXXIX 2' muta in 'pro ante Ol. LXXXIX 3.'

P. 439. Eupolidis Fr. VIII corrigere tentavit Ungers Parad. Theb. I.

P. 440. Eupolidis versum *πῶς ὦ πολλῶν ἤδη λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας*; grammatici quos attuli ita interpretantur, ut *ἄμβωνας λοπάδων* proprio et vulgari sensu de patellarum oris intellegant. Eos sequutus Bergkii Comment. p. 347 impudentem parasitum castigari existimavit. Mihi his verbis idem opprobrium contineri videtur, quod *αἰσ* verbis expressit Aristoph. Equ. 1282. Sunt igitur *τὰ χεῖρ τῶν γυναικείων αἰδοίων*. Cfr. Eustath. ad Hom. p. 1539, 33.

P. 441. Fr. IV corr. *δίφρον δ' ἄν εἴποις*

P. 442. Fr. VII l. 7 corr. Hell. II 3 46.

P. 442 ad Fragn. VI. Thessalicae sellae formam optime dicat Erotian. Lex. Hipp. p. 154 *πᾶς δίφρος ἀνακλισμὸν ὧν Θεσσαλικὸς παρὰ τοῖς παλαιοῖς λέγεται*. Cfr. Foesium econ. Hipp. s. ἔδος Θεσσαλικόν.

P. 443, 8 τὸ] corr. *τι*

P. 444, 7 Scr. Scholiasta Aristoph. Nub. 109

P. 445, 4. Post *θατέρῳ* ipsum potius Eupolidis testimonium excidisse et *ξενίζεσθαι* esse mirari, vere monuit L. Dinorfius Thes. L. G. v. *ἰστιᾶν*. Cfr. Walzii Rhet. VII 175. *α μαθόντες μὴ ξενισθῶμεν ἐν ταῖς ἄλλαις στάσειν ἰτὸν εὐρόντες*. Athen. XIV. p. 658 *ε πολλῶν ξενιζομένων ἰ τῷ κηρύγματι*.

P. 445 ad fragn. XVII. Dele verba „Rectius pro *Εὐρησις* etc.

P. 447. III. 'Athenaeus II. p. 47 c, *ἀναρίστητον δὲ εἶεν Εὐπολις*, hunc locum in animo habuisse videtur.' H. I.

P. 448, IV, 3 corr. *ἢ λέξις* pro *λέξει*

P. 449. In Hesychii glossa scribendum *Βάστας Χίος*. In ulo enim illo *Βάστα Κάρας* etc. Caras rectus casus est, *άστα* autem genitivus, quemadmodum *ἰππότα φηρός* pro *πότου* dixit Aratus Phaen. 664 cfr. Eustath. ad Hom. 1457, 23. Attigit etiam, ni fallit memoria, Scholiastes Eupolidis.

P. 451, 3. a fin. pro *Τιγράνην* Baiterus ad Schol. Aesch. 22 corr. *τὸν προκτόν*. Ib. ante γὰρ Sauppium inserit *ποίηκε*

P. 452. In inscriptione paginae scr. EUPOLIDIS pro ILLONIDIS

Ib. XV annot. l. 1 corr. *τροχι-σκιον*

P. 453. 'Fr. XVIII *ἐπιχώριος δὲ ἴστι καὶ* est Aldinae, *δέ τι ἢ ξένης* Rav. praebet, *δέ ἴστιν ἢ ξένης* (ὁ ξένος Ven. '5) Ven. 474. *δέ ἢ ξένης* Flor. Hinc *ἐπιχώριος δ' ἔστ' ἢ ξένης* *ἰὸ χθονός* noviss. schol. ed.' H. I.

P. 456, 20. De *τοιγαροῦν* quod dixi nihili est.

"Fr. I. *ἰστιῶν* versu secundo non videtur recte habere,

requiritur ponderandi vocabulum, id cum commode praebeat Apollodorus Harp. vs. 13, Eupolidis versus sic refingam:

*Τοιγαροῦν οὐδεὶς στρατηγὸς ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου
ἐδύναθ' ὡσπερ μειαγωγὸς ἰσάνων τὰ πράγματα
τῷ ζυγῷ τῆς τοῦδε νίκης πλείον' ἰλκύσαι σταθμόν.*

Formae ἰσάνειν quam anceps sit apud veteres Atticos auctoritas non ignoro equidem, sed favet quod et Apollodorus eo ipso in loco eam habet, nec plane expulsum ex oratoribus καθιστάνειν. Vide ap. H. Saupp. ep. cr. p. 17. adde Isae. 2, 29." H. I.

P. 457. Fragm. IV. ἡ μὲν φύσις τὸ μέγιστόν ἐστι.
Cfr. Euripides Stobaei Flor. XC, 6. μέγιστον ἄρ' ἦν ἡ φύσις.

P. 458. Fragm. VI, 5. Cfr. Anonymus V. Soph. ed. Schn. p. 154. φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης ὅτι κηρὸς ἐπεκαθίζετο τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ (Σοφοκλέους). Cogitavit de hoc ipso Eupolidis loco. Cfr. Bergk. ad Aristoph. Fragm. p. 1176.

"Ib. quod versu 3 coniectura repperit Grotius ἐκ δέκα ποδῶν pro ἐκκαίδεκα ποδῶν, id ipsum servavit ad II. P 463 schol. Ven. 453 ἦρει τὸ κατελάμβανεν, ὡς τὸ "ἐκ δέκα ποδῶν ἦρει λέγων τοὺς ῥήτορας" H. I.

P. 462 pr. corr. extime-sceret

Ib. 25. Ol. LXXX 3

P. 467. Fragm. XVIII, 1 pro γε παύσομαι Pierson. ad Moer. p. 293 scripsit πεπαύσομαι.

P. 471, 12. Post σοφιστής adde "nisi malis παλαιστής cum viro docto in Ephem. litter. monac. 1842. p. 152." Ad Fragm. XXIV cfr. Crameri Anecd. Par. IV p. 15, 33 ubi legitur τῷ δ' ἄρ' οἶνος εἴη πίσει.

P. 471 not. 'Etymologi verba ἀλλὰ μήποτ' ἔστιν ἡπιεῖν ὅτι μὴ εἰρησθαι ἐν πλάτει f. tueare similitum exemplorum auctoritate, quale est schol. Ran. 1093 τοῦτο δὲ φησὶ Εὐφρόνιος, ὅτι-τοὺς ὑστάτους τρέχοντας-τύπτεισθαι-ἐπὶ τῶν νεανίσκων. Aliam rationem habent loci a Schneidewin collecti con. cr. p. 16 not.' H. I.

P. 473 9 corr. non alio consilio Ib. 16 corr. πιθῶνεις ὡς

P. 476, 25. Pro ἀνδρώνυμον corrige ἀνδρωνύμιον. De Alcmacone v. Vol. IV p. 643.

P. 480, 13. Antiatticistae verba H. Iacobi ita interpretur: *Θηρία* Atticistae non nisi de bestiis dici volunt, equum ro mulumve domesticos nominari: adversatur Eupolis Demis: igitur equum vel mulum *θηρίον* vocasse putandus est.

P. 482, 17 scr. *χε-λῶναι* Ib. 'l. ult. Sophro num *Ποτιδᾶ ασοχαῖτα* scripsit, quod et Ahrensius proposuit dial. dor. 6?' H. I.

P. 483, 10. De *Κερκίδας* et *Κερκιδᾶς* cfr. Anal. Alex. 388. De Eustathii loco ad *Fragm. VII* adscripto, quem so huc traxit Müllerus, dicam in Exercitt. philol. ad Athen. ec. II.

P. 490. Ad Eupolidis Fr. X. *ἀλαζονεύεται περὶ τῶν τιῶρων, τὰ δὲ χαμᾶθεν ἐσθίει*, compara Aristoph. *Fragm. LXL* ex Achille Tat. Isag. p. 121. *ὅς τὰφανῆ μεριμνᾷ δὲ χαμᾶθεν ἐσθίει*. Nisi per errorem Achilles Aristophanem pro Eupolide nominavit, quod etiam aliis accidisse constat. V. Hist. crit. p. 118.

P. 494, 16. Receptit meam coniecturam *ἐκκλυστον* Düb-rus in Plutarchi editione Parisiensi.

Ib. 4 a fin. corr. canis.

P. 492 18 corr. *συντόμω*

P. 493 5 corr. *ἑτέραν*

P. 494 10 de ipso Callia

P. 495 XX 4 corr. *κούφη*

P. 496 7 omisit

P. 497 8 corr. *ἐλαιηράν*

P. 498 14 corr. *ἐπαινώ*. Laco num *fragm. Lobeck. Pathol. 391* ita corrigit *τὰ φντάρι' ἐξεποίησε μυττωτὸν πολύν*.

Ib. 'Adulatorum fragmentis quid obstat quominus *damus* etiam hoc.

XXXI.

Pollux X 90 *ῥητίον δ' αὐτὸ καὶ χειρόνιπτρον, Εὐπό-λος εἰπόντος ἐν Κόλαξι, φροῦδον τὸ χειρόνιπτρον*: que obscurum quo pertinuerint haec in fabula Adulatorum. m vero delendum videbitur quod in incertis est p. 574 n. KV. Sed quod idem Pollux VI 92 citat *καὶ τὸ συναμφότερον . e. πρόχωνν et λεβήτιον*), *ὡς Εὐπολις, χειρόνιπτρον*, hoc

ad Demorum locum p. 467 XVI respicere potest, potest etiam ad Adulatores.' H. I.

P. 503. VIII 11 corr. *τυγχάνει*

P. 510. Fragm. V, 1. eleganter Cobetus Observ. crit. in Plat. com. p. 189 corrigit *ἢ δ' ὑσάτη τις ἦδε; B. Κύζικο; πλεία στατήρων*. Sequentia idem primæ personæ tribuit.

Ibid. Fragm. VI Bekkeri codices ita scriptum habent: *ὡς ὑμῖν πάντως ἐγὼ ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ κατηγορούμενα*. Itaque corrigendum videtur:

ὡς ἰμῖν ἐγώ

πάντ' ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ κατηγορούμενα.

Non igitur ex parabasi locus petitus est.

P. 511. Fragm. VIII, 2 *τειχίων* pro *τειχέων* Dobraci emendatio est.

P. 514. Fragm. XIII 2 corr. *σοφιστῆς* De Fragm. XIV v. Berglein Comm. de Philox. Cyth. p. 74.

P. 515. XVIII corr. Schol. Ar. Lysistr. 270.

P. 516, 3 a fin. corr. V. p. 298. I. 5 scr. II. 3 30

P. 518 ad Fragm. XXIX. Grammatici Bekker. Iocus Anecd. p. 453 ita scribendus est: *Ἄσπουδος: ὁ μὲν σπουδαρχίδης οὕτως Εὐπόλις Πόλεσιν*

... ἄσπουδος δ' ἀνὴρ σπουδαρχίδου κακίων. Ita et metrum et sententia restituitur.

Ib. Fr. XXX corr. *μέμνηνται*

P. 520, 10 sq. Pro 'Schoemannus de Comitibus' corr. 'Meierus de iudiciis'

P. 521. Fr. I. corr. *Μήτηρ τις αὐτῶ*

P. 522, 23. *ὁ δεῖνα* heus tu, habes etiam apud Machonem Athenaci VI. p. 246 B.

P. 526. "Fragmentum IV. ad plenos revocetur numeros si pro *φύγοιμι* reddas *λίποιμι τάξιν: ὡς οὐκέτ' ἄν | λίποιμι τάξιν, σιβάδος ἐξ ὅτου "φαγον*. Possis etiam *ὡς | οὐκέτ' ἄν λίποιμι τάξιν, σιβάδος ἐξ ὅτου "φαγον"* H. I.

P. 532, 3 a fin. Argivos calceos memorant etiam alii. V. Alberti ad Hesychium I. p. 514, 18.

P. 534 6 corr. Tim. p. 34.

P. 535 ad Fragm. XI. In Scholiastæ Platonis loco pro

Χείρων forsan *Ἴφραν* scribendum. Ita enim Eupolis *Aspasiā* dixit. V. *Fragm. inc. LXXXI.*

P. 536 14. scr. p. 267 ed. Bckh.

P. 537 lin. 6 comm. corr. Vs. 1

P. 538 14 scr. apud B. p. 624. 644

P. 539 19 corr. de *tonsurum*

P. 540 3 scr. p. 146 l. 17 corr. p. 249

P. 543 ad *Fragm. XVII.* Eupolidis verba in cod. V. ita scripta sunt *τί σοφῶνος ὡ ῥαιρωδέ.*

P. 544 11 a fin. corr. disputavit Buttmanus

P. 545 ad *Fragm. XXII.* De Aristophanis *Vesp.* 1301. meliora dixi vol. IV. p. 629.

P. 546. *Fragm. I, 2* nunc non dubito quin scribendum sit *εὐθὺς*

P. 547. *Fragm. II* Vs. 1—3 ita scribendi videntur:

A. Μισῶ λακωνίζεις, ταγηνίζεις δὲ καὶ πριαίμην.

B. ὀλίγας γὰρ οἶμαι νῦν βεβληῖσθαι γέ σοι γυναίκα.

A. τίς ἐστὶν ὃς δὲ πρῶτος ἐξεῦρεν τὸ πρῶ ἑπιπίνειν;

Personam *A* suspicor esse Alcibiadem.

P. 549 12 corr. *διάθεις*

Ibid. *Fragm. IV, 2.* recte Schneidewinus addidisse videtur articulum.

P. 551. *Fragm. VII.* Hermannus ita sanare conatus est:

Ἴδῃ χορηγὸν πώποτε ῥυπαρώτερον

τοῦδ' εἶδες, ὅστις θάττον ἂν τοῦ γ' αἵματος

ἢ χρημάτων ἄλλῳ τι μεταδοίη τινί;

P. 552 16 a fin. scr. *ἐκπιών*

P. 554. *Fragm. XIII* Athenas dici docet Demosth. *Epist.* p. 1486. *εὐτυχιστάτην πασῶν πόλεων τὴν ὑμετέραν νομίζω καὶ θεοφιλεστάτην.* Aeschyl. *Eum.* 831 *χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.*

P. 555. Ad *Fragm. XVI* respicere videtur Hesychius, *κατ' ἀντιβολίαν: κατ' ἀντίβλησιν.*

Ib. *XVII.* commentarii l. 4. 8. *τροχῶ 10. ἱππότροχος*

P. 556 *Fr. XXI.* Bekkerus in *Moeride* 213 33 edidit *πρώτως*

P. 558 ad *Fragm. XXVI.* Non negligere debebam se-

quentia Grammatici verba quamvis corrupta: τὸ μὲν πρότερον ὀξύνοντες, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς προμνηστρίας τὸ δεύτερον βαρ-
τονούντες. τῶν μὲν γὰρ τοὺς τρόπους ὀριζόμενος ὁ δῆμος,
τῆς δὲ αἰτιατικῆς ὡς ἐν λοιδορίᾳ τὴν τύχην.

P. 560 XXXVI ἀναβάλλει codex, ἀναβαλεῖ Porsonus.

P. 562. Fragm. XLIII recte Sylburgius κόντιλον scripsit,
docente Etym. Par. apud Cramerum Anecd. Par. IV p. 76.
ubi praeterea ὀπισθε legitur.

P. 565 7 corr. Διέφθορεν

P. 567 LX ult. corr. docebit Dindorfus. Vide ap. Dübner.
p. 414.

P. 568. Schol. Eurip. Med. 517 ad Fragm. LXIV allatum
Hermannus ita constituit: ἡ διστιχία τοῦ χοροῦ ἐστὶν ἰαμβεῖα
δυο. κατὰ δὲ τοὺτους τοὺς χρόνους ἤδη τὰ τῶν χορῶν
ἡμαῦρωτο. τὰ μὲν γὰρ ἀρχαῖα διὰ τῶν χορῶν ἐπετελεῖτο.
ὄθεν καὶ Εὐπολὶς φησιν „τίς χορὸς οὗτος; κλάειν εἴπωμεν
ἀθυράτι ἄττα τοιαῦτα”. Quae egregia est corruptissimi
scholii emendatio, nisi quod in Eupolidis versu non nihil of-
fensionis habet caesurae insolentia.

P. 569 ad Fr. LXVIII. πεπαγοίην Ahrens Dial. dor.
p. 330 Eupolin in Helotibus laconice dixisse censet pro attico
πεπηγοίην.

P. 571. De fragm. LXXXI cfr. Add. ad p. 535.

P. 574. 'Dele fragm. CXV chl. add. ad p. 498' H. I.

P. 575. In numeris fragmentorum corr. CXVII — CXXI

Ibid. 20. In Photii glossa. Σάξας: ἀντὶ τοῦ ἀμά-
ξας, forsitan νάξας scribendum pro ἀμάξας. Similiter Hesy-
chius σάξει per νάξει explicat.

P. 576 3 corr. Idem p. 553 6.

P. 580. comm. 4. corr. Vers. dochmiao.

P. 581. Phrynichi fragm. Ephialt. II easdem correctiones
adhibuit L. Dindorfus apud Dübner. ad Schol. Arist. ed. Paris.
p. 461. Idem recte primo versu ἦν τε σωτῶ γ' ἦν τε μή.

P. 583. Fragm. II κείνη fortasse incorruptum est; ferri
enim potest ut haec verba Phrynichus Ionicum hominem di-
centem introduxerit. Cfr. Aristoph. Pac. 48.

P. 585, 20 sqq. Haec fugerunt Bergkium Lyr. gr. p. 886, 26.

P. 586 14 corr. Porsonus ad Phoen. 412. 22 corr. assiduité

P. 590 10 scr. eam ob caussam

P. 590. Phrynichi Fragn. VIII ita restituere conatus est Cobetus observ. crit. in Platon. com. p. 39:

ψώρα δὲ Συρακόσιον κατέχοι, τρυγικοῖς ἐράνη γὰρ ἅπασιν μέγα πῆμα χοροῖσιν, ἀφείλετο γὰρ κωμωδεῖν οὐς ἐπεθίμου.

P. 591. Fr. X. scr. Θηλάζει:

P. 592. Fragn. XIII Cobetus l. l. p. 43 ad eandem Monotropi orationem refert ex qua Fr. I ductum est. Minus probo quod eiecto *γέρων* scripsit *τηλικούτος ὢν, ἅπαις ἀγύναικος*. In quo Valckenarii temeritatem imitatus est, qui apud Phalar. p. 46 *οὐκ ἄρα παῖση — τῆς ἀκρυσίας τηλικούτος γέρων*, postremam vocem abiecit. Quasi non recte dici possit tam provectae aetatis senex.

P. 592. De Phrynichi Musis conf. Welckerum Trag. gr. I. 259 sq. 'contra quem disputasse fertur C. Fr. Hermannus in ind. lect. aest. 1840 Marburg.' H. I.

P. 595 4 pro Ran. repone Av.

Ibid. 5. Luciani sunt non comici poetae versus.

P. 598 VI Scr. *Φρύνιχος — κεκτημένον ὠνόμασεν*

P. 600. 'Fragn. V. fort. ita scribas:

Σὺ δὲ τιμοπώλης ὡς Ἀχιλλεὺς οὐδενός

h. e. rei quae nihili est.' H. I.

Ib. l. 7 corr. libris

P. 602 24. Haec ita scribe: Eodem pertinet Philostrati dictum frigidam aquam *ἵππων γῆρας* esse dicentis Vit. Apoll. I. p. 20.

P. 604 IX. Pollux IV 181:

P. 605. Phrynichi Fr. XI (pro *ἵπερ* scribendum erat *ἕπερ*) Hermannus apud Dübnerum ad Schol. Arist. Par. p. 452 ita corrigit *τριώβολόν γ' ὄσουπερ ἠλιάζομαι*. Fr. XII *συβαριασμός* scripsi ex Ven. pro *συβαρισμός*, quod primam corripit. Hinc *συβαριάζειν* pro *συβαρίζειν* scribendum puto ap. Aristoph. Pac. 343.

P. 607 ult. 'Scholiasta Ar. Nub. 967 in Rav. et Ven. haec habet: *Ἀρχὴ ἔσματος Φρυνίχου, ὡς Ἐρατοσθένης φησί.*

Φρύνιχος δὲ αὐτοῦ τοῦτου τοῦ ἴσματος μνημονεύει Λαμ-
προκλείους ὄντος,

Παλλάδα περσέπτολιν κληίζω πολεμαδόκον (πολε-
μοδόκον V.) ἀγνάν (ἀγνήν G.)

παῖδα Διὸς μεγάλου

παῖδα-μεγάλου desunt in iis quae Bekkerus et Hermannus ex
Ravennate ediderunt. *δαμάσιππον* post *μεγάλου* addidit Din-
dorfius ex Schol. Ald. quem de caeteris varietatibus vide
p. 441 sq. Düb. Phrynichi memoria repetitur eadem in ea
scholiorum parte quae vs. 52 Düb. ab ἄλλως incipit, sed
absunt haec ab Rav. et Ven.' H. I.

P. 608. Fragm. XXIII est ap. Pollucem IV. 185.

Addenda et Corrigenda ad Vol. II. P. 2.

In indice poetarum haec corrigas: Aristomenes 730 Auto-
crates (non Autocles) 891. Aristophanes 893.

P. 615, 13 Pro Baccho Adonidis amatore Apollinem no-
minat Ptolemaeus apud Photium bibl. p. 151 5.

P. 616 ad Fragm. VI. Quum in Aristophanis loco nunc
recte legatur ἀχυρόν, non ἀχυρόν, eadem forma forsau etiam
Plato usus est.

P. 617. In Platonis fragmento II nescio an τοῦπιπόρ-
πημα scribendum sit.

P. 618. I. Ipsum ἀνηράκασ' est in Bodl.

P. 619. IV. Corr. Harpocr. p. 154 1 (coll. Moer. 206 23)

Ibid, Platonis nulla fuisse videtur fabula Δαίδαλας
inscripta. Vide Add. ad Vol. I. p. 169. Fragm. I pro ἐνίοι,
quod ἐν ἴστε scribebat Porsonus, forsau ἐν ἴστε reponendum.
Caeterum corrige παλλαὶ τῶν et Vs. 2 τίκτουςιν

P. 620 11 corr. ὑπηνέμια. Mox in Helladis fragm. vs.
2 pro ἄν rectius scribitur ἄν i. e. ἄ ἐν. Cfr. Arist. Ran. 938
ubi item scribitur ἄν.

P. 622 15 pro p. 384 reponere 170

P. 623 *) Nollem Piersonum sequutus Platoni comico tribuisse quae incerti scriptoris verba sunt, ὁ βασιλεὺς ἐπιώψατο ἀρρηφόρους, in quibus frustra Piersonus metri vestigia sibi cernere visus est. Platonis autem memoria spectat ad Legg. XII p. 947 c. Monuit Bernhardius.

P. 624. Ἐορτιῶν Fragm. I. Vs. 1 non credo vitii immunem esse, τῶν γὰρ τετραπόδων οὐδὲν ἀποκτείνειν ἔδει. Vs. 2 Cobetus Observ. in Plat. p. 191 pro ἡμᾶς corrigit ὑμᾶς, ut ipsas bestias poeta Cratetis exemplo loquentes induxerit, cll. fragm. VIII. Ea valde probabilis coniectura est. Fragm. II, 1 miror Cobetum non intellexisse veritatem emendationis nostrae πάνυ. At reliqua idem p. 192 rectissime ita correxit: ἐνθα τρέφονται τὰς καθαρίδας τῶν ἀνθρώπων λόγος ἐστὶν οἰδὲν ἐλάττους.

P. 625. Fragm. III. Vs. 3. fortasse ita scribendus ἰχθῦς ἀσίτους καὶ πονηροὺς ἤγέ σοι, et alteri personae tribuendus est.

P. 626 11 corr. p. 335 14 pro 635 14

P. 627 14 scr. p. 1169 lin. 20 Explicat.

P. 628 X 6 corr. capitulis. 'Caeterum ἀμφικόλλον πυξίην Beckerus Char. II 116 eandem intellexit quam παράπυξον Cratini, h. e. buxo tectam' H. I.

P. 629. Europae fragm. I Cobetus l. l. p. 193 ita constituit:

αὐται λόγου κρείττον τι χρῆμ' εἰς ἡδονήν.

* * * * * αὐ γάρ; B. τίνες

παροψίδες εἶσιν, ἀντιβολῶ σε;

Hermannus autem, sublato post Vs. 2 commate, ita:

αὐτὸ μόνον. οὐ κρείττους· παλὺ χρῆμ' εἰς ἡδονήν

εἰς κάλλος εἰς ἐσθῆτα λαβεῖν. οὐ γάρ τινες

παροψίδες ταῦτ' εἰσιν, ἀντιβαλῶ σε;

Ibid. Fragm. II. Hermannus recepto quod ego conieceram, εἶλον et ἀφῆκα, pro ἀνδράχμη scripsit ἀδρὸν ἄχνη, de oratore haec dici existimans, quem pisci poeta comparaverat.

*) Ita corrige paginae numerum.

P. 630. I. Priores versus Cobetus ita distinguit, ut παίξιν a verbo θέλεις, quod in superioribus positum fuerit, suspensum sit. Tum verba πάνυ βούλομαι alteri personae i. e. Herculi tribuit. Vs. 6 supplet ἰδοὺ φιλημάτων. Vs. 7 scribit τίθημι κοττάβεια, quod verum est, et Vs. 8 αὐτή. Non servum autem, sed lenonem cum Hercule colloqui existimat. Male cessisse Herculi ludum, idem recte coniicit ex Athenaei verbis, ἐν ἧ ἕξιςταντο καὶ τῶν σκευαρίων οἱ δυσκυβοῦντες, eoque refert Fragm. IX. et VII.

P. 631 ad Fragm. II. Probabilis est Cobeti coniectura Platonis verba fuisse non illa μὴ σκληρὰν ἔχειν etc. sed priora ἀγκυλοῦντα δεῖ σφόδρα τὴν χεῖρα εὐρύθμως πέμπειν τὸν κότταβον. Quae ita disposuit:

ἀγκυλοῦντα δεῖ σφόδρα
τὴν χεῖρα, πέμπειν εὐρύθμως τὸν κότταβον.

Atque ita iam Dobracus Adv. II. p. 351.

P. 633. VII. Verissime Cobetus l. l. p. 101 ὡςθ' αἰτ' ἔχω ταῦτ' ἐς ταρίχους ἀπολίσω.

Ibid. ad Fragm. IX: ἐπὶ Μανδραβούλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα. Veram huius nominis scripturam non Μανδράβουλος esse, sed Μανδρόβουλος, et metrum docet (est enim trimetri initium) et codicum lectiones ostendunt. V. Gaisford ad Suidam v. ἐπὶ τὰ Μανδροβόλου et Iacobs. ad Aelian. H. A. XII, 40. Quibus adde Diog. Laert. IV, 5. ubi vulgo Μανδράβουλος, at cod. Mon. Μανδρόβουλος, et Alciphronis Epist. I. 9. ubi item librorum lectio revocanda est. Comparanda item similia nomina Μανδρόλυτος, Μανδροκλῆς, Μανδρόδωρος, Μανδρογένης, Μανδρόπολις, Μανδροκράτης.

P. 634. De primo Cleophontis fragmento v. Cobetum p. 149. Qui ad eandem fabulam etiam Inc. fab. fragm. V. rettulit.

P. 635. Fr. IV ita scripsit Bergkiius ad Arist. p. 956 πῖος ἐψάθαλλε λείος ὦν.

P. 636 3 corr. ἡ γραφή

Ibid. Laili fabulae nomen Cobetus p. 126 etiam Poluci II. 83 restitui voluit. V. Add. ad p. 666. Eius fabulae fragm. 1, 2 corr. γένους

'Praeterea in eam incidi coniecturam ut hoc fragmentum cum altero quod est ap. Schol. Pluti 179 coniungendum videatur hunc fort. in modum:

Οὐχ ὀραῖς ὅτι

*ὁ μὲν Λέαγρος, Γλαύκωνος ὦν μεγάλου γένους,
ἀβελτεροκόκκυξ ἠλίθιος περιέρχεται,
σικουῦ πέπονος εὐνονχίου κνήμας ἔχων;
Φιλωνίδην δ' οὐ τέτοκεν ἢ μήτηρ ὄνον —;*

Credibile enim est scholii auctorem ut sententiae integritatem aliquatenus servaret initium orationis apposuisse omissis quae ad Philonidem nil facerent. Ita etiam importuno illo *που* liberemur.' H. I.

P. 637. De Laconum fragmento primo disseruit Cobetus p. 90 sqq. qui verissime monuit in duo id fragmenta disiungendum esse, quorum alterum orditur vs. 10. Personarum vices disposuit fere ut facturus erat Schweighaeuserus. Vs. 1 corr. *δεδειπνήκασιν* Vs. 3 Cobetus scripsit *νίπτρον παριέξων ἔρχομαι*. Vs. 5 in isto audacius ita correxit *τὴν παιδα τοὺς αἰλοὺς ἐχορὴν ἔχειν πάλαι προχείρους*. At hoc non est emendare sed ipsum versus facere. Ego nondum repudio quod praeunte Hermanno recepi *ἤδη πρὸ χειρὸς εἶναι*. Vs. 6 scripsit *προαναφυσᾶν*.

P. 638 10 comment. corr. Vs. 3.

P. 640. Tertium fragmentum probabiliter Cobetus l. l. p. 95. ita scripsit:

*καὶ μὴν ὄμοσόν μοι μὴ τεθνάναι. Β. τὸ σῶμά γε,
ψυχὴ δ' ἐπανῆκεν ὡσπερ Αἰσώπου ποτέ.*

Reliquorum conatus consulto omitto.

P. 641, 9. Quadrisyllabam formam *κίόκρανον* tuctur etiam titulus Atticus apud Boeckh. C. I. I p. 262, 29 et Strabo IV, 4, 6. In Fragm. VI nunc corrigo *πλήσας παραφιρέτω* pro *πάσας*, qui frequens error est. Similiter *κατέπασα* pro *κατέπλησα* reddendum Lyncei Cent. 16. in Com. gr. IV. p. 433.

P. 642. fr. II. Photius p. 590.

P. 643, 4 a fin. *Βαβυλωνίους*

P. 644. III. 4 corr. p. 446.

P. 646. I. 6 corr. p. 192 Ib. II. scr. Phot. p. 583 τευ-
τάξειν

P. 647, 16. Verba ὑπὸ τοῦδ' etiam Bergkii ad Aristoph. fragm. p. 1015 supplevit, Aristophanem carpi statuens. Cfr. Cobetus l. l. p. 111. qui κρατερῶς aut simile quid excidisse putat. Fragm. II. Dobraeus scripsit φέρε τοῦτο δὴ | δεῖξον τὸ κανοῦν μοι δεῦρο, μὴ μάχαιρ' ἐνι. Ven. (non Rav.) μοι omittit.

P. 648. Fragm. II, 3 scribendum cum Dobraeo Adv. I. p. 620. ἐὰν δ' ἀνῆς, ὕβριστόν ἐστι χροῖμα κάκολαστον. Quamquam ipse praefert ἐὰν δ' ἀνῆς ἅπαξ, ὕβριστον. Respicere huc videtur Suidas s. v. ἀκόλαστον. De ὕβριστος et ὕβριστός v. Lobeck. Paral. p. 40 sq.

P. 649. Fragm. III, 2 restituendum omnino ὅπου σιδαι-
ρέοισι τοῖς νομίσμασι χρῶνται. Quod enim apud Grammaticum Hermanni legitur Ἀριστοφάνης Βυζάντιοι σιδήρω νο-
μιζουσι, in eo pro Aristophane Aristidis nomen reponendum esse vere monuit Dindorfius ad Schol. Aristoph. l. l. et nunc etiam Cobetus p. 129. Annotationis l. 8 corr. s. ed. nota subiecta l. 3 pro „verborum” scribe „diversorum graduum” V. Lobeck. Paral. p. 41.

P. 650 Fragm. IV codex habet νεράλλον

P. 651. Ad Fragm. VII Ἀρκάδας μιμούμενοι vid. Cobetus p. 109. Platonis verba ita constituens: αὐτὸς κωμωδίας | ποιῶν εἶτ' ἄλλοις παρέχων Ἀρκάδας μιμούμενος. V. Addenda ad vol. I 162.

P. 651. Verba Eudociae ad Fragm. X adscripta ex Philostrato derivata esse monui Hist. cr. p. 180.

P. 652. I. Aristophaneum scholium notandum est abesse ab Rav. et Ven. unde ad Suidae potius quam ad Aldini exemplaris fidem remittimur: is vero cum habeat ὦ θεῖε Μόρχει, τέως γὰρ εὐδαιμόνων ἔφης (nec Aldinum τε νῦν aliud videtur esse quam τεῖν): nescio an fragmenti et fabulae ratio melius servetur scribendo ὦ θεῖε Μ. πῶς γὰρ εὐδαιμόνων ἔφης; H. I.

P. 655. Fragm. IV malim ὁρᾶτέ τοι τὸ διήρης ὑπερῶν [τόδε]. Fragm. V. ita distingue τὸν δέλιρακα [ἀπῆγε σιγῆ.

P. 658, 10 corrige *σγάζειν* pro *σχιζειν*.

P. 659. Fragm. I. *ὥστ' εἴ τις ὀρχοῖτ' ἐν θίαμ' ἦν*, soloecum videtur Cobeto p. 51. scribitque cum Bergkio *ὠρχεῖτ'*. De soloecismo fallitur. V. Elmsleium ad Eurip. Med. 1185. Fragm. II, 1. Cobetus p. 184 corrigit *ἄψαι μόνον τῶ δακτύλῳ τοῦ Μορσίμου*. Similiter Dindorfius *ἄψαι μόνον ἄκρω δακτύλῳ τοῦ Μορσίμου*. Sed praestat abstinere ab emendatione loci corruptissimi.

P. 661 6 corr. *σῶπτει*

Ibid. Fragm. I corrige *Ξενοκλῆς ὁ δωδεκαμήχανος*. Vs. 2. Cobetus p. 185 *τοῦ θαλαττίου θεοῦ*.

P. 662. Ad Fragm. II *τὸ Σποργίλου κουρεῖον ἔχθιστον τέγος*, compara Euripid. apud Schol. Arist. Pac. 527 *ἐπίπτυσ' ἐχθροῦ φωγός ἐχθιστον τέγος*. Fragm. III servavit etiam Schol. Ms. Aeschyli ad Prom. 114. apud Cobet. p. 190. *καὶ Ἰλάτων ἐν τῇ παλαιῇ κωμῳδίᾳ φησὶν ἐν Σοφισταῖς· Προμηθεὺς γὰρ ἐστὶν ἀνθρώποις ὁ νοῦς*. Hinc suspicaris Platonis versum fuisse *ὁ γὰρ προμηθεὺς ἐστὶν ἀνθρώποις ὁ νοῦς*. De προμηθεὺς sapientia cfr. Anall. Alex. p. 99.

P. 663. Fragm. IX (l. 1. Pollux habet *ἔστω*, non *ἔστι*) legendum cum Hoeschelio *ὀθόμινον πρόσωπον*, persona lintea.

P. 664. Ad Fragm. XIV confer Cobet. p. 186 sq.

P. 665. Quod in Symmachiae Fragm. II, 4 coniec*i* *εἰς μέσον ἐστὼς ἀνίησιν*, Cobetus p. 176. graviter sed sine idonea caussa exagitavit. Vide quae dixi vol. IV p. 652 et supra in Add. ad vol. II p. 78. Quod idem de *πίπτῃσι* addit, nullo pacto id ferri in versu anapaestico posse „quidquid dicat Meinekus”, id opinor vir optimus aliquando *μεταθήσει*. Fallitur autem quum illud *πίπτῃσι* ex coniectura me intulisse existimat.

Ib. 13 a fin. corr. *ἀπο-δάσσομαι*

P. 666 ad Fragm. III. In Pollucis loco Cobetus p. 126 corrigit *ἐν Συμμαχίᾳ καὶ ἐν Αἰῶνι*.

P. 667 2 a f. inter *παλινδρια* et *αὐτοῦ* insere *παίσας*

P. 668. III. annot. extr. corr. Hist. cr. p. 186.

P. 669. Parcas recte invocari profecto non docendus

cram; res enim est satis trita. At in Platonis loco quare Musas invocari existimarim, Cobetus discere poterat ex iis quae p. 669 dixi. Alciphronis locus, quem p. 139 attulit, nihil huc facit. At recte idem statuit de *δητώμην*, quod Hyperbolus pro *διητώμην* dixerat. (Bernhardi *ἔφρασκ' ἐδητώμην* H. I.) Secundum fragmentum iniuria a me ad Hyperbolum tractum esse idem vere monuit. 'Pro ὁ δ' οὐ γὰρ ἠτικίζεν in hist. gr. litt. 1, 336 ὁ δ' οὐ παρητικίζεν —; scripsit Bernhardi.' H. I.

P. 671, 6. Nihil excidisse intellexit Cobetus p. 137. Ibid. l. 25 si sanum est *αὐχμότατος*, commodius etiam quam *χρυσότερος* comparari potest *ὀγκότατος* et similia. V. Jacobs ad Anth. Pal. p. 774. cuius exemplis adde *δημότερος* apud Stephan. Byz. v. *δῆμος*, et, *καιρότερος* apud Hesychium, *Καιρότερον: ἐνωρότερον. Ἀχαιός*. Cod. Ven. *ἀθλιώτατος*

P. 672. Phaonis fragm. I. Vs. 7 corr. *ἐπὶ θύνον* ib. Vs. 11 scr. *θαλάσσης*. Philoxenum, qui his versibus ridetur, non Cytherium esse, sed Leucadium probabiliter ostendit Berglein Comment. de Philox. Cyth. p. 69 sqq.

P. 674. Fragm. II, 4 Hermannus distinguit: *ἐν τῷ καπῆλῳ, νοῦς ἐνεῖναι μοι δοκεῖ*, hac interpretatione addita: Bei euch ist keineswegs, wie das Sprichwort sagt, bei dem Weinschenken, Verstand zu finden. Der Weinschenk hat nämlich Verstand, wenn er den Wein mit Wasser verdünnt. Vs. 7 de *Κουροτρόφῳ* cfr. Lobeck. Aglaoph. p. 630 not. k. Vs. 10 et 11 recte Hermannus scribit *τᾶλλα δέ | ἤδη τὰδ' εὐτελέστατ' ἔστ' ἄκου δῆ*. Idem Vs. 16 tentat *περὴν γιγαρτίς κυσί τε καὶ κυνηγέταις* cll. Hesychio, *γιγαρτίς: σταφίς*, et Arist. Ach. 274 ubi *καταγιγαρτίσαι* est subigere.

P. 675 5 a f. corr. *ἐς τὰ μάλιστα* Ib. 13 a f. corr. II p. 26.

P. 676, l. 11 'Photius habet *μύρτον, τὸ σχῆμα τ. γ. αἰ* quod nescio an retinendum sit' H. I. Ib. 29 corrige *τὸ pro τὰ*. Recte vero Heringa *βινητιᾶν*, quod de mulierum pruritu dixit Arist. Lys 715 et Machon apud Athen. XIII p. 583 c.

. 677. Fragm. IV malim *τρόποις* [ἡρμοσμένον]· ᾧ *γλυγκών*. Sunt amatoris verba ad puellam.

. 678 ad Fragm. XI. Antiatticistae verba Lobeckius ad p. 590 ita corrigit: *Ἐπιτροπίαν, ἀντὶ τοῦ ἐπιτροπήν. ον Φαίδρω*, cll. Platonis Phaedr. 16. Recte; itaque dele agmentum.

. 680, 20. Dele verba „ceterum pro *ἄπυιος* possis *ἄγυιος* coniiicere.” De Euryphonte medico v. Cobetum . Adde Caelium Aurel. Morb. chr. III, 8, ubi anti-
imus vocatur.

. 681. Satis probabili coniectura Cobetus p. 152 sqq. ria fragmenta Platonis ad Cleophontem fabulam rettulit. *ντίλη* idem demagogi nomen latere vidit. Winckel-
s in Zimmerm. eph. 1840 p. 1281 alterum fragmentum
mposuit

τοῦτ' ἐμοὶ προσίσταται·

ἴνην φέροι τις πρὸς τὸ βῆμα καὶ πτίλον. H. I.

. 682. Fragm. VI, 3 scribendum cum Cobeto p. 179
ατος pro *αὐτομάτως*.

. 683. Fragm. VII 2 Cobetus p. 188 *δὺ γάρ, ὡς φασί,*
ν.

. 684. Fragm. IX, 1 Hermannus *λύσσασα δ' ἀργήν.*
on intellego quid sit *ἀργή στάμνος*, quod R. Merkelius
idii Fast. p. 319 comparat cum Ovidii *cado niveo*
, 186. Id Atticus *λευκήν στάμνον* dixisset. Scriben-
idetur *λύσσασα δ' ἄρτι στάμνον εὐώδους ποτοῦ.*

. 685. Fragm. XIII corrige *ἀναχοχυλίαστον* Fr. XIV
ἰκέταις Fr. XV *στίλβην τιν'*

. 686. Fragm. XVI Cobetus p. 197 reclius ita consti-
δ' οἱ γείτονες | σφόδρ' αἰσθάνονται. Quamquam hoc
e incertum. Fragm. XVIII delendum est. Sunt enim
is philosophi verba, docente Schol. Plat. Ms. cuius verba
isi vol. IV p. 876: *μῆμνηται αὐτῆς Κρατίνος ἐν Δη-
λέγων Ἦν ἄρ' ἀληθῆς ὁ λόγος ὡς δις παῖς γέρων.
[λάτων Νόμων ἄ (p. 646). Οὐ μόνον ἄρα, ὡς ἔοικεν,
ον δις παῖς γίγνοιτ' ἄν, ἀλλὰ καὶ ὁ μεθυσθεῖς. καὶ
νδρος Χήρα καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις ἄ. Recte igi-
. Gr. Vol. V.*

tur Platoni philosopho haec tribuit Clemens Alex. Str. VI p. 626 a. Ei Platonem comicum pessime substituit Musurus a Aristophanis Nub. 1421. Musurum enim, non veterem aliquem grammaticum huius ad Aristophanem scholii auctorem esse facile doceri potest. Ingenti enim errore lapsus est Cobetus qui Clementem, sive, ut ipse sibi temere persuasit, Aristobulum sua ex illo Aristophanis scholio derivasse statuerit. Se hac de re et de tota illa Cobeti opinione alio loco dicam explicatius.

P. 686. Fragm. XIX non delendum τοῦ, sed versus sine et initio mancus est.

P. 687. Fr. XXI corr. calami errorem τὸ χρῆμα τοῦτε Fragm. XXII. Adde Etym. Par. apud Cramer. An. Par. IV. p. 113. Ἄνειρην: τὸ ἀναπείρειν. πλάτος σχοινίου λαβὴν ἀνάειρε τὰ κρία. Scribendum igitur ἀνειρε. Ad Fragm. XXIII. cfr. Plutarch. V. Thes. 33 ἀνακῶς ἔχειν φαμέν τοὺς ἐπιμελουμένους ἢ φυλάττοντας ὁτιοῦν. "In ipso fragmento ἀνακῶς ἔχειν scriptum ap. Bekkerum: Piersonus dedit ἔχων" H. I.

P. 688 ad Fragm. XXIV. In Hesychii verbis, ἀσελγόμερων δὲ αὐτὸν εἶπε Πλάτων ὁ κωμικός καὶ συναριθμεῖ αὐτῶ τὸν γε Δούριον ἵππον, cod. non γέ habet sed τέ. Itaque suspicor post ἵππον addendum esse καὶ τὸν χαλκοῦν βούν. V. Exercitat. crit. ad Athen. I. p. 29 sq.

P. 689. De Fragm. XXVIII vide Bergkium ad Fragm. Arist. p. 994.

P. 691. Fragm. XXXVII delendum est; Minois enim memoria ad philosophum Platonem spectat. Eius in locum inserto hoc: Diogen. VI, 32. Δύω λέσχας: Πλάτων φησὶ λέγεται ὁπόταν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐξήρχοντο. Fr. XL est in Vita Anton. 70.

P. 692. Ad Fragm. XLI. Aristotelis verba Cobetus p. 198 argute corrigit: ἐπιδέδωκε τῇ πόλει τὸ ὁμολογεῖν πονηρὸς εἶναι, hanc fuisse Archini ἐπίδοσιν, ut palam improbum se esse fateretur. Spengel autem Synag. techn. p. 20 ita: ἐπιδέδωκεν ὁμολογεῖν ἐν τῇ πόλει | εἶναι πονηροῦς. Cfr. de eodem loco Gros. Philod. p. XIII.

Ibid. ad Fr. XLII. In loco Sexti non intellego postrema καθάπερ τινὰς ἀγγάρους, quae vereor ne corrupta sint. In

Fragm. XLIV Platonis verba apud Athenacum ita scripta sunt: οὐ μονοσιτῶν ἐκάστοτε ἀλλὰ κἀνίστε δειπνῶν δις τῆς ἡμέρας. Quae frustra corrigere conatus sum.

P. 693. Fragg. LIV ap. Polluc. est VII 134 Fr. LV ib. VII 94.

P. 694 ad Fragg. LVIII. Phrynichi verba Bekkerus fortasse rectius ita corrigit. ὁ δὲ Πλάτων ἰδίως ἐπὶ ὄνου ὕδωρ ψυχρὸν πίνοντος τίθησιν. Fr. LX est in Anecd. p. 360.

P. 695. Fr. LXIV ib. p. 400 28.

P. 696, 2 a fin. Quem tanquam Platonis comici versum affert Grotius, ἡ δ' ἡδονὴ πάντων ἀλαζονέστατον, a Grotio ex Platonis Philebo (p. 65 C. ubi Stallb. ἀλαζονέστατον ex codd. et Eustath.) effictum esse monuit post Gatakerum Cobetus p. 199. De alio fragmento quod ibidem attigi vide quae dixi Vol. IV p. 875. lin. 2. corr. Tim. 156

Addam verba scriptoris inc. apud Cramerum An. Par. I. p. 167. Ἄρ' οὖν οὐ μόνον ὁ οἶνος γίνεται (log. μίγνυται) τοῖς τρόποις τῶν χρωμένων, ἀλλὰ καὶ πλοῦτος καὶ δόξα, καὶ τῶν (τις) τοῦ Διονύσου χορευτῶν, Πλάτων [δὲ] ὁ κωμωδοποιὸς ἔλεγε, τὸν οἶνον μίγνυσθαι τοῖς τῶν πινόντων τρόποις. Atqui is Chaeremonis versus est, de quo dixi Hist. crit. p. 519. Quae apud Athen. VIII p. 365 b. leguntur τοῖς τὸ σύνδειπνον ποιησαμένοις, Platonis philosophi esse videntur, quamquam sedem horum verborum indagare non licuit.

698 lin. 2 corr. 197 sqq. In Thesco Aristonymi βαπτοὶ ἄλεις, nisi λεπτοὶ legendum, esse videntur ἄλεις εἰς οὓς βάπτεται.

P. 701 9 a f. corr. 804 q. Ib. 4 a fin. ἡ λεκάνη

P. 702 13. 'Elmsleius contrarium praecepit „τοῦ ὕδατος non sit θουδατος, sed θύδατος" cf. ad Vs. 56 not. z. θουδατος Lob. Ai. v. 9. Buttm. Gr. 1, 120.' H. I:

P. 703. Κατεσθίοντος fr. est ap. Ath. p. 316 b.

Ad Conni Fragg. I, 1. Cobetus p. 189 explicat qui superas virtute paucos, vanitate plurimos.

P. 704 7 corr. p. XXXVI

P. 706 10 a fine corr. Oed. Tyr. 1357 πα-τρος

P. 707 muta inscriptionem paginae ΣΦΕΝΔΟΝΗ

P. 709 1 scr. *δνυξιν* Ib. 18 pro p. 30 corr. 327.

P. 710. Fragm. I, 2 Cobetus p. 62 corrigit audacissime
σὺ δ' ἄδε, τήνδ' ἐγὼ τέως ἐκπίομαι.

P. 712, 5. Recte legitur *συνήθεια*.

P. 718 2 corr. Advers. In *Ἰχθύων* primo fr. scr. v. 3
τοὺς λάβρακας

P. 723 ad Fr. XVI. Pro *ἀρτόπωλιν* in Pollucis loco scribendum ex cod. *ἀρτοπωλίαν*. Vide vol. IV. p. 637 not.

P. 725. Fragm. II tractavit Hermannus ad Eurip. Iphig. Taur. 192. Pro *θειοσεχθρία* forsan *θειοεχθρία* praestat.

P. 726 3 a fine corr. *παρα-τηρητίον*

P. 729 X 4 corr. 'fab. inc. XIV.'

P. 732. Fragm. II, 2 corrige operarum errorem *ἐπεσθίω*.

P. 734 Fr. II est ap. Poll. VI 167

P. 735. Calliae versum ex Atalanta Clarisse Annot. ad Thuc. B. P. epoch. p. 137 ita corrigit: *κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον· ἔλκε μοιχὸν ἐκ μυχοῦ.*

P. 737 IV. corr. *δειπνων*

P. 738. Metrum fragm. VIII ita facile restituas *κεφαλ. κεύσθαι τανῦν ἐφ' ἐσπέρας.*

Fr. IX l. 2 scr. *ἀρματοτροχίας*

P. 742 X 6 scr. exeuntium ad XI p. 245, 12 dein corr. fragmenti numerum sequentis XII.

Ibid. Calliae fragmentis forsan addenda glossa Hesychii, *Σκανα ... ντα, ἐπιχαλκ. . . π' Σωφρονίωσκανὰς πορείση ἐν τῇ ἀσπίδι. Καλλίας δὲ σκεῦος.* Ita codex. Nisi Hesychius eum Calliam dicit, qui de Agathocle scripsit.

P. 743. Versu secundo corrige *τηγάνου*

P. 746. Duodecim versus, quos post primum Lysippi fragmentum apposui, rectius inter anonymorum poetarum fragmenta exhibuissem. Eos Lysippi esse ne verbo quidem dixit Dicaearchus; et manifestum est, eos pessime subiungi praecedentibus, in quibus de Athenarum laudibus agitur. Vs. 6 post *σχολήν* addendum *ἄγει*, quod Marxio in Creuzeri Melet. III. p. 183 deceptus a cod. abesse credideram. Versus igitur iste ita potius scribendus: *τὰ γὰρ Ἀλειῖα μὲν μεγάλην σχολήν*

ἄγει, i. e. affert. Quamquam nec hoc verum puto. Vs. 11 corrige operarum errores τοῦτ' ἀκούειν pro ταῦτ' ἀκούων.

P. 748, 7. De populea corona cfr. Corp. Inscr. II p. 302 d.

Fr. III l. 4 annot. μου] corr. μοι

P. 749 6 a fine corr. θάπτειν et 1695

P. 754 1. corr. CXXXV

P. 756 inscribe ΦΙΛΟΘΥΤΗΣ.

P. 757. Episodium quid dictum fuerit in comocdia rectius Hermannus explicuit in Ien. A. L. Z. 1842. no. 122.

Ib. 15 corr. πολυπαθῆς

P. 758. Fragm. II lenius corrigas τίς πολίτης ἔστ' ἔτι.

P. 763. Ad Strattidis locum de Hegelochō referendus est versus Lucillii apud Priscian. X p. 511 Krehl. rausuro tragicus qui carmina perdit Oreste. Indicavit mihi Lachmannus. Minus recte Naekius Opusc. I. p. 105. Pacuvii Dulorestem respici putabat.

P. 764, 3. Haec ita corrige: Nominis Κίνναρος exemplum habes in proverbio ἀρπαγὰ τὰ Κιννάρου apud Zenob. I. 31. Fragm. II ita scribendum videtur:

Τωνδὶ διδύμων τῶν ἐχθόνων σεμιδάλιδος.

Quod σεμιδάλιδος Strattis dixit pro eo quod usus postulat σεμιδάλεως, ex eo repetendum videtur, quod de farina tanquam de persona loquitur. Fuit enim Σεμιδαλις nomen proprium, v. Alexis Com. gr. III p. 424. 461.

Atalantae fragm. I. Sauppins ad Vit. Isocr. p. 4 ita corrigit:

Καὶ τὴν Λαγίσχαν τὴν Ἰσοκράτους παλλακὴν

εὐρεῖν μὲ συκάζουσαν εὐναίαν ἔτι,

τόν τ' αὐλοτρύπην αὐτὸν εἶθ' ἤκειν ταχύ.

P. 769. ad Fragm. VI. Recte legi apud schol. εἶχε περὶ τὰς κήμας αἰτίας τινάς docet praeter alios Hesychius s. v. λισβίσαι.

P. 770, 20 corr. n. 193 pro p. 193.

Ibid. Fragmentis ex Cinesia Strattidis servatis adde Schol. Arist. Ran. 404. Χρόνω δ' ὕστερον οὐ πολλῶ τινε καὶ καθάπαξ περιεῖλε Κινησίας τὰς χορηγίας. ἐξ οὗ καὶ Στράτις ἐν τῷ εἰς αὐτὸν δράματι ἐρῆ σκηνη μὲν τοῦ χοροκτόνου Κινησίου. Quae ita fere corrige, ἔφη. Σκηνη μὲν

[ἔσταιν ἤδε] τοῦ χοροκτάνου | Κινησίου. Dindorfio in verbis ἐφῆ σκηνῇ μὲν verbum μέμνηται vel simile quid latere videbatur.

P. 773. Fragm. II, 2 recte Schweighaeuserus ὠττικοὶ

P. 774 4 a fine corr. τιθασσοῦς

P. 777. II. 1 repone συνάπτεις 3. λίνον λίνω

P. 784. Fragm. I. corr. ἐν τῷ φράσει

P. 787. scr FABULIS

P. 789, 12 corr. Reisigius

P. 790 ad Fr. IX. De Chalcedone fluvio cfr. Eustath.

Opusc. p. 44, 90 et Boeckh. Inscr. II. p. 662.

P. 791. Fr. XV. 3 corr. 'vide supra ad fragmenta'

Ibid. 7 a fin. pro πέπτειν scribe πέτειν

P. 792 2 a fin. l. μαγειρικῶ

P. 793 3 a fin. p. 295

P. 796 6 corr. Particulam

P. 800. Hermannus, probato quod ipse conieceram πε-
γάνθαι, primum Καπηλίδων fragmentum ita corrigit:

Λεωτροφίδης ὁ τριπέδος, ὡς Λεοντίω
εὐχρως πεγάνθαι καὶ χαρίεις ὡσπερ νεκρός.

P. 801. IV. 'Proverbium ap. Zenob. et Diogenianum et
al. Ἰατία (v. Ἰατία, Ἐστία) θύει habet, non θύεις.' H. I.

P. 802. 6 corr. superstitionibus 12 corr. ΜΗΔΟΣ.
Ad Fragm. I. Droysenus υἱας Ἀγαῶν de ipsis Achivis se
intellegere et Lysandrum vs. 4 memoratum eum sibi videri
mihi indicavit, quem habes apud Xenoph. Hell. VII, 1, 45 sqq.
Sed haec etiam coniectura magnas habet difficultates. For-
tasse λύσανδρον adiectivum est, id ut cum κώθωνα coniun-
gatur.

P. 803 ad Fragm. II. Athenaeus de voce κυμβιον agit,
eamque Nicander Theopompum de poculo nullis ansis instructo
dixisse dicit.

P. 804, 1. Corrige φύστος De hac forma in trimetris
iniuria dubitat Hermannus ad Arist. Nub. 1076. Cfr. Eubulus
Fragm. inc. II, 8 (vol. III. p. 263) τῆς πόλεως ἀπεχώρησαν
et apud Athen. XIII. p. 569 a. (vol. III. p. 238) ὑβρεος οὐ
πόδου χάριν. Vs. 8 corr. πειρῶς με; A. ναί

P. 810. Fr. I. corr. *ἀγαλοῖμεν*

P. 811 3 corr. *ὑπήτρια καλεῖ* Ib. ad Fragm. II. Malim *κρουμάτι' οἶα*. V. ad Cratin. p. 98. Cobetus Observ. crit. in Plat. com. p. 20 *κρουμάτι' ἄττα τὰπὶ Χαριζένης*. Quod non video cur meae rationi praeferam.

Ib. l. 5 a fin. corr. *ἐπέφρυγον* l. 3 a fin. corr. X 109.

P. 812. 'Primum fragmentum nonne in fine orationis interrogandi signum habeat, quod est in exemplari Athenaei?'

H. I. Ib. 6 a fin. corr. Eustathium

P. 815. In annotatione fragmenti I. corr. *'Αξέστορα*

P. 816. Fragm. I, 2 corrige *κατακείμενοι*

P. 817. Fr. VI. scr. *Δεσπότου*

P. 819. 12 a fine corr. Theopompi pro Platonis

P. 820. 'Fr. XV. *Λοπάδα: τὴν θεόν. ἢ τὴν θῆκην* h. e. *σορόν*. cf. Hesych. I. 1710. Praeterea dele fragmentum XVII, quod est Theopompi historici ex libro quinquagesimo. cf. Harpocr. p. 168 21 unde sua hausit Phollus.' H. I.

P. 822 3 corr. *'Ιππεῦσιν* Ib. fr. XXX. est ap. Poll. II. 18 fr. XXXIII. est Poll. III. 75.

P. 823 ad fr. XXXVIII. scr. Poll. VII. 190

P. 826 6 a fin. corr. *κατέχισον*

P. 828 ad Fragm. IV. Suidae locus, in quo Gorgias medicus memoratur, est in v. *Θεσσαλός*.

P. 830. Alcacus verba *ἐτύγχανον μὲν ἀγράθεν* ex Eurip. Orest. 864 derivavit. Pro *πλείστους* Hermannus *ναστούς* tentabat, et sequentia ita scripsit *εἰς τὴν ἰορτὴν καθοσιώσων εἴκοσιν*. In cod. Par. apud Schneidew. in Th. Bergkii Ephemer. phil. vol. I. p. 471 scriptum est *οσσονοιον*. Bene Schneidew. *ὡς ἄν, οἴομ', εἴκοσι*.

P. 831 ad Fragm. II. Fortasse scribendum *μυρίασσα συγκατέκλινεν ἀνθ' αὐτῆς λάθρα*. Vidantur haec de muliere dici, quae aliam pro se mulierem amatori subdebat. Post Athenaei verba *'Αλκαῖος ἐν Παιλαιστραῖς* et hic et in Hist. crit. p. 246 calami errore excidere verba *διὰ τούτων*. Itaque postremam partem annotationis „Praeterea — p. 246” dele.

Ad fr. III. 3 scr. *ἔφριν*

P. 832. Ad Alcaci Pasiphaen spectat haud dubie haec

Hesychii glossa, *Σαρδῶ*: ἐν Πασιαγῇ τὸ σαρδόνιον ἢ σαρ-
γίς εἴρηται. Cod. *Σαρδῶ*, quod non suspectum fuit Salmasio
Exerc. Plin. p. 128 D. Mihi neque *Σαρδῶ* nec *Σαρδῶ* de
gemma dictum videtur, sed insulae nomen posuit grammati-
cus, eique aliena de *σαρδονίῳ* subiecit.

P. 834 7 corr. ad Pherecr. p. 296. Ib. ult. XVI, 60

P. 835 II. corr. *Μηδεία*

P. 836 ad *Fragm. inc. fab. I.* Recte Cobetus *Observ.*
crit. p. 179 scripsit *Ἰσθμοί*.

P. 839 I. Illud ipsum *ἀθέλβεται* est *Anecd.* 353, 2

P. 841. *Fragm. I, 3* ἔτι νέος iam *Dobracus Adv. I.*
p. 620 cetera se expedire negans,

Fr. II. corrige numerum 589, 17

P. 843. *infr. corr. inscriptionem ΗΡΑΚΛΗΣ*

P. 846. *Fragm. III.* *Dobracus Adv. I.* p. 620 ita corri-
git:

ἔτι πείσομαι τὸν ἀηδόνων
ἕπνον ἀποδαρθῶν, αὐτὸς αὐτὸν αἰτιῶ.

Ib. 'L. 4 a fin. *Lobeckius Ai.* p. 118 *αὐτὸς αὐτὸν*
αἰτιῶ. aliter *Boissonadius ap. Bachm. Anecd. I.* p. 36 n. 20.
H. I. L. ult. corr. *ἀποδαρθῶν*

P. 848. Fr. I. corr. *ἀκρίδας* *Fragm. II, 1* repone τῷ
pro τὸ. Vs. 2 possis etiam minori mutatione ἀπὸ τοῦ σκυ-
ταλίον τοῦδε καὶ τῆς διφθέρας. Falsa docuisse scholiasten
etiam nunc credo.

P. 849 2 corr. *διφθέρας*

P. 850 IV. 'Apud *Antialticistam* rescribendum videtur
Δεύτερον αὐτόν, quod et per se verisimile est et firmatur
Herodoti exemplo a Meinekio appposito: ibi est *δευτέρην αἰ-
τήν*. H. I.

P. 852. *Fragm. I.* Pro *ἀκρατοπώλαις* possis etiam *ἀν-
θρακοπώλαις*, sed praestat tamen *ἀχραδοπώλαις*. Ad vs. 5.
ἐγκριδοπώλαις fortasse *Fragm. VIII.* referendum est. Ib. an-
not. ad fr. II. corr. *Ἐπιχύτων Νικοφῶν* et l. sq. 'Legebatur
Νικοχάρης, quod correxi Q. sc. II. p. 60.'

P. 853 V. corr. 'Ἄλλ' ἴθι VI 2 corr. Idem alias

P. 857. "Aegei fragmentum I. num f. ita scribendum
ὁ πάππος ἦν μοι (σοι?) γαλτὸς ἀστρίαις ἴσως" H. I.

P. 857. Versus ex Auge servati comparandi sunt cum Platonis loco e Lacon. p. 637. Ceterum ad Philyllii Augen aliusve poetae comici qui idem argumentum tractaverat respexit forsitan Moses Chosroenus Progym. MS. apud Ang. Maium ad Euseb. ed. Mediol. p. 294. ex graecis poetis Augae fabulam his verbis exponens: Dum in Arcadiae quadam urbe festum Minervae celebraretur, cum eiusdem sacerdote Augea (sic) Alei filia, choreas in nocturnis sacris agitante rem Hercules habuit, qui et huius furti testem reliquit ei anulum. illa ex eo gravida Telephum peperit, quod nomen ex eventu adhaesit. Iam Augeae pater stupro cognito excandescens Telephum quidem deserto loco abiici, ubi is a cerva nutritus est, Augeam autem abyssu submergi mandavit. Interim Hercules ad eam regionem delatus, deque re gesta sua ex anulo admonitus, et puerum ex se genitum eripuit, et parentem ipsam ab instante mortis discrimine expedivit. Praeterea dicitur Teuthras ex oraculo Augeam deinde uxorem duxisse Telephumque in filii loco habuisse. Vides totius fabulae argumentum haud inscite descriptum,

862, 12 pro „et” scribe „ut” l. 8 corr. tibicinem

P. 863 ad Fragm. VIII. Cod. Hesychii non *Φιλόλαος* habet, sed *Φιλύλαιος*. Pro *λιγνοφυλάργυρος*, quae codicis lectio est, Musurus edidit *λιγναμιλάργυρος*. Scribendum videtur *λιγνοφειδάργυρος*, quod ipsa firmat explicatio Hesychii, *ὁ λίγνος μὲν φειδωλὸς δέ*.

P. 866. Ad Fragm. IX. ex Polluce VI, 103. *λύχνον δὲ μύξου τῶν κωμωδῶν Φιλύλλιος μνημονεύει*. Ad hoc ipsum Philyllii fragmentum pertinere videtur lacunosus locus Athenaei XV. p. 699 f. . . . *σω καὶ θρυαλλίδ' ἦν δέη*. Quae Porsonus Adv. p. 140 acute ita supplevit: *δίμυξον δὲ λύχναν εἶρηκε Φιλύλλιος*.

καὶ λύχνον δίμυξον οἶσω καὶ θρυαλλίδ' ἦν δέη.

P. 867. In Polyzei loco neque vs. 1 neque 4 quidquam novandum. Pro *ἄ σοι* corrige *ἄ σοι*

P. 868. Fr. IV. Herodoti locus est II. 172

P. 869. V. corr. Tim. 30.

P. 870, 23 pro Methonae corr. Metopes L. 25 scr. 72 pro 74

P. 871, 1 ἐπτά Ib. fr. IV. Poll. VI. 168

P. 872, 3. 'Quod inter Ἀθηναίων et μακαρίζεται in codice intersertum est αἶδι, illud ipsum indicare videtur, quod hic ex Pherecrate Aristophane demonstratum est, αἶ esse ancipiti mensura: αἶ δι(σφορούμενον) credo *). Exemplorum numerum auxit in Zimmermanni annal. vol. VIII. 543 God. Hermannus ex Append. epigr. 348. C. Inscr. n. 406.' H. I.

P. 874. "Danaes fr. I. versum alterum f. ita explicas φέρ' εἰ γενοίμην (διὰ τάχους ἐγώ) γαλή" H. I.

P. 875, 9 corr. 728 in. Ib. 5 a fin. corr. 661

P. 877, 13 corr. alio loco

P. 880 ad Fragm. II. Milesius ille est Hecataeus, ut discimus ex Harpocrate.

P. 881 III. extr. corr. n. 478

P. 887. Fragm. II, 4 scribe δωμός τις

P. 888, 19. In titulo dorico (testamento Epictetae), quem Boeckhiius C. I. II. p. 371 edidit, non erat cur pluralem βάρακας requirerem. Ac forsitan etiam πάρακα servari potest. V. Boeckhium in Addendis. In Epilyci fr. vs. 2 Ahrens Dial. Dor. p. 482 corrigit Ἐναμυκλαῖον (sive potius τὸν Ἀμυκλαῖον) παρ' Ἀπέλλω.

P. 892. In Autocratis fragmento scribendum ἀγαλακτίας. Pollux III, 50. τὸ δὲ μὴ ἔχειν γάλα ἀγαλακτίαν τινὲς ἀνόμασαν.

P. 904 extr. συκοφαντητία ἦν τὰ τοιαῦτα.

P. 909, 13 εὐλαβῆς P. 919, 9 πρωκτὸν P. 920, 12 τῆς χώρας

P. 940, 14 extr. inter τῆς κωμωδίας et μέλη insere τὰ χορικά

P. 941, 3 κωμωδιῶν scr non κωμωδῶν

P. 945. Hermannus ephem. litt. Lips. a. 1829 fragmentum V. cum VI. hunc in modum coniunxit:

*) "Herodian. π. διχρόνων. An. Ox. III. 281 13 (Dracon. 10 2) καὶ τὸ κῆρυξ (καύξ Spohn. de extr. Od. p. 122) δισφορούμενον· τοῦτο γὰρ ποιεῖ μὲν οὐσιῶσαι τὸ α, ποιεῖ δὲ ἐκτελεῖ αὐτό." H. I.

Καὶ μὴν τὸ δεῖν, ἀκροκώλιά γέ σοι τέτταρα
ἤψησα ταχερά· δεύτερον δὲ γιγθύων κτλ. H. I.

L. 2. a fin. σκο-ροδόμητον legebatur.

P. 951, 18 corr. κατεκοίμησε

P. 953 I. corr. Γύναι τί τὸ ψοφῆσάν ἐσθ' ;

In fragm. II. ἔρειξον proposuit et Dobr. Adv. II. 249.
πίσους et Fritzschius Euphr. p. 17. L. 9 a fin. corr. δεξιόν
11 a fin. v. 811

P. 956. XII. corr. p. 82 15 XIII. est p. 244

P. 958. Fragm. XIX. tolle τὸ ante κωμωδικόν

P. 960, 8 ἀπέλαβε] ἀπέβαλε correxit Leutsch. ad Diog.
III. 31.

P. 961. Fragm. II. Rectius Dobracus Adv. II. p. 250 ad
anapaesticos numeros revocat: Ψῆχ' ἡρέμα τὸν βουκέφαλον
καὶ | τὸν κοππατίαν. Malim tamen ψήχειν ἡρέμα τὸν βου-
κέφαλον | καὶ κοππατίαν, ut infinitivus pro imperativo positus
sit. V. Bergk. p. 955 Fr. V. est ap. Poll. X. 54

P. 962, 1 corr. IV. p. 133 l. 7 mulierem

P. 963, 3 ὅτι χλωὸς οὗτος

Ibid. Fragm. XIII. scribendum κάβροντᾶ μάλ' αὖ.
Atque ita iam Fritzschius Euphr. I, 2 p. 18.

P. 964. XVI. 2 corr. Μῶν τις Ib. l. 2 a fine cf. Dobr.
ad Plut. 166.

P. 965, 7 corr. Ἰλπίας κακὸς Ib. fr. XXI. est Polluc.
VII. 164.

P. 966, 6 "pro πλησίον l. cum Leutschio (Append. III.
35) καταπληκτικόν l. 15 corr. actam" H. I.

P. 967, 10 οἱ σύμμαχοι

P. 968, 9 a fin. Diodor. XII. et l. 11 a fin. corr. ab-erat

P. 969, 3 Οὗτος οὖν κ. — καὶ παραχθεῖς l. 4. περὶ τῆς

P. 970, 17 Θυμοιτίδα 21 ταῦθ' ὑφαίνεται

P. 971, 4 Lama-chum Ib. lin. ult. corr. aliam Diotimi
legationem

P. 974, 11 corr. Plut. 322

P. 975, 21 scr. Milit. V. 2 pro v. 2.

P. 977. corr. numerum fragmenti XV "

P. 978, 1 ἀπεμίσθωσεν 'l. 4 corr. III. 7 et cf. Mein. II. 524 l. 13 corr. X. 11 6.' H. I.

P. 979, 2 corr. ἡγητέον

P. 981. corr. in fr. XXIV Τὴν αὐτοῦ σκιάν

Ibid. Fragm. XXVI. Cobetus Observ. ad Platon. p. 128
ἢ δωροδοκῶν ἀρχὴν

P. 983. XXXII. corr. p. 199.

P. 984, 16 corr. παραχθείς

P. 985. I. scr. ἀφῆτε.

P. 987. Fragm. VIII, 3 Bergkii nunc λουσαμένη διέ-
ξαι. Sed hac aoristi forma Attici non usi videntur.

P. 988, 10 a fine corr. ἀντιβολῶ

P. 990. XII. "Graeca Prisciani verba f. ita refingas
φασὶ λέγων. Ἀριστοφάνης Γιωργοῖς εἶρηκεν "ἀλλ' ἐξολοί-
μην, φασὶ λέγων." H. I.

Ibid. Fragm. XV. ita scribendum erat:

Ἐξ ἄστεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν· ὡς πάλαι δὴ
ἡμᾶς ἔδει τῷ χαλκίῳ λελομένους σχολάζειν.

Vulgo πάλαι δὲ ἡμᾶς ἐκεῖ Porsonus πάλαι δεῖ ἡμᾶς ἐκεῖ.
At pro δεῖ necessario requiritur imperfectum.

P. 998, 4. Ἀριστοφάνης Γήρα proposuit iam Seidlerus
p. 25. cf. Dobr. Adv. II. 258. Ib. 25 corr. ἔτει

P. 999, 16 pro ἔφη Reisigius in Nieb. Rh. mus. II. 456
scripsit Σφηξί Ib. 19 cf. Fritzschiu Euph. 2 p. 19.

P. 1000. Apud gramm. Seguer. p. 430 15 haec legun-
tur Ἀπολογίσασθαι καὶ ἀπολογίζεῖν τὸ ἐπεξελθεῖν ἕκαστα
(cf. Suid. I. 618 Bernh.) Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Θ γήρα·
ἐγὼ δ' ἀπολογίζεῖν τε, κατ' ἐπ' ἀνδράκων.

Apertum est in versu Aristophanis nullum locum habere ἀπο-
λογίζεῖν, optimeque correctum est ab Fritzschio ἀπολοπιζεῖν,
quod hic a Bergkio receptum, quemadmodum in Antiphæ
Εὔθυνοσ ... ἀπολοπιζῶν III. 70. Illud ἐν τῷ Θ autem de or-
dine fabulae intellegi nec potest (nullum enim in ordinem qua-
drare videtur) nec debet: nam quotcunque exempla collecta
habeo (sunt autem ex Phrynichi ecloga, Lexico Seg., Photio,
Moeride supra triginta) in omnibus de scriptura vocabuli per
hanc vel illam litteram significatur, plane eodem usu quem in

et *διά*. Cf. modo Phryn. Lob. p. 39 *Ἀλκαϊκὸν ἄσμα, δὶ νόσ ε οὐ χροῖ λέγειν, ἀλλ' ἐν τοῖν δυοῖν* — sim. p. 45. 85. 10. Lex. Seg. 379 28 *ἀλοάσαντα ἐν τῷ α.* — τὸ δὲ *συγ-όψαι πληγαῖς ἐν τῷ η.* Phot. p. 8 1 *ἀδαξῆσαι τὸ κνησαι· ἔκ ἐν τῷ ο ὀδαξῆσαι* = Lex. Seg. p. 340, 28: et quae sunt eliqua. Ita nec ap. Phot. 426 12 aliud praecipitur quam *πέ-ευρον* apud Aristophanem (hodie est II. 1218) per *ε* scribi on per *α* (cf. Poll. X. 156). Hunc igitur si tenemus usum, tiam ap. grammaticum de quo cummaxime agitur *ἐν τῷ θ* le scriptura vocabuli accipiendum erit. At enimvero neque *ἰπολογίζεῖν*, neque *ἀπολοπιζεῖν* quidquam cum *θ* commune habet, habet autem cum *ο*, quoniam et altera forma est *ἀπο-επιζεῖν*. Ac commode affertur Phryn. Bk. p. 25 26 *ἀπολο-ιζεῖν διὰ τοῦ ο τὴν τρίτην, οὐ διὰ τοῦ ε.* cf. Phot. p. 230 0 *λοπιζεῖν: οὐ λεπιζεῖν*. Quotiens autem *θ* littera et *ο* conundantur non opus est exemplis probare, praesertim cum eam utriusque litterae olim fuerit forma *Θ*. Ergo tota iam grammatici Segueriani annotatio sic scribenda videtur p. 430 15 *Ἀπολογισασθαι καὶ ἀπολογίζεῖν τὸ ἐπεξελεθεῖν ἕκαστα.*

Ἀπολοπιζεῖν. Ἀριστοφάνης ἐν τῷ ο Γήραι·

ἐγὼ δ' ἀπολοπιζεῖν τε, κατ' ἐπ' ἀνθρώπων.

Haec quidem hactenus: sed restat illud *ἔστι δὲ λῆ* in didacticalia Avium, quod et ipsum de loco accipitur quem Aves in ordine fabularum habuerint, sive is secundum litteras sive ad temporum rationes institutus fuerit. Verum et abest illa annotatio ab codice Ravennate, et addita demum in Aldina videtur: facileque ita explices ut corrupta sit ex *εἰς δὲ Αἴ-αια κτέ.* quod est in altero argumento. Ita et Fritzschiū explicare gaudeo, quaest. Arist. I. 178, nec dissentire O. Schneiderum video de schol. font. p. 52. Sed gravissimum est contra vulgarem opinionem argumentum quod omnino in codice est illud *ἔστι δὲ λῆ*, quod scire non poterat Schneiderus . 51 not. 1. H. I.

Ib. l. 8 corr. X. 156

'In fr. XVII. nonne scribendum *τεντλίον*? Vs. 2. corr. *γκίμαλος*. Tertio versu Diogenes habet *καταπυγοσύνη*' H. I. P. 1003, 15 a fine corr. *εὐκαίρως*

P. 1004, 1 *ἐκείνου* 7 *τριακοντα* et *ἐλαττον* *δύνασθαι*

Ibid. l. 12. 'ex quonam pago fuerit Nicias Nicerati fil. v. ap. Boeckhium proll. ad inscr. nav. p. 246 sq. Vater. de reb. Andoc. I. praef. p. 6' H. I.

P. 1006, 9 a fine *Στε-νωπός* 12 a fine *διάρρου*

Pag. 1007. Ad Fragm. III. *τὴν μάλθαν ἐκ τῶν γραμματειῶν ἤσθιον* respicit Hesychius, *Μάλθαν, κηρὸν ἀπαλόν, ἤσθιον*. Monui vol. IV. 304 not.

P. 1008 V. corr. *πόστην*

P. 1011, 14 scr. *παίζων-ὑποπτεύειν* ut est ap. Poll.

P. 1012. Ad Fragm. XX. cfr. Schol. Luciani ed. Iacob. T. IV. p. 222. Ib. XIX. scr. *μίσσημα*

P. 1013. XXV. 4 corr. *Δαναῖσι*

P. 1014. 'Gerytadis fragmentorum numerum augere licet ex schol. Ven. Ran. 436. Ibi enim ad vs. Aristophanis *ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος* haec habet schol. Ven. 474 *τὸ ὁμοῖον καὶ ἐν Γηρυτάδῃ*' H. I.

P. 1015, 9 corr. 331 ed. Bk. Ib. fr. I. Dobr. Adv. II. 251 *ὑμῶν οἶδεν*

P. 1016. Ad Fragm. V. cfr. Cobet. Obs. in Plat. Reliq. p. 80.

P. 1020, 1 corr. XIV. l. 9 corr. *πῶ μοι* 13 scr. *ἦδ'*

P. 1028, 9 post *σπαθίδα* Photius habet *οὕτως Ἀριστοφάνης*. Ibid. VI, 3 corr. *πέτου καὶ* 10 *γίνεται*

P. 1029. ad Fragm. IX. Non Aristophanis haec verba sunt, sed Theophyl. Simoc. Hist. V, 5. ut iam Toupius monuit. Itaque dele hoc fragmentum. Ib. X. corr. *χόνδρον*

P. 1030. Ad Fragm. XI. (corr. Ath. p. 119 C.) conf. Cram. An. Par. IV. p. 248, 11.

Ib. 2 a fine corr. *τῇ ιδέα ταύτη*

P. 1032, 3 a fine. Dobraeus Adv. II. 252 *τοῦπυῖεν* latere suspicatur, Dindorfius *τί καλοῦσιν ὀπυῖεν*

P. 1033, 5 a fine an *καλοκάγαθειν*? H. I.

P. 1034, 2 corr. *Ἄλλ' εἰ*

P. 1035. 'Cum iis quae Dindorfius ap. Zimmermannum annal. philol. 1839 p. 1128 dixit cf. additamenta quae sunt annali 1840 p. 72.' H. I.

P. 1036, 8 a fin. corr. Alcad.

P. 1038, 7 scr. ἀνηρεῖτο 22 corr. p. 527

Ib. 2 a fine corr. subdititia

P. 1039. Ad Fragm. XX. cfr. Cramerī An. Par. IV. p. 246, 23. Gramm. Hermannī p.321.

Ib. 4 a fin. Athenaeus I. p. 4 D γυργάθους, ῥεσμάτων φέροντες citat ex Aristophane. l. 3 fin. corr. cupiditate

P. 1040, 4 a fin. Pro plane scribe πάλιν l. 14 a fine corr. ἀποδεδομένα

P. 1041. XXV. 3 Brunckius ἦν μή habet.

P. 1042 'lin. 1 sic corrigebam grammatici verba ὡστε μὴ ἐξεῖναι μήτε γράψασθαι παρανόμων, μήτε φραίνειν: atque ita omnino apud Hermannum scripta antiq. §. 144 n. l.' H. I. Ad Fragm. XXVII. cfr. Cram. An. Par. IV. 97 29. Dobraeus Adv. II. 202. τὸν Ἐρεχθία με καὶ τὸν Αἰγέα κάλει 'i nunc et me irride'.

Ib. XXVIII. nonne λαγῶν? XXIX. est ap. Phot. p. 537.

P. 1043 ult. corrige VII. 170. Ad fr. XXX. cf. quae Fritzschi dedit Euphros. p. 15.

P. 1045, 13 corr. πρωκτός

P. 1046 XL. 'Photius scriptum habet νεβλάρατοι (cf. Lob. Agl. 1332 not.) περαίνει, unde Dobraeus νεβλᾶραι: τὸ περαίνειν, quod probavit Fritzschi Euphros. p. 15.' H. L.

Ib. 16 a fin. corr. ὑπορχουμένων 14 a fin. Photius habet ὀρτυγοκόμον.

P. 1047. XLVI corr. ὅτι δέ

Ib. Fragm. I. Bergkīus nunc corrigit κατὰ τὸν Πετόσιριν.

P. 1049. Fragm. V. πρᾶγμ' ἐλέγξει iam Dobraeus correxerat Adv. II. 253. Praeterea corrige κακοῦ τοῦ μοι et l. 8 scr. p. 596 14.

P. 1050, 6 a fin. corr. 352, 25 Ib. 15 a fin. scr. XX. 39.

P. 1051 XI. an λαγῶν?

P. 1053, 6 a fin. corr. 645 E. l. 7 a fin Μή τάρ'?

P. 1056 II. cf. Fritzschi. Euphr. p. 22. ἀνοιγέ τις τὰ δώματ' Dobr. Adv. II. 253.

P. 1057, 13 a fin. corr. ἄκανθαί

P. 1058, 11 corr. p. 11, 16

P. 1059. Fragm. IV. corrige ἀπορραίσας λυχνουῶν
κάλαθες;

P. 1060, 8 corr. herus 10 substituere 21 καθειῦδ'
scribunt Brunckius, Fritzsck. Euphr. p. 22.

P. 1061, 5 a fine τὸν ζυγόν] sic et Fritzsck. l. c.

P. 1062, 5 a fin. corr. 167, 22

P. 1069, 9 scr. ὁ Διτρέφης l. 12 a fin. corr. ἸἈθηναῖοι

P. 1071, 14 ἀπόνιπτρον θύραζ' ἐκχεῖται | μηδὲ vulg.

P. 1072. Fragm. VII. δεουσῶν pro δὲ οὐσῶν mea fuit
coniectura V. vol. II. p. 534 not.

P. 1073. Fr. X. ῥύμβον? cf. II. p. 452 not.

P. 1074, 4 corr. Polluc. X. 188

P. 1076. Ad Fragm. I. addit nunc Bergkii Schol.
Thesm. 299. Καλλιγενεῖα· δαίμων περι τὴν Δήμητρα ἦν
προλογίζουσαν ἐν ταῖς ἐτέραις Θεσμοφοριαζοῖσιν ἐποίησεν.
Cfr. Photius p. 127, 9.

Ib. l. 23 corr. κάστεμφέσιν Fr. III. 2 ἢ τῶν

P. 1077, 22 corr. requiritur, ubi intestina. De ac-
centu voc. πνος v. add. ad II. 95.

P. 1078, 12. Φασκῶλιον ἰ. φορεῖον] haec desunt ap.
Bekkerum. φάσκωλος scribendum proposuit et Fritzsckius.

P. 1079. vs. 10 'num βότρως scribendum cum Fritzsckio
p. 612?' H. I.

P. 1080 6 a fin. 'τρύμημα cf. Polyzel. p. 871. item

P. 1081, 17 ad χλίδωνα l. 19 corr. χλίδων cf. Lob.
Ai. p. 168: adversatur Fritzsckius p. 612' H. I.

P. 1082, 11 corr. ταρφέα

P. 1087, 2 a fin. corr. p. 88 28

P. 1088, 13 pro Μελαίνη II. 200 correctum Ἐλένη

P. 1091, 14 corr. Subditio 22 corr. p. XLV

P. 1092, 14 scr. extinctum

P. 1094. Fragm. VI. Bergkii nunc ita corrigit:

Ἦμον γὰρ ἄγριον βάρος·

ἦγειρέ τοί μ' οἶνος οὐ μιγεῖς ποτῶ

Ἀγελωῖω.

"Equidem aliquando ita conieciēbam scribendum esse:

Ἦμμον ἄγριον | βάρος· ἤγειρεν γάρ τοι μ' οἶνος |
πρόσθ' οὐ μιχθεῖς Ἀχελώϊ" H. I.

Ib. l. 2 et 8 a fine corr. ὑποπρεσβύτεραι γράεις

P. 1097, 10 a fine corrige probabiliora et lin. 9 a fine
leantur

P. 1099, 13 corr. στοά Fr. V. et VI. coniungere voluit
Dobraeus Adv. II. 254.

1100 VIII. 2 Θράκιος γάρ

P. 1101 scr. ΔΗΜΝΙΑΙ lin. 11 corr. p. 109. XI ποι-
ν; l. 18 Oed. Col.

P. 1102, 2 corr. p. 159.

P. 1104 I. nonne Λυκαβηττόν? Arcad. 77, 4. H. I.

P. 1105, 17. 'Quod Χαιρεφῶντα τὸν πύξινον ad hunc
prioribus Nubibus locum spectare dicit, non videtur recte
ctum: cf. enim schol. Plat. 331. Mein. Eupol. II. 516' H. I.

P. 1107. 'Hisce fragmentis nonne undecimum locum
dere liceat ex schol. Vesp. 1038 ἠπίαλος τὸ *(πρὸ Fritz.)
ὑ πυρετοῦ κρύος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις ('Nubes intel-
it priores' Fritz. p. 621) καὶ Θεισμοφοριαζούσαις.' H. I.

P. 1108. In Fragm. I. (v. 1 corr. ταῦτα πάντ') 2 non
lendo in verbis ἐν ἀγρῶ et ἐν τῷ γηδίῳ. Aliud ἀγρός
ud γήδιον. Malim igitur οἰκεῖν μὲν ἐν ἀγρῶ πρῶτον (pro
ὑτον) ἐν τῷ γηδίῳ.

Ibid. I. 7 corr. ὄψω δὲ χρ.

P. 1109, 1 corr. LV. 7

P. 1111, 3 corr. 621

P. 1113 extr. pro φανερώς corr. καθαρώς

P. 1116, 8 a fine corr. ἐξητάζοντο | πικρῶς οἱ τε πολῖται

P. 1118, 3 a fine Γουῶν — ἀποισεις

P. 1119, 3 a fine σπαταγγῶν

P. 1120. Ad Fragm. XI. Pro ἀχῶρα restituendum esse
χορα iam Toupius indicavit; atque ita codd. Suidae et Ety-
mologi M. Vs. 2 pro τοῦ Διός recte Dobraeus τουδί, sc. τοῦ
Ἰήμου.

P. 1121 XII. Fritzschius act. soc. gr. I. 143 Παιῖδες δ'
γένειοι Κλεισθένης τε καὶ Στράτων.

P. 1121 ad Fragm. XIII, 2. Rectius Elmsleius ad Arist. Acharn. 669 Bk. τοῖς παλαιοῖς supplevit.

P. 1123, 18 corr. ἐπειγομένων κερκίδος Ad Fragm. XVIII respicit Pollux VI. 48. cf. vol. III. 573.

P. 1124, 13 corr. γ 182

P. 1125, 10 "Zonarae verba facile ad similitudinem reliquorum grammaticorum restituas: abhorret enim nimium ab caeteris interpretationibus ὠκλασεν, scribendum igitur ita videtur Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀπεισπάσθη Ὀλκασιν" H. I.

Ibid. XXVI. 'nonne ὕρχας οἴνου cum Lobeckio Paroll p. 34?' H. I.

P. 1128, 10 corr. σημειοῦσθαι

P. 1130. Fragm. I. fortasse ex systemate iambico petatum est:

τῶν λαμπαδηφόρων τε πλει-
στων αἰτίαν
τοῖς ὑστάτοις πλατειῶν.

Ita vulgatus verborum ordo servari potest. 'In verbis scholiastae ἀπὸ τῶν ἀγοραίων f. in ἀπαγορεύοντας mutandum.' H. I.

Fr. II. est p. 78 11.

P. 1131. Fragm. III pro βλάκεις rectius βλαῖκεις. 'nonne et φύγεργοι?' H. I.

Fr. V. est ap. Antiatt. p. 95 29

'Fr. VI. ad superstitis Pluti versum 29 rettulerunt Buttmannus gramm. I. 552. Fritzschius qu. Ar. I. 264 not.' H. I.

Fr. VII. est ap. Antiatt. p. 113 11

P. 1132 I. 2 scr. παρὰ σέ.

P. 1133, 6 a fin. scr. Ἀριστοφάνους Πολυτίδου.

P. 1134 7 corr. Stob. LXVIII. 17. ib. 4 a fin. corr. observatas

P. 1135, 4 corr. Pindar. Pyth.

P. 1138. Fragm. II. „Ridetur haud dubie Euripides, v. Schol. Vesp. 61." Bergk. 'Alterum fragmenti versum ita scripserim:

πῶς ἐσθίω τὸ ῥύγχος ἔτι κεκαυμένον;

ἔτι h. e. praeterea v. Alexid. 3, 498 τράγημα δοτίων ἐῖ'
H. I.

P. 1139 VII. 2 Dobraeus Adv. II. 255 κ. δ. ἐκτέα λο-
ζεται.

P. 1142. Fragm. IV, 2 τοῦς νοῦς δ' ἀγοραίους. Respicit
gramm. Bekk. p. 339, 10 ubi pro Εὐριπίδης scribendum
Ἰριστοφάνης. Non igitur recipi debebat in Fragm. Eurip.
I. Maith. p. 429.

P. 1144 VIII. scr. ὄρᾶς

P. 1145 XII. est Poll. X. 114.

'Fragmento XV. nonne ἐν Καλλιπίδου? cf. Elmsl.
I Ach. 1182 Bk.' H. I.

P. 1146, 1 fine corr. 95 1 l. 5 a fine corr. venit

P. 1147, 21 corr. X. 99. Fr. I. vs. 1 scr. Πλούτων et
ιστᾶς

P. 1148. Tagenistarum fragm. I. inde a vs. 6 Antiphani
ibuit Porsonus ad Eurip. Phoen. 1334. Versu 6 recte Berg-
us addidit νεκροί. Sed initium loci ita potius exhibendum
at:

Οὐ γὰρ ἂν ποτε

οὔτω [στεφάνοισιν] ἐστεφανωμένοι νεκροί

Ibid. 9 a fine corr. praetermissit,

P. 1149 III. Versum 1 correxit iam Hermannus.

'Ibid. ult. ὑποδομένους] I. ὑποδομένους et cf. II.
553.' H. I.

P. 1150. 'Fragmento IV. nescio quo errore perturba-
sit versuum ordo: repone

A. Τί πρὸς τὰ Λυδῶν δεῖπνα κ. τ. Θ.;

B. Τὰ Θετταλικά μὲν π. κ.' H. I.

P. 1151. Fragm. VII. malim οὐ μὴν ὁ σός γ' ἀδελφός
πελάγχανον i. e. οὐ ἀπελάγχανον.

'Ad fragmentum IX, non ad aliud quid, respicere vide-
tur Athenaeus VI. 269 E: Τί δεῖ πρὸς τούτοις εἶτι παρατί-
τῃσθαι τὰ ἐκ Ταγηριστῶν τοῦ χαρίεντος Ἀριστοφάνους;
autae enim et oriparae dapes in hoc libri III. fragmento
escribuntur: παρατίταμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ κάπτων, cf. ὥστε
ἀρίσται κοπιᾶν ἡμῖν | ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν Av. 734. Ac
lane eodem modo Athenaeus sexto libro Metallensium fra-
gmentum vicinum dedit illi Tagenistarum commemorationi, quem-

admodum in tertio libro longiori Tagenistarum eclogae prae-
misit versus quosdam ex Metallensibus. Verum quamquam non
nego potuisse et debuisse hanc beati saeculi in Tagenistis
commemorationem pluribus versibus celebratam esse, tamen
non fecerim singularem fragmento alicui XLI, quod p. 1156
factum est, locum.' H. I.

P. 1152, 9 a fin. corr. 'esse locutionem'

P. 1154 XVIII. *πέρην* corrige.

P. 1157, 7 a fine corr. *παρέξ* Caeterum *παρεξόρουσον*
coniecit et Dobraeus Adv. II. 255.

P. 1158, 10 corrige XLI. pro LXI.

P. 1159. extr. *ώσπερ*

P. 1161. XI. 'Apud Hesych. lemma *Πύλαι* delendum
videtur Dobraeo Adv. II. 255 ut sequentia ad praecedens
Πυλαγόροι referantur: idem non *Πυλαγόρους* sed *Πυλαυ-
ρούς* dixisse comicos suspicatur.' H. I.

P. 1162, 5 infr. corr. nequaquam 14 a fine *Διαδοχαίς*
15 a fine *πάππου*

P. 1163. Fragm. I. 'Haec Fritzschius Euphros. p. 27
cum iis in unum coniunxit quae Harpocr. Phot. Suidas v. *όμοῦ*
Menandro tribuunt: *ἤδη γάρ ἐστι τοῦ τίκτειν όμοῦ*: coniu-
xit autem hunc in modum:

λάβεσθε· καὶ γάρ ἐστι τοῦ τίκτειν όμοῦ.

Caeterum illa quae habent lexicographi v. *όμοῦ* etiam Do-
braeus Adv. II. 256 et Meinckius IV. 279 'Aristophani assi-
gnant.' H. I.

P. 1164, 8 corr. illorum 12 *οί δ'* 14 pro 68 scr. 65

Ibid. Fragm. III. Bergkii nunc ita corrigit: *κοῦδεν*
ἂν δράσειας ἄτοπον οὐδ' ἂν ἐπιήλαιμεν ἄν.

P. 1167, 10 a f. 'haec hodie ita leguntur ap. Dübnerum ἡ δὲ
'*Ἀνδρομέδα οὐδὲν ἔτι *προεισηλθεν. ἀλλ' οὐ *συκοφαν-
τητὰ ἦν τὰ τοιαῦτα.*' H. I.

P. 1169, 19 corr. 370 20 'Quae ibidem l. 28 ex schol.
Vesparum 879 (884 Dübner.) afferuntur vix sana esse possunt.
Τὴν ἀκαλήφην μεταφορικῶς τὸ τραχὺ καὶ δηκτικόν, ἣν καὶ
ἀκαλήφην λέγεσθαι φησι Κράτης Φοινίσσαις. Quid hoc
est? urticam de aspero et mordaci usurpari, quam et urli-

cam appellari dicat Crates Phoenissis? In Vespis simpliciter irae patris ut urtica dematur rogat filius: hanc urticam scholii auctor translate accipiendam esse annotavit de aspero ingenio, eamque in rem Cratetis auctoritate utitur, qui in libro aliquo (credibile est in attica dialecto: Schneider. de font. 88) docuerit Aristophanem Phoenissis urticam, non ἀκαλήφην, sed κραναήν (an κραναάν?) ἀκαλήφην vocasse. Repone igitur apud scholiastam ἦν καὶ κραναήν ἀκαλήφην λέγεσθαι φησι Κράτης Φοινίσσαις. Caeterum cf. addenda ad vol. I. p. 63. H. I.

Ibid. Fragm. V. 'Plenus Pollucis locus hic est:

Γαλαῖγρα· τὸ δὲ ὄνομα ἐν τοῖς ἐπιγραφισμένοις Δημοσθένους πρὸς Ἀριστογείτονα· καὶ μνάγρα· Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Φοινίσσαις κέχρηται τῷ ὀνόματι· ἐν δὲ Πλούτῳ εἰπὼν τὴν μνάγραν καλεῖ. Cf. Benth. ad Plut. 815. Aristophanes ergo non γαλαῖγρα sed μνάγρα dixisse videtur.' H. I.

Ibid. VI. corr. ὁ θεῖον ἀπομισθῶν

P. 1171. De hoc fragmento cf. Dobr. Adv. II. 256.

Versu 14 τῆ τί;] 'Nec τῆ τί in fragmento ex Horis apud Athenaeum vitio caret' Herm. ad Nub. 754 cf. Lehrs. ep. qu. p. 65. H. I.

Versu 11 φύσας correxit et Fritzschi Euphr. p. 28.

P. 1174. extr. corr. ἀποπαρδεῖν. sic Ald. ἀποδάτειν Ven. hodie editur ἀποπατεῖν

P. 1177. IV. 'Versu altero Hermannus Opusc. V. 202 sq. σὺ δὲ συνέξης scribit: idem Seidleri ταλάντατε unice probavit.' H. I.

Ibid. 'Fr. VI. σχηματίσαντες soli errori deberi videtur, Athenaeus habet σχηματίσαντας: hoc an illud scribatur non perinde est.' H. I.

P. 1181, 9 corr. inusitata

Ibid. de fragmentis XX. XXI. cf. add. ad II. 8. 1.21 pro πιᾶτε corr. κοπιᾶτε

P. 1182. ad fr. XXII. corr. Ἀριστοφάνης

P. 1183. Fragm. XXVII. scribendum videtur φθίγξαι σὺ τὴν φωνὴν ἀνατειχίσας ἄνω, pro ἀνατειχήσας.

P. 1184, 6 in Pollucis loco exciderunt inter χρὴ et καὶ

haec καὶ καταπλύναι. Caeterum aliter haec conformavit Dobr. Adv. II. 256.

P. 1185. Fragm. XXXVII. malim cum Schneidero Sax. *μαστιγουμένη*.

P. 1186. ad Fragm. XL. Non credo *ἀνακίπτων* et *κατακίπτων* corrupta esse.

Ibid. Fr. XLI. corr. VII 161 pro 164.

P. 1187. XLVIII. *φάρυγα* Suidae habet cod. A.

Ibid. Fragm. L. Bergkii nunc *τῆσδ' ὑπαντάξ* corrigi.

P. 1189. LV. Dobraeus Adv. II. 257 de Aristophane grammatico cogitavit.

Ibid. Fragm. LVI. *εἰς Γίλαν* pro *εἰς τὸ γελᾶν* iam Xylander, *ὑπὸ τοῦ γέλωτος* pro *ὑπὸ γέλωτος* Elmsleius ad Acharn. 606.

P. 1190. LXI. Cf. add. ad II. 490.

Ibid. 8 a fine corr. *ὁ Τήσιος*

P. 1191, 6 a fine corr. *γραμματικόν* 5 a fine p. 784 D 3 a fine *Πρώτιστον;*

P. 1192. LXVII. *ὡς στόμψακα* Hermannus.

Ibid. fr. LXIX. et LXVIII. hunc in modum coniunxit Dobr. Adv. II. 257:

*ἐκβαίνετον ὡς τὸν πατέρα τοῖς ὀρχήμασι
καταντιβολεῖτόν τ' α. ὕ.*

P. 1193, 2 *ἄρπαγα στρέφων* proposuit iam Dindorfius.

P. 1194. Fragm. LXXXI. revocandum videtur quod habet Eustathius *ἄκων κτενω̄ σε, τέκνον*, quae ex Euripide aliove tragico Aristophanes suscepit.

P. 1195 sq. Fragm. LXXXIII. sq. vide in Anonymorum fragmentis comicorum IV. p. 628. 630

P. 1198. XCIII. *δέ γ' ἐστίν* proposuit et Fritzschius.

P. 1201. Fr. CVI, pro *κίναβενμάτων* scribendum esse *κίναβενμάτων* vidit Schneiderus ad Arist. HA. vol. II. p. 138.

P. 1202, 13 a fin. corr. constituendus 10 a fin. *ἐπάπους σκιά* fortasse etc. Hoc fragmentum Hermannus ita adornavit:

*ἐπάπους γοῦν ἢ σκιά 'σιν·
ὡς καλεῖ μ' ἤδη 'πὶ δεῖπνον
ὁ χορὸς ὁ φιλοτήσιος.*

P. 1203. 'Dele*fragmentum CXIV: sic enim Suidas ἀγκύρισμα, εἶδος παλαισματος. καὶ ἀγκυρίσας ἀντὶ τοῦ καταπαλαίσεως, ἢ τῆ ἀγκύρη καταβαλῶν. Ἔστι δὲ ἀγκύρισμα καὶ σκεῦος ἀγρευτικὸν σύκων. Ἀριστοφάνης·

διαβαλῶν, ἀγκυρίσας,

εἰτ' ἀποστρέψας τὸν ὤμον αὐτὸν ἐνεκολάβησας.

Omnis igitur Aristophanis memoria ad Equit. v. 262 pertinet.' H. I.

P. 1204. CXXIV. 2 πρὸ παλαίστραν

Fr. CXXVI. Aristophanis memoriam ad Ran. versum 177 rettuli vol. II. p. 660.

P. 1205. 'CXXX. ἀνοητίαν habet codex Iungermanni. cf. Lob. Phryn. 506. Grammaticus Bekkeri 406 16 ἀνοητίαν, τὴν ἄνοιαν. Ἀριστοφάνης.' H. I.

P. 1206. CXXXVII. corr. Acterianus l. 5 a fin. natura virili corr. Fritzschius Euphr. p. 14 ex Serv. ad Aen. II, 632

P. 1209. CLVII. corr. Thucyd. II. 38.

'Quod CLIX. receptum est ex Hermanni et Cramerii Gramm. vocabulum, id recipiendum suaserunt Lobeckius Parall. p. 112. Dobr. Adv. II. 258. Quod idem Lobeckius ad Ai. p. 210 citavit Ἀμφήκης γνάθος, id nullo modo reperiri poterat.' H. I.

P. 1210, 13 corr. μὴ τὸν κατὰ φ.

Ib. CLXVIII. scr. Εὐθετῆσαι. 'Dindorfus ipsum illum Pollucis locum II. 31 apposuit, Phrynichum non commemoravit.' H. I.

P. 1211 in. Fortasse praeter accentum nil mutandum: ἢ ποθὲν· ἀμόθεν. 'et est ap. Photium ἢ ποθεν· ἀμόθεν.' H. I.

Ib. 10 dele εἶπε

'Quod CLXXIX. inter fragmenta scholio Ach. 106 peculiaris datus est locus adversatur et Engerus, cuius rationes vide ap. Zimmerm. 1841 p. 940.' H. I.

P. 1212. 'Κάνδυλος hodie Dindorfus ad schol. Pac. 123 dubitat an non debuerit inter fragmenta Aristophanis ponere propter scholiastae annotationem Δημήτριος ὁ Ζηνοδότιος μεταγράφει κάνδυλον: int. pro κόνδυλον ap. Ar. Pac. 123' H. I.

Ib. CLXXXIV. scr. Pollux II. 41.

P. 1213. 'CXC. κνημοπαχῆς reponendum docuerat Lo-
beckius Phryn. 535.

Ad fr. CXCVII. Brunckius contulit Acharnensium ver-
sum 1199 τῶν τιτθίων, ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνια.

P. 1216, 2 corr. II. 135

P. 1217. CCXXVIII. Neque hacc inter fragmentorum
numerum recipi debere docuit Engerus l. c. p. 940. aliter
Bernhardi Eratosth. p. 207' H. I.

Ib. l. 12 scr. p. 339 15

Ib. l. 15 'Haecine vero ex solo Aristophanis Av.
1131 ἑκατοντορόγυιον desumpta videantur?' H. I.

P. 1218, 5 "'Αριστοφάνης ἐν τῷ ἔ. cf. addenda ad
p. 1000" H. I.

Ib. dele fragmentum CCXXXVIII. de quo dixi IV. 592.

Fr. CCXL. sq. est Polluc. IV. 106.

P. 1219. Post fragmentum CCLII. adde

CCLII^a

Schol. Aeschin. πρεσβ. p. 245 Bk. παρὰ τῷ 'Αριστο-
φάνει ὁ σπογγίας καὶ ἡ σπογγιά. De quo admonni IV. 647 not.

P. 1220. CCLXIII. 'Et de his vide Engerum ap. Zimmerm.
1841 p. 941' H. I.

P. 1221, 9 a fine. Dindorfius ad Horas p. 201 probat
nostram coniecturam 'Ἀπαλλοφάνης.

P. 1222, 5 a fine scr. 651 4

P. 1227, 4 a fine scr. domum

P. 1228. Cum Sparta Epimenidi nonnihil necessitudinis
fuisse, ex eo intellegitur quod cutis mortui apud Lacedae-
monios servari ferebatur. V. Diogen. Prov. VIII, 10. Quia
etiam monumentum viri sepulcrale Sparta ostendebatur, Pau-
san. II, 11.

P. 1229. Ad Batti libros de divinatione forsitan referenda
sunt haec Fulgentii Myth. X, 3. in aruspicias aliud est
fibrarum particularumque inspectio, aliud secun-
dum Battiadem eventum immutatio. Nisi haec ad Cal-
limachum spectant.

Addenda et Corrigenda ad Vol. III.

P. 3, 3 a fin. corr. Diplas I. 4 et I. 6 a fin. corr. Ran. 1170

P. 6, 7 corr. Av. 1549 5 a fine corr. 367 15

P. 7, 13 cf. Lob. Aglaoph. 1037 not.

P. 9. Fragm. I, 1 fortasse distinguendum *κρέα δὲ τίνος ἦδιστ' ἂν ἐσθίοις, τίνος; B. εἰς εὐτέλειαν.* V. ad Antiph. Στρατ. II, 8 p. 117. Ad eandem normam conformanda oratio Luciani Paras. 1.

P. 11. In fragm. *Ἀκοντιζομένης* vs. 4 malim *οἶδ' ἐγώ.* Sed in hoc fragm. etiam alia sunt corrupta.

P. 12, 13 corr. *ἐλεύθερον πιῶσαν οἶνον*

P. 13. Vs. 18 pro *ἐπιπεφυκῶς* forsitan *ἐπικεκυκῶς* scribendum. Vide vol. III. p. 611 et IV. p. 640.

P. 14, 19 corr. Vs. 13.

P. 17. Vs. 3 *φαιὸς χιτωνίσκος καλός.* Integritatem lectionis ostendit etiam hoc, quod ne ephēbi quidem, quorum nota est *φιλοκαλία*, pullam chlamydem aspernabantur. Varro apud Nonium s. v. pullum p. 368. Nitidi ephēbi veste pulla candidi. Quem morem Herodes demum Atticus mutavit candidam pullae chlamydem substituens, si fides Philostrato V. S. p. 550.

P. 18. Fragm. I, 5 *σεμίδαλις ἐκ πολλῆς σφόδρ' ἐξητημένη.* Ita ex cod. scripsi. Verte farina ex magna farinae copia subtiliter cribrata. V. Exercitt. phil. ad Athen. I. p. 11.

P. 19, 6 a fin. corr. II. p. 407.

P. 20. ad Fragm. I. Versum quartum, *μικρῷ πεποιθῶς ἀθλίῳ νομίσματι,* L. Dindorfius Thesaur. L. G. v. *μικρός* aη aliena manu illatum esse suspicatur.

P. 22. In Archontis fragm. Vs. 4 corrige *τοῦ ζῶμοδ,* Quae sequuntur verba *τοὺς βύστακας μὴ καταφρόνει,* iniuria et mihi et aliis suspecta fuere: *μὴ καταφρόνει* cum accusativo iunctum significat *μὴ ἐπιζήτει.* Ita nihil loco difficultatis inest. Exempla alio loco afferam,

P. 24. In fragmento ex Auleta Emperius Mus. Rhen. nov. I, 3 p. 458 probat ῥιδέτην. Tum vs. 2. sq. Dindorfii meisque emendationibus adiutus ita scribit ἐπιστάσεσθι (?) γ' ἀλλήλοιν ἐπι|μαθόντες, ὡδε· πρῶτα τοὺς αὐλοῖς σύ τε|αὐτή τε λήψεσθ'. εἶθ' ἃ μὲν etc. monens μανθάνειν ἐπί τινος esse discere aliquo tanquam exemplo. Vs. 6 coniicit ἤδη τι κοινόν ἐστι· σοῦ χωρὶς πάλιν|συννεύματ' οὐ προρ-
ρήμαθ', οἷς σημαίνεται|ἕκαστα. Apertum est ne sic quidem corruptissimum fragmentum persanatum esse.

P. 25, 10. Dele verba „Praeterea — corruptum est.” Fragm. I. pro λινοσάρκου; Lobeck. Path. p. 111 reponit λι-
τοσάρκου;, quod de exili potius quam de tenera carne dici posse crediderim.

P. 26, 16 corr. στεφάνου 49 scr. Pollux X. 152

P. 29 ad Fragm. I. Versu 2 (ubi ὡὰ scribendum) et 3 recepi Casauboni supplementum, rectius facturus si indicata lacuna locum ad codicis fidem ita exhibuissem:

τὸ λυχνίον ἐστὶ. πρόσεχε τὸν νοῦν * *
* * * πέντε νικητήριον.

In his πέντε satis tuctur consimilis locus Eubuli Ancyli. III, 3 p. 203. θήσω δὲ νικητήριον τρεῖς ταινίας καὶ μῆλα πέντε καὶ φιλήματ' ἐννέα. Vs. 4 περὶ τοῦ; γελοῖον, κοιταβμίτε τίνα τρόπον; Hermannus: Der Lernende ist mit der Sache noch ganz unbekannt, und der ganze Apparat kommt ihm lächerlich vor, indem er nicht begreifen kann, wodurch man sich den angegebenen Preis erwerben könne. Idem vs. 7—9 recte revocavit vulgatam personarum distinctionem.

P. 35. Fragm. III, 3 inter κάππαριν et πάντα Dobræo excidisse videtur ἄνηθον vel ἐλαίας. Idem priora τὰς προσ-
φόρους ἡμῖν τροφάς Athenæi esse putat. In eadem annotatione corr. ὠνήσασθαι.

Ib. l. 9 a fin. adde 'nisi quod Ehippus pro βότρως habet κάρυα.'

P. 38, 4 a fin. corr. „Simylus in Append. Flor. ad Slo-
bacum p. 433 Lips.”

P. 39. Fragm. II, 2 scribendum *τρύβλιον* pro *τροβλίον*.
In not. scr. p. 337 pro 324.

P. 44, 12 corr. p. 373 a

P. 45. ad Fragm. II, 10. Dele annotationem de *ἐρωτικός*,
quod neque hic neque apud Theocritum de amabili dicitur.

P. 47. Fragmento II. Valckenarius retinuit *ἐπὶ τὸ πορθ*.

P. 48. ad fragmentum *Δυσέρωτος*. Dissimilia consulto
coniungit, *ἵππους* et *σίλφριον*, *συνωρίδας* et *καυλόν*, *κέλητας*
et *μάσπιτα*, *πυρετούς* et *όπούς*. Cfr. Aristoph. Plut. 189.

P. 49. ad *Δύσπρατον*. Non hos tantum versus, sed to-
tam eclogam, quam p. 368 in Epicratis *Δυσπράτω* posui, Epi-
cratem ex Antiphanis fabula sumpsisse docet quintus Epicratei
fragmenti versus, *ὁ δὲ χολᾶν ποιεῖ*, collatus cum Antiphanis
Fragm. inc. fab. LXXXIV. ex Antiatt. p. 116, 8. *Χολᾶν*:
ὀργίζεσθαι. *Ἀντιφάνης*.

P. 50. ad Fragm. II. Scribe *ἤκρω*.

P. 51, 4 a fin. corr. 323 c.

P. 53 ad Fragm. II. Corrige calami errorem τοῦ *Λεσβίου*
pro τοῦ *Ἐφείσιου*. pro *μᾶλλον* Stob. 59 15 habet *κρεῖττον*.
H. I.

P. 54. Heniochi vs. 3 corr. *ἤνεγκεν*

P. 55, 20. In Hesychii glossa *ἐύφραινειν* non tentan-
dum: *κατάρδειν* enim figurate dici potuit.

P. 58. *Καπαῖον Δία* poetam ludibundum dixisse pro
Καραῖον parum probabilis coniectura est.

Ib. l. ult. corr. XXII.

P. 61. De fragmentis Carinae haec Hermannus disseruit:
„Das erste Fragment schildert offenbar einen dem Trunke
Ergebenen und ist vermuthlich so abzuthellen:

τρίποδα καὶ κάδον παραθέμενος
ψυκτῆρά τ' οἴνου * * * μεθύσκειται.

Das zweite enthält Worte dieses Menschen, wie Athenaeus
selbst andeutet. Da aber dieser Mensch gerade das Gegen-
theil vor dem, was man erwarten sollte, seinem Diener be-
fiehl, so scheint es sein Sohn zu sein, der, wenn der Vater
dem Trunke ein Ende zu machen gebietet, alle Trinkgeschirre

hinauszutragen Befehl gibt, um den Vater zu täuschen, was wahrscheinlich so ausgedrückt war:

πότος ἔσται δ' ἴσως
σφοδρότερος. οὐκοῦν, εἰ γράσει τις, οἶκ ἔτι
ἔξειστι κυαθίζειν, ...
τὸν δὲ κάδον ἔξω καὶ τὸ ποτήριον λαβῶν
ἀπόφερε· τᾶλλα πάντ' ἔα.

Das nach *κυαθίζειν* stehende γὰρ oder καὶ sind vermuthlich von den ausgefallenen Worten übrig gebliebene Buchstaben."

P. 62. Fragm. IV. corrige *στειλεάν* pro *στειλεά*.

P. 63, 5 a fin. corr. XVII. 62

P. 64. Priores Antiphanis versus ex Cleophane Hermannus ita corrigit:

Τὸδ' ἢ τυραννεῖν ἐστὶν ἢ
τί δήποτε τὸ σπουδαστόν;

Existimat enim haec philosophi verba esse irridentis hominem qui summum bonum in imperio positum existimaret. Vs. 6 et 7 idem ita constituit:

οὐδ' ἔστι γὰρ πω, γινόμενον, ὃ γίγνεται.

οὐδ' εἰ πρότερον ἦν, ἐστὶν, ὃ γε νῦν γίγνεται.

Vs. 9 scribit οὐκ ἔστιν, ἕωσπερ γέγονεν, ὃ γε μὴ γέγονε πω.

Vs. 11 sqq. ita scripsit:

εἰ δ' αὖ ποθέν, πῶς γέγονεν, οὐκ ὄν; ἔστ' ἄρ' οὐκ
οὐδέν ποτ'· ἢ πόθεν γενήσεται τὸ γ' οὐκ
ὄν εἰς ὄν; εἰς οὐκ ὄν γὰρ οὐ δύνησεται.*)

Postremo versu *τουτί* scripsit pro *ταυτί*, quod videtur ferri posse. V. Heindorf. ad Plat. Gorg. p. 212.

P. 66. Scribendum *ΚΝΟΙΘΙΔΕΥΣ*. Idem vitium p. 67.

P. 68. corrige primum hunc numerum, dein vs. 1. scr. ὅπως ὁ χρησμός εἰς τοῦτο ῥέπει.

P. 70. 'Κουρίδος fragmento I. tertium versum f. ita expleas *κὰν οὔτω τίχη* | *Λύθυρος* *(αὐτός) ἀπολοπιζων αὐτόθι Fragmento II. vs. 6 sq. difficili *πλοῖα* liberemur fortasse ita scribendo:

*) 'Vs. 13 sq. f. ita scribas *εἰ ποθεν γενήσεται* | *οὐκ ὄν*', ἐς οὐκ ὄν' ἀπείν' οὐ δύνησεται. de ἀπείν' v. ad Kypol. II. 566' H. I.

*A. τὸ δεῖνα δ', ἐσθίεις**ταυτὶ κακόνωτα χάπαλά; Γ. Κωπᾶδας λέγεις.*cf. Strattid. II. 779 *κωπᾶδων ἀπακῶν τεμάχη*. De caesura confero Ach. 165 *οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ'*; Θ. ὦ μοχθηρὲ σύ' H. I.P. 76, 5. Cfr. Hesychius, *δέκα τούβολου: ἐπὶ οὐδενὸς ἀξίου. βέλτιον δὲ εἰς μικρότητα τίθεισθαι αὐτό.*Lin. 15 corr. *ἠχυρωμένην*

P. 77, 19 corr. p. 313

P. 78 I. 3 Athenaeus pro *βατανίων* habet *βοτανίων*.P. 79, 5 corr. *δεδείπναμεν*P. 81. In Antiphanis fragmento Hermannus tertium versus ante secundum transponit, recepta Piersoni ad Moer. p. 337 emendatione *μετέρχετ' αὐ, προσέρχετ' αὐ, μετέρχεται*. Ultimo versu idem tentat *ἄν δὲ μή γ', ἀπάγγεται*. Vs. 5. *λοῦται* pro *λούεται* etiam Piersonus.P. 82. not. I. 4 corr. *μειρακίσκος* pro *νεανίσκος*P. 83. extr. scr. *σπονδὰς ποίει*. P. 85 6 corr. p. 88 24P. 86, 11 'ita expleverim *τούτους δὲ μετὰ γε τοὺς τραπιζίτας*' H. I.P. 89. I, 5 H. Iacobi *ἐξ ὄξυβαφίρων κεραμιῶν*, confert Lob. ad Phryn. p. 147. Vs. 6 forsan *τούτων* scribendum. Videtur autem Antiphanes totum hunc versus nescio cui tragico poetae sublegisse, unde explicanda productio primae vocabuli *τέκνον*.

P. 90. Fragm. III. Probabiliter Hermannus:

*Βούλει καὶ σύ, φιλάττη, πῖεῖν;**β'. καλῶς ἔχει μοι. ἄ. τοίγαρ οὐν φέρ' ἐγὼ πῖω.*P. 92. Fr. II, 2 corr. *ἀπέλαβεν*. In annotatione l. 8 scr. „Vs. 2” et l. 9 corr. „Ibid.” pro „Vs. 2.”P. 93. Hermannus cum Bentleio *ὁ σταθμοῦχος*, et vs. 3 *εἰ 'πιτάττοι*. Idem vs. 2 *νῆ Δι' ἀποπνίξεις με καινήν*.P. 94, 20 dele verba 'nisi quod scripsit *ὑς*'P. 95, 4 corr. *δεξιτερᾶ*P. 96, 12 corr. Menodotum 2 a fine *ποτ' ἐκ τῆσδε*

P. 98, 13 a fine scr. utroque Athenaei loco legitur

P. 99, 2 corr. *Τῆς τε*P. 101. Fragm. IV. Hermannus ita corrigat, *ὡς ἄν τις*

ἄλλοις ἐξενεχθεὶς ἐκ πότου | μὴ διαβάλη τὴν κραipaλήν
'Ελληνικῶς, cll. Alexidis fragm. p. 386, V. 8.

Fr. V. 4 'ἀρνεία Lobeckius tuetur Parall. p. 323 not.' H. I.

P. 102, 4 corr. adiiciunt

P. 104. ad vs. 17. Διογείτων prima producta forsan retincri potest, si a nomine Δίος deducas.

P. 105, 8 corr. p. 49 15

P. 109. Vs. 1 corr. ἀμφίβληστρον

P. 110. In Progonorum vs. 5 legendum φέρειν τιν' ἄρας, quod pudet me non vidisse. Monuit Lobeckius Aglaoph. p. 1307. V. 3 corr. τοιουτοσί

P. 111. vs. 10 corr. οἱ νεώτεροί

Ibid. In fragm. ex Pyrauno cod. Rehd. post φέρων addit τε et pro Πάρνηθ' habet Πάρνηθος. Fortasse scribendum:

Ἐς κόρακας, ἤξω φέρων γε δεῦρο τὸν Πάρνηθ' ὄλον.
Sententia loci cum titulo fabulae optime convenit. Pro Ἐμφανῆς cod. Rehd. Ἐμφανῆς.

P. 113, 20 corr. aut ἤπειρον διὰ πᾶσαν.

P. 114, 7 scr. VII. 211.

P. 116. Vs. 10 scr. τύχη l. 7 a fine corr. ἄκρον

P. 117, 7 a fine corr. συγνοῦ

P. 118. In Timonis fragm. vs. 1 corr. ἀγοράσας

Lin. 3 scr. p. 397 l. 8 Ἀντιψάνη ib. l. ult. corr. 327 pro 325

P. 119. *Traumat. I, 4 στροφή λόγων παρελθέτω τις. Clemens Alex. Str. VI. p. 775 ἐπίσταται στροφᾶς λόγων καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, ubi Potterus laudat Vet. test. Sap. VII, 17, 18.

P. 121 in Tritagon. vs. 3 Bergkii conicit ἰδίοισι κοῦ κοινοῖσι.

P. 122. Antiphanis et Axionici fabulae Τυρρηνός inscriptae argumentum quo spectaverit fortasse ex Athenaei verbis elici potest XIII. p. 607 f. οἶδα δὲ καὶ Πολύστρατον τὸν Ἀθηναῖον, μαθητὴν δὲ Θεοφράστου, τὸν ἐπικαλούμενον Τυρρηνόν, ὅτι τῶν αὐλητρίδων τὰ ἱμάτια περιέδυν i. e. quoniam tibicinas vestibus nudabat. Is enim mos

t Tyrrhenorum, ut constat ex Timaeo apud Athen. XII. 517 d.

P. 123. In Hydriae Fragm. I, 2 scribendum ἐν γειτό-
ν. Monuit Sauppius Epist. crit. ad Hermannum p. 107.

P. 126. Vs. 24 corr. ὥστε γ'

P. 138, 6 a fin. 'Dindorfii rationem probavit Hermannus
Antigonae locum, qui Antiphanea sic conformavit:

τὸ δὲ ζῆν εἶπέ μοι

τί ἔστιν; B. ὁ, τι ἔστιν; τὸ πίνειν, φημ' ἐγώ.' H. I.

P. 139. XIII, 6 corr. δίκη δίκη et p. 140 11 'Idem
6 δίκη δίκη'

P. 147. Versu 2 scr. ὑμᾶς quod habet Athenaeus.

P. 148, 6 a fine corr. XVI. 12

P. 152, 16 corr. ultima brevi

P. 153 'Apud Stob. II. 3 septimus eclogae versus ita
gitur:

τί τοῦτον ἀπορήσαντα πράξειν προσδοκᾶς; H. I.

Ibid. Fragm. LXI, b. Clementis ductu fortasse ita
ribendum:

ὁ δὲ πλοῦτος ἡμᾶς, καθάπερ ἰατρὸς κακός,
πλέον τι θατέρου (χάτέρου) βλέποντας παραλαβὴν
τυφλοῦς ποιῶ.

P. 154, 20 corr. inc. XLI.

Ib. Fr. LXV. pro φύσις corr. τύχη

P. 155. Fragm. LXVI. ita potius scribendum videtur
ἰπὸ (vel πάντα) τῆς τύχης φέρειν δεῖ γνησίως τὸν εὐγενῆ.
sequenti Fragm. recte Grotius ὀρθῶ τρόπῳ. C. F. Hal-
us Lect. Stob. p. 56 tentabat πράως δ' ἐνεγκεῖν ἀτυχίαν
θοῦ τρόπου.

P. 156. 'Fragmentum LXXIII. ita correxerim:

Τὸ γὰρ παιδεῦσθαι, μόνον ἂν τις τοῦτ' ἔχη,

ἀληθές ἐστι, κάπο τῶν ἀδικημάτων

μη λαμβάνειν τὰς ἀξίας τιμωρίας κτέ.

im ea demum institutio vera est (cf. κακὸν ἀληθές Menan-
i 4, 100) si quis nec ab iniuria incommodum capiat, idem
nen omnino vincat.' H. I.

P. 157, 16 corr. p. 228

P. 158. Fragm. LXXXIV. delendum. V. supra ad p. 49.

P. 159, 12 corr. Polluc. I. 82 Ib. 17 corr. Philotheb. II
Fragm. XCIII. scr. *Ἀλουργιαῖον* I. sq. corr. 380 14

P. 160, 6 corr. p. 50 sq. 9 corr. *ἀπέκτεινεν* 11 scr.
p. 565.

Ibid. Fragm. XCVIII. malim ita distinguere: *μελετήσας
κύων | σαρκῶν ἀπογεύεσθαι φυλάττειν οὐκέτι | δύναται ἂν
ἀγέλην.*

Fragmentis Antiphanis adde haec:

C.

Μονοφαγεῖς ἤδη τι καὶ βλάπτεις ἐμέ.

Athenaeus I. p. 8 e. *ὅτι τὸ μονοφαγεῖν ἐστὶν ἐν χρήσει τοῖς
παλαιοῖς. Ἀντιφάνης Μονοφαγεῖς κτλ.*

Cl. CII.

Ἄπανθ' ὁ λιμὸς γλυκία πλὴν αὐτοῦ ποιῶ.

Πενία γάρ ἐστιν ἡ βίου διδάσκαλος.

Stobaeus Flor. XCV, 1. cum lemmate *Ἀντιφάνους*. Alterum
versum incerto tribuit Grotius.

P. 161. Fr. I. vs. 3 corr. *ἡμεῖς τοιοῦτον*

P. 162, 2 a fine corr. *ὦ γὰρ*

P. 166, 17. In Aristotelis loco (Rhet. III, 12) *ἐὰν γάρ
τις ταῦτα μὴ ὑποκρίνηται, γίνεται ὁ τὴν δοκὸν φέρων*, ri-
rissimi proverbii exemplum habemus, quod Photius s. v. *ὑπέ-
ρου περιτροπή* p. 623, 5 in iis paroemiis memorat, quae di-
cebantur *ἐπὶ τῶν ταῦτα ποιούντων καὶ μηδὲν περαινόντων*.
Hinc simul intellegitur me recte interpretatum esse ea quae
Aristoteles de metabole dixit.

P. 167. Fragm. I. corrige *λαβῶν κάθου*.

P. 168, 5. fin. Haec ita scribe: De Arga musico vide ad
Alexidis fragm. p. 388.

P. 169, 14 a fine corr. Schneidewinum. In Thesauri
fragm. vs. 2. probabiliter Bergk. ad Lyr. poet. p. 874 corri-
git *ἄριστον ὄν*.

P. 171, 3 corr. *κούκ ἴσμεν οὐδέν*.

P. 172. In annotatione ad Lycurgi fragm. vs. 2 scribe
„producit” pro „ducit.”

P. 174, 2 corr. 460 e.

P. 177. Fragm. II, 4 scribendum videtur *λαμπρός τις ελήλυθ'*, *ὑμῖν ὄλολος οὗτός ἐστι.*

P. 179. Fragmentum ex Hoplomachō ita corrigendum letur: *Μαγάδι λαλήσω μικρὸν ἅμα σοι καὶ μέγα.*

P. 181 7 corr. *τρόφιμοι.*

P. 183. In Protesilaō vs. 5 fortasse corrigendum *βου-
τόκαλα ταῦτα γενέσθαι*, de quo dicam Exercitt. philol.
sec. II. Vs. 22 nunc unice probō *μεταβάλλοντας.* Vs. 27
28 recte Dobraeus *χύτραν* et *σιρὸν* transponit. Vs. 29
νυλνπόδων iam Valcken. Diatr. p. 218. Vs. 62 recte legitur
νιθαρίων ἀφάτων. Cfr. Dio Cass. XLV, 17 *ἰχθῦς ἀμύ-
ητοι.*

P. 186, 14 a fine corr. *παρέργως* 8 a fine *ζωμόν*

P. 188, ad notam. In Dionysii loco recte cod. Coisl.
ἰ κενεὸν βρόντησι.

P. 189, 12 corr. *θυννίδες ὄπται*

P. 191, 7 a fin. corr. p. 570 pro 696.

P. 193, 5. Haec unice vera est interpretatio verbi *ῶνο-
ισμένη.*

P. 194, 17. Nec Sextus Emp. c. Gramm. I. p. 642, 16
gramm *τάριχον* memorat. Ibid. ult. dele verba In his —
ναξανδριδῆ. V. Athen. p. 184 b.

P. 196, 5 corr. *δυσκόλως ἔχει* l. 6 scr. CXVII, 2

P. 197. Fragm. VI, 3 *διασκεδᾶ τε* sc. *ἡ ῥάφανος* Bern-
rd. Synt. p. 468.

P. 199. Fragm. XII. scribendum suspicor: *τὸ συνεχῆς
γού* (pro *ἔργον*) *παντός εὐρίσκει τέλος*, cf. Eur. Archel. 35.

P. 200. Anaxandridis fr. XIII. *κόρης ἀπαλλαττόμεθα
μυίου πικροῦ*, a Stobaeo Flor. LXXVII, 8 tribuitur Diphilo,
ius inter fragmenta recepi vol. IV. p. 426.

Ibid. ad Fragm. XV. corr. „Append. Flor. Stob.” pro
o. Damascenus.”

Ibid. ad Fragm. XVI. cfr. Sext. Emp. c. Math. XI.
576, 12 *οὐχ ἡμᾶς αἰτιαῖσθαι δεῖ* — *ἀλλὰ τὴν φύσιν, ἧ
μῶν οὐδὲν μέλει.*

P. 201, 2 a fine corr. 367 20

P. 203, 11 a fine scr. *πεμμάτιά τινα*

P. 208. Antiope Fr. I. Ahrens. Dial. dor. p. 524 ita corrigil:

*Πώνειν μὲν ἀμὲς καὶ φραγεῖν μὲγ' ἀνδρικοὶ
καὶ καρτερεῖμεν τοῖδε Θηβαῖοι· λέγειν
καὶ μικρὰ φραγέμεν τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ.*

Vide ipsum correctionum rationes reddentem. Mox Antiope II, 7 *κάπτοντες αἴρας ἐλπίδας σιτούμενοι*, comparandum cum Aeschyl. Agam. 1653 *φρεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους*.

P. 209, 6 corr. *ἐνθ' ἐνδ'*

P. 215, 17 corr. *πλήθος τὸ Ἀθηναίων*

P. 218. De Eubuli fragmento III. cfr. Fritzs. ad Aristoph. Thesm. p. 501. qui vs. 3 corrigil τὰ σίγμα συλλέξαντες ὡς αὐτὸς (Euripides) σοφοί. P. sq. l. 10. esse

P. 220. In Dolonis fragm. I. vs. 3 corr. *ὑπεδησάμην*.

P. 221, 11 Cf. Marckscheffel. comm. Hesiod. p. 217.

P. 222, 11 a fin. corr. inc. XVI. In Ἰχθυῶν fragmento nescio an non recte δὲ post *Νύμφα* addiderim. Apud Homerum quidem quotiescunque *Νύμφα* legitur, vocativus est. Itaque recte legi videtur *Νύμφα ἀπειρόγαμος*.

P. 223. Fr. I. 1 scr. *Τρύβλια* II. 3 *ἐγγέλις* l. 8 a f. scr. p. 73.

P. 228. I. 2 Athenaeus habet *οἴνου συκνοῦς*.

P. 231. Fragm. I, 3. *κωθωνόχειλον* correxit etiam Lobeckius Paral. p. 209 et prior utroque nostrum Ahlwardtus in Seebodii Bibl. crit. a. 1821 no. 5, qui vs. 2 pro *παρὰ* scripsit *πέριξ*. Voc. *ψηφοπεριβομβήτριαν* utrum sic an penacite scribas perinde est; illud substantivum, alterum adiectivum est.

P. 233 corrige hunc numerum in margine pagellae.

P. 235, 8 corr. *παρ' ὑμῖν*.

P. 240. In fragmento ex Ulixee Eubuli pro *εὐήγορος* legendum *εὐήγορων*. V. Exercitt. phil. I. ad Athen. XI. p. 478 c.

P. 241. In Olbiae fragmento v. 3 corr. *γογγυλίδης*

P. 242. In Orthanae fragm. vs. 8 pro *τηγάνου* cod. A habet *πηγάνω*. Scribe igitur *τηγάνων*.

P. 244. Fragm. IV. corrige *καθῆκα*

P. 245; 1 corrige *ἐπετήρουν*. Ibid. Athenaeus Dindorfii vitiose habet *τροφήν*

P. 246, 9. Haec ita corrige: „Versu quarto libri ὑμέσιν. correxit Porson. Misc. p. 243. Idem οίας mutabat in ὄσας.”

P. 247. In Procr. I, 4 corr. calami errorem κᾱτα pro ᾱ

P. 248. Fragm. III. ὄν χρῆ δεδειπνάσαι πάλαι. Nonne ἦν? Ibid. Tolle asteriscum pone ΚΥΚΝΟΣ et transfer ΔΙΟΝΥΣΟΣ. In annotatione corr. p. 363

P. 249, I. 7 corr. ἐστ̄

P. 250. In Eubuli fragm. III. quod legitur ἐπιπόλαιον, tasse incorruptum est. Hesychius, Ἐπιπόλαιον: τὸν ἐπίουον, ὑμένα. Vs. 3 pro γλυκεῖα Arsenius Viol. p. 299 habet ἰλία, quae ipsius Arsenii correctio est. Legendum esse υκεῖαν i. e. fel docui vol. IV. p. 613 sq. Pro μηρίαν : μηρία.

P. 251. Fragm. II. ὦ μάκαρ ἦτις. Add. Aristoph. Av. 23 μάκαρι σὺν τύχῃ.

P. 253, 4 corr. XIII. p. 582 f. 7 corr. p. 127

P. 255, vs. 26 sq. Emperius in Museo Rhen. nov. I. p. 459 corrigit οἱ δὲ πλανῶνται | αὐτὸς ἕκαστος ἔχων αὐτόν, κόλπῳ φυλάττει. Vs. 27 corr. φυλάττειν.

P. 259. IV. Καριδᾶς τε τῶν

P. 260. In Chrysillae fragm. I. scribendum videtur δεύιος pro δεύτερον. Cfr. Aristophontem in Callonide p. 359 κὸς κακῶς γένοιθ' ὁ γήμας δεύτερος | θνητῶν· ὁ μὲν γὰρ ὤτος οὐδὲν ἠδίκηι. Versu 10 corr. μέγα

P. 261. Fragm. I, 5 corr. φίλον pro φίλος.

P. 262. I. Vs. 9 sic distingue μετρεῖν ἀνέχοντος· μαροτέρας δ' οὔσης ἔτι | πλεῖν — σκιᾶς·

P. 263, 10. Pro „Ibidem” scribe „Vs. 4” Quod Vs. 6 ον scribendum conieci, nunc repudio. V. Jacobs. Animadv. Anth. Gr. I, 2 p. 108.

P. 263, 8 a fine corr. νεκταροσταγῆ.

Ibid. Postrema verba Fragm. V. exhibui ut correxit Havivius Exercitt. crit. p. 45. Vulgo πέπωκ' ἐγὼ μὰ Λία Μενίον.

P. 264, 7 corr. 292 59

P. 267, 2 a fine corr. γόγγυρος δέκ' ὀβολῶν.

P. 269, 1 corr. *Σπίνοις*

P. 270. XVII. est ap. Stob. LXII. 32.

P. 272. ad Fragm. XXVII. De hoc usu vocis *φοινι* adde Schol. Aristoph. Pac. 883 *ὡς φοινικιστῆς λοιδοῖ ὄπερ καὶ ἐκ τοῦ προσπεισῶν δηλοῖ.*

P. 274 IV. corr. *ὄτ' ἐκείνος*

P. 279, 7 pro Archestrato corr. *Matrone*

P. 280. Fragm. II. 7 Dobraeus Adv. II. p. 302 ita legit *τρῶν ἂν ἐσθίωντες οὐδὲ δῶδεκα.*

P. 285, 3 Athenaeus p. 31^c: *Ἀμφίας δὲ οἶνος ὁ ἡ καλεῖται παρὰ Σωσικράτει.*

P. 288. Fragm. IV. *δυσαρεστότερον* Heerenii est lectio. Cod. *δυσαρεστότατον*. Canterus *δυσάρεστον*.

P. 289. Fragm. V, 1 scribendum *ὅτι τὸ τῆς* ; Monuit Hermannus

P. 290, 6 corr. p. 62 f. ib. fr. X. scr. Phot. p.

P. 291. Nicostrati fragmentis adde hoc ex Cramerii Par. IV. p. 114, 10. *Νικόστρατος· Εἶπέ μοι τίνες κόνεις;* 'Item ut videtur hoc: Photius 543 13 *Στρατοὶ μὲν τὸ ὄξυν καὶ ἀνατεταμένον. Νικόστρατος δὲ τὸ καὶ πρόσαντες τῇ ἀκοῇ φθίγμα.'* H. I.

P. 292, 3 sq. v. add. ad I. p. 349.

P. 293, 5 corr. *Atticistae*

P. 294, 4 scr. fragm. III.

P. 297, 3 a fine corr. p. 229 3.

P. 299, 8 Pollux II. 224 lin. 8 a fin. corr. *Apol*

Caryst.

P. 300. Philetaeri fragmentum Emperius in Mus. nov. I. p. 459 ad creticos cum dochmiis copulatos re [σὺ δ'] *ἀμφὶ στέρνοις | φᾶρος οὐ καθήσεις τάλαν· | ἀγροικῶς ἄνω γόνατος ἀμφέξει.* Non credo hoc metri tali sententiae aptum esse.

P. 304, 5. Exemplum formae *ἀλληλεμένος* habet cyd. IV, 26.

P. 305, 4 corr. *Phyl. fragm. II.*

P. 306. Dithyr. I, 1 corr. *σοφώτατον*. Versu 6 *αὐτό;*

P. 307. Fragm. II, 2 recte Iacobsius *ώραϊόν φιλαῶν*,
od recipiendum erat,

Ib. 6 a fine corrige calami errorem *μέλη* pro *μέρη*

P. 308. I. 2 corr. *ἀνθρώποις*

P. 311, 9 'Apud scholiastam Aristophanis pro *ἐν πυρῶ*
ul. Leopard. emendat. II. 5 restituit *ἐν γύρω*, in idem in-
lit Beckerus in Charicle I. 386. Cf. Polluc. IX. 102' H. I.

P. 313. Amphidis locum, in quo piscarius propter silen-
m cum Telepho *ἀνδρορόνω* comparatur, optime Welckerus
ag. graec. I. p. 56 illustrat collato Schol. Aeschyli Eum.
2: *οἱ ἐναγεῖς οὔτε ἐν ἱερῶ προσήεσαν οὔτε προσέβλεπον,
τε διελέγοντό τινι. καὶ παρ' Εὐριπίδη· τί σιγᾶς; μῶν
ἴνον τίν' εἰργάσω;* De Telephi caede cfr. Append. proverb.
sett. II. 85.

P. 314 penult. corr. *αὐτός* | *δ' ἐκ δ.*

P. 315. Fr. II. *παραδειπεινημένοι* sunt coena frustrati.

P. 316. Fr. II, 2 malim *ἐφ' ἀπασίν τε δυσχερῶς ἔχων.*

P. 317. Fragm. I, 4. Haec rectius ita explices, ut is,
i illa dicuntur, ideo *τῶν πολιτῶν ἤθη* habere negetur, quo-
im Acanthium vinum, cuius ille *πολίτης* dicebatur, lenissi-
im erat. Fr. II. Dobraeus *σφόδρα* cum *ταχὺ* coniunxit.

P. 318. Fragm. IV, 1 corr. *Θουρίοις*

P. 319. IX. corr. Stob. XXXIII. 6

P. 320. XII, 1 corr. p. 78 pro 60

P. 321, 5 corr. otesiarum Fragmentis Amphidis fortasse
Polluce III, 36 addendum: *διαπαρθένια δῶρα*, de quo
dixi Hist. crit. p. 404.

P. 323. In Geryonis vs. 2 pro *οὐχ ἡμέριον* forsitan *οὐ
μέτριον* scribendum.

P. 325, 7 corr. *καλῆ*

Ibid. II, 9 pro *μαινίσιν* corr. *τευθίσιν*

P. 326. In *Ἐμπολῆς* fragm. I. in. malim *Ἐπειτα δ' νεῖ
πειτ' ἄν*

P. 330, 2 pro *φάργος* corr. *φάγρος*,

P. 332, vs. 2 corrupta videntur verba *ὑπὸ Πλάτωνα καὶ
ἴρσαν ὑποπλατωνίων.*

P. 333, 3 Cononis] I. Herodici Ib. 5 de rep. p. 415 L. 336.

P. 334, I, 4 libri habent *τευθίδια σπηθία*

P. 336, 5 corr. 'εἰ μαθεῖν δέοι pro ἐκμαθεῖν δέοι.'

Ib. 23 corr. ab Alexide

P. 337, 1 corr. p. 347 b: lin. 12 corr. p. 58. lin. 24 corr. p. 183. In Peltastae fragm. II. 1 εἶναι Ζεὺς θεός Schweighaeuseri est emendatio. Libri εἶναι ὁ θεός. Possis igitur αὐ Μενεκράτης μὲν ἔφρασκεν εἶν' ὁ θεῶν θεός; Magis tamen placet quod Schweighaeuserus coniecit.

P. 338. Fragm. I, 3 recte, ut videtur, Elmsleius ad Arist. Acharn. 301. pro ποιήσω scripsit ποιῶ σοι.

P. 344, 2 corr. p. 637 Ib. 5 a fine corr. Eccl. 919

P. 346. In fragm. ex Μαγείροις recte Dobraeus correxit πολὺν μεῖζον. Postrema forsitan ita legenda sunt: ὅσον| κρεῖττον ἀπροκώλι' ἐστὶν ἔψειν, ῥυγία,| πόδας. Ib. in not. corr. 409.

P. 347. I. 3 scribendum Χίμαιρα πίρπνοος, quemadmodum est vol. IV. p. 506 ap. Epinicum (vs. 10).

P. 348, 25. Hermannus κλισμὸς ἢ θρόνος.

P. 350. II. 6. 'Nescio an νοῦν scribendum sit pro γῶν.' H. I.

P. 353. In Fragm. ex Χρυσόχοῳ vs. 1 ita distinguendum suspicor:

Ἦδη σχεδὸν τι πάντα σοι· πλὴν Κτησίου

Videtur enim post primum versum alius excidisse.

P. 356, 3 a fin. scr. Πυραύνω item I. 8 a fine. Pollucis locus est IX. 70.

P. 358, 19 corr. IV, 72.

P. 359. ad Fragm. Callon. 1 κακὸς κακῶς γένοιτα. Plur. huius locutionis exempla attulit Lobeck. Paral. p. 151.

P. 361, 10. Dele „non”

P. 366 vs. 15 recte coniungi νεατὸς καὶ νέα docent similes abundantiae exempla apud Lobeck. Paral. p. 61.

Ibid. 21 nihil mutandum. Nec probo Hermannum πονμόνη scribentem pro πιομένη, quod recte dici posse videtur de Laide convivium aditura. Vs. 24 nunc unice placet φιλιτατε.

P. 368. De Epicratis *Δυσπράτω* cfr. Add. ad p. 49. Partem fragmenti apposuit ex Athenaco Eustath. p. 1885, 38.

P. 370. Fragm. I, 7. Cobetus Observ. crit. in Platon. om. p. 121 parum probabiliter corrigit *λέξον πρὸς Ἀθηναῖς*. nunc probo *πρὸς τὰς γὰς*. Vs. 10 idem delet *μειραίων*, quod inutile esse dicit additamentum. At quis ferat complex *ἀγέλην*? Vs. 32 et 33 idem tentat *τοιουτὸν τι ποιῶν*, scilicet ne *ποιεῖν* in thesi positam penultimam producat, quo dixit v. cl. Observ. p. 191. Sed huius legis vanitatem satis ostendit Aristoph. Nub. 335. 374. 895. Ran. 1044. ec. 979. Vesp. 382. Eccl. 594. Plut. 576. 583. Vs. 37 invidiose Emperius Mus. Rhen. nov. I. p. 460 tentat *ἐπίταξε ἔλιν πορδὴν αὐτοῖς | ἀφορίζεσθαι*. Ceterum in tota hac loga Platonicae dictionis vestigia sunt manifesta. Ex hoc genere est *διατρίβειν, διερευνᾶσθαι, λόγοι ἄτοποι, ἀφορίζεσθαι, διαχωρίζειν, διαφροντίζειν, διαιρεῖν*. Locos ipsos incabit Astii lexicon Platonicum.

P. 374, 3 a fine pro 'e Philotide' corr. 'e Dysprato'

P. 375. Fragm. II. pro *Σώχαρις* scribendum *Σωχάρης*, quo v. Delect. Anth. gr. p. 115. De Paamyle adde Wyttenb. ad Plutarch. p. 355 c. Pro *σιφοδῶς* possis etiam *ρόδρ' ἔστ'*.

P. 377. In Titanibus recte Hermannus probat Porsoni mendationem. Emperius l. l. p. 460 maluit *ἢ μὴ σοι νομίης*. Ib. 10 a fine corr. *κρείττω*

P. 378, 2 a fin. corr. *ἀνηρέθην*

P. 381. Pro altero II. scribe III. et sequenti fragmento numerum redde IV. Fragm. III. *ἀλείφεται* alterum versum iniebat.

P. 383. Fragm. II. malim: *ἀπὴντων τῷ ξένῳ. | εἰς τὴν ἐτάλλουσιν ἦγον. ἦν αἴθρων ἀνήρ.*

P. 384, 13 corr. recte libro VI.

P. 386. Aesopi versu 8 corr. *τοῦτ' ἔσθ'*

P. 387, 7 corr. *λώτῳ*

P. 389. l. 11 corr. *οἶσθας*

P. 390. ad vs. 4 Athen. III. p. 117 c. *ὠμοτάριχον δέ ινα κέκληκεν Ἀλεξίς Ἀπεγλανκωμένῳ*

- P. 393, 9 corr. Eratosth. p. 100. Ib. Π. 2 corr. *προπίνων*
- P. 395. fin. Odeum philosophos frequentasse diserte testatur Plutarchus de Exil. c. 14 p. 605. B. *ἀναπέμπασαι τὰς (σοφὰς σχολὰς καὶ διατριβὰς) ἐν Λυκείῳ, τὰς ἐν Ἀκαδημίᾳ, τὴν Στοάν, τὸ Παλλάδιον, τὸ Ὀιδεῖον.* Add. Diogen. Laert. VII. 184 ubi habemus Chrysippum ἐν Ὀιδεῖῳ σχολάζοντα. Iudicia quoque in Odeo habita esse docet Arist. Vesp. 1109.
- P. 397. Π. 2 scr. *μᾶλλον μᾶλλον;*
- P. 398. Π. est Anecd. p. 338, 8
- P. 399, 12. Adde Eurip. Med. 1134. *πολλὰ πολλὰς εἶνοντ' ἐς ὄρθον ὄμμασι σκοπούμενη.*
- P. 400. Quod Galat. I, 9 proposui *τὴν δ' ἀργυρίαν ἀνήρπασεν*, commendat etiam locus Anonymi apud Cramer. An. Ox. III. p. 168 *ὅποσα οὐδ' ὁ τρυφηλότατος τῶν φιλοσόφων Ἀρίστιππος κατηργύσατο.* Idem ὄψοποιός dicitur Luciano Auct. vitt. 13.
- P. 409. III. est p. 171 b.
- P. 411. De fragm. III. Porsonus Adv. p. 146 non minus fallitur quam quem affert Piersonus ad Moer. p. 160.
- P. 412, 11. In verbis *τὴν δὲ πολίαν τὴν* etc. hoc postremum *τὴν* dele.
- P. 414, 8. Nihil opus est ut scribatur *εἰσήγαγον.*
- P. 418, 5 corr. utrem ad bibacitatem,
- P. 419. Fragm. II. possis etiam *λάβ' ὃ Πτολεμαίε.*
- P. 421. In *Ἰππέως* fragm. I. 5. eleganter Dobraeus corrigit *ἐρρίφασιν* pro *ἔρρειν φασιν*. Idoneam tamen mutationis causam non video.
- P. 423, vs. 14 sqq. Emperius l. l. ita corrigere tentavit: *ὦν ἔχουσ' οἱ κωμικαὶ | ὄρθά. προστιθεῖσα τοῦτο τοῦνδυτον τῆ κοιλίᾳ, | ὥσπερὶ κοντοῖσι ταῦπισθ' εἰς τὸ πρόσθ' ἀπήγαγε.*
- P. 425, 3 corrige p. 132
- P. 426. In Cauniorum fragm. pro *ἐνὸν* fortasse *ἐνῆν* scribendum.
- P. 427 bis scribe *ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ* Ib. lin. 6 corr. p. 586 a. Ib. 3 a fine corr XI. p. 500 e.

P. 428. In primo *Κουρίδος* fragmento vs. 4 nescio an aestet *κακῶς πεπραγόσιν* pro *καλῶς π.* Dicere enim videntur adolescentes in alaeae similive ludo pecunia emunctos.

P. 430. Versu 22 corr. *δειπνοῦντας*

P. 433. Fragm. IV, 3 edendum erat *στρώματά τε καὶ λιον αὐτοῦ.*

P. 434. Fragmentum ex Lampade Dobraeus Adv. II. 349 ita corrigat:

Καταφαγεῖν αὐτὸς τοσοῦτον ἀργύριον οὐκ εἶχον ἄν, οὐδ' ἄν εἰ λαγῶς μὰ τὴν γῆν καὶ ταῶς κατήσθιον.
iora sane corrupta videntur; neque enim sufficit quod dicitur *καταφαγεῖν* indignantis esse infinitivum; sed *γάλα λαγοῦ* in credo vitiosum esse.

P. 440, 4 a fine corr. Vs. 5 et p. 441, 5 pro tertium r. quintum.

P. 442, 7 a fine corr. *ἀκοντίων*

P. 444, vs. 10 et 11 distingue: *φιλόσοφός τις εἶ, εὐδηλον, ὅς παρῆς* etc.

P. 445, 10 a fine corr. LXII. 14 a fine pro Hist. cr. 392 scribe Qu. Scen. III. 35

P. 447, 10 a fin. inverte ordinem praepositionum post ante

P. 448, II. 2 et 4 scr. *τρούβλιον* Fragm. II, 3 recte Loebckius ad Aiace p. 136 coniunxisse videtur „*πιτσάναν καὶ τρούβλιον.*” Ita nihil mutandum fuerit

Ibid. l. 4 a fin. pro schol. Dion. Thr. I. Apollon. Coni.

P. 449. Fragm. V. scribendum suspicor: *κακῶς ἔχεις, ὡς τοῦθι. ἀκαρῆς νῆ Δία περιλιπιδῶσαι.* v. IV. 600 not. Libri *κακῶς ἔχεις· στρουθίς ἀκαρῆς νῆ Δι' εἶ. περιλιπιδῶσαι.* In hoc *στρουθίς* ineptissimum. *Στρουθίας* vel *Στρούθιος* parasiti omen est apud Menandrum aliosque. V. vol. IV. p. 152 sq. lox in annotatione pro 522 scribe 552. Quae ibidem de *καρῆς* dixi, iis adde Alephron. Ep. III, 7. *ἐρρύσατό με καρῆ μέλλοντα παρὰ τοὺς πλείονας ἰέναι,* ubi cave *ἀκαρεῖ* eponas. Hierocles apud Stobaeum Serp. XXXIX, 36. *ὡς καρῆς οἴχοιτο πνιγείς.*

P. 451, 15 corr. Thor,

P. 455. Fragm. II, 4 libri habent *οὔτος πρότερον κεφαλήν εἰ λάβοι Θύννου*. Legendum igitur *οὔτος πρότερον κεφαλαῖον εἰ Θύννου λάβοι*. Hoc enim dicit: iste olim, si thynni caput habebat, praeclare se obsonari existimabat. Thynni enim caput ceteris partibus privatum in vilissimis cibis habebatur. V. Matronem Athenaei IV. p. 135 e, cuius de loco dixi in Exercitt. phil. I. p. 15. Probabant autem in thynno maxime τὰ ὑπογάστρια et τὰς κλειῖδας. V. Athen. VII. p. 302 d et p. 303 b. Pro κεφαλαῖον εἰ possis etiam κεφαλὴν ἐπεὶ coniecere, vel κεφαλὴν τιν' εἰ, ut voluit Dobraeus Adv. II. p. 318 ceterum male corrigens κεφαλὴν τιν' εἰ λάβοι Θύμου, Athenaeum falsa lectione deceptum ratus. Nec melius Hermannus, cui sequente versu, praeunte Dalecampio, κοῦ Θύννουσς scribendum videbatur.

Ibid. In Olympiodori fragmento verba ταῦτ' οὐ σχολή Πλάτωνος; forsitan alteri interlocutori tribuenda sunt.

P. 458. In Homoeae vs. 7 bene H. Iacobi correxit ζωμοῖσιν ἠδωμ'; ὧ θεοί. quo omnis loci difficultas sublata est.

P. 459, 8 dele θεοῖς.

P. 460. "οἶνος λέγων eadem translatione usurpatum videtur qua Philoxenus Athenaei p. 35 d dixit οἶνος πάμφωνος, nos 'der wein spricht aus ihm'. Cf. Menandri fragm. IV. 116 ἄρ' ἐστὶ πάντων ἀγρυπνία λαλίστατον et quae sequuntur." H. I.

P. 464, 4 corr. Vs. 13 6 scr. γινόμενα

Ibid. 5 a fine περιθίς

P. 467. Ad Parasit. I, 3 vide supra p. 313 addend.

P. 471, 11 corr. tonitru

Ibid. 16. corr. σπόδησον. Ibid. Fragm. III, 2 scrib. τῶνδε pro τῶν δέ.

P. 475. Nunc non dubium mihi est quin *Πυλαία* Alexidae fabulae titulus sit, non *Πυλαῖαι*. Vs. 4 Hermannus tentabat φόρους μονόλυκοί γ'. οὐχί etc. cll. Plutarcho V. Demosth. 23.

P. 478. In Alexidis versu οἱ βαβαὶ βαβαὶ non dicuntur qui omnia impense admirantur, sed homines magnifici et superbi. V. Exercitt. phil. in Athen. I. p. 18.

P. 479, 2 malim *οὐκ ἰδῶκαμεν* pro *οὐ δεδῶκαμεν*.

P. 481, 9 a fine corr. *Ὡς ἡδὺ*

P. 483. De Fragm. I, 4 v. Add. ad p. 497. 'Fr. II. v. 16 *ἄνος* scribendum c. Lehrsio Ar. 291. Lobeckio Parall. 342. Butt. gr. II. 312.' H. I.

P. 485, 9 a fine corr. XXXI. 14 a fine corr. 166

P. 486, 2 *τὰ λευκὰ ἀναβάλλειν* recte interpretatur H. Iabi ex Polluc. II. 60 *Κτησίας δὲ φησιν, ἀναβάλλειν τὰ ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τὸν Σαρδανάπαλον.*

P. 490. Ultimos versus Traumatiae fragm. II. Hermannus obabiler ita corrigit:

*πονητικούς, ἰταμούς, προθύμους, εὐπόρους
ἐν ταῖς ἀπόροις, βλέποντας ἐν ἀλαωτάτοις.*

istremum hoc eodem tempore repperit etiam Emperius I. I. 462. Sed *πονητικούς*, pro quo libri *ποιητικούς* habent, rri non potest propter superiora *πονεῖν τε δυναμένους τοῖς ἵμασιν*. Itaque malim *νοητικούς*.

P. 493, 8 l. Athenaei XIII. p. 599 b.

P. 494. Fragm. II, 4 scribendum videtur *ἂ παρέθηκ' ἵτοις ἰδεῖν* pro *ἂπερ ἔθηκ'*. De Hypobolimaei fragmento de quae nuper disseruit Droysenus in Th. Bergkii Ephem. philol. vol. I. p. 55 sq. qui chronologicis rationibus evincere viduit Hypobolimaeum ab Alexide scribi non potuisse.

P. 496, vs. 16 Emperius I. I. p. 462 corrigit *ἐγγύς τ' εἰμὶ νῦ νοήματος*.

P. 497, 9. Adde Plutarch. Exil. p. 607 a., Quod in usdem fragmenti vs. 2 Eustathii ductu scribendum conieci *τεὶ Χαρίδης*, probavit Alph. Heckerus Comment. crit. de anthol. gr. p. 266, qui eandem correctionem adhibuit Alexidis arent. I, 4 p. 483 ubi tamen voci *ἐπεὶ* similive particulae nullus locus est.

P. 498, 10 s. dele verba *Timocles - οἴκαδ'ε* coll. p. 598.

Ibid. In Philisci fragmento Dobraeus corrigi voluit *ρτεῖος τράπεζ'*. Hermannus *ἀποψᾶσθαι* pro *ἀπονίψασθαι*,

P. 500. Fragm. II, eleganter Iacobsius correxit *ἐγωγέου τὰ δέοντ' ἔχων*. Sed recte Emperius I. I. p. 465 genitivum ex voce *περιττὰ* suspendit. Cfr. Xenoph. Ages. IX, 3

τὰ περιττὰ τῶν ἰκανῶν. Ibid. l. 9 a fine corr. Ath. XIV. p. 613 b.

P. 503, 12 a fine corr. Hist. cr. p. 380.

P. 505. Fragm. VI. Dobraeus Adv. II. p. 295 corrigiτ Βρόμιός ἐστ' ἀτέλειαν, quod verum videtur.

P. 506, 14 scr. Ἀριστοφάνειος

P. 507. Fragm. VIII, 4 pro ὦν μὲν πεποίηκεν scribendum haud dubie ὦν μὲν πεπόρικεν. Vs. 8 pro πάλαι malim πάλιν, id ut cum ἀφείλετο coniungatur. V. vol. IV. p. 680 not.

P. 508. Fragm. X, 2 consulto omisi Erfurdti coniecturam ὄρῃς δυοῖν τούτων ἔχει τι θάτερον, quoniam τι θάτερον quid esset non intellegebam; at probavit eam Hermannus. Idem vs. 3 tuetur στρατεύειν. Spectare enim haec ad hominem mollem et rasum, qui in bello desidem se praestiterit. Ad vs. 6 respicit forsā Clemens Alex. Paed. III. p. 106, 30 τὰς δὲ τοῦ γενείου (τρίχας) μηδὲν τι παραλυπούσας οὐκ ἐνοχλητίον.

P. 510, 15 l. equiparandus Ad Fr. XII, 5 Poculum Διὸς σωτήρος inscriptum memoratur in titulo apud Boeckh. n. 2852, 43 κέρας ἐπιγεγραμμένον Διὶ σωτήρι ἐν.

P. 512. Fragm. XV, 2 posthabita Elmsleii coniectura ita potius scribendum erat ὁ μὲν ἀπογηράσκων ἀηδῆς γίγνεται. Vide quae dixi vol. IV. p. 423 ubi calamo excidit φαίνεται.

P. 513, 11 a fine corr. εὔροι 17 a fin. corr. eius fabulae I.

P. 517, 12 corr. Eustathius

P. 518, 4 corr. calami errorem „Rhodium” pro „historicum”

P. 525. Fr. LXVII b hio omittendum erat: est supra p. 403. Fragm. LXVIII. pro ἐπιλήσημη scribe ἐπιλησημόνη. V. Add. ad II. p. 223.

P. 530, 6 a fine periurissimum

P. 531. Fragm. II. Emperius l. l. p. 462 ita tentabat Οἶνος οὐκ ἔνεστ' ἔτι | αἰτεῖσθ' ἑταίρους πρόφασιν ἐπὶ κρόνον τινα. Fr. I. 4 γλαῦκός corr.

P. 533. Excidit nescio quo casu Phileuripidis Fragm. I.

ab Athenaeo IV. p. 175 b servatum, quod apposui Hist. crit. p. 417.

P. 534, 6 a fin. Dele verba „Fortasse *ὑπέμεινον*” Quae unde irrepererint mihi incompertum est.

P. 535. Fragm. II, 3 egregie Emperius l. l. p. 463 *συντιθείς, οἴνω δαιίνων* —

P. 538, III. corr. *ἔχαιρον*

P. 539, 14 corr. 93.

P. 540. Epigenis fragmentis adde hoc ex Hesychio, *Διαπίνειν προπίνειν. Περιγένης. Corrige Ἐπιγένης*. Quorum nominum frequens est permutatio. V. Lobeck. Aglaoph. p. 341 cll. Schol. Apoll. Rh. III. 1378.

P. 541, 2 a fine corr. coronantur autem

P. 544. v. 15 corr. *εὐτρεπεῖς*

P. 548. Dionysii locum vs. 28 sq. Emperius l. l. p. 463 ita tentavit:

*τῶν γὰρ βιβλίων ἴσθ' οἴνεκα τὰ γεγραμμένα
κενὰ μᾶλλον ἔστιν οὐδέπω γεγραμμένων.*

Ludere enim poetam in ambiguitate vocis *κενός*, quae librum et vacuum et inutilem significet. Sed ut alia mittam *βιβλίον* prima correpta dici non potest. “Quid si ita scribatur:

*τῶν βιβλίων ἔστ' ἐνίοτε τὰ γεγραμμένα
κενὰ μᾶλλον ἔτι τῶν οὐδέπω γεγραμμένων?”* H. I.

Vs. 41 sqq. Emperius corrigit:

*ἔξ ἀντλίας δ' ἤκοντα καὶ γέμοντ' ἔτι
φορητικῶν μοι βρωμάτων ἀγωνίαις,
οὐ μὴ ποιήσω νυστάσαι παροψίδι.*

Quae ita interpretatur: Impediam quominus obdormiscat i. e. efficiam ut acriter mandat. Recte scripsit *ἀγωνίαις* (vel *ἀγωνίας*) ut ipse iam feceram Praef. Menandri p. XVI. ubi etiam Hesychii glossam emendavi, *Ἀγωνία: ἀηδία* pro *Ἀγωγία*. Sed *οὐ μὴ* probari non potest.

P. 552. Dionysii vs. 15 sq. Emperius ita corrigi voluit: *ταῦτ' εὐφρανάτω | τὰ λάφυρα· πυλωρῶ παντάπασι μεταδίδου.*

P. 553. Fragm. II, 5 Emperius *ἦσυχά κατιέναι δ' ἐπί τε τῇ βακτηρίᾳ*. In quo *κατιέναι* sine dubio verum est.

P. 553. Fabulae huius titulum non *Λιμός* fuisse sed *Λίνος* mihi ne dubitari quidem posse videtur; neque magis mihi nunc dubium est, quin satyricum drama fuerit, quamvis negante Welckero *Trag. graec. III. p. 1606.* qui tragoediam fuisse existimat, in quo vereor ut alios consentientes habeat vir egregius. Idem drama respicit forsitan Aristides de quatuor v. T. II. p. 209. ἤδη τις καὶ Σάτυρος τῶν ἐπὶ σκηνῆς κατηγοράσατο τῷ Ἡρακλεῖ, εἰτά γ' ἔκλυψεν προσιόντος κάτω. Quamquam Herculis etiam in aliorum poetarum Satyris partes fuerunt.

P. 555, 5 l. *Hist. crit. p. 420.* Dionysio tragico hoc fragmentum assignavit Welckerus l. l. p. 1233. Comici poetae esse ex numeris intellegitur.

P. 556 ult. pro *Φωσφόρον* scribe *Ἄρτεμιν*. Ib. litteras *Γ* et *Β* permuta.

P. 557, 18 ita corrige: τὸ ΑΒ habent ἠλίδοντο. Ρ ἢ λίθοντο. Tum λέγει Β. Ib. 19 corr. *Φωσφόρον* Antiphanes pro *Ἄρτεμιν*.

P. 558. 'Fragm. III. v. 1. fort. scribendum Ταῦτ' ἄρα πένητες, οὐκ ἔχοντες κτλ. ergo pauperes sunt, non habentes unde comparent quae nec superos aspernari credo.' H. I.

P. 559. In Comastarum fragmento Emperius l. l. p. 464 tentat οὐκ ἀδείπνω σὺν τρυφῇ.

P. 560 lin. 7 annot. corr. *Alcat. p. 231*

P. 561, 6. De bovis aenei signo in Athenarum arce posito dixi in *Exercitt. philol. in Athen. IX. p. 396 d.*

P. 562. In Heniochi loco vs. 10 Emperius l. l. p. 465. corrigit ἔσχ' pro ἔσθ'.

Ib. 6 a fine corr. Vs. 8. lin. 9 corr. *ναί, πρᾶγμ' ἐπ.*

P. 563, 6 corr. *ἐγὼ δ' ὄνομα τὸ μὲν καθ' ἐκάστην αὐτίκα*

P. 565. Fragmentum est *Ath. p. 532 e*

P. 566, 5 corr. *δέδιε*. De ὄρνις γενναία adde Teletem *Stobaei Flor. V. p. 141 Lips.*

P. 567. In Busiri Emperius ὀλίγα μὲν λαλῶν, ἀναγκαῖα αὐτά, πολλὰ δ' ἐσθίων.

P. 569. Vs. 13 corr. *ἐξίρηται*

P. 571, 21 corr. *δίφρον* 23 corr. Vs. 12.

P. 574, 10 pro *ἐκ Μυτιλήνης* corr. ἢ *Μυτιλήνη*

P. 574, 12 adde: Id unum dubitari potest ἄρκτος corri-
re praestet an ἄρκος, de qua forma v. Bekkeri Anecd.
445, 17. Eadem ex codd. restituenda Suidae s. v. παρα-
ίγματα, nec sollicitanda erat apud Hesychium v. τυφλότε-
ς. Nota item est insula ab ursorum multitudine Ἀρκόνη-
ς dicta, de qua cfr. Stephan. Byz. v. Ἀρκόνησος. Neque
a forma obversabatur iis qui Arcadiae nomen ad ἄρκτος
vocabant. Ib. 2 a fine corr. musicorum

P. 576, 11 ' Genitivi βάρου primus casus non βᾶρον sed
ἴρος fuisse videtur cll. Herod. π. μον. λ. p. 35, 28. itaque
atuit Lehrsius nov. rhen. mus. II. 348.' H. I. Cf. Lob. Path. 515.

P. 580. Fragm. I. fortasse tragici poetae est.

Ibid. 11 a fine corr. Πειραικοῖς. Fragmentis Philisci
rtasse addendus est locus Polluc. III, 56 τὸ πολιτογραφεῖν
ίλιστος, ubi in Falck. cod. σκ scriptum est super στ. Non
itur tamen Pollux alias auctoritate Philisci; at frequens apud
im Philisti memoria.

P. 584, 10. Cum nomine Ἀρχάγαθος i. e. Ἀγάθαρχος
mpares Νικόστρατος quod pro Στρατόνικος dixit Step-
his Byz. s. v. Ἄσσος.

P. 585. In Soladis vs. 9. Emperius l. l. p. 465 post χλόη
mma et vs. 10 post ὄπανά punctum ponit, hoc sensu:
istquam dedit (ὁ λάβραξ) quae assanda sunt, i. e. resectis
partibus, quae melius assantur.

P. 588, 2 corr. Vs. 32 et 33.

P. 589. Prioris fragmenti versu 2 corr. εἰς ἐπτάκλινον

Ibid. Quod ex incerta fabula attuli fragmentum Timo-
eo Milesio assignavit Bergkii Lyr. gr. p. 863 qui primo
rsu scripsit οὐδ' ὁ πτερωτός. Num comici poetae versus
nt ipse me dubitare dixi; lyrici esse non credam, nisi Ti-
otheum etiam carmina trimetris iambicis concepta scripsisse
oceri potest.

P. 591, 6 a fin. corr. CXIII. 4

P. 594. Fragmentum e Timoclis Dionyso ita scriben-
um est:

A. Ὁ δ' Ἀχαρνικὸς Τηλέμαχος ἔτι δημηγορεῖ;

B. οὗτος δ' ἔοικε τοῖς νεωνήτοις Σύροις.

A. πῶς ἢ τί πράττων; βούλομαι γὰρ εἰδέναι.

B. θάργηλον οὔτος ἀγκάλῃ χύτραν γέρει.

De hoc admonui vol. IV. p. 720 sq.

P. 595, 19. Possis etiam *προσαγορευτέα*.

P. 596, 16 corr. Id iste Ib. in Epistolarum versu 3 corr. *Κόρμος*

P. 597, 17 Toupius volebat *τουτ' οὐκ ἔστ' ἀνάξιον μόνον*

P. 598. Ad Timoclis fragmentum Piersonus ad Moer. p. 179 apposite comparat Pomponii locum apud Nonium s. v. revertit: Coenam quaeritat; si eum nemo vocat, Domum revertit moestus ad maenam miser. Mox in Heroum fragm. vs. 4 alterum *ὁ ποιός* recte Dobraeus scripsit *ὀποιός*.

P. 599, 7 corr. p. 24 Ib. II. 1 corr. *ἡρμένη*

P. 600, 15 corr. p. 36 sq. Ib. II. 6 Athenaeus habet *δυσίν*

P. 603, 5 corr. Ol. CXIII. 4 l. 9 corr. Theopompus

P. 604, 3 corr. Thudippi l. 19 corr. p. 111.

P. 607, 1 corr. Phidippo l. 10 a fine corr. p. 73.

P. 610, 17 corr. Hesychium

P. 611. In loco ex Timoclis Synerithis C. F. Halmius Lectt. Stob. p. 57 tentat *τοῖς ζῶσι δ' ἑταῖρος ἀνοσιώτατος*. Emperius l. l. p. 466. *τοῖς ζῶσι δὲ τέρας ἀνοσιώτατον*. Quorum neutrum probō.

P. 613. Fragm. V. ita exhibendum erat:

Σὺκ' ἔλαιον ἰσχάδας μέλι.

B. σὺ μὲν εἰρεσιώνην οὐ γεωργίαν λέγεις.

Clemens Alex. Strom. IV. p. 204 Sylb.: *οἱ στρωματέεις ἡμῶν κατὰ τὸν γεωργὸν Τιμοκλέους τοῦ κωμικοῦ σὺκ' ἔλαιον ἰσχάδας μέλι προσοδεύουσι, καθάπερ ἐκ παμφόρου χωρίου. δι' ἣν εὐκαρτίαν ἐπιγέρει· σὺ μὲν εἰρεσιώνην οὐ γεωργίαν λέγεις*. Videtur poeta *Γεωργίαν* in scenam produxisse. Eius habitum qui describebat, ficus olivas aliosque fructus manibus eam gestare dicebat, ad quae alter tu vero, inquit, *εἰρεσιώνην* describis. De *εἰρεσιώνη* v. Ilgenium Opusc. I. p. 129. Fabulam, ex qua haec derivata sunt, nunc non dubito quin *Γεωργός* inscripta fuerit. Hesychii locus ad Fragm. VI. adscriptus

n cod. ita legitur: Ἀπυξίνος, ἀπονειύ, Τιμοκλέους. Quae ubens alii expedienda relinquo. Stephanus tentabat ἀπειξίνου et ἀπενειύρου.

P. 614. Butalionis versu 10 corr. *πίμπλησι*

P. 615, 8 a fin. scr. *σοῦ δέ*

P. 617. V. 22 corr. *τῶν Δρακοντείων νόμων*

P. 618, 10 a fin. corr. ad Eupolidis

P. 621. In Xenarchi Porphyrae Fr. I, 15 pro ἀκαρῆ orsan praestat ἀκαρί.

P. 628. In Neoptol. I. malim *σύμφορον*.

P. 629 ult. corr. p. 628

P. 630. Proetid. v. 1 corr. *κύλικα*

P. 631. In Philauli fragm. I, 9. Empercius l. l. p. 466 pro *ἔχουσιν* scripsit *ἰκοῦσιν*.

P. 636. vs. 18 corr. *πλαθανίτας*

P. 638, 10 corr. accipiendum 13 corr. Athenaci

P. 639, 7 scr. Pseudohypob.

P. 642, 6 a fine corr. *κενιώτερον ἄλλο*.

P. 644, 8 corr. Athen. IV. l. 24 *λευκοφορινοχρόους*

P. 653 corr. *ΚΛΕΟΦΑΝΗΣ*

P. 660 pro II. corr. III.

P. 661 scr. *ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ*.

P. 667, 11 a fine corr. cibum

P. 672. In Campylione sic pone numeros III. IV. II.

P. 673. Semeles fragmentum quod altero loco est signa umero III.

P. 677 II. 6 corr. res

P. 700 corr. *ΣΥΝΑΠΠΟΘΝΗΣΚΟΝΤΕΣ*

Ib. I. 2 corr. incitet

701 pro II. scr. III. Ib. l. 8 corr. mala 4 a fine corr. ocuit

705 sq. Quae post XXXI. sunt fragmenta iis hi inscribendi sunt numeri XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XXXX. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI.

P. 708, 19 corr. optimatibus

P. 709, 8 corr. dabunt

Addenda et Corrigenda ad Vol. IV.

P. VIII. De Photii glossa *Παράδεισος* etc. v. quae inf in Supplementis com. anonymorum dixi.

P. 4. corr. *ΑΔΕΛΦΟΙ*. Vs. 2 Dobraeus Adv. II. p. 3. parenthesi includit, ut *πρᾶγμα* pendeat ab *εὐρεῖς*. Idem vs. sq. coniicit *τυγχάνεις ἔχων ἴσως σπασμός τις ἔλαβεν. θύρα* etc.

P. 5, 9 a fine corr. XCIX. 3

P. 7, 8 fine corr. p. 87

P. 8, 6 corr. *ἐπὶ τραπέζῃ*

P. 9, 3 et 4 a fine *μηλωτήν* videtur scribendum. cf. ad ad II. 41 (6) H. I.

P. 10, 3 nonno *ψιάθειον*? H. I.

P. 11. Fragm. II. In Stephani loco cod. Vrat. *Ἐφηβοί* Itaque incertum est utrum *Ἐφηβος* an *Ἐφηβοί* fabula inscripta fuerit. Mox in Thebanorum fragmento vs. 6 et 7 Halmius Lectt. Stob. p. 53 corrigit *ὣν δὲ μείονα, τούτοις ἀνάγκη ταῦτα δουλεύειν αἰεί*, quibus autem subiecta sunt, hi ea servire necesse est. Quae etsi lenior correctio est elegantius tamen et Philemonis acumine dignius est quod Dobraeus reposuit.

P. 12, 15 corr. 107. 111.

Ibid. In *Θυρωροῦ* fragmento verba *γὰρ ἐς* corrupti sunt.

P. 13, 6 'cf. Bultm. gr. II. 308 ed. nov. Lob. Phryg. 619 ubi haec afferuntur ex Et. M. 316, 45, *ἐξ οὗ καὶ τὸ παρὰ Μενάνδρω δεδράμηκα* H. I.

P. 14. Fragm. II. 3 recte Clericus verba *τί ἐποίεις*; alter personae assignavit. Ib. 4 a fine corr. 398.

P. 16, 10 a fine *δ' ὁ παῖς* habet Photius.

P. 22, 9 a fin. corr. Vs. 10.

P. 23. Sardii I. 7. 8 habet Stob. Flor. CXXII. 12

P. 24, 3 corr. Inc. XII. 5

P. 25, 19 corr. Bentleius

P. 26, 6 corr. *δυοῖν* l. 13 corr. p. 227

P. 27. vs. 25 νεκρούς

P. 28, 4 corr. vol. III.

P. 29, 13 scr. Στοιχείον 14 Ὑποβολιμαίω

Ibid. In Phasmatis loco cod. Par. recte habet ἔπιεν
Ρόδη κυμβιον ἀκράτου. Idem cetera omittit. Schneidew.

Th. Bergkii Ephem. phil. vol. I. p. 473 tentat: ἔπιεν ἡ
ἰδη κυμβιον ἀκράτου, κατασείειχ' ὑμᾶς ἄνω, quod Arce-
dori verbis interpretatur ἄνωθεν ἐπίκειται καὶ καθιππά-
ται. Id quo pacto verbum κατασείειν significare possit non
lellego equidem. Fortasse κάτω pro ἄνω scribendum et κα-
σείειν in eam sententiam accipiendum qua legitur apud Me-
ndr. Adolph. XI, 2 ἕως κατέσεισε φιλοτιμούμενος. Nos
iter den Tisch trinken. Ad κατασείειν κάτω cfr. Ari-
stoph. Plut. 238 κατὰ τῆς γῆς κάτω.

P. 30, 19 corr. p. 276.

P. 31. De Fragm. II. quod Cobetus Observ. crit. p. 180
aloni comico vindicare conatus est, dixi vol. IV. p. 875.
s. 2 recte Wakefieldus οὐδ' αὖ ποιήσω. Vs. 5. corr. Θεοῦ
τιν et vs. 8 tolle hypostigmen ante οὐκ ἔστιν.

P. 34, 5 a fin. τάγαθόν

P. 35. Philemon. VII, 10 πᾶς γὰρ πένης ὢν μεγάλη
ρδαίνει κακά. In his notandus rarissimus usus verbi κερ-
ταίνειν, compendifacere, effugere, sich ersparen.
i Palladas Anth. Pal. X. 59 τοῦτο δὲ (θανάτου προσδοκίαν)
ρδαίνει θνητὸς ἀπολλύμενος. Diogenes Laert. VII. 14
ρδαίνοντα τὸ γοῦν ἕτερον μέρος τῆς ἐνοχλήσεως.

P. 40. Fragm. XVII, 1 recte habet πρὸς τὸν φίλον.

P. 41. Fragm. XXI, 4. De futuro πλεύσω cfr. quae dixi
pal. Alex. p. 267. Pro κτήσομαι, quod vix aptum ad hunc
cum, forsitan στήσομαι scribendum.

P. 42, 2 corr. λύπας Fr. XXIV. 4 ἐπὶ τιν

P. 43 ad Fragm. XXVII. b Respicit haec Plutarch. Cons.
poll. p. 102 B. πολλῶν γὰρ ὄντων ψυχικῶν παθῶν ἡ λύπη
ελεπωτάτη πέφυκεν εἶναι πάντων. διὰ λύπην γὰρ φασὶ καὶ
ἀνίαν γίνεσθαι πολλοῖς καὶ νοσήματ' οὐκ ἰάσιμα· αὐτοῦς
ἀνηρήκασιν διὰ λύπην τινές. Quae tum ex hoc Philemonis
co tum ex Menandri Fragm. inc. fab. 123 p. 263 expressa sunt.

- P. 44, 1 corr. ἀνηγήκασι
 Ibid. 6 corr. ἀνθρώποις. Ib. 22 corr. εἰρών 1. 16
- p. 87.
- P. 45, 6 rectius Πλαταιχοῦ,
 P. 46. Fragm. XXXIV, 1 typhothetae error est παραλαβῶν. Recte apud Phrynichum καταλαβῶν.
 P. 48. ult. corr. monuit
 P. 49. l. 10 corr. XVI. 1. Fragm. XLII, 4 recte Stobaeus habet ἠνάγκαζεν, ἐποίουν.
 P. 50, 3 a. fine corr. XLII. 2
 P. 51. XLVII. 3 Gaisfordius τοῦτό με τὸ τ.
 P. 52 not. 3 a fin. ἄστεως Gaisf.
 P. 53. Fragm. LIII. forsā corr. ἐγκρατήση, i. e. ἐγκαρτερήση.
 P. 55, 1 a fin. corr. LXXIX. 8 11 a fine scr. CXXVII.
 P. 56. Fragm. LXIX. est Stob. XCVI. 6
 P. 61. ult. adde „et 592.”
 P. 63. CVII. Stobaeus habet πρώτιστον. πρὸ παντός est monosl. 72.
 P. 64, 3 corrige XCVII. 31 Ib. Fr. CXVII corr. πάνθ
 P. 66. Fr. CXXVIII. est Athen. p. 476 f.
 P. 67. l. 13 βίον pro βίου habet Clemens qui hanc eclogam Diphilo ascripsit.
 P. 68. Fragm. II. 1 scribendum ex codd. Par. τίς οὐτός ἐστιν;
 P. 73, 8 a fine corr. p. XV. 12 a fin. corr. Κεκροπίδος
 P. 76, 3 corr. LXXVII. 6
 P. 77, 20 corr. Dalecampius
 P. 80. Fragm. VIII. Psyllus apud Menandrum lenonis nomen fuisse videtur. V. Anth. Pal. VII. 403.
 P. 82, 7 ἴνῃ καὶ nonne Ἑλληνικῶς olim fuerit? cf. ad fr. VII. τῷ ἑλληνισμῷ (sed de hoc rectius iudicavit, opinor, Ihne Terent. quaest. p. 6 not. 1.) et p. 111 (5) graece' H. I.
 P. 83. Fragm. X. ita videtur corrigi posse: ἀπὸ Λοξία σὺ μυρρίνας τασδί λαβῶν ἰπότεινε. Vide quae dixi in Epimetr. ad vol. IV. p. 710.

P. 84, 13 a fine corr. *παροιμιαζόμενοι*

P. 94, 6 a fine corr. *Βοιωτία*

P. 95. Menandri dramata Romae actitata esse praeter iunt. XI. 3 intellegitur etiam ex Crinagorae carmine in An-
al. Gr. IX. 513:

*Δράμασιν ἐν πολλοῖσι διέπρεπες, ὅσα Μένανδρος
ἔγραψεν ἢ Μουσέων σὺν μιῇ ἢ Χαρίτων.*

P. 97. Ad Fragm. IV. cfr. quae dixi ad Menandri Fragm.
s. fab. DV. p. 332. 14. Cyropaediae locus est VIII. 3 38.

P. 98. IX. 'Scholium Aristophanicum in Rav. Ven. Flor. hoc
t: *Σαφῶς νῦν τὰ πράγματα χαλεπὰ καὶ ἀνιαρά. ἀκριβῶς
δεδήλωκεν ὅτι ἐπι κακῶ ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι τὰ πράγματα.*
ae sequuntur *ἰδὸν διεσάφησεν* addidit Aldina. Menandri
rba absunt ab Rav. et Ven.' H. I.

P. 99. I. 'Sententiam loci assequare fort. ita scribendo:
*εἰ (f. et καὶ) ποῦ τις οὕτως ὡς σὺ κακοδαίμων ἔαν,
ὅς οὐκ ἂν ἐκδοίη θυγατέρ' ἂν ἄσμενος,
καὶ ταῦτα πεντήκοντα παιδίσκας ἔχων'* H. I.

P. 101, 7 corr. *Μένανδρος* Ib. 5 a fin. ὦ πολύτιμοι
bent MS. Par. ed. Flor. (Klotz 4, 245)

P. 102. Fragm. III, 2 pro *εὐνοίας* fortasse cum Pflugkio
hed. crit. p. 19 *ἀγνοίας* scribendum.

Ibid. 13 a fine corr. *χρόνων*

P. 103, 12 a fine corr. *Μενάνδρω*

P. 105. E Menandrea fabula *Δις ἑξαπατῶν* inscripta
auti Bacchides expressas esse acuta est Ritschelii coniectura
Disput. de Bacch. p. 9 sqq.

P. 106, 7 corr. *ἄκατος* Ib. 3 a fine inter *Δυσκόλω* et
μιζέτ' Parisina scholiorum editio inseruit *τῆς Ἀττικῆς*.

P. 107. Vs. 13. corr. *τύχης* In annotatione l. 2 scr.
sitan

P. 111. 'Fragmentum II. fortasse ita expleatur:

Λουτρὸν θεραπεύσας στρώματ' ἀργυρώματα' H. I.

P. 113. V. 'Zenobius VI. 28 *ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς: μέμνηται
ύτης ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ Μένανδρος.* Haec in Aldinam
holiorum Aristophaneorum migrarunt, nam absunt a codici-
s. v. ap. Dübn. p. 451' H. I.

P. 115, 1 corr. Ἐμπιπραμένη

P. 116. Ad argumentum Epicleri non negligendus Alexander nuper editus in Notices des Manuscrits grecs de la Bibl. du roi Vol. XIV. p. 188. ἐν τῇ Ἐπικλήρω δικάζομένων τοῦ τε ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ παιδίου δικάζοντος, οὐκ ἔθηκεν οὐδετέρῳ προοίμιον διὰ τὸ τῆς εὐνοίας προῦπάρχειν τοῦ ἀνδρός. ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα τὴν ἰδίαν διαλεγώμεθα. Ib. l. 15 corr. absolutae

P. 117. Fragm. III, 2 forsan ὅπου χοῖ ζῶντες

P. 118. Fragm. IX. malim interrogative: Οὐπω σοι πιστευμαι; 'Nonne et in sexto fr. interrogationis signum ponendum?' H. I. Ib. 9 a fin. corr. 1198.

P. 119, 9. Adde Alexandrum l. l. καὶ Μένανδρος ἐν τοῖς Ἐπιτρέπουσι τὴν δίκην ἄνευ προοιμίῶν πεποίηκεν.

Ibid. 11 corr. II. 4 144 lin. 16 corr. οἱ μάγειροι
L. 26 corr. IX. 12

P. 120. V. 2 'Fort. ὡς τό τε κακὸν — ?' H. I.

P. 121, 10 a fine dele 7.

P. 124, 15 corr. κατοικιδίῳ Ib. 3 a fin. 'ad verba novae comoediae] cf. tamen Pollucem παρὰ δὲ τοῖς νεώτεροις, ῥίσκος, ὡς Ἀντιφάνης ἐν Κυβευταῖς, ῥίσκος ἦν ὃν εἶπεν.' H. I.

P. 126, 9 a fin. corr. Schneidewinus

P. 128. VI. Phrynichus habet σαυτόν

P. 129. Fragmentis Ἡρώως forsan addendum Fragn. inc. fab. CCLXXXIX.

P. 132, 11 a fine corr. p. 127, 25. 7 a fin. corr. fabulae 2 a fin. corr. subtilitati

P. 133, 3 corr. Stobaeum LXIII. 34

Ad Thessalam Menandri potissimum spectare videtur Apuleius Apol. p. 455. memorassem Theocriti parva et alia Homeri et Orphei plurima, et ex comoediis et tragoediis.

Ib. 2 a fin. 'post Θρασυλέοντι omissum γ̄. hoc dicit grammaticus: in Thrasyllonte per γ̄ scribi ἀνώγε, in Thettale per χ̄ ἀνώχας.' H. I.

P. 134. Fragm. III. Adde Etymol. Par. apud Cramer.

Anecd. Par. IV. p. 113 καὶ ἐν Θετταλίᾳ καὶ τὸ κεράμιον ἀνέωχας. Ib. 5 a fine scr. b pro 6.

P. 135, 13 recte legitur ἐστίν, ὁ δ' ἀγεννής. l. 8 a fin. corr. Menandri

P. 136. Fragm. IV. nunc malim *Θηρικλείαν* cum Dindorfio. Ib. l. 11. corr. ἐκ Θεοφορουμένης

P. 138. V. corr. Κανθάρον

P. 140, 8 'Post *Θρασυλέοντι* retineri poterit γ, cf. ad p. 133.' H. I.

P. 143, 3 corr. adv. Log.

Ibid. Fragm. I. recte Pflugkii Sched. crit. p. 34 μὴ *πονήσαντας* τυχεῖν εὐδαιμονίας.

P. 144, 10 corr. p. 9.

P. 146, 4 a fine scr. VII. VIII. 7 a fine pro σοφόν corr. κακόν

P. 149. In annotatione ad Fragm. I. pro „Postrema” corrige „Media”

P. 150, 12 corr. p. 511 a

P. 151. Fragmentum VIII. est etiam in monostichis 758.

Ibid. Ad Colacem Menandri forsitan spectant haec apud Cramerum Anecd. Par. IV. p. 25, 17. *Τιμαχίδης δὲ ἐν τῷ τοῦ κόλικος ὑπομνήματι λέγει ὅτι σύνθετόν ἐστι τὸ κάτω κάρα ἐπιφέρει* (fort. ἐπιφέρων) *τὸ παραδοκεῖν*. Ubi nescio an ἐν τῷ τοῦ Κόλακος ὑπομνήματι scribendum sit, ut Timachidae Rhodii commentarius in hanc fabulam intelligendus sit.

P. 153, 11 dele verba 'fort. *συμπεριπατῶν*'

P. 158, 17 corr. p. 1183. Ib. l. 6 Bernhardi Synt. p. 259 *τέμενος* περί scribit.

P. 159, 6 a fine adde: Haec enim recte ad *Leucadiam* rettulisse videtur Bothius.

P. 162, 21 corr. p. 135 Ib. 5 a fine corr. *Τὰ τῆς θεοῦ* et cf. Lob. Agl. 981 not.

P. 163. Fragm. II. nunc probō Dindorfium *Θηρικλείαν* coniicientem.

P. 164. l. 3 corr. *λυπήσαντά σε* item l. 5 a fine scr. *λυπήσαντα*

- P. 164. Fragm. I. 8 malim nunc *ἐν ἔστι* ex cod. Par. A.
 P. 165, 10 a fine corr. 127
 P. 167, 9 a fin. corr. VII. 79; in fine annotationis adde
 'Polluc. X. 162 *ἡ δὲ κανσία πῖλος Μακεδονικὸς παρὰ Μι-
 νάνδρῳ*'
 P. 169, 18 corr. servulas.
 P. 170. Fragm. VII. distinguendum cum Bentleio *ννὶ
 γάρ* — *ἀλλὰ ποῦ θεοῦς* etc. In annotatione corr. *κᾶν* pro *κᾶν*.
 P. 171, 3 a fin. corr. VI. 65 et Polluce III. 82
 Ibid. 13 a fine corr. 415 8
 P. 172, 8 dele schol. Ar. Vesp. 679
 P. 173, 6 corr. *ἔργον* Lin. 10 scr. XIII. L. 15 corr. apud
 P. 174. In Naocl. I. 2 cod. Par. Macrobiani *εἰς καλὸν*, ut
 Dindorfius edidit. Recte hoc probavit Schneidew. in Th. Berg-
 kii Ephem. philol. vol. I. p. 475.
 P. 177, 4 corr. CXI. 10 Ib. 6 *τοῦτ' οὐ πείσομαι* bis
 eadem pagina habet Plutarchus sicut Stobaeus l. c.
 Ib. in annot. ad Ol. II. permuta Aristarchi et Chaerc-
 monis nomina.
 P. 178, 9 corr. XXXVII 10.
 P. 179, 12 a fine corrige 'de syntaxi' pro de pronom.
 P. 183. Fragm. III. fort. *ἐχθρὸν* pro *αἰσχρὸν*.
 P. 184. X. corr. p. 139 20 Ib. XI. scr. p. 71,
 P. 186, 6 a fine corr. *ζηλότυπος*
 P. 187, 15 corr. CXXIII. 2
 P. 188. Fragm. V. 2. G. Ihne Quaest. Ter. p. 5 coniicit
ἀλλ' ἔπιεν αὐτὴν κύκλω. Fr. VI. est apud Ath. p. 301 b.
 P. 189, 6 adde: *ἀνέπαφα σώματα* Menander dixisse vi-
 detur servitia libertate donata, quo sensu *ἀνέπαφα
 σώματα* habes in titulis apud Boeckh. Corp. Inscr. 1704 et
 1705 aliisque. Pro *οὐδέλη* forsitan *οὐδὲ ληπτέα*.
 Ibid. I. 6s. 'f. *ὡς εὐγνωστον ἢ γυνή μ' ἔχει | δι-
 σποινα καὶ τὴν ὄψιν ἦν ἐκτῆσατο*. Vs. 12 corr. *πήχως*.
 Sequentia f. ita restituas *εἶτ' ἔστι τό
 φρύαγμα πῶς ὑπόστατον; μ. τ. Δ.*
 Vs. 15 *παιδισκάριον θεραπευτικὸν δὲ τοῦ λόγου | θᾶττον
 ἀπάγοι τις ἢ ἔτερον ἂν εἰσάγοι.* H. I.

P. 192, 8 corr. similemve Ib. IV. 8 corr. ἀγαθῶν οἰδέν

P. 194, 6. Antiphanis locus legitur 3, 154 (63). Quod Fragn. VII. dixi, eosdem versus legi apud Apuleium, falsum est. Vide Add. ad p. 275.

P. 195. X. οὐκ ἔστιν εὐρεῖν βίον habet Orio.

P. 196, 5 a fine corr. ἀρμόττει

P. 197, 10 adde monost. 691 ubi οὐ πανταχοῦ δ' ὁ ῥόνημος ἀρμόττειν δοκεῖ.

Ibid. In nota dele verba „I. c. σαμβυκιστρίας” lecte repetita.

P. 198. IV. πᾶσι πλείστων ἀξία habet Orion.

P. 199, 14 a fine corr. εἰλήμασιν

P. 202, 16 corr. usus est

P. 203, 6 a fine scr. LXXXIII. 7

P. 204. Fragmentis Συναριστωσῶν fortasse adiciendum cert. fab. fragm. DXVII. p. 334.

P. 207, 3 a fine scr. LVIII. 8. P. 208, 5 corr. CIV. 2.

P. 209. Hymnidis vs. 5 πρὸς τοῦτ' habet Stob.

P. 210, 10 corr. Grammaticus Bekkeri p. 923.

Ib. 2 a fine corr. Hesychius 4 a fin. ἀνάγωγος

P. 211. II. 5 “ταῦτα πάντη κὰν ἑκατὸν βιούς ἔτη scribit ernhardi hist. litt. gr. I. 29. Idem septimum versum uncis inclusit ita scriptum: σεμνότερα τούτων ἕτερό ἄρ' οὐκ ὄψει οτέ” H. I.

P. 212. Vs. 11 recte habet ἂν πρῶτον ἀπίης καταύσεις.

P. 217, 7 Phrynichus l. c. haec tantum habet τόλμη καὶ ὄλμα πρύμνη καὶ πρύμνα, νάρκη δὲ διὰ τοῦ ἦ. H. I.

Ibid. 14 corr. p. 171 a.

P. 219. Philadelphos Menandri sagaciter Ritschelius dedit in didascalia Plautina. V Museum Rhen. nov. I. p. 45.

P. 220 extr. οὐκ ἔστ' corrigendum.

P. 221. extr. corr. p. 808

P. 222, 13 corr. veniam

P. 225, 12 a fin. corr. Ἐπίσημον pro Ἐπίδημον. Ad dem fragmentum forsitan referendum fragm. inc. CDXI.

P. 226. Fragmentis Psophodeis addendum videtur nomen

Νοῦθος ex Herodian. Dict. solit. p. 42 11. *Νοῦθος* κύριον *Ψοφοδεῖ*. Ita enim bene Schneidewinus in Notitt. litt. Goett. a. 1842 p. 525 correxit editum: *νοῦθος* κύριον *ψόφος* ἐν οὔδει. Menandri nomen addi non necesse est.

Ib. I. 18 corr. ἀχρεῖος

P. 228, 17 corr. Septuaginta. Damnatur

P. 229. IV. 13 corr. Ἀνάχαρσις Ib. l. ult. altero

P. 231. Fragm. VI. 6 et 7 Boissonad. ad Philostr. Epist. p. 198 tentat *γαμεῖ τις ἀνθρώπων; γάμει λάθριος* τὸ λοιπὸν etc. quod non sufficit. Versu 10 corr. μεθ' οὗ

P. 240, 6 a fine pro *ψυχῶν* cod. V. habet *ψυχῆς*

P. 241. infr. scr. XXVII. a b. et in annotatione LXXIII. 40.

P. 242, 8 corr. fragm. XXXIX.

P. 243. Fr. XXXII. 3 ὁ δ' ἐπηκολούθησεν Bernhaldi Synt. I. gr. p. 98.

P. 247, 5. Coniunctivus δῆ forsan restituendus Anth. Pal. XIV, 10, 9 ubi editur *σιγῶσ' ὅταν δεῖ*.

P. 249. Fragm. XLVIII. 3 pro *λόγος* corr. *τρόπος*

P. 250, 5 corr. XLV. 8. Ib. lin. ult. corr. LXII. 34.

P. 251, 10 a fine corr. LXXIX. 14.

P. 252, 2 corr. *πλοῦτον πικρόν*

P. 253, 1 corr. CXIII. 14 L. 19 corr. *κεκρυμμένη* L. 3 a fine corr. *ἐπριάμεθ'*

P. 254, 2 corr. *πολέμιος καθίσταται*

P. 256. LXXXII. scribendum τοῦ ποτοῦ

P. 258. Fr. XCIII. Probabiliter L. Dindorfius ad H. Stephani Thes. v. *μέχρι* corrigit *δεῖ τοὺς γε πενομένους*. Ipse *μέχρι ἂν οὐ* conieceram, cuius loquutionis exemplum habes etiam apud Teletem Stobaei Flor. 97, 30 (p. 522 Gaisf.) ubi est ἕως ὅτου

P. 259. XCVIII. corr. *κάλλιον βίω*

P. 260. CIV. corr. *γάμου* pro *γάμων*

P. 261, 4 scr. LXXXIII. 4 L. 5 a fine corr. LXXV. 8

P. 263. Ad Fragm. CXXIII. cfr. supra ad p. 43 sq.

P. 264, 5 a fine corr. p. 135. 6 a fine corr. CXV.

P. 265, 3 scr. *διατηρῶν κρίσει* pro *δίχη* L. 2 a fine

'Quod apud Photium sequitur ἔρριον: *τάχιον* nonne ad eius-

om coniecturae similitudinem ita scribendum: ἔρρ' ἰών: τάνον? H. I. L. 7 a fin. corr. τοῖς ἄλλοις

P. 269, 2 a fine corr. κλαῖε pro κλαῖε.

P. 270. Fragm. CLXII, 1 recte habet τὸν πέλας. Fragm. LXIII, 2 scribendum cum H. Iacobi φύσιν δ' ἐνεγκεῖν οὐ σις βιάζεται.

P. 271, 14 corr. Ante γνώμην Gr.

P. 273. CLXXVI. corr. πήχεων

P. 275. Priora verba Fragm. CLXXXV. παιδων ἐπ' ὄτῳ γνησίῳ leguntur etiam apud Apuleium Apol. p. 576 i et ille celeberrimus in comoediis versus de proximo congruit Πωσω Νεπα ΡΟΓΟΗΙ ΗΙCΙΟΝΘ ICNΟΡΕΙ Ita haec leguntur in cod. Flor. quorum loco Andenbrogii excerpta habent Πωλω Νεπω ΡΟΓΟΝΙΝΙΕΙΟΝ ΝΙCΝΟΡΘΙ. Alii libri quum graeca plane omittant, Caubonus lacunam illo Menandri loco supplevit, quem in Plo-fragm. VII. p. 194 exhibui: Ἰδρ' ἐστὶν ἀρετῆς καὶ βίου δάσκαλος ἐλευθέρου τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγρός. Atqui haec sententia ab Apuleii mente alienissima est. Itaque recte a parte quidem Peerlkamp Bibl. crit. nov. I. p. 96 correxit εἶδων ἐπ' ἀρότῳ γνησίῳ τε καὶ σπόρῳ. Neque dubium est quin vidisset hunc ipsum illum Menandri locum esse, quem indicamus, si eius emendationem Porsonianam cognitam habuisset. At alterum illud τε καὶ σπόρῳ infeliciter excogitatum est. In codd. ductibus manifesto latet παιδων ἐπ' ἀρότῳ γνησίῳ ἐπὶ σπόρῳ, in quo ἐπὶ σπόρῳ nihil aliud esse potest nisi glossema praecedentis ἐπ' ἀρότῳ. Nisi forte ἐπιτόρων legendum conicias.

P. 277, 2 a fine pro 91 corr. 93

P. 280. L. 12 corr. VII. 5 pro VI. 5. De Fragm. CCVII. eod. ita scribendum videtur καθιδοῦμαι δ' ἐνθαδὶ τὸν Λοαν | αὐτὸν καταλαβῶν, dixi vol. IV. p. 709 sq.

P. 284. Fragm. CCXXX. ἐδεξάμην me recte interpretatum esse docet Pollux II. 6, ex quo ὑποδέξασθαι eodem sensu dictum esse intellegitur.

P. 285, 19 corr. γέγονε τούτου. In Fragm. CCXXXII.

scribendum ἐν γειτόνων οἰκῶ γὰρ ὧ̄ τοιχωρῶχε. Vulgo ἐξ.
Vide Sauppium Epist. crit. ad Herm. p. 107.

P. 286, 4. XXX. 4

P. 288, 13 corr. ἰχνοσκοποῦντι

P. 289, 7. Non omisit Gaisfordus, cuius vide Stobaeum
IX. 9 2, ubi χρηστοῦ πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ἐννοεῖν κακόν.

Fragm. CCLIII. est Stob. LVI. 9

P. 290. Fragmentum CCLIX b delendum; est enim Eu-
ripidis.

P. 292, 9 a fine corr. CXXVI. 2

P. 294, 1 scr. VII. p. 98. Omisit L. 11 corr. XXVIII. 7

P. 296, 7. Menandrea verba ita potius concipienda sunt
ταῦτά σοι καὶ Δήλια

καὶ Πύθι' ἔσται.

P. 299. ad Fragn. CCCVII. Pro ἀλλ' ἐῶν Dindorfius ex
codd. V. et R. edidit παλαιόν, quod non minus corruptum est.

P. 300, 2 ἀλλ' omittit Rav.

P. 301, 8 Φοβοῦμαι σ' habet Photius.

P. 302. Quin recte Theocriti locum interpretatus sim,
non dubito; nec tamen ideo alter versus eliciendus est. L. 12
corr. κάπροι.

P. 303. Fragn. CCCXXVII. ῥινᾶν in alterius versus ini-
tio positum erat.

P. 304. Fr. CCCXXX. est etiam Lex. Seg. 447, 20.
CCCXXXII. Schol. Rav. ita habet: εἴρηται περὶ τούτου ἐν τοῖς
Μενανδρείοις ὅτι ἐν τοῖς γάμοις ἤδετο.

P. 305, 6 ἔστι habet cod. et Suidas. Fr. CCCXXXVIII.
est Lex. Seg. p. 373 10 ubi ἀκούσας ἤκειν scribitur

P. 306, 6 a fine est N. H. XXXVII. 5

P. 307. ad Fragn. CCCLI. Menandri verba, de quibus
etiam vol. IV. p. 876 dixi, fuisse videntur haec:

Ἐλεγχος οὗτός εἰμ' ἐγώ,
ὁ φίλος ἀληθείᾳ τε καὶ Παρρησίᾳ
θεός.

P. 309, 8 a fine legitur κατὰ τιχον

P. 312. ad Fragn. CCCLXXXVII. Photii glossa ita cor-
rigenda: Σπαρτοπόλιος: ὡς ἡμεῖς. καὶ Μένανδρος σπαρτο-

πόλιος ὠμόγραυς. Ita enim dicebantur quorum capillis iam cani adpersi erant. Quod optime convenit cum sequente ὠμόγραυς. Apposite Pollux IV. 152 de personis comicis: ἡ δὲ σπαρτοπόλιος λεκτικὴ δηλοῖ τῷ ὄνματι τὴν ἰδέαν, μὴ νύει δὲ ἑταίραν πεπαυμένην τῆς τέχνης. Cfr. Schol. Ven. Hom. II. 13, 361 μεσαιπόλιος ὁ λεγόμενος σπαρτοπόλιος, ᾧ δεισπαρμέναι εἰσὶν αἱ πολιαί, ὁ μεσηλιξ.

P. 314. CDII. est Polluc. II. 78

P. 316, 3 a fine ἀπόστασις οἴνου dixit Philippides.

P. 318. CDXXXV. Priora scholiastae verba usque ὅς ἐστι cum absint ab Ravennate quaeritur quid potissimum usurparit Menander, σησαμῆ an σήσαμον' H. I.

P. 322, 18 corr. ἦειν

P. 326. in. Μανθανεῖν ex alio fragmento, quod periit, relictum videtur. Itaque delendum puto.

P. 328, 7 corr. Τίβειον. 8 corr. 'ad Leuconis fragm.'

P. 329, 18 rectius Βορυσθενείτης. Pro διεμέριξε quod quis suspicari possit διεμήριξε, Menandri verocundiae repugnaret.

P. 330, 10 a fine δειλότατον θηρίον paupertatem vocat Arist. Plut. 439.

P. 331, 5 corr. p. 118 pro 115. Ib. 2 a fine corr. καρπὸν 4 a fine κολοκύντην habent Prov. Coisl.

P. 332, 6 a fine corr. ἀναγκαιότητα 10 a fine corr. X. 123 11 a fine corr. VI. 11 pro VII.

P. 334. Fr. DXVII. est Plin. XIX. 34. Quod l. extr. est ex Alciphrone fragmentum (III. 55 11) ibi ita scribitur ῥυσότερον βαλλαντίων | ἔχων τὸ μέτωπον.

Ibid. Menandri fragmentis adde haec:

DXVIII.

Τύχην ἔχεις, ἄνθρωπε, μὴ μάτην τρέχε.

εἰ δ' οὐκ ἔχεις, κάθευδε, μὴ κενῶς πόνει.

Servavit Orion Ritschelii p. VI, 9. Cfr. Boissonade ad Philostr. Epist. p. 211. Apertum est Menandrum haec non scripsisse.

DXIX.

Arsenius Viol. ed. Walz. p. 507. Μένανδρος τὸν γέγονον πρόνοιαν τῆς ψυχῆς εἶπεν.

DXX. DXXI.

Φιλῶ σε Ὀνήσιμε, καὶ σὺ περιεργος εἶ.

Οὐδὲν γὰρ γλυκύτερον ἢ πάντ' εἶδέναι.

Anonymus apud Cramer. Anecd. Par. IV. 418. ὡς δηλοῖ τὸ ἐκ παιδῶν φιλομύθους ἡμᾶς εἶναι καὶ χαίρειν ἐν (ἐπί?) τῇ περιεργίᾳ, ὡς φησι Μένανδρος φιλῶ — εἶ. καὶ πάλιν Οὐδὲν γὰρ — πάντα εἶδέναι. Horum versuum alterum ex Ciceronis Epist. ad Attic. et Libanio edidi inter Anonym. com. fragm. p. 610. Primus versus ita corrigendus videtur: φιλῶ σ' Ὀνήσιμε, καὶ σὺ γὰρ περιεργος εἶ, sive malis φιλῶ σ' Ὀνήσιμε· ναὶ σὺ περιεργός τις εἶ.

DXXII.

Io. Lydus de Mens. ed. Haas. p. 277 ἐν τῷ κατ' αὐτὸν (Κρόνον) ἱερῶ, ὡς φησι Φύλαρχος καὶ Μένανδρος, οὔτε γυνὴ οὔτε [κύνων οὔτε] μυῖα εἰσῆει. Nisi Menandrum dicit historicum. Pro Saturno Herculem nominandum fuisse statuit Lobeckius Aglaoph. p. 1995 sq.

P. 335, 4 pro τέκος corr. γένος.

P. 344, 155 corr. πρᾶξαι

P. 345. Gnom. monost. 169 ἐμπειρία γὰρ τῆς ἀπειρίας κρατεῖ. Euripidis est ex Peleo Fragm. V. 3.

Ibid. 183. Possis etiam εὔπιστόν ἐστι δυστυχῆς λυπούμενος.

P. 347, 255 scr. εὐδαιμονεῖν

P. 348. Monost. vs. 283 et 290 inscripti reperiuntur in titulo Eumeniano apud Boeckh. C. I. vol. III. p. 29 No. 3902 r. et Welcker Spicil. Epigr. in Museo Rhen. nov. 1843 p. 268. Καλὸν τὸ γηρᾶν καὶ τὸ μὴ γηρᾶν [τρὶς λέγω] καλόν. κακὸν τὸ θνήσκειν οἷς τὸ ζῆν ὕβριν φέρει. Mon. 331. πρόνοιαν

P. 354, 6 corr. εὐτυχοῦντα 522 corr. ὑγίεια

P. 360. 718 Apud Stob. 98 11 haec sunt ex Menandro τυφλὸν γε καὶ δύστηνον ἀνθρώπου βίος. cf. et Men. p. 195.

P. 363, 12 a fin. corr. Inc. 106. 13 a fine corr. CVII.

P. 365, 1 corr. Vs. 146.

P. 373, 13 corr. LXXXIII. 10.

P. 376. In Adelphorum fragmento primo post vs. 2 lacunam indicandam suspicor.

P. 377, 5 a fine corr. *ἐκπώματος* 10 a fine scr. Ion
D Xenophane.

P. 378, 8 a fine 307] scr. 441.

P. 381. not. 1 repone vol. III. p. 571.

P. 382, 4 II. 9 sqq.

P. 383, 11 Bernhardius Eratosth. p. 142 coniungenda esse
iuit *ἀπό θερμοῦ ἀποξέσας*. Quo nihil lucratur.

P. 385. Fr. I. 3 *λόγῳ κακούργῳ*

P. 388. ult. corr. *ἀπολαύειν*.

P. 391. ad Fragg. IV. In verbis Etymol. corrige typo-
etae errores *φέρειν* pro *ἐπιφέρειν* et *διεκαρᾶνόμεν* pro
εκαρᾶνόμεν. Diphili versus in Etymol. Par. apud Cramer.
a. Par. IV. p. 25 ita scriptus est *τὴν νύκτ' ἐκείνην δι' ἐκεί-
νῃ διεκαρᾶνόμεν*. Cfr. eiusdem Anecd. Oxon. II. p. 455.

P. 392. 'Fr. I. vs. 5. num *κατ' ἐνιαυτὸν ἐν' ἐργεῖν
θρον?* Ibid. Fr. II. de scholii Aristophanei auctoritate vide
ndorfium.' H. I.

P. 394. I. 3 scr. *παντοδαπά*, in annotatione lin. 6 ad
ioen. p. 211. I. 11 *παντοδαπόν*.

P. 395, 20 *περιχαρῆς εἰς δέκ' ἐπὶ τῇ μνηῖ γεγονέναι
εἰ δώδεκα*. Nauticas usuras dicit (Boeckh. Oec. Att. I. 148 not.)
ogenes Laert. VI. 99 *φησὶ δ' Ἑρμοῖπος ἡμεροδανειστὴν
ἵπτον (Menippum) γεγονέναι καὶ καλεῖσθαι. καὶ γὰρ ναυ-
κῶ τόκῳ δανεῖζειν καὶ ἐνεχυριάζειν, ὥστε πάμπλειστα χρή-
ματα ἀθροίζειν*. Idem de Zenone VII. 13 *φασὶ δ' αὐτὸν
μέρ χίλια τάλαντα ἔχοντα ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ
αὐτὰ δανεῖζειν ναυτικῶς*. Ib. vs. 23 *ἐκβεβηκότα*

P. 396, 21 scr. Vide ad Eubulum p. 210.

P. 398, 6 *Τονδὶ δὲ ναστόν*,

P. 400, 4 Manifestas 10 corr. inc. XXII. pro XX.

P. 401, 9 Athenaei pagina est 155 b. Ib. *Μαινομένου
1 τοῖνον* non tentandum Ib. I. 4 a fine Piersonus *ὡστ'*
i correxit p. 442.

P. 402. Paederastae vs. 3 corr. *ὑδαρῆς*

P. 404, 7 a fin scr. Epist. II. 1 pro I. 4. lin. 8 a fin.
ristophanes scripsit *δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδ*. I. 10 a
e corr. p. 179 a.

P. 405, 6 ἀναίμακτον 7 cap. V. 9 Midian. p. 61.

P. 407. Ad *Ιλλινθοφόρον* referendum esse *Fragm. inc. fab. XII.* docebunt *Addenda ad p. 421.*

P. 415. *Philadelph. fragm. II. scr. Ὁξίνην οἶνον* *Ib. inc. I. 2: σοφώταθ', ὡς* 'Fr. II. 1 nonne *τεχνίον?* cf. *Buttm. gramm. II. 441 ed. alt.' H. I.*

P. 416. *Fragm. III. 7* nunc dubito an recte habeat *Ἀτίκυραν*, ut ultima arseos vi producat^r quemadmodum vs. 6 in *μάκαρ*.

P. 417, 5 corr. et *Odyss. τ' 434* I. 10 scr. *fab. inc. II. 4.* *Ib. Fr. IV. 3 ὥσπερ κανοῦν μοι*

P. 419. Ut *Diphilus Fragm. VII. 4* de ansere *farcimini-*bus referto *δοῦριον χῆνα* dixit, ita Romanos *guleones* porcum aliis animalibus gravidum dixisse porcum Troianum docet *Macrobius Sat. II. p. 383.* Titius obiecit saeculo suo, quod porcum Troianum mensis inferant: quem illi ideo sic vocabant, quasi aliis inclusis animalibus gravidum, ut ille Troianus equus gravidus armatis fuit. Ceterum nescio an apud *Diphilum* duo colloquantur coqui, quorum alter alterum iactantia superare conantur; *φύσημα* de fastu et arrogantia dictum non sine exemplis est.

P. 420, 3 a fine *Valckenarii* pagina est *Diatr. 16.*

P. 421. *Fragm. XII.* ita potius corrigendum est:

*Καὶ νῆ Δι' ὄντως εὐθὺς ἐξέπεμπέ με
ῥοθριον· ἐκόκκυζ' ἀρτίως ἀλεκτροῶν.*

Quo minus dubitari potest quin haec ad *Diphili Plinthophorum* referenda sint.

P. 422. *Fragm. XVII.* possis etiam coniiicere ὅς οὖν (vel ὅστις οὖν) οὐτ' ἐρυθριᾶν ἐπίστατ' οὐτε δεδιέναι etc. annot. lin. 7 scr. omisit.

P. 423, 4 corr. *LXXXIV.* Mox *Fragm. XXII. 2* *Halmis Lectt. Stob. p. 56* pro *τέμνεται* tentat *δάμνεται*, quod vercor ut atticus sermo admittat. *Ib. annot. fr. XXIII. l. 4 corr. p. 29* pro 92. *Ib. 4* a fine *ἀηδῆς γίγνεται* non *φαίνεται*.

P. 424. *Fragm. XXV. 1* τοῦτο δ' αὐτὸ correxeram ad *Menandr. ed. mai. p. 398.*

P. 426. *Fr. XXXIV.* est *Stob. LXXVII. 8.*

τερείδοντα τοὺς νεανίας, si modo recte haec comici poetae verba esse conieci; editur vulgo *ὑπερείδοντας*.

Ibid. 3 a fine corr. *Τρύχνον*

P. 663 ult. corr. *Ῥήματα* pro *Χρήματα*.

P. 665. ad Fragm. CCLXIX. Dele *κυνοκοπήσαι τὸν νόον*. Est Aristophanis ex Equitibus 289.

P. 667 ad Fragm. CCLXXVIII. Verba *τὰ νεῦρα τῆς τραυδίας* sunt Aristophanis ex Ranis. Itaque dele.

P. 668. In Fragm. CCLXXXII, 4. scribendum videtur *ἄλαντον ἀργύρου* pro *τάλαντον ἀργυροῦν*, quod non credo tri posse, quamquam scio Epicharmum apud Polluc. IX. 82 *κίσει πεντόγκιον ἀργύρεον*.

P. 673, 5 corr. *Τὰ δ' Ἴσθμι'*

P. 676. Fragm. CCCV. 1 et 2 forsitan ita corrigendi sunt:

Κλίθῃτι καὶ πίωμεν· οὐ καὶ σιτία

πάρεστιν ἡμῖν;

apud Plutarchum legitur *τί κάθῃ καὶ πίωμεν*. Vides lenissima syllabarum transpositione ex *ΤΙΚΑΘΗΙΚΑΙ* factum esse *ΛΙΘΗΤΙΚΑΙ*. Iisdem verbis, *κλίθῃτι καὶ πίωμεν*, usus est Euripides Syl. IV. In eiusdem fragm. vs. 6 *ἐναύλιον* fortius rectius intellegas de ianua, ut *ᾠθῶν* sit cum vi impellens.

P. 677, 5 a fine corr. Sintonis pro Sicbelis. Eundem errorem tolle ex annotatione ad Fragm. CCCVI.

P. 681, 10 Adde: Pollux II. 52 *ἰλλώπτειν ἐν τῇ κωφείᾳ*. cf. supra vol. IV. p. 45.

P. 686, 15 Volebam *καὶ ναὶ μὰ Δία*. Probabiliter Herodianus *καὶ νῆ Δί τρίτον ἔτος γε μετὰ Κινησίᾳ*. Fragm. CCXXXI. delendum. Recte Dindorfius. Eius in locum insero acc: Athenaeus p. 391 a *ἀνθρωποειδῆς δέ ἐστι (ὁ ᾠτος) ἦν μορφήν καὶ πάντων μιμητῆς ὅσα ἂν ἄνθρωπος ποιῆ. ἰότερ καὶ τοὺς ἐξαπατωμένους ῥαδίως ἐκ τοῦ τυχόντος οἱ ὠμικοὶ ᾠτους καλοῦσιν*.

P. 688, 6 a fine Fortasse comicus ita locutus est:

Μάμαξ καλοῦμαι *(καὶ) Μίδαξ

quidam intellego non divitem illum, sed qui contra omnium vel

intellegentissimorum iudicium sapiat. Ovid. Metam. XI. 172 sqq. H. I. 11 a sine corr. II. p. 1237.

P. 690, 9 corr. *πρᾶγμ' ἐστὶ*

P. 691. Fragm. CCCL. 7 fort. *κραιθῆς*, nisi *κραιθῆν* ex cod. scribendum.

P. 693. ad Fragm. CCCLXI. De ipsa Megalopoli haec intellegenda esse docet Strabo XVII. p. 272 Lips. *ἔφη τις τῶν κωμικῶν ἐπὶ τῶν Μεγαλοπολιτῶν τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ Ἐρημία μεγάλη ἴστιν ἢ μεγάλη πόλις.*

P. 694. Fragm. CCCLXIII. *οἶνός μ' ἔπεισε δαιμόνων ὑπέριτατος.* Transtulit poeta inc. apud Festum v. metonymia: persuasit animo vinum, deus qui multo est maximus.

P. 697. Fragm. CCCLXXII. non est poetae comici. V. intrp. Zenobii l. I. Eius in locum suffice hoc:

Τουτὶ μὲν ἦδειν πρὶν Θεόγνιν γεγόνειαι.

Plutarch. de princ. philos. p. 777 c. *τὸ δὲ λέγειν ὅτι δύο λόγοι εἰσὶν — ἑωλὸν ἐστὶ καὶ ὑποπιπέτω τῷ Τουτὶ μὲν — γεγόνειαι.* Is versus alio loco, ni fallit memoria, disertim a Plutarcho comico poetae assignatur. Theognin intellego Megarensensem.

P. 700. Pro *Παρνοπίς*, quod ego volebam, Lobeckius Pathol. p. 387 maluit *Παρνόπης*.

P. 702. Anonymorum comicorum fragmentis adde haec:
CCCLXXXIX.

Πρὸς καππάριον ζῆς δυνάμενος πρὸς ἀνθίαν.

Plutarchus Symp. IV. 4, 2. *ὁ δὲ τὸ στιχίδιον ποιήσας ἠρὸς — ἀνθίαν, τί ποτε βούλεται;*

CCCXC.

Μισθοῦ γὰρ ἀνθρώπων τις ἀνθρωπον φιλεῖ.

Plutarchus de am. prol. p. 495 a. *θαυμάζεται γὰρ ἐν θεάτροις ὁ εἰπὼν Μισθοῦ — φιλεῖ, κατ' Ἐπίκουρον· ὁ πατήρ τὸν υἱόν, ἢ μήτηρ τὸ τέκνον, οἱ παῖδες τοὺς τεκόντας.*

CCCXCI.

Ὁ μὲν τις ἀμπέλους

τρυγῶν, ἃ δ' ἀμέργων τὰς ἐλάας.

Pausanias apud Eustath. ad II. p. 838, 55 *ἀμέργειν ἤρου καρπολογεῖν, οἷον Ὁ μὲν τις κτλ.*

P. 501, 8 scr. peccata lb. Eucerg. vers. 7 scr. ποῖα
ἔντα;

P. 503, 21 ἀποδεδραχότα
i eandem paginam referendum, ut sit Συνεξαπατῶντος
agmentum II., quod pag. 504 in incertis exhibitum loco III.
I.

P. 504, 11 Valckenarius Diatr. p. 258 A.

P. 507, 3 corr. 497 c. 26 pro Vs. 9. scr. 8.

P. 509. De primo huius paginae fragmento nuper Droy-
gnus dixit N. Rhen. mus. II. 411 sq.

P. 510, 8 a fine corr. Menander p. 215.

P. 511, 4 a fine scr. p. 587 c.

P. 512, 3. Huius legis verba pleniora sunt apud Harpo-
rationem 132 7. l. 4 scr. Athenienses l. 15. pro XII. 15
r. XII. 14.

P. 513. In Posidippi vs. 1 recte Hermannus tæetur Co-
æ emendationem ἕνα λαβῶν, et vs. 4 Iacobsii ὅτι τὸ στόμα.
sequentia idem ita corrigit:

ὁ δὲ τὴν γλῶτταν εἰς εὐσχήμονα

ἐπιθυμίαν ἐνιά τε τῶν ἡδυσμάτων.

ic addita explicatione: Einer sagt, dass dieser Koch
in schlechtes Maul; ein Anderer, dass er eine
schlechte Zunge für haut goüt und einige feine
erichte habe.

P. 516, 5 scr. θύρα 12 Νεανισκεύεται 15 Υἱὸν
Flor. LXXVII. 7

P. 517, 5 corr. βλάβας 12 Meierus 13 scr. p. 305

P. 518. De τραγήλοις adde Plutarch. Demetr. cap. XI.
κεφάλους καὶ τραγήλους coniungentem.

P. 520, 2 a fine corr. fab. VIII.

P. 522, 13 a fine προσαναφυσᾶν 14 a fine Mant. vs. 8
450.

P. 525. Posidippi verba Fragm. III. τὸ Σαράβου κλέος
Illerus Aegin. p. 77 de cauponaria Plataeensi interpretatur;
Arabum enim fuisse Aeginetam suspicatur. Haud minori iure
propter ipsum illud Posidippi testimonium hominem illum Pla-
eas patriam habuisse coniicias.

P. 526, 9 addc: nisi malis ἔμεινεν ἀτυχῶν.

P. 542. Fragm. I. 1 corrigendum cum Dindorfio τῆς θηρικλείας.

P. 545. In Phoenicidis loco vs. 7 et 10 corr. Μέροπας, et vs. 18 Δαιτυμόνα.

P. 555 ad Fragm. II. Pro Ἀλέξανδ. Lobeckius Pathol. p. 25, n. 14 corrigit Ἀλεξανδρεῖς.

P. 561. De Callippi fragmento nunc ita statuo, ut τὸν πυραμοῦντα utpote e glossemate ortum ciiciendum, cetera autem ita scribenda putem:

Ὁ διαγρυνήσας λήψεται
τὰ κοττάβια καὶ τῶν παρου-
σῶν ἢν θέλει φιλήσει.

Athenaeus, cuius verba subobscura sunt, docere voluisse videtur, Callippum κοττάβια etiam de pervigilii praemiis dixisse. Idque eo rectius fieri poterat, quum placentulae, quae τοῖς διαγρυνήσασι concedebantur, etiam iis qui in cottabi ludo victores extitissent praemii loco data fuerint. Cfr. Etymol. M. p. 533, 20. καὶ ἄθλα οἱ νικῶντες ἐλάμβανον πλακουντίσκους, πυραμοῦντας ἢ σησαμοῦντας, ἅπερ κοττάβια ἔλεγον.

P. 572. 'Euangeli apud Suidam memoria excidit in excerptis quae sunt hist. cr. 550. Ante Εὐβουλος igitur insere haec: Εὐάγγελος. κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἀνακαλυπτόμενος, ὡς Ἀθήναιος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς.' H. I.

P. 574. In Laonis loco recte legitur εἰκόνοσ.

P. 578, 1 post εἶτα περὶ adde γλαύκου

P. 580, vs. 34 corr. ἡλικίαν

P. 581, 10 De illo terrae motu, quo Sipylus concussus est ipsis Tantalii temporibus v. Strab. I. p. 58 Cas. Vs. 21 ἅπαντα ante Porsonum iam Jacobs. ad Brunckii Anal. III. 1 p. 154. Ibid. οὐδὲ νῦν ἐτι sanum videtur. Vs. 25 recte mihi correxisse videor ἀνοδίᾳ pro codd. lectione ἄνω δία. In contrariam sententiam ὁδῶν πράττειν dicuntur qui quod agunt recte et decenter agunt. V. Gatakerum ad Marc. Aut. I. 9.

Vs. 36 ἐπ' ὀλέθρῳ idem esse videtur quod alias dicitur πάσῃ τέχνῃ.

P. 583. In Nicomachi fragm. vss. 7 sqq. ita scribendi sunt:

B. εἶσομαι δὲ γ' ἂν λέγῃς.

*A. τὸ γὰρ παραλαβόντ' ὄψον ἡγορασμένον,
πάτερ, ἀποδοῦναι σκευάσαντα μουσικῶς
διακόνου ᾧ οὐ τοῦ τυχόντος, Ἡράκλεις.
ὁ μάγειρός ἐσθ' ὁ τέλειος etc.*

In his πάτερ scripsi pro πότερον, quod non recte Dobraeo praecunte in πότιρα mutavi, interrogationis signo post τυχόντος posito. Vere enim Hanovius monuit alteram personam nonnisi breviter paucisque verbis nugae loquacis coqui interpellare. Πάτερ autem, quod in eadem versus sede Menander Inc. fab. XXIV. 3. posuit, h. l. blandientis est, ut apud Machonem Athenaei XIII. p. 581 c. Diphilum Ἀπολιπ. I. 5. Βαλαν. I. 2 et apud Anaxippum Ἐγκαλ. 11.

P. 585, 4 a fine ita corrigendum: "intercidisse earum artium memoriam, quas ad pictoriam opus esse dixerat." Monuit Hermannus, qui vs. 16 recte corrigit δεῖ τινα τέχνης.

P. 587. In Naumachiae fragmento possis etiam εὐ βίου βεβηκότα coniicere.

P. 595. ult. Futurum ἐλοῦμαι habemus item apud Philippum Anth. Pal. XI. 33. (ἐλεῖται enim leg. pro ὀλεῖται) et in titulo dorico apud Boeckh. vol. II. p. 366 διελεῖ. De Platonis com. loco nunc accedo Cobeto Observ. crit. p. 57. Eadem forma Aristophanem Equ. 290 usum esse crediderunt veteres grammatici, ut ex schol. intellegitur; at recte Elmsleius correxit περιελῶ σ' ἀλαζονείας, nisi malis σάλαζονείας i. e. σου ἀλαζονείας.

P. 600. Fragm. II. 6. scribendum videtur: Δᾶος πάρεστι· τί δέ ποτ' ἀγγελῶν ἄρα;

P. 602. Fragm. VIII. a Stobaeo servatum minus recte tractavit Halmius Lectt. Stob. p. 18.

P. 603. Philammon Fragm. X. memoratus, ὥσπερ Φιλάμμων ζυγομαχῶν τῷ ζωρύνῳ, notus ille athleta est, de quo vide Christodor. Ecphr. 229. Themist. Or. XXI. p. 303. Dind.

et quos affert Dissenus ad Demosth. pro Cor. p. 451 Olympiade vicit CV. teste Grammat. Seguer. I. p. 314, 25. In eodem versu pro *κωρύκω* scribendum videtur *Κωρύκω*, ut sil viri nomen, cuius exemplum praebet, opinor, fabula Antiphanis *Κώρυκος* inscripta v. vol. III. p. 75. Ita demum hoc exemplum Aristotelis menti respondet; e vulgari enim scriptura nihil ambiguitatis hic versus haberet, quoniam *κωρύκω* proprie dicto vel maxime athletae utuntur. Fortasse autem ad hanc ipsam Antiphanis fabulam hoc fragmentum referendum est.

P. 610. Fragm. XXXII. Menandri est; v. supra Add. ad p. 334. Eius in locum pone hoc:

Σικελίας αὔχημα τροφαλῖς.

Athenaeus XIV. p. 658 a *ἐπεὶ δὲ καὶ Σικελίας αὔχημα τροφαλῖς ἦδε ἔστι, φίλοι, λέξωμέν τι καὶ περὶ τυρῶν.*

P. 618. Fragm. L. 3. *ὁ παισὶν αὐτοῦ μητριὰν ἐπιθάγων*, etsi insolens est penultima in voce *μητριὰν* correptio, non tamen credo probari posse quod Hermannus coniecit: *ὁ παισὶ μητριὰν ἐπιθάγων ἀνὴρ*. Potius crediderim poetam *μητρὰν* dixisse, quemadmodum Nicander Ther. 216 *ὄργυόεντα* dixit pro *ὄργυιόεντα*. Ac habemus etiam exemplum quamvis mali poetae apud Cramer. An. Par. IV. p. 340 *κρέσσονα μητρὸς ἔχειν μητρὰν ἐλπομένη*.

P. 619. in. de *γέροντος ὄντος* adde Euripidem Bacch. 189 *ἐπιλελήσμεθ' ἡδέως γέροντες ὄντες*, et Diogen. Laert. VII. 6.

Ibid. Fr. LIII. est etiam apud Sext. Emp. adv. Log. p. 303, ubi recte *Πριαμίδαισιν* legitur.

P. 621. Fragm. LIX. 1 corr. *πέπονθεν*

P. 623. Fragm. LXXIII. a. delendum. Euripidis versum esse ex Alcestide monuit Hermannus, Eius in locum suffice hunc versum ab Athen. X. p. 458 d. servatum:

ὠρθωμένην πρὸς ἅπαντα τὴν ψυχὴν ἔχω.

P. 626. Fragm. LXXXV. pertinet ad Aristoph. Vesp. 609 ubi hodie legitur *παππάζουσι*, pro quo *παππιζουσι* scribendum, quod praeter Eustathium l. l. habet Ven. et Suidas v. *ἐκκαλαμᾶται*. In locum fragmenti insere hoc ex Harpocr. p. 27, 1. *Ἀποδέχται: ἀρχὴ τις ἔστι παρ' Ἀθηναίους ἧς πολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ῥήτορες καὶ οἱ κωμικοί.*

P. 627 ad Fragm. XCI. Dele postremam annotationis partem de athleta Molone. Cogitabam de Milone.

P. 630. Fragm. CIV. recte habere videtur *κύνειρα*.

P. 631 13 a sine Eratosth.

P. 637. ad Fragm. CXXX. b adde: *μυρόπωλιν* tamen dixit Asclepiades Anth. Pal. V. 181, 11 et *λεκιθόπωλιν* Arist. Plut. 427.

P. 639. ad Fragm. CXXXVII. In prima Hesychii glossa pro *οὕτω* corrige *οὔτοι*, in altera forsitan scribendum *Κλαζομένιος, ὁ καὶ βαῦς καλούμενος*. Heraclidem illum patria Clazomenium fuisse intellegitur ex Platonis Ion. p. 541 c. *Φανοσθένη τὸν Ἄνδριον καὶ Ἡρακλείδην τὸν Κλαζομένιον, οὓς ἦδε ἡ πόλις ξένους ὄντας, ἐνδειξαμένους ὅτι ἄξιοι λόγου εἰσίν, καὶ εἰς στρατηγίας καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἀρχὰς ἄγει*. Adde quos Bergkiius mihi indicavit Athen. XI. p. 506 et Aelian. V. H. XIV. 5. Idem pro *βαῦς* vel *βαῦς*, ut vulgo legitur, corrigit *βοῦς* et de spurca Clazomeniorum libidine affert Ausonii Epigr. 131. et teris incusas pumice Clazomenas. *Βοῦς* Cleonis citharoedi cognomen habemus apud Machon. Athenaci VIII. p. 349 d. Non credo tamen nomen *βαῦς*, quo noctua significari potuit, corruptum esse.

P. 640. ad fr. CXXXVIII. Verba *κνάπτειν κελεύω γλώσσαν* nunc satyrici dramatis fragmentum esse arbitror.

P. 641. Fragm. CXLIV. delendum. Pertinet enim *κρουσιδημῶν* ad Aristoph. Equ. 855. In eius locum suffice hoc: Eustathius ad Hom. p. 1163. *καὶ τὸ ἐκπέπηξε ἐφέπηξε παρὰ τῷ κωμικῷ*. V. ad Eubuli fragm. vol. III. p. 212, ubi incertam coniecturam periclitatus sum *ἐκπεπίακε ἐξεπίακε*. Adde non minus incertam *ἐκτέτηκε ἐξέτηκε*. Fr. CXLVI. Hesychii glossa in cod. ita legitur: *Κυνέπασαν, ἐξέδεισαν ἔνιοι κυνέπασαν τὸ αἰδοῖον ἐπιτάνσπον οἶον ἐπέπασαν*. Quae nunc recte Musurus emendaverit vehementer dubito.

P. 643. ad notam*). Demetrius ille *Πέλικυς* dictus nil commune habuit cum Demetrio *Πύκτη*, qui fuit grammaticus libro quem de dialectis composuit clarus, Etym. M. p. 592, 53. Eundem memorat Apollon. Lex. Hom. p. 121, 21. Pycetao cognomen illi inditum fuisse videtur propterea quod vel pugnis

placita sua tutari ferebatur. Quo spectat Etymol. M. p. 266, 5 annotatio quamvis manca: *Δημήτριος ὁ Πύκτης: τοιοῦτοι δὲ καὶ εἰσὶν οἱ πύκται.*

P. 644. Dele Fragm. CLVIII. De Hesychii glossa meliora vide apud Schneidowinum Dissert. de Laso Herm. p. 18. In eius locum repone hoc ex eodem Hesychio: *Κήπιδος σκέλος, παροιμιῶδες ἦν κατὰ τὸ Πέρδικος σκέλος.* V. Exercit. philol. in Athen. I. p. 2. In annotatione ad Fragm. CLIX. dele verba „In Pnyce — p. 613.” In fine adde haec: Eundem illum lapidem memorat Demosth. Orat. c. Con. §. 26 sive apud Harpocr. s. v. *λίθος* p. 120, 27. *τῶν τε παρόντων καθ' ἕνα ἡμῖν οὕτως καὶ πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκούντες.* Quo loco hodie pro *λίθον* legitur *βωμάν.* Adde Polluc. VIII. 86: *ᾤμνον δὲ οὗτοι (archontes) πρὸς τῇ βασιλείῳ στοῦ, ἢ ἐπὶ τοῦ λίθου, ἐφ' οὗ τὰ τόμια, φυλάξιν τοῖς νόμοις.* Ita enim recte Bergkii Epist. crit. ad Schill. p. 131 emendavit cod. lectionem *ὑφ' οὗ τὰ ταμιεῖα.*

P. 645, 1 Verum videtur quod cod. Hesychii habet *ἐπιρίκως.*

P. 647. Fragm. CLXXII. pro *πετρῶν* scribe *πέτρων.* Etymol. M. p. 226, 38. *τὰ εἰς ῥων λήγοντα διστίλλαβα μὴ ὄντα συγκριτικὰ φυλάσσει τὸ ω. Φάρων Φάρωνος, πέτρων πτέρωνος, Ἄκρων Ἄκρωνος.*

Ibid. in not. corr. *παρὰπρεσβ.* et 1836 pro 1815.

P. 648. Fragm. CLXXIX. Fortasse scribendum *Φοιγῆ ἐλικτήν*, sive malis *ἐλικτόν*, quo alia Hesychii glossa ducit: *φοινικέλικτον: τὰν ἀπατηλόν.* Notum est Euripidis de Lacedaemoniis dictum *ἐλικτὰ κούδεν ὑγιές.*

P. 658. Dele Fragm. CCXXIV. Respicitur Aristoph. Lys. 37. Pro eo repone haec: Gram. Anecd. Par. IV. p. 186, 16 *Νεοπεινῆς: ἐν τῇ κωμῳδίᾳ ὁ νεωστὶ πεινῶν.* Corrige *νεοπένης* cll. Phrynicha Bekk. p. 52, 18. *Νεάπλουτας: το δὲ νεοπένης σπάνιον.*

P. 660. Fragm. CCXXX. delendum. V. Athen. XIII. p. 612 f. ibique Casaubonum. Eius in locum insere haec: Etymol. M. v. *ἐριίδω* p. 373, 24. *ὑπεριίδω, ἐξ οὗ καὶ τὸ*

Ἵπερείδοντα τοὺς νεανίας, si modo recte haec comici poetae verba esse conieci; editur vulgo Ἵπερείδοντας.

Ibid. 3 a fine corr. Τρύχων

P. 663 ult. corr. Ῥήματα pro Χρήματα.

P. 665. ad Fragm. CCLXIX. Dele κυνοκοπήσαι τὸν πῶτον. Est Aristophanis ex Equitibus 289.

P. 667 ad Fragm. CCLXXVIII. Verba τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας sunt Aristophanis ex Ranis. Itaque dele.

P. 668. In Fragm. CCLXXXII, 4. scribendum videtur τάλαντον ἀργύρου pro τάλαντον ἀργυροῦν, quod non credo ferri posse, quamquam scio Epicharmum apud Polluc. IX. 82 dixisse πεντόγκιον ἀργύρεον.

P. 673, 5 corr. Τὰ δ' Ἴσθμι'

P. 676. Fragm. CCCV. 1 et 2 forsān ita corrigendi sunt:

Κλίθῃτι καὶ πῖωμεν· οὐ καὶ σιτία

πάρεστιν ἡμῖν;

Apud Plutarchum legitur τί κάθῃ καὶ πῖωμεν. Vides lenissima syllabarum transpositione ex ΤΙΚΑΘΗΙΚΑΙ factum esse ΚΛΙΘΗΤΙΚΑΙ. Iisdem verbis, κλίθῃτι καὶ πῖωμεν, usus est Euripides Syl. IV. In eiusdem fragm. vs. 6 ἐναύλιον forsān rectius intellegas de ianua, ut ὠθῶν sit cum vi impellens.

P. 677, 5 a fine corr. Sintenis pro Siebelis. Eundem errorem tolle ex annotatione ad Fragm. CCCVI.

P. 681, 10 Adde: Pollux II, 52 ἰλλώπτειν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. cf. supra vol. IV. p. 45.

P. 686, 15 Volebam καὶ ναὶ μὰ Δία. Probabiliter Hermannus καὶ νῆ Δι τρίτον ἔτος γε μετὰ Κινησίᾳ. Fragm. CCCXXXI. delendum. Recte Dindorfius. Eius in locum inserto haec: Athenaeus p. 391 a ἀνθρωποειδῆς δέ ἐστι (ὁ ὦτος) τὴν μορφήν καὶ πάντων μιμητῆς ὅσα ἂν ἄνθρωπος ποιῇ. διόπερ καὶ τοὺς ἐξαπατωμένους ῥαδίως ἐκ τοῦ τυχόντος οἱ ζωμικοὶ ὦτους καλοῦσιν.

P. 688, 6 a fine Fortasse comicus ita locutus est:

Μάμαξ καλοῦμαι *(καὶ) Μίδαξ

Midam intellego non divitem illum, sed qui contra omnium vel

intellegentissimorum iudicium sapiat. Ovid. Metam. XI. 172 sqq. H. I. 11 a fine corr. II. p. 1237.

P. 690, 9 corr. *πραγμα' ἐστὶ*

P. 691. Fragm. CCCL. 7 fort. *κριθῆς*, nisi *κριθῆν* ex cod. scribendum.

P. 693. ad Fragm. CCCLXI. De ipsa Megalopoli haec intellegenda esse docet Strabo XVII. p. 272 Lips. *ἔφη τις τῶν κωμικῶν ἐπὶ τῶν Μεγαλοπολιτῶν τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ Ἐρμηία μεγάλη ἴσθιν ἢ μεγάλη πόλις.*

P. 694. Fragm. CCCLXIII. *οἶνός μ' ἔπεισε δαιμόνων ὑπέριτατος.* Transtulit poeta inc. apud Festum v. melonymia: persuasit animo vinum, deus qui multo est maximus.

P. 697. Fragm. CCCLXXII. non est poetae comici. V. intrp. Zenobii l. I. Eius in locum suffice hoc:

Τουτὶ μὲν ἦδειν πρὶν Θεόγνιν γεγονέναι.

Plutarch. de princ. philos. p. 777 c. *τὸ δὲ λέγειν ὅτι δύο λόγοι εἰσὶν — ἔωλόν ἐστι καὶ ὑποπιπέτω τῷ Τουτὶ μὲν — γεγονέναι.* Is versus alio loco, ni fallit memoria, disertim a Plutarcho comico poetae assignatur. Theognin intellego Megarenssem.

P. 700. Pro *Παρνοσίς*, quod ego volebam, Lobeckius Pathol. p. 387 maluit *Παρνόπης*.

P. 702. Anonymorum comicorum fragmentis adde haec:
CCCLXXXIX.

Πρὸς καππάριον ζῆς δυνάμενος πρὸς ἀνθίαν.

Plutarchus Symp. IV. 4, 2. *ὁ δὲ τὸ στιχίδιον ποιήσας Πρὸς — ἀνθίαν, τί ποτε βούλεται;*

CCCXC.

Μισθοῦ γὰρ ἀνθρώπων τις ἀνθρωπον φιλεῖ.

Plutarchus de am. prol. p. 495 a. *θαυμάζεται γὰρ ἐν διατροις ὁ εἰπὼν Μισθοῦ — φιλεῖ, κατ' Ἐπίκουρον· ὁ πατήρ τὸν υἱόν, ἢ μήτηρ τὸ τέκνον, οἱ παῖδες τοὺς τεκόντας.*

CCCXCI.

Ὁ μὲν τις ἀμπέλους

τρυγῶν, ἃ δ' ἀμέργων τὰς ἐλάας.

Pausanias apud Eustath. ad II. p. 838, 55 *ἀμέργειν ἤγουσ καρπολογεῖν, οἷον Ὁ μὲν τις κτλ.*

CCCXCII.

Μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ Κλέωνος εὐθὺς
[μέγ'] ὑπερέβαλλεν ὁ κεραμεὺς Ὑπέρβολος.

Schol. Arist. Equ. 1301. κεραμεὺς δὲ ὁ Ὑπέρβολος. μετὰ δὲ τὴν ἀποβολὴν τοῦ Κλέωνος ὑπερέβαλλεν ὑπὲρ τοῦ Ὑπερβόλου. Comici poetae fragmentum in his lateris ostendit vel lusus in vocabulo βάλλειν. Correxī locum hist. crit. p. 100.

CCCXCIII.

Εἶτά μοι σκάπτων ἐρεῖ
ἐφ' οἷς γεγόνασιν αἱ διαλύσεις· ταῦτα γάρ
πολυπραγμονῶν νῦν ὁ κατάρατος περιπατεῖ.

Plutarch. Curios. p. 519 a. ὁ μὲν γὰρ ἀληθινὸς ἐκεῖνος γεωργὸς οὐδὲ τὸν αὐτομάτως ἐρχόμενον ἐκ πόλεως προσέρχεται λέγων Εἶτά μοι κτλ. Dixi de his versibus ad Menandr. ed. pr. p. 38.

CCCXCIV.

Schol. Euripidis Orest. 730. οἶκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκεῖνη κείνον ἐνθάδ' ἤγαγεν] κωμωδεῖται ὁ στίχος διὰ τὴν ταυτότητα.

CCCXCV.

Ἐχει τελευτήν ἢ σπερ οὔνεκ' ἐγένετο.

Aristoteles phys. ausc. II. 2. διὸ καὶ ὁ ποιητὴς γελοῖως προήχθη εἰπεῖν Ἐχει κτλ.

CCCXCVI.

Pollux III. 56: τὸν δὲ τοιοῦτον (τὸν παρεγγεγραμμένον πολίτην) καὶ ὑπόξυλον ἰνόμαζον οἱ νέοι κωμικοί, καὶ ὑπόχυτον δὲ οἱ παλαιότεροι τὸν κακῶς γεγονότα, καὶ παρεμπεπολημένον, ὡς ἀποφύλιον τὸν μὴ ἔχοντα φυλὴν. Pro παρεμπεπολημένον libri habent παρημπολημένον, quod reponendum; nisi forte, quum unus cod. παρημπολημένον habeat, παρεμπεπολισμένον scribendum, id ut idem sit quod παρεγγεγραμμένος.

CCCXCVII.

Pollux V. 93 de verbis coitum significantibus dicens: τὰ τεθρυλημένα, ἃ δὴ παίζουσιν οἱ κωμικοί, ληκεῖν, δρυμάττειν, φλαῖν, σκορδοῦν, σποδῆσαι, σπλεκοῦν. Hesychius, Δρυμάξεις — χρωῖνται καὶ ἐπὶ τοῦ συνέση καὶ προσομιλήσεις.

CCCXCVIII.

Pollux V. 97 de inauribus dicens: ἐκαλεῖτο δὲ παρὰ τοῖς κωμωδοῖς καὶ ἐγκλαστρίδια, καὶ στροβίλια, καὶ βοτρύδια, καὶ πλάστρα, καὶ καρνατίδες, καὶ ἵπποκάμπια, καὶ κενταυρίδες, καὶ ἔνστροφον, καὶ τρίπους. Probabile est horum nonnulla e Pherecratis Ἀήρους derivata esse.

CCCLXXXIX.

Photius Lex. p. 383, 2. Παράδεισος. τὸ ἐνεστώς. σημαίνει οἶον τὸ ἐμπεριπατεῖσθαι τιθειμένως διὰ τὴν ἀναισθησίαν. ὁ γὰρ παράδεισος ἐπὶ τοῦ περιπάτου δένδρα καὶ ὕδατα ἔχοντος. καὶ χρῶνται συνεχῶς οἱ κωμικοὶ τιθέντες τὸν παράδεισον ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν. Hanc glossam, de qua Praef. ad vol. IV. p. VIII. dixi, nunc ita interpretor: nomine παράδεισος significari hominem cui propter stuporem impune insultatur. Corrigendum enim videtur σημαίνει οἶον τῷ ἐμπεριπατεῖσθαι ἐκτεθειμένον, vel simili quodam modo. Nam quum παράδεισος idem sit quod περίπατος ambulacrum, factum est ut comici poetae hoc nomine uterentur de homine, cui quis inambulet i. e. insultaret. Ita verbo ἐμπεριπατεῖν usus est etiam Plutarchus de adul. et am. p. 57 b. ὅλω τῷ μεκτῆρι χρῆται, καθάπερ ὁ Στρουθίας ἐμπεριπατῶν τῷ Βιαντι καὶ κατορχούμενος τῆς ἀναισθησίας αὐτοῦ, ubi vide Wyllenbachium, cuius annotatio me fugit ad Menandri Fr. vol. IV. p. 153. Prolusit huic notioni quodammodo Sophocles Aiac. 1146 πατεῖν παριῆχε τῷ θείοντι ναυτιλῶν.

CCCC.

Tertullianus de Anim. p. 279 B. vulgata iam res est gentilium proprietatum. Comici Phrygas timidos illudunt.

Possem his plura addere, velut ea quae attingi Exercit. philol. in Athen. I. p. 2. Alia sciens praetermissi, e. e. versum a Plutarcho servatum, καὶ παχυσκελῆς ἀλετρις πρὸς μίλην κινουμένη, qui mihi iambographi potius quam Aristophanis esse videtur, cui eum attribuit, ni fallit memoria, Bergkii; item illa prosarii scriptoris verba apud Etymol. M. p.

149, 24—27, quae infelicibus coniecturis Sauppium Epist. ad Herm. p. 134 in trimetros coegit non trimetros.

P. 705, 6 corr. „arcessiverunt”. Spartanis propter Pausaniae caedem pestem immissam fuisse tradit scriptor quo usus est Suidas v. *Παυσανίας*. Plutarchi verbis eandem emendationem adhibuisse Siebelisium, sero vidi ex Schubarti Praef. ad Paus. vol. II. p. XXXI. qui ipse coniecit *Φιγαλίας*.

P. 707, 19 scr. *πένης* pro *φίλω*. Ib. 4 a fine *μακρόν χρόνον βίου* et 6 a fine *καὶ πολὺν χρόνον βίου*.

P. 714, 14 lege „quarto” pro „tertio”.

P. 715. in nota *) pro „meminis” lege „memini”. Lobeckius, qui de illo Simonidis versu ad Buttmanni Gramm. II. p. 5 not. dixit, tentavit *καὶ τῆς ὀπισθεν ὀρσιδρης διηλάμην*, cui emendationi nescio an ipsa Etymologi verba adversentur. Quod ego conieci *ὀρσοθύμιδος* nuper etiam ab alio coniectum memini. Non credo tamen hoc verum esse. Cogitabam aliquando de *ὀροθύρης διηλάμην*. Sed video quid obverti possit.

P. 716, 18 pro „delcatur” corrige „delcas.”

P. 717. Apud Stobaeum XCVIII. 16 cum constanter editum sit *οὐδ' ἐπ' ἄλγεσι | κακοῖς ἔχοντες θυμόν*, non *ἐν ἄλγεσι*, quod a Brunckio propagatum: nescio an acquiescere debeamus in librorum scriptura. *ἄλγεσι κακοῖς ἐπέχειν θυμόν* autem erit animum dirigere (attendere) ad malos dolores: cf. similia apud Papium lex. man. I. 754 b. H. I. Sane *ἐπ' ἄλγεσι* revocandum; nihilominus Simonidem scripsisse pulo *ἔδοντες θυμόν*.

P. 721, 9 corrige *καρποί*.

I n d e x

rerum et scriptorum ad Addenda et Corrigenda.

- Agis Rhodius** 114.
Alciphro 44.
ἀλληλεμένος pro ἀλληλεσμένος 84.
ἀκαρῆς οἰχομαι et similia 89.
ἄμβωνες λοπάδων sensu obsceno 34.
Anecdota Bekkeri 29. 38. 60. 67.
Crameri 24. 51. 103. 120.
Antiatticista 22. 37.
Apuleius 107.
ἄρκος pro ἄρκτος 95.
ἄργός Attici non dicunt pro λευκός 49.
Aristobulus num auctor scripti *περὶ κλοπῶν* apud Clem. 50.
Aristophanes 2. 24. 41. 113. 117. 118.
Aristoteles 80. 118.
Ἀρτεμίσιον antepenultima producta 113.
Athenae *ἑιοφιλέσταται* 39.
Augae fabula 57.
βῆρον an *βῆρος* 95.
Βάστα casus genit. 35.
βαῦς an *noctua* 119.
βιητιῦν 48.
Βούς Cleonis citharoedi cognomen *probrorum* 119.
Chaeremo 51.
καιρότερος 48.
καθιστάνω 36.
κατά 5 sq.
κατασιεῖν 99.
κεῖνος apud *comicos* 40.
κερδαίνειν κακόν et sim. 99.
κρόκρανον 45.
Clemens Alex. 96.
κοττάβια 116.
Κώρυκος viri nomen 118.
Demetrius *πίκτης*, gramm. 119.
Demosthenes 120.
Diogenes Laert. 44.
διελεῖ futurum 117.
Dionysii Halicarn. *ἱστορία μουσική* 1.
Dionysii tragici **Linus** 94.
Diotimus 15.
δοκόν φέρειν proverbium 80.

- ευστος: ἄγ. *ἐνικυτέρομαπλάκουτος Plat. 2, 654 (1).
 ιος: ἄγιος detestabilis Cratin. 2, 186 (35). οὕτως † ἐσθ' (f. τε) ἄγιον
 τὸ θηρίον (anguilla) Antiph. 3, 80. ἀπὸ γὰς ἄγίας (f. Ἀσίας) ἄλλας
 Συρίας Mnesim. 3, 570 (v. 59).
 ιες Ῥόδιος ὤπτηκεν ἰχθῦς-ἄκρωσ Κυρηναι. 4, 486 (va. 5).
 κάλη: *δύρηλον-ἄγκάλη χύτραν φέρει Timocl. 3, 594 cf. 5, 96.
 τελαγίους ἐν ἀγκάλαις Nausicrat. 4, 575 (1).
 καλῆς: ἀγκάλιδας * (ξύλων) Aristophan. 2, 1118 (5). στήσαι τινὰς
 ἰγκάλιδας ἔχοντας Nicostr. 3, 287.
 κύλη: ἀπ' ἀγκύλης Ἰση λαταγας Cratin. 2, 179 (16). ἀγκύλην κῆς
 μβίδος Alexid. 3, 308 (2).
 κύλος: προῖγμ' ἐστὶ βαδῦ τι καὶ καμπύλον (f. κάγκύλον) Κυρ. 2, 564
 50). κεράτινον σκευοφορεῖον [καὶ] καμπύλον (f. et κάγκύλον) Plat. 2,
 33 (8). λήκυθον τὴν καλήν (f. ἀγκύλην) Aristophan. 2, 1141 (1).
 κυλῶ: ἀγκυλοῦντα σιφάρα τὴν χεῖρα Plat. 5, 44.
 κυρα: ἄγκυρα, λέμβος, σκεῦος ὃ τι βούλει Anaxand. 3, 167. ἄγκυρὰ
 ἐστὶν τοῦ σώματος (?) Anaxand. 3, 180 (1). ἐβάλλει ἄγκυραν καθά-
 κας Philem. 4, 31 (1, 10).
 κυρῆς: ἀγκυρῆσας * ἔραρξεν Κυρ. 2, 528 (6).
 τῶν: ὃ γλυκὸς ἄγκων Plat. 2, 677 (4).
 λαίξω: v. ἐπαγλαῖζομαι. ἑλαίω ῥάματα ἠγλαῖσμένην Kubul. 3, 286
 15*) = Kphipp. 3, 325 (2, 6).
 λωττος: Aristophan. 2, 1203 (115). ἐστὶ λαλῶν ἄγλωστος Eubul. 3,
 54 (1). οὗτος αὐτὸς ἐστὶν ἄγλωττος, λαλός ib. (1, 7).
 νέω: ἀγνεύεις ἔτι Alexid. 3, 359 (1, 6).
 νεῖω: Προιδίτας ἀγνίζων κυρας Diph. 4, 416 (3).
 νοια: v. εὔνοια.
 νος: ἄγνου ἐν χαράδρῃ πεφουκότος Chionid. 2, 8 (2).
 νόσις: Παλλάδα-ἄγνίαν Phryg. 5, 42. ἄγνης παρθένου Διουὸς κόρης
 Antiph. 3, 27 (1, 9). ἄγνον ἐς Θήβης πέδον Eubul. 3, 206 (2). οἶας
 Ηραιδανὸς ἄγνοῖς ὕδασι κηπεύει Kubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 8) = 248.
 νοῶ: *B. γελοῖον. A. ἀγνοεῖς. Antiph. 3, 68. Ἰγδιν. * (B. τὴν Ἰγδιν;
 f.) τὴν θυεῖαν ἀγνοεῖς; Antiph. 3, 69. ἠγνοηκότας τοὺς γραφεῖς ἔχοντα
 πέρυγας ζωγραφεῖν Alexid. 3, 303 (1). δοκοῦσιν ἀγνοεῖν οἱ ζωγράφοι
 ἐν Ἐρωτα Alexid. 3, 496 (1). τὰ πολλὰ δ' ἠγνόηκε κούδῃ ἐν λέγει
 θιονυ. 3, 548 (va. 26). τύχης μεταβολὰς οὐκ ἀγνοεῖς, δε- Philem.
 , 31 (1, 7). ἂν ἀγνοῶν τι παρά τινος θέλης μαθεῖν Men. 4, 274 (189).
 γνοοῦντα μαρθάνειν monost. 405. ἀγνοεῖς ἐν ταῖς ἀραῖς ὃ τι ἴστω-;
 ἦρη. 4, 405 (3). ἀγνοεῖς πρὸς ὃν λαλεῖς Hegesipp. 4, 490 (v. 28). τί
 ὃ κακὸν ἦ τί τῶν κατ' ἐξοὶ ἀγνοοῦσα (int. πύχη) Apollod. Cas. 4, 441
 v. 7). ὃ ἀγνοῶν ταῦτ' -τυνηλάζεται Sosip. 4, 488 (v. 35). ὃ γ' οὐκ
 κρουσιν, ἀγνοοῦσι δέ, οὐδ' ἂν ἑτέρω δοῖσσαν Damox. 4, 532 (v. 67).
 οὐς ἔξινους τοὺς ἰ ἀγνοοῦντας αἰτῶν ἐπλάνα Theognet. 4, 550.
 νομονῶ: πρὸς τὸν υἱόν, * ἂν ἀγνομονῆ Apollod. 4, 452 (1, 6).
 νομότως: ὃς ἂν φέρη ἀγνομότως αὐθ' (i. e. γῆρας) Anaxand. 3,
 96 (2, 3).
 νόμων: ἀγνώμων, ὀργίλην, χαλεπήν Men. 4, 228 (3). Ἕλληνας εἰσιν
 πόδες οὐκ ἀγνώμονες Men. 4, 291 (267). † ἦ πέντα ἀγνώμονας ποιεῖ
 ionost. 227.
 νοτ: Κυρ. 2, 516 (19).
 νόσις: † ad Philem. 4, 42 (22).
 ὀμφιος: ἀγόμεριον αἰῶνα τρέφει Diocl. 2, 841 (1, 4).
 ονος: παίδων ἀγόνων γόνον ἔξαφανίζων Kubul. 3, 254 (1, 11).

- σπαρτοπόλιος 109.
 Σπάρτωλος non Σπαρτωλός 34.
 Stephanus Byz. 27.
 Στρατόνικος i. q. Νικόστρα-
 τος 95.
 Στρούθιος viri nomen 89.
 στροφή λόγων 78.
 σώμα άνεπαφον 104.
 τάλαντον άργυρῶν an dictum
 sit pro τάλαντον άργύρου
 121.
 Telephi silentium 85.
 Theognis in versu incerti comici
 τουτι μὲν ἤδειν πρὶν Θέογνιν
 γεγονέναι 122.
 τηγάνια σίζει 30.
 thynni caput contemptum obso-
 nium 90.
 Timachides Rhodius Menandri
 commentator? 103.
 Timotheus Milesius num iambi-
 corum carminum auctor 95.
 Tyrrhenorum luxuries 78.
 ξενεζεσθαι mirari 35.

COMICAE DITIONIS INDEX

COMPOSVIT

HENRICVS IACOBI

1948/1949 - 1950/1951

1952/1953 - 1954/1955

σπείραν ἄγει Alexid. 3, 488 (8). *Ἄδωνι ἄγομεν Pher. 2, 358 (84).
 τηροδῶσι ἤγε ταῖς ἐταίραις Alexid. 3, 499 (1). πολυτελεῖς Ἄδωνια ἄγουσ'
 ταῖρα Diph. 4, 395 (2, 40). αἰεὶ τινα ἄγειν ἑορτῆν Men. 4, 165 (4).
 Πικαρέφια πορδὴν ἑορτὴν ἤγε anon. 4, 607 (21*). ἄγουσιν ἑορτὴν οἰ
 λέπται anon. 4, 608 (27c). Ἐύρα τὴν Σπάρτην ἄγεις Cratin. 2,
 4 (7). Ἐύρα τὸν Διώνυσον ἄγοντες Cratin. 2, 207 (92). τὰν κωμῶματα
 γενεῶν δύο δραχμῶς Alexid. 3, 353 (2). ποτήριον χρυσοῦς διακοσίους ἄγον
 Hipparch. 4, 432. πίνακος ἄγοντος μῶν Philippid. 4, 469. τρουβίλω
 γουτι περὶ τοῖτα δραχμῶς ibid. ἄγε δὴ ἴστω Cratin. 2, 151 (7).
 γε *τυν καταδον Aristophan. 2, 1178 (9). ἄγε δὴ πότερα βούλεσθε — ;
 Eur. 2, 545 (3). ἄγε δὴ τίς ἀρχὴ γενήσεται; Cephisod. 2, 586 (1).
 ὡγεύς: προσλαβὼν τὸν ἄγωγεῖα βραχύτερον Stratt. 2, 753 (2).
 ὄρ: μέλιων ἄγων τῆς Ἰσθμιακῶς Plat. 2, 630 (1, 10). οὐ τίθεμεν τὸν
 γῶνα τόνδε τὸν τρόπον Aristophan. 2, 1159 (3). μονομάχου πάλης
 γῶνα Aristophan. 2, 1167 (1). τραγωδῶν ἢ ἄγων Λιουύσια Men. 4,
 00 (310). τὸν γ' ἄγων ἀήλικος (int. Phrynae) Posidipp. 4, 517 (v. 3).
 ἰὰ πάντων ἄγων Cratin. 2, 106 (8). ἄγων πρόμασιν οὐ δέχεται Ari-
 stophan. 2, 1067 (19). κολακεῖας ἄγων Alexid. 3, 434 (1, 10). πᾶς δ'
 γῶν ἐπ' ἐμὲ κατήτα Alexid. 3, 503 (1, 12). ἄγων de conventu
 Aristophan. 2, 1203 (117).
 ὠνταί: γέμοντι ἐπὶ βρωμιαίων ἀγωνιαῖς Dionys. 3, 549 (v. 42) cf. 5, 93.
 ῥοῖται, δόξαι, γιλοτιμίαι Men. 4, 230 (5).
 ῥοῖται: λόγωι — ἠγωνιζόμεσθ' Aristophan. 2, 1160 (4). πρὸς τὸν
 ῥοῖαν πέμψαι σ' ἄγωνιούμενον Anaxand. 3, 168.
 ὠνιστήριος: τὴν κυβηλὴν τὴν ἀγωνιστηρίαν Anaxipp. 4, 465 (1).
 ὠνιστῶ: δεῖν τι ἀγωνιάσαι καὶ βασισθῆναι Timocl. 3, 607. ἀγωνιστῶσα
 ὑπρεπεῖς τὰς Ἰουναῖς *πεποίηκα Apollodor. Gel. 4, 438.
 αἰός: προὔπιεν — ἐν Κυψέλοις Ἄδωνος Damox. 4, 529.
 ἄμας: ὁ πόρος (Amoris) ἀδάμαντος Alexid. 3, 494 (1, 13).
 ἀχῶ: ἀδαχεῖ αὐτοῦ τὸν *ἄχου Aristophan. 2, 1120 (11).
 ἀξί: ἀλιγίτων ἀδύχα Aristophan. 2, 1203 (118).
 ἀειπνος: ἀδειπνος *ἠυλιζόμεν Eur. 2, 558 (28). *κωμῶζειν ἀδειπνος
 Antiph. 3, 114 (1). τὰ πᾶσι ἀδειπνος περιπατεῖ Anaxand. 3, 177 (2, 8).
 ἀελῶν ἀδελφνοῖς ἄπερ ἰθὺς (?) αὐτοῖς ἰδεῖν Alexid. (Antiph.) 3, 494 (2).
 ἀελῶν δὲ ἀδειπνων ἐν τρουφῇ Eubulid. 3, 559. τὰς τῶν ἀδειπνων ἐξε-
 ἰξῶν οἰκίας Timocl. 3, 611. ἀδειπνος Men. 4, 180 (6). ἐντὸς πυλῶν
 γὰρ ἂν μένων ἀδειπνος ἦν Posidipp. 4, 520 (1).
 ἀελφῆ: Εἰρήνης θυγάτηρ, ἀδελφὴ Aristophan. 2, 1065 (2). παῖς ὢν μετ'
 ἀελφῆς ἀφικόμεν Antiph. 3, 91 (1). Ἰτολεμαίου τοῦ βασιλέως τῆς ἰ
 ἀελφῆς τῆς τοῦ βασιλέως Alexid. 3, 494. πρὸς τὴν ἀδελφὴν ἀνάδοχον
 ὢν χρημάτων Men. 4, 222 (3). ἐκούσα δ' *ἀδελφῆ ποιήσει Men. 4,
 23 (4). μήτηρ τέθνηκε ταῖν ἀδελφῶν ταῖν θυοῖν ταῦταιν Men. 4, 224 (3).
 ἀελφῆστον: †σοκαδελφίδην (L. δὴ ἀδελφῆσθ' ἐν) ταῦτ' ὡς μυχῶ Calliae
 741 (7).
 ἀελφῆσθιν: Stratt. 1, 226? Apollorph. 2, 680 (2).
 ἀελφός: ἐμὸς οἶτος ἀδελγός Aristophan. 2, 1031 (15, 3). ὁ πὸς ἀδελ-
 γός Aristophan. 2, 1151 (7) cf. 5, 67. ἠδὴ γ' ἐν ἀδελφοῖς ἐστὶν ἀμο-
 οίας ἔρωσ Men. 4, 290 (262). νόμιζ' ἀδελγούς τοὺς φίλους mon. 377.
 εἰός: τῶσδ' *ἐκάστην ἔστιν ἀδειῶς, εὐτελῶς Xenarch. 3, 617 (1, 16).
 ἔχων οἰκονόμον ἀδειῶς περιπατῆ anon. 4, 602 (8).
 ἦλος: ἀσῆλους τὰς μεταπτώσεις ἔχει monost. 581.
 ἦδος: ἐν Ἄιδου Pher. 2, 288 (4) *2, 296. ταῦτοις ἐν ἦδου μόνοις ἐξου-
 νία ἀφροδισιαίων Philotaer. 3, 290. ἔστι κἂν Ἄιδου κρῖσις †Philem.

- 4, 67 (1). οὐ δῶσω δὲ κἄν Ἰδίου δίκην —; ἀποθ. 4, 668 (282). καὶ Ἰδίην δύο τρίβους νομιζομεν † Philem. 4, 67 (1). ἕνρος Ἰδίου Phryg. 2, 801 (1). κοινὸν τὸν ἴδιον ἔσθον Men. 4, 233 (9). χυρσὸς ἀνομι- κάδου (f. κἄν Ἰδίου) πύλας monost. 538.
- ἰδιόφραγις: Herm. 2, 417 (16).
- ἰδιόφραγος: ἰδιόφραγοί (equi) Pher. 2, 351 (36). Aristophan. 2, 1204 (119). λυχνοὶ ἰδιόφραγοί Alcae. 2, 830 (2). ἰδιόφραγον τὸ ζῶον (philosophum int.) Anaxipp. 4, 460 (v. 39).
- ἰδιόλεκτος: βίον ἰδιόλεκτον Phryn. 2, 567 (1).
- ἰδιόφθορος: (puella) Men. 4, 309 (357).
- ἰδίχημα: τὸ μὴ συνειδέναι — ἰδίχημα Antiph. 3, 149 (42b). τῶν ἰδι- μάτων τὰς ἀέκας τιμωρίας Antiph. 3, 156 (73). ἀτίχημα καδίχημα κε- φορὰν ἔχει Men. 4, 198 (2). νομιζόντων ἴδιον εἶναι τὸ — ἰδίχημα Men. 4, 237 (15). πολλοὺς τρέφειν εἰώθε τῶν ἰδίχηματα monost. 445.
- ἰδικία: εὐ λέγουσιν ἰδικίας χάριν Philem. 4, 48 (40^a).
- ἰδικομηχάνος: ἰδικομηχάνη τέχνη Aristophan. 2, 1201 (104).
- ἰδικός: δίκαιος ἰδικος Archipp. 2, 728 (4). ἦν ἐν ἀνδρὶ ἰδικον * δι- κης Aristophan. 2, 1128 (5). ἰδικός ἐστιν ἢ ἀκρατής — ὁ μὲν διὰ κέρ- δος ἰδικός· ὁ δὲ — Anaxand. 3, 197 (4). κρῖσις ἰδικός Men. 4, 164 (7). πείραν ἰδικου τύχης δίκαιος εἰληγῶς τρόπος Men. 4, 264 (125). ἰδικῶς φλοισιν — μὴ συμπλέκου monost. 54. πολλοῖσιν ἰδικῶς ἢ τύχη κα- σσιται monost. 624. ἰδικον: οἰμοὶ τάλας, ὡς ἰδικον δταν — Antiph. 3, 154 (65). ὡς ἰδικον δταν — Men. 4, 177 (1). τοῦ δικαίου τοῦ ἰ ἰδικου παντὸς κριτής Men. 4, 250 (56). ὅταν — ἰδικῶς πε- πύση συμπλώμασιν Men. 4, 252 (63). κέρδος ἰδικον ὄν monost. 6 ἰδικα μὴ περῶ ποιεῖν monost. 702.
- ἰδικῶς: ἰδικῶς κολεῖν Pher. 2, 203 (16, 3). ἰδικῶς εὐτυχεῖ κακῶς π πρᾶττει Men. 4, 135 (2, 7). ἰδικῶς * τι κατ' ἐτέρου ζητῶν κακόν Men. 4, 268 (147). ὄρκον φεῦγε καὶ δικαίως καδίτικῶς monost. 441.
- ἰδικότροπος: Cratet. 2, 249 (7).
- ἰδικορήματος: Cratet. 2, 249 (7).
- ἰδικῶς: ὡσπερ Βοιζύγης ἰδικούμενος Eurp. 2, 474 (34). σφόδρ' ἠγα- κτησ' ὡσπερ ἠδικημένος Straton. 4, 545 (v. 17). ὁ τι αἶν τύχη * (ὁ) μά- γειρος ἰδικήσας Philyll. 2, 862 (2). μάγειρον ἰδικήσας Men. 4, 105 (4). εἰ τί σ' ἠδίχηκ' Aristophan. 2, 1056 (1). ὁ μηδὲν ἰδικῶν Antiph. 3, 148 (39) = Men. 4, 330 (494). τὸ μηδὲν ἰδικεῖν ἐκμαθεῖν Men. 4, 150 (4). τὸ μηδὲν ἰδ. καὶ γλαυδρώπους ποιεῖ Men. 4, 207 (2) = τ. μ. ἰδ. καὶ καλοῦς ἡμᾶς ποιεῖ Men. 4, 244 (34). τὸ μηδὲν ἰδ. πᾶσιν — πρέτω Men. 4, 293 (282). ὁ — γὰρ πρότος (int. γήμας) οὐδὲν φέσκει Alexi- phont. 3, 359. * οὐτ' ἂν ἰδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεὶς Alexid. 3, 479 (1). ὁ τῶν πλείους οὐδὲν ἰδικοῦμεν οὐδέν' Alexid. 3, 484 (3). ἰδικεῖσθαι πλείοι ἐπίστατ' ἔγκρατῶς Men. 4, 96 (3). ἰδικεῖν καὶ παραβαίνειν τὸν νόμον Alexid. 3, 397 (1, 9). ἰδικεῖ τὸν Ἔρωτ' ἐμφανῶς Alexid. 3, 411. κερμέ- των ἰχθυῶντων οὐδὲ ἐν γήσας ἰδικήσειν Alexid. 3, 429 (1, 8). αἰ μὴ συγγνώμην ἔχουσ' ἰδικούμενοι, αὐταὶ δ' ἰδικοῦσαι καὶ προσεγγαλιεῖ ἐτι Alexid. 3, 450. * συκοφαντίας εὐθὺς καλεῖται, κἄν ἰδικούμενος τύχη Men. 4, 96, (2). ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν οὐχ ὁ μὴ ἰδικῶν, ἀλλ' ὅστις ἰδι- κεῖν δυνάμενος μὴ βούλεται Philem. 4, 37 (10) = monost. 638 sq. δι- καιοὺς ἰδικεῖν οὐκ ἐπίσταται τρόπος monost. 136. ὁ ἠδικηκῶς τὴν — περὶ ταν κακοδαιμονίαν ἔσθ', ὅτι τοῦτ' ἠδίχηκεν, οὐ τυχόν μεταληφεται Men. 4, 96 (1). οὐ δεῖ ἰδικεῖν τοὺς ἰκέτας Men. 4, 102 (3). ἔξρον ἰδικήσας μηδέποτε monost. 397. εἰ τοὺς ἰδικηθέντας ηγεζοῦμεθα Men. 4, 150 (3). οἴαν ἰδικῶ γυναιχ' * Men. 4, 186 (4). ἰδικοῦσαν, ἀποκλείουσαν, αἰσι-

ἔφη οὐκ ἀγαθὸν εἶναι τὰργύριον Phoenicid. 4, 511 (v. 20). μέγιστον ἀγαθὸν ἔστι μετὰ τοῦ χρηστότης Men. 4, 268 (246c). ἀγαθὸν μέγιστον ἢ φρόνησις monost. 12. cf. δ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχεν ἡ φύσις Crobyli 4, 566 (2). τὸν οἶνον θρητοῖς καταδειξίαι ἀγαθὸν μέγιστον anon. 4, 605 (16, 3). ὑπεροῦμεν τὰγαθοῦ Clearch. 4, 563. τὸ κακὸν ἀφαιρεῖ τὰγαθὸν δὲ λαμβάνει Philem. 4, 34 (5). ἐν τῷ τό τε κακὸν εὐ φέρειν καὶ τὰγαθόν Philem. 4, 56 (67). τὸ κακὸν καὶ τὰγαθὸν νέμειν ἐκάστω Men. 4, 120 (5). εὖροις δ' ἂν οὐδὲν-ἀγαθόν, ὅπου τι μὴ πρό- σσεισι καὶ κακόν Men. 4, 164 (1). οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν φνόμενον ἐκ ὀφθῆς μιᾶς, ἀλλ' ἔγγυς ἀγαθοῦ παραπέφυκε καὶ κακόν, ἐκ τοῦ κακοῦ τ' ἤνευ- κεν ἀγαθὸν ἢ φύσις Men. 4, 194 (8). ὃ γῆρας, ὡς οὐδὲν ἡμεδόν, δυσ- χιετῆ δὲ πόλλ' ἔχεις Men. 4, 241 (26). ἀγαθὸν *μέγ' ἔξεις, ἂν λάβῃς μιχρὸν κακόν (mulierem) Men. 4, 260 (102). ἡ τύχη ἐν ἀγαθὸν ἐπι- χέουσα τρι' ἐπιπτεῖ κακὰ Diph. 4, 424 (26). κακὰ, ἃ καλῶς *διαν ἐνέγκῃς ἀγαθὰ γενήσεται Philem. 4, 56 (66). καὶ τὰγαθὰ καὶ τὰ κακὰ δεῖ φέρειν Men. 4, 264 (126). αὐτόματα θεὸς ἀνίει τὰγαθὰ Cratin. 2, 110 (6). ἦκει φερόμεν αὐτόματα πάντα τὰγαθὰ Diph. 4, 390. ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς εἰρασμένα Pher. 2, 299 (1, 2). πᾶσι τὰγαθὰ γέγονεν ἀνδρά- σιν Theopomp. 2, 607 (1). *χορταζόμεσθα πᾶσιν ἀγαθοῖς Amphid. 3, 312. δσ' ἀγάθ' - δευρ' ἦγαγε νῆδ' Herm. 2, 407 (1, 3). βριθομένης ἀγαθῶν τραπέζης Pher. 2, 350 (34). *ἔξεις ἀγαθὰ πολλά Eur. 2, 453 (17). πολὺ πλείστα παρέχειν καὶ πολὺ μέγιστ' ἀγαθὰ Eur. 2, 466 (2). ἀγαθὰ μεγάλα τῇ πόλει φέρουτας Aristophan. 2, 1063 (11). πολλὰ κά- γασ' οἱ θεοὶ-δοῖεν Antiph. 3, 69 (1, 6). τί γὰρ ἐκλείπει δόμος ἡμέτε- ρος ποίων ἀγαθῶν; Anaxandr. 3, 164 (1, 35). ἀγαθῶν ἀμάξια Alexid. 3, 461 (2). μετὰ δεῖπνον θαναμαστόν δσ' ἔστ' ἀγαθῶν πλήθη Mnesai- mach. 3, 570 (v. 51). ὀμύλλη πάντων ἀγαθῶν ἀνάμεστος ib. (v. 65). σωτηρίας, ὑγίαιαν, ἀγαθὰ πολλὰ, τῶν ὄντων τε νῦν ἀγαθῶν ὄνησιν πᾶσι Men. 4, 153 (3). ἀγαθὰ, τὰ λίαν ἀγαθὰ Men. 4, 275 (184). *τῆς γῆς τὰγαθὰ *Men. 4, 334. τραπέζοποιῶν ἐν ἀγαθοῖς πολλοῖς χυδῆν Diph. 4, 304 (2, 3). ἀγαθῶν ἀγαθίδες anon. 4, 662 (249). τῶν πόρων πω- λούσιν τὰγαθὰ †Plat. 2, 696. ἐκ τῶν πόρων τὰγαθ' ἀφίεται monost. 149. τῶν ἀγαθῶν τὸν πλοῦτον ὕστατον τίθει Alexid. 3, 520 (37). παρέχει δὲ φροντίδας καὶ τὰγαθὰ Men. 4, 234 (11). παραστῆν τόπος οὗτος τρεῖς ἀγαθὰ κεκτησθαι δοκεῖ Criton. 4, 538 (v. 6). ὁ μὴ φέρων εὐ τε τῶν ἐν τῷ βίῳ ἀγαθῶν Men. 4, 255 (77). ἐν ἀγαθοῖς εὐνοούμενος ἂν Men. 4, 272 (171). ὅς ἂν εὐ γεγονῶς ἢ πρὸς τὰγαθὰ Men. 4, 229 (4). ἀγαθὰ καὶ λάλει καὶ μάνθανε monost. 565. de usu humanorum bonorum Men. epigr. 4, 335.

Ἀγάθων: Aristophan. 2, 1012 (20). *καὶ Ἀγάθων ἀντίθετον ἔξεσημένον id. 1062 (7). πεύκας καὶ Ἀγάθωνα φασφόρους id. 1160 (17).

ἀγαλακτία: βληχάζουσιν ὑπ' ἀγαλακτίας (al. -λαξίας cf. 5, 56) Antocr. 2, 692.

ἀγαλαξία: v. ἀγαλακτία.

ἀγάλλω: φέρε νῦν ἀγγῆλω τοὺς θεοὺς Herm. 2, 363 (1). σε ἀγαλιμαίσις ἀγαλοῦμεν ἀεὶ Theop. 2, 610 (1). ξανθαῖσιν αὖραις σῶμα πᾶν ἀγάλλεται Antiph. 3, 126 (1, 22). σύ-ἀμφί σῦκα καὶ [ἀμφί] τάριχ' ἀγάλλει Axionici 3, 532 (1, 15).

ἀγαλιμα: *ἀγορᾶς ἀγαλιμα ξενικὸν ἐμπορεύεται Metag. 2, 755 (1). κίων Ἐκατίας ἀγαλιμα γενήσομαι Aristophan. 2, 1195 (82). *τοσουτοῦ δὲ ἀγαλιμα ἀγοράσαι Anaxand. 3, 173 (1). ἀγαλιμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κληνός Eubul. 3, 255 (1, 23).

ἀγαλιμάτιον: σε ἀγαλιμαίσις ἀγαλοῦμεν καὶ δίαφνη Theop. 2, 610 (1).

- ἀγαμαι: ἀγαμαι * κεραμῶς Eurp. 2, 573 (90). ἀγαμαι * σου στόματι Phryn. 2, 594 (5). ἀγαμαι Ξανθία (al. -ίου) Cephisod. 2, 583 (1, 2).
 ἀγάμητος anon. 4, 681 (317).
 ἀγάμος: βίον ἀγάμον Phryn. 2, 587 (1).
 ἀγαν: ἀκρατῆς ἀγαν Anaxand. 3, 197 (4). πολλή σταιγῶν ἐκπίπεται [ἀγαν] Ephipp. 3, 339 (2). ἐλίπαττέ μοι μὴ πόλλ' ἀγαν Mnesimach. 3, 306. κἄν ἀγαν ψευδηγορῆ Philem. (7) 4, 39 (15). οὐτ' ἀγαν ὀπτοῖσιν οὐδ' ἐφθοῖς ἄγαν - χαίρων anon. 4, 671 (292).
 ἀγανακτώ: ἀγανακτῶν Ἄδραστος ἤξει Antiph. 3, 106 (v. 11). ὀρθῶς ἀγανακτεῖς Men. 4, 227 (2). σφόδρ' ἡγανακτήσ' — εἰ μὴ κέκληκα Στατον. 4, 545 (v. 17).
 ἀγανός: σεμναὶ αὐλῶν * ἀγαναὶ φωναί Mnesimach. 3, 570 (vs. 56).
 ἀγανόφρων: ἀνδρες ἀγανόφρονες Cratin. 2, 145 (1).
 ἀγάπημα: λίγων ἀνδρῶν ἀγάπημα Axionici 3, 531 (1).
 ἀγαπησιμός: τὸν ἐπὶ κακῷ ἀλλήλων ἀγαπησιμόν Men. 4, 203 (3).
 ἀγαπητός: νιῶ ἀγαπητῷ Antiph. 3, 152 (50). προδοῖς τὸν ἀγαπητὸν δεσπότην Theophil. 3, 626. ἡγορασμένον δραχμῶν προβάτιον ἀγαπητὸν δέκα Men. 4, 161 (1). δαυλίδιον ἐν ἀγαπητῷ Hipparch. 4, 431.
 ἀγαπητῶς: † ἐν ὀνόματι μοι καταβαίνει ἀγαπητῶς Diph. 4, 417 (4).
 ἀγαπῶ: ἠγάπησεν ἂν τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Antiph. 3, 92 (2). ἀγαπῶν τε κἄν ἐρητὸν ἔνα - ἰδη Eubul. 3, 248. ὅστις ἐταίρων ἠγάπησε πώποτε Anaxil. 3, 347 (1). ἵνα τῆς ἀξίας ἀγαπῶσιν Alexid. 3, 438 (3, 7). ὁ * μέγιστος ἀγαπῶν δι' ἐλάχιστ' ὀργίζεται Men. 4, 262 (113). οὐδεὶς ἀγαπῶν αὐτὸς ἀμελεῖθ' ἠδέως Men. 4, 282 (215). τοὺς παραστῶτες ἠγάπη (Euripides) Diph. 4, 411 (1).
 ἀγγαρεύω: ἔαν ἔχη τι μαλακόν, ἀγγαρεύεται Men. 4, 201 (4).
 ἀγγαροί: v. Plat. 2, 692 (42).
 ἀγγεῖον: ἀγγεῖα τὰ περὶ τὸν πότον Cratin. 2, 122 (8, 5). ἀγγεῖον ἀφαιτήριον Antiph. 3, 84 (1). ὅτι λέγεις ἀγγεῖον οἶδα Antiph. 3, 99 (1). πολὺς εἰς ἐν μικρὸν ἀγγεῖον χυθεῖς Eubuli 3, 249 (1, 11). οἰνητὸν ἀγγεῖον Alexid. 3, 407. γαστήρ, εἰς ἣν πρῶτον (f. βρωτὸν) ἐμβάλλεις (ἀπαν) ἀλλ' οὐχ ἕτερον ἀγγεῖον (f. εἰς ἄγγος) Diph. 4, 403 (1, 5).
 ἀγγέλλω: cf. ἐγγεῶν. ἀγγέλλομαι τὸν περισσεύον Phryn. 2, 266 (2). τοῦτοις - ἀγγεῶν ὅτι ψυχρὸν τοῦτον Mnesimach. 3, 569 (v. 9). τὰ θνητῶν ἀγγέλλειν πάθη Nausicr. 4, 575 (1). Λῦος πάρεστι· τί * (δέ) ποι ἀγγεῶν ἄρα; anon. 4, 602 (2b) cl. 5, 117.
 ἀγγελός: Ἄραβιον ἀγγεῖον Men. 4, 79 (5).
 ἀγγος: v. ἀγγεῖον. ἀγγη μωρητῆ Aristophan. 2, 1027 (5). μελιτήριον ἀγγος Aristophan. 2, 1157 (36). σχολιόπλεκτον ἀγγος Anar. 3, 274 (1).
 ἀγελαιός: ἀγελαιαὶ ἰσάδες Eurp. 2, 570 (74). ἀγελαιῶσι ἄρτοι Plat. 2, 642 (3). βόυς ἀγελαιός Antiph. 3, 73 (2).
 ἀγέλαστος: βίον ἀγέλαστον Phryn. 2, 587 (1).
 ἀγέλη: * φυλάττειν οὐκέτι δύναται ἂν ἀγέλην Antiph. 3, 160 (98) cf. 5, 60. δύο μὲν - Ἰππων ἀγέλας, αἰγῶν τ' ἀγέλην Anaxand. 3, 183 (1, 24). ἀγέλην μειρακίον Epicrat. 3, 370 (1, 9).
 ἀγέλοιος: οὐκ ἀγέλοιόν ἐστ' Ἴσως Henioch. 3, 562 (vs. 6).
 ἀγένειος: παῖδες ἀγένειοι Aristophan. 2, 1121 (12). ἀγένειον μειρακίλιον Epicrat. 3, 366. τοῖς ἀγέλοις ἐπιστ' τις χάρις Alexid. 3, 455 (4). ἀγένειος ἀπαλὸς καὶ νεανίας καλὸς anon. 4, 673 (297).
 ἀγευκίβηλις: ὁ δ' ἀγευκίβηλις (int. ἀλεκτρονῶν) καὶ δέδιε τὸν κρεῖττονα Men. 4, 135 (2, 13).
 ἀγευκίβηλις Plat. 2, 630 (1, 6).
 ἀγερευκίβηλις (al. ἐγερευ.) Cratin. 2, 51 (11).

- ἄγευστος: ἄγ. *ἐνκαυτίζομαι πλάκωντος Plat. 2, 654 (1).
 ἄγιος: ἄγιος detestabilis Cratin. 2, 186 (35). οὕτως † Ἴσθ' (f. τι) ἄγιον
 τὸ θηρίον (anguilla) Antiph. 3, 80. ἀπὸ γῆς ἄγιας (f. Ἰσθιας) ἄλλας
 Συρίας Maesim. 3, 570 (v. 59).
 ἄγις *Ρόδιος ὠπτηκεν ἰχθῦς-ἄκρωσ Κυρήν. 4, 486 (va. 5).
 ἀγκάλη: *ἀγκυγιλον-ἀγκάλη χύτραν φέρει Timocl. 3, 594 cf. 5, 96.
 πελαγίους ἐν ἀγκάλαις Nausicrat. 4, 575 (1).
 ἀγκάλεις: ἀγκάλιδος * (ἔϋλων) Aristophan. 2, 1118 (5). σῆσαι τινας
 ἀγκάλιδας ἔχοντας Nicomtr. 3, 287.
 ἀγκύλη: ἀπ' ἀγκύλης ἴσησ λαταγας Cratin. 2, 179 (16). ἀγκύλην τῆς
 ἐμβάδος Alexid. 3, 398 (2).
 ἀγκύλος: πρᾶγμ' ἐστὶ βαθὺ τι καὶ καμπύλον (f. κάγκυλον) Κυρ. 2, 564
 (50). κεράτινον σκευοφορεῖον [καὶ] καμπύλον (f. εὐ κάγκυλον) Plat. 2,
 633 (8). λήκυθον τῆρ καλήν (f. ἀγκύλην) Aristophan. 2, 1141 (1).
 ἀγκυλῶ: ἀγκυλοῦντα σιφόδρα τῆρ χεῖρα Plat. 5, 44.
 ἀγκυρα: ἀγκυρα, λέμβος, σκευὸς ὁ τι βούλει Anaxand. 3, 167. ἀγκυρὰ
 ἔστιν τοῦ σκάματος (?) Anaxand. 3, 180 (1). ἐβάλετ' ἀγκυραν καθά-
 ψας Philem. 4, 31 (1, 10).
 ἀγκυρίζω: ἀγκυρίσας * ἐρηξεν Κυρ. 2, 528 (6).
 ἀγκών: ὁ γλῶκος ἀγκῶν Plat. 2, 677 (4).
 ἀγκυαῖζω: v. ἐπαγκυαῖζομαι. ἔλατρω ῥάψανον ἠγλαϊσμένην Kubul. 3, 286
 (15*) = Kphipp. 3, 325 (2, 6).
 ἄγλωττος: Aristophan. 2, 1203 (115). ἐστὶ λαλῶν ἄγλωστος Kubul. 3,
 254 (1). οὗτος αὐτός ἐστιν ἄγλωττος, λέλος ib. (1, 7).
 ἀγνεύω: ἀγνεύεις ἔτι Alexid. 3, 359 (1, 6).
 ἀγνίζω: Προϊτίδας ἀγνίζων κούρας Diph. 4, 416 (3).
 ἄγνοια: v. εὔνοια.
 ἄγνος: ἄγνου ἐν χαράδρῃ πεφουκότος Chionid. 2, 8 (2).
 ἄγνος: Παλλίαδα-ἀγνίαν Phryg. 5, 42. ἀγνῆς παρθένου Διοῦς κόρης
 Antiph. 3, 27 (1, 9). ἀγνὸν ἐς Θήβης πέδον Kubul. 3, 206 (2). οὐας
 Ἡριδαγὸς ἀγνοῖς ὑδάσι κηπέυει Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 6) = 246.
 ἀγνοῶ: *B. γελοῖον. A. ἀγνοεῖς. Antiph. 3, 68. Ἰγδιν. * (B. τίν' Ἰγδιν;
 A.) τῆρ θυεῖαν ἀγνοεῖς; Antiph. 3, 69. ἠγνοηκοτας τοὺς γραφεῖς ἔχοντα
 πτέρυγας ζωγραφεῖν Alexid. 3, 393 (1). δοκοῦσιν ἀγνοεῖν οἱ ζωγράφοι
 τὸν Ἔρωτα Alexid. 3, 496 (1). τὰ πολλὰ δ' ἠγνόηκε κούδ' ἐν λέγει
 Dionys. 3, 548 (va. 26). τύχης μεταβολὰς οὐκ ἀγνοεῖς, ἔτι- Philem.
 4, 31 (1, 7). ἂν ἀγνοῶν τι παρὰ τινος θέλης μαθεῖν Men. 4, 274 (160).
 ἀγνοοῦντα μαρτυρεῖν monost. 405. ἀγνοεῖς ἐν ταῖς ἀραιῖς ὁ τι ἴστω-;
 Diph. 4, 405 (8). ἀγνοεῖς πρὸς δὲ λαλεῖς Hegeaipp. 4, 480 (v. 28). τί
 τὸ πακὸν ἦ τί τὰγκυθὸν ἐστ' ἀγνοοῦσα (int. τύχη) Apollod. Car. 4, 441
 (v. 7). ὁ ἀγνοῶν ταυτ' -τυντλάζεται Sosip. 4, 483 (v. 35). ὁ γ' ὠκ
 ἔχουσιν, ἀγνοοῦσι δέ, οὐδ' ἂν ἑτέρω δοίησαν Damox. 4, 532 (v. 67).
 τοὺς ἔθνους τοὺς ἔ ἀγνοοῦντας αὐτὸν ἐπλάττα Theognet. 4, 550.
 ἀγνωμονῶ: πρὸς τὸν υἱόν, * ἂν ἀγνωμονῆ Apollod. 4, 452 (1, 6).
 ἀγνωμότως: ὅς ἂν φέρη ἀγνωμότως αὐθ' (i. e. γῆρας) Anaxand. 3,
 196 (2, 3).
 ἀγνώμων: ἀγνώμων, ὀργίλην, χαλεπήν Men. 4, 228 (3). * Ἕλληνας εἰσιν
 ἄνδρες οὐκ ἀγνώμονες Men. 4, 291 (267). † ἠ πενία ἀγνώμονας ποιεῖ
 monost. 227.
 ἄγνων: Κυρ. 2, 516 (19).
 ἀγνώς: † ad Philem. 4, 42 (22).
 ἀγόμεριος: ἀγόμεριον αἰῶνα τρέφει Diocl. 2, 841 (1, 4).
 ἄγονος: παίδων ἀγόνων γόνον ἔξαφκνίζων Kubul. 3, 254 (1, 11).

ἀγορά: ἀγορά de merce Nicoch. 2, 844 (2). ἔξ ἀγορᾶς οὐδὲ τάκωνε ποιησόμεθ' Cratet. 2, 239 (3, 4). ἔξ ἀγορᾶς ἀνήσομαι λύκρον Herm. 2, 392 (8). ἔξ ἀγορᾶς ἀνήσομαι σιλβην Plat. 2, 685 (15). εἰς ἀγορὰν ἔλθόντες ὀψωνοῦσιν-γάγρους Stratt. 2, 779 (1). περιμένειν ἔξ ἀγορᾶς ἰχθύδια Aristophan. 2, 1108 (1, 8). πρὸς ἀγορὰν ὄβραν ἔλθω κελίστευ' Antiph. 3, 91 (1). καταβροχθίζειν ἐν ἀγορᾷ τὰ τεμάχη Antiph. 3, 104 (v. 6). εὐοῖφος ἀγορᾷ Anaxand. 3, 175 (1, 10). ἀγορὰν ἰδεῖν εὐοῖφον Timocl. 3, 597. εὐοῖφον ἀγορὰν (Deliorum) Criton. 4, 586 (v. 7). πρὸς τοὺς ἰχθυοπώλας ἐν ἀγορᾷ Amphid. 3, 313 (1, 4). δραμῶν εἰς τὴν ἀγορὰν καταγοράσασαι μοι Kphipp. 3, 339 (2). οὐκ οἰσθας τὴν ἀγορὰν, ὅτι κατεδηδόκασαι τὰ λάχαν' αἱ τρωσαλλίδες Alexid. 3, 389 (1, 11). ἐκὼν ἐκνεφίας καταγίσθας τὴν ἔξ ἐν ἀγορᾷ Alexid. 3, 403 (1). γυναικία ἀγορά Men. 4, 204 (7). εἰς ἀγορὰν ὑφαίνειν Men. 4, 300 (311). ἐν ὄσφ προσέρχεται ἔξ ἀγορᾶς ὁ παῖς Sosip. 4, 483 (v. 21). ἴων εἰς τὴν ἀγορὰν ἔργον λαβεῖν Amipr. 2, 701 (1). κατ' ἀγορὰν ἐργάζομαι Posidipp. 4, 520 (1). κύκλον ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀρθὸν βαδίζεν Diph. 4, 401. πωλῶ τοῦτον ἐν ἀγορᾷ Philem. 4, 38 (13). πρὶν ἀγορὰν πεπληθῆναι Pher. 2, 265 (9). ἐξελαιώνω εἰς ἀγορὰν Eur. 2, 484 (1, 7). οὐκ εἶδον, εἰ μὴ-ἔστω' ἐν ἀγορᾷ Eur. 2, 500 (5, 2). ἡδυλογοῦσιν-κατὰ τὴν ἀγορὰν περιότιες Phryg. 2, 580 (1, 4). εἰν ἀγορῇ νέκτα Plat. (?) 2, 697 (1). ἀγορᾶς ἀγάλμα ἔμπορεύεται Metag. 2, 755 (1). τῶν κατ' ἀγορὰν πραγμάτων Aristophan. 2, 1108 (1, 3). δια τῆς ἀγορᾶς τρέχων Aristophan. 2, 1135 (3). δι' ἀγορᾶς μέσης ἄγεις Alexid. 3, 514 (20). πᾶσι τοῖς κήρυξιν ἐν ἀγορᾷ φράσαι Antiph. 3, 151 (57). μακίριος ἐν ἀγορᾷ τοῖζεται Men. 4, 157 (2). ὄχλος, ἀγορά, κλέπται, κυβείται Men. 4, 212 (2, 16). συκοφαντεῖν κατ' ἀγορὰν Diph. 4, 369 (1, 16). ἀγορᾷ κέχρηται Anaxand. 3, 163 (1). τὴν ἀγορὰν μυληκόρῳ Archipp. 2, 723 (18). ἐν ἀγορᾷ πλάταγον διαγυγιεύσομεν Aristophan. 2, 990 (14). κατὰ τὴν ἀγορὰν ὑπεστρωσθαι σιρώμαθ' ἀλουρηγῇ Anaxand. 3, 183 (1, 6). στείχ' εἰς ἀγορὰν πρὸς τοὺς Ἑρμάς Mnesimach. 3, 568 (v. 2). μικρὰ Παταθῆναι-δὲ ἀγορᾶς πέμποντι σε Men. 4, 211 (1).

ἀγοράζω: cf. καταγοράζω. ἀγοράσω ἀπιξάπανθ' ὄσ' ἂν κελεύης Aristophan. 2, 944 (2). * τοσούτου δὲ ἀγάλματ' ἀγοράσαι Anaxand. 3, 173 (1). τί οὖν ἀγοράζω; B. μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρῶς, δασύποδα, — ἀγορασσον καὶ νητῖα Nicostr. (Philetæer.) 3, 290 (3). ἀγοράζων ὄψων Amphid. 3, 311. διπάριον ὑμῖν ἀγοράσω Anaxil. 3, 352 (2). ἀγοράσας οὐδὲ ἐν ἑμψοχον Alexid. 3, 396 (1). ὅστις ἀγοράζει ὄψων πολὺ Alexid. 3, 414 (1). πότε δὲ καὶ τί' ἰχθύν ἀγοράσαι Dionys. 3, 548 (v. 20). οὐκ ἔχοντες ἀγοράσαι ὑπογαστριον Eriphi 3, 558 (3). τριγίλας καλῶς ἡγόρασα Sotad. 3, 585 (1, 11). ἀγοράζειν πάντα, μηδὲ ἐν ὄ' ἔχειν Diphil. 4, 409 (f. Philem. 4, 26). ἡγόρασα νῆστιν κιστρῶ' ὀπτόν Philem. 4, 25. θεράπειαν εὐδὺς ἡγορασμένην ἄβραν ἔσεισαι Men. 4, 87. ἡγορασμέρον δραμῶν προβάτιον δέκα Men. 4, 161 (1). ἡγόρασα σοι περιστέρια Men. 4, 182 (3). τοὺς ὄφεις καλῶς γέ μοι ἡγόρασας Men. 4, 184 (8). Θεῶν πρὸς ἄλλας ἡγορασμένους Men. 4, 281 (214). εἰ τι χρηστόν ἀγοράσαι ἀπωλλέμεν Archedici 4, 437 (2, 10). ἐψητὸν ἀγοράζειν τινα Posidipp. 4, 515 (2). ὄψων ἡγορασμένον Nicomach. 4, 553 (v. 8). ἀποστερητὴν ἀγοράσας ἀγρόν anon. 4, 691 (350). σὺ δ' ἀγοράσεις ἡμῖν Antiph. 3, 36 (1, 2). ἄλλως οὐκ ἐπίσταμαι χρηστῶς ἀγοράζειν ib. (1, 4). πολιτελῶς ἀγοράσας εἰς τοὺς γάμους Antiph. 3, 118. ἀγορασσον εὐτελῶς Kphipp. 3, 334 (1). ἀγοράσουσι κατὰ τὸν τρόπον Alexid. 3, 439 (3, 10). ἀγοράζει (π) κλειδ' ἔχων anon. 4, 620 (57). μῆλον ἕκαστος ἔχων σείωντ' ἡγόραζον Cratin. 2, 147 (2). κάγοράζειν κέθιρος ὦν Pher. 2, 270 (2).

ἀγοραῖος: Κολωνόν οὐ τὸν ἀγοραῖον Pher. 2, 321 (1). τοὺς τοὺς ἀγοραῖους ἦτον ποιῶ Aristophan. 2, 1142 (4). ὀψάριον ἀγοραῖον Diph. 4, 395 (2, 31).

ἀγορανομῶ: ἀγορανομήσεις-σύ Alexid. 3, 497.

ἀγορανόμος: ἔργον τυράννων, οὐκ ἀγορανόμων Alexid. 3, 497.

ἀγορασία: τῆς ἀγορασίας Telecl. 2, 378 (27).

ἀγοράσμα: ἀγοράσματ' οὐ συμπόσιον εἰρηκίας Alexil. 3, 461.

ἀγοραστής: μέτριος ἀγοραστής Men. 4, 217 (2).

ἀγορεύω: ἐφθῆ κλαίειν ἀγορεύω Plat. 2, 673 (1, 18). νῦν-ὕμῖν ἀγορεύω αὐλητρίδας Metag. 2, 751 (1, 2). Aristag. 2, 761 (1, 2). οὐκ ἠγόρευον; οὗτος — Aristophan. 2, 1071 (5).

Ἄγρα: ἐν Ἄγρας Pher. 2, 267 (3).

ἄγραμματος: μάγειρον ἀγραμματον Damox. 4, 530 (v. 12).

ἀγρεύω: κοχλίας ἠγρεύει ἄν, καὶ λάχανα-θλαστή τ' ἐλάα Polioch. 4, 590 (v. 8).

ἄγριος: ὄρνιθάρια τῶν ἀγρίων τούτων συγνά Nicostr. (Philetaer.) 3, 230 (3). θηρῶν ἀγριώτερα γυνή monost. 248. ἄγριος κυβευτής Men. 4, 305 (335). ἤμουν ἄγριον βάρος Aristophan. 2, 1094 (6). τῆς ἀγρίας ἄλλησ' πάσματι Axionic. 3, 582 (1, 9) ἐπίταττέ μοι μὴ πόλλ' ἄγαν, μηδ' ἄγρια λίαν Mnesim. 3, 568.

ἄγριως: τὸ δεῖνα δ' ἐσθλεις; — Γ. ἀγρίως γε Antiph. 3, 71 (2, 8).

ἀγροβός Cratin. 2, 188 (36).

ἀγρόθεν: ἀγρόθεν γέρων εἰς τὴν ἑορτήν Alcae. 2, 830 (1).

ἄγροικος: * (ὦν) ἄγροικος ἴσταιται πρὸς τῷ μύρῳ Eur. 2, 513 (11). ὡς σκυῖός εἰ κἄγροικος αἰσχροπέων Khipp. 3, 339 (3). ἐγὼ δ' ἄγροικος, ἐργάτης, σκυδρός Men. 4, 72 (13). ἄγροικος καὶ τῶν κατ' ἄστυ πραγμάτων οὐ-ἐμπειρός Men. 4, 97 (5). ἄγροϊκος εἶναι προσποιεῖ Men. 4, 259 (253). κἂν τοῖς ἀγροῖκοις ἐστὶ παιδείας λόγος monost. 306. ἐπιστατεῖ τις τοῦ βίου τύχη ἄγροικος —; Apollod. Car. 4, 441 (v. 5). Ἐλεγχ' ἄγροικόν οὐσαν τὴν τύχην id. 442 (v. 14). ἄγροικος τὴν σκῆπην σκάψην λέγων anon. 4, 653 (199). ἄγροικότερός εἰμ', ὡςδ' ἀπλῶς μοι διαλέγῃ Straton. 4, 546 (v. 25).

ἀγροίκως: † μηδ' ἀγροίκως ἄνω γόνατος ἀμφέξει Philetaer. 3, 300 (1).

ἀγρός: * φλόμον ὥστε παρῆναι πᾶσι τοῖς * ἀγροῖσιν Cratin. 2, 215 (136).

ἐκ τῶν ἀγρῶν ἦκουσιν ἐβλαστηκότες Eur. 2, 561 (41). ἐνεγκεῖν ἐξ ἀγροῦ τῶν * ῥῶν Antiph. 3, 34 (2). οὐδὲ γύεται ὡσπερ ἐν ἀγρῷ θύμος Philem. 4, 35 (6). † ἐν ὀνάριον ἐξ ἀγροῦ μοι καταβαίνει Diph. 4, 417 (4). τοῖς ἐξ ἀγροῦ βουσί καὶ τοῖς ὄνοις Antiph. 3, 10 (2). θῆς νῦν ἀγροῦς καὶ πρόβατα Eur. 2, 497 (25^a). κυρτὰν τῆς οἰκίας καὶ τῶν ἀγρῶν Men. 4, 191 (2). ἀγρός, οἰκίαι, θεράποντες Men. 4, 234 (10). ὁ πατήρ τοῦ ζῆν ἐστιν ἀγρός Amphid. 3, 308 (1). τὸν ἀγρόν ἱατρὸν ἔχων Philem. 4, 38 (12). δεικνύοντα κτημ' ἐστὶν ἀγρός Philem. 4, 44 (28). ἀγρόν εὐσεβέστερον γεωργεῖν οὐδένα Men. 4, 97 (4). πάννυ * δίκαιος ὦν ἀπέδωχ' (ager) ib. ἀρετῆς διδάσκαλος ἀγρός Men. 4, 194 (7). ἱκανὸν κτημ' ἀγρός τρέφων καλῶς Men. 4, 207 (1). ἀποστρητήν ἀγοράσας ἀγρόν anon. 4, 691 (350). ἐν ἀγροῖς καμῆτων ἄλλισ Plat. (?) 2, 697 (3). * γεωργῶ τὸν ἀγρόν, οὐχ ὅπως τρέψῃ αὐτός με anon. 4, 691 (350). τρέφω ἐν ἀγρῷ χορτῶν Anaxil. 3, 346 (3). ἐν ἀγρῷ διατρῆσον τὴν τε γῆν σκάπτων Philem. 4, 22 (v. 6). ἀγρόν ἐλάττω γῆν ἔχοντ' ἐπιστολῆς anon. 4, 652 (196). οἰκεῖν ἐν ἀγρῷ ἐν τῷ γηδῶν Aristophan. 2, 1108 (1, 2) cll. 5, 65. ἐξ ἄστεως εἰς ἀγρόν χωρῶμεν Aristophan. 2, 990 (15). εἰς τὸν ἀγρόν ἐξῆσιν μνημάτα παρελθῶν † Philem. 4, 41 (21). εἰς ἀγρόν ἤλθεν ἰχθυοπόλης Antiph. 3, 36 (1, 6). ἀγρῷ τρεφόμενος θαλάττιον οὐδὲν ἐσθλῆι Antiph. 3, 70 (2). ἐν ἀγρῷ

- οἰκῶν οὐ σφόδρ' ἐξηλέγγετο Men. 4, 193 (6). ἐπὶ τοῦτ' ἀπέστειλ' ἐξ ἀγροῦ μ' ὁ δεσπότης Alexand. 4, 554. κατ' ἀγροῦς Cratin. 2, 232 (175). κατ' ἀγρόν Amphid. 3, 305.
- ἄγρυκτος: τί δ' ἐπαδες; H. ἄγρυκτα καλεῖτ' Pher. 2, 346 (20).
- ἄγρυπνία: πάντων ἀγρυπνία λυλίστατον Men. 4, 116 (1).
- ἄγρυπνῶ: τὴν νύκτα ἠγρυπνήκαμεν Men. 4, 103 (1). ἄπαντα μοχθῶ καγρυπνεῖ κἀργάζεται Men. 4, 247 (40).
- ἄγρωστής: ἀγρωστίας λύκους Anaxil. 3, 343 (1).
- ἀγυιεύς: ὦ δεσποτ' Ἀγυιεύ Pher. 2, 291 (10). cf. Eur. 2, 571 (79). ἀγυιεύς Cratin. 2, 191 (50). Men. 4, 315 (410).
- ἀγύναικος: γέρον ἀγύναικος Phryn. 2, 592 (13).
- ἄγυνος: Aristophan. 2, 1203 (116).
- Ἀγύρριος: Plat. 2, 661 (6). Sannyr. 2, 875 (2). μέλλω στρατηγὸν χειροτονεῖν Ἀγύρριον Plat. 2, 681 (5). Ἀγύρριος τὸν πατέρα (carabum) κατησθίεν Philem. 4, 14 (2).
- ἄγύρτης: de Lamprone Lysipp. 2, 745 (6). σφάλλων, ἀγύρτης, οἰστρο: Eubul. 3, 232 (2).
- ἄγχασχε Pher. 2, 347 (22).
- Ἀγχομενός: † Βουάτιος ἐν Ἀγχομενοῦ Aristophan. 2, 1155 (22).
- ἄγχουσα v. ἔγχουσα.
- ἄγχω: παῖ' ἐκείνον, ἄγχ' ἐκείνον Cratet. 2, 244 (1, 5). * ἄγχειν (libr. ἀχεῖν), φρονεῖν, μαρτυρεῖν Antiph. 3, 111 (v. 8).
- ἄγω: ἐν σαργανίαν ἄξω (f. νᾶξω 5, 16) ταρχούς Cratin. 2, 41 (7). τὰ θεοῦ λουτρά ἄξω τοῖς ἔμοις Cratet. 2, 238 (2, 2). ὁ τὰς κρήνας ἄγων Phryg. 2, 569 (3). τοῦτον παταχὸν ἄγω ἐπὶ μισθῷ ξένον Pher. 2, 266 (1). ὅσ' ἀγιάδ' ἀνδρώποις δεῦρ' ἤγαγε Herm. 2, 407 (1, 3). ἤγαγες καινόν * n κῆτυ Eur. 2, 442 (8). ὅ τι περ κεφάλαιον ἤγαγες Eur. 2, 458 (5). ἔχθρ' ἰχθῆς ποτηροῦς ἤγε μοι (f. σοι 5, 43) Plat. 2, 625 (3). καλῶ δὴ παταγῆς (nl. πάντ' ἄγεις) Aristophan. 2, 994 (24). κάγειν ἐκείθεν καπακῆν Aristophan. 2, 1029 (8). ἐπὶ πῦρ πῦρ ἄγων Aristophan. 2, 1134 (2). εἰς * (τὴν) πόλιν ἄξεις τήνδε τὴν ὀνώριδα; * Aristophan. 2, 1196 (84) = anon. 4, 630 (103). ἐπὶ * τὸ πορθημεῖον ἄγει Antiph. 3, 47 (2). τὸν τῶν ὡς ἄπαξ τις ζεύγος ἤγαγεν Antiph. 3, 117 (3). ἄγουσ' ἐπ' αὐτὰ τὰ σωματ' ἀρίστου πύλας Anaxand. 3, 176 (1, 17). τοῖς παισὶ-δὲο γὰρ ἄγον οἰκοθῆν Alexid. 3, 383 (2). τοῖς θεοῖς ἄγω προβάτιον Men. 4, 161 (1). ἀπεκέρυξεν αὐτὴν ἀγαγών (f. ἀπαγαγών) Men. 4, 301 (317). οὐ νῦν σ' ἄγω, πορευιόν ἐστι Diph. 4, 395 (2, 38). Νικοστράτην πν' ἤγαγον γρυπὴν Arched. 4, 435. δοὺς μισθὸν ἦκα δεῦρ' ἄγων (to coque) Philosteph. 4, 590. ὅταν ἄλοχον εἰς δόμους ἄγη πόσις anon. (?) 4, 690 (349). κρόακς πέντε στατήρας εἶχε (f. ἦγε) Eur. 2, 529 (7). μὴ κεραγγῆν ἄγειν Aristophan. 2, 1183 (30). θνητοῖς ἄγει τὴν τόλμαν εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐβουλίας Antiph. 3, 8 (1). κακῶς πρῶτων τὸ λυποῦν ἄγει εἰς παράστασιν Antiph. 3, 54. τὸ λυπεῖσθαι ἐπὶ τὸ ῥῆμ' ἄγει τοῦ-τόν λυπούμενον Philem. 4, 5. εἰς τὸ βαθὺ † δὲ πάλιν ἄγωμεν (f. δ' ἐπανάγωμεν) Xenarch. 3, 623. τὰ κρυπτά- † εἰς φάος ἄγει Philem. 4, 61 (97). ἄγει πρὸς φάος τὴν ἀλήθειαν monost. 11. πρὸς τὸ φάος ἄγει monost. 592. ἄγει πρὸς τὴν δίκην mon. 14. κείς λήθην ἄγει mon. 545. ἡ γλαῖσα πολλοῖς εἰς ὀλεθρον ἤγαγεν mon. 205. τὴν εὐτραπελίαν εἰς ἀπῆλκ' ἄγειν Posidipp. 4, 524 (2). ἡμᾶς ἤγαγ' εἰς τάξιν τινά Athenion. 4, 557 (v. 6). βέβαιον ἔξεις (f. ἄξεις) τὸν βίον Aristophan. (?) 2, 1181 (19). ἄλπιον ἄξεις τὸν βίον monost. 56 = ἄξεις ἄλπιος τὸν βίον 595. ἤσυχλασ' ἄγει Sosip. 4, 454 (v. 57). τσακίτην τοὺς θεοὺς ἄγειν σχολὴν Men. 4, 120 (5). τὰ Ἀλιεῖα μεγάλην σχολὴν ἄγει anon. (cf. 5, 52) 2, 746 (2). ὁ βίος:

- : αἶξ οὐρανια Cratin. 2, 160 (21). Antiph. 3, 73 (2, 4). οὐράνιον αἶγας λουταφόρον anon. 4, 667 (281). βουκολείσθαι αἶγας Eur. 2, 435 (25). ηκάδων αἶγων ἀπόρρον θρόμβον Antiph. 3, 27 (1, 8). αἶγων ἀγέλην παχαad. 3, 183 (1, 24). ἦντι' ἂν πωλώσιν αἶγων κρανία Alexid. 3, 423 (24). οἶός, κείρου, αἶγός Mnesimach. 3, 570 (v. 49).
 ωνεῖς: γραῦς κακολόγος ἐκ δυοῖν. Αἰξωνέων Men. 4, 144 (5).
 ωνεῖς: κλύδων Αἰξωνικός Nausicr. 4, 575 (2).
 ωνίς: Αἰξωνίδ' ἐρυθρόχρων - τρίγλην Cratin. 2, 141 (1).
 λίτας: ἀργῶν, αἰολίαν, συνόδοινα Plat. 2, 672 (1, 13). σπάρος, αἰολίας, κίττα Eriphr. 3, 330 (1, 5). σπάρος, αἰολίας, θρήττα Mnesim. 3, 570 (40).
 ὄλος: ποιμῆν αἰπόλος Cratin. 2, 182 (20). γράσει πρὸς τὸν αἰπάλον ηρ. 2, 428 (2, 8). βασιλεῖς ἐγένοντο χοῖ πρὶν ὄντες αἰπόλοι anon. 4, 14 (42).
 ολῶ: ἐπίσταμαι αἰπολεῖν, ἀκίπτειν, νεῖν Eur. 2, 430 (9').
 α: ζῆας αἶγας ἀεαάννουσ Pher. 2, 345 (17). ζῆας, αἶγας, ἀεμῶδαιιν Aristophan. 2, 1122 (15).
 εἰσις: τοῖνδε δυοῖν ἐνός αἶρεσις Plat. (?) 2, 667 (v. 9). τὸ μὲν δὲα τύχην τὸ δ' αἶρεσις Men. 4, 198 (2). ἢ τῶν ὁμοῶν αἶρεσις Men. 4, 324 (466). ἴρεσιν τίνα *ζηλοῖς; Nicolai 4, 579 (v. 30).
 εἰεσιτής: τὸν *αἶρετιστήν τῶν αὐτοῦ τρόπων Philom. 4, 50 (43).
 εἰτός: v. παλιναίρετος. αἶρετώτερος mon. 193. 477.
 ὀπινος: κόσχινον ἀρέπινον Aristophan. 2, 1145 (12).
 ὀ: cf. v. Ἥλιατα. de forma ἔλω sim. cf. 5, 4. 117. εὔθοντι δ' αἶρεῖ ρωκτός Cratin. 2, 23 (10). πάντας ἐλὼν ὑμᾶς κατατροῶξομαι Cratin. 2, 1 (5). ἦρει λέγων τοὺς ἠήτορας Eur. 2, 458 (6, 3). μὴ λαμβάνειν τὰς ἴλας τιμωρίας, ἐλείν δὲ πάντως Antiph. 3, 158 (73). τοῦτ' ἔσθ' ἐκάστην εἶζον ἢ Τροάαν ἐλείν Kubul. 3, 205 (v. 2). τῆς *πόλεος ἢς εἶλον τότε Kubul. 3, 263 (2). τούτη δ' ὀπόταν ἰχθύν τιν' ἔλωσ' Eriphr. 3, 322 (1, 1). ἀνέπαφα σώματ' *οὐδ' ἔλω (f. et οὐδὲ ληπτεῖα 5, 104) Men. 4, 180 (1). αἶρουμαι: αἶρούμενοι καθάρματα στρατηγῶσ Eur. 2, 496 (5, 8). οὐς οὐκ ἂν εἴλεσθ' οὐδ' ἂν οἰνόπτας Eur. 2, 510 (7). αἶρουσθης ἐπιστάτας ἀποδοκιμάζειν Archipp. 2, 720 (3). *ἔν' αἶγ' ἐκάστην τῆς) τέχνης εἰλόμεθα Aristophan. 2, 1005 (1, 3). τινὲς πωραστῶσ ἐλόπινοι Diodor. 3, 544 (v. 32). τῶν πολιτῶν προστατεῖν αἶρούμενον (pass.) en. 4, 250 (52). χορηγός αἶρεθεῖς Antiph. 3, 116 (1, 5). ἀκούσας τὸν ῥῆπον ὅν ἂν δοκῆ μοι βασιτάσας αἰρήσομαι Eur. 2, 549 (3). τριῶν καὶ ἂν ἐλέσθ' αὐτῆ τι ἀνάγκη Polyz. 2, 867 (1). ὀ τι βούλει δ' ἐλοῦ en. 4, 135 (2, 5) ὄτ' οὐ ταῦτ' ἀλλ' ἐκεῖν' ἠρούμεθα Men. 4, 244 (35). ἔσθαι ψεύδος Men. 4, 292 (270). ἰσότηα δ' αἶρου μονost. 672. τὸν ὄν ἅπαντα τοῦτο δρᾶν αἶρούμεθα Antiph. 3, 66. ἐλέσθαι τοῦτον. ἂν ἰν τὸν βλον ἢ τὴν Σελεύκου - ὑπεροχῆν Antiph. 3, 102. ὄστ' ἔγωγ' ἂν λόμην που - Men. 4, 219 (2). πένης ὄν καὶ γαμειν ἐλόμενος Meni 4, 51 (57). τελλότρια δειπνεῖν ἐλομένους Nicol. 4, 579 (v. 16).
 ω: ἄνω τὴν μασχάλην αἶρωμεν Cratin. 2, 198 (63). αἶρωσιν ὄσπιρ ἀκτυλον τὴν μηχανῆν Antiph. 3, 106 (v. 15). γέρειν τιν' φῶρατ' (1. ρας) ἀνεμος Antiph. 3, 110 (v. 5). τὸν οἶμον ἄρας εἰς ἔτερον πορευεῖν Philom. 4, 41 (19). τοῖγον ἄρας *στήσομαι (5, 99) Philom. (?) 4, 41 (11). αἶρ' ὄσθω Plat. 2, 630 (1, 4). αἶρω ποθεινῆν μᾶζαν Antiph. 3, 3 (1). μεγάλην ἄκατον ἦσ τις Antiph. 3, 2 (5). οὐδ' ἂν Ἀποκλέης αἶρωσ ὕρῶμασ *ἄρας ἐνώμα Theophil. 3, 827. [ἄρας ἐκάταφα Men. 4, 299 (308)]. δεινόν ποτ' ἦρεν - ἐν τῷ σπότῃ Archod. 4, 435. τὰς τραπέζας αἶρετε Men. 4, 147 (2). ἄμα τῇ τραπέζῃ καὶ τὸν οἶνον. ἄρασ' αἶγ' ἄμαῶν

- 4; 67 (1). οὐ δῶσω δὲ πᾶν Ἰδίου δίκην —; αποθ. 4, 666 (282). καὶ Ἰδιὴν δύο τρίτους νομίζομεν † Philem. 4, 67 (1). ἕμιτρος Ἰδίου Phryg. 2, 601 (1). κοινὸν τὸν ἔδην ἔσθον Men. 4, 233 (9). χουσσὸς ἀνόγει-καίδου (f. πᾶν Ἰδίου) πύλας monost. 533.
- ἀδηφάγειν: Herm. 2, 417 (16).
- ἀδηφάγος: ἀδηφάγοι (equi) Pher. 2, 351 (36). Aristophan. 2, 1204 (119). λύχνος ἀδηφάγοι Alcae. 2, 830 (2). ἀδηφάγον τὸ ζῶον (philosophum int.) Anaxirr. 4, 460 (v. 39).
- ἀδελάλεκτος: βλον ἀδελάλεκτον Phryg. 2, 587 (1).
- ἀδιάρθορος: (puella) Men. 4, 309 (357).
- ἀδίκημα: τὸ μὴ συνειδέναι — ἀδίκημα Antiph. 3, 149 (42b). τῶν ἀδικημάτων τὰς ἀτίας τιμωρίας Antiph. 3, 156 (73). ἀτίχημα καὶ δίκημι διεφροᾶν ἔχει Men. 4, 196 (2). νομίζον ἴδιον εἶναι τὸ — ἀδίκημα Men. 4, 237 (15). πολλοὺς τρέφειν εἴωθε τὰ δίκηματα monost. 445.
- ἀδικία: εὐ λέγουσιν ἀδικίας χάριν Philem. 4, 48 (40°).
- ἀδικομήχανος: ἀδικομηχάνη τέχνη Aristophan. 2, 1201 (104).
- ἀδικος: δίκαιος ἀδικος Archipp. 2, 728 (4). ἦν ἐν ἄνδρ' ἀδικον * δωίχης Aristophan. 2, 1129 (5). ἀδικός ἐστιν ἡ ἀκρατής — ὁ μὲν διὰ κέρδος ἀδικος· ὁ δὲ — Anaxand. 3, 197 (4). κρείσσις ἀδικος Men. 4, 164 (7). πείραν ἀδικου τύχης δίκαιος ελληγὼς τρόπος Men. 4, 264 (125). ἀδικος φέλοισιν — μὴ συμπλέκου monost. 54. πολλοῖσιν ἀδικοῖς ἡ τύχη κρείσται monost. 624. ἄδικον: οἰμοὶ τέλας, ὡς ἀδικον ὄταν — Antiph. 3, 154 (65). ὡς ἀδικον ὄταν — Men. 4, 177 (1). τοῦ δίκαιου τοῦ τ' ἀδικου παντὸς κριτῆς Men. 4, 250 (56). ὄταν — ἀδικος κρείσση συμπτώμασιν Men. 4, 252 (63). κέρδος ἀδικον ὄν monost. 6. ἀδικα μὴ πειρῶ ποιεῖν monost. 702.
- ἀδίκως: ἀδίκως κρίνειν Pher. 2, 293 (16, 3). ἀδίκως εὐτυχεῖ κακῶς τε πρίττει Men. 4, 135 (2, 7). ἀδίκως * τι κατ' ἐτέρου ζητῶν κακόν Men. 4, 268 (147). ὄρον φεύγε καὶ δικάως καὶ δίκως monost. 441.
- ἀδικοτρόπος: Cratet. 2, 249 (7).
- ἀδικοχρήματος: Cratet. 2, 249 (7).
- ἀδικῶ: ὡσπερ Βονύγης ἀδικούμενος Eur. 2, 474 (34). σφόδρ' ἡγαπᾶ κησ' ὡσπερ ἠδικημένος Straton. 4, 545 (v. 17). ὁ τι αἶν τύχη * (ὁ) μάγειρος ἀδικήσας Philyll. 2, 862 (2). μάγειρον ἀδικήσας Men. 4, 106 (4). εἰ τί σ' ἠδίκηκ' Aristophan. 2, 1056 (1). ὁ μηδὲν ἀδικῶν Antiph. 3, 148 (39) = Men. 4, 330 (494). τὸ μηδὲν ἀδικεῖν ἐκμαθεῖν Men. 4, 150 (4). τὸ μηδὲν ἀδ. καὶ φιλανθρώπους ποιεῖ Men. 4, 207 (2) = τ. μ. ἀδ. καὶ καλοῦς ἡμᾶς ποιεῖ Men. 4, 244 (34). τὸ μηδὲν ἀδ. πᾶσιν — πρέπει Men. 4, 293 (262). ὁ — γὰρ πρότερος (int. γήμας) οὐδὲν ἠδίκηκε Aristophant. 3, 359. * οὐτ' αἶν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεὶς Alexid. 3, 479 (1). αἰ τῶν πέλας οὐδὲν ἀδικούμεν οὐδὲν Alexid. 3, 484 (3). ἀδικεῖσθαι πλείστοι ἐπίσταται ἑγκρατῶς Men. 4, 96 (3). ἀδικεῖν καὶ παραβαίνειν τὸν νόμον Alexid. 3, 397 (1, 9). ἀδικεῖ τὸν Ἔρωτ' ἐμφανῶς Alexid. 3, 411. κειμένων ἰχθυῶν οὐδὲ ἐν γῆσας ἀδικήσειν Alexid. 3, 429 (1, 8). οἱ μὴ συγγνώμην ἔχουσ' ἀδικούμενοι, αἵται δ' ἀδικούσθαι καὶ προσεγγακίῳ ἐτι Alexid. 3, 450. συκοφάντης εὐθύς καλεῖται, κίον ἀδικούμενος τὴν Men. 4, 96, (2). ἀνήρ δίκαιός ἐστιν οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν, ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βούλεται Philem. 4, 37 (10) = monost. 638 sq. δίκαιως ἀδικεῖν οὐχ ἐπίσταται τρόπος monost. 136. ὁ ἠδίκηκός τιν — πενίαν κακοδαίμων ἐστ', ὅτι τοῦτ' ἠδίκηκεν, οὐ τυχὸν μεταλήθηται Men. 4, 96 (1). οὐ δεῖ ἀδικεῖν τοὺς ἰκέτας Men. 4, 102 (3). ξένον ἀδικησᾶς μηδέποτε monost. 397. εἰ τοὺς ἀδικηθέντας φευξόμεθα Men. 4, 150 (3). οἷαν ἀδικῶ γυναιχ' * Men. 4, 186 (4). ἀδικούσαν, ἀποκλείουσαν, αἰτι-

σαν πυκνέ Men. 4, 131 (1). εἴπερ τὸν ἀδικοῦντ' ἠμύνετο Ἰκαστος Men. 4, 237 (15). οὐδεὶς γὰρ ἀδικῶν τυγχάνει τιμωρίας Men. 4, 240 (51). ἀντιβλέπειν ἐκείνον οὐ δυνήσομαι * ἀδικῶν Men. 4, 251 (59). * ἐμὲ δ' ἀδικεῖται πλούσιος καὶ μὴ πένης Men. 4, 253 (68). σωτὸν ἀδικῶν Men. 4, 262 (116). ἐμαυτὸν ἀδικῶ κοῦκέτ' εἰμι * θεοσεβῆς Diph. 4, 422 (16). τί τηλικούτον ἀδικεῖς τοὺς θεούς; Baton. 4, 499 (1, 6). κἀπῆλος ἠδικημένος ὑπ' οἰνοποιάου Diph. 4, 376 (1). γαμεῖτω· καὶ γὰρ ἠδέσασέ με anon. 4, 620 (55).

ἄδμῆς: ὡς παρθένος, ὡς πῶλος ἀδμῆς Epicrat. 3, 369.

Ἄδμητος: Ἀδμήτου λόγον Aristophan. 2, 1127 (3).

ἄδολεσχῆς: * Σωκράτην, τὸν πτωχὸν ἀδολεσχῆν Eur. 2, 553 (10). ἡ Πρόδικος ἢ τῶν ἀδολεσχῶν εἰς γέ τις Aristophan. 2, 1149 (3, 2). οὐδ' ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδ' ἀδολεσχῆς Cephisod. 2, 895 (3).

ἄδολεσχίαι: ἰδαντιν' αὐτῷ θέμενος ἀδολεσχίαν Theognet. 4, 550.

ἄδόλεσχος: ἱατρός ἀδόλεσχος monast. 268.

ἄδολεσχῶν: ἀδολεσχῆν αὐτὸν ἐκδίδαξον Eur. 2, 553 (11). ἀδολεσχῶν κατὰ μόνας Alexid. 3, 468 (3).

ἄδολος: ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φύσιν Philem. 4, 37 (10).

ἄδοξία: ἔχειν * πατρίδ' ἀδοξίαν πενίαν τ' anon. 4, 619 (52).

ἄδοξος: ἦν ἄνθρωπος σοφός, ἀδοξότερος (al. — ταιος) Men. 4, 142 (1).

ἄδουλος: βίον ἄδουλον (legeb. ἄζυγον) Phryn. 2, 587 (1).

ἄδοφορίης: * οὗς ἤσμεν ὄντας ἀδοφορίας — Α. εἰσὶ γὰρ τινες ἄνδρες — ἀδοφοῦνται; Aristophan. 2, 1005 (1, 4, 6).

Ἄδραμντεῖον (μ. π.) Eur. 2, 576 (135).

ἄδρανῆς: αἱ πολὺαί — ἀδρανέες Plat. (?) 2, 697 (v, 8).

Adrastea et Nemesii diversae. Nicostr. 3, 291 (14). Men. 4, 316 (416).

Ἄδρακτος: ἀγνακτῶν Ἄδρακτος εὐθέως ἦξει Antiph. 3, 106 (v, 11).

ἄδράγαξος: ἀδράγαξον ἔψουσ' Pher. 2, 285 (10).

ἄδρός: ἀδρούς — μεγάλους τε γάγγρους Stratt. 2, 779 (1). κωβίαν πέμψαι με δεῖ· ἀδρός γάρ ἐστιν Antiph. 3, 13 (1, 21). ἰχθύς ἀδρούς Alexid. 3, 461 (1). ἰχθύς ἀδρός Dionys. 3, 552 (1, 9). διὰ τὴν ἐπικαρπίαν πῶν ἀδρῶν (ois et caprae) Antiph. 3, 9 (1). τῶν * ἀδρῶν τούτων τινα κένθηρον Alexid. 3, 433 (4). τοὺς κενθάρους ἐκείνους τοὺς ἀδρούς Kpigen. 3, 538 (1). μάνην κεραιμεῶν, ἀδρόν Nicon. 4, 578. χελιδονεῶν ἀδρός περικτήσιος Kpigen. 3, 537 (1). κοίλιαν ἀδρῶν ἔχει Alexid. 3, 423 (1, 18).

ἄδρῶν βελίσιαι Antiph. 3, 79 (2, 8). πειν ἀδρότερον Diphil. 4, 377 (1).

ἄδύνατος: ἀθυματώτατος λέγειν Eur. 2, 461 (8). ἔν τι — ἀδύνατον ἦν ἄρα εὐρεῖν Men. 4, 234 (11). ἀδύνατον ὡς ἐστὶν τι σῶμα τῆς τύχης Men. 4, 247 (43). ἀδύνατον τάληθδὲ λαθεῖν Men. 4, 326 (477). βούλωμαι (edere) κάκεινο καὶ τοῦτ', ἀλλ' ἀδύνατα βούλωμαι Lyncei 4, 433 (v, 12).

ἄδύοτος: * λεπιατά — ἀδύοιτος Apolloph. 2, 881 (2).

ἄδύς: * δωμός τις μάλιστα ἀδύς Epilyci 2, 857 (2).

ἄδω: cf. δέωμι. κακῶς ἄδοντος ἀκούειν Pher. 2, 262 (2). * (ἄδων) Στησιγόφου πρὸς τὴν λύραν Eur. 2, 552 (9). αὐλεῖ μοι μέλος σὺ δ' ἄδε * πρὸς Amira. 2, 710 (1). πῆνιν, ἔπειτ' ἄδειν κακῶς Aristophan. 2, 1038 (19, 2). Ἀργῶν δ' ἄδειν Anaxand. 3, 183 (1, 17). ὥσπερ τῶν χορῶν οὐ πάντες ἄδουσ' Men. 4, 117 (2). ἀλεκτρονῶν * ἄν ἄψ' (leg. ἄψ') ἐσπίρας ἄψη anon. 4, 612 (40). Κλειταγόρας ἄδειν Cratin. 2, 154 (10). ἦδεν Ἀδμήτου λόγον Aristophan. 2, 1127 (3). * σκόλιον ἦσαι Plat. 2, 638 (1, 11). ἄσον δὴ μοι σκόλιόν τι Aristophan. 2, 1030 (13). ἦδεν μέλος Ἰωνικόν τι Plat. 2, 638 (1, 14). οὐδεὶς ταῦτ' ἄσεται μέλος Theophil. 3, 629 (2). ἄδωμεν εἰς τὸν δεσπότην ἐγκώμιον Aristophan. 2, 1150 (9). πακῶν ἦθετο Antiph. 3, 5 (5). ἄδοντα λιπύρην Men. 4,

146 (4). *χορησμούς* **διδάσασ' ἄδειν* *Amipsias* 2, 704 (2). † *ἄγων* (l. ἄδω) ἰετραπέλων *μυρμηκίας* *Pher.* 2, 327 cf. 334 (1, 23). *πόλεν ἦδε τῆρ συναυλίαν ταύτην*; *Antiph.* 3, 24. ἡ πόλις ὄλη ἔδει τὸ κακόν *Men.* 4, 332 (506).

Ἀδώνια: *διδάσκειν εἰς Ἀδώνια* *Cratin.* 2, 27 (2). *Ἀδώνι (logeb. Ἰδωνίαν) ἄγουμεν *Pher.* 2, 358 (84). *πολυτελῶς Ἀδώνια ἄρουσ' ἑταῖρα* *Diphil.* 4, 395 (2, 39). *Samiae puellae γαλιόις sibi pronuntant Adoniis* *Diph.* 4, 399 (2).

† *Ἀδωνίαν* v. *Ἀδώνια*.

† *Ἀδώνιον* v. *Ἀδωνίς*.

Ἀδωνίς: † *Ἀδώνιον* (f. *Ἀδωνιν*) *Cratin.* 2, 188 (37). *Pher.* (7) 2, 347 (21). *Plat.* 2, 694 (59). *Aristophan.* (7) 2, 1204 (120). *τὸν Ἀδωνίον κλέρομ* *Pher.* 2, 358 (84). *ἐν τῷ λαχάνῳ τούτῳ τὸν Ἀδωνίον προῦθηκεν Κύπρῳ* *Eubul.* 3, 210. *Ἀδωνίος* (gen.) *Pher.* 2, 347 (21).

ἄει: ὁ χρόνος ὃν ἄει λανθάνειν ἀμηχανῶ *Antiph.* 3, 156 (72). *ἐπ' ἀρστέρ' ἄει τὴν ἄρκτον ἔχων* *Cratin.* 2, 94 (3). *πῆνοισ' — *ἐπονομάζουσ' ἄει Ἰσηι λαταγας* *Cratin.* 2, 179 (16, 3). *παῖζεν τοὺς καλοὺς φιλοῦσ' ἄει* *Cratot.* 2, 242 (2). **ἔυνεγιγνόμεν ἄει τοῖς ἄγαθοῖς γάροισσ* *Eup.* 2, 438 (6). *ἱματίῳ *τούτῳ οἶν μεταλαμβάνων ἄει θάτερον* *Eup.* 2, 484 (1, 6). *ὄστακὸν — ἄει τὸν θεράποντ' ἐπισθῆσεν* *Aristom.* 2, 732 (2). *σε τῆ νομηνίᾳ ἀγαλοῦμεν ἄει* *Theop.* 2, 810 (1). *χωρεῖ ἄκλῆτος ἄει δειπνήσων* *Aristophan.* 2, 1057 (5). *τῶν θαλαττίων ἄει — ἐν *ἔχουμ* *Antiph.* 3, 75 (2). *μισῶ γραμματικὸν *ἔκπομ' ἄει* *Eubul.* 3, 239. *τὸν οἶνον εὐδοκιμεῖν ἄει παρὰ ταῖς ἑταῖραις τὸν παλαιὸν* *Eubul.* 3, 263 (3). *ἔκαστος λαμβάνει τὴν πεπαταίτην ἄει* *Alexid.* 3, 398 (1). *τοὺς τὰ σὺ ἐκάστοτε πωλοῦντας οὐ κάτωθε τὰ σκληρὰ ἄει τιθέασιν* *Alexid.* 3, 437 (1). *ἄει παρ' ἔκαστον ἐνδελεγῶς τὸ ποτήριον* (bibere) *Diodor.* 3, 543. **ἔσπῃ ἐπὶ δέκα ἐνδελεγῶς ἔξεις ἄει* *Men.* 4, 224 (4). *εἰ τις ἐμπέσοι λόγος, τὸ τεχνίον ἄει — μοι κατεπίνετο* *Antidot.* 3, 528 (1). *ἄει στραγγαλίδα* *ἔσφῃγγε* *Pher.* 2, 265 (12). *ἄει ποδ' — ἐγκλιμαίζουσ'* *Pher.* 2, 351 (42). *ὡς δ' ἄει ποτε περὶ τοὺς κυάμους ἔσθ'* *Henioch.* 3, 562 (v. 9). *ἄει ποῖ εὐ μὲν ἀσπὸς εὐ δὲ θύλακος* *Alexid.* 3, 417 (1). *πρὸς τοῖσι βρωμοῖσι πανταχοῦ ἄει λοχῶντες* *Pher.* 2, 325 (2). *πάντες ἐμβάλλουσιν ἄει μέραρον* *Herm.* 2, 413 (2). *εὐχεῖ — πάντας εὐτυχεῖν ἄει* *Antiph.* 3, 45 (2, 4). *ἄει βοῦν τοῖς ἀκλήτοις προκατακόπτειν πανταχοῦ* *Antiph.* 3, 134 (5, 5). *μεθύοντες ἄει τὰς μάχας πάσας μάχονται* *Krhiipp.* 3, 322. *τοιγαροῦν φευγουσ'* *ἄει* *ibid.* *πάντα μὲν λήψει σχεδὸν ἄει — οὐκ ἄει δὲ τὴν *χῆρον ἔχεις ὁμοίαν* *Dionys.* 3, 548 (v. 22). *ἄει τὰ σεμνὰ πάντα κέκμηται φθόρον* *Dionys.* 3, 555 (v. 3). *εἰ πάντες βροθδοῦμεν ἀλλήλοις ἄει* *Men.* 4, 254 (74). *οὐ ταῦτὰ προσέγω πᾶσιν ἄει βρώματα* *Anaxipp.* 4, 460 (v. 26). *διαμένειν εἰωθ' ἄει τὸ χροῦμα ταῦτό* *Antiph.* 3, 152 (60). *διαιτελεῖν πρᾶτων — καὶ διευτοχεῖν ἄει* *Men.* 4, 227 (2). *τῆς διὰ βίου δ' ἔνδον καθεδουμένης ἄει* *Men.* 4, 226 (3). *δεῖ μ' ἄει καιρὸν πόρον *εὐρεῖν* *Antiph.* 3, 143 (24). *ἄει π καιρὸν κατ' ἐνιαυτὸν *θῆριον τίττει* *Anaxil.* 3, 362 (1). *ἡ δ' ἡμέρα ἄει τι καιρὸν φέροι* *Posidipp.* 4, 519. *ἐτήσιοι πρόσιτ' ἄει* *Cratin.* 2, 35 (6). *τὸ τοιοῦτον ἄει πὼς μέρος ἐπιπαλίσεται* *Alexid.* 3, 462 (1, 14). *εἰδέναι πολὺ δεῖ — ἄει πρότερον* *Dionys.* 3, 547 (v. 3). *ἄει τὸ λυπεῖσθαι μείζον γίγγεται* *Philem.* 4, 10 (1, 11). *κατὰ μικρὸν ἄει φύονται φρένες* *Philem.* 4, 35 (6). *μηδενὸς ἐραῖσαν, προσποιουμένην δ' ἄει* *Men.* 4, 131 (1). *δεῦρ' ἄει* (huc usque) *Phryn.* 2, 582 (2). *ἄει* (ᾗ) *Herm.* 2, 413 (2). *Theop.* 2, 810 (1). *Aristom.* 2, 732 (2). *Antiph.* 3, 156 (72). *Alexid.*

· ἀκαρίς.

· Σόφων Ἀκαριάν Ἀνακίρρ. 4, 459 (v. 1).

· ἀκαριος ἀπό ῥίζης κλάδος Men. 4, 274 (182). σκληρόν, ἀκαριον. 4, 672 (200*).

· ἀκαρικα προβώντες Cratin. 2, 88 (5).

· κατάβαλλε τάκατια καὶ κυλίαια ἄφρου Epicrat. 3, 872 (2).

· γιάλην· Τελέστης δ' ἄκατον ὠνόμαζε *νιν Theopomp. 2, 793 (2).

· Λίος σωτήρος ἄκατον Antiph. 3, 5 (5). ὡσπερ ἄκατος οὐδὲ πέθεται ἐν πηδαλιῶ Theophrasti 3, 628 (1).

· ζέλιος, αἰρας, *ἀκαίνουος Pher. 2, 345 (17).

· τιῶν· Aristophan. 2, 949 (18).

· Ἀκέστορα εἰκός λαβεῖν πληγὰς Cratin. 2, 68 (1). Ἀκέστορ· γμασίαν Eur. 2, 455 (1, 14). τὸν Μύσιον Ἀκέστορ· Theop. 2, de Acestore Metag. 2, 758 (2).

· ος ἀνὴρ Phryg. (?) 1, 159.

· ὡς ἀκλήτοι τῶν αἰγῶν (de Boeotia) Alexid. 3, 491 (1).

· γέροι τραγήματα ἀκίδας Κρητικὰς Mnesimach. 3, 577 (1). Ἐρωσ, ὄν ἀκίς Timoth. (?) 3, 589.

· αἰ· τὰ γύναια τὰλλ' ἠκκίετο Philippiid. 4, 468 (1).

· ος οὐδὲ εἰς ἀκτισμὸς οὐδὲ λήρος Philem. 4, 4 (1, 14).

· erm. 2, 383 (7).

· Antiph. 3, 6 (1).

· ἀκλήτος φοιτῆς ἐπὶ δεῖπνον Cratin. 2, 38 (3). χωρεῖ ἀκλήτος

ων Aristophan. 2, 1057 (5). δεῖπνεῖν ἀκλήτος μυῖα Antiph. 3, 7).

· ἐπὶ δεῖπνον ἐλθὼν Χαίρειων ἀκλήτος Alexid. 3, 480 (2).

· Χαίρειωντ' ἀκλήτον εἰσδεδυκέναι Apollod. Car. 4, 447. πέτον· ὡς ἐπὶ ταῦτ' ἀκλήτοι Antiph. 3, 134 (5, 3). βὸν τοῖς ἀκλήτοις

κόπτειν ib. (5, 7). Κόρυδος ἀκλήτος γενόμενος Timocl. 3, 596.

· καλῶ, ἀκλήτος ἤξει Apollod. Car. 4, 449.

· ος ἀκλωστοὶ στήμονες Plat. 2, 693 (53).

· τῆδε τοῦ κάλλους ἀκμῆ Cratin. 2, 125 (13). νεαλὴς αὐτὴν τὴν

Aristophan. 2, 1100 (10). ἔ δ' εἰς τ' ἐδωδὴν καὶ ὤμης ἀκμῆν 3, 205 (v. 6). ὅστις αὐτῆς *(τῆς) ἀκμῆς τῶν σωματῶν ἐρῆ Alexid.

· τὴν ἀκμῆν ἐκ παιδὸς πρὸς τί *κατατιθέμενος; Apollod. 4, 454

· ἀκμῆ οὐδὲν ἀνθους διαγέρει monost. 642. κρέα πυρὸς ἀκμαῖς

· να Epicrat. 3, 369. ἀν ὑστερέσῃ τῆς τεταγμένης ἀκμῆς Alexid. 1, 10). τὴν τῆς ἄλμης ἀκμῆν Arched. 4, 436 (1, 9).

· ἀκμων καὶ σφῦρα νεανία Cratin. 2, 69 (3). ὑπομένειν πληγὰς

Aristophan. 3, 357 (1, 6).

· aure Pher. 2, 347 (24). ἀπεσθίει μου τὴν ἀκοήν Herm. 2, 405

· γανίζει γῆρας ἀκοήν, ὄρασιν, κάλλος ad Men. 4, 362. κωγῆν

· εἰσθήσιν ἔχουσιν Antiph. 3, 112 (1, 5).

· α· ἀκολασίε (ἑ. ἀκολαστίε) τῶν γεγονότων διαγέρων Alexid. 3, 6).

· αἴνω· ἀκολασταίνει νοῦς μεираλίων Mnesim. 3, 569 (v. 19).

· τάματα· (an ἀκολαστάσματα?) Anaxand. 3, 201 (24).

· τα· v. ἀκολασία.

· ος· ὕβριστόν ἐστι χρῆμα πᾶκόλαστον Plat. 2, 648 (2) cf. 5, 46.

· τός ἐστι Alexid. 3, 412 (1). ἀκόλαστον ἔαχε γλῶσσαν Nicol. 4, 4).

· τὴν ἐνθεσιν δ' ἀκολον (vocatis) Stratt. 2, 781 (3, 7).

· θος· ὅτοισι παῖς ἀκόλουθός ἐστιν Eur. 2, 484 (1, 3). ἐξαιρέσεις

· λλα τᾶκόλουθ' Dionys. 3, 552 (1, 12).

ἀθέλδομαι: *διὰ τετραμένων ἀθέλδεται (f. -βεται) τύπων Dioclis 2, 839 (1).

*Ἀθελύνη: τὴν *Ἀθελύνην αὐλητρίδα Archipp. 2, 719 (2).

ἄθετος: Posidipp. 4, 527 (11).

Ἀθηνᾶ: ἢ τὴν Ἀθηνᾶν Nicostr. 3, 288 (2). Alexid. 3, 475. Philem. 4, 26 (v. 3). Men. 4, 209 (1). 231 (7). μὰ τὴν Ἀθηνᾶν Men. 4, 152 (1). πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς Men. 4, 110 (1). Baton. 4, 504 (1, 7). μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν Alexid. 3, 489 (2). Men. 4, 189 (1, 14). ὀμνύω σοι τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν Men. 4, 248 (46). μὰ τὴν Ἀθηνᾶν καὶ θεοῦ Alexid. 3, 496 (1, 14). Ἀλέας Ἀθηνᾶς Men. 4, 323 (462^a). γυμνήν ἐποίησε *(τὴν) Ἀθηνᾶν anon. 4, 607 (21^b).

Ἀθῆναι: εἰ μὴ τεθέσσαι τὰς Ἀθῆνας Lysipp. 2, 746 (1). ταῖς ἄλλαις πόλεσι — πλὴν *Ἀθηνῶν Aristophan. 2, 1171 (1, 12). Ἀγυπτον τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ' Ἀθηνῶν ib. (1, 15). ἐν Ἀθῆναις γλαυκῆς Antiph. 3, 96. μίρον ἐξ Ἀθηνῶν Antiph. 3, 139 (11, 5). πάνθ' ὁμοῦ ποιῆσεται ἐν ταῖς Ἀθῆναις Eubul. 3, 241. ἰσάδες, τὸ παράσημον τῶν Ἀθηνῶν Alexid. 3, 435 (2). κλεινὰς Ἀθῆνας ἐπετραῖν Eubul. 3, 208 (2). κομψόν γε τοῦτ' ἐστὶν ἐν ταῖς Ἀθῆναις δεξιῶς δ' εὐρημένον Alexid. 3, 386 (v. 2). ἐν ταῖς Ἀθῆναις ταῖς καλαῖς Alexid. 3, 485 (4). ἔλλειπονται τῶν Ἀθηνῶν anon. 4, 636 (125). νεωστὶ τὸ σπέρμα τοῦτ' ἀφγυμένον εἰς τὰς Ἀθῆνας ἐστὶ Antiph. 3, 33 (1, 5). Eriphi 3, 556 (1, 5). εἰς Ἀθῆνας ἐνθάδε ἀμκόμησεν Antiph. 3, 91 (1). Κηφισόδορον — τίν' ἐν Ἀθῆναις γενέσθαι Dionys. 3, 553 (2). ἐνταῦθ' ἐν Ἀθῆναις, ἐν Πάτραις, ἐν Σικελίᾳ Philem. 4, 31 (2). οὐξ Ἀθηνῶν Χαριάδης Euphron. 4, 486 (v. 7). μετὰ Θέρωνα τὸν ἐξ Ἀθηνῶν Philosteph. 4, 589.

Ἀθηναία: Ἀθηναίαις καὶ ταῖς ξυμμάχοις Pher. 2, 267 (4). γυναῖα' Ἀθηναίαν Canth. 2, 836 (1). τὰς Ἰππονίκας τάσδε καὶ — καὶ — τὰς Ἀθηναίας λέγω Philem. 4, 20 (2). Ἀθηναία ξένη (de Themistoclis fūa) Diph. 4, 378.

Ἀθηναῖος: ἄρχων εἰμὶ Ἀθηναῖος Cratin. 2, 195 (53). ἦν ἀρέσχη ταῖς Ἀθηναῖος Eur. (F) 2, 577 (v. 20). ἄνδρες τῆς Ἀθηναίων χθονός Eriphi. 3, 832 (v. 13). τοὺς Χαιρεφίλου νειεῖς Ἀθηναῖος (fecerunt) Alexid. 3, 413. de lege quadam Atheniensium. Alexid. 3, 527 (81). πότινι Ἀθηναίων *πόλις anon. 4, 616 (49). μάλα συχνοὺς ἐδειπνίσειεν Ἀθηναίων Heraclid. 3, 565. πίνειν Ἀθηναῖος ἅπαντας — ἐξίεναι Apollod. Car. 4, 442 (v. 19). τί δ' ἐστὶ Ἀθηναῖοσι — ἀνώμοτον; Eur. 2, 517 (25). ὁ Διονύσιος παρ

Ἀθηναίων μακαρίζεται Polyzel. 2, 871 (1). μή μοι Ἀθηναῖος ἀνεῖ Aristophan. 2, 1066 (4). τοὶ δ' Ἀθηναῖοι λέγειν καὶ μικρὰ γαγλήμν Eubul. 3, 208 (1). γελᾶσθαι μάλιστα Ἀθηναίων πολὺ Alexid. 3, 469 (2).

Ἀθῆνησιν: Ἀθ. κατακεχημένον *ἦδη 'στὶ Amphid. 3, 306 (1, 4). τοὶ ἰχθυοπόλαις εἶναι πονηροὺς τοὺς Ἀθῆνησιν μόνους Diph. 4, 407 (1).

ἄθικτος: de virgine Ararot. 3, 275 (2).

ἄθλητής: ἑαυτοὺς *δέρειν παρέχοντες ἀθληταῖσιν Timocl. 3, 610.

ἄθλιος: τὸν Πυθαγορικῶν ἄθλιος Antiph. 3, 87. παραδοθέντι: ἄθλιοι τοῖς ἰχθυοπόλαις (pisces) Antiph. 3, 87 (infr. v. 4). εἰ δὲ δίδωσιν ἡμῖν ὁ τόπος ἄθλι' ἄθλιοις Antiph. 3, 133 (1, 5). πῶς οὐχὶ πάντων ἐστὶν ἄθλιώτατος; Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 2). ἐγὼ μὲν αὐτοὺς ἄθλιος εἶναι λέγω Philetaer. 3, 297 (1). ἐν τοῖς ἀπόροις βλέποντας ἄθλιώτατους (an βλέποντας ἐν ἀλασκάτοις; 5, 91) Alexid. 3, 490 (2). πολλοὶ: ἐποίησεν ἄθλιος Men. 4, 75 (5). ἄργος — τοῦ πορρέτορος παλὴ — ἀθλιώτερος Men. 4, 119 (2). ἀνθρώπων τίν' ἀθλιώτερον *έώρας:

- Men. 4, 170 (6). * οὐδὲν οἶσθαι ἄθλιε Men. 4, 174 (1). οὐ θύα βούν, ἄθλια Straton. 4, 545 (v. 20). σιτόκουρον, ἄθλιον Men. 4, 196 (1). γέρον ἄθλιος λέμενος Men. 4, 215 (13). προὔπινεν αὐτοῖς ἄθλιους (ἄθλιως?) * ἀπολλύων Men. 4, 220 (2). ἐφώντος ἄθλιώτερον οὐδὲν γέροντος ib. (3). πῶς οὗτος οὐκ ἐστὶ ἄθλιος; ibid. ἀνυμέναιος, ἄθλιος, ἀνυμφος Men. 4, 262 (8). τῶν μονομαχοῦντων ἄθλιώτερος Posidipp. 4, 520. ἄθλιον καὶ ταλαίπωρον βίον Men. 4, 193 (5). ἄθλιον: μικρῶ ἄθλων νομισματι Antiph. 3, 20 (1). μαλακῶς καθεύδειν ἄθλιον δεδοικότα Antiph. 3, 102. ἀγορὰν ἰδεῖν εὐοῖον ἢ ἀπορῆ τις ἄθλιώτατον Timocl. 3, 597. πολὺ γ' ἐστὶ πάντων ζῆδον ἄθλιώτατον ἄνθρωπος Philem. 4, 33 (4). οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἄθλιώτερον πατρός Men. 4, 261 (110). κενῆς δόξης οὐδὲν ἄθλιώτερον monast. 299.
- ἄθλιως: νυκτερεύσας ἄθλιως Timocl. 3, 603 (4). ζῆν ἄθλιως Philem. 4, 63 (109) = monast. 296.
- ἄθλοθετία: Aristophan. 2, 1204 (122).
- ἄθροίζω: * ῥαχίαν ἠθροισμένην Posidipp. 4, 523 (1, 11). ὄχλος ἠθροῖσεν. Athenion. 4, 558 (v. 37).
- ἄθρός: ἐσιώτας ἄθρους Aristophan. 4, 1194 (79).
- ἄθρός: καταπιεῖν ἄθρους τεμαχίτας Eubul. 3, 207. * κινεῖ ἄθρός (vulg. ἄθρός) οὗτος (i. e. ὄχλος) Posidipp. 4, 523 (1, 7).
- ἄθυμος: ἄθυμότερον ἐαυτὸν ἐπιθυμῶ ποιεῖν Men. 4, 193 (5).
- ἄθυμῶ: μηδεὶς πράττειν κακῶς λίαν ἄθυμῶσιν Men. 4, 156 (1). οὐδέποτε ἄθυμῶν τὸν κακῶς πράττοντα δεῖ Apollod. 4, 453 (1).
- ἄθυρμα: νεοχμὸν τι ἄθυρμα Cratin. 2, 101 (16). ἀνδρόγυνον ἄθυρμα anon. 4, 663 (250).
- ἄθυρμάτια: v. 5, 40.
- ἄθύρωτος: ἀθύρωτον στόμα Phryn. (?) 2, 606 (15).
- ἄθῳος: * (ἄθῳος) ἤλθεις Amipa. 2, 706 (1). ἄθῳος ἀπέρχεται Archipp. 2, 726 (1). οὐδὲ εἰς - ἄθῳος διέφυγεν Men. 4, 108 (4).
- αἱ: * καὶ τὴ λῆς Cratet. 2, 249 (5).
- † αἱ αἱ: cf. Plat. 2, 618 (2).
- Αἶας: Αἶαντος πόλιν Cratin. 2, 149 (4).
- Αἰγαῖος: πέλαγος οὐ Λιβυκόν, οὐδ' Αἰγαῖον Men. 4, 88 (1). Αἰγαῖον ἀλμυρὸν βάθος Men. 4, 174 (1).
- αἰγείρος: αἰγείρου θεά, παρ' αἰγείρου θεά, ἀπ' αἰγείρου θεά Cratin. 2, 169 (38). Ἄνδροκλέα τὸν ἀπ' αἰγείρου anon. 4, 631 (108).
- αἰγερός: * κἄν αἰγέρων ἐφυσεν εὐγενέστεραι anon. 4, 621 (61).
- Αἰγεύς: τὸν Ἐρεχθεά μοι καὶ τὸν Αἰγέα κάλει Aristophan. 2, 1042 (27).
- αἰγιαῖζω: σὺ δ' αἰγιαῖεις * Eup. 2, 430 (9^b).
- αἰγίδιον: ὡσπερ τῶν αἰγίδιων ὄζειν Pher. 2, 264 (7). τῶν δ' * αἰγιδίων & μὴ τυρὸν ποιεῖ Antiph. 3, 9 (1). Αἰγίδιον, σὺ δὲ τόνδε φορήσεις στέφανον Eubul. 3, 252 (3).
- αἰγίδαλλος: ἔοικεν αἰγίδαλλος διακωλύειν Alcasi 2, 626 (2).
- Αἰγινα: δδ' ἀπ' Αἰγίνης * νήσου χωρεῖ Telecl. 2, 373 (5).
- Αἰγινάιος: μάται Αἰγινάϊαι Cratin. 2, 108 (2). τὰργύριον ἐπράξαι Αἰγινάϊον Diphil. 4, 407 (1, 12).
- Αἰγιον: Αἰγίου αὐλητρίδες Antiph. 3, 198 (11).
- αἰγίπυρος: Eup. 2, 434.
- αἰγίς: αἰγίς αἰγίς ἔρχεται Pher. 2, 314 (9) cf. 5, 28.
- αἰγλή: Cratin. 2, 229 (164).
- Αἰγλή: Herm. 1, 96 (1).
- αἰγυπτιάζω: αἰγυπτιάζειν Cratin. 2, 186 (32^a). χροῖον ἤλιος † αἰγυπτιάσει (L. αἰγυπτιώσει) anon. 4, 628 (95^b).

Αἰγύπτιος: τὸ μῦθον *Αἰγύπτιον* Plat. 2, 638 (1, 7). μῦθον *Αἰγυπτιῶν* Antiph. 3, 56. μῦθον - οὐλερ ἀπέδοτο πολυτελοῦς *Αἰγυπτιῶν* Anaxand. 3, 190 (2). μῦθον *Αἰγυπτιῶν* Krihrr. 3, 327 (1). *Αἰγυπτίω* ψεύθει Kubul. 3, 253 (6). *Αἰγύπτιος* τῶν ἰχθύων κάπηλος, "Ἐρμῆος" Archipp. 2, 718 (1). *Λεινίας Αἰγύπτιος* Stratt. 2, 775 (1). τὰλλα δεινούς τοῦ *Αἰγυπτίου* εἶναι Antiph. 3, 50. [ἰχθυέμων *Αἰγύπτιος* Kubul. 3, 254 vs. 12.] *Αἰγύπτιος* θολμάτιον ἠροδάλωσέ μου Philem. 4, 18 (2).

αἰγυπτίω: v. *αἰγυπτιάω*.

Αἰγυπτιώδης: Cratin. min. 3, 375 (2).

Αἰγυπτιος: Lynceus Aegypti filius Aristophan. 2, 1049 (3). * *κινδυνεύει* ἐκ τῆν *Αἰγυπτιον* Pher. 2, 257 (5). *Αἰγυπτιον* τὴν πόλιν πεποιθεῖ Aristophan. 2, 1171 (1, 15). τὰξ *Αἰγυπτιου* χρυσία Cratin. 2, 68 (8). ἰδ' *Αἰγυπτιου* τὰ κραιμασιῶ ἱστία Herm. 2, 407 (1, 12). μῦθον *κραιμασιῶ* *Αἰγυπτιος* ποιῶ Dexicrat. 4, 571.

αἰδοῦμαι: ὀνομάζειν *αἰδοῦμαι* θεῶν Kubul. 3, 296.

αἰδρωτός: *αἰδρωτος* κακόν Cratin. 2, 135 (3).

αἰδώς: κακὴ αἰδώς ἐνθα * *τὴν αἰδώς* κρατεῖ Diph. 4, 425 (29).

αἰεῖ: ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας αἰεῖ κατατίθου monost. 154.

αἰέλουρος: τὸν αἰέλουρον κακόν ἔχοντ' Anaxand. 3, 181 (v. 12). αἰέλουρου βωμός Timocl. 3, 590.

αἰετός: * *αἰετός* ἐν νεφέλῃσι Aristophan. 2, 1044 (31).

αἰζηός: κραιμασιῶ ἐπ' αἰζηοῖσι Cratin. (?) 2, 72.

† αἰθῆ: † τῆς αἰθῆς πέπλους v. 2, 69 (4).

αἰθῆρ: * *ἵπποκαμπος* ἐν αἰθῆρι Men. 4, 281 (211).

αἰθῆς: * *τοὺς αἰθῆς* πέπλους Cratin. 2, 70 (4). cf. 5, 17.

Αἰθίοψ: κἂν *Αἰθίοψ* ἢ - ἔστιν εὐγενῆς Men. 4, 229 (4).

αἰθρα: κασιόπουν αἰθρῶν δι' αἰθρας Antiph. 3, 27 (1, 14). *αἰθρῶν* ἰσθμὸς πρὸς αἰθρῶν Anaxil. 3, 348 (1, 30). αἰθρῶν κούφως πρὸς αἰθρῶν Alexid. 3, 452 (1, 17).

αἰθρία: ἕξ αἰθρίας (ῖ) ἀστράφω Cratin. 2, 46 (4).

αἰθριος: * *αἰθρία* στέφη Cratin. 2, 34 (5)

αἰθρων: δηχθεῖς αἰθρωνι Κλέωνι Herm. 2, 395 (1, 7). *αἰθρων* ἀνήρ Alexid. 3, 988 (2).

αἰκῶς: Plat. 2, 694 (60).

αἶμα: θᾶπτον ἂν τῶν αἵματος (f. γὰρ θαίματος) μεταβολή Eur. 2, 551 (7). τὴν γυρόν ἐστιν αἶμα καὶ ψυχὴ βροτοῖς Timocl. 3, 612 (2). τὸ αἶμα λέλασας τοῦμόν Aristophan. 2, 1150 (15). αἶμα, κύστιν Kubul. 3, 250 (3). τὸ δειπνον ἄλλ' οὐδ' αἶμ' ἔχει Diph. 4, 404 (2, 8).

αἶμασιολογῶ: αἶμασιολογεῖν ἠπίστατο Theopomp. 2, 819 (11).

αἶματιτις: χορδὴν τιν' αἶματιτιν Sophili 3, 582.

αἶματιῶ: ἡματώσθαι Eriphi 3, 558 (5).

† αἶμην Eur. 2, 483 (7).

αἰμορρογχιῶ: τὸ πρόσωπον * *αἰμορρογχιῶν* (legeb. - χίαν) ποιήσω Herm. 2, 414 (3).

αἰμυλοπλόκος: Cratin. 2, 169 (89).

αἰμυλόφρων: Cratin. 2, 159 (39).

αἰμωδιῶ: ἡμωδία Timocl. 3, 598 (vs. 7).

αἰνιγμα: χάρεις (? f. παῖεις) μ' αἰνιγμασιν Alexid. 3, 493 (1, 6).

αἰνιγμός: λαλοῦσ' - ἐν αἰνιγμοῖς τισὶν Anaxil. 3, 348 (1, 23).

αἰνώ: τὸν αὐτὸν αἰνεῖν καὶ ψέγειν monost. 506.

αἶνω, αἰνώ: τὰς κριθῆς αἰνεῖν, ἀλέσαι Pher. 2, 345 (18). * *αἰνεῖν* μολγόν Aristophan. 2, 988 (9). μή μοι *Ἀθηναίους* αἰνεῖτ' (αἰ. αἰνεῖν) Aristophan. 2, 1066 (4).

ἰξ: αἶξ οὐρανόα Cratin. 2, 160 (21). Antiph. 3, 73 (2, 4). οὐρανόιον αἶγα πλουταφόρον anon. 4, 667 (281). βουκολισθῆαι αἶγας Eur. 2, 435 (25). μηχανῶν αἶγων ἀπέρρουν θρόμβον Antiph. 3, 27 (1; 8). αἶγων ἀγέλην Amaxand. 3, 183 (1, 24). ἡνίκα ἂν πωλώσιν αἶγων κρανία Alexid. 3, 423 (1, 24). οἶός, κάπρου, αἶγός Mnesimach. 3, 570 (v. 49).

ἰξωνεῖς: γραιῦς κακολόγος ἐκ δυοῖν. Αἰξωνέων Men. 4, 144 (5).

ἰξωνεός: κλύδων Αἰξωνεός Nausier. 4, 575 (2).

ἰξωνίς: Αἰξωνίδ' ἐρυθρόχρων - τρέγλην Cratin. 2, 141 (1).

ἰολλίαι: ὄρφων, αἰολλίαν, συντόδογτα Plat. 2, 672 (1, 13). σπάρτος, αἰολλίαι, θράττα Ephipp. 3, 330 (1, 5). σπάρτος, αἰολλίαι, θράττα Mnesim. 3, 570 (v. 40).

ἰπόλος: ποιμὴν αἰπόλος Cratin. 2, 182 (20). γράσειε πρὸς τὸν αἰπόλον Eur. 2, 426 (2, 8). βασιλεῖς ἐγένοντο χοῖ πρὶν ὄντες αἰπόλοι anon. 4, 614 (42).

ἰπολά: ἐπίσταμι αἰπολεῖν, ακάπτειν, γαῖν Eur. 2, 430 (9*).

ἰρα: ζῆλος αἶρας ἀκεάννους Phoc. 2, 345 (17). ζῆας, αἶρας, σεμίδελιν Aristophan. 2, 1122 (15).

ἰρασις: τοῖδ' οὖδ' αἶρας ἐνός αἶρασις Plat. (?) 2, 607 (v. 9). τὸ μὲν διὰ τύχην - τὸ δ' αἶρασις Men. 4, 198 (2). ἡ τῶν ὁμοίων αἶρασις Men. 4, 324 (406). αἶρασις τίνα *ζήλοισ; Nicolai 4, 579 (v. 20).

ἰρατιστής: τὸν *αἶρατιστὴν τῶν αὐτοῦ τρόπων Philem. 4, 50 (43).

ἰρατός: v. παλιναίρατος. αἶρατώτερος mon. 193. 477.

ἰρόπιος: κόσκιον αἶρόπιον Aristophan. 2, 1145 (12).

ἰρῶ: cf. v. Ἡλιαία. de forma ἐλῶ aim. cf. 5, 4. 117. εὐθοντι δ' αἶραῖ πρωκτός Cratin. 2, 23 (10). πάντας ἐλὼν ὑμᾶς κατατρώξομαι Cratin. 2, 95 (5). ἦρει λέγων τοὺς ῥήτορας Eur. 2, 458 (6, 3). μὴ λαμβάνειν τὰς αἶρας τιμωρίας, ἐλεῖν δὲ πάντως Antiph. 3, 156 (73). τοῦτ' ἐστ' ἐκάστη μείζων ἢ Τροίαν ἐλεῖν Kubul. 3, 205 (v. 2). τῆς *πόλεος ἢ ἐλὼν τότε Kubul. 3, 263 (2). τούτῃ δ' ὀπόταν ἰχθύν τιν' ἐλώσ' Ephipp. 3, 322 (1, 2). ἀνέπαφα σώματ' οὐδ' ἐλεῖ (f. et οὐδὲ ληπνέα 5, 104) Men. 4, 160 (8).

αἶρω ὑμαί: αἶρούμενοι καθάρματα στρατηγούς Eur. 2, 496 (15, 8). οὐς οὐκ ἂν ἐλάσθ' οὐδ' ἂν οἰνόπτας Eur. 2, 510 (7). αἶρου- μένους ἐπίστατας ἀποδοκιμάζειν Archipp. 2, 720 (3). *ἐν' αἶρ' ἐλάσθης * (της) τέχνης εἰλόμεθα Aristophan. 2, 1005 (1, 3). τινὲς παραλαίτους ἐλό- μενοι Diodor. 3, 544 (v. 32). τῶν πολιτῶν προστατεῖν αἶρούμενον (pass.) Men. 4, 250 (52). χορηγός αἶραθεῖς Antiph. 3, 116 (1, 5). ἀκούσας τὸν τρόπον ὃν ἂν δοκῇ μοι βαστάσας αἶρήσομαι Eur. 2, 549 (8). τριῶν κα- πῶν ἢν ἐλάσθ' αὐτῇ τι ἀνάγκη Polyz. 2, 867 (1). ὃ τε βούλει δ' ἐλοῦ Men. 4, 135 (2, 5) ὅτ' οὐ ταῦτ' ἀλλ' ἐκεῖν' ἠρούμεθα Men. 4, 244 (85). ἐλάσθαι ψεύδος Men. 4, 292 (270). ἰσότητα δ' αἶρου monast. 672. τὸν βίον ἅπαντα τοῦτο θραῖν αἶρούμεθα Antiph. 3, 68. ἐλάσθαι τοῦτον; ἂν ζῆν τὸν βίον ἢ τὴν Σελεύκου - ὑπεροχὴν Antiph. 3, 102. ὥστ' ἐγώγ' ἂν εἰλόμην που - Men. 4, 219 (2). πένης ὢν καὶ γαμειν ἐλόμενος Men. 4, 251 (57). τὰλλότρια δειπνεῖν ἐλομένους Nicol. 4, 579 (v. 16).

ἰρω: ἄνω τὴν μασχάλην αἶρωμεν Cratin. 2, 196 (63). αἶρωσιν ὥσπερ δάκτυλον τὴν μηχανὴν Antiph. 3, 106 (v. 15). γέροντι τιν' τάρρατ' (l. ἄρας) ἄνεμος Antiph. 3, 110 (v. 5). τὸν οἶκον ἄρας εἰς ἕτερον πορεύε- ται Philem. 4, 41 (19). τοῖχον ἄρας *στήσομαι (5, 99) Philem. (?) 4, 41 (21). αἶρ' ὕδαρ Plat. 2, 630 (1, 4). αἶρω ποσειδηνὴν μῆζαν Antiph. 3, 3 (1). μεγάλην ἄκατον ἢρα τις Antiph. 3, 3 (5). οὐδ' ἂν αὐτοζῆας ἢρας εὐρύδματος *ἄρας ἐνώμα Theophil. 3, 637. [ἄρας ἐκαταῖα Men. 4, 300 (306)]. δαῖνόν ποτ' ἦρεν - ἐν τῷ σκότῳ Arched. 4, 435. τὰς τραπέζας αἶρατε Men. 4, 147 (2). ἄμα τῇ τραπέζῃ καὶ τὸν οἶνον ἄρας' αἶρ' ἤρω

- Diph. 4, 412 (2). ἀλείφομαι: ἀλείφεσθαι τὸ σώμα μοι πρὸς μίρον Cephisod. 2, 888 (1). κοσμεῖτ', ἀλείφει' Antiph. 3, 81. ἡλείπει τοιοῦτ' ἄνθρωπος ἄνθρωπος Antiph. 3, 117 (2, 8). μύρονος Ἀλε; ἀλλοιοῖσι συμ ἀλείφεται Anaxand. 3, 192 (3). ἑλίου Καρικῶ ἀλείφεται. Orphel. 3, 381 (3). ἡλείφω μὲν ὄνομα μύρονος Alexid. 3, 410 (1).
- ἀλεκτος: τί δ' ἐπαθεῖς; ἔ. ἄγρυπτα κάλεξί' Pher. 2, 346 (20).
- ἀλεκτρονόμιον, γάττιον, περδίκιον Eriphipp. 3, 334 (1, 8).
- ἀλεκτροπομπητήριον: Phryn. 2, 584 (4).
- Ἀλεκτρονίων: Antiph. 3, 160 (96). Ἀλεκτρονία τὸν τοῦ Φιλίππου καί κομην Heraclid. 3, 565.
- ἀλεκτρονίων: Ἀθήνα - δεῖ σ' ὅπως εὐσχημόνος ἀλεκτρονόμος μηδὲν δάσκει Cratin. 2, 82 (2). πολλὰ τῶν ἀλεκτρονίων ὑπάρχειμι εἰπόντων ἐπὶ Plat. (7 5, 5) 2, 619 (1). Aristophan. 2, 1016 (5). ἀλεκτρονία τίττονται ἐπὶ πάγκαλα Theop. 2, 795 (3). φόν τέτοκεν ὡς ἀλεκτρονίων Aristophan. 2, 1016 (4). κοκκύζειν τὸν ἀλεκτρονίον' Cratin. 2, 156 (31). κοκκύζειν τὸν ἀλεκτρονόμος (?) Diph. 4, 407 cf. ἐξέπεμπε με τὸ φαρμακὸν κοκκύζειν ἀλεκτρονίων Diph. 4, 421 (12) cl. 5, 112. ἀλεκτρονίων τις ἐκέρσεται μέγα Men. 4, 116 (5). ἀλεκτρονίων ἄν ἄν' (1. ἐγ.) ἐσπέραις ἄσπασον. 4, 612 (40). ἀλεκτρονίων τὴν κύλικα καταβέβληκεν Aristophan. 2, 958 (1). τὰς ἀλεκτρονίων σοφεί Plat. 2, 619 (2). τὸν ἀλεκτρονίον δ' ὀρατίζον (vocatis) Stratt. 2, 781 (3, 4). αἱ δ' ἀλεκτρονόμος ἄσπασον καὶ τὰ - τέθνηκε Stratt. 2, 784 (2). ὀχειομένους τοὺς κάπρους καὶ τὰς ἀλεκτρονόμος φεωροῦσ' Anaxand. 3, 192 (2). ἀλεκτρονίων γυνναῖος ἐν ἑτέρῳ τραγῷ ἐστίν Men. 4, 125 (2, 12). τὴν ἀλεκτρονίον μοι δοῦς Men. 4, 328 (457). ἀλεκτρονόμος, τῆρας, κίττης Mnesim. 3, 570 (v. 48).
- ἀλεκτωρ: ὁ Περσικὸς ὄλοφος (an. ὀλόφ.) ἀλεκτωρ Cratin. 2, 160 (1). κοκκύζων ἀλεκτωρ Plat. 2, 697 (20).
- Ἀλέξανδρος: παρ' Ἀλεξάνδρου ἐκ Θεσσαλίας Eriphipp. 3, 322. Ἀλεξάνδρου πλέον τοῦ βασιλέως πέπωκας Men. 4, 152 (1).
- Ἀλεξανδρώδης: ὡς Ἀλεξανδρώδες ἦδη τοῖτο Men. 4, 246 (39).
- ἀλεξιφάρμακος: Ἐφέσια λέγων ἀλεξιφάρμακα Men. 4, 181 (2).
- ἀλετώ: τοὺς ἀλετώτας ὄνομα Alexid. 3, 387 (1). ἀλετών (scr. ἀλετών) ὄνομα Alexid. 3, 477 (4).
- ἄλευρον: τρεῖς χοίνικας ἢ δὴ ἄλευρον Phryn. 2, 593 (4). πλὴν ἀλεύρων καὶ ῥόας Aristophan. 2, 902 (10). ἐμόλυν' ἀλεύρων τοιοῦτ' ἐνὶ Σοῦα 3, 566 (1, 24).
- † ἀλήθει Pher. 2, 285 (9).
- ἀλήθεια: κάλλος τοιοῦτον, οἷον ἢ ἀλήθει' ἔχει Philem. 4, 22. τὸ ψεύδος ἰσχυρὸν τῆς ἀληθείας ἔχει ἐνίοτε μέγιστον Men. 4, 255 (78). Ἐλεγχος ὁ ψεύδος ἀληθεία τε καὶ παρηγορία θεός Men. 4, 307 (351). cl. 4, 876. τραπέζης οὐκ ἀληθείας φλοῖι ὑποσάτ. 708. ἀγει πρὸς γῶς τὴν ἀληθειαν monost. 11. χρόνῳ σκοπεῖσθαι τῆς ἀληθείας περὶ Men. 4, 272 (170). ἐάν τις τὴν ἀληθειαν σκοπιῇ Men. 4, 260 (105). ἀλόγιτος τῆς ἀληθείας κριτής Men. 4, 92 (4). ἄσπασον τὴν ἀληθειαν γράσσει Timocl. 3, 600. ἀνικλάσει διπλάσια τῆς ἀληθείας κακὰ Philem. 4, 57 (71). ἀλήθειαι: εἰ ταῖς ἀληθείαισιν ἀσθησιν εἶχον Philem. 4, 48 (40). εἰ τὰς ἀληθείας τίς σοι λέγοι Men. 4, 94 (3). τοὺς λέγειν ὀνοῦντας τὰς ἀληθείας ἀεὶ Men. 4, 266 (138).
- ἀληθής: ἄρ' ἦν ἀληθής ὁ λόγος Cratin. 5, 16 (13). νυνὲ δὲ τοῦτ' ἔγνω δὲ ἀληθὲς ἦν Antiph. 3, 67 (1, 8). ἐπεὶ τὰσ' ἔστ' ἀληθῆ Cratet. 2, 235 (1). τὸ πεπειθεῖσθαι ἀληθὲς ἐστίν (?) Antiph. 3, 156 (73). οὐκ ἔστ' ἀληθὲς παρὰ λογισασθ' (?) Philem. 4, 12. εἰ μὲν τι κακὸν ἀληθὲς εἶχες ὅτ' εἶν ἀληθὲς γάρμακον - σ' εἶδα Men. 4, 100 (1). ἔγ. ἐστ' ἀληθὲς γάρμακον

- ανον. 4, 676 (305). *αισχιστα* περιών * (άν) φέροις Men. 4, 291 (264). διακέχραι' *αισχιστα* Pher. 2, 327 (1, 20).
- Αισχύλος:** *Αισχύλου* φρόνημ' έχων Telecl. 2, 366 (1). ἐν τοῖσι συνθεῖ-
πνοις ἑπαινῶν *Αισχύλου* Aristophan. 2, 1009 (10). de Aeschylō id. 2, 1202
(110). τῶν *Αισχύλου* πολὺ μᾶλλον (scr. μείζον 5, 86) εἶναι. - ἰχθύσι
ὄπτην Amphil. 3, 346.
- Αἰσχύνη:** *αἰσχύνη* τὸ κατεπιέν Pher. 2, 261 (1). κέρδος *αἰσχύνης* ἄμει-
νον Calliae 2, 735. τοῦ πατρὸς κρατεῖν *αἰσχύνην* φέροι Antiph. (γ) 3,
152 (58c). ὁ διαυλὸς ἐστὶν *αἰσχύνην* έχων Anaxand. 3, 197 (5). τὴν *αι-*
σχύνην πᾶσαν ἀπολωλέκασι Apollod. 4, 454 (1, 6).
- Αἰσχύνομαι:** *ταῖσχύνομαι* (v. 5, 15) τὸ δράμα *Μεγαρικόν* ποιεῖν Kephant.
2, 12. ἀλλ' *αἰσχύνομαι* λέγειν Philem. 4, 45 (32). *αἰσχύνομαι* πλουτοῦντι
δωρεῖσθαι φέλω Men. 4, 267 (142). οὐκ *αἰσχυνοῦμαι* πλύνων Aristophan.
2, 1030 (11). οὐκ ὄρεῖς ὀρχοῦμενον ταῖς χερσὶ-; οὐδ' *αἰσχύνεται* Antiph.
3, 59. *αἰσχύνεται* πελιτῶν ὄν (int. ἠπάτιον) Alexid. 3, 429 (1, 17). *αι-*
σχυνόμενον ἦπαρ * καπρίσκου Crobyli 4, 567 (2). *αἰσχυνόμενος* *αἰσχιστα*
πενταν * (άν) φέροις Men. 4, 291 (264). τὸ γ' οἰναριον ἦν ὄξυ- ὄον
ἦσχύνομένη Apollod. Car. 4, 448. *αἰσχυνόμενος* περιπλέκει τὴν συμφωρᾶν
ανον. 4, 661 (240). ἀλλήλους *αἰσχυνόμενοι* Pher. 2, 261 (1, 6). *αἰσχύνο-*
μαι τὸν Κορυδὸν Alexid. 3, 404 (2). ὅστις φοβεῖται τὸν πατέρα *αἰσχύν-*
εται Timocl. 3, 612 (1). ἰδὼν ἦσχύνετο τὸν πατέρα μίση' έχοντα Men.
4, 176 (1). *αἰσχύνομαι* τὸν πατέρα μόνον Men. 4, 251 (59). ὅστις αὐτὸν
οὐκ *αἰσχύνεται* || πῶς τὸν γε μηδὲν εἰδὸτ' *αἰσχυνθήσεται*; Philem. 4, 53
(51d) = Diphil. 4, 421 (15). *αἰσχύνεται* οὐδέν (int. πόρην) Men. 4, 245
(36). τὴν γυναῖκα δέ *αἰσχύνομαι* Aristophan. 2, 1175 (1).
- Αἰσώπος:** *ψυχὴν* ἐπαρήκειν ὡσπερ *Αἰσώπου* ποτὲ Plat. 2, 640 (3).
- Αἰτία:** πλείστον *αἰτίαν* πλατεῖω Aristophan. 2, 1190 (1). πολλῶν τοῖς
πᾶσιν *αἰτία* κακῶν λύση Philem. 4, 43 (27b). οὐ παντὸς ἀγαθοῦ τὴν
πρόνοιαν *αἰτίαν* κρήνων Men. 4, 214 (6). προσάπτει τῇ τύχῃ τὴν *αἰτίαν*
Men. 4, 239 (20). ἡ γλῶσσα πολλῶν ἐστὶν *αἰτία* κακῶν monost. 220.
προλέτεια πολλοὶς *αἰτία* κακῶν monost. 706. * *πάν* τις *αἰτία* γένηται
τὸν πολίτην κατέπειν ανον. 4, 616 (49). τὴν *αἰτίαν* έχουσ' ἀπὸ τῶν
ἡδυσμάτων Pher. 2, 336 (4). * *αἰτίαν* ἔχει πονηρὸς εἶναι Phryn. 2, 600
(6). *αἰτίαν* ἔχειν ἐκείνον ἄλλως Alexid. 3, 393 (1). τὸ γῆρας πᾶσαν
αἰτίαν φέροι monost. 209. πνθοῦ διὰ τίν' *αἰτίαν* Men. 4, 321 (455).
λέγω τὰς *αἰτίας* καὶ ἀποβαίνον Damox. 4, 531 (v. 47).
- Αἰτιος:** ἔξεστι γάρ μοι. Σωκράτης γάρ *αἰτιος* Calliae 2, 739 (2). ὃς ἂν
φέρῃ ἀγρωμόνως αὐδ' (i. e. γῆρας), οὗτός ἐστιν *αἰτιος* Anaxand. 3, 196
(2, 3). ὢν μὴ *αἰτιος* τρόπος Men. 4, 127 (4). *αἰσχημοσύνης* γίνετ' ἐνίοις
αἰτιος (int. πλούτος) Men. 4, 163 (1). *αἰτιώτατος* Men. 4, 321 (454).
- Αἰτιῶμαι:** ὅταν αὐτὰς *αἰτιώμεθ'* ἐκπιεῖν Pher. 2, 324 (1, 8). ταῦτόν *αι-*
τιῶ (i. αὐτὸς σεαυτὸν *αἰτιῶ*) Nicoch. 2, 846 (3). ἢ *σεαυτὴν αἰτιῶ* Eubul.
3, 210. * *μηκέτ' αἰτιῶ* θεόν Men. 4, 126 (1).
- Αἰτινη:** μέγα * *πάνυ* τὴν *Αἰτινην* ὄρος εἶναι Plat. 2, 624 (2). *Αἰτινη* ἄν-
θρωπος ανον. 4, 663 (255).
- Αἰτώ:** cf. Ἰσθημ. οὐκ ἰδωκ' *αἰτοῦντι* Σοφοκλέει χορὸν Cratin. 2, 27 (2).
οὐδὲ πρᾶσιν * *αἰτοῦσιν* Eur. 2, 519 (33). δῶρ' * *αἰτῶν* Aristophan. 2, 961
(26). ἦتون *αἰτῶμαι* Aristophan. 2, 1040 (23). ἦتون τὰς γυναῖκας ἀρ-
γυρίδιον Aristophan. 2, 1164 (4). *δημουργοὶ* μέλιτος *αἰτοῦσαι* σχίμας
Antiph. 3, 132 (2). ἦτησε κύλικα Alexid. 3, 417 (1). τὴν μέζον' ἦτον
Sophili 3, 591. *μηδ'* ἦν *αἰτῶ* παραθῆς μοι (pissem) Pher. 2, 311 (2).
εἰσω δραμῶν *αἰτησον*. Theop. 2, 818 (5). ἂν σ' *ἐπαινῶ* μᾶλλον, *αἰτή-*
σεις * *μέ* τι Alexid. 3, 434 (1, 15). *δειπνον αἰτήσεις* με σύ Alexid. 3, 465

(3). τὴν ἀπόδειξιν - αἰῶ σ' ἐγώ Dionys. 3, 551 (1, 4). αἰῶ δ' ὕψεται πῶτον, εἰ' εὐπράξϊαν Philem. 4, 56 (68). ὁ γῆρας αἰῶν παρὰ θεῶν Philem. 4, 60 (57). μὴ δεδός ἀτεῖν δοκῶ Men. 4, 267 (142). οὐχὶ τὴν αὐτὴν (ἔχει) δύνουσι αἰῶν καὶ λαβῶν Men. 4, 325 (471). ἤτησεν εἰς οὐρανόθεν τρωτόβολον Thugened. 4, 593 (1). ἀδικούσαν, ἀποκλειύσαν, αἰτούσαν πυκνά Men. 4, 131 (1). ἐδίδουν ὁπόσον ἀτήσειέ με Diph. 4, 300 (2). τὸ μισθόσιον ἂν ἀπειτῆς ἥ πάλιν ἤτησας - Diph. 4, 395 (2, 36). μισθὸν διδόντας ὅσον ἂν ἀτήσης Eurhron. 4, 493 (v. 6). θεὸς μισθὸν ὄν (μ') ἤτησας Philostroph. 4, 569. οὐ πῆρ αἰῶν οὐδὲ λοιπὰ αἰτούμενος Men. 4, 110 (9) = 210 (5). παιδίον ἤτησαι ἢ κέρρηκεν Men. 4, 205 (1). αἰτεῖσθαι τιν' ἡμῶν ἕκαστον εἰς Καλχηδόνα Eur. (7) 2, 577 (v. 12). αἰτούμεθ' αὐτοὺς τὰ καλὰ ἀνέγειν Aristophan. 2, 1148 (1, 14). μηδέποτε τὴν ἀλυτταν αἰτοῦ παρὰ θεῶν Men. 4, 238 (19). ποῖον πᾶνδ' ὅσα αἰτεῖται παρ' ἡμῶν Alexid. 3, 415 (2). οὐδὲν ἐδίδου - ἢ τι δ' αἰτούσῃ, ἐφη - Phoenicid. 4, 511 (v. 19). αἰτεῖσθαι (pass.) ἅμα τι προσδοκᾷ Men. 4, 71 (2).

αἰχμάλωτος: αἰχμάλωτον γενέσθαι Men. 4, 320 (450).

αἰχμητής: ἀμφιπέγαλλος, αἰχμητής Kubul. 3, 254 (1, 11).

Αἰχμίας: μετὰ Καλλία - καὶ μετ' Αἰχμίας anon. 4, 685 (830).

αἰώ: Μανθῆς οὐδὲν λατῶνον αἰεῖ Herm. 2, 398 (2, 7).

αἰῶν: αἰῶνα πάντα συνδιατρέφειν Cratin. 2, 15 (1). ἀγόμειον αἰῶν τρέφει Diocl. 2, 841 (1, 5). ἐν ὄσῃ αεστρέγεται, προσέχεται - αἰῶν γήνηται Men. 4, 231 (7). μακρὸς αἰῶν συμφορῆς πολλὰς ἔχει monos. 351.

αἰωροῦμαι: ὥσπερ κυλιστὸς στέφανος αἰωρούμενος Alexid. 3, 478.

Ἀκαδημία: v. Ἀκαδημία.

Ἀκαδημία: αὐτὴν ὄρειν τὴν Ἀκαδημίαν (an Ἀκαδημίαν) δοκῶ Antiph. 3, 17. εὐστοχος νεανίας, τῶν ἐξ Ἀκαδημίας τις Eurhron. 3, 332 (v. 2). ἀγγλὴν μαρακίαν ἐν γυμνασίῳ Ἀκαδημίας (7) Kpicrat. 3, 370 (1, 11). Αἰκειον, Ἀκαδημίαν, Ὀιδείου πύλας Alexid. (7) 3, 394. τοῦτ' ἔστι Ἀκαδημία, τοῦτο Δενοχρίτης; Alexid. 3, 421 (1).

Ἀκάδημος: ἐν θρόμοισιν Ἀκιδήμου (al. Ἐκιδήμου) θεοῦ Eur. 2, 437 (3).

ἀκάθαρτος: ἀκάθαρτε Baton. 4, 502 (v. 2).

ἄκαιρος: γέλως ἄκαιρος monos. 68.

ἄκακος: εἰς ἄκακον ἀνθρώπου τρόπον Anaxil. 3, 353 (1).

ἀκαλαρρεΐτης: ἀκαλαρρεΐται βαθυρρόον Ὀικενοῖο Diph. 4, 416 (3).

ἀκαλήρη: ἀκαλήρης ἐστειγανώσθαι Pher. 2, 262 (2). ἀκαλήρη Eur. 2, 446 (20). τὰς κραταιὰς ἀκαλήρης Aristophan. 2, 1169 (4). ἀκαλήρης (καὶ) λεπάδας παρέθηκε μοι Philhrid. 4, 468.

ἀκαλύπτος: ἐν ἀκαλύπτῳ καὶ ταλαιπώρῳ βίῳ Men. 4, 192 (4).

ἀκάματος: χεῖρα - χαλκῆν, ἀκάματον Cratin. min. 3, 377. γνάθον ἀκάματον Nicolai 4, 560 (v. 29).

ἄκανθα: οὐ γὰρ ἄκανθα Aristophan. 2, 1057 (5). 1144 (11). τὸν Στραπῆς γόγγρον πεγυτέρας ἔχοντ' ἀκάνθας Antiph. 3, 13 (1, 13). [πάπαν ἀπ' ἀκάνθης Kubul. 3, 255 (v. 19)]. ὑπ' ἀκάνθης μὴδὲ ἐν παθεῖν Alexid. 3, 404 (3) = 429 (1, 11). περικόφῃς τὰς ἀκάνθας τὰς κύκλω (int. σαίρον) Alexid. 3, 443.

Ἀκάνθιος: ποδαπὸς αὐ; - H. Ἀκάνθιος Amphid. 3, 317 (1).

ἄκανθαλλίδας Kubul. 3, 298 (14).

ἀκαρῆς: ἀκαρῆς περὶ λιπιδίωσι Alexid. 3, 449 (5) cli. 4, 600 not. ἀκαρῆς παροπλόωλας Men. 4, 284 (226). κατέπεσον ἀκαρῆς anon. 4, 600 (3) τοῦ μὲν ἀκαρῆ (f. ἀκαρ) 5, 97 παντελοῖς κατέχευε Xenarch. 3, 621 (1, 15) οὐδ' ὅσον ἀκαρῆ τῆς τέχνης ἐπισταμῖα anon. 4, 600 (3).

ἀκαρί: v. ἀκαρίς.

Ἀκαρινόν: Σόφων Ἀκαρινόν Anaxipp. 4, 459 (v. 1).

ἀκαρπος: ἀκαρπος ἀπὸ ῥίζης κλάδος Men. 4, 274 (152). σκληρόν, ἀκαρ-
πον ἀνον. 4, 672 (260^a).

ἀκασκα: ἀκασκα προβάωντες Cratin. 2, 88 (5).

ἀκάτιον: κατέβαλλε τάκατια καὶ κυλίαια αἵρου Epicrat. 3, 372 (2).

ἄκατος: φιάλην Τελέστῃς δ' ἄκατον ὀνόμαζε νῖν Theopomp. 2, 793 (2).

μεγάλην λῖθος σωτήρος ἄκατον Antiph. 3, 5 (5). ὥσπερ ἄκατος οὐδὲ
μικρὸν πείθεται ἐνὶ πηδαλίῳ Theophrasti 3, 628 (1).

ἄκείαννος: ζείας, αἵρας, ἄκείαννος Pher. 2, 345 (17).

ἄπερματιῶν: Aristophan. 2, 949 (13).

Ἀπέστορα: Ἀπέστορα εἰκὸς λαβεῖν πληγὰς Cratin. 2, 68 (1). Ἀπέστορ -
τὸν σιγριατῶν Eur. 2, 455 (1, 14). τὸν Μῦσιον Ἀπέστορ Theop. 3,
815 (1). de Acestore Metag. 2, 758 (2).

ἀκίβδηλος ἀνὴρ Phryn. (?) 1, 159.

ἀκίνητος: ὡς ἀκίνητοι τῖνὲν εἶναι (de Boeotia) Alexid. 3, 491 (1).

ἀκίς: ἐπιγύρει τραγῆματα ἀκίδας Κρητικὰς Mnesimach. 3, 577 (1). Ἐρως,
ἡ φρενῶν ἀκίς Timoth. (?) 3, 589.

ἀκκίζομαι: τὰ γύναια τᾶλλ' ἠκκίζετο Philippiid. 4, 468 (1).

ἀκκισμός: οὐδὲ εἰς ἀκκισμός οὐδὲ λῆρος Philem. 4, 4 (1, 14).

Ἀκκῶ: Herm. 2, 383 (7).

ἄκκλητα: Antiph. 3, 6 (1).

ἄκκλητος: ἄκκλητος φοιτῆς ἐπὶ δεῖπνον Cratin. 2, 38 (3). χωρεῖ ἄκκλητος
δειπνήσων Aristophan. 2, 1057 (5). δεῖπνεῖν ἄκκλητος μῦθα Antiph. 3,
111 (v. 7). ἐπὶ δεῖπνον ἐλθὼν Χαιρευῶν ἄκκλητος Alexid. 3, 480 (2).
καιρὸν - Χαιρευῶντ' ἄκκλητον εἰσδεδουκέναι Apollod. Car. 4, 447. πέτον-
ται δεξιῶς ἐπὶ ταῦτ' ἄκκλητοι Antiph. 3, 134 (5, 3). βουὴ τοῖς ἀκλήτοις
προκατακόπειν ib. (5, 7). Κόρυδος ἄκκλητος γενόμενος Timocl. 3, 566.
καὶ μὴ καλῶ, ἄκκλητος ἦξει Apollod. Car. 4, 449.

ἄκλωστος: ἄκλωστοι στήμονες Plat. 2, 693 (53).

ἄκμη: ἐν τῇδε τοῦ κάλλους ἀκμῇ Cratin. 2, 125 (13). νεαλῆς αὐτὴν τὴν
ἀκμὴν Aristophan. 2, 1100 (10). ἢ δ' εἰς τ' ἐδωδὴν καὶ ῥωμῆς ἀκμὴν
Eubul. 3, 205 (v. 6). ὅστις αὐτῆς (τῆς) ἀκμῆς τῶν σωμάτων ἐρεῖ Alexid.
3, 411. τὴν ἀκμὴν ἐκ παιδὸς πρὸς τί' κατατιθέμενος; Apollod. 4, 454
(1, 3). ἀκμῇ οὐδὲν ἄνθος διαμέρει monost. 642. χρεῖα πυρὸς ἀκμαῖς
ἠνθισμένα Epicrat. 3, 369. ἂν ὑστερίξῃ τῆς τεταγμένης ἀκμῆς Alexid.
3, 452 (1, 10). τὴν τῆς ἄλμης ἀκμὴν Arched. 4, 436 (1, 9).

ἄκμων: ἄκμων καὶ σφῦρα νεανία Cratin. 2, 69 (3). ὑπομένειν πληγὰς
ἀκμων Aristophan. 3, 357 (1, 6).

ἄκοή: de aure Pher. 2, 347 (24). ἀπεσθίει μου τὴν ἀκοήν Herm. 2, 405
(7). ἀγανίζει γῆρας ἀκοήν, δρασιν, κάλλος ad Men. 4, 362. κωφὴν
ἀποῆς ἀσθῆσιν ἔχουσιν Antiph. 3, 112 (1, 5).

ἀκολασία: ἀκολασίᾳ (f. ἀκολαστίᾳ) τῶν γεγονότων διαμέρων Alexid. 3,
400 (1, 6).

ἀκολασταίνω: ἀκολασταίνει νοῦς μερακίων Mnesim. 3, 569 (v. 19).

ἀκολαστάματα: (an ἀκολαστάσματα?) Anaxand. 3, 201 (24).

ἀκολαστία: v. ἀκολασία.

ἀκόλαστος: ὑβριστὸν ἐστὶ χρῆμα ἀκόλαστον Plat. 2, 648 (2) cf. 5, 46.
ἀκόλαστος ἐστὶ Alexid. 3, 412 (1). ἀκόλαστον ἔσχε γλώσσαν Nicol. 4,
579 (v. 4).

ἄκολος: τὴν ἔνθεσιν δ' ἄκολον (vocatis) Stratt. 2, 781 (3, 7).

ἀκόλουθος: ὅτιοι παις ἀκόλουθός ἐστιν Eur. 2, 484 (1, 3). ἔξαιρέσεις
καὶ τᾶλλα ἀκόλουθ' Dionys. 3, 552 (1, 12).

ἀκολουθῶ: ἔπειτα ἀκολουθεῖ Cratin. 2, 117 (3). ταῖσι τὰ δένδρα - ἀκολουθοῦσιν μοι Eur. 2, 475 (37). νῆσις καθάπερ κειστρεὺς ἀκολουθῆσι: ἔμοι Amips. 2, 701 (1). εἰ παιδαρλοῖς ἀκολουθεῖν δεῖ Aristophan. 2, 1002 (19). ὄπισθεν ἀκολουθεῖ κόλαξ τῷ Anaxand. 3, 177 (2, 7). μόνῃν δευράπαιαν κατόπιν ἀκολουθεῖν Philem. 4, 45 (31). ἀναπέπεικεν ἀκολουθεῖν ἄμα Theopomp. 2, 815 (1). ἀκολουθεῖν μετὰ σοφιστῶν Antiph. 3, 64 (1, 2). λυπομένην ὅταν τις ἀκολουθῶν λέγῃ χαῖρ' Philem. 4, 5. ἔδου σὺ σπλάγγν' ἀκολουθῶν Men. 4, 153 (3). ὁ δὲ μ' ἠκολούθησεν μέχρι τοῦ πρὸς τὴν θύραν Men. 4, 243 (32). ἀκολουθεῖ τοῖς νόμοις: monast. 394.

ἄκομψος: ἄκομψον καὶ γαῦλον Phryn. (?) 1, 160.

ἄκομη: ἀκόμη σκληρᾶ παραδηγομένης Herm. 2, 395 (1, 5).

ἄκομητιον: τῶν πλατυλόγων ἀκομητῶν Aristophan. 2, 1144 (7, 8). cf. v. Alexid. 3, 442 (3). τῶν ἀκομητῶν συνδουῖντες τρία Antiph. 3, 57 (2).

ἄκομῶ: πλεῖστας ἀκομῶν μαχαίρας Aristophan. 2, 1179 (11). τὰ εἶρη δειπνοῦμεν ἠχομημένα Mnesim. 4, 577 (1).

ἄκοος (l. ἀκοός): Plat. 2, 694 (61).

ἄκοπος ἀνὴρ Amips. 2, 713 (14).

ἄκορεστος: † ἀκορεστοὺς ἐπιφέρειν ὀργαίς Cratin. 2, 156 (12).

ἄκοσμος: † θέμας οὐδὲν ἄκοσμον Aristophan. 2, 1094 (7).

ἀκούμαι: ἰμάτιον ἀκούμεθα Men. 4, 287 (242).

ἀκούσιος: ἀκούσιψ (an ἀκουσίως?) δέγραψ περιπεσιῶν Nicol. 4, 579 (v. 4).

ἀκουσμα: ἀκουσματ' εἰς τρυφήν παιδεύεσθ' Men. 4, 150 (6). λέγω ἀκουσμα κἀκρόαμα Diph. 4, 428 (43). οὐκ ἴστ' ἀκουσμ' ἤδιον ἤ - Men. 4, 262 (115).

ἀκουστής: Men. 4, 314 (403).

ἀκούω: ἀκούετε λέγ' Susar. 2, 3 (1). ἀκουε, σίγα, πρόσεχε τὸν πῶν Cratin. 2, 169 (40). ἀκουε τὴν ἐπιστολήν Cratin. 2, 231 (172). αἰ ἀκούσαθ' ὡς ἔσμην - κομφοί Eur. 2, 484 (1, 2). ἀκουε τὸν Πείσανδρον: ὡς ἀπόλλυται Eur. 2, 501 (6). ἀκουε δὴ σκεῦῃ Eur. 2, 495 (20). κατὰ τῆς ἀκουσον ἄν λέγω σοι Eur. 2, 516 (23). ἀκουετ' - τὰ μὰ καὶ ἐν-εῖτε ῥήματ' Eur. 2, 546 (1, 1). ἐπίδειξον αὐτὴν (artem) A. ἀκουε δὲ Plat. 2, 672 (1, 5). τὰλλα δὲ ἤδη τὰδ' εὐτελέσται ἔσθ'. ἀκουε δὲ Plat. 2, 674 (2, 11) cf. 5, 48. ἀκουσον θυμοῦ δόξα καὶ κρίνον αἰτή Aristophan. 2, 1143 (5). ἀκουσον ἦν τί σοι μέλλω λέγειν Timocl. 2, 562. ἀκουσον ἀγαθὲ Sosip. 4, 483 (v. 24). μὴ πάντ' ἀκουε Dionys. 2, 546 (v. 27). ἢ μὴ προσήκει μὴτ' ἀκουε μὴδ' ὄρα monast. 39. ἀκουε πάντων, ἐκλέγου δ' - mon. 564. Μύλλος πῖντ' ἀκούων Cratin. 2, 70 (5). τὴν διάθεσιν ὧδης ἀκούειν Eur. 2, 546 (3). ἐγὼ δ' ἀκούσας τὸν τόπον ὃν ἂν δοκῇ μοι αἰρήσομαι id. 549 (ib.). δρᾶμ' ἀκούσαι Antiph. 3, 86 (3). ὁ δὲ Γησσιππος ἔστιν ἀκούειν Eur. 2, 461 (3, 2). ἀκούεις ὡς στήνεις; anon. 4, 645 (328). *τὸ δεῖν' (vel ὁ δεῖν') ἀκούεις; † Myrtal. 2, 418 (1). Eur. 2, 521 (2, 1). οὐκ ἀκήκοας; Aristophan. 2, 968 (9). μωρὸς ἦν. ἀκήκοας; Philem. 4, 13 (1). ἠκούσαι ἐπ' αὐτοῦ ὧσφ Νιζία ἐλλημένον; Eur. 2, 501 (5, 5). ἤδη πότ' ἠκούσας βλον ἀλληλέμενον; Amphid. 3, 303 (1). ἀκήκοας ἤδη ποῖποτε τὸ θυμάμα τούτου; Amphid. 3, 311. οὐκ ἐδήδοκα *(κἀνδαιλον) οὐδ' ἀκήχο' οὐδέ ποτε Alexid. 3, 462 (1, 3). ἀκήκοα τὰ τῶν μαγεύων πάντα κακὰ Posidipp. 4, 513. τὸ γ' ἄγῶν ἀκήκοας Posidipp. 4, 517. ἔλεγεν ἄλλα ῥήματα & οὐδὲ κ' ἠκουσεν ἂν Straton. 4, 546 (v. 41). οὐτ' ἀκήκοα οὐδ' ἔορακα τοιαύτην χάριν Damox. 4, 536 (v. 9). οὐκ ἴστ' ἀκούειν οὐδὲν αὐτὸν οὐδ' ὄραν Philem. 4, 54 (58). τοῖς δ' οὐδὲ παροῦσιν ἀκούειν ἔξεισιν Antiph. 3, 112 (1, 4). πληρόν κάθηται ὁ δῆμος οὐδὲν οὐτ' ἀκούων οὐδ'

ὄρῶν ib. (1, 12). πλησίον ἐστὼς ἀναγιγνώσκοντος οὐκ ἀκούσεται ib. (1, 21). ὡσεὶ προσέχων οὐδὲν οὐδ' ἀκηκῶς Amphid. 3, 313 (1, 9). μᾶλλον θέλειν ἀποκαρτερεῖν ἢ ταῦτ' ἀκούων καρτερεῖν anon. (v. 5, 52) 2, 746 (2, 11). ἀλλ' ἠκούσαμεν καὶ τοῦτο οἴκοι πόδ' ὡς - Eubul. 3, 235 (3). ὅπως ἀκούων πολλὰ μῆδ' ἐν μάθῳ Philem. 4, 55 (62). ὁ προκισταγιγνώσκων πρὶν ἀκούσαι συμφῶς Men. 4, 258 (90). τί δὴ ποτ' ἀκούσω; Men. 4, 83 (8). ἀκούσας ἤκειν Men. 4, 305 (388). ὡς ἀκήκῳ Philem. 4, 22. ἐτι ταῦτα προσετίθην ἀκηκῶς Philem. 4, 25 (2). κακῶς ἄθροτος ἀκούειν Pher. 2, 262 (2). ἀκούειν *προβατίων βληγομένων τρυγῶς τε φωνῆν Aristophan. 2, 1108 (1, 5). ἤκουσα λόγων αἰγίων Epirat. 3, 370 (1, 12). ἤκουσα τούτων αὐτός Philem. 4, 34 (6). ἐκ τοῦ λέγειν τε καὶ ἐτέρων ἀκούειν ib. ἀκούειν τῶν γεραιτέρων mon. 384. πάντων ἀκούων διότι - Criton. 4, 538 (v. 5). τοιαῦτ' ἀκούσαι δεῖ τὸν διωγνοῦντά τι Amphid. 3, 313 (1, 13). κακῶς ἀκούσομαι Antiph. 3, 123 (2). τὸ καλῶς ἀκούειν ταχὺ ποιεῖ πᾶσιν (?) κακῶς Men. 4, 255 (79). κακῶς ἀκούων δοτις οὐκ ὀργίζεται Men. 4, 273 (177). καλῶς ἀκούειν μᾶλλον ἢ πλοῦτεῖν monost. 265. ἐὰν δὲ "στυλόν", ἀσμένως ἠκούσαμεν Alexid. 3, 448 (2).

ερα: ἰχθύων γένη περὶ τὴν ἄκραν παλίζοντα Hecatoch. 3, 561. τὴν ἄκραν κάμπτοντας ἡμᾶς Men. 4, 76 (9).

εραϊφνής: κόρους *ἀκραφνεῖς μυρρῖνης *Lysipp. 2, 748 (8). ἀκραφνεῖς ἴδωρ Aristophan. 2, 856 (10).

ερασία: διὰ τινα ἀκρασίαν - οἰδοῦσιν Men. 4, 102 (4).

ερατεύεσθαι: Men. 4, 320 (449).

ερατής: ἀκρατής γάμων (al. γάμου) Phryg. (?) 1, 160. ἄδικος ἐστὶν ἢ ἀκρατής ἄγαν· ὁ μὲν διὰ κέρδος ἄδικος· ὁ δὲ τούτου ὄχρα ἀκρατής Anaxand. 3, 197 (4).

ερατίζουαι: ἀκρατιοῦμαι μικρόν Aristom. 2, 734 (1). οἴκῳν ἀκρατισώμεθ' αὐτοῦ Canth. 2, 836 (1). ἢ κοκκύμηλ' ἠκρατίσω; Aristophan. 2, 1188 (29).

ἀκρατοπῶλαις v. ἀκραδοπῶλης.

κρατος: Ἴσον Ἴσῳ μάλιστα* ἀκράτου Cratin. 2, 179 (16). ἄκρατος ἐδίδοτ' Ἴσον Ἴσῳ Sophili 3, 581. τὸν κατὰ δύο καὶ τρεῖς ἀκράτου Philetacr. 3, 298 (1). λεπαστή-, ἣν ἐκπιούσ' ἀκρατον ἀγαθοῦ δαίμονος Theop. 2, 808 (1). προχείρως τοὺς (f. τὰς) ἀκράτους πίνομεν Alexid. 3, 500 (1). κάκ πιθῶνος ἤρυσαν ἀκρατον Pher. 2, 323 (5). ἀκρατον κοῦ τεταργανωμένον ἔπινε Plat. 2, 684 (9). †μέλανος οἴνου ἀκράτου Aristophan. 2, 1094 (7). ὡς κεράννυται, οὐδ' ὕδαρες οὔτ' ἀκρατον Antiph. 3, 11. ἐπεχεύαμην ἀκρατον Antiph. 3, 45 (3, 2). μέλι ἀκράτου κυμβία Anaxand. 3, 162 (2), κυμβίον ἀκράτου Philem. 4, 29. ἀκράτη προῦε - αὐτόν Eubul. 3, 228 (1). οἶνον ψίδιον ἦδῶν ἀκρατον Eubul. 3, 264 (6). οὕτως ἀκρατον πῖει; Erihupp. 3, 329. μεστήν ἀκράτου Θηράλιον Alexid. 4, 385 (4). ἐν τοῖς συμπόσις οἱ πίνετε ἀκρατον id. 386. τέτταρα χυρίδι' ἀκράτου Alexid. 3, 494. ἀκράτου δώδεκα κοτύλας Theophil. 3, 829 (1). ἐπίνομεν τὴν νύκτα καὶ σφόδρ' ἀκρατον Men. 4, 88 (2). τὸ πρῶτον περισσῶς ποτήριον ἀκράτου Men. 4, 136 (3). ἀκρατον, ἐβῶνον Men. 4, 220 (2). ὁ πολὺς ἀκρατος ὀλίγ' ἀναγκάζει φρονεῖν mon. 420. ἀλγείν τὴν μεγάλην πρὸ τοῦ πῖεῖν τὸν ἀκρατον Clearch. 4, 563. ἐὰν δ' ἀκρατον, παρὰ λυσιν τῶν σωμάτων anon. 4, 605 (16, 13). κραιπάλη, βλαναεῖ, ἀκρατος anon. 4, 611 (35).

κράχολος: τῆς ἀκέρδου τῆς ἀκραχολωτάτης Pher. 2, 349 (32). κύων ἀκραχολος Aristophan. 2, 1195 (62). μέλισσας τῆς ἀκραχόλου Erinici 4, 505. *ἀκράχολον - * (τι) φθέγγεται anon. 4, 661 (236).

ἀκριβής: οὕτως φειδωλὸς οὐδ' οὕτως ἀκριβὴς τοὺς τρόπους Men. 4, 137 (1). ἀκριβῶς: ἀκριβὸς ἐγγυκῆσαι τὸ ῥηθῆν Antiph. 3, 112 (1, 15). οἷδ' ἀκριβῶς Anaxand. 3, 177 (2). γὺν δ' οἷδ' ἀκριβῶς τὴν τυχὴν Philem. 4, 6. εὐ ἰσθ' ἀκριβῶς Men. 4, 249 (48). τῶν ἀκριβῶς εἰδότην Nicomach. 1, 583 (v. 4). ὁρῶν τοὺς νόμους λαὸν ἀκριβῶς Men. 4, 257 (59). διαπραγμαμένα ἡμίσε' ἀκριβῶς Kubul. 3, 239.

ἀκρίς: σκώληκας, ἀκρίδας, πάρονοπας Nicoph. 2, 848 (1). εἰσπηδῶν ἀκρί; Antiph. 3, 110 (v. 6).

ἀκροῶμαι: v. ἀκροῶμαι.

ἀκρόαμα: λέγων ἀκουσῆμα κάκροαμα Diph. 4, 428 (43).

ἀκροατής: ἀκροατής ἀπύνητος καθήμενος Philem. 4, 46 (34^b). οὐκ οἰκοῖστος τοὺς ἀκροατίας λαμβάνεις Men. 4, 150 (5). τὸν ἀκροατὴν πῶ συνεκτὸν χρειτῆν Apollod. 4, 464 (1, 1).

ἀκροβελίδες: ὕπαγε τὰς ἀκροβελίδας [ἄκρας] Archipp. 2, 717 (3).

ἀκροφώραξ: πεπωκότα ἦδη τ' ἀκροφώρακ' ὄντα Diph. 4, 397.

ἀκροκώλιον: δέιψ' ἀκροκώλια Pher. 2, 300 (1, 14). ἀκροκώλια * (διφθα) Telecl. 2, 376 (13). ἀκροκώλι' εἶναι Anaxil. 3, 316. ἀκροκώλια τέτταρα ἦψῆσα τακερά Aristophan. 2, 945 (5). ὁ γόγγρος ἐγ-θός, τὰ δ' ἀκροκώλι' οὐδέπω Alexid. 3, 466 (4). γόγγρων ἀκροκώλια Archipp. 2, 717 (2). κάκροκώλιον ὕειον Stratt. 2, 766 (2). κάκροκώλιον ὕειον Ἄκροκώλι' Antiph. 3, 68. ἀκροκώλιον γεννηκόν Kubul. 3, 206 (v. 9). ἀκροκώλι', ἄστοι, κάκροβο Aristophan. 2, 1008 (*). κατησίμωται πάντα κάκροκώλια Kubul. 3, 211 (v. 6). ἡριστηκότων ἡμῶν ἐξ (ε. ἐξ) ἀκροκώλιων τινός Alexid. 3, 435. κήρακας, ψ', ἀκροκώλια Alexid. 3, 513 (18).

ἀκρολίπαροι: Alexid. 3, 473 (7).

ἀκρόπολις: οἱ τὰς ἀκροπόλεις κεκτημένοι Men. 4, 92 (5). ὁ τὴν ἀκρόπολιν πενδοκτεῖον ὑπολαβῶν Philippid. 4, 474 (1).

ἄκρος: ἄκρας τῆς κόμης καθέλικων Cratin. 2, 217 (138). ἐλ' ἄκρων τῶν κροτάφων Plat. 2, 645 (2). τὴν ὄσφιν ἄκραν Men. 4, 108 (3). ὄσφιν δ' ἐξ ἄκρων διακίχλισον Aristophan. 2, 955 (8). ῥιπὸς ὑπεροχῆς ἄκρας Euphr. 3, 325 (2, 3). ἐξ ἄκρου ἢ γλώττα - ἐστὶ τετρολημένη ἀνοη. 4, 63 (197). † ἄκρω τῆ Μορσῆμ Plat. 2, 659 (2). τὰς ἀκροβελίδας [ἄκρας] Archipp. 2, 717 (3). * ὀνειρόντες εἰς ἄκρον τὸν ἴσθον Stratt. 2, 772 (1). ἔνεκα ἡστέλας ἄκρας Diph. 4, 401. συμφορὰν ἄκραν Alexid. 3, 45 (4). ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι Alexid. 3, 410 (1). ἀλιεὺς † ἄκρος σοφία Xenarch. (Timocl.) 3, 622 (2). ἄκρωσ: ὤπτηκεν ἰχθύν μόνος ἄκρω Euphron. 4, 486 (v. 5).

ἀκροσφαλές: Phryn. (?) 1, 159.

ἀκροτελεύτιον ἔπος Phryn. (?) 1, 160.

ἀκρότης: κάκρότητα κύμβαλα ἀνοη. 4, 606 (19^a).

ἀκροφύσιον: ῥήματα - παρτ' ἀπ' ἀκροφυσίων Aristophan. 2, 1201 (106).

ἀκροῦμαι: προσεχε τὸν νοῦν κάκρω Pher. 2, 340. στάντες ἀκροῦσασθ' μου Antidot. 3, 528 (1). Ἐν ἀφηνιασθῆτ' ὄν ἀκροῦσθ' Pher. 2, 340 (31). τὸ κέντρον ἐγκατέλειπε τοῖς ἀκροῦμένοις Eur. 2, 455 (6, 7). μὴ κρῖς ἰθῆμι συμβολὰς ἀκροῦμιενος Men. 4, 265 (134). ἡκροῦσσο Antiph. 3, 50 (2). ὄνος ἀκροῦται (ε. ἀκροῦ) σάλπιγγος Eur. 2, 530 (10). τὴν δ' ἀρα Κωρυκαῖος ἡκροῦσσο (al. ἡκροῦζετο) Men. 4, 113 (2). ἐν ὄσφιν δ' ἀκροῦμαι σου Antiph. 3, 74 (1).

ἀκταινώσαι: Plat. 2, 678 (9).

ἀκτή: Σαρπηδονία ἀκτὴ Cratet. (?) 2, 250 (13). Λευκάδος ἀκτῆς Men. 4, 154 (1). τὸ πολὺ μὲν ἀκτῆ (de Plataeis) Posidipp. 4, 525 (3).

ἀκτῆ: Ἀλήμηρος ἀκτῆ γεφυρωσίας Epinici 4, 505.

ἀκτίς: ἐξηρασμένος ἀκτίσι θάλας Antiph. 3, 125 (1, 14).

- κύκλιος: Plat. 2, 665 (62).
- κύκλιος: Ἀσυνόλιος ἀκύκλιος παίζουσι Cratin. 2, 113 (4). καὶ τὰς βαλάνθους καὶ τὰς ἀκύλους Pher. 2, 342 (25). ὁ πρίνος ἀκύλος (fert) Amphid. 3, 318 (6).
- κύμων: cf. ἀνέμων. ἀκύμων θάλασσα Aristophan. 2, 1204 (123).
- κων: λέξω μὲν οὐκ ἄκουσα Pher. 2, 326 (1, 1). ἔξεισιν ἄκων δεῦρο Pher. 2, 337 (5). ἄκων κτενῶ σε τέκνον (cf. 3, 70) Aristophan. 2, 1194 (81). τοὺς γλιχομένους κατασπῆ ἄκοντες ὁ Χάρων Antiph. 3, 47 (2). σάξεται δ' ἄκων μόνος Anaxilae 3, 349 (1, 28). εἰσάγειναι διαμειπτῶν μίαν ἄκων περιφορᾶν Dionys. 3, 547.
- λαβήστιον: ἴδε νάλαβήστιον Eubul. 3, 253 (7).
- λάβρωστον: Men. 4, 318 (436).
- λάβρωστον ἀλάβρωστον ἤξει μέρου αὐτόματος Cratet. 2, 238 (2, 6). οὐ-
ἐμωρῆσε δ' ἀλάβρωστον Alexid. 3, 410 (1). τὰς ταινίας καὶ τοὺς ἀλαβί-
στον σαρβαλάς κλυδοῦσι Alexid. 3, 444 (4).
- λαβαστροθήκη: ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἔχουσα Aristophan. 2, 1164 (5).
- λάβαστροφοῦς μίρου ἀλάβαστρος Aristophan. 2, 1216 (218).
- λαζονεῖα: ἀλλοφρονεῖα καὶ πρόφοις ἀλώμετα Men. 4, 277 (195). ἀλαζο-
νεῖα οὕτως ἐκφέγγει δόκησιν monast. 21. τῶν ἡδυσμύτων κράτιστον ἐν
μαγειρικῇ ἀλαζονεῖα Posidipp. 4, 521 (v. 5).
- λαζονεύεται πρὸς τῶν μετεώρων Eur. 2, 490 (10).
- λαζών: Cratin. 2, 190 (41). errans. Aleae. 2, 833 (6). ὅτι εἰμ' ἀλαζών,
τοῦδ' ἐπιτιμῆς; Anaxand. 3, 198 (1). οἶος δ' ἀλαζών ἐστιν ἀλιτήριος
Men. 4, 249 (338). ἀλαζὼν καὶ θεοῦσιν ἐχθρὸς Men. 4, 300 (309). ὡς
ἀλαζὼν ὁ κατ' ἄριστος Euangeli 4, 572 (7). οὐδ' Ἰταλιώτης οὐδ' ἀλαζὼν
ἀποδὲ 4, 635 (132). λόγων ἀλαζόνικ ἀπον. 4, 648 (179).
- λαϊεύς: δήμου δ' Ἰλαϊεύς ἐστιν Antiph. 3, 128 (2).
- λαλάξας: εἰ δ' ἐθέλεις ἠλάλαξεν ἀπον. 4, 676 (305).
- λαλητός: τῶν πλεονούντων ἦν ἀλαλητός Telecl. 2, 362 (1, 13).
- λαός: v. ἄθλιος.
- λάσιον: ἀλάσιον Σιγῆς Nicoch. 2, 847 (4). ἀλάσιον εἰσπέπτακε Πε-
λοπονῶν Xenarch. 3, 614. ὁ δ' ἀλάσιον ἐγὼ καὶ ἠλότινος ἀνδρῶτος
Men. 4, 186 (5). ἀνδρῶν ἀλάσιον Baton. 4, 469 (1, 5).
- λαγεινός: τάλυκτὰ παραμυθούμενος Men. 4, 273 (174).
- λαγῆμα: οὐκ ἐστὶ λύπης ἄλγῆμα μείζον Men. 4, 268 (121).
- λαγος: λιμός μέγιστον ἄλγος monast. 320.
- λαγύνω: τοῦμόν ἄλγυνεῖ κέαρ Eur. 2, 457 (2).
- λαγῶ: ἄλγῶ τὴν πολιτείαν ὄρων Eur. 2, 496 (15). ἔτερον τό τ' ἄλγειν
καὶ θεωρεῖν ἐστ' ἴσως Philem. 4, 24 (1). οἱ νοσοῦντες ἀλγοῦντες σφό-
δρα, τὸν ἰατρὸν ἐν Ἰδωσιν οὐκ ἀλγοῦσ' ἐτι Philem. 4, 42 (24). ἀλγειν
τὴν κεφαλὴν Clearchi 4, 563. ὑπὲρ ἐνός ἄλγῶν ἄπαντας νοθεῖω
Men. 4, 192 (4). εἰ καὶ σφόδρ' ἄλγεις, μηδὲν πράξης προπετῶς Men.
4, 241 (25).
- λαῖα: Ἄλλεος Ἀθηναῖς Men. 4, 323 (462*).
- λαίηνω: ἀλειθῆν (?) πρὸς τὸ πῦρ καθήμενη Men. 4, 286 (235).
- λαίημα: ἀλειμματε πρὸς τῆς θεοῦ λυθοῦσαν Antiph. 3, 84 (1).
- λαίπητρον: ἐν τῷ βαλκόνῳ κεκλεισμένον τιλειπήτρον Alexid. 3, 428.
- λαίσος: τὸν ἀλεισον καὶ τὰ γράμματα Aristophan. 2, 1191 (66).
- λαίφροθος: Aristophan. 2, 1204 (124).
- λαίφρω: πέναντον ἄλλο πάσις ἀλείφω Cratet. 2, 237 (1, 10). τοὺς πόδας
ἐκέλευ' ἀλείφειν Antiph. 3, 84 (1). μύρον ἢ τῶν ἀλείφω τοὺς πόδας
Καλλιστρατόν Anaxand. 3, 190 (2). τοὺς πόδας ἀλείψατ' - τῷ Μεγαλλῶν
μύρον Eub. 3, 247 (1) cf. Amphid. 3, 318. ἀλείψας τὴν τραπεζὴν τῇ χολῇ

- (1, 14). οὐ πῦρ, οὐ κύμινον, οὐχ ἄλας Alexid. 3, 465 (3). χλόην, κύμινον, ἄλας, ὕδωρ Sotad. 3, 585 (1, 7). ὕδατι *περίοραν' ἐμβάλων ἄλας, φακούς Men. 4, 101 (1). ἐπέπασα ἐπὶ τὸ τάρχιος ἄλας Men. 4, 121 (6). οὐκ ἔχω τούτε ἄλας οὔτε ὄξος οὔτ' ὀρίγανον Men. 4, 322 (459). ἔλασσ ἐπιχέας, ἄλας δούς μουσικῶς Kephron. 4, 494 (1, 9). ἄλας οὐκ ἔχω, προσέειπε Machon. 4, 497 (v. 7). ἄλας γέρε. τοῦτ' ἔστι πηγός*(;) Staton. 4, 546 (v. 39). τὰ σπλάγχνα - ὀπτῶσιν γλογοί ἄλας οὐ προσάγουσι Athenion. 4, 558 (v. 19). καὶ τοὺς ἄλας προσάγουσιν ἤδη (v. 22). Θεῆ πρός ἄλας ἠγορασμένους Men. 4, 231 (214). κόγχος βαπτῶν (?) ἄλων Aristonym. 2, 698 cf. 5, 51. ἀστακίδος, ἄλων, σιραίου Antiph. 3, 78 (1). οὐκοῦν σεαυτὸν *ἀλοὶ πάσις ἀλείφων; Cratet. 2, 237 (1, 10). κορίσνον *εἰς τί λεπτόν; B. Ἴνα τοὺς διουπόδας ἀλοὶ διαπάττειν ἔχῃς Alcai 2, 829 (1). τυρεὶ πάξον ἀλοὶ τ' ἠδ' ὀρίγανφ Alexid. 3, 443. σμηῆας κ-πτοῖς ἀλοὶ Alexid. 3, 471 (3).
- ἄλσος:** ἄλση τίς πω τοιάδ' ἔσχ' ἄλλη *πόλις; anon. 4, 616 (49).
- ἄλτήρι:** *ἄλτήρσι θυλάκοισι χρῆται Cratet. 2, 236 (4).
- ἄλυκόν:** Aristophan. 2, 976 (13).
- ἄλύπητος:** Theop. 2, 821 (27).
- ἄλυπία:** μηδέποτε τὴν αλυπῖαν αἰτοῦ παρὰ θεῶν Men. 4, 238 (19). ἀλυπία δ' ὄρμος βλον monost. 318.
- ἄλυπος:** ἀμύμονα Χιον ἄλυπον Herm. 2, 410 (2, 5). δταν ἄλυπος δμῖ τέλους εἶναι θέλῃς Men. 4, 238 (19). περὶαν ἄλυπον Men. 4, 252 (61). βλον ἄλυπον Men. 4, 195 (10) = monost. 419. ἄλυπον ἄξεις τὸν βλον mon. 56. = ἄξεις ἀλύπως τὸν βλον mon. 595. βιοῦν ἀλύπως mon. 59 = 599. ζῆν ἀλύπως mon. 202. τὸ ζῆν ἀλ. mon. 509 = 731. πλέσιν ἀλύπως τούτον (i. e. βλον) Euphron. 4, 490 (2). οὐδεὶς ἀλύπως τὸν βλον δέηγαγεν Posidipp. 4, 525 (4). θεωρήσας ἀλύπως Men. 4, 211 (2). ἀλύπως ἀποθαρεῖν Men. 4, 75 (5).
- ἄλυρος:** φθόγγους ἀλύρους Alexid. 3, 456 (1, 6).
- ἀλύσιον:** περὶ τὸν τράχηλον ἀλύσιον Men. 4, 145 (3). ἀλύσιον τετρακόκοντ' ἄγον δραχμάς Philippiid. 4, 477 (9).
- ἄλυσαις:** σφραγίδας, ἀλύσαις, σακτυλλούς Aristophan. 2, 1079 (6, 12). ἀλύσαις, καθετήρας, σακτυλλούς Nicostr. 3, 289 (7).
- ἀλυσιτελής:** εἰ τῇ πόλει Baton. 4, 499 (1, 9).
- ἀλυσκάζω:** ἀλυσκάζουσιν ἐπὶ (f. ὑπὸ) ταῖς κλυτῖαν Cratin. 2, 99 (10).
- ἀλύω:** οἱ μὲν εὐποροῦμεν οἱ δ' ἀλύομεν Alexid. 3, 434 (1, 13).
- ἀλφάνω:** ὃ τι ἂν ἀλφάνη Κυρ. 2, 531 (12). οὔτος ἀλφάνει Aristophan. 2, 1084 (13). † ἦν δῆλον οὐ τι νυμφίος τε ἀλφάνει Men. 4, 178 (3).
- ἀλφειτήριος:** ἀγγεῖον ἀλφειτήριον Antiph. 3, 34 (1).
- ἀλφειτον:** ἐπ' ἀλφειτον πίνοντα Epinici 4, 505. ὁ βοῦς χῆ μαγίς καὶ τάλφαιτα Cratin. 2, 31. λευκοῖσιν ἀλφειτοῖσιν ἐντετριμμένοις (f. -νος) Herm. 2, 389 (2). † ζωμῶν ἀλφειτων μέτρα (f. ζωμὸς ἀλφειτων μέτρα) Κυρ. 2, 574 (108^a). τὰ δ' ἄλφειδ' - πῶς ἐπόλων; Stratt. 2, 768 (1). νυφέτω ἀλφειτοῖς Nicoph. 2, 851 (2). ἀλφειτων τρεῖς χοίνικας Aristophan. 2, 1139 (7). ἀλφειτων μελάνων ἀδιδχα Aristophan. 2, 1203 (118). δειπνοῦσα ἀλφειτων κοτύλην μίαν Alexid. 3, 483 (2, 17). πέλαγον καλοῦμεν, ἃ καλεῖτε - ἄλφειδ' ὑμεις Sannyr. 2, 873 (1). μάξαν, ἀθάσην, ἀλφαιτα Nicoph. 2, 852 (2). οὐδὲ Κόρμος ἐμάτιον λαβεῖν (ita gestiebat), οὐ Νεῖλος ἀλφειτ' Timocl. 3, 596 (1). ἄρτων, ἀλφειτων, ὄξους, ἐλαίου Men. 4, 156 (1). οὔτ' ἀλφειτοῖσι χαίρομεν anon. 4, 606 (18). Μητιόχος δ' ἄρτους ἐποπιῆ, Μητ. δὲ τάλφαιτα anon. 4, 674 (303).
- ἀλφειτοπόλης:** ἀλφειτοπόλαις, μυστριποώλαις Nicoph. 2, 852 (1, 3).
- ἀλφειτόχρως:** ἀλφειτόχρωτος κεφαλῆς Aristophan. 2, 1161 (10).

- τρον Men. 4, 259 (100). χοῦπιτρον ἐλέσθαι ψευδὸς ἢ ἀληθὲς κακόν Men. 4, 292 (270). ἀληθὲς εἶναι δεῖ τὸ σεμνόν Men. 4, 327 (478). ἀληθὲς οὐδὲν ἀπειμείν Men. 4, 362 (117). ἀληθὲς οὐδὲ ἔν λέγειν id. 4, 278 (198). πένης λέγων τάληθὲς Men. 4, 292 (277). μεθύοντάς φασι τάληθῆ λέγειν Kῆριππ. 3, 240 (4). αἰεὶ κρατιστόν ἐστι τάληθῆ λέγειν Men. 4, 214 (7). φῶδὲν ἀλοχρόν ἐστι τάληθῆ λέγειν Men. 4, 326 (476). ἐλευθέρου ἐστι τάληθῆ λέγειν monost. 162. ἀδύνατον τάληθὲς λαθεῖν Men. 4, 326 (477). ἔρχεται τάληθὲς εἰς φῶς - οὐ ζητούμενον Men. 4, 198 (3). τάληθὲς ἀνθρώποισιν οὐχ εὐρίσκεται monost. 511. ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγγρα Alexid. 3, 526 (79). Men. 4, 79 (4).
- ἰ ἀληθῶς: εἰδὼς *τὴν ἀληθῶς μουσικὴν Antiph. 3, 121 (v. 6). κηδεμόν' ἀληθῶς, οὐκ ἔκρεθρον ἕξεις Men. 4, 70 (3). ἱερὸν ἀληθῶς ἐστὶν ἡ συμβουλία monost. 256. Ἑλλήν ἀληθῶς οὐσα Apollon. Car. 4, 442 (v. 10). τὸν καλούμενον θεῶν ἀληθῶς βίον ib. (v. 16). τρυφή καὶ βίος ἀληθῶς ib. (v. 26). Αἰμία ἐλέπολις ἀληθῶς anon. 4, 678 (200). ἄφρων γ' ἀληθῶς Amphid. 3, 307 (2). *ἄνθρωποι τὸν ἀληθῶς εὐγενῆ Men. 4, 264 (126). ἄρ' ἔληθῶς τοῖς ξένοις ἐστὶν ἐκεῖ θοινᾶσθαι καλῶς; Cratin. 2, 107 (1). λαύται δ' ἀληθῶς*(:) Antiph. 3, 56. καὶ μὴν ἀληθῶς ὡς σφόδρα ἐπιπεφυκῶς (cf. 5, 73) λαυθάνει Antiph. 3, 13 (1, 17). ἄρ' ὡς ἀληθῶς ἐστι γούν ἡλιή τις; Anaxil. 3, 350 (2). τὴν δύναμιν τὴν ὡς ἀληθῶς συντελοῦσαν τῆ βίῃ Alexid. 3, 518 (31).
- ἰ ἀληθινῶς: ἰχθυῶν ἀληθινῶν Amphid. 3, 311. ἀληθινὸν εἰς πύλας - πραγματιῶν Men. 4, 86 (1). τοὺς ἀληθινούς φίλους monost. 377. μάγειρον ἀληθινόν Sotir. 4, 482 (v. 6). cf. ἂν ἀληθινὸν σαυτὸν παραβάλλης Posidipp. 4, 521 (v. 13).
- ἰ ἀληθινῶς: ἀληθινῶς γεγάμηκεν -; Antiph. 3, 130. πεπλασμένως - κοῦν ἀληθινῶς Baton. 4, 504 (1, 6).
- ἰ ἀλήτεις: Plat. 2, 686 (25).
- ἰ ἄλις: ἄλις πυξίῃ Amphip. 2, 718 (6). ἕτερόν (?) τε λεπτόν ἐν ἄλις κεκομμένον Stratt. 2, 766 (2).
- ἰ ἀλιπέης: τὸ ἀλιπέον † ἔτος (f. ἔτος) anon. (cf. 5, 52) 2, 746 (2, 7). ἀλιπέον σιέμανον ibid. (2, 9).
- ἰ ἀλιβάνωτος: *ἐνιαυτίζομαπλάκουτος ἀλιβάνωτος Plat. 2, 654 (1).
- ἰ ἀλιεῖς: τὰ *ἀλιεῖς μεγάλην σχολὴν ἄγει anon. (5, 52) 2, 746 (2, 6).
- ἰ ἀλιεύματα: ἀλιεύομενος ποτ' - εἶδον Plat. 2, 629 (2).
- ἰ ἀλιεὺς: ἀλιεὺς Phleg. 2, 348 (27). ἀλιεὺς φέρων μοι κροστῶς Plat. 2, 625 (3). *Μάτων συνήραπαιεν τοὺς ἀλιεῖς Antiph. 3, 104 (v. 17). *(τὴν) τέχνην τὴν τῶν ἀλιέων Anaxand. 3, 175 (1, 15). αὐτοὶ τ' ἐπὶ ληφθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀλιέων Alexid. 3, 413. τοὺς ἀλιεῖς εἰς τὸ βάρβαρον ἐμβαλεῖ Alexid. 3, 465 (2). ἀλιεὺς † ἄκρος σοφῶν Xenarch. (Timeol.) 3, 622 (2). ὃ προσῶν γέρον ἀλιεὺς Men. 4, 253 (89).
- ἰ ἀλιμον: ἐν τῇ χαράσῃ τρώγοντες *ἄλιμα Antiph. 3, 87.
- ἰ ἀλιος: ἄλιον θρόν Κυρ. 2, 426 (1, 4). τῆς περιχλύστον ἄλιος Κρήτης Kῆριππ. 3, 223 (1, 3). ἄλιος Συρίας Mnesim. 3, 570 (v. 59).
- ἰ ἀλιπαστος: ὄσακόν ἀλιπαστον Aristom. 2, 732 (2). ἀλιπαστα παρατίθημι * (κρέα) id. 733 (3). † ὄπτα δελφάκια ἀλιπαστα * κρέα Kubul. 3, 206 (v. 10).
- ἰ ἀλιπέδον: † ἐν ἀλιπέδῳ (l. ἐπ' ἀλιπέδῳ) Aristophan. 2, 1045 (34).
- ἰ ἄλις: ἡμῖν παιδικῶν ἄλις - ἐστι Cratet. 2, 238 (1). καμάτων ἄλις Plat. (?) 2, 607 (v. 3). ἄλις ἀφύης μοι Aristophan. 2, 1151 (9). *ἄλις ἐλαδίῳ διείς Sotad. 3, 586 (1, 27).
- ἰ ἀλίσκομαι: cf. ἀναλίσκω. πολυπόως, ἀλοὺς *βρόχων πλεκταῖς ἀνάγκαις Xenarch. 3, 614. τῆ μὴ ἀποχρῆν ἀποθανεῖν αὐτοῖς (i. e. pisci-

- ἀμαξιαῖος: ἓνα λῆθον ἀμαξιαῖον Diph. 4, 392 (1). ἀμαξιαῖα χρήματα et ῥήματα anon. 4, 663 (256).
- ἀμαξιοτροχίαι: Calliae 2, 738 (9).
- ἀμαράκινος: μύρα - ἀμαράκινω Antiph. 3, 56. ἀμαράκινουσι * μύροι Kubul. 3, 257 (2).
- ἀμάραχον: ὡ φίλων ἀμάραχον Pher. 2, 318 (2, 3).
- ἀμαρτάνω: ποδαπὸς εἶναι φάσκων οὐκ ἂν ἀμάρτοι; Cratin. 2, 47 (6). ὡς λύκος χανῶν καὶ τῶνδ' ἀμαρτῶν Eubul. 3, 212 (v. 12). τέχνης οὐχ ἡμαρτες anon. 4, 649 (178). ὥστ' οὐδαμῶς κακοῦ γ' ἀμαρτεῖν γίγνεται Anaxand. 3, 195 (1, 18). ὅστις ἀσφαλές τι κτήμ' ἐπάραχειν λογίζεται, πλείστον ἡμάρτηκεν Antiph. 3, 116 (1, 3). ὁ γῆρας αἰτῶν παρὰ θεῶν ἀμαρτάνει Philem. 4, 60 (87). πολὺς οἶνος πόλλ' ἀμαρτάνειν καὶ Alexid. 3, 416. ἐμέθουον ἱκανῆ πρόφασις εἰς θάμαρτάνειν Philem. 4, 62 (100). "Ἐμεθύσθη πατέρ" λέγοντα * "ἡμαρτον" Philippid. 4, 475 (4). ὑβρίζειν, οὐχ ἀμαρτάνειν δοκεῖ id. 476 (4). ἡμαρτον Athenion. 4, 558 (v. 45). ἡ γλῶσσ' ἀμαρτάνουσα τέληθ' ἔχει mon. 228. ἀμαρτάνοντας εἰς ὃ μὴ προσήκον ἦν Philem. 4, 4 (1). μὴ νουθέτει γέρονθ' ἀμαρτάνοντά τι Philem. 4, 54 (54). οὐδέεις ἐννοῖδεν πόσον ἀμαρτάνει τὸ μέγεθος Men. 4, 202 (2). αὐτοὶ δ' ἀμαρτάνοντες οὐ γιγνώσκουμεν mon. 47. μηδὲν εἰς γέλους ἀμαρτάνειν mon. 279. τὸ πολλὰ τολμᾶν πόλλ' ἀμαρτάνειν ποιεῖ mon. 724. ὅταν δ' ἀμαρτάνης τι χαῖρ' ἠπίμενος Philippid. 4, 469 (3). ἄπανθ' ὅσ' ὀργιζόμενος ποιεῖ λάβοις ἂν ἡμαρτημένα Men. 4, 274 (178). θεὸς ἀμαρτάνουσιν οὐ παρίσταται mon. 252. [τοῖς ἀμαρτάνουσι πρὸς μῆκος βίον δίδωσι Philem. 4, 67 (1)].
- ἀμαρτήμα: τί τούτων διάπτωμ' ἐγένει ἢ μάρτημα τί; Philem. 4, 16(1).
- ἀμαρτία: * (τοῦ μὴ διδόντος,) οὐ τρόπου σθ' ἀμαρτία Men. 4, 198 (1). τὴν ἐν ἑτέρω κειμένην ἀμαρτίαν Men. 4, 249 (50).
- ἀμαρτύρητος: ἀμαρτυρήτους Antiph. 3, 159 (94).
- ἀμαρτωλία: (ἀν ἀμαρτωλία?) Eur. 2, 504 (10).
- ἀμαυρῶ: χρόνος δ' ἀμαυροὶ πάντα monost. 545.
- ἀμάχαρος ἐπὶ βόεια νοστήσω κρέα -; Pher. 2, 292 (13).
- ἀμαχος: ραγδαῖος, ἀμαχος Antiph. 3, 5 (7). εἰσιν - τῶν κεκλημένων δύο - ἀμαχοι Eubul. 3, 261 (1). πρᾶγμ' ἀμαχον λέγεις Men. 4, 191 (2).
- * ἀμβλυστονησαι (s. σθ) - τὴν πόλιν Eur. 2, 464 (12).
- ἀμβλυπωῶ: ἀμβλυπωπύτων ἀνδρῶν Men. 4, 329 (486).
- ἀμβροσία: ἀμβ. καὶ νέκταρ ὁμοῦ Herm. 2, 410 (2, 10). διαπίνω τ' ἀμβροσίαν Anaxand. 3, 198 (7).
- ἄμβων: ὡ πολλῶν λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλεῖξας Eur. 2, 440 (1) cf. 5, 34. περιπλεῖν δ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν - πέντε κέλητας Eriphipp. 3, 323 (1, 16).
- ἀμείβω: ἐπεὶ δὲ σηκῶν περιβολὰς ἡμέψαμεν Kubul. (?) 3, 266 (10). λόγους ἀμείβου τὸν λόγους πείθοντά σε mon. 311.
- ἀμεινόνως: Aristophan. 2, 1087 (21).
- ἀμείνων: πότερος ἀμείνων ἀμφοτέρων; Eur. 2, 514 (15). οὐδὲ λοιπὸν κακὸν ἐστιν ἀτὰρ τὸ τάχηνον ἀμεινον Plat. 2, 672 (1, 12). ἀλλ' ὄλον- παραδες πολλὸν γὰρ ἄμεινον id. 673 (1, 15). γνώμαι ἀμείνους ἐστὶ τῶν γεραυτέρων mon. 101. * πολλῶ γ' ἀμείνων ἤσθ' ἄρα λογογράφος ἢ μάγειρος Alexid. 3, 440 (5, 18). κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον Calliae 2, 735. οἰστέον ἄμεινον ταῦτα Men. 4, 227 (2).
- Ἀμειψίας: v. Ἀμνψίας.
- ἀμέλει: ἀμέλει κλαύσεται Eur. 2, 513 (11). * πότερ' εἰκόσορος - ἢ κύκτος ἢ κἀνθαρος; B. ἀμέλει κυκνοκἀνθαρος Nicostr. 3, 282. αἰσχρὸν γῆρ. B. ἀμέλει τὸν T. γοῦν - Dromon. 3, 541 (1). πρότερον δὲ - ἦν - ἰδίῳ

5. *B.* ἀμέλει τοῦτο μὲν καὶ νῦν ἔτι Philippiid. 4, 469. ἀμέλει πρῶτον ἀμπλόου anon. 4, 615 (43b).
 φιλοπότης κάμελῆς Eur. 2, 512 (10). συνεχῶς ἐμπιπλάμενος ἵς γίγνεται Antiph. 3, 146 (33). τὸν ἀμελῆ — ἐπιθυμοῦντα δὲ σχολον. 4, 602 (8).
 ὧν δ' ἄρχειν ἐχρῆν ἀμελοῦσιν Alexid. 3, 450. οὐδεις ἀγαπῶν ἀμελεῖδ' ἠδέως Men. 4, 252 (215). ἀμελοῦντα τοῦ ζῆν mon. 646.
 ος: ἄν τὰλλα δ' ἤς ἄμemptos Men. 4, 224 (4).
 ός: ἀμενηνὰ κάθηνα Aristophan. 2, 1031 (15, 2).
 v. ad Apollon. 2, 881 (2).
 ι: ἀμέργων *(τάς) ἐλάας anon. (391) 5, 122.
 νος: οὐκ ἀμέριμνος ἔσσαι Plat. (?) 2, 697 (v. 5). νέμεται δ' ἀμέ- (int. ὁ κοχλιάς) Philem. 4, 41 (19). κάμεριμονον ζῆν βλον Philem. 7, 8). ὅταν — ἀέριμονον ἐχη τὸν βλον Men. 4, 239 (20).
 εἰριστος: ἀμεταχειρίστων τῶν κοινῶν Aristophan. 2, 1204 (125).
 μπτας ἡμβρωτάς ὀρνίθειά τε Antiph. 3, 49 (1) = Epicrat. 3, 368.
 ; καὶ λαγῶνα καὶ κίχλας Alexid. (Antidot.) 3, 458. ἄμητες, ἀμν-
 τιφ. 3, 149 (38). ἄμητες, οἶνος ἠδύς, ψά Amphid. 3, 303 (1).
 οὐς, ἄμης, φῶν ἑκατόμβη Eriphipp. 3, 327 (1). ἐλάαι, στέμφυλ',
 Anaxand. 3, 184 (1, 55). τὸν ἄμητα — οὐκ ἔξ πέττειν τινά Men.
 (11).
 κος: ὅπται κίχλαι μετ' ἀμητίστων εἰσεπέτοντο Telecl. 2, 362 (1,
 ad Pher. 2, 317.
 ον: v. ad Men. 4, 277 (193).
 ῶ: ἡμηγάνου Plat. 2, 630 (3). ὁ χρόνος δν αἰε λαυθάνειν ἀμη-
 Antiph. 3, 156 (72).
 τε δ' *ἠσθεσ ἀμίας (f. Ἀμίας) Archipp. 2, 721 (7). ἀμίας χήραν,
 καλὸν σφόδρα Sotad. 3, 586 (1, 26).
 ς: δράκαιν' ἀμικτος Anaxil. 3, 347 (1, 3).
 : χροπόταν ἄμιλλ' *ἢ τῶν νεῶν Plat. 2, 679 (1, 4).
 ιίδα *παί Eur. 2, 547 (2, 5). ἀμίδα μοι ἔγεγκε πρῶτον Diph. 3,
 34). τὴν ἀμίδα φέρειν Epicrat. 3, 368. ἄκρατος, ἀμίδες, ἀγγία,
 anon 4, 611 (35). ὄξίς, χούς, ἀμίς Axionic. 3, 535 (3).
 Eubul. 3, 205 (1).
 νῶ: ἀμνημονεῖ ταῦρος ἀργήσας ζυγοῦ Men. 4, 268 (149). ὄστις
 θῶν ἀμνημονεῖ monos. 10.
 τὴν διάλεκτον καὶ τὸ πρόσωπον ἀμνίου ἔχειν Herm. 2, 381 (2).
 ἀμνοι δὲ βληχάζουσιν Autocr. 2, 892.
 ς: τρομαί, ὧν οὐκ ἄμοιρος ἦδε χεῖρ ἐγίγνετο Eriphi 3, 559.
 ἤς: v. ad Antiph. 3, 41.
 νος: χιτῶν ἀμοργίνος Antiph. 3, 84. ἀμόργινοι (?) Eur. 2, 509 (4).
 ς: v. ἀμοργός.
 ς: *ἀμοργὸν βρυτίλην νήθειν (f. ἀμοργιν βρ. ἠθεῖν) Cratin. 2,
 ἀμοργοί Cratin. 2, 140 (13).
 ς: ἀμορφάτος τὴν ὄψιν — φόβος anon. 4, 688 (339).
 ς: χρεία διδάσκει κἄν ἄμουσος ἢ σοφόν Men. 4, 146 (6).
 νορος: οἰκιδ' ἀπιθ' ἀμπαλνορος (f. ῥῥ) Philetæ. 3, 296.
 ς: Ναξίων ἀπ' ἀμπέλων Eur. 2, 525 (2). προσεπειν τὰς ἀμπέ-
 Aristophan. 2, 1065 (2, 6). ἐκεῖ μόνον *οὐχί φῦετ' ἀμπελος An-
 1, 32. τοῖμόν (int. χωρίον) δὲ καὶ τὰς ἀμπέλους (fert ὀθαλείους)
 id. Car. 4, 449. δι' ὃν ἀπέκασεν ἡ πάχη τὰς ἀμπέλους Philip-
 475 (2). ἀμπέλους τρυγῶν anon. (391) 5, 122.
 ἔως: *ἐκ τὰς πινακίδος δ' ἀμπερέως (libr. διαμπερέως) ἐρμήνευε
 l. 2, 862 (3).

- ἀμπελόμαι: ἐγχεύεις θεαί τευτλ' ἀμπελόμεναι Kubul. 3, 223 (2). * (τιπὶ ἀμπελομένης) παρθένου Βοιωτίας Kubul. 3, 236. † μηδ' ἄγροικῶς ἐπὶ γόνατος ἀμφέξει Philetaer. 3, 300 (1).
- ἀμπελόνη: ἐν ἀμπελόναϊς τριχάπτοις Pher. 2, 300 (1, 28).
- ἀμπελόνον, τρύφημα * παρυγές Aristophan. 2, 1079 (6, 7).
- ἀμπλόγω: ταδί μοι - ἀμπλόγου λαβῶν anon. 4, 615 (43b).
- ἀμυγδάλη. ἀμυγδαλή. ἀμυγδαλή. ἀμύγδαλον: ἀμυγδάλας καὶ μῆλα Pher. 2, 338 (6). Νασίας ἀμυγδάλας Eur. 2, 525 (2). Νασίαν ἀμυγδαλήν Phrygn. 2, 603 (4). ἀμύγδαλα (f. -δάλαι), καρῶδι', ἐπιφορημαία Philyll. 2, 864 (2). ψά, κάρνα, ἀμυγδαλαί ib. (3). πρὸς ἀμυγδάλας (al. -δαλάς) πῶς ἔχεις; Antiph. 3, 77. οὐ θύριον, οὐκ ἔλαιον, οὐκ ἀμυγδάλας Alexid. 3, 465 (3, 5). μετ' ἄριστον ὡς ἀμυγδαλάς παθήσῃα Men. 4, 112 (7). ναι μὰ τὴν ἀμυγδαλήν Eur. 2, 449 (7). ἀμυγδαλή τῆς βυχῆς φάρμακον Phrygn. 2, 604 (6). τὰς ἀμυγδαλάς λαβῶν-κιάσῃον Aristophan. 2, 1178 (9). ἀμυγδαλή παιζέτω παρ' ἀμυγδαλήν Xenarch. 3, 616 (2). μυρτίδες, πλακοῦς, ἀμύγδαλα (al. -δαλαί et -λα) Diph. 4, 413. ἀμύγδαλα σιγαλόεστα Herm. 2, 408 (1, 20).
- ἀμύθητος: τὸ πλήθος ἀμύθητον Mnesim. 3, 570 (v. 46).
- Ἀμυκλαῖον: * ποτῶν κοπιῶ - σῶμαι ἐν Ἀμυκλαῖον Epilyci 2, 887 (2).
- ἀμύλιον: κἀνδυλον, ψά τ', ἀμύλιον Euangeli 4, 572 (v. 8).
- ἀμύλος: ἀμυλος ἐγκύμων Plat. 2, 674 (2, 8). ῥαφανίδος, ἀμύλου, * κπῶνον Metag. 2, 759 (1). λαγῶσις ἐπ' αἰὺλον καθήμενος Telecl. 2, 570 (2). πλευρά - ἐπ' ἀμύλοις καθήμενα Pher. 2, 300 (1, 17). ἀμυλοι παρῶνοσι καὶ ἡμῖν Metag. 2, 753 (1, 11). ἀμυτες, ἀμυλοι Antiph. 3, 148 (39). μαζῶν ὄφειν, ἄσπον, ἀμύλων Anaxand. 3, 184 (1, 38). ἀμύλων παρῶτων ἐσθλοῦσ' - ἀνηθα καὶ σέλινα Kubul. 3, 222.
- ἀμύμων: μετ' ἀμυμονα Χιον ἄλυπον Herm. 2, 410 (2, 5). τοῦ τ' ἀμύμωνος (libr. ἀκύμωνος) δέμας θύνην Anaxand. 3, 174 (1).
- Ἀμυντίας: Cratin. 2, 138 (8). * Χάμυντίας ἐκείνος - κλυάσεται Eur. 2, 533 (11). * Ἀμυντίαν (legeb. Ἀμειψίαν) - πωχὸν ὄντ' anon. 4, 649 (182).
- ἀμύνομαι: ἵνα ὄσ ποτε λογιὸν ἀμύνοιατο (f. -νοιατ') Cratin. 2, 112 (7). ἀμύνοσθαι περὶ δελπίνου Metag. 2, 759 (2). εἰπερ τὸν ἀδικοῦντ' ἀμύνωσ ἡμύνετο ἕκαστος Men. 4, 237 (15). ἐχθροῦς ἀμύνου mon. 152.
- Ἀμυροί: Eur. 2, 573 (91).
- ἀμυστί: (f. ἀμυστιν) Pher. 2, 358 (85).
- ἀμυστιν πειν Cratin. 2, 225 (154). τὴν ἀμυστιν λάμβανε Amips. 2, 710 (1, 3). cf. ἀμυστί.
- ἀμυχή: μεγάλας ἀμυχῆς καταμύζαντες Phrygn. 2, 560 (1, 6).
- ἀμφαρστειρος: Aristophan. 2, 1156 (25).
- ἀμφί: ἀμφί - * στέροισι γῆρος οὐ καθήσεις Philetaer. 3, 300 (1). ἀμφί σῦκα καὶ [ἀμφί] τάριχ' ἀγάλλει Axionic. 3, 532 (1, 15).
- ἀμφιανακτίζειν: Cratin. 2, 59 (4). Aristophan. 2, 985 (20).
- Ἀμφίας: vinum. Nicostr. 3, 285. Sosicrat. 4, 592 (2).
- ἀμφιβλήστρον: ἰχθύσιον ἀμφιβλήστρον - πολλοῖς ἐπιβάλλων Antiph. 3, 109 (v. 1). ἀμφιβλήστρον περιβάλλεται Men. 4, 78 (15).
- ἀμφίβολος: οἰνῶριον ἀμφίβολον Polioch. 4, 590 (v. 8).
- ἀμφιδεῖαι: περόνας, ἀμφιδείας, ὄρμους Aristophan. 2, 1079 (6, 11).
- Ἀμφιδρόμια: Ἀμφιδρομίων ὄντων Ephipp. 3, 325 (2, 4) = Kubul. 3, 268 (15^a).
- ἀμφιδύσις: Anaxand. 3, 202 (25).
- ἀμφιέννυμαι: cf. ἀπαμφιέννυμι. † ποικίλον ἡμφιεσμένον vid. ἰσάων καὶ πῶς γυνή - νῆσον ἀμφιέννυται; Anaxil. 3, 354 (4). γυνή δέρον ἡμφιεσμένη Eur. 2, 561 (39). Ἀριστογέστονα λάρκον ἡμφιεσμένον Alexid.

ρος Epicrat. 3, 370 (1, 26). τις κορίσκη - μελλῶται, *κάλλην τρίγωνον εἶδον ἔχουσαν Plat. 2, 638 (1, 13). ἄλλος (?) μαχέσθω παροφίδι Nicoph. 2, 851 (3). † ἄλλος δ' εἰσέφερε - ἄρτων θρυμματια Aristophan. 2, 1010 (13). ἄλλος ἐπὶ τούτῳ μέγας ἦξει τις εὐγενής Antiph. 3, 99 (1). πρὸς ἄλλον ἀπιτέον Amphid. 3, 301. ἀνερόσ' ἐνεργεῖν θερμόν, ἄλλος μετὰ - κερας Amphid. 3, 303. ἀφ' ἧκα τούτου, λαμβάνω δ' ἄλλον τινά, ἱατρόν Phoenicid. 4, 511 (v. 11). κύτος πλαστόν ἐκ *γάλης, ἐν ἄλλῃ μητρός ἔπτηθ' ἐν στέγῃ Antiph. 3, 26 (1, 3). τούτων γάμοις ἴν; φ. κἄν τις ἄλλος μικρὸς ἢ Antiph. 3, 36 (1, 10). ἄλλου *δεῖ τινος; Antiph. 3, 77. λέγ' ἄλλο τι Kubul. 3, 267 (12). λέγ' ἄλλο Theophil. 3, 629 (1). ἄλλο μοι λέγε anon. 4, 654 (202). πέρα δ' ἄλλ' ὃ τι χρῆς Cratia. 2, 87 (2). τί ἐστι; B. τί δ' ἄλλο γ' ἢ - Lysipp. 2, 744 (1). τί ἂν τις ἄλλ' ἢ τῇ τύχῃ μέμφοιο; Apollod. 4, 456 (3). οὐδὲν ποτ' ἄλλο Stratt. 2, 781 (3, 2). οὐδὲν ποτ' ἄλλο Theop. 2, 804 (1, 4). εἰτ' ἔστιν ἡδίων τέχνη, ἢ πρόσσδος ἄλλη τοῦ χολακεύειν -; Antiph. 3, 79 (2, 2). τοῦ γὰρ τις ἄλλου οὐνεκα εὐξάτο πλουτεῖν ἢ -; Antiph. 3, 133 (4). ἐπὶ τινά δ' * (ὦδ') ἄλλην τέχνην τὰ στόματα *κατακάειτ' -; Anaxand. 3, 175 (1, 5). τί ἄλλο; καὶ ἡπάτιον προσέλαβον Alexid. 3, 398 (1, 6). ὀνηροποιός - ἐστίν -, ὃ δὲ μάγειρος ἄλλο τι Dionys. 3, 548 (v. 18). εὐνοῦχος ἄλλο θηρίων τῶν ἐν βίῳ (?) μον. 185. ἄλλο τίς πω τοιαύτ' ἔσθ' ἄλλη * πό - λεις; anon. 4, 616 (49). ἔχθους ἄλλος οὐδεὶς ἢ (f. οὐδὲ εἰς) βουξ Pher. 2, 311 (3). οὐ γὰρ † ἄλλο (l. ἀλλὰ) προβουλεῖμα βασιτάζουσι Eur. 2, 448 (6). οὐ Χίον, *οὐδὲ Θάσιον οὐδ' ἄλλον ὅστις *ἐπεγερεῖ Aristophan. 2, 1076 (1, 3). ἐρριπίζετο ὑπὸ τῶν περιστερῶν, ὑπ' ἄλλου δ' οὐδενός Antiph. 3, 117 (2, 6). καταλείπειτ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν τεθνηκέναι Theo - phil. 3, 630 (1) cf. Antiph. 3, 150 (51). οὐδὲ μίαν ἄλλην ἐταίραν *εἶδέ τις, ἐαυτοῦς δ' ἔδειφον Kubul. 3, 262 (2, 4). ὀρχεῖσθαι μόνον βλέπον - τες, ἄλλο δ' οὐδὲν Alexid. 3, 425 (2). σκευάσαι χρηστῶς μόνον δεῖ, ἄλλο δ' οὐδὲν Alexid. 3, 452 (1, 7). οὐκ ἔχω ἄλλ' ὃ τι εἶπω ἄξιον Alex - id. 3, 460. οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν ὧν σὺ νῦν ποιεῖς Alexid. 3, 464 (2, 8). οὐτ' ὄνον οὐτ' ἄλλ' οὐδὲ ἐν ἐμυυχον Alexid. 3, 483 (1, 2). οὐκ ἔστιν ἄλλος οἶνος ἡδίων Alexid. 3, 505 (4). ἀρά γ' ἔνδεκα Διὸς σωτήρος; A. οὐκ ἄλλου μὲν οὖν Alexid. 3, 510 (12). οὐκ ἔστι παιδαγωγός ἔρωτος οὐδεὶς ἄλλος ἐπιμελέστερος Alexid. 3, 520 (38). ποτήρι - ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν βλέπει Dionys. 3, 554 (1). γίγνεται - λαμπάς, ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν ἀγαθόν Men. 4, 231 (6). τί λοιπόν; οὐδὲν ἄλλο Sotad. 3, 596 (1, 34). γινώσκει σεαυτὸν ἄλλο μὴδὲν πλὴν σκιάν Philem. 4, 31 (1, 15). οὐδὲν πλεον - ροῦς ἔστιν * ἄλλο τῆς τύχης Men. 4, 212 (3). πλείον οὐδὲν ἄλλο τοῦ ζη - τεῖν ἔχεις Philem. 4, 43 (26). οὐ τῶν ἀναγκαῶν μόνον ἢ ὄξους, ἐλαίου, μείζονος δ' (al. τ') ἄλλου τιός Men. 4, 156 (1). οὐκ ἔστιν ὀργῆς γάρ - μακρον ἄλλ' ἢ - Men. 4, 256 (84). ὧν ἐστὶ τὸ ζῆν οὐδὲν ἄλλ' ἢ κραι - πάλῃ anon. 4, 611 (35). κἄν μὴδὲν ἄλλ' ἔχων διατρέγγῃ * θύλακον anon. 4, 612 (40). ἐπὶ δεῖπνον ἐρχόμεσθ' ἄλλυδις ἄλλος ἡμῶν Eur. 2, 485 (1, 11). ἡμᾶς ἀπόπεμπ' οἰκασ' ἄλλον ἄλλοσε anon. 4, 650 (185). ἄλλος ἄλλον (h. e. ἀλλήλους) παρεκάλει Agar. 3, 273 (2). ἄλλος κατ' ἄλλην δαι - μονίζεται τύχην Philem. 4, 62 (96). * ἄλλω πονοῦντι ἕξδιον παραινέσαι Philem. 4, 24 (1). γίγνωσκε καὶ τὸ συμπάθει. καὶ σοὶ γὰρ ἄλλος συμπα - θήσεται Philem. 4, 52 (51^a). κοινή τὸν ἄλλον συνδιατρίβοντες χρόνον Antiph. 3, 29 (2, 6). ὅστις αὐτῆς * (τῆς) ἀκμῆς ἐρεῖ, τὸν ἄλλον δ' οὐδὲ γινώσκει λόγον Alexid. 3, 411. τὸ δ' ἄλλο σῶμα κατατεμῶν πολλοὺς κύβους Alexid. 3, 471 (3). τὸ δ' ἄλλο σῶμ' ὑπόξυλον (f. λοι) Alexid. 3, 473 (7). τί πλεον ἔχουσι † τῶν (f. δημοτῶν) ἄλλων; Men. 4, 92 (5). τὸ γινῶθι τοὺς ἄλλους Men. 4, 139 (1). πάντων ἄριστον τῶν ἄλλων οἶ -

· πωκ μετ' - Herm. 2, 410 (2, 5). ταῖς ἄλλαις πόλεσι *δρῶ ταῦτα πλὴν *Ἀθηναίων Aristophan. 2, 1171 (1, 12). *τοῖς δέκα ταλάντοις προστιθείς ἄλλ' ἅτα πενήκοντα Pher. 2, 339 (9). μειρακίων πινόντων, ὁμοῦ τ' ἄλλων (f. δὲ λίλων) γραδίων *(πλήθῃ) Philyll. 2, 858 (3). ἄλλαι δὲ κεν- μίζουσιν αὐτῶν * Aristophan. 2, 1182 (23). τοὺς μὲν ὑμῶν -, τοῖς δὲ -, ἄλλους Anaxil. 3, 343 (1). μάχαι δ' ἄλλοισι - μέλοι Cratin. m. a. 3, 375 (1). πλυνεῖ, ἔτοιμάσει, σπονδάς ποιήσει, τὰλλ' ὅσα τούτῃ προσ- κει Antiph. 3, 83. ἑάσως τὰλλα γὰρ ἐρήσομαι σε τούτο Antiph. 3, 117 (2, 7). ὄντως ἑταίρος· αἱ μὲν ἄλλαι τούνομα βλάπτουσι τοῖς τροπικῶ γὰρ Antiph. 3, 124 (1, 6). γλαύκου πρόσωπον, τοῦ τ' - δέμας δύνου- τὰ τ' ἄλλα βρώματ' ἐξ ὑγρᾶς ἀλός Anaxand. 3, 174 (1). Χαρώνσαν ἱ- τινι νομοθεσίᾳ τὰ τ' ἄλλα καὶ *ταυτὶ λέγειν anon. 4, 618 (50, 2). σπ- δός δὲ τὰλλα, Περικλέης, Κόδρος, Κίμων Alexid. (?) 3, 395 (v. 12). τὰλα καὶ φιλωμένα anon. 4, 660 (233). ποῖστος τὰλλα πλὴν ἐν ἀσπίδι anon. 4, 678 (399b). ἐξ ἀλουσίας δ' ἕδωρ (dulce), καὶ *(τὰλλα δὴ) τὰ *το- αὐτ' anon. 4, 685 (327). ἂν τις ἕνα καλῆ, πάρεσιν ὀπρωκαίδεξ' ἄλλοι Alexid. 3, 492. υἱὸς ἢ μήτηρ ἢ ἄλλων τῶν ἀναγκαίων τις Philem. 4, 84 (5).

ἄλλως: cf. ἀπλῶς. ἄλλως γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι χορηγεῖν ἀγοράζειν Antiph. 3, 36 (1, 3). τῶς ἂν τις ἄλλως ἐξενεχθεῖσιν δπου τοῦ διαβαλοῦ κραυγαῖν ἑλληνικῶς Antiph. 3, 101 (4). πρᾶγμα τρυφερόν ἄλλως *π' ἀπιστι- Antiph. 3, 117 (2, 5). αἰτίαν ἔχειν ἄλλως Alexid. 3, 393 (1). ὑπὲρ μῆ- τρος ἐρωθῆς *προσεῖτ' ἂν ἄλλως ἀποθανεῖν Alexid. 3, 473. ἄλλως οἱ βοῶς Philem. 4, 50 (45). εἰμὶ ἄγροικος, καὶ τὸς οὐκ *ἄλλως ἐρῶ Men. 4, 97 (5). εἰ μὴ τις ἄλλως ὀνόμασιν χάρει κενοῖς Men. 4, 213 (3, 11). ἄλλως τε καὶ Men. 4, 102 (3).

ἄλλοσε: ἀπόπεμπ' οἰκᾶν' ἄλλον ἄλλοσε anon. 4, 650 (185).

ἄλλοτε: πὸ γαυκαίδιον ὡσπερ ἄλλοτε ἔψεν ἐν ἄλμῃ Antiph. 3, 130. ἑ- σὺς, ἄλλοτε λείθς Eubul. 3, 254 (1, 2).

ἄλλοτριόγνωμος: ἀλλοτριογνώμοις ἐπιλήσημοσι μνημονικοῖσιν Cratin. 2, 103 (3).

ἄλλότριος: παῖς ἀκόλουθός ἐστιν ἀλλότριος Eurp. 2, 494 (1, 4). θεῖός· τὰς ἀλλοτρίας ἐπινοίας Lysipp. 2, 745 (5). σχῆμ' ἀξιώχρων - ἀλλότριον, οὐκ οἰκειὸν Ephipp. 3, 332 (v. 12). ἐρωμέν ἀλλοτρίων, παρορῶμεν σπ- γενεῖς Alexid. 3, 446 (1, 3). πρὸς ἀλλοτρίῳ ψυχαγωγηθεὶς πάθει Timocl. 3, 592. πολυπραγματεῖν ἀλλότρια κακὰ monost. 583 = 703. οἰμῶν λέγ', ἀλλότρια στί σοι Philem. 4, 4 (1, 16). οὐδεὶς ἐστὶ μοι ἀλλότριος ἂν ἢ χρηστός Men. 4, 185 (2). τὸν - οἰκειὸν οὐδεὶς κειρὸς ἀλλότριος ποιεῖ anon. 4, 690 (347). ἐλθεῖν εἰς βίον ἀλλότριον αὐτοῦ Baton. 4, 502 (v. 3). "ἀλλότριόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος ἀνθρώπων" Theognet. 4, 549. ἐμπέ- κοντες ἀλλότρια μέλη Antiph. 3, 121 (v. 9). τὰλλότριον κακὸν ὀξυδορκίς anon. 4, 671 (291). τὰλλότρι' οἰχῆσει γέρον Plat. 2, 635 (3). τὰ δ' ἀλλότρι' ἐσθ' ὅμοια ταῖς παροψίσιν Plat. 2, 676 (3). τὰλλότρια δειπνῶ Theop. 2, 806 (3, 2). Antiph. 3, 143 (23). Eubul. 3, 240. Nicol. 4, 57 (v. 16). οἱ δειπνοῦσιν ἐσφωδωμένοι τὰλλότρι' Timocl. 3, 610. τὰλλό- τρια δειπνοῦντα monost. 157. τοὺς *ἀναιδῶς (? cf. 5, 116) τὰλλότρι' *μασωμένους Nicol. 4, 580 (v. 25). ὅσα περ ἔχειν τὰλλότρια τὸν δει- πνοῦντα δεῖ (v. 42). δειπνῶν πᾶς τὰλλότρια γίγνεται ὀξύχρη Nicomach. 4, 594 (v. 33). τὰλλότρι' ἐσθ' αἶψα Alexid. 3, 480 (2). ἀλλοτρίων πτεῶν παραδειπνίδες Eubul. 3, 269 (16). ἀλλότριον ὄψον ἐσθ' αἶψα Ephipp. 3, 338. τὰ πατρῶα ποιεῖ καιρὸς ποτε ἀλλότρια Men. 4, 90 (4). τὰ δ' ἵππ- προστιθέσιν τοῖς ἀλλοτρίοις (?) Men. 4, 243 (31). λαλεῖν τὰλλότρια εἰ Men. 4, 330 (496).

- ἀλλόφυλος: μᾶζαν ἐπ' ἀλλόφυλον Eur. 2, 485 (1, 12).
 ἀλλυδεις: ἐπὶ δειπνον ἐρχόμεσθ' ἀλλυδεις ἄλλος ἡμῶν Eur. 2, 485 (1, 11).
 ἄλματα: ἄλμασαν πιών Aristophan. 2, 1124 (21).
 ἄλμας: ἐμβάλλουσιν — μάρathon εἰς τὰς ἄλμάδας Herm. 2, 413 (2). κρόμυον καὶ τρεῖς ἄλμάδας Eur. 2, 526 (3). τὰς ὑποπαρθένους, ἄλμάδας ὡς ἑλάας Aristophan. 2, 997 (5). ἄλμάδες καὶ στέμφυλα Aristophan. 2, 1111 (8). θλαστὰς εἶναι * κρεῖττον ἐστ' ἢ γ' ἄλμάδας ib. (9).
 ἄλμη: εἶδες τὴν θασίαν ἄλμην —; Cratin. 2, 17. εἰς ἄλμην τε καὶ ὀξάλμην κατ' ἐς σκοροδάμην Cratin. 2, 95 (5, 3). ἐν ἄλμῃ τοιχίδων Aristophan. 2, 1123 (19). ἄλμης τι περιφέρειν ποτήριον Antiph. 3, 41 (2, 10). τὸ γλαυκίδιον ἔπειν ἐν ἄλμῃ Antiph. 3, 130 (v. 2). λάβρακά θ' ἐφθόν ἄλμῃ Eubul. 3, 225 (1). ἄλμην ἐπάγειν ὕδατος μεστήν εἰς τὴν ἄλμην Erhipp. 3, 323 (1, 13). τῆς ἀγρίας ἄλμης * πάσμασι Axionic. 3, 532 (1, 9). ὡς * (ἐν) ἄλμῃ θερμῆ τοῦτο φάγοι ib. (1, 12). τοῦ δ' ἐν ἄλμῃ παρόντος ὄφου (1, 16). κρέας ἐξ ἄλμης ἐξήρηται Mnesim. 3, 569 (v. 13). δι' ἄλμης ἐφθός ἐν χλόῃ Sotad. 3, 555 (1, 9). ἄλμῃ λιπαρᾷ παρατίθημι ὄργανον (1, 13). κατέπνιξ' ἐν ἄλμῃ εὐανθεστέρα (1, 21). ἄλμῃ λευκῇ καὶ παχεῖ Philem. 4, 13 (1). ὡς ἀγαθὴν ἄλμην ποιεῖς ib. τοὺς χυμοὺς τὴν τε τῆς ἄλμης ἀκμήν Arched. 4, 436 (1, 9). πιών ταν' ἄλμην ἀπέθανεν Anaxipp. 4, 459 (v. 17). * ἄλμην (legeb. ὀσμὴν) ἐξ ἰχθύων ὑπεναγίων * αὐτοῖσι ποιοῦντας μίαν Damox. 4, 531 (v. 36).
 ἄλμιον: τοῖς ἄλμοις οὐ πάνυ ἀλλοκετ' Men. 4, 206 (1, 5).
 ἄλμυρίδες: ἐκβληθεῖσαν εἰς ἄλμυρίδας Aristophan. 2, 997 (8).
 ἄλμυρός: ἄλμυρόν θ' ὕδωρ Stratt. 2, 768 (2). Αἰγαῖον ἄλμυρόν βέθος Men. 4, 174 (1). μῆθ' ἄλμυρόν εἶναι μῆτε μῶρον anon. 4, 658 (220).
 ἀλόγιου: * ἀλόγιον — ὄφελιν Eur. 2, 557 (24).
 ἀλόγιστος: ἰλόγιστος τῆς ἀληθείας κριτῆς Men. 4, 92 (4). ὡς ἀλόγιστός ἐστ' ἀνήρ, ὅς — Men. 4, 192 (4). ἀλόγιστός ἐστιν * οὐχὶ μακάριος Men. 4, 255 (77). ἀλόγιστου τρόπου ἀτύχημα Men. 4, 143 (2). ὄργης ἀλόγιστου κρατεῖν Men. 4, 241 (25). πλούτος ἀλόγιστος Men. 4, 263 (119).
 ἀλόγιστως: τοὺς τὸν ἴδιον δαπανῶντας ἀλόγιστως βίον Men. 4, 255 (79). ζῶμεν ἀλόγιστως monost. 200.
 ἄλοξ: ἰδρῶς ἄλοκα μιλιᾶθῃ ποιῶ Eubul. 3, 250 (1, 6).
 ἀλουργῆς: μίτραν ἀλουργῆ Pher. 2, 296 (1). * στρωμάθ' ἀλουργῆ Anaxand. 3, 183 (1, 7).
 ἀλουργαῖον: Antiph. 3, 159 (93).
 ἀλουργός: στρωμνᾶς ἀλουργούς anon. 4, 672 (295a).
 ἀλουσία: φθειράς δὲ καὶ τριβωνα τὴν τ' ἀλουσίαν Aristophant. 3, 363 (5). σιωπὴν, στυγνότητ', ἀλουσίαν Alexid. 3, 475 (3). ἐκ κόπου * γλυκεῖ ἀνάπαυσις, ἐξ ἀλουσίας δ' ὕδωρ anon. 4, 684 (327).
 ἀλουτία: πιναρόν — * ἀλουτία κάρα Eur. 2, 529 (7, 2).
 ἀλουτος: * ἀλούτους σηπίας Antiph. 3, 12 (1, 4).
 ἀλοχος: [μίαν φυλάσσειν ἀλοχον Men. 4, 226.] ὅταν ἄλοχον εἰς δόμους ἄγῃ πόσις anon. (?) 4, 690 (349).
 ἀλωῶ: ὑποζυγίους ἀλοᾶσανι' Pher. 2, 278 (3). ἀλοᾶν τὰς γνάδους Aristophan. 2, 1199 (96).
 ἄλς: 1) mare: τὰ τ' ἄλλα βρώματ' ἐξ ὑγρᾶς ἀλός Anaxand. 3, 174 (1). 2) sal: ἄλα (al. † ἄλω) Philyll. 2, 866 (13). * ἔντερον' ἀλλὶ καὶ σιελῶ σφενδονῶν Axionic. 3, 535 (2). σήσασμα, κήρυκες, ἄλες Anaxand. 3, 184 (1, 59). ἄλες (al. ἄλας) ὄργανον ὕδωρ Antiph. 3, 130. εἰς ὄφος ἢ ἔτηρους (al. λευκοὺς, λεπτοὺς) ἄλας Aristophan. 2, 1009 (9). κρόμμυ', ἄλας, ἔλαιον Antiph. 3, 39 (2). * ἔχομεν, διὰ τέλους δὲ * τοῦθ' ἄλας Antiph. 3, 75 (2). τοὺς δ' ἄλας ἀναφ' ζεύγη προσάγειν ἐκατόν Erhipp. 3, 323

- (1, 14). οὐ πῦρ, οὐ κύμινον, οὐχ ἄλας Alexid. 3, 465 (3). χλόην, κύμινον, ἄλας, ὕδωρ Sotad. 3, 585 (1, 7). ὕδατι *περίθραν' ἐμβλαίων ἄλας, φακούς Men. 4, 101 (1). ἐπέπασα ἐπὶ τὸ τάριχος ἄλας Men. 4, 121 (6). οὐκ ἔχω τοῦτε ἄλας οὔτε ὄξος οὔτ' ὀρίγανον Men. 4, 322 (459). ἔλαον ἐπιχέας, ἄλας δούς μουσικῶς Euphron. 4, 494 (1, 9). ἄλας οὐκ ἔχω, προσένεγκ' Machon. 4, 497 (v. 7). ἄλας γέρε. τοῦτ' ἔστι πηγός*(:) Straton. 4, 546 (v. 39). τὰ σπλάγγνα - ὀπιώσιν γλοῦν ἄλας οὐ προσάγουσι Athenion. 4, 558 (v. 19). καὶ τοὺς ἄλας προσάγουσιν ἤδη (v. 22). Θεοῖς πρὸς ἄλας ἠγορασμένους Men. 4, 251 (214). κόγχος βειπτῶν (?) ἄλας Aristonym. 2, 698 cf. 5, 51. ἀστακίδος, ἀλῶν, σιραίου Antiph. 3, 78 (1). οὐκοῦν σκωτῶν *ἀλσί πάσεις ἀλείφων; Cratet. 2, 237 (1, 10). κορφαίων *εἰς τί λεπτόν; B. Ἴνα τοὺς διασπύδας ἀλαί διαπάττειν ἔχης Αἰκεί 2, 829 (1). τυρῆ σίξον ἀλσί τ' ἠδ' ὀριγάνῳ Alexid. 3, 443. σιήσας κίπτοις ἀλσί Alexid. 3, 471 (3).
- ἄλας**: ἄλας τίς πῶ τοιάδ' ἔσθ' ἄλλη *πόλις; anon. 4, 616 (49).
- ἄλτηρ**: *ἄλτηρσι θυλάκοισι χρήται Cratet. 2, 236 (4).
- ἄλυκόν**: Aristophan. 2, 976 (13).
- ἄλύπητος**: Theop. 2, 821 (27).
- ἄλυπία**: μηδέποτε τὴν ἀλυπίαν αἰτοῦ παρὰ θεῶν Men. 4, 238 (19). ἀλυπία δ' ὄρμος βίου monost. 318.
- ἄλυπος**: ἀμύμονα Χιον ἄλυπον Herm. 2, 410 (2, 5). ὅταν ἄλυπος διὰ τέλους εἶναι θέλης Men. 4, 238 (19). πενίαν ἄλυπον Men. 4, 252 (61). βίον ἄλυπον Men. 4, 195 (10) = monost. 419. ἄλυπον ἄξις τὸν βίον mon. 56. = ἄξις ἀλύπως τὸν βίον mon. 595. βιούν ἀλύπως mon. 59 = 599. ζῆν ἀλύπως mon. 202. τὸ ζῆν ἀλ. mon. 509 = 731. πῶς ἀλύπως τοῦτον (i. e. βίον) Euphron. 4, 490 (2). οὐδεὶς ἀλύπως τὸν βίον δέησεν Posidipp. 4, 525 (4). θεωρήσας ἀλύπως Men. 4, 211 (2). ἀλύπως ἀποθαυεῖν Men. 4, 75 (5).
- ἄλυρος**: φθόγγους ἀλύρους Alexid. 3, 456 (1, 6).
- ἀλύσιον**: περὶ τὸν τραχηλὸν ἀλύσιον Men. 4, 145 (3). ἀλύσιον τετρακόντ' ἄγον δραχμάς Philippid. 4, 477 (9).
- ἀλύσις**: σφραγίδας, ἀλύσις, δακτυλλοῦς Aristophan. 2, 1079 (6, 12). ἀλύσις, καθετήρας, δακτυλλοῦς Nicostr. 3, 289 (7).
- ἀλυσιτελής** εἰ τῇ πόλει Baton. 4, 499 (1, 9).
- ἀλυσκάξω**: ἀλυσκάξουσιν ἐπὶ (f. ὑπὸ) ταῖς κλιτίσιν Cratin. 2, 99 (10).
- ἀλύω**: οἱ μὲν εὐποροῦμεν οἱ δ' ἀλύομεν Alexid. 3, 434 (1, 13).
- ἀλφάνω**: ὅ τι ἂν ἀλφάνῃ Eup. 2, 531 (12). οὗτος ἀλφάνει Aristophan. 2, 1084 (13). † ἦν δῆλον οὐ τι νυμφίος τε ἀλφάνει Men. 4, 178 (3).
- ἀλφιτήριος**: ἀγγεῖον ἀλφιτήριον Antiph. 3, 34 (1).
- ἀλφιτον**: ἐπ' ἀλφίτου πίνοντα Epinici 4, 505. ὁ βοῦς χῆ μαγίς καὶ τάλφιτα Cratin. 2, 31. λευκοῖσιν ἀλφίτοισιν ἐντετριμμένοις (L - νος) Herm. 2, 389 (2). † ζωμῶν ἀλφίτων μέτρα (f. ζωμὸς ἀλφίτων μέτρα) Eup. 2, 574 (108^a). τὰ δ' ἄλφιδ' - πῶς ἐπώλουν; Stratt. 2, 786 (1). νυκτεῖν ἀλφίτοις Nicoph. 2, 851 (2). ἀλφίτων τρεῖς χοίτικας Aristophan. 2, 1139 (7). ἀλφίτων μελάνων ἄδδισα Aristophan. 2, 1203 (115). δειπνοῦσα ἀλφίτων κοτύλην μίαν Alexid. 3, 483 (2, 17). πέλαγον καλοῦμεν, ἂ πελεῖτε - ἄλφιδ' ὑμεῖς Sannyr. 2, 873 (1). μάζαν, ἀθάσσην, ἄλφιτα Nicoph. 2, 852 (2). οὐδὲ Κόρμος ἱμάτιον λαβεῖν (ita gestiebat), οὐ Νεῖλος ἄλφιδ' Timocl. 3, 596 (1). ἄρτων, ἀλφίτων, ὄξους, ἔλαιον Men. 4, 156 (1). οὐτ' ἀλφίτοισι χαίρομεν anon. 4, 606 (18). Μητιόχος δ' ἄρτους ἔποπῆ, Μητ. δὲ τάλφιτα anon. 4, 674 (303).
- ἀλφιτοπώλης**: ἀλφιτοπώλαις, μυστριοπώλαις Nicoph. 2, 852 (1, 3).
- ἀλφιτόχως**: ἀλφιτόχωτος μεγάλης Aristophan. 2, 1161 (10).

† ἄλω ν. ἄλς.

ἄλω (ἦ) λον τὰ σιτία Pher. 2, 254 (1). εἴρειν, ἄλσει, μᾶζαι Pher. 2, 245 (18). βλον ἀληλεμένον Amphid. 3, 303 (1) cil. 5, 84.

ἄλω πεκίας: κίτης, πέρικος, ἄλω πεκίου Mnesim. 3, 570 (v. 49).

ἄλώπηξ: ὑμῶν εἰς ἔκαστος ἄλώπηξ δωροδοκεῖται Cratin. 2, 87 (3). ἀποπάτημ' (al. ἀποτραγήμ') ἄλώπεκος Eur. 2, 542 (15). οὐκ ἔστ' ἀλώπηξ ἢ μὲν εἴρων - ἢ δ' αὐθέκαστος Philem. 4, 32 (3). ἔαν τρισμυρίας ἄλω πεκάς τις * συναγάγη ibid.

ἄλωτός: ἄλωτὰ - ἐπιμελεῖα καὶ πόνη ἅπαντα Men. 4, 109 (5b).

ἄμα: πλέομεν δ' ἄμ' Ὀδυσσεὶ Cratin. 2, 100 (15). παρόνθ' ἄμ' ἡμέρα Eubul. 3, 262 (1, 12). παρῆν ἄμ' ἡμέρα Men. 4, 179 (2). ἅπανθ' ἄμα τῇ τύχῃ θέοντα anon. 4, 692 (355). δαιμόνους ἔψουσι - ἔντος * θ' ἄμ' αὐτοῖς (f. - ταῖς) Antiph. 3, 101 (5, 7). * ἀφύαν θ' ἄμ' αὐτῇ παρέλαβον Sotad. 3, 566 (1, 30). ἄμα τῇ τραπέζῃ καὶ τὸν οἶνον ἄρασ' Men. 4, 203 (2). * κὰς τοῦ καπήλου φέρω παῖζων ἄμα Herm. 2, 389 (1). καὶ * περιῶν ἄμα - ἐπριάμην Plat. 2, 685 (14). τῷ μὲν διδοὺς ἔχαιρε, τὸν δ' ἔφευγ' ἄμα Antiph. 3, 136 (7). ἄμα δὲ λαβοῦσ' ἠφάνικε Eubul. 3, 245 (3). παρέκειθ' ἄμα μᾶζα Eubul. 3, 258 (2). ἀποθανεῖν βινουθῶδ' ἄμα Philetaer. 3, 235 (2). δειπνούντων ἄμα ἐπὶ τὸ τάχηνον φέρω Alexid. 3, 471 (3). ἔλεγεν, * ἐδελκν' ἄμα λέγων τὰ τραύματα Phoenicid. 4, 511 (v. 6). παρέθηκε κασθίονθ' ἄμα ἐποίησε πηδᾶν Euphron. 4, 492. κλέπτειν τὰ * κοῖν' ἄμα τε συκοφαντεῖν Plat. 2, 618 (1). εὐδῖαν ἔχουσα * χᾶμ' ἀήδων anon. (5, 52) 2, 746 (2, 5). ἔβρουχέ (f. κατέβρουχέ) τε πᾶνθ' ἄμα Stratt. 2, 767 (1). φέρε κνέφαλλον ἄμα καὶ προσκεφάλων Aristophan. 2, 957 (14). ἐμοὶ λαλῶν ἄμα καὶ διανεύων ἠσχολεῖτο Alexid. 3, 503 (1, 12). μεθ' ἠδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεῖς *(θ'?) ἄμα Timocl. 3, 593 (v. 7). ἄμα σσηρῶς καὶ γελῶν anon. 4, 661 (236). ἄμ' ἠλέγηται καὶ τέδνηκεν ἢ χάρις Men. 4, 325 (472) = monost. 645. κάστιν ὄφλος γενναῖος ἀσφαλῆς θ' ἄμα Antiph. 3, 45 (2, 7). ἄμα τ' ὀξύπεινον ἄνδρα καὶ βοιωτίων Demonic. 4, 570. πτωχὸν ἀσθενῆ θ' ἄμα Aristophont. (?) 3, 359 = Men. 4, 183 (3). * οἷς τὸ γήγεσθαί θ' ἄμα καὶ τὴν τελευταίην - συνῆψέ τις θεσμός Alexid. 3, 452 (1, 17). μάντις * τ' ἀριστός ἐστὶ συμβουλός θ' ἄμα Men. 4, 134 (1). μάγαντιν λαλήσω μικρὸν ἄμα σοὶ καὶ μέγαν Anaxand. 3, 179 (1) cf. 5, 81. * ταδί θ' ἄμα χολῶν ἀπροκώλια - τ' - τε Archipp. 2, 717 (2). θρασεῖαν, ὄραταν δὲ καὶ πιθανῆν ἄμα Men. 4, 131 (1). ἄμα μὲν τὸ γῆρας ἄμα δὲ μοι * Μέση δοκεῖ - Cratin. 2, 116 (1, 4). ἄμα μὲν πρίασθαι πολλὰ - ἄμα δ' εἰ τι χρηστὸν ἀγοράσαιμ' ἀπαλλόμεν Arched. 4, 437 (2, 9, 10). γύσει - ἔρωσ - κωφόν - ἄμα δ' οὐ ῥάδιον νεότητα νικᾶν Men. 4, 86 (1). ἄμα δ' ἠπίταλος Aristophan. 2, 1066 (17). ἀκολουθεῖν ἄμα Theop. 2, 815 (1).

† ἄμαθὰ γὰρ αὐτίαν - ἐγένετο Polyz. 2, 868 (2).

ἄμαθῆς: ἄμαθῆς σοφός Archipp. 2, 728 (4).

ἄμαθήτος: Phryn. 2, 583 (3).

ἄμαθία: ἴνα πλείω διὰ τὴν ἄμαθίαν μὴ προσλάβῃς (mala) Diph. 4, 376 (2).

† ἄμαληδίαν v. 2, 747.

Ἀμαλθεία: Ἀμαλθείας κέρως Antiph. 3, 57 (1). τὸ τῆς Ἀμαλθείας - κέρως Philem. 4, 20 (1).

ἄμαμηλῆς: ὁ Χῖος ἀμαμηλῆδας ποιεῖ Aristom. 2, 733 (1).

ἄμαξα: πωλοῦσιν ἐν ταῖς ἀμάξαις εὐθέως κεκραμένον Alexid. 3, 386. παραφέρων ἀγαθῶν ἀμάξας Alexid. 3, 461 (2). ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν εἰσι πομπεῖαι τινες Men. 4, 188 (4).

- ἀμαξιαῖος: ἕνα λίθον ἀμαξιαῖον Diph. 4, 392 (1). ἀμαξιαῖα χρήματα et ῥήματα anon. 4, 663 (256).
- ἀμαξιοτροχίαι: Calliae 2, 738 (9).
- ἀμαράκινος: μύρω - ἀμαρακίνω Antiph. 3, 56. ἀμαρακίνοισι * μύροι; Kubul. 3, 257 (2).
- ἀμάρακον: ὡ φίλων ἀμάρακον Pher. 2, 318 (2, 3).
- ἀμαρτάνω: ποδαπὸς εἶναι φάσκων οὐκ ἂν ἀμάρτοι; Cratin. 2, 47 (6). ὡς λύκος χανῶν καὶ τῶνδ' ἀμαρτῶν Kubul. 3, 212 (v. 12). τέχνης οὐχ ἡμαρτες anon. 4, 649 (178). ὡστ' οὐδαμῶς κακοῦ γ' ἀμαρτεῖν γέγνεται Anaxand. 3, 195 (1, 18). ὅστις ἀσφαλὲς τι κτήμ' ὑπάρχειν λογίζεται, πλείστον ἡμάρτηκεν Antiph. 3, 116 (1, 3). ὁ γῆρας αἰτῶν παρὲ θεῶν ἀμαρτάνει Philem. 4, 60 (87). πολὺς οἶνος πόλλ' ἀμαρτάνειν ποιῶ Alexid. 3, 416. ξιμέθνον· ἰκανὴ πρόφασις εἰς θάμαρτάνειν Philem. 4, 62 (100). "Ἐμεθύσθη πατέρ" λέγοντα * * "ἡμαρτον" Philippid. 4, 47^a (4). ὑβρίζειν, οὐχ ἀμαρτάνειν δοκεῖ id. 476 (4). ἡμαρτον Athenion. 4, 558 (v. 45). ἡ γλῶσσ' ἀμαρτάνουσα τάληθῆ λέγει mon. 228. ἀμαρτάνοντας εἰς δ' μὴ προσήκον ἦν Philem. 4, 4 (1). μὴ νουδέτει γέρονδ' ἀμαρτάνοντά τι Philem. 4, 54 (54). οὐδεὶς ξυνοῖδεν πόσον ἀμαρτάνει τὸ μέγεθος Men. 4, 202 (2). αὐτοὶ δ' ἀμαρτάνοντες οὐ γιγνώσκωμεν mon. 47. μηδὲν εἰς φίλους ἀμαρτάνειν mon. 279. τὸ πολλὰ τοιμῶν πόλλ' ἀμαρτάνειν ποιεῖ mon. 724. ὅταν δ' ἀμαρτάνης τι χαῖρ' ἤτιμμενος Philippid. 4, 469 (3). ἄπανθ' ὅσ' ὀργιζόμενος ποιεῖ λάβρος ἢ ἡμαρτημένα Men. 4, 274 (178). θεὸς ἀμαρτάνουσιν οὐ παρτίσται mon. 222. [τοῖς ἀμαρτάνουσι πρὸς μήκος βίον δίδωσι Philem. 4, 67 (1)].
- ἀμαρτήμα: τί τούτων διαπίπτωμ' ἐγένει' ἢ μάρτημα τί; Philem. 4, 15^{ll}
- ἀμαρτία: * (τοῦ μὴ δίδόντος,) οὐ τρόπου σθ' ἀμαρτία Men. 4, 198 (11) τὴν ἐν ἐτέρῳ κειμένην ἀμαρτίαν Men. 4, 249 (50).
- ἀμαρτύρητος: ἀμαρτυρήτους Antiph. 3, 159 (94).
- ἀμαρτωλία: (an ἀμαρτωλία?) Eur. 2, 504 (10).
- ἀμαυρῶ: χρόνος δ' ἀμαυροῖ πάντα monost. 545.
- ἀμάχαιρος: ἐπὶ βόεια νοστήσω κρέα -; Pher. 2, 292 (13).
- ἀμαχος: ῥαγδαῖος, ἀμαχος Antiph. 3, 5 (7). εἰσὶν - τῶν κεκλημένων δι - ἀμαχοι Kubul. 3, 261 (1). πρᾶγμ' ἀμαχον λέγεις Men. 4, 191 (2).
- * ἀμβλυστονησαι (s. σθ) - τὴν πόλιν Eur. 2, 464 (12).
- ἀμβλυπωπῶ: ἀμβλυωπούντων ἀνδρῶν Men. 4, 329 (488).
- ἀμβροσία: ἀμβ. καὶ νέκταρ ὁμοῦ Herm. 2, 410 (2, 10). διαπίτω τ' ἀμβροσίαν Anaxand. 3, 198 (7).
- ἀμβων: ὡ πολλῶν λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιελίξας Eur. 2, 440 (1) cf. 5, 34. περιπλεῖν δ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν - πέντε κέλητας Ephiipp. 3, 323 (1, 16).
- ἀμέλβω: ἐπεὶ δὲ σηκῶν περιβολὰς ἡμέψαμεν Kubul. (?) 3, 266 (10). λόγοις ἀμέλβου τὸν λόγοις πείθοντά σε mon. 311.
- ἀμεινόνως: Aristophan. 2, 1087 (21).
- ἀμεινῶν: πότερος ἀμεινῶν ἀμφοτέρων; Eur. 2, 514 (15). οὐδὲ λοιπὸς καθὸν ἔστιν· ἀτὰρ τὸ τάχηνον ἀμεινον Plat. 2, 672 (1, 12). ἀλλ' ὄλον· παρὰδες· πολλὸν γὰρ ἀμεινον id. 673 (1, 15). γνῶμαι ἀμεινῶν εἰσι τῶν γεαιτέρων mon. 101. * πολλῆ γ' ἀμεινῶν ἡσθ'· ἄρα λογογράφος ἢ μάγειρος Alexid. 3, 440 (5, 18). κέρδος αἰσχύνης ἀμεινον Calliae 2, 735. οἰστέον ἀμεινον ταῦτα Men. 4, 227 (2).
- Ἀμειψίας: v. Ἀμειψίας.
- ἀμέλει: ἀμέλει κλειύσεται Eur. 2, 513 (11). * πότερ' ἐχόσορος - ἢ κύνης; ἢ κύνδαρος; B. ἀμέλει κυνκοκάνδαρος Nicostr. 3, 282. αἰσχρὸν γὰρ B. ἀμέλει· τὸν T. γοῦν - Dromon. 3, 541 (1). πρότερον δὲ - ἦν - ἰδὲ

- ἐργῶδες. Β. ἀμέλει τοῦτο μὲν καὶ νῦν ἐτι Philippiid. 4, 469. ἀμέλει ταδί - πρῶτον ἀμπίσχωι anon. 4, 615 (43b).
- ἀμελής: φιλοπότης κάμελής Eur. 2, 512 (10). συνεχῶς ἐμπιπλάμενος *ἀμελής γίγνεται Antiph. 3, 146 (33). τὸν ἀμελῆ - ἐπιθυμοῦντα δὲ σχολῆς anon. 4, 602 (8).
- ἀμελῶ: ὧν δ' ἄρχειν ἐχρῆν ἀμελοῦσιν Alexid. 3, 450. οὐδεὶς ἀγαπῶν αὐτὸς ἀμελεῖθ' ἠδέως Men. 4, 252 (215). ἀμελοῦντα τοῦ ζῆν mon. 646.
- ἄμειπτος ἢν τάλλα δ' ἦς ἄμειπτος Men. 4, 224 (4).
- ἀμειννήος: ἀμειννὰ κάρηνα Aristophan. 2, 1031 (15, 2).
- ἀμέρα: v. ad Apollonh. 2, 881 (2).
- ἀμέρω: ἀμέρωι * (τάς) ἐλάας anon. (391) 5, 122.
- ἀμέριμος: οὐκ ἀμέριμος ἔσσαι Plat. (?) 2, 697 (v. 5). νέμεται δ' ἀμέριμος (ιστ. ὁ κοχλίας) Philem. 4, 41 (19). κάμέριμον ζῆν βίον Philem. 4, 35 (7, 8). ὅταν - ἀμέριμον ἔχη τὸν βίον Men. 4, 239 (20).
- ἀμεταχειρίστος: ἀμεταχειρίστων τῶν κοινῶν Aristophan. 2, 1204 (125).
- ἄμης: ἄμης ἡμιβῶτας ὀρνίθειά τε Antiph. 3, 49 (1) = Epicrat. 3, 368. ἄμης καὶ λαγῶα καὶ κίχλας Alexid. (Antidot.) 3, 458. ἄμης, ἄμυλοι Antiph. 3, 149 (38). ἄμης, οἶνος ἠδύς, φά Amphid. 3, 303 (1). πυρραμοῦς, ἄμης, φῶν ἐκατόμβη Kriphipp. 3, 327 (1). ἐλάαι, στέμφυλ, ἄμης Anaxand. 3, 184 (1, 55). τὸν ἄμης - * οὐκ ἐξ πέτειν τινα Men. 4, 215 (11).
- ἀμητίσχος: ὅπται κίχλαι μετ' ἀμητίσχωι εἰσπέτοντο Telecl. 2, 362 (1, 12) cf. ad Pher. 2, 317.
- ἀμήχανον: v. ad Men. 4, 277 (193).
- ἀμηχανῶ: ἡμηχάνων Plat. 2, 630 (3). ὁ χρόνος δν αἰεὶ λανθάνειν ἀμηχανῶ Antiph. 3, 158 (72).
- ἀμία: ὅτε δ' * ἠσθες ἀμίας (f. ἄμίας) Archipp. 2, 721 (7). ἀμίας χήραν, θηρίον καλὸν σφόδρα Sotad. 3, 586 (1, 26).
- ἄμικτος: δράκαιν' ἄμικτος Anaxil. 3, 347 (1, 3).
- ἄμίδα: χῶπόταν ἄμιλλ' * ἢ τῶν νεῶν Plat. 2, 679 (1, 4).
- ἄμίδας: ἀμίδα * παῖ Eur. 2, 547 (2, 5). ἀμίδα μοι ἔνεγκε πρῶτον Diph. 3, 396 (2, 34). τὴν ἀμίδα φέρειν Epicrat. 3, 368. ἄκρατος, ἀμίδες, ἀργία, πότος anon. 4, 611 (35). ὄξεις, χούς, ἀμίδας Axionic. 3, 535 (3).
- ἄμυες: Eubul. 3, 205 (1).
- ἀμνημονῶ: ἀμνημονεῖ ταῦρος ἀργήσας ζυγοῦ Men. 4, 268 (149). ὅστις εὐ παθῶν ἀμνημονεῖ monost. 10.
- ἄμνιος: τὴν διάλεκτον καὶ τὸ πρόσωπον ἀμνίου ἔχειν Herm. 2, 381 (2).
- ἄμνός: ἀμνοὶ δὲ βληχάουσιν Autocr. 2, 892.
- ἄμοιρος: τροφαί, ὧν οὐκ ἄμοιρος ἦδε χεῖρ ἐγγίγνετο Eriphi 3, 559.
- * ἄμοργῆς: v. ad Antiph. 3, 41.
- ἄμόργινος: χιτῶν ἀμόργινος Antiph. 3, 84. ἀμόργινοι (?) Eur. 2, 509 (4).
- ἄμοργις: v. ἀμοργός.
- ἄμοργός: * ἀμοργὸν βρυτλήν νήθειν (f. ἄμοργιν βρ. ἠθεῖν) Cratiph. 2, 75 (4). ἀμοργοί Cratin. 2, 140 (13).
- ἄμορφος: ἀμορφότατος τὴν ὄμιν - φόβος anon. 4, 688 (339).
- ἄμουσος: χρεῖα διδάσκει κἄν ἄμουσος ἢ σοφόν Men. 4, 146 (6).
- ἀμπαλινόρος: οἰκαδ' ἄπιθ' ἀμπαλινόρος (f. ῥῆ) Philetaer. 3, 296.
- ἄμπελος: Ναξίων ἀπ' ἀμπέλων Eur. 2, 525 (2). προσεπειῖν τὰς ἀμπέλους Aristophan. 2, 1065 (2, 6). ἐκεῖ μόνον * οὐκί φέει ἀμπελος Antiph. 3, 32. τοῦμόν (int. χωρίον) δὲ καὶ τὰς ἀμπέλους (fert δὲ γαίλους) Apollod. Car. 4, 448. δι' ὃν ἀπέκασεν ἢ πάχη τὰς ἀμπέλους Philippiid. 4, 475 (2). ἀμπέλους τρυγῶν anon. (391) 5, 122.
- ἀμπερέως: * ἐκ τῆς πινακίδος δ' ἀμπερέως (libr. διαμπερέως) ἐρμῆνευε Philyll. 2, 862 (3).

- ἀμπεχόμεαι: ἐγγέλεις θεαί τευτλ' ἀμπεχόμεναι Eubul. 3, 223 (2). * (τινὶ ἀμπεχομένῃ) παρθένου Βοιωτίας Eubul. 3, 236. † μηδ' ἀγροίτως ἐπὶ γόνατος ἀμφέξει Philetaer. 3, 300 (1).
- ἀμπεχόνη: ἐν ἀμπεχόναϊς τριχίπτοις Pher. 2, 300 (1, 2S).
- ἀμπέχονον, τρύφημα * παρυγές Aristophan. 2, 1079 (6, 7).
- ἀμπίσχω: ταῖς μοι - ἀμπίσχου λαβῶν anon. 4, 615 (43b).
- ἀμυγδάλη. ἀμυγδαλή. ἀμυγδαλή. ἀμύγδαλον: ἀμυγδάλας καὶ μήλα Pher. 2, 338 (6). Νασίας ἀμυγδάλας Eur. 2, 525 (2). Νασίας ἀμυγδάλην Phrygn. 2, 603 (4). ἀμύγδαλα (f. -δάλαι), καρῶδι', ἐπιφορηματά Philyll. 2, 864 (2). φά, κάρουα, ἀμυγδάλαι ib. (3). πρὸς ἀμυγδάλας (al. -δαλάς) πῶς ἔχεις; Antiph. 3, 77. οὐ θρόνον, οὐκ ἔλαιον, οὐκ ἀμυγδάλας Alexid. 3, 465 (3, 5). μετ' ἀριστον ὡς ἀμυγδαλάς παθήσῃα Men. 4, 112 (7). καὶ μὰ τὴν ἀμυγδαλήν Eur. 2, 449 (7). ἀμυγδαλή τῆς βηχὸς φάρμακον Phrygn. 2, 604 (6). τὰς ἀμυγδαλάς λαβῶν-κίαταξον Aristophan. 2, 1178 (9). ἀμυγδαλή παιζέτω παρ' ἀμυγδαλῆν Xenarch. 3, 616 (2). μυρτίδες, πλακούς, ἀμύγδαλα (al. -δαλαί et -λαί) Diph. 4, 413. ἀμύγδαλα σιγαλόεντα Herm. 2, 408 (1, 20).
- ἀμύθητος: τὸ πλήθος ἀμύθητον Mnesim. 3, 570 (v. 46).
- Ἀμυκλαῖον: * ποτῶν κοπιδ' - σῶμαι ἐν Ἀμυκλαῖον Epilyci 2, 687 (2).
- ἀμύλιον: κἀνδυλον, φά τ', ἀμύλιον Euangeli 4, 572 (v. 8).
- ἀμύλος: ἄμυλος ἐγκύμων Plat. 2, 674 (2, 8). ῥαγαρίδος, ἀμύλον, * ἰκπίδων Metag. 2, 758 (1). λαγφοῖς ἐπ' ἀμύλων καθήμενοις Telecl. 2, 370 (2). πλευρά - ἐπ' ἀμύλοις καθήμενα Pher. 2, 300 (1, 17). ἄμυλοι περνούουσι ἡμῖν Metag. 2, 753 (1, 11). ἄμυτες, ἀμυλοι Antiph. 3, 148 (38). μαζῶν ὄφεις, ἄσταν, ἀμύλων Anaxand. 3, 194 (1, 38). ἀμύλων παρῶτων ἐσθλοῦσ' - ἄνηθα καὶ σέλιγα Eubul. 3, 222.
- ἀμύμων: μετ' ἀμύμωνα Χίον ἄλυπον Herm. 2, 410 (2, 5). τοῦ τ' ἀμύμωνος (libr. ἀμύμωνος) δέμας θύνην Anaxand. 3, 174 (1).
- Ἀμυνίας: Cratin. 2, 138 (8). * Χάμυνίας ἐκεῖνος - κλυσεται Eur. 2, 53 (11). * Ἀμυνίαν (legeb. Ἀμειψίαν) - πτωχὸν ὄντ' anon. 4, 649 (182).
- ἀμύνομαι: ἴνα ὅτι ποτε λοιγὸν ἀμύναντο (f. -ναντ') Cratin. 2, 112 (2). ἀμύνοσθαι περὶ δελπυνο Metag. 2, 759 (2). εἰπερ τὸν ἀδικοῦντ' ἀμύνωσ ἡμύνετο ἕκαστος Men. 4, 237 (15). ἐχθροὺς ἀμύνου mon. 152.
- Ἀμυροί: Eur. 2, 573 (91).
- ἀμυστί: (f. ἀμυστιν) Pher. 2, 358 (85).
- ἀμυστιν πειν Cratin. 2, 225 (154). τὴν ἀμυστιν λάμβανε Amips. 2, 710 (1, 3). cf. ἀμυστί.
- ἀμυχή: μεγάλας ἀμυχὰς καταμύζωντες Phrygn. 2, 560 (1, 6).
- ἀμφαρτίστερος: Aristophan. 2, 1156 (25).
- ἀμφί: ἀμφί - * στέροισι γῆρος οὐ καθήσεις Philetaer. 3, 300 (1). ἀμφί σῦκα καὶ [ἀμφί] τάριχ' ἀγάλλει Axionic. 3, 532 (1, 15).
- ἀμφιανατιζέειν: Cratin. 2, 59 (4). Aristophan. 2, 965 (20).
- Ἀμφίας: vinnm. Nicostr. 3, 285. Sosicrat. 4, 592 (2).
- ἀμφιβλήστρον: ἰχθύσι ἀμφιβλήστρον - πολλοῖς ἐπιβάλλων Antiph. 3, 109 (v. 1). ἀμφιβλήστρον περιβάλλεται Men. 4, 78 (15).
- ἀμφίβολος: οὐάριον ἀμφίβολον Polioch. 4, 590 (v. 8).
- ἀμφιδέαι: περόνας, ἀμφιδέας, ὄρμους Aristophan. 2, 1079 (6, 11).
- Ἀμφιδρόμια: Ἀμφιδρόμιων ὄντων Ephipp. 3, 325 (2, 4) = Eubul. 3, 268 (15^a).
- ἀμφιδύσις: Anaxand. 3, 202 (25).
- ἀμφιέννυμαι: cf. ἀπαμφιέννυμι. † ποικίλον ἡμφιεσμένον vid. ὕψαινα καὶ πῶς γυνή - νῆσον ἀμφιέννυται; Anaxil. 3, 354 (4). γυνή δέρεσι ἡμφιεσμένη Eur. 2, 561 (39). Ἀριστογέιτονα λάκρον ἡμφιεσμένον Alexid.

- 3, 478. ἑποβολιμασίαν σύνεσιν ἡμψιεσμένος anon. 4, 693 (360). τροφα-
λις σκίρον ἡμψιεσμένη Eur. 2, 538 (5). * ὄστρεα φῦκος ἡμψιεσμένα
Alexid. 3, 429 (1, 2).
- ἀμφίλαυστις: Cratin. 2, 186 (30).
- ἀμφίλειμαι: εἶχε - ἄφυλλον στέφανον ἀμφικείμενον Xenarch. 3, 625.
* ἀμφικέφαλλος: ἀπτελεβόφθαλμος - * ἀμψικέφαλλος (libr. - γαλος) Ku-
bul. 3, 254 (1, 10).
- Ἀμφικλῆς: τὴν σοῶν * διεξέπειεν Ἀμφικλῆς Dioxiipp. 4, 541.
- ἀμφίκολλος: κλίην ἀμφίκολλον πυξίνην Plat. 2, 628 (10).
- * ἀμφιμασχαλιστήρ: v. ἀναμασχαλιστήρ.
- ἀμφιμάσχαλος: Plat. 2, 689 (26).
- ἀμφίπολος: νῆς ἀμφίπολοιο Aristophan. 2, 947 (8).
- ἀμφιπολεμοποιηθῆς στρατός: Eur. 2, 569 (70).
- ἀμφίστομος: διότι * δ' ἔστ' ἀμφίστομος, κεντεῖ κάτωθεν, τοῖς δὲ χελε-
σιν δάκνει Eubul. 3, 254 (1, 15).
- ἀμφιτάπης: ἀμφιτάπητα Alexid. 3, 421. τὸν ἀμφιτάπητα συστορέσας
Diph. 3, 400 (1).
- ἀμφιτίθῃμι: γέρον στέφανον ἀμφέθῃκε τις anon. 4, 676 (305).
- ἀμφιφῶν: ἀμφιφῶντ' ἔχων Pher. 2, 342 (6). ἀμφιφῶν Diph. 4, 387 (1).
Ἄρτεμι - τοῦτόν σοι φέρω - ἀμφιφῶντα Philem. 4, 21 (1). ἀμφιφῶντας
ἔτρα anon. 4, 621 (82).
- Ἀμφίων: τὸν μουσικώτατον Ἀμφίωνα Eubul. 3, 206 (2).
- Ἀμφόδος: Ἀμφόδον - τὸννομα Aristophan. 2, 1068 (9).
- ἀμφορεαφόρος: * φῦλλον ἀμφορεαφόρων Eur. 2, 507 (25). ἀμφορεαφό-
ρος τις ἀπογοράν φέρων Men. 4, 199 (6).
- ἀμφορεαφορῶ: μίσθον σαυτὸν ἀμφορεαφορεῖν Aristophan. 2, 1072 (6).
- ἀμφορεύς: σοὶ τήνδ', ἀμφορεῦ, δίδωμι τιμὴν - ἔχειν ὄνομα μετρητὴν
Philyll. 2, 859. ἀμφορέα κινὸν λαβῶν Aristophan. 2, 1072 (6). ἀμφο-
ρεὺς ἔξοστρακισθεῖς Aristophan. 2, 1189 (57).
- ἀμφοτέροι: πότερος ἀμείνων ἀμφοτέρων Eur. 2, 514 (15). ἀμφοτέρων
* εἰς μέσον ἔστωσ Plat. 2, 664 (2, 4). Ἴσον δὲ γ' εἰσὶν ἀμφοτέροι * κα-
κοῖ Anaxand. 3, 197 (4). ἡ δειπνοῦσιν ἀμφοτέροι σὺνγά; Anaxil. 3, 358.
αὐτὰς ἀμφοτέρας ἡ Δημητῆρ ἐπιτρέψει (?) Antiph. 3, 109 (v. 19). [ἔξ
ἀμφοτέρων τούτων κεκεραμμένος Nicostr. 3, 282.]. ἀμφοτέρα
μηνύει - ἀπὸ τῶν βλεμμάτων - ταῦθ' Antiph. 3, 139 (12). ἀμφοτέρ' ἔρεῖς
Eur. 2, 549 (3). καὶ ἀμφοτέρα τὴν καταλλαγὴν ἔχει Diph. 4, 407 (1,
13). ἀμφοτέρα δ' οὐωνίζομαι Kpinici 4, 506 (v. 3). τυχεῖν αὐτῶν ἀμ-
φοτέρων σπουδάζομεν anon. 4, 690 (346). ἐπ' * ἀμφοτέρα μέλλει κα-
θευθῆσεν Men. 4, 189 (1). ἀμφοτέρον οὗτος εὐτυχεῖ τε καὶ φρονεῖ
Philem. 4, 42 (23).
- ἄμφω: κοινῶς ἀμφοῖν, τῆς τύχης καὶ τοῦ βίου Antiph. 3, 45 (2). με-
τεῖχε δ' ἀμφοῖν τοῖν ὄνθμοῖν Alexid. 3, 406 (1). οὕτω - ἐπὶ τοῖς μέ-
λεσι - ἄμφω νοσοῦσιν Axionici 1, 417. [παραπλησίαν ὁσμὴν ἀμφοῖν
Cratin. min. 3, 374 (1)].
- ἄμφωτίδες: Plat. 2, 693 (56).
- ἄν potentialis: ἀρ' ἂν φάγοι' ἂν καὶ ταρχοῦς Chionid. 2, 7 (2). πῶς
τις αὐτόν, πῶς τις ἂν - παύσειε -; Cratin. 2, 122 (8). πῶς * (οὖν) ἂν Ἰσχο-
μάχου γεγωνὸς φιλόδωρος ἂν εἴης Cratin. 2, 175 (6). πῶς παρασκευάζεται
πῶς ἂν ἐλαθ' ἡμῖν Pher. 2, 269 (1). πῶς οὖν οὐκ ἂν τις - χάρου Eur.
2, 536 (3). πῶς ἂν (?) χομισεῖ μοι τις (?) - ἐσχάραν; Stratt. 2, 786 (5).
πόθεν ἂν σοι χλαῖνα γένοιτο; Amips. 2, 703 (1). πόθεν ἂν λάβοιμι -
φίλων; Aristophan. 2, 954 (4). πόθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι; Aristo-
phan. 2, 1138 (3). δεῖ διακοσίων δραχμῶν. B. πόθεν οὖν (cod. ἄν)

* γένοιτο ἄν; Aristophan. 2, 979 (18). πῶς - Σθενέλου φάγοιμ' ἄν ῥήματα; Aristophan. 2, 1009 (9). πῶς γὰρ ἄν τις εὐγενῆς γεγώς δύναιτο ἄν ἐξελεθεῖν ποι' Antiph. 3, 96 (1). πῶς γὰρ γένοιτο ἄν ῥήτωρ ἄφρων, ἢν μὴ ἀλῶ -; Antiph. 3, 112 (1, 13). πῶς ἄν οὖν ἔχοι πτερά -; Kubul. (Arar.) 3, 226 (3). ὑμεῖς γὰρ λάβοιτ' ἄν ἄνδρ' -; Eur. 2, 500 (5, 6). ἐγὼ γὰρ ἄν κώφωτος ἐκ στρεφραίνετος πτόιμι; Theop. 2, 512 (1). τίς ἄν γενόμενος ἐνδύσομαι; - ἀλλ' Ἠγέλοχος - με μηνύσειεν * (ἄν) ἀνακράγοι τ' ἄν εἰς ἐχθρούς Sannyr. 2, 874 (1). καὶ τίνας ἄν εἰεν; Aristophan. 2, 1005 (1, 8). εἰτ' οὐκ ἄν εἴποις; ὕπαγε Antiph. 3, 99 (1). τοὶ γὰρ τίς ἄλλου - οὐνεκα (f. οὐνεκ' ἄν) εὐξαιτο πλουτεῖν - ἢ -; Antiph. 3, 133 (4). τί τοῦτον ἀπορήσαντ' ἄν οὐκ οἴει ποιεῖν; Antiph. 3, 153 (6, 7). τίς ἄν λάβοιτο τοῦ σκέλους - μοι; Kubul. 3, 213. τούτων ἄν τίς (legeb. ἄν τις) εὖροι - χρησιμώτερα * (;) Alexid. 3, 513 (18). οὐχ ὄντι ἀπωλόμεθα σωθεῖμεν ἄν; Men. 4, 295 (292). τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα δέξαιτ' ἄν; anon. 4, 673 (299). τί δ' ἄν τις ἀλλ' ἢ τῇ τύχῃ μέμφοτο Apollod. 4, 456 (3). ὡς αὐτ' (al. οὐν, f. ἄν) τίς ἔδωκε δῆτα -; Eur. 2, 514 (15). τί δῆτ' ἄν; εἰ μὴ τὸ σκαφίον παρῆν; Eur. 2, 441 (4). τί παθῶν ἄν εἶδεν εἰ μὴ προούδιδου; Eur. 2, 500 (5, 4). πόθεν Ἰπλούτων γ' ἄν ὀνομάζετο, εἰ μὴ - ἔλαχεν; Aristophan. 2, 1147 (1). εἴποι τις ἄν - ἐγὼ δ' ἄν ἀντίποιμι Pher. 2, 340. τάρων ῥολῶν γένοιτ' ἄν Amphid. 3, 313 (1, 12). οἶνον πλοῖς ἄν ἀσφαλέστερον πολὺ ὕδαρῃ Epherp. 3, 329. θάπτον ἄν τὸ τοῦ αἵματος ἢ χρημάτων μεταδώη Eur. 2, 551 (7). εἶδες δ' ἄν αὐτῆς φαρνάβαλον θάπτον ἄν Epherat. 3, 366 (2, 17). ἤτιόν τ' ἀποσταίην ἄν - ἢ Καλλιμέδων - πρόοι ἢ κρανίον Antiph. 3, 43. * τρώγοιμι καὶ φῶν δὲ καταπίνοιμ' ἄν (f. τρώγοιμι, καί. A. φῶν δέ; B. καταπίνοιμ' ἄν.) Antiph. 3, 77. τί φησὶ ἀνθρωποφάγους; πῶς; Π. * ἄν γ' ἄν ἀνθρωπος φάγοι Antiph. 3, 36 (1, 13). τῶς ἄν τις ἄλλως - τοῦ διαβάλοι τὴν κραυπάλην Antiph. 3, 101 (4). εἰ τάδε προσοῖσεν, εἰσέλθοιτ' ἄν Plat. 2, 675 (2, 20). εἰ ποῖσι ἔλθοις κἄν καθίζεσθαι λάβοις Cratin. 2, 231 (177). τρίγλῃ δὲ κἄν μαχοίτο Cratin. 2, 43 (2). βουλομένη κἄν ἀκαλήρῃς - ἐστεφανώσθαι Pher. 2, 262 (2). ταγνίζειν δὲ κἄν πριαμένη Eur. 2, 547 (3, 1). κἄν ἐπιφύσος πλείους monost. 671. κἄντοτ' * (ἄν) ἀπεκοιμᾶτ' ἄν - κἄν Ἑλληνικῶν καταλιπῶν Eur. 2, 512 (10). ἀποκνίσαιεν ἄν * κἄν ὀστισοῦν μου ἰσβόμενος Antiph. 3, 137 (9). δὲ ἄν ληφθῇ δ' ἀποστέλλων κἄν κίεσσι Alexid. 3, 505 (6). εἰσελθε κἄν νῦν Men. 4, 172 (11). * κἄν αἰγέροι ἐγυροῦν εὐγενέστεραι anon. 4, 621 (61). † κἄν ὀδυβάτω φησὶται Pher. 2, 593 (4). cf. ἐν. ὅ τι κἄν (f. κε) * λέγη (libr. λέγοι) - ἐρμῆνευε Phil. 2, 862 (3). δὲν οὐκ ἄν ἤξλων ἐμοὶ διδάσκειν οὐδ' ἄν εἰς Ἀδρια Cratin. 2, 27 (2). † ἀλλ' οὐκ ἄν εἴποις Pher. 2, 327 (1, 13). correct. 334 (1, 19). οἷς οὐκ ἄν εἴλεσθ' οὐδ' ἄν οὐδὲν οὐδ' ἄν εἰς ἄπας Eur. 2, 510 (7). ἐρδὲν * κενὸν τρύπημ' * (ἄν) ἐν τῆς οἰκίας ἄν * εὖροις Eur. 2, 562 (4). αὐτὸν οὐκ ἄν ἐξελεθεῖν - τοῖς δ' ἀντιβολεῖν ἄν ὁμοίως Eur. (?) 2, 577 (v. 7). cf. Tel. 2, 361 (1, 7). * 11. 14). οἶνον πιεῖν οὐδ' ἄν εἰς δέξαιτο θεῶν; Stratt. 2, 784 (1, 2). ὦν οὐδ' ἄν λέγων λέξαις (cf. 3, 441) Aristophan. 2, 1079 (6, 15). κοῦδ' ἄν λέγων λέξαιμι Kubul. 3, 223 (1). οὐ γὰρ ἄν πετε (cf. 5, 67) οὐτ' - ἐστεφανωμένοι προούκειμεθ' οὐδ' ἄν καταχειμύει Aristophan. 2, 1148 (1, 6). οὐ γὰρ ἄν ποτε ἔπεινον ἄν τριῶν ὕδατος Anax. 3, 351. * κοῦδὲν ἄν θράσειας ἀποποιῶν οὐδ' ἄν ἐπιλάτουμεν ἄν Aristophan. 2, 1164 (3) cl. 5, 68. εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἄν ἐπεθύμουσιν, οὐδ' ἄν ἔδαπανώμεν. B. ἐγὼ δὲ τοῦτ' - * φύσας ἀφειλόμεν ἄν Aristophan. 2, 1171 (1, 10. 11). οὐκ ἄν γέ μοι τοιτέ γένοιτο (al. οὐκ ἄν γε μὴ ποῦ τε γένηται) Anax. 3, 342 (1). * οὐτ' ἄν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδέις οὐδ' ὑβρίζοιτ' † ἄν ἐπὶ

(f. ἄν θελῶν) Alexid. 3, 479 (1). † οὐκ ἄν γένοιτο μάλλον ἢ σε δεῖ ξένος ξένος anon. 4, 603 (12). δς ἄν ὀπτότατος μοι φαίνηται κατατρώ-
 ξουμαι Cratin. 2, 95 (3, 4). τὸν τρόπον ὅν ἄν δοκῇ μοι - αἰρήσομαι Κυρ. 2, 549 (3, 4). καὶ τάδε γυν ἄκουσον * ἄν λέγω σοι Κυρ. 2, 516 (23). οὐ
 θάπτον - ἀποκηρύξει τις ὃ τι ἄν ἀληθῆ Κυρ. 2, 531 (12). ὃ τι ἄν τύχη
 μάγειρος ἀδικήσας, τὸν αὐλητὴν λαβεῖν πληγῆς Philyll. 2, 862 (2). *(δσ')
 ἄν ὁ μάγειρος ξαμαῖρη, τύπεται * αὐλητῆς Kubul. 3, 235 (3). Ἐπερώτα,
 ὃ τι ἄν βούλη Metag. 2, 752 (3). μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ * καθαρῶς ὃ τι
 ἄν ἢ Kubul. 3, 258 (1). Khiphp. 3, 334 (1, 4): τῷ γνώσομαι; B. οὐδ' ἄν
 μάλιστα λευκοπρόκτους εἰσάδης Calliae 2, 739 (1). γάστριν καλοῦσι - δς
 ἄν φάγη ἡμῶν τι τούτων Epicrat. 3, 368. οὐδεὶς (int. edet) δς ἄν μὴ
 κατατιθῇ τὰς συμβολὰς Antiph. 3, 12 (1, 8). δς ἄν φέρῃ ἀγνωμόνως -
 οὗτός ἐστιν αἰτιος Anaxand. 3, 195 (2). † καθ' ὅσον ἄν τὸν χότταβόν-
 ποιήσῃ πεσεῖν || - οὗτος ὁ κρατῶν γίνεται Antiph. 3, 29 (1, 5). πρᾶξθ'
 * οἰοῦν ἄν σοι δοκῇ Anaxand. 3, 199 (11). κεραιμύων * ἄν - ἕκατόν *(ἄν)
 τῆς ἡμέρας * ἕκαεν - κανθάρους Phryg. 2, 586 (1). πλείστους (?) φέρων -
 * ὡς ἄν, ὀλομ', εἴκοσιν Alcaei 2, 830 (1) cl. 5, 55. πούλυποδος πλε-
 κτή δ' † ἄν, ἐπεὶ λήρη κατὰ καιρόν, - πολὺ κρείττων Plat. 2, 679 (I, 16).
 ἦττον † γ' ἄν (l. γάρ) οὐν ἀκολουθήσεις ἕμοι Amips. 2, 701 (1). ὄν οὐδὲ
 εἰς ἐλήθην - ποῖων, οὐδ' ἄν (l. αὐ 5, 99) ποιήσων Philem. 4, 31 (2).
 οὐκ ἄν γεγόμενον οὐδέποτε γ' * ἤμην πρᾶγμα λέγειν Antiph. 3, 67
 (1, 5). δς μὴτ' ἄν ἀτυχῆσας ἐπαμφιάσαι δύναται τοῦτο χρήμασιν Men.
 4, 192 (4). ὃ παντὸς - αἰτίαν κρίνων ἄν ὀρθῶς ὑπολαβεῖν τίς μοι δοκεῖ
 Men. 4, 214 (6). ἔσπουδάκει ὡς ἄν * ἔστιων ὀξῦπτερον ἄνδρα Demonici
 4, 570. ὁ πάντα βουληθεὶς ἄν - πονεῖν * πάντ' ἄν γένοιτο Men. 4, 284
 (11). ὄμνημι - ἢ μὴν ἐλέσθαι τοῦτον ἄν ζῆν τὸν βίον ἢ - Antiph. 3, 102.
 ἐγὼ γάρ ἄν * εἰ - φάγοιμι *(τι), μύκτης ὄμοις ἄν φαγεῖν *(ἕμοι) δοκῶ
 Antiph. 3, 103 (1). ὡς πολὺ ἀπεῖχ' ἕκαστος τοῦ φαγεῖν ἄν ἐτι νεκροῦ
 Athenion. 4, 558 (v. 35). τῶν φιδάλεων μάλιστ' ἄν Herm. 2, 406
 (10). † οἷα παζούσιν - κοῦρα πηδῶσαι - κάλλιστ' ἄν (codd. καλλίσταν)
 Antocr. 2, 691. † ὡς ἄν τις ἄν οὐν * ἢ, τί ποιήσας -; Aristophan. 2,
 1159 (1). ὅστις ὁμολόγῳν τι μὴ ποιεῖ πατρὶ, πάντων ἄν - καταφρό-
 νησε (καταφρονήσαι;) τῶν θεῶν Antiph. 3, 152 (58b).
 ἴν. αἴν condicionales: cf. ἄν pot. ἔάν. ἦν. ἄν (f. ἦν) δ' ἔλθῃ
 ποτὲ ἀνωμέθ' Cratet. (Antiph.?) 2, 247 (1). † ἄν δὲ (l. ἔάν δὲ γ')
 ἀποκηρῶ Pher. 2, 275 (4). † ἄν (l. ἦν) ἐγὼ πάθω τι Herm. 2, 400 (6).
 ἄν - ἀρνη (?) Phryg. 2, 600 (6). † ἄν (l. ἦν) - ἀποθάμῃ εἰς τις ποτηρός -
 Plat. 2, 680 (4). Frequentis apud mediae et novae comediae poe-
 tae voculae unum alterumque apponetur exemplum. στρατιώτης ἀγα-
 θός - ἄν ἢ τὸ σιτάροχημα δεῖπρον Antiph. 3, 45 (2, 12). τί οὐν ἐνέσται
 τοῖς θεοῖσιν; B. οὐδὲ ἔν, ἄν (legeb. ἔάν) μὴ κερᾶσῃ τις Antiph. 3, 46
 (1). στρατιώτην ἔργον λαβεῖν ἐστὶν διευτυχηκοί', ἄν μὴ δειλὸς ἢ Apol-
 lod. 4, 450. ὅταν γάρ ἀπορήται τις, ἄν μὲν ἀργός * ἢ - ἀπεινὸν δύννησεν -,
 ἡμεῖς δ' - Antiph. 3, 66. Οἰδίπουν γάρ * ἄν μόνον φῶ (f. γὰρ ἄν γε
 φῶ, καὶ) τἄλλα πάντ' ἴσασιν Antiph. 3, 105 (v. 5). ἄν πάλιν εἶπη τις
 Ἀλκμαίωνα, καὶ τὰ παιδιά πάντ' εὐθύς εἴρηχ' 106 (v. 8). προσφράτους
 μὲν ἄν τύχη πωλῶν τις ἰχθύς - ἔάν σαπρούς * κομιθῇ δέ - Antiph. 3, 128
 (2). ἄν μὲν γάρ ἢ τις εὐπρεπῆς - ἔάν δὲ μικρὸν παντελῶς ἀνθρώπιον -
 Anaxand. 3, 177 (2, 2). ὑφελλετ' ἄρα - Ἀτρεὺς ἐκλήθη ἔάν δὲ κριὸν
 φησὶς * ἄν (libr. ἔάν) δὲ κωδῆριον Ἰάσων ib. (2, 11). ἀλλ' ὃς ἄν φέρῃ
 ἀγνωμόνως - οὗτός ἐστιν αἰτιος ἄν δ' εὐκόλως - Anaxand. 3, 186 (2).
 μόνον ἄν τις τοῦτ' * ἔχη, ἀληθές ἐστι (?) Antiph. 3, 156 (73). ὄν ἄν
 ἴδῃ τὰς χεῖρας οὐκ ἀφῆξεται Antiph. 3, 13 (1, 16). οὐς ἄν ἐπερωτήσῃ

- ἄνεμος κύριος Antiph. 3, 83. δῆμος - ὑπ' ἀνέμου ζιπίζεται anon. 4, 65 (48). φέρειν τιν' ἄρασι (l. ἄρας) ἄνεμος (int. εἰμί) Antiph. 3, 10 (v. 5). ἄνεμος καὶ ὀλέθρος ἄνθρωπος Eur. 2, 570 (79). οἰκίαν οἰκίων ταμίας Eubul. 3, 254 (1).
- ἀνεμώνη: ἀνεμωνῶν (cf. 3, 17) κάλυξ τ' ἡριναῖς Cratin. 2, 72 (1). ἰο μωροναῖσι κάγεμώναις Pher. 2, 300 (1, 25).
- ἀνέντατος: ἀσθενής ἀνέντατος Theop. 2, 618 (9).
- ἀνεξέταστος: ἀνεξέταστον μὴ κόλαζε mon. 17.
- ἀνεξιχώμη: Cratin. 2, 196 (54).
- ἀνεπαγγέλτος: ἀνεπαγγέλτων *φοιτησάντων ἐπὶ δεῖπνον Cratin. 2, 30(4).
- ἀνέπαφος: ἀνέπαγα σωμαί Men. 4, 159 (8).
- ἀνεπιβούλευτος: ἰογένοῦς ἀνεπιβουλεύτου φθόνῳ anon. 4, 619(30). ἴανεπιηλαι v. ἐπιάλλω.
- ἀνεπικούρητος: ἀνεπικούρητον τὸν βίον ποιῶν Philem. 4, 30 (1).
- ἀνεπίπληκτος: Eur. 2, 576 (139).
- ἀνερωτίζω: ἀνηρωτίζεν Telecl. 2, 376 (14).
- ἀνεσία: Cratin. 2, 30 (6).
- ἄνευ: οἰκίαν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ Susar. 2, 3. ἄνευ κακῶν οἰκίαν οἰκίαν ἄνευ Men. 4, 252 (62). ζῆν ἄνευ κακοῦ τινος Diph. 4, 369 (1, 12). ἀνηγανίζεν ἄνευ συμβολῶν Phryn. 2, 599 (1). ἄνευ μισθοῦ καταπέσει ἐπισίτιος Kubul. 3, 216 (1). τἄλλοτρια δειπνεῖν - ἄνευ πόνου Nicol. 4, 579 (v. 16). ἰσπᾶσιν οὐκ ἄνευ πόνου Archipp. 2, 724 (1). ἄνευ μισθόσκου Eur. 2, 520 (35). διὰ τί μὴ κομάσω ἄνευ λιχνούχου -; Alexid. 3, 465.
- ἀνευρηκω: ὁ τὴν Θεοδέκτου μόνος ἀνευρηκῶς τέχνην Antiph. 3, 16 πολὺ ἄριστ' ἀνευρηκασιν ὀψαρτυτικὴν Timocl. 3, 613 (3). παραφῆν φροντιδῶν ἀνεύρετο (libr. ἀνεύρατο) Timocl. 3, 592. *ἀνευρηκωσὶ εἰ πρόμασιν τιν' (int. γῆ) Philem. 4, 33 (4, 10). ἐνέβαλεν εἰς τὸν κρημὸν ἴ ἀνευρημένα (f. ἀνασσευρημένα int. μειράκια) Diph. 4, 395 (2, 29).
- ἀνευρος: ἄπνοῦς ἀνευρος Theop. 2, 815 (9).
- ἀνευφθός: v. ἐφθός.
- ἀνέχω. ἀνέχομαι: θύδωρ *ἀνέχεται Cratet. 2, 238 (2, 5). ἄνεχε Theop. 2, 821 (24). σὺ δ' οὐκ ἀνεῖχες αὐτόν Aristophan. 2, 1191 (64). ἔσθαι εὐδὺς ἡλίου ἀνέχοτος Kubul. 3, 262 (1, 9). ἀνέχομαι: κοκκίω τὸν ἀλεκτροῦν οὐκ ἀνέχονται Cratin. 2, 186 (31). τὰδ' ἔστ' ἀνεχίω Cratin. 2, 231 (173). τοιαῦτ' οὐκ ἀνέχομαι Philonid. 2, 422 (4). ταῖς ἰσθίων τὰ γαῦλ' ἀνέχομαι Antiph. 3, 9 (1). ὁ σοφὸς εὐτελείας ἀνέχεται mon. 459. ἀναπετῶ τοῦτ' - οὐκ ἀνέξωμ' οὐκέτι Men. 4, 77 (14). ἀνεψιάδαι (l. ἀνεψιαδῶν) Aristophan. 2, 1205 (129).
- ἀνεψιαδούς Pher. 2, 348 (28). ἀνεψιαδοῦν Herm. 2, 417 (14).
- ἀνεψιός: ἐγγέλεων ἀνεψιός Stratt. 2, 777 (3).
- ἀνηδομαι: ταῦτα νῦν ἀνηδομαι Herm. 2, 415 (5).
- ἀνηθον: ἀνηθα καὶ σέλινα καὶ γλυκείας Eubul. 3, 222. μάραθρον, ἀνηθον, ῥῆλυ Alexid. 3, 437 (2, 5). οὐκ ὄξος, οὐκ ἀνηθον, οὐκ ὀρίγασσι Alexid. 3, 465 (3).
- ἀνηχεστος: εἰ δ' ἠνεγκεν ἄν - ὀβλος τι τῶν ἀνηχεστων anon. 4, 670(267).
- ἀνηχοος: εὐχῆς δικαίας οὐκ ἀνηχοος θεός mon. 146.
- ἀνηκω: Ampis. 2, 713 (15). τὸ πέρας οὐκ ἀνηχ' (?) Alexid. 3, 503 (13).
- ἀνηλεήμων: Nicoch. 2, 647 (5).

νήρ: ἐν τοῖς Κιμωνίοις ἀνὴρ ξερπίλοις Cratin. 2, 104 (4). οὐκ ὦν ἀνὴρ Ἀλκιβιάδης - ἀνὴρ ἀπάσων τῶν γυναικῶν ἐστὶ νῦν Pher. 2, 342 (5). ἤσθου τὸν Ἄβυθον ὡς ἀνὴρ γεγένηται Herm. 2, 402 (1, 8). τῆς στρατικῆς κακίστος ἦν ἀνὴρ Eur. 2, 435 (1). πάλαι γ' ἦν ἡ ἀνὴρ, εἰ μὴ τὸ τῆς πόρονης ὑπερραΐδει κακόν Eur. 2, 461 (9). ἦτις ἀνδρῶν ἄσπον οὐκ ἐληλύθει Eur. (?) 2, 577 (v. 15). τὸ γὰρ δέμας *ἀνδρός ἑρσοῖ (hulbos dicit) Plat. 2, 672 (1, 10). αἱ - ἀνδρῶν φορηγῶν ὑπὸ γούνατα - ἔλυσαν Metag. 2, 751 (1) = Aristag. 2, 761 (1). πᾶσι κακοῖσιν ἡμῶς φιλῶσιν - ἄνδρες Aristophan. 2, 948 (11). ἄλλαι - πρὸς ἄνδρας εἰσὶν ἐκπετησμοὶ σχεδόν Aristophan. 2, 1182 (22). ὡς τὸν πατέρ' ἀπελθεῖν παρ' ἀνδρός Anaxand. 3, 197 (5). λάγνης γυναικός ἐστιν οὐκ ἀνδρός τὸδε Anaxand. 3, 199 (9). εὐδοκιμεῖν παρὰ ταῖς ἐταίραις - ἄνδρα - μὴ τὸν παλαιὸν ἀλλὰ τὸν νεώτερον Kubul. 3, 263 (8) = Alexid. 3, 512 (14). τὸν οἶνον τὸν νέον - καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποξέσαι Alexid. 3, 405 (6). ἡ τάλμα (Amoris) - ἀνδρός, ἡ δὲ δειλία γυναικός Alexid. 3, 496 (1, 10). ἐν ταῖς γυναιξὶ λαμπρὸς οὐκ ἐν ἀνδράσιν Timocl. 3, 592. δι' ἕς (i. e. τριγῶς) ἀνὴρ ἕκαστος ἡμῶν φαίνεται Alexid. 3, 509 (10). οἰκτεῖον οὕτως οὐδὲν ἐστίν - ὡς ἀνὴρ τε καὶ γυνή Men. 4, 259 (10). τὴν ἡγεμονίαν τὸν ἔλων τὸν ἄνδρ' ἔχειν Men. 4, 213 (4). τέταρτος τραπέζας τῶν γυναικῶν - ἔξ δὲ τῶν ἀνδρῶν Euangeli 4, 572 (v. 2). διῶβολον *φέρων ἀνὴρ τρέφει γυναῖκα Theop. 2, 612 (2). μυροπωλεῖν τί μαθόντ' ἄνδρ' ἔχην -; Pher. 2, 276 (1). εὐ - μεθύειν τὸν ἄνδρα χρῆ τὸν ἀγαθόν Herm. 2, 413 (1). τὰ μειράκια προϊστάμενα τοῖς ἀνδράσιν Eur. 2, 465 (14). ἀνδρός διαφέρει ταῦτ' ἀνὴρ Antiph. 3, 54. ἐνταῦθ' ἀνὴρ - ἐστὶν ἀνδρός διάφορος Philem. 4, 56 (67). *ἀνδρα τὸν ἀληθῶς εὐγενῆ - δεῖ πταίνοντα γενναίως φέρειν Men. 4, 264 (126). ἀνδρός τὰ προσπίπτοντα γενναίως φέρειν Men. 4, 293 (283) = mon. 13. ἀνδρός δ' ἐνεγκεῖν ἀτυχίαν ὀρθοῦ τρόπου (i. ὀρθῶν τρόπων 5, 79) Antiph. 3, 155 (67). "οὐκ ἔστιν ἀνὴρ πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ" Nicostr. 3, 288 (2). monost. 697. Philippid. 4, 472. ὅταν ἀνὴρ δίκαιος ἀδίκους περιπέσῃ συμπτώμασιν Men. 4, 252 (63). βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὄργην πεσῶν mon. 71. ἐν τοῖς πολεμίοις ὑπερέχειν τὸν ἄνδρα δεῖ Men. 4, 259 (96). ἀνὴρ - ἄνδρα σάζει mon. 29. χαλκίδα κικλήσκασσι θεοῖ, ἄνδρες δὲ κύβηλιν *Cratin. 2, 198 (62). ἄνδρες ἀγανόφρονες Cratin. 2, 145 (1). ἄνδρα φίλον καλέσας ἐπὶ δαίτα Pher. 2, 335 (2). κακὸς γὰρ ἀνὴρ τὸδε ἔξει ibid. οὐ γὰρ - τιοιαντὶ λέγομεν δειπνίζοντες φίλον ἄνδρα; ib. (3, 10). φίλ' ἄνερ Men. 4, 115 (1). ἀνδρός φίλου καὶ συγγενοῦς Diph. 4, 423 (21). φίλος γὰρ ἀνὴρ Telecl. 2, 371 (1, 5). πόλιν δούλων, ἀνδρῶν νεοπλουτονηρῶν Cratin. 2, 133 (2). τένθου τινὸς ἐνδρός Cratin. 2, 179 (14). κρουπιεζοφόρον γένος ἀνδρῶν Cratin. 2, 225 (153). ἀνὴρ γέρων Cratet. 2, 237 (1, 2). Pher. 2, 284 (7). 285 (9). 292 (13). ἀνδρός πρεσβύτου Aristophan. 2, 955 (8). πρεσβύτης ἀνὴρ 2, 1180 (15). ἀνὴρ πολίτης (?) Eur. 2, 471 (23). τιν' - ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην Eur. (?) 2, 577 (v. 13). ἄνδρες ἐταῖροι Eur. 2, 438 (5). χαίρει' ἄνδρες συμπόται Alexid. 3, 432 (3). ἄνδρες λογισταὶ Eur. 2, 518 (30). ἄνδρες ἔχθυες Archipp. 2, 723 (14). *ἀνδρῶν ἄριστον κωβιόν Antiph. 3, 13 (1, 19). κεστρέυς, ἀνὴρ, μελάνουρος Antiph. 3, 109 (v. 5). ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία Aristophan. 2, 1007 (4). ἀνδρός χαλκῆας Aristophan. 2, 1185 (39). ἀνὴρ πεδῆτης Aristophan. 2, 974 (6). εἰσὶ γὰρ τινες ἄνδρες - ἀδοφοῖται; Aristophan. 2, 1005 (1, 6). ἀνδρας *βουτυροφάγας, αὐχμηροκόμας μυριοπληθεῖς Anaxand. 3, 183 (1, 8). ἀνδρός ταριχοπώλου Nicostr. (Philetaer.) 3, 279 (2). ἀνὴρ παρσίσιμος Timocl. 3, 595 (v. 5). ἰδιώτην ἄνδρα Alexid. 3, 509 (11). ἄνδρας (al. ἄνδρες) ὑμῖν δημιουργοὺς ἀποφανῶ anon. 4, 649 (183). Κυ-

ἀναγράφω: οὐ καθέδουμεν, οὐδ' ἀναγεγραμμεθ' (coqui) Baton. 4, 501.
ἀναγυράσιος ὄραφός Plat. 2, 668 (3).

— Ἀναγυρουντόθεν τοὺς * Κορακίωνας Archipp. 2, 719 (2).

ἀναγχιπτεῖν: Eur. 2, 576 (137).

ἀνάγω: ὀλίγον ἀναγε *(δή) ἀπὸ τῆς διαφοροφύρου Nicoph. 2, 852 (3). ἐμβαπτες ταχὺ ἀνηγάγοντο Men. 4, 76 (9).

* ἀναγωγία: v. 3, 549 cll. 5, 93.

ἀναδενδράς: Alexid. 3, 368 (1). ὑπ' ἀναδενδράδων ἀσπαλάθους πιτοῦντες Pher. 2, 305 (2).

ἀνάδημα: ὃ χρυσοῦν ἀνάδημα Plat. 2, 677 (4). ὄχθοίφους, μίτρας, ἀπδήματα Aristophan. 2, 1078 (6, 2).

ἀναδιφῶ: οἶον σμῆνος ἀνειδιφῆσατε Cratin. 2, 16.

ἀνάδοχος: ἀδελφῆν ἀνάδοχον τῶν χρημάτων Men. 4, 222 (3).

ἀναδύναι: v. ἀναβαίνω.

ἀναζυγῶ: τὴν θύραν ἀναζυγῶσας Aristophan. 2, 1205 (127).

ἀνάδημα: τὰ γὰρ τ' ἀνάδηματα δαιτός Herm. 2, 408 (1, 21).

ἀναθολοῦμαι: ἀνεθολοῦθ' ἢ καρδία Pher. (?) 2, 313 (8).

ἀναθύω: αὐθὺς ἀναθύουσιν (an ἀναθυώσιν) αἱ γεραίτεραι Pher. 2, 203 (5).

ἀναθύω: v. ἀναθύω.

ἀναίδεια: ὃ μείλιτη τῶν θεῶν νῦν οὐσ' ἀναίδει Men. 4, 144 (2). πρῶτα πάσης τῆς ἀναίδειας ἔχει Men. 4, 278 (173) = Diph. 4, 422 (17).

ἀναίδεια: ὃ * πορνεία καὶ ἀναίδεια Aristophan. 2, 1031 (14).

ἀναίδης: τρία κνώδαλ' ἀναίδῃ Cratin. 2, 152 (8). ὄργανα εὐρημέν' ἀθρόοις ἀναίδῃσιν Men. 4, 140 (1). οὐκ ἔστ' ἀναιδούς ζῆλον αἰσθηστέρον Diph. 4, 425 (29). κακῆ-αἰδώς ἔνθα τὰναιδές κρατεῖ ib. πρὸ ἀναίδῃσιν λόγοις Men. 4, 115 (3). τοὺς * ἀναιδῶς (εἰ ἀνοδία εἰ, 116) τὰλλότρια * μασωμένους Nicol. 4, 580 (v. 25).

ἀναίνεσθαι: de re amatoria Plat. 2, 678 (7). Men. 4, 201 (6).

ἀναίρεσις: τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν Antiph. 3, 98 (v. 8).

ἀναίρω: ἄρθῃν ἀνείλε (raupertas) καὶ κατέστρεψεν βίον Diph. (?) 4, 421 (24). εἰς ἐγγύας τρεῖς εἰσπεσὼν ἀνῆρέθῃ Cratin. min. 3, 378 (1). αὐτοὺς τ' ἀνηγόησας διὰ λύπῃν τινές Philem. 4, 44 (27). τοῦτων ἀπλείν(?) τὴν ζημίαν Men. 4, 161 (1, 9). ἀναίρωμαι (med.): μὴ τις αὐτ' (int. pecuniam) ἀνέλλετο; Aristophan. 2, 964 (16). ὅτιμας λέγει τις οὐκ ἀναίρεται πάλιν mon. 710.

ἀναίσθητος: ἀναισθητῶ γεγονότι καὶ νεκρῶ Men. 4, 269 (157).

ἀναίσχυντος: οὐκ ἔστ' ἀναισχυντότερον οὐδὲν εἰσορᾶν γυναικός Alexid. 3, 521 (39).

ἀνακαθάρω: τῶν ἐσθιόντων ἀνεκάθηραν τοὺς πόρους Anaxipp. 4, 450 (v. 16).

ἀνακαλύπτω: cf. ἀνακάμπω. πάντα ἀνακαλύπτων ὁ χρόνος mon. 450.

ἀνακαλῶ: Μούσας ἀνακαλεῖν Aristophan. 2, 1096 (16).

ἀνακάμπω: ἀνακάμπει Antiph. 3, 6. οἰστρος, ἀνακάμπων (libr. ἀνακαλύπτων), δορεὺς Eubul. 3, 232 (2).

ἀνάκειμαι: ἐγὼ δ' ἕως-τινος ἀνεκέμην - B. ἀνάκεισο Diph. 4, 427 (41). δευπῶν ἀεὶ ἀνεκέμενος παρ' αὐτόν Philippid. 4, 477 (10). φιάλην ἢ ἀνεκέμην ἰδεῖν ἐργώδες Philippid. 4, 469.

ἀνακός: Eur. 2, 435 (27). ἀνακῶς ἔχων Plat. 2, 687 (23).

ἀνακλίνομαι: ὡς εἰσῆλθε τὰ γερόντια - εὐθύς ἀνεκλίετο Eubul. 3, 236 (2).

ἀνακλῶ: πῶσιμι τὸν τράχηλον ἀνακεκλασμένη Theop. 2, 812 (1).

ἀνακνάπτω: ἀνακνάψας (al. ἀναγν.) καὶ θειώσας τὰς ἀλλοτρίας ἐπινοίας Lysipp. 2, 745 (5).

ἀνακογχυλίαστον ἐχθοδοπὸν τι Plat. 2, 685 (18).

- ἀνακογγυλίσασθαι: Eur. 2, 534 (5).
 ἀνακρωγῆν: *ἀνακράγοι τ' ἂν εἰς ἐχθροὺς μέγα Sannyr. 2, 874 (1).
 ἀνέκρωγον "οὐ δώσει τις ἡμῖν ματτήν;" Alexid. 3, 477 (5). παρθενη
 (arum fictam) - ὥστε πάντας ἀνακρωγῆν Euphron. 4, 404 (1, 5). ἂν
 γλαυῆ ἀνακράγη δεδοικαμεν Men. 4, 230 (5).
 Ἀνακρέων: σπόλιον Ἀλκαίου κἀνακρέοντος Aristophan. 2, 1030 (13).
 ἀνακρένω: τοῦτον ἀνακρένειν πόθεν ζῆ Diph. 4, 388 (1, 3).
 ἀνακρούω: κἀνακρούουσαι † χερσῶν Autocr. 2, 691 (1, 4).
 ἀνακυκῶ: ἀνακυκῆσαι τὰς ἀπίους Pher. 2, 259 (8).
 ἀνακυλλῶ: *ἀνακυλλῶν τ' οὐσίας (genus parasitorum) Alexid. 3, 434
 (1, 7).
 ἀνακύπτω: *ἀνακύπτον καὶ *κατακύπτον (libr. - πτωγ v. 5, 70) - κηλώ-
 νειον Aristophan. 2, 1185 (40).
 ἀνακωδωνίζω: τὸν ῥόμβρον (ῥύμβρον?) ἀνακωδώνισον Aristophan. 2,
 1073 (10).
 ἀνακῶς: v. ἀνακός.
 ἀναλαμβάνω: εἰ-τι κἀξήμαρτεν αὐθις ἀνέλαβεν Pher. 2, 327 (1, 16) cf.
 334 (1, 12). Ἄριστος δ' ἀναλαβὼν ἐξέτισετ ἡμῶς Demetr. 2, 876 (1, 3).
 ἀναλαβὼν μόναυλον ἠλῶν Anaxand. 3, 170 (2). ἀνέλαβον καινὰς ἐταί-
 ρας Alexid. 3, 422 (1, 4).
 ἀναλέγειν: eligere Archipp. 2, 716 (5).
 ἀνάληψις: δε' ἢ ὁ λιμός - ἀνάληψιν ἐποίησ' εἰσενέγκας κίππαριν De-
 metr. 4, 539.
 ἀναλίσκεω: τοῦτων δραγμαῖς δώδεκα - ἀναλίσασιν *ὄσφρασθαι μόνον An-
 tiph. 3, 80. ἀναλίσκεεν πρὸς ἀνὰ χρέματα Antiph. 3, 104 (v. 12). πάμπολλ'
 ἀναλίσκων ἐφ' ἐκάστῳ - ἀπεκλείομην Timocl. 3, 607 (1). τὰ - ἄλλα καὶ
 πόλεμος καὶ μεταβολαὶ τύχη ἀνήλωσ' Hipparch. 4, 431. φρόνημα λι-
 παρὸν οὐδαμῶς † ἀναλίσκεται (f. ἀλίσκεται) mon. 536.
 † ἀναλκεις συνεπιμελομεθα Apollod. Car. 4, 448 (2).
 ἀνάλλομαι: κούφως ἀνήλλετο Arar. 3, 275 (1).
 ἀναλογίζομαι: κατ' ὄνομα ἀνελογίζομην Straton. 4, 545 (v. 14).
 ἀναλογισμός: ἐν τῷ πρὸς αὐτὸν ἀναλογισμῷ Men. 4, 202 (1).
 ἀνάλοτος: Cratin. 2, 229 (165). ἀνάλοτοι καὶ πλατυρρύγχιοι τισίν (int.
 σακτοδαίς) Timocl. 3, 600 (2).
 ἀναλύτης: ὄνειρομάντεσιν ἀναλύταις Magnet. 2, 10 (2).
 ἀναλύω: *ἀπέδυνσε κἀνέλυσε χορδαῖς δώδεκα Pher. 2, 327 (1, 25) vid. 384
 (1, 28). πόλεις τὰς μὲν δεῖν τὰς δ' ἀναλύειν Telecl. 2, 372 (4). *πε-
 φαρμάκενσ' - ἀναλυθεῖς μόλις Men. 4, 129 (4).
 ἀναλφάβητος: Philyll. 2, 857 (2).
 ἀναλῶ: εἰς τὰς τριήρεις - ἀναλῶν, εἰς οἷ' ἀνάλων οἱ πρὸ τοῦ τὰ χρέ-
 ματα Aristophan. 2, 1040 (22). ἀναλῶν Arar. 3, 275 (3). περὶ τοῦτο -
 αὐτοῖς πολὺς ἀναλῶται χρόνος Philem. 4, 22 (v. 2).
 ἀνάλωμα: ταῦτ' ἐστὶ τἀναλώματ' Plat. 2, 675 (2, 19). λῆμμα εἰ ἀνά-
 λωμα Anaxand. 3, 172. οὐσίαν - ἧς αἰ πρόσδοσι λύουσι τἀναλώματα
 Diph. 4, 388 (1, 5).
 ἀνάλωτος: ἀδοξίαν πενταίαν τ', ἀνάλωτα τῇ τύχῃ anon. 4, 619 (52).
 ἀναμασχαλιστήρ: (an ἀμαγμ.) Philippid. 4, 467 (1).
 ἀναμένω: γαυριῶσαι δ' ἀναμένουσιν - τράπεζαι Cratin. 2, 177 (9). λέκι-
 θον ἔθουσ' ἢ φακῆν ἀναμένει Pher. 2, 268 (4). ἀναμενῶ σε (al. ἀνά-
 μενόν με) πρὸς τοῦλαιον Men. 4, 305 (339).
 ἀνάμεστος: σφυράδων - ἀναμέστη Eur. 2, 433 (16). ὀμίχλη πάντων
 ἀγαθῶν ἀνάμεστος Mnesim. 3, 570 (v. 65).
 ἀναμετρήσασθαι τάδε Aristophan. 2, 1188 (51).

- 615 (1). τίς ἦν ὁ γράψας πρῶτος ἀνθρώπων - "Ερωδ' ὑπόπτερον; Kubal. (Arag.) 3, 236 (3). ὅστις ἀνθρώπων ἑταίραν ἠγάπησε πώποτε Anaxid. 3, 347 (1, 1). οὐδέν γ' ἔοικ' ἀνθρωπος οἴνῳ τὴν φύσιν Alexid. 3, 311 (15). "οὐ χρὴ πόλλ' ἔχειν θνητὸν ἀνθρώπων -" Amips. 2, 710 (1, 4). ἀλλοτρίων ἐσθ' ὁ πλοῦτος ἀνθρώπων Theognet. 4, 549. Θρυμματὶς - καὶ λοιπάδες, ἀνθρώπων φθοράς Antiph. 3, 101 (5, 5). ὅστις μείζον ἢ καὶ ἀνθρώπων φρονεῖ Antiph. 3, 20 (1). πλοῦτος βάσανός ἐστιν ἀνθρώπων (αι. - ποίς) τρόπων Antiph. 3, 153 (60, 5). τρέφει με - ἀνθρώπος βασιλῆς, πλουτῶν Kubal. 3, 247 (1). πόσῳ κάλλιον - τρέφειν ἀνθρώπων ἐστ' ἀνθρώπων - ἢ χῆνα - Kubal. 3, 260. τοῖς τρόποις ἀνητέος ἀνθρώπος ἐστὶ Amphid. 3, 301. μισθοῦ ἀνθρώπων τις ἀνθρώπων φιλεῖ anon. (398) 3, 122. εἰ μὴ - ὢν ἀνθρώπος ἀνθρώπου τύχαις ὑψηρετήσω - Alexid. 3, 433 (2). οὐδεὶς δι' ἀνθρώπου θεὸς σάξει - ἑτέρου τὸν ἕτερον Men. 4, 140 (1). εἰ - ἐβοηθοῦμεν ἀλλήλοις - οὐδεὶς ἂν ὢν ἀνθρώπος ἐδεήθη τύχης Men. 4, 254 (74). * ἂν γνῆς τί ἐστ' ἀνθρώπος, εὐδαμῶν ἔσει Philem. 4, 41 (22). cf. Diph. 4, 425 (31). ἀνθρώπος εἰ δῆπουθεν Philem. 4, 61 (23). οὐκ ἂν δύνηται μὴ γενέσθαι - ἀνθρώπος ὢν ἀνθρώπος Philem. 4, 50 (45). ἀνθρώπος ὢν τοῦτ' ἴσθι Philem. 4, 62 (101). ἀνθρώπων ὅτι σαυτὸν ἀναμύμησθ' ἀεὶ mon. 16. ὡς χεῖρόν ἐστ' ἀνθρώπος, ὅταν ἀνθρώπος ἢ mon. 562. ἀνθρώπος εἰμι, τοῦτο τῷ βίῳ πρόφασιν εἰς τὴν λυκείσθαι φέρει Diph. 4, 424 (25). ἀνθρώπος, ἰκανὴ πρόφασιν εἰς τὴν δυστυχεῖν Men. 4, 291 (268). τὸ δὲ κεφάλαιον τῶν λόγων, ἀνθρώπος 4 Men. 4, 227 (2, 10). ἀπέθαν', ἀνθρώπος γὰρ ἦν Philem. 4, 34 (5). ἀνθρώπος ὢν ἑλτικας Baton. 4, 499. οὐδεὶς ἀλύπως τὸν βίον διήγησθ' ἀνθρώπος ὢν Posidipp. 4, 525 (4). πολὺ γ' ἐστὶ πάντων ζῶων ἀδελείατος ἀνθρώπος Philem. 4, 33 (4). ἅπαντα τὰ ζῷ' ἐστὶ * μακαριώτερος ἀνθρώπου Men. 4, 230 (5). ἔσει δ' ὅ τι ἂν βούλη, κύων, πρόβατον - ἀνθρώπος Men. 4, 135 (2, 3). ἅπαντα μᾶλλον - ποιεῖ με πλὴν ἀνθρώπων ib. (2, 7). ἀνθρώπος ἢ ἢ χρηστός - οὐδὲν ὄφελος ib. (2, 14). αὐτὸς τῶν ἄλλων διαφέρειν ἀνθρώπων (* ἀνθρώπων); Philem. 4, 3. de prae-tate humani generis ex Men. 4, 306 (341). χρηστὸν ἀνθρώπων ἐὰν τις ἴνα μόνον ἴδῃ Antiph. 3, 118 (3, 3). εἰ' οὐ περιεργὸν ἐστὶν ἀνθρώπος φυτόν -; Alexid. 3, 446 (1). σὺ λαλεῖς ἐν ἀνθρώποισιν ὡς ἀνθρώπος ὢν -; Philem. 4, 43 (27^a). ἀνθρώπος ὢν σκέψαι τί περὶ τοῦ; Men. 4, 265 (2). * Προμηθεῖα - ἐστὶν ἀνθρώπος ὁ τοῦς Plat. 2, 662 (3) cil. 5, 47. ἀνθρώπος εἰ - καὶ ψυχὴν ἔχεις; Cratin. min. 3, 378 (1). τοῦτο (*τό) με τηροῦν ἐστὶ (i. e. τὸ φρονεῖν) κἀνθρώπων ποιοῦν Philem. 4, 51 (47). τὰ προσπεσόντα προσδοκᾶν - δεῖ ἀνθρώπων ὄντα Men. 4, 85 (4). οὐκ ἐστὶ λύπησιν ἀλγῆμα μείζον τῶν ἐν ἀνθρώποις Men. 4, 263 (121). οὐδὲν ἦντο ἀνθρώπος - ἐστὶν, ἂν ἀνθρώπος ἢ (servus) Philem. 4, 9. ὥστε μὴτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει μὴτ' ἐν θεοῦ ζῆν Alexid. 3, 493 (1). ἐστίν - οὔτε θεὸς οὔτ' ἀνθρώπος (Amor) Alexid. 3, 495 (1, 7). ὃν οὐδὲ εἰς λέληθεν - οὔτε θεὸς οὔτ' ἀνθρώπος Philem. 4, 31 (2). ὅπου γὰρ εὐρήχασιν ἀνθρώποι τινες μέρος τι τῶν θεῶν - τί δύναται ἂν ἀνθρώπων φρονεῖν; Alexid. 3, 397 (1). εἰ - ἔλκει τὸν θεὸν τοῖς κυμβάλοις ἀνθρώπος εἰς ὃ βούλεται - ἐστὶ μέλλων τοῦ θεοῦ Men. 4, 140 (1). θεὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἦν ἐκείνος Antiph. 3, 121 (v. 5).
- ἀνθρώποφάγος: * ἀνθρώποφάγους ἰχθῆς. A. τί φῆς, - ἀνθρώποφάγους; πῶς; II. * ὢν γ' ἂν ἀνθρώπος φάγοι Antiph. 3, 36 (v. 12 a.) cf. 3, 76 (2, 6).
- ἀνθῶ: ἦνθαι τότε * Ἀνίσχαιον Anaxand. 3, 165 (1). ἀνθῶσι τοῖς νέοισιν ἠρεθισμένους Timocl. 3, 610. κόλικος βλος μικρὸν χρόνον ἀνθῶει Alexid. 3, 502 (2).

ἀναπτέρω ἀνεπτέρωσθαι τὴν ψυχὴν Cratin. 2, 229 (166). ὁ λέγων φεύγωμεν ἀναπτέροσ' ad Eur. 2, 554 (12).

ἀναρτίθμητος: ἔλκουσ' - ἄνδρες ἀναρτίθμητοι Stratt. 2, 772 (1).

ἀναρτίστητος: ἀναρτίστητος ὧν κούδην βεβρωκώς Eur. 2, 447 (3). ἀναρτίστητος ὧν Aristophan. 2, 1135 (3). Timocl. 3, 608 (2). ἀναρτίστητος κίθαριεῖ Antiph. 3, 78 (2). πάντως ἀναρτίστητος Alexid. 3, 499 (4).

ἀνέριστος: Men. 4, 329 (492).

ἀναρπάξω: ἀνηπάκασ' ἀπαξάπαντ' Plat. 2, 618 (1). κατεδήδοκεν τὸ κρανίον ἀναρπάσας Μάτων Anaxilae 3, 347. ἐκ τῶν ὄρων πρόβατ' ἐσθλοῖσι - μετέωρ' ἀναρπάζοντες (int. οἱ αἰετοί) Epicrat. 3, 365 (2, 10).

ἀναρριπίζω: ἐπαίρουσαι δὲ μικρὸν - οὕτως ἀνερριπίζον (columbae) Antiph. 3, 117 (2, 16).

ἀναρρίπτω: ἐγὼ σοι πᾶς ἀνερριμμαι κύβος Aristophan. 2, 1169 (97).

ἀνερρίξω κύβος Men. 4, 88 (1).

* ἀναρροδιάζω: * ἀνερροθίαζε περὶ τὰ χεῖλη Eur. 2, 559 (32).

ἀναρρύνω: ἀναρρυνεῖ Eur. 2, 576 (136).

ἀναρύνω: θριάμβους ἀναρύνουσ' Cratin. 2, 36.

ἀνασειράζω: φλόγ' ἀνασειράζεις Aristophan. 2, 1168 (2).

ἀνασεισίφαλλος: anon. 4, 631 (106).

ἀνασειώ: v. ἀναπέλω.

ἀνασηκῶσαι: Aristophan. 2, 1205 (128).

ἀνασκαλεύω: ἀτογλυφίδα λαβοῦσ' † ἀνασκάλλεται (f. ἀνασκαλεύεται) Plat. 2, 666 (3).

† ἀνασκάλλεται: v. ἀνασκαλεύω.

ἀνασκευάζω: ὀνάριον - ὥσπερ κανοῦν πίντ' ἀνεσκευασμένον(?) Diph. 4, 417 (4).

ἀνασκιρτώ: ἀνεσκιρτημένας Eur. 2, 435 (28).

ἀνασχυάζω: anon. 4, 663 (251).

ἀνασπῶ: κίδους ἀνασπῶν Pher. 2, 358 (86). καρίδα καθήκα - κινέσπασ' αἰθρῆς Kubul. 3, 244 (4). τοὺς στρατηγούς τὰς ἀφρῆς ἐπὶ ἰδῶ ἀνεσπα-

πότας Alexid. 3, 391 (2). κῆν μέχρι νεφέων τὴν ἀφρῆν ἀνασπιάσας Phillem. 4, 58 (81). οὐκ ἴνω (f. ἴαν) ἀνασπιάσας τις τὰς ἀφρῆς οἰμοὶ λαλεῖ (f. λαλή) Men. 4, 242 (29). πόθεν τούτους ἀνεσπάκασιν - τοὺς λόγους;

Men. 4, 199 (7) cf. ad Thugenid. 4, 594. ἀνασπῶν γηραιίδιον anon. 4, 662 (246).

ἀναστοιχίσσας v. ἀνίστημι.

ἀναστομῶ: ταῦτα τῶν ἡδυσμάτων ἀναστομοῖ * τῆσθητήρια Diph. (Siccup.) 4, 383 (2, 6). τραυλὴ μὲν ἐστίν, ἀλλ' ἀνεστομωμένη Calliae 2, 741 (3).

ἀναστρέφω: * ἀνέστροφέν (libr. ἀντέστροφέν) σου τὸν βλον τὰ βιβλία Theognet. 4, 549 (v. 8). ὁ δυνάμενος κᾶν πράγμασιν ἀναστραφῆται

Dionys. 3, 548 (v. 13).

ἀναστροφή: αὐλοί, παννυχίδες, ἀναστροφή Posidipp. 4, 521 (v. 22).

ἀναστρωφάμαι: [ἐν ἀφρόνοισι τοῖσδ' ἀναστρωφωμένη Men. 4, 226.]

ἀναστύψαι: anon. 4, 631 (316).

ἀνάσυρμα: παρθένου ἀνάσυρμα Kubul. 3, 272 (29).

ἀνασύρολις: anon. 4, 631 (106).

ἀνασύρω: v. ἀνευρίσκω.

ἀνασχετός: δεῖνόν κούκ ἀνασχετόν Eur. (?) 2, 577 (v. 14). δευὰ δευὰ κούκ ἀνασχετά Xenarch. 3, 817 (1). ὡς οὐ βιωτὸν ἐστίν οὐδ' ἀνασχε-

τῶν - Antiph. 3, 104 (v. 10).

ἀνατειχίσσας: v. ἀνίστημι.

ἀνατειχίζω: τὴν φωνὴν * ἀνατειχίσσας (v. 5, 69) ἄνω Aristophan. 2, 1168 (27).

- 4, 140 (5). *ἦν οὐκ ἀνέφεα Κυρ. 2, 517 (26). ἀνοίγεται τις θύρα Aristophan. 2, 1056 (2). ἀνοίγει ἀνοίγει τὴν θύραν Alexid. 3, 477 (4). ἀνοίγει ἤδη τὰς θύρας Timocl. 3, 611. ἡ θύρα 'σι' ἀνεργυμένη Philem. 4, 4 (1). ἐπὶ τὴν θύραν ἀνεργυμένην Diodor. 3, 544 (v. 16). οὐδὲν ἐπι ἀνεργυμένην δυναμέθα τὴν θύραν ἰδεῖν Nicol. 4, 580 (v. 24). ἐπὶ δ' ἀνοίγει τὰς θύρας, τριατάλιος Men. 1, 157 (2, 5). ἀνοίγειν λαθροῦσαν ἀτυχίαν Men. 4, 264 (128). χρυσὸς δ' ἀνοίγει πάντα mon. 588. †κοὴ ἀνοίξεις τάφον mon. 362. τὸ κεραιμῶν ἀνέφραξ Men. 4, 138 (3).
- †ἀνοίκαιον v. ἀνοίγειον.
- ἀνοργαί: Cratin. 2, 190 (43).
- ἀνορύττω: τὸν ἀνορυγμένον Men. 4, 209 (3).
- ἀνόσιος: ὑπερβολαῖος - ἀνοσίτου Pher. 2, 334 (1, 24). ἀνόσιοι λάρυγγες Kubul. 3, 269 (16). τὸν παρακασιάντην - τὸν ἀνόσιον Alexid. 3, 485 (4). τῶν ἰχθυοπωλῶν - γένος οὐδὲν μᾶλλον ἀνόσιον Xenarch. 3, 621 (1, 5). ἀνόσια πάσχω ταῦτα Κυρ. 2, 451 (13). τοῖς ζωσι δ' ἕτερον (?) ἀνοσιώτατον φ.δός Timocl. 3, 611.
- ἀνουθέτητόν ἐστιν ἡ παρηρησία mon. 49.
- †ἀνουρεῖν: v. ἐνουρεῖν.
- ἀνοψία: ἔφερον δεινῶς τὴν ἀνοψίαν Antiph. 3, 104 (v. 8).
- ἀνπερ: †ἀνπερ (l. ἦνπερ) φρονῆς ἐν Pher. 2, 343 (7). *ἀνπερ ὀρθῶς π. σκοπῆ Men. 4, 263 (121). ἀνπερ νοῦν ἔχει mon. 244. 245. 307. ἀνπερ θυρατὸς ἡ mon. 278. ἐπιπλήξαι βούλομαι, ἀνπερ παρηρησίαν μοι δῆμι Nicol. 4, 679 (v. 14).
- ἀνταγωνιστής: τῶν ἀνταγωνιστῶν μέ τις ἐδόκει στεφανοῦν Alexid. 1, 504 (2, 3).
- ἀντακαῖος: τῆριχος ἀντακαῖον Antiph. 3, 43 (1). 100 (3). ὁ δὲ κόγχης δέκα, ὁ δ' ἀντακαίου μικρόν Lyc. 4, 433 (v. 9).
- ἀντακούω: ἂν (l. ἦν) ἔπις ἄπαξ εὐθύς ἀντηκουσας Alexid. 3, 454 (1).
- ἀντάλλαγος: ἐκλελάτικεν - ἄλλ' ἀντάλλαγος Men. 4, 77 (10). χρῆσαι τῷ θυγατέρα ἀντάλλαγον Men. 4, 143 (2). ἀντάλλαγόν *γ' ἔξουσαι τῶν διδομένη Men. 4, 232 (4).
- ἀνταναγνώσκει: Cratin. 2, 190 (44).
- ἀντάξιος: πολλῶν φιλῶν καὶ τῶν ἀντάξια Stratt. 2, 774 (7).
- ἀνταπόδοσις: χάριτος ἀνταπόδοσις mon. 330.
- ἀνταποπαλίζειν: ἀνον. 4, 664 (259).
- ἀνταυγῶ: μίλλ' ἀνδρικῆν τῶν θηρικλεῶν - στίλβουσαν, ἀνταυγοῦσαν Kubul. 3, 231 (1).
- Ἄντεια: ἦν ἐκεῖνη τις φιλῆ Ἄντεια Anaxand. 3, 164 (1).
- ἀντειπεῖν: ἐγὼ δ' ἂν ἀνταίπομι Pher. 2, 340. οὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω mon. 464. λιμῶ - οὐδὲν ἐστιν ἀντειπεῖν ἔπος mon. 321. cf. ἀντίφραξι.
- ἀντεσάγωγος: †ἀπαγέσθω δέ τις ἢ ἀρ' ἀντεσάγωγος Men. 4, 169 (1, 16).
- ἀντερρολαβῶ: *ἀντερρολαβοῦντες ἔλεγον ὁ μὲν - ὁ δ' Posidipp. 4, 513.
- ἀντερώ: ἀντερώμενος Κυρ. 2, 674 (103).
- ἀντέχω: Ζεῦ σῦντερ - ἀντέχω τῶν σχοινίων Men. 4, 232 (7).
- ἀντήλιος: Men. 4, 220 (1).
- ἀντί: ἀνθ' ὃν πάντα ἑλῶν - κατατριώξομαι Cratin. 2, 95 (5). οὐδ' ὅσα δέδοκας, οὐδ' ὅσα ἀντ' αὐτῶν ἔχεις Antiph. 3, 100 (v. 12). ἀνθ' Ἐρμιόνοιο Aristophan. 2, 981 (25). πόμποι κενὸι προφύουσαν ἀντ' ὄντιον Alexid. (Ψ) 3, 395 (v. 9). φύσκαί - ἐλέχοντ' ἀντ' ὄστράκων Pher. 2, 209 (1, 9). βακτηρία Περσὸς ἀντὶ κικιπύλης Aristophan. 2, 909 (11). γενναῖοι δοῦλοι ζωμεν ἀντ' ἑλευθέρων Alexid. 3, 450. στρατιώτης γέγονας ἀντ' ἑλευθέρου Apollod. 4, 458 (2). ἀντὶ ποικίλου πινακῶν ἔχοντ - κῆρα Κυρ.

- ἀνδρεράστρια γυνή anon. 4, 663 (254).
 ἀνδρία: μεταχαράττον τὴν μὲν ἀνδριαν(?) μελῶν εἰς *τάπρεπές Men. 4, 239 (21).
 ἀνδριαντοποιός: οὔτε ζωγράφος οὔτ' ἀνδριαντοποιός Philem. 4, 22.
 ἀνδριάς: de quovis simulacro Antiph. 3, 54. cf. Men. 4, 110 (10). ἀνδριάντος καλῶς πεπλασμένου Philem. 4, 22. ἑλάνθανον περιπατῶν ἀνδριάς Alexid. 3, 477 (4). πότερον ἀνδριάντας εἰσία; Philippi. 4, 477 (10). * (πότερον) ἀνδριάντας εἰσία; anon. 4, 650 (186).
 ἀνδρικός: ἐν ἀνδρικοῖς χοροῖσιν Cratet. 2, 242 (2). † πονεῖν μὲν ἄμμες καὶ φαγεῖν μὲν ἀνδρικοί Kubul. 3, 208 (1). μάλ' ἀνδρικὴν τῶν θηρικλείων εἴλον Enbul. 3, 231 (1).
 ἀνδρικός: *ἐμασώμεθ' οὕτως ἀνδρικός ὅσ' εἴγομεν Erhipp. 3, 328 (1).
 ἀνδρῖον: μὴ φθοιερὸν ἰσθ' ἀνδρῖον Eur. 2, 554 (15).
 ἀνδρογύνης(?) ad anon. 4, 687 (335b).
 ἀνδρόγυνον ἄθυρμα anon. 4, 663 (250).
 Ἀνδροκλῆς: Kephant. 2, 14 (3). Telecl. 2, 367 (8). *Aristophan. 2, 1178 (5) cf. ad Cratin. 2, 171 (22). ἀνδρῶν νεοπλουτοπονήρων, ἀλαφρῶν, Ἀνδροκλέων Cratin. 2, 133 (2). Ἀνδροκλία τὸν ἀπ' αἰγείρων anon. 4, 631 (108). καὶ Ἀνδροκλῆς πολεμαρχεῖ anon. 4, 698 (374).
 Ἀνδροκολωνοκλῆς: Cratin. 2, 171 (22).
 Ἀνδρομέδα: δειλάστρια Cratin. 2, 140 (12).
 ἀνδρούμαι: ἔμπαις ἐστὶν ὡς ἠνδρωμένη Cratin. 2, 209 (102) cf. 5, 23. ἀνδρούσθαι Aristophan. 2, 1216 (222).
 ἀνδροφόνος: ἅπαντες ἀνδροφόνοι - εἰσιν (piscarii) Amphid. 3, 313 (1, 8). οὐ νῦν βαδίζομεν, εἰς τοὺς γάμους, ἀνδροφόνον (supple εἶναι δεῖ) Erphron. 4, 493 (1, 10). ἀνδροφόνος Γνάθωνα Philippi. 4, 468 (1).
 ἀνδρῶν: πόσους ἔχει στρωτήρας * ἀνδρῶν -; Aristophan. 2, 979 (19).
 ἀνεγείρω: ὀκτώπων ἀνεγείρεις Cratin. 2, 65 (10).
 ἀνεγκλιητ: Plat. (?) 2, 695 (14).
 ἀνεπαύσασθε Cratin. 2, 52 (13).
 ἀνειλίττω: θερμούς ἐσχαρτίας ἀνειλίττοντα Antidot. 3, 529 (2).
 † ἀνειλωτημένην v. εἰλωτίζω.
 ἀνεμι: θαλάσσης δ' ἐς τέκν' ἀνεμι Plat. 2, 672 (1, 11).
 ἀνεῖν: v. αἰνω.
 ἀνεῖρω: ἀνεῖρε (cf. 5, 50) τὰ κρέα Plat. 2, 687 (22).
 ἀνεκίς: ἀνεκίς - βλέπων (cf. 5, 25) Cratet. 2, 235 (3). ὡς ἀνεκίς τὸ πρόβανον Pher. 2, 857 (80). ἀνεκίς τ' * ἐπήρω τὸ σκέλος Eur. 2, 443 (9). τὸν τροχόν * ἔλαν ἀνεκίς (libr. ἔαν ἀνεκίς) Aristophan. 2, 1019 (9).
 ἀνεκλογίστως: ὅπως ἀνεκλογίστως - ἐκποθῆ Pher. 2, 324 (1, 7).
 ἀνεκτός: * ἀνεκτός χούτος ἦν ἐμοί Pher. 2, 334 (1, 18).
 ἀνελεύθερος: διάλεκτον - ἀνελεύθερον ὑπαγροικότεραν Aristophan. 2, 1199 (98). Ἐν ρομῶζ τοῦτο τῶν ἀνελευθέρων εἶναι Alexid. 3, 508 (7). ἀνελευθεροί - εἰσιν οἱ φιλάργυροι mon. 36. ἀνελευθέρως ζῶντας Alexid. 3, 507 (8).
 ἀνεκτός: ἀνεκταῖς ὀφρῶσι Cratin. 2, 214 (123).
 ἀνέλω: κευθὸ τοῦ καρχησίου ἀνέλω τὴν γραῦν Erpicrat. 3, 372 (2). βούλει - ἀνεκλώσῃ σε; Plat. 2, 622 (4). [κακ βουθού πλάνης εἰς φῶς ἀνέλω Plat. 1, 196 (1, 4)].
 ἀνεμιαῖος: ἀνεμιαῖον φόν Arar. 3, 274 (2). ἀνεμιαῖον ἐγένετο Men. 4, 90 (3).
 ἄνεμος: ἀνέμου - ἀσελοῦς γενομένου Eur. 2, 558 (25). ἀνέμω νότῳ διαβάλομεν Demetr. 2, 876 (1). ὁ - Ἐπιχαρμος τοὺς θεοὺς εἶναι λέγει ἀνέμους, ὕδωρ, γῆν Men. 4, 233 (10). ὦν (int. χρημάτων) ἐστὶ - ἐρίων

- ἀντίτευχος: Λάκωνες, ἀντίτευχος, Ἀργεῖος (iactus talar.) Kubul. 3, 232 (2).
- ἀντιτίθημι: ἀλλ' ἀντίθες τοι Cratet. 2, 289 (2). ἔρεῖ τις ὡς κλυταροστρα κακῆ· Ἀλκιστιν ἀντίθηκα χρηστὴν Kubul. 3, 260 (2, 11).
- ἀντίφημι: οὐδ' αὐτὸν ἡμῖν τοῦτον ἀντιφείν ἐτι Nicostr. 3, 281.
- Ἀντιφών: Lysidomidis fil. Cratin. 2, 130 (21). Rhamnusius Plat. 2, 651 (10).
- ἀντλία: ἐξ ἀντλίας ἤγοντα Dionys. 3, 549 (v. 41).
- ἀντλιαντλητήρ: v. ad Men. 4, 78 (1).
- ἀντλίον: Epilyci 2, 869 (5). Aristophan. 2, 1140 (9).
- ἀντλῶ: πλήρεις κύλικας οἴνου - ἤντλουν διὰ χώνης Pher. 2, 300 (1, 3). [ἤντλουν λέγειν δεῖ Men. 4, 78 (1)].
- ἀντραῖος: v. 2, 484.
- Ἀντρώων: ex Pher. 2, 260 (12).
- Ἀντρώνιος ὄνος Pher. 2, 260 (12).
- ἀντωνοῦμαι: ἄβραν ἀντωνοῦμενος Men. 4, 201 (8).
- ἀνυδρεύομαι: κἀνυδρεύσαι τὸν κάδον Pher. 2, 286 (11).
- ἀνυμέναιος, ἄθλιος, ἀνυμφος Men. 4, 232 (8).
- ἀνυμφος: v. ἀνυμέναιος.
- ἀνυπέρβλητος: ἀνδρῶπος ἀνυπέρβλητος εἰς πονηρίαν Antiph. 3, 30 (1, 5).
- ἀνυπόδητος ὄρθρου περιπατεῖν Aristophont. 3, 361 (1, 8).
- ἀνυπόπτως: ὀλλύ' - χρήματ' ἀνυπόπτως ἔχειν Men. 4, 263 (120).
- ἀνυπόστατος: φραγῆμα - ἀνυπόστατον (?) Men. 4, 189 (1, 13).
- Ἀνυτος: Anthemionis fil. sutor Archipp. 2, 724 (19). Ἐμβάδας vocatur Theop. 2, 813 (5). Ἄνυτος ὁ παχὺς Timocl. 3, 600 (1).
- ἀνύτω: ἀνύσον ποτ' ἐξελθῶν Pher. 2, 271 (5). ἀλλ' ἀνύσον· οὐ μὲν ἔχρησ Aristophan. 2, 944 (2). φέρ' αὐτ' ἀνύσας Anaxilae 3, 355 (5).
- ἄνω: ἄνοις Phryn. (?) 1, 159.
- ἄνω: cf. ἀνασπῶ. τοῦτικείμενον ἄνω Antiph. 3, 29 (1, 8). περιπλεῖδ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν ἄνω πέντε κέλητας Ephipp. 3, 323 (1, 16). τὴν αὐτὴν ἄνοιαν ἐπιπολάζουσιν Alexid. 3, 405 (6). μήκωνος ἐπιπέσας ἄνω κόκκους - δώδεκα Euphron. 4, 494 (1, 10). τὸ πνεῦμ' ἔχοντ' ἄνω Men. 4, 74 (3). γίγνεται τὸ πνεῦμ' ἄνω Sosicrat. 4, 591. † μηδ' ἀγρῶκος ἄνω γόνυτος ἐμφέξει Philetæer. 3, 300 (1). ἄνω τὴν μασχάλην ἀρωμειν Cratin. 2, 196 (63). † τὸ δ' αὐ εἰς ἄνω ξαίρουσα Autocr. 2, 681 (1, 8). τὴν φωνὴν *ἀναστήσας (ἢ ἀνατειχίστας? 5, 69) ἄνω Aristophan. 2, 1183 (27). ἄνω - ὥσπερ κοττάβειον αἰρομαι Kubul. 3, 213. ὄσμη ἑξ ἑβάδης ἄνω Nicostr. 3, 284 (1). *ἀτμός - ἄνω μάλ' εἰσι καταφθγῶν Alexid. 3, 440 (5, 17). ἄνω σπεύδοντα πρὸς τὸ τελώνιον Posidipp. 4, 517. ἄγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεκνήος Kubul. 3, 255 (1, 23). τὰς φλέβας - τὰς ἄνω καὶ τὰς κάτω *τεταμέννας Antiph. 3, 20 (1). παρ' αὐτὸν, ὑπὲρ αὐτὸν, κάτω, ἄνω Antiph. 3, 136 (7). τῶν κάτω - τὰ κάτω δ' ἄνω Men. 4, 221 (1). ἔδοξεν αὐτῷ γεγονέναι τῶν κάτω κάτω Nicol. 4, 579 (v. 8). φληναφῶν ἄνω κάτω Alexid. (?) 3, 394. ἄνω κάτω - περιπατοῦσ' Alexid. 3, 451. εὐθύς ἦν ἄνω κάτω anon. 4, 601 (4). παρ' ἄνω κάτω Men. 4, 113 (4). μεταφέρει ἕκαστος *ταῦτ' ἄνω τε καὶ κάτω Xenarch. 3, 621 (1, 3). παντελῶς *ἐστραμμένον τῶν κάτω Antiph. 3, 140 (15). εἰ δὲ μή, τῶν (f. μή γ', ἄνω) κάτω - λήσει μεταστραφεῖς ὀλος Men. 4, 70 (4). στρεφομένους ἄνω κάτω Men. 4, 149 (1). διὰ τὸ ποιεῖν τῶν κάτω (in exercenda terra) Philem. 4, 33 (4). πάντες δ' ἐνδον τὰ κάτωθεν ἄνω Mnesim. 3, 569 (v. 20). κυμβίον - καταπέσαι ὑμῖν ἄνω Philem. 4, 29 vid. 5, 99.
- ἀνώγειον (libr. ἀνόκαιον) Antiph. 3, 158 (86).

ἀνὴρ: ἐν τοῖς Κιμωνίοις ἀνὴρ ἐρείπτοις Cratin. 2, 104 (4). οὐκ ἂν ἀνὴρ Ἀλκιβιάδης - ἀνὴρ ἀπασῶν τῶν γυναικῶν ἐστὶ νῦν Pher. 2, 342 (5). ἤσθου τὸν Ἄβυθον ὡς ἀνὴρ γεγένηται Herm. 2, 402 (1, 8). τῆς στρατιᾶς κακίστος ἦν ἀνὴρ Eur. 2, 435 (1). πάλοι γ' ἂν ἦν ἀνὴρ, εἰ μὴ τὸ τῆς πόρνης ὑπερρώδει κακόν Eur. 2, 461 (9). ἦτις ἀνδρῶν ἄσπον οὐκ ἐηλύθει Eur. (?) 2, 577 (v. 15). τὸ γὰρ δέμας ἀνέρος θέρσοι (bulbos dimit) Plat. 2, 672 (1, 10). αἱ - ἀνδρῶν φορηγῶν ὑπὸ γούνατα - ἔλυσαν Metag. 2, 751 (1) = Aristag. 2, 761 (1). πᾶσι κακοῖσιν ἡμῖς φλώσιν - ἄνδρες Aristophan. 2, 948 (11). ἄλλαι - πρὸς ἀνδρας εἰσὶν ἐκπετησμοὶ σχεδόν Aristophan. 2, 1182 (22). ὡς τὸν πατέρ' ἀπελθεῖν παρ' ἀνδρός Anaxand. 3, 197 (5). λάγνης γυναικός ἐστὶν οὐκ ἀνδρός τὸδε Anaxand. 3, 199 (9). εὐδοκιμεῖν παρὰ ταῖς ἐταίραις - ἄνδρα - μὴ τὸν παλαιὸν ἀλλὰ τὸν νεώτερον Kubul. 3, 263 (8) = Alexid. 3, 512 (14). τὸν ὄνον τὸν γέον - καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποξέσαι Alexid. 3, 405 (6). ἡ τόλμα (Amoris) - ἀνδρός, ἡ δὲ δεῖλλα γυναικός Alexid. 3, 496 (1, 10). ἐν ταῖς γυναῖξιν λαμπρὸς οὐκ ἐν ἀνδράσιν Timocl. 3, 592. δι' ἃς (i. e. τρέφας) ἀνὴρ ἕκαστος ἡμῶν φαίνεται Alexid. 3, 509 (10). οἰκτεῖον οὕτως οὐδὲν ἐστὶν - ὡς ἀνὴρ - τε καὶ γυνή Men. 4, 259 (101). τὴν ἡγεμονίαν τῶν ἑλῶν τὸν ἄνδρ' ἔχειν Men. 4, 213 (4). τέτταρας τραπέζας τῶν γυναικῶν - ἔξ δὲ τῶν ἀνδρῶν Euangeli 4, 572 (v. 2). διαβολὸν φέρον ἀνὴρ τρέφει γυναῖκα Theop. 2, 812 (2). μυροπωλεῖν τί μαθόντι ἄνδρ' ἔχρη -; Pher. 2, 276 (1). οὐ - μεθύειν τὸν ἄνδρα χρῆ τὸν ἀγαθόν Herm. 2, 413 (1). τὰ μειράκια προῖσταμένα τοῖς ἀνδράσιν Eur. 2, 465 (14). ἀνδρὸς διαφέρει ταῦτ' ἀνὴρ Antiph. 3, 54. ἐγκαυθ' ἀνὴρ - ἐστὶν ἀνδρός διάφορος Philem. 4, 56 (67). ἀνδρα τὸν ἀληθῶς εὐγενῆ - δεῖ πταλόντα γενναῖως φέρειν Men. 4, 264 (126). ἀνδρός τὰ προσπίπτοντα γενναῖως φέρειν Men. 4, 293 (283) = mon. 13. ἀνδρός δ' ἐνεγκεῖν ἀτυχίαν ὀρθοῦ τρόπου (i. ὀρθῶν τρόπων 5, 79) Antiph. 3, 155 (67). "οὐκ ἐστὶν ὅστις πάντι ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ" Nicostr. 3, 298 (2). monost. 697. Philippid. 4, 472. δταν ἀνὴρ δίκαιος ἀδίκους περιπέσῃ συμπτώμασιν Men. 4, 252 (63). βλέπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσῶν mon. 71. ἐν τοῖς πολεμίοις ὑπερέχειν τὸν ἄνδρα δεῖ Men. 4, 259 (96). ἀνὴρ - ἄνδρα σῶζει mon. 29. χαλκίδα κικλήσκασθε θεοί, ἀνδρες δὲ κύβηλιν Cratin. 2, 198 (62). ἄνδρες ἀγαθόφρονες Cratin. 2, 145 (1). ἄνδρα φίλον καλίστας ἐπὶ δαῖτα Pher. 2, 335 (2). κακὸς γὰρ ἀνὴρ τὸδε ἴβει ibid. οὐ γὰρ - τοιαυτὴ λέγομεν δειπνίζοντες φίλον ἄνδρα; ib. (8, 10). φίλ' ἄνερ Men. 4, 115 (1). ἀνδρὸς φίλου καὶ συγγενοῦς Diph. 4, 423 (21). φίλος γὰρ ἀνὴρ Telecl. 2, 371 (1, 5). πόλιν δούλων, ἀνδρῶν νεοπλουτοπονηρῶν Cratin. 2, 133 (2). τένθου τινὸς ἐνδρός Cratin. 2, 179 (14). κρουπιεζοφόρον γένος ἀνδρῶν Cratin. 2, 225 (153). ἀνὴρ γέρων Cratet. 2, 237 (1, 2). Pher. 2, 284 (7). 285 (9). 292 (13). ἀνδρός πρεσβύτου Aristophan. 2, 955 (8). πρεσβύτες ἀνὴρ 2, 1180 (16). ἀνὴρ πολίτης (?) Eur. 2, 471 (23). τιν' - ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην Eur. (?) 2, 577 (v. 13). ἄνδρες ἐταῖροι Eur. 2, 438 (5). χάριετ' ἄνδρες συμπόται Alexid. 3, 432 (3). ἄνδρες λογισταί Eur. 2, 518 (30). ἄνδρες ἰχθύες Archipp. 2, 723 (14). ἀνδρῶν ἄριστον κοβιόν Antiph. 3, 13 (1, 19). κιστρέων, ἀνὴρ, μελάνουρος Antiph. 3, 109 (v. 5). ἀνδρῶν κιστρέων ἀποικία Aristophan. 2, 1007 (4). ἀνδρός χαλκῆος Aristophan. 2, 1185 (39). ἀνὴρ πεδήτης Aristophan. 2, 974 (6). εἰσὶ γὰρ τινες ἄνδρες - ἀδοφοῖται; Aristophan. 2, 1005 (1, 6). ἄνδρας *βουτυροφάγας, αἰχμηροκόμας μυριοπληθεῖς Anaxand. 3, 183 (1, 8). ἀνδρὸς ταριχοπώλου Nicostr. (Philetaer. 3, 279 (2). ἀνὴρ παρῶστος Timocl. 3, 595 (v. 5). ἰδιώτην ἄνδρα Alexid. 3, 509 (11). ἄνδρας (al. ἄνδρες) ὑμῖν δημιουργοὺς ἀποφανῶ anon. 4, 649 (183). Κυ-

- ἀντισαγάγοι (puellam) Men. 4, 169 (1, 16). τὸν δὲ λέγακα ἀπῆγε αἰγῆ Plat. 2, 655 (5). cf. 5, 46. ὡσπερὲ κορτοῖσι - εἰς τὸ πρόσθ' ἀπῆγετο Alexid. 3, 423 (1, 15). δάκρυα καὶ πταρμόν - ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ ἀίολον ἀπῆγαγον Anaxipr. 4, 469 (v. 15). ἴψυχρός ἐστιν, ἀπαγε, γῆ Timocl. 3, 627.
- ἀπαθής: εἰσπέπλευκεν - τριταῖος, ἀπαθής, εὐπορηκώς Diph. 4, 395 (2, 19). ἀπαίδευτος: ἀπαιδευτότερος εἰ Φιλωνίδου Nicoch. 2, 843 (2). ἂν ἀπαιδευτος μετῴσχη πνεύματος Philem. 4, 31 (1, 11). ἀπαιδεύτω βίος Alexid. 3, 512 (16). ἀπαιδεύτω τύχη δουλεύομεν Apollod. Car. 4, 449 (v. 26). οὐκ ἀπαιδεύτως ἔγωγ Alexid. 3, 519 (35).
- ἀπαίρω: ἀπαίροντες Aristophan. 2, 1205 (131).
- ἄπαις: γέρον ἄπαις Phryg. 2, 592 (13). ἄπαις βίος Plat. (?) 2, 697 (v. 7).
- ἀπαιτῶ: τὸ μισθᾶριον - ἂν ἀπαιτῆς Diph. 4, 395 (2, 34).
- ἀπακριβῶ: ἀπικριβωμένως λιμῶ παρελθεῖν Alexid. 3, 480 (1).
- ἀπαλλάττω: ἀπαλλάξας Cratin. 2, 190 (45). ἄριστ' ἀπαλλάττες ἐπὶ τούτου τοῦ κύβου Diph. 4, 411 (1). Ἔν' ἀπαλλαγόμεν ἀνδρὸς ἀρπαστάτου Plat. 2, 634 (2). κόρης ἀπαλλαττόμεθα Anaxand. 3, 200 (13) = Diph. 4, 426 (84). ἐπίπαιξε μόνον ἀπαλλάγηθι μου Alexid. 3, 462 (1, 16). ὕπως τάχιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγήναι Polyz. 2, 867 (1). ἀπυλαγέντα τῶν - πραγμάτων Aristophan. 2, 1108 (1, 3). ἀπυλλέγημεν πολυχέσον νοσήματος anon. 4, 696 (365). ἴστιν - οὔτε ῥιζίδιος ἀπαλλάγηται τῷ γέροντι τὴν νόσον (amorem int.) Kubul. (Arar.) 3, 226 (3). *ἀπ' ἀπαλλαγίσει ταύτης ἐστὶ διπλάσιον κακὸν Anaxil. 3, 348 (1, 14). [ἢ ὕψην *ἐμπλήσασ' ἀπῆλλαται κακῶν Men. 4, 226 (1, 9)]. ἡμᾶς δ' ἀπυλαχθέντας - ὀβελισκολυχνίου Theop. 2, 794.
- ἀπαλός: ὄσμ' ὡς ἀπαλός καὶ λευκός (int. οὐλοσχος) Cratin. 2, 117 (3). ἀγένειος ἀπαλός καὶ νεανίας καλός anon. 4, 673 (297). γυναικὸς ἐσφρούσης δακτύλου ἀπαλούς Alexid. 3, 404 (3) = 429 (1, 11). πλῆρη λαβεῖν ἀπαλαῖσι χερσίν Timocl. 3, 607. *θερμουλοσίαις ἀπαλοὶ anon. 4, 661 (241). *σαρκία ἀπαλωταί' Diph. 4, 380. δειγματικῶν ἀπαλῶν καὶ Aristophan. 2, 1026 (1). ἰχθὺς ἀπαλός οἶος γέγονέ μοι Philem. 4, 28 (v. 4). τευθιδίους ἀπαλούς Pher. 2, 316 (1, 10). *Κωπῆδων ἀπαλῶν τ' μύθη Stratt. 2, 779 (1). δύο μὲν ἀπαλοὶ καὶ καλοὶ... (γλαυκοῦ) Nonisocrat. 4, 575 (1). ἀπαλὸν σισύμβριον Cratin. 2, 146 (2). ἀπαλῶς ἀσπαλάθους Pher. 2, 305 (2). πτόρθους ἀπαλούς Eur. 2, 426 (1, 2). πλάθειν ἀπαλὸν Antiph. 3, 17. τὴν ἐνθεσιν ἄρθρονδ' ἀπαλὴν καταπνιεν Telecl. 2, 361 (1, 10). οὕτως ἀπαλὸν - καὶ πρῶτον τὸ πῦρ Philem. 4, 26 (v. 8). ἀπαλός εἰσπλους Cratin. 2, 214 (126). ἀπαλῶς: πτερυγί ἀπαλῶς (legeb. ἀπλῶς) ὠπτημένα Sotad. 3, 585 (1, 16).
- ἀπαμειβομαι: τὸν δ' ἀπαμειβόμενος Cratin. 2, 59 (5).
- ἀπαμμιέννυμι: *στέον' ἀπημμιεσμένας (libr. στέονα τ' ἡμμιεσμ.) Xenarch. 3, 617 (1, 5). ἀπαμμιεῖ - τὸ κατάπλαστον τοῦτό *σου - ἢ μέθι ποτέ Men. 4, 171 (9).
- ἀπανθῶ: οἶνον τὸν νέον - καὶ τὸν ἄνδρ' - *ἀπανθήσαντα (al. ἀποινήσαντα) σκληρὸν γενέσθαι Alexid. 3, 405 (6, 4).
- ἀπανταχοῦ: τὰ γὰθόν *Πλάτων ἀπανταχοῦ γῆσ' ἀγαθὸν εἶναι Alexid. 3, 453. ὁ - παρὼν ἀπανταχοῦ πάντ' ἐξ ἀνάγκης οἶδε Philem. 4, 31 (2). ἐν παντὶ δεῖ καιρῶ τὸ δίκαιον ἐπικρατεῖν ἀπανταχοῦ Men. 4, 119 (1). ἢ τάξι σοφόν ἀπανταχοῦ - ἐστὶ κἀν πάσῃ τέχνῃ Sotir. 4, 483 (v. 46).
- ἀπαντιῶ: ἀπῆντων τῷ ξένῳ Alexid. 3, 383 (2). ἐξίοντι - αἰεὺς ἀπῆντησεν - μοι Plat. 2, 625 (3). νύκτωρ ἀπαντῆσαι καλῶς (f. κακῶς 5, 99) πεπραγῶσιν ὑμῖν Alexid. 3, 428 (1). τοὺς ἀπαντῶντας ποιεῖ γυμνοὺς ἀπαντιῶ

- ἀνδρακηρός: λάρκον - τῶν ἀνδρακηρῶν Alexid. 3, 478.
- ἀνδρακία: κάπ ἀνδρακίως ὀπιήσας (an κάπανδρακίως κάπιησας) Cratin. 2, 95 (5).
- ἀνδράκιον: ἀνδράκιον - σείων τε Alexid. 3, 443.
- ἀνδρακίς: φαίρει ἀνδρακίδας, τρίγλη, σαργός Philyll. 2, 861 (1).
- ἀνδρακοπέλης: Philyll. 2, 863 (5).
- ἀνδραξί: ὀπρωμένως κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἀνδράκων Aristophan. 2, 976 (15). ἀπολοπίζειν τε καὶ ἐπ' ἀνδράκων (f. καὶ τοῦπ' ἀνδ.) Aristophan. 2, 999 (14). ἔρριφα ταύτας ἐπὶ τὸν ἀνδραξ' ὡς ἔχει Sotad. 3, 585 (1, 12). πυρωτοῖς ἀνδράκων ῥαπίσμασιν Antiph. 3, 126 (1, 21). ἀνδρακῶν ἐπι πηδῶσι Orphel. 3, 390. ζωπύρει τοὺς ἀνδρακίως Men. 4, 40 (7). τοὺς ἀνδρακας ἔρριψ' ἐλαίω Archel. 4, 435 (1, 4). κατασθάρτα καὶ τοὺς ἀνδρακας Kyphton. 4, 493 (v. 14).
- ἀνδρήνιον: Μουσῶν ἀνδρήνιον anon. 4, 655 (209).
- ἀνδρυσχον: ἀνδρύσχου φόβῳ (f. et φόβῳσι 5, 17) Cratin. 2, 73 (1, 4). κἀνδρυσχου - λιμακα Pher. 2, 305 (2).
- ἐνδρωπίειος: πρὸς τὸ γῆρας ἅπαντα τὰνδρῶπεια προσφοιτῆ κακὰ Antiph. 3, 155 (69). τὰνδρῶπει' ὄρωντα πράγματα Philetæer. 3, 295 (2, 7). εἶνα μανιδῆ πάντα τὰνδρῶπει' Alexid. 3, 494 (3, 9).
- ἀνδρωπίζεται: Aristophan. 2, 956 (12).
- ἀνδρωπίνος: ἀτυχίας ἀνδρωπίνης παραμύθιον Amphid. 3, 302 (1). ὑποκόρισμα τῆς ἀνδρωπίνης μοίρας Alexid. 3, 484 (3, 5). [τάφος ἀνδρωπίλους Philem. 4, 41 (21)]. σωματίων ἀνδρωπίτων Men. 4, 229 (21). ἀνδρωπίνος νοῦς Men. 4, 212 (3). τὰς τῶν θεῶν τιμὰς ποιοῦντ' ἀνδρωπίνας Philippid. 4, 475 (2). τὸ δ' ὀδυκῶσ' ἀνδρωπίων Men. 4, 180 (3). φρονεῖν τὰνδρῶπινα mon. 1. ἀνδρωπίτως τὰς τύχας φέρειν Men. 4, 293 (281b). ἀνδρωπίτως λαλεῖν Straton. 4, 546 (v. 46).
- ἀνδρῶπιον: μικρὸν παντελῶς ἀνδρῶπιον Anaxand. 3, 177 (2, 3).
- ἀνθρωπος: ἀνθρωπος λυπησλόγος Cratin. 2, 190 (42). οἷόν γέ πού σι γλώσσα κἀνθρωπου λόγος Eur. 2, 554 (12). κράτιστος ἀνθρώπων λέγειν Eur. 2, 458 (6). ἀνθρωπος ἀποσφῶς Eur. 2, 557 (22). ὄλεθρος ἀνθρωπος Eur. 2, 570 (78). ἀνωγέλητος ἀνθρωπος Eur. 2, 572 (87). ἀνθρωπος ὑδατοποιίας Phryg. 2, 601 (1). οὐδεὶς φιλοποτίης ἔστιν ἀνθρωπος κακός Alexid. 3, 512 (16). εὐ μὲν ἀσχός εὐ δὲ βύλακος ἀνθρωπός (f. ἀνθρ.) ἐστὶ Alexid. 3, 417 (1). Αἴτη ἀνθρωπος anon. 4, 663 (255). ὀνόμαστρις ἀνθρωπος anon. 4, 666 (272). Λάκῃς τίς ἐστὶν ὄντιν' ἀνθρώπων ὄρας Telecl. 2, 368 (1). βῶλος, ἄροτρον, γηγενής ἀνθρωπος Alexid. 3, 428 (2). ἀνθρωπε Alexid. 3, 462 (1, 7). ἀνθρωπ' id. (1, 16). Theognet. 4, 549. ἀνθρωπε Men. 4, 247 (41). 276 (186). mon. 603. Nicol. 4, 579 (v. 17). ἀνθρωπ' ἀλάστωρ, διὰ τί κῆφεις; - τί τὰργύριον, ἀνθρωπε, τιμιώτερον - τέθεικας; - Baton. 4, 499 (1, 5, 7). ἀνθρωπε χαίρε Athenion. 4, 558 (v. 39). ὦ κράτιστ' ἀνθρωπε καὶ σοφώτατε Hegesipp. 4, 481. ἀνθρωπε βασκανώτατε anon. 4, 671 (291). στρατιῶτα, κοῦκ ἀνθρωπε Philem. 4, 55 (63^v). γενήσομαι Κησιππος, οὐκ ἀνθρωπος Men. 4, 178 (1). κάμιμος οὐκ ἀνθρωπος Croblyl. 4, 568 (1). Κολχίς ἀνθρωπος πάροινος Antiph. 3, 80. ἀνθρωποι πέντε καὶ γυναῖκες τρεῖς (?) Alexand. (?) 4, 555 (2). ἀγάλμα - ἀνθρώπους τίκτον κατὰ τὴν πυγῆν ἐν' ἕκαστον Kubul. 3, 255 (1, 25). οἱ ἀνθρωποι πόνος ἦσαν τότε Telecl. 2, 362 (1, 15). τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τῶν νῦν Herm. 2, 399 (3). τὰς κἀνθαρίδας τῶν ἀνθρώπων - οὐδὲν ἐλάττωσιν Plat. 2, 624 (2). γάργαρα ἀνθρώπων Alcaei 2, 830 (1). ἀνθρωποφάγους; πῶς; II. ὦν γ' ἄν ἀνθρωπος φάγοι Antiph. 3, 36 (1, 13). ὡς μὲν ἀνθρώπων λόγος Cratin. 2, 149 (5). πῶς σοι κάλλιτος ἐγὼ - πάντων ἀνθρώπων Plat. 2,

- τες ἀγοράσουσι κατὰ τρόπον *Alexid.* 3, 439 (3, 10). πάντες μὲν οἱ Θραῖκες, μάλιστα δ' οἱ Γέται ἡμεῖς ἀπάντων *Men.* 4, 232 (8). πολὺ γ' ἐστὶ πάντων κτήμα τιμιώτατον ἅπασιν ἀνθρώποισιν *Hipparch.* 4, 431. ἔθρακας οὖν φιλόσοφον-μεθύοντα; *B.* ἅπαντας *Baton.* 4, 502 (v. 13). ἀπὴρ ἀπασῶν τῶν γυναικῶν *Pher.* 2, 342 (5). κοιτῶν ἀπίσασις ἐκ, πύελος δὲ μ' ἀρχέσει *Aristophan.* 2, 947 (9). ἅπαντα δ' εἶναι μοι δοκεῖ ῥοδωνιά, καὶ μήλα καὶ σέλινα *Cratin.* 2, 82 (5). πλύνων ἅπασιν ὄσα σύνοιδ' αὐτῷ κακὰ *Aristophan.* 2, 1030 (11). μόλις πάνν ὑπέδησάμην ἅπαντα ὁρῶν τὰς ἐμβάδας *Eubul.* 3, 220 (1). πρὸς ἔω πρῶτον ἀπάντων *Isotw Cratin.* 2, 151 (7). πρῶτον ἀπάντων *Γρυα φῦναι Aristophan.* 2, 1169 (4). εἰρήνη μὲν πρῶτον ἀπάντων ἦν ὡσπερ - *Telecl.* 2, 361 (1, 2). ἐπὶ τούτοις ἅπασιν † ὕστατος πάντων (ἰ. ὕστατον πόλιτον ἀπάντων) ἐπετέθη *Antiph.* 3, 89 (2). εἰτ' οὐχ ἀπάντων ἐστὶ τὸ μέδιον κακὸν μέγιστον -; *Alexid.* 3, 403 (1). βούλομαι † ἀπλῶς ἅπαντα μάλλον ἢ - *Diph.* 4, 416 (2). φεύγειν ἀπάντων τὰς ὑπερβολὰς αἰ *Alexid.* 3, 481. εὐροῖς δ' ἂν οὐδὲν τῶν ἀπάντων - ἀγαθόν, ἔπου τι μὴ πρόσεσι καὶ κακόν *Men.* 4, 164 (1). τῶν ἀνιερῶν ἔχων τὸ μέρος ἀπάντων *Men.* 4, 192 (4). ἦδη πόποι' ἔπιες; *B.* ἅπασι *Men.* 4, 90 (5). ἅπαντ' ἐρῶσις *Philonid.* (†) 2, 425. Ἡράκλεις ἀναξ, ἅπαντα τεθολοκασιν *Antiph.* 3, 12 (1, 2). ἄγγειν, γονεύειν, μαρτυρεῖν - ταῦτ' ἀπροσκέπως ποιεῖν ἅπαντα *Antiph.* 3, 111 (v. 10). ἐρῶσθαι λέγων ἅπασιν *Ἰπποις, σιλῶν - Antiph.* 3, 48. ἐγ' ἅπασιν - δυσχερῶς ἔχων (3, 85) *Amphid.* 3, 316 (2). ἅπαντα δουλεύειν ὁ θούλος μανθάνει *Men.* 4, 181 (1). τὰ ποτήρι' ἐν Ἰθῆς τὰ παρεσκευασμένα, ἅπαντα χρυσῶ *Philippid.* 4, 476 (5). ὠρθωμένην πρὸς ἅπαντα τὴν ψυχὴν ἔχω ἀπον. (73^a) 5, 118 ἅπαντα δ' ἀγαθόν εἶναι τὸν θεόν *Men.* 4, 236 (18^b).
- ἀπασκαρίζω: ἀπασκαρίζειν ὡσπερ εἰ πέραν χαιαί *Aristophan.* 2, 1154 (18). ἀπασκαριῶ - γέλωτι *Men.* 4, 288 (243).
- ἀπατῶ: ἀπατῆσαι *Telecl.* 2, 376 (15).
- ἄπαυστος: ἔλκουσι - ὀλοκοῖς ἀπαύστοις *Antiph.* 3, 140 (15).
- ἀπειλή: ἀποκτείνουσι ταῖς ἀπειλαῖς *Cratin.* 2, 29 (3).
- ἀπειλῶ: ἠπέλουν, ἐσυχοφάντου *Aristophan.* 2, 1040 (23). πατήρ δ' ἀπειλῶν οὐκ ἔχει μέγαν φόβον *Men.* 4, 203 (5). ἀληθὲς οὐδὲν - υἱῷ πατὴρ ἔσθ' ἀπειλεῖν *Men.* 4, 262 (117).
- ἄπειμι *absum*: † τὴν ἀποῦσαν μητέρα *Stratt.* 2, 799 (7). τῶν τοιούτων μὲν ἀπέστω *Antiph.* 3, 72 (1, 8). ἀπόντι μᾶλλον εὐχαριστίας ποιεῖ *Men.* 4, 267 (146).
- ἄπειμι *abeo*: πάντα τυχῶν ἄπει *Eur.* 2, 523 (3). ἄπει γεγωνὸς μάγειρος ἐκ τῆς οἰκίας *Euphron.* 4, 496 (v. 3). ἂν δ' ἀληθινὸν αὐτὸν παραβάλλῃς καὶ προσειδαρεῖς ἄπει *Posidipp.* 4, 521 (v. 14). Ἄδραστος εὐθέως ἦξει πάλιν τ' ἄπεισι *Antiph.* 3, 106 (v. 12). μνάς δύο λαβὼν ἄπεισιν ἀρόνου μαλακώτερος *Philippid.* 4, 476 (7). ἀπῆγει τῶν τόκων ἔχων τόκους *Men.* 4, 329 (456). † ἀπιέναι (ἰ. ἀπιέν') εἰς τὰ φρούρια *Eur.* 2, 566 (56). ἔς τὸ δεῖπνον ἀπιέναι *Timoth.* 3, 589. εἰς τὸ βαλανεῖον ἀπιέναι τοῖς συμμάχοις *Apollod. Car.* 4, 442 (v. 24). προσθεὺς ἀπιέναι τὸν δεσπότην *Theophil.* 3, 626. οἰκαδ' ἄπειδ' ἀμπαλλυγορος (ἰ. ῥῥ) *Philetaer.* 3, 296. ἀνητέος ἀνθρώπος ἐστὶν ἢ πρὸς ἄλλον ἀπιτέον *Amphid.* 3, 301. ἂν πρῶτον ἀλίης καταλύσεις *Men.* 4, 212 (2, 11). † ἀλλ' ἀπίωσιν ἐν χορῷ *Cratin.* 2, 137 (7).
- ἀπειῖπον αὐτῷ τοῦτο μὴ ποιεῖν ἔτι *Diph.* 4, 389 (1, 8). ἀπειρῆται τοῦτο τῷ νόμῳ *Xenarch.* 3, 621 (1, 7). ὅταν ἀπειρήκωσιν ἐν τοῖς δράμασι *Antiph.* 3, 106 (v. 14).
- ἀπειργω: τὸν οὐ - ψῆφος δύνεται δεῖπνου φῶλον ἀπειργεῖν *Cratin.* 2,

43 (1). οὐ πῦρ - †ἐίργει (s. ἀπέργει) μὴ φσιτᾶν ἐπὶ δεῖπνον Eur. 2, 457 (3). σκατοφαγεῖν ἀπειρῆξε τὸ ζῶον Antiph. 3, 68.

πείρηκα: v. ἀπείπον.

πειρία: τοὺς τρόπους ὀυπαρούς ἔχοντες μουσικῆς ἀπειρία Philetaer. 3, 299. ἐμπειρία - τῆς ἀπειρίας κρατεῖ mon. 169. ἡ - ἀπειρία τῶν νῦν μαγεύων Damox. 4, 531 (v. 34).

πειρόγαμος: νύμφα ἀπειρόγαμος Eubul. 3, 222.

πειρος: ἦν ἀπειρος τῶν τρόπων τῶν τοῦ θεοῦ Eubul. (s. Arar.) 3, 226 (3). ὁ μὲν - ἦν ἀπειρος τοῦ κακοῦ Eubul. 3, 260 (1, 3). *ὄτου δ' ἂν ἔργου τυγχάνῃς ἀπειρος ὦν Men. 4, 326 (473). ὁ γραμμάτων ἀπειρος mon. 438. οὐκ ἀπειρῶ προσέβαλεν anon. 4, 666 (272).

πείρων: δακτέλιον ἀπειρόνα Aristophan. 2, 1049 (7).

πελευθερος: ἀπελευθέρων ὀψάρια Alexid. 3, 455 (2). ἀπελευτέρα Men. 4, 200 (10).

περ: v. ὀρχοῦμαι.

πέρρω: οὐκ ἀπερρήσεις σὺ θάπτον; Cratin. 2, 89 (6). ἄπερρ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν - γράσω Plat. 2, 670 (4).

περυγγάνω: τὴν κραιπάλην ἀπερυγγάνω * Men. 4, 334.

περὸ θριῶ: ἀπερὸ θριᾶ πᾶς, ἐρὸ θριᾶ δ' οὐδεὶς ἐτι Men. 4, 294 (287).

πιχειροῖ πάντ' * ἀπηρερῶνακός τως Apollod. 4, 454 (1, 10).

πέρχομαι: προσαγγέλωμεν ἀπελθόντας (al. ἐπελθόντες) Eur. 2, 468 (19).

παραδείξας ἐμοὶ - ἀπελθὼν αὐτὸς ἡσυχίαν ἄγε Sosip. 4, 494 (v. 57).

ἄθῳς ἀπέρχεται οἰκαδε Archipp. 2, 726 (1). οὐδ' ὑπεργέμων ἀπέρχομαι

γῶν οὔτε κενός Alexid. 3, 481. ἀπέρχετ' οἰκαδ' οὐ καταβαλὼν οὐσίας

Diodor. 3, 544 (v. 13). ἀπέρχομ' οἰκαδ' ὥσπερ ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος (v. 20).

ὡς τὸν πατέρ' ἀπελθεῖν οἰκαδε παρ' ἀνδρός Anaxand. 3, 197 (5). ἦδιστ'

ἀπῆλθεν οἰκαδε Alexid. 3, 485 (3, 17). ὅστις θεωρήσας - ἀπῆλθεν ὄθεν

ἦλθεν ταχὺ Men. 4, 211 (2, 3). βελτίονα ἐφόδι' ἔχων ἀπῆλθες 212 (2,

12). οὐκ εὐθανάτως ἀπῆλθεν ἐλθὼν εἰς χρόνον (2, 16). οὐδὲν πέπον-

θεν, ἀλλ' ἀπῆλθε καταγελῶν Men. 4, 236 (14). εἶθ' ὁ μὲν γνοὺς ταῦτ'

ἀπῆλθεν εὐθύς Anaxil. 3, 348 (1, 27). ὁ νοὺς μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παι-

δευθεὶς ἄμα Timocl. 3, 593 (v. 7). * Ἐλευθερῶν ἀπῆλθεν εὐθύς Men. 4,

109 (6). ἀπῆλθ' ἔχων Δημοσθένους τὴν - anon. 4, 618 (51).

πεσθίω: ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους Herm. 2, 388 (1). ἀπεσθίει μου

τὴν ἀκοήν Herm. 4, 405 (7). ἀπηδέσθη τὸ δάμφορ Plat. 2, 662 (5). τὰ

τετραῖα τῶν ἰχθυῶν ἀπέσθιε (noli comedere) Theop. 2, 813 (1, 3).

πεφθορ: ὕδατος ἀπέφθου Alexid. 3, 474 (1). * χρυσί' - ἀπεφθα anon.

4, 695 (364).

πεχθάνομαι: ὅτε σὺ - ἀναρῦτους' ἀπηχθάνου Cratin. 2, 36.

πέχω: ἀπέχω πάλαι * παρὰ σοῦ τὴν χάριν anon. 4, 679 (311). ἄνθρω-

ποὶ τινες τοσοῦτ' τῷ τόπῳ ἀπέχοντες Alexid. 3, 397 (1). ἀπὸ θαλάττης

- δώδεκα ὁδὸν ἀπέχοντι - ἡμερῶν Euphron. 4, 494 (1, 3). ἀπέχοντες πο-

λὺν ἀπ' ἀλλήλων χρόνον Philem. 4, 6. ὡς πολὺ - ἀπέιχ' ἕκαστος τοῦ

φαγεῖν ἂν ἐτι νεκροῦ Athenion. 4, 558 (v. 35). ἀπέχομαι: ἡμῶν

ἀπο χεῖρας ἔχεσθαι Cratet. 2, 239 (3). ὅν ἂν ἴδῃ τὰς χεῖρας οὐκ ἀφέξε-

ται Antiph. 3, 13 (1, 16). ὅς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο Philem. 4, 37

(10). ἔτερον γαμοῦντων αὐτὸς ἀπεχέσθω γάμου (pauper) Men. 4,

260 (104).

πεψία: ἀπεισίαν πέπονθεν (5, 118) anon. 4, 621 (59).

πήγη: καπάνας Θετταλοὶ - καλοῦσι τὰς ἀπήγας Xenarch. 3, 624 (2).

πίπος: πρὶν ἀνακυκῆσαι τὰς ἀπίους Pher. 2, 259 (8). ἀπίους παρακει-

μένας ἐν ὕδατι * πολλῶ Alexid. 3, 898 (1). ἀπ' Εὐβολίας ἀπίους Herm.

- 2, 408 (1, 16). πωλεῖ χέχλας, ἀπίους, σαχδόνας Aristophan. 2, 1171 (1, 3). γογγυλίδες, ἄπιοι, μήλα Eubul. 3, 241.
- ἀπιστία: βλέπων ἀπιστίαν Eur. 2, 557 (22). * πρόσσεσι - τῷ πέτρῃ ἀπιστία (?) Philem. 4, 39 (15). περιφέρουσ' ὑπ' ἀπιστίας τὰς οἰκίας Anaxilae 3, 354 (2).
- ἀπιστος: πρῶγμα τρομφερὸν ἢν ἰδεῖν ἄλλως * τ' ἄπιστον Antiph. 3, 111 (2, 5). ὀρῶ θαυμ' ἄπιστον Henioch. 3, 561. οὐκ ἔστι' ἄπιστον οὐδὲ ἐν θνητῷ βίῳ Men. 4, 247 (42). ἀδικεῖ τὸν Ἐρωί - ἄπιστον αὐτὸν τοῖς ἄλλοις ποιῶν Alexid. 3, 411. ἀπιστος ἢ γυναικεῖα φύσις mon. 560. ἀπιστότερος εἰ τῶν κοχλιῶν Anaxil. 3, 354 (2).
- ἀπιστῶ: τὰ δ' ἄλλ' ἀπιστῶ πᾶνθ' (mulieri) Antiph. 3, 151 (54). ἐχθροί: ἀπιστῶν mon. 164.
- ἀπισχνάνω: δέδοικα μὴ λίαν ἀπισχνάνων με ποιήσῃ νεκρὸν Philem. 4, 38 (12).
- ἀπιχθύς (l. ἀπίχθυς de contemptis piscibus) Aristophan. 2, 1173 (6).
- ἀπιχθυς: ἀπίχθυς βαρβάρους Aristophan. 2, 1174 (7).
- ἀπλάκουντος: * ἐγιαυτίζομαι ἀπλάκουντος Plat. 2, 654 (1).
- ἀπλάτος: κυψέλην ἀπλάτον anon. 4, 609 (28).
- ἀπλήγεις: οὐ πολυπραγμῶν ἀλλ' ἀπλήγεις Eur. 2, 518 (27^b).
- ἀπλήγεις: τρεῖς ἀπληγίδας ποιῶν Aristophan. 2, 964 (18).
- ἀπληκτος: ἀπληκτος ἵππος Eur. 2, 509 (2).
- ἀπληστία: ὑπὸ τῆς ἀπληστίας διακόνιον ἐπῆσθεν (?) Pher. 2, 342 (6). κακὸν μέγιστον ἀπληστία mon. 277. ὡς αἰσχρὸν - ἔστι' ἀπληστία mon. 561. ἀπειρήσαν πέπονθεν ἐξ ἀπληστίας anon. 4, 621 (59).
- ἀπληστος: περὶ ὄψου - λέγειν ὡσπερ πρὸς ἀπληστους Antiph. 3, 33 (1, 1). Eriphi 3, 556 (1, 2). ἀπληστός ἐστι γὰρ (Pythionice) Timocl. 3, 600 (2).
- ἀπλους: ναύκληρον ἐν τῷ λιμένι ποιήσας ἄπλουν Criton. 4, 537.
- ἀπλοῦς: ὑποδήματα - τῶν ἀπλῶν Stratt. 2, 772 (4). * ἀρ' ὡς αἰσθητὸς ἐστι γοῦν ἀπλή τις; Anaxil. 3, 350 (2). ἀπλᾶ καὶ σαφῆ λέγω μαθεῖν Alexid. 3, 493 (1, 7). ἀπλοῦν ἢν τὸν μὴ δυνάμενον ζῆν ἀλύπως ἀποθανεῖν Men. 4, 75 (5).
- ἀπλῶς: cf. ἀπαλῶς. οὐτ' ἀφύη νῦν ἐστι σαφῶς (al. ἔσθ' ἀπλῶς) οὐτ' Aristonym. 2, 699 (2). ἀπλῶς οὐδὲ ἐν συνήμῃ Philem. 4, 45 (40^b) = Straton. 4, 545 (v. 2). βούλομαι || * ἀπλῶς (legeb. ἄλλως) ἄπαντα μάλλον ἢ Diph. 4, 416 (2). οὐδὲ εἰς δυνήσεται ἀπλῶς διελθεῖν Hegesipp. 4, 460 (v. 23). ἀπλῶς εἶναι δίκαιον Euphron. 4, 493 (v. 8). λαλοῦσ' ἀπλῶς μὲν οὐδὲν Anaxil. 3, 348 (1, 23). ἀπλῶς μοι διαλέγουσ' Straton. 4, 546 (v. 25). εἰ τὰς ἀληθείας ἀπλῶς τίς σοι λέγοι Men. 4, 94 (3).
- ἀπλυτος: ὀφραφίς - ἀπλυτος Pher. 2, 341 (3). ὀφραφίδες ἀπλυτοὶ Eur. 2, 563 (48). ὀφραφίδας ἀπλύτους Antiph. 3, 143 (21). ἀπλυτον πάγων anon. 4, 662 (243).
- ἀπνευστί: ἔλκειν ἀπνευστί Antiph. 3, 41 (2, 14). ταυτ' ἀπνευστί - ἐκπιῶ Alexid. 3, 494.
- ἀπνους, ἀνευρος Theop. 2, 818 (9).
- ἀπό: v. ἀπέχομαι.
- ἀπό: v. ὑπό. ἀπὸ γλώττης φράσω Cratin. 2, 86 (1). ἀπὸ στόματος ἄπαντ' ἔρω Philem. 4, 16. * ἀφ' Ἐστίας Cratet. 2, 251 (17). ῥήματα-ἐπιδεικνύει πάντ' ἀπ' ἀκροφυσῶν * καπὸ κιναβευμῖτων Aristophan. 2, 1201 (106). * καχάζετε - ἀπὸ κελύσματος Eubul. 3, 216. ἀπὸ συμβολῶν ἔπιγον Alexid. 3, 425 (2). ἀπὸ συμβολῶν συνάγοντα Diph. 4, 395 (2, 28). ἀπὸ σ. συναγούσιν * ἀρίστων πόρους Euphron. 4, 488 (v. 10). ἀπὸ μηχανῆς πωλοῦντες Alexid. 3, 439 (4, 19). ἀπὸ μηχανῆς θεός

en. 4, 136 (6). 148 (8). τὰ γ' ἀπὸ τῆς τύχης φέρειν Men. 4, 127 (4).
 : (f. τὰπὸ) τῆς τύχης φέρειν Antiph. 3, 155 (86) cf. 5, 79. ὁ φέ-
 ρων τὰπὸ τῆς τύχης καλῶς anon. Athenaei p. 458°. πηδᾶ χορευεῖ,
 ὄλος ὡς ἀπὸ ζυγοῦ Kubul. 3, 242 (1, 6). Ἀνδροκλέα τὸν ἀπ' αλ-
 φων anon. 4, 631 (108). τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς Men. 4, 147 (4).
 ἔληπον τὸν ἀπὸ Ἀθναίου νεκρὸν Sannyr. 2, 873 (3). *ἐν' ἀφ' ἐκά-
 τῃς * (τῆς) τέχνης εἰλόμεθα Aristophan. 2, 1005 (1, 2). Σαννυρίων
 τὸ τῶν * τρυγῶδων, ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν Μέλητος, ἀπὸ δὲ
 ἰν' * κυκλίων Κινησίας ib. (1, 9. 10). διδασκάλους - τριάκοντ' ἀφ'
 ὅς ἐργαστηρίου Alexid. 3, 476 (3). * καπὸ τῆς Διτρήφους τραπέζης
 istophan. 2, 1071 (4). ἀπὸ Συρίας λιβανωτῶν Herm. 2, 407 (1, 13).
 ἔ' Εὐβοίας ἀπλοῦς 408 (1, 17). ἀπὸ δ' Ἀρχαδίας ἐπικούρους (1, 18).
 νης ἀπὸ χθονός Eur. 2, 453 (18). τῆς τρυφεραῖς ἀπὸ Λέσβου σεμνο-
 ῖτου σταγόνας Antiph. 3, 95 (1, 5). ἱατρός τις Σικελίας ἀπὸ γᾶς
 picrāt. 3, 371 (1, 27). κούραν (f. κούρα) κασίας ἀπὸ γᾶς ἁγίας Mnesim.
 570 (v. 59). τὸν - γῆς ἀπ' Ἀτθίδος ἐσμὸν Epinici 4, 505. τὰκ τῆς
 σίας καὶ τὰπὸ Θράκης λήματα ἔλκουσι δεῦρο Antiph. 3, 112 (1, 9).
 πολλαγόρασον καπὸ πολλῶν * τηλιῶν Pher. 2, 320 (7). ἀπὸ τηγᾶ-
 νου ἀφᾶς φαγεῖν Pher. 2, 297 (4). δὸς καταφαγεῖν καπὸ τηγάνου γόννον
 egemon. 2, 743. ἀπὸ τοῦ ταγήνου ἔ' εὐθῆως ἀφανίζεται (int. ἀλιευ-
 κῆ) Anaxand. 3, 175 (1, 4). σήπιαν ἀπὸ τηγάνου - φαγεῖν Nicostr.
 ἠhiletaer.) 3, 281 (4). * ὄσ' ἐστὶν ἀπ' ὀβελίσκων ὀπανὰ Sotad. 3, 585
 , 10). ὀπιῶν ἐπῆγε σωρὸς ἀπὸ τοῦ τηγάνου Diph. 4, 394 (1). δὸς
 πὸ θερμοῦ τὴν μεγάλην σπᾶσαι Diph. 4, 381 (1, 9). βοσκόμεθ'
 λης ἀπὸ παντοδαπῆς Eur. 2, 426 (1, 1). οἶνον πίνειν Ναξίων ἀπ' ἀμ-
 βίων Eur. 2, 525 (2). [πάμπος ἀπ' ἀκάνθης Kubul. 3, 255 (1, 19)].
 τὸ κρουῶν τριῶν ὕδατι * περίρραν' Men. 4, 101 (1). ποταμοὶ - ἀπὸ
 ὕν πηγῶν ἄρρουνται Pher. 2, 316 (1, 5). ἀπὸ τῶν τεγῶν ὀχετοὶ -
 γετεύονται ib. (1, 7). κούδεν ἀφ' ὕος γίγνεται πλήν - Plat. 2, 624 (1).
 πὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὑδρορροαὶ δύο ἄρρουν μελάνοι Kubul. 3, 250 (1, 4).
 ἀντ' ἀγαθὰ γέγονεν ἀνδράσιεν ἐμῆς ἀπὸ συνοουσίας Theop. 2, 807 (1).
 πὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτὶ Aristophan. 2, 1165 (8). ἀπὸ
 ὕν ἐκείνου καὶ τὰ κυτατάπατα Kubul. 3, 246 (2). περιφανῆς σκίλον
 πὸ τῶν πολεμίων Aristophant. 3, 361 (2, 9). τὴν ἀπ' ἄλλων ἐμποδῆ-
 ται δόσιεν Philem. 4, 57 (72). ἐνεστὶ τι ἀγαθὸν ἀπ' αὐτῆς, παῖδες
 len. 4, 164 (1). ὅσον ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης εἰργασμ' ἐγὼ Demetr. 4,
 39. ἀπὸ τίνων δογματῶν ὀρμώμενος τολμᾶς παρασιτεῖν; Nicol. 4,
 79 (v. 21). τί ποτ' ἀφ' ἐκάστου πράγματος συμβήσεται Amphid. 3,
 16 (1, 8). ἀπ' ἀγκύλης - ἴσσι λάταγας Cratin 2, 179 (16). τὸν γέ-
 οντ' -, ἀφ' οὗ τὸ λίνον ἦν (?) Pher. 2, 312 (4). ἀπὸ τῆς τραπέζης τὸν
 τήμονα ἀττεσθ' Herm. 2, 382 (5). ἀπὸ προτέρου (f. ποτέρου) - ἀρι-
 μῆσεις Cratin. 2, 130 (20). ἄρρουν πέτρας ἀπὸ τηλεφανοῦς Men. 4, 156
 1). ἐστὶν ἀπὸ τοῦ Πηγᾶσου τὴν - χίμαιραν εἰσηκοντικῶς Epinici 4,
 06 (v. 9). ἀπὸ γλώσσης λόγον (int. μεθέντα κατασχεῖν) Men. 4, 257
 98). οὐ - ἀπὸ στόματος - ὄρει ἰων - Herm. 2, 410 (2, 7). ἀκαροῦς -
 πὸ ὀρίης κλάδος Men. 4, 274 (182). ἀπὸ τῶν ἐῶν κλέπτει τις Nicol.
 1, 560 (v. 33). εἰ δεκάτην ἐλάμβανες αὐτῶν ἀπὸ τῆς τιμῆς Diph. 4,
 390 (2). πῶς τις αὐτόν, πῶς τις ἄν ἀπὸ τοῦ πότου παύσειε -; Cratin
 1, 122 (8). τὸν ἰδρωτᾶ - ἀπ' ἐμοῦ σπόγγισον Pher. 2, 276 (7). ἐξελθεῖν
 ἐπὸ τῆς σιπύης Eur. (?) 2, 577 (v. 7). εἰ τις ἀφῆλοι τοῦτ' ἀφ' (f. ἀφ')
 ἡμῶν τὸ μέρος ἀπὸ τοῦ σώματος Alexid. 3, 479 (1). * ἀπὸ Λοξία μυρρί-
 νας τασσὶ λαβῶν Men. 4, 83 (10). cf. 5, 100. οὐ σοβήσῃ ἔξω τὰς
 ὀρνιδας ἀφ' ἡμῶν Men. 4, 118 (5). τὸν οἶνον ἄρατ' ἀφ' ἡμῶν Men. 4,

- ἀντίτευχος: *Λάκωνες*, ἀντίτευχος, *Ἀργεῖος* (iactus talar.) Kubul. 3, 232 (2).
- ἀντιέτιθημι: ἀλλ' ἀντίθετος τοῖς Cratet. 2, 289 (2). *ἔρεϊ τις ὡς Κλυταιμνήσπρα κακῆ· Ἀλκιστὴν ἀντιέθηκα χρηστήν* Kubul. 3, 260 (2, 11).
- ἀντιφώνημι: οὐδ' αὐτὸν ἡμῖν τοῦτον ἀντερεῖν ἐτι Nicostr. 3, 281.
- ἀντιφών: *Lysidionidis fil.* Cratin. 2, 130 (21). *Rhannusius Plat.* 2, 651 (10).
- ἀντίλα: *ἔξ ἀντίλας ἤγοντα* Dionys. 3, 549 (v. 41).
- ἀντιλιαντλητήρ: v. ad Men. 4, 78 (1).
- ἀντίλων: *Epityci* 2, 889 (5). *Aristophan.* 2, 1140 (9).
- ἀντίλω: *πλήρεις κύλικας οἴνου - ἤντιλον διὰ χώνης* Pher. 2, 300 (1, 31).
[*ἤντιλον λέγειν δεῖ* Men. 4, 78 (1)].
- ἀντραῖος: v. 2, 434.
- ἀντρών: ex Pher. 2, 260 (12).
- ἀντρώνιος ὄνος Pher. 2, 260 (12).
- ἀντωνούμαι: ἄβρα ἀντωνούμενος Men. 4, 201 (3).
- ἀνυδρεύομαι: *κάνυδρευσαι τὸν κάδον* Pher. 2, 286 (11).
- ἀνυμέναιος, ἄθλιος, ἀνυμφος Men. 4, 232 (8).
- ἀνυμφος: v. ἀνυμέναιος.
- ἀνυπέρβλητος: *ἄνθρωπος ἀνυπέρβλητος εἰς πονηρίαν* Antiph. 3, 92 (1, 5).
- ἀνυπόδητος ὄρθρον περιπατεῖν *Aristophont.* 3, 361 (1, 8).
- ἀνυπόπτως ὄλλυ' - χρήματ' ἀνυπόπτως ἔχειν Men. 4, 263 (120).
- ἀνυπόστατος: *φρούρια - ἀνυπόστατον (?)* Men. 4, 199 (1, 13).
- ἄνυτος: *Anthemionis fil. sutor Archipp.* 2, 724 (19). *Ἐμβάδας vocatur* Theop. 2, 813 (5). *Ἄνυτος ὁ παχὺς Timocl.* 3, 600 (1).
- ἄνυτῶ: *ἀνυσὸν ποτ' ἐξελθῶν* Pher. 2, 271 (5). ἀλλ' ἀνυσσον· οὐ μίλλω ἔχρησεν *Aristophan.* 2, 944 (2). *φέρ' αὐτ' ἀνύσας Anaxilae* 3, 355 (5).
- ἄνω: ἄνοις Phryn. (?) 1, 159.
- ἄνω: cf. ἀνασπῶ. *τούπικείμενον ἄνω* Antiph. 3, 29 (1, 8). *περιπλεῖ δ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν ἄνω πέντε κέλητας* Ephipp. 3, 323 (1, 16). *τὴν αὐτὴν ἀνοιαν ἐπιπολάζουσαν* Alexid. 3, 405 (6). *μῆκωνος ἐπιπέσας ἄνω κόκκους - δώδεκα* Euphron. 4, 494 (1, 10). *τὸ πνεῦμ' ἔχοντ' ἄνω* Men. 4, 74 (3). *γίγνεται τὸ πνεῦμ' ἄνω* Sosicrat. 4, 591. *† μηδ' ἀγρόκως ἄνω γόνατος ἀμφέξει* Philetact. 3, 300 (1). *ἄνω τὴν μασχάλην ἀρωμεν* Cratin. 2, 196 (63). *† τὸ δ' αὐτὸ εἰς ἄνω ἐξαιρούσα* Autocr. 2, 691 (1, 8). *τὴν φωνὴν ἀναστήσας (an ἀνατειχίστας? 5, 69) ἄνω* Aristophan. 2, 1183 (27). *ἄνω - ὥσπερ κοττάβειον αἰρομαι* Kubul. 3, 213. *ὄσμη ἐξ ἐβάδιζ' ἄνω* Nicostr. 3, 284 (1). *ἀνμός - ἄνω μάλ' εἰσι καταφύγων* Alexid. 3, 440 (5, 17). *ἄνω σπεύδοιτα πρὸς τὸ τελώνιον* Posidipp. 4, 517. *ἀγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεχηγὸς* Kubul. 3, 255 (1, 23). *τὰς φλέβας - τὰς ἄνω καὶ τὰς κάτω ἑταμένως* Antiph. 3, 20 (1). *παρ' αὐτόν, ὑπὲρ αὐτόν, κάτω, ἄνω* Antiph. 3, 136 (7). *τῶν κάτω - τὰ κάτω δ' ἄνω* Men. 4, 221 (1). *ἔδοξεν αὐτῷ γεγονέναι τῶν κάτω* Nicol. 4, 579 (v. 8). *φληναφῶν ἄνω κάτω* Alexid. (?) 3, 394. *ἄνω κάτω - περιπατοῦσ'* Alexid. 3, 451. *εὐθύς ἦν ἄνω κάτω* anon. 4, 601 (4). *πάντ' ἄνω κάτω* Men. 4, 113 (4). *μεταίρεται ἕκαστος ταῦτ' ἄνω τε καὶ κάτω* Xenarch. 3, 621 (1, 3). *παντελῶς ἑστραμμένον τῶν κάτω* Antiph. 3, 140 (15). *εἰ δὲ μή, τῶν (f. μή γ', ἄνω) κάτω - λήσει μεταστραφείς ὁλος* Men. 4, 70 (4). *στρεφόμενους ἄνω κάτω* Men. 4, 149 (1). *δὲ π' ποιεῖν τῶν κάτω* (in exercenda terra) Philem. 4, 33 (4). *πάντες δ' ἔδον τὰ κάτωθεν ἄνω* Mnesim. 3, 569 (v. 20). *χυμβίον - καταπέσει* ἡμῖν ἄνω Philem. 4, 29 vid. 5, 99.
- ἀνώγειων (libr. ἀνόκαιον) Antiph. 3, 158 (86).

ποδαρθάνω: τὸν ἀηδόνειον ἔπνον † ἀποδαρθέντας (l. ἀποδαρθόντα σε) Nicoch. 2, 848 (3).

ποδείκνυμι: φημι - πλείστα παρέχειν - ἀγαθά· ταῦτα δ' ἀποδείξομεν Eur. 2, 486 (2). ἀπόδειξον ταῦτα τῇ γυναικί * σου Men. 4, 185 (3).

ἀρείλε πᾶν αὐτοῦ τὸ λυποῦν καπέδειξεν Ἴλεων Erhipp. 3, 326 (1). ἐσθλεί - ἔως ἂν ὡσπερ πυρὸν ἀποδείξῃ κενόν (hominem) Anaxilae 3, 353 (1). σφαιῖραν ἀπέδειξε τὴν - οὐσίαν Alexid. 3, 427. τὴν λοιπὰδ ἀποδέδειχα κόσκινον Alexid. 3, 503 (1, 14). ὁ λιμὸς Φιλίππιδου λεπτότερον ἀποδείξει νεκρὸν Men. 4, 180 (4). ταυτὶ δευσοποιᾷ - τὰ σπάρων ἀποδέδειχεν Diph. 4, 410.

πόδειξις: ἀπόδειξιν δοῦναι Aristonym. 2, 699 (3). τὴν ἀπόδειξιν τῆς τέχνης αὐτῷ σ' ἐγώ Dionys. 3, 551 (1, 4).

ποδέχται: anon. (85) 5, 118

πόδεσμος: ἀποδέσμους; ὀλίβους, σάρδια Aristophan. 2, 1079 (6, 13). τῶν ἀποδέσμων, οἷς ἐνῆν τιθίδια Aristophan. 2, 1084 (14).

ποδημία: ἀποδημίας - τυγχάνειν ἡμᾶς αἰέ Alexid. 3, 484 (3, 10).

ποδημῶ: ἀπεδημηκότης Herm. 2, 413 (8).

ποδιράσχω: ἀλλὰ χαλκοῦς ἂν ἀπέδρα Cratin 2, 62 (2). τί οὐκ ἐπανεχώρησα - καπέδραν; Pher. 2, 279 (4). ἐγὼ δ' ἀπέδραν ἐκεῖνον * Aristophan. 2, 1155 (23). * δευρὶ δ' ἂν οὐκ ἀπέδραμεν Aristophan. 2, 1155 (24). ἀπέδραν μόνος Men. 4, 134 (4): τὸν φρόνιμον ζητούντας (p. 502 ζητούντες) - ὡσπερ ἀποδεδρακότα Baton. 4, 499 (1, 4) ἐτ 502 (v. 15).

ποδίδωμι: cf. ἀπόδοσις. ἀποδῶναι. ἀποδοῦναι πάλιν τὰ χρυσία Pher. 2, 271 (6). εἰ τὴν θάλασσαν ἀποδώσεις ἐκῶν Plat. 2, 621 (3). ἀποδοῦναι δ' ὅσα ἔχομεν ἀλλήλων Archipp. 2, 719 (2). μὴ σύγς ὄψς, ἀλλ' ἀπόδος Anaxil. 3, 342. ἐγὼ δέδωκα -; B. οὐκ ἀλλ' ἀπέδωκας Alexid. 3, 385. οὐ δέδωκαμεν. A. τί * θαί; B. ἀπέδωκαμεν Alexid. 3, 479. ὄν αὐτὸς ἀπέλαβον παρὰ τοῦ πατρὸς, δεῖ τοῦτον (i. e. ἔρανον) ἀποδοῦναι με σοί Alexid. 3, 522 (47). τοὺς ἔξ ἀποδοῦς τοὺς πέντε χαλκοῦς ἀπόλαβε Philem. 4, 24 (2). λαβὼν ἀπόδος mon. 317. παιδευθεὶς εὐτὸν καρπὸν εὐθὺς ἀπέδιδου χάριτος καλόν Men. 4, 176 (1). τὸ δὲ ληφθῆν καδ' ὥραν ἀποδίδωσι τὴν χάριν Damox. 4, 531 (v. 24). * ἀπέδωχ' (ager) ὅσας ἂν καταβάλω (int. κριθᾶς) Men. 4, 97 (4). ὁ δὲ (i. e. ager) λαμβάνει μὲν, ἀποδίδωσι δ' οὐδὲ ἔν anon. 4, 691 (350). ἀπέδωκεν οὐδ' ὄλους τρισκαίδεκα (modios) ibid. ἐν δ' αὐτὸν δέη κέρματ' ἀποδοῦναι Diph. 4, 407 (1, 13). παραλαβόντ' ὄνον - ἀποδοῦναι σκευάσαντα μουσικῶς Nicomachi 4, 583 (v. 9). ἐφθὸν τὸν ἰχθύν ἀποδίδωμι Archod. 4, 436 (1, 8). ἀποδοῦς * ὅσ' ἐστὶν ἀπ' ὀβελίσκων ὀπτανά Sotad. 3, 585 (1, 10). τοῖσιν ἐστιωμένοις τὸν καιρὸν ἀποδίδωμι τῆς συγκράσεως Alexid. 3, 464 (2, 10). ὅταν ἡ φύσις ἀποδῶ τι σεμνόν Men. 4, 177 (1). τὸν κάρβον πρὸς τὰς μαινίδας ἀπόδος Antiph. 3, 12 (1, 6). ἀποδόσθαι: μύρω - οὐπερ ἀπέδοτο ἔχθρς Μελεανώφω Anaxand. 3, 190 (2). ἂν τ' οἶνον ἂν τε φρανὸν ἀποδῶται τινι ἂν τ' ὄξος Nicostr. 3, 296. ἐρίν' ἀπέδοτο σῦκα πωλεῖν ὀμνύων Alexid. 3, 437 (1). ὅστις ἂν ἰχθύν - ἀποδῶτ' ἐλάττονος ἢς εἶπε τιμῆς Alexid. 3, 438 (3, 4). τὰ δ' Ἰσθμὶ ἀποδοῦμην ἂν - ὄσου - anon. 4, 673 (296).

ποδικεῖν: Antiph. 3, 159 (88).

ποδιώχω: αἰετὸν λυποῦν ἀποδίωκε τοῦ βίου Men. 4, 194 (10) cf. mon. 3 ubi ἐκδίωκε.

ποδοκιμάζω: αἰρουμένους πραγμάτων ἐπιστάτας ἀποδοκιμάζειν Archipp. 2, 720 (3). τίς ἤρως ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην διατριβήν; Timocl. 3, 595 (v. 12).

- ἀπόδοσις: †βραχίαιαν ἀπόδοσιν ἐγκαταστρέφει (l. βρ. ἀπόδος· ἐγκαταστρέφω) Antiph. 3, 136 (7). λόγος εὐχάριστος ἀπόδοσις καλῆ mon. 611.
- ἀποδύρομαι: ἀποδύρασθαι τι μὴ γελῶμενον Men. 4, 236 (13).
- ἀποδύω: †ἀπέλυσε (l. ἀπέδυσσε) κἀνέλυσε χορδαῖς δώδεκα (musicam) Pher. 2, 327 (1, 25) cf. 334 (1, 28). ἐὰν *πένητα γυμνὸν ἐνδύσης-μᾶλλον ἀπέδυσας αὐτόν, *ἂν ὀνειδίσῃς Philem. 4, 59 (83). ἀθῶος *ἀποδῆς (libr. ἀποδοῦς) θοιμάτιον ἀέρχεται Archipp. 2, 726 (1). *ἀποδύντ' εἰ (libr. ἀποδόντες) τὸ δειπνον ἀπιέναι Timoth. 3, 589. ἀπόδουδι ταχέως anon. 4, 609 (19).
- ἀποζέω: οἶνον τὸν νέον-καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποζέσαι ἀμφιβρασεῖν τ' Alexid. 3, 405 (6, 3). ἀποζέσας σλλουρον ἢ λεβίαν Diph. 4, 381 (1, 9). ἀποζέσας, ἔλαιον ἐπιχέας, ἄλλας δούς Euphron. 4, 494 (1, 9).
- ἀποθεῶ: Γανυμήδης ἀποθεούμενος Nicol. 4, 580 (v. 35).
- ἀποθλίβω: τὰ κράσπεδ' ἀποθλίβοντα (int. μεिरάκια) Diph. 4, 395 (2, 30).
- ἀποθνήσκω: πολλὸν χρόνον βιούς ἀπέθανεν εὐδαίμων ἀνὴρ Phryg. 2, 592 (1). *ἦν ἀποθάνη εἰς τις πονηρός, δὴ ἀνέφρυσαν ἤτορες Plat. 2, 680 (4). †ἄωρι θανάτῳ ἀπέθανεν Aristophan. 2, 1207 (139). *οὐδεὶς πώποτε ἀπέθαν' ἀποθανεῖν πρόθυμος ὢν Antiph. 3, 47 (2). ἐπεὶ-ἀποθνήσκειν ἀνάγκη γίνεται, τὸ προῖκ' ἀποθανεῖν ἐστὶ φανερὸν ζημία Antiph. 3, 150 (49). ἔνεκα τοῦ ζῆν ἔρχετ' ἀποθανοῦμενος ib. (49). καλὸν γ' ἀποθανεῖν πρὶν θανάτου δρᾶν ἄξιον Anaxand. 3, 200 (15). *ἀθάνατος ὁ θάνατός ἐστιν, ἂν ἅπασι τις ἀποθάνῃ Amphid. 3, 303. ἢ πάντες ἀποθανοῦμεθ' οἷς μὴ γίνεται ἄ βουλόμεσθα, πάντες ἀποθανοῦμεθα Philem. 4, 21 (3). ἀπέθαν', ἄνθρωπος γὰρ ἦν Philem. 4, 34 (5). βροτοῖς ἀποθανεῖν ὀφείλεται mon. 69. ἐμφύντ' ἀποθανεῖν anon. 4, 673 (298). ὃν οἱ θεοὶ φιλουσὶν ἀποθνήσκει νέος Men. 4, 105 (4). cf. mon. 425. τὸν μὴ θανάμενον ζῆν ἀλύπως ἀποθανεῖν Men. 4, 75 (5). ποῖ τ' ἀποθνήσκειν ὅτῳ μὴ ζῆν πάρεσθ' Men. 4, 288 (245). *γενόμενον πατέρα παίδων ἀποθανεῖν Men. 4, 117 (4). ἐπὶ ἀποθνήσκῃς αὐτῆς εἰ ἀρχῆς ἔσει Men. 4, 134 (2). *ἀποθανεῖ καὶ ταῦτα (ἀν πάντα?) κατελείψῃς τισὶν Men. 4, 156 (1). γυναῖκί ἐν τι πιστεύω μόνον, ἐπὶ ἀποθάνῃ μὴ βιώσεσθαι πάλιν, τὰ δ' ἄλλ' ἀπιστῶ πάνθ' ἕως ἂν ἀποθάνῃ Antiph. 3, 151 (54). ἀτυχοῦντι συμπαρέμεινεν, ἀποθανόντα τε ἔθανε (uxor) Men. 4, 164 (1). τὸν Ἄδωνιν ἀποθανόντα προῦθηκεν Κύπρος Eubul. 3, 210. οὐχὶ Λαῖς-τελευτῶσ' ἀπέθανεν βινουμένη-; Philetact. 3, 294 (1, 4). ἀποθανεῖν βινουῦνθ' ἅμα, ὥσπερ λέγουσιν ἀποθανεῖν φορμίσιον Philetact. 3, 295 (2). καλὸν γ' *ἐστ' ἀποθανεῖν αὐλούμενον Philetact. 3, 299. ἐλεύθερον πιούσαν οἶνον ἀποθανεῖν Xenarch. 3, 620 (2). ὑπὲρ πάτρας ἀποθνήσκειν et ὑπὲρ μήτρας ἐφθῆς ἀποθανεῖν Alexid. 3, 473. εἰ μὴ καθήγιζεν τις ἅμα τὴν ἐγγελον, ἵνα Καλλιμέδων ἀπέθανεν Men. 4, 161 (1, 14). ἀποκτείνῃ μὲν ἀποθνήσκειν δὲ μὴ (medico et caussidico solis licere) Philem. min. 4, 68 (3). †νόσον σώζων αὐτὸς ἀποθνήσκει νοσῶν Men. 4, 270 (161). πίων τιν' ἄλμην ἀπέθανεν Anaxipp. 4, 459 (v. 17). τῷ μὴ-ἀποχρῆν ἀποθανεῖν αὐτοῖς (l. e. piscibus) ἀλοῦσιν Antiph. 3, 87 (2).
- ἀποδύω: ἀποδύει-εὐχὴν Diph. 4, 394 (2, 10).
- ἀποίητος: νῦν ἔτι ἀποίητα πάμπολλ' ἐστὶν ἡμῖν Men. 4, 103 (1).
- ἀποικία: οὐκ *ἀπολιβάσεις εἰς ἀποικίαν τινά; Eur. 2, 518 (28^b). ἀρ' ἔνδον ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία; Aristophan. 2, 1007 (4).
- ἀποικνησατα ν. ἀπανθῶ.
- ἀποικνῶ: τί καλοῦσιν *ἀποικῶν; (al. *ὀπιεῖν; libr. εὐ ποιεῖν;) Aristophan. 2, 1031 (15, 4).
- ἀποκαθεύδω: ἀποκαθεύδουσιν Eur. 2, 576 (138).

- Alexid. 3, 414 (1). οἶμαί * γ' ἐπιτιμῶν τῶν ἀπαντῶντων τινάς ἡμῶν
 Alexid. 3, 418 (1).
- ἐπαξί; δὸς πιεῖν ἀπαξ μόνον Herm. 2, 400 (5). τήνδ' - μεστήν * ἀπαξ -
 προσλόμαι Clearch. 4, 582 (1). ἐγὼ δ' ἀπαξ ἀψάμενός εἰμι * καὶ φι-
 λήσας ἐν βυθῷ Men. 4, 232 (7). πρὸ τοῦ πολέμου - τριχίδας ὠφειάνησ' ἀπαξ Eur. 2, 493 (16). πλὴν ἀπαιξ ποί' - ἔφαγον Eur. 2, 429 (3). ὡς
 ἀπαξ τις ζεύγος ἤγαγεν μόνον - πλείους εἰσὶ νῦν τῶν ὀριτύων Antiph. 3, 117 (3). ὡς δ' ἀπαξ - ἐμπειρίαν τίν' ἔλαβον - ἐπὶ πλείον ἠδύον Athenion. 4, 557 (v. 14). * ἀθανάτος ὁ θάνατός ἐστιν ἂν ἀπαξ τις ἀπο-
 θάνῃ Amphid. 3, 303. ἂν (f. ἂν) εἴπης ἀπαξ εὐδύς ἀντήκουσας Alexid. 3, 454 (1). ἂν δ' ἀπαξ λάβης, γέρειν - δεῖ Men. 4, 226 (1). ἂν - * τοῦ-
 πᾶντον ἀρμόσωμ' ἀπαξ || - ὕψει Hegesipp. 4, 479 (v. 19).
- ἀπαξάπας; περιτρέχων τὴν γῆν ἀπαξάπασαν Herm. 2, 360 (1). προ-
 κέλευθος ἡμέρα ἀπαξάπασαι (?) Stratt. 2, 775. τοῦ μὲν ἀκαρῆ - κατέχει,
 κατὰ τῶν ἰχθύων δ' * ἀπαξάπαν Xenarch. 3, 621 (1, 16). λαθεῖν ἀπα-
 ξάπαντας γενομένους παλιναίρετους Archipp. 2, 720 (3). τοῖς παροῦσι -
 ἀπαξάπασιν Antiph. 3, 75 (2, 6). κατέδομαι καὶ τοὺς λίδους ἀπαξάπαν-
 τας Men. 4, 178 (1). μίαν φύσιν ἀπαξάπασῶν ὄψεται (int. ἀλωπέκων)
 Philom. 4, 32 (3). ἀρηφακάσ' ἀπαξάπανι' Plat. 2, 618 (1). ἀγοράσσω
 ἀπαξάπανθ' * ὅσ' ἂν κελεύης Aristophan. 2, 944 (2).
- ἀπαράλεκτος; Pher. 2, 350 (70).
- ἀπαρηγόρητος; μόνος ἐστ' ἀπαρηγόρητον - ἔρω Men. 4, 277 (196).
- ἠπαρχῶ; οὐκ ἀπηρεκε Aristophan. 2, 1136 (8).
- ἀπαροῦμαι; οὐκ ἀπαροῦμαι δ' ὅμως Alexid. 3, 404 (2).
- ἀπαρτί; ἀπαρτί μὲν οὐν ἐμοὶ μὲν εἰκός ἐστ' ἐροῖν Pher. 2, 284 (6). ἀπαρτί
 δῆπου προσλαβεῖν - ἔγωγε μάλλον Pher. 2, 289 (7). ἀλλ' αὐτὸς ἀπαρτί
 τᾶλλοιρ' οἰχῆσαι γέρων Plat. 2, 635 (3). φρόνιμος - ὦν ἀπαρτί ταύ-
 τῆς τῆς τέχνης Telecl. 2, 375 (8). ἀπαρτί Plat. 2, 683 (10).
- ἀπαρύτω; ἀπαρυθέντα τὴν ἄνω ταύτην ἄνοιαν ἐπιπολάζουσαν Alexid. 3,
 405 (6).
- ἀπαρχαιοῦσθαι; μηδὲν τῶν ἀπηρεχαιωμένων τούτων περάνης Antiph.
 3, 46 (1).
- ἀπαρχή; ὀσῶν καὶ χολῆς χαίρειν * ἀπαρχαῖς anon. 4, 613 (41).
- ἀπάρχομαι; τοὺς ἱερέας εἶναι ἀπηρεγμένους Anaxand. 3, 181 (v. 11).
- ἄπας; σιγῆν νῦν ἄπας ἔχει Cratin. 2, 100 (15). θῶρακα δ' ἄπας ἐμπα-
 ρονᾶται Herm. 2, 397 (2). ἄπας (?) πονηρὸς οἶνος ὁ πολὺς ἐστ' αἶε
 Philom. 4, 62 (99). ἄπας - ἐστὶν οἰκείος τύπος ὑπὲρ τέχνης λαλεῖν τι
 Posidipp. 4, 521 (v. 2). οἷς ἦν μέγιστος ὄρκος ἄπαντι λόγῳ κύων Cratin.
 2, 155 (11). οἶνον ἄπασ' ἔρρει χαράδρα Telecl. 2, 361 (1, 4). κατε-
 βρόχθισεν ἂν τὴν Πελοπόννησον ἄπασαν Herm. 2, 399 (3). ἄπασα πο-
 θοῦμεν ἢ κλεινὴ πόλις Eur. 2, 463 (11). ἐὰν ποιήσης τὴν χολὴν ἀπα-
 σαν ὡσπερ καλλιωνύμου ζέσαι Anaxipp. 4, 463. βρῦκει ἄπαν τὸ πα-
 ρόν Cratin. 2, 43 (2). ἄπαν τὸ λυποῦν ἐστὶν - νόσος Antiph. 3, 57 (1).
 ἀγόρασσον εὐτελέως. * ἄπαν γὰρ ἱκανόν ἐστι Eriipp. 3, 334 (1). φέρον
 ἄπαν τὸ ληφθῆν Alexid. 3, 403 (1). τὸ πόπανον τοῦτ' ἔλαβεν ὁ θεὸς
 ἐπὶ τὸ πῦρ ἄπαν ἐπιτεθέν Men. 4, 108 (3). τὸ ὑδαρὲς ἄπαν τοῦτ' ἐστὶ
 τῇ ψυχῇ κακόν Diph. 4, 402. ἠδυλογοῦσιν ἄπασιν αἶε et * πογκύ-
 φαντες ἄπαντες γελῶσιν Phryn. 2, 580 (1). βροτῶν ἄπαντας ἐκλαπῆναι (?)
 Aristophan. 2, 1011 (17). ἄπασιν τοῖς ζητοῦσι σε φέγειν Antiph. 3, 155 (70).
 μάλιστα ἐστὶν * ἔν γ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σομοῖς κραταῖς ἄπασιν Amphid. 3,
 309 (2). ἄπερ ἡμῖν μόνα ἄπασιν ἀοχὴ γέγονε τῆς σωτηρίας Athenion.
 4, 558 (v. 24). ὅταν τις εὐρη καιρὸν ἐνθύμημά τι, θηλοῦν ἄπασιν
 Anaxand. 3, 196 (3). καὶ γραῦς καὶ γέρον καὶ παιδίων πέμφθεις ἄπαν-

3, 478. ὃν αὐτὸς ἀπέλαβον παρὰ τοῦ πατρός (int. ἔρανον) Alexid. 3, 522 (47). χαλκοῦ μέρος δωδέκατον οὐκ ἂν ἀπολάβοις Alexid. 3, 359 (1, 2). τοὺς ἑξ ἀποδοὺς τοὺς πέντε χαλκοῦς ἀπόλαβε Philem. 4, 24 (2). ἐγκωμιάζων τοῦτον ἀπέλαβον χάριν Axionici 3, 534 (1, 13). ἀπειλήμαί μόνος Men. 4, 155 (7).

ἀπολάπτω: v. ἀπολαύω.

ἀπολαύω: τοσοῦτον εὐερέας *ἀπολέλαυχ' Plat. 2, 671 (5). ἀπολαύω ἰχθύων ἀληθινῶν Amphid. 3, 311. ἀπολαύσαι θύμων λαχάνων τε Aristophont. 3, 361 (1, 3). ἀπόλαυε τοῦ ζωμοῦ, *ρόφει Antiph. 3, 22. ἀπλάουσα πολλῶν καὶ καλῶν ἐδεσμάτων Antiph. 3, 44 (1). πάντων ἀπολαύσας τῶν παρατεθέντων Diodor. 3, 544 (v. 19). ἀπολαύοντα μὴθὲν ἢ ἔχει Antiph. 3, 153 (61 *) = Men. 4, 256 (81). *(εἰ γὰρ) ὁ δεσπότης εἰτὸς ἀπολαύει (f. ἀπολάπτει) πάντα Men. 4, 250 (53). εἰάν ἀπολαύσῃ τοῦτον ἤδη τὸν βίον Diph. 4, 398 (1, 6). ὃς ἀπολαύειν βούλεθ' ὦν ἀπολείπεται Men. 4, 220 (3). *ὑμεῖς δ' ἀπολαύειν (legeb. ἀπολαβεῖν) ὦν ἔχουσιν (senes) anon. 4, 692 (351). ἀπέλαυσαν - σέβοντες ἡμᾶς Aristophan. 2, 1171 (1, 14).

ἀπολείβω: v. ἀπολείπω.

ἀπολείπω: ἀπέλιπεν ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα ex Men. 4, 317 (427). *ἴτη ὄραν *ἀπολείβει (legeb. ἀπολείπειν) καὶ τρυφήν anon. 4, 612 (39). ὃς ἀπολαύειν βούλεθ' ὦν ἀπολείπεται διὰ τὸν χρόνον Men. 4, 220 (3).

*Ἀπόληξις: Plat. 2, 664 (14).

ἀπολιβάω: οὐκ ἀπολιβάω (an ἀπολιβάξεις-) τριγώνους Pher. 2, 272 (C). οὐκ ἀπολιβάεις (i. ἀπολιβάξεις) εἰς ἀποικίαν τινά; Eur. 2, 518 (26).

† Ἀπολλόδωρε v. Ἀπόλλων.

ἀπόλλυμι: cf. ἐξόλλυμι. ὁ καθίσκος - ὁ - ἀπολλύς Phryg. 2, 593 (β. ζητῶν πρὸς ἑμαυτὸν τί ταχέως ἀπολλύει Men. 4, 231 (7). προὔλησθ' αὐτοῖς ἀθλοῦς (an -ως) ἀπολλύων Men. 4, 220 (2). διανοεῖ μ' ἀπολλύνας; Straton 4, 546 (v. 30). οἴμ' ὡς ἀπολείς μ' Pher. 2, 300 (1, 20). ἀπολεῖ μ' οὐτοσί (interrogando) Antiph. 3, 130 (v. 8). Alexid. 3, 464 (2, 15). ἀνθρωπ', ἀπολείς με Theognet. 4, 549. ἀπολεῖ με τὸ γένος (commemoratio generis) Men. 4, 229 (4). ἐφ' ᾧ φρονεῖς μέγιστον ἀπολεῖ τοῦτό σε Men. 4, 114 (3). Κινησίας † δὲ - ἀπολώλεκε μ' (f. δὲ μ' - ἀπολώλεχ' 2, 334) οὕτως - Pher. 2, 327 (1, 10). ταῦτά *σ' ἀπολώλεκε ἢ πονηρῆ Men. 4, 307 (349). ἀπολώλεκας τὸ μειράκιόν μου παραλαβὴν Baton 4, 502 (v. 1). ταῦτα πάντα συντριαιῶν ἀπολέσω Plat. 2, 621 (2). ὅσα Ποσειδῶν ἀπολέσαι Antiph. 3, 108. ἡ τοῦ σωτήρος Διὸς - ἀπώλεσε *ναύτην Xenarch. 3, 616 (1). πολλοὺς ὁ πόλεμος ἀπώλεσεν mon. 443. πολλῶν λατρῶν εἰσοδός μ' ἀπώλεσεν mon. 699. ἀττ' ἔχω ταῦτ' ἐς ταρβίλους ἀπολέσω Plat. 2, 633 (7) cf. 5, 44. ἀπολεῖς τὰ μείζονα mon. 172. τῆς πεντίας ὄπλον παρρησία - ταύτην εἰάν τις ἀπολέσῃ Nicostr. 3, 289 (5). εἰάν τὸν τῆς *τύχης καιρὸν δ' ἀπολέσῃ Dionys. 3, 548 (v. 35). ἀπαντα τὰχ τῆς οἰκίας ἀπώλεσεν Philem. 4, 44 (29b). ὁ προσδιατρέβων δ' *ἐκοπίασεν ἀπολέσας (int. ἐφόδια) Men. 4, 212 (2, 13). σὺ δ' οὐθ' ὑπερβάλλοντα - ἀπώλεσας ἀγαθὰ Men. 4, 227 (2). οὐδεὶς πώποτε ταύτην (i. e. σοφίαν) λαβὼν ἀπώλεσ' Theognet. 4, 549. ἀχθομαί δ' ἀπολώλεκώς ἀλεκτρυόνα Theop. 2, 795 (3). τοῦ βίου τὸν ἡμισὺν ἀπολώλεκεν Alexid. 3, 510 (11). τὴν αἰσχύνην πᾶσαν ἀπολώλεκα Apollo. 4, 454 (1, 9). ἀπόλλυμαι: ἀκούε - Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυται Eur. 2, 501 (6). τὰ δ' ἀντιελθόνθ' (int. δένδρα) - αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται Antiph. 3, 138 (10, 7). κατεδήδοκεν τὸ κρανίον - ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι Anaxil. 3, 347. ἀπόλλυμαι. τρέφω γὰρ ἐν ἀγρῷ χωρὶον Anaxil. 3, 346 (3). ἀπόλλυμαι κατὰ μῦθος ὀλεθρον Philem. 4, 64 (118). ἀπόλλυμ'

ὑπὸ τῶν ἐνυπνίων^α anon. 4, 669 (286). τὸ περικομμ' ἀπόλλυται Alexid. 3, 466 (4). "χρήματ' ἐστὶν ἡμῖν." ἅ γε τάχιστ' ἀπόλλυται Philem. 4, 30 (1, 6). οὐ τῶν τριάκοντ' οὐκ ἀπόλλυται τρία πλοῖα Men. 4, 88 (1). ἀνδρὸς δικαίου καρπὸς οὐκ ἀπόλλυται mon. 27. οὐδὲν κακὸν - ῥαδίως ἀπόλλυται anon. 4, 666 (271). εἴ τι χρηστὸν ἀγοράσαμ' ἀπωλλύμην Arched. 4, 437 (2, 10). οἱ κακῶς ἀπολούμενοι Pher. 2, 263 (3). τοῖς ἰχθυοπώλαις τοῖς κακῶς ἀπολούμενοις Antiph. 3, 87 (v. 5). τοὺς ἰχθυοπώλας τοὺς κάκιστ' ἀπολούμενους Alexid. 3, 391 (2). ταῖς κάκιστ' ἀπολούμεναις Antiph. 3, 108. ἐν ταῖς θριδακίαις ταῖς κάκιστ' ἀπολούμεναις Amphid. 3, 308 (1). κάλει ὀψάριον. ἦδιον γὰρ ἀπολούμαι πολὺ Mnesim. 3, 568. ὁ μῦθος ἀπώλετο Cratin. 2, 52 (12). Cratet. 2, 241 (4). χρηστὰ *λέγων ἀπώλομην Phryn. 2, 581 (2). δίκη τις περιπεσῶν ἀπώλετο Antiph. 3, 116 (1, 4). ὁ Πολυνεΐκης πῶς ἀπώλετ' Men. 4, 175 (3). *οἶκος ἐν ᾧ τὰ πάντα πρωτεύει γυνή οὐκ ἐστὶν *ὅστις πάποι' οὐκ ἀπώλετο Men. 4, 213 (4). οὐχ ὄθεν ἀπωλόμεσθα σωθῆμεν ἄν; Men. 4, 295 (292). ἔα μ' ἀπολέσθαι anon. 4, 670 (290). γῆ Δ' ἀπώλομην ἄρα Eubul. 3, 260 (2, 7). *ἐνθρόνδ' ἀποφυγῶν οὐκ ἂν ἀπολόμην ποτέ Men. 4, 83 (9). κακὸς κακῶς ἀπόλοιθ' ὅστις - Eubul. 3, 260 (1). ἐξώλης ἀπόλοιθ' ὅστις ποτέ - Men. 4, 114 (1). ἀπόλωλα Aristophan. 2, 1042 (28). οὐκ ἔτ' ὄψομαι, *ἀπόλωλ' Philem. 4, 34 (5). εἰ σε λήψομαι νῦν μὴ κατεσθίοντα καὶ τοὺς ἀνθρακας, ἀπόλωλας Euphron. 4, 493 (v. 15). τὸ λακκαῖον ὕδωρ ἀπόλωλε Anaxil. 3, 341 (2). πῶς οὖν ἕτερος ταύτην ἔχων οὐδὲν πέπονθεν - ἕτερος δ' ἀπόλωλε; Men. 4, 236 (14).

πόλλων: Ἀπόλλων Anaxand. 3, 161 (1). Eubul. 3, 247 (1, 4). Amphid. 3, 316 (2). Alexid. 3, 440 (5, 13). 464 (2, 6). Theophil. 3, 629 (1). Men. 4, 170 (6). Men. 4, 191 (2). Men. 4, 215 (9). Sosip. 4, 463 (v. 24). Damox. 4, 531 (v. 52). ἄναξ Ἀπόλλων Cratin. 2, 119 (7). *Ἀπόλλων Ὁραε (libr. Ἀπολλόδωρε) καὶ Σαβάζιε Theophil. 3, 629 (1). πρὸς Ἀπόλλωνος Pher. 2, 270 (2). *(ναὶ μὰ) τὸν Ἀπόλλω *τουτοῦ καὶ τὰς θύρας Men. 4, 251 (212). οὐδ' ἂν ἀπόλλων μάθοι Antiph. 3, 64 (1, 15). αἰλούσας Ἀπόλλωνος νόμον Epicrat. 3, 365 (1, 2). de oraculis Apollinis Aristophan. 2, 1074 (19). Apollinis Delii (al. cassii) ara Men. 4, 83 (10).

πολογίζω: v. ἀπολοπιζώ. χολίνας εἶκοσ' ἀπολογίζεται Aristophan. 2, 1139 (7).

πολογοῦμαι: πρὸς ὑμᾶς ἀπολογήσομαι, ὅτι *παθόντες - λέγετε Eur. 2, 546 (1, 2). ἀπολογηθῆναι Alexid. 3, 388 (2).

πολοπιζώ: ἐγὼ δ' *ἀπολοπιζειν (legeb. ἀπολογίζεῖν) τε κατ' ἐπ' ἀνθράκων Aristophan. 2, 999 (14). κἄν οὕτω τύχη Εὐθύνοσ - *ἀπολοπιζων (legeb. γιζ.) Antiph. 3, 70 (1).

πολύω: cf. ἀναπαύω. ἀποδύω. ὁ καθίσκος ὁ - ἀπολύων Phryn. 2, 593 (2). τοῦ θηριώδους βίου ἡμᾶς ἀπολύσασα καὶ τῆς ἀλληλοφραγίας Athenion. 4, 557 (v. 5). *ὄστρεια - ἔλαβον ἐχίνους τ'· τούτων δ' ἀπολυθεῖς - ἐπριάμην γλαῦκον Alexid. 3, 429 (1, 5).

ἀπόμακτρον ἀπεσκοτωμένα Aristophan. 2, 1205 (132).

πόμισθος: λευκή με θριξί ἀπόμισθον ἐντεῦθεν ποιεῖ anon. 4, 674 (301). πομύζουρις: anon. 4, 631 (107).

πομουθοῦμαι: ἀπεμυθίσω Stratt. 2, 791 (14).

πομύττομαι: ἀπεμύττετο (? 5, 23) Cratin. 2, 209 (96). γέρων *ἀπεμύκτω Men. 4, 215 (13).

πένημω: τοῖς ἥρωσι τὰ ψαίστ' ἀποπέμων Antiph. 3, 118.

ιπονίζω: † ἀπονίφεις v. ἐναπονίζω. ἀπονίζων τὴν κύλικα Pher. 2, 270 (4). κάπονίφει κατὰ τρόπον τὰς χεῖρας Antiph. 3, 21. φέρειν ἀπο-

- τες ἀγοράσους κατὰ τρόπον Alexid. 3, 439 (3, 10). πάντες μὲν αἱ Θραῖκες, μάλιστα δ' οἱ Γέται ἡμεῖς ἀπάντων Men. 4, 232 (8). καὶ γ' ἔστι πάντων κτήμα τιμιώτατον ἄλασιν ἀνδρωποῖσιν Hipparch. 4, 431. ἔρακας οὖν φιλοσοφον-μεθύοντα; B. ἄπαντας Baton. 4, 502 (v. 13). ἀνὴρ ἀπασῶν τῶν γυναικῶν Pher. 2, 342 (5). κοιτῶν ἀπάσαις ἐκ, πύελος δὲ μὲ ἀρχέσει Aristophan. 2, 947 (9). ἄπαντα δ' εἶναι μοι δοκεῖ ῥόδωνιά, καὶ μῆλα καὶ σέλινα Cratin. 2, 82 (5). πλύνων ἄλασιν ὄσα σύννοιδ' αὐτῶ κακὰ Aristophan. 2, 1030 (11). μόλις πάνυ ὑπεθεσάμην ἄπαντα δρῶν τὰς ἐμβαδάς Eubul. 3, 220 (1). πρὸς ἕω πρῶτον ἀπάντων ἴστω Cratin. 2, 151 (7). πρῶτον ἀπάντων Ἰγυα φῶναι Aristophan. 2, 1169 (4). εἰρήνη μὲν πρῶτον ἀπάντων ἦν ὥσπερ - Telecl. 2, 361 (1, 2). ἐπὶ τούτοις ἄλασιν ἄριστος πάντων (f. ὑστάτος πόλιων ἀπάντων) ἐπιέθη Antiph. 3, 89 (2). εἰτ' οὐχ ἀπάντων ἔστι τὸ μέθων κακὸν μέγιστον -; Alexid. 3, 403 (1). βούλομαι || * αἰπλῶς ἄπαντα μᾶλλον ἢ - Diph. 4, 416 (2). φεύγειν ἀπάντων τὰς ὑπερβολὰς αἰ Alexid. 3, 481. εὐροῖς δ' ἂν οὐδὲν τῶν ἀπάντων - ἀγαθόν, ὅπου τι μὴ πρόσσιτι καὶ κακόν Men. 4, 164 (1). τῶν ἀνιερῶν ἔχων τὸ μέρος ἀπάντων Men. 4, 192 (4). ἦδη πόποι' ἐπιες; B. * ἄλασι Men. 4, 90 (5). ἄπαντ' ἐρᾷσι Philonid. (7) 2, 425. Ἡράκλεις ἀναξ, ἄπαντα τεθλοῦσασιν Antiph. 3, 12 (1, 2). * ἄγγειν, γονεύειν, μαρτυρεῖν - ταῖτ' ἀπρασκέπτως ποιεῖν ἄπαντα Antiph. 3, 111 (v. 10). ἐρωῶσαι λέγων ἄλασι, Ἰπποῖς, σιλαῖω - Antiph. 3, 48. ἐγ' ἄλασιν - δυσχερῶς * ἔχων (5, 85) Amphid. 3, 316 (2). ἄπαντα δουλεύειν ὁ δοῦλος μανθάνει Men. 4, 181 (1). τὰ ποτήρι' ἐν ἴδῃ τὰ παρεσκευασμένα, ἄπαντα χρυσοῦ Philippid. 4, 476 (6). ὠρῶσαμένην πρὸς ἄπαντα τὴν ψυχὴν ἔγω ἀπον. (73^a) 5, 115. ἄπαντα δ' ἀγαθόν εἶναι τὸν θεόν Men. 4, 238 (18^b).
- ἄπασκαρίζω: ἀπασκαρίζειν ὥσπερ εἰ πέρηνη χαμαὶ Aristophan. 2, 154 (18). ἀπασκαρίζω - γέλωτι Men. 4, 288 (243).
- ἄπατῶ: ἀπατήσει Telecl. 2, 376 (15).
- ἄπανυστος: ἔλκουσι - ὄλοισι ἀπαύστοις Antiph. 3, 140 (15).
- ἄπειλή: ἀποκτίνουσι ταῖς ἀπειλαῖς Cratin. 2, 29 (3).
- ἄπειλῶ: ἠπέλου, ἰσχυομέντου Aristophan. 2, 1040 (23). πατήρ δ' ἀπειλῶν οὐχ ἔχει μέγαν φόβον Men. 4, 203 (5). ἀληθές οὐδὲν - υἱὸς πατὴρ * αἰῶδ' ἀπειλεῖν Men. 4, 262 (117).
- ἄπειμι absum: τήν ἀποῦσαν μητέρα Stratt. 2, 789 (7). τῶν τοιοῦτων μὲν ἀπέστω Antiph. 3, 72 (1, 8). ἀπόντι μᾶλλον εὐχαριστίας ποίει Men. 4, 267 (146).
- ἄπειμι ab eo: πάντα τυχῶν ἄπει Eur. 2, 523 (3). ἄπει γεγωνὸς μάγειρος ἐκ τῆς οἰκίας Kyrhron. 4, 496 (v. 3). ἐν δ' ἀληθινόν σαιτὸν παραβάλλῃ; καὶ προσεδραρεῖς ἄπει Posidipp. 4, 521 (v. 14). Ἄδραστος εὐθέως ἦξε πάλιν τ' ἄπεισι Antiph. 3, 106 (v. 12). μὲν δὲ δύο λαβῶν ἀπεισιν ἀγνίου μαλακώτερος Philippid. 4, 476 (7). ἀπῆεν τῶν τόκων ἔχων τόκους Men. 4, 323 (456). † ἀπιέναι (f. ἀπιέν') εἰς τὰ φρούρια Eur. 2, 566 (56). * ἔς τὸ δέλπρον ἀπιέναι Timoth. 3, 559. εἰς τὸ βαλανεῖον ἀπιέναι τοῖς συμμάχοις Apollod. Car. 4, 442 (v. 24). προδοῦς ἀπιέναι τὸν δεσπότην Theophil. 3, 626. οἰκαδ' ἀπιθ' ἀμπαλνυροῖς (f. ἄρ) Philetær. 3, 296. ὠνητέος ἀνδρωπός ἐστιν ἢ πρὸς ἄλλον ἀπιτέον Amphid. 3, 301. ἐν πρῶτον ἀπῆς καταλύσεις Men. 4, 212 (2, 11). † ἀλλ' ἀπίωσιν ἐν χορῷ Cratin. 2, 137 (7).
- ἄπειλον αὐτῷ τοῦτο μὴ ποιεῖν ἐτι Diph. 4, 899 (1, 8). ἀπειρηται τοῦτο τῷ νόμῳ Xenarch. 3, 621 (1, 7). ὅταν ἀπειρηκῶσιν ἐν τοῖς δράμασι Antiph. 3, 106 (v. 14).
- ἀπειργω: τὸν οὐ - φῆφος δύναται δέλπρου φέλων ἀπειργεῖν Cratin. 2,

- 43 (1). οὐ πῦρ - †εργεῖ (f. ἀπειργεῖ) μὴ φοιτᾶν ἐπὶ δεῖπνον Eur. 2, 487 (3). σκατοφαγεῖν ἀπειρξε τὸ ζῶον Antiph. 3, 68.
- ἀπειρῆκα: v. ἀπειπον.
- ἀπειρία: τοὺς τρόπους ὑπαρούς ἔχοντες μουσικῆς ἀπειρία Philetaer. 3, 299. ἔμπειρία - τῆς ἀπειρίας κρατεῖ mon. 169. ἡ - ἀπειρία τῶν νῦν μαγείρων Damoc. 4, 531 (v. 34).
- ἀπειρόγαμος: νύμφα ἀπειρόγαμος Eubul. 3, 222.
- ἀπειρος: ἦν ἀπειρος τῶν τρόπων τῶν τοῦ θεοῦ Eubul. (s. Arar.) 3, 226 (3). ὁ μὲν - ἦν ἀπειρος τοῦ κακοῦ Eubul. 3, 260 (1, 3). *ὄτου δ' ἂν ἔργου τυγχάνης ἀπειρος ὦν Men. 4, 326 (473). ὁ γραμμάτων ἀπειρος mon. 438. οὐκ ἀπειρω προσέβαλεν anon. 4, 666 (272).
- ἀπειρών: δακτύλιον ἀπειρώνα Aristophan. 2, 1049 (7).
- ἀπελευθέρως: ἀπελευθέρων ὀψάρια Alexid. 3, 455 (2). ἀπελευθέρω Men. 4, 200 (10).
- ἄπειρ: v. ὄρχοῦμαι.
- ἀπέρω: οὐκ ἀπερρήσεις σὺ θᾶπτον; Cratin. 2, 89 (8). ἄπερρ' - ἐγὼ δ' ὑμῖν - γράσω Plat. 2, 670 (4).
- ἀπερυγγάνω: τὴν κραιπάλην ἀπερυγγάνω * Men. 4, 334.
- ἀπερυθριῶ: ἀπερυθριᾶ πᾶς, ἐρυθριᾶ δ' οὐδεὶς ἐτι Men. 4, 294 (287). ἐπιχειρεῖ πάντ' ἀπερυθριακῶς Apollod. 4, 454 (1, 10).
- ἀπέρομαι: προσαγγέλωμεν ἀπελθόντας (al. ἐπελθόντες) Eur. 2, 468 (19). παραδείξας ἔμοι - ἀπελθὼν αὐτὸς ἡσυχίαν ἄγε Sosip. 4, 494 (v. 57). ἀψὸς ἀπέρχεται οἰκαδε Archipp. 2, 726 (1). οὐδ' ὑπεργέμων ἀπέρομαι νῦν οὔτε κενός Alexid. 3, 481. ἀπέρχετ' οἰκαδ' οὐ καταβαλὰν οὐσίας Diodor. 3, 544 (v. 13). ἀπέρομαι οἰκαδ' ὥσπερ ὁ Ζεὺς ὁ φάειος (v. 20). ὡς τὸν πατέρ' ἀπελθεῖν οἰκαδε παρ' ἀνδρός Anaxand. 3, 197 (5). ἦδιστ' ἀπῆλθεν οἰκαδε Alexid. 3, 485 (3, 17). ὅστις θεωρήσας - ἀπῆλθεν ὄθεν ἦλθεν ταχύ Men. 4, 211 (2, 3). βελτίονα ἐφοδὶ ἔχων ἀπῆλθες 212 (2, 12). οὐκ εὐθανάτως ἀπῆλθεν ἔλθων εἰς χρόνον (2, 16). οὐδὲν πέπονθεν, ἀλλ' ἀπῆλθε καταγελῶν Men. 4, 236 (14). εἶθ' ὁ μὲν γνοῦς ταῦτ' ἀπῆλθεν εὐθὺς Anaxil. 3, 348 (1, 27). ὁ νοῦς μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς ἅμα Timocl. 3, 593 (v. 7). *Ἐλευθέρων ἀπῆλθεν εὐθὺς Mem. 4, 109 (6). ἀπῆλθ' ἔχων Δημοσθένους τὴν - anon. 4, 618 (51).
- ἀπεσθίω: ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους Herm. 2, 388 (1). ἀπεσθίει μου τὴν ἀκοὴν Herm. 4, 405 (7). ἀπησέσθη τὸ δάμφορ Plat. 2, 662 (5). τὰ πετραία τῶν ἰχθυδίων ἀπέσθιει (noli comedere) Theop. 2, 813 (1, 3).
- ἄπεφθορ: ὑδατος ἀπέφθου Alexid. 3, 474 (1). *χρυσὸν - ἄπεφθα anon. 4, 695 (364).
- ἀπεχθάνομαι: ὅτε σὺ - ἀναρύτουσ' ἀπηχθάνου Cratin. 2, 36.
- ἀπέχω: ἀπέχω πάλαι * παρὰ σοῦ τὴν χάριν anon. 4, 679 (311). ἀνθρωποὶ τινες τοσοῦτῳ τῷ τόπῳ ἀπέχοντες Alexid. 3, 397 (1). ἀπὸ θαλάττης - δώδεκα ὁδὸν ἀπέχοντι - ἡμερῶν Euphron. 4, 494 (1, 3). ἀπέχοντες πόλιν ἀπ' ἀλλήλων χρόνον Philem. 4, 6. ὡς πολὺν - ἀπειχ' ἕκαστος τοῦ φαγεῖν ἂν ἐτι νεκροῦ Athenion. 4, 558 (v. 35). ἀπέχομαι: ἡμῶν ἀπο χειρᾶς ἔχεσθαι Cratet. 2, 239 (3). ὃν ἂν ἴδῃ τὰς χεῖρας οὐκ ἀφέξεται Antiph. 3, 13 (1, 16). ὃς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο Philem. 4, 37 (10). ἔτερον γαμούντων αὐτὸς ἀπέχεσθω γάμου (pauper) Men. 4, 260 (104).
- ἀπεψία: ἀπειψίαν πέπονθεν (5, 118) anon. 4, 621 (59).
- ἀπῆνη: καπάνας Θετταλοὶ - καλοῦσι τὰς ἀπῆνας Xenarch. 3, 624 (2).
- ἄπιος: πρὶν ἀνακυκῆσαι τὰς ἀπίους Pher. 2, 259 (8). ἀπίους παρακειμένας ἐν ὕδατι * πολλῆ Alexid. 3, 398 (1). ἀπ' Εὐβοίας ἀπίους Herm.

- ἀποτρέγμα: ἀποτρέγμ' (al. ἀποπάτημ') ἀλώπεκος Eur. 2, 542 (15).
 ἀποτρέχω: ἀποθρέξεις Plat. 2, 695 (65). εἰ δ' εὐαρεστων ἀποτρέχεις
 Lysirr. 2, 746 (1, 3). οἰκαδε πολλοσταῖος ἀποτρέχω Eubul. 3, 271 (20).
 αὐτὸν *ἀποσάξεις τὸν τε κόλπον ἀποτρέχων Diph. 4, 395 (2, 41). ὁ
 πριάμενος πτωχὸς εὐθὺς ἀποτρέχει Alexid. 3, 413. κεστρεῖς νῆσι;
 οἰκαδ' ἀποτρέχω Alexid. 3, 500 (2). ἀπέτρεχ' εἰς τὰς μεμβράδας Ti-
 moocl. 3, 598.
 ἀποτρόπαιος: ἀποτρόπαι, οὐ δῆτ' — ἄρξει Eur. (?) 2, 577 (v. 16).
 ἀπότηροχος: *ἐβάδιζε μοι — ἐξ ἀποτρήχων Aristophan. 2, 1197 (88).
 ἀποτρώγω: πτόρθους ἀποτρώγουσαι Eur. 2, 426 (1, 2). ἀποτρώγων
 ἔμου τὸ μισθάριον Men. 4, 158 (3).
 ἀποτυγχάνω: τούτων τριῶν ἐνός-ἀποτυχεῖν τοῦλάχιστον Alexid. 3,
 480 (3). οὐκ ἔστ' ἀποτυχεῖν κακοῦ Philem. 4, 36 (8). ἂν ἀποτύχῃ
 τις πρῶτον, ἐν κόπαισι πλείν Men. 4, 139 (2). οἱ θελοντες προσλαβὴν
 ἀποτυγχάνουσι πολλάκις νικώμενοι Men. 4, 243 (31). οὐδὲν ἀισχρόν
 ἔστιν *αὐτοῖς (5, 113) ἀποτυχεῖν Apollod. 4, 454 (1, 7). χαιρέτω μὴ μοι
 λέγε' ἀπέτυχον Phoenicid. 4, 511 (v. 3). ἀποτετύχηται Anaxirr. 4, 465 (3).
 ἀποτυλοῦν: Pher. 2, 356 (71c).
 †ἀποτυμπανισχᾶς Axionic. 3, 530 (1).
 ἀποφαίνω: καλῶν ἀποφαίνει καὶ σκιάς Eur. 2, 444 (14). *ἰσχνότερον
 αὐτὸν ἀποφανῶ Φιλιππίδου Aristophont. 3, 360. ἐρυθρότερον καρῖδος
 ὀπιτῆς σ' ἀποφανῶ Anaxand. 3, 171. ἄνδρας ὑμῖν δημιουργοὺς ἀπο-
 φανῶ anon. 4, 649 (153).
 ἀποφέρω: οὐκ-τῶ χειρ' ἀπολείπει ἐκποδῶν ἀπὸ τοῦ σκυταλλοῦ —; Ni-
 costr. 2, 848 (2). ἀπενεγκάτω μοι τὴν τράπεζαν ἐκ ποδῶν Nicostr. 3,
 286 (3). λαβοῦσ' ἀπένεγκε ταύτην ἐκ ποδῶν ibid. ἀπόφερε ἰάλλα πεπτι
 Antiph. 3, 61 (2). ἐνέχυρον ἀποφέροντά *σου (int. poculum) Antiph.
 3, 41 (2, 12). τῆς ἐσπέρας σαπρῶς *ἄπαντας (pisces) ἀποφέρωσι κ-
 καδε Alexid. 3, 438 (3, 8). οὐ γὰρ ἂν ποτε θοιμάτιον ἀπενέγκωμ
 Alexid. 3, 428 (1). δ παρ' ἐμῶν ἐγὼ παιδίριον ἔλαβον ἀποφέρων
 ἦκα πάλιν Alexid. 3, 476. ἀποίσειν (vulg. ποιήσειν) σοι γραφήν κα-
 κώσεως Men. 4, 166 (6). χροσοῦς *ἔξ ἔχων ἀπολείπεται Philem. 4, 60
 (91). εἰς τὰς *ροδιακάς ὄλος ἀπηνέχθη ἐγὼ Steph. 4, 544.
 ἀποφρεύω: *ἐνθὲν ἀποφρυγῶν οὐκ ἔν ἀπολομένη ποτέ Men. 4, 83 (9).
 ἀπόφημι: cf. ἀπείπον. ἀπέφησεν (i. e. contradixit) Men. 4, 316 (417).
 ἀποφθεῖρω: ἀποφθαρεῖς δύο κύβω καὶ τέτταρα Eur. 2, 566 (57).
 ἀποφρορά: ἀμφορεαφόρος τις ἀποφρορῶν φέρων Men. 4, 199 (6).
 ἀποφρός: ἀνδρωπος ἀποφρός καὶ βλέπων ἀπιστιαν Eur. 2, 557 (22).
 ἀποφρέω: ἀπέφρησαν Cratin. 2, 66 (11).
 ἀποφύλιος: anon. (396) 5, 123.
 ἀπόχη: ἦν ἀποχρῶν ἀνήρ ἔμοιγε πρὸς τὰ νῦν κακά Pher. 2, 326 (1, 6).
 ἔμοιγε χούτος ἦν ἀποχρῶν ἀνήρ Pher. 2, 327 (1, 17) v. 334 (1, 11). ἡλι-
 κίαν ἀποχρῶσαν Aristophan. 2, 1149 (2). τῷ μὴ-ἀποχρῆν ἀποθανεῖν
 αὐτοῖς ἀλοῦσιν—σῆπονθ' Antiph. 3, 87 (v. 2).
 ἀποχρησασθαι: τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο Aristophan. 2, 1099 (3).
 ἀποχρώντως: τοῖς θεωμένοισιν ἀποχρώντως ἔχει Antiph. 3, 106 (v. 16).
 ἀποχρωεῖν: εὐρυπρωκτότεροι πολὺ τῆς *πόλεος ἀπεχώρησαν Eubul. 3,
 263 (2).
 ἀποψηφίζω: ἔστ' ἀπειψηφισμένος ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν δῶδεκ'—Ἔρος
 Aristophont. 3, 361 (2).
 ἀποψύχω: τὰ μὲν θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ' ἐπανέντα-τὰ δ' ὄλος ἀ-
 ποψύξαντα Sosip. 4, 484 (v. 53).
 ἀπράγμων: δεσπότην ἀπράγμονα καὶ κοῦφρον Men. 4, 187 (1). ξένος

Men. 4, 136 (6). 148 (8). τὰ γ' ἀπὸ τῆς τύχης φέρειν Men. 4, 127 (4). τὰ (f. τὰπὸ) τῆς τύχης φέρειν Antiph. 3, 155 (86) cf. 5, 79. ὁ φέρων τὰπὸ τῆς τύχης καλῶς anon. Athenaei p. 458°. πηδᾶ χοροῦναι, πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγοῦ Kubul. 3, 242 (1, 6). Ἄνδροκλέα τὸν ἀπ' αἰγῶρων anon. 4, 831. (108). τὸν ἀφ' ἱερῶς γραμμῆς Men. 4, 147 (4). Μέλητρον τὸν ἀπὸ Ἀθηναίου νεκρὸν Sannyr. 2, 873 (3). *ἐν' ἀφ' ἐκάστης *(τῆς) τέχνης εἰλόμεθα Aristophan. 2, 1005 (1, 2). Σαννυρῶν ἀπὸ τῶν *τρουφῶν, ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν Μέλητρος, ἀπὸ δὲ τῶν *κυκλίων Κινησίας ib. (1, 9. 10). διδασκάλους - τριάκοντ' ἀφ' ἑνὸς ἐργαστηρίου Alexid. 3, 476 (3). *καπὸ τῆς Λιτρέρφους τραπέζης Aristophan. 2, 1071 (4). ἀπὸ Συρίας λιβανωτῶν Herm. 2, 407 (1, 13). ἀπ' Εὐβοίας ἀπίους 408 (1, 17). ἀπὸ δ' Ἀρκαδίας ἐπικούρους (1, 18). ξένης ἀπὸ χθονός Eur. 2, 453 (18). τῆς τρουφειᾶς ἀπὸ Λέσβου σεμνοπίτου σταγόνοσ Antiph. 3, 95 (1, 5). ἱατρός τις Σικελίης ἀπὸ γᾶς Epicrat. 3, 371 (1, 27). κούραν (f. κούρα) κασίας ἀπὸ γᾶς ἁγίας Mnesim. 3, 570 (v. 59). τὸν - γῆς ἀπ' Ἀτθίδος ἐσιμόν Epinici 4, 505. τὰς τῆς Ἀσίας καὶ τὰπὸ Θράκης λήμματα ἔλκουσι δεῦρο Antiph. 3, 112 (1, 9). τὸ πολλαγόρασον καπὸ πολλῶν *τηλιῶν Pher. 2, 320 (7). ἀπὸ τηγάνου ἀφ' ἑνὸς φραγεῖν Pher. 2, 297 (4). δὸς καταφραγεῖν καπὸ τηγάνου γόνον Hegemon. 2, 743. ἀπὸ τοῦ ταγήνου τ' εὐθέως ἀφανίζεται (int. ἀλιευτική) Anaxand. 3, 175 (1, 4). σηπίαν ἀπὸ τηγάνου - φραγεῖν Nicostr. (Philetaer.) 3, 281 (4). *ὄσ' ἐστὶν ἀπ' ὀβελίσκων ὄπανά Sotad. 3, 585 (1, 10). ὀπιῶν ἐπήγε σωρός ἀπὸ τοῦ τηγάνου Diph. 4, 394 (1). δὸς ἀπὸ θερμοῦ τὴν μεγάλην σπᾶσι Diph. 4, 381 (1, 8). βοσκόμεθ' ὕλης ἀπὸ παντοδαπῆς Eur. 2, 426 (1, 1). οἶνον πίνειν Ναξίων ἀπ' ἀμπέλων Eur. 2, 525 (2). [πάππος ἀπ' ἀκάνθης Kubul. 3, 255 (1, 19)]. ἀπὸ κρουῶν τριῶν ὕδατι *περίσσαν' Men. 4, 101 (1). ποταμοὶ - ἀπὸ τῶν πηγῶν ῥέουσιναι Pher. 2, 316 (1, 5). ἀπὸ τῶν τεγῶν ὀχετοὶ - ὀχετεύονται ib. (1, 7). κούδεν' ἀφ' ὕδ' ἔγνηται πλήν - Plat. 2, 624 (1). ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὑδρορροαὶ δυο ῥέουσι μέλανος Kubul. 3, 250 (1, 4). πάντ' ἀγαθὰ γέγονεν ἀνδράσιν ἐμῆς ἀπὸ συνουσίας Theop. 2, 807 (1). ἀπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτὶ Aristophan. 2, 1165 (8). ἀπὸ τῶν ἱκέτου καὶ τὰ κυνταῖσκα Kubul. 3, 246 (2). περιφανὲς σκύλον ἀπὸ τῶν πολεμίων Aristophont. 3, 361 (2, 9). τὴν ἀπ' ἄλλων ἐμποδίζειται δόσιν Philem. 4, 57 (72). ἐνεστί τι ἀγαθὸν ἀπ' αὐτῆς, παῖδες Men. 4, 164 (1). ὅσον ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης ἐργασμ' ἐγώ Demetr. 4, 539. ἀπὸ τίνων δογματῶν ὀρμώμενος τολμᾶς παρασιτεῖν; Nicol. 4, 579 (v. 21). τί ποτ' ἀφ' ἐκάστου πράγματος συμβήσεται Amphid. 3, 316 (1, 8). ἀπ' ἀγκυλῆς - ἴησι λάταγας Cratin. 2, 179 (16). τὸν γέροντ' -, ἀφ' οὗ τὸ λίνον ἦν (?) Pher. 2, 312 (4). ἀπὸ τῆς τραπέζης τὸν στήμονα ἀττεσθ' Herm. 2, 382 (5). ἀπὸ προτέρου (f. ποτέρου) - ἀρῆμῆσεις Cratin. 2, 130 (20). ῥῖψαι πέτρας ἀπὸ τηλεφανοῦς Men. 4, 156 (1). ἔστιν ἀπὸ τοῦ Πηγᾶσου τὴν - χίμαιραν εἰσικοντικῶς Epinici 4, 506 (v. 9). ἀπὸ γλώσσης λόγον (int. μεθέντα κατασχέειν) Men. 4, 257 (88). οὐ - ἀπὸ στόματος - ὄξει ἰων - Herm. 2, 410 (2, 7). ἄκαρος - ἀπὸ ῥίξης κλάδος Men. 4, 274 (182). ἀπὸ τῶν ἐτῶν κλέπτει τις Nicol. 4, 560 (v. 33). εἰ δεκάτην ἐλάμβανες αὐτῶν ἀπὸ τῆς τιμῆς Diph. 4, 390 (2). πῶς τις αὐτόν, πῶς τις ἔν ἀπὸ τοῦ πότου παύσειε -; Cratin. 2, 122 (8). τὸν ἰδρωῖτα - ἀπ' ἐμοῦ σπόγγισον Pher. 2, 276 (7). ἐξελεθεῖν ἀπὸ τῆς σιπύρης Eur. (?) 2, 577 (v. 7). εἰ τις ἀφ' αἰοῦ τοῦτ' ἀφ' (f. ἀφ') ἡμῶν τὸ μέρος ἀπὸ τοῦ σώματος Alexid. 3, 479 (1). *ἀπὸ Λοξία μυρρίνας τασθὶ λαβῶν Men. 4, 83 (10). cf. 5, 100. οὐ σοθήσει ἔξω τὰς ὀρνίθας ἀφ' ἡμῶν Men. 4, 118 (5). τὸν οἶνον ἄρατ' ἀφ' ἡμῶν Men. 4,

- 203 (2). ἀπό πλειόνων ὀδυνῶν, ἐγὼ δ' ἀπ' οὐδενός Men. 4, 157 (2).
 τὴν αἰτίαν ἔχουσ' ἀπὸ τῶν ἠδυσμάτων Pher. 2, 336 (4). τὰ μὲν πρός
 ὄψιν μαλακῶς ἔχειν ἀπὸ σώματος, κόμη τε - *σφρίγει τε - Herm. 2,
 402 (1). κατανοεῖς τίς ποῖ ἔστιν οὗτος; B. ἀπὸ τῆς μὲν ὄψεως Ἑλλή-
 νικός Antiph. 3, 17. μὴνύει - ἀπὸ τῶν βλεμμάτων καὶ τῶν λόγων Anāph.
 3, 139 (12). πᾶν γε διασκοπῶν (libros) ἀπὸ τῶν ἐπιγραμμάτων Alexid.
 3, 444 (1, 4). γέρον + ἀπ' ὄργης (f. ἀμοργῆς) Λαομέδων καλούμενος;
 Antiph. 3, 40 (1). ἔστι δὲ σκοπεῖν ἀπ' ὄργης πρῶτα μὲν - Anaxil. 3,
 347 (1, 8). ἄδοντα - ἀπ' ἀρίστου τέως Men. 4, 146 (4). ἀφ' οὐ - μο-
 μολυκτεῖον ἔγνω Aristophan. 2, 958 (19). ἀφ' οὐ παρασιτῶ Alexid. 3,
 474. ἀφ' οὐ τοιούτου γέγονεν Men. 4, 244 (34). ἀπὸ τούτου πᾶν τὸ
 δεῖπνον εὐτρέπες Anaxipp. 4, 459 (v. 13). ἀλεκτρῶν *ἄν ἀφ' (l. ἐφ')
 ἑσπέρας ἄση anon. 4, 612 (40).
- ἀποβαδίζω:** ἔχουσα γαστέρι μεστήν βοάκων ἀπεβάδιζον οἶκαδε Ari-
 stophan. 2, 1143 (6).
- ἀποβαίνω:** λέγω τὰς αἰτίας καὶ τὰποβαῖνον Damox. 4, 531 (v. 48).
 † ἀποβᾶνδ' v. ἀπόκειμαι. ἀποβήσεται v. ἀποβύω.
- ἀποβάλλω:** τὸ δόρυ μετὰ τῆς ἐπιχάλκου - ἀπέβαλεν Amira. 2, 706 (3).
 τὴν ἀσπίδ' ἀποβέβληκεν - τοῦ βίου Nicostr. 3, 289 (5). ναυκλῆρος ἐ-
 ποβαλὼν τὸν ἴστων Diph. 4, 394 (2, 10). ἀλλὰ - *ἀποβάλλω τὴν προαιρέ-
 σιν; Straton. 4, 546 (v. 33). οὐδενός - πώποτε ἀπέβαλεν ὄσπρον λέπας;
 Alexid. 3, 507 (9). ἔστηκεν ἐν τῷ σπέρματι· ὅταν δ' ἀποβάλῃ τότε,
 πέτεται κούφος ὢν (int. πάππος) Eubul. 3, 255 (1, 21).
- ἀποβάπτω:** ὅστις ἐν ἄλμυ - τριχίδων ἀπεβάφθη Aristophan. 2, 1123 (19).
 περισσότερὰς ἀποβεβαμμένας εἰς οὐχὶ ταυτὸν - τὴν αὐτὴν μύρον Alexid.
 3, 410 (1).
- ἀπόβασις:** † ἀποβάσεις v. ἐναποπατῶ. † ἀπόβασιν ad Aristophan. 2, 1122
- ἀπόβλεμμα:** Phryn. 2, 608 (19).
- ἀποβλέπω:** εἰς τὸ κέρδος μόνον ἀποβλέπουσ' αἰεῖ (nequitia) Demetr. 2,
 878 (3). οὐ προσέχει - οὐδ' ἀποβλέπει εἰς ταῦτα Philem. 4, 23 (1). ἢ
 *ἀποβλέπωσι (libr. ἐπιβλέπωσι) πάντες εἰς τὸ *Κρωβύλης πρόσωπον
 Men. 4, 189 (1, 5).
- ἀποβολή:** ἔκλυτον οἱ παρόντες ἀποβολῇ (renis) Euphron. 4, 487 (v. 27).
 μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ Κλέωνος anon. (392) 5, 123.
- ἀποβροχθίσαι:** Aristophan. 2, 1046 (36).
- ἀποβρυχω:** τῶν κρεῶν ἀπέβρυκον αἰσχροῶς Eubul. 3, 227 (4).
- *ἀποβύω:** *ἀποβύσεται σοι - τὰ ῥήματα. B. παρ' Ἀλκιβιάδου τοῦτο
 *τάποβύσεται (legeb. ἀποβήσεται et τάποβήσεται) Aristophan. 2, 1033
 (16, 5s.).
- ἀπογαλακτίζω:** ὥσπερ τὰ παιδὲς αὐτὸν ἀπογαλακτεῖ Diph. 4, 412 (2).
- ἀπογεύομαι:** κύων μελετήσας σαρκῶν ἀπογεύεσθαι ex Antiph. 3, 160
 (96). ἐκάστου μικρὸν *ἄν ἀπεγεύεθ' Eubul. 3, 227 (4).
- ἀπογηράσκω:** ἀπογηράσκων ἀηδῆς γίγνεται (homo) Alexid. 3, 512
 (15) cf. 5, 92.
- ἀπογιγνώσκω:** οὐδενός χρῆ πράγματος ὄλωσ ἀπογιγνώσκει Men. 4, 109 (5a).
- ἀπογράφω:** τὸν ἄνδρ' - ἀπεγραψάμην anon. 4, 628 (96).
- ἀπογραφῆ:** τοῦτ' ἔσθ' ἡ τέχνη, οὐκ ἐξ ἀπογραφῆς οὐδὲ δι' ὑπομημα-
 των Sotad. 3, 586 (1, 35).
- ἀπογράφω:** παρὰ τοῖς γυναικονόμοις ἀπογεγράφθαι πάντας μαγίροι;
 Men. 4, 147 (1).
- ἀποδάκνω:** φύσκει κατακρέμανται, τοῖσι πρεσβύταισιν ἀποδάκνει
 ὀδάξ; Cratin. 2, 107 (1). ἀρτου δις ἢ τρις ἀποδακῶν Aristom. 2,
 734 (1).

ἀποδαρθάνω: τὸν ἀηρόνειον ὕπνον † ἀποδαρθέντας (l. ἀποδαρθόντα σε) Nicostr. 2, 846 (3).

ἀποδεικνυμι: φημι-πλείστα παρέχειν-ἀγαθά· ταῦτα δ' ἀποδείξομαι Eur. 2, 486 (2). ἀπόδειξον ταῦτα τῇ γυναίκι *σου Men. 4, 185 (3).

ἀρεῖλε πᾶν αὐτοῦ τὸ λυποῦν κἀπέδειξεν Ἰλιων Ephipp. 3, 326 (1). ἔσθλει-ἔως ἂν ὡσπερ πυρὸν ἀποδείξῃ κενόν (hominem) Anaxilae 3, 353 (1). σφαῖραν ἀπέδειξε τὴν-οὐσίαν Alexid. 3, 427. τὴν λοιπὰ ἀποδέδειχα κόσκινον Alexid. 3, 503 (1, 14). ὁ λιμὸς Φιλίππιδου λεπτότερον ἀποδείξει νεκρὸν Men. 4, 180 (4). ταυτὶ δευσοποιᾷ-τὰ σκάρων ἀποδέδειχεν Diph. 4, 410.

ἀπόδειξις: ἀπόδειξιν δοῦναι Aristonym. 2, 699 (3). τὴν ἀπόδειξιν τῆς τέχνης αἰτῶ σ' ἐγὼ Dionys. 3, 551 (1, 4).

ἀποδέχται: anon. (85) 5, 118

ἀπόδεσμος: ἀποδέσμου; ὄλισβους, σάρδια Aristophan. 2, 1079 (6, 18). τῶν ἀποδέσμων, οἷς ἐνήν τιθίδια Aristophan. 2, 1084 (14).

ἀποδημία: ἀποδημίας-τυγχάνειν ἡμᾶς αἰε Alexid. 3, 484 (3, 10).

ἀποδημῶ: ἀπεδημηκότες Herm. 2, 413 (8).

ἀποδιδράσκω: ἀλλὰ χαλκοῦς ὦν ἀπέδρα Cratin 2, 62 (2). τί οὐκ ἐπινεχώρησα-κἀπέδραν; Pher. 2, 279 (4). ἐγὼ δ' ἀπέδραν ἐκείνον *Aristophan. 2, 1155 (23). *θευρί δ' ἂν οὐκ ἀπέδραμεν Aristophan. 2, 1155 (24). ἀπέδραν μόνος Men. 4, 134 (4): τὸν φρόνιμον ζητοῦντας (p. 502 ζητοῦντες)-ὡσπερ ἀποδεδρακότα Baton. 4, 499 (1, 4) et 502 (v. 15).

ἀποδίδωμι: cf. ἀπόδοσις. ἀποδοῦναι. ἀποδοῦναι πάλιν τὰ χρυσία Pher. 2, 271 (6). εἰ τὴν θάλασσαν ἀποδώσεις ἐκῶν Plat. 2, 621 (3).

ἀποδοῦναι δ' ὅσα ἔχομεν ἀλλήλων Archipp. 2, 719 (2). μὴ σύγε δῶς, ἀλλ' ἀπόδος Anaxil. 3, 342. ἐγὼ δέδωκα-; B. οὐκ ἀλλ' ἀπέδωκας Alexid. 3, 385. οὐ δεδώκαμεν. A. τί *δαί; B. ἀπέδωκαμεν Alexid. 3, 479.

ἐν αὐτοῖς ἀπέλαβον πιαρὰ τοῦ πατρός, δεῖ τοῦτον (i. e. ξρανον) ἀποδοῦναι με σοί Alexid. 3, 522 (47). τοὺς ἑξ ἀποδοὺς τοὺς πέντε χαλκοῦς ἀπόλαβε Philem. 4, 24 (2). λαβὼν ἀπόδος mon. 317. παιδευθεὶς εὐτὸν καρπὸν εὐθὺς ἀπέδιδου χάριτος καλὸν Men. 4, 176 (1). τὸ δὲ ληφθὲν κηθ' ὡσαν ἀποδίδωσι τὴν χάριν Damox. 4, 531 (v. 24). *ἀπέδωχ' (ager) ὅσας ἂν καταβάλω (int. κριθᾶς) Men. 4, 97 (4). ὁ δὲ (i. e. ager) λαμβάνει μὲν, ἀποδίδωσι δ' οὐδὲ ἓν anon. 4, 691 (350). ἀπέδωκεν οὐδ' ὅλους τρισκαίδεκα (modios) ibid. ἂν δ' αὐτὸν δέη κέρματι ἀποδοῦναι Diph. 4, 407 (1, 13).

ἀποδοῦναι δ' ὅσα ἔχομεν ἀλλήλων Archipp. 2, 719 (2). μὴ σύγε δῶς, ἀλλ' ἀπόδος Anaxil. 3, 342. ἐγὼ δέδωκα-; B. οὐκ ἀλλ' ἀπέδωκας Alexid. 3, 385. οὐ δεδώκαμεν. A. τί *δαί; B. ἀπέδωκαμεν Alexid. 3, 479.

ἐν αὐτοῖς ἀπέλαβον πιαρὰ τοῦ πατρός, δεῖ τοῦτον (i. e. ξρανον) ἀποδοῦναι με σοί Alexid. 3, 522 (47). τοὺς ἑξ ἀποδοὺς τοὺς πέντε χαλκοῦς ἀπόλαβε Philem. 4, 24 (2). λαβὼν ἀπόδος mon. 317. παιδευθεὶς εὐτὸν καρπὸν εὐθὺς ἀπέδιδου χάριτος καλὸν Men. 4, 176 (1). τὸ δὲ ληφθὲν κηθ' ὡσαν ἀποδίδωσι τὴν χάριν Damox. 4, 531 (v. 24). *ἀπέδωχ' (ager) ὅσας ἂν καταβάλω (int. κριθᾶς) Men. 4, 97 (4). ὁ δὲ (i. e. ager) λαμβάνει μὲν, ἀποδίδωσι δ' οὐδὲ ἓν anon. 4, 691 (350). ἀπέδωκεν οὐδ' ὅλους τρισκαίδεκα (modios) ibid. ἂν δ' αὐτὸν δέη κέρματι ἀποδοῦναι Diph. 4, 407 (1, 13).

ἀποδοῦναι δ' ὅσα ἔχομεν ἀλλήλων Archipp. 2, 719 (2). μὴ σύγε δῶς, ἀλλ' ἀπόδος Anaxil. 3, 342. ἐγὼ δέδωκα-; B. οὐκ ἀλλ' ἀπέδωκας Alexid. 3, 385. οὐ δεδώκαμεν. A. τί *δαί; B. ἀπέδωκαμεν Alexid. 3, 479.

ἐν αὐτοῖς ἀπέλαβον πιαρὰ τοῦ πατρός, δεῖ τοῦτον (i. e. ξρανον) ἀποδοῦναι με σοί Alexid. 3, 522 (47). τοὺς ἑξ ἀποδοὺς τοὺς πέντε χαλκοῦς ἀπόλαβε Philem. 4, 24 (2). λαβὼν ἀπόδος mon. 317. παιδευθεὶς εὐτὸν καρπὸν εὐθὺς ἀπέδιδου χάριτος καλὸν Men. 4, 176 (1). τὸ δὲ ληφθὲν κηθ' ὡσαν ἀποδίδωσι τὴν χάριν Damox. 4, 531 (v. 24). *ἀπέδωχ' (ager) ὅσας ἂν καταβάλω (int. κριθᾶς) Men. 4, 97 (4). ὁ δὲ (i. e. ager) λαμβάνει μὲν, ἀποδίδωσι δ' οὐδὲ ἓν anon. 4, 691 (350). ἀπέδωκεν οὐδ' ὅλους τρισκαίδεκα (modios) ibid. ἂν δ' αὐτὸν δέη κέρματι ἀποδοῦναι Diph. 4, 407 (1, 13).

ἀποδοῦναι δ' ὅσα ἔχομεν ἀλλήλων Archipp. 2, 719 (2). μὴ σύγε δῶς, ἀλλ' ἀπόδος Anaxil. 3, 342. ἐγὼ δέδωκα-; B. οὐκ ἀλλ' ἀπέδωκας Alexid. 3, 385. οὐ δεδώκαμεν. A. τί *δαί; B. ἀπέδωκαμεν Alexid. 3, 479.

ἐν αὐτοῖς ἀπέλαβον πιαρὰ τοῦ πατρός, δεῖ τοῦτον (i. e. ξρανον) ἀποδοῦναι με σοί Alexid. 3, 522 (47). τοὺς ἑξ ἀποδοὺς τοὺς πέντε χαλκοῦς ἀπόλαβε Philem. 4, 24 (2). λαβὼν ἀπόδος mon. 317. παιδευθεὶς εὐτὸν καρπὸν εὐθὺς ἀπέδιδου χάριτος καλὸν Men. 4, 176 (1). τὸ δὲ ληφθὲν κηθ' ὡσαν ἀποδίδωσι τὴν χάριν Damox. 4, 531 (v. 24). *ἀπέδωχ' (ager) ὅσας ἂν καταβάλω (int. κριθᾶς) Men. 4, 97 (4). ὁ δὲ (i. e. ager) λαμβάνει μὲν, ἀποδίδωσι δ' οὐδὲ ἓν anon. 4, 691 (350). ἀπέδωκεν οὐδ' ὅλους τρισκαίδεκα (modios) ibid. ἂν δ' αὐτὸν δέη κέρματι ἀποδοῦναι Diph. 4, 407 (1, 13).

ἀποδοῦναι δ' ὅσα ἔχομεν ἀλλήλων Archipp. 2, 719 (2). μὴ σύγε δῶς, ἀλλ' ἀπόδος Anaxil. 3, 342. ἐγὼ δέδωκα-; B. οὐκ ἀλλ' ἀπέδωκας Alexid. 3, 385. οὐ δεδώκαμεν. A. τί *δαί; B. ἀπέδωκαμεν Alexid. 3, 479.

ἐν αὐτοῖς ἀπέλαβον πιαρὰ τοῦ πατρός, δεῖ τοῦτον (i. e. ξρανον) ἀποδοῦναι με σοί Alexid. 3, 522 (47). τοὺς ἑξ ἀποδοὺς τοὺς πέντε χαλκοῦς ἀπόλαβε Philem. 4, 24 (2). λαβὼν ἀπόδος mon. 317. παιδευθεὶς εὐτὸν καρπὸν εὐθὺς ἀπέδιδου χάριτος καλὸν Men. 4, 176 (1). τὸ δὲ ληφθὲν κηθ' ὡσαν ἀποδίδωσι τὴν χάριν Damox. 4, 531 (v. 24). *ἀπέδωχ' (ager) ὅσας ἂν καταβάλω (int. κριθᾶς) Men. 4, 97 (4). ὁ δὲ (i. e. ager) λαμβάνει μὲν, ἀποδίδωσι δ' οὐδὲ ἓν anon. 4, 691 (350). ἀπέδωκεν οὐδ' ὅλους τρισκαίδεκα (modios) ibid. ἂν δ' αὐτὸν δέη κέρματι ἀποδοῦναι Diph. 4, 407 (1, 13).

ἀποδοῦναι δ' ὅσα ἔχομεν ἀλλήλων Archipp. 2, 719 (2). μὴ σύγε δῶς, ἀλλ' ἀπόδος Anaxil. 3, 342. ἐγὼ δέδωκα-; B. οὐκ ἀλλ' ἀπέδωκας Alexid. 3, 385. οὐ δεδώκαμεν. A. τί *δαί; B. ἀπέδωκαμεν Alexid. 3, 479.

ἐν αὐτοῖς ἀπέλαβον πιαρὰ τοῦ πατρός, δεῖ τοῦτον (i. e. ξρανον) ἀποδοῦναι με σοί Alexid. 3, 522 (47). τοὺς ἑξ ἀποδοὺς τοὺς πέντε χαλκοῦς ἀπόλαβε Philem. 4, 24 (2). λαβὼν ἀπόδος mon. 317. παιδευθεὶς εὐτὸν καρπὸν εὐθὺς ἀπέδιδου χάριτος καλὸν Men. 4, 176 (1). τὸ δὲ ληφθὲν κηθ' ὡσαν ἀποδίδωσι τὴν χάριν Damox. 4, 531 (v. 24). *ἀπέδωχ' (ager) ὅσας ἂν καταβάλω (int. κριθᾶς) Men. 4, 97 (4). ὁ δὲ (i. e. ager) λαμβάνει μὲν, ἀποδίδωσι δ' οὐδὲ ἓν anon. 4, 691 (350). ἀπέδωκεν οὐδ' ὅλους τρισκαίδεκα (modios) ibid. ἂν δ' αὐτὸν δέη κέρματι ἀποδοῦναι Diph. 4, 407 (1, 13).

ἀποδοῦναι δ' ὅσα ἔχομεν ἀλλήλων Archipp. 2, 719 (2). μὴ σύγε δῶς, ἀλλ' ἀπόδος Anaxil. 3, 342. ἐγὼ δέδωκα-; B. οὐκ ἀλλ' ἀπέδωκας Alexid. 3, 385. οὐ δεδώκαμεν. A. τί *δαί; B. ἀπέδωκαμεν Alexid. 3, 479.

ἐν αὐτοῖς ἀπέλαβον πιαρὰ τοῦ πατρός, δεῖ τοῦτον (i. e. ξρανον) ἀποδοῦναι με σοί Alexid. 3, 522 (47). τοὺς ἑξ ἀποδοὺς τοὺς πέντε χαλκοῦς ἀπόλαβε Philem. 4, 24 (2). λαβὼν ἀπόδος mon. 317. παιδευθεὶς εὐτὸν καρπὸν εὐθὺς ἀπέδιδου χάριτος καλὸν Men. 4, 176 (1). τὸ δὲ ληφθὲν κηθ' ὡσαν ἀποδίδωσι τὴν χάριν Damox. 4, 531 (v. 24). *ἀπέδωχ' (ager) ὅσας ἂν καταβάλω (int. κριθᾶς) Men. 4, 97 (4). ὁ δὲ (i. e. ager) λαμβάνει μὲν, ἀποδίδωσι δ' οὐδὲ ἓν anon. 4, 691 (350). ἀπέδωκεν οὐδ' ὅλους τρισκαίδεκα (modios) ibid. ἂν δ' αὐτὸν δέη κέρματι ἀποδοῦναι Diph. 4, 407 (1, 13).

ἀποδοῦναι δ' ὅσα ἔχομεν ἀλλήλων Archipp. 2, 719 (2). μὴ σύγε δῶς, ἀλλ' ἀπόδος Anaxil. 3, 342. ἐγὼ δέδωκα-; B. οὐκ ἀλλ' ἀπέδωκας Alexid. 3, 385. οὐ δεδώκαμεν. A. τί *δαί; B. ἀπέδωκαμεν Alexid. 3, 479.

ἐν αὐτοῖς ἀπέλαβον πιαρὰ τοῦ πατρός, δεῖ τοῦτον (i. e. ξρανον) ἀποδοῦναι με σοί Alexid. 3, 522 (47). τοὺς ἑξ ἀποδοὺς τοὺς πέντε χαλκοῦς ἀπόλαβε Philem. 4, 24 (2). λαβὼν ἀπόδος mon. 317. παιδευθεὶς εὐτὸν καρπὸν εὐθὺς ἀπέδιδου χάριτος καλὸν Men. 4, 176 (1). τὸ δὲ ληφθὲν κηθ' ὡσαν ἀποδίδωσι τὴν χάριν Damox. 4, 531 (v. 24). *ἀπέδωχ' (ager) ὅσας ἂν καταβάλω (int. κριθᾶς) Men. 4, 97 (4). ὁ δὲ (i. e. ager) λαμβάνει μὲν, ἀποδίδωσι δ' οὐδὲ ἓν anon. 4, 691 (350). ἀπέδωκεν οὐδ' ὅλους τρισκαίδεκα (modios) ibid. ἂν δ' αὐτὸν δέη κέρματι ἀποδοῦναι Diph. 4, 407 (1, 13).

ἀποδοῦναι δ' ὅσα ἔχομεν ἀλλήλων Archipp. 2, 719 (2). μὴ σύγε δῶς, ἀλλ' ἀπόδος Anaxil. 3, 342. ἐγὼ δέδωκα-; B. οὐκ ἀλλ' ἀπέδωκας Alexid. 3, 385. οὐ δεδώκαμεν. A. τί *δαί; B. ἀπέδωκαμεν Alexid. 3, 479.

ἐν αὐτοῖς ἀπέλαβον πιαρὰ τοῦ πατρός, δεῖ τοῦτον (i. e. ξρανον) ἀποδοῦναι με σοί Alexid. 3, 522 (47). τοὺς ἑξ ἀποδοὺς τοὺς πέντε χαλκοῦς ἀπόλαβε Philem. 4, 24 (2). λαβὼν ἀπόδος mon. 317. παιδευθεὶς εὐτὸν καρπὸν εὐθὺς ἀπέδιδου χάριτος καλὸν Men. 4, 176 (1). τὸ δὲ ληφθὲν κηθ' ὡσαν ἀποδίδωσι τὴν χάριν Damox. 4, 531 (v. 24). *ἀπέδωχ' (ager) ὅσας ἂν καταβάλω (int. κριθᾶς) Men. 4, 97 (4). ὁ δὲ (i. e. ager) λαμβάνει μὲν, ἀποδίδωσι δ' οὐδὲ ἓν anon. 4, 691 (350). ἀπέδωκεν οὐδ' ὅλους τρισκαίδεκα (modios) ibid. ἂν δ' αὐτὸν δέη κέρματι ἀποδοῦναι Diph. 4, 407 (1, 13).

ἀποδοῦναι δ' ὅσα ἔχομεν ἀλλήλων Archipp. 2, 719 (2). μὴ σύγε δῶς, ἀλλ' ἀπόδος Anaxil. 3, 342. ἐγὼ δέδωκα-; B. οὐκ ἀλλ' ἀπέδωκας Alexid. 3, 385. οὐ δεδώκαμεν. A. τί *δαί; B. ἀπέδωκαμεν Alexid. 3, 479.

- ἀπόδοσις: †βραχίαν ἀπόδοσιν ἐγκαταστρέφει (l. βρ. ἀπόδος ἐγκαταστρέφω) Antiph. 3, 136 (7). λόγος εὐχάριστος ἀπόδοσις καλῆ mon. 611.
- ἀποδύρομαι: ἀποδύρασθαι τι μὴ γελώμενον Men. 4, 236 (13).
- ἀποδύω: †ἀπέλυσε (l. ἀπέδυσσε) κἀνέλυσε χορδαῖς δαΐδεκα (musicam) Pher. 2, 327 (1, 25) cf. 334 (1, 28). ἐὰν *πένητα γυμνὸν ἐνδύσῃς-μᾶλλον ἀπέδυσας αὐτόν, *ἂν ὀνειδίσῃς Philem. 4, 59 (53). ἀθάφος *ἀπόδης (libr. ἀποδοῦς) θοιμάτιον ἀπέρχεται Archipp. 2, 726 (1). *ἀποδύτῃ ἐ (libr. ἀποδόντες) τὸ δειπνον ἀπιέναι Timoth. 3, 589. ἀπόδουε ταχέως anon. 4, 609 (19).
- ἀποζέω: οἶνον τὸν νέον-καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποζέσαι ἀφυσβρῶσαι τ' Alexid. 3, 405 (6, 8). ἀποζέσας σλλουρον ἢ λεβίαν Diph. 4, 381 (1, 9). ἀποζέσας, ἔλαιον ἐπιχέας, ἄλας δούς Euphron. 4, 494 (1, 9).
- ἀποθεῶ: Γανυμήδης ἀποθεούμενος Nicol. 4, 580 (v. 35).
- ἀποθλίβω: τὰ κράσπεδ' ἀποθλίβοντα (int. μεिरάκια) Diph. 4, 395 (2, 30).
- ἀποθνήσκω: πολὺν χρόνον βιούς ἀπέθανεν εὐδαίμων ἀνὴρ Phryg. 2, 592 (1). *ἦν ἀποθνήγει εἰς τις πονηρός, δὴ ἀνέφυσαν ῥήτορες Plat. 2, 690 (4). †ἄωρι θανάτῳ ἀπέθανεν Aristophan. 2, 1207 (139). *οὐδεις πώποτε ἀπέθαν' ἀποθανεῖν πρόθυμος ὢν Antiph. 3, 47 (2). ἐπει-ἀποθνήσκειν ἀνάγκη γίνεται, τὸ προῖκ' ἀποθανεῖν ἐστὶ φανερόν ζῆμα Antiph. 3, 150 (49). ἔνεκα τοῦ ζῆν ἔρχεται ἀποθανοῦμενος ib. (49). καλὸν γ' ἀποθανεῖν πρὶν θανάτου δρᾶν ἄξιον Anaxand. 3, 200 (12). *ἀθάνατος ὁ θάνατός ἐστιν, ἂν ἅπασι τις ἀποθάνῃ Amphid. 3, 303. εἰ πάντες ἀποθανοῦμεθ' οἷς μὴ γίνεται ἄ βουλόμεσθα, πάντες ἀποθανοῦμεθα Philem. 4, 21 (3). ἀπέθαν', ἄνθρωπος γὰρ ἦν Philem. 4, 34 (5). βροτοῖς ἀποθανεῖν ὀφείλεται mon. 69. ἐμφυτὶ ἀποθανεῖν anon. 4, 673 (298). ὃν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νέος Men. 4, 105 (4). cf. mon. 425. τὸν μὴ δυνάμενον ζῆν ἀλύκως ἀποθανεῖν Men. 4, 75 (5). ἦ τ' ἀποθνήσκειν ὅτῳ μὴ ζῆν πάρεσθ' Men. 4, 288 (245). *γενόμενον πατέρα παίδων ἀποθανεῖν Men. 4, 117 (4). ἐπὶ ἀποθνήσκῃ αὐτῆς ἐξ ἀρχῆς ἔσει Men. 4, 134 (2). *ἀποθανεῖ καὶ ταῦτα (ἀν πάντα?) κτελέψῃς τισὶν Men. 4, 156 (1). γυναῖκί ἐν τι πιστεύω μόνον, ἐπεὶ ἀποθάνῃ μὴ βιώσασθαι πάλιν, τὰ δ' ἄλλ' ἀπιστῶ πάνθ' ἕως ἂν ἀποθῆται Antiph. 3, 151 (54). ἀτυχοῦντι συμπαρέμεινεν, ἀποθανόντα τε ἔδειξαι (uxor) Men. 4, 164 (1). τὸν Ἄδωνιν ἀποθανόντα προῦθηκεν Κύπρις Eubul. 3, 210. οὐχὶ Λαῖς-τελευτῶσ' ἀπέθανεν βινουμένη-; Philetact. 3, 294 (1, 4). ἀποθανεῖν βινουμένη ἄμα, ὥσπερ λέγουσιν ἀποθανεῖν φορμίσιον Philetact. 3, 295 (2). καλὸν γ' *ἐστ' ἀποθανεῖν αὐλούμενον Philetact. 3, 299. ἐλεύθερον πιούσαν οἶνον ἀποθανεῖν Xenarch. 3, 620 (2). ὑπὲρ πάτρας ἀποθνήσκειν et ὑπὲρ μητρός ἐφθῆς ἀποθανεῖν Alexid. 3, 473. εἰ μὴ καθήγιζεν τις ἄμα τὴν ἐγγελυ, ἔνα Καλλιμένη ἀπέθανεν Men. 4, 161 (1, 14). ἀποκτείνεν μὲν ἀποθνήσκειν δὲ μὴ (medico et caussidico solis licere) Philem. min. 4, 68 (3). †νόσον σωθῆν αὐτὸς ἀποθνήσκει νοσῶν Men. 4, 270 (161). πίων τιν' ἄλμην ἀπέθανεν Anaxipp. 4, 459 (v. 17). τῷ μὴ-ἀποχρῆν ἀποθανεῖν αὐτοῖς (i. e. piscibus) ἀλοῦσιν Antiph. 3, 87 (2).
- ἀποδύω: ἀποδύει-εὐχὴν Diph. 4, 394 (2, 10).
- ἀποίητος: νῦν ἔτι ἀποίητα πάμπολλ' ἐστὶν ἡμῖν Men. 4, 103 (1).
- ἀποικία: οὐκ *ἀπολιβάσεις εἰς ἀποικίαν τινά; Eur. 2, 518 (28b). εἰ ἔνδον ἀνδρῶν κερτρῶν ἀποικία; Aristophan. 2, 1007 (4).
- ἀποινησάντα v. ἀπαρθῶ.
- ἀποινω: τί καλοῦσιν *ἀποιναῖν; (al. *ὄπιναῖν; libr. εὐ ποιεῖν;) Aristophan. 2, 1031 (15, 4).
- ἀποκαθεύδω: ἀποκαθεύδουσιν Eur. 2, 576 (138).

- ῖ (int. χρόνω) Nicostr. 3, 288 (4). ἦλθεν φέρων πότι-μαινίδας-ἤρεσαν σφόδρα ἡμῖν ἄπασιν Antiph. 3, 36 (1, 8). ὡς δ' ἤρεσ' αὐτοῖς ἤρεσαν τοῖς) ὕστερον, καὶ τοὺς ἄλλας προσάγουσιν ἠδὴ Athenion. 4, 1 (v. 21). οὐκ ἤρεσάμεν αὐτοῖσιν Men. 4, 301 (316). ἄρεσκε πᾶσι σὺ μὴ σαυτῷ μόνω mon. 49. cf. βούλου δ' ἀρέσκειν πᾶσιν μ. σ. von mon. 76. τὸ κολακεύειν νῦν *ἀρέσκειν (legeb. ἀρέσκειαν) ὄνομα Anaxand. 3, 191. στακτῆ-οὐκ ἀρέσκει μ' οὐδαμῶς Antiph. 3, 131. λείξ μ' ἀρέσκει περιπατῶν ἔξω θεός Men. 4, 127 (2). ἰστός: τὸ μικρὸν-ἀρεστόν τοῖς θεοῖς Antiph. 3, 90 (2, 7). ἡ: *ἀρετὴ τὸ προϊκα-ὑψηλεῖν Antiph. 3, 122 (1). μὲ ἔστιν ἀρετὴ ἄτοπον φεύγειν αἰε Men. 4, 127 (3) = monost. 339. ἡθός τι χρυ-ῖν πρὸς ἀρετὴν κεκτημένης Antiph. 3, 124 (1, 5). ἐμοι-δὲ ἀρετὴν ἠθροικεῖων ἀσπίδα-ἔδωκεν Aristophont. 3, 363. ἀρετὴν καὶ φρο-ῖν φασιν (esse summum bonum) Philem. 4, 22 (v. 4). ἴσχυε σοφία ἀρετῆ mon. 606. ἀρετῆς καὶ βλου διδάσκαλος ἑλευθέρου-ἀγρός Men. 4, 1 (7). ὄπλον μέγιστόν ἐστιν ἡ ἀρετὴ mon. 433. ἀρετῆς ἀπάσης σε-ῖς ἡγείται λόγος mon. 594. βραβεῖον ἀρετῆς mon. 653. ταμιεῖον ἀρε-ῖ Alexandri 4, 554 (1). καρπὸς ἀρετῆς mon. 298. δῖσκε δόξαν κά-ῖ mon 137. ἀρεταὶ δὲ πρεσβεῖαι τε καὶ στρατηγίαι Alexid. (7) 8, 1 (v. 8). χωρὶς *οἰχοῦσ' ἀρεταὶ τῶν ἡδονῶν anon. 4, 667 (250). ῖ: *πισσοκωνίας Ἄρης Cratin. 2, 227 (162). ἐς Oldίπου *παιδε Ἄρης ἔσκηψ' Aristophan. 2, 1167 (1). καλῶ δ' *Ἄρη Νίκην ἔ' ἐπ' ἐξόδοις εἰς Apollod. Car. 4, 449. Ἄρη βλέπων Timocl. 3, 598 (1). Ἄρεος ττός Plat. 2, 651 (6). Ἄρεος παιδίον Anaxand. 3, 181 (2). φιάλην ῖος (legeb. Ἄρεως) Antiph. 3, 58. φιάλαι Ἄρεος Anaxand. 3, 201 (22). ῖτικός: ποιεῖ τὸν φαιγόντ' ἀφθριτικόν Damox. 4, 531 (v. 32). ῖω: *κνημίδε περὶ σφυρὸν ἀφθροῦται Hermipp. 2, 397 (2). ῖμητικῆ: cf. ad Nicomach. 4, 587 (v. 38). ῖμητός: ὀφθαλμοὶ δ' οὐκ ἀριθμητοὶ Cratin. 2, 102 (2). ῖμός: ἀριθμῷ διδοῦσι τὰ κρέα Dionys. 3, 551 (1, 6). ἀριθμῷ τὸ ἦθος εἰδέναι Nicomachi 4, 584 (v. 38). ἡμῶν ὄσα τὰ σώματ' ἐστὶ τὸν ἄρμον Philem. 4, 32 (3). μήκανος ἐπιπάσας κόκκους τὸν ἀριθμὸν δώ-ῖαι Euphron. 4, 494 (1, 11). οὐ γινώσκων ψήφων ἀριθμούς Kphipp. 336 (1). τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν συγχεον Dionys. 3, 551 (1, 8). οὐτ' ἄρμον οὐτ' ἔλεγχον ἐφ' ἑαυτῶν ἔχει ib. (1, 13). *τὸν ἀριθμὸν λαμ-ῖν τῶν ἐστιωμένων Timocl. 3, 611. ἄφωνοι-παρεστήκασι-εἰς τὸν ἄρμον Men. 4, 117 (2). ῖμῶ: ἀπὸ *ποτέρου τὸν καῦνον ἀριθμήσεις; Cratin. 2, 130 (20). ἀρι-ῖεῖν θεατὰς ψαμμαχοσίλους Eur. 2, 543 (16). ἀριθμοῦσιν-τούς πάππους οἱ Men. 4, 229 (4). ῖ: τῆς πατριῆς ἀρίδος Calliae 2, 739 (5). ῖταρχος: Ἀριστάρχον στρατηγούντ' ἀχθομαι Eur. 2, 442 (7). τοὺς ῖρας τοὺς Ἀριστάρχου Aristophan. 2, 1165 (9). ῖτέρός: ἐπ' ἀριστέρ' *αἰετὴν ἔχων Cratin. 2, 94 (3). τῆς ἀήσεως-ἀριστέρ' αὐτοῦ φαίνεται τὰ δεξιὰ Pher. 3, 327 (1, 12) vide 4 (1, 17). μέσος ἀριστεροῦ Cratin, 2, 188 (9). ἡμίκραιφ' ἀριστερά nipa. 2, 705 (3). ἀριστερόν εἰς ποδάνπιτρα Aristophan. 2, 1188 (55). ῖτεροστάτης: Cratin. 2, 138 (9). ῖστητικός: Eur. 2, 480 (43). ῖτιδες: Eur. 2, 457 (4). ῖτίξω: ἀριστίσας ἑαυτόν, ἐντραγῶν, *πιών Diodor. 3, 544 (v. 12). ῖτιππος: Ἀριστιππος, σοφιστῆς εὐφυῆς Alexid. 3, 400 (1, 4). ῖστῖων ad Euphron. 4, 488.

3, 478. ὃν αὐτὸς ἀπέλαβον παρὰ τοῦ πατρὸς (int. ἔρανον) Alexid. 3, 522 (47). χαλκοῦ μέρους δωδέκατον οὐκ ἂν ἀπολάβοις Alexid. 3, 399 (1, 2). τοὺς ἔξ ἀποδοῦς τοὺς πέντε χαλκοὺς ἀπόλαβε Philem. 4, 24 (2). ἐγκωμιάζων τοῦτον ἀπέλαβον χάριν Ἀχιονίσι 3, 534 (1, 13). ἀπέλημαι μόνος Men. 4, 155 (7).

ἀπολάπτω: v. ἀπολαύω.

ἀπολαύω: τοσοῦτον εὐερέας *ἀπολέλαινα Plat. 2, 671 (5). ἀπολαύω ἰχθύων ἀληθινῶν Amphid. 3, 311. ἀπολαύσαι θύμων λαχάνων τε Ἀριστοφ. 3, 361 (1, 3). ἀπόλαυε τοῦ ζωμοῦ, *ρόφει Antiph. 3, 22. ἀπέλαυσα πολλῶν καὶ καλῶν ἐδεσμάτων Antiph. 3, 44 (1). πάντων ἀπολαύσας τῶν παρατεθέντων Diodor. 3, 544 (v. 19). ἀπολαύοντα μηδὲν ἔχει Antiph. 3, 153 (61*) = Men. 4, 256 (81). * (εἰ γὰρ) ὁ δεσπότης αὐτὸς ἀπολαύει (f. ἀπολάπτει) πάντα Men. 4, 250 (53). ἔἴην ἀπολαύειν τοῦτον ἤδη τὸν βίον Diph. 4, 388 (1, 6). δεσ ἀπολαύειν βούλεσ' ὧν ἀπολείπεται Men. 4, 220 (3). * ἡμεῖς δ' ἀπολαύειν (legeb. ἀπολαβεῖν) ὧν ἔχουσιν (senes) anon. 4, 692 (351). ἀπέλαυσαν - σέβοντες ἡμᾶς Aristophan. 2, 1171 (1, 14).

ἀπολείβω: v. ἀπολείπω.

ἀπολείπω: ἀπέλιπεν ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα ex Men. 4, 317 (427). * ἴχνη ὄραν * ἀπολείβει (legeb. ἀπολείπειν) καὶ τρυφήν anon. 4, 612 (39). δεσ ἀπολαύειν βούλεσ' ὧν ἀπολείπεται διὰ τὸν χρόνον Men. 4, 220 (3).

ἀπόληξις: Plat. 2, 664 (14).

ἀπολιβάω: οὐκ ἀπολιβάω (an ἀπολιβάεις-) τριγώνους Pher. 2, 272 (5). οὐκ ἀπολιβάεις (l. ἀπολιβάεις) εἰς ἀποικίαν τινά; Eur. 2, 518 (25).

† Ἀπολλόδωρε v. Ἀπόλλων.

ἀπόλλυμι: cf. ἐξόλλυμι. ὁ καθίσκος - ὁ - ἀπόλλυς Phryn. 2, 593 (21 ζητῶν πρὸς ἔμαυτὸν τί ταχέως ἀπολλύει Men. 4, 231 (7). προὔπισσεν αὐτοῖς ἀθλόους (an -ως) ἀπολλύων Men. 4, 220 (2). διανοεῖ μ' ἀπολλύουσι; Straton 4, 546 (v. 30). οἶμ' ὡς ἀπολείς μ' Pher. 2, 300 (1, 20). ἀπολεῖ μ' οὕτωσι (interrogando) Antiph. 3, 130 (v. 8). Alexid. 3, 464 (2, 15). ἄνθρωπ', ἀπολείς με Theognet. 4, 549. ἀπολεῖ με τὸ γένος (commemorative generis) Men. 4, 229 (4). ἐφ' ᾧ φρονεῖς μέγιστον ἀπολεῖ τοῦτό σε Men. 4, 114 (3). Κινησίαις † δε - ἀπολώλεκε μ' (f. δε μ' - ἀπολώλεχ' 2, 334) οὕτως - Pher. 2, 327 (1, 10). ταῦτά * σ' ἀπολώλεκε ὁ πονηρὸς Men. 4, 307 (349). ἀπολώλεκας τὸ μειράκιόν μου παραλαβὴν Baton 4, 502 (v. 1). ταῦτα πάντα συντριαινῶν ἀπολώλεω Plat. 2, 621 (2). ὅσα Ποσειδῶν ἀπολέσαι Antiph. 3, 108. ἡ τοῦ σωτήρος Διὸς - ἀπώλεσε * ναύτην Xenarch. 3, 616 (1). πολλοὺς ὁ πόλεμος ἀπώλεσεν mon. 443. πολλῶν λατρῶν εἰσοδός μ' ἀπώλεσεν mon. 699. αἰτ' ἔχω ταῦτ' ἐς ταρχίους ἀπολέσω Plat. 2, 633 (7) cf. 5, 44. ἀπολείς τὰ μέλιστα mon. 172. τῆς πεντίας ὄπλον παρηρησία - ταύτην ἔαν τις ἀπολέσῃ Nicostr. 3, 289 (5). ἔαν τὸν τῆς * τύχης καιρὸν δ' ἀπολέσῃ Dionys. 3, 548 (v. 35). ἅπαντα τὰκ τῆς οἰκίας ἀπώλεσεν Philem. 4, 44 (29b). ὁ προσδιατρέβων δ' * ἔκοπιωσεν ἀπολέσας (int. ἐφόδια) Men. 4, 212 (2, 13). σὺ δ' οὐδ' ὑπερβάλλοντα - ἀπώλεσας ἀγαθὰ Men. 4, 227 (2). οὐδεὶς πάποτε ταύτην (i. e. σοφίαν) λαβὴν ἀπώλεσ' Theognet. 4, 549. ἄχθομαι δ' ἀπολωλεκῶς ἀλεκτρούνα Theop. 2, 795 (3). τοῦ βίου τὸν ἤμισον ἀπολώλεκεναι Alexid. 3, 510 (11). τὴν αἰσχύνην πᾶσαν ἀπολώλεκεναι Apollod. 4, 454 (1, 9). ἀπόλλυμαι: ἄκουε - Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυται Eur. 2, 501 (6). τὰ δ' ἀντιτείνονσ' (int. δένδρα) - αὐτόπρεμ' ἐπόλλυται Antiph. 3, 138 (10, 7). κατεδήδοκεν τὸ κρανίον - ἔγω δ' ἀπόλλυμαι Anaxil. 3, 347. ἀπόλλυμαι, τρέψω γὰρ ἐν ἀργῷ χωρὶον Anaxil. 3, 346 (3). ἀπόλλυμαι κατὰ μῦθος ὀλεθρον Philem. 4, 64 (118). ἀπόλλυμαι

- ὑπὸ τῶν ἐνυπνίων^α anon. 4, 669 (286). τὸ περικομῆ ἀπόλλυται Alexid. 3, 466 (4). "χρήματ' ἐστὶν ἡμῖν." ἅ γε τάχιστα ἀπόλλυται Philem. 4, 30 (1, 6). οὐ τῶν τριάκοντ' οὐκ ἀπόλλυται τρία πλοῖαρια Men. 4, 88 (1). ἀνδρὸς δικαίου καρπὸς οὐκ ἀπόλλυται mon. 27. οὐδὲν κακὸν - φασίως ἀπόλλυται anon. 4, 666 (271). εἴ τι χρηστὸν ἀγοράσαιμ' ἀπωλλύμην Arched. 4, 437 (2, 10). οἱ κακῶς ἀπολούμενοι Pher. 2, 263 (3). τοῖς ἰχθυοπώλαις τοῖς κακῶς ἀπολούμενοις Antiph. 3, 87 (v. 5). τοὺς ἰχθυοπώλας τοὺς κάκιστ' ἀπολούμενους Alexid. 3, 391 (2). ταῖς κάκιστ' ἀπολούμεναις Antiph. 3, 108. ἐν ταῖς θριδακλίαις ταῖς κάκιστ' ἀπολούμεναις Amphid. 3, 308 (1). κάλει ὄψαριον. ἦδιον γὰρ ἀπολούμαι πολὺ Mnesim. 3, 568. ὁ μῦθος ἀπώλετο Cratin. 2, 52 (12). Cratet. 2, 241 (4). χρυστὰ *λέγων ἀπωλόμην Phryg. 2, 581 (2). δίκη τις περιπεσῶν ἀπώλετο Antiph. 3, 116 (1, 4). ὁ Πολυνείκης πῶς ἀπώλετ' Men. 4, 175 (3). *οἶκος ἐν ᾧ τὰ πάντα πρωτεύει γυνή οὐκ ἔστιν *ὅστις πώποτ' οὐκ ἀπώλετο Men. 4, 213 (4). οὐχ ὄθεν ἀπωλόμεσθα σωθήμεν ἄν; Men. 4, 295 (292). εἶ μ' ἀπολέσθαι anon. 4, 670 (290). νῆ Δ' ἀπολόμην ἄρα Kubul. 3, 260 (2, 7). *ἐνθένδ' ἀπογυγῶν οὐκ ἄν ἀπολοῖται ποτέ Men. 4, 83 (9). κακὸς κακῶς ἀπόλοιθ' ὅστις - Men. 4, 236 (14). ἐξώλης ἀπόλοιθ' ὅστις ποτέ - Men. 4, 114 (1). ἀπόλωλα Aristophan. 2, 1042 (28). οὐκ ἔτ' ὄψομαι, *ἀπόλωλ' Philem. 4, 34 (5). εἴ σε λήψομαι νῦν μὴ κατεσθόντα καὶ τοὺς ἰνθρακας, ἀπόλωλας Eurphron. 4, 493 (v. 15). τὸ λακκαῖον ὕδωρ ἀπόλωλε Anaxil. 3, 341 (2). πῶς οὖν ἕτερος ταύτην ἔχων οὐδὲν πέπονθεν - ἕτερος δ' ἀπόλωλε; Men. 4, 236 (14).
- Ἀπόλλων:** Ἀπολλων Anaxand. 3, 161 (1). Kubul. 3, 247 (1, 4). Amphid. 3, 316 (2). Alexid. 3, 440 (5, 13). 464 (2, 6). Theophil. 3, 629 (1). Men. 4, 170 (6). Men. 4, 191 (2). Men. 4, 215 (9). Sosip. 4, 463 (v. 24). Damox 4, 531 (v. 52). ἄναξ Ἀπολλων Cratin. 2, 119 (7). *Ἀπολλων Ὄρε (libr. Ἀπολλόδωρε) καὶ Σεβάζει Theophil. 3, 629 (1). πρὸς Ἀπόλλωνος Pher. 2, 270 (2). *(γαὶ μὰ) τὸν Ἀπόλλω *τουτονὶ καὶ τὰς θύρας Men. 4, 281 (212). οὐδ' ἂν ἀπόλλων μάθοι Antiph. 3, 64 (1, 15). αὐλούσας Ἀπόλλωνος νόμον Epicrat. 3, 365 (1, 2). de oraculis Apollinis Aristophan. 2, 1074 (19). Apollinis Delii (al. cassii) ara Men. 4, 83 (10).
- ἀπολογίζω:** v. ἀπολοπίζω. χοῖνικας εἰκοσ' ἀπολογίζεσθαι Aristophan. 2, 1139 (7).
- ἀπολογοῦμαι:** πρὸς ὑμᾶς ἀπολογήσομαι, ὅτι *παθόντες - λέγετε Eurp. 2, 546 (1, 2). ἀπολογηθῆναι Alexid. 3, 388 (2).
- ἀπολοπίζω:** ἐγὼ δ' *ἀπολοπίζειν (legeb. ἀπολογίζειν) τε κατ' ἐπ' ἀνθράκων Aristophan. 2, 999 (14). κἄν οὕτω τύχη Εὐθύνοιο - *ἀπολοπίζων (legeb. γί.) Antiph. 3, 70 (1).
- ἀπολύω:** cf. ἀναπαύω. ἀποδύω. ὁ καθίσκος ὁ - ἀπολύων Phryg. 2, 593 (2). τοῦ θηριώδους βίου ἡμᾶς ἀπολύσασα καὶ τῆς ἀλληλοφαγίας Athenion. 4, 557 (v. 5). *ὄστρεια - ἔλαβον ἐχίνους τ' τούτων δ' ἀπολυθεῖς - ἐπριάμην γλαῦκον Alexid. 3, 429 (1, 5).
- *ἀπόμαχτρο ἀπεσκοτωμένα Aristophan. 2, 1205 (132).
- ἀπόμισθος:** λευκή με θριξ ἀπόμισθον ἐντεῦθεν ποιεῖ anon. 4, 674 (301).
- ἀπομύζουρις:** anon. 4, 631 (107).
- ἀπομυθοῦμαι:** ἀπεμυθήσω Stratt. 2, 791 (14).
- ἀπομύττομαι:** ἀπεμύττετο (? 5, 23) Cratin. 2, 209 (96). γέρων *ἀπεμέμυκτ' Men. 4, 215 (13).
- ἀπονεύω:** τοῖς ἦρωσι τὰ ψασι' ἀπονεύων Antiph. 3, 118.
- ἀπονίζω:** † ἀπονίβεις v. ἐγαπονίζω. ἀπονίζων τὴν κύλικα Pher. 2, 270 (4). κάπονίβει κατὰ τρόπον τὰς χεῖρας Antiph. 3, 21. φέρειν ἀπο-

- γίνασθαι Antiph. 3, 74 (1). ἀπονίνασθαι δοτέον^α Alexid. 3, 498. τίματα ἐπέχει τις, ἀπενιζόμεθα Dromon. 3, 541 (2).
- ἀπόγιπτρον: v. ποδάγιπτρον.
- ἀπόνοια: λιμός, ἀπόνοια, τόλμα Nicol. 4, 580 (v. 43).
- ἀπονυχιζειν: Men. 4, 329 (459).
- ἀπόνως: τάρχιος ἐλεγκάντινον - ἀπόνως παραβεβλημένον Aristophan. 2, 1085 (15, 3).
- ἀποξηραίνω: τὰ *κρεάδι' ἔσται ἴ οὐκ ἀπεξηραμμένα Alexid. 3, 440 (5, 11).
- ἀποπαρδακᾶ (f. ἀποπάρδακα) anon. 4, 631 (109).
- ἀποπάτημα: ἀποπάτημ' (al. ἀποτράγημ') ἀλώπεκος Eur. 2, 542 (15).
- ἀποπέμω: ἀπόπεμνον - τὸν περισσερόν Pher. 2, 266 (2). ἀπέπεμψ' ὁ κατάρατος δούς ὕδωρ Nicostr. 3, 286. Ἰάττον ἀποπέμψουσι τοὺς ἀνοούμενους Alexid. 3, 439 (4, 18). ἀπέπεμψε - ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα ex Men. 4, 317 (427). εὐφριάνας ἡμᾶς ἀπόπεμψ' (an ἀπέπεμψ') anon. 4, 650 (185).
- ἀποπέρδομαι: ὁ δ' ἠσχάριζε καπέπαρδεν Cratin. 2, 33 (4). ἐπεὶ δ' ἀποπάρδοι μετὰ τίνος κατακείμενος Diodor. 3, 545 (v. 38).
- ἀπόπλανος: κυκᾶν τοῖς ἀποπλάνοις Cratin. min. 3, 376.
- ἀποπλέω: *ἀποπλευστέ οὖν (vulg. ἀπέπλευς τεόν) ἐπὶ τὸν νυμφίον Aristophan. 2, 997 (7).
- ἀπόπληκτος: ὥσπερ ἀπόπληκτοι στάθην ἐστῶτες Plat. 2, 659 (1). ἐνδορ κάθητ' ἀπόπληκτος Amphid. 3, 310 (1). τί οὖν, ἀπόπληκτε, περιλοιοῖς λέγεις; Straton. 4, 546 (v. 35).
- ἀποπνίγω: τὸν Κερκίονα - ἀπέπνιξα Cratin. 2, 45 (8). γάρω βάπτοπις ἀποπνίζουσί με Plat. 2, 686 (17). ἀποπνίξεις - με - λαλῶν (?) Antiph. 3, 93. Ἔν' ὥσπερ οἱ μύκητες ἀποπνίζαιμι σε Erhipp. 3, 340 (5). ἀπασπίζαι βρόχος (int. εἰμί) Antiph. 3, 110 (v. 5). δὴ ἀποπνίξασ' ἐτάφους Anaxil. 3, 348 (1, 16). ἐπὶ τὸν Ἴδω - ἀποπνίγομαι Alexid. 3, 391 (2). τρώγων ἐρεβίνθους ἀπεπνίγη Pher. 2, 341 (2). ἀλλ' οὐκ ἀπέπνιγη καταφαγῶν Alexid. 3, 507 (9).
- ἀποπροσωπίζομαι: ἀποπροσωπίζεσθε κυάμοις Pher. 2, 259 (9).
- ἀποπυρία: ἀποπυρίαν ἔχω *ζυμύταν Cratin. 2, 74 (3).
- ἀπορησία: Eubul. 3, 271 (22).
- ἀπόρθητος: οὐκ ἐφύσων οἱ Λάκωνες ὡς ἀπόρθητοὶ ποτε -; Antiph. 3, 63.
- ἀπορία: τῆς ἀπορίας οὐκ ἔχει σωτηρίαν Philem. 4, 31 (1, 12). κᾶν τῆς ἀπορίας ἔσθ' ὁ χρηστός χρήσιμος Men. 4, 327 (479). ὑπὸ τῶν κατῶ καὶ τῆς ἀπορίας Alexid. 3, 495 (1).
- ἀπορος: ἀπόρῳ συγκαταγνηράσχει βίῳ Men. 4, 149 (1). εὐπόρους, ἐν τοῖς ἀπόροις βλέποντας (f. εὐπόρους ἐν τοῖς ἀπόροις, βλ. 5, 91). Alexid. 3, 490 (2).
- ἀπορραῖω: *ἀπορραῖσας (cod. ἐπιρρασας an ἐπιρράνας?) λυχνούχην Aristophan. 2, 1059 (4).
- ἀπορρέξαντες anon. 4, 651 (190).
- ἀπορρήνυμι: τὸ πείσμ' ἀπορρήξασα (femina ut ἄκατος) Theophil. 3, 628 (1). *τὸν ἱμάτια τῆς ἐμβάδος ἀπέρρηξ' (libr. διέρρηξα) Men. 4, 101 (2). ἀπερρώγειν ὁ πούς anon. 4, 609 (27^ε).
- ἀπόρρητος: ἀπόρρητα Pher. 2, 321 (8). τὰ πόρρητα δρᾶν *ἐτῆμέλει Aristophan. 2, 1191 (65).
- ἀπόρρους: αἰγῶν ἀπόρρουν θρόμβον Antiph. 3, 27 (1, 8).
- ἀπορῶ: ἀπορεῖν καὶ σφρακελλίζειν Cratin. 2, 191 (48). ἦν δ' ἀπορῶ; ἀνηρόν Plat. (?) 2, 697 (v. 5). ἀγορᾶν ἰδεῖν εὐοῖπον - ἂν ἀπορῶ τῆς ἀθλιώτατον Timocl. 3, 597. κύαδον κλέψας ἀπορῶν κείται Stratt. 2, 785

- (3). τί τοῦτον ἀπορήσαντ' ἂν οὐκ οἶε ποιεῖν; Antiph. 3, 153 (60, 7) cf. 5, 79. ἀπορεῖ τὰ πλείστα διὰ τέλους Philem. 4, 33 (4, 4). ἀπορεῖν πεποίηκε διὰ τί τοῦθ' οὕτως ἔχει Alexid. 3, 468 (1). τί ἐστὶ τοῦτο; Δ. τί ἀπορεῖς; Eubul. 3, 254 (1, 5). ἀποροῦμαι: διαν-ἀπορηταί τις - Antiph. 3, 86. ἀπορούμενος - τᾶλλα πρὸς τοῦτ' εὐπορεῖ Alexid. 3, 414 (1). ἀπορούμενος ἀνθρώπους ἐλευθέρους Philippid. 4, 469. ἀνθρωπος ἠπορημένος anon. 4, 692 (353). ἀπορούμενη ἄνω κάτω τε περιπατοῦσ' Alexid. 3, 451.
- ἀποσάττω: ἀποσάττεσθαι ὄλην τὴν ἡμέραν Philem. 4, 21 (2). σαυτὸν † ἀποτάξεις (1. ἀποσάξεις) τὸν τε κόλπον Diph. 4, 395 (2, 41).
- ἀποσβέννυμι: Ὑπέρολον δ' ἀποσβέσας Cratin. 2, 126 (14). χορδῆς ὀβελίσκους ὤμοις εἰς τὸ πῦρ ἀποσβέσας Euphron. 4, 497 (v. 33).
- ἀποσεῖω: οὐχὶ σεῖειν (aquam) ἀλλ' * ἀποσεῖειν αὐτόθεν Men. 4, 87 (4).
- ἀποσημαίνω: ἀπεσημηγάμην τὰς οἰκίας Aristophan. 2, 1128 (4).
- ἀποσιμῶσαι: Philippid. 1, 342.
- ἀπόσιτος: ἀπόσιτος ὦν τοιαῦτ' οὐκ ἀνέχομαι Philonid. 2, 422 (4).
- ἀποσχοιῶ: * ἀπόμακρ' ἀπεσχοτιωμένα Aristophan. 2, 1205 (132).
- ἀποσοβῶ: ἀποσοβῶμεν Men. 4, 315 (416).
- ἀποσπῶ: ἐστέξει' ἀχανῆς - ἀχρι ἂν ἕτερός τις - ἀποσπάση Hegesipp. 4, 480 (v. 27).
- ἀπόστασις: Philippid. 4, 471.
- ἀποσταυρῶ: γέροισ ἀποσταυροῦνται Pher. 5, 26 (13).
- ἀποστέλλω: ἐπὶ τοῦτ' ἀπέστειλ' ἐξ ἀγροῦ μ' ὁ δεσπότης Alexand. 4, 554. εἰς ἕτεραν ἀποστέλλων πόλεν κἄν κύαθον Alexid. 3, 505 (6). ὄρνιθας ἀποστέλλει Men. 4, 104 (4). τοῦσπον τοῦτο ἀπεσταλμένον Alexid. 3, 404 (5).
- ἀποστερητής: ἀποστερητὴν ἀγοράσας ἀγρόν anon. 4, 691 (350).
- ἀποστερῶ: ἀποστεροῦντα - ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν Crobyli 4, 566 (2). ἀπεστερήσε τῆς τέχνης τὴν ἡδονὴν Alexid. 3, 452 (1, 13). τοὺς τόκους ἀποστερεῖ Philem. 4, 33 (4). [ἀραζ' - κλέπτ', ἀποστερεῖ Philem. 4, 67 (1)].
- ἀποστρέφομαι: ἀποστραφέντι μοι λαλεῖν πρὸς αὐτοὺς Antiph. 3, 91 (1, 5). ἀποστρεφομένης τὴν κορυφὴν γιλεῖς μόλις Philippid. 4, 475 (3). ἀπὸ τῆς τροπέης ἀπεστράφη Nicol. 4, 579 (v. 6).
- ἀποσυχάζω: ἀποσεσύχασται Amips. 2, 714 (17).
- ἀποσφακελίω: ἀπεσφακέλισεν Aristophan. 2, 1125 (22).
- ἀποσχάζω: † καναταλῆς ἀποσχάσω Cratet. 2, 249 (5). ἀπέσχαζε Plat. 2, 658 (7).
- ἀποταγηνίω: * ἀπειταγήνισα (legeb. ἀπειτηγαν.) ταύτας ἀπάσας (i. e. καρῖδας) Sotad. 3, 585 (1).
- ἀπότακτος: ἔν τοῦτ' ἀπότακτον αὐτὸ τοὺς τυροὺς ποιεῖν Philem. 4, 25 (2).
- ἀποτάττω: v. ἀποσάττω.
- ἀποτέμνω: ἀποτεμῶ τὰς μηχανάς Cratin. 2, 215 (129).
- ἀποτηγανίζω: cf. ἀποταγηνίω. ad Alexid. 3, 463. σὺ δ' ἀποτηγανίζεις Pher. 2, 310 (1). ἀποτηγανίζειν ἄνευ συμβολῶν Phryg. 2, 599 (1).
- ἀποτίλλω: τὸν σαπέροδην ἀποτίλαι χρῆ Aristophan. 2, 1184 (31). φασιανὸς ἀποτελιμένος καλῶς Mnesimach. 3, 578 (8). οὐχὶ Σειῶν ἐστὶν ἀποτελιμένη; Anaxil. 3, 348 (1, 20). ἀποτιλῶ σε τήμερον Cratin 2, 89 (6).
- ἀποτίγω: τί-ἀποτίγειν τῷδ' ἀξιοῖς; Pher. 2, 289 (7). κριὸς τροφεῖ' ἀπέτισεν Men. 4, 304 (333). φωνῆς ἀπότισον-καταλλαγὴν Euphron. 4, 489. ταχῶς ἀπέτισατο Cratin. 2, 17. δέκα τάλαντ' ἀπετίσάμην Eur. 2, 555 (16).
- ἀποτος: ἀποτ' ἐστ' Pher. 2, 282 (4).

- ἀποτρέγμα: ἀποτρέγμ' (al. ἀποπάτημ') ἀλώπεκος Eur. 2, 542 (15).
 ἀποτρέχω: ἀποτρέξεις Plat. 2, 695 (65). εἰ δ' εὐαρεστῶν ἀποτρέχει; Lysipp. 2, 746 (1, 3). οἴκαδ' πολλοσταῖος ἀποτρέχω Eubul. 3, 271 (20). αὐτὸν ἀποσάξεις τὸν τε κόλπον ἀποτρέχων Diph. 4, 395 (2, 41). ὁ πριάμενος πτωχὸς εὐδὸς ἀποτρέχει Alexid. 3, 413. κεστρεὺς νῆσι; οἴκαδ' ἀποτρέχω Alexid. 3, 500 (2). ἀπέτρεχ' εἰς τὰς μεμβράδας Timocl. 3, 598.
 ἀποτρόπαιος: ἀποτρόπαι, οὐ δῆτ' — ἄρξει Eur. (?) 2, 577 (v. 16).
 ἀπότηροχος: *ἐβαδίξέ μοι — ἐξ ἀποτρήχων Aristophan. 2, 1197 (95).
 ἀποτρώγω: πτόρθους ἀποτρώγουσαι Eur. 2, 426 (1, 2). ἀποτρώγειν ἔμου τὸ μισθάριον Men. 4, 158 (3).
 ἀποτυγχάνω: τοῦτων τριῶν ἐνός-ἀποτυχεῖν τοῦλάχιστον Alexid. 3, 480 (3). οὐκ ἔστ' ἀποτυχεῖν κακοῦ Philem. 4, 36 (8). ἂν ἀποτυχῆ τις πρῶτον, ἐν κώπαισι πλεῖν Men. 4, 139 (2). οἱ θέλοντες προσλαβεῖν ἀποτυγχάνουσι πολλάκις νικώμενοι Men. 4, 243 (31). οὐδὲν ἀισχρόν ἔστιν αὐτοῖς (5, 113) ἀποτυχεῖν Apollod. 4, 454 (1, 7). χαιρέτω μὴ μοι λέγε ἀπέτυχον Phoenicid. 4, 511 (v. 3). ἀποτετύχηται Anaxipp. 4, 465 (3).
 ἀποτυλοῦν: Pher. 2, 356 (71c).
 †ἀποτυμπανισχᾶς Axionic. 3, 530 (1).
 ἀποφάνω: καπνοὺς ἀποφάνει καὶ σκιάς Eur. 2, 444 (14). *ισχνότερον αὐτὸν ἀποφανῶ Φιλιππίδου Aristophont. 3, 360. ἐρυθρότερον κακίδος ὀπτῆς δ' ἀποφανῶ Anaxand. 3, 171. ἄνδρας ὑμῖν δημιουργοὺς ἀποφανῶ anon. 4, 649 (163).
 ἀποφέρω: οὐκ-τῶ χειρ' ἀπολείπει ἐκποδῶν ἀπὸ τοῦ στυταλλοῦ —; Nicoph. 2, 848 (2). ἀπενεγκάτω μοι τὴν τράπεζαν ἐκ ποδῶν Nicostr. 3, 286 (3). λαβοῦσ' ἀπένεγκε ταύτην ἐκ ποδῶν ibid. ἀπόφερε τὰλλα πάσι Antiph. 3, 61 (2). ἐνέχυρον ἀποφέροντά *σόν (int. poculum) Antiph. 3, 41 (2, 12). τῆς ἐσπέρας σαπρούς *ἄπαντας (pisces) ἀποφέρωσιν ἄκαδε Alexid. 3, 438 (3, 8). οὐ γὰρ ἂν ποτε θοιμάτιον ἀπενέγκω Alexid. 3, 428 (1). δ' παρ' ἐμῶν ἐγὼ παιδίριον ἔλαβον ἀποφείων ἦκα πάλιν Alexid. 3, 476. ἀποίσειν (vulg. ποιήσειν) σοι γραφὴν κακώσεως Men. 4, 166 (6). χουσοὺς *ἔξ ἔχων ἀπολείπεται Philem. 4, 60 (91). εἰς τὰς *ροδιακάς δλος ἀπηνέχθη ἐγὼ Steph. 4, 544.
 ἀποφεύγω: *ἐνθὲνδ' ἀποφυγῶν οὐκ ἔν ἀπολομένην ποτέ Men. 4, 83 (9).
 ἀπόφημι: cf. ἀπέπον. ἀπέφησεν (i. e. contradixit) Men. 4, 316 (417).
 ἀποφθεῖρω: ἀποφθαρεῖς δύο κύβω καὶ τέτταρα Eur. 2, 566 (57).
 ἀποφροῖά: ἀμφορεαφόρος τις ἀποφροῖαν φέρων Men. 4, 199 (6).
 ἀποφροῖάς: ἀνθρωπος ἀποφροῖας καὶ βλέπων ἀπιστίαν Eur. 2, 557 (22).
 ἀποφρέω: ἀπέφρησαν Cratin. 2, 66 (11).
 ἀποφύλιος: anon. (396) 5, 123.
 ἀπόχρη: ἦν ἀποχρῶν ἀνὴρ ἔμοιγε πρὸς τὰ νῦν κακά Pher. 2, 326 (1, 6). ἔμοιγε χούτος ἦν ἀποχρῶν ἀνὴρ Pher. 2, 327 (1, 17) v. 334 (1, 11). ἡλικίαν ἀποχρῶσαν Aristophan. 2, 1149 (2). τῷ μὴ-ἀποχρῆν ἀποθανεῖν αὐτοῖς ἀλοῦσιν—σῆπονδ' Antiph. 3, 87 (v. 2).
 ἀποχρησασθαι: τοὺς ἄνδρας ἀπεχρησάντο Aristophan. 2, 1093 (3).
 ἀποχρώντως: τοῖς θεωμένοισιν ἀποχρώντως ἔχει Antiph. 3, 106 (v. 16).
 ἀποχωρεῖν: εὐρυπρωκτότεροι πολὺ τῆς *πόλεος ἀπεχώρησαν Eubul. 3, 263 (2).
 ἀποψηφίζω: ἔστ' ἀπειρηφισμένοις ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν δώδεκ' -Ἔρω; Aristophont. 3, 361 (2).
 ἀποψύχω: τὰ μὲν θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ' ἐπανέντα-τὰ δ' δλος ἀποψύξαντα Sosip. 4, 484 (v. 53).
 ἀπράγμων: δεσπότην ἀπράγμονα καὶ κούφρον Men. 4, 187 (1). ἔστιν

- τοίνυν-ἐξ ἀρχῆς Telecl. 2, 361 (1, 1). σκοπεῖν ἀπ' ἀρχῆς Anaxil. 3, 347 (1, 8). λαλεῖν ἀπ' ἀρχῆς πάντα τὸν-βίον Men. 4, 116 (1). αὐθις ἐξ ἀρχῆς ἔσει Men. 4, 134 (2). δειπνου-ἀρχῆν, τελευταίην δ' ἔμαθεν οὐδεπώποτε Anaxil. 3, 351 (1) cf. 3, 353. τελευταίην οὐδεμίαν οὐδ' ἀρχὴν ἔχει Herm. 2, 390 (1, 5). ἀρχῆς γενομένης ἐπὶ πλείον ἠύξον τὴν τέχνην Athenion. 4, 557 (v. 15). τίς ἀρχὴ τῶν λόγων γενήσεται; Cephisod. 2, 986 (1). πολλῶν-κακῶν ἔστιν ἀρχὴ τῷ βίῳ (int. γαμείν) Anaxandr. 3, 195 (1). ἄπερ ἡμῖν μόνα-ἀρχὴ γέγονε τῆς σωτηρίας Athenion. 4, 558 (v. 24). ἀρχὴ μεγίστη τῶν-κακῶν ἀγαθὰ Men. 4, 275 (194). τοῦ κακῶς λέγειν ἀρχὴ γίνετ' (int. σπῶρις) Alexid. 3, 454 (1). ἀρχὴν πολέμου ποιοῦσιν Aristophan. 2, 991 (26). [† ἀρχὴν-τὸν θεὸν φοβεῖσθαι monost. 53.] ἀρχηγέτης: ἡμὲ παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας Aristophan. 2, 996 (3). ἀρχηγός: τὴν νύκτα τὴν | πολλῶν κακῶν ἀρχηγόν Men. 4, 169 (1, 10). τῆς τέχνης ἀρχηγός ἦν Sosip. 4, 482 (v. 14).
- Ἀρχίβιος: v. Ἀρχίνος.
- † ἀρχιλόχειον: Nicoch. 2, 844.
- Ἀρχιλοχος: Ἀρχιλοχε, δέξαι τήνδε τὴν μετανιπτρίδα Dipl. 4, 409 (1). Archilochus et Hipponax Sapphonis amatores ib. (2).
- Ἀρχίνος: Plat. 2, 661 (6). Sannyr. 2, 875 (2). Ἀρχίβιος (f. Ἀρχίνος) Plat. 2, 691 (42).
- ἀρχιτεκτονεῖν: Aristophan. 2, 1019 (11). ἐδίδασκον ἡμᾶς (σοσοῦ)-ἀστρολογεῖν-ἐπειτα-εὐθὺς ἀρχιτεκτονεῖν Sosip. 4, 482 (v. 16).
- ἀρχιτεκτονική: τὸ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς - τί τῆ τέχνη συμβάλλεται Sosip. 4, 493 (v. 36).
- ἀρχιτέκτων: οὐκ ἀρχιτέκτων κύριος τῆς ἡδονῆς μόνος καθέστηκε Alexid. 3, 451 (1, 2).
- ἀρχογλυπτίαδης: anon. 4, 625 (81).
- ἀρχολίπαρος: anon. 4, 625 (81).
- ἀρχω: cf. ἄρχω. μηκέτ' -ἔασατ' ἀρχεῖν μειράκια Eur. 2, 464 (19). γυναικὶ-ἀρχεῖν οὐ δίδωσιν ἢ γούσις monost. 100. ἄρχων εἰμι-Ἀθηναῖος Cratin. 2, 195 (53). ἕκαστος ἔστι *τῷ λογίσασθαι ἄρχων, στρατηγός, ἡγεμῶν Men. 4, 142 (2). Μακεδῶν ἄρχων Erhipp. 3, 323 (1, 20). Εὐκλείδην τὸν ἄρξαντα Archipp. 2, 719 (2). ἄρξαντος ἀνδρός δημόσια τὰ χρήματα anon. 4, 624 (79). οὐ δὴτ' ἐμοῦ γ' ἄρχει Eur. (?) 2, 577 (v. 16). ὦν οὐκ ἐχρῆν ἀρχουσιν, ὦν δ' ἄρχεῖν ἐχρῆν ἀμελοῦσιν Alexid. 3, 450. οὐκ ἐξ ἀρχῆν λαχόντας-ἀρχεῖν τῶν πέλας Alexid. 3, 519 (34). ἄρξει αὐτοῖς διποδία Cratin. 2, 109 (5) cf. 5, 20. ἐμοι-ἄρξει τῶν κακῶν Pher. 2, 326 (1, 3). ἄρξομαι ἐκ βολβοῦ Plat. 2, 672 (1, 6). φιλακόλουθος ἀρχεται Aristom. 2, 734 (2). νυστάζειν γε καὶ τὸς ἀρχομαι Xenarch. 3, 616 (1). λαβὼν τὴν κύλικα πρῶτος ἀρχεται λόγου Men. 4, 237 (17). ἔσθλειν πρὸ ἡμέρας ἀρξάμενος Diphil. 4, 385. δειλινὸς ἄρξατο anon. 4, 688 (336).
- ἀρχωνίδας Plat. 2, 689 (27^a).
- ἀρχῶ: κολοκύντις ὁμοῦ ταῖς γογγυλλίαι ἀροῦσιν Aristophan. 2, 1171 (1, 6).
- ἀρχωγός: ἀσκοπιτύνην-δίφους ἀρχωγόν Antiph. 3, 82.
- ἀρχώμαι: ἀρᾶται κάπιθεάζει τῷ (f. κάπιθειάζει 5, 29) πατρὶ Pher. 2, 314 (10).
- ἀρχώματα: κεύθου τῶν ἀρχωμάτων Eur. 2, 550 (5).
- ἀσάμινθος: ἐξ ἀσαμίνθου κύλικος λείβων Cratin. 2, 157 (13).
- ἄσαρκος: ὄστων ἀσάρκων anon. 4, 613 (41).
- ἄσβολος: τὰς ὀφρῦς ζωγραφουσαν ἀσβόλφ Alexid. 3, 423 (1, 16).
- ἀσεβής: [τὴν μὲν δικαίων χείτεραν ἀσεβῶν ὁδὸν Philem. 4, 67 (1). ἐὶ δίκαιος κάσεβης ἔξουσιον ἐν ib.]
- † ἀσέβιον-ἔτριβες v. ἀσεβῶ.

- ἀσεβῶ:** † ἀσέβιον-ἔτριβες (f. ἀσεβῶν βιον-ἔτριβες) Eur. 2, 440 (1). οὐδὲν ἀσεβεῖς οὐδέπω (in ratione reddenda) Alexid. 3, 359 (1, 5). ἀσεβεῖς τὸν οὐ θέλοντα μανθάνειν θέλων Philem. 4, 59 (86). δεῖ δὲ ἀσβουῖντα-ὁ πέπλος ἑρράγη Philippid. 4, 475 (2). εἰς τοὺς ὁμολογουμένους θεοὺς ἀσεβοῦντες Timocl. 3, 590. ἡσεβηκῶς εἰς ταλαττον ἀργυροῖν anon. 4, 668 (252).
- ἀσελγής:** οἶον- * τὸ πνίγος, ὡς ἀσελγές Pher. 2, 348 (29) cf. 5, 29. ἀτίμου-ἀσελγοῦς Eur. 2, 558 (25). σκῶμμα-εἰπ' ἀσελγές Eur. 2, 485 (1, 15). τοῦτ' ἔστι σοι τὸ σκῶμμ' ἀσελγές [Myrt. 2, 418 (1)] Eur. 2, 521 (2).
- ἀσελγῶς:** τοὺς ἀσελγῶς χρωμένους (int. τῇ καλῇ) Diodor. 3, 545 (v. 41).
- ἀσελγόχερος:** χροῖς ἀσελγόχερος Plat. 2, 658 (24).
- * ἀσέμνω:** v. σεμνῶς.
- ἄσημον:** de pecunia. Alexid. 3, 411 (3).
- ἄσθενής:** ἀνευρος ἀσθενής ἀνέντατος Theop. 2, 818 (9). πτωχὸν ἀσθενή 3' ἄμα Aristophont. 3, 359 = Men. 4, 183 (3). τὸν ἀσθενή τολμᾷ π (συμπείθεις int.) Diph. 4, 415 (1). ὁ-εἰς τὸν ἀσθενή βία τι-ποιῶν Philippid. 4, 476 (4). προὔδωκεν αὐτὸν ὁ τόρος- ἦν γὰρ ἀσθενής Philyll. 2, 863 (1). ἅπαντα-ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα (int. χρόνος) Cratet. 2, 248 (2). ἀσθενέστατον δὲ φύσει (homo) Men. 4, 227 (2).
- ἄσθενῶ:** τήν-γραῦν τὴν ἀσθενούσαν πάνυ πάλαι Antiph. 3, 23. τῆ τὸν Δ' ἡσθένουν γὰρ Eubul. 3, 258 (3).
- Ἀσία:** cf. ἄγιος. τὰς τῆς Ἀσίας καὶ τὰπὸ Θράκης λήμματα Antiph. 3, 112, (1, 9).
- ἄσιτος:** ἰχθῦς ἀσίτους Plat. 2, 625 (3). ἄσιτος ἡμέραν καὶ νύχθ' ὀλη κιστροῦς Antiph. 3, 125 (1, 9). σοφιστῶν-λεπτῶν ἀσίτων συκινῶν Antiph. 3, 64 (1, 4). ἀσίτων ἡμῶν ὄντων Alexid. 3, 456 (1, 8). ἄσιτος ἑπτὰ μῆνας Men. 4, 138 (4).
- ἄσκαρίζω:** ὁ δ' ἡσκάριζε κἀπέπαρθεν Cratin. 2, 33 (4).
- ἄσκεπτος:** οὐκ ἄσκεπτα δυνάμενος λέγειν Kriphipp. 3, 332 (v. 5).
- ἄσκη:** Plat. 2, 693 (48).
- ἄσκληον:** οὐκ ἀσκήφ- * ἔμορμολύττετο (cf. 5, 25) Cratet. 2, 235 (1) cf. anon. 4, 658 (223).
- Ἀσκληπίειον:** (an Ὀλυμπίειον) Aristophan. 2, 1217 (229).
- Ἀσκληπίος:** de Aesculapii prole Herm. 1, 96 (1). Ἀσκληπίος κατέβραξεν (int. τὴν καρδίαν) Antidot. 3, 529. μὰ τὸν Ἀσκληπιόν Alexid. (Antidot.) 3, 458. Men. 4, 94 (4)
- ἄσκοθύλακος:** Archipp. 2, 716 (7). Diocl. 2, 839 (4). Aristophan. 2, 1013 (24).
- ἀσκοπήρα:** Aristophan. 2, 1174 (9). * σίγγυρον, ἀσκοπήραν, θύλακον Diph. 4, 401.
- ἀσκοπυτίνη:** Men. 4, 146 (7). ἀσκοπυτίνην τινὰ δέριους ἀρωγόν Antiph. 3, 82.
- ἀσκόσ:** ἀσκὸν εἰς μέσον-καταθέντες εισάλλεσθε Eubul. 3, 216. τοῦτον-ἀσκὸν καλοῦσι πάντες Antiph. 3, 8 (2). εὐ μὲν ἀσκόσ εὐ δὲ θύλακος ἀνθρώπος ἔστι Alexid. 3, 417 (1).
- ἄσμα:** Μεγαρικῆς κωμῶδας † ἄσμα Esphant. 2, 12. τίνων ποιητῆς ἄσμα-των Alexid. 3, 389. νυκτερόν' εὖρε μοιχοῖς ἄεσματ' Eur. 2, 451 (3).
- ἄσμενος:** ἄσμενός σ' ἰδῶν Aristophan. 2, 1065 (2, 6). θεωροῦσ' ἄσμε-νον Anaxand. 3, 192 (2). ἄσμενος ἔχοις ἄν-ἢ νῦν ἔχεις (mala) Philem. 4, 13 (1). ὡς αὐκ ἄν * ἐκδοίη γε θυγατέρ' ἄσμενος Men. 4, 99 (1).
- ἄσμένως:** ἀσμένως ἠκούσαμεν Alexid. 3, 448 (2). ἀσμένως σε δέξεται Timocl. 3, 600 (2). εἰπερ τὸν * ἀδικούντ' ἄσμένως ἡμύνετο Men. 4, 237 (15).
- ἄσμηκτος:** ἄσμ. ἀπαράλεκτος Pher. 2, 355 (70).

- εἰ μὴ φράσεις Antiph. 3, 26 (1, 6). Ἀράβιον ἀρ' ἐγὼ κεκλήνη' ἄγγελον Men. 4, 79 (5). τοῦ δ' ἄρα Κωρυκαῖος ἠεροόσατο Men. 4, 113 (2). μέγιστόν ἐστιν ἄρα τοῖς ἐπταικόσιν Men. 4, 264 (129). οὐκ * ἄρα φροντίζει τις ἡμῶν ἢ- Men. 4, 276 (187).
- Ἀρά: Ἀρᾶς ἱερὸν Aristophan. 2, 1174 (8).
 ἄρά: ἀγνοεῖς ἐν ταῖς ἀραῖς ὃ τι ἐστίν-; Diph. 4, 405 (3).
 Ἀράβιος: Ἀράβιον χορόν Canth. 2, 835 (1). Ἀράβιον ἄγγελον Men. 4, 79 (5). Ἀράβιον συμβουλον Men. 4, 331 (502).
- ἄραχοι: ἀράχους, πυρούς, πτισάνην Aristophan. 2, 1122 (15).
 Ἀραρώς: πρᾶγμα μέγα φρέατος ψυχρότερον Ἀραρότος Alexid. 3, 468 (2).
 ἀράχνης: ὡσπερ † ἀραχνικός (f. ἀράχνη) - προφοροῦμένω Calliae 2, 737 (7).
- † ἀραχνικός: v. ἀράχνης.
 ἀράχνη: ἀρ' ἀραχνίον τι φαίνεται ἐμπεφυκέαι; Nicoph. 2, 849 (3).
 ἀρ' ἀράχνη' ὡσπερ ταῖς σπύραισι-; Pher. 2, 325 (3). ἀραχνίων μεστήν τὴν γαστέρα Cratin. 2, 129 (18). τοῖσι λεπτοῖς ἀράχνησι Plat. 2, 620 (1).
 ἀργαλλέος: οὐκ ἀργαλέα δῆτ' ἐστὶ πύσχειν ταῦτ' ἐμέ-; Eur. 2, 513 (12).
 ἅπασι δ' ἀργαλέα ἴσιν (Lamia) Men. 4, 191 (2).
- Ἀργᾶς: πρὸς τὸν Ἀργᾶν - πέμψαι δ' ἀγωνιούμενον Anaxand. 3, 168.
 Ἀργᾶν δ' ἄδειν Anaxand. 3, 183 (1, 17). τί πρὸς τὸν Ἀργᾶν οὗτος; Alexid. 3, 388.
- Ἀργεῖος: Ἀργεῖοι φῶρες Aristophan. 2, 965 (22). μ' ὄντα Τιρύνθιον Ἀργεῖον Ephipp. 3, 322. Νικόστρατος Ἀργεῖος Ephipp. 3, 337 (2). παλαιστήν νόμισον * Ἀργεῖόν μ' ὄραν Aristophont. 3, 357 (1, 4). ἀντί- τευχος, Ἀργεῖος, δάκνων (iactus talar.) Eubul. 3, 232 (2). Ἀργεῖος φέρειν σχιστάς Eur. 2, 532 (2).
- ἀργία: ἢ ἀργία πέφυκεν - κακόν mon. 602. τόλμα, γαστήρ, ἀργία Nicol. 4, 660 (v. 43). ἄκρατος, ἀμίδες, ἀργία, πότος anon. 4, 611 (35).
- Ἀργόλας: οὗτός ἐστ' οὐκ Ἀργόλας Aristophan. 2, 1071 (5).
 Ἀργος: [λάθοι δ' ἂν Ἀργου τὰς πυκνοφθάλμους κόρας Men. 4, 226.]
 Ἀργος: Ἡελασιγὸν Ἀργος Cratin. 2, 182 (22). τὸ - Ἀργος ἵππος (an ἵππων?) Diph. 4, 426 (39). ἐξ Ἀργους λέβης Antiph. 3, 136 (11). ἢ ἔξ Ἀργους (Amphiloch.) κάπρον Philem. 4, 27 (v. 21).
- ἀργός: † ἀργὴν στάμμον Plat. 2, 684 (9) vide 5, 49.
- ἀργός: ἀργός ὑγιαίνων Men. 4, 119 (2). πένητας ἀργούς mon. 460. ζῆν ἠδέως οὐκ ἐστὶν ἀργὸν καὶ κακόν monost. 201. θεὸς τοῖς ἀργοῖσιν οὐ παρίσταται mon. 242. λευκὸς ἄνθρωπος, παχὺς, ἀργός Sosicrat. 4, 591. γυνὴ καθεύδουσ' ἐστὶν ἀργὸν Plat. 2, 629 (1). Λαῖς ἀργός ἐσσι καὶ πότις Epicrat. 3, 365 (2, 5). ἀργολὸν κάθηται μοι γυναικίς anon. 4, 652 (194). κάργους ἔχειν μηδέποτε τὰς σιαγόνας Alexid. 3, 469. ἂν μὲν ἀργός (h. e. artis vel opificii expertus) * ἢ Antiph. 3, 66.
- Ἀργουρα: Men. (?) 4, 329 (490).
- ἀργυρίδιον: συμψηφάσα τὰργυρίδιον Eur. 2, 479 (42). ἤτουν τι τὰς γυναικίαις ἀργυρίδιον Aristophan. 2, 1164 (4). σκευάριον, ἐκπωμάτιον, ἀργυρίδιον Diph. 4, 384 (3).
- ἀργύριον: ἀργύριον (de tenui moneta) Aristophan. 2, 1054 (17). ἔξ Ἡρακλείας ἀργύριον ὑφέλετο Eur. 2, 514 (13). προδοὺς Ναύπακτον ἀργύριον λαβὼν Metag. 2, 755 (1). σακίον ἐν οἴσπερ τὰργύριον ταμιεύεται Aristophan. 2, 1083 (10). ἀγοράσεις ἡμῖν λαβὼν ἀργύριον Antiph. 3, 36 (1, 3). τὰργύριον ἐκ τῆς χειρὸς ἤδη λαμβάνει Epicrat. 3, 306 (2, 25). ἐὰν τὰργύριον αὐτῷ καταβάλης Diph. 4, 407 (1, 11). οἱ τὰργύριον μὴ κατατιθέντες (?) Antiph. 3, 67 (1, 14). ἀποκείσθαι ἔωλον ἐνδον ἀργύριον Philetæer. 3, 295 (2, 10). οὐκ οἶσθ' ὅτι τὰργύριον ἐστ' * ἰσάργ-

- ἀστερίας: γαλεὸς ἀστερίας Philyll. 2, 857 (1).
 ἀστή: ἀστῆς ἐλάτης anon. 4, 684 (324). ἐταίρας-ἀστῆς, ἐρήμου δ' ἐπι-
 τρόπου καὶ συγγενῶν Antiph. 3, 124 (1, 4).
 ἀστήρ: cf. ἄστρον. ὑπέβαινε φῶν ἠλίτομα τοὺς ἀστέρας Alexid. 3, 502
 (1, 10). τοὺς θεοὺς εἶναι-γῆν, ἥλιον, πῦρ, ἀστέρας Men. 4, 233 (10).
 ἀστικός: *προποίησεις ἀστικὸν σαυτόν Men. 4, 294 (259).
 ἄστικτος: ἀστικὸν χωρὶον Men. 4, 302 (322).
 Ἀστίων: καστὸν Ἀστίωνος μελιζοῖα Diph. 4, 397.
 ἀστοργία: ἀστοργίαν ἔχει τιν' ὁ σκληρὸς βίος Men. 4, 224 (5).
 ἀστός: cf. ἀστή. ὠ πάντων ἀστων λῆστοι Telecl. 2, 364 (4). ἐν μι-
 σοῖς αὐτοῖσιν (f. ἀστοῖσιν) ἐστώς Kubul. 3, 240.
 ἀστόχος: ἀρά γε διδάσκω-; N. οὐκ ἀστόχως Alexid. 3, 434 (1, 14).
 ἀστραβεύειν: Plat. 2, 628 (13).
 ἀστραγαλλίζω: ὅτε τοῖς ἄρτοις ἡστραγάλιζον Cratin. 2, 108 (2). μίτρας
 τόμοις οἱ παῖδες ἂν ἡστραγάλιζον Telecl. 2, 362 (1, 14).
 ἀστράγαλος: ἀντ' ἀστραγάλων κοινύλοισι παίζετε Pher. 2, 272 (9). διά-
 σειστοὶ ἀστράγαλοι Men. 4, 197 (5).
 ἀστραγαλωτὴ μάστιξ Cratet. 2, 246 (3).
 ἀστραπή: ἐκτυγλοῖν τιν' ἀστροπή (sum) Antiph. 3, 110 (v. 4).
 ἀστράπτω: κατεκτυγροῦσιν - ἀστράψω Ξενοφῶντος Cratin. 2, 46 (4).
 ἀστράμη διὰ πυκνὸς anon. 4, 631 (110).
 ἀστριχος: ἐπαίζομεν-ἀστίως τοῖς ἀστράχοις Antiph. 3, 50 (1).
 ἀστρολογική: ἀστρολογικὴν, *γεωμετρικὴν, ἱατρικὴν Nicomach. 4, 553
 (v. 18).
 ἀστρολογῶ: ἐδίδασκεν ἡμῶς (coquos) ἀστρολογεῖν Sosip. 4, 482 (v. 15).
 ἄστρον: ἄστρον ἐπιτολάς, δύσεις, τροπιάς Alexid. 3, 397 (1). τὰς τε τῶν
 ἄστρον δύσεις καὶ τὰς ἐπιτολάς Sosip. 4, 453 (v. 26). τὸν ἥλιον τὸν
 κοινόν, *ἄστρο (vulg. ἀστέρα), ὕδωρ, νέφη Men. 4, 211 (2, 4).
 ἄστν: ἐξ ἄστεως-εἰς ἄστρον χωρῶμεν Aristophan. 2, 990 (15). καλεῖ | τὸ
 δ' ἄστν σῦκα Aristophan. (?) 2, 1195 (v. 3) = anon. 4, 625 (97). ὄρω
 κιναιδὸς ἐνθάδε πολλοὺς ἐν ἄστει anon. 4, 611 (38). ὅστις πένης ὦν
 ζῆν ἐν ἄστει βούλει Men. 4, 193 (5). ἄστν θέατρον ἀτυχίας παροῦς
 γέμον Amphid. 3, 308 (1). τῶν κατ' ἄστν πραγμάτων Men. 4, 97 (5).
 Ἀστνδάμας: σαυτὴν ἐπαινεῖς ὡσπερ Ἀστνδάμας Philem. 4, 61 (95).
 ἄστντος: ἄστντος οἶκος Xenarch. 3, 614.
 ἀσυλλόγιστος: ἀσυλλόγιστον ἢ τύχη ποιεῖ τὸ συμφέρον τί ποτ' ἐστὶ
 Men. 4, 176 (2). ἀσυλλόγιστόν ἐστιν ἢ πορνεία monost. 50.
 ἀσύμβολος: τὸν ἀσύμβολον γελοῖα λέγειν Anaxand. 3, 165 (2). ὅστις
 μὴ τοῦλάχιστον τρεῖς ἀσυμβόλους τρέφει Diph. 4, 411 (1, 8). τοὺς ἀσυμ-
 βόλους δειπνεῖν Dromon. 3, 541 (1). ἀσύμβολος κινεῖν ὀδόντας Timocl. 3,
 596 (1). ἀσυμβόλου δειπνοῦ Amphid. 3, 318 (3). πορίζεται τὰ δειπν'
 ἀσύμβολα Alexid. 3, 501. δειπνων ἡδοναῖς ἀσυμβόλοις Timocl. 3, 596
 (v. 10). ἀσύμβολον χεῖρα προσβάλλη βορῆς Kshipr. 3, 338. ἀσύμβολον
 κλίνει ἀναγκάζει φύσιν Anaxand. 3, 176 (1, 18).
 ἀσύνετος: ἀκρατῆς ἀσύνετος καθήμενος Philem. 4, 46 (34^b).
 ἀσύντακτος: ἢ πρόνοια τυγλόν τι κασύντακτόν ἐστιν Nicostr. 3, 285 (2).
 ἀσύστατος: *ἀυστάτοισι δεσποτῶν τύχαις Xenarch. 3, 614.
 ἀσφάλεια: cf. ἀφέλεια. ἐβάλει ἄγκυραν ἀσφαλείας εἰνεκα Philem. 4,
 31 (1, 10). βίου δ' *ἐνεστιν ἀσφάλει ἐν ταῖς τέχναις Men. 4, 90 (4).
 τοῦτ' ἐγὼ παρεγγυῶ εἰς ἀσφάλειαν τῷ βίῳ πλείστον μέρος Men. 4, 214 (7).
 ἀσφαλής: φίλος γενναῖος ἀσφαλής θ' ἄμα Antiph. 3, 45 (2, 7). οὐτ'
 ἀσφαλῆ τὴν κτήσιν οὐδ' ἑλαρὰν ἔχει Men. 4, 250 (54). κτήσις ἀσφα-

- θεῶ (int. χρόνῳ) Nicostr. 3, 288 (4). ἦλθεν φέρων πότ' - μαινίδας - και-ἤρεσεν σφόδρα ἡμῖν ἅπασιν Antiph. 3, 36 (1, 8). ὡς δ' ἤρεσ' αὐτοῖς (f. ἤρεσαν τοῖς) ὕστερον, καὶ τοὺς ἄλλας προσάγουσιν ἤδη Athenion. 4, 558 (v. 21). οὐκ ἤρεσαμεν *αὐτοῖσιν Men. 4, 301 (316). ἄρεσκε πᾶσι καὶ σὺ μὴ σαυτῶ μόνῳ mon. 48. cf. βούλου δ' ἀρέσκειν πᾶσιν μ. σ. μόνον mon. 76. τὸ κολακεύειν νῦν *ἀρέσκειν (legeb. ἀρέσκειαν) ὄνομ' ἔχει Anaxand. 3, 191. στακτῆ-οὐκ ἀρέσκει μ' οὐδαμῶς Antiph. 3, 151. οὐδεὶς μ' ἀρέσκει περιπατῶν ἔξω θεός Men. 4, 127 (2).
- ἀρεστός: τὸ μικρὸν-ἀρεστόν τοῖς θεοῖς Antiph. 3, 90 (2, 7).
- ἀρετῆ: *ἀρετὴ τὸ προῖκα-ὕπηρετεῖν Antiph. 3, 122 (1). μὲ' ἐστὶν ἀρετὴ τὸν ἀποπον φεύγειν ἀέ Men. 4, 127 (3) = monost. 339. ἡθός τι χρυσουὶν πρὸς ἀρετὴν κεκτημένης Antiph. 3, 124 (1, 5). ἐμοι-δι' ἀρετὴν τῶν θηρικλείων ἀσπίδα-ἔδωκεν Aristophont. 3, 363. ἀρετὴν καὶ φρόνησιν φασιν (esse summum bonum) Philem. 4, 22 (v. 4). ἰσχυε σοφία κἀρετῇ mon. 606. ἀρετῆς καὶ βίου διδάσκαλος ἔλευθέρου-ἀγρός Men. 4, 194 (7). ὄπλον μέγιστόν ἐστιν ἡ ἀρετὴ mon. 433. ἀρετῆς ἀπάσης σεμνός ἡγεῖται λόγος mon. 594. βραβεῖον ἀρετῆς mon. 653. ταμειὸν ἀρετῆς Alexandri 4, 554 (1). κερπὸς ἀρετῆς mon. 298. δῶκε δόξαν κἀρετῆν mon 137. ἀρεταὶ δὲ πρεσβείαι τε καὶ στρατηγαίαι Alexid. (7) 3, 395 (v. 8). χωρὶς *οἰχοῦσ' ἀρεταὶ τῶν ἡδονῶν anon. 4, 667 (260).
- Ἄρης: *πισσοκωνίας Ἄρης Cratin. 2, 227 (162). ἐς Οἰδίπου *παῖδε Ἄρης κατέσκηψ' Aristophan. 2, 1167 (1). καλῶ δ' *Ἄρη Νίκην ἵ ἐπ' ἐξόδοις ἔμαις Apollod. Car. 4, 449. Ἄρη βλέπων Timocl. 3, 598 (1). Ἄρεος γεωττός Plat. 2, 651 (6). Ἄρεος παιδίον Anaxand. 3, 181 (2). γιάλην *Ἄρεος (legeb. Ἄρειος) Antiph. 3, 58. γιάλια Ἄρεος Anaxand. 3, 201 (22).
- ἀρθριτικός: ποιεῖ τὸν φαγόντ' ἀρθριτικόν Damox. 4, 531 (v. 32).
- ἀρθρῶ: *κνημῖδε περὶ σφυρὸν ἀρθροῦται Hermipp. 2, 397 (2).
- ἀριθμητική: cf. ad Nicomach. 4, 587 (v. 38).
- ἀριθμητός: ὀφθαλμοὶ δ' οὐκ ἀριθμητοὶ Cratin. 2, 102 (2).
- ἀριθμός: ἀριθμῶ διδόσασι τὰ κρέα Dionys. 3, 551 (1, 6). ἀριθμῶ τὸ πλῆθος εἰδέναί Nicomachi 4, 584 (v. 38). ἡμῶν ὄσα τὰ σώματ' ἐστὶ τὸν ἀριθμὸν Philem. 4, 32 (3). μήκωνος ἐπιπάσας κόκκους τὸν ἀριθμὸν δώδεκα Euphron. 4, 494 (1, 11). οὐ γινώσκων ψήφων ἀριθμούς Khipp. 3, 336 (1). τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν σύγγεον Dionys. 3, 551 (1, 8). οὐτ' ἀριθμὸν οὐτ' ἔλεγχον ἐφ' ἑαυτῶν ἔχει ib. (1, 13). *τὸν ἀριθμὸν λαμβάνειν τῶν ἐστιωμένων Timocl. 3, 611. ἄφωνοι-παρεστήκασι-εἰς τὸν ἀριθμὸν Men. 4, 117 (2).
- ἀριθμῶ: ἀπὸ *ποτέρου τὸν καῦνον ἀριθμήσεις; Cratin. 2, 130 (20). ἀριθμῶν θεατὰς ψαμμακοστούς Eur. 2, 543 (16). ἀριθμοῦσιν-τοὺς πάππους ὄσοι Men. 4, 229 (4).
- ἀρίς: τῆς πατρικῆς ἀρίδος Calliae 2, 739 (5).
- Ἀριστάρχος: Ἀριστάρχον στρατηγούτ' ἀχθομαι Eur. 2, 442 (7). τοὺς Ἰβηρας τοὺς Ἀριστάρχου Aristophan. 2, 1165 (9).
- ἀριστέρας: ἐπ' ἀριστέρ' *αἰετὴν ἀρκτον ἔχων Cratin. 2, 94 (3). τῆς ποιήσεως-ἀριστέρ' αὐτοῦ φαίνεται τὰ δεξιὰ Pher. 3, 327 (1, 12) vide 334 (1, 17). μέσος ἀριστεροῦ Cratin. 2, 188 (9). ἡμίκραυτ' ἀριστερά Amips. 2, 705 (3). ἀριστερόν εἰς ποδάνηπτρα Aristophan. 2, 1188 (55).
- ἀριστεροστάτης: Cratin. 2, 138 (9).
- ἀριστητικός: Eur. 2, 480 (43).
- Αριστίδης: Eur. 2, 457 (4).
- ἀριστίζω: ἀριστίσας ἑαυτόν, ἐντραγῶν, *πιών Diodor. 3, 544 (v. 12).
- Ἀριστιππος: Ἀριστιππος, σοφιστῆς εὐφνης Alexid. 3, 400 (1, 4).
- † Ἀριστίων ad Euphron. 4, 488.

- Ἀριστογείτων:** Ἀριστογείτονα τὸν ῥήτορ Alexid. 3, 478.
ἄριστόδειπνον: Alexid. 3, 516 (25). Men. 4, 180 (6).
Ἀριστόδημος: Aristophan. 2, 1045 (35). Ἀριστόδημος † ὡς ἀσχημονῶν Cratin. 2, 104 (4).
ἀριστοκρατία: γυναῖκε δύο-τῆ δ' ἀριστοκρατία θατέρω (nomen est) Heniochi 3, 563 (v. 17).
ἄριστον: † ὅταν Διοσκούροισ ἀρίστον προτιθῶνται Chionid. 2, 8 (4). τῷ μετ' ἀρίστον ἑλλων Eur. 2, 489 (7). Διατρίβειν ἡμῶν ἀρίστον (i. θῆμῶν ἀρίστον) ἔοικει Aristophan. 2, 1153 (12). ἀστέιον γε ἀρίστον Antiph. 3, 100 (2). ἀρίστον ἐν ὄσῳ ποιῆ Antiph. 3, 144 (25). ἄγουσ' ἐπ' αὐτὰ τὰ σώματ' ἀρίστου (?) πύλας Anaxand. 3, 176 (1, 17). μετ' ἀρίστον ὡς ἀμυγδαλᾶς παρέδθηκα Men. 4, 112 (7). ἐπ' ἀρίστῳ λαβῶν ὀνόμαισ Men. 4, 125 (2). ἀρίστον ἐκλελεγμένον εἶ τι νέον Diph. 4, 394 (1). συναγουσιν * ἀρίστων πόρους Euphron. 4, 486 (v. 10). ἄδοντα Διπέρσην ἀπ' ἀρίστου τέως Men. 4, 146 (4).
Ἀριστόνικος: τοῦ πλουτοῦ Ἀριστονίκου Alexid. 3, 438 (3). οὐ γέγονε κρείττων Ἀριστονίκου νομοθέτης 439 (4).
ἄριστος: πάντ' ἀρίστῳ τῶν Πανελλήνων * πρόμψ Cratin. 2, 15 (1). ποιητῆς ἄριστε πάντων Cratin. 2, 192 (5). Κηρισσοφῶν ἄριστε καὶ μελέτται Aristophan. 2, 1177 (4). τοῦτον κρινῶ πολὺ πάντων εἶναι ἄριστον (i. οἶνον) Hermipp. 2, 410 (2, 4). γυναῖκας πάντων ἄριστον κτημάτων Eubul. 3, 260 (2, 8). δέλπνου πρόδρομον ἄριστον Eubul. 3, 242 (1, 13). ἀνδρῶν ἀρίστων γασγάριε Cratin. 2, 221 (141). ἀνὴρ ἄριστος οὐκ ἐν εἴῃ δυσγενῆς mon. 30. ἀνδρ' ἄριστον Eur. 2, 501 (5, 8). ἀνδρῶν ἄριστος Archipp. 2, 716 (1). * ἀνδρῶν ἄριστον κωβίων Antiph. 3, 13 (1, 19). ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθλῆν Eubul. 3, 222 = 237. ἀνὴρ ἄριστος τίλλα κίψ ἐν ἀσπίδι anon. 4, 678 (309b). ῥήτωρ γὰρ ἐστὶ νῦν τις — ; B. ὁ Βαζύγης ἄριστος Eur. 2, 460 (7). λαλεῖν ἄριστος Eur. 2, 461 (8). ἡ πρὸς ἀρίστον ἐστιν εἰς εὐβουλίαν Theop. 2, 813 (1). προσεδρεύειν ἀρίστον τῆ πόθῳ Alexid. 3, 490 (2). εἰς οἰωνὸς ἄριστος Metag. 2, 759 (2). γυναῖκα ἀρίστην τῆ γυναίκα μὴ λέγε Men. 4, 269 (156). τὸ ὑγιαίνειν πρώτον ὡς ἀρίστον ἦν (i. ὄν 5, 80) ὠνόμασεν ὀρθῶς Anaxand. 3, 169 (1). ἀκούων ἄριστα Eur. 2, 570 (77).
ἀριστοσαλπιγχία: Men. 4, 313 (399).
Ἀριστοτέλης: μετ' Ἀριστοτέλους τέταρτος τῆς ἡμέρας ὀβολοὺς ἔλασ Men. 4, 177 (3).
Ἀριστοφάνης: V. Cratin. 2, 123 (10). Eur. 2, 445 (16). 446 (19). Plat. 2, 644 (3), Aristonym. 2, 699 (6). Sannyr. 2, 874 (7). Amips. 2, 719 (12). Caeterum cf. ad Cratin. 2, 53 sqq. Cratin. 2, 225 (155). Eur. 2, 453 (16). Aristophan. 2, 1175 (1).
Ἀριστοφῶν: Azeniensis anon. 4, 688 (337).
Ἀριστυλλος: Aristophan. 2, 1162 (13).
ἀριστῶ: ἠριστάναι Herm. 2, 406 (11). ἠρίσταμεν Theop. 2, 799 (2). καλῶς ἠρίσταμεν Aristophan. 2, 1154 (17). ἂ μέλλομεν † ἀριστήσιν (i. ἀριστήσιν) Pher. 2, 312 (5). εἰς ὤμιλλαν ἀριστήσομεν; Eur. 2, 525 (1). [ἐν] Ἰσθμῷ (acr. Ἰσθμοῖ 5, 56) ἀριστήσομεν Canthar. 2, 836 (1). ἀριστήσῃσιν Arar. 3, 275 (5). δεῖ γὰρ ἠριστηκότας πάσχειν Antiph. 3, 136 (1, 25), ἠριστηκότων ἡμῶν ἐξ (i. ἐξ) ἀκροκώλου τινός Alexid. 3, 435. γαστὸν ἤδη δωδέκατον ἠριστηκότα Diphil. 4, 397. ἐπεὶ δὲ θάπτοντες ἠριστηκότες Dromon. 3, 541 (2). Ἰα καὶ ῥόδ' ἔφασαν αὐτὸν ἠριστηκότα Diodor. 3, 545 (v. 37).
† Ἀρίστων v. ad Euphron. 4, 488.

- λέοντας; Nausicr. 4, 578. ἡ ἄ τῆς Ἀττικῆς γλαυκίσχον Philem. 4, 27 (v. 20). Caeterum cf. Ἀττικός.
- ἀττικηρῶς: οὐκ ἀττικηρῶς οὐδ' ἀπηκριβωμένως λιμῶ παρελθεῖν Alexid. 3, 480 (1).
- ἀττικίζω: οὐ γὰρ ἠττικίζειν Plat. 2, 669 (1). σὺ μὲν ἀττικίζεις Posidipp. 4, 524 (2).
- ἀττικιστὶ: κέστραν ἀττικιστὶ δεῖ λέγειν Antiph. 3, 51 (3). μεῖ' Ἀττικιστὶ δυναμένον λαλεῖν Alexid. 3, 474.
- Ἀττικός: Κινηστας-ὁ κατάρατος Ἀττικός Pher. 2, 326 (1, 8) = 334 (1, 13). τὸν Κοῆτα, τὸν μόγις Ἀττικόν Plat. 2, 626 (6). ὕμμες ὠπτικοί (l. ὠπτικοί 5, 51) Stratt. 2, 773 (2). πότερ' Ἀπτικοί | ἄπαντες ἢ πᾶν * τοῦμποροῦ τινές; Diphil. 4, 381 (1, 2). τοῦτ' εἶτε-Μακεδόνας τοῖς Ἀττικοῖς κατέδειξαν ἡμῖν Machon. 4, 196. μίμημα χειρὸς ἀττικῆς Antiph. 3, 96 (1). αὔρας ἀττικῆς Dionys. 3, 548 (v. 40). οὐδέτερος-ἤδεται τοῖς ἀττικοῖς δέλποισι. * (B.) ἀθδία γὰρ ἐστὶν ἀττικῆ * (:) Lyncei 4, 433 (v. 3 sq.). Ἀττικὸν-ὑδωρ Antiph. 3, 98. ἀττικὸν μέλι Men. 4, 270 (160). ἂν-δέη κέρματ' ἀποδοῦναι, προσαπέδωκεν * Ἀττικὰ Diph. 4, 407 (1, 13).
- ἀττικουργῆς: ἀττικουργῆ * (ῥήματα?) Men. 4, 317 (426).
- Ἄττις: κολάσομαι γέ σε καὶ τὸν σὸν Ἄτιν Theop. 2, 501 (5).
- ἄττοιαι: τὸν στήνορα | ἄττεισὶ Herm. 2, 382 (5).
- ἄττω: * ἠττημένα (legeb. ἐσσημένα) Pher. 2, 351 (38) cf. 5, 29.
- ἄττω: τεμάχη δ' ἄνωθεν-εἰς τὸ στόμ' ἔττει Metag. 2, 753 (1, 10). πυχνοὶ-ἄττουσιν Ἡφαίστου κύνας κούφως πρὸς αἶθρα Alexid. 3, 452 (1, 16).
- ἀτυφία: † εἰς τὴν πονηρίαν ἀτυφίαν νομισάντες Men. 4, 158 (4).
- ἀτύχημα: ἀλογίστον τρόπον ἀτύχημα Men. 4, 143 (2). ἀτύχημα κἀδίκημα διαφορᾶν ἔχει Men. 4, 198 (2). κοινὰ πάντα τἀτύχηματα mon. 369. ἅπαντα-τὰ μέλζον'-ἀτύχηματ' ἄλλοις γεγονότ' Timocl. 3, 593 (v. 18).
- ἀτυχῆς: τύχην συνοῦσαν ἀτυχεῖ σώματι Apollod. 4, 456 (3). οὐδὲν θηρόν τῶν ἰχθύων ἀτυχεστέρον Antiph. 3, 87 (v. 2).
- ἀτυχία: ἐνεργεῖν ἀτυχίαν Antiph. 3, 155 (67). ἐνεργ' ἀτυχίαν καὶ βλάβην εὐσχημότως Men. 4, 242 (29). ἀτυχίας ἀνθρωπίνης παραμύδιον (ars) Amphid. 3, 302 (1). λιμὴν ἀτυχίας-τέχνη monost. 309. ἄστν-θέατρον ἀτυχίας σαφούς γέμον Amphid. 3, 305 (1). ἀνολεγειν λανθάνουσιν ἀτυχίαν Men. 4, 264 (128). ἐλειονότατον-ἀτυχία φίλου monost. 180. ταῖς * ἀτυχίαισι μὴ πύχαιοι τῶν πέλας Men. 4, 264 (127). ἐν ταῖς-ἐτέρων-ἀτυχίας τραγῶν Euphron. 4, 495 (2). * ἕκαστος ἐν ταῖς ἀτυχίας ἡδίστα * πρὸς τοὺς ὀμοπαθεῖς ὀδύρεται Apollod. 4, 452 (2).
- ἀτυχῶ: λέγ' - * κούδεν ἀτυχήσεις λιμοῦ Eur. 2, 472 (25). τὸ-ἀτυχήσαι παντὸς εἶναι μοι δοκεῖ Antiph. 3, 155 (67). ἠτύχηέ τις βῆττει τις οὐμῶζε τις· ἢ γούσις γέροι ἅπαντα ταῦτα Philem. 4, 41 (22). ἀτυχεῖν θνητὸς ἢ ἐπίστασο Diph. 4, 376 (2). ἀνήρ-ἀτυχῶν σώζεται ταῖς ἐπίσιν mon. 643. ὅταν ἀτυχεῖν σοι συμπεσῇ τε-Εὐρύπιδου μνήσθητι Philippid. 4, 472. γέρων τις ἀτυχεῖ, κατέμαθεν τὸν Οἰνέα Timocl. 3, 593 (v. 16). ἐπὶ τἀτυχεῖν τ' ἡγείρας (senem) Men. 4, 208 (12). οὐδὲ * μέχρη τοῦ τέλους-ἔμεινεν * ἀτυχῶν (libr. εὐτυχῶν cf. 5, 116) int. homo. Posidipp. 4, 525 (4). εὐπιστον ἀτυχῶν ἐστὶν ἄνθρωπος Men. 4, 183 (4). ὁ μὴ δεχόμενος τῶν θεῶν τὸ συμφέρον-διδόντων-*βούλεται-ἀτυχεῖν Men. 4, 197 (1). βούλει' ἀτυχεῖν μακίριος καλούμενος Men. 4, 250 (55). ἀτυχοῦντι συμπαρέμεινεν (uxor) Men. 4, 164 (1). οὐδεὶς γὰρ ἂν τοῦτος ἠτύχει ποτέ Alexid. 3, 522 (43). ἐν οἷς ἂν ἀτυχήσῃ τις τόποις (fugit) Amphid. 3, 302 (2). οὐχ ὄθεν ἂν ᾤμην * ἠτύχηκα Men. 4, 112 (1). ὅς μὴτ' ἂν ἀτυχήσας-ἐπαμφιάσαι δύναται τοῦτο χρήμασιν Men. 4, 192 (4). πολλοὺς πονηροὺς-διαν ἀτυχήσωσιν γεγονότας Men. 4, 254 (71).

- οὐδεις παρίσιτος εὔχει ἀτυχεῖν τοὺς φίλους Antiph. 3, 45 (2, 3). μάρτυρων ἀτυχεῖν Men. 4, 215 (9). *οἱ ἀτυχοῦντες* τὸν χρόνον ἐντυχηκότες Apollod. Car. 4, 445 (3).
- αὐ: ἐκ μὲν-ἐκ δ'-ἐκ δ' αὐ- Herm. 2, 407 (1, 6). ἐκ δ' Αἰγύπτου-ἀπὸ δ' αὐ Συρίας- ibid. (1, 13). οἱ μὲν ἐκείθεν-οἱ δ' αὐ ἐκείθεν Plat. 2, 664 (2, 3). πουλύποδος πλεκτη δ'-τριγλη δ'-σκορπίος αὐ Plat. 2, 673 (1, 21). τηδὲ δ' ἀφύμισι, τηδε δ' αὐ ταγηνταίς Metag. 2, 753 (1, 8). ὁ μὲν ἀνπιπεροῖ δ' αὐθις (f. αὐ)- ad Eur. 2, 554 (12). τοῖν ἰσχύοιν † τὸ μὲν κάτω τὸ δ' αὐ εἰς ἄνω ἐξαιρούσα Autocr. 2, 891. μέλειν δ' ὠδαίς τοῖ μὲν Σπάρτην-, τοτὲ δ' αὐ Θήβας Anaxand. 3, 183 (1, 21). πρώτα μὲν τὴν Πλαγγόνα || οἱ Σινώπη δ' αὐ συνόντες- Anaxil. 3, 345 (1, 12). ἡ ἀγορᾶ δ' αὐ πλάτανον-διαφτυτεύσομεν Aristophan. 2, 990 (14). ὁ δ' αὐ Σοφοκλέους-περιέλιχε τὸ στόμα Aristophan. 2, 1176 (2). ταχέως γέ μ' αἱ χρησταί-ἐπέλιπον, τῶν δ' αὐ πονηρῶν ἐτι λέγειν πολλὰς ἔχει Eubul. 3, 261 (2, 15). ἡ γὰρ-χρήματα λαβῶν ἔχει δέσποιναν-ἦν δ' αὐ λάβη μηδὲν φερομένην- Anaxand. 3, 195 (1, 6). τήνδε-μὴ δίδου, ἐκ δὲ τῶ κέρατος αὐ-δὸς πιεῖν Herm. 2, 400 (5). γυσει-οὐδεις δούλος-, ἡ δ' αὐ τύχη-κατεδουλώσατο Philem. 4, 47 (39). οὐτ' ἀφύη-οὐτ' αὐ βεμβόση Aristonym. 2, 699 (2). οὐ πάνυ | ἔσπούδιακ', οὐδ' αὐ συνέτεμον Antiph. 3, 101 (4). ἐν οὐδὲ εἰς ἐλήθην-ποιῶν, οὐδ' ἂν (l. αὐ 5, 99) ποιῶσιν Philem. 4, 31 (2, 2). μὴ-† μὴδ' ὁ (f. μὴδ' αὐ) Men. 4, 325 (470). τῶν αὐ πόρτον κατέχουσι αὐραῖ; Cratin. 2, 94 (1). ὡς αὐ (? al. οὐν f. αὐ) τίν' ἔλθω δῆτα-; Eur. 2, 514 (15). οἶον *αὐ τὸ πνίγος Pherecr. 2, 345 (29) cf. 5, 29. ῥθονερόν ἀνθρώποις τούδ' αὐ (?) Cratin. 2, 72. ἐπισημον αὐ τὴν ἀσπίδ' ἀνέθραξαν Men. 4, 225 (1). ἀλλ' αὐ Plat. 2, 645 (4). αὐθις αὐ Cratin. 2, 232 (178). Stratt. 2, 788 (2). Sannyr. 2, 874 (4, 5). χειμέρια βροντᾶ μίλ' εὐ (f. αὐ 5, 59) Aristophan. 2, 963 (13). οὐδὲν κωλύει τοὺς μελιτοπώλας αὐ λέγειν-ὅτι- Antiph. 3, 65 (2, 5). πολὺ γὰρ αὐ γένος μιαιώτατον τοῦτ' ἐστίν Antiph. 3, 86 (va. 8). † αὐ ἤκειν νῆδε ἐπανήκειν.
- αὐαίγω: ἠδαινόμην θεώμενος Aristophan. 2, 1187 (47).
- αὐαγή: τίς ἀφείλετο λαμπάδος αὐγάς; * (Cratin.) 2, 101. ὥσπερ αὐγὴ τῆς κρόκης (f. τῆ κρόκη) κεκραμένη Men. 4, 244 (33).
- αὐαδῶ: ὁ παραμασήτης ἐν βροτοῖς αὐδῶμενος Alexid. 3, 492 (2).
- αὐαδάτης: ἔστι τοῖς σεμνοῖς-αὐθαδέστερος Eubul. 3, 217 (1).
- αὐαδαία: αὐθαδαίαν αὐθαδαίαι (expellere) Antiph. 3, 139 (13, 4).
- αὐαδαίρετος: αὐθαίρετος λύπη mon. 641. αὐθαίρετοις-συνέγεται λύπαις Men. 4, 254 (70). ἄνοια-δυστύχημ' αὐθαίρετον Men. 4, 262 (116). τὰ πλείστα τῶν κακῶν αὐθαίρετα monost. 499. ἀτύχημα φεύγειν ἐστίν οὐκ αὐθαίρετον Men. 4, 143 (2).
- αὐαθέκαστος: οὐκ ἐστὶ ἀλώπηξ ἡ μὲν εἰρων-ἡ δ' αὐθέκαστος Philem. 4, 32 (3). αὐθέκαστος (i. q. simplex) Posidipp. 4, 527 (13). πικροῦ γέροντος αὐθεκάστου Men. 4, 294 (229).
- αὐαθημερινός: αὐθημεριῶν ποιητῶν λῆρον Cratin. 2, 174 (5).
- αὐαθιγενής: οἶνοι-* γλυκὺς αὐθιγενής Anaxand. 3, 185 (1, 70).
- αὐαθις: cf. αὐ. αὐθις αὐ Cratin. 2, 232 (178). Stratt. 2, 789 (2). Sannyr. 2, 874 (1). πάλιν αὐθις ἀναθούσιν Pher. 2, 268 (5). αὐθις ἐξ ἀρχῆς ἔσει Men. 4, 134 (2). νῦν δ' αὐθις ἐρυγγάνει Cratin. 2, 43 (2). * οὐ τιθάς εἰσάγουσι-καὶ παιδαγωγοὺς αὐθις Antiph. 3, 86 (5). εἰ-τι παξήμαρτεν αὐθις ἀνέλαβεν Pher. 2, 327 (1, 18) sive 334 (1, 12). καθῆκα κάτω κἀνσπασ' αὐθις Eubul. 3, 244 (4). οὐτ' ἀβέλτερος οὐτ' αὐθις ἡμφρων Alexid. 3, 495 (1, 6). ἦν δ' αὐ λάβη μηδὲν φερομένην, δούλος αὐτῶς (f. αὐθις) γίγνεται Anaxand. 3, 195 (1, 7). κάς τοῦ καπῆλου γὰρ

ἄρσῃν: v. ἄρσῃν.

ἄρταμος: τρέγειν τοιοῦτον ἄρταμον κατ' ἰχθύων Epicrat. 3, 369.

Ἄρτεμις: τρίγλη-παρθένου Ἀρτέμιδος ἐφν Plat. 2, 673 (1, 20). ἐπομνύουσα τὰν Κόραν, τὰν Ἀρτεμιν, τὰν *Φερσέφατταν Epicrat. 3, 369. νῆ τὴν Ἀρτεμιν Eriph. 3, 556 (1, 6) = νῆ τὴν Φωσφορον Antiph. 3, 33 (1, 6). Ἀρτεμι, γλῆ δέσποικα Philem. 4, 21 (1). Ἐφρσίαν παρ' Ἀρτεμιν Autocrat. 2, 891 (1, 5). Diana Ilithyia Men. 4, 82 (5). de Iove sub Dianae specie Callistonem comprimente Amphid. 3, 320 (11).

Ἀρτεμίσιον: κεφαλὰς ἔχοντες (?) τρεῖς ὄσπερ Ἀρτεμίσιον (μῖ) Diph. 4, 427 (42).

ἄρτήρ: Pher. 2, 269 (6).

† ἄρτηρτα: τὴν δ' ἄρτηρταν (f. ἄρτυσίαν) συνήρπασεν Alexid. 3, 400 (1).

ἄρτι: cf. ἄρα. ἄρτίως. νῦν δ' ἄρτι μοι τὸ γῆρας ἐντίθησι νοῦν Pher. 2, 338 (7, 6). ἄρτι γὰρ νοῦ Men. 4, 121 (7). ἄρτι χροαζούσας αὐλητροδίας Metag. 2, 751 (1, 3) = Aristag. 2, 761 (1, 3). ἄρτι γυμνὸν ὄστράκων ἀνον. 4, 646 (167). * οὐ μὲν ἤμην ἄρτι (al. ἄρτίως) - ἐξ ὄξυβαφίων-ἐπίνομεν Antiph. 3, 89 (1, 4). ἄρτι μὲν μάλ' ἀνδρικὴν τῶν θηρικλιῶν-εἰλκον Eubul. 3, 231 (1). παρὰ Γναθαινῶ-ἄρτι κατέφαγον (ρανem) Eubul. 3, 247 (2), * λύσσασι δ' ἄρτι (legeb. λύσας δὲ ἀργῆν) στάμνον-ἴησιν εὐθύς- Plat. 2, 684 (9) cf. 5, 49.

ἄρτικροτεῖσθαι: * ἄρτικροτοῦντο δ' οἱ γάμοι Men. 4, 304 (330).

ἄρτιος: εὐδαίμων, * κνωῖτας, ἄρτια [ἀρματία] Eubul. 3, 232 (2).

ἄρτίως: cf. ἄρτι. ἠβῶντ' ἄρτίως οἰνίσκον Cratin. 2, 117 (3). ἄρτίως ἠβυλλῶσαι Pher. 2, 300 (1, 28). ἄρτίως κατέλιπον αὐτὴν σμωμένην Aristophan. 2, 1100 (9). ἐπιᾶζομεν-ἄρτίως τοῖς ἀστρίχοις Antiph. 3, 50 (1). ἔξεπῆθσ' ἄρτίως πέτιουσα Eubul. 3, 203 (2). ἔμοι μὲν ἄρτίως-ἀσπίδα προσφέρων ἔδωκεν Aristophant. 3, 363. ἄρτίως τεττάρων δραχμῶν ἐπῶλε κωβιούς Men. 4, 125 (3). * ἐκόκκωζ' ἄρτίως ἀλεκτροῦν Diph. 4, 421 (12) cf. 5, 112. οἶον-ἄρτίως εἶδετε, τοιοῦτος γέγονεν Alexid. 3, 428 (2). ἐπεὶ εἰπ' ἄρτίως * * * Dionys. 3, 548 (v. 31). τουτοῖ δ' ὄν ἄρτίως ἔφης- ib. (v. 36). εἰ δ' ἔλαβον * ἄρτίως (libr. ἄρτι) σκάρον Philem. 4, 27 (20). τὸν αὐτόπυρον ἄρτον ἄρτίως φαγῶν Alexid. 3, 436 (2). καταλαμβάνομεν-κατὰ χειρὸς ἄρτίως εἰληφῶτας Nicost. 3, 287. ἄρτίως ἀριγμένη Pher. 2, 315 (11). ἄρτίως διηρτάμηκε Anaxand. 3, 163. αὐτοὺς ἄρτίως ἠλωκέναι Xenarch. 3, 621 (1, 17). ἀκαρῆς παραπόλλωλας ἄρτίως Men. 4, 284 (226).

ἄρτοκοπεῖν (al. ἄρτοποπεῖν) Phryn. 2, 591 (11).

ἄρτοποιία: Aristophan. 2, 1074 (15).

ἄρτοποπεῖν: v. ἄρτοκοπεῖν.

ἄρτοπῶλια: v. ἀρτόπωλις.

ἄρτοπῶλιον: Θεαρῶνος ἀρτοπῶλιον Aristophan. 2, 946 (7). 1009 (11).

ἄρτόπωλις (l. ἀρτοπῶλια 4, 637) Archipp. 2, 723 (16).

Ἄρτος: Ἄρτος- ἐξέτισεν ἡμᾶς καλῶς Demetr. 2, 876 (1).

ἄρτος: cf. ἄρτος. καλεῖ τὴν ἄρτον ἄρτον * Aristophan. 2, 1195 (63) = ἀνον. 4, 628 (97). ἀγελαιοὶ ἄρτοι Plat. 2, 642 (3). κλιβανίτης ἄρτος Amips. 2, 702 (5). ἄρτοι τρυφῶντες Alcaei 2, 826 (3). Eubul. 3, 214 (2). ἄρτον ὀπτῶν ὀβελίαν Aristophan. 2, 989 (10). ὀβελίαν σποδεῖν, ἄρτου δὲ μὴ προτιμᾶν Pher. 2, 274 (1). ὀβολίας ἄρτους Aristophan. 2, 1129 (5). ἄρτους λευκοσωμάτους Antiph. 3, 96 (1). παριππεῦσαι Κυπρίους ἄρτους Eubul. 3, 243 (2). αὐτοπυρταῖσι-ἄρτοις Phryn. 2, 595 (1). τὸν αὐτόπυρον ἄρτον Alexid. 3, 436 (2). ἄρτους σποδίτας χρησερίτας Diph. 4, 387. ἄρτους πριάμενος μὴ τῶν καθαρύλλων Plat. 2, 644 (1). ἄρτον λαπαρόν-φρόντι Aristophan. 2, 957 (8). ἄρτος καθαρὸς εἰς ἑκατέρφω

Alexid. 3, 483 (2, 10). εἰς ἄρτος, ὄψον ἰσχύς Philem. 4, 29. οὐκ ἐν δυναμῆν ἐμφαγεῖν ἄρτον τινα Kubul. 3, 247 (2). ξηρόν γύραμ', ἄρτοι ξηροί Mnesimach. 3, 569 (v. 11). μᾶζαι-ἄρτοις ἐμάχοντο Telecl. 2, 361 (1, 4). ὅτε τοῖς ἄρτοις ἠστραγάλιζον, μᾶζαι δ' — Cratin. 2, 109 (2). γυρέτω-ἀλφειτοῖς, ψακαζέτω δ' ἄρτοισιν Nicoph. 2, 851 (2). ἄρτου, μᾶζαν, ἀθάσση Nicoph. 2, 852 (2). * βάρακες πολλοὶ κᾶρτοι Ephilsci 2, 867 (2). μαζῶν ὄψεις, ἄρτων, ἀμύλων Anaxand. 3, 164 (1, 38). ἄρτων, ἀλφειῶν, ὄξους Men. 4, 156 (1). οὐτ' ἀλφειτοῖσι χαίρομεν πλήρης γὰρ ἄρτων ἢ πόλις anon. 4, 606 (18). κόλλιχα φαγῶν κρέβανος ἀσπιω Ephiipp. 3, 322. ἀροκάλι, ἄρτοι, κάρραβοι Aristophan. 2, 1008 (6). τὸ μέλι, τοὺς ἄρτους, τὰ σῦκα Antiph. 3, 98. ἀξιωτέρους παλοῦσιν-τοὺς ἄρτους ἐκεῖ Kubul. 3, 208 (2). τοῖς ἄρτοις ὄσας ἰστίαι παγίδας Alexid. 3, 409 (2). Μητιόχος δ' ἄρτους ἐποπιτᾶ anon. 4, 674 (303). ἄρτου δις ἢ τοῖς ἀποδακῶν Aristomen. 2, 734 (1). † ἄρτων περιλοιπία θρύμματι Aristophan. 2, 1010 (13). ἐν πήρῃ γέροις ἄρτους ἂν, ἀλλ' οὐ ζωμόν Pher. 4, 403 (1, 6). ὁ μὲν ἄρτος ἡδύ, τὸ δὲ φενακίζειν προσὸν ἐμβαμμα τοῖς ἄρτοις πονηρόν Theop. 2, 795 (2). παρ' ἧς τὸν ἄρτον ἰκύνων οὐ λαμβάνει Diph. 4, 418 (6).

ἄρτοσιτεῖν: Plat. 2, 672 (7).

ἄρτοστροφεῖν: Aristophan. (?) 2, 1206 (133).

ἄρτυμα: τὰ παλαιὰ καὶ θρυλούμενα ἀρτύματ' Anaxiipp. 4, 459 (v. 5). οἷς ὁ Κρόνος ἀρτύμασιν ἐχρᾶτο (v. 8).

ἄρτυσία: γ. ἀρτηρία.

ἄρτύω: cf. ἀρπάω. γλαῦκον-ἀρτύσαι Cratin. 2, 176 (12). ὄψη πονηρῆ πολυτελεῶς ἠρτυμένῃ Eur. 2, 564 (49). κίχλαι ἀνάβραστ' ἠρτυμένα Pher. 2, 300 (1, 23). ἀρτύω φακῆν Anaxiipp. 4, 460 (v. 41). οὐδ' ἴτην οὔτε μᾶλλον οὔτε διὰ μέσου ἠρτυμένοισι † χαίρων anon. 4, 671 (202).

ἀρύβαλλος: Theop. 2, 822 (28). ἀρύβαλλοι de crumenis Antiph. 3, 26 (3).

ἀρύστιχος: κύλικ' ἀρύστιχον Phryn. 2, 595 (2).

ἀρύταινα: ὠδεῖ ταῖς ἀρυταίνας Aristophan. 2, 1129 (8). κατασκευῆ-τήν μεγίστην ἀρύταιναν ἕμων-ζέοντος ὕδατος Antiph. 3, 11.

ἀρύτω: ποταμοί-φύσσονται, σφῶν ἀρύτεσθαι Pher. 2, 316 (1, 5). καὶ πιθῶνος ἤρυσαν ἄκρατον Pher. 2, 323 (5).

Ἀρχάγαθος: * Ἀρχάγαθον-γεγραφεῖναι ἠοφουντ' Ὀρέστην Sophili 3, 563 (2). ἀρχαῖκός: ἐν τοῖς δ' ἐκείνων ἔθεσιν ἰσθ' ἀρχαῖκός Antiph. 3, 22.

ἀρχαῖος: ἀρχαῖος de simplici Pher. 2, 354 (62). τὰ Στησιχόρου-ἀρχαῖον αἰδεῖν Eur. 2, 481 (3). οἶδα-ἀρχαῖόν τι δρῶν Aristophan. 2, 955 (18). οὕτω σφῶδρ' ἦν ἀρχαῖος Antiph. 3, 144 (27). τὸν ἀρχαῖον τρόπον (manices) Eur. 2, 545 (3). λόγος τίς ἐστ' ἀρχαῖος οὐ κακῶς ἔχων Ephiipp. 3, 556. πάλιν χρόνῳ τᾶρχαῖα καινὰ γίγνεται Nicostr. 3, 288 (3). ἡ-ρχῆς † ἀρχαῖος monost. 636.

ἀρχέγονος: ἡ φύσις πάσης τέχνης ἀρχέγονόν ἐστ', ἀρχέγονον Damoc. 4, 530 (v. 8).

Ἀρχέστρατος: * χοῦτοι μὲν * εἰς ἑκκαίδεκα εἰς Ἀρχέστρατον Eur. 2, 531 (4, 4). cf. ad anon. 4, 690 (378). Ἀρχέστρατος γέγραφέ τε καὶ δοξάζεται Dionys. 3, 548 (v. 24).

Ἀρχεφῶν: παρ' Ἀρχεφῶντος ἠδυπότια Cratin. min. 3, 379 (3).

ἀρχή: cf. χάρις. Λυκαμβίς ἀρχή Cratin. 2, 92 (12). οὐκ ἐξ ἀρχῆν λαχόντας ἀρχεῖν τῶν πέλας Alexid. 3, 519 (34). σύνταγμα τῆς ἀρχῆς εἰ Men. 4, 330 (498). ἀρχῆς τετευχῶς ἰσθι ταύτης ἄξιος mon. 44. δέχονται- * ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ Aristophan. 2, 1106 (10)? ἐὰν με τῶν ἀρχῶν ἀφῆτε Aristophan. 2, 985 (1). εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πάλιν Pher. 2, 300 (1, 33). αὐτίκ' ἐρῶ σοι πάλιν ἐξ ἀρχῆς Mnesim. 3, 569 (v. 24). λέγω

- τοίνυν-ἐξ ἀρχῆς Telecl. 2, 361 (1, 1). σκοπεῖν ἀπ' ἀρχῆς Anaxil. 3, 347 (1, 8). λαλεῖν ἀπ' ἀρχῆς πάντα τὸν-βίον Men. 4, 116 (1). αὐθις ἐξ ἀρχῆς ἔσει Men. 4, 134 (2). δειπνου-ἀρχῆν, τελευταίην δ' ἔμαθεν οὐδεπώποτε Anaxil. 3, 351 (1) cf. 3, 353. τελευταίην οὐδεμίαν οὐδ' ἀρχὴν ἔχει Herm. 2, 390 (1, 5). ἀρχῆς γενομένης ἐπὶ πλείον ἠύξον τὴν τέχνην Athenion. 4, 557 (v. 15). τίς ἀρχὴ τῶν λόγων γενήσεται; Cephisod. 2, 886 (1). πολλῶν-κακῶν ἔστιν ἀρχὴ τῷ βίῳ (int. γαμῆν) Anaxandr. 3, 195 (1). ἄπερ ἡμῖν μόνα-ἀρχὴ γέγονε τῆς σωτηρίας Athenion. 4, 558 (v. 24). ἀρχὴ μεγίστη τῶν-κακῶν ἀγαθὰ Men. 4, 275 (194). τοῦ κακῶς λέγειν ἀρχὴ γίνετ' (int. σπῶνις) Alexid. 3, 454 (1). ἀρχὴν πολέμου πορεύσειεν Aristophan. 2, 981 (26). [† ἀρχὴν-τὸν θεὸν φοβεῖσθαι monost. 53.]
- ἀρχηγέτης: ἡμῖν παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας Aristophan. 2, 996 (3).
- ἀρχηγός: τὴν νύκτα τὴν | πολλῶν κακῶν ἀρχηγόν Men. 4, 169 (1, 10). τῆς τέχνης ἀρχηγός ἦν Sosip. 4, 482 (v. 14).
- Ἀρχίβιος: v. Αρχίνος.
- † ἀρχιλόχειον: Nicoch. 2, 844.
- Ἀρχιλοχος: Ἀρχιλοχε, δέξαι τήνδε τὴν μετανιπτρίδα Dipl. 4, 409 (1). Archilochus et Hipponax Sapphonis amatores ib. (2).
- Ἀρχίνος: Plat. 2, 661 (6). Sannyr. 2, 875 (2). Αρχίβιος (f. Αρχίνος) Plat. 2, 691 (42).
- ἀρχιτεκτονεῖν: Aristophan. 2, 1019 (11). ἐδίδασκεν ἡμᾶς (σοσοῦ)-ἀστρολογεῖν-ἐπειτα-εὐθὺς ἀρχιτεκτονεῖν Sosip. 4, 492 (v. 16).
- ἀρχιτεκτονική: τὸ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς - τί τῆ τέχνη συμβάλλεται Sosip. 4, 493 (v. 36).
- ἀρχιτέκτων: οὐκ ἀρχιτέκτων κύριος τῆς ἡθονῆς μόνος καθέστηκε Alexid. 3, 451 (1, 2).
- ἀρχογλυπτία δης: anon. 4, 625 (81).
- ἀρχολίπαρος: anon. 4, 625 (81).
- ἄρχω: cf. ἄρχω. μηκέτ' ἔασατ' ἀρχεῖν μεράκια Eur. 2, 464 (13). γυναικί-ἀρχεῖν οὐ δίδωσιν ἢ γύσις monost. 100. ἄρχων εἰμι-Ἀθηναῖος Cratin. 2, 195 (53). ἕκαστός ἐστι * τῷ λογίσασθαι ἄρχων, στρατηγός, ἡγεμῶν Men. 4, 142 (2). Μακεδῶν ἄρχων Erhipp. 3, 323 (1, 20). Εὐκλειδῆν τὸν ἄρξαντα Archipp. 2, 719 (2). ἄρξαντος ἀνδρός δημόσια τὰ χρήματα anon. 4, 624 (79). οὐ δῆτ' ἔμοῦ γ' ἄρξει Eur. (?) 2, 577 (v. 16). ὧν οὐκ ἐχρῆν ἄρχουσιν, ὧν δ' ἄρχεῖν ἐχρῆν ἀμελοῦσιν Alexid. 3, 450. οὐκ ἐῖ ἀρχὴν λαχόντας-ἀρχεῖν τῶν πέλας Alexid. 3, 519 (84). ἄρξει αὐτοῖς διποδία Cratin. 2, 109 (5) cf. 5, 20. ἔμοι-ἤρξε τῶν κακῶν Pher. 2, 326 (1, 3). ἄρξομαι ἐκ βολβοῖο Plat. 2, 672 (1, 6). φιλακόλουθος ἀρχεται Aristom. 2, 734 (2). νυστάζειν γε καὐτός ἀρχομαι Xenarch. 3, 616 (1). λαβὼν τὴν κύλικα πρῶτος ἀρχεται λόγου Men. 4, 237 (17). ἐσθλῆν πρὸ ἡμέρας ἀρξάμενος Diphil. 4, 385. δειλιγὸς ἤρξατο anon. 4, 688 (336).
- ἀρχωνίδας Plat. 2, 689 (27^a).
- ἀρω: κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλλίαι ἀροῦσιν Aristophan. 2, 1171 (1, 6).
- ἀρωγός: ἀσκοπιτύνην-δίφρους ἀρωγόν Antiph. 3, 82.
- ἀρωμαί: ἀρᾶται κάπιθεάζει τῷ (f. κάπιθεάζει 5, 29) πατρὶ Pher. 2, 314 (10).
- ἀρωμάτα: κεύθῦ τῶν ἀρωμάτων Eur. 2, 550 (5).
- ἀσάμινθος: ἐξ ἀσαμίνθου κύλικος λείβων Cratin. 2, 157 (13).
- ἄσαρκος: ὄστων ἀσάρκων anon. 4, 613 (41).
- ἄσβολος: τὰς διφρὺς ζωγραφούσαν ἀσβόλω Alexid. 3, 423 (1, 16).
- ἄσεβής: [τὴν μὲν δικαίων χᾶτέραν ἀσεβῶν ὁδὸν Philem. 4, 67 (1). εἰ δίκαιος κάσεβης ἔξουσιεν ἔν ib.]
- † ἀσέβιον-ἐτριβες v. ἀσεβῶ.

τὸν ἐφ' ἑαυτοῦ μέγαν Lyncei 4, 433 (v. 19). αὐτὸς γὰρ αὐτὸν ἐποιή-
 μην ib. (v. 20). αὐτὴ δ' ἐκέλευε πρότερον ἐξηπίστατο Theop. 2, 509
 (3). *ὄδῃ γὰρ αὐτὸς ἐστιν Alcaei 2, 831 (1). σοὶ-δίδωμι τιμή-
 τουτ' αὐτ' ἔχειν ὄνομα μετρητῆν Philyll. 2, 559. τουτ' αὐτὸ πράττω, δὲ
 ὀβολῶ-ὑπὸ τῇ πικλίντρῳ. Β. μῶν τις αὐτ' ἀρείλετο; Aristophan. 2,
 964 (16). τουτὶ-αὐτὸ-δὲ σὺ ποιεῖς παθεῖν Antiph. 3, 54. ὡς τὰλλα-δε-
 πάνην ματαίαν οὖσαν αἰτῶν (h. e. hominum) οὐνεκα, τὸ δὲ μικρὸν αὐτὸ
 τουτ' ἀρεστὸν τοῖς θεοῖς; Antiph. 3, 90 (2). ἐὰν ἔχη τις ὀπόθεν. ἀλλὰ δεῖ
 σκοπεῖν τουτ' αὐτὸ Philetæe. 3, 295 (2, 7). ἀνθρώπος εἰμι, τοῦτο δ'
 αὐτὸ-πρόφασιν μεγίστην εἰς τὸ λυπεῖσθαι γέρει Diph. 4, 424 (25).
 ὡστ' οἴομαι | οὐδ' αὐτὸν ἡμῖν τοῦτον ἀντεροῖν ἐτι Nicostr. 3, 251 ἐν
 τουτ' ἀπόταχτον αὐτὸ τοῖς τυροῖς ποιεῖν κελός; Philem. 4, 25 (2). κάπ-
 παριν, θύμον, ἀσπάραγον, αὐτὰ ταῦτα (haec sola) Philem. 4, 39 (12).
 ἃ δ' ἢ γούσι δέδωκεν *αὐτὰ ταῦτ' ἔχει Men. 4, 230 (5). † μόνα τ' αὐ-
 τῶν ἤσομαι (h. αὐτὰ ταῦτ' ὠνήσομαι) anon. 4, 679 (310). ὀψάριον αἰτὸ
 τουτὸ παραθήσεις μόνον, ἵνα ταῦτά πάντες Lyncei 4, 433 (v. 21, 22).
 ποτήρια, τοῖσιν οὐκ ἔχοντ', ἀλλ' αὐτὸ τοῦδ' αὐτοῦ μόνον Pher. 2, 324 (1).
 Καλλιμέδοντος εἰκόνα στήσαι || ὡς αὐτὸν ὄντ' αὐτοῖσι τῆς τέχνης μόνον
 σωτήρα Alexid. 3, 407 (1). τούνομ' αὐτὸ τῆς πατρίδος ἐν τοῖς τόποις
 ἔχει Amphid. 3, 317 (1). βούλομαι μόνη αὐτῇ γούσι σοι Pher. 2, 346
 (20). πλείτω χωρὶς αὐτός; Eur. (?) 2, 577 (v. 23). αὐτοὶ θύομεν Aristo-
 phan. 2, 1012 (23). λοιπὸν τὸν σφόνδυλον αὐτὸν-ὠνήσαντες ἐνέμεθ'-ἡμῖν
 Pher. 2, 261 (1, 4). ὅστις αὐτῆς (h. e. μόνῃς) * (τῆς) ἀκαῆς τῶν σωμά-
 των ἐρεῖ Alexid. 3, 411. παρ' αὐτῷ τῷ πόδε Metag. 2, 753 (1, 10). νε-
 λῆς-αὐτὴν τὴν ἀκμήν Aristophan. 2, 1100 (10). κατ' αὐτὴν ἦν βλέπεις
 τὴν εἰσοδὸν Aristophan. 2, 1109 (2). παρ' αὐτὴν τὴν σκηνὴν Antiph. 3,
 114. ἐπ' αὐτὴν τὴν θύρην ἀγχιμένος (?) Aristophan. 5, 62 (35). ἐπ'
 αὐτὸν ἦκει τὸν βιτήριον Amips. 2, 711 (5). αὐτὴν ὄραν-τὴν * Ἰακω-
 μάειαν δοκῶ Antiph. 3, 17. ἐπανάσω σύμφρον τῆς νυκτὸς αὐτῆς Antiph.
 3, 21. αὐτὸν τὸν θεὸν ἐξ οὗ τὸ μεθύειν- * γίγνεται Antiph. 3, 102. αὐ-
 τὸς εὐθέως ὁ διδοὺς τὸν ὄρκον, ἐγένετ' ἐμψρότητος Antiph. 3, 149 (44).
 ἄγουσ' ὑπ' αὐτὰ τὰ σώματ' ἀρίστον πύλας Anaxand. 3, 176 (1, 17).
 κρείττω τοῦ πυρός αὐτοῦ Cratin. min. 3, 377. οὐχὶ πικρότερόν ἐστιν αὐ-
 τῆς τῆς χολῆς; Alexid. 3, 391 (2, 12). ὡσπερὶ τὰ ποτήρια αὐτ' (h. et
 αὐτὰ τὰ ποτήρι), οὐ τὸν οἶνον πίομενοι Erigen. 3, 538 (1). σώζει (?)
 δ' αὐτὰ που τὰ σώματα Men. 4, 90 (4). αὐτὰ κοσμεῖ τὴν τέχνην τὰ
 πράγματα Men. 4, 324 (463). αὐτοὺς παρὰστίους τοῦ θεοῦ τοὺς Ἀηλῖους
 Criton. 4, 538 (v. 8). οἶνος δὲ αὐτὸς ἐποίησεν ὁ Μέρων Clearchi 4, 564.
 * (ὁ θάνατος) αὐτὸς σοῦ γέγονεν εὐνούστερος anon. 4, 670 (287). ὁ δ'
 ἄχθεται αὐτὸς ὁ θύων Pher. 2, 335 (3, 6). πόλεων τε φόρους αὐτὰς τε
 πόλεις Telecl. 2, 372 (4). Ἀθηναίαις αὐταῖς τε καὶ ταῖς συμμάχοις Pher.
 2, 267 (4). αὐτοῖς δὲ τοῖς θεοῖσι τὴν κέρκον μόνην-θύετε Eubul. 3, 270
 (16). αὐτὰ καὶ τὰ γέλατα anon. 4, 663 (252). αὐταῖσι (αὐταῖσι ?)
 ταῖς κνήμαισιν ἀκολουθοῦσί μοι Eur. 2, 475 (37). ἔρρεον αὐταῖσι με-
 στίλαισι Pher. 2, 299 (1, 5). ἀνηπάκασ' ἀπασιπᾶντ' αὐτῷ παντ' Plat.
 2, 618 (1). † αὐτοῖσιν αὐλοῖς ὄρμαι (l. αὐτοῖς αὐ. ὄρμας) Lysipp. 2, 745
 (4). αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας Aristophan. 2, 1062 (2). τόν-
 ναυκλήρον-καταπέπικ' αὐτῷ σκάφει Anaxilae 3, 348 (1, 19). γαστέρας
 αὐταῖσι μήτραις anon. 4, 606 (19^b). φέρει τιθύμαλλον καὶ σφάκον
 πρὸς * αὐτῷ (5, 24) Cratin. 2, 215 (135). † Μενδαίω-ἐνομοῦσιν καὶ
 θεοὶ αὐτοῖ Herm. 2, 410 (2, 1). τούτῳ * πρόπιθ', ἵνα * καυτὸς ἄλλω Ale-
 xid. 3, 406 (1). ὡς-νυστάζειν γε καυτὸς ἀρχομαι Xenarch. 3, 616 (1).
 καὶ γὰρ αὐτὸς εὐχομαι ἐκείθεν εἶναι Men. 4, 232 (8). καυτὸς ἐκβήσῃ

κακός mon. 274 cf. mon 475. φίλοισι χαριζόμενον ποιητὸν αὐτὸν εἶναι Cratin. 2, 173 (3). ἀλλ' *αὐτὸς ἀπαρτί-οιγήσει φέρων Plat. 2, 635 (3). ἐν τῇδε-τῇ πόλει-*(ἐγὼ) ποτ' αὐτός | *γυναῖκ' ἐκίβου-καὶ παῖδα καὶ γέροντα Eur. 2, 510 (5). ἐκ τῶν λόγων αὐτὸς ἐπιθυμῆς ἔχεις Plat. 2, 632 (6). τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐποιοῦν Aristophan. 2, 1177 (5). αὐτὸς δέξασθαι Aristophan. 2, 1200 (102). οὐκ οἶδε δεδωκώς | οἷσι δέδωκ', οὐδ' αὐτὸς ἔχων ὧν οὐδὲν εἶδετο Antiph. 3, 109 (v. 8). δοκεῖ-ὁμόσας αὐτὸς ἐπιωραχηκέναι Antiph. 3, 149 (43). τὰ σῖγμα συλλέξαντες ὡς αὐτοὶ σοφοὶ Eubul. 3, 218 (3). τουτὶ-ἐὰν *πύθωμι δ' τι, αὐτὸς *πε-ρανώ τὰ πάντ' Nicostr. 3, 282. βούλομαι δ' αὐτῷ (f. αὐτός) προσιπεῖν οἷός εἰμι Aristophan. 3, 357 (1). λέγ' αὐτή, γλυκυτάτη Apollod. Car. 4, 442 (v. 13). ὑμεῖς μὲν ἀνειδίσατ' -οὐ γέγονας αὐτὸς νέος; τῷ δὲ πατρι-οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, οὐ γέγονας αὐτὸς γέρον; Apollod. 4, 452 (1, 5, 7). αὐ-τὸς εὐρηκας δὲ τί; Baton. 4, 501. οὐ γὰρ ἦν-οὐδὲν δούλος, ἀλλ' αὐ-τὰς ἔδει μοχθεῖν Pher. 2, 254 (1). ὦρα βαδίζειν ἐπὶ τὸν δεσπότην ἤδη γὰρ αὐτοῦσ οἰομαι δεδειπνάναι Aristophan. 2, 1139 (6). ἐστὶ-τὰν θα-λάττη πολέμι' ἡμῖν θηρία. || αὐτοὶ τ' ἐπὰν ληρωθῶσιν-τεθνηῶτες ἐπιτρι-βουσι τοὺς ἀνομήτους Alexid. 3, 413. κακὸν φυτόν-γυνή, καὶ πτωμέδ' αὐτὰς- mon. 305. οὐ χαλεπὸν ἐστὶ-εἰπεῖν τιν'-. αὐτὸν μίχσθαι δ' οὐκ ἔτ' ἐστὶ ῥάδιον Philippid. 4, 471. τὴν ἐν ἑτέρῳ κειμένην ἀμαρταν *δεῖ μέρην ἴδιαν αὐτὸν λαβεῖν Men. 4, 249 (50). ὁ συνιστορῶν αὐτῷ τι-ἢ συνέσις αὐτὸν δειλότατον εἶναι ποιῶ Men. 4, 257 (86). τὴν ἀκμὴν ἐν παιδὸς αὐτοῦ πρὸς τί *κατατιθέμενος; Apollod. 4, 454 (1, 4). πέπεικας ἔλθειν εἰς βίον ἀλλότριον αὐτοῦ Baton. 4, 502 (v. 3). πότε εὐ-καιρον αὐτῶν ἐστὶ τῶν ὄρων τὰ μὲν θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ' - Sosip. 4, 454 (v. 52). τί τὰροῦριον-τιμώτερον αὐτοῦ τέθεικας ἢ πέφυκε τῇ φύσει; Baton. 4, 499 (1, 8). οὗτοι τὸ γῆρας ἐστὶν-τῶν φορτίων μέ-γιστον, ἀλλ' ὅς ἂν φέρῃ ἀγνωμόνως αὐθ', οὗτός ἐστιν αἴτιος Antiph. 3, 196 (2, 3). φέρ' αὐτ' ἀνύσας Anaxilae 3, 355 (5). παρεσκευασμένα αὐθ', ὅπως ἀνεκλογίστως πλείστος οἶνος ἐκποθῆ Pher. 2, 324 (1, 7). ἴν' αὐτὸν μὴ λέγῃ ὡς ἔην- Telecl. 2, 371 (1). ἐπίδειξον αὐτὴν ἥτις ἐστὶν Plat. 2, 672 (1, 5). αὐτοῦ παραλαβὼν τὴν χαλκίω τὸν ἰὸν ἐκ τῆς χειρὸς ἔξεσπόγγισεν Eubul. 3, 245 (4). τῆς ποιήσεως-ἀριστέρ' αὐτοῦ φαίνε-ται τὰ δεξιά Pher. 2, 327 (1, 12). αὐτοῦ δ' ὀπισθεν κατέλαβεν Eur. 2, 562 (43). οὐ-ἐστὶς, αὐτῶν οἱ μὲν ἐκείθεν-οἱ δ' - Plat. 2, 664 (2, 3). ὅσοι ζῶσιν κακῶς-ἐγὼ μὲν αὐτοὺς ἀλλοῦς εἶναι λέγω Philetaer. 3, 297 (1). ὅταν τις αὐτῶν-εἴη-πνύγομαι οὕτως ἐπ' αὐτοῖς anon. (5, 52) 2, 746 (v. 8, 10). θύομεν αὐτοῖσι-ὥσπερ θεοῖσι καὶ-αἰτούμεθ' αὐτοὺς Aristophan. 2, 1148 (1, 12, 14). ὅτι δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μετ-ξον-αὐτὸ μὲν μῆδέν, παρ' αὐτὸ δ' ἄλλα συστρέφειν πυκνά Antiph. 3, 27 (1, 17). ἔξω, μακρὰν, παρ' αὐτόν, ὑπὲρ αὐτόν, κάτω Antiph. 3, 136 (7). ἀποκόπαντες αὐτοῦ τὰ πτερά || δευρ' αὐτὸν ἐρυγάδευσαν Ari- stophan. 3, 361 (2). ὃν φασὶν *ποτε κληθέντ' -εἰπόντος αὐτῷ τοῦ φί-λου || ἦκεν ἔωθεν αὐτὸν εὐθὺς ἧλθου μετρεῖν ἀνεχρότος Eubul. 3, 261 (1). Addle Eubul. 3, 262 (2, 3, 5). † Antiph. 3, 109 (v. 18). ὁ χορὸς δ' αὐτοῖς εἶχεν δάπτειας ὀυπαράς Pher. 2, 290 (9). τὰ καταχύσματα | αὐτοῖσιν ὄφος οὐκ ἔχει Philonid. 2, 424 (3). * αὐτὸς δ' ἀνήρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίους- Aristophan. 2, 1171 (1, 8). οὕτος γὰρ αὐτός ἐστιν ἄλωσ-τος, λάλος- Eubul. 3, 254 (1, 7). μένει χορῆμ' οὐδὲν ἐν ταύτῳ ὄυθυμῷ Eur. 2, 549 (4). † διαδελφίδην (f. θυ' ἀδελφίδε) ἐν ταύτῳ μυχῷ Cal- liae 2, 741 (7). τὸν αὐτὸν αἰνεῖν καὶ ψέγειν ἀνδρὸς κακοῦ mon. 506. πέμπω ταῖς καρδίαις τὴν αὐτὴν ὁδὸν Sotad. 3, 586 (1, 25). ὁθεν ἔξω πέ- λιν οὐ ῥαδίως ἔξεμι τὴν αὐτὴν ὁδὸν Antiph. 3, 62 (3). περισσότερὰς

ἀποβεβαμμένας εἰς οὐχὶ ταυτὸν-τὴν αὐτὴν μύρον, ἴδωι δ' ἐκάστην Alexid. 3, 410 (1). τὴν αὐτὴν ὁδὸν, ἣν πᾶσιν ἐλθεῖν ἐστὶ ἀναγκαῖως ἔχον, προελήλυθασι. — εἰς ταῦτο *καταγωγέειον αὐτοῖς ἤξομεν Antiph. 3, 29 (2). κἄν δούλος ἢ τις σάρκα τὴν αὐτὴν ἔχει Philem. 4, 47 (39). τὸ δ' ἔγγελειον; B. ἄλλες, ὄργανον, ὕδωρ. A. ὁ γόγγρος; B. ταυτὸν. Antiph. 3, 130. ὅμοιον ἐγένετ', ὄρνις ὀπόταν ἀρπάσῃ-. ταυτὸν ἦν Philem. 4, 26 (v. 13). οὐ ταυτὸν ἐστὶν ἀλμάδες καὶ στέμφυλα Aristophan. 2, 1111 (8). ὄρκος *(δ') ἐταίρους ταυτὸ καὶ δημηγόρου Diph. 4, 421 (16). ὥσπερ οἱ κύβοι· οὐ ταυτ' αἰεὶ πίπτουσιν, οὐδὲ τῷ βίῳ ταυτὸν διαμένει σχῆμα Alexid. 3, 399 (2). οὐ ταυτὸ δ' ἐστὶ τοῦτο Dionys. 3, 547 (v. 10). ἐκείθεν ἔσται ταυτὸ τοῦτο σοι πάλιν Men. 4, 107 (2, 14). ἐκ ταυτοῦ μεθ' ἡμῶν πλείαι ποτηρόν Eur. (?) 2, 577 (v. 2). ἐν τῷ γὰρ αὐτῷ πάνθ' ὁμοῦ πωλήσεται ἐν ταῖς Ἀθήναις Kubul. 3, 241. ἡ μήποι - εἰς *ταυτὸν (legeb. ταυτὸ) μόλης Stratt. 2, 778 (1). οἷα σύ | εἰώθεις εἰς ταυτὸν κερκεύειν Men. 4, 222 (1). δις ἐξαμαρτεῖν ταυτὸν mon. 121. ὄπερ-ἐγένετο, καὶ νῦν ταυτὸ τοῦτ' ὄψει πάλιν Hegesipp. 4, 450 (v. 21). οὐδέποι ἀρῆσκει ταυτὰ τοῦτ' ἐν τῷ θεῷ Nicostr. 3, 258 (4). τῶν δ' *αἰγιδίων κατὰ *ταυθ' (vulg. ταυτὰ) ἂ μὴ τυρὸν ποιεῖ Antiph. 3, 9 (1, 4). ταυτὰ (f. κατὰ ταυτὰ) καὶ μαγειρικῆς πρότερον μαθεῖν δεῖ Nicomach. 4, 583 (v. 15). πεπονηθέναι *ταυτὰ (libr. ταυτὰ) τοῖς αἰετοῖς Epicrat. 3, 365 (2, 7). μεταφέρει ἕκαστος αὐτῶν *ταυθ' ἄνω τε καὶ κάτω Xenarch. 3, 621 (1, 3). αὐτόσε: ἐφθῶν βατῖδων εἰλυμένων *αὐτόσε (vulg. αὐτόθεν) Metag. 2, 753 (1, 4). σφενδόνη | οὐκ ἂν ἐπιχοίμην αὐτόσ' Antiph. 3, 30 (1, 20). αὐτόσειτος: παράσιτον αὐτόσιτον Crobyli 4, 565 (1). αὐτοσχεδίασμα: Plat. 2, 645 (5). † αὐτοσχιδής (l. αὐτοσχιδής) ὑπόδημα Herm. 2, 367 (5). αὐτοσχιδής: v. αὐτοσχεδός. αὐτοῦ adv.: ἐπίσχετος αὐτοῦ Cratin. 2, 60 (6). † αὐτὸν στρατηγὸν (f. αὐτοῦ στρατηγῶν sed vid. 5, 3) Herm. 1, 98 (5). τις τῶν ἐνθάδ' αὐτοῦ Eur. 2, 546 (1, 4). σὲ παλινδορίαν πάσας αὐτοῦ καταθήσω Plat. 2, 667 (1). ἀκρατισώμεθ' αὐτοῦ Canth. 2, 836 (1). αὐτοῦ (f. αὐτὸν) λέληθε παραπλέων τὰς συμφορὰς Amphid. 3, 302 (1). αὐτοῦ: cf. αὐτοῦ. 1. de tertia persona. ξύνεστι-τοῖς αὐτοῦ τρόποις Herm. 1, 97 (3). πέπραχε τῶν τρόπων μὲν ἄξια, αὐτοῦ δὲ καὶ τῶν σιγμάτων ἀνάξια Plat. 2, 669 (1). τὴν αὐτοῦ σκιάν δέδοικεν Aristophan. 2, 951 (24). τὸ μὴ συνειδέναί- *αὐτοῦ (vulg. αὐτοῦ) τῷ βίῳ ἀδίκημα μηδὲν Antiph. 3, 149 (42b). ἀνδρὸς συγγενοῦς οἰκίαν αὐτοῦ νομίζειν δεῖ τὸν συγγενῆ Diph. 4, 423 (21). αὐτοῦ προδότης κακὸς τε τῆς φῶρας φύλαξ Apollod. 4, 454 (1, 5). πεφροντικῶς *αὐτοῦ-οὐκ ἔσται κακὸς Machon. 4, 497 (v. 4). ὁ παῖσιν αὐτοῦ μητροῖαν ἐπεισάγων anon. 4, 618 (50). ἄπανθ' ὁ λιμὸς γλυκέα πλὴν αὐτοῦ ποιῆ Antiph. 5, 90 (101). αὐτὸς αὐτῷ-διακονῆσει Cratet. 2, 237 (1, 2). ἐντὸς ἔχων τὰ † παρ' ἑαυτῷ (f. παντ' ἐν αὐτῷ) Herm. 2, 380 (1). πόλλ' ἐν αὐτῷ-ἔχον καθέσθια κυμινοδόκον Nicoch. 2, 842 (1). αὐτῷ βαδίζει καὶ λαλεῖ καὶ πτάφονται ἕκαστος ἡμῶν Philem. 4, 38 (13). ὅστις-αὐτὸς αὐτὸν οὐκ αἰσχύνεται συνειδόθ' αὐτῷ φλαυρα διαπεπραγμένῳ Philem. 4, 53 (51^d) = Diph. 4, 421 (15). οὐδέεις ὅστις οὐκ αὐτῷ φίλος mon. 407. συναγαπτοῦνθ' ὀπόταν οἰκείως ὄρεῖ ἕκαστος αὐτῶν (f. αὐτῷ) τὸν παρόντα Men. 4, 236 (13). ὠρεῖτ' - διαμασχαλλίας ** αὐτὸν σχελίσιν Aristophan. 2, 1052 (12). ὁ δ' αὐτὸν (f. αὐτὸν) ἠνάγκαζεν Ἀρμόδιου μέλος Aristophan. 2, 1127 (3). ἐπεκράτει τῆς συμφορὰς κατεῖχε θ' αὐτόν Antiph. 3, 8 (1). εἰς προὔπτον αὐτὸν ἐνέβυλεν κακὸν Aristophont. 3, 359. τῇ τύχῃ διὰ πλειόνων αὐτὸν παραβάλλειν πραγμάτων Philippid. 4, 468 (1). ὅμοιον πᾶσιν

αὐτὸν ὄφεται Antiph. 3, 20 (1). ἀναπέπεικεν ὡς αὐτὸν φέρειν Antiph. 3, 104 (v. 18). ὑπώμνυτο ὁ μὲν οἶνος ὄξος *αὐτὸν εἶναι γνήσιον, τὸ δ' ὄξος οἶνον *αὐτὸ μᾶλλον θατέρου Eubul. 3, 236. ἐν τῷ πρὸς αὐτὸν ἀναλογισμῷ Men. 4, 202 (1). τοῦτω καχὸν δὲ αὐτὸν οὐδὲν γίγνεται Men. 4, 230 (5). περιβόητον *(ποιεῖ) αὐτὸν anon. 4, 601 (6). περιτρώγειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους Pher. 2, 255 (2). τοὺς ἀγαθὸν αὐτοῖς οὐ δίδοντας Baton. 4, 499 (1, 2). συγκατέκλεισεν ἀνδ' αὐτῆς λάθρα Alcaei 2, 831 (2) cf. 5, 55. ἡ μὲν αὐτῆς οἶδεν υἱόν, ὁ δ' οἶεται Men. 4, 261 (112). βρέφη σωζοῦσ' ὑπὸ κόλποις αὐτῆς Antiph. 3, 112 (1, 2). βρέφη δ' ἐν αὐτῇ διατρέφει τοὺς ἥτορας ib. (1, 7). βρέφη δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα ib. (1, 18). ποιμνῆς ἐν *αὐτῇ-εἶδη χύουσαν Antiph. 3, 26 (1, 4). περιπέττουσιν *αὐτὰς προσθέτοις Aristophan. 2, 1078 (5). τὰ ὄψα καὶ τὰ βρώματα || ἔτεραν ἐν *αὐτοῖς λαμβάνει τὴν ἡθονὴν Sosip. 4, 453 (v. 32) cf. 485. 2. de prima et altera persona. παρελίπον οἰκτιῶν εἶναι στάσιν ἔνδον παρ' *αὐτῷ (i. e. ἐμαυτῷ) Men. 4, 242 (30). ἔν' οὐχ *αὐτῷ παρετρέφην Men. 4, 285 (233). αὐτοὶ δὲ αὐτῶν ἕτεροι προσπορίζομεν Men. 4, 230 (5). εἰς πέλαιος αὐτὸν ἐμβαλεῖς πραγμάτων Men. 4, 88 (1). μὴ πλὴ μικροῖς αὐτὸς αὐτὸν δεύθυμον δεικνυε Men. 4, 291 (269). αὐτὸν τρέφων *συνεραριστός ἐὶ Croblyli 4, 565 (1). ἦντι' ἂν φωνὴν λέγῃς αὐτοῦ *τίν' Posidipp. 4, 524 (2). γυμνοῦθ' αὐτοὺς θαῖττον ἅπαντες Alexid. 3, 491 (1). 3. αὐτῶν χτλ = ἀλλήλων: οὐκ ἠρόσαμεν *αὐτοῖσιν Men. 4, 301 (316). εὔρε πῶς λαλήσομεν *αὐτοῖς Philem. 4, 6. πρὸς δ' αὐτὰς πολλὰ λαλούσας Antiph. 3, 109 (v. 18). ληρεῖν πρὸς αὐτοὺς ἡδέως Alexid. 3, 386. *αὐτοὺς μὲν οὐκ ἐμασῶτο Athenion. 4, 557 (v. 13). *αὐτοῖς ἅπαντες ἡξίουν συζῆν ib. 558 (v. 36). *ἄλμην-εἰς ἰχθύων ὑπεραντίων αὐτοῖσι ποιούντες μίαν Damox. 4, 531 (v. 37). ἔστιν *αὐτοῖς ἃ διὰ τεττάρων ἔχει κοινωνίαν 532 (v. 55). Cf. ἑαυτοῦ.

ὑτόφοροί: Cratin. 2, 160 (20).

ὑτοφῆς: ὁ πόλι-, αὐτοφῆς Ἀτικῆ Aristophan. 2, 990 (13).

ὑτόφωρον: ἐπ' αὐτοφῶρῳ Νικίαν εἰλημμένον Κυρ. 2, 501 (5, 6).

ὑτόχειρ: Theop. 2, 822 (29).

ὑτόχθων: λάχανα τῶν αὐτοχθόνων Polioch. 4, 590 (v. 6).

ὑχένιοι: Antiph. 3, 157 (79).

ὑχημα: Σικελίας αὐχημα τροφαλῆς anon. (32) 5, 118.

ὑχῆν: τὸν αὐχέν' ἐκ γῆς ἀνεκᾶς Cratet. 2, 235 (3). ἐν τῷ κύφῳ τὸν αὐχέν' ἔχεις Cratin. 2, 84 (8). καρδοπέλω περιπαγῆ τὸν αὐχένα Aristophan. 2, 1072 (8). συστρέφει τὸν αὐχένα Κυρ. 2, 586 (54). ἐρπυλλίνῳ (int. λούται)-τὸ γόνυ καὶ τὸν αὐχένα Antiph. 3, 56.

ὑχημαῖς (cod. αὐχημᾶν) Phrya. 2, 608 (18).

ὑχηροκόμη: ἄνδρας *βουτυροφάγας, αὐχηροκόμας μυριοπληθεῖς Anaxand. 3, 183 (1, 9).

ὑχημός: πρόφασιν τιν' αὐχμόν ἢ πάχνην Philem. 4, 33 (4).

ὑχημός: ὡστ' *αὐχημότατος ἐστι Plat. 2, 671 (5).

ὑχημῶ: χαιρεῖ τις αὐχημῶν ἢ ῥυπῶν Anaxand. 3, 177 (2, 6).

ὑχω: ἡχουν-αἰῶνα πάντα συνδιατρέψειν Cratin. 2, 15 (1).

ὑω: med. ἀνόμενος Aristophan. 2, 1206 (135).

φαιρῶ: ὄραν ἀφᾶρδαν Κυρ. 2, 438 (7).

φαιρῶ: ἀφαιρεῖν ὥρα ἴστιν τὰς τραπέζας Philyll. 2, 857 (1). ἀπὸ λαοσάνων ἀφαιρήσω χύτραν Diocl. 2, 840 (3). τοῦπίσημα τῆς χύτρας ἀφελῶν Hegesipp. 4, 479 (v. 14). εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' (?) ἡμῶν τὸ μέ-

- ρος ἀπὸ τοῦ σώματος Alexid. 3, 479 (1). τὰς προκύδας ἀφαιρῶν Aristophan. 2, 1188 (53). *ἀφαιρεῖ τριχῶς ib. (54). τῶν-ἐλαῶν (?) σφίσι πάνθ' ὄσ' ἂν βούλη γένη Euvangelii 4, 572 (v. 5). ἀφείλον (int. πνευματος) ἐπιγανώσας σιλῆφ Alexid. 3, 470 (1, 10). τὸ παραθεῖναι πεφύκει τεταγμένως ἕκαστα Sosip. 4, 493 (v. 45). σίλιον, τυρόν, πορριον *πάντ' ἀφείλον (ex arte culinaria) Anaxipp. 4, 459 (v. 9). *ἂν τις ἀφεί (τῆν) τέχνην τὴν τῶν ἀλιῶν Anaxand. 3, 175 (1, 14). συλλαβὴν ἐγλῶν Amphid. 3, 313 (1, 11). τοῦτο τοῦ μήκους ἀφείλεν Alexid. 3, 423 (1, 10). εἰ-ἀφείλοι τις τοῦ βλου τὰς ἡδονὰς Antiph. 3, 150 (51) = Theophr. 3, 630 (1). λυπὴν τ' ἀφαιρῶν, ἡδονὴν τε προστιθεῖς Anaxand. 3, 194 (1, 6). ἀφείλε πᾶν αὐτοῦ τὸ λυποῦν Kephipp. 3, 326 (1). τὸ κακὸν ἀφαιρῶν τὰγαθὸν δὲ λαμβάνει Philem. 4, 34 (5). εἰ τίλλ' ἀφαιρεῖν ὁ πολὺς ἐσθὲν χρόνος ἡμῶν Men. 2, 264 (130). ὅταν ἐρωτῶς τόλμαν ἀφείλῃς Men. 4, 135 (3). ἀφαιροῦμαι: ἀφελούμαι Timostrat. 4, 595 cf. 5, 11. ἀφελού- *ὦ λάγνα ταχὺ τὰ ποικίλα Eubul. 3, 230. γυνὴ λουνοῦν ἀφείλετο Alexid. 3, 399. ἐγὼ δὲ *τοῦτ' ὀλίγον χρόνον *φύσας ἀφείλημ ἂν Aristophan. 2, 1171 (1, 11). τίς ἀφείλετο λαυπάδος αὐγᾶς; Cratin. 2, 101. †ἀφείλετο γὰρ κωμωδεῖν Phryn. 2, 590 (8). ὄλας δ' ἀφαιροῦνται (int. τὰς οὐσίας piscarii) Alexid. 3, 475. ἄ σοι *τύχη κέρηται, ταυτ' ἀφείλετο Men. 4, 247 (41). οἷς μὲν δίδωσιν, οἷς δ' ἀφαιρεῖται τύχη mon. 428. (argentum) *ὁ καιρὸς ὁ τυχῶν τοῖς μὲν-ἔδωκε, τῶν πεπτημένων δ' ἀφείλετο Apollod. 4, 456 (4). τοὺς ἀποκρυπτομένους-|ἰεβῶν ἀφείλεθ' ὅσα δεδωκὼς ἦν Alexid. 3, 507 (9).
- ἀφάκη: κυάμους †φακὴν (f. ἀφάκη) ζείας Pher. 2, 345 (17).
- ἀφανής: κρείττον ἔστιν ἐμμανῆς φίλος ἢ πλοῦτος ἀφανῆς Men. 4, 101 (2, 18). ἀφανεῖς γέγονασιν αἰ σπιάθαι Men. 4, 169 (4). ταῦτόματι ἡμῖν ἀφανῆς ὄν συλλαμβάνει Men. 4, 148 (4). τὰ *ἀφανῆ μεριμνᾷ Aristophan. 2, 1190 (81). μὴ δῶκε τὰφανῆ mon. 18.
- ἀφανίζω: τὰ χρώματα-ἀφανίζουσιν ἐκ τοῦ σώματος Antiph. 3, 52 (1). ἀπαντ' ἀφανίζει γῆρας ad Men. 4, 362 = mon. 649. πόλεις-ἡγάσθη διαβολῆ mon. 626. τὸν γόνον *καταγνύει, ἐπειτ' ἀφανίζει Eubul. 3, 234 (1, 15). ἡφάνιζε πηλίκον τινά | οἴεσθε μέγεθος; Eubul. 3, 245 (3). περηννούσιν ἀφανίζουσί τε Alcaei 2, 829 (2). ἐν ὄσφ' ἔσθλω, ἔτερος ἐκεῖν-τοῦτ' ἐγὼ ἡφάνισα Lyncei 4, 433 (v. 11). τὴν θυσίαν ἡφάνισαι ἐκ τοῦ μέσου Anaxipp. 4, 459 (v. 6). ἀπτερος ὢν κούφως πέτεται καὶ γῆν ἀφανίζει Eubul. 3, 254 (1, 18). ἀπὸ τοῦ ταγήνου-εὐθέως ἀφανίζεται (piscatorum ars) Anaxand. 3, 175 (1, 4).
- ἀφατος: ὀρνιθαρῶν ἀφάτων πλήθος Anaxand. 3, 184 (1, 62). ἤκουσε λόγων ἀφάτων ἀτόπων Epicrat. 3, 370 (1, 12).
- ἀφείλια: τῆς συμμετρίας καὶ τῆς ἀφελείας (al. †ἀσφαλείας) οὖνεκα Antiph. 3, 89 (1, 8). ἀφελείας exempla ex Menandro afferuntur 4, 333 (515).
- ἀφεικτος: τὸ πεπρωμένον-οὐ μόνον *βροτοῖς ἀφεικτόν ἔστιν Philem. 4, 41 (20).
- †ἀφειῦσαν (f. ἀφείσαν) Herm. 2, 417 (15). Plat. 2, 695 (66).
- ἀφή: τῆς ιδιότητος-συμπληκομένης οὐχὲ συμφώνους ἀφᾶς Damox. 4, 531 (v. 42).
- ἀφήλιξ: ἀφήλικα γέροντα Cratin. 2, 208 (95). *ἀφήλικεστέρων (libr. ἀφήλικεστάτην) Pher. 2, 355 (66). γυναικῶν (f. γυναικαρῶν) ἀφήλικες Phryn. 2, 604 (8).
- Ἀφθόνητος: ἀλλήντας Ἀφθόνητος (om. verbo) Euphron. 4, 496 (v. 9).
- ἀφθονία: ἀφθονία τὴν ἐνθεσιν ἦν-ἀπαλὴν καταπέγειν Telecl. 2, 361 (1,

- λέοντας; Nausicr. 4, 578. ἢ ἄ τῆς Ἀττικῆς γλαυκίσχον Philem. 4, 27 (v. 20). Caeterum cf. Ἀττικός.
- ἀττικηρῶς: οὐκ ἀττικηρῶς οὐδ' ἀπηκριβωμένως λιμῶ παρελθεῖν Alexid. 3, 460 (1).
- ἀττικίζω: οὐ γὰρ ἠττικίζεν Plat. 2, 669 (1). σὺ μὲν ἀττικίζεις Posidipp. 4, 524 (2).
- ἀττικιστί: κέσσαν ἀττικιστί δεῖ λέγειν Antiph. 3, 51 (3). μετ' Ἀττικιστί δυναμένου λαλεῖν Alexid. 3, 474.
- Ἀττικός: Κινησίας-ὁ κατάρτος Ἀττικός Pher. 2, 326 (1, 8) = 334 (1, 13). τὸν Κρήτα, τὸν μόγις Ἀττικόν Plat. 2, 626 (6). ἕμμες ὠττικοί (1. ὠπτικοί 5, 54) Stratt. 2, 773 (2). πότερ' Ἀττικοί ἄπαντες ἢ καὶ * τοῦμπορον τίτες; Diphil. 4, 381 (1, 2). τοῦτ' εἶτε-Μακεδόνες τοῖς Ἀττικοῖς κατέδειξαν ἡμῖν Machon. 4, 196. μίμημα χειρὸς ἀττικῆς Antiph. 3, 96 (1). αὖρις ἀττικῆς Dionys. 3, 548 (v. 40). οὐδέτερος-ἤδεται τοῖς ἀττικοῖς δέλπνοις. * (B.) ἀθλία γὰρ ἐστὶν ἀττική (;) Lyncei 4, 433 (v. 3 sq.) Ἀττικόν-ὑδωρ Antiph. 3, 98. ἀττικὸν μέλι Men. 4, 270 (160). ἄν-δέγ κέρματ' ἀποδοῦναι, προσαπέδωκεν * Ἀττικά Diph. 4, 407 (1, 13).
- ἀττικουργῆς: ἀττικουργῆ * (ῥήματα?) Men. 4, 317 (425).
- Ἀττις: κολάσσοματ' γέ σε καὶ τὸν σὸν Ἀττιν Theop. 2, 601 (5).
- ἄττομαί: τὸν στήμονα | ἄττεσθ' Herm. 2, 382 (5).
- ἄττω: * ἠτημένα (legeb. ἐσσημένα) Pher. 2, 351 (38) cf. 5, 29.
- ἄττω: τεμάχη δ' ἄνωθεν-εἰς τὸ στόμ' ἔττει Metag. 2, 753 (1, 10). πυκνοὶ-ἄττωσιν Ἰφαιστοῦ κύνες κούφως πρὸς αἶθρα Alexid. 3, 452 (1, 16).
- ἀτυγλα: † εἰς τὴν ποιηρίαν ἀτυγλαν ρουῖσαιτες Men. 4, 158 (4).
- ἀτύχημα: ἀλόγιστον τρόπον ἀτύχημα Men. 4, 143 (2). ἀτύχημα καδίσχημα διαγορᾶν ἔχει Men. 4, 195 (2). κοινὰ πάντα ἀτύχηματα mon. 369. ἄπαντα-τὰ μελίζον-ἀτύχηματ' ἄλλοις γερονότ' Timocl. 3, 593 (v. 18).
- ἀτυχῆς: τύχην συνοῦσαν ἀτυχεῖ σώματι Apollod. 4, 456 (3). οὐδὲν θηρίον τῶν ἰχθύων ἀτυχεστέρον Antiph. 3, 87 (v. 2).
- ἀτυχία: ἐνεγκεῖν ἀτυχίαν Antiph. 3, 155 (67). ἐνεγκ' ἀτυχίαν καὶ βλάβην εὐσημιόως Men. 4, 242 (29). ἀτυχίας ἀνθρωπίνης παρὰμύθιον (ars) Amphid. 3, 302 (1). λιμὴν ἀτυχίας-τέχνη monost. 309. ἄστν-θέατρον ἀτυχίας σαμῶος γέμον Amphid. 3, 305 (1). ἀνοίγειν λανθάνουσαν ἀτυχίαν Men. 4, 264 (128). ἐλεινότερον-ἀτυχία γίλου monost. 180. ταῖς * ἀτυχίαισι μὴ πλάσσει τῶν πέλας Men. 4, 264 (127). ἐν ταῖς-ἐτέρων-ἀτυχίαις τρυγᾶν Eurhron. 4, 495 (2). * ἔκαστος ἐν ταῖς ἀτυχίαις ἤδιστα * πρὸς τοὺς ὁμοπαθεῖς ὀδύρεται Apollod. 4, 452 (2).
- ἀτυχῶ: λέγ' - * κούδεν ἀτυχήσεις ἐμοῦ Eur. 2, 472 (25). τὸ-ἀτυχῆσαι παντὸς εἶναι μοι δοκεῖ Antiph. 3, 155 (67). ἠτύχηέ τις βήττει τις ὀρμῶζει τις ἢ γύσει γέροι ἄπαντα ταῦτα Philem. 4, 41 (22). ἀτυχεῖν θνητὸς ἂν ἐπίστασο Diph. 4, 376 (2). ἀνήρ-ἀτυχῶν σώζεται ταῖς ἐλπίσιν mon. 643. ὅταν ἀτυχεῖν σοι συμπέση τι-Εὐριπίδου μνήσθητι Philippiid. 4, 472. γέρον τις ἀτυχεῖ, κατέμαθεν τὸν Οἰλέα Timocl. 3, 593 (v. 16). ἐπὶ ἀτυχεῖν τ' ἠγείρας (senem) Men. 4, 209 (2). οὐδὲ * μέγρι τοῦ τέλους-ἔμεινεν * ἀτυχῶν (libr. εὐτυχῶν cf. 5, 116) int. homo. Posidipp. 4, 525 (4). εὐπίστον ἀτυχῶν ἐστὶν ἀνθρώπος Men. 4, 183 (4). ὁ μὴ δεχόμενος τῶν θεῶν τὸ συμφέρον-διδότων-* βούλεται-ἀτυχεῖν Men. 4, 197 (1). βούλει ἀτυχεῖν μακάριος καλούμενος Men. 4, 250 (55). ἀτυχοῦντι συμπαρξείμην (uxor) Men. 4, 164 (1). οὐδεὶς γὰρ ἂν τοιοῦτος ἠτύχει ποτέ Alexid. 3, 522 (43). ἐν οἷς ἂν ἀτύχησῃ τις τόποις (fugit) Amphid. 3, 302 (2). οὐχ ὄθεν ἂν φῆμιν * ἠτύχηκα Men. 4, 112 (1). ὅς μήτ' ἂν ἀτυχήσας-ἐλαμφιάσαι δύναίτο τοῦτο χόρημασιν Men. 4, 192 (4). πολλοὺς πονηροὺς-ὅταν ἀτυχήσωσιν γερονότας Men. 4, 254 (71).

- οὐδείς παρίσιτος εὔχει ἀτυχεῖν τοὺς φίλους Antiph. 3, 45 (2, 3). μετὰ μαρτύρων ἀτυχεῖν Men. 4, 215 (9). *οἱ ἀτυχοῦντες** τὸν χρόνον διευτυχηκότες Apollod. Car. 4, 445 (3).
- αὐ: ἐκ μὲν-ἐκ δ'-ἐκ δ' αὐ- Herm. 2, 407 (1, 6). ἐκ δ' Αἰγύπτου-ἀπὸ δ' αὐ Συρίας- ibid. (1, 13). οἱ μὲν ἐκείθεν-οἱ δ' αὐ ἐκείθεν Plat. 2, 664 (2, 3). πουλύποδος πλεκτή δ'-τριγλή δ'-σκορπίος αὐ Plat. 2, 673 (1, 21). τηδί δ' ἀφ' αἰασι, τῆδε δ' αὐ ταγηνίαις Metag. 2, 753 (1, 8). ὁ μὲν-ἀναπεροῦ ὁ δ' αὐθις (f. αὐ)- ad Eur. 2, 554 (12). τοῖν ἰσχυῶν †τὸ μὲν κάτω τὸ δ' αὐ εἰς ἄνω ἐξείρουσα Autocr. 2, 891. μέλλειν δ' ᾠδαῖς τοῖς μὲν Σπάρτην-, τοῖς δ' αὐ Θήβας Anaxand. 3, 183 (1, 21). πρώτα μὲν τὴν Πλαγγόνα || οἱ Σινώπη δ' αὐ συνόντες- Anaxil. 3, 348 (1, 12). ἐν ἀγορᾷ δ' αὐ πλάτανον-διαφνεύσομεν Aristophan. 2, 990 (14). ὁ δ' αὐ Σοφοκλέους-περιέλιχε τὸ στόμα Aristophan. 2, 1176 (2). ταχέως γέ μ' αἱ χρησταί-ἐπέλιπον, τῶν δ' αὐ πονηρῶν ἐτι λέγειν πολλὰς ἔχω Eubul. 3, 261 (2, 15). ἡ γὰρ-χρήματα λαβῶν ἔχει δέσποιναν-ἦν δ' αὐ λάβῃ μηδὲν φερομένην- Anaxand. 3, 195 (1, 6). τήνδε-μὴ δίδου, ἐκ δὲ τοῦ κέρματος αὐ- δὸς πειν Herm. 2, 400 (5). φρῦσει-οὐδείς δοῦλος-, ἡ δ' αὐ τύχη-κατεδουλώσατο Philem. 4, 47 (39). οὐτ' ἀφ' ἡ-οὐτ' αὐ βεμβραῖς- Aristonym. 2, 699 (2). οὐ πάνυ | ἔσπούδακ', οὐδ' αὐ συνέτεμον Antiph. 3, 101 (4). ἐν οὐδὲ εἰς ἐλήθεν-ποιῶν, οὐδ' ἂν (f. αὐ 5, 99) ποιῶσιν Philem. 4, 31 (2, 2). μὴ-†μηδ' ὁ (f. μηδ' αὐ) Men. 4, 325 (470). τίς αὐ πόρτον κατέχουσ' αὐραῖ; Cratin. 2, 94 (1). ὡς αὐ (? al. οὐν f. ἂν) τίν' ἔλθω δῆτα;- Eur. 2, 514 (15). οἶον* αὐ τὸ πνίγος Pherecr. 2, 348 (29) cf. 5, 29. φθονερόν ἀνθρώποις τόδ' αὐ (?) Cratin. 2, 72. ἐπίσημον αὐ τὴν ἀσπίδ'-ἀνέστηκαν Men. 4, 225 (1). ἀλλ' αὐ Plat. 2, 645 (4). αὐθις αὐ Cratin. 2, 232 (176). Stratt. 2, 788 (2). Sannyr. 2, 874 (1, 5). χειμέρια βροντᾶ μίλλ' εὐ (f. αὐ 5, 59) Aristophan. 2, 963 (13). οὐδὲν κωλύει τοὺς μελιτοπώλας αὐ λέγειν-ὅτι- Antiph. 3, 68 (2, 5). πολὺ γὰρ αὐ γένος μιμράτατον τοῦτ' ἐστίν Antiph. 3, 86 (vs. 8). † αὐ ἦκειν vide ἐπανήκειν.
- αὐαίνω: ἠναινόμην θεώμενος Aristophan. 2, 1187 (47).
- αὐγῆ: τίς ἀφείλετο λαμπάδος αὐγᾶς; * (Cratin.) 2, 101. ὥσπερ αὐγὴ τῆς κρόκης (f. τῆ κροκῆ) κεκραιμένη Men. 4, 244 (33).
- αὐδῶ: ὁ παραμοσῆτης ἐν βροτοῖς αὐδῶμενος Alexid. 3, 492 (2).
- αὐθάδης: ἔστι τοῖς σεμνοῖς-αὐθαδέστερος Eubul. 3, 217 (1).
- αὐθαδία: αὐθαδίαν αὐθαδίαι (expellere) Antiph. 3, 139 (13, 4).
- αὐθαίρετος: αὐθαίρετος λύπη mon. 641. αὐθαίρετοις-συνέχεται λύπαι; Men. 4, 254 (70). ἄνοια-δυστύχημ' αὐθαίρετον Men. 4, 262 (116). τὰ πλείστα τῶν κακῶν αὐθαίρετα monost. 499. ἀτύχημα φεύγειν ἐστίν οὐαὶ αὐθαίρετον Men. 4, 143 (2).
- αὐθέκαστος: οὐκ ἔστ' ἀλώπηξ ἡ μὲν εἴρων-ἡ δ' αὐθέκαστος Philem. 4, 32 (3). αὐθέκαστος (i. q. simplex) Posidipp. 4, 527 (13). πικροῦ γέροντος ἀνδεκάστου Men. 4, 284 (220).
- αὐθημερινός: αὐθημερινῶν ποιητῶν λῆρον Cratin. 2, 174 (5).
- αὐθιγενής: οἶνοι-* γλυκὺς αὐθιγενής Anaxand. 3, 185 (1, 70).
- αὐθις: cf. αὐ. αὐθις αὐ Cratin. 2, 232 (178). Stratt. 2, 789 (2). Sannyr. 2, 874 (1). πάλιν αὐθις ἀναθούσιν Pher. 2, 268 (5). αὐθις ἐξ ἀρχῆς ἔσει Men. 4, 134 (2). νῦν δ' αὐθις ἐρυγγάνει Cratin. 2, 43 (2). *οἱ πεδάς εισάγουσι-καὶ παιδαγωγούς αὐθις Antiph. 3, 86 (5). εἰ-τι πέ-ἐήμερτεν αὐθις ἀνέλαβεν Pher. 2, 327 (1, 18) sive 334 (1, 12). καθῆκε κάτω κάλεσπασ' αὐθις Eubul. 3, 244 (4). οὐτ' ἀβέλτερος οὐτ' αὐθις ἐμ-φρον Alexid. 3, 495 (1, 6). ἦν δ' αὐ λάβῃ μηδὲν φερομένην, δοῦλας αὐθις (f. αὐθις) γέγγεται Anaxand. 3, 195 (1, 7). κὰς τοῦ καπῆλου γῶ

- ἄφρωνος Τηλέφωτος Alexid. 3, 467 (1). ἄφρωνος δύο τινές ἢ τρεῖς παρεστή-
 κασι (int. τοῦ χοροῦ) Men. 4, 117 (2). ἐστήξειτ' ἀχανής, προσπεπαττα-
 λευμένος ἄφρωνος Hegesipp. 4, 480 (v. 26).
- Ἀχαϊκός: ὁππῆν κατεσθίουσι πόλιν Ἀχαϊκὴν Mnesim. 3, 578 (2).
- Ἀχαιοί: ἐκίλησεν Καλλίστρατος νῆας Ἀχαιῶν Theop. 2, 802 (1). ἰχθὺν
 δ' Ὀμηρος ἐσθλονί' εἶρηκε πού τίνα τῶν Ἀχαιῶν; Eubul. 3, 262 (3).
- ἀχανής: ἐστήξειτ' ἀχανής, προσπεπατταλευμένος, ἄφρωνος Hegesipp. 4,
 480 (v. 25).
- ἀχάριστος: οὕτως ἐσμὲν ἀχάριστοι φύσει Cratet. (Antiph. ?) 2, 247 (1).
 * ἀχαριστους (libr. ἀχρήστους) ὁρῶν ἀνελευθέρως τε ζῶντας Alexid. 3, 507
 (5). * ἀνήρ ἀχάριστος μὴ νομισέσθω φίλος Men. 4, 325 (470) = mon.
 40. ὁ σωθεὶς ἐστὶν ἀχάριστον Men. 4, 325 (472) = mon. 34, ubi ἀχά-
 ριστος. ἀχάριστος ὅστις εὐ παθῶν ἀμνημονεῖ mon. 10. † πονηρός ἐστι
 πᾶς ἀχάριστος mon. 456.
- Ἀχαρνάι: (?) Pher. 2, 261.
- Ἀχαρνεύς: πρὸς τὸν χρηστὸν-Τηλέμαχον Ἀχαρνέα Timocl. 3, 603 (4).
- Ἀχαρνῆθην: Κηρισόδοτον τὸν Ἀχαρνῆθην Anaxand. 3, 183 (1, 18).
- Ἀχαρνικός: Ἀχαρνικοὶ Ἴπποι Pher. 2, 262 cf. 2, 502. ὁ Ἀχαρνικός Τηλέ-
 μαχος Timocl. 3, 594.
- ἀχαρνώς: λινεύς, ἀχαρνῶς οὕτως Calliae (Diocl.) 2, 735 (1).
- Ἀχελώος: οἶνος † οὐ μίγεις πόμ' (cf. 5, 64) Ἀχελῶφ (h. e. aqua) Ari-
 stophan. 2, 1094 (6).
- ἄχερδος: τῆς ἄχερδου τῆς ἀκραχολωτάτης Pher. 2, 349 (32).
- ἄχερδούσιος: † τὴν γνώμην ἄχερδούσιος anon. 4, 621 (63).
- ἄχηνλα: φίλων ἀχηνλα Aristophan. 2, 954 (6).
- ἄχθηρός: εἶδ' ὅταν παρῆς, ἀχθηρόν (de senectute) Antiph. 3, 51 (v. 3).
- ἄχθομαι: μηδὲ σὶν' - ἄχθου ὁρῶν παριόντα Pher. 2, 335 (2). ἀχθόμεθ'
 ἦν ἔλθῃ ib. (3, 2). ἀχθεται τῷ κατακωλύοντι ib. (3, 6). Ἀρίσταρχον στρα-
 τηγοῦντ' ἄχθομαι Eur. 2, 442 (9). ἄχθομαι δ' ἀπολαλεῶς ἀλεκτρούνα
 Theop. 2, 795 (3). αὐριον ἔωλον τοῦτ' ἔχων οὐκ ἄχθομαι Axionici 3,
 534 (1, 15).
- Ἀχιλλεῖος: Ἀχιλλεῖος μάχαις Pher. 2, 316 (1, 4).
- Ἀχιλλεύς: τιμοπαλῆς ὡς Ἀχιλλεύς οὐδεὶς (?) Phryn. 2, 600 (5). Φθιώτ'
 Ἀχιλλεῦ Strat. 2, 769 (5).
- ἄχορταστος: ἔλεγχος τῆς ἀχορτάστου τύχης Men. 4, 267 (144).
- ἀχραδοπάλης: * ἀχραδοπάλαις (legeb. ἀκρατοπ.), Ἰσραδοπάλαις Nicoph.
 2, 852 (1).
- ἀχράς: βολβός, τέπις, ἐρβινθος, ἀχράς Alexid. 3, 456 (1, 13). τὰς ἀπύ-
 λους καὶ τὰς ἀχράδας Pher. 2, 347 (25). ἀχράδας οὐ φιῶ Telecl. 2, 370
 (2). πεπεῖρους ἀχράδας Eur. 2, 439 (9). ἔρπυλλος, μήκων, ἀχράδες
 Anaxand. 3, 184 (1, 54).
- ἀχρειόγελως ὅμιλε Cratin. 2, 192 (51).
- ἀχρεῖος: ἀνήρ τ' ἀχρεῖος χῆ γυνὴ διοίχεται Men. 4, 226 (1, 19)].
- ἀχρήματος: οὐτ' εὐρύθμος γὰρ ἐστὶν οὐτ' ἀχρήματος (?) Timocl. 3, 597 (2, 7).
- ἄχρηστος: cf. ἀχάριστος. σιτόκουρον, ἄθλιον, * (ἀχρηστον) Men. 4, 196
 (1). εἰσηγησάμην νόμον τίν' οὐκ ἄχρηστον Diph. 4, 392 (1). ἄχρηστα
 παντελῶς * τὰ σπαρτία Philippid. 4, 470 (1).
- † ἄχρη: v. 4, 302 (322).
- ἄχρη: ἄχρη γήρως διευτυχηκότ' Apollod. 4, 450. ἄχρη τοῦ νῦν Timostrat.
 4, 595. ἔδακνεν ἄχρη τῆς καρδίας anon. 4, 653 (196). ἐστήξειτ' ἀχανής-
 ἄχρη ἄν - ἕτερός τις - ἀποσπάσῃ Hegesipp. 4, 480 (v. 26).
- ἄχουρα: ἦν καχύρων σεσαγμένος Pher. 2, 344 (14). ῥάβδον - ἐν τοῖς
 ἀχούρωσι κυλιζομένην Herm. 2, 397 (2, 6) = 403 (2). εἰς ἄχουρα καὶ

- κασιόπρουν αὔραν δὲ αἰθέρας Antiph. 3, 27 (1, 14). ξανθαῖσιν αὔραις σῶμα ἀγάλλεται Antiph. 3, 126 (1, 22). δεῖπρον ὄζον αὔρας ἀπικῆς Dionys. 3, 548 (v. 40).
- αὔρειον** saeculum Aristophan. 2, 1159 (41).
- αὔριον**: τὸ μοσχίον-αὔριον δειπνήσομεν Erhipp. 3, 334 (1, 13). βεβρωκῶς τέμαχος ἐγθὼν τήμερον αὔριον ἔωλον τοῦτ' ἔχων Axionici 3, 534 (1, 15). πολλάκις ἔχων τις οὐδὲ ταναγκαῖα νῦν αὔριον ἐπλούτησθ' Philem. 4, 44 (29^a). ἠθασαυρὸν εὔρων σήμερον-αὔριον ἅπαντα-ἀπώλειαι ib. (29^b). εἰς αὔριον ἐρήσομεν βαλάνιον Nicoch. 2, 846 (1). εἰς αὔριον δὲ *(μῆδὲ) φροντίζιν *ὅ τι ἔσται Philetaer. 3, 295 (2, 8). εἰς αὔριόν με δεῖ λαβεῖν ἀλητροῖδα Alexandri 4, 554. εἰς αὔριον σὲ καὶ τοῦτ' *εὐφρανάτω Dionys. 3, 552 (1, 15). νῦν μὲν εἰσιν οὐκ ἐλευθέρως εἰς ταῦριον δὲ Σουριεῖς Anaxand. 3, 163 (1). εἰς τὴν αὔριον ποιῶν ἀδέλφους Alexid. (Antiph.) 3, 494 (2). τίθησι πτωχὸν εἰς τὴν αὔριον Philem. 4, 31 (1, 6).
- αὐτάρ**: ἡ Αἰβύη δ' - ἡ Ρόδος - αὐτάρ ἀπ' Εὐβοίας - Herm. 2, 408 (1, 17).
- αὐτε**: οἱ δ' αὐθ' ἡμεῖς Cratin. 2, 111 (1). ὑμῖν ὀρχηστράδεις εἶπον - τῶν δ' οὐχ (f. αὐθ') νυῖν ἀγορεύω - Metag. 2, 751 (1) = Aristag. 2, 761 (1).
- αὐτίκα**: αὐτίκ' οὐδεὶς οὐδὲ μαγεύειναι εἶδε πάποτε Pher. 2, 277 (1, 4). αὐτίκα δ' ἤρπασε τεμάχῃ Stratt. 2, 767 (1). τὸ θανεῖν αὐτίκα τιτύονον Plat. (?) 2, 697 (v. 10). ἐλθοῦσα πέμψαι στρώματ' αὐτὴν *(αὐτίκα) κέλευε Nicostr. 3, 285 (1). λούσαι' αὐτὴν *αὐτίκα (libr. ὄδιστα) Men. 4, 83 (6). ἐγὼ δ' ὄνομα - καθ' ἐκάστην αὐτίκα λέξω Henioch. 3, 563 (v. 1). Ἰνα σοι πατήσω τὸν Σθένελον μάλ' αὐτίκα Plat. 2, 659 (2). αὐτίκ' ἐρῶ σοι πάλιν ἐξ ἀρχῆς Mnesim. 3, 569 (v. 24).
- αὐτίς**: οὐχ † ὑπολύσεις σαυτόν; (f. οὐχ ὑπολύσειαι αὐτίς;) Pher. 4, 335 (3, 6).
- αὐτίτης**: Telecl. 2, 365 (9). † αὐτίταν πᾶσι τε θεοξενίης ἐγένετο Πολιάδ. 2, 868 (2).
- αὐτόθεν**: εἰ δ' αὐτόθεν *πῃ γέγονεν Antiph. 3, 64 (1, 12). *χοτείλας πίταρας ἀναγκάσις - ἐμ' αὐτόθεν σπάσαι Alexid. 3, 514 (20). οὐχὶ σίθη ἀλλ' *ἀποσειεῖν (aquam) αὐτόθεν Men. 4, 87 (4).
- αὐτόθι**: τακερός ποιησάτω τοὺς ἑρβίνθους αὐτόθι (al. εὐθέρως) Pher. 4, 287 (2). αὐτόθι - *περιμένων Antiph. 3, 70 (1). ἐμβλέπων - *αὐτόθι τῶν (libr. αὐτοῖς) ἔχθροπώλαις Antiph. 3, 91 (1, 3). οὐ γὰρ γίγνεται τῷ αὐτόθι Philem. 4, 15.
- αὐτόκακος**: Theop. 2, 799 (4). αὐτόκακον ἔοικε τῷδε anon. 4, 663 (24⁷).
- † αὐτοκάρδαλον** (scr. αὐτοκάβδαλον) Eur. 2, 505 (16).
- Αὐτοκλήης**: οὐδ' ἂν Αὐτοκλήης οὕτως εὐρύθμως - *ἐνώμα (poculum) Theop. phil. 3, 627.
- αὐτολήκυθος**: *ἀξυκαλόουθος, ξηρός, αὐτολήκυθος Antiph. 3, 7. αὐτολήκυθος Men. 4, 99 (4). 126 (7).
- Αὐτόλυκος**: Autolyci victoria Eur. 2, 445 (18).
- αὐτόματος**: κύσιος αὐτόματος - ἐρχεται Cratin. 2, 73 (1, 8). ἤκει - αὐτῷ ματα πάντα τὰ γαθὰ Diph. 4, 380. αὐτόματα θεὸς ἀντίε τὰ γαθὰ Cratib. 2, 110 (6). αὐτόματ' ἦν τὰ δέοντα Telecl. 2, 361 (1, 3). ἀλάσματος; ἢ αὐτόματος Cratet. 2, 238 (1, 7). αὐτόματοι - ποταμοὶ - φείσσονται Pher. 4, 316 (1, 3). τεμάχη - αὐτόματι πεπνιγμένα εἰς τὸ στόμ' ἔγγει Metag. 4, 753 (1, 9). αὐτόματα τὰ πράγματ' ἐπὶ τὸ σωμακέρων φεῖ καὶ καθεύδω Men. 4, 205 (2). Ἰαμῆς - ζύλινος βαδίζων αὐτομάτως (L αὐτόματω; 4, 49) ἐλήλυθα Plat. 2, 652 (6). ὡστ' εὐμαρῆ γε καὶ αὐτομάτην (recte αὐτομάτως 2, 754) τὴν ἐνδεσίην χωρεῖν Pher. 2, 299 (1, 6). οὐδὲ γὰρ τὰ αὐτόματων (f. -τος) νοῦς ὡσπερ ἐν ἀργῷ θύμος Philem. 4, 34 (6).

κᾶν ζητῶ τινα, αὐτόματος οὗτος παρέσται Men. 4, 246 (39). αὐτομάτως ἀγαθούς λέγειν—ἐπὶ δαίτια Cratin. 2, 111 (1). αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ-ἴασιν Eur. 2, 542 (14). αὐτομάτη—φέρει τιθύμαλλον (f. αὐτόματον 2, 754) Cratin. 2, 215 (135). καταφέρει μάσας—αὐτομάτας (al. -τους) μεμαγμένης Metag. 2, 753 (1, 2). ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτομάτοισιν—*ἐφύετο Aristophan. 2, 1178 (8). ταυτόματων—προσαγορεύεται τύχη Philem. 4, 51 (48). ταυτόματόν· ἔστιν—που θεός Men. 4, 151 (2). ταυτόματων ἡμῖν—συλλαμβάνει Men. 4, 149 (4). ἔστι καὶ ταυτόματον ἔνια χρήσιμον Men. 4, 214 (6). ταυτόματων—καλλῶ βουλευέται mon. 726. ἔστιν εὐστοχόν τι βουλευτήριον ταυτόματων anon. 4, 693 (356). ἐπηραστικόν γέ τι ταυτόματόν· ἔστιν ib. (357).

αὐτόπνευγος ὡς ἀσελγῆς Pher. 2, 348 (29) vide 5, 29.

ὑτόποκος: αὐτόποκον ἱμάτιον anon. 4, 683 (322).

ὑτόπρεμος: τὰ δ' ἀντιτείνονθ'—αὐτόπρεμν' ἀπόλλεται (int. δένδρα) Antiph. 3, 138 (10, 7).

ὑτόπτης: πάντα δ' αὐτόπτης ἐρῶ Euangeli 4, 572 (v. 3).

ὑτοπυρίτης: αὐτοπυρίταισι—ἄρτοις Phryg. 2, 595 (1).

ὑτόπυρος: τὸν αὐτόπυρον ἄρτον Alexid. 3, 436 (2).

ὑτός: cf. αὖτος. αὐτόθι. αὐτοῦ. οὗτος. † ἡ αὐτῆ (l. ἡδύ τοι) Antiph. 3, 119 (1). † αὐτός Ἰβηρος τραγοπῶγων Cratin. 2, 78 (8). † Πέλοσανδρος μέγας αὐτός Herm. 2, 384 (5). † δοκεῖ οὐδέποτε αὐτοῦ πρότερον Cratin. 2, 116 (1, 5). † αὐτὸν στρατηγόν—εἶδον (f. αὐτοῦ στρατηγῶν—εἶδον, sed v. 5, 3 ubi αὐτὴν στρατηγῶν—) Hermipp. 1, 99 (5). αὐτῷ † μελιτέων Plat. 2, 689 (28) f. αὐτῷ Μελιτέων ad Aristophan. 2, 994 (25). † αὐτὸν (f. αὐτός σεαυτὸν) αἰτιῶ Nicoch. 2, 846 (3). ὁ μὲν ἡδεν Ἀδμήτου λόγον—ὁ δ' αὐτὸν (f. αὐτὸν) ἠγάγκαζεν Ἀρμόδιον μέλος Aristophan. 2, 1127 (3). ἐν αὐτῇ (l. αὐτῇ)—*κύνουσαν Antiph. 3, 26 (1, 4). ἦν δ' αὐτῆ λάβη μὴδὲν φερομένην, δούλος αὐτός (f. αὐθις) γίγνεται Anaxand. 3, 195 (1, 7). ὁ δ' ἱερεὺς—ἐν μέσοις αὐτοῖσιν (f. ἀστοῖσιν) ἔστως Eubul. 3, 240. † αὐτὸ δ' ἕκαστος ἔχων αὐτόν, καλέω δὲ φυλάττειν Eubul. 3, 255 (1, 27) cf. 5, 83. τὸτ' αὐτόν (f. τῶσ' αὐτόν) ἔστ' ἰδεῖν ὡς ἄθλιον ζῆ—βλον Men. 4, 193 (5). *ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν (f. αὐτοῖς) τῶνδ' ἐπήρκεσαν χρόνος (f. χρόνον) Men. 4, 233 (9). ὁ τοιοῦτος ἀνατρέπει πόλιν· οὐδὲν γὰρ αἰσχρόν· ἔστιν αὐτόν (f. αὐτοῖς 5, 113) ἀποτυχεῖν Apollod. 4, 454 (1, 7). ἀβάτους ποιεῖν—τὰς τραπέζας—αὐτόν, κατισκηπτοῦν γ' αὐταῖς (f. ταύταις) Anaxipp. 4, 464 (1). τασδί—τὰς κρηπίδας, ὡς αὐτῆ (l. αὐτῆ 5, 44) φορεῖ Plat. 2, 630 (1, 8). ὁ Πανταλέων αὐτός αὐτοῖς (?) τοὺς ξένους τοὺς τ' ἀγνοῦντας αὐτὸν ἐπλάνα Theognet. 4, 550. ἔξ αὐτῆς (h. e. statim) Cratin. 2, 36 (11). αὐτὸ δειξέει Cratin. 2, 114 (9). δευτέρον * (αὐτόν) Nicophont. 2, 850 (4) cf. 5, 56. ἐκείνος αὐτός ἐκμεμαγμένος Cratin. 2, 165 (5). αὐτὰ *ταῦμαλιν τὰ θερμὰ λουτρά—ἄξω Cratet. 2, 238 (2, 1). αὐτὸ τοῦμαλιν λέγεις anon. 4, 662 (244). πρόσεισιν αὐθ' ἕκαστον τῶν σεναριῶν Cratet. 2, 237 (1, 4). *γεωργῶ τὸν ἀγρὸν οὐχ ὅπως τρέφῃ αὐτός με, παρ' ἐμοῦ δ' ἔνα τροφήν προσλαμβάνῃ anon. 4, 691 (350). αὐτὸς αὐτῷ—γέρων διακονήσῃ; Cratet. 2, 237 (1, 2). οἱ δ' ἰχθύες ἔξοπιῶντες σφᾶς αὐτοῖς Telecl. 2, 361 (1, 7). τοῖς μὲν ἀνδράσιν—|| *σφίσι δέ γ' αὐταῖσιν Pher. 2, 324 (1, 4). ἀλλότριος τὰ πολλά, μικρὸν δέ τι *κάμμος αὐτοῦ Eur. 2, 494 (1, 4). ἐμὸν αὐτῆς ἴδιον Phryg. 2, 596 (5). τὰς αὐτὸς αὐτοῦ συμφορὰς ἦπτον στένει Timocl. 3, 593 (v. 19). ἱατρος οὐδὲ εἷς—τὸς αὐτὸς αὐτοῦ βούλεθ' ὑγιαίνειν φίλους Philem. 4, 50 (46*). αὐτότ' τὰ σαυτοῦ—ἐπισπέντο κακὰ Men. 4, 270 (162). λεπομένους ὄραν αὐτοῖς ὑφ' αὐτῶν Apollod. Car. 4, 442 (v. 11). αὐτὸς δ' ἐφ' *αὐτοῦ σὺν πονηρός (balbus) Philem. 4, 46 (33). πῆνακά μοι τοῦτων παραθήσεις αὐ-

τὸν ἐγὼ φαυτοῦ μέγαν Lyncei 4, 433 (v. 19). αὐτὸς γὰρ αὐτὸν ἰλιμνῆν ib. (v. 20). αὐτὴ δ' ἐκεῖνη πρότερον ἐξηκίστατο Theop. 2, 509 (3). *ὄδῳ γὰρ αὐτὸς ἐστὶν Alcaei 2, 831 (1). σοὶ-δίδωμι τιμῆν-τοῦτ' αὐτ' ἔχειν ὄνομα μετροτήν Philyll. 2, 559. τοῦτ' αὐτὸ πράττω, δὴ ὀβολῶν-ὑπὸ τῇ πικλίντρῳ. Β. μῶν τις αὐτ' ἀνέλετο; Aristophan. 2, 964 (16). τουτὶ-αὐτὸ-ὃ σὺ ποιεῖς παθεῖν Antiph. 3, 54. ὡς τάλλα-δαπάνην ματαίαν οὖσαν αὐτῶν (h. e. hominum) οὐνεκα, τὸ δὲ μικρὸν αὐτὸ τοῦτ' ἀρεστὸν τοῖς θεοῖς Antiph. 3, 90 (2). ἐὰν ἐγγίς τις ὀπόθεν. ἀλλὰ θεὶ σκοπεῖν τοῦτ' αὐτὸ Philetaer. 3, 295 (2, 7). ἀνθρώπος εἰμι, τοῦτο δ' αὐτὸ-πρόφασιν μεγίστην εἰς τὸ λυπεῖσθαι γέρει Diph. 4, 424 (25). ὡστ' ὄδομαι | οὐδ' αὐτὸν ἡμῖν τοῦτον ἀντερεῖν ἐτι Nicostr. 3, 251 ἐν τοῦτ' ἀπότακτον αὐτὸ τοὺς τυροὺς ποιεῖν κελού; Philem. 4, 25 (2). κίππαριν, θύμον, ἀσπίραγον, αὐτὰ ταῦτα (haec sola) Philem. 4, 39 (12). ἂ δ' ἢ ἡ φύσις δέδωκεν *αὐτὰ ταῦτ' ἔχει Men. 4, 230 (5). † μῶνα τ' αὐτῶν ἤσομαι (i. αὐτὰ ταῦτ' ὠνήσομαι) anon. 4, 679 (310). ὀψάριον αὐτὸ τοῦτο παραθήσεις μόνον, ἵνα ταῦτά πάντες Lyncei 4, 433 (v. 21. 22). ποιήρια, τοῖχους οὐκ ἔχοντι, ἀλλ' αὐτὸ τοῦδαμος μόνον Pher. 2, 324 (1). Καλλιμέδοντος εἰκόνα στήσαι || ὡς αὐτὸν ὄντι αὐτοῖσι τῆς τέχνης μόνον σωτήρα Alexid. 3, 407 (1). τούνομ' αὐτὸ τῆς παιρῖδος ἐν τοῖς τρόποις ἔχεις Amphid. 3, 317 (1). βούλομαι μόνῃ αὐτῇ γράσαι σοι Pher. 2, 346 (20). πλείτω χωρὶς αὐτός Eur. (?) 2, 577 (v. 23). αὐτὸ ὄνομα Aristophan. 2, 1012 (23). λοιπὸν τὸν σφόνδυλον αὐτὸν-ἰνῆσαντες ἐπέμεθ'-ἡμῖν Pher. 2, 261 (1, 4). ὅστις αὐτῆς (h. e. μόνῃς) * (τῆς) ἀκμῆς τῶν σομάτων ἐρεῖ Alexid. 3, 411. παρ' αὐτῷ τῷ πόδε Metag. 2, 753 (1, 10). γαλῆς-αὐτὴν τὴν ἀκμῆν Aristophan. 2, 1100 (10). κατ' αὐτὴν ἦν βίεπις τὴν εἰσοδὸν Aristophan. 2, 1109 (2). παρ' αὐτῆν τὴν σακῆν Antiph. 3, 114. ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀγινόμενος (?) Aristophan. 5, 62 (35). ἐπ' αὐτὸν ἤκεις τὸν βατήρα Amips. 2, 711 (5). αὐτὴν ὀρεῖν-τὴν * Ἰακαθμίαν δοκῶ Antiph. 3, 17. ἐπιανάσω σύαγον τῆς νυκτὸς αὐτῆς Antiph. 3, 21. αὐτὸν τὸν θεὸν ἐξ οὗ τὸ μεθύειν-* γίγνεται Antiph. 3, 102. αὐτὸς εὐθέως ὁ δειδὸς τὸν ὄρκον, ἐγένετ' ἐμβροτητος Antiph. 3, 149 (44). ἄγουσ' ὑπ' αὐτὰ τὰ σώματα ἀρίστον πύλας Anaxand. 3, 176 (1, 17). κρείττω τοῦ πυρός αὐτοῦ Cratin. min. 3, 377. οὐχὶ μικρότερ' ἐστὶν αὐτῆς τῆς χολῆς; Alexid. 3, 391 (2, 12). ὡσπερὶ * τὰ ποιήρια αὐτ' (i. et αὐτὰ τὰ ποιηρι), οὐ τὸν οἶνον πίομενοι Erigen. 3, 538 (1), σώζει (?) δ' αὐτὰ που τὰ σώματα Men. 4, 90 (4). αὐτὰ κοσμεῖ τὴν τέχνην τὰ πράγματα Men. 4, 324 (463). αὐτοὺς παρῶστος τοῦ θεοῦ τοὺς ἀγῶνας Craton. 4, 538 (v. 8). οἶνος δὲν αὐτὸς ἐποίησεν ὁ Μάρων Clearchi 4, 564. * (ὁ θάνατος) αὐτὸς σοῦ γέγονεν εὐνούστερος anon. 4, 670 (287). ὁ δ' ἄχθεται αὐτὸς ὁ θύων Pher. 2, 335 (3, 6). πόλεων τε φόρους αὐτῆς τε πόλεις Telecl. 2, 372 (4). Ἀθηναίαις αὐταῖς τε καὶ ταῖς συμμάχοις Pher. 2, 267 (4). αὐτοῖς δὲ τοῖς θεοῖσι τὴν κέρκον μόνην-θύετε Eubul. 3, 270 (16). αὐτὰ καὶ τὰ γέλιπα anon. 4, 663 (252). αὐταῖσι (αὐασι;) ταῖς κνήμαισιν ἀκολουθοῦσά μοι Eur. 2, 475 (37). ἔρρειον αὐταῖσι μυστίλαισι Pher. 2, 299 (1, 5). ἀνηπάκωσ' ἀπασάπαντ' αὐτῷ κενῷ Plat. 2, 618 (1). † αὐτοῖσιν αὐλοῖς ὄρηαι (i. αὐτοῖς αὐ. ὄρηαι) Lysipp. 2, 745 (4). αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας Aristophan. 2, 1062 (2). τὸν ναυκλήρον-καταπέπωκ' αὐτῷ σάμας Anaxilae 3, 348 (1, 19). γαστέρας αὐταῖσι μήτραις anon. 4, 606 (19^b). γέρει τινύμαλλον καὶ σάκον πρὸς * αὐτῷ (5, 24) Cratin. 2, 215 (135). † Μενδαίω-ἐνουροῦσιν καὶ θεοὶ αὐτοῖς Herm. 2, 410 (2, 1). τουτῷ * πρόπιθ', ἵνα * καυτὸς ἄλλω Alexid. 3, 406 (1). ὡς-νυστάζειν γε καυτὸς ἀρχομαι Xenarch. 3, 616 (1). καὶ γὰρ αὐτὸς εὐχομαι ἐκείθεν εἶναι Men. 4, 232 (8). καυτὸς ἐκρήσῃ

κακός mon. 274 cf. mon 475. φίλοισι χαριζόμενον ποιητὸν αὐτὸν εἶναι Cratin. 2, 173 (3). ἀλλ' *αὐτὸς ἀπαρτὶ-οιχῆσαι γέρων Plat. 2, 635 (3). ἐν τῆδε-τῇ πόλει-(ἐγὼ) ποτ' αὐτός | *γυναῖχ' ἐκίρουν-καὶ παῖδα καὶ γέροντα Eur. 2, 510 (5). ἐκ τῶν λόγων ἅτι' αὐτὸς ἐπιθυμεῖς ἔχεις Plat. 2, 632 (6). τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σῆματ' ἐπολοῦν Aristophan. 2, 1177 (5). αὐτὸς δεῖξας Aristophan. 2, 1200 (102). οὐκ οἶδε δεδωκώς | οἷσι δέδωκ', οὐδ' αὐτὸς ἔχων ὧν οὐδὲν εἶδετο Antiph. 3, 109 (v. 8). δοκεῖ-ὁμόσας αὐτὸς ἐπιωρηκέναι Antiph. 3, 149 (43). τὰ σῆμα συλλέξαντες ὡς αὐτοὶ σοφοί Eubul. 3, 216 (3). τοῖσι-ἐὰν *πύθωμ' ὅτι, αὐτὸς *περῶν τὰ πάντ' Nicostr. 3, 282. βούλομαι δ' αὐτῷ (f. αὐτὸς) προειπεῖν οἷός εἰμι Aristophont. 3, 357 (1). λέγ' αὐτῇ, γλυκυτάτῃ Apollod. Car. 4, 442 (v. 13). ἡμεῖς μὲν ὠνειδίσατ'-οὐ γέγονας αὐτὸς νέος; τῷ δὲ πατρι-οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, οὐ γέγονας αὐτὸς γέρων; Apollod. 4, 452 (1, 5, 7). αὐτὸς εὐρηκας δὲ τί; Baton. 4, 501. οὐ γὰρ ἦν-οὐδεὶν δούλος, ἀλλ' αὐτὰς εἶδε μοχθεῖν Pher. 2, 254 (1). ὦρα βαδίζειν ἐπὶ τὸν δεσπότην· ἦδη γὰρ αὐτοὺς οἴομαι δεδειπνᾶναι Aristophan. 2, 1189 (6). ἔστι-*τὴν θαλάττῃ πολέμῳ ἡμῖν θηρία. || αὐτοὶ τ' ἐπὶ ληρῶσιν-τεθνεώτες ἐπιτρέβουσι τοὺς ὠνούμενους Alexid. 3, 413. κακὸν φυτὸν-γυνή, καὶ κτώμεθ' αὐτάς- mon. 305. οὐ χαλεπὸν ἔστι-εἰπεῖν τιν'-. αὐτὸν μίχεσθαι δ' οὐκ ἔτ' ἔστι ῥέδιον Philippiid. 4, 471. τὴν ἐν ἑτέρῳ κειμένην ἀμαρτίαν *δεῖ μέρμηιν ἴδαν αὐτὸν λαβεῖν Men. 4, 249 (50). ὁ συνιστορῶν αὐτῷ τι-ἢ συνεσις αὐτὸν δειλότατον εἶναι ποιῆ Men. 4, 257 (86). τὴν ἀκυιὴν ἐν παιδὸς αὐτοῦ πρὸς τί *κατατιθέμενος; Apollod. 4, 454 (1, 4). πέπεικας εἰθεῖν εἰς βίον ἀλλότριον αὐτοῦ Baton. 4, 502 (v. 3). πότε εὐκαιρον αὐτῶν ἔστι τῶν ὄρων τὰ μὲν θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ'- Sosip. 4, 454 (v. 52). τί τέρψυριον-τιμιώτερον αὐτοῦ τέθεικας ἢ πέφυκε τῇ φύσει; Baton. 4, 499 (1, 8). οὗτοι τὸ γῆρας ἔστιν-τῶν φορτῶν μέγιστον, ἀλλ' ὅς ἂν γένη ἀγνωμόνως αὐθ', οὗτός ἐστιν αἰτίος Antiph. 3, 196 (2, 3). γέροντ' αὐτ' ἀνίστας Anaxilae 3, 355 (5). παρεσκευασμέναι αὐθ', ὅπως ἀνεκλογίστως πλείστος οἶνος ἐκποθῆ Pher. 2, 324 (1, 7). ἔν' αὐτὸν μὴ λέγη ὡς ἔφν- Telecl. 2, 371 (1). ἐπίδειξον αὐτὴν ἥτις ἐστίν Plat. 2, 672 (1, 5). αὐτοῦ παραλαβὼν τὸ χαλκῶ τὸν ἰὸν ἐκ τῆς χειρὸς ἔξεσπόγγισεν Eubul. 3, 245 (4). τῆς ποιήσεως-ἀριστέρ' αὐτοῦ φαίνε-ται τὰ δεξιὰ Pher. 2, 327 (1, 12). αὐτοῦ δ' ὀπίσθεν κατέλαβεν Eur. 2, 562 (43). οἷ-ἔστιάθ', αὐτῶν οἱ μὲν ἐκεῖθεν-οἱ δ'- Plat. 2, 664 (2, 3). ὅσοι ζῶσιν κακῶς-ἐγὼ μὲν αὐτοὺς ἀθλόους εἶναι λέγω Philetaer. 3, 297 (1). ὅταν τις αὐτῶν-εἴπη-πνέγομαι οὕτως ἐπ' αὐτοῖς anon. (5, 52) 2, 746 (v. 8, 10). θύομεν αὐτοῖσι-ὥσπερ θεοῖσι καὶ-αἰτούμεθ' αὐτούς Aristophan. 2, 1148 (1, 12, 14). ὅτι δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μέζον-αὐτὸ μὲν μηδέν, παρ' αὐτὸ δ' ἄλλα συστρέφειν πυκνά Antiph. 3, 27 (1, 17). ἔξω, μακρὰν, παρ' αὐτόν, ὑπὲρ αὐτόν, κάτω Antiph. 3, 136 (7). ἀποκόψαντες αὐτοῦ τὰ πτερά || δεῦρ' αὐτόν ἐφυγάδευσαν Aristophont. 3, 361 (2). ὅν φασὶν *ποιε κληθέντ' -εἰπόντος αὐτῷ τοῦ φίλου || ἦκειν ἔωθεν αὐτόν εὐθὺς ἡλίου μετρεῖν ἀνέχοντας Eubul. 3, 261 (1). Adde Eubul. 3, 262 (2, 3, 5). † Antiph. 3, 109 (v. 18). ὁ χορὸς δ' αὐτοῖς εἶχεν δάπιδας ὄυπαράς Pher. 2, 290 (9). τὰ καταχύσματα | αὐτοῖσιν ὄφος οὐκ ἔχει Philonid. 2, 424 (3). * αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίους- Aristophan. 2, 1171 (1, 3). οὗτος γὰρ αὐτὸς ἐστὶν ἄγλατος, λάλος- Eubul. 3, 254 (1, 7). μένει χορῆ' οὐδὲν ἐν ταῦτ' ἔνθωμ' Eur. 2, 549 (4). † συναδελφισθῆν (f. δὴ' ἀδελφιδεῖν) ταῦτ' ἰσχυρῶς Callias 2, 741 (7). τὸν αὐτὸν αἰνεῖν καὶ ψάγειν ἀνδρὸς κακοῦ mon. 506. πέμπω ταῖς καρδίαι τὴν αὐτὴν ὁδὸν Sotad. 3, 586 (1, 25). ὄθεν ἔξω πάλιν οὐ φασίως ἔξιμι τὴν αὐτὴν ὁδὸν Antiph. 3, 62 (3). περισσερέας

ἀποβεβαμμένας εἰς οὐχὶ ταυτὸν-τὴν αὐτὴν μύρον, ἰδίῳ δ' ἐκάστην Alexid. 3, 410 (1). τὴν αὐτὴν ὁδόν, ἣν πᾶσιν ἐλθεῖν ἐστὶ ἀναγκαῖως ἔχον, προελήλυθασι. — εἰς ταῦτο *καταγωγεῖον αὐτοῖς ἤξομεν Antiph. 3, 29 (2). κᾶν δούλος ἢ τις σάρκα τὴν αὐτὴν ἔχει Philem. 4, 47 (39). τὸ δ' ἔγγελεῖον; B. αἴτες, ὄργανον, ὕδωρ. A. ὁ γόγγρος; B. ταυτόν. Antiph. 3, 130. ὅμοιον ἐγένετ', ὄρνις ὀπόταν ἀρπάσῃ-. ταυτὸν ἦν Philem. 4, 26 (v. 13). οὐ ταυτὸν ἐστὶν ἀλμάδες καὶ στέμφυλα Aristophan. 2, 1111 (8). ὄρκος *(δ') ἐταίρους ταυτὸ καὶ δημηγόρου Diph. 4, 421 (16). ὡσπερ οἱ κύβοι· οὐ ταυτ' αἰεὶ πίπτουσι, οὐδὲ τῷ βίῳ ταυτὸν διαμένει σχῆμα Alexid. 3, 399 (2). οὐ ταυτὸ δ' ἐστὶ τοῦτο Dionys. 3, 547 (v. 10). ἐκείθεν ἔσται ταυτὸ τοῦτο σοι πάλιν Men. 4, 107 (2, 14). ἐκ ταυτοῦ μεθ' ἡμῶν πίνεται ποτηρίου Eur. (?) 2, 577 (v. 2). ἐν τῷ γὰρ αὐτῷ πᾶσ' ὁμοῦ πωλήσεται ἐν ταῖς Ἀθήναις Eubul. 3, 241. ἢ μή ποτ' - εἰς *ταυτὸν (legeb. ταυτὸ) μόλις Stratt. 2, 778 (1). οἷα σύ | εἰώθης εἰς ταυτὸν κερκεύειν Men. 4, 222 (1). τις ἐξαμαρτεῖν ταυτόν mon. 121. ὅπερ-ἐγένετο, καὶ νῦν ταυτὸ τοῦτ' ὄψει πάλιν Hegesipp. 4, 450 (v. 21). οὐδέ ποτ' ἀρῶσαι ταυτὰ τοῦτω τῷ θεῷ Nicostr. 3, 258 (4). τῶν δ' *αὐγιδίων κατὰ *ταυτ' (vulg. ταυτὰ) ἢ μὴ τυρὸν ποιεῖ Antiph. 3, 9 (1, 4). ταυτὰ (f. κατὰ ταυτὰ) καὶ μαγειρικῆς πρότερον μαθεῖν δεῖ Nicomach. 4, 563 (v. 15). πεπονηθέναι *ταυτὰ (libr. ταυτὰ) τοῖς αἰετοῖς Epirat. 3, 365 (2, 7). μεταφέρει ἕκαστος αὐτῶν *ταυτ' ἄνω τε καὶ κάτω Xenarch. 3, 621 (1, 3). αὐτόσε: ἐφ' ὧν βασιδῶν εἰλυμένων *αὐτόσε (vulg. αὐτόθεν) Metag. 2, 753 (1, 4). σφενδόνη | οὐκ ἂν ἐφικόμεν αὐτόσ' Antiph. 3, 30 (1, 20). αὐτόσσιτος: παρᾶσιτον αὐτόσιτον Crobyli 4, 565 (1). αὐτοσχεδίασμα: Plat. 2, 645 (5). † αὐτοσχεδῖς (l. αὐτοσχεδῆς) ὑπόδημα Herm. 2, 367 (5). αὐτοσχεδῆς: v. αὐτοσχεδῆς. αὐτοῦ adv.: ἐπίσχες αὐτοῦ Cratin. 2, 60 (6). † αὐτὸν στρατηγὸν (f. αὐτοῦ στρατηγῶν sed vid. 5, 3) Herm. 1, 98 (5). τις τῶν ἐνθάδ' αὐτοῦ Eur. 2, 546 (1, 4). σὲ παλινδορίαν πάσας αὐτοῦ καταθήσω Plat. 2, 667 (1). ἀκρατισώμεθ' αὐτοῦ Canth. 2, 836 (1). αὐτοῦ (f. αὐτόν) λέληθε παραπλέων τὰς συμφορὰς Amphid. 3, 302 (1). αὐτοῦ: cf. αὐτοῦ. l. de tertia persona. ξύνεσι-τοῖς αὐτοῦ τρόποις Herm. 1, 97 (3). πείραχε τῶν τρόπων μὲν ἄξια, αὐτοῦ δὲ καὶ τῶν στιγμάτων ἀνάξια Plat. 2, 669 (1). τὴν αὐτοῦ σκιάν δέδοικεν Aristophan. 2, 951 (24). τὸ μὴ συνειδέναι- *αὐτοῦ (vulg. αὐτοῦ) τῷ βίῳ ἀδίκημα μηδέν Antiph. 3, 149 (42^b). ἀνδρὸς συγγενοῦς οἰκίαν αὐτοῦ γομφεῖν δεῖ τὸν συγγενῆ Diph. 4, 423 (21). αὐτοῦ προδότης κακός τε τῆς φῆρας φύλαξ Apollod. 4, 454 (1, 5). πεφροντικῶς *αὐτοῦ-οὐκ ἔσται κακός Machon. 4, 497 (v. 4). ὁ παισὶν αὐτοῦ μητροῖαν ἐπεισάγων anon. 4, 618 (50). ἄπανθ' ὁ λιμὸς γλυκέα πλὴν αὐτοῦ ποιῆ Antiph. 5, 80 (101). αὐτὸς αὐτῷ-διακονῆσει Cratet. 2, 237 (1, 2). ἐντὸς ἔχων τὰ † παρ' ἑαυτῷ (f. πάντ' ἐν αὐτῷ) Herm. 2, 360 (1). πόλλ' ἐν αὐτῷ-ἔχον καθίσκια κυμινοδόκον Nicoch. 2, 842 (1). αὐτῷ βαδίζει καὶ λαλεῖ καὶ πᾶρυνται ἕκαστος ἡμῶν Philem. 4, 38 (13). ὅστις-αὐτὸς αὐτὸν οὐκ αἰσχύνεται συνειδόθ' αὐτῷ φλαυρα διαπεπραγμένῳ Philem. 4, 53 (51^d) = Diph. 4, 421 (15). οὐδέ τις ὅστις οὐκ αὐτῷ φίλος mon. 407. συναγαγούσθ' ὀπόταν οἰκείως ὀρεῖ ἕκαστος αὐτῶν (f. αὐτῷ) τὸν παρόντα Men. 4, 236 (13). ὠρεῖται - διαμασχαλίσας ** αὐτὸν σφελίσιν Aristophan. 2, 1052 (12). ὁ δ' αὐτόν (f. αὐτόν) ἠνάγκαζεν Ἀρμόδιου μέλος Aristophan. 2, 1127 (3). ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς κατεῖχε θ' αὐτόν Antiph. 3, 8 (1). εἰς προὔπτον αὐτὸν ἐνέβαλεν κακὸν Aristophont. 3, 359. τῇ τύχῃ διὰ πλειόνων αὐτὸν παραβάλλειν πραγμάτων Philippid. 4, 468 (1). ὅμοιον πᾶσιν

- αὐτὸν ὄψεται Antiph. 3, 20 (1). ἀναπέπεικεν ὡς αὐτὸν φέρειν Antiph. 3, 104 (v. 18). ὑπώμνητο ὁ μὲν οἶνος ὄξος * αὐτὸν εἶναι γνησίον, τὸ δ' ὄξος οἶνον * αὐτὸ μῦλλον θυκτέρου Eubul. 3, 236. ἐν τῷ πρὸς αὐτὸν ἀναλογισμῷ Men. 4, 202 (1). τούτῳ κακὸν δι' αὐτὸν οὐδὲν γίγγεται Men. 4, 230 (5). περιβόητον *(ποιεῖ) αὐτὸν anon. 4, 601 (6). περιτρώγειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους Pher. 2, 255 (2). τοὺς ἀγαθὸν αὐτοῖς οὐ διδόντας Baton. 4, 499 (1, 2). συγκατέκλεισεν ἀνθ' αὐτῆς λάθρα Alcaei 2, 831 (2) cf. 5, 55. ἡ μὲν αὐτῆς οἶδεν νίον, ὁ δ' οἶεται Men. 4, 261 (112). βρέφη σώζουσ' ὑπὸ κόλποις αὐτῆς Antiph. 3, 112 (1, 2). βρέφη δ' ἐν αὐτῇ διατρέφει τοὺς ῥήτορας ib. (1, 7). βρέφη δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα ib. (1, 18). ποιμνῆς ἐν * αὐτῇ-εἶδη κύουσαν Antiph. 3, 26 (1, 4). περιπέτουσιν * αὐτὰς προσδέτοις Aristophan. 2, 1078 (5). τὰ ὄψα καὶ τὰ βρώματα || ἕτεραν ἐν * αὐτοῖς λαμβάνει τὴν ἡθονὴν Sosip. 4, 453 (v. 32) cf. 485. 2. de prima et altera persona. παρελπίον οἰκετῶν εἶναι στάσιον ἔνδον παρ' * αὐτῷ (i. e. ἐμαυτῷ) Men. 4, 242 (30). ἔν' οὐχ * αὐτῷ παρετάρην Men. 4, 285 (233). αὐτοὶ δ' αὐτῶν ἕτερα προσπορίζομεν Men. 4, 230 (5). εἰς πέλαιος αὐτὸν ἐμβαλεῖς πραγμάτων Men. 4, 88 (1). μὴ πλ' μικροῖς αὐτὸς αὐτὸν δεξύθυμον δέπνυε Men. 4, 291 (269). αὐτὸν τρέφων * συνεργαστὸς εἰ Crobyli 4, 565 (1). ἦντι' ἂν φωνὴν λέγῃς αὐτοῦ * τίν' Posidipp. 4, 524 (2). γυμνοῦσ' αὐτοὺς θάπτον ἅπαντες Alexid. 3, 491 (1). 3. αὐτῶν κτλ = ἀλλήλων: οὐχ ἠρέσασμεν * αὐτοῖσιν Men. 4, 301 (316). εὔρε πῶς λαλήσομεν * αὐτοῖς Philem. 4, 6. πρὸς δ' αὐτὰς πολλὰ λαλούσας Antiph. 3, 109 (v. 18). ληρεῖν πρὸς αὐτοὺς ἠδέως Alexid. 3, 386. * αὐτοὺς μὲν οὐκ ἐμασῶντο Athenion. 4, 557 (v. 13). * αὐτοῖς ἅπαντες ἠξέλουσιν ib. 559 (v. 36). * ἄλλην-ἐξ ἰχθύων ὑπεναντίων αὐτοῖσι ποιούντες μίαν Damos. 4, 531 (v. 37). ἔστιν * αὐτοῖς ἅ διὰ τετάρων ἔχει κοινωνίαν 532 (v. 55). Cf. ἑαυτοῦ.
- αὐτόφορτοι: Cratin. 2, 160 (20).
- αὐτοφυῆς: ὡ πόλι-, αὐτοφυῆς Ἀττικῇ Aristophan. 2, 990 (13).
- αὐτόφωρον: ἐπ' αὐτοφώρῳ Νικίαν εἰλημμένον Eur. 2, 501 (5, 6).
- αὐτόχειρ: Theop. 2, 822 (29).
- αὐτόχθων: λάχνα τῶν αὐτοχθόνων Polioch. 4, 590 (v. 6).
- αὐχένιοι: Antiph. 3, 157 (79).
- αὐχῆμα: Σικελίας αὐχῆμα τροφαλῆς anon. (32) 5, 118.
- αὐχῆν: τὸν αὐχέν' ἐκ γῆς ἀνεκᾶς Cratet. 2, 235 (3). ἐν τῷ κύφῳ τὸν αὐχέν' ἔχεις Cratin. 2, 84 (8). καρδοπέλω περιπαγῆ τὸν αὐχένα Aristophan. 2, 1072 (5). συστρέφει τὸν αὐχένα Eur. 2, 586 (54). ἐρπυλλίνῳ (int. λούται)-τὸ γόνυ καὶ τὸν αὐχένα Antiph. 3, 56.
- αὐχμαῖς (cod. αὐχμᾶν) Phryn. 2, 608 (18).
- αὐχμηροκόμης: ἄνδρας * βουτυροφάγας, αὐχμηροκόμας μυριοκληθεῖς Anaxand. 3, 183 (1, 9).
- αὐχμός: πρόφασιν τιν' αὐχμὸν ἢ πάχνην Philem. 4, 33 (4).
- αὐχμός: ὥστ' * αὐχμώτατος ἔστι Plat. 2, 671 (5).
- αὐχμῶ: χαιρεῖ τις αὐχμῶν ἢ ῥυπῶν Anaxand. 3, 177 (2, 6).
- αὐχῶ: ἠύχον-αἰῶνα πάντα συνδιατρῶσαι Cratin. 2, 15 (1).
- αὐα: mod. αὐσενος Aristophan. 2, 1206 (135).
- ἀφαδία: ὄραν ἀφάδιαν Eur. 2, 438 (7).
- ἀφαιρῶ: ἀφαιρεῖν ὥρα ἴσιν τὰς τραπέζας Philyll. 2, 857 (1). ἀπὸ λασάνων ἀφαιρήσω χύτραν Diocl. 2, 840 (3). τούπιθμα τῆς χύτρας ἀφελῶν Hegesipp. 4, 479 (v. 14). εἰ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' (?) ἡμῶν τὸ μέ-

- ρος ἀπὸ τοῦ σώματος Alexid. 3, 479 (1). τὰς προκύδας ἀφαιρῶν Antiphan. 2, 1188 (53). *ἀφαιρεῖ τριχῶς ib. (54). τῶν-ἐλαῶν (?) ἀφείλε πάνθ' ὄσ' ἂν βούλη γένη Euangeli 4, 572 (v. 5). ἀφείλον (int. τέμχος) ἐπιγανώσας σιλφιῶ Alexid. 3, 470 (1, 10). τὸ παραθεῖναι κἀφείλει τεταγμένως ἕκαστα Sosip. 4, 493 (v. 48). σιλφιῶν, τυρόν, κορῶντων- *πᾶν' ἀφείλον (ex arte culinaria) Anaxirp. 4, 459 (v. 9). *ἂν τις ἀφείλῃ * (τήν) τέχνην τὴν τῶν ἀλιέων Anaxand. 3, 175 (1, 14). συλλαβὴν ἀφείλων Amphid. 3, 313 (1, 11). τοῦτο τοῦ μήκους ἀφείλεν Alexid. 3, 423 (1, 10). εἰ-ἀφείλοι τις τοῦ βλου τὰς ἡδονὰς Antiph. 3, 150 (51) = Theophil. 3, 630 (1). λύπην τ' ἀφαιρῶν, ἡδονὴν τε προστιθεῖς Anaxand. 3, 196 (2, 6). ἀφείλε πᾶν αὐτοῦ τὸ λυποῦν Euphron. 3, 326 (1). τὸ καχὸν ἀφαιροῖ τάγαθόν δὲ λαμβάνει Philem. 4, 34 (5). εἰ τὰλλ' ἀφαιρεῖν ὁ πολὺς εἰσθεν χρόνος ἡμῶν Men. 2, 284 (130). ὅταν ἐρώντος τόλμαν ἀφείλῃ Men. 4, 139 (3). ἀφαιροῦμαι: ἀφελούμαι Timostrat. 4, 595 cf. 5, 117. ἀφελού- *ὦ λάγνα ταχὺ τὰ ποικίλα Eubul. 3, 230. γυνὴ λινοῦχος- ἀφείλετο Alexid. 3, 399. ἐγὼ δὲ *τοῦτ' ὀλίγον χρόνον *φύσας ἀφαιρόμην ἂν Aristophan. 2, 1171 (1, 11). τίς ἀφείλετο λαμπάδος αὐγὰς; *Cratin. 2, 101. †ἀφείλετο γὰρ κωμῶδειν Phryg. 2, 590 (8). ὅλας δ' ἀφαιροῦνται (int. τὰς οὐσίας piscarii) Alexid. 3, 475. ἂ σοι *τύχη χέχρηται, ταύτ' ἀφείλετο Men. 4, 247 (41). οἷς μὲν δίδωσιν, οἷς δ' ἀφαιροῦνται τύχη mon. 428. (argentum) *ὁ καιρὸς ὁ τυχῶν τοῖς μὲν-ἐδώκε, τῶν τιπτημένων δ' ἀφείλετο Apollod. 4, 456 (4). τοὺς ἀποκρυπτομένους- | λαβῶν ἀφείλεθ' ὅσα δεδιωκῶς ἦν Alexid. 3, 507 (8).
- ἀφάκη: κυάμους †φακὴν (f. ἀφάκην) ζείας Pher. 2, 345 (17).
- ἀφανής: κρυπτόν ἐστιν ἐμφανῆς φίλος ἢ πλοῦτος ἀφανῆς Men. 4, 107 (2, 16). ἀφανεῖς γεγόνασιν αἱ σπιάσαι Men. 4, 169 (4). ταυτόμοποι ἡμῖν ἀφανῆς ὄν συλλαμβάνει Men. 4, 148 (4). τὰ *ἀφανῆ μεριμνᾷ Aristophan. 2, 1190 (81). μὴ δώκε τάφανῆ mon. 18.
- ἀφανίζω: τὰ χρώματα-ἀφανίζουσιν ἐκ τοῦ σώματος Antiph. 3, 52 (1). ἅπαντ' ἀφανίζει γήρας ad Men. 4, 362 = mon. 648. πόλεις-ἠγάσασε διαβολὴ mon. 626. τὸν γόνον *καταγνύει, ἐπειτ' ἀφανίζει Eubul. 3, 254 (1, 15). ἠφάνικε πηλίκον τινά | ὄσεσθε μέγεθος; Eubul. 3, 245 (3). κεραννύουσιν ἀφανίζουσι τε Alcaei 2, 829 (2). ἐν ὄσφ' ἐσθῆλω, ἔτερος; ἐκεῖν- τοῦτ' ἐγὼ ἠφάνισα Lyncei 4, 433 (v. 11). τὴν θυεῖαν ἠφάνισαι ἐκ τοῦ μέσου Anaxirp. 4, 459 (v. 6). ἀπτερος ὦν κούφως πέτεται κεί γην ἀφανίζει Eubul. 3, 254 (1, 18). ἀπὸ τοῦ ταγήνου-εὐθῆως ἀφανίζεται (piscatorum ars) Anaxand. 3, 175 (1, 4).
- ἀφατος: ὄρνιθων ἀφάτων πληθὸς Anaxand. 3, 184 (1, 62). ἤκουσα λόγων ἀφάτων ἀτόπων Epicrat. 3, 370 (1, 12).
- ἀφέλεια: τῆς συμμετρίας καὶ τῆς ἀφελείας (al. †ἀσφαλείας) οὐρεκα Antiph. 3, 89 (1, 8). ἀφελείας exempla ex Menandro afferuntur 4, 333 (515).
- ἀφευκτος: τὸ πεπρωμένον-οὐ μόνον *βροτοῖς ἀφευκτόν ἐστιν Philem. 4, 41 (20).
- †ἀφειῦσαν (f. ἀφείσαν) Herm. 2, 417 (15). Plat. 2, 695 (66).
- ἀφή: τῆς ιδιότητος-συμπληκτομένης οὐχὶ συμφώνους ἀφᾶς Damox. 4, 331 (v. 42).
- ἀφήλιξ: ἀφήλικα γέροντα Cratin. 2, 208 (85). *ἀφήλικεστέρων (libr. ἀφήλικεστάτην) Pher. 2, 355 (65). γυναικῶν (f. γυναικαρῶν) ἀφήλικα; Phryg. 2, 604 (8).
- Ἀφθόνητος: ἀλλᾶντας Ἀφθόνητος (om. verbo) Euphron. 4, 486 (v. 9).
- ἀφθονία: ἀφθονία τὴν ἐνθεσιν ἦν-ἀπαλὴν καταπίνειν Telecl. 2, 361 (1,

- 10). τοῖς μὲν ἢ τίχη τούτων (malorum) δίδωσιν ἀφθονίαν Men. 4, 252 (62).
- ἀφθονος: φλόμων ἀφθονον Cratin. 2, 215 (135). ἔχοντες ἀφθονον βίον Philetaer. 3, 297 (1). [ἐν ἀφθονοῖσι τοῖσδ' ἀναστρωμμένη Men. 4, 226 (1, 7)]. πόλιν ἀφθονεστάτην χρήμασιν Eur. 2, 554 (13). πάντ' ἔχοντας ἀφθόπως Antiph. 3, 47 (2). πολλά με διδάσκεις ἀφθόπως Philem. 4, 55 (62).
- ἀφίημι: cf. ἀφεῦσαι. τὸν κότταβον ἀφίεις ἐπὶ τὴν πλάστιγγα Antiph. 3, 29 (1, 6). οἰόντ' ἐγγχείαι (al. ἐγγχείαι) - ἔπειτ' ἀφίησιν ib. (1, 17). τέτταρας περιστερὰς ἀφίηκεν Alexid. 3, 410 (4). ἀφίηκεν † ὅτι ἦν θραξ Plat. 2, 629 (2). εἰς τὴν τράπεζαν τὴν χολὴν ἀφίεις Nicol. 4, 590 (v. 39). εἰς ἐμὲ σὺ τὴν κραιπάλην μέλλεις ἀφίηναι πᾶσαν Eubul. 3, 266 (9). εἰτ' ἔλευθέρην ἀφίηκε Aristophont. 3, 363. ἐάν με τῶν ἀρχῶν ἀφίητε Aristophan. 2, 995 (1). ὥσπερ εἰς πανηγυρίν τινα ἀφειμένους ἐκ τοῦ θανάτου - εἰς τὴν διατριβὴν Alexid. 3, 484 (3, 13). ἴσον χρόνον τοῦτον ὄν ἀφίεται ib. 456 (3, 16). ἄφες τὸν ἄνθρωπον Men. 4, 204 (1). ἀφίηκα τοῦτον, λαμβάνω * (δ') ἄλλον τινά Phoenicid. 4, 511 (v. 11). πότερ' οὖν * ἀφίησαι; Posidipp. 4, 520 (1). μάγειρον ὅταν ἴδῃς ἀγροίμματος || * μιν θώσας ἄφες Damox. 4, 530 (v. 15). ναυκλήρος ἀποδῶναι τις || ἀφίηκα τὸν τοιοῦτον Diph. 4, 395 (2, 13). ἀπό-βλεψάρων-ποιητῶν λήρον ἀφέντα Cratin. 2, 174 (5). ἀφίεις τὰ φανερά mon. 18. ἀφίεις σκοπεῖν τὰ δίκαια Diph. 4, 421 (14). ἀφῶμεν οὖν τὰ λοιπὰ Damox. 4, 532 (v. 66). ὑπὲρ εὐσεβείας οὐκ ἀφίεις παῦσαι λέγων Athenion. 4, 558 (v. 44). ὄξυ τὸ περιχομῆ, ἄφες (i. ἀφες) Damox. 4, 531 (v. 45).
- ἀφικνοῦμαι: ἐς Συρίαν δ' ἐνθρόνδ' ἀφικνεῖ Cratin. 2, 132 (1). εἶτα Σάκας ἀφικνεῖ - ἐς τε πόλιν δούλων Cratin. 2, 133 (2). εἰς τὸ Κυλικράων-σπληνόπεδον (?) ἀφικόμην Herm. 1, 97 (4). ὑπὸ τοῦ γέλωτος εἰς * Γέλαν ἀφίσομαι Aristophan. 2, 1169 (56). ξένη ἀρτίως ἀφίγμένη Pher. 2, 315 (11). νεωστὶ τὸ σπέρμα τοῦτ' ἀφίγμενον εἰς τὰς Ἀθήνας ἐστὶ Antiph. 3, 33 (1, 4). Εἰρήη. 3, 556 (1, 4). παις ὢν - εἰς Ἀθήνας ἐνθάδε ἀφικόμην Antiph. 3, 91 (1). βασιλέως υἱὸν - λέγεις ἀφίχθαι; Epigen. 3, 539. ἔλευθέρῳ ἀφίχοντο θύσουσαι ποτε Henioch. 3, 563 (v. 10). ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφίγμενος (?) Aristophan. 5, 62 (35). ἑταίρους εἰς ἔρωτ' ἀφίκετο Antiph. 3, 124 (1, 3). τίς γὰρ || εἰς ὑπερβολὴν ἀφίχται τοῦ καταπίπτου γένους; Anaxil. 3, 347 (1, 6).
- ἀφίλοκαλλία: Eur. (?) 2, 482.
- ἀφίσταμαι: ἀφιστήκισι πλεῖν ἢ δύο δόγμα anon. 4, 627 (62). ἀφιστῶς παρακλεύομαι Damox. 4, 532 (v. 59). κάποστα βραχύ Men. 4, 116 (7). ἀπόστα μικρόν Men. 4, 182 (6). ἤττον' ἢ ἀποσταίην ἂν ὢν προειλόμην ἢ - Antiph. 3, 43.
- ἀφρω: τὴν κατὰστασιν λαμβάνων ἀφρω πρὶν - Eur. 2, 533 (4). εἰς συμπόσιον εἰσελθὼν ἀφρω Alexid. 3, 485 (4). εἰδ' ὁ Καλλιμέδων ἀφρω-προσηλθεν Timocl. 3, 609. τὸ προσπεσεῖν ἀφρω λύπην τίν' Amphid. 3, 317 (2). τὸ - ἀφρω δυστυχεῖν mon. 696. ἀφρω-πληγεῖς εἰς - τὴν γαστέρα Nicol. 4, 579 (v. 7).
- ἀφ' οὐδ' εὔσαι: Plat. 2, 616 (4).
- ἀφ' οὐδος: εἰς ἀφ' οὐδον ἐλθὼν Antiph. 3, 20 (1, 5).
- ἀφ' ὀρητος: ἀφ' ὀρητός ἐστιν εὐτυχῶν μαστιγίας anon. 4, 614 (41*). cf. ἀφ' ὀρητον κακὸν mon. 365.
- ἀφ' ὀρίζομαι: περὶ φύσεως ἀφ' ὀρίζομενοι Epicrat. 3, 370 (1, 13). πάλιν - ἀφ' ὀρίζεσθαι τίρος ἐστὶ γένους ib. 371 (1, 38).
- ἀφ' ὀρμή: πέμπειν τοὺς εἰς ἀφ' ὀρμήν Aristophan. 2, 1206 (136). πάντων

- ὦ βέλτισθ' Posidipp. 4, 523 (1, 2). ὦ βέλτιστε Philem. 4, 34 (6). ὦ βέλτιστε σύ Eubul. 3, 258 (3). Damox. 4, 530 (v. 17). *βέλτιστε σύ Lyncei 4, 433 (v. 11). βέλτιστον αὐτὸν (servum) τοῦτο ποιήσει πολὺ Men. 4, 181 (1). τῆς βέλτιστης - θυναίδος Βυζαντίας Antiph. 3, 99. τὰ βέλτιστ' ἔλαχεν (Pluto) Aristophan. 2, 1147 (1, 2).
- βελτίων: ἡ σύνεσις ἢ ἡ πρὸς τὰ βελτίω σοφὴ Men. 4, 198 (4). τὰ βελτίω προσδοκᾶν αἰεὶ (infelicem) Apollod. 4, 453 (1). βελτίονα ἐγὼδὶ ἔχων ἀπῆλθες Men. 4, 212 (2, 11).
- βεμβρός: cf. μεμβρός. οὐτ' ἀγνή γυνῆ ἐστι - οὐτ' αὖ βεμβρός Aristonym. 2, 699 (2). βεμβρόδ' (al. βαμβρόδ'), ἀγνήν, ἐρητόν Nicostr. 3, 283. χρυσοκέφαλοι βεμβρόδες θαλάσσιαι Phryn. 2, 599 (2). ταῖς πολιοῦραις βεμβρόσιν Aristophan. 2, 1000 (16). Ἡράκλεις τῶν βεμβρόδων Plat. 2, 658 (6). βεμβρόδας φέρων ὄβολοῦ Aristomen. 2, 732 (3). βεμβρόδων (al. μεμβ.) τρόπου Hegesipp. 4, 479 (v. 9). φακῆν παρατιθεῖς - καὶ βεμβρόδας (al. μεμβ.) ib. (v. 17).
- βεμβροφύη: ταῖς *βεμβροφύαις (libr. μεμβρ.) προσείκειν Aristonym. 2, 698 (1).
- † βέρβεια πολυτέμπε Eriph. 3, 557 (1, 13).
- *βέφυρα: *βέφυραν (libr. βλ.) τὴν γέφυραν Stratt. 2, 781 (3, 5).
- βῆ: βῆ βῆ λέγων βαδίζει Cratin. 2, 40 (5). κειύει βῆ λέγειν Aristophan. 2, 1201 (107).
- βῆμα: ἀναβάς ἐπὶ * (τὸ) βῆμ' ὑλακτεῖ Eur. 2, 511 (8, 3). † προσόσταται πρὸς τὸ βῆμα μαντλή Plat. 2, 681 (5b). περὶ τὸ βῆμ' ἐπέρδετο Timocl. 3, 603 (4).
- βῆξ: τῆς βηχὸς φάρμακον Phryn. 2, 604 (6).
- betae radice testa allii odorem extingui Men. 4, 334 (517).
- βῆτιω: οἱ βῆτιων καταπίνῃ Aristophan. 2, 1194 (33). ἠτύχηκέ τις· βῆτιω τις· οὐμῶζει τις· ἢ γύσις γέρει ἅπαντα ταῦτα Philem. 4, 42 (22).
- βια: cf. εἰς. βία ὑπὸνείμια τίκτουσιν φά Plat. 2, 619 (1). Aristophan. (?) 2, 1016 (5). βία δέρων ἕλκας - πωλεῖ Archipp. 2, 718 (1). εἰς τὸν ἀσθεῆ βία τι - ποιῶν Philippid. 4, 476 (4). βίος κέκληται - ὅς βία πορίζεται mon. 66. ὄπου βια † πάραστιν οὐδὲν ἰσχνεῖ νόμος mon. 409. πού Κόρυδος - ἢ Νέλλου βια; Euphron. 4, 492 (v. 6). † δι' ἃς μέλιτι προσπαῖεν βια (al. δέδοται) Antiph. 3, 77.
- βιάζω: ἐβιάσε μου τὴν γυναῖκα (f. τὴν γ. μου) Alcaei 2, 833 (3). βιάζομαι (pass.): νόσφ βιασθεῖς Aristophan. 2, 954 (6). † ἔρωτι βιάζομαι Aristophan. 2, 1094 (7). (med.) κατεσθίω μόλις πένθ' ἡμιμέδιμ' ἐὰν βιάζωμαι Pher. 2, 252 (1). πολλοὺς ἢ πεντα βιάζεται ἀναξί αὐτῶν ἔργα - ποιεῖν Timocl. 3, 609. αὐται βιάζονται - εἰσέλκουσά τε Xenarch. 3, 617 (1, 13). ἤς - πεινὴν κνάθους * ἕκαστον ἐβιάσω σὺ δώδεκα Croblyl 4, 567 (1). * γύσιν ἐνεγκεῖν οὐ γύσις βιάζεται Men. 4, 270 (163) cf. 5, 107.
- βιαιός: τῶν † βιαίων Dionys. 3, 548 (v. 25).
- βιασμός: Eur. 2, 446 (26).
- βιβάζειν: de homine Alcae. 2, 830 (2).
- βιβλιαγράφος: Cratin. 2, 159 (18).
- βιβλιδύριον: Aristophan. 2, 1207 (143).
- βιβλίδιον: βιβλίδιου κόλλημα Antiph. 3, 88.
- Βιβλίονος: † Θάσιον, Βιβλίον, Μενδαῖον Philyll. 2, 865 (6). τὸν Βιβλίον στυγεῖ anon. 4, 822 (66).
- βιβλιογράφος: Antiph. 3, 114 (2).
- βιβλιοθήκη: Cratin. min. 3, 378 (2).
- βιβλίον: οὐ τὰ *βιβλί' ὄνια Eur. 2, 550 (6). τοῦτ' διελθεῖν βούλομαι τὸ βιβλίον Plat. 2, 672 (1, 2). τοῦτον - ἢ βιβλίον διεφθορεν ἢ Πρόδριος

ἄφρωνος Τήλειος Alexid. 3, 467 (1). ἄφρωνος δύο τινές ἢ τρεῖς παρεστῆ-
 κασι (int. τοῦ χοροῦ) Men. 4, 117 (2). ἐστήξειτ' ἀχανῆς, προσπεπαττα-
 λευμένους ἄφρωνος Hegesipp. 4, 450 (v. 26).

Ἀχαϊκός: ὁπτιῆν κατεσθῆουσι πόλιν Ἀχαϊκῆν Mnesim. 3, 578 (2).

Ἀχαιοί: ἐκήλησεν Καλλίστρατος υἱὸς Ἀχαιῶν Theop. 2, 802 (1). ἰχθὺν
 δ' Ὀμηρος ἐσθῆοντ' εἶρακε ποῦ *τίνα τῶν Ἀχαιῶν; Eubul. 3, 282 (2).

ἀχανῆς: ἐστήξειτ' ἀχανῆς, προσπεπατταλευμένους, ἄφρωνος Hegesipp. 4,
 450 (v. 25).

ἄχαριστος: οὕτως ἐσμέν ἀχαριστοὶ φύσει Cratet. (Antiph. ?) 2, 247 (1).

*ἀχαριστοὺς (libr. ἀχρήστους) ὄρων ἀνελευθέρας τε ζῶντας Alexid. 3, 507
 (5). *ἀνὴρ ἀχαριστος μὴ νομιζέσθω φίλος Men. 4, 325 (470) = mon.

40. ὁ σωθεὶς ἐστὶν ἀχαριστὸν Men. 4, 325 (472) = mon. 34, ubi ἀχά-
 ριστος. ἀχαριστος ὅστις ἐν παθῶν ἀμνημονεῖ mon. 10. † πονηρός ἐστι
 πᾶς ἀχαριστος mon. 456.

Ἀχαρνάι: (?) Pher. 2, 261.

Ἀχαρνεύς: πρὸς τὸν χρηστὸν-Τηλέμαχον Ἀχαρνέα Timocl. 3, 603 (4).

Ἀχαρνῆθεν: Κηφισόδοτον τὸν Ἀχαρνῆθεν Anaxand. 3, 183 (1, 18).

Ἀχαρνικός: Ἀχαρτικοὶ ἔπποι Pher. 2, 262 cf. 2, 502. ὁ Ἀχαρτικός Τηλέ-
 μαχος Timocl. 3, 594.

ἀχαρνῶς: λινεύς, ἀχαρνῶς οὐτοσί Calliae (Diocl.) 2, 735 (1).

Ἀχελῷος: οἶνος † οὐ μιγείς πόμῃ (cf. 5, 64) Ἀχελῶφ (h. e. aqua) Ari-
 stophan. 2, 1044 (6).

ἄχερδος: τῆς ἀχερδου τῆς ἀκραχολωπάτης Pher. 2, 349 (32).

ἄχερδούσιος: † τὴν γνώμην ἀχερδούσιος anon. 4, 621 (63).

ἄχηνία: φίλων ἀχηνία Aristophan. 2, 954 (6).

ἄχθηρός: εἶδ' ὅταν παρῆς, ἀχθηρόν (de senectute) Antiph. 3, 51 (v. 3).

ἄχθομαι: μηδὲ σὺν' ἄχθου ὄρων παριόντα Pher. 2, 335 (2). ἀχθόμεθ'
 ἦν ἔλθῃ ib. (3, 2). ἀχθεται τῷ κατακλιούοντι ib. (3, 6). Ἀριστάρχον στρα-
 τηγοῦντ' ἄχθομαι Eur. 2, 442 (9). ἄχθομαι δ' ἀπολωλεκῶς ἀλεκτρούνα

Theop. 2, 795 (3). αὐριον ἔωλον τοῦτ' ἔχων οὐκ ἄχθομαι Axionici 3,
 534 (1, 15).

Ἀχιλλεῖος: Ἀχιλλεῖος μάχαις Pher. 2, 316 (1, 4).

Ἀχιλλεύς: τιμοπώλης ὡς Ἀχιλλεύς οὐθεὶς (?) Phryn. 2, 600 (5). Φθιάτ'
 Ἀχιλλεῦ Stratt. 2, 769 (5).

ἀχορταστος: ἔλεγχος τῆς ἀχορτάστου τύχης Men. 4, 267 (144).

ἀχραδοπώλης: *ἀχραδοπώλαις (legeb. ἀκρατοπ.), Ἰσχαδοπώλαις Nicoph.
 2, 852 (1).

ἀχράς: βολβός, τέτιξ, ἐρέβινθος, ἀχράς Alexid. 3, 456 (1, 13). τὰς ἀπύ-
 λους καὶ τὰς ἀχράδας Pher. 2, 347 (25). ἀχράδας οὐ φιλῶ Telecl. 2, 570
 (2). πεπεύρους ἀχράδας Eur. 2, 439 (9). ἐρπυλλος, μήκων, ἀχράδες
 Anaxand. 3, 184 (1, 54).

ἀχρειόγελως ὅμιλε Cratin. 2, 192 (51).

ἀχρεῖος: ἀνὴρ τ' ἀχρεῖος χῆ γυνὴ διοχεται Men. 4, 226 (1, 16)].

ἀχρήματος: οὐτ' εὐρυθμος γάρ ἐστιν οὐτ' ἀχρήματος (?) Timocl. 3, 597 (2, 7).

ἀχρηστος: cf. ἀχαριστος. σιτόκουρον, ἀθλιον, * (ἀχρηστον) Men. 4, 196
 (1). εἰσηγησάμην νόμον τίν' οὐκ ἀχρηστον Diph. 4, 392 (1). ἀχρηστα

παντελῶς *τὰ σπαρτία Philippid. 4, 470 (1).

† ἀχρῆ: v. 4, 302 (322).

ἄχρη: ἄχρι γήρας διευτυχηκότ' Apollod. 4, 450. ἄχρι τοῦ νῦν Timostrat.
 4, 585. ἔδακνεν ἄχρι τῆς καρδίας anon. 4, 653 (196). ἐστήξειτ' ἀχανῆς-

ἄχρι ἂν-ἑτερός τις-ἀποσπᾶση Hegesipp. 4, 480 (v. 26).

ἄχυρα: ἦων κἀχύρων σεσαγμένους Pher. 2, 344 (14). ῥάβδον-ἐν τοῖς
 ἀχύρωσι κυλινομένην Herm. 2, 397 (2, 6) = 403 (2). εἰς ἄχυρα καὶ

ποιός τις ὁ λέγων Apollod. 4, 454 (1, 2). λαλεῖν ἀπ ἀρχῆς πάντα τὸν
 ἔμαυτοῦ βλον Men. 4, 116 (1). τεταγμέν' εὐθύς ἐστὶ μοι (int. τὰ βρώματα)
 πρὸς τὸν βλον Anaxipp. 4, 460 (v. 29). ἔλθειν εἰς βλον ἀλλότριον αὐτοῦ
 Baton. 4, 500 (v. 2). τοῦ θηριώδους καὶ παρασπόνδου βίου | ἡμᾶς ἀπο-
 λύσασα-ταυτοῖ περιῆψεν ὃν νυκτὶ βλον ζῶμεν Athenion. 4, 557 (v. 4. 7).
 οὐ γαμεις-τοῦτον καταλιπὼν τὸν βλον Men. 4, 88 (1). βλος (victus)
 Eur. 2, 434 (24). Men. 4, 104 (4). ὦν οἱ μὲν μοίρας ἔλαχον βλος Eubul. 3, 200.
 255 (1, 26). τρέγειν ἄνθρωπον-ἄνθρωπον, ἂν ἔχῃ βλον Eubul. 3, 200.
 αὐτῆς τὸν βλον παρελείτο· πάντα τὰ σκευὴ γὰρ ἔλκων ὦχει' Anaxil. 3, 346
 (1, 10). τὰ μέρη-ἡμῶν χῆ σύνταξις τοῦ βλου Alexid. 3, 456 (1, 10).
 συλλογὰς-τοῦ βλου Philem. (?) 4, 35 (7). εὐτυχῶν καὶ βλον κεκτημένος
 Philem. 4, 49 (41). χῶραν κατέχουσι, ὥσπερ οἷς ἐστιν βλος Men. 4, 117
 (2). ἐστι τόλμη καὶ βλου ταυτ' ὄργανα || εἰς καταγέλωτα τῷ βίῳ ἀ-
 πλασμένα Men. 4, 140 (1). οὐδὲ τὰ βίου-φροντίσαι Men. 4, 167 (10).
 ὅταν ἡ γέρον τις ἐνδεής τε τὸν βλον Men. 4, 253 (86). οἷς χαλεπότερον
 τοῦ περιποιήσασθαι τι τὸ φυλάξει βλον Men. 4, 272 (172) = Diph. 4, 422 (20).
 τοὺς τὸν ἴδιον διαπαντὸς ἀλογιστως βλον Men. 4, 255 (79). βλον πο-
 ρίζου πάντοθεν mon. 63. βλος κέκληται ὃς βία πορίζεται mon. 66. βλος
 βλου δεόμενος οὐκ ἐστὶν βλος mon. 74. βλου σπάνις mon. 77. συναγαγὼν
 ἐκ δικαίων τὸν βλον mon. 196. εὐ βλον κεκτημένος Diph. 4, 411 (1, 7).
 ἐπὶ τοῦ βλου τριχίδας ὠψώνησ' ἀπαξ Eur. 2, 493 (16). τὸν βλου
 ἅπαντα τοῦτο θρᾶν αἰρούμεθα Antiph. 3, 66. ἅπαντα τὸν βλον τῆ
 τέχνην ἐξήτακα Hegesipp. 4, 479 (v. 7). ἂ-ἡμεῖς τὸν βλον ἅπαντα κατα-
 τριψάντες Nicol. 4, 579 (v. 22). τὸ μετὰ ταυτ' ἐστὶ τοῦ βλου πικρὸν
 Men. 4, 117 (4). τῆς διὰ βλου δ' ἔνδον καθεδουμένης ἀέτ Men. 4, 225
 (3). δοῦλος εἶναι διὰ βλου mon. 382. ἐν τῷ βίῳ τέρας ἐστὶν εἰ τις ὠ-
 τυχῆκε διὰ βλου Baton. 4, 499. τὰ τῶν ἱατρῶν τοῦ βλου τεκμήρια
 Antiph. 3, 20 (1, 6). δεῖ ὦν ὁ θνητὸς πᾶς κυβερνᾶται βλος ib. (1, 9).
 θνητὸς ὁ βλος Amphid. 3, 303. τέθνηκε πᾶς ὁ τῶν ζῶντων βλος Philem. 4, 22
 (v. 12). μικρὸν τὸ τὸ βλου ζῶμεν Men. 4, 194 (10). ὁ βλος οὐμὸς ἐσπέφαν ἐπὶ
 Alexid. 3, 488 (3). τὸν ὕστατον δαυλον τοῦ βλου Alexid. 3, 490 (1).
 τὸ περιδείπνον τοῦ βλου Anaxipp. 3, 460 (v. 42). διεχώριζον ζῆσι π
 βλον δένδρων τε φυσίῃ Epicrat. 3, 370 (1, 15). τὸ γίννεσθαι δ' ἄρα
 καὶ τὴν τελευταίην τοῦ βλου (scintillarum) Alexid. 3, 452 (1, 18). σπυ-
 τόμως γε τὸν βλον ἔθηκας εἰς στίχον Nicostr. 3, 298 (2). βέβαιον ἔξαι
 τὸν βλον δίκαιος ὦν Aristophan. (an Antiph. 3, 160) 2, 1181 (19). ἀσφα-
 λές τι κτῆμ' ὑπάρχειν τῷ βίῳ Antiph. 3, 115 (1, 2). ἀνεπιχοῦρητο
 σκαυτοῦ τὸν βλον ποιῶν Philem. 4, 30 (1). ἀσφαλῶς ζῆν τὸν βλον ἢ
 ἀβίωτος ὁ βλος Philem. 4, 34 (5). ἀβίωτον ζῶμεν βλον Philem. 4, 36 (9).
 οὐκ ἐστ' ἀπιστον οὐδὲν ἐν θνητῷ βίῳ Men. 4, 247 (42). βέβαιον οὐδὲν
 ἐστὶν ἐν θνητῷ βίῳ mon. 57 = Diph. 4, 424 (27*). *ὁ παρασιτὸς ἰσχυ-
 ροῦνός ἀμφοῖν τῆς τύχης καὶ τοῦ βλου Antiph. 3, 45 (2). οὐκ ἐκ
 πότων-ζητούμεν ᾧ πιστεύσομεν τὰ τοῦ βλου Men. 4, 240 (24). τὴν ἰσο-
 μένην μέτοχον τοῦ βλου Diodor. 3, 546. οὐκ ἐστὶν οὐδὲν κτῆμα (seruo
 fideli) κάλλιον βίῳ Men. 4, 259 (98). τοιοῦτος ὁ βλος ἐστὶν ἀνθρώπου
 Philem. 4, 56 (65). οὐκ ἐστὶ βλος ὃς *οὐχὶ κέκτηται κακὰ Diph. 4, 418
 (5). τοῦτο τῷ βίῳ πρόφρασιν μεγίστην εἰς τὸ λυπεῖσθαι φέρει Diph. 4,
 424 (25). *ὡς) εὐμετάβολός ἐστιν ἀνθρώπων βλος Diph. 4, 426 (37).
 οὐδὲ τῷ βίῳ ταῦτον διαμένει σχῆμα Alexid. 3, 399 (2). ᾧ ταλαιπώρον
 βλον Arched. 4, 436 (2). Apollod. 4, 459. τιφλόγ γε καὶ δύστηνον ἀν-
 θρώπου βλος Men. 5, 110. ἐπιστατεῖ τις τοῦ βλου-τύχη ἀγροικοῦ ἡμῶν
 Apollod. Car. 4, 441 (v. 4). πολλῶν ὄντων ἐν τῷ βίῳ ἐφ' οἷς θρη-
 σαμμεθα Baton. 4, 503 (1). οὐδεὶς ἀλύπως τὸν βλον διαγαγεν Ποσειδipp.

- βαδίζων Antiph. 3, 118 (4). *κἄν ἐντύχη πού μοι βαδιζούση μόνη* Pher. 2, 327 (1, 24). *κούχ ὑποταγίς ἐβάδιζεν* Phryn. 2, 603 (3). *ὡς-κυψασα-καὶ ξυνηνοφυῖα βαδίζει* Aristophan. 2, 1110 (3). *ἢ βαδίζων ἢ καθεδών καταπέκοφθ'* Antiph. 3, 116 (1, 5). *αὐτῷ βαδίζει καὶ λαλεῖ καὶ πταρννται ἕκαστος* Philem. 4, 39 (13). *βάδιζε τὴν εὐθείαν* mon. 82. *ἐφ' ὅσον βαδίζεις, ἐφ' ὅσον ἤξεν μοι δοκεῖς* (Impudentia) Men. 4, 144 (2). *Ἐρμῆς ἕλινος βαδίζων αὐτομάτως* Plat. 2, 682 (6). *ὁ χρόνος οὐ μόνον τὰ σώματι αὖξει βαδίζων* Philem. 4, 54 (55). *τὸ ἔλεπον κάτω βαδίζει* Aristophan. 2, 1143 (1, 5). *ὁσμῆ-ἐβιάδις* ἄνω Nicostr. 3, 284 (1). *ἰχθὺν βιάδις* Cratet. 2, 237 (1, 9). *ἢ τροφῆλις ἐφ' ὕδωρ βαδίζει* Eur. 2, 538 (5). *ὡσπερ πρόβατον-βαδίζει* Cratin. 2, 40 (5). **οὐ στρατιώτην ἀλλὰ καὶ κύκλον ὀρθὸν βαδίζειν* Diph. 4, 401.
- βαδισματίας**: Cratin. 2, 110 (105).
- Βάθιππος**: Ἐρασμονίδῃ Βάθιππε Cratin. 2, 22 (9).
- βάθος**: *κόιλῃς λεγόνος εὐρύνας βάθος* Eubul. (Arar.) 3, 226 (2). *Αἰγαῖον ἀλμυρὸν βάθος* Men. 4, 174 (1). **ὑποκαθίεις άτομα πάγωνος βάθῃ* Erhipp. 3, 332 (v. 7).
- βαθράδια**: Aristophan. 2, 1156 (27).
- βάθρον**: *βάθρα* Aristophan. 2, 1156 (26). *ἐπὶ τοῖς βάθροις ὅταν ὦσαν* Phryn. 2, 580 (1, 5).
- βαθύκομος**: ὄρεα βαθύκομα Aristophan. 2, 1201 (105).
- βαθύπλουτος**: *εἰρήνῃ βαθύπλουτε* Aristophan. 2, 987 (8).
- βαθύρροος**: *ἐξ ἀκυλαρρέτταο βαθυρρόου Ὀκεανοῖο* Diph. 4, 416 (3).
- βαθύς**: *βαθείας κύλικας* Pher. 2, 324 (1, 4). *εἰς τὸ βαθύ *δὲ πάλιν ἄγω-μεν* (ἢ δ' ἐπανάγωμεν bibendo) Xenarch. 3, 623. *ὄλεθρον τὸν βαθύν* Aristophan. 2, 1178 (6, 3). *μουσικῆ πράξι' ἐστὶ βαθύ τι* Κυρ. 2, 564 (50). *ὁ βαθύς τῇ φύσει στρατηγός* Posidipp. 4, 523 (1, 4). *βαθύς* (i. q. *πονηρός*) Men. 4, 315 (414).
- βαλνω**: *βαῖν' ἐκ θαλάμων-ἐξω, Μάνῃ* Mnesim. 3, 569 (v. 1). *παρ' αὐτὸν ἴσα βαίνουσ' ἑταῖρα* Men. 4, 284 (228). *κοσμοσάνδαλα βάλνει* Pher. 2, 318 (2, 4). *καλλαβίδας βάλνει* Eur. 2, 494 (17). *πρασσοκουρίδες, αἶ πεντήκοντα ποδῶν ἴχνησι βάλνει'* Stratt. 2, 787 (1). **εὐ βίου βεβηκόσα f. Nicomach. 4, 587 v. 5, 117. ὁ δὲ λιπὼν βέβηκε πρότερος* (int. ad inferos) Cratin. 2, 15 (1, 6). *ἄγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεκηνός* Eubul. 3, 255 (1, 23).
- βαϊός**: *βαϊά τράπεζα* Antiph. 3, 17. *σῦκα βαϊά* Polioch. 4, 590.
- βάκηλος**: *δοχούμενον ταῖς χερσὶ τὸν βάκηλον* Antiph. 3, 59. *βάκηλος* Men. 4, 211 (9).
- βάκκαρις**: *βακκάριδι κεκριμένον* Magn. 2, 10 (1). *βάκκαρις τε καὶ σάγδας ὄμοῦ* Epilyci 2, 489 (4). *οἶον *ἔπνευσεν-τοῦ μύρου καὶ βακκάριδος* Aristophan. 2, 1078 (4).
- βακτηρία**: *βακτηρία Περσὶς ἀντὶ καμπύλης* Aristophan. 2, 999 (11). *εὐ-ρουθμος βακτηρία* Antiph. 3, 17. *σχῆμ' ἀξιοχρεων ἐπικαθεῖς βακτηρία* Erhipp. 3, 332 (v. 11). *† συγκαθεῖναι τῇ 'πὶ τῇ βακτηρία* Dionys. 3, 653 (2). *ἐὰν ἐγὼ γῶ-ἔχην βακτηρίαν χρυσὴν* Men. 4, 327 (478). *βακτηρία-παιδεία βίου* mon. 652.
- βακτηρίον**: *πτωχικοῦ βακτηρίου* Aristophan. 2, 999 (10).
- βάκχαρις**: *τοῖς ποσὶν-πρῶ μοι βάκχαριν. Β. -βάκχαριν-ἐγὼ πρῶμαι;* **λαϊκάσομ' ἄρα βάκχαριν;* Cephisod. 2, 883 (1).
- βάκχεύω**: **λαϊμὰ βακχεύει* Men. 4, 100 (1).
- βάκχιος**: *βακχίου παλαιγενοῦς ἀγρῶ* Antiph. 3, 140 (15).
- Βακχίς**: *Βακχίς θεὸν δ' ἐνόμισεν-λύγγε* anon. 4, 671 (293).
- Βακχυλίδης**: *Opuntius auleta* Plat. 2, 663 (13).

- οὐδ' ἀνασχετόν seq. acc. c. inf. Antiph. 3, 104 (v. 10). ἀλλ' ἔιαβον
 αἰσχροῖν, οὐ βιωτὸν ἔστ' ἔτι Anaxand. 3, 195 (1, 9).
- βλαβερός**: κακὸν μέγιστον καὶ βλαβερώτατον Alexid. 3, 403 (1).
- βλάβη**: ἡδονὴν φέρουσαν ὑστερον βλάβην Alexid. 3, 522 (44) = mon. 582
 ἢ παρακαίριος ἡδονὴ τίκτει βλάβην mon. 217. κέρδος ἄδικον ὄν φέρει
 βλάβην mon. 6. ἐνεγχε' ἀτυχεῖαν καὶ βλάβην εὐσχημότως Men. 4, 362
 (29). ἐνεγχε λύπην καὶ βλάβην mon. 151. ἐχθροῖς ἀπιστιῶν οὐποῖ ἔν
 πάθοις βλάβην mon. 164. ἀμύνου μὴ πλὴ τῆ σαυτοῦ βλάβῃ mon. 162.
 βλέπειν τοὺς βλους μέζους βλάβας Posidipp. 4, 517.
- βλάξ**: βλάκες φρυγεργοί (an βλάκες φρύγεργοι 5, 66) Aristophan. 2, 1131 (3).
- βλάπτω**: τοῦνομα βλάπτουσι τοῖς τρόποις Antiph. 3, 124 (1, 7). με-
 νοφαγεῖς-καὶ βλάπτεις ἐμὲ Antiph. 5, 80 (100). φάλος με βλάπτω
 mon. 530. κακὸν-δαίμων-βίον βλάπτοντα χρηστόν Men. 4, 239 (18).
 βλέπειν τοὺς βλους μέζους βλάβας Posidipp. 4, 517. βλέπει τὸν ἄ-
 δρα θυμὸς εἰς ὄργην πεσῶν mon. 71. ὁμολογῶν εὐθέως οὐ βλάπτωμαι
 Axiotic. 3, 534 (1, 11). ἀβουλίᾳ-βλάπτονται βροτοί mon. 15.
- βλαστάνω**: ἐκ τῶν ἀγρῶν ἤκουσιν ἐβλαστηκότες Eur. 2, 561 (41). ὄν
 μεγαίσως μητρός *ἐβλαστεν (lib. ἐβλαστε τῇ) πόλει Theop. 2, 793 (1).
βλάστη: ἐμμητρον *ἄν ἢ τὸ ξύλον, βλάστην ἔχει Antiph. 3, 129.
- βλασφημία**: τὴν εἰς τὸ θεῖον ἐκμελετᾶ βλασφημίαν Men. 4, 272 (169).
- βλαύτη**: βλαύτης-λευκῆς Herm. 2, 397 (2). βλαύτη, κοδόροφος Lysipp. 2,
 744 (2). βλαύτας σύρον Anaxil. 3, 345 (1).
- βλέμμα**: μὴνύει-ἀπὸ τῶν βλεμμάτων καὶ τῶν λόγων ταῦθ' Antiph. 3,
 139 (12). ὡς τακερόν-καὶ μαλακόν τὸ βλέμμ' ἔχει Philetæer. 3, 263.
 βλέμμα καὶ φωνῆ γυναικὸς Anaxil. 3, 348 (1, 21).
- Βλεπαῖος βουλευεῖ εἶναι**. — πλουτεῖ γὰρ ὁ Βλεπαῖος Alexid. 3, 467 (3).
- βλεπεδαίμων**: ἀνοη. 4, 625 (50).
- βλέπω**: κρόμμνον *λέποντα (legeb. βλέποντα) Eur. 2, 526 (3). σκίη
 βλέπει Eur. 2, 541 (12). βλέπων ἀπιστίαν Eur. 2, 557 (22). ἔρπον
 ἐμβλέπεω (ε. βλέπειν) Aristophan. 2, 1135 (5). ἄρη βλέπων Timocl.
 3, 598 (1). ὡς δὲ καὶ γλάστρον βλέπει Eurhron. 4, 493 (v. 16). ἐ-
 χεισθαι μόνον βλέποντες, ἄλλο δ' οὐδὲν Alexid. 3, 425 (2). ποτρεῖ ἢ
 γραῦς, ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν βλέπει Dionys. 3, 554 (1). δεῖπνον ἔτερον εἰς
 τρίτην βλέπει Men. 4, 179 (3). †πρὸς τὸ κέρδος βλέπειν mon. 264.
 [βλέπουσά τ' εἰς πᾶν (ὄψις) καὶ παρούσα πανταχοῦ Men. 4, 226 (1, 8)].
 βλέπων εἰς τοὺς γείτονας mon. 103. βλέπων εἰς τὰ τῶν πολλῶν κατὰ
 mon. 651. μὴ τοῦτο βλέψης εἰ νεώτερος λέγω, ἀλλ' Men. 4, 258 (91).
 ζῆθι-ὡς μακρὰν ἐγγὺς βλέπων mon. 191. τοῦπίσω πειρῶ βλέπειν mon.
 249. πρὸς θεὸν βλέπων αἶε mon. 599. τὰ δυσχερῆ ὄρας ἐν αὐτῷ, τί
 δ' ἀγάθ' οὐκέτι βλέπεις Men. 4, 164 (1). τὸν αἰχρὸν-ἀνεκὰς εἰς αὐτοῖς
 βλέπων (cf. 5, 25) Cratet. 2, 235 (3). οὐκέτι εἰς ἐμὲ βλέπων Alexid.
 3, 418 (2). ποιεῖ λευκὰ καὶ βλέπ' εἰς * (ὃ δεῖ) Alexid. 3, 462 (1, 7).
 ἄν πορεύηται τις εἰς τὴν γῆν βλέπων Philem. 4, 5 (2). τί πρὸς ταυτῶν
 βλέπεις; Eur. 2, 518 (28). εἰς τοὺς καλοὺς δ' ἄν τις βλέψη Anaxand.
 3, 177 (2, 9). δεῦρο βλέπε Antiph. 3, 30 (1, 17). βλέπων *δεσφί
 Mæsim. 3, 589 (v. 23). δίδου σὺ σπλάγγν'-. ποῖ βλέπεις; Men. 4, 133
 (3). κατ' αὐτὴν ἣν βλέπεις τὴν εἰσοδὸν Aristophan. 2, 1109 (2). *ἔξω-
 βλέπω-μόνην θεράπαιναν κατόπιν ἀκολουθεῖν Philem. 4, 45 (31). πα-
 ρόντας τοὺς συναλοῦντας βλέπειν Men. 4, 264 (129). ἄπανθ' ὅσα ἔῃ
 καὶ τὸν ἥλιον βλέπει Men. 4, 266 (139). οὐδεὶς ὁ νοεῖς μὲν ἄδεν, δ'
 δὲ ποιεῖς βλέπει mon. 424. πάντα βλέπει θεός mon. 698. τοὺς ἰχθυ-
 πάλας κατὰ βλέποντας Alexid. 3, 391 (2). τῷ δ' ἄρα βλέπουσα χω-
 ρεῖ καὶ δοκοῦσαν αἰ κόραι Timocl. 3, 609. κρίσιν τὸ βλέπειν ἴσῃν ἔχει

- ον: ἐμπεσεῖν εἰς Λαῖδα || ἡ Βάραθρον ἤ- Theophil. 3, 631 (2).
 ς πολλοὶ κάρτοι Erylci 2, 857 (2).
 κός: δοχοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον Metag. 2, 754 (2).
 στί: κεκράξονται τι βαρβαριστί Aristophan. 2, 974 (7).
 ς: βαρβάρουσι βουκόλοις Cratin. 2, 206 (82). ἐν τοῖς Μαριαν-
 βαρβάροις Pher. 2, 281 (2). ἀλίχθους βαρβάρους Aristophan. 2,
). πυρπολεῖ τοὺς βαρβάρους Anaxilae 3, 347 (1, 9). τοιοῦτόν
 ἴτο; Α. πάνυ γε, βάρβαρε Athenion. 4, 557 (v. 3). ἡ βάρβαρος-
 οῖνον ὥχετο ἀραστ Men. 4, 203 (2). βαρβαρῶν λαλήματι Eubul.
 al. βαρβάρους λαλήμασιν Pher.)
 εῖν: Aristophan. 2, 1207 (141).
 ς: βαρβρίτους τριχόρδους (i. τριχόρδον), πηκτίδας Anaxilae 3,
 Aristophan. 2, 1087 (22).
 ην βάρων? cf. 5, 95): στύρακος, * βάρου, λίνδου (legeb. καὶ βαρο-
 Mnesim. 3, 570 (v. 62).
 ἡμον ἄγριον βάρους Aristophan. 2, 1094 (6). ἐάν- λάφανον-ἐν-
 , παύσατε τὸ βάρους Anaxand. 3, 197 (6). χαλεπὸν τὸ γῆρας-βά-
 n. 746.
 ιαι: ξυντυχία βαρυνόμενοι Cratin. 2, 110 (7).
 ὑδὴν βαρύτερον τῶν φορτίων γυναικίος Antiph. 3, 151 (53). πε-
 ρύτερον οὐδὲν ἐστὶ φορτίον mon. 450 cf. paupertas βαρύτατον
 ex Men. 4, 330 (497). ὡ γῆρας βαρὺ (?βαρὺ) Men. 4, 241 (26).
 αὶ κοπιᾶδες (int. ὡμὸν ὑδωρ) Alexid. 3, 474 (1). βαρὺς δὲ κομιδῆ
 Eubul. (Arar.) 3, 228 (3). Θεπταλὸς τις, ἀνδρῶπος βαρὺς Eubul.
 (1). οἶδ' ἐγὼ ὅς νέος ὢν ἐστὶν βαρὺς Eubul. 3, 254 (1, 17).
 ὀλῶν, φησὶν βαρὺ Alexid. 3, 391 (2, 9).
 εθμον: Canth. 2, 835 (3).
 γία: Alexid. 3, 523 (51).
 γος γέρων Men. 4, 238 (17).
 ῶ: ἰχθυῖδια-βεβασανισμένα ἐπ' ἰχθυοπάλου χειρὶ Aristophan. 2,
 1, 9).
 μός: ὁ-Κορίνθιος (int. οἶνος) βασανισμὸς ἐστὶ Alexid. 3, 515 (23).
 στήριον: εἶναι τὸ πρόθυρον τοῦτο βασανιστήριον Theop. 2,
).
 ς: πλοῦτος βάσανός ἐστιν ἀνθρώπου τρόπων Antiph. 3, 153 (60),
 ους-βάσανος-χρόνος mon. 219.
 α: Cratin. 2, 223 (146).
 α-εἰκῶν -θεοῦ mon. 79.
 ος: βασιλείου μύρου Cratet. 2, 234 (2). βασιλεία σῦκα Philem.
 130^a).
 ς: οἷς δὴ βασιλεὺς Κρόνος ἦν Cratin. 2, 108 (2). Πανδιονίδα πό-
 ασιλεῦ Cratin. 2, 44 (3). βασιλεῦ Σατύρων Herm. 2, 395 (1). Pi-
 us βασιλεύς Eur. 2, 474 (33). ὡ Κινύρα, βασιλεῦ Κυπρίων Plat.
 (1). ἐρηπιζέτο ὑπὸ τῶν περιστερῶν-ὁ βασιλεὺς (Cypri) Antiph.
 (2, 7). ἐκεῖ (in Cypri) -ὑπὸ τιν' ἦν τῶν βασιλέων Men. 4, 169
 λεξάνδρου πλέον τοῦ βασιλέως πέπικας Men. 4, 152 (1). τοῦ γλυ-
 υ βασιλέως διμοιρίων Antiph. 3, 45 (3, 5). βασιλεὺς με τρέφει
 1, 699 (381). τὴν Σελεύκου τοῦ βασιλέως ὑπεροχὴν Antiph. 3, 102.
 α-ιδῶν Σελεύκον ἠδέως τὸν βασιλέα Kpiniçi 4, 505. Ἀντιγόνου
 σιλέως Alexid. 3, 432 (3). Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως-τῆς ε' ἀδελ-
 ς τοῦ βασιλέως Alexid. 3, 494. παρὰ τοῦ βασιλέως γράμμασ' ἦκει
 ἄγα Philem. 4, 51 (50). ὅποταν βασιλεὺς (Georgos) ἐψη τὸν μέ-

- γαν ἰχθύν Erihph. 3, 323 (1, 9). βασιλέως υἱὸν *** δηλαδὴ, Πιζώδαρον (Carem) Epigen. 3, 539. κατέλαβον παρὰ τοῦ βασιλέως-δωροδοκίματα Plat. 2, 656 (1). τὸ σπέρμα-ἀφιγμένον εἰς τὰς Ἀθήνας ἐστὶ παρὰ τοῦ βασιλέως Antiph. 3, 33 (1, 5). Eriph. 3, 556 (1, 5). βασιλεύς Aristag. 2, 761 (3). μεγάλην βασιλεῖ παρέθηκε κάμηλον Antiph. 3, 94. ὄφρα ἔγη τινὰ παρὰ τοῦ βασιλέως λαμβάνειν Phoenicid. 4, 511 (v. 8). τοῖσι προέπειεν ὁ βασιλεὺς κώμην τινὰ Steph. 4, 544. τὴν πλατεῖάν σοι-ταύτην πεποήκεν ὁ βασιλεὺς; Philem. 4, 19 (1). δοῦλοι βασιλέων εἰσίν, ὁ βασιλεὺς θεῶν Philem. 4, 11. καλὸν γε βασιλεὺς τῆ-ἀνδρεία κρατῶν Men. 4, 265 (132). βασιλεῖς ἐγένοντο χοῖ πρὶν ὄντες αἰπόλοι anon. 4, 614 (42). * ὅσα τε καὶ κούφη κόνης ἀνδρῶν βασιλέων καὶ τυράννων καὶ σοιῶν Men. 4, 233 (9).
- βασιλικός: τὴν βασιλικήν-μίνδακα Amphid. 3, 311. λαμβάνοντες βασιλικούς γόρους Alexid. 3, 475.
- βασιλιννα: Τριχορυσία βασιλιννα Men. 4, 305 (336).
- βασιλῖς: οἷα νύμφη βασιλῖς ὠνομασμένη Anaxand. 3, 192 (3).
- βασιλίσσα Alcaei 2, 827 (5). * βασιλίσσ' ἔσει Βαβυλῶνος Philem. 4, 7.
- βάσις: ἀσφαλῆ βάσιν (crateris) σήσας Alexid. 3, 435.
- βασκαίνω: ὁ λαγῶς με βασκαίνει τεθνηκώς Pher. 2, 343 (8). εἰσὶν τινες-οὓς τὸ βασκαίνειν τρέφει Dionys. 3, 555 (v. 6).
- βασκάνιον: βασκάνιον ἐπὶ κάμινον ἀνδρὸς χαλκῶς Aristophan. 2, 1185 (30).
- βάσκανος: φίλος-οὐ μάχιμος, οὐ πάροξος, οὐχὶ βάσκανος Antiph. 3, 45 (2, 8). ἀνθρῶπε βασκανώτατέ anon. 4, 671 (291). τιθῶς βασκάνος Antiph. 3, 86 (v. 4).
- βαστάζω: δόρυ βαστάζειν Herm. 2, 395 (1). ὄπλα βαστάζειν Men. 4, 296 (297). προ-βούλευμα (?) βαστάζουσι (deliberant) Eurp. 2, 448 (6). τὸν τρόπον (int. ᾧδης) ὃν ἂν δοκῇ μοι βαστάσας αἰρησομαι Eurp. 2, 549 (3). περὶ τὸν βομὸν βαστάζειν τὰς ἐπινοίας anon. 4, 697 (371).
- Βάστας Χίος Eurp. 2, 449 (8) cf. 5, 35.
- Βάταλος (an βάταλος): Eurp. 2, 451 (14).
- βατάνιον: cf. βοτάνιον. πατάνιον. βατάνιον Hipparch. 4, 432 (2). πουλύπους ἐν βατανίοισιν (al. πατ.) ἐφθός Antiph. 3, 51 (1). Σικελικά (i. Σικελία) βατάνια (al. βοτάνια) Eubul. 3, 265 (7) f. Antiph. cf. 3, 141 (16). βατάνια καὶ κακκάβια καὶ λοπάδια Eubul. 3, 223. τοῖς δειπνοῦντας ἐκ τὰ βατάνι' (al. πατ.) ἐμβάλειν τοὺς ὀδόντας Alexid. 3, 394. ταραχῶν ἰχθύων κρεῶν βατανίων Alexid. 3, 462 (1, 9). κανθαύλους λέγων καὶ χόρια καὶ βατάνια ib. (1, 18.)
- βατῆρ: ἐπ' αὐτὸν-τὸν βατῆρα τῆς θύρας Amips. 2, 711 (5).
- βατιάκη, λαβρώνιον Diph. 4, 414.
- βατιάκια (?) Philem. 4, 30.
- βατίς: εἰ-βατίς αὐτῶν ἤγειτ' ὀπτή μεγάλη Herm. 2, 399 (3). κίθαρος ὀπίς καὶ βατίς Calliae (Diocl.) 2, 735 (1). βατίς τε καὶ σμύραινα Plat. (Cantli.) 2, 666 (6). οὐδὲ βατίς; Aristophan. 2, 1076 (3, 4). βατίδος νῶτον Antiph. 3, 72 (1, 6). ἡ βατίς; B. γλόη Antiph. 3, 130. τὴν βατίδα τεμάχη κατατεμῶν ἔψω Erihph. 3, 338 (1). τευθίδες, * σπίναι, βατίς Alexid. 3, 416. ὑποδέχασθαι καὶ βατίσι καὶ τηγάνοις Philonid. 2, 422 (2). κάραβοι καὶ βατίδες καὶ λαγῶ Eurp. 2, 488 (5). κῦμα ναστῶν καὶ κρεῶν ἰχθύων τε βατίδων Metag. 2, 753 (1, 4). ὦ βατίδες Sannyr. 2, 873 (2). ὄνοι, βατίδες, ψῆτται Anaxand. 3, 184 (1, 50). γαλοῦς καὶ βατίδας Timocl. 3, 591.
- βάτος (ὁ): Aristophan. 2, 1207 (140).

διελθεῖν-διὰ θαλάττης *δὴ τόπον τίν', οὗτος ἔσται μοι βατός 8 (39).

1) βατράχοισιν οἰνοχοεῖν Pher. 2, 282 (4, 5). ὕδαρ-πένειν (int. εἰμ) Aristophont. 3, 361 (1, 3). 2) βατράχου γαστήρ 72 (1, 5). φυκίδες ἐφθαί, βάτραχοι, πέρκαι Anaxand. 3, 164 βάτραχος, πέρκα, σαῦρος Mnesim. 3, 589 (v. 37).

: * Βάτραχον (libr. β.) τὸν πάρεδρον τὸν ἐξ Ὀρεοῦ Archipp. 2, Βάτραχος Ieno anon. 4, 668 (253).

inon. 4, 652 (195).

τι: Alexid. 3, 488 (4).

υβήσομεν Canth. 2, 835 (2).

ες τὴν Θασίαν ἄλμην οἱ ἅπτα βαυῦσι; Cratin. 2, 17 (3).

Aristophan. 2, 1057 (23). φελλὸς ἐν ταῖς βαυκίσιν ἐγκκαίτιυ- 1. 3, 423 (1, 7).

τι: * βαυκίζομενον (libr. καυκ.) τὰ λευκὰ τ' ἀναβάλλονθ' ἅμα 486 (4).

τυκά, μαλακά, τερπνία Arar. 3, 275 (2).

γαθὸς βαγεὺς ἔνεστιν ἐν τῷ παιδίῳ Diph. 4, 410.

ρυγῆ: τῶν βδελλολαρύγγων-† φοιτήσας ἐπὶ δειπνον Cratin. 2,

α: μῶν βδελυγμία σ' ἔχει; Cratin. 2, 165 (6).

μαίαι: v. βδελυρός.

καὶ † βδελυρὸς σὺ (f. κάβδελυρεῦσω) τὸ σκέλος Eur. 2, 443

καρὶ τὸ πρᾶγμα anon. 4, 650 (187).

ται: ὅστις τοιοῦτον ἄνδρα μὴ-βδελύττεται Eur. (?) 2, 577 (v. ἐν ἐτέρους λαλοῦντας εὐ βδελύττομαι; Men. 4, 209 (1).

δεῦ δέσποτα anon. 4, 688 (335b).

id Timocl. 3, 603 (4).

γ βδόλον-ὑποστῆναι anon. 4, 622 (65).

βέβαιος ἴσθι καὶ βεβαίῳις χρῶ φίλοις mon. 61. φίλον βέβαιον

. * ἔραστης-βέβαιος Apollod. Car. 4, 444 (1). βέβαιον ἕξις (an βίον Aristophan. (?) 2, 1181 (19). οὐ βέβαιον οὐδέν ἐστι An-

16 (1, 9). βέβαιον οὐδέν ἐστιν ἐν-βίῳ mon. 57 = Diph. 4, 424 anon. 655. ὄρκος βέβαιός ἐστιν ἂν νέωσα μόνον Alexid. 3, 420.

σαντός: ἐστι καὶ βέβαιος μουσική Theophil. 3, 628.

βεβαίως ἀσφαλῶς τ' ἔξεστί σοι πρῆσθαι τὴν ἡδονὴν Eubul. 3,

τὸ † διορίζεσθαι βεβαίως (f. διορίζεσθ' οὐ βεβ. an διορίζεσθά- -τὰ γράμματα Alexid. 3, 514 (21).

γ τὸ βέβυ σωτήριον Philyll. 2, 864 (1).

καὶ τῶν βελέκων (legeb. βελέκων) Aristophan. 2, 1207 (142).

όντης: ὁ B. ἔστιν ἀπὸ τοῦ Πηγάσου τὴν χμίαιραν εἰσηκοντι- 4, 506 (v. 9).

) στίξω σε βελόναισιν τρισίν Eur. 2, 530 (11). 2) ἐσχάραις

τε τοῖς κτεσίῃ τε Archipp. 2, 721 (5). κωβίός, ἀγύαι, βελόναι , 330 (1, 8). ἐσχάρος, ἀγύαι, βελόναι Mnesim. 3, 570 (v. 44).

βελονίδες (vulg. † βελοπωλίδες) Herm. 2, 401 (8).

ιδες: v. βελονίς.

τόν-βέλος Antiph. 3, 58.

: Ἰερόκλεες βέλτιστε χρησιμῶδων ἄναξ Eur. 2, 515 (16). Σώ- 2) ὄρων βέλτιστ' ὀλίγων Amips. 2, 703 (1). βέλτιστε Antiph. 3,

. * βέλτιστε (libr. βίε) Men. 4, 133 (2). βέλτιστε, μὴ τὸ κέρδος- on. 59. βέλτιστε, πολλοῖς πολλὰ περὶ μαγειρικῆς εἰρημὲν ἰστίῃ

. 4, 479 (v. 1). ὦ βέλτιστ' Anaxand. 3, 180 (1). Alexid. 3, 475 (2).

- ὦ βέλτισθ' Posidipp. 4, 523 (1, 2). ὦ βέλτιστε Philem. 4, 34 (6). ὦ βέλτιστε σύ Eubul. 3, 258 (3). Damox. 4, 530 (v. 17). *βέλτιστε σύ Lyncei 4, 433 (v. 11). βέλτιστον αὐτὸν (seruum) τοῦτο ποιήσει πολὺ Men. 4, 181 (1). τῆς βέλτιστης -θυνηάδος Βυζαντίας Antiph. 3, 99. τὰ βέλτιστ' ἔλαγεν (Pinto) Aristophan. 2, 1147 (1, 2).
- βελτίων: ἡ σύνεσις ἢ ἡ πρὸς τὰ βελτίω σοφὴ Men. 4, 198 (4). τὰ βελτίω προσδοκᾷν ἀέλ (infelicem) Apollod. 4, 453 (1). βελτίονα ἐγὼδὶ ἔχω ἀπῆλθες Men. 4, 212 (2, 11).
- βεμβρός: cf. μεμβρός. οὐτ' ἀγὴν γῆν ἔστι-οὐτ' αὖ βεμβρός Aristonym. 2, 699 (2). βεμβρόδ' (al. βαμβρόδ'), ἀγύνη, ἐψητόν Nicostr. 3, 283. χρυσοκέφαλοι βεμβρόδες θαλάσσιαι Phryg. 2, 599 (2). ταῖς πολυχρῶσ βεμβρόσιν Aristophan. 2, 1000 (16). Ἡράκλεις τῶν βεμβρόδων Plat. 2, 658 (6). βεμβρόδας φέρων ὄβολοῦ Aristomen. 2, 732 (3). βεμβρόδων (al. μεμβ.) τρόπος Hegesipp. 4, 479 (v. 9). γακῆν παρατιθεῖς-καὶ βεμβρόδας (al. μεμβ.) ib. (v. 17).
- βεμβροαφῆ: ταῖς *βεμβροαφῆς (libr. μεμβρ.) προσέοικεν Aristonym. 2, 698 (1).
- †βέρβεια πολυτέμπε Kriph. 3, 557 (1, 13).
- *βέφυρα: *βέφυραν (libr. βλ.) τὴν γέφυραν Stratt. 2, 781 (3, 5).
- βῆ: βῆ βῆ λέγων βαδίζει Cratin. 2, 40 (5). κελεύει βῆ λέγειν Aristophan. 2, 1201 (107).
- βῆμα: ἀνάβας ἐπὶ *(τὸ) βῆμ' ὑλακτεῖ Eur. 2, 511 (8, 3). †προσίσταται-πρὸς τὸ βῆμα μαντίλη Plat. 2, 681 (5b). περὶ τὸ βῆμ' ἐπέρδετο Timoc. 3, 603 (4).
- βῆξ: τῆς βηχὸς φάρμακον Phryg. 2, 604 (6).
- betae radice tosta allii odorem extingui Men. 4, 334 (517).
- βήτητω: μὴ βήτητων καταπίη Aristophan. 2, 1194 (33). ἠτύχηκέ τις βήτη τις· οἰμῶζει τις· ἡ φύσις φέρεי ἅπαντα ταῦτα Philem. 4, 42 (22).
- βία: cf. εἰς. βία ὑπνέμια τίκτουσιν ψά Plat. 2, 619 (1). Aristophan. (?) 2, 1016 (5). βία δέρων ἕνας-πωλεῖ Archipp. 2, 718 (1). εἰς τὸν ἄσπερ βία τι-ποιῶν Philippid. 4, 476 (4). βίος κέκληται-ὅς βία πορίζεται mon. 66. ὅπου βία †πάρεστιν οὐδὲν ἰσχύει νόμος mon. 409. πού Κέρουδου-ἡ Νέλλου βία; Euphron. 4, 492 (v. 6). †δι' ἄς μέλιτι προσπαλεῖν βία (al. δέδοται) Antiph. 3, 77.
- βιάζω: ἐβίασέ μου τὴν γυναῖκα (f. τὴν γ. μου) Alcaei 2, 833 (3). βιάζομαι (pass.): νόσφ βιασθεῖς Aristophan. 2, 954 (6). †ἔρωτι βιαζομαι Aristophan. 2, 1094 (7). (med.) κατεσθῶ μόλις πένθ' ἡμιμέδιμ' ἐὰν βιάζομαι Pher. 2, 252 (1). πολλοὺς ἡ πεντα βιάζεται ἀνάξι' αὐτῶν ἔργα-ποιεῖν Timoc. 3, 609. αὐτῶν βιάζονται-εἰσέλκουσι τε Xenarch. 3, 617 (1, 13). ἤς-πιεῖν κνάθους *ἕκαστον ἐβίασεν σὺ δώδεκα Croblyi 4, 567 (1). *φύσιν ἐνεγκεῖν οὐ φύσιν βιάζεται Men. 4, 270 (163) cf. 5, 107.
- βιαιός: τῶν †βιαίων Dionys. 3, 548 (v. 28).
- βιασμός: Eur. 2, 446 (26).
- βιβάζειν: de homine Alcae. 2, 830 (2).
- βιβλιαγράφος: Cratin. 2, 159 (18).
- βιβλιδᾶριον: Aristophan. 2, 1207 (143).
- βιβλίδιον: βιβλιδίου κόλλημα Antiph. 3, 88.
- Βιβλίονος: †Θάσιον, Βίβλινον, Μενδαῖον Philyll. 2, 865 (6). τὸν Βίβλινον στυγεῖ anon. 4, 622 (66).
- βιβλιογράφος: Antiph. 3, 114 (2).
- βιβλιοθήκη: Cratin. min. 3, 378 (2).
- βιβλίον: οὐ τὰ *βιβλί' ὄνια Eur. 2, 550 (6). τοῦτ' διελθεῖν βούλωμαι τὸ βιβλίον Plat. 2, 672 (1, 2). τοῦτον-ἡ βιβλίον διεφθόρεν ἡ Πρόδικος

- Aristophan.** 2, 1149 (3). βιβλίον *Πλάτωνος* *εμβρόντητον* *Ophelion* 3, 381 (2). *ἀνέστροφέν σου τὸν βίον τὰ βιβλία* *Theognet.* 4, 549 (v. 8). *βιβλίον* - ὅ τι βούλει προσελθὼν-*λαβέ* *Alexid.* 3, 443 (1). τὰ παλαιὰ-*ἀρτύματ' ἐξήλειψαν ἐκ τῶν βιβλίων* (*coqui*) *Anaxirp.* 4, 459 (v. 5). *ἐν ταῖς χερσὶν ὄφει βιβλία ἔχοντα* *ib.* 460 (v. 24). * *κάετα λύχνος καὶ βιβλί' ἐν ταῖς χερσὶ* *Baton.* 4, 501. *philosophi libros διορύττοντες* *ib.* 504 (3). τῶν τοῦ *Φιλητᾶ* λαμβάνοντα βιβλίων *Straton.* 4, 546 (v. 43). τοῖς βιβλίοις *εἴξασι* *anon.* 4, 651 (159).
- βιβλιοπώλης:** *Aristomen.* 2, 732 (5). τοὺς βιβλιοπώλαις *λεύσομαι* (*φ. πεύσομαι*) *Theop.* 2, 821 (25). βιβλιοπώλαις, *κοσκινοπώλαις* *Nicorph.* 2, 852 (1, 4).
- βίβλος:** † *βίβλον* *ἔχων τὴν δήποτε* *Plat.* 2, 655 (2).
- βιβρωσκω:** *ἀναρίστητος ὢν κοῦδὲν βιβρωσκῶς* *Kur.* 2, 447 (3). *γλαύκου βιβρωσκῶς* *τέμαχος* *εφθόν* *Axionic.* 3, 534 (1, 14).
- βίχος:** *φοινικίνου βίχος τις ὑπανεώγγυτο* *Ephipp.* 3, 327 (1).
- βινῶ:** *cf.* *κεντῶ*. *ἀποθανεῖν βινουίν' ἔμα* *Philetaer.* 3, 295 (2, 2). *ὡς πῶς ποτ' -βινεῖν δύναται;* *Xenarch.* 3, 617 (1, 22). * *ὄλγας-νῦν βεβινῆσθαι* * (*γέ σοι γυναῖκας*) *Kur.* 2, 547 (2) *cf.* 5, 39. *κεῖσεσθον ὡσπερ-πηνίω κινουμένη* (*al. βιν.*) *Aristophan.* 2, 1104 (2). *οὐχὶ Λαῖς-τελευτῶσ' ἀπέθανεν βινουμένη;* *Philetaer.* 3, 294 (1, 4).
- βίος:** *μακάριος ἦν ὁ πρὸ τοῦ βίος* *Cratin.* 2, 145 (1). *ἔχοντες εὐπαθῆ βίον* *Cratet.* 2, 240 (4). *λέξω βίον-ὄν ἐγὼ θνητοῖσι παρεῖχον* *Telecl.* 2, 361 (1, 1). † *ἀσεβιον* (*f. ἀσεβῶν βίον*) *ἔτριβες* *Kur.* 2, 440 (1). *ζῶ Τίμωνος βίον* *Phryn.* 2, 587 (1). *ζῆ θαλάττιον βίον* *Antiph.* 3, 52 (1). *ἐλέσθαι τοῦτον ἂν ζῆν τὸν βίον* *Antiph.* 3, 102. *κάμεριμον ζῆν βίον* *Philem.* 4, 35 (7, 8). *διὰν ἀμέριμον ἔχη τὸν βίον* *Men.* 4, 239 (20). *βιοῖ οὐδεὶς ὄν προαιρεῖται βίον* *mon.* 65. *εἰ τοῦτον ἔζων πάντες ὄν ἐγὼ ζῶ* *Baton.* 4, 500 (2). *ἄπαις βίος* *Plat.* (?) 2, 697 (v. 7). *ἴνα ξυνώσιν ὡσπερ ἦδεσθον βίω* *Aristophan.* 2, 1183 (25). *ἐπὶ κακώτερον ἐμόλετον βίον* *Aristophan.* 2, 1201 (104). *ἔστιν πολυτελής τῷ βίῳ τις* *Antiph.* 3, 45 (2, 5). *ἡμῖν μετὰ γέλωτος ὁ βίος* *Antiph.* 3, 79 (2, 6). *κόλακος βίος* *Alexid.* 3, 502 (2). *βίος θεῶν γάρ ἐστιν* *Antiph.* 3, 143 (23). *τὸ ζῆν *τὸν καλούμενον θεῶν ἀληθῶς βίον* *Apollod.* *Car.* 4, 442 (v. 16). *εἰ μεταβαλόντες τὸν βίον διήγομεν* *ib.* (v. 18). *τρυφή καὶ βίος ἀληθῶς* *ib.* (v. 26). *μακάριος βίος καὶ σεμνός* *Apollod.* 4, 450. *μακάριος *ὁ βίος* *Antiph.* 3, 143 (24). *τοιούτος ὁ βίος, ἀπύροτος* *Antiph.* 3, 133 (1, 6). *νῆστιν κεστρέως τρίβων βίον* *Kubul.* 3, 238. *ἔχοντες ἄφθορον βίον* *Philetaer.* 3, 297 (1). *βίον ἀλληλέμενον* *Amphid.* 3, 303 (1). *ἑπαινῶ μᾶλλον-τὸν βίον τὸν τῶν φιλοποτῶν* *Amphid.* 3, 316 (1). *θατέρου βίου, ὃν πάντες εἰώθασιν ὀνομάζειν ὑγρόν* *Alexid.* 3, 476 (3). *διδασκάλους-οὐ λέγω βίου* *ib.* ἢ τοῦ βίου ὑγρότης-τοῦ σοῦ *Crobyli* 4, 566 (1). *οὐ χαίρει-συνῶν-ἀπαιδεύτω βίω* *Alexid.* 3, 512 (16). *διαπραξάμενος † ἦδιον βίον* (*ante nuptias*) *Alexid.* 3, 519 (34, 2). *τὰς εὐθύναις-ἐγήμερινὰς τὰς τοῦ βίου κεκτημένα* *ib.* (34, 9). *βίον ὡς οἰκτρὸν ἐξαντλοῦσιν* *Men.* 4, 92 (5). *ἄρ' ἐστὶ ἀγγγενές τι λύπη καὶ βίος* (= *mon.* 640) *τρυφερῶ βίῳ σῖντισιν, ἐνδόξῳ βίῳ πάρεσιν, ἀπόρῳ συγκαταγερῶσιν βίῳ* *Men.* 4, 149 (1). *ἐφήμερον δὲ καὶ προπετῆ βίον* (*militia praebet*) *Men.* 4, 183 (2). *ἀστοργίαν ἔχει τίν' ὁ σκληρὸς βίος* *Men.* 4, 224 (5). *χρηστὸς τρόπος εἰς χαλεπὸν συγκεκλεισμένος βίον* *Men.* 4, 263 (124). *βίου δικαίου-τέλος καλόν* *mon.* 67. *ἴσος ἴσθι πᾶσι κᾶν ὑπερβάλλης βίῳ* *mon.* 257. *βίου κτήση καλόν* *mon.* 527. *βίος οὐδεὶς σκαῖόν ἔργον εἰσφέρει* *mon.* 598. *ἔᾶν ἀπολαύειν τοῦτον-τὸν βίον* *Diph.* 4, 388 (1, 6). *ἐκ τῶν λόγων μὴ κρῖνε-τὸν βίον ἐξέτα'* *ἀέτ* *Philem.* 4, 48 (40^c). *τὸν βίον διασκοπῶν,*

ποιός τις ὁ λέγων Apollod. 4, 454 (1, 2). λαλεῖν ἀπ ἀρχῆς πᾶν ἑμαυτοῦ βίον Men. 4, 116 (1). τεταγμέν' εὐθύς ἐστὶ μοι (int. τὰ βρο πρὸς τὸν βίον Anaxipp. 4, 460 (v. 29). ἔλθειν εἰς βίον ἀλλότριον Baton. 4, 500 (v. 2). τοῦ θηριώδους καὶ παρασπόνδου βίου | ἡμᾶ λύσσασα-τούτου περιῆπεν ὄν νυρὶ βίον ζῶμεν Athenion. 4, 557 (v οὐ γαμῆς-τούτον καταλιπὼν τὸν βίον Men. 4, 88 (1). βίος (Eur. 2, 434 (24). Men. 4, 104 (4). ὧν οἱ μὲν μοῖρας ἔλαχον βίον 3, 255 (1, 26). τρέφειν ἄνθρωπον-ἄνθρωποι, ἄν ἔχῃ βίον Eubul. αὐτῆς τὸν βίον παρελέτο· πάντα τὰ σκευὴ γὰρ ἔλαχον ὡχεῖ Anaxil. (1, 10). τὰ μέρη-ἡμῶν χῆ σύνταξις τοῦ βίου Alexid. 3, 456 (1 συλλογᾶς-τοῦ βίου Philem. (?) 4, 35 (7). εὐτυχῶν καὶ βίον κεπ Philem. 4, 49 (41). χώραν κατέχουσι, ζῶσι δ' οἷς ἔστιν βίος Men. (2). ἔστι τόλμης καὶ βίου ταυτ' ὄργανα || εἰς καταγέλωτα τῷ βί πλασμένα Men. 4, 140 (1). οὐδὲ τὰ βίου-φροντίσαι Men. 4, 16. ὅταν ἢ γέρον τις ἐνδεής τε τὸν βίον Men. 4, 253 (86). οἷς χαλεπ τοῦ περιποιήσασθαι τι τὸ φυλάξαι βίον Men. 4, 272 (172) = Diph. 4, 42 τοὺς τὸν ἴδιον δαπανῶντας ἀλογίστως βίον Men. 4, 255 (79). βί ρέζου πάντοθεν mon. 63. βίος κέκληται ὃς βία πορεύεται mon. 66. βίου δεόμενος οὐκ ἔστιν βίος mon. 74. βίου σπάνις mon. 77. συνα ἐκ δικαίων τὸν βίον mon. 196. εὐ βίον κεκτημένος Diph. 4, 411. ἐπὶ τοῦ βίου τριχίθας ὠνώνησ' ἄπλαξ Eur. 2, 493 (16). τὸ ἅπαντα τοῦτο δρᾶν αἰρούμεθα Antiph. 3, 66. ἅπαντα τὸν βί τεχνῆν ἐξήτακα Hegesipp. 4, 479 (v. 7). ἃ-ἡμεῖς τὸν βίον ἅπαντα τριψάντες Nicol. 4, 579 (v. 22). τὸ μετὰ ταῦτ' ἔστι τοῦ βίου : Men. 4, 117 (4). τῆς διὰ βίου δ' ἔνδον καθεδουμένης αἰε Men. (3). δοῦλος εἶναι διὰ βίου mon. 382. ἐν τῷ βίῳ τέρας ἔστιν εἰ τυχῆε διὰ βίου Baton. 4, 499. τὰ τῶν πατρῶν τοῦ βίου τε Antiph. 3, 20 (1, 6). δι' ὧν ὁ θνητὸς πᾶς κυβερνᾶται βίος ib. θνητὸς ὁ βίος Amphid. 3, 303. τέθνηκε πᾶς ὁ τῶν ζῶντων βίος Philem (v. 12). μικρόν τι τὸ βίον ζῶμεν Men. 4, 194 (10). ὁ βίος οὐμὸς ἐσπέρε Alexid. 3, 488 (3). τὸν ὕστατον δίκυλον τοῦ βίου Alexid. 3, 48 τὸ περιδείπνον τοῦ βίου Anaxipp. 3, 460 (v. 42). διεχωρίζον ζῆ βίον δένδρων τε φρεσὶν Epicrat. 3, 370 (1, 15). τὸ γίνεσθαι θ καὶ τὴν τελευταίην τοῦ βίου (scintillarum) Alexid. 3, 452 (1, 18). τόμως γὰρ τὸν βίον ἔθηκας εἰς στίχον Nicostr. 3, 299 (2). βέβαιον τὸν βίον δίκαιος ὦν Aristophan. (an Antiph. 3, 160) 2, 1191 (19). λές τι κτῆμ' ὑπάρχειν τῷ βίῳ Antiph. 3, 115 (1, 2). ἀνεπιχοί σεαυτοῦ τὸν βίον ποιῶν Philem. 4, 30 (1). ἀσφαλῶς ζῆν τὸν βί ἀβίωτος ὁ βίος Philem. 4, 34 (5). ἀβίωτον ζῶμεν βίον Philem. 4, 3 οὐκ ἔστ' ἀπιστον οὐδὲν ἐν θνητῷ βίῳ Men. 4, 247 (42). βέβαιον ἔστιν ἐν θνητῷ βίῳ mon. 57 = Diph. 4, 424 (27*). *ὁ παρασιτὸς κοινωνὸς ἀμφοῖν τῆς τύχης καὶ τοῦ βίου Antiph. 3, 45 (2). ο πότων-ζητούμεν φ' πιστευσομεν τὰ τοῦ βίου Men. 4, 240 (24). τῆ μένην μέτοχον τοῦ βίου Diodor. 3, 546. οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα (fidei) κάλλιον βίῳ Men. 4, 259 (98). τοιοῦτος ὁ βίος ἔστιν ἀνθρ Philem. 4, 56 (65). οὐκ ἔστι βίος ὃς *οὐχὶ κέκτηται κακὰ Diph. 4 (5). τοῦτο τῷ βίῳ πρόφρασιν μεγίστην εἰς τὸ λυπεῖσθαι φέρει Diph 424 (25). *(ὡς) εὐμεταβόλος ἔστιν ἀνθρώπων βίος Diph. 4, 426 οὐδὲ τῷ βίῳ ταῦτον διαμένει σχῆμα Alexid. 3, 399 (2). ὦ ταλαῖα βίον Arched. 4, 436 (2). Apollod. 4, 450. τυφλὸν γὰρ καὶ δύστηνον θρώπου βίος Men. 5, 110. ἐπιστατεῖ τις τοῦ βίου-τύχῃ ἀγροικος Apollod. Car. 4, 441 (v. 4). πολλῶν ὄντων ἐν τῷ βίῳ ἐφ' οἷς ἔ βαμμεθα Baton. 4, 503 (1). οὐδεὶς ἀλύπως τὸν βίον διηγᾶγεν Posi

- 4, 525 (4). ὅτι τοῦτον τὸν βίον, ὃν οὐκ ἐβίωσε, ζῶν διετύχησεν ἄν, -εἰ δ' ἤνεγκεν ἄν | οὗτος ὁ βίος τι τῶν ἀνηκέστων ἀνον. 4, 600 (287). ἡδέως ἔην τὸν βίον καθ' ἡμέραν Philetæer. 3, 295 (2, 5). βίου τιθῆναι τράπεζα Timool. 3, 599 (2). εἰ-ἀρέλοι τις τοῦ βίου τὰς ἡδονάς Antiph. 3, 150 (51) = Theophil. 3, 630 (1). παραπέτασμα τοῦ βίου (int. πλοῦτος) Antiph. 3, 154 (63) = Alexid. 3, 521 (41) = Men. 4, 273 (175). ὅστις μὴ τῷ βίῳ ζητεῖ τι τερπνὸν προσφέρειν Amphid. 3, 309 (2). ὁ μὴ φέρων εὐ τι τῶν ἐν τῷ βίῳ ἀγαθῶν Men. 4, 255 (77). ὡς ἡδὺς ὁ βίος ἂν τις αὐτὸν μὴ μάθῃ mon. 756. ῥοπή ἔστιν ἡμῶν ὁ βίος mon. 465. ἄσφοδρ' ἔστιν ἡμῶν ὁ βίος οἴνῳ προσφερῆς Antiph. 3, 155 (68). διδάσκαλος (Amor) πρὸς τὸν ἀνθρώπων βίον Anaxand. 3, 169 (10). τολμῆς ἐφ' ὅδιον μείζον βίου Men. 4, 289 (251). τὴν ἀσπίδ' -τοῦ βίου (int. παρρησίαν) Nicostr. 3, 289 (5). οἱ πεπρακότες τὴν τοῦ βίου παρρησίαν καὶ τὴν τρυφήν Alexid. 3, 450. τοῦ βίου τὸν ἡμῖσιν ἀπολαλέειναι Alexid. 3, 509 (11). καταφθαρεῖς ἐν ματρυλεῖν τὸν βίον Men. 4, 120 (4). τοιαύταισι παγίσιν τοῦ βίου Amphid. 3, 310 (1). τὴν σχολὴν εἰς τοῦτο τὸ μέρος τοῦ βίου καταχρῶμενον Dionys. 3, 563 (2). τὸν βίον περιεργον εἰς τὰ πάντ' ἔχων Philem. 4, 33 (4). οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἀτυχίας παραμύδιον γλυκύτερον ἐν βίῳ τέχνης Amphid. 3, 302 (1). βίον δ' ἔνεστιν ἀσφάλει' ἐν ταῖς τέχναις Men. 4, 90 (4). τοῦτ' ἐγὼ παρεργυσθ' εἰς ἀσφάλειαν τῷ βίῳ πλεῖστον μέρος (h. e. veritatem) Men. 4, 214 (7). κοινὸν ἔστι τῷ βίῳ (iustitiae studium) Men. 4, 119 (1, 4). cf. ἀστέιον ἐπιτήδευμα τῷ βίῳ Men. 4, 150 (4). τὸ μὴ συνειδέσθαι -αὐτοῦ τῷ βίῳ ἀδέκμα μηδὲν Antiph. 3, 149 (42b). δαίμων μουταγωγὸς τοῦ βίου ἀγαθός Men. 4, 238 (18^a). κακὸν-δαίμων-βίον βλάπτουσα χρηστόν ib. πατηγυριν νόμιζε τόνδε τὸν βίον mon. 444. cf. 4; 211 (2, 8). βίος ἔστιν ἂν τις τῷ βίῳ χαίρῃ βιῶν mon. 666. ἐν τῷ βίῳ βεβαιώkota (f. εὐ βίου βεβηκότα 5, 117) Nicomach. 4, 587. ἐπὶ τοῖς παροῦσι τὸν βίον ἡδιάπλεκε ἀνον. 4, 603 (25). ὄρεα τὰ πάντα τοῦ βίου κρένει καλῶς mon. 753. τὸ συμφέρον τί ποτ' ἔστιν ἀνθρώπου βίῳ Men. 4, 176 (2). ἄρσην ἀνέιλε καὶ κατέστρεψεν βίον Diph. (?) 4, 424 (24). ἀνέστρουφέν σου τὸν βίον τὰ βιβλία Theognet. 4, 549 (v. 8). τί τῶν ἐν τῷ βίῳ ξυνηχας; Nicol. 4, 579 (v. 18). βίος: (γένος) ὑποκρινόμενον εὐ τοῖς βίοις Alexid. 3, 434 (1, 6). ὥσπερ ἐπὶ τῶν βίων-τοῦς μὲν ἢ τύχη-μεγάλοις προσένειμε τοῦς δ' - ib. (1, 11). ὠραῖζο' ἢ τύχη πρὸς τοῦς βίους Men. 4, 295 (291). βλάπτειν δοκοῦσα τοῦς βίους μείζους βλάβας Posidipp. 4, 517. τοιαύτης-καχησίας ἐν τοῖς βίοις παρὰ πᾶσιν ἐζηλωμένης Nicol. 4, 579 (v. 13).
- βίωτος: ποῖον τις βιώτοιο τάμοι τριβον; Plat. (?) 2, 697 (v. 1). μικροῦ-μέτου ζῶντ' ἐπαυρέσθαι ἀνον. 4, 607 (20^b).
- βιττακοσε βιττακους καὶ σπένια Kubul. 3, 269 (14).
- βιῶ: βιοῖ-οὐδέεις ὃν προαιρεῖται βίον mon. 65. βιοῦν ἀλόπως mon. 58 = 599. ἂν τις τῷ βίῳ χαίρῃ βιῶν mon. 656. ἱκανὸς βιώσεις mon. 270. τοῦτων τὸν βίον, -ὃν οὐκ ἐβίωσε ἀνον. 4, 600 (287).
- βιώνται: ταῦτα κἂν ἑκατὸν ἔτη *βιῶς αἰετ' ὄρει παρόντα Men. 4, 211 (2, 5). δις βιώναι γάρ σε δεῖ Men. 4, 135 (2, 4). πολὺν χρόνον βιῶντος Phlegm. 2, 592 (1). ἔχοντας οὐσίας, καλῶς βεβαιώkotas Diochor. 3, 544 (v. 30). ἐν βίῳ βεβαιώkota (f. εὐ βίου βεβηκότα 5, 117) Nicomach. 4, 567. ὑπὲρ τὰς ἐλάφους βεβιωκῶς εἶθε τὰς χορῶνας ἀνον. 4, 680 (311^b). ἐπὶ ἀποδάτη μὴ βιωσέσθαι πάλιν Antiph. 3, 151 (54). ἂν πάθος τι, πῶς ἐγὼ βιώσσομαι; Alexid. 3, 476 (2). τὸν τρόπον αὐτῆς τῆς γαμουμένης, μεθ' ἧς βιώσεται Men. 4, 223 (3). βιωτόν: ὡς οὐ βιωτόν ἔστιν

- οὐδ' ἀνασχετόν seq. acc. c. inf. Antiph. 3, 104 (v. 10). ἀλλ' ἔλαβεν εἰσχαρῶν, οὐ βιωτῶν ἐστ' εἶναι Anaxand. 3, 195 (1, 9).
- βλαβερός**: κακὸν μέγιστον καὶ βλαβερώτατον Alexid. 3, 403 (1).
- βλάβη**: ἡδονὴν φέρουσαν ὑστερον βλάβην Alexid. 3, 522 (44) = mon. 532. ἡ παράκαιρος ἡδονὴ τέλει βλάβην mon. 217. κέρδος ἄδικον ὄν φέρει βλάβην mon. 6. ἐνεγκ' ἀτυχίαν καὶ βλάβην εὐσχημόνως Men. 4, 242 (29). ἐνεγκε λύπην καὶ βλάβην mon. 151. ἐχθροῖς ἀπιστῶν οὐποτ' ἐν πάθει βλάβην mon. 164. ἀμύνου μὴ πλὴν τῆ αὐτοῦ βλάβῃ mon. 152. βλάπτειν τοὺς βίους μείζους βλάβας Posidipp. 4, 517.
- βλάξ**: βλάκες φρυγεργολ (an βλάκες φρύγεργοι 5, 86) Aristophan. 2, 1131 (3).
- βλάπτω**: τὸννομα βλάπτουσι τοῖς τρόποις Antiph. 3, 124 (1, 7). μονοφαγεῖς-καὶ βλάπτει ἐμέ Antiph. 5, 50 (100). φῶλος με βλάπτων mon. 530. κακὸν-δαίμον'-βίον βλάπτοντα χρηστόν Men. 4, 239 (18*). βλάπτειν τοὺς βίους μείζους βλάβας Posidipp. 4, 517. βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὄργην πεσῶν mon. 71. ὁμολογῶν εὐθέως οὐ βλάπτομαι Axiotic. 3, 534 (1, 11). ἀβουλίᾳ-βλάπτονται φροτοί mon. 15.
- βλαστάνω**: ἐκ τῶν ἀγρῶν ἤκουσιν ἐβλαστηκότες Eur. 2, 561 (41). ὄνν μυγέσης μητρός *ἐβλαστεν (lib. ἐβλαστε τῇ) πόλει Theop. 2, 793 (1).
- βλάστη**: ἐμμητρον *ἀν ἡ τὸ ξύλον, βλάστην ἔχει Antiph. 3, 129.
- βλασφημία**: τὴν εἰς τὸ θεῖον ἐκμελετᾶ βλασφημίαν Men. 4, 272 (169).
- βλαύτη**: βλαύτης-λευκῆς Herm. 2, 397 (2). βλαύτη, κοδόρην Lysipp. 2, 744 (2). βλαύτας σύρων Anaxil. 3, 345 (1).
- βλέμμα**: μηνύει-ἀπὸ τῶν βλεμμάτων καὶ τῶν λόγων ταῦθ' Antiph. 3, 139 (12). ὡς τακερόν-καὶ μαλακὸν τὸ βλέμ' ἔχει Philetæer. 3, 293. βλέμμα καὶ φωνὴ γυναικὸς Anaxil. 3, 348 (1, 21).
- Βλεπαῖος** βουλετ' εἶναι. — πλουτεῖ γὰρ ὁ Βλεπαῖος Alexid. 3, 467 (2). βλεπεδαίμων: anon. 4, 625 (50).
- βλέπω**: κρόμμυον *λέποντα (legeb. βλέποντα) Eur. 2, 526 (3). σπύγη βλέπει Eur. 2, 541 (12). βλέπων ἀπιστίαν Eur. 2, 557 (22). ἔρημος ἐμβλέπειω (f. βλέπειν) Aristophan. 2, 1135 (5). ἄρη βλέπων Timocl. 3, 508 (1). ὡς δὲ καὶ γλίστρον βλέπει Eurhron. 4, 493 (v. 16). ἐρχεῖσθαι μόνον βλέποντες, ἄλλο δ' οὐδὲν Alexid. 3, 425 (2). ποτῆρ' ἢ γραῦς, ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν βλέπει Dionys. 3, 554 (1). δεῖπρον ἔττερον ἐκ τρέτην βλέπει Men. 4, 179 (3). †πρὸς τὸ κέρδος βλέπειν mon. 304. [βλέπουσά τ' εἰς πᾶν (ὄψις) καὶ παρούσα πανταχοῦ Men. 4, 226 (1, 8)]. βλέψον εἰς τοὺς γείτονας mon. 103. βλέπων εἰς τὰ τῶν πολλῶν κατὰ mon. 651. μὴ τοῦτο βλέψῃς εἰ νεώτερος λέγω, ἀλλ' Men. 4, 258 (91). ζῆθι-ὡς μακρὰν ἐγγὺς βλέπων mon. 191. τοῦπίσω πειρῶ βλέπειν mon. 249. πρὸς θεὸν βλέπων αἶν mon. 589. τὰ δυσχερῆ ὄρις ἐν αὐτῷ, τὰ δ' ἀγάθ' οὐκέτι βλέπεις Men. 4, 164 (1). τὸν αὐχέν'-ἀνεκὰς εἰς αὐτοὺς βλέπων (cf. 5, 25) Cratet. 2, 235 (3). οὐκέτ' εἰς ἐμέ βλέπων Alexid. 3, 418 (2). ποιεῖ λευκὰ καὶ βλέπ' εἰς * (ὃ δεῖ) Alexid. 3, 462 (1, 7). ἂν πορεύηται τις εἰς τὴν γῆν βλέπων Philem. 4, 5 (2). τί πρὸς ταύτην βλέπεις; Eur. 2, 518 (24). εἰς τοὺς καλοὺς δ' ἂν τις βλέπη Anaxand. 3, 177 (2, 9). δεῦρο βλέπε Antiph. 3, 30 (1, 17). βλέπων *θεοῦ Mnecim. 3, 569 (v. 23). δίδου σὺ σπλάγγν'-. ποῖ βλέπεις; Men. 4, 153 (8). κατ' αὐτὴν ἦν βλέπεις τὴν εἰσοδον Aristophan. 2, 1109 (2). *ἐξω-βλέπω-μόνην θεράπαιναν κατόπι ἀκολουθεῖν Philem. 4, 45 (31). παρόντας τοὺς συναλγοῦντας βλέπειν Men. 4, 264 (129). ἅπανθ' ὅσα ζῆ καὶ τὸν ἥλιον βλέπει Men. 4, 266 (139). οὐδεὶς ὁ νοεῖς μὲν οἶδεν, ὃ δὲ ποιεῖς βλέπει mon. 424. πάντα βλέπει θεὸς mon. 698. τοὺς ἰχθυο-κάλας κατὰ βλέποντας Alexid. 3, 391 (2). τῷ δ' ἄρα βλέπουσα χω-ρὶς καὶ δοκοῦσαν αἱ κόραι Timocl. 3, 609. χρῆσιν τὸ βλέπειν ἴσθ' ἔχει

- Men.** 4, 236 (14). βλέποντας *ἐν ἀλαωτάτοις (5, 91) **Alexid.** 3, 490 (2). οὐ βλέπει βλέπων **mon.** 493. βλέποντας παραλαβὸν *τυφλοῦς ποιεῖ **Antiph.** 3, 153 (61b) cf. 5, 79.
- βλέφαρον:** ἀπό-βλεφάρων-ποιητῶν λήρον ἀφέντα **Cratin.** 2, 174 (5). †βλέφυρα: v. βέφυρα.
- βληχάξω:** ἀμνοὶ-βληχάζουσιν **Autocr.** 2, 892.
- βληχητής:** βληχητὰ τέχνα **Kyp.** 2, 477 (38).
- βληχῶ:** κάππαριν, βληχῶ, θύμον **Aristophont.** 3, 364 (2).
- βληχῶμαι:** ἀκούειν *προβατίων βληχωμένων **Aristophan.** 2, 1106 (1, 5).
- βλιμάξω:** ἐβλιμαζὼν αὐτήν **Cratin.** 2, 183 (23). **Cratet.** 2, 248 (9).
- βλιτάδες γυναῖκες** ***Men.** 4, 307 (346).
- βλίτον:** cf. **Men.** 4, 307 (346). πέπερι καὶ καρπὸν βλίτου **Antiph.** 2, 141 (18). τοῖς βλίτοις διαχωρῶ τὸ λοιπὸν **Theop.** 2, 813. οὐδὲν τοῖς ἔμοῖς *βλίτοις ἔμοια πράγματα **Diph.** 4, 360.
- βλιχανώδης:** πάντες βλιχανώδεις εἶσι **(Byzantii)** **Diph.** 4, 391 (1, 15).
- βλοσυρός:** βλοσυρὰν γε τὴν ψυχὴν ἔχεις **Nicostr.** 3, 290 (9).
- βλώσχω:** μὲν ὦ Ζεῦ **Cratin.** 2, 85 (10). *ἢ μήποτ' - ἐς *ταῦτ' ὀνόματι **Stratt.** 2, 778 (1). τί γὰρ ἐπὶ κακότροπον ἐμόλετον βίον; **Aristophan.** 2, 1201 (104). ἡμερὸς *μουπήλαε-λέξαι μολόντι **Philem.** 4, 26.
- βοά:** τὰν ὑπέρτονον βοᾶν **Phryn.** 2, 596 (4).
- βοάξ:** **Pher.** 2, 311 (3, 3). **Plat.** 2, 629 (2). *ἐκήρυξεν (f. et κήρυξ μὲν ἐβόησεν) βοάξ **Archipp.** 2, 722 (11). ἔχουσα γαστέρα μεστὴν βοάων **Aristophan.** 2, 1143 (6). ἐνίστε κρείττων θύνην βοάξ **Nicomach.** 4, 564 (v. 23). τοὺς βοάκας-λευκομυινίδας καλεῖν **Polioch.** 4, 569.
- βοεικός:** ζευγάριον *βοεικόν (libr. βοῖκόν) **Aristophan.** 2, 967 (8).
- βοείος:** περὶ σιαγόνας βοείας **Cratin.** 2, 109 (4). βόεια κρέα **Pher.** 2, 292 (13). δέρμα βόειον **Herm.** 2, 407 (1, 4). πλευρὰ βόεια **ib.** (1, 6). κρέας βόειον ἐφθὸν ἀσόλοικον **Kubul.** 3, 205 (v. 8). πόδα βόειον **Diph.** 4, 426 (44).
- βοή:** ἀφ' ὑός-ὑστριχες καὶ πηλός-καὶ βοή **Plat.** 2, 624 (1). ὄντα δ' ἄρα κρητὸν βοήν ἴσθησι γεγωνόν **Antiph.** 3, 112 (1, 2). ὁ δὲ πέμπτος (crater) βοῆς **Kubul.** 3, 249 (1, 7).
- βοηδρομίων:** *ἔκτην ἐπὶ δέκα βοηδρομίωνος-ἔξεις αἰεὶ **Men.** 4, 224 (4).
- βοήθεια:** τὸν βοηθείας τινὸς δεόμενον **Men.** 4, 71 (8).
- βοηθός:** φίλοι, βοηθοί, μαρτυρες **Philem.** 4, 20 (1). βοηθός ἴσθη τοῖς καλῶς ἐργασμένοις **mon.** 73.
- βοηθῶ:** τοὺς Ἴβηρας-βοηθῆσαι δρόμῳ **Aristophan.** 2, 1165 (10). *φίλοις (f. αἰφλοῖς) ἐφθός βοηθῶν (bulbus) **Xenarch.** 3, 614. τοῖς ἀναίδεον βοηθεῖ-λόγοις τοῦδ' ἐν μόνον **Men.** 4, 115 (3). ἤς (i. e. πενίας) γέ- νουτ' ἂν εἰς φίλος βοηθήσας ἰατρός ἠσθίως **Men.** 4, 149 (2). τίσιν ἂν βοηθήσαιμεν ἄλλοις ἠσθίως; **Men.** 4, 150 (3). εἰ πάντες ἐβοηθοῦμεν ἄλλήλοις αἰεὶ **Men.** 4, 254 (74).
- βοηλατεῖν:** **Aristophan.** 2, 1207 (144).
- βόθυνος:** ἐς βόθυνον ἵνασι **Cratin.** 2, 137 (7).
- βοιθάριον:** βοιθαρίων ζεύγος **Aristophan.** 2, 982 (27).
- βοΐδης:** **Men.** 4, 318 (437).
- βοΐδιον:** ἀνάπηρα-θύουσιν-*βοΐδια (fals. βοῦδια, βοῖδια) **Herm.** 2, 399 (1).
- Βοιδίων καὶ Χαριάδης** **Sosip.** 4, 482 (v. 11).
- †βοῦπὸν v. βοεικός.
- Βοιωτία:** φεῦγε τὴν Βοιωτίαν **Pher.** 2, 343 (7). τὴν Βοιωτίαν μὴ φεῦγ' **Laon.** 4, 574.
- βοιωτιάζειν** ἔμαδες **anon.** 4, 689 (341).
- Βοιώτιος:** ἅμα τ' ὀξυπέπων ἄνθρωπος καὶ Βοιώτιον **Demonicus** 4, 570. εἰμὶ γὰρ Βοιώτιος πολλὰ-ἐσθίων **Mnesim.** 3, 567. *(συνῶν?) γνάθους ἔχουσα

- (de Boeotia) Men. 4, 297 (299). οὕτω σφάδρ' ἐστὶ τοὺς τρόπους Βοιωτίαις (vorax) Kubul. 3, 224 (3). Ἴνα μὴ παντελῶς Βοιωτίαι φανησθεῖναι Alexid. 3, 490 (1). *πῶς οὐ Βοιωτίαι ἐστὶν (libr. βοιωτῶν ἐστὶ) Cratin. 2, 224 (152). Βοιωτίων οὐδαμ ἀρούρης Cratin. 2, 142 (9). Ἐγχελυν Βοιωτίαν Aristophan. 2, 1099 (6). ἡ-συνώνυμος τῆς ἐνθον οὐσης ἔγχελως Βοιωτία Antiph. 3, 125 (1, 2). παρθένου Βοιωτίας Κεκῆδος Kubul. 3, 236. *Βοιωτίαι-ἔγχελεις Antiph. 3, 108. *ἔγχελεις Βοιωτίαι Antiph. 3, 139 (11). αἶ τε-Βοιωτίαι-ἔγχελεις θεαί Kubul. 3, 223 (2). †βοιωτίαις ἐν Ἰγχομενοῦ Aristophan. 2, 1155 (22).
- Βοιωτός:** cf. Βοιωτίας. Βοιωτῶν πόλιν ἀνδρῶν ἀρότων ἐσθίειν Kubul. 3, 222. Βοιωτῶν ἀνδρα στέργε Laon. 4, 574.
- Βολβός** (an Βόλβος) Cratin. 2, 176 (7). Calliae 2, 742 (9).
- βολβός:** ἀρεσμαι ἐκ βολβοιο Plat. 2, 672 (1, 6). βολβούς ποταμῶν δαμάσας ib. (1, 9). σιλιγιωτά, βολβός, τευτίλον Aristophan. 2, 1000 (17). καὶ βολβός εἰς τις καὶ παροψίδες τινές Antiph. 3, 133 (1, 3). βολβὸν ἐν ὑποτρίμματι Nicostr. 3, 278 (1). βολβός, τέτις, ἐρέβινθος, ἀγρός Alexid. 3, 456 (1, 13). οὐ βολβόν, οὐ πῦρ, οὐ κόμμινον Alexid. 3, 465 (3). βολβός, ἑλλάα, σκόροδον Mnesim. 3, 569 (v. 29). γηγενῆς βολβός Xenarch. 3, 614. τὸν βολβὸν σκόπει | ὅσα δαπανήσας εὐδοκιμεῖ Philem. 4, 46 (33). κατεικάουσιν ἡμᾶς βολβῶ (?) Eur. 2, 560 (35). ἀραι, κάρσφοι, βολβοί Aristophan. 2, 1008 (6). κήρυκας, κτένας, βολβός Alexid. 3, 461 (1). βολβούς, κοχλίας, κήρυκας Alexid. 3, 513 (18). βολβῶν τρεῖς ἡμεκτέα Plat. 2, 674 (2, 12). βολβῶν σιρῶν (l. χύτραν 5, 81) δωδεκάπηχυν Anaxand. 3, 183 (1, 28). πολφούς δ' οὐχ ἦφον ἑμοῖ βολβοῖς Aristophan. 2, 1184 (33). παρατίθησιν ἐν παροψίδι βολβός Antiph. 3, 34 (3). βολβοί, κανυλοί, σίλιγιον Anaxandr. 3, 164 (1, 57). οὐ κανυλοῖσιν οὐδὲ σιλιγῶν οὐδ' ἰεροσύλοις - παροψίδι βολβοῖς τ' Kubul. 3, 205 (v. 5). βολβούς τρώγων Anaxilae 3, 345 (1).
- βολεῶνες:** Philem. 4, 65 (120^a).
- βόλιτον:** βόλιτα χλωρὰ-πατεῖν Cratin. 2, 41 (6).
- βολός:** v. ὀβολός.
- βορά:** σλ- (τῆς, ω) γραῦ, συγκατάμικισεν- *ὄρφοισι-βορέαν; Plat. 2, 634 (1). ὄρφοισι βορά Antiph. 2, 705 (4). ἀσύμβολον- χεῖρα προσβάλλω βορέ Euripp. 3, 388.
- βορβορόπη:** anon. 4, 631 (107).
- βόρβορος:** ἰχθῆς ποταμίου ἐσθλόντας βόρβορον Philem. 4, 27 (v. 19). βόρβορον κάθηται anon. 4, 658 (200).
- βερβορώδης:** θάλαττα βερβορώδης Men. 4, 77 (12).
- Βορεάδης:** παρασπεῖν- τῷ Πηγᾶσφ ἢ τοῖς Βορεάδασι Alexid. 3, 476 (1).
- Βορέας:** *ἐπιδυμιάσας τῷ Βορέᾳ λιβανίδιον Men. 4, 145 (1).
- βορέας:** τὸν βορέαν δὲ πῶς; (int. arceam) anon. 4, 672 (295^b).
- βόρειον τεῖχος:** Aristophan. 2, 1166 (12).
- βορραῖς:** διὰν βορραῖς καταπνεύσῃ Cratin. 2, 132 (1). εἰ πνεύσει βορραῖς ἢ νότος-λαμπρός Alexid. 3, 403 (1). βορραῖς Aristonym. 2, 700 (1). de Aquilone cf. Amphid. 3, 320 (12).
- Βορυσθενίτης:** διμερίζε-ὁ Βορυσθενίτης (f. — νεῖτης 5, 109) Men. 4, 329 (491).
- βόσκημα:** βόσκηματ', ἔρια, μύρτα Antiph. 3, 98. τὰ βόσκηματα θύοντες ἄπται Athenion. 4, 557 (v. 13).
- βόσκη:** βόσκει δυσώδη *Κέφαλον Plat. 2, 681 (5^c). τῶν ἀντάξια, οὐ βόσκειδ' ὕμεις Stratt. 2, 774 (7). αἶ δ' ἐλλίδες βόσκουσι τοὺς κενός mon. 42. βόσκέμεν ὕλης ἀπὸ παντοδαπῆς Eur. 2, 426 (1, 1).
- βοστρεχίζω:** ἰβοστρεχίζον Anaxilae 3, 355 (10).

- βοτάνιον:** cf. βατάνιον. βοτανίων, ὄσους, ἐλαῶν (al. βατανίου, ὄσους, ἐλαίου) Antiph. 3, 76 (1, 3).
- βοτόν:** γλώσσαν εὐέρον βοτῶν Cratin. 2, 114 (6).
- βοτρυδίων:** βοτρυδίων τι Alexid. 3, 462 (1, 13). βοτρυδία (de iasuritibus) anon. (396) 5, 124.
- βότρως:** 1) ὄχειοι βοτρώων Pher. 2, 316 (1, 7). καὶ οἴνου βότρως Pher. 2, 334 (6). βότρως τρώγειν ἐξ οἴνου συχνούς Kubul. 3, 228 (1). σικυρός, βότρως, ὀπώραν Aristophan. 2, 1171 (1, 1). βότρως, ῥόας, φοίνικας Antiph. 3, 35 (1). εἶτα θρίον καὶ βότρως Men. 4, 222 (1). σχιδόνες, βότρες, σῦκα Anaxand. 3, 184 (1, 52). *σῦκα, κλητῆρες, βότρως Kubul. 3, 241. 2) πιάστρα, μαλάκιον, βότρων (an βότρως? 5, 64) Aristophan. 2, 1079 (6, 10).
- βότρως:** ἐσθλοτάτοις *βοτρώοισι Pher. 2, 355 (67).
- βουβάλια:** σατυλλός, βουβάλι, ὄφεις Nicostr. 3, 289 (7). βουβάλια καρπῶν - *φορήματα Diph. 4, 402.
- βουβαυκαία:** f. Anaxand. vid. 5, 51.
- βουβῶν:** βουβῶν ἐπήρθη τῷ γέροντι Men. 4, 98 (7). τῷ μῦθῳ περιλαψαντες μέχρι βουβῶνων Pher. 2, 261 (1, 3).
- βουβωνιᾶν:** Calliae 2, 741 (6).
- βούγλωττος:** γέροντα βούγλωττον Xenarch. (Timocl.) 3, 622 (2).
- †βουδία v. βοίδιον.
- Βούδιος:** Κύνων-τις ἐβόα - ὡσπερ Βούδιος Lysipp. 2, 748 (4).
- Βουζύγης:** ὁ Βουζύγης - ἀλιτήριος Eur. 2, 460 (7). ὡσπερ Βουζύγης ἀδικούμενος Eur. 2, 474 (34).
- Βουθός:** Βουθός περιφοιτᾷ Cratin. 2, 158 (16).
- βουκέφαλος:** ἐγὼ σοι βουκέφαλον ἀνήσομαι Aristophan. 2, 961 (1). *ψῆχ' (an ψήχειν 5, 59) - τὸν βουκέφαλον καὶ κοππατίαν ib. (2).
- βουκολεῖσθαι:** αἶγας Kur. 2, 435 (25).
- βουκόλος:** ποιμῆν-αἰπόλος καὶ βουκόλος Cratin. 2, 182 (20). χηνοβοσκό, βουκόλοι Cratin. 2, 42 (12). βαρβάροισι βουκόλους Cratin. 2, 206 (82). Πηραικίδαισιν (5, 118) ἐμφερῆς ὁ βουκόλος anon. 4, 619 (53).
- βουκόρυζα:** Men. 4, 315 (418).
- βούλευμα:** v. προβούλευμα.
- βουλευτήριον:** ὅσα βουλευτήρια Theop. 2, 817 (6). εὐσταχον βουλευτήριον anon. 4, 693 (356).
- βουλευτὶς πόνων** Plat. 2, 644 (3).
- βουλεύω:** βουλεύειν ὄλγου *λαγες Plat. 2, 670 (3). τῶν μυρρινῶν - ἅς διαμασῶμι ὅταν τι βουλεύειν δεῖ Apolloph. 2, 880 (1). σοφόν-τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔχει τὸ γῆρας Antiph. 3, 129. βουλεύομαι: ὅστις γαμῆν βουλεύει, οὐ βουλεύεται ὀρθῶς, διότι βουλεύεται χούτω γαμῆ Anaxand. 3, 195 (1). τί φημι καὶ τί δρᾶν *βουλεύομαι; (cod. βουλομαι) Theophil. 3, 626. γυνή-τὸ συμφέρον οὐ βουλεύεται mon. 106. οὐδεὶς μετ' ὀργῆς ἀσφαλῶς βουλεύεται mon. 415. ταυτόματων - καλλίω βουλεύεται mon. 726. ὁρῶν τι βουλεύσαι κατὰ στυτὸν γενόμενος Men. 4, 202 (1). κακῶς ὁ δεσπότης βεβούλευται πάνυ Men. 4, 193 (6). τούθεις ἑαυτῷ δ' ὀφείλει βουλεύεται Philom. 4, 47 (38).
- βουλῆ:** τὴν πέρουσι βουλὴν ἐφραστῶς Cratin. 2, 64 (6). Ὑπερβόλῃ βουλῆς - ἐπέλαχον Plat. 2, 670 (4). †πόρνης βουλὴν ἔδειξεν Men. 4, 128 (1). βουλῆς-ὀρθῆς οὐδὲν ἀσφαλέστερον mon. 68. βουλὴ ποτηρὰ mon. 66. βουλὴν προλαμβάνει mon. 70. ἐν νυκτὶ βουλὴ-γύγεται mon. 150.
- βουλιφόρος:** τὴν ἡμετέραν προκατέλαβες δρασίμ Men. 4, 105 (1).
- βουλιμία:** ἰσχυρὸς ἐκλύτου βουλιμίας Timocl. 3, 599 (2).
- βουλιμιῶ:** βουλιμιῶ τὰ *βαλλάντων anon. 4, 664 (260).

βούλιμος: βούλιμός ἐσθ' *ἄνθρωπος Alexid. 3, 444 (1, 17).
 βούλομαι: παραστάδας καὶ πρόθυρα βούλει ποικίλια Cratin. 2, 42 (9).
 τῶν μυρρινῶν ἐπὶ τὴν τράπεζαν *βούλομαι, ἧς διαμαρτυρῶ Apolloph. 2, 890 (1). στεφάνους ἰσως βούλεσθε-τῶν μυρρινῶν βουλόμεθα *τοῖσι Kubul. 3, 252 (4). ἡ σαφῶς πλακούντα φράζω σοι; B. πλακούντα βούλομαι Antiph. 3, 27 (1, 11). τάριχος ἀνταχαιὸν εἰ τις βούλει Antiph. 3, 43 (1). βούλεσθε δῆπου τὸν *ἐπιδέξει; Anaxand. 3, 161 (1). ἀλλ' εὐθύς, ὡς βούλει σὺ *ῶν βούλει τρόπον Philem. 4, 4 (1, 15). †λέγε πρὸς τοῦτ' εἰ βούλει (ἰ. λέγ' εἰ τι βούλει), πάντα σοι γενήσεται Philem. 4, 20 (1). πάντες οἷς μὴ γίγνεται ἃ βουλόμεσθα Philem. 4, 21 (3). δ βούλεται μόνον ὀρών καὶ προσδοκῶν Men. 4, 92 (4). πονηρὰ βούλεται Men. 4, 159 (2). *εὖς εἴτι βούλει, πάντα σοι γενήσεται Men. 4, 234 (10). βούλει τι, Κρήμων; Men. 4, 322 (457). γυνῆ-οὐδὲν οἶδε πλὴν δ βούλεται mon. 87. μὴ μοι γένοιθ' ἃ βούλομαι ἀλλ' ἃ συμφέρει mon. 366. βούλομαι - κίκεϊνο καὶ τοῦτ', ἀλλ' ἀδύνατα βούλομαι Lyncei 4, 433 (v. 11 sq.). ἔξεστιν δέ μοι καὶ βούλομαι τοῦτ', οὐ καὶ δέ Men. 4, 170 (5). εἰς τὸ μεταπεῖσαι-ἃ βούλεται Philisci 3, 579. ἐξέβαλε τὴν λυπούσαν ἢν ἐβούλετο Men. 4, 189 (1, 4). ἐγαμῆσεν ἢν ἐβουλόμην ἐγὼ Men. 4, 298 (303). ἔτυχεν ὧν ἐβούλετο Antiph. 3, 8 (1). τοῖς πόρρω λαλεῖ οἷς βούλεθ' Antiph. 3, 112 (1, 20). *μηδὲ ἐν πλεόν ὧν βούλεται δρών Amphid. 3, 308 (1). γενόμενος οὐ τὸ πρᾶγμ' ἠβούλετο Alexid. 3, 502 (1). ἐξελεθὲν βουλόμεθ' αὐτὸν Pher. 2, 335 (3, 3). †εὐ πράττειν σε βούλομαι Aristomen. 2, 730 (2). ἰατρός οὐδὲ εἰς-τοῦς αὐτὸς αὐτοῦ βούλεθ' ὑγιαίνειν φίλους Philem. 4, 50 (46^a). βουλόμην καὶ ἀκαλήγαις-ἔστεφανώσθαι Pher. 2, 262 (2). τοὺς στασιαζόντας καὶ βουλομένους τινὰς εἶναι Cratin. 2, 46 (5). καλλιτράπεζος καὶ βουλόμενος-ζωμὸν καταπίνειν Amips. 2, 707 (1). ἦντιλον τοῖσι βουλομένοις κείν Pher. 2, 300 (1, 31). ὑποτριμματίων δ' ὄχθοι-τοῖς βουλομένοισι κείρησαν Telecl. 2, 361 (1, 9). βουλομένη δ' ἔπεται πέρκη μελανούρου Antiph. 3, 109 (v. 4). παρέτρεψεν τὸν βουλόμενον Timoccl. 3, 597 (2). ὧν τὸν μαθεῖν βουλόμενον ὀρθῶς οὐκ ἐν ταῖταις προσελθεῖν εὐδὲς Nicom. 4, 583 (v. 13). οἱ βουλόμενοι ταύτην λαβεῖν, λαλεῖτε Men. 4, 228 (3, 14). τὸ κατάπλαστον τοῦτό *σου καὶ λανθάειν βουλόμενον Men. 4, 171 (9). ὁ πάντα βουληθεὶς ἂν ποιῆν *πάντ' ἂν γένοιτο Men. 4, 234 (11). πρὸς κότταβον παίζειν-πάνυ βούλομαι Plat. 2, 630 (1, 2). γένος μιαρῶτατον τοῦτ' ἐστίν, εἰ μὴ-τοδὲ ἰχθυοπώλας βούλεται *γέ τις λέγειν Antiph. 3, 86 (v. 10). ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βούλεται Philem. 4, 37 (10) = mon. 639. βουλόμεθα πλουτεῖν ἀλλ' οὐ δυνάμεθα mon. 64. διψῆζην μὴ πίρεισθ' ὡς βούλεται Men. 4, 288 (245). οὐ μανθάνω τούτων οὐδὲν, οὐδὲ βούλομαι Straton. 4, 545 (v. 24). βδελυρὸν τὸ πρᾶγμα κοκκῆ ἂν ἐβουλόμην λαχεῖν· ἐπειδὴ δ' ἔλαγον, οὐκ ἂν ἐβουλόμην ἀνοη. 4, 650 (187). ἐβουλόμην ἂν ὕμιν-Phryn. 2, 594 (2). τῷ χρόνῳ σέσθηεν, ἂν τε βούλητ', ἂν τε μὴ Alexid. 3, 423 (1, 26). γεύσω δ', ἔαν *βούλη, σε τῶν εὐρημένων Anaxipp. 4, 460 (v. 27). λαμπροὺς γενέσθαι βουλόμεσθα τοὺς γάμους Euangeli. 4, 572 (v. 3). ζῶν ἔχειν τι βούλομαι Laon. 4, 574. τί γὰρ μαθῶν-βούλει παρᾶσιτεῖν; Nicol. 4, 579 (v. 18). πρόσσαιρε τὸ κανοῦν, εἰ δὲ βούλει, πρόσφερε Pher. 2, 323 (7). τὸν βολβόν, εἰ βούλει, σκόπει Philem. 4, 46 (33). οἶον τὸ κατὰ τοῦμπόριον, εἰ βούλει, γένος Diph. 4, 394 (2, 9). πλείτω ἐς κόρακας, εἰ βούλεται Eur. (F) 2, 577 (v. 23). δασύποδα-ἀγόρασον καὶ νηπία, ὅποσα σὺ βούλει Nicostr. (Philetæer.) 3, 280 (3). ἐπερῶτα ὅ τι ἂν βούλη Metag. 2, 752 (3). ἄγκυρα, λέμβος, σκευὸς ὅ τι βούλει λέγε Anaxand. 3, 167. ἔβην δ' *βούλοιτ'-αὐτῷ λέγειν Straton. 4, 546 (v. 27). οὐχὲ ἐρεῖς σα-

- γέστερον δ βούλει μοι λέγειν ib. (v. 37.). δ τι βούλει (quid velis) λέγε
 Alexid. 3, 444 (1, 17). ο δὲ καλὸς πῖλος καλὸς (ἢ κάθος), ψυκτήρ·
 τί βούλει; πάντ' Antiph. 3, 57 (1). τρωτὸς, ἄτρωτος, θασυός, λείος· τί
 βούλει; πνευμαίων-φύλαξ Eubul. 3, 254 (1, 9). βούλει δραμῶν-κα-
 ταγοράσαι μοι; Erhipp. 3, 339 (2). βούλει-μεταδράμω; Phryg. 2, 583
 (1). βούλει κάθω; Plat. 2, 622 (4). εἴτ' ἔστιν εἴτ' οὐκ ἔστι μὴ βούλου
 (al. πειρῶ) μαθεῖν Philem. 4, 43 (26). πολυπραγμονεῖν τὰλλότρια μὴ
 βούλου κακά mon. 583 = 703. κέρδος πονηρὸν μηδέποτε βούλου λα-
 βεῖν mon. 258. βούλου γονεῖς-ἐν τιμαῖς ἔχειν Philem. 4, 63 (107) =
 mon. 72. βούλου-εὐσεβεῖν πρὸς τὸν θεόν mon. 567. βούλου δ' ἀρέσκειν
 πᾶσι mon. 76. ἡ πόλις ἐβούλεθ' Anaxand. 3, 200 (16). τί βούλο-
 μαι τραγικὸν καταπέσμαι; (?) anon. 4, 615 (44). τὸ δὲ προσκεφάλαιόν
 φησιν ἅμα σοι βούλομαι (?) 4, 684 (326).
- βουνός:** Philem. 4, 16 (1). βουνόν-καταλαβὼν ἄνω τινά. B. τίς ἐσθ'
 ὁ βουνός; Philem. 4, 46 (34^a).
- βούπαις:** Eur. 2, 573 (85).
- βούς:** ὁ βούς κείνος χῆ μεγάς καὶ τάλγητα Cratin. 2, 31. †ζωμόν-οὐκ
 ἐποίη. Ὀμηρος θύων βούς Antiph. 3, 144 (27). βούν προσκυνεῖς, ἐγὼ
 δὲ θύω τοῖς θεοῖς Anaxand. 3, 191 (v. 4). τὸ θύμα βούς Posidipp. 4,
 521 (v. 19). "βούν δ' εὐρυμέτωπον;" οὐ θύω βούν Straton. 4, 545
 (v. 20). ὄλους βούς * ὤπτων Antiph. 3, 94. βούν τοῖς ἀκλήτοις προκα-
 ταχόπτεν Antiph. 3, 134 (5, 7). βούς ἀγελαῖος Antiph. 3, 73 (2, 3).
 χολῶν, βούς, ἀγρός Maesim. 3, 570 (v. 47). διεφθ' ἀχροκόλλα-καὶ
 χολίκες βούς Pher. 2, 300 (1, 15). χολίκες τε βούς Eubul. 3, 234 (1).
 πόδας τέτταρας ὑέλους-βούς δὲ τρεῖς Theophil. 3, 629 (1). διδῶσιν
 ἵππων καὶ βούων πίνευ γάλα Antiph. 3, 85. ἀγρούς καὶ πρόβατα καὶ
 βούς Eur. 2, 497 (25^a). πωλικὸν ζεύγος βούων Alcaei 2, 828 (1). ζευ-
 γάριον οἰκίον βουῖν Aristophan. 2, 1108 (1, 4). καινόν *(τι) φῶν
 τῶν βούων Eur. 2, 442 (8). βούς ἐν αὐλῶ Cratin. 2, 35 (10). *βούς
 ἐμβαίνει μέγας Stratt. 2, 790 (8). ὁ βούς *(ὁ) χαλκοῦς Henioch. 3, 668.
 f. et Plat. 2, 688 (24) cf. 5, 50. οἷον γράφουσιν οἱ γραφεῖς κέρως
 βούς Philem. 4, 20 (1). εἰ μὴ δύναιο βούν *(ἐλλῶν) ἔλαιον ὄνον anon.
 4, 698 (376). ἦν τοῖς ἐξ ἀγροῦ βουσι σταθμοὶ καὶ τοῖς ὄνοις Antiph.
 3, 10 (2). σκατοφαγεῖν ἀπείρξε τὸ ζῶν * * * τοὺς δὲ βούς ἠγάγασεν
 Antiph. 3, 68. βούς ἔβδομος Kuthycl. 2, 890. βούς nom. plur. Aristo-
 phan. 2, 1208 (146).
- βουτυροφάγας:** δεπνεῖν ἄνδρας *βουτυροφάγας Anaxand. 3, 183 (1, 8).
- βού:** βούσον Cratin. 2, 229 (168). σφαχέλιζε καὶ πέπρησο καὶ βούα
 Pher. 2, 287 (1). ἄλλως οὖν βούς Philem. 4, 50 (45). τῶ δ' οὐκ ἐβού-
 την anon. 4, 615 (45). οὐκ ἀναστήσεις *βούων Cratin. 2, 51 (10). ἐπύ-
 ρυξεν (ἢ κηρυξὲ μὲν ἐβόησεν) βούας Archipp. 2, 722 (11). τοὺς μελετω-
 πῶλας-λέγειν βούων θ' ὅτι πωλοῦσι- Antiph. 3, 68 (2, 5). ἐξελάνθειν-
 τῷ κηρυκί τὸν βούωντα Antiph. 3, 139 (13, 2). κύκλω-περιτρέχειν καὶ βούων
 ἄν του δέωμαι Alexid. 3, 465 (3). βούξ δὲ τις, ὕδωρ ὕδωρ Xenarch.
 3, 621 (1, 13). ἀκρατον, ἐβούων, τὴν μεγάλην Men. 4, 220 (3). ἐπὶ
 βούων πληγὰς γὰρ ἐνι προσλαμβάνειν Diph. 4, 395 (2, 32). Κύων-ἐβού-
 ῶσπερ Ηούδιος Lysipp. 2, 748 (4). περιστάτων βούσῃα τὴν κώμην ποιεῖ
 Theop. 2, 808 (2). βούων ποιεῖτω τὴν πόλιν διάστατον Men. 4, 221 (3).
 ἡ που δεινῶς ὠργίσθησαν χλευάζεσθαι τ' ἐβόησαν; Epicrat. 3, 371 (1, 31).
 βούων καὶ πονεῖν καὶ δεπνεῖν ἐπιστάμενοι Alexid. 3, 491 (1). τὸ συμ-
 φέρον οὐχ ὀράται τῷ βούων Men. 4, 202 (1). ἐβούων ἅπαντες, ὡς ἀγα-
 θὴν ἄλμην ποιεῖς Philem. 4, 13 (1). ἡ δάφρανος ἦν ἐβούατε (admiraba-
 mini) Alexid. 3, 389 (1, 7). τί γὰρ ἐβούαμεν; ib. (1, 9). ὃς ἐπεὶ πρῶ

ἐμβλέψει τοῖς καθημέτοις—ἄμα πάντες ἐβωῶμεν Damox. 4, 536 (v. 6). ἄμα οὐδὲν ἐμπερές—τῷ γινῶσι σαυτόν, οὐδὲ τοῖς βωωμένοις τοῖτοις Men. 4, 142 (1). βούσομαι τὴν—βοάν Phryn. 2, 598 (4). Χάρσα: βοῶν εἰς χορὸν Aristophan. 2, 1086 (16). βοῶ—ὄνειδος Ἴδιον Axionici 3, 532 (1, 14).

βωῶπις: Kap. 2, 571 (81).

βραβεῖον: βραβεῖον ἀρετῆς—εὐπαιδευσία mon. 653.

βραγμός: v. βράχος.

βραγχία: ἐξελών τὰ βραγχία (int. τοῦ σαύρου) Alexid. 3, 442.

βραδύς: θόος *βραδύτατος ὢν—δραμεῖν Aristophan. 2, 1098 (2). βραδύς πρὸς ὄργην mon. 60.

βράκανον: ἐνδρῦσκοισι καὶ βρακάνοις καὶ στραβήλοισι ζῆν Phor. 2, 255 (2).

βράττω: βράττω, μᾶττω, δεῦω Aristophan. 2, 1057 (4).

βραυρών: Βραυρώνος ἱεροῦ θεοφιλέστατον τόπον Diph. 4, 388.

βραχίων: *σφίλει—βραχιόνων Herm. 2, 402 (1, 6). σισυμβρότη (int. μὲν λούται) — τὸν ἕτερον βραχίονα Antiph. 3, 56.

†βράχος: σσημίδες, βράχος (f. βραγμός), βρυγμός Erihupp. 3, 330 (2).

βραχός: μακρὰν συνήθειαν βραχεῖ λύσαι χρόνῳ Men. 4, 277 (193). δοῖς

†χρόνον τοῦ ζῆν βραχύν Euphron. 4, 490 (2). ἂν βραχεῖς αὐτοῦς (i. e.

λόγους) ποτὴ τις Men. 4, 115 (3). τὴν μακρὰν τε καὶ βραχίαν ἡμέ-

ραν Sosip. 4, 483 (v. 26). βραχίαν τ' ἀπόδοσιν ἐγκαταστρέφει (f. ἀπό-

δος) ἐγκαταστρέφου Antiph. 3, 136 (7). βραχὺ τάλαντον Diph. 4, 379.

πνεῦμα βραχὺ anon. 4, 616 (48). βραχὺ — * (τι) τέρψαντ Plat. 2, 676 (3).

κάποστα βραχὺ Men. 4, 116 (7). προσλαβὼν τὸν ἀγωγέα βραχύτερον

Stratt. 2, 763 (1).

βραχύωτος: βραχύνωτον κώδωνα Henioch. 3, 560.

βρέα: Cratin. 2, 196 (56).

βρέγμα: οἷσθ' ᾧ προσοικεν—τὸ βρέγμα σου; Stratt. 2, 776 (2).

βρένθειος: v. βρένθειον.

βρένθειον (f. βρένθειον) — μύρον Phor. 2, 298 (5).

βρέτας (de stupido homine) Anaxand. 3, 166.

βρέττιος: γλώσσα Βρεττία Aristophan. 2, 1193 (74).

βρέφη: φωνὴ θήλια βρέφη σάϊσουσ' ὑπὸ κόλποις αὐτῆς Antiph. 3, 112

(1, 1). βρέφη δ' ἐν αὐτῇ διατρέφει τοὺς ῥήτορας ib. (1, 7). βρέφη

δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα ib. (1, 18). ἰχθύς φρονούντας—μὴ

μοι βρέφη Erihupp. 3, 339 (2).

βρέχω: βρέχειν (i. q. ὕειν) Telecl. 2, 376 (16). δσα δένδρων ἀει—βε-

χεται Antiph. 3, 138 (10, 5). χλωρῷ τρίμυτι βρέχας Axionici 3, 531

(1, 8). δεῖ φαγόντας δαιμλῶς *βρέχειν (f. βρέχεσθαι) Antiph. 2, 147

(85). βεβρεγμένος ἦκα καὶ κεκωθωνισμένος Kubul. 3, 263 (5).

βραιρέως: Δημοσθένης—ὁ Βραιρέως Timocl. 3, 598 (1). ὅστις ἂν θεί-

ραπ' ἔχη φοιδιστὸν—ἐφάνη Βραιρέως Posidipp. 4, 521 (v. 9).

βρέγχοι: σαῦρος, φυνκίς, βρέγχοι Erihupp. 3, 330 (1, 8). σαῦρος, τρεχίας.

φυνκίς, *βρέγχοι (libr. βρέγχοι) Mnesim. 3, 569 (v. 38).

βρέγχοι: v. βρέγχοι.

βρέδομαι: βροδομένης ἀγαθῶν ἐπίμεστα τραπέζης Phor. 2, 350 (84).

βρέελοι: Cratin. 2, 140 (11).

βρόμιάς: βρομιάδος—ἰδρωτα πηγῆς Antiph. 3, 27 (1, 12).

βρόμιος: Telecl. 2, 378 (24). ποδαπὸς ὁ Βρόμιος; Alexid. 3, 468 (1). φῆ:

* (γ') ὁ Βρόμιος Alexid. 3, 505 (6). ὁ διμάτωρ Βρόμιος Alexid. 3, 512 (16).

βροντῶ: χιμῆρια βροντᾶ μάλ' εὐ (αὐ 5, 59) Aristophan. 2, 963 (13).

βρότειος: βροτείων πανσθηρὸν πόνων Alexid. 3, 483 (1, 9).

βρόταχος: Aristophan. (?) 2, 1208 (146).

βροτός: cf. βρόχος. οὐ πλήρει *βροτῶ (vulg. βροτῶν) οὐκ ἔστι μείζον ἀγαθόν Eubul. 3, 230 (2). θεοῦ πληγὴν οὐχ ὑπερπεθῆ βροτός mon. 251. πέλανον καλοῦμεν ἡμεῖς οἱ θεοί, ἃ καλεῖτε — ἀλφειῶ ὑμεῖς οἱ βροτοὶ Sannyr. 2, 873 (1). κἄν βροτοῖσι *καὶ θεοῖς Philem. (?) 4, 17. μάζαν ἦν *ἀθῶ βροτοῖσι — δωρεῖται Antiph. 3, 3 (1). τὸ πεπρωμένον — οὐ μέτρον * (τοῖσιν;) βροτοῖς ἀφενκτόν ἐστιν Philem. 4, 41 (20). οἱ ταλαίπωροι βροτοὶ Alexid. 3, 409 (2). κοινὸν τὸν ἕδην ἔχον οἱ πάντες βροτοὶ Men. 4, 233 (9). βροτῶν ψῆφος φλεγυρά Cratin. 2, 43 (1). μακάριος ἦν ὁ πρὸ τοῦ βλος βροτοῖσι — ὄν εἶχον ἄνδρες — βροτῶν περισσοκαλλεῖς Cratin. 2, 145 (1). †βροτοῖς — σάφροσιν Cratin. 2, 156 (12). ἡμιβροτοῖσι πλείστα παρέχειν ἀγαθὰ Kyr. 2, 456 (2). †βροτῶν ἄπαντὸς ἐκλαπῆναι Aristophan. 2, 1011 (17). τίς ἐπέσυτο βροτῶν; Aristophan. 2, 1201 (105). τίς δὲ συνδειπνεῖ βροτῶν; Anaxand. 3, 175 (3, 10). ὅς μόνος βροτῶν δύναται καταπιεῖν ἄθρους τεμαχίας Eubul. 3, 207. ὁ παραμασήτης ἐν βροτοῖς αὐδῶμενος Alexid. 3, 492 (2). τὰρ γυῖόν ἐστιν αἷμα καὶ ψυχὴ βροτοῖς Timocl. 3, 612 (2). τῆ γῆ δανελλεῖν κρεῖττόν ἐστιν ἢ βροτοῖς Philem. 4, 52 (51^c). ἐν γῆμασι βροτῶν Antiph. 3, 55. σέ — τοῦτ' ἰδεῖν πρῶτον * (βροτῶν) de Solone. Philem. 4, 4 (1). τοῖς σοφοῖς βροτῶν Men. 4, 272 (170). τοὺς κενὸς βροτῶν mon. 42. ἐν βροτοῖς mon. 88. 619. 277. Cf. mon. 15. 513. 314. 2. 69. 149. 216. 250. 275. 312. 433. 654. 658. 721.

βροχθίζω: *γόγγρων τοῖς κολλώδεσι βροχθίζε Clearch. 4, 563 (2). βρόχος: ἀποπνίξει βρόχος (int. εἰμ) Antiph. 3, 110 (v. 5). ἕλους *βρόχων (vulg. βροτῶν) πλεκταῖς ἀνάγκαις Xenarch. 3, 614.

βρυάζω: vnl. βρύω.

βρυγμός: δσος * (δ) ὁ βρυγμός Kyr. 2, 492 (13). σισαμίδες, †βρώχος, βρυγμός Ephipp. 3, 330 (2).

βρύκω: βρύκει γὰρ ἄπαν τὸ παρόν Cratin. 2, 43 (2). cf. βρύχω. πῖ πατρῷα βρύκει καὶ σπαθῆ Diph. 4, 395 (2, 27).

*Βρυσωνοθρασυμαχειοληψικερμάτων Ephipp. 3, 392 (v. 3).

βρυτικός: τὴν γραῦν τὴν ἀσθενουσαν —, τὴν βρυτικὴν Antiph. 3, 28.

βρύτινος: *ἄμοργιν βρυτικὴν ἠθεῖν Cratin. 2, 76 (4).

βρύχω: *βρύχεις κοπίδας (an βρύκεις κ.) Herm. 2, 395 (1, 6). †βρυχέ (f. κατέβρυξέ) τε πάνθ' αἶμα Stratt. 2, 767 (1).

βρυχώμαι: βρυχᾶται Men. 4, 318 (432).

βρύω: ὠμολλοῖς κόμη βούουσ' (f. κόρη βρυάζουσ') Cratin. 2, 20 (8). καὶ ἀνδρικὴν τῶν θηρικλείων — κισσῶ *κᾶρα βρύουσαν (libri καταβρύουσαν) Eubul. 3, 231 (1). τὴν τράπεζαν ποικίλων παροψίδων κόσμου βρύουσαν Alexid. 3, 418 (2).

βρώμα: βρώμα χάριεν Plat. (Canth.) 2, 667 (7). μέγα τι βρώμ' (cosmōdia) vid. χρῆμα. καὶ τι πνίγει βρώμά τι (f. βρωμάτων) Antiph. 3, 103 (1). νεκίων βρώμα Eubul. 3, 210. σεμνὸν τὸ βρώμα Aristophont. 3, 359. παρὰ δ' ἔμοι τρέφει τὸ προσφερόμενον βρώμα Damox. 4, 531 (v. 28). οὐδὲν εἰκὴ παραιθῆμι βρώμ' Ib. (v. 54). Ἑλλῆς (al. Ἑκᾶτης) βρωμάται Antiph. 3, 36 (1, 14). μεταλλάξει *διάφορα βρώματα Antiph. 3, 140 (14). ἢ τράπεζ' ἐπήγετο, τοσαῦτ' ἔχουσα βρώμασ' Anaxand. 3, 162 (3). τὰ ἄλλα βρώματ' ἔξ ὑγρᾶς ἕλως Anaxand. 3, 174 (1). *φορητικῶν βρωμάτων Dionys. 3, 549 (v. 42). ὑποβνητιώτα βρώματα Men. 4, 206 (1, 11). οὐ ταῦτ' ἀπροσῆγο πάνσιν ἀεὶ βρώματα Anaxipp. 4, 460 (v. 28). τὰ ὄψα πάντα καὶ τὰ βρώματα Sosip. 4, 493 (v. 30) cf. p. 485. κούδεν ἦν τοῦτων — πρὸς ἀτταγῆνα συμβαλεῖν τῶν βρωμάτων Phoenicid. 4, 509. οἶων ἐπιθυμῆί βρωμάτων, ὡς μουσικῶν Dioxipp. 4, 541. τῶν βρωμάτων

- πνευματικά καὶ δύσπεπτα καὶ . . . ἐνὶ ἔστιν Nicomach. 4, 584 (v. 30). τοῖς τοιούτοις βρώμασιν τὰ γάρμακα εὐρητ' ἐκείθεν ib. (v. 34).
- βρώσιμον:** Diph. 4, 380 (2). ἂ καὶ κυσὶν πεινώσιν οὐχὶ βρώσιμα anon. 4, 613 (41).
- βρωτός:** v. πρώτος.
- † **βρυβακάλου**ς αὐτὰ (f. βουβαύκαλα ταῦτα 5, 81) γενέσθαι Anaxand. 3, 183 (1, 5).
- βύβλος:** τὰ κρεμαστὰ ἰστία καὶ βύβλους Herm. 2, 407 (1, 13).
- Βυζάντιον:** πάντας μεθύσους τοὺς ἐμπόρους ποιεῖ τὸ Βυζάντιον Men. 4, 86 (2). ἕτερος εἰσπέπλευκεν ἐκ Βυζαντίου Diph. 4, 395 (2, 16).
- Βυζάντιος:** χαλεπῶς ἂν οἰκήσαιμεν ἐν Βυζαντίῳ Plat. 2, 640 (3). ἐν Βυζαντίῳ (invitaveris), ἀψινθίῳ σπόδησον *ὄσα γ' ἂν παρατεθῆς Diph. 4, 381 (1, 11). Βυζαντίας θυννάδος Antiph. 3, 43 (1). τῆς - βελίστης θυννάδος Βυζαντίας Antiph. 3, 99. Βυζαντίον *(τε) τέμαχος Nicom. (Philetaer.) 3, 279 (1).
- βυθός:** ἀπαξ ἀράμενός εἰμι *καὶ φιλήσας ἐν βυθῷ Men. 4, 232 (7). καὶ βυθοῦ πλάνης εἰς φῶς ἀγέλων Plat. (T) 1, 196 (v. 3). κοίλοις ἐν βυθοῖσι κακκάβης Antiph. 3, 125 (1, 3).
- βύρσα:** βύρσας γλευκαγωγούς Pher. 2, 259 (10). Βύρσα de Athenis Aristophan. 2, 1062 (4).
- βυρσόκαππος** (f. βυρσοκάπηλος): anon. 4, 632 (111).
- βυσαύχη:** βυσαύχην θεᾶς Ἀθηνῶν συνοικος Xenarch. 3, 614. βυσαύχηνες vid. μεσαύχηνες.
- βύσμα:** βύσμα τῷ προκτῷ φλέων Aristophan. 2, 954 (4). ἀμφορέα πὶ βύσμα καὶ γευστήριον Aristophan. 2, 1072 (6, 2). Στίλπωνός ἐστι βύσμα *ὁ Χαρίτου λόγος *Diph. 4, 386 (2).
- βύσταξ:** τοὺς βύστακας μὴ καταγράφει Antiph. 3, 22.
- βύστρα:** Anaxand. 3, 171. βύστραν τίν' ἐκ φύλλων τινῶν Antiph. 3, 95.
- βύω:** βεβυσμένος τὴν ῥῆν Hegesipp. 4, 480 (v. 26).
- βωλοκόπος:** βωλοκόπη γεράνη Cratin. 2, 20 (6).
- βωλοκοπῶ:** βωλοκοπεῖν Aristophan. 2, 1208 (147).
- βῶλος:** βῶλος, ἀροτρον, γηγενής *ἄνθρωπος Alexid. 3, 428 (2). μᾶλλον βῶλοις κομῶσαι Cratin. 2, 108 (2).
- βωμολοχεύομαι:** καταπαλῆεις ἡμῶν καὶ βωμολοχεύει Aristophan. 2, 1010 (14).
- βωμολόχος:** ἕνα μὴ πρὸς τοῖσι βωμοῖς-λοχῶντες βωμολόχοι καλεῖσθαι Pher. 2, 325 (2).
- βωμός:** χύτρας, μεθ' ὧν ὁ βωμός-ιδρύθη Aristophan. 2, 1048 (4). τὴν κρατίστην δαίμον' ἧς νῦν θερμός ἐστ' ὁ βωμός Aristophan. 2, 1160 (7). ὄσφρον-ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐπιδαίνειν Men. 4, 161 (1). τίν' αἰελοῦρου βωμὸς ἐπετροβίμεν ἂν; Timocl. 3, 590. *ἂν μὴς διορύξη βωμὸν ὄντα πᾶσι anon. 4, 612 (40). περὶ τὸν βωμὸν βαστάζειν τὰς ἐπινοίας anon. 4, 607 (371). τὸ γῆρας ὡσπερ βωμός ἐστι τῶν κακῶν Antiph. 3, 155 (69). πρὸς τοῖσι βωμοῖς-αἰελοχῶντες Pher. 2, 325 (2).
- βῶσον:** vide βωῶ.
- † βδεν Telecl. 2, 366 (1) cf. 5, 31.

Γ.

γᾶ: δαμάζει' ἐν *πυρκίττοις γᾶς Anaxand. 3, 163. λέξον πρὸς *(τῆς 3, 57) γᾶς Κριεράτ. 3, 370 (1, 7). ἰατρός τις Σικελῶς ἀπὸ γᾶς ib. 371 (1, 28). ἀπὸ γᾶς *ἄγλας (f. Ἀσίας) ἄλλας Συρίας Mnesim. 3, 570 (v. 59).

- Γαδειρικός:** τάριχος-Γαδειρικόν Eur. 2, 506 (23). τάριχος ἀντακίον-ἡ Γαδειρικόν Antiph. 3, 43 (1). Γαδειρικόν δ' ὑπογάστριον Nicostr. (Philotaer.) 3, 279 (1).
- γαῖα:** ἤξει-Μήδων γαῖαν Theop. 2, 798 (1). ἐξ-ὄμβρων γαῖα Men. (?) 4, 319 (440). μήτηρ ἀπάντων γαῖα mon. 617. κεραμικὴν γαῖαν Sannyr. 2, 874 (4). ὡ γαῖα *κεραμὶ Kubul. (Arar.) 3, 226 (2). κοιλοσωματον κύτος πλαστόν ἐκ γαίης (f. γαίας) Antiph. 3, 26 (1, 3).
- γάλα:** χορταζόμενοι γάλα λευκόν Cratin. 2, 95 (4). χόνδρον γάλατι κατανεμμένος Pher. 2, 300 (1, 18). χόνδρον δεύσετε γάλακτι κηρός Kubul. 3, 247 (1, 5). Ἰππων καὶ βοῶν γάλα Antiph. 3, 85. recens patis lacte opus esse Men. 4, 332 (508). γάλα, κανναβίδες, κόγχαι Erhipp. 3, 330 (2). γάλα λαγοῦ-καὶ ταῶς Alexid. 3, 436. ὀνίδων γάλα Mnesim. 3, 578 (3). οἶνος Ἀφροδίτης γάλα Aristophan. 2, 1179 (13). τοῦ γάλα Plat. 2, 691 (39).
- γαλαθηνός:** ἀρνῶν-γαλαθηνῶν Cratet. 2, 233 (1). γαλαθηνὸν ἔν Pher. 2, 263 (6). γαλαθηνὸν τέθυκε τὸν χοῖρον Henioch. 3, 540. γαλαθῆν' οὐ τέλτα Pher. 2, 270 (3). γαλαθηνοῦ μῦος Alcaei 2, 631 (1). κρομακίσκος γαλαθηνός Antiph. 3, 125.
- γαλακτοθρέμων:** v. γαλατοθρ.
- γαλακτοχρῶς:** γαλακτοχρῶτας κολλάβους Philyll. 2, 858 (2). γλαῦκον *γαλακτοχρῶτα Nausicrat. 4, 577.
- *γαλατοθρέμων:** νεογενοὺς ποίμνης- *γαλατοθρέμωνα (libr. γαλατοθρ.) - *εἶδη Antiph. 3, 26 (1, 4).
- γαλεός:** κἄν ἢ γαλεός κἄν λειόβατος Plat. 2, 662 (4). γαλεός ἀστερίας Philyll. 2, 857 (1). ἢ νῆστις ὀπτᾶτ', ἢ γαλεός-; Aristophan. 2, 1076 (3). τὸν γαλεόν; B. ἐν ὑποτομίματι *ζῆσαι Antiph. 3, 130 (v. 3). γαλεός, κόκκυξ, θρίσσαι Anaxand. 3, 184 (1, 51). θίννου τεμάχη, γλιάνθος, γαλοῦ Erhipp. 3, 329 (1). Mnesim. 3, 569 (v. 32). †γλαυκός τις ἐν πότῳ γαλεούς-σίτον Axionici 3, 531 (1, 4). γαλεός εἰληπται μέγας Sotad. 3, 585 (1, 2). γαλεούς καὶ βατίδας Timocl. 3, 591. δέρων ὄνας γαλεούς τε πωλεῖ Archipp. 2, 718 (1). γαλεοὶ γε-μάντων σοφώτατοι Archipp. 2, 720 (4).
- γαλεώτης:** γαλεώτης γέρων Men. 4, 124 (3).
- γαλῆ:** ποῖ ποῖ γαλῆν; -ῶμην σε γαλῆν λέγειν ὀρῶ Stratt. 2, 788 (2). φέρ' εἰ γενομένη-γαλῆ; Sannyr. 2, 874 (1). ἐκ κυμάτων-γαλῆν ὀρῶ ib. (1, 5). γαλῆ χιτώνων Stratt. 2, 790 (11). γαλῆν καταπέσκειν Aristophan. 2, 1209 (145). θύραν, δὲ ἧς γαλῆ καὶ μοιχὸς οὐκ εἰσέρχεται Apollod. Car. 4, 444 (1).
- γαληνά:** * (ἐκ κυμάτων-γαλῆν' ὀρῶ.) B. -ποῖ ποῖ γαλῆν; A. *γαλῆν'. (libr. γαληνά). B. -ῶμην σε γαλῆν λέγειν ὀρῶ Stratt. 2, 788 (2).
- Γαλήνη:** * Κοσούγας-καὶ Γαλήνας καὶ Κορώνας Philotaer. 3, 294 (1, 6).
- γαληνίζω:** αὐτὸν (int. parasitum) -λῆσαι πνέοντα καὶ γαληνίσαι ποιεῖ Alexid. 3, 467 (1).
- γαληνός:** γαληνός † ἐντ' ἡχῶ anon. 4, 616 (49).
- Γαληψός:** Eur. 2, 571 (82).
- γαλιθεύς:** Cratin. 2, 170 (19).
- γαμετή:** ἐταίρας ἱερὸν ἐστι πανταχοῦ ἀλλ' οὐχὶ γαμετῆς Philotaer. 3, 293 = 295 (3). εἰτ' οὐ γυναικίος ἐστὶν εὐνοικώτερον γαμετῆς ἐταίρα; Amphid. 3, 301. τοὺς τῆς γαμετῆς ὄρους ὑπερβαίνεις Men. 4, 141 (2).
- γαμηλῖος:** οὐδ' ἐν νεκροῖσι πέττειται γαμηλῖος Philotaer. 3, 297 (1). γαμηλῖα λουτρά Men. 4, 85 (2). 216 (14). γαμηλῖω λέγει Men. 4, 231 (6).
- γάμος:** εὐκτότατον γάμον Eur. 2, 576 (142). ἔχεις γάμον Plat. (?) 2, 697 (v. 5). ὅπως *κατακράξεται τὸν γάμον Men. 4, 180 (3). ἑτέρων γα-

μούντων αὐτὸς ἀπεχέσθω γάμου (pauper) Men. 4, 260 (104). †ει.
 γάμος ἢ ὁ σώζων-νόσον Men. 4, 270 (161). ἀλυπον ἄξεις τὸν βῆν
 χωρὶς γάμου mon. 56. = ἄξεις ἀλυπῶς κτλ. mon. 595. γάμος εὐχταῖον
 κακόν mon. 102. παραπλήσιον πρᾶγμ' ἐστὶ γῆρας καὶ γάμος anon. 4,
 690 (348). ἀκρατῆς γάμων (γάμου) Phryg. (?) 1, 160. ἄν-ἡ τις ἐ-
 προπέης, ἱερὸν γάμον καλεῖτε Anaxand. 3, 177 (2, 2). ἱερὸν γάμον φα-
 σίον ποιῆσειν Men. 4, 162 (2). ταῦτα μὲν οὕτω φασὶ ποιῆσαι γάμον
 Ἰφικράτει Anaxand. 3, 183 (1, 31). γάμοι καὶ ποτοὶ νεανικοὶ Antiph.
 3, 104 (v. 20). πολυτελῶς ἀγοράσας εἰς τοὺς γάμους Antiph. 3, 115.
 οὐχ εἶν ἐν τοῖς γάμοισιν-εὐωχῆσομαι, ἀλλ' ἐτι διαρραγήσομ' Alexid.
 3, 459 (2). τῶν γάμων κρείττω γεγονέναι τὴν ἑσπῶν ἡμέραν Axiocriti
 3, 535 (3). τοὺς ἐν τοῖς γάμοις διακονοῦντας μαγεῖρους Men. 4, 147 (1).
 οἱ κεκλημένοι εἰς τοὺς γάμους Diph. 4, 381 (1). καινόν - Χαιρέσθω
 ἐν τοῖς γάμοις ὡς τὸν Οὐέλαν ἀκλήτων εἰσδεδυκέναι Apollod. Car. 4,
 447. ἔνδοθεν τις διέδραμε γαργαλισμὸς ὡς ὄντων γάμων Hegesipp. 4,
 479 (v. 16). οὐ νῦν βαδίζομεν εἰς τοὺς γάμους, ἀνδροφρόνον (esse oportet)
 Eschiron. 4, 493 (v. 10). λαμπροὺς γενέσθαι τοὺς γάμους Ksaargeli
 4, 572 (v. 3). οἰχοσάτους τοὺς γάμους πεποηχέναι Men. 4, 202 (1). ἤ-
 τιχροτοῦντο δ' οἱ γάμοι Men. 4, 304 (330). διακονοῦμεν νῦν γάμους
 Psoidipp. 4, 521 (v. 19). ὑπερήμεροι τῶν γάμων αἱ παρθέναι Anaxand.
 3, 200 (17). μάτην *ποδομένους γάμους Men. 4, 97 (6). ζευχθεὶς γά-
 μοισιν mon. 197. γάμους, ἑορτάς, συγγενεῖς, παῖδας (pacis dona) Phi-
 lem. 4, 22 (v. 9).

γαμῶ: τὸ γῆμαι καὶ τὸ μὴ γῆμαι κακόν Susar. 2, 3 (1, 5). τὸ γαμῶν
 κακῆν μὲν ἐστὶν ἀλλ' ἀναγκαῖον κακόν Men. 4, 260 (105.) καχοδαίμων-
 ὅστις γαμῶ γυναικα Antiph. 3, 32. ὡς ἐστὶ τὸ γαμῶν ἔσχατον τοῖ
 δαστυχεῖν Antiph. 3, 151 (52). ὅστις γαμῶν βουλευεῖ, οὐ βουλεύεται
 ὀρθῶς, διότι βουλεύεται χούτω γαμῶ Anaxand. 3, 195 (1). οὐδὲν γίγν-
 ται μᾶλλον τι τοῦ γῆμαντος ἢ τῶν γειτόνων ib. (1, 12). γαμῶ γένοι
 καὶ τοῖς γέτοσιν anon. 4, 673 (300). τίς δὴδ' ὑγιαίνων τολμᾷ ποι
 γαμῶν; Alexid. 3, 519 (34). ἐπὰν δὲ γῆμης, οὐδὲ σαυτοῦ κύριον ἐ-
 ρεστὶν εἶναι ib. (v. 7). γαμῶν ὁ μέλλων (Philem. †δὲ ἐθέλει 4, 62) ἐκ
 μετάνοιαν ἔρχεται mon. 91. οὐ γαμῶν, ἄν νοῦν ἔχης-γεγάμηκε γὰρ
 αὐτὸς· διὰ τοῦτο σοὶ παραινῶ μὴ γαμῶν Men. 4, 86 (1). γῆμας δ' οὐδὲ
 εἰς σώσωσ' ὄλωσ' ib. ἐπιτρέφουσιν ἡμᾶς οἱ θεοὶ μάλιστα τοὺς γῆματας;
 Men. 4, 165 (4). γαμῶν τις ἀνθρώπων; γαμῶν; λάθροισι * (τὸ) λοιπὸν-
 ἐκιδυμῶν * κακῶν Men. 4, 231 (6, 7). γυναικα θάπτειν κρείσσον ἐστὶν
 ἢ γαμῶν mon. 95. = anon. 4, 690 (348). † μὴ γάμους γυναικα mon.
 302. γῆμας δούλος εἶναι διὰ βίου mon. 382. ὁ μὴ γαμῶν-οὐκ ἔχει
 κακά mon. 437. γαμῶν κεραιότα δεῖ σε γινώσκειν ὅτι- Men. 4, 260
 (102). μηδέποτε γῆμῶν μηδὲ εἰς εὐνοὺς ἔμολ mon. 694. ἔλεγον ἐγὼ σοὶ
 μὴ γαμῶν Philippid. 4, 468 (2). *γαμῶν; γαμῶν καὶ γὰρ ἠδίκηται μ
 anon. 4, 620 (55). γεγάμηκε δήπου. B. *τί σὺ λέγεις; ἀληθινῶς γι-
 γάμηκεν-; Antiph. 3, 130. ἀπόλοιθ' ὅστις γυναικα δεύτερον (αἱ δαστυ-
 ρος 5, 83) ἔγῃμε Eubul. 3, 260 (1, 3). κακῶς γένοιθ' ὁ γῆμας δεύτε-
 ρος θνητῶν Aristophont. 3, 359. ἀπόλοιθ' ὅστις ποτὲ ὁ πρῶτος ἦν γῆμας.
 ἐπειθ' ὁ δεύτερος, εἰθ' ὁ τρίτος, εἰθ' ὁ τέταρτος, εἰθ' ὁ μεταγενής Men. 4, 114
 (1). εἰθ' ἐπέτυχες-γῆμας τὸ πρότερον, εὐήμερῶν κατέπαισον anon. 4, 61
 (50, 7). ὡ τρεῖς καχοδαίμων, ὅστις ὦν πένης γαμῶν Men. 4, 192 (4, 1)
 = mon. 757. πένης ὦν καὶ γαμῶν-ἐλόμενος Men. 4, 251 (57). ἔτερον
 γαμῶντων αὐτὸς ἀπεχέσθω γάμου (pauper) Men. 4, 260 (104). γῆμον
 μὴ γάμους νεωτέραν mon. 110. δέσποινα γαμοῦντι νεωτέραν γυνῆ mon.
 129. οὐ γ' οὐν ὡς γαμῶν ἔχεις τέλος anon. 4, 673 (260). οὐ γ-

μέεις, ζῆς ἐτ' ἐρημότερος Plat. (?) 2, 697 (v. 6). ἢ μὴ γαμῶν γάρ, ἂν
 δ' ἄπαι λάβης, φέρεις Men. 4, 226 (1). ἢ μὴ γαμῶν-ἢ γαμῶν κράτει
 mon. 215. τοῦτον ἡμᾶς τὸν τρόπον γαμῶν ἔδει-οὐκ ἐξετάζειν-τίς ἦν
 ὁ πάππος ἢς γαμῶν-τὸν δὲ τρόπον αὐτῆς τῆς γαμουμένης-μὴτ' ἐξετάσαι
 μὴτ' *εἰσιδεῖν Men. 4, 226 (3). γάμει-μὴ τὴν προικα, τὴν γυναῖκα δὲ
 mon. 98. ἦθος προκρίνειν χρημάτων γαμουῦντα mon. 211. ἀσχαρὰν γυ-
 ναῖκ' ἐγνημας, ἀλλὰ πλουσίαν Philippid. 4, 476 (6). δὴ ἔσθ' ἂ κριναι
 τὸν γαμῶν μέλλοντα δεῖ Men. 4, 251 (58). γάμει τὴν συγγενῆ Men. 4,
 283 (224). γαμῶν-μέλλων βλέπον εἰς τοὺς γείτονας mon. 103. δεῖ
 γαμῶν τὸν *ἐπιμελῆ- B. τὸν ἀμελῆ μάλλον anon. 4, 602 (8). τὴν
 ἀξίαν *ἔδει γαμῶν τὸν ἀξίον anon. 4, 603 (9). Ἐγείσια τοὺς γαμουῦσιν-
 λέγων ἀλεξιφάρμακα Men. 4, 181 (2). γαμῶν-ἡμῶν οὐδὲ εἰς *εἰ μὴ
 δεξ' ἢ ἔνδεκα γυναῖκας-. ἂν τέταρτος δ' ἢ πέντε γεγαμηκῶς *τύχη κα-
 ταστροφῆς τις, ἀνυμνῆσιος-ἐπικαλεῖτ' Men. 4, 232 (8). ἐγάμησεν ἦν
 ἐβουλόμην ἐγὼ Men. 4, 298 (303). οὐκ ὁ τρόφιμός σου-ἐγμ' ἐναγχος;
 Men. 4, 300 (312). εἰ μὴ γαμῶν γάρ, ἔσχατον νόμιζέ με Μυσῶν Men.
 4, 327 (481). γημαντος αὐτοῦ δ' εὐθὺς ἔσομ' ἐλεύθερος anon. 4, 601
 (4). ἐπὶ τὸν νυμφίον, ὃ γαμουῦμαι τήμερον Aristophan. 2, 997 (7).
 *σὺ δ' οὐκ ἐγμῶ; Aristophan. 2, 998 (9). ἐγμῶν de viro dictum
 Antiph. 3, 24.

Γανυμήδης: ἔστω Γανυμήδης οὗτος ἀποθεούμενος Nicol. 4, 580 (v. 35).
 γάρ: ἐγὼ γάρ ὑμῖν νῦν φράσω (initio orationis) Plat. (Canth.) 2, 664 (1).
 ὁδὲ γάρ αὐτὸς ἐστιν Alcaei 2, 831 (1). ἐγὼ δ' ἀντιφάσσω γάρ αὐτοῦ
 τοὺς χάσας Cratin. 2, 122 (8). οὐ δὴ δ' ὁδοιποροῦντα γάρ-ποιήσω
 Cratet. 2, 237 (1, 3). ἀλλ' ἀντίφασσε μοι ἐγὼ γάρ-ἄξω Cratet. 2, 238 (2, 1).
 μὴ θανμάσῃς τῶν γάρ προτενῶν ἔσμεν Pher. 2, 256 (3). ἀκροῦσθ',
 ἦδη γάρ καὶ λέγομεν Pher. 3, 349 (31). ὡς ὄλγα λοιπὰ-. B. ὁ γάρ
 θεοῖσιν ἐχθρὸς αὐτὰ κατέγαγεν Plat. 2, 641 (1). ὡς δ' ὀρθοπλήξ. B.
 πέφυκε γάρ δυσγάργαλις Aristophan. 2, 961 (3). *τί δὴ σὺ *αἰμοῖ;
 B. ἔστι γάρ μοι. Σωκράτης γάρ αἰτιος Calliae 2, 739 (2). οὐκ ἐπὶ
 πᾶσι κακοῖσιν ἡμᾶς φιλῶσιν-; * (B.) δεῖνὰ γάρ ἔργα δρωσαι λαμβανόμε-
 νῶ δ' ὑπ' αὐτῶν Aristophan. 2, 948 (11). πῶς οὐ δέχονταί-; B. ἔπερ
 οὐ προτενῶν γάρ δοκοῦσι μοι παθεῖν Aristophan. 2, 1106 (10, 3) ἢ τῶν
 τοῦ φάσῃς ἂν; Γ. τοὺς γάρ ἄλλους γενόμενα ἀνδραπαράγους Antiph.
 3, 70 (2, 5). ἀρ' ἦν μετὰ ταῦθ' ἢ ἄφαντος; A. *ναί· χρηστὴ γάρ ἦν
 Alexid. 3, 389 (1, 7). τί τοῦτο-; διακονικῶς γάρ-προελέλυδας. B. ναί·
 πλάττομεν γάρ πλάσματα Men. 4, 103 (1). σὺ δ' ἀγοράσεις ἡμῖν λε-
 βῶν ἀργύριον. B. ἄλλως γάρ οὐκ ἐπίσταμαι-ἀγοράζειν Antiph. 3, 86
 (1, 3). διαρραγῆτω χείτερος-μὴ Κτησίας μόνος. B. τί γάρ σε πωλύει;
 A. δέπνον γάρ οὗτος-τελευτῆν ἔμαθεν οὐδενώποτε Anaxil. 3, 351 (1).
 cf. 3, 353. οὐ πίνετε ἀκρατον. Σ. οὐ γάρ ἄξιον· πωλοῦσι γάρ...
 Alexid. 3, 386 (v. 4). οὐκ ἀρέσκει σοι τρέφειν; A. οὐκ ἐστὶ γάρ ἡμέ-
 τερον Alexid. 3, 476. οὐπώποτ' ἠράσθης-; Γ. οὐ γάρ ἐπεπλήσθην Men.
 4, 170 (8). ἀπερρ' ἐγὼ δ' ὑμῖν-φράσω· Ὑπερβόλῃ γάρ-ἐπέλεχον
 Plat. 2, 670 (4). ἐστὶν δέ μοι πρόφασις-τὸν γάρ γέροντα διαβαλοῦμαι
 Archipp. 2, 724 (1). μηδὰ μὲν *Ἰσθμοὶ γάρ ἀριστήσομεν Canth. 2, 836
 (1). προστίθῃμι-σοὶ τὸν δῆμον αὐτῶν· εἰσὶ γάρ φιλῆρικαὶ Antiph. 3,
 119 (v. 7). δῆμον δ' Ἀλαιεύς ἐστιν. B. ἐν γάρ τοῦτό μοι τὸ λοιπὸν
 ἐστὶ καὶ κακῶς ἀκούσομαι Antiph. 3, 123 (2). ἐν νόσημα τοῦτ' ἔχει·
 αἰεὶ γάρ ὀξυπενός ἐστι Antiph. 3, 142 (20). ἀλλὰ *τί; νικᾷ γάρ αὐτῆ
 τὰς τέχνας πάσας Anaxand. 3, 193 (1). τίμι θεδούλωται ποτε; ὄψεαι;
 φλύαρος· τῆς γάρ αὐτῆς πάντες ἂν ἦσων Men. 4, 236 (14). πῶς; ἢ τί
 πράττων; βούλομαι γάρ εἰδέναι Timocl. 3, 594. μαθητὰ Λεύκων-· ἔπει

γάρ ἐστιν οικεῖος τόπος - Posidipp. 4, 521 (v. 2): οὐκ ὄψεται· οὐμῶσεται γάρ νῆ Δ' Alexid. 3, 430 (1, 19). τὴν κακκάβην γάρ *καὶ Aristophan. 2, 1144 (10). δόλιον γάρ ἄνδρα φεῦγε mon. 131. ποίαν, φράσον γάρ, ἦδε τὴν συναυλίαν; ἐπίσταται γάρ Antiph. 3, 24. ἦ λοῖοι; ἀλλοκεται τῶν, φράσον γάρ -; Anaxand. 3, 175 (1, 14). τί οὖν ἀφράσω; φράζε γάρ Nicoatr. (Philetaer.) 3, 290 (3). ἐν τίνι τόπῳ μάλιστα; λέγε γάρ Antiph. 3, 117 (2, 3). τί δεῖ ποιεῖν; σὺ γάρ εἶπον Eurhroa. 4, 499. λέξον-σὺ γάρ- ἐξέθρησας Περικλέα; Plat. 2, 693 (7). οὐ γὰρ τοιαυτὴ λέγομεν -; Pher. 2, 335 (3, 9). οὐ γάρ τινες παροψίδες εἶδ -; Plat. 2, 629 (1). μάντιες εἰσὶ γάρ θαλάσσιοι; Archipp. 2, 720 (4). εἰσὶ γάρ τινες-ἀδοροῖται; Aristophan. 2, 1005 (1, 5). ἔστι γάρ κρουτία; Epigen. 3, 539. ἀηδία γάρ ἐστὶν ἀττικὴ* (;) Lyncei 4, 433 (v. 4). ἔφτωρ γάρ ἐστι νῦν τις -; Eurp. 2, 460 (7). ἐγὼ δέδωκα γάρ τι ταῦτα; Alexid. 3, 385. ὑμεῖς γάρ, ᾧ φρενοβλαβεῖς, λάβοιτ' ἄν -; Eurp. 2, 561 (5, 7). ἐγὼ γάρ ἄν-πλοῖμι -; Theop. 2, 812 (1). Εὐριπίδης γάρ τοῦτ' ἔφρασκεν; Antiph. 3, 120 (1, 8). ἀλλ' οὐ μόνη γάρ τὰς συνουσίας ποιῆ εἴποφος ἀγορά; Anaxand. 3, 175 (1, 9). ὅστις λέξη γάρ σκότια νυμφεῖται-πῶς οὐχί-ἐστὶν ἀδλιώτατος; Eubul. (Phlipp.) 3, 237. ὁ γὰρ τὸν ἴδιον οἰκονομῶν κακῶς βίον, πῶς οὗτος ἄν σωσειε -; Eurhroa. 4, 490 (1). †ὡς (i. πῶς γάρ) ἐγένου δίκαιος; Eurp. 2, 457 (4). ᾧ δεῖ Μόρuche, †νῦν γάρ (i. πῶς γάρ 5, 46) εὐδαίμων ἔγες; Plat. 2, 652 (1). πῶς γάρ ἂν τις-δύναται ἄν -; Antiph. 3, 96 (1). πῶς γάρ γένοιτ' ἀρβήτωρ-ἀφωγος -; Antiph. 3, 112 (1, 13). τὴν Δαῖτ' οἶσθα; B. πῶς γάρ οὐ; Anaxand. 3, 164 (1). πόσου χρόνου γάρ συζηγένησαι Νικίτα; Eurp. 2, 500 (5). τίς γάρ οἶδ' ἡμῶν τὸ μέλλον -; Antiph. 3, 133 (3). τίς γάρ ἢ δράκαιν' -ἢ χμιαῖρα-εἰς ὑπερβολὴν ἀγῆται -; Anaxilae 3, 347 (1, 3). σοὶ γάρ τίς ἐστὶν, ἐπέ μοι, παρηρσία; Philem. 4, 43 (27^a). ἐν τῇ γὰρ Ἀττικῇ τίς εἶδε πῶποτε λέοντας -; Nausicrat. 4, 578. τί γάρ ἢ τροφῆσ' Ἰωνία *εἰψ' (i. εἶπον) ὃ τι πράσσει Calliae (Diocl.) 2, 736 (2). τί γάρ ἐστ' ἐκείνος; Eurp. 2, 542 (15). τί δεῖ γάρ ὄντα θνητόν, ἱκετεῖω, ποιεῖν; Philetaer. 3, 295 (2, 4). τί γάρ τοῦτ' ἐστίν; Men. 4, 149 (2). περὶ τοῦ γάρ ὑμῖν ὁ πόλεμος νῦν ἐστι; Aristophan. 2, 1019 (10). τοῦ γάρ τις ἄλλου-οὐνεκα εὐξαιτο πλουτεῖν -; Antiph. 3, 133 (4). τί γάρ ἐκὶ κακότεροπον ἐμόλετον βίον; Aristophan. 2, 1201 (104). τί γάρ ἐξοῶμεν; Alexid. 3, 359 (1, 9). τί γάρ ἐγὼ κατελείπομην; Men. 4, 298 (302). †τίς γάρ (i. τί γάρ;) αὐτὸν ἔχουσαι φιλήσει Eubul. 3, 252 (3). κατὰ γάρ ἡχον-συνδιατρίβειν Cratin. 2, 15 (1). κατὰ γάρ οὐ καυλοῖσιν-ἑμειντὸν χορτάσων ἐλήλυθα Eubul. 3, 205 (v. 3). ἀλλὰ ταῖσ' ἐστ' ἀπεκτεόν· καὶ γάρ *ἦντι' εὐθέλει Cratin. 2, 231 (173). οὐδὲ ταῦτα σφόδρα τί· καὶ γάρ τὴν τράπεζαν ἀρπάζαι-ἴν τις προσελθῶν Antiph. 3, 116 (1, 11). καὶ γάρ ἐψητοί τινες παρήσαν Alexid. 3, 392 (3). γίνωσσι *καὶ τὸ συμπαθεῖν· καὶ σοὶ γάρ ἄλλος συμπαθήσεται παθῶν Philem. 4, 52 (51^b). μάλιστα ὃ οἶ Γέται - (καὶ γάρ αὐτὸς εὐχομαι ἐκείθεν εἶναι) Men. 4, 232 (8). γαμεῖτω· καὶ γάρ ἠδίκησέ με anon. 4, 620 (55). καὶ γάρ μετὰ *Κάλλα γέγονα καὶ-καὶ-καὶ anon. 4, 685 (330). φιλοῦσθαι σὺ * (γάρ) περιεργος εἶ Men. 5, 110 (520). καὶ γάρ εἰ νεώτερον-ἢ τὸν γ' ἀγῶν ἀκῆκος Posidipp. 4, 517. καὶ τοῖς ποτοῖς γάρ-κεράνεται, καὶ τοῖσιν ἐλκωθεῖσιν ὠφελῆμ' ἔχει anon. 4, 605 (16, 7). Cfr. καὶ οὐκ ὦν ἀνήρ γάρ-ἀνήρ ἀπασῶν-ἐστὶ Pher. 2, 342 (5). οὐ γάρ *ἀλλεπροβούλευμα (?) βαστάζουσι Eurp. 2, 448 (6). οὐ γάρ μὰ τὴν-μάχνη-τοῦμόν ἀλγυρεὶ κέρυ Eurp. 2, 457 (2). οὐ γάρ *κατάξει τῆς κεφαλῆς τὴ δῆματα Eurp. 2, 559 (30). οὐ γάρ λέλειπται-οὐδ' ἔγκρατος Eurp. 2, 565 (55). οὐ γάρ ἔγχανεῖται Eurp. (?) 2, 577 (v. 22). ὁ δ' οὐ γάρ ἤπτιων

Plat. 2, 669 (1). ὅτι ποτηρῶν καὶ ξένων ἐπέλαχος ἀνδρῶν, *μηδέπω γὰρ ἐλευθέρῳ Plat. 2, 670 (3, 5). τῷ *μὴ γὰρ (libr. γὰρ μὴ) ἀποχρῆν ἀποθανεῖν- σήπονθ' Antiph. 3, 87 (v. 2). ἀλλ' οὐ γὰρ *ἔμαθε ταυτ' — Aristophan. 2, 1038 (19). ἀλλὰ γὰρ οὐδ' ἐκεῖνος οὐδὲν εἶχε Τι-
 moocl. 3, 603 (4). ἀναρίστητος ὦν- ἀλλὰ γὰρ στέφανον ἔχων Eur. 2, 447 (3). *οὐ γὰρ σῶς ἀντέλεγες-τῷ δειπνῶν· οὐ γὰρ ἄκανθαί Aristophan. 2, 1144 (11). οὐ γὰρ ἄκανθαί Aristophan. 2, 1057 (5). Μι-
 σγόλας γὰρ οὐ πᾶν τούτων ἐδεστής Antiph. 3, 13 (1, 14). οὐχ ἔτι ἔξεστι
 κναθῆεν γὰρ** Antiph. 3, 61 (2). οὐδ' ἔστι γὰρ πῶ *γιγνόμενον δ
 * γίγνεται Antiph. 3, 64 (1, 6). πῶς λέγεται ἔξ οὐχ ὄντος; οὐχ οἶόν τε
 γὰρ ib. (1, 11). ἔθνος τούτου γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἐξωλεστέρον Antiph. 3, 86
 (v. 12). οὐχ οἷδ' ὃ τι λέγεις· οὐδὲν λέγεις γὰρ Antiph. 3, 109 (v. 6).
 οὐδ' οἱ τρόποι γὰρ ὁμοιοῦσ', οὐδ' οἱ νόμοι Anaxand. 3, 181 (v. 2).
 οὐχ ἀπαρνοῦμαι δ' ὅμως· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος Alexid. 3, 404 (2). στέφα-
 νον ἔχοντα χρυσοῦν· οὐ γὰρ ἐπιτηκτόν τινα Alexid. 3, 421 (2). οὐ
 συμποσίταρχος ἦν γὰρ Alexid. 3, 393 (2). ἀρνός- οὐ ζώντος· οὐχ οἶόν
 τε γὰρ Alexid. 3, 396 (1, 6). οὐ τοῖς γὰρ ὀμνύουσι τὸν φρονούντα δεῖ-
 πιστεύειν Alexid. 3, 458 (3). ἐκεῖ μόνον γὰρ *οὐχὶ γυεῖ ἀμπελοῦ Antiph.
 3, 32. μόνον οὐχὶ δεκατεύουσι γὰρ Alexid. 3, 475. οὐ μῆτε
 πράττειται τέλος μηδεὶς γὰρ ἡμᾶς Alexid. 3, 506 (7). εἰ μὴ γαρμεις γὰρ,
 ἔσχατον νόμιζέ με Μυσῶν Men. 4, 327 (481). εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐχ ἂν
 ἐπεθύμουν Aristophan. 2, 1171 (1, 10). οὐχ εἰς ἡμέραν χειμάζομαι
 μίαν γὰρ Philem. 4, 10 (1). οὐχ εὐψυχία τοῦτ' ἔστιν ὃ ποιεῖς νῦν γὰρ
 Philem. 4, 51 (46b). οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν Men. 4, 110 (9) = 210 (5).
 οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς δεῖ γὰρ ἡμῖν εὐνοεῖν Men. 4, 286 (236).
 * ἀνδρας οὐ γὰρ γυμνάσεις mon. 104. οὐδὲν ἠδέως ποιεῖ γὰρ οὗτος
 Diph. 4, 395 (2, 14). ταιλαιπωρότερον οὐδὲν ἔστι γὰρ Dipl. 4, 403
 (1, 3). πρὸς τῷ λαβεῖν γὰρ ὦν ὁ νοῦς-οὐχ ὄρῃ Diph. 4, 421 (13).
 οὔτε στόματα γὰρ οὔτε χεῖλη πέντ' ἔχω Lyncei 4, 433 (v. 13). οὐ δεῖ
 λέγειν * (γὰρ) μακάριον Apollod. 4, 453. οὐδεὶς εἰχέ σοι κωβίος ὄλωσ
 γὰρ ἦπαρ Eurphron. 4, 492 (v. 4) πεφροντικῶς * αὐτοῦ γὰρ οὐχ ἔσται
 κακός Eurphron. 4, 497 (v. 4). οὐδὲν ἐλέφαντος γὰρ διαφέρει οὐδὲ σύ
 Epinici 4, 506 (v. 7). οὐδὲν ἐδίδου γὰρ Phoenicid. 4, 511 (v. 19).
 οὐ τοῖς φίλοις θύω γὰρ anon. 4, 679 (310). οὐ γὰρ τοι Cratin. 2, 38
 (3). γὰρ τοι Aristophan. 2, 1094 (6). διὰ ταῦτα γὰρ τοι καὶ καλοῦν-
 ται μακάριοι· πᾶς γὰρ λέγει- Aristophan. 2, 1148 (1, 9). τὰ γὰρ ε'
 ἀναθήματα δαιτός Herm. 2, 408 (1, 21). βολβούς-διάτρωγε· τὸ γὰρ
 δέμας * ἀνέρος ὄρθοι Plat. 2, 672 (1, 10). ἀλλ' ὄλον ὀπήσας παρα-
 θές· πολλὸν γὰρ ἄμεινον ib. 673 (1, 15). γὰρ ὅμως Cratin. 2, 68 (1).
 * γὰρ οὐν (legeb. γ' ἂν οὐν) Amips. 2, 701 (1). πρῶτα μὲν ἐμοὶ γὰρ
 κουροτρόφῳ προδύεται Plat. 2, 674 (2, 7). ἡ μὲν φύσις γὰρ ἦν λέγεις
 ἔστιν πόλις Antiph. 3, 112 (1, 6). τοῦ μὲν πιεῖν γὰρ καὶ φαγεῖν τὰς
 ἡδονὰς ἔχομεν ὁμοίως Antiph. 3, 134 (4, 5). ἂν μὲν γὰρ ἡ τις εὐπρε-
 πῆς, ἱερὸν γάμον καλεῖτε- Anaxand. 3, 177 (2, 2). ὁ μὲν γὰρ ἦν ἀπει-
 ρος- ὁ δ' Eurhul. 3, 260 (1, 4). ὁ μὲν γὰρ πρῶτος οὐδὲν ἠδῆκει· οὐπω
 γὰρ εἰδώς- ἐλάμβανεν- Aristophont. 3, 359. τὰ λοιπὰ μὲν γὰρ δεα-
 λείους χωρᾶ-φέρει, τοῦμὸν δέ- Apollod. Car. 4, 448. νικᾶ-τὰς τέχνας
 πάσας-μετὰ τὴν κολακείαν. ἦδε μὲν γὰρ διαφέρει Anaxand. 3, 193 (1).
 τὸ μὲν γὰρ ἕτερον λουτρόν ἔστιν, οὐ πότος Alexid. 3, 386 (v. 11). δει-
 νὸν μὲν γὰρ ἔχονθ' ὑός ῥύγχος- Anaxilae 3, 344 (2). εἰ γὰρ ἐμοὶ
 γένοιτο σκάψαι Aristophan. 2, 967 (8). εἰ γὰρ ἐπίδοιμι τοῦτο- νυνὶ
 γὰρ ἀλλὰ πού θεοὺς οὕτως δικαίους ἔστιν εὐρεῖν-; Men. 4, 170 (7).
 † ἐπιφανῆς γὰρ αὐτῷ καὶ μέγα τύχοι Phryn. 2, 590 (8). Ἦλιε, σὲ γὰρ

δεῖ προσκυνεῖν πρῶτον θεῶν Men. 4, 265 (136). ὦ νύξ, σὺ γάρ δι-
 Men. 4, 278 (199). τὸ γάρ | ὑδαρὲς ἄπειν τοῦτ' ἐστὶ-κακόν Diph. 4,
 402. ὡς εἰσηλθε γάρ | εὐθὺς μ' ἐληρώτησε Straton. 4, 545 (v. 4).
 ταῦτα γάρ | πολυπραγμοῦν-περιπατεῖ anon. (393) 5, 123. ἢ τὸ
 πνεῦμα γάρ | - ἤκειν Philem. 4, 10 (1). οἱ μὲν ἤρπασάν τι γάρ, αἱ
 δ' οὐδέν Philem. 4, 27 (v. 17). τὴν γυναῖκα γάρ | τὴν σῶψρον' οὐ δὲ
 Men. 4, 265 (133). διὰ τὴν ἐπιχαρλίαν γάρ τῶν ἀδρῶν-ἀνέχομαι
 Antiph. 3, 9 (1). ἐπὶ τὸ τάριχος ἐστὶν ὠρμηκία γάρ Antiph. 3, 13 (1,
 22). ὅπως αὐτὴν ὄραν γάρ τὴν *Αἰαθῆμαιαν δοκῶ Antiph. 3, 17. πᾶσι
 τῶν θεῶν γάρ ἐστὶ τιμωτέρα Antiph. 3, 80. *οὐ μὲν ἤμεν ἄφο γάρ-
 Antiph. 3, 89 (1, 4). ταῖς εὐτελείαις οἱ θεοὶ χαίρουσι γάρ* τεκμηρῶν
 δ' ὅταν γάρ- Antiph. 3, 89 (2). αἱ μὲν ἄλλα τοῦτομα βλάπτουσι τοῖς
 τρόποις γάρ Antiph. 3, 124 (1, 7). ἀμγότερα μὴνύει γάρ ἀπὸ τῶν
 βλεμμάτων Antiph. 3, 139 (12). μετὰ τὴν ὑγίειαν γάρ τὸ πλοῦτιν
 δευτερον Anaxand. 3, 169 (1). ἐν τῷ λαχάρῳ τούτῳ γάρ-τὸν Ἰδωρη
 -προῦθῆκεν Κύπρις Eubul. 3, 210. παρὰ τὴν ἑσπιν γάρ τὸ ποτὸν ἢ
 Anaxirr. 4, 459 (v. 15). ἐν ταῖς γάρ ἐτέρων βούλει' ἀνεχθῆναι τρυφῶν
 Euphron. 4, 495 (2). ὅστις λόγους παρακαταθήκην *γάρ λαβῶν ἐξί-
 πειν, ἀδικός ἐστιν Anaxand. 3, 197 (4). ἀσυμβόλου δέλτου γάρ ὅστις
 ὑστερεῖ Amphid. 3, 318 (3). ὅστις ἤδεται γάρ ἐσθλῶν- Alexid. 3, 520
 (36). νῆ τὸν Ἄλ' ἠσθλέων γάρ Eubul. 3, 254 (3). ἀγῶρασον-δρῶνθαμά
 τε-συχνά* χάριεν γάρ Nicostr. (Philetaer.) 3, 250 (3). κατ' ἐκείνον
 πρόσθε καὶ τὰ λοιπὰ μοι. *Ομηρικὸς γάρ Straton. 4, 546 (v. 30).
 πῶν δ' ἐρῶ τὰ λοιπὰ* πνέζομαι γάρ Clearch. 4, 562 (1). ἀπενε-
 κάτω* ἱκανῶς κεχόρτασμαι γάρ Nicostr. 3, 286 (3). εἰτ' οὐ δικαίως
 ἐστ' ἀπειρηγισμένος- Ἐρως; ἰσώρατε κίσεινους γάρ Aristophont. 3, 361
 (2). δύσκολον *πρᾶγμ' ἐστὶ γάρ Men. 4, 248 (44). *ἐν γειτόνων
 οἰκῶ γάρ Men. 4, 285 (232). τούτοις ἐν ἄδου γάρ μόνοις ἐξουσία-
 ἐστὶν Philetaer. 3, 299. ἄπαντες ἀνδρογόνοι γάρ εἰσιν Amphid. 3, 313
 (1, 8). οὔτως ἐξελαύνει γάρ *(ταχύ) Amphid. 3, 317 (2). αἱ τῶν ἑτα-
 ρῶν γάρ διοπετεῖς οἰκία γεγονόμισιν ἄβεται Aristophont. 3, 359 (2). ὁ
 δεσποτὴς οὐμὸς περὶ λόγους γάρ ποτε διέτριψε Alexid. 3, 400 (1). βί-
 βλλον ἐντεῦθεν ὃ τι βούλει προσελθῶν γάρ λαβέ Alexid. 3, 443 (1, 2).
 τραγῆματ' αἰσθάνομαι γάρ ὅτι νομιζέται- Alexid. 3, 458 (3). λευκὸς
 Ἀφροδίτης εἶμι γάρ περισσότερός Alexid. 3, 491 (2). ἄπαντ' ἐνὴν τὰκτι
 γάρ ἐν ταύτῃ- Alexid. 3, 502 (1, 8). τὸν μάγερον εἰδέναι ποῦ δὲ
 γάρ αἰετ' πρότερον Dionys. 3, 547 (v. 3). πάντα μὲν λήψει σχεδόν αἰετ'
 γάρ ib. (v. 22). τοῦτο δεῖ γάρ εἰδέναι Damox. 4, 530 (v. 16). κωμά-
 σαι πρὸς τὴν Ταναγρακίην δεῖ γάρ Sophil. 3, 531. μετέχειν ἀνάγκη
 τῶν κακῶν γάρ γίνεταί Philem. 4, 17. τοὺς ἐν τῇ πόλει μίσητος
 ἔχω γάρ Philem. 4, 18 (1). διὰ λυπὴν καὶ μακρία γάρ γίνεταί πολί-
 τοῖσι Philem. 4, 43 (27^b). ὡν ἢ ἡσυχίαι δεῖται γάρ ἐπιμελῶς φέρει
 Philem. 4, 44 (28). ψυχῆς *πόνος γάρ ὑπὸ λόγου ζουγίζεταί Philem.
 4, 63 (112). πρὸς ἅπαντα δειλὸν ὁ πένης ἐστὶ γάρ Men. 4, 71 (9).
 θεός ἐστι τοῖς χρηστοῖς αἰετ' ὁ νοῦς γάρ Men. 4, 72 (14). ἀληθινὸν ἐκ
 πέλαγος αὐτὸν ἐμβάλεις γάρ πραγμάτων Men. 4, 88 (1). ὃ βούλει
 γάρ μόνον ὄρων Men. 4, 92 (4). εἰ καὶ σφόδρ' εὐπορεῖ γάρ Men. 4,
 98 (1). ὑποδοῦμενος τὸν ἱμῖατα *(γάρ) Men. 4, 101 (2). ἀισχρὸν
 *ἐστὶ τοῦτο γάρ πάνν Men. 4, 102 (3). τοῖς ἀναιδέσις βοηθεῖ γάρ ἰσ-
 γοις- Men. 4, 115 (3). τὸ μὴδὲν ἄδικεῖν ἐκμαθεῖν γάρ- Men. 4, 150
 (4). διαφέρει τῷ μαγεῖρω τοῦτο γάρ Men. 4, 205 (1). πολλοὺς δὲ
 ἀνάγκην γάρ ποτηροὺς οἶδ' ἐγώ-γεγονότας Men. 4, 254 (71). ὁ μὴ
 φέρων γάρ εὐ τι Men. 4, 255 (77). ἢ πόλις ὅλη γάρ φέει Men. 4, 332

- (506). καιροῦ τυχῶν γάρ πτωχὸς ἰσχύει μέγα mon. 281. φίλος φίλω γάρ συμπονῶν αὐτῷ ποιεῖ mon. 741. ἀνδρὸς φίλου καὶ συγγενοῦς * γάρ οἰκτιαν αὐτοῦ νομίζειν δεῖ Diph. 4, 423 (21). παρέθηκε πίνακα γάρ μέγαν Lyncei 4, 433 (v. 5). ἐπεὶ κατὰ μέρος τὰς πόλεις, ὑπὸ * λαισποδιῶν γὰρ εἰσιν ἀνατετραμμένοι, σκόπει Apollod. 4, 454 (1, 16). πρόσσειν * ἠθονῆ γὰρ ταγαθὸν Hegesipp. 4, 491. τοῦ θηριώδους καὶ παρασπόνδου βλου ἡμῖς γὰρ ἀπολύσασα- Athenion. 4, 557 (v. 5). τὴν ἀσπίταν ἐγρότητα γὰρ νῦν προσαγορεύουσιν Crobyli 4, 586 (1). ἀμορφότατος τὴν ὄψιν εἶμι γὰρ φόβος anon. 4, 658 (339). εἴτ' ἐπέτυχες γὰρ-γῆμας-εἴτ' anon. 4, 618 (50). ἐκ τοῦ γὰρ εἶμαι γέγονεν Antiph. 3, 64 (vs. 10). ἢ τῶν γὰρ ἀνδρῶν ἔστι-μέλι Alexid. 3, 450. τὸ τῆς τύχης γὰρ ἔεῦμ'- Men. 4, 96 (1). τοῦτο γὰρ (ironice) -ἔστι κατάλοιπον Μέροπας-καλεῖν Straton. 4, 545 (v. 10). κωνὸς γὰρ ἔστιν (f. πάρεστιν) οὐτοσὶ Παλαίφατος (interrumpentis oratio) Athenion. 4, 556 (v. 27).
- γαργαίρω:** ἀνδρῶν ἀρίστων-γαργαίρει πόλις Cratin. 2, 221 (141). ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσα † γάργαυρ' ἔστια Aristophan. 2, 1099 (4).
- γαργαλισμός:** ἔνδοθεν τις ἐν τῷ σώματι διέδραμε γαργαλισμός Hegesipp. 4, 479 (v. 16). γαργαλισμός (an γάργαλος) Aristophan. 2, 1013 (25). Diph. 4, 386.
- γάργαλος:** vid. γαργαλισμός.
- γάργαρα:** ἀνδρῶν γάργαρα Aristomen. 2, 730 (1). γάργαρ' ἀνθρώπων Alcaei 2, 530 (1). Cf. ad Aristophan. 2, 1099 (4).
- γάρρος:** ὁ τίταρος-διήπλευς ἔσται γάρρου Cratin. 2, 178 (11). ἀνεμολύνθη-τῷ γάρρῳ Pher. 2, 342 (4). σαπρῷ γάρρῳ βάπτοντες Plat. 2, 686 (17).
- γαστήρ:** ἀρχαίων μεστήν-τὴν γαστέρα Cratin. 2, 129 (18). τὴν γαστέρ' ἦν κἀχύρων σεσαγμένος Pher. 2, 314 (14). γαστέρι μεστήν βοάκων Aristophan. 2, 1143 (6). κοπραγωγοὶ γαστέρες Plat. 2, 693 (54). ἔγνος κνίμμον διότι τὴν-γαστέρα φασὶ Henioch. 3, 562 (v. 7). τί μου στρέφει τὴν γαστέρα; Aristophan. 2, 1138 (3). ἐὰν στρέφῃ με περὶ τὴν γαστέρ' Antiph. 3, 97 (2). τοὺς πόδας καὶ γαστέρα οἰδοῦσιν Men. 4, 102 (4). τὴν πληγὴς εἰς μέσην τὴν γαστέρα Nicol. 4, 579 (v. 7). τῇ γαστρὶ μᾶλλον τοῦ δέντοτος προσαγαγῶν (int. τὸν λύχνον) Alexid. 3, 426. οὐδὲν ἔστι τοῦτο πρὸς τὴν γαστέρα Lyncei 4, 433 (v. 15). σῆ γαστρὶ δίδου χάριν Cratin. 2, 222 (143). γαστρὸς οὐδὲν ἦδιον Alexid. (?) 3, 395 (v. 6). οἶον ἀνθρώποις κακόν * ἔστιν ἡ γαστήρ Alexid. 3, 479 (1). γαστρὸς-πᾶσαν ἦσαν κρατεῖν mon. 81. γαστρὸς κἀπιδυμίας κρατεῖν mon. 607. "νικᾷ-ἡ ταλαίπωρ-μου γαστήρ." ταλαιπωρότερον οὐδὲν ἔστι γάρ | τῆς γαστρὸς Diph. 4, 402 (1). πρόσσειτέ μοι-τόλμα, γαστήρ, ἀργία Nicol. 4, 560 (v. 43). βατράχου γαστήρ Antiph. 3, 72 (1, 5). * κατηλόηται γαστρὸς ἐν μέσῳ κύκλος Eubul. 3, 211 (v. 5). γαστήρ τε λαγῷ Eubul. 3, 234 (1). (avium) γαστέρας αὐτάσι μήτραις anon. 4, 606 (19b).
- γαστρίον:** τὸ περιστέριον, τὸ γάστριον Nicostr. 3, 279 (2). γαστρίον: γαστρίον-ὠνθυλευμένον Athenion. 4, 558 (v. 28). γαστρίον τακτερόν τι anon. 4, 608 (27b).
- γαστρίς:** γάστριν καλοῦσι καὶ λάμυρον Epicrat. 3, 368. οὐδεὶς-ἀνήρ γαστρίστερος Plat. 2, 685 (11).
- γαστρισμός:** γαστρισμός ἔσται δαιμιλῆς Sophil. 3, 582 (1).
- γαστροειδές:** κύλικας-λεπτάς, μέσας γαστροειδῆς (? f. γαστροειδῆς) Pher. 2, 324 (1, 5).
- γαστροχάρυβδεις:** Cratin. 2, 215 (130).
- γαυρός:** γαυλοῦς ὀλοχρῦσους. * B. πλοῖα; A. τοὺς κίδους μὲν οὖν καλοῦσι γαυλοῦς Antiph. 3, 132 (1, 5, 6).

γαυριῶ: γαυριῶσαι-ἀναμένοσιν-φαιδραὶ τράπεζαι Cratin. 2, 177 (9).
 γέ: cf. γάρ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δ' οὐδὲν ἔτι γέ μοι δοκῶ ἀγνοῦ διαφέ-
 ρειν Chionid. 2, 6 (2). ἀλλὰ μὰ *Δ' οὐ τρεῖς ἐκεῖνοι *γ' εἰσὶν Pher.
 2, 258 (7). νῆ τὴν Ἀθητῆρ' ἀνιαρόν *γ' ἦν Pher. 2, 262 (2). καὶ νῆ
 Δ' εἰ Πάμφιλόν γε φαίης- Plat. 2, 618. *καὶ νῆ Δ' ἐκ τοῦ δωματίου
 γε νῶν φέρε Aristophan. 2, 957 (14). νῆ Δία μάλιστα γ' Aristophan.
 2, 1005 (1, 7). οὗτος ἔστ' οὐκ Ἀργόλας. B. μὰ Δ' *οὐδέ γ' Ἔλληρ
 Aristophan. 2, 1071 (5). παχὺς γε, νῆ Δ' Antiph. 3, 12 (1, 6). *μετ-
 ζον * (καχόν οὐκ ἔστιν οὐδέν, μετὰ) γε μαίας νῆ Δία· αὐταὶ δ' ὑπερ-
 βάλλουσι, μετὰ γε νῆ Δία τοὺς μητραγυροῦντάς γε Antiph. 3, 86 (v. 6—8).
 εἰ μὴ νῆ Δία τοὺς ἰχθυοπόλας βούλεται *γέ τις λέγειν, μετὰ γε τοῖς
 τραπέζιτας ib. (v. 10, 11). ἀστειόν γε νῆ τὴν Ἑστίαν ἀριστον Antiph.
 3, 100 (2). νῆ τὴν Ἀθηναῖν συντόμως γε-τὸν βίον ἔθηκας εἰς σίχρον
 Nicostr. 3, 298 (2). νῆ τὴν Ἀφροδίτην-βλοσυράν γε τὴν ψυχὴν ἔχει
 Nicostr. 3, 290 (9). ὦ Ζεῦ, καλόν γ' *ἔστ' ἀποθανεῖν αὐλοῦμενον Phi-
 letaer. 3, 299. νῆ τὴν Ἀθηναῖν, ἠδὲ γ' ἔστ' εὐήμερεῖν Philem. 4, 26.
 σχολῆ γε, νῆ τὸν ἥλιον, σχολῆ λέγεις Alexid. 3, 496 (2). τέθνηκεν νῆς
 ἢ μήτηρ ἢ νῆ Δ' ἄλλων τῶν ἀναγκαίων γε τις Philem. 4, 34 (5). νῆ τὴν
 Ἀθηναῖν, μακάριον *(γ') Men. 4, 209 (1). ὀρθῶς γε νῆ Δ' Diph. 4, 3—9
 (1, 18). πέρδικα δ' ἢ κίχλην γε νῆ Δ' οὐκ ἔτι ἔστιν-ἰδεῖν ib. (1, 25).
 εὐζωρότερον γε νῆ *Δ'-δός Diph. 4, 402. Ἀπολλων, ἐργασδές *(γ') So-
 sip. 4, 483 (v. 24). μετὰ *Κάλλι γέγονα καὶ-καὶ-καὶ φησὶ γε μὰ Δία
 τρίτον ἔτος (f. νῆ Δι τρίτον ἔτος γε) μετὰ Κινησία anon. 4, 685 (330)
 cl. 5, 121. ἀποτρόπαι', οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ' -οὐδὲ Ναυγάτης; γε
 οὐ δῆτ', ὦ θεοί, εἴπερ ἐκ πύχης γε καγῶ καὶ ξύλων ἐπηγνυμην Eur.
 (?) 2, 577 (v. 16—19). οὐ γάρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἔρχανεται τῆ πόλι
 ib. (v. 22). ἢ πολλὰ γ' ἐν μακροῦ χρόνῳ γίνετα Eur. 2, 549 (4). οἷόν
 γέ πού σ' τι γλώσσει Eur. 2, 554 (12). σκορπιός αὐ- B. παῖσιε γε σοὶ
 τὸν πρωτόν Plat. 2, 673 (1, 21). Ἄργος- *ἔξενισεν ἡμᾶς καλῶς. ξένος
 γε χαρίεις ἦν ἐκεῖ Demetr. 2, 876 (1). τὴν κύλικα καταβέβληκεν. A.
 οἰμῶζουσα γε Aristophan. 2, 953 (1). ταυτὶ λάμβανε-τὰ μήλα. B. καλὰ
 γε. A. καλὰ δῆτ', ὦ θεοί Antiph. 3, 33 (1, 3). Eriph. 3, 558 (1). ἀφι-
 γμένον-ἔστι παρὰ τοῦ βασιλέως. B. παρ' Ἑσπερίδων, φημν γε ib. (1, 6).
 τί φῆς-ἀνθρωποφάγους; πῶς; II. *ὦν γ' ἄν ἄνθρωπος φάγοι Antiph.
 3, 36 (1, 13). οἷσθ' οὐν ὅπως δεῖ τοῦτο σ' ἐκπεῖν; A. ἐγὼ κοιμῶ γέ
 Antiph. 3, 41 (2, 12). τὸ *δεῖνα δ' ἐσθλείς;- Γ. ἀργίως γε Antiph. 3, 71
 (2, 8). ὡς μικρολόγος εἶ. A. σὺ *δέ γε λίαν πολυτελής Eriphipp. 3, 334
 (1, 10). Βλεπαῖος βούλετ' εἶναι. *B. ροῦν γ' ἔχων Alexid. 3, 457 (2).
 οὐδείς πάρεστιν. A. εὐ γε δρώντες Mnesim. 3, 578 (2). οὐκ ἔλαττον,
 οὐ-Σ. μέγα γε Men. 4, 152 (1). δῶσει-γυναίκας ἑπτὰ Ἀεσβίδας. B.
 καλόν γε δῶρον Pher. 2, 339 (8). ἠψέ μοι δοκεῖ πνικτιόν *τι ὄνον
 δελφάκειον. B. ἠδὲ γε Alexid. 3, 439 (5, 2). ἠδύς *(γ') ὁ Βρόμος
 Alexid. 3, 505 (6). ἠδύς *γε πίνειν οἶνος Aristophan. 2, 1179 (13). ἠδὲ
 γε μετ' ἀνδρῶν ἔστιν Ἑλλήνων ἀεὶ συναγεῖν Sophili 3, 581. γέ in re-
 sponsionibus Eur. 2, 547 (2, 4, 6). Alexid. 3, 440 (5, 18). ὄρας; B.
 ἠκιστά γε. Diph. 4, 414. οὐκ οἷσθ'. B. εἰσομαι δέ γ' *ἄν λέγῃς Nico-
 mach. 4, 593 (v. 7). μίαντες εἰσὶ γὰρ θαλάσσιοι; B. γαλεοί γε-μᾶν-
 των σομῶτατοι Archipp. 2, 720 (4). τί ἔστι;- B. τί δ' ἄλλο γ' ἢ-Ly-
 pipp. 2, 744 (1). ἀλλὰ τί; ἐκ χρυσοκολλήτου γε κάλπιδος μύρφα λίγυ-
 πτή μὲν-φοινικίνῳ δὲ- Antiph. 3, 56. *ὥστε γ' εἰσιθεῖ· μὴ μέλιε,
 χῶρει Antiph. 3, 126 (1, 24). εἰτ' οὐ-ἔστιν εὐνοϊκώτερον γαμετῆς ἑταῖρα:
 πολὺ γε καὶ μάλ' εἰκότως Amphid. 3, 301. σὺ-προσδοκᾷς πέλασιν ἐμῆ,
 ὡς ἔστ' ἐραστῆς-τὴν ὄψιν παρῆς; ἄφρων *γ' ἀληθεῖς Amphid. 3, 307 (2).

εἰτ' οὐχὶ κρείττον' ἔστι-; πολλῶ γε Alexid. 3, 519 (34). ἔπειτ' ἐγὼ ἐπι-
τρέψω-; ἡμιστά γ' Timocl. 3, 594. γέροντα-δὲ μὴ ταχέως-συναρπά-
σομαι; καλὸν γ' ἂν εἴη Xenarch. (Timocl.) 3, 622 (2). "ἀλλὰ χρήματ'
ἔστιν ἡμῖν." ἃ γε τάχιστ' ἀπόλλυται Philem. 4, 30 (1, 6). πότερα-
ἐπιστατεῖ τις τοῦ βίου-τύχη ἄγροικος ἡμῶν-; οἰμαί γε Apollod. Car.
4, 441 (v. 9). ἀρα σύ με κοπτεῖν οἶος εἰ γε Sosip. 4, 492 (v. 20). ἀρά
γε, ὦ τῶν, *ἐθελήσετε; Cratin. 2, 223 (145). ἔχον κυκλῶ τὰ γράμματ'.
B. ἀρά γ' ἔνδεκα-; Alexid. 3, 510 (12). ἀνόητά γ' εἰ τοῦτ' ἠλθες ἐπι-
τάξων ἔμοι' ἀνοη. 4, 661 (242). ἀγαθὴν γε κωδίαν Aristophan. 2, 986 (4).
*ἄτοπόν γε κηρύττουσιν-*κῆρυγμ' Antiph. 3, 68 (2). ἄτοπόν γε (αἰ. δέ)
τὸν μὲν οἶνον εὐδοκίμειν αἰε-τὸν παλαιόν Eubul. 3, 263 (3). χαλεπὸν
*(γ') ἀκρατῆς ἀσύνετος Philem. 4, 46 (34^b). χαλεπὸν γε τοιαυτ' ἔστιν
ἐξαιμαρτάνειν Men. 4, 254 (75). ἔργον γε λύπην ἐκφυγεῖν Posidipp. 4,
519. πολὺ γ' ἔστι- διάφορος ὁ φιλοξένος Antiph. 3, 121. κομψός γε
μικρὸς κρωμακίσκος Antiph. 3, 125. καλὸν γ' ἀποθανεῖν πρὶν- Anaxand.
3, 200 (18). οἰμοὶ δελταῖος, ταχέως γέ μ' αἰ χρησται-ἐπέλιπον Eubuli
3, 261 (2, 14). τοὺς ὄφεις καλῶς γέ μοι ἠγόρασας Men. 4, 184 (8). ταχύ
γε στρατιωτῆς γέγονας Apollod. 4, 453 (2). ἀγαθὸν γ' ὁ κίθαρος Pher.
2, 270 (2). πόλιν *(γε) θεοφιλεστάτην οἰκοῦσιν Eur. 2, 554 (13). ὁ
πατὴρ γε τοῦ ζῆν ἔστιν-ἀγρός Amphid. 3, 308 (1). φιλῶ γε Πριάμιον
οἶνον Δέσβιον Kriphipp. 3, 339 (1). κόνδου-τρίς ἐξέπιον μεστόν γ' Men.
4, 152 (1). εὐ γέ σοι *(γένοιθ'), -ὄτι Plat. 2, 626 (7). εὐ γ' *ἐξεκο-
λύμβηθ' Aristophan. 2, 975 (11). εὐ *γ' ἄνδρες, εὐ σφόδρ' Nicost. 3,
281. εὐ γ'-εἶπε πόλλ' Εὐριπίδης Diph. 4, 402 (1). κρούων γε μὴν
-ἔωνούμην Eur. 2, 505 (15). ἀλλὰ μὴν-ἔσται γ' -, ἔσται καὶ μάλα
ἠδύς γ', -γέρων γε δαιμονίως Alexid. 3, 460. καὶ μὴν χθές *γ' ἦν Πέρ-
διξ Aristophan. 2, 962 (11). καὶ μὴν πόθεν Πλουτῶν γ' ἂν ὠνομάζετο,
εἰ μὴ-; Aristophan. 2, 1147 (1, 1). καὶ μὴν ῥαφάνους γ' ἔψουσι λι-
πάρας Antiph. 3, 101 (5). καὶ μὴν διέφθαρται γε τούτων παντελῶς
Aristophont. 3, 359. καὶ μὴν ἀπλᾶ γε-λέγω μαθεῖν Alexid. 3, 493
(1, 7). καὶ μὴν *ἐνύπνιον οἶμαί γ' *ἑορακέναι κηπητικόν Alexid. 3, 503
(2). οὐ μὴν ὃ γε σὸς (f. ὁ σὸς γ') ἀδελφός Aristophan. 2, 1151 (7)
cf. 5, 67. ἀλλὰ φωνὴν οὐκ ἔχειν ἰχθύν γέ φασι Pher. 2, 311 (3).
ἀλλὰ τὰς κοίτας γ' ἔχουσι πλουσίως σεσαγμένους Eur. 2, 450 (12). οὐκ
ἀλλὰ *τοῦτο γ' ἐπιχυσίς Aristophan. 2, 1028 (7). ἀλλ' ἔρχεον αὐτῶ
Διὸς γε τήνδε σωτήρος Alexid. 3, 489 (3). ἀλλ' ὅμως ἔχει γέ τι τοιοῦ-
τον Alexid. 3, 496 (1, 15). ἀλλὰ τοὺς γε φιλοσόφους ἐν τοῖς λόγοις
φρονοῦντας εὐρίσχω μόνον Anaxipp. 4, 465 (2). καὶ πάλα γ' ἂν ἦν
ἀνὴρ Eur. 2, 461 (9). καὶ λέγουσί γε τὰ μειράκια Eur. 2, 465 (14).
καὶ θύομέν *(γ') αὐτοῖσι-καὶ χοάς *γε χεόμενοι αἰτούμεθ' Aristophan.
2, 1148 (1, 12, 13). καὶ πρὸς γε τούτοις Aristophan. 2, 1198 (91). καὶ
πρὸς γε τούτοις-εἰσαίλλεσθε Eubul. 3, 216. πλέω γράσου τε καὶ ὄππου
γε καὶ πρόθου Aristophan. 2, 1223 (285). καὶ δικαίως τοῦτο γε Amphid. 3,
313 (1, 7). καὶ διατριβὴν γε ποιῶμεν Alexid. 3, 487 (1). καὶ παρα-
τίθει γ' αὐτὰ-ἐρυγμένα Alexid. 3, 440 (5, 14). εἰτ' οὐ μέγιστός ἔστι-
καὶ τιμιώτατός γε-; Men. 4, 137 (1). καὶ τούρανθ' γ' ὡς φασιν ἔστιν
ἐν καλῶ ἀνοη. 4, 616 (49). κοῦ δημοτικόν γε τοῦτο δρᾶξ Antiph.
3, 104 (v. 19). κοῦδαιμῶς *γε σοῦ τρόπου ad Eur. 2, 478. *κοῦδέ-
ποτε γ' ἴσχει θύρα Eur. 2, 535 (9). οὐκ ἂν γενόμενον οὐδέποτε γ'
*ψῆμιν πρᾶγμα λέγειν Antiph. 3, 67 (1, 6). ἐπεὶ ἔφοντά γ' οὐ πεποίη-
κεν αὐτῶν οὐδένα Eubul. 3, 262 (2, 3). ἀτελές *γε δειπνον οὐ ποιεῖ
παροινίαν Amphid. 3, 312. μηδαμῶς μικράν γε Pher. 2, 282 (3, 5).
† μὴ τί γ' ἀλλὰ γλυκύ Pher. 2, 292 (14). χρηστόν *(γε) μὴ κατὰ Μει-

δταν Plat. 2, 653 (4). πλήν τό * (γ') οὐνάριον πάνυ ἦν ὀξύ Apolloδ. Car. 4, 448. οὐκ οἶδα· πλήν * γ' ὄτι- Machon. 4, 496. δμως δ' ἦλθε; οὐ πρὶν γε δεῖν Cratin. 2, 144 (10). ὁ γέ τοι Σικελὸς τοῖς * βου-
 βραφύεις προσέεικεν Aristonym. 2, 698 (1). σοφὸν γέ τοι τι-έχει τὸ γῆρας Antiph. 3, 129. τοὺς δὲ παρασίτους ἠγάπα. λέγει γέ τοι- Diph. 4, 411 (1, 6). καὶ τοι πολὺ γε ποιοῦμεν Anaxand. 3, 165 (2). καὶ τοι πολὺ γ' ἔσθ' ἦδιον Anaxil. (f. Anaxand. 1, 407) 3, 351. καὶ τοὶ μὲν * (ἐν) κύκλῳ γε παύσομαι λόγου Eur. 2, 467 (18). καὶ περὶ μὲν ὄψου γ' ἠλίδιον τὸ καὶ λέγειν Antiph. 3, 33. Kriph. 3, 556 (1). ὁ μὲν γε * δειλός, ὁ δὲ κόλαξ Phryn. 2, 588 (2). * νῦν δὲ γ' εἰσὶ καὶ φιλο-
 χικώτεροι Pher. 2, 258 (7). πρὸς δὲ γ' αὐτοῦ τῷ τάχει πειθῶ τις ἐπι-
 κάθειεν Eur. 4, 458 (6). νῦν δὲ ῥύπου γε δύο τάλαντα Eur. 2, 529 (7). ἐγὼ δὲ γε στίξω σε βελόναςιν Eur. 2, 530 (11). ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς γε τοῖς σοῖς παιδικαῖς Eur. 2, 561 (39). ἔστιν δ' αὐτοῖς * (γε) φυλάττεσθαι- χαλεπώτατον ἔργον Phryn. 2, 580 (1). ἔδει δὲ γέ * ὁ ἐκβληθεῖσαν- μὴ παρέχειν σε πράγματα Aristophan. 2, 997 (8). δὲ * (γ') Aristophan. 2, 1198 (93). πλησθὼν δὲ γε | ταύτης ἄσιτος- κε-
 στρεῦς Antiph. 3, 125 (1, 8). οὐκ ἐσθλείς ἕει, ἐγὼ δὲ γ' ἤδομαι μά-
 λιστα τούτους Anaxanil. 3, 161 (v. 7). δύναται παρ' ὑμῖν μυγαλῆ, παρ' ἐμοὶ δὲ γ' οὐ ib. (v. 14). ἴσον δὲ γ' εἰσὶν ἀμφοτέροι * κακοὶ Anaxand. 3, 197 (4). ἐγὼ δὲ γ' εἶμι τῶν μελαιπύργων ἐτι Eubul. 3, 234 (2). † σὺ τ' ἄλλα (f. σὺ δὲ | τὰ γ' ἄλλα) πῶλεῖ πάντα πλήν- Eubul. 3, 252 (4). ἡμεῖς δὲ γε κενύομεν Τελέσιππον Anaxil. 3, 355 (7). ἡ τοῦ δι-
 σωτήρος Λιδὸς τάχιστα γε ἀπώλεσε- Xenarch. 3, 616 (1). ἐγὼ σοὶ πέπε χαλκοῦς, σὺ δὲ * (γέ) μοι τριτήμορον Philem. 4, 24 (2). τοῦ δὲ γ' ἐ-
 τυχεῖν αἰετὸν παρέχε σταντὸν ἄξιον Men. 4, 156 (1). ἰσχυρότερον δὲ γ' οὐδέν ἐστι mon. 258. ἐγὼ δὲ ταυθ' ἠδιστά γ' ἐπιδορλιζόμεν Diph. 4, 413. * ἐγὼ δὲ τοῦτό γ' ἐκπέπωκα πολλάκις Erinic. 4, 506 (v. 6). τοῖς μὲν ἀνδράσιν- πλατέα-. * σφίσι δὲ γ' αὐταῖσιν βαθείας- Pher. 2, 321 (1). σὺ δὲ * (γε?) φροῖνιμος αὐτὸς ὦν- Telecl. 2, 375 (8). ἀτὰρ παρ' ἐμοὶ γ' ὦν εἶχεν οὐδὲ σύμβολον Archipp. 2, 716 (1). κολάσομαι γέ σε καὶ τὸν σὸν ἄπιν Theop. 2, 801 (5). καὶ σοῦ γ' ἐπαυνομός τις- ποτα-
 μός Antiph. 3, 55. μάταιός ἐστιν * ἐν γ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοιφοῖς κοιταῖς ἅπασιν Amphid. 3, 309 (2). δίδωμι σοὶ γε τὴν ἐμαυτοῦ θυγατέρα Men. 4, 275 (185). ἐκχορηθείης σὺ γε Men. 4, 303 (328). αὐλεῖ γὰρ σαπρὴ αὕτη γε κρούειθ' Theop. 2, 811 (2). διὰ γε τοῦτο τοῦπος οὐ δύναμαι- Aristophan. 2, 1094 (12). ὕδατος τε λακκαίου παρ' ἐμοῦ τοῦτί γε σοὶ νόμιζ' ὑπάρχειν Anaxil. 3, 341 (1). ἴσως τὸ λακκαῖον γ' ὕδωρ ἀπόλωλε ib. (2). εἰ τὰλλ' ἀφαιρεῖν- εἰωθεν- τό γε (an δὲ?) φρονεῖν ἀσφαλέστερον ποιεῖ Men. 4, 264 (130). οὐ διὰ τοῦτό γ' (f. δὲ) ἀλλ' ἐστιγμένος- Diph. 4, 407 (1, 7). καὶ γὰρ εἰ νεώτερα- εἰ, τὸν γ' ἀπὸν ἀκήσας Posidipp. 4, 517. τῶν φίλων ἐνός γε του Pher. 2, 286 (13). ἐξ ἐνός γε του τρόπου Aristophan. 2, 1016 (3). ἡ Προδίκος ἡ τῶν ἀδολεσχαῶν εἰς γέ τις Aristophan. 2, 1149 (3). πλευρόν, ἢ γλωττιαν, ἢ * σπλήνᾶ * (γ') ἢ νῆστιν Aristophan. 2, 1151 (9). ἦτοι * προσσηγῆ * ὄψιν ἢ χρηστόν τρόπον Men 4, 251 (55). θλαστὰς- εἶναι χρεῖττον φέσιν ἀλμιάδος (l. ἐστ' ἢ γ' ἀλμιάδας) Aristophan. 2, 1111 (9). βέλτιόν ἐστι σῶμά γ' ἢ ψυχὴν νοσεῖν mon. 75. αἰετ' γ'- τιν' εὐφρασει τέγγην- καὶ νῦν πορίζεται γε (?) τὰ δεῖπν' Alexid. 3, 501. ὡς * ὑπὸ τι νεστάζειν γε καὶ τὸς ἄρχομαι Xenarch. 3, 616 (1). πτεῖν γέ τι (f. τ' ἐτι) ἀφρό-
 τερον Diph. 4, 377 (1). ἐγγύς, ἡμερῶν γε τεττάρων Pher. 2, 349 (33). ἐγγαγε * μικρ' ἀπ' (legeb. μικρὰ γ') ὀργύγια Eur. 2, 512 (9). τῆς ὄψιν αἰτω τοῦ ποτηρίου γέ * σοι-; Alexid. 3, 510 (12). ῥήτωρ γὰρ ἐστὶ

νῦν τις, ὃν γ' ἔστιν λέγειν; Eur. 2, 460 (7). ὅστις γ' αὐτοῖς παρε-
δωκα- Pher. 2, 289 (8). ἔστιν-μεσημβροτα, ἦντα *γε-δειπνεῖν χρεῶν
Aristophan. 2, 1093 (2). μόνος οἰδ' ὡς *γ' ἔμοι (legeb. γέ μοι) κε-
οἰῶνται Antiph. 3, 11. οὐδ' εἰ πρότερον ἦν, ἔστιν ὁ γε νῦν γίγνεται
Antiph. 3, 64 (1, 7). *πῶς γάρ γεγονεν ὁ γε μὴ γέγονε πο; ib. (1, 9).
τυφλὸς ὁ Πλούτος- ὅστις γε παρὰ ταύτην μὲν οὐκ εἰσέρχεται- Amphid.
3, 310 (1). οὐδ' ὅς γε ταῦτα πάντα διατηρεῖ μόνον Philem. 4, 37 (10).
εἰτ' οὐκ ὁμοια πράττομεν-; ὅπου γε- Men. 4, 161 (1). ἀνιδύω σπό-
δησον *ὅσα γ' ἂν παρὰτιθῆς Diph. 4, 381 (1, 12). οὐκοῦν ὁ γ' οὐκ
ἔχουσι, ἀγνοοῦσι δέ, οὐδ' ἂν ἐτέρω δοῦσαι Damox. 4, 532 (v. 66).
ὥστ' εὐμαρῆ γε καὶτομάτην -χωρεῖν Pher. 2, 299 (1, 6). ὥστ' οὐδα-
μῶς κακοῦ γ' ἁμαρτεῖν γίγνεται Anaxand. 3, 195 (1, 13). ἔαν δέ *γ'
ἀποκριθῶ Pher. 2, 275 (4). ἔαν δέ γ' -σῦκα- τραγῶν καθεύδη Nicoph. 2,
850 (1). οὐκ ἦν φυλάττη γ'- Eur. 2, 528 (5). εἰ μὴδὲ χέσαι γ' αὐτῶ
σχολή γενήσεται Stratt. 2, 783 (1). εἰ νῦν γε διώβολον *γέρον-τρέφει
γυναῖκα Theop. 2, 812 (2). μακάριόν ἐστι-εἰ γε-οἱ λόγοι-εἰσιν ἐγνω-
ρισμένοι Antiph. 3, 105 (v. 2). *εἰ δεῖ γε Alexid. 3, 490 (2). οὐκ
*ἐάν-ἀλλ' ὅς τὰ *γ' αὐτοῦ πράγματ' ἐγκρατῶς γέρει Men. 4, 242 (29).
Ὀιδίπουν γάρ ἂν *γε φῶ, *(καὶ) τᾶλλα-ἴσασιν Antiph. 3, 105 (v. 5). οὐκ
ἂν γέ μοι τοῦτ' ἔγειτο (al. οὐκ ἂν γε μὴ- γένηται) Anaxil. 3, 342
(1). ἔποις γ' ἂν αὐτοὺς ἀρτίως ἠλωκέναι Xenarch. 3, 621 (1, 17). εἰ
μὴ συνήθης Φαίδιμω γ' ἐτύγχανεν-εἰσηγησάμην Diph. 4, 391 (1). ἐγὼ
μὲν οὖν ὦν *γ' ὁ (libr. γε) θεὸς οὐκ εἴσα-ἂν- Men. 4, 161 (1).
ἔπειτὰ γ' εἰσιόντ' ἐκολάκευσεν Eshipp. 3, 326 (1).

γέγηθα: γέγηθα τὸν ἄνδρα Cratin. 2, 106 (9). γέγηθα καὶ χαίρω τι
Diph. 4, 404 (2, 6),

γεγωνοκώμη: anon. 4, 631 (106).

γεγωνός: βοήν ἴσσησι γεγωνόν Antiph. 3, 112 (1, 2).

γεῖσα (al. γείσας) Aristophan. 2, 1209 (149).

γείτων: τὸν-κότυλον- *ἦνεγχ' ἐνέχυρον τῶν γειτόνων Herm. 2, 390 (4).
οὐδ' οἱ γείτονες αἰσθάνονται Plat. 2, 686 (16) cf. 5, 49. οὐδὲν γίγνε-
ται μᾶλλον τι τοῦ γήμαντος ἢ τῶν γειτόνων Anaxand. 3, 195 (1, 12).
γαμῖν-μέλλων βλέπον εἰς τοὺς γείτονας mon. 103. γαμῶ γέρον-καὶ
τοῖς γείτοσιν anon. 4, 673 (300). ὁπτῶν ὀλλύεις τοὺς γείτονας anon.
4, 657 (335*). γείτων ἐστὶ τις κάπηλος Antiph. 3, 11. ὁ κάπηλος οὐκ
τῶν γειτόνων Nicostr. 3, 286. ἐκ (l. ἐν 5, 79) γειτόνων αὐτῶ κατο-
κοῦσης τινός-ἐταίρας Antiph. 3, 123 (1, 2). *ἐν γειτόνων οἰκῶ Men.
4, 255 (232) cf. 5, 108. ὅτιαν πονηρῶ περιπέση τῶ γείτονι (int. κοχλίας)
Philem. 4, 41 (19). ἔαν πονηροῦ γείτονος γείτων ἔση || ἔαν ἀγαθοῦ δὲ
γείτονος γείτων ἔση Men. 4, 240 (22).

Γέλα: ὑπὸ τοῦ γέλωτος εἰς *Γέλαν (legeb. τὸ γελᾶν) ἀφ' ἔξομαι Aristo-
phan. 2, 1159 (56). ἐν Γέλα φακόλ Amphid. 3, 318 (4).

γελάσιμον: Stratt. 2, 790 (10).

γελασίνη: Anaxand. 3, 171.

γέλη: περιήλθον εἰς τὰ σκόροδα-καὶ περὶ τὰ γέλη Eur. 2, 550 (5).

γελγόπωλις: Cratin. 2, 42 (10).

γελγοπωλῶ: Herm. 2, 395 (6).

*Γέλλωτες: *πάρα Γέλλωσιν βάρακες πολλοὶ Epilyci 2, 887 (2).

γελοῖος: γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων Cratin. 2, 125 (13). ἔρω-
τικός, γελοῖος, ἰακῶς τῶ τρόπῳ Antiph. 3, 45 (2, 10). γέλοιοι ἄνδρα
μου μὴ φροντῆσαι μηδὲν Plat. 2, 645 (4). *τραγῆμα νικητήριον. B.
περὶ τοῦ; γελοῖον (?) Antiph. 3, 29 (1, 4). ἔπειτα κάκροκώλιον ὕειον
Ἀφροδίτῃ. *B. γελοῖον Antiph. 3, 68. γελοῖον, ὃς κόρης ἑλευθέρας εἰς

γελοῖος — γενναῖος

ἔρωδ' ἤκων σωπῆς Men. 4, 97 (6). ἦν τὸ πάθος γελοῖον Timocl. 3, 598. γελᾷ κἄν τι μὴ γελοῖον ἢ mon. 108. τὸν ἀσύμβολον εἶπε γελοῖα λέγειν Anaxand. 3, 165 (2). γελοῖ' αἰεὶ λέγειν Alexid. 3, 469 (2). τὰ γελοῖ' εἰδισμένος λέγειν Alexid. 3, 497 (2).

γελῶ: cf. Γέλα. γελῶντα καὶ χαίροντα Pher. 2, 313 (7). † γελῆς, ὄρε; (l. γελῶσιν, ὡς ὄρε;). τὰ παιδία [Myrt. 2, 418 (1)]. Eur. 2, 521 (2). γελῶν ἐπηκροῶμην *(σου) πάλαι Plat. 2, 618 (2). ἂν σκώπτῃς, γέλα Antiph. 3, 45 (2, 9). ὁπότε προσάττοιτό τις || ἐγέλων νομίζων ἄρῃ Antiph. 3, 67 (1, 5). παίζειν καὶ γελᾶν Antiph. 3, 128 (2, 4). τὸν μὲν γελᾶν, τὸν δ' ἕτερον οἰμῶζειν μακρὰ ib. (2, 6). ἐξ ἀνάγκης δεῖ γελᾶν Alexid. 3, 423 (1, 20). ἂν δὲ μὴ χαίρῃ γελῶσα ib. (1, 22). ἢ δ' ἂν πλείστα γέλαση καὶ λίη Alexid. 3, 445 (3, 9). γελᾷ-ὁ μῦθος mon. 108. τὸν τὰς ὄρε;ς αἰροντα συμπελθεῖς γελᾶν Diph. 4, 415 (1). ἐποίησε τοὺς δακρυόοντας γελᾶν Hegesipp. 4, 479 (v. 14). ἀπεκραιπάλα τὰ κλισία τοῦ γελᾶσαι χάριν Theognet. 4, 550. ἄμα σεσηρῶς καὶ γελᾶν anon. 4, 661 (236). ἢ δ' - Γνάθαινα γελᾶσασα **καλοῖ γε, φησὶν, οἱ νεφροὶ Philippid. 4, 468 (1). γελῶν ἵπποσλίνα Pher. 2, 318 (2). ἄδρον γελᾶσαι Antiph. 3, 79 (2, 8). τὸ γελᾶν *δε κριδδόμενον (vocatis Thebani) Stratt. 2, 781 (3, 7). δεῖ σκωπτόμενον ἐφ' ἑαυτῷ γελᾶν Nicol. 4, 560 (v. 31). τούτοις-ἀμυχῆς καταμύξαντες- ἀπαντες (ἀπαντας?) γελῶσιν Phryg. 2, 590 (1). μὴ γέλα τεθνηχότα mon. 670. ὅταν ποτ' ἀνδρωποισιν ἢ τύχη γελᾷ Philem. 4, 39 (14^a). βούλομαι οὕτω γελᾶσθαι Alexid. 3, 469 (2). *δεῖ ἀποδύρασθαι τι μὴ γελώμενον Men. 4, 236 (13).

γέλως: μὴ γέλων ὄφλων λάθω *(Aristophan.) 2, 1176 (3). *ὑπὸ τοῦ γέλωτος εἰς *Γέλαν ἀγίζομαι Aristophan. 2, 1189 (56). ἐπὶ τῷ ποιῆσει τὸν γέλωτα κατέδομαι Aristophan. 2, 1193 (75). ἡμῖν-μετὰ γέλωτος ὁ βίος Antiph. 3, 79 (2, 6). γέλως τὰ σεμνὰ τοῦ βίου mon. 598. ἀπασκαριῶ γέλωτι Men. 4, 288 (243^a). γέλωτι πρὸς τὸν Κύπριον ἔθανούμενος Men. 4, 153 (2). [καὶ πρὸς κακοῖσι τοῦτο δὴ μέγας γέλως Men. 4, 226 (1, 17)]. ὁ μὴ γέλωτος ἄξιος-γέλως αὐτοῦ γέλωτος †πικρὸν κατὰγέλως Men. 4, 274 (191). γέλως ἄκαιρος mon. 68. φορηκὸν γέλωτα anon. 4, 666 (275). ὡσθ' ὑπέρους ὑπὸ τοῦ γέλωτος καταπεσεῖν Philippid. 4, 468 (1).

γεμίζω: δεῦρο δὴ γεμίσω δ' ἐγώ Theop. 2, 804 (1, 4).

γέμω: de eo v. Eubul. 3, 221. πέπλους ἀνθρώων γέμοντας Herm. 2, 381 (4). γέμων καλνοῦ *(τε) καὶ μαρίλης anon. 4, 697 (369). θάτροι ἀτυχίας σαφούς γέμον Amphid. 3, 308 (1). τὸ πολὺ γῆρας ἐσχίσθη πολλῶν γέμει Philem. 4, 60 (87). πολλῶν ψόγων γέμει Men. 4, 288 (155). ὁ-λόγος-συνέσεως πολλῆς γέμει Men. 4, 324 (465). ἱπρίοις (l. -οῖσι) -γέμουσα Archipp. 2, 717 (4). τράπεζαν-γέμουσαν πέμψασαν παντοδαποῖς Antiph. 3, 94 (1, 2). γέμοντ' - *φορητικῶν-βρωματικῶν ἀγωνίας Dionys. 3, 549 (v. 41) cf. 5, 93.

†γέννα: νεοτρόφοιο γένας (al. γέννας) Cratin. 2, 226 (158).

γενεά: παναγείς γενεάν Philonid. 2, 421 (1).

γενεαίξω: γεγενεάκεν Philem. 4, 7.

γένειον: ἐκλέγει-ἐκ τοῦ γενείου τὰς πολιὰς Aristophan. 2, 1120 (11).

γενητής: οὐδὲ *γενητὴν δύναμαι (l. γεννητὴν δύναμι') εὐρεῖν οὐδέτι Men. 4, 155 (7).

γέννα: v. γένα. †γέννα ὁ (l. γενναῖος ἰσθ' ὦ) οὗτος Nicoph. 2, 652 (3).

γενναῖος: v. γένα. †γενναῖα βοιώτιος Aristophan. 2, 1155 (22). γε-

ναῖον εἶδος Theop. 2, 803 (1). ἀλεκτροῦν γενναῖος Men. 4, 135 (2, 12).

ἄνθρωπος ἂν ἢ χρηστός, εὐγενής-, γενναῖος, οὐδὲν ὄφελος ib. (2, 13).

φίλος γενναῖος ἀσφαλής δ' ἄμα Antiph. 3, 45 (2, 7). μακάριος ὄστι;

- ἔτυχε γενναίου φίλου mon. 357. μακίριος ὅστις εὐτυχεῖ γενναῖος ὢν mon. 614. ὡς γενναῖος ἦν Heraclid. 3, 565. γενναία γυνή Alexandr. 4, 554 (1). γενναίως: τοῖς δὲ γενναίως-δισπάραχται-χηνίσκων μέλη Kubul. 3, 211. ἐγὼ σέ φημι δεῖν-χρησθᾶν σε γενναίως Men. 4, 107 (2, 10). τὸν ἀληθῶς εὐγενῆ καὶ τάγαθὰ καὶ τὰ κακὰ δεῖ γενναίως φέρειν Men. 4, 284 (126). τὰ προσπίπτοντα γενναίως φέρειν Men. 4, 293 (283) = mon. 13.
- γεννητής: v. γενητής.
- γεννηκός: *γεννηκῆ (legeb. γεννητικῆ) τὸ μέγεθος κολλῆ λεπιάστη Antiph. 3, 23. ἀροχάλιον γεννηκόν Kubul. 3, 205 (v. 9). ἐν ταῖς γεννηκαῖς εὐχχαῖς Ebul. 3, 222. γεννηκῶς: τάττειν-γεννηκῶς-πλευράν Antiph. 3, 109.
- γεννώ: †πατὴρ οὐχ ὁ γεννήσας mon. 452.
- γένος: κρουπέσοφορον γένος ἀνδρῶν Cratin. 2, 225 (153). τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τῶν νῦν Herm. 2, 399 (3). ἂν ἢ χρηστός-οὐδὲν ὄφελος ἐν τῶ νῦν γένει Men. 4, 135 (2, 15). γένος μικρωτάτων τοῦτ' ἐστὶν Antiph. 3, 96 (8). *οὐ γένος τίς ἂν δύναιτο *παρανομώτερον φράσαι; Anaxil. 3, 347 (1, 2). τίς- εἰς ὑπερβολὴν ἀφίεται τοῦ καταπτύστου γένους; ib. (1, 6). φιλόμυρον πᾶν τὸ Σάρδεων γένος Alexid. 3, 411 (1). πένης ἐστ' -τοῦτο δὲ δέδοιχ' ὁ θάνατος τὸ γένος-μόνον Alexid. 3, 457 (2). οὐδὲν ἐστι-χρησιμώτερον γένος (parasitia) Timocl. 3, 595 (v. 3). τὸ τῶν παρασίτων γένος Nicol. 4, 579 (v. 1). τῶν ἰχθυοπωλῶν φιλοσοφώτερον γένος Xenarch. 3, 621 (1, 4). ελαφρόν *τὸ γένος (mulierum) -ἐστὶ καὶ ἰλιαν κακόν Philem. 4, 58 (78). τὸ τοιοῦτον ἐκκαθαίρομεν γένος Diph. 4, 389 (1, 17). ἔστιν δ' ἀπάντων τῶν γενῶν μοι διαγραφῆ || οἶον τὸ κατὰ τοῦμπόριον-γένος Diph. 4, 394 (2, 9). τότε τὸ γένος (piscariorum) ἐπίβουλον ἐστὶ τῇ φύσει Diph. 4, 407 (1, 8). τὸ χρυσοῦν-ὀρνίθων γένος Antiph. 3, 96. χαίρει Νεοκλείδα δίδυμον γένος Men. epigr. 4, 335. πτηνὰ δ' Ἀρπυιῶν γένη Anaxil. 3, 347 (1, 5). διεχωρίζον ζῶων τε βλον δένδρων τε φύσιν λαχάνων τε γένη Epicrat. 3, 370 (1, 15). τὴν κολοκύντην ἐξήτασον τίνος ἐστὶ γένους ib. (1, 17). τίμος γένους εἶναι τὸ φυτόν; ib. (1, 18). ἐπέταξ' αὐτοῖς πάλιν *** ἀφορίζεσθαι τίμος ἐστὶ γένους Epicrat. 3, 371 (1, 38). δὴ ἐστὶ-παρασίτων γένη Alexid. 3, 433 (1, 1). θιάτερον ζητῶ γένος ib. νοεῖς * (σὺ) τὸ γένος καὶ τὸ πρᾶγμα; ib. 434 (1, 8). τούτων ἐκατέρου τῶν γενῶν ὁ τύπος τῆς ἐργασίας εἰς ἐστὶ ib. (1, 11). οὐ τυρός οὐδ' ἐλαῶν γένη Alexid. 3, 502 (1, 3). τῶν-ἐλαῶν (?) ἀφελε πάνθ' ὅσ' ἂν βούλη γένη Kuangeli 4, 572 (v. 5). ἰχθύων γένη περὶ τὴν ἄκραν παίζοντα Henioch. 3, 581. γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν-σκευάζεται Timocl. 3, 591. ὀστρέων γένη παντοδαπά Diph. 4, 394 (1). φακῆς γένη παντοδαπά Hegesipp. 4, 479 (v. 10). τοῖς-θηροῖς ἔδωχ' ἐκάστω κατὰ γένος μίαν φύσιν Philem. 4, 32 (3). πόθεν τὸ φῖτυ, τί τὸ γένος-; Aristophan. 2, 1065 (1). Σύρος τὸ γένος ὢν Antiph. 3, 92 (1, 3). ἔστιν δὲ ποδαπὸς τὸ γένος οὗτος; Alexid. 3, 419. καὶ γὰρ αὐτὸς εὐχόμαι ἐκείθεν εἶναι τὸ γένος Men. 4, 232 (8). ἡ φύσις ἐκάστου τοῦ γένους ἐστὶν πατρὶς mon. 210. οὐχ ἢ πόλις σου τὸ γένος *εὐγενὲς * (ποιεῖ) Philem. 4, 60 (89). οὐδὲν γένους γένος διαφέρειν Men. 4, 151 (1). ἀπολεῖ με τὸ γένος· μὴ λέγ' -ἐφ' ἐκάστω τὸ γένος Men. 4, 229 (4). καταφευγοῦσιν εἰς τὰ μνήματα καὶ τὸ γένος ibid. μέγα φρονούντων ἐπὶ γένει καὶ χρήμασιν Men. 4, 233 (9). οἱ τηλικούτοι καὶ τοιοῦτοι τῶ γένει Men. 4, 287 (240). πλούτῳ γένει τε πρῶτοι Eur. 2, 466 (15, 5). Γλαυκῶνος ὢν-γένους Plat. 2, 636 (1). ὀμαίμου-κᾶν ἢ τοῦ γένους μακρίν Plat. 2, 656 (19).
- γεραῖός: γεραῖός χεῖλεσιν Alexid. 3, 442 (2). γνώμαι-ἀμέλους εἰσι

τῶν γεραιτέρων mon. 101. ἀκούειν τῶν γεραιτέρων mon. 394. ὁμιλεῖ τὰς γεραιτέρων mon. 421. ἀναθύουσιν αἱ γεραιτέρας Pher. 2, 268 (5). μίαν-τιν' αὐτῶν ἥτις ἦν γεραιτέρα Eur. (?) 2, 577 (v. 10).
γέρανος: βωλοκόποι γεράνω Cratin. 2, 20 (6). πελεκάν, κίχλοι, γέρανος Anaxand. 3, 155 (1, 65). ἀνυπόδητος ὄρθρου περιπατεῖν γέρανος (sum) Aristophont. 3, 361 (1, 9).
γέρας: θεοὺς-γέρας λαχεῖν τόδε anon. 4, 613 (41). τὸ τοιοῦτον γέρας τίς οὐκ ἂν αὐτῷ πῶτο; Alexid. 3, 506 (7, 7). γέρα-ταῦτά τοις τολύμπια νικῶσι δίδοται Timocl. 3, 595 (v. 16).
γερόντα γωῶ: γερονταγωγῶν anon. 4, 674 (302).
γερόντεια (al. γεροντεῖαι) παλαῖστραι Aristophan. 2, 1208 (150). cod. Antiph. 3, 157 (77).
γεροντικός: μὴ καταγρόνει- *ἐθῶν (libr. ἐτῶν) γεροντικῶν Apollod. 4, 452 (1).
γερόντιον: ὡς γὰρ εἰσηλθε τὰ γερόντια-εὐθύς ἀνεκλίνετο Kubul. 3, 258 (2). νύσταλον γερόντιον anon. 4, 614 (43).
γέρον: γέροις ἀποσταυροῦνται Pher 5, 26 (13). γέροντα Aristophan. 2, 1208 (151). γέροντα Eur. 2, 576 (140).
γέρον: ἀγήλικα γέροντα Cratin. 2, 208 (95). ἀνὴρ γέρον Cratyl. 2, 237 (1, 2). ἀνὴρ γέρον ὧν Pher. 2, 284 (7). ἀνὴρ γέρον ἀπόδοτος Pher. 255 (9). 292 (13, 3). *τηλικουτοσὶ γέρον ἀπαις ἀγίνας; Phryn. 2, 592 (13). γυναῖκ' ἐκίρουν-καὶ παῖδα καὶ γέροντα Eur. 2, 510 (5). προσέεται-καὶ γέροντα καὶ νέον (Lais) Epicrat. 3, 366 (2, 23). τοὺς μὲν γέροντας ὄντας ἐπικαλούμεναι πατρίδια Xenarch. 3, 617 (1, 14). γέρον ἐραστής mon. 90. γέρον-μὴ γάμει νεώτερον mon. 116 γέρον-μὴ γρόνει νεώτερα Philem. 4, 60 (88). γαιῶ γέρον-καὶ τῶ γιτόσιν anon. 4, 673 (300). οὐκ ἂν γένοιτ' ἐρωῶντος ἀθλιώτερον οἶδο γέροντος πλὴν ἕτερος γέρον ἐρῶν Men. 4, 220 (3). δις παῖς γέρον Cratin. 2, 16 (13). δις παῖδες οἱ γέροντες Theop. 2, 818 (7). ὀχληρός-ἐν νέω γέρον mon. 693. γέροντι μηδὲν-χρηστὸν ποιεῖν anon. 4, 699 (380). ἐπιληθὴς γέρον Eur. 2, 444 (12). γέρον τ'ἀπ' ὀργῆς (f. ἀμοργῆς), ἀποιέτω καλούμενος Antiph. 3, 40 (1). γέροντα βούγλωτον Xenarch. (Timocl.) 3, 622 (2). δὴ οἰκίας ἡγελοῦν γερόντων ἀβελτέρος Men. 4, 77 (11). οἷός ἐστι γαλεώτης γέρον Men. 4, 124 (3). ὁ μύχοδος γέρον Men. 4, 199 (5). γέρον-ἄθλιος λέμφος Men. 4, 215 (13). βαρύνφονος γέρον, τηδὸν πατὴρ Men. 4, 238 (17). πικροῦ γέροντος ἀθικαστοῦ Men. 4, 244 (229). πικρὸν ἐστὶ φρέμυ-γέρον Men. 4, 292 (272). γέρον στυππίσις anon. 4, 664 (261). τὸν γέροντα διαβαλοῦμαι τήμερον Archipp. 2, 724 (1). παῦσαι γέρον ὧν τοὺς τρόπους Philetaer. 3, 295 (2, 1). ὁ τρόπος ἐνίων ἐστὶ τῆ φύσει γέρον Men. 4, 258 (92). γέρον τις ἀτιγεί, κατὰ μανθὲν τὸν Ὀλέω Timocl. 3, 593 (v. 16). ἐπὶ γέροντ' Ἰδης ἢ ροαί τιν' Ἰσθι δ' εὐθύς ὅτι κακῶς ἔχει Philem. 4, 44 (30). ὦ γέρον, ἐπὶ Ἰδης γέροντα καὶ μόνον, μηδὲν ἐπερώτα Philem. 4, 47 (37). ὅταν γέρον τις ἐνδεὴς τε τὸν βίον Men. 4, 253 (66). ἐὰν γέρον γένηται πλούσιος γιγῶς || † ἔχει-χειραγωγὸν τὸν πλοῦτον ὁ γέρον Philem. 4, 61 (36). γέροντα δυστυχοῦντα-ἀνεμνησας πάλιν Men. 4, 208 (2). μανθ' * (ἄρ) οἱ γέροντες εὐχονται θανεῖν Men. 4, 271 (164). τηρεῖν-ἐτέρας οἱ γέροντες δυνάμεθα anon. 4, 692 (351). μείνησο-ὡς γέρον ἐσθ' πα mon. 354. νυκὶ δ' ὅταν γέροντος ἐκίροσιν Ἰδω, κλάω Apollod. 4, 451 (1). τῷ δὲ πατρὶ πρὸς τὸν υἱὸν οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, οὐ γέροντας αὐτῶ γέρον; Apollod. 4, 452 (1, 7). ὅταν γέρον γέροντι † γνώμην δίδω Men. 4, 271 (165). γνώμη γερόντων mon. 107. γέρον γέροντι γλωττα ἡδίστην ἔχει anon. 4, 668 (284). καλὸν καὶ γέροντι μανθάνειν σφί

ον 297. *ἰκέτην γέροντα μὴ προδῶς* mon. 605. *μηδείς-ἐπιθυμησάτω γέρον γενέσθαι* (f. *γενήσεσθαι*) Diocl. 2, 841 (1). *οὐδείς τὰ πατρῷά κ' ἢ γέρον καταδέησεν* Antiph. 3, 156 (71). *μὴ ρουθῆτε γέρονδ' μαρτάνοντά τι* Philem. 4, 54 (54). *τὰ τῶν γερόντων στόματα διαφρουσιν* Aristophan. 2, 1122 (14). *τρίκλινον-συνήγετο καὶ συνῶλλται γέροντι* Anaxand. 3, 201 (19). *καὶ γραῦς καὶ γέρον καὶ παιῶν-ἀγοράσουσι κατὰ τρόπον* Alexid. 3, 439 (3, 9). *κατανοεῖς τίς ποτ' ἴτην οὐτοσὶ | ὁ γέρων;* Antiph. 3, 17. *† ὅτε (εἴτε?) τις γέρον ἔσω* ubul. 3, 224. *οἱ *Τήνιοι πολιοὶ γέροντες* Euphron. 4, 486 (v. 19). *αἰεὶς-οὐχ οὕτω τέως ἠκούμεν *οἱ γέροντες* Eur. 2, 465 (15, 3). *γέρον* Diph. 4, 420 (11). *τὸν γέρονδ' ἰσθὸν ποιεῖ* Pher. 2, 312 (4). *ἂν γέρον ἦ, ἄπτερος ὦν κούφως πέτεται* Eubul. 3, 254 (1, 17). **ὄστρεια κατὰ Νηρεῖ *τινά | - *γέροντα* (libr. -τι) Alexid. 3, 429 (1, 2). *γέρον δαιμονίως* (int. οἶνος) Alexid. 3, 460. *γέροντα Θάσιον* Erinici 4, 15. *Λέσβιον γέροντα νεκταροσταγῆ* Eubul. 3, 263 (4). *ας: ὡ Γέτα* Men. 4, 170 (7). *οὐπῶποτ' ἠράσθης Γέτα;* Men. 4, 170 (7). *πάντες μὲν οἱ Θοῤῃες, μάλιστα δ' οἱ Γέται-οὐ σφόδρ' ἔγκρατεῖς ἔσμεν* en. 4, 232 (8). *Γέται et Λᾶοι servi fallacissimi* Men. 4, 333 (513). *en. 4: cf. ad Aristophan. 2, 1072 (6).* **γεύματ' οἶνον* Ephipp. 3, 337 (7). *βαδίζειν εἰς τὰ γεύμαθ'* Diph. 4, 376 (1). *στηρίον: ποτήρια-ἐμφερῆ γευστηρίοις* Pher. 2, 324 (1, 3). *βύσμα εἰ γευστήριον* Aristophan. 2, 1072 (6). *ω: *τοὺς Ἕλληνας ἠδίστον ποτὸν ἐλευθερίας γεύσαντες* Theop. 2, 819 (3). *οἶνον-με Φᾶσιον γεύσας* Eubul. 3, 264 (6). *βούλομαι | ὑδατός γεῦσαι* Alexid. 3, 468 (2). *γεύσω-σὲ τῶν εὐρημένων* Anaxipp. 4, 10 (v. 27). *γεύομαι: τοῦδε νῦν γεῦσαι λαβῶν* Eur. 2, 433 (17). *-ἔψημα-γευόμενος ἔλαθον ἐκροφῆσας* Plat. 2, 666 (4). *γεύσασθαι ὄρον* Aristophan. 2, 1027 (4). *μὴ †γεύσεθ'* (f. *γεύσεθε* δέ) *ἅτι ἂν σταπέω* Aristophan. 2, 1070 (2). *ἔγευσάμην χορδῆς-τέκνων* Aristophan. 2, 1139 (2). *κωβιὸν-πέμψαι με δεῖ-ἀλλ' ὁμως οὐ γεύσεται* Antiph. 3, 13 (1, 21). *γευόμενον τῶν κρατήρων* Anaxand. 3, 183 (1, 1). *τε καὶ *γεῦον πυκνά || πάλιν γεῦον *σὺ μέχρη ἂν ἠδύς ἦ* Machon. 4, 17 (v. 6, 8). *τούτων ἔγευσάμην καταπλεύσας εὐθέως* Phoenicid. 4, 509. *τρόπων οὐ γεύομαι* Theophil. 3, 627. *υρρα: *βέφυραν τὴν γέφυραν* (Thebani vocant) Stratt. 2, 781 (3, 5). *υρῶ: Δήμητρος ἀκτῆ πᾶν γεφυρώσας ὑγρόν* Erinici 4, 505. *μετρῆς: psaltae et geometrae* Men. 4, 216 (15). *μετρικῆ: ἀστρολογικῆν, *γεωμετρικῆν, ἰατρικῆν* Nicomach. 4, 583 (18). *γεωμετρικῆ δὲ καὶ σοὶ πρᾶγμα τί;* ib. 594 (v. 24). *ργία: σοὶ δ' ὄνομα-τί ἐστιν; Α. ὁ τι; Γεωργία* Aristophan. 2, 1065 (2). *γεωργία praeferenda στρατηγίᾳ* Alexid. 3, 518 (32). *τὸ πικρὸν ἰς γεωργίας* Men. 4, 259 (254). *εἰρσειάνην οὐ γεωργίαν λέγεις* Tiocl. 3, 613 (5) cf. 5, 96. *ργός: τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς* Aristophan. 2, 1065 (2, 5). *εἰρήνη γεωργὸν κἂν πέτραις τρέφει καλῶς* Men. 4, 259 (95). *ὁ τῶν γεωργῶν ἰσθὴν ἔχει βίος* Men. 4, 273 (174). *αἰεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος* hilem. 4, 29 (1). *ὁ γεωργὸς ἐν ὅσοις ἐστὶ κινδύνοις* Antiph. 3, 79 (2, 4). *τὸν-γεωργὸν καὶ τὸν ἔμπορον κακοῖς* (philosophe) Baton. 4, 19 (1, 10). *ργῶ: ἐθέλω γεωργεῖν* Aristophan. 2, 985 (1). *παρὰ λίμνην γεωργῶν τυγχάνω* Antiph. 3, 71 (2, 6). *ἀγρὸν εὐσεβέσταρον γεωργεῖν οὐδένα*

- Men. 4, 97 (4). *γεωργῶ τὸν ἀγρὸν οὐχ ὅπως τρέφῃ αὐτὸς με anon. 4, 691 (350). τὸ γεωργεῖν ἔργον ἐστὶν οἰκέτου Men. 4, 259 (96).
 γῆ: cf. γᾶ. ἔρραζε πρὸς τὴν γῆν Cratin. 2, 33 (4). τὸν αὐχέν' ἐκ γῆς ἀνεκῆς Cratet. 2, 215 (3). εἰς τὴν γῆν κύμασα κάτω Aristophan. 2, 1110 (3). *ἐνδυμείσθε τῆς γῆς ὡς γλυκὺ ὄζει Cratin. min. 3, 374 (1). κούφως πέτεται καὶ γῆν ἀφανίζει Eubul. 3, 254 (1, 18). γῆ πάντα τίττει καὶ πάλιν κομίζεται mon. 89. ἡ γῆ δ' ἔφερ' οὐ δέος- Teled. 2, 361 (1, 3). τοῖς-ἄλλοις-ἡ γῆ θηροῖς ἐκούσα παρέχει τὴν καθ' ἡμέραν τροφήν Philem. 4, 33 (4). ὀλίγος οὐπὶ γῆ χρόνος Amphid. 3, 303. γῆς ἰσόμοιρος ἀήρ Pher. 2, 357 (82). τοὺς θεοὺς εἶναι-ἀνέμοις, ἕδωρ, γῆν Men. 4, 233 (10). γῆ τε κούρανῳ λέξαι Philem. 4, 26. γῆ τε κούρανῳ λαλῶν Theognet. 4, 549 (v. 9). ὦ γῆ καὶ θεοί Nicost. (Philetær.) 3, 279 (2, 3). anon. 4, 608 (27^a). μὰ τὴν γῆν Ephiipp. 3, 329. Anaxil. 3, 342. Alexid. 3, 436. *Theophil. 3, 627. Straton. 4, 546 (v. 41. 47). μὰ γῆν, μὰ κρήνας- Antiph. 3, 156 (75) = Timocl. 3, 613 (4). ὦ φιλιτάτῃ γῆ μητέρ Men. 4, 175 (2). χαῖρ' ὦ φίλῃ γῆ, διὰ χρόνον πολλοὺ δ' ἰδὼν ἀσπάζομαι· τοῦτ' γὰρ οὐ πάσαν ποιῶ τὴν γῆν Men. 4, 76 (8). τῷ καλῶς πρῶσσοιτι πᾶσα γῆ πατοῖς mon. 716. γῆ ἀπ' Ἀτθίδος Erinici 4, 505. ἐπὶ τέρματα γῆς ἦξει Cratin. 2, 136 (5). περιτρέχων τὴν γῆν ἀπαξάπασαν Herm. 2, 380 (1). *τῆς γῆς τὰ γὰρ ἀσπάζομαι Men. 4, 334. τὴν-γῆν σκάπτων Philem. 4, 22 (v. 6). ἀγρὸν-ἐλάττω γῆν ἔχοντ' ἐπιστολῆς- anon. 4, 652 (196). τῇ γῆ δαρεῖζειν Philem. 4, 52 (51^c). κᾶν μυροῖν γῆς *χυριεύς πῆχων Men. 4, 273 (176). εἰ τις παρῶν παραλαβὼν γῆν καταμάγοι-μηδ' ἐπιβαίνειν γῆς Men. 4, 175 (2). κατέδομαι καὶ τοὺς λίθους-οὐ γὰρ οὖν τὴν γῆν μόνον Men. 4, 178 (1). τὴν θάλατταν ἀπὸ τῆς γῆς ὄραν Archipp. 2, 727 (1). ἐν γῆ πένεσθαι Antiph. 3, 53 (2) = mon. 664. ἂν πορευῆται τις εἰς τὴν γῆν βλέπων Philem. 4, 5 (2). ναυαγὸς ἂν μὴ γῆς λάβηται Philem. 4, 30 (1). πολλῶν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν θηρῶν ὄντων Men. 4, 214 (5). οὐδὲν ἐσθθαι, πλὴν τῶν παρὰ γῆν, γόγγρον τιν' ἦ- Antiph. 3, 70 (2). *γῆς στρατιᾶ σιδαιρέων Stratt. 2, 775. †ἔσωθεν γῆν Phryn. 2, 581 (2) d. 5, 40. †κατὰ γῆς ἀναγκοσιτῶ vid. κατάγω. σημηκτοῖς γῆ Eur. 2, 574 (109). al. Cephisod. 2, 685 (4). al. Nicoch. 2, 843. γῆ πλυττῆς Nicoch. ib. κἀποτίθει εὐάδῃ λαβὼν τὴν γῆν Antiph. 3, 21.
- γῆγενής: Καρύστου θρέμμα, γῆγενής, ζέων Antiph. 3, 99 (1). γῆγενής βολβός Xenarch. 3, 614. βώλος, ἄροτρον, γῆγενής *ἄνθρωπος Alexid. 3, 428 (2).
- γῆδιον: οἰκεῖν ἐν ἀγρῶ-ἐν τῷ γῆδιῳ Aristophan. 2, 1108 (1, 2) cf. 5, 65 [δίκαιον γῆδιον Men. (?) 4, 97].
- γῆθυλλίς: *ἔφρουσαν αὐτὴν καταλαβὼν γῆθυλλίδας Eubul. 3, 247 (2).
- γῆθυον: Phryn. 2, 584 (3). τῶν-γῆθύων ὄλγας Aristophan. 2, 945 (6).
- γῆραλέος: πρεσβῦται πᾶν γῆραλέοι Cratin. 2, 88 (5).
- γῆρας: λιπαρὸν γῆρας εὐαχούμενος Cratin. 2, 15 (1). γῆρας ἔξεις εὐδαλῆς mon. 348. τῆς ἀπορίας εἰς τὸ γῆρας οὐκ ἔχει σωτηρίαν Philem. 4, 31 (1, 12). οἱ δ' εἰς τὸ γῆρας ἀναβολὰς ποιούμενοι Men. 4, 137 (1). ἂν *δῆ-φείσασθαι τι τοῦ γῆρας χύμιν Men. 4, 242 (28). ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας-κατατίθω mon. 154. ἐλλίπε πάντα μέχρι γῆρας mon. 661. στρατιώτην-ἄχρι γῆρας-διευτυχηκότ' Apollod. 4, 450. εἰς τὸ γῆρας ἐπ' ἔλθῃς Apollod. 4, 452 (1, 2). τὸ γῆρας ἐπαναβᾶν anon. 4, 620 (58). ἔξεστικῶς ὑπὸ γῆρας anon. 4, 650 (311^b). ἐπὶ *γῆρας ὀδῶ Men. 4, 264 (125). γῆρας φαύλου-ἐκτροπή mon. 113. γῆρας εὐρώς (canos int) anon. 4, 604 (14). νῦν δ' ἄρτι μοι τὸ γῆρας ἐντίθησι νοῦν Pher. 2, 338 (7, 6). σοφὸν γέ τοι τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔχει τὸ γῆρας Δα-

, 129. τίμα τὸ γῆρας mon. 491. ὃ γῆρας, ὡς ἅπασιν ἀνθρώποις ποθεινόν Antiph. 3, 51. οὔτοι τὸ γῆρας ἔστιν-τῶν φορητῶν Anaxand. 3, 195 (2). οὔτω τὸ γῆρας σωφρονοῦν οὐκ εὐτυχεῖ . 3, 156 (71). ἅμα μὲν τὸ γῆρας ἅμα δέ μοι *Μέθη δοκεῖ- 2, 116 (1, 4). ὠνείδισάς μοι γῆρας Cratet. (Antiph.?) 2, 247 (1). ἰς, ὡς ἐλαχθῆς ἀνθρώποισιν εἰ Pher. (?) 2, 359 (85). πρὸς τὸ ὡσπερ ἐργαστήριον ἅπαντα προσγοιτᾶ κακὰ Antiph. 3, 155 (68). ἰς ὡσπερ βωμός ἐστι τῶν κακῶν ib. (69). ὃ γῆρας, ὡς- ib. (70). τὸ γῆρας ἔστιν ἐπὶ τούτῳ μόνον Philem. 4, 47 (36). ὃ γῆρας ἁμαρτάνει· τὸ γὰρ πολὺ γῆρας ἐσχάτων πολλῶν γέμει Philem. 87). ὃ γῆρας ἐχθρὸν σωμάτων ἀνθρωπίνων Men. 4, 239 (21). ἰς βαρὺ (f. βαρὺ), ὡς οὐδὲν ἀγαθόν-ἔχεις Men. 4, 241 (26). γῆρας ἐς καὶ *πολὺν χρόνον βίου Men. 4, 271 (164). ἅπαντ' ἀφανίζει (= mon. 648), ἀκοὴν ὄρασιν κάλλος ad Men. 4, 362. τὸ γῆρας αἰτίαν φέρει mon. 209. πένταν φέρειν καὶ γῆρας mon. 461. ἰν τὸ γῆρας-βέρος mon. 745. τὸ γῆρας νόσημα ex Apollod. Car. (7). παραπλήσιον πράγμα ἐστὶ γῆρας καὶ γάμος anon. 4, 690 (346). ὠ: ἴππῳ γηράσκοντι Cratet. 2, 245 (2). ὅταν-γηράσκωσιν (acquiescerat. 3, 365 (2, 11). οὐ πάνν τι γηράσκουσιν αἱ τέχνηαι καλῶς ἰ, 209 (2). μετὰ τὴν δόσιν τάχιστα γηράσκει χάρις mon. 347. σκία: Alexid. 3, 522 (48).

σκῶ: γηροβοσκῶν τοὺς γονεῖς mon. 270.

καλὸν τὸ γηρᾶν καὶ τὸ μὴ γηρᾶν πάλιν mon. 283 cf. 608. κα- ηρῶν ἐνδεής του γίγνεται Men. 4, 212 (2, 14).

·: πράσσα, *γήτειον, χρομόμνα Anaxand. 3, 184 (1, 56). ὀρίγανον, ἰ, ἄριστον Alexid. 3, 437 (2, 7). οὐ σίρμιον, ὡχὶ *γήτιον (libr. ἰ), οὐ βολβόν Alexid. 3, 465 (3) cf. p. 466.

v. γήτειον.

μέγα χρῆμα γιγάντων Telecl. 2, 362 (1, 15).

ντὸς: μέλη γιγγραντά Axionici 1, 417.

·: τὸν γίγγραντα τὸν σοφώτατον. B. τίς δ' ἔσθ' ὃ γίγγρας; d. 3, 306 (1).

·: αὐλοῖ Antiph. 3, 57 (2). Men. 4, 144 (1).

αι: cf. νομίζω. Ἰσχομάχου γερονῶς Cratin. 2, 175 (6). τετραδί- ς Plat. 2, 689 (29). Amips. 2, 713 (12). Aristonym. 2, 699 (6).

·: 2, 874 (7). τὸ πρᾶγμα τοῦτ' οὐκ ἔστιν εἴπερ *γίγνεται· οὐδ' ἴρ πω *γιγνώμενον ὃ γίγνεται, *οὐδ' εἰ πρότερον ἦν, ἔστιν ὃ γε

γνεται (libr. γίν.) ... ὃ δὲ μὴ γέγονέ πω οὐκ *ἔστι· πῶς γαρ ν ὃ γε μὴ γέγονέ πω; ἐκ τοῦ γὰρ εἶναι γέγονεν· εἰ δ' οὐκ ἦν πῶς ἐγένετ' ἐξ οὐκ ὄντος; — εἰ δ' αὐτόθεν *πῆ γέγονεν, οὐκ

Antiph. 3, 64. εἰ ποθεν γενήσεται †τοῦκ ὄν ib. τις εὐγενής γε- ἰ. γερονῶς) Antiph. 3, 96 (1). ἀνὴρ πένης γερονῶς Philem. 4,

· †εἰαν γέρων γένηται πλούσιος γεγῶς Philem. 4, 47 (36). θνη- γῶτες mon. 243. θνητὸς γερονῶς μὴ φρόνει μέγα mon. 603.

γενόμενος Amphid. 3, 309 (2). οὐχὶ Κερκώπη-ἦδ' *γένον' ἔτη

ια; Philetaer. 3, 294 (1). Θεολύτην δ' *(οὐδ') οἴδεν οὐδέεις,

πρῶτον ἐγένετο ib. (1, 3). *δαιμονῆς γερονῶς ἔτη τσσαῦθ'; Men.

(1). τοὺς ἐκ δυναστῶν γεγονότας (cives) Diodor. 3, 544 (v. 29).

γιγνώμεθ', εὐθύς χῆ τύχη προσγίγνεθ' ἡμῖν Philem. 4, 6. ἅπαντι

· ἀνδρὶ συμπαρίσταται εὐθύς γενομένῳ Men. 4, 238 (18^a). αὐτὸν

οἶδε τοῦ ποτ' ἐγένετο Men. 4, 145 (2). εἰ-ἐγένου συ-μόνος,

κτεν ἢ μήτηρ σ', ἐφ' ᾧ τε διατελεῖν πρῶτων ἂ βούλει Men. 4,

· 1). ὅς ἂν εὐ γερονῶς ἦ τῇ φύσει Men. 4, 229 (4). τοὺς εὐ γε-

γονότας καὶ τεθραμμένους καλῶς Men. 4, 282 (115). ἔκ τῆς α
 θου γεγονώς anon. 4, 700 (353). ἔχει τελευτήν ἥσπερ οὖν.
 anon. (395) 5, 123. τὸ γενέσθαι μηδέποτε Plat. (?) 2, 697 (1
 μὴ γενέσθαι μὲν χρίσιστόν ἐστ' αἰεὶ, *ἐπὶ γένηται δ' ὡς τὰ
 τέλος Alexid. 3, 447 (1, 15 a.). τὸ γίγνεσθαι δ' ἅμα καὶ τῆ
 τοῦ βίου συνῆνε Alexid. 3, 452 (1, 17). γενομένοισιν εὐθὺς
 δίους Antiph. 3, 85. γέσει-οὐδεὶς δοῦλος ἐγενήθη ποτε Phil.
 (39). δούλω γεγομένῳ-δουλεύειν φοβοῦ Men. 4, 268 (149) cf.
 σύκω-σῦκον οὐδὲ ἔν οὕτως ὅμοιον γέγονεν anon. 4, 610 (31
 πρὶν Θεόγγιν γεγονέναι anon. (372) 5, 122. μετὰ *Κάλλα γι
 μετ' *Αἰγυία anon. 4, 685 (330). ὠμυς μὴ γεγονέναι Magn
 σπονδῆ-ἡδὴ γέγονε Plat. 2, 638 (1, 10). τοὺς Πυθαγορο
 γομένους Aristophont. 3, 362 (3). πρωτεύων ἀπάντων * (το
 ἀκολάσια τε τῶν γεγοτότων διαφέρων Alexid. 3, 400 (1). τὰ
 τόμων κατ' ἐπήρεια γενένηται Antiph. 2, 703 (1). γέγενηται x
 τοιούθ' ἕτερον Alexid. 3, 401. *εἰκότ' οὐκ ἔχω-ὅμοιον τῶ
 πράγματι Men. 4, 231 (7). κίθαρος γεγενῆσθαι Pher. 2,
 †ώκερας γενοῦ Herm. 2, 359 (1). καυθὶς γεγένηται τοῦτο :
 δύο Herm. ib. οἶνον γενέσθαι τὴν ἄνοιαν Plat. 2, 674 (2)
 τὸν Ἄβυδον ὡς ἀνὴρ γεγένηται Herm. 2, 402 (1, 8). *πῶς γι
 δίκαιος; Eur. 2, 457 (4). ὑπέρου *μοι περιτροπῆ γενήσεται
 616 (2). τὴν οἰλίαν εὐρον-κρίστην γεγονῆσαν Theop. 2, 792
 (al. τl) ἂν γεγόμενος εἰς ὀπὴν ἐνδύσομαι (al. γειήσομαι): γι
 νοίμην-γαλῆ Sannyr. 2, 674 (1). *γίγνεται κάκχησιμαστής
 Antiph. 3, 115 (2). ὄρας-ὄσα δένδρων-βράχεται-οἴα *γίγνεται
 3, 138 (10, 5): ὁ διδοὺς τὸν ὕρκον ἐγένετ' ἐμβρόντητος Antip
 (44). δούλω-χρηστός γεγόμενός ἐστι *δεσπότης πατρὸς Antip
 (50). υἱὸς οἰκίστοιο ἡδὴ γίγνεται Anaxand. 3, 171. Εὐριπίδης
 μερον γενήσεται Anaxand. 3, 174. εἴ τις μᾶλλον γελῶ-γενῶ
 χελυς Alexid. 3, 449 (3). σὺ μὴ γενηθῆς τῆς δίκης προηγέτης
 4, 57 (73). *γεγόμενον (libri γεννωμένων) πατέρα παίδων α.
 Men. 4, 117 (4). ὁ πάντα βουλήθεις ἂν ποιεῖν *πάντ' ἂν γένο
 4, 234 (11). οἶος δὲ καὶ εἶναι φαίνεται, ἀφ' οὗ τοιοῦτος γέγοι
 4, 244 (34). ἐγκρατὴς γέρειν *γενοῦ mon. 60. σύμβουλος εἰ
 γρου γλοῖς mon. 714. πολλῶν μαθητῶν γεγομένων ἐμοί-ἄπ
 νὸς μάγειρος ἐν οὐχ ὄλοις δέκα μηνί Κυθρον. 4, 456 (v. 1. 3).
 ταχοποῖος παρὰ Σέλευκον ἐγενόμην Demetr. 4, 539. ἔδοξεν ε
 γονέναι τῶν κίτῳ Nicol. 4, 579 (v. 8). οὐκ ἂν γένοιο μᾶλλο
 anon. 4, 603 (12). εὐθύς δὲ Φοῖνιξ γίγνομαι anon. 4, 687 (334).
 *γένοιτο Μεγαρέων σοφώτερος anon. 4, 700 (352). πολλὰ *
 μεταλλαγῆ πραγματίων Eur. 2, 549 (4). μὴ μ' ἀτιμίσις γένη
 2, 605 (10). ἐπήροος γενοῦ Phryn. 2, 608 (20). κοῦδὲν ἀφ' ἰο
 ται πλὴν ὕστριχες- Plat. 2, 624 (1). ἀφ' ὧν γέροιτ' ἂν-ἀριστό
 Alexid. 3, 516 (25). πόθεν ἂν σοι χλαῖνα γένοιτο; Antiph.
 (1). δεῖ διακοσίων δραχμῶν. B. πόθεν οὖν *γένοιτ' ἂν;
 phan. 2, 979 (18). πόθεν ἂν λάσινα γένοιτο μοι; Aristop
 1138 (3). τὸν θεόν ἐξ οὗ τὸ μεθύειν-γίγνεται Antiph. 3, 1
 γὰρ ἐμοί γένοιτο σκάψαι- Aristophan. 2, 957 (8). ἔλαβεν ὠρα
 οὐδὲν γίγνεται μᾶλλον τι τοῦ γημαντος ἢ τῶν γειτόνων: ὥστ'
 μῶς κακοῦ γ' ἅμαρτεῖν γίγνεται Antiph. 3, 195 (1, 11. 13
 γένοιτό μοι μόνῃ νύκτωρ ἀπαντήσαι-ὕμῖν Alexid. 3, 428 (1). ι
 μοι γένοιτο τοῦ θανάτου τυχεῖν Alexid. 3, 489 (2). ἐμοί γένοιτο
 θερον πιούσαν στήνον ἀποθακτεῖν Xenarch. 3, 620 (2). ἐκ τοῦ q

γαῖν γίγνεθ' ὧν θέλεις κρατεῖν Philem. 4, 62 (102). μετὰ *(τὸ) δει-
 πνον αὐτῷ τοῦτο γίγνεται λαβεῖν Demonicī 4, 570. ἐκ τοῦ-εἰσορᾶν
 γίγνεται ἀνθρώποις ἐραῖν anon. 4, 645 (164). εὐ γέ σοι *(γένοιθ') ὅτι-
 Plat. 2, 626 (7). εὐ *δ' ἐγίγνεθ' ὅτι- Antiph. 3, 95 (2). κακὸς κακῶς
 γένοιθ' ὁ γήμας δευτέρος Aristophont. 3, 359. τί γὰρ ἂν εὐ γένοιθ'
 ἔτι-; Damox. 4, 531 (v. 40). ὀνησίφορα γένοιτο. A. τοῦτο γίγνεται
 anon. 4, 691 (350, 11). εἰς τὸ πλινθεῖον γενόμενος Aristophan. 2, 1060
 (6). ἐπεὶ δ' ἐγερόμην οἶπερ ἦ- Aristophan. 2, 1119 (6). γενόμενος οὐ
 τὸ πρᾶγμ' ἠβούλετο Alexid. 3, 502 (1). †ἐπ' ἂν-ἐπὶ χρεῖττον γένη Men.
 4, 275 (183). ἐπὶ τοῦτ' ἐγένοντο πάντες Men. 4, 293 (251^a). περιχα-
 ρῆς εἰς δέκ' ἐπὶ τῇ μῆνῃ γεγονέναι καὶ δῶδεκα Diph. 4, 395 (2, 20). ὃ
 Ζεὺ γενέσθαι τῆσδέ μ' ἐξίστιν νόσου anon. 4, 623 (72). ἦδη-οἶα γί-
 γνεται, -ἐκαμεις-; Plat. 2, 648 (1). ὡς γίγνεται (nl fit) Alexid. 3, 418.
 οὐ γὰρ ἐμυροῖζέτ' ἐξ ἀλαβάστου, πρᾶγμ' αὖ τι γιγνόμενον αἰέ Alexid. 3, 410
 (1). οὐκ ἂν γενόμενον οὐδέποτε γ' ἤμην πρᾶγμα λέγειν Antiph. 3, 67
 (1, 5). τάρων *βολῶν γένοιθ' ἂν Amphid. 3, 313 (1, 12). τὰ πρά-
 γμαθ' ὡς πέφυκεν οὕτως γίγνεται Philem. 4, 38 (13). βούλευσαι κατὰ
 σαυτὸν γενόμενος Men. 4, 202 (1). τάργυριον-δ' πέντε μῆνας ἔνδον οὐ
 γενήσεται Men. 4, 228 (3). θανῶν γενήσῃ τίχα τριῶν ἢ τεττάρων (int.
 πηχέων) Men. 4, 273 (176). τὰ καλὰ τοῦ ποροῦντος γίγνεται anon. 4,
 659 (343^a). πανταχοῦ διὰ τὴν τύλαιναν πάντα ταύτην γίγνεται Diph.
 4, 403 (1, 12). ζωμὸς μέλας ἐγένετο πρώτῳ Λαμπρίῃ Euphron. 4, 488
 (v. 8). καιρὸν τι τοῦτο γέγονε ἴν ποτήριον; Steph. 4, 544. κακῶν
 ὄντων συγῶν, γενόμενος ἀνθρωπὸς τις-θύσας ἱερεῖον πρώτος ὤπησεν
 *κρέας Athenion 4, 557 (v. 10). ὡς δ' ἄπαξ-ἐμπειρίαν ἴν' ἔλαβον,
 ἀρχῆς γενομένης, ἐπὶ πλείον ἠῦξον ib. (v. 15). στροφοὶ καὶ πνευμάτια
 γιγνώμενα τὸν κεκλήμενον ἀσχημογεῖν ποιοῦσι Damox. 4, 531 (v. 26).

γινώσκω: τὴν-παρασκευῆν-γινώσκειτε Cratin. 2, 118 (4). ἀφ' οὗ κα-
 μφιδικὸν μορμολυκεῖον ἔγνω Aristophan. 2, 958 (19). ὡς-εἰσι νῆστι-
 δες γινώσκειται (al. τε) Aristophan. 2, 1007 (4). τοῦτο γινώσκων ὅτι-
 Antiph. 3, 15 (1). ἔγνωκα *δ' οὐν οὕτως ἐπισκοπούμενος seq. acc. c.
 inf. Alexid. 3, 484 (3, 8). ἔπειτα δ' οὐδὲ τοῦτο γινώσκεις ὅτι-;
 Dionys. 3, 555. τοῦτο γινώσκων ὅτι- Men. 4, 249 (47). μηδὲν ὀδύνα
 τὸν πατέρα γινώσκων ὅτι- Men. 4, 262 (113). ὅτι δ' ἦν τὸ πρᾶγμ' ἔν-
 δοξον-ἐντεῦθεν ἂν γνοῖη τις ἔτι σαφέστερον Diodor. 3, 544 (v. 22).
 τοὺς Μέροπας τοῦτους με γινώσκειν δοκεῖς; Straton. 4, 545 (v. 8).
 ὅστις τῆς ἀκμῆς τῶν σωματίων ἐραῖ, τὸν ἄλλον δ' οὐδὲ γινώσκει λόγον
 Alexid. 3, 411. ἔγνωκ' ἐγὼ χαλκίον-ιστάριον Aristophan. 2, 1038 (18).
 ἔξω τις δότω ἱμάτια-. A. †οἶον οὐκ ἔγνω ἴσως (f. ποῖον; B. οὐκ
 ἔγνω ἴσως) Antiph. 3, 41 (2, 8). *γινώσκει τὸν ἄλεισον Aristophan. 2,
 1191 (66). οὐ *γινώσκων ψήφων ἀριθμούς Euphr. 3, 336 (1). *γνώ-
 σει λίτρον καὶ χρομμυον Alexid. 3, 382. γνοῖην ἂν εὐθὺς Ἀτιτικὸν *πύ-
 ρων ὕδωρ Antiph. 3, 98. γλαῦχον λέγεις. A. ἔγνωκας Nausicrat. 4,
 575 (1). cf. p. 577. πάλαι μέγας εἶ, *γινώσκει Euphron. 4, 487 (v. 30).
 γνοὺς πῶς τοῦθ' ὑποδέχεται Pher. 2, 335 (3, 4). εἰθ' ὁ μὲν γνοὺς ταῦτ'
 ἀπῆλθεν εὐθὺς Anaxil. 3, 348 (1, 27). κοῦδὲ γινώσκειν δοκῶν [Pher.
 2, 348 (30)]. Eur. 2, 499 (3). ἀκριβῶς ἐγνωκέναι τὸ ἠθῆν Antiph. 3,
 112 (1, 15). τοὺς Μελανθίδους τῷ γνώσσομαι; Calliae 2, 738 (1). γά-
 ριεν οἷς γινώσκειται τὸ πρᾶγμα τοῦ Παύσωτος Henioch. 3, 562. ἰδῶν
 τὸ πρόσωπον γνώσομ' οὐ ζητεῖ φαγεῖν Anaxipp. 4, 460 (v. 48). τὰ
 στόματα γινώσκει τῶν κεκλήμενων Posidipp. 4, 521 (v. 16). γνώσει
 σεαυτὸν ἄλλο μηδὲν πλην σικάν Philem. 3, 31 (1, 15). τὸ γνῶθι σαυ-
 τόν Philem. 4, 55 (60). τὸ γνῶθι σαυτὸν εἰ τὸ γνῶθι τοὺς ἄλλους

- Men. 4, 139 (1). ῥήμα οὐδὲν ἐμφερές-τῷ γινῶθι σαυτόν Men. 4, 142 (1). τὸ γινῶθι σαυτόν ἔστιν ἂν τὰ πράγματα ἴδῃς τὰ σαυτοῦ Men. 4, 156 (2). τὸ γν. σ. πᾶσιν ἔστι χρησίμων mon. 584 cf. 730. πρὸς τὰ δ' ὄρων γίγνωσκε σαυτόν ὅστις εἶ Men. 4, 233 (9). ἂν γινῶς τί ἐστ' ἀθροπος Philem. 4, 41 (22). Diph. 4, 425 (31). ἔκ τοῦ παθεῖν γίγνωσκε καὶ τὸ συμπαθεῖν Philem. 4, 52 (51^b). γίγνωσκε τῆς ὄργῆς κρατῆν mon. 20. γίγνωσκε σαυτόν νουθετεῖν mon. 82. ὤρων τρόπος γίγνωσκε mon. 535 cf. 742. αὐτοὶ δ' ἀμαρτάνοντες οὐ γίγνωσκομεν mon. 47 cf. Sosicrat. 4, 592 (2). φοιτῶν καὶ κολακεύων ἔγνω μ Men. 4, 243 (32).
- γλάμων:** ὁ γλάμων Eur. 2, 432 (14)
- γλάνις:** μαιώτας-καὶ γλάνιδας Archipp. 2, 722 (10). θύννου τεμάχ, γλάνιδος (al. γλανίδος), γαλεοῦ Erihupp. 3, 329 (1) = Mnecim. 3, 569 (v. 32).
- Γλαυκέτης** ἡ ψῆττα Plat. 2, 652 (1).
- Γλαυκίας:** ὡ Γλαυκία, ταυτὶ ποιήσω Alexid. 3, 440 (5, 13).
- γλαυκίδιον:** τὸ γλαυκίδιον-ἔψειν ἐν ἄλμῃ Antiph. 3, 130.
- γλαυκινίδιον:** γλαυκινίδιον κεφάλαια Amphid. 3, 316.
- γλαυκίσκος:** σκίρον, ἢ ἄ τῆς Ἀττικῆς γλαυκίσκον Philem. 4, 27 (v. 21). δραχμῶν τριῶν γλαυκίσκον Arched. 4, 436 (2, 1). ἔπᾶν γλαυκίσκος, αὐτοῖς παρατεθῆ-τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν Baton. 4, 502 (v. 16). τίν' ἔχῃ διαφορὰν-γλαυκίσκος ἐν χειμῶνι καὶ θέρει Damox. 4, 530 (v. 16).
- γλαῦκος:** θύννος, ὄργως, γλαῦκος Cratin. 2, 109 (3). γλαῦκον ἀρίστο Cratin. 2, 178 (12). οὐκ ἔγγελον Βοιωτῶν, οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θῆκε ὑπογαστρίον Aristophan. 2, 1099 (6). γλαῦκου κρανίον Antiph. 3, 4 γλαῦκου προτομή Antiph. 3, 72 (1, 4). πολυτελὲς τμητὸν μέγα γλαῦκου πρόσωπον Anaxand. 3, 174 (2). [τοῦδε] τοῦ θαλαττίου γλαῦκου Eubul. 3, 225 (1). ὅστις κορακῖνον ἐσθθεῖ-γλαῦκου παρότος Amphid. 3, 310 (3). ἐπριάμην γλαῦκον μέγαν Alexid. 3, 429 (1, 8). † γλαῦκίς-τις-γαλεοῦς (? γλαῦκον τοῖς-γαλεοῖς) σίτον Axionici 3, 531 (1, 4) γλαῦκου τέμαχος ἐφθόν ib. 534 (1, 14). γλαῦκου κεφάλαια παμμεγέθη δύο Sotad. 3, 585 (1, 5). γλαῦκον, ἔγγελον, σπάρων Anaxipp. 4, 40 (v. 40). γλαῦκον-γαλακτοχρῶτα Nausicrat. 4, 577. ὡ γλαῦκον κάρα Sannyr. 2, 873 (2). γλαῦκοι (al. θύννοι) Μεγαρικοὶ Antiph. 4, 108. γλαῦκοι δ' ὅλοι Amphid. 3, 307.
- Γλαῦκων:** Γλαῦκωνος ὢν μεγάλου γένους Plat. 2, 636 (1).
- γλαῦξ:** ἐν Ἀθήναις-γλαῦκας (esse) Antiph. 3, 96. ἂν γλαῦξ ἀναρῶς δεδοκαμεν Men. 4, 230 (5).
- γλαφυρός:** ναοὶν ἐπὶ γλαφυραῖς Herm. 2, 407 (1, 11). ταπεινῶ-γλαφυρά (rocula) Epigen. 3, 538 (1). τὸ δειπνάριον-γλαφυρὸν σφέος Diph. 4, 406. ἐμβαμματίοις γλαφυροῖσι Anaxipp. 4, 460 (v. 35). κομψὸν ἢ σοφὸν ἢ γλαφυρὸν-τῶν πραγμάτων Dionys. 3, 551 (1, 3). γλαφυρῶς: ταῦτ' οἰκονομήσω καὶ γλαφυρῶς καὶ ποικίλως Alexid. 3, 430 (1, 20).
- γλευκαγωγός:** βύρσας γλευκαγωγός Pher. 2, 259 (10).
- γλίσχος:** γλίσχρον τὸ σίαλον Pher. 2, 281 (3). ὡς δὲ καὶ γλίσχος βλέπει Euphron. 4, 493 (v. 16).
- γλίχομαι:** ἐγλιξίμην Plat. 2, 695 (70). τί τούτων τῶν κακῶν γίγχομαι Aristophan. 2, 987 (7). τοὺς γλιχομένους ζῆν Antiph. 3, 47 (2). γλιχομεθα-τὴν μᾶζαν ἵνα λευκὴ παρῆ Alexid. 3, 447 (1, 7).
- Γλυκέρα:** Γλυκέρα τί κλίεις; Men. 4, 248 (46). cf. Γλυκέριον.
- Γλυκέριον:** χαῖρ' ὦ Γλυκέριον (vulg. Γλυκέρα) Men. 4, 167 (9).
- γλυκερός:** γλυκερῶ Σιδωνίω anon. 4, 632 (113).

Γλύκη: ὡ Γλύκη Pher. 2, 282 (4).

γλυκὺς: ὡ γλυκὺς ἀγκῶν Plat. 2, 677 (4). τοῦ γλυκυτότου βασιλέως Antiph. 3, 45 (3, 5). ὁ γλυκυτότος ἦλιος Alexid. 3, 418 (1). *πεγαμαίκευσ' ὡ γλυκύτατ' Men. 4, 129 (4). ἄνδρες γλυκυτότατο Men. 4, 205 (1). *ἐλεεῖθ'—καὶ καλεῖται γλυκυτότατος Men. 4, 323 (460). οἶνοι *γλυκὺς αὐθιγενῆς ἠδύς Anaxand. 3, 185 (1, 70). φέρουσα τὸν γλυκὺν ἐν ἀργυρῷ ποτηρίῳ Alexid. 3, 408 (1). βοτρυδίων τι, *χόριον, ἐν ποτηρίῳ γλυκὺν Alexid. 3, 462 (1, 14). ἀνελλίττοντα βάπτειν εἰς γλυκὺν Antidot. 3, 529 (3). ἔσμον μέλισσας—γλυκὺν Erinici 4, 505. †ὄσμην λέγει ἀμφοῖν γλυκὺς Cratin. min. 3, 374 (1). γλυκεῖα: ὡ γλυκεῖα Alexid. 3, 457 (2). λέγ' αὐτῆ, γλυκυτότη Apollo. Car. 4, 442 (v. 13). *γλυκεῖ' ἀνάπαισις anon. 4, 684 (327). θρυμματίδα γλυκεῖαν Lyncei 4, 433 (v. 8). μέλιτος γλυκύτερας *μεμβράδας Antiph. 3, 68 (2, 3). *γλυκεῖα ἢ μίμαρκυς Diph. 4, 375 (1). οὐκ ἐσθίω *γλυκεῖαν (fel) οὐδὲ μῆρια (vide 5, 83) Eubul. 3, 250 (3). γλυκὺ: οὕτω τι τάλλοτρι' ἐσθῆιν ἐστὶ γλυκὺ Alexid. 3, 480 (2). ἔχει τι τὸ πικρὸν τῆς γεωργίας γλυκὺ Men. 4, 289 (254). ἄπανθ' ὁ λιμὸς γλυκεῖα πλὴν *αὐτοῦ ποιεῖ Antiph. 5, 80 (101). "μεταβολὴ πάντων γλυκὺ" anon. 4, 684 (327). ὡστ' οὐχὶ πάντων ἢ μεταβολὴ *δὴ γλυκὺ ib. p. 685. οὐδὲν γλυκύτερον ἢ παντ' εἶδέναι Men. 5, 110 (521). ψυχῆς †ἀρχαίως οὐδὲν—γλυκύτερον mon. 636. ἀτυχίας ἀνθρωπίνης παραμύθιον γλυκύτερον τέχνης Amphid. 3, 302 (1). οὐ πραότερα τὰ φθέγματα οὐδὲ γλυκίονα Polyz. 2, 872 (2). περιχομματῶ γλυκεῖ Athenion. 4, 558 (v. 31). οὐδὲν γλυκύτερον τῶν ἰσχυρῶν Aristophan. 2, 1180 (16). †ὄξει γλυκὺ Pher. 2, 292 (14). ὡς γλυκὺ ὄξει Cratin. min. 3, 374 (1). γλυκυτότου Ὠ ὡξε Cratet. 2, 234 (2).

γλυκυσίδη: Plat. 2, 635 (5).

γλύμμα: Eur. 2, 574 (113).

γλύξαις: οὐ γλύξαις, οὐδ' ὑπόχυτος Phryn. 2, 605 (13).

γλύφειν: Cratin. 2, 213 (120).

γλώττα (γλώσσα): γλώσσαν εὐέρων βοτῶν Cratin. 2, 114 (6). πλευρόν, ἢ γλώτταν, ἢ σπληνὰ Aristophan. 2, 1151 (9, 3). λάμβανε τὴν γλώτταν ἐν τούτῳ (in sacrificio) Men. 4, 153 (3). †τὴν γλώτταν εἰς ἀσχήμονας ἐπιθυμίας Posidipp. 4, 513 (v. 5). τοῖς λάλοισιν—ἢ γλώττα—ἐστὶ τετριπτημένη anon. 4, 653 (197). δεινὸν—κεραυτὸν ἐν γλώττῃ *φέρει anon. 4, 677 (307). ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ λέγει Plat. 2, 668 (2). *ἐπαρτοτέρ' ἐν τῷ στόματι τὴν γλώτταν φορεῖς Ephiipp. 3, 339 (3). γλώτταν καλῶν λόγων ἀέτων anon. 4, 608 (27^d). οἶόν γε πού σι γλώσσα κἀνθρώπου λόγος Eur. 2, 554 (12). ἢ γλώττα δύναμιν τοὺς λόγους ἐπέστησεν Plat. 2, 632 (6). διὰ τὸν τίς †ἐπὶ γλώσση φρεῖς γλώσση ματαίους ἐξακοντίση λόγους Men. 4, 257 (87). οὐτ' ἀπὸ γλώσσης λόγον (int. μεθέοντα κατασχεῖν ὄζον) Men. 4, 257 (89). γλώσσης πειρῶ κρατεῖν mon. 80. κνάπτειν κελεύω γλώσσαν anon. (? 5, 119) 4, 640 (138). ἢ γλώσσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν mon. 205. ἢ γλ. πολλῶν ἐστὶν αἰτία κακῶν mon. 220. εἰ μὴ καθέξεις γλώσσαν, ἔστι σοι κακά mon. 682. ἢ γλώσσ' ἀμαρτάνουσα τάλθηθῆ λέγει mon. 228. γλώτταν ἀγαθὴν πέμπετε Plat. 2, 632 (4, 3). γλώττης—ἀγαθῆς οὐκ ἐστὶ ἄμεινον ib. (5). γλώσση ματαίω mon. 111. ἀκόλιστον ἔσχε γλώσσαν Nicol. 4, 579 (v. 4). γέρον γέροντι γλώτταν ἠδίστην ἔχει, παῖς παιδί anon. 4, 668 (284). ἀπὸ γλώττης φράσω Cratin. 2, 86 (1). ἐπὶ τὴν γλώτταν τρέχειν Philem. 4, 9 (2). ὡ μεγίστη γλώττα τῶν Ἑλληνίδων Cratin. 2, 173 (4). μέλαινα δεινὴ γλώσσα Βρεττίω Aristophan. 2, 1193 (74).

- λέξον Ὀμήρου — * γλώττας Aristophan. 2, 1031 (15, 1). φορεῖτε * γλώτταν ἐν ὑποδήμασιν Plat. 2, 632 (4).
- γλωττοκομεῖον: † αὐτοῖσιν (f. αὐτοῖς) αὐλοῖς — καὶ γλωττοκομῆς Lysipp. 2, 745 (4). γλωττοκομεῖον de parte muliebri Eubul. 3, 272 (27) cf. γλωττόκομον.
- γλωττόκομον: τὸ * γλωττόκομον (libr. — μείον) βαλανεύεται Timocl. 3, 590. μέγα * γλωττόκομον (libr. — μείον), οὐκ * ὄφθαλμῶι Apollod. Cu. 4, 444 (2).
- Γνάθαινα: γραῦς μὲν αὐτῆ, παραπέμπουσι δ' ἡ Γνάθαινα πλησίον Anax. 3, 349 (1, 13). ἡ ἀνδρογόνοσ Γνάθαινα Philippid. 4, 448 (1). Γνάθαινα, Φρόνη, Πυθιονίκη Timocl. 3, 408 (1).
- Γναθάβιον: παρὰ Γναθαίων — ἄρτι κατέφαγον Eubul. 3, 247 (2).
- γνάθος: τῶν πλεοκούντων ὡσιζομένων περὶ τὴν γνάθον Telecl. 2, 362 (1, 13). * ὅπως μᾶσημα ταῖς γνάθοις ἔχω Antiph. 3, 143 (24). τῶν πρᾶσων ποιούμενοι τολύπας, ἔσπατον τὰς γνάθους Eubul. 3, 227 (4). κατασκήπτουτ' αὐταῖς (mensis) τῇ γνάθῳ Anaxipp. 4, 464 (1). γνάθον ἀκάματον Nicol. 4, 590 (v. 28). ὄνου γνάθος Eur. 2, 572 (50) (συνών;) γνάθος ἔχουσι (Boeotii) Men. 4, 297 (299). ἔλκουσι γνάθοις ὀλοκοῖς ἀπαύστοις Antiph. 3, 140 (15). ἔσπατῃν γνάθον εὐχρηστῶν anon. 4, 615 (46). ὅπερ λοιπὸν — ἦν ἐν τῇ γνάθῳ διώβολον Aristophan. 2, 944 (3). ἔγκλησας τὸ κέρον' εἰς τὴν γνάθον Alexid. 3, 437 (1). φοινικίῃν (int. μύρω λούται) τὰς γνάθους καὶ τιθεῖα Antiph. 3, 56. σικαμίνῃν τὰς γνάθους κεχρημέναι Eubul. 3, 250 (1, 2). ἐκ τῶν γνάθων ἰδρῶς ἐπὶ τὸν τράχηλον ἄλοκα — ποιεῖ ib. (1, 6). ἄλοα — τὰς γνάθους Aristophan. 2, 1199 (96).
- γναθῶ: γναθοῖ Phryn. 2, 591 (9).
- γνάφαλλον: * ζυμίταν — οὐ πλέον γναφάλων Cratin. 2, 74 (3).
- γνήσιος: παίδων * ἐπ' ἀρότω (cf. 5, 107) γνησίων Men. 4, 275 (156) καὶ γνήσιος ὁ χορησὸς ἔστιν Men. 4, 151 (1). ἄβολον γνησίαν τ' ἔρω φύσιν Philem. 4, 37 (10). ὑπώμνυτο ὁ μὲν ὄλος ὄλος αὐτὸν εἰς γνησίον Eubul. 3, 286. γνησίως: τὰ (cf. 5, 79) τύχης φέρειν * γνησίως (libri γήσιως) τὸν εὐγενῆ Antiph. 3, 155 (66). τὰ γ' ἀπὸ τῆς τύχης φέρειν — γνησίως Men. 4, 127 (4).
- Γνήσιππος: Chionid. 2, 6 (1). Telecl. 2, 370 (3). ὦ Γνήσιππ' Cratin. 2, 74 (2). ὁ δὲ Γνήσιππος ἔστιν ἀκούειν Eur. 2, 481 (3).
- γνώμα: νέα δ' εἴ' ἔστιν — καὶ γνώμ' ἔχει anon. 4, 627 (93). * (τὸ) γνώμα βέβληκεν ib. (94).
- γνώμη: δεῦρο τὴν γνώμην * προσίσχετε Eur. 2, 438 (5). παιτάται παιδαριῶν γνώμην ἔχων Men. 4, 249 (49). † τὴν γνώμην (f. τὸν τῶν) ἀχεροδούσιος anon. 4, 621 (63). γνώμην ποιησαν τῇ γυναικὶ τῆς δίδου Philem. 4, 58 (78). γνώμην ἀρίστην τῇ γυναικὶ μὴ λέγε' γνώμη γὰρ ἰδίᾳ τὸ κακὸν — ποιεῖ Men. 4, 269 (156). ὅταν γέροντων γέροντι † τὴν μὴ διδοῖ Men. 4, 271 (165). γνώμαι — ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραπέων mon. 101. γνώμη γερότων mon. 107. γνώμης ἐσθλῆς mon. 112. γνώμη τῶν κεκτημένων mon. 679.
- γνώμιδιον: ἀνασπᾶν γνώμιδιον anon. 4, 662 (246).
- γνώμιδιώκτης (rectius γνωμοδιώκτης 5, 24) Cratin. 2, 225 (155).
- γνωμοδιώκτης: vide 5, 24.
- γνωρίζω: εἴ γε — οἱ λόγοι ὑπὸ τῶν θεατῶν εἰσιν ἐγνωρισμένοι Antiph. 1, 105 (v. 3). ἀνδρὸς χωρακτῆρ' ἐκ λόγου γνωρίζεται Men. 4, 91 (9) = 111 (4) = mon. 26.
- γνώριμος: γνώριμος — ἔπασιν ὦν Alexid. 3, 493 (1, 5). ἐπράτο — ὁμοτεχνὸς με γνώριμος Posidipp. 4, 520 (1). διὰ τὴν τέχνην γνω-

- μους ἐκτρεφάμενη πολλούς Posidipp. 4, 526 (6). γνώριμος: εἰ μὴ
 γνώριμος μοι πᾶν φαίσεις Antiph. 3, 26 (1, 6).
 γόγγρος: τὸν γόγγρον * τουτοῖ τὶς λήφεται; Antiph. 3, 13 (1, 12). γόγ-
 γρον τιν' ἢ νάρκη τιν' ἢ Antiph. 3, 70 (2, 3). γόγγρον κεφαλή An-
 tiph. 3, 72 (1, 4). γόγγρου κεφαλήν (an κεφάλιον?) Archedici 4, 436 (2).
 τὸ δ' * ἔγγλειον; B. ἄλες, οὐρίανον, ὕδωρ. A. ὁ γόγγρος; B. ταυτόν
 Antiph. 3, 130. γαλεοῦ, ῥίτης, γόγγρου Krihupp. 3, 329 (1) = Mnesim. 3,
 569 (v. 32). γόγγρου-σφρευτὰ-μέλη Alexid. 3, 416. ὁ γόγγρος ἐφθός
 Alexid. 3, 466 (4). οὐδὲ γόγγρον, οὐδὲ σηπας Kriphi 3, 558 (3). * γόγ-
 γρων-λευκῶν τοῖς κολλώδεσι Clearch. 4, 563 (2). γόγγρον ἐπριμίμη
 παχὺν σφόδρα Sotad. 3, 586 (1, 20). γόγγρος δέξ' ὀβολῶν Alexid. 3, 389
 (1, 15). γόγγρον-δσον εἰλυσειν, * τοσοῦτο καταθεῖς ἐπριμίμη Diph. 4,
 390 (2). ὃν τοῖς θεοῖς φέρει Ποσειδῶν γόγγρον εἰς τὸν οὐρανόν Phi-
 lem. 4, 27 (v. 23). Νηρεὺς-γόγγρον ἤψε τοῖς θεοῖς Euphron. 4, 486
 (v. 6).
 γογγυλῖς: ὀπτήσιμον γογγυλῖδα Eubul. 3, 204 (4). γογγυλῖδος ὀπταῖν
 (al. ὀπτης) τόμους Alexid. 3, 419 (2). γογγυλῖς, ὠχρος, λάθυρος
 Alexid. 3, 456 (1, 12). θήλειαν λαβῶν γογγυλῖδα Euphron. 4, 494 (1, 7).
 γογγυλῖδα μασώμενος ἀφύης ἔλαγε-ἐγκώμιον ib. (1, 18). Κηρσια-
 καῖσι γογγυλῖσιν Cratet. 2, 243 (1). γογγυλῖδες, ῥάφιστοι, θρουπέεις
 Callias 2, 740 (2). κολοκύντας ὀμοῦ ταῖς γογγυλῖσιν ἀρούσιβιν Aristop-
 hanes 2, 1171 (1, 8). γογγυλῖδας, χόνδρον, μέλι Antiph. 3, 143 (21).
 γογγυλῖδες ἴσπιοι μήλα Eubul. 3, 241.
 γογγυσμός: Anaxand. 3, 174 (2).
 γόης: τὸν γόητα Θεόδοτον Alexid. 3, 485 (4).
 γομφίος: τοὺς γομφίους-ἐξέκοψεν Phryn. 2, 603 (2). γομφίους οὐκ
 ἔχει (Nais) Philetæer. 3, 294 (1, 7).
 γονατίζειν: Cratin. 2, 209 (101).
 γονεῖς: ὅστις ἐρυθριᾶ-πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ γονεῖς Antiph. 3, 152 (58^a).
 γονεῖς-ἐν τιμαῖς ἔχειν Philem. 4, 63 (107) = mon. 72. γονεῖς τιμα
 mon 105. τιμῶν τοὺς γονεῖς πράξει καλῶς mon. 155. θεὸν προτίμα, θεύ-
 τερον τοὺς σοὺς γονεῖς mon. 230. γονεῦσιν ἰσοθέους τιμὰς νέμειν mon.
 378. θεοὶ μέγιστοι-οἱ γονεῖς mon. 238. σαυτῶν τοὺς γονεῖς εἶναι θεοὺς
 mon. 379. γηροβοσῶν τοὺς γονεῖς mon. 270. de quadam Athenisium
 lege Alexid. 3, 527 (81). δίκας γραφόμενος πρὸς γονεῖς Men. 4, 290 (260).
 γονή: αἱ τέκνων γοναί mon. 736. cf. κυνῆ, δημότης.
 γόνος: κατὰ τηγάνου γόνον Hegemon. 2, 743. παίδων ἀγόνων γό-
 νον ἔξαφανίζων Eubul. 3, 254 (1, 11). πρὶν θηριοῦσθαι τὸν γόνον
 *καταγγυεῖ ib. (1, 14).
 γόνυ: ὑπουλα γόνυα Cratin. 2, 207 (91). ἐρφυλλένω (int. μύρω λούται)
 τὸ γόνυ καὶ τὸν αὐχλῆνα Antiph. 3, 56. τοὺς πόδας ἀλέφειν, αἶμα τὰ
 γόνυα Antiph. 3, 64 (1). μῆδ' * ἀγροικικῶς ἄνω * (τοῦ) γόνυτος ἀμ-
 φέει; Philetæer. 3, 800 (1). ἴδ' - πρὸς γονάτων Eur. (?) 2, 577 (v. 8).
 ἀνδρῶν φορηγῶν-ὑπὸ γόνυατα-ἔλυσαν Metag. 2, 751 (1, 4). Aristag.
 2, 761 (1, 4).
 Γοργίας: medicus, Alcaei 2, 828 (4). Γοργία Men. 4, 96 (2). ὦ
 Γοργία ib. (3).
 Γοργόνες: ὄψιν τὰς Γοργόνες εἶναι τι λογοπολιμα Antiph. 3, 91 (1).
 Γοργῶπις: Cratin. 2, 115 (11).
 γοῦν: cf. ἔνδυτον. τριῶν κακῶν γούν (an ἐν?) ἢν ἔλεσθ' αὐτῶν τι-
 ἀνάγκη Polyz. 2, 867 (1). ἐπιτάπους γούν ἢ σκιά σιν Aristophanes 2,
 1202 (109). * (τὸ) γούμα γούν βέβληκεν anon. 4, 627 (94). ὁ γούν
 Τιθύμειλος ἀθάνατος περιέρχεται Alexid. 3, 457 (8). ἀμείλει-τὸν Τι-

- δύμαλλον γούν ἀεί-ἐσθ' ὄραν Dromon. 3, 541 (1). ὁ γούν Κόρυδος-ὠψάνει παρ' αὐτόν Timocl. 3, 598. ὁ γούν (al. γάρ) Ἐπίκουρος φησὶ εἶναι τὰ γαθόν τὴν ἡδονὴν δῆπουθεν Baton. 4, 502 (v. 7). τὸ γούν κατὰ χειρὸς περιγράφει πᾶς Demonic 4, 570. ἔδεσμα τοῦ καλοῦ Καλλισθέ-νους· κατεσθίει γούν ἐπὶ μιᾷ τὴν οὐσταν Antiph. 3, 12 (1, 11). ἀνστα-μαι γούν τέτταρας κεφαλὰς ἔχων Men. 4, 88 (2). ἐμὲ γούν ἀναστήσασα-προάγειται λαλεῖν Men. 4, 116 (1). διπλάσια † γούν ἐσθίει μάτην Men. 4, 119 (2). ἐνταῦθα γούν ἔστιν τις ὑπερηκοντικῶς Diph. 4, 407 (1, 5). παρῴσιον αὐτόσιον· αὐτὸν γούν τρέφων-συγγραμιστὸς εἰ Croblyl 4, 565 (1). τοὺς μὲν γούν ἀτίμους οὐκ ἐᾷ-ἄρχειν-. ἐπὶν δὲ γῆμς-Alexid. 3, 519 (34). ἐμβλέπων δ' ἔμοι, ὡς * γούν ἐσθίει Timocl. 3, 609. καὶ Λαῖς ὀρθῶς γούν νομίζοιτ' ἂν τέρας Epicrat. 3, 366 (2, 14). * ἀρ' ὡς ἀληθῶς ἔστι γούν ἀπλή τις; Anaxil. 3, 350 (2).
- γούνα: vide γόνυ.
- γραβία: * Stratt. 2, 783 (6).
- γραβίδιον: † ἄλλων (f. λάλων) γραβίων Philyll. 2, 869 (3).
- γρατίζειν: Aristophan. 2, 1131 (4).
- γράμμα: οὐκ οἶδ' ἔγωγε γράμματ' Cratin. 2, 86 (1). Maricas nihil r-scire nisi litteras confitetur Eur. 2, 499 (2). παρὰ τοῦ βασιλέως γράμ-μασ' ἔχει σοι Μάγα. B. * Μάγας-γράμματ' οὐκ ἐπίσταται Philem. 4, 51 (50). τὸν ἄλεισόν * (τε) καὶ τὰ γράμματα Aristophan. 2, 1191 (66). (ποτήριον) ἔχον κύκλῳ τὰ γράμματ' Alexid. 3, 510 (12). ταῦτά δ' ὅσα γράμματα (int. vocab. ἑταίρων et ἑταιρῶν) Men. 4, 183 (1). προσδια-τρέψων συλλαβῆς καὶ γράμμασιν Posidipp. 4, 524 (2). βρέφη δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα (epistola) Antiph. 3, 112 (1, 18). τὸ * δοορίζεσθ' οὐ βεβαίως-τὰ γράμματα Alexid. 3, 514 (21). Ἐγεσῆμα γράμματα καλὰ Anaxilae 3, 345 (1). τὰ γράμματα τὴν ἑγγύσην ἀπὴν * (λέγοντ') Cratin. min. 3, 378 (1). δ τι κἂν λέγη τὰ * γράμμασ' ἐρ-μήνευε Philyll. 2, 862 (3). παρὲς τοσαῦτα γράμματα Σίμου τέχνη Ελαβες Alexid. 3, 444 (1, 11). ψυχῆς ἱατρὸν κατέλιπεν τὰ γράμματα Philem. 4, 6. διδάσκει γράμματα anon. 4, 698 (375). γυναιχ' ὁ δι-δάσκων γράμματ' Men. 4, 269 (154). μισθὸς διδάσκει γράμματ' mon. 337. γράμματα μαθεῖν δεῖ Philonid. (?) 2, 425 = mon. 96. δι' ὃν ἔμαθον γράμματα Theophil. 3, 626. ὁ γράμματ' εἰδὸς καὶ περὶ σὸν γούν ἔχει mon. 403. ὁ γραμμάτων ἄπειρος οὐ βλέπει βλέπων mon. 433. διπλοῦν ὀρώσιν οἱ μαθόντες γράμματα mon. 657. ἐπαρίστερ' ἔμαθες γράμματα Theognet. 4, 549 (v. 7).
- γραμματείδιον-δίδυρον Men. 4, 166 (7).
- γραμματεῖον: τὰ γραμματεῖα τοὺς τε χάριτας Plat. 2, 664 (10). * zu-μνοδόχην οὐ γραμματεῖον περιφέρειν Apollod. Gel. 4, 438. τὴν μάλ-θαν ἐκ τῶν γραμματεῶν ἡσθιον Aristophan. 2, 1007 (3).
- γραμματεὺς: Μητρόβιος ὁ γραμματεὺς Cratin. 2, 15 (1).
- γραμματικὸς: Plat. 2, 678 (12). Men. 4, 197 (3). γραμματικῶν * ἔκτωρ Eubul. 3, 239.
- γραμμῆ: γραμμῆν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς διαγράφαντες Plat. 2, 664 (2, 1). ἔστασ'-οἱ μὲν ἐκείθεν τῆς γραμμῆς- ib. χωρεῖ πρὶ γραμμῆν Aristophan. 2, 1190 (60). τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς Men. 4, 147 (4).
- γράσος: Eur. 2, 520 (34). πλέω γράσου Aristophan. 2, 1223 (285).
- γραῦς: ἔνη γυνή γραῦς Pher. 2, 315 (11). ἵνα μὴ με προσπράττωι γραῦν οἱ φράτορες Aristophan. 2, 1061 (1). καὶ γραῦς καὶ γέρον καὶ παιδίον πεμφθεῖς ἅπαντες ἀγοράσουσι κατὰ τρόπον Alexid. 3, 439 (3, 9). κἀγὼ γραῦς, καὶ θυγάτηρ, καὶ παῖς υἱός Alexid. 3, 456 (1, 2). γραῖς κελούσα φίλτατον Men. 4, 228 (17). Προσίδας ἀγγέλων-καὶ τὸν πατεῖρ

- αὐτῶν-καὶ γραῦν πέμπτην ἐπὶ τοῖσδε Diph. 4, 416 (3). περιπατῶν
 ἔξω θεὸς μετὰ γραῶς Men. 4, 127 (2). * (ὦ) γραῦ Plat. 2, 634 (1). γραῦ
 Θεολύτη, γραῦ Theop. 2, 804 (1, 5). γραῦ Axionici 3, 535 (3). ὦ γραῦ
 Diph. 4, 379 (1). - ἐπὶ γέροντι ἴδης ἢ γραῦν τιν'· ἴσθι δ' εὐδὸς ὅτι κακῶς
 ἔχει Philem. 4, 44 (30). φιλῶ αἰσθητικὴν γραῦν Alexid. 3, 409 (1). ἀσπά-
 ζομαι γραῦν σφίγγα Alexid. 3, 460. γραῦς τις κακολόγος Men. 4, 144
 (5). διάβολος γραῦς Men. 4, 328 (485). χεῖρον ἐρεθίσαι γραῦν ἢ κύνα
 Men. 4, 290 (258). ὑποπρεσβύτεραι γραῖς Aristophan. 2, 1094 (7). τὴν
 γραῦν τὴν ἀσθενουσαν-τὴν βουτικὴν Antiph. 3, 23. παραγευσεται σοι
 ἢ γραῦς Anaxilae 3, 343 (2). κεύθῳ τοῦ καρχησίου ἀνελκε τὴν γραῦν
 Epicrat. 3, 372 (2). ποτήρι ἢ γραῦς, ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν βλέπει Dionys.
 3, 554 (1). οὐδεμίαν ἢ γραῦς κύλικα παρήκεν Men. 4, 188 (5). γραῦς
 μὲν αὐτῆ, παραπέφυκε δ' ἢ Γνάθαινα πλησὸν Anaxil. 3, 348 (1, 13).
 περὶ δὲ τὸν πανάθλιον εὐδοοσι γραῖες (meretrices) Timocl. 3, 608 (1, 13).
- γ ρ α φ ε ῦς: ἡγνοηκῶτας-τοὺς γραφεῖς-ζωγραφεῖν Alexid. 3, 393 (1). οἶον
 γραφουσιν οἱ γραφεῖς κέρας βοῦς Philem. 4, 20 (1).
- γ ρ α φ ῆ: κλειψύδραι, τόμοι, γραφαί Eubul. 3, 241. ἐπόσειεν σοι γραφὴν
 κακώσεως Men. 4, 166 (6).
- γ ρ α φ ω: γράφ' αὐτὸν ἐν λεισοδίῳ Cratin. 2, 125 (13). Ὑπέρβολον-ἐν
 τοῖς λύχνοισι γράψον Cratin. 2, 126 (14). οὐδεὶς ξτερός σοι (coquus)
 καὶ γραφήσεται (f. καγγραφήσεται) Nicomach. 4, 584 (v. 39). εἰς τέ-
 φραν γράψω Philonid. 2, 423 (1). εἰς οἶνον γράψω Xenarch. 3, 620 (3).
 εἰς ὕδωρ γράψε monost. 25. Ἀρχέστρατος γέγραφε τε καὶ δοξάζεται-ὡς
 λέγων τι χρήσιμον Dionys. 3, 548 (v. 24). οὗτος (Homerus) -ἡμῖν μυ-
 ριάδας ἐπὶ γράφει Philem. 4, 37 (11). ἐπ' ἀλείτου πίνοντα-ἰδῶν-
 ἔγραψα Epinic. 4, 505. τὰ γεγραμμένα κενὰ μᾶλλον τ' ἢ δὲ ἢν οὐδέπω
 γεγραμμένα Dionys. 3, 549 (v. 28 sq.). τῶν ἱερῶν γεγραμμένων (f.
 -μένα) τὰ πάτρια διατηροῦντες Athenion. 4, 558 (v. 22). εἰς νέωτά
 φησι γράψειν κρεμαμένους (vendere debere piscarios) Alexid. 3, 439
 (4, 17). στρεβλοῦν γράφουσι τοῦτον Antiph. 3, 141 (17). δίκας γρα-
 φόμενος πρὸς γονεῖς Men. 4, 290 (260). τὰ δ' * ἔγγελλαι γράφομαι
 λιποταξίῳ Antiph. 3, 71 (2, 9). ὁ γράψας ἢ κηροπλαστήσας Ἔρωδ'
 ὑπόπερον Eubul. (s. Arar.) 3, 226 (3). οὐδὲν ἦδει πλήν χελιδόνας
 γράφειν ib. * ἦς καὶ φασιν Ἀρχάγαθόν ποτε γεγραφεῖν ξοφούντ' Ὀρέ-
 στην Sophil. 3, 583 (2). οἶον γράφουσιν οἱ γραφεῖς κέρας βοῦς Phi-
 lem. 4, 20 (1). προσπεπαταλευμένον γράφουσι τὸν Προμηθεῖα Men.
 4, 231 (6). χρυσίδι σπένδων † γεγραφῆς Cratin. 2, 90 (7).
- Γ ρ ἰ σ σ ω ν (Γ ρ ἰ σ σ ῶ ν. Γ ρ ἰ σ σ ῶ ν) Aristophan. 2, 1209 (152).
- γ ρ ἰ φ ος: πότερά μοι γράψον προβάλλεις τοῦτον εἰπεῖν εἰ ξυνοιδά τι-;
 Antiph. 3, 41 (2, 5). τοὺς κελουόντας λέγειν γράψους Antiph. 3, 66 (1, 2).
 ἢν ὁ γράψος ἐνταῦθα ῥέπων ib. 67 (1, 11). οὐκοῦν ταῦτα καὶ ὁ γρά-
 ψος ἔλεγεν Antiph. 3, 109 (v. 11). τίνα εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς βούλομαι
 γράψον ib. (v. 14). Samiarum puellarum γράψος Diph. 4, 399 (2).
- γ ρ ῦ: ὄψου-μηδὲν-εἰσπλεῖν μηδὲ γρῦ Antiph. 3, 104 (v. 13). διαφέρει
 Χαίρεωντος οὐδὲ γρῦ Men. 4, 179 (2). ὑπὲρ μὲν οἴνου μηδὲ γρῦ λέγε
 Men. 4, 224 (4).
- γ ρ ὕ ξ ω: εἰ τι γρῦξομαι-πλέον τι γαλαθνοῦ μῶς Alcae. 2, 831 (1).
 Γ ρ ῦ λ λ ῶ ν: ὅπερ ποιεῖν εἴωθε Γ ρ ῦ λ λ ῶ ν ἀεὶ Axionici 3, 531 (2).
- γ ρ ῦ μ ε α: τὴν λοιπὴν γρῦμέαν (int. γαλεοῦ) ἔψω Sotad. 3, 585 (1, 3).
 γρῦμέα Diph. 4, 428 (45).
- γ ρ ῦ π ῶς: στέφανον-| † γρῦπόπιτον, χαριέστατον Eubul. 3, 252 (3). Ni-
 χοστράτην τίν' ἡγαγον-σφόδρα γρῦπὴν Arched. 4, 435.
- γ ρ ῦ ψ: γρῦπας ἐξώλεις τινὰς τῶν Περαικῶν Hipparch. 4, 481.

- † γρῶνον Men. 4, 70 (6).
 γύλιος: στρωματέα (1. στρώματά τε 5, 89) καὶ γύλιον Alexid. 3, 433 (4).
 * γύλιόν (libr. γύλιον) τῶν ἀργυρωμάτων Philem. 4, 12 (1).
 γυμνάζω: τὴν σεαυτοῦ γυμνάσεις δάμαρτα Eur. 2, 494 (18). γυμναζε παιδας: ἄνδρας οὐ γὰρ γυμνάσεις mon. 104.
 γυμνάσιον: ἰδὼν ἀγέλην μειρακίων *** ἐν γυμνασίοις Ἀκαδημίας Epi-stat. 3, 370 (1, 11).
 † γυμνατεραν: Men. 4, 71 (10).
 γυμνός: γυμνῶ φυλακὴν ἐπιτάττειν Pher. 2, 326 (4). γυμνῶ φυλακῆ ἐπίταττε Philem. 4, 7 (1). τῆς νυκτὸς τοὺς ἀπαντώντας ποιεῖ γυμνός, ἀπαντας Alexid. 3, 414 (1). γυμνὴν ἐποίησε * (τὴν) Ἀθηναίων anon. 4, 607 (21b). ἐὰν πένητα γυμνὸν ἐνδύσῃς Philem. 4, 59 (83). γυμνὸς ὄρῶν τοὺς ὀξυπέλους Diph. 4, 420 (9). ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων anon. 4, 646 (167). τῶν ἀνταγωνιστῶν μέ τις ἐδόκει στεφανοῦν γυμνός Alexid. 3, 504 (2, 4). γυμνάς, ἐξεῖς ἐπὶ κέρως τεταγμένας Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 4) = 246 cf. Xenarch. 3, 617 (1, 6). ἐστῶσι γυμναί· μὴ ἔσπαρτηθῆς Philem. 4, 4 (1). καλὸν ἔχει τοῦ σώματος π. τοῦτο γυμνὸν δέκνυται Alexid. 3, 423 (1, 19).
 γυμνά: γυμνοῦθ' αὐτοὺς θάπτον (choreutae) Alexid. 3, 491 (1).
 γυναικαριον: Diocl. 2, 840 (6). γυναικῶν (f. γυναικαριῶν) ἀφήμια Phryn. 2, 604 (8).
 γυναικειός: τὸ γυναικεῖον τοῦτι χιτῶνιον Aristophan. 2, 1194 (79). φορῶν γυναικεῖαν στολήν Arar. 3, 273 (1). γυναικεῖα ἀγορά Men. 4, 204 (7). κατειδῶς τὴν γυναικεῖαν γύσειν Eubul. (Arar.) 3, 226 (2). ἀπιστος ἢ γυναικεῖα γύσεις mon. 560. μεστὴν γυναικεῖας χολῆς Alexid. 3, 450.
 † γυναικηρόν (f. γυναικισμόν) Diocl. 2, 838 (3).
 γυναικίλειν: Diocl. 2, 838 (3).
 γυναικισμός: v. γυναικηρόν.
 γυναικονόμος: ἐὰν βούληθ' ὁ γυναικονόμος * τὸν ἀριθμὸν λαμβάνει-κῶν ἐστιωμένων Timocl. 3, 611. παρὰ τοῖς γυναικονόμοις-τοὺς ἐν τοῖς γάμοις διακοροῦντας ἀπογεγράφθαι πάντας μαγείρους Men. 4, 147 (1).
 γυναικοφιλής: Polyz. 2, 871 (4).
 γυναικωνίτις: εἰς γυναικωνίτιν εἰσιόνθ' ὅταν ἰδῶ παρᾶσιτον Men. 4, 233 (2).
 γύναιον: * ἐκκαίδεκατάλατον-γύναιον οὖσαν πήχεως Men. 4, 189 (1, 12). τὰ γύναια τᾶλλ' ἠκλίετο Philippid. 4, 468 (1).
 γυνή: μητέρ' εἶναι καὶ γυνήν Pher. 2, 295 (19). ὦ γυνή Alcae. 2, 834 (7). ὡς καλαὶ γῶν αἱ γυναῖ Men. 4, 327 (480). γυναῖ Philippid. 4, 467 (2). ὄρω τὰς γυναῖς anon. 4, 622 (68). γυναῖ Aristophan. 2, 953 (1). Antiph. 3, 69. 101 (5). Eubul. 3, 266 (9). 271 (20). * Dionys. 3, 554 (1). etc. ὦ γυναῖ Philyll. 2, 865 (2). Aristophan. 2, 944 (2). 1098 (3). 1143 (5). Eubul. 3, 210. al. εἶεν, γυναῖκες, Plat. 2, 674 (2, 1). Eubul. 3, 203 (3). ὦ γυναῖκες Aristophan. 2, 948 (11). ἦσαν-καὶ γυναικῶν (an γυναικαριῶν) ἀφήλικες Phryn. 2, 604 (8). ξένη γυνή γραῦς Pher. 2, 315 (11). γυναῖκες ἐπὶ Ἀεσβίδας Pher. 2, 339 (8). γυναῖξ Ἀθηναίων Canth. 2, 836 (1). Ἑλλην γυνή Philem. 4, 17. γυναῖκες εἰλλποδες Eur. 2, 456 (5). σαρκίνη γυνή Eur. 2, 573 (100). πότις γυνή Phryn. 2, 607 (16). γυνή-δέρριον ἠμψισμένη Eur. 2, 561 (39). καὶ πῶς γυνή νῆσον ἀμφιένται: Anaxil. 3, 354 (4). αἱ τῶν γυναικῶν παιίδες Aristophan. 2, 1217 (23). μισθώτριαι γυναῖκες Phryn. 2, 605 (24). ταῖς γυναῖξὶ ταῖς ποαστοῖαις Archipp. 2, 727 (2). γυναῖκες ναυτίδες Theop. 2, 823 (38). ἐπίτροπος ἢ γυνή Antiph. 3, 157 (80). ἦτις ἐστὶ κοσμία γυνή Anaxand. 3, 197 (3).

λέγης γυναικός ἐστιν - τότε Anaxand. 3, 199 (9). γυνή λινουργός
 Alexid. 3, 309. σαπρὰν γυναίκα Philem. 4, 58 (77). γυνή δέσποινα
 Men. 4, 189 (1, 6). ἀνδρεράστρια γυνή anon. 4, 663 (254). κακὸν
 γυναῖκες Susar. 2, 3 (1, 2). ἀνάγκη γὰρ γυναῖκ' εἶναι κακὸν Men. 4,
 229 (3, 16). κακοδαμών - ὅστις γαμῆ γυναίκα Antiph. 3, 82. ἀπόλοιθ'
 ὅστις γυναίκα δεύτερον ἔγημε Euhul. 3, 260 (1, 2). ὁ δ' οἶον ἦν γυνή
 κακὸν * πετυσμένος ib. (1, 5). οὐπω - εἰδώς - οἶον ἦν κακὸν λαμβανεν
 γυναῖκ' Aristophont. 3, 359. ἄτιμον εἶναι μᾶλλον ἢ γυναῖκ' ἔχειν Alexid.
 3, 519 (34, 4). ἀδαντόν ἐστι κακὸν ἀναγκαῖον γυνή Philem. 4, 62 (108).
 ἐν ἀγαθὸν πάσχει -, ὅτι οὐχ ὄρα γυναίκα τοῦτον τὸν χρόνον Antiph. 3,
 151 (55). βίον καλὸν ζῆς ἂν γυναίκα μὴ † ἔχῃς Philem. 4, 62 (106) =
 mon. 78. ὦ μακάριόν μ' * ὅστις γυναῖκ' οὐ λαμβάνω Men. 4, 69 (1).
 διὰ τὰς γυναῖκας πάντα τὰ κακὰ γίνεταί mon. 134. ἐκ τῶν γυναικῶν
 ὄλλυται κόσμος μέγας mon. 181. ζῆν οὐχ εἶδει γυναίκα mon. 198. μέ-
 γιστόν ἐστι θηρίον γυνή Men. 4, 214 (8). θηρῶν ἀπάντων ἀγριωτέρα
 γυνή mon. 248. θάλασσα καὶ πῦρ καὶ γυνή τρίτον κακὸν mon. 281.
 εἰς πῦρ καὶ γυναῖκας ἐμπειεῖν mon. 575. γυναῖκας ἔπλασεν - ἔθνος
 μιαιφόν Men. 4, 231 (6). κακὸν γυτὸν πέφυκεν - γυνή mon. 304. λύπη
 παρούσα πάντοί ἐστιν ἢ γυνή mon. 324. λέοντι συζῆν ἢ γυναῖκι συμ-
 βιοῦν mon. 327. μεστὸν κακῶν - φορτίον γυνή mon. 334. οὐδὲν γυ-
 ναικός χειρόν mon. 413. χωρὶς γυναικός - κακὸν οὐ γίνεταί mon. 541.
 ὅπου γυναῖκές εἰσι πάντ' εἰσὶν κακά mon. 623 cf. 694. γυναικῶν δυστυχοῦ-
 σιν ἔνεκα mon. 700. τὸ Ἰλλάτινος ἀγαθὸν - ἐστὶ τοῦτο - μὴ λαμβάνειν γυ-
 ναίκα Philippid. 4, 468 (2). * ὅς ἔχεις γυναίκα σχολίων πολουμένων
 anon. 4, 620 (54). μισηταὶ - γυναῖκες ὀλιβοισιν χρῆσονται Cratin. 2, 202
 (78). αἱ γυναῖκες τὸν δοραλλὸν φράγγονται Aristophan. 2, 1101 (13).
 πάσαις γυναῖξιν - μοιχός ἐσκευασμένος Aristophan. 2, 1016 (3). πᾶσα δ'
 εὐμορφος γυνή ἔρωσα φοιτᾷ Euhul. 3, 242 (1). οὐχ ἐστὶν - δυσφύλα-
 κτον οὐδὲν ὡς γυνή Alexid. 3, 521 (40). ἐν - γυναιξὶ πιστὸν οὐκ ἔνεστ'
 ἰδεῖν mon. 161. τρισάβλιος γυναικὶ πιστεύων ἀνὴρ mon. 638. ὑπερ-
 ἤφρανον πρᾶγμ' ἐστὶν ὠραία γυνή mon. 734. * ἔχθρον πᾶσα γυναικὶ πρε-
 σβύτης ἀνὴρ Aristophan. 2, 1180 (18). ὅταν ποθεῖν * λέγῃ σε καὶ στέρε-
 σθαι γυνή, φοροῦ * Sosicrat. 4, 592 (3). θοοὶν γυναικῶν (dat.) εἰς
 ἀνὴρ οὐ στέρεται anon. 4, 626 (89). ἀνὴρ ἀπάσων τῶν γυναικῶν ἐστὶ
 πῦν Pher. 2, 842 (5). Ἀλκιβιάδης ἐκ τῶν γυναικῶν ἐξέτω Eur. 2, 494 (16).
 αἰεῖσμαι ἐκκαλεῖσθαι γυναικας Eur. 2, 481 (3, 4). * γυναῖκ' ἐκίνουσι κολ-
 λύβου καὶ παιδα καὶ γέροντα Eur. 2, 510 (5). ἐβλάσε μου τὴν γυναίκα
 Alcae. 2, 833 (3). ἀναβῆναι τὴν γυναίκα Aristophan. 2, 1052 (8). ὁπότε
 γυναικός λαμβάνοι κοινῶν Amphid. 3, 308 (1, 3). ἐξὸν γυναῖκ' ἔχοντα
 κατακεῖσθαι καλὴν Baton. 4, 500 (2). τὸ τῶν γυναικῶν σχῆμα διατηρεῖ
 anon. 4, 691 (350, 10). γυναικὶ τὴν γυναίκα (int. ἐξελαύνειν) Antiph. 3, 139
 (13, 6). στήσαι γυναικας κοινὰς ἔπασι καὶ κατεσκευασμένας Philem. 4,
 4 (1). συμπεριπατήσεις - εἰσοί, ὡσπερ Κράτιτι τῷ κυνικῷ ποδ' ἢ γυνή
 Men. 4, 104 (1). γαμῆ - ἡμῶν οὐδὲ εἰς * εἰ μὴ δέκ' ἢ ἔνδεκα γυναικας
 Men. 4, 232 (8). τριπλὸν κακὸν γυνή mon. 493. μισεῖς τὰς γυναῖκας,
 πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπη πῦν Cratin. 2, 105 (5). εἰτ' οὐ γυναικός ἐστιν εὐ-
 νοϊκώτερον γαμετῆς ἑταῖρα; Amphid. 3, 301. πρὸς ἑτέραν γυναῖκ' ἔχων
 τὸν νοῦν Cratin. 2, 116 (1, 2). γυνή δ' ἐκείνου πρότερον ἢ ib. 117 (2).
 ἐπολέμησ' ἔτη δέκα - διὰ γυναίκα τὴν ὄφιν καλὴν Antiph. 3, 25. γυναῖκ'
 ἔχοντα μάλα καλὴν τε καγαθὴν - αὕτη - ἐπεθύμησέ μου Eur. 2, 472 (26).
 καλὴν γυναῖκ' ἔαν ἴδῃς μὴ θαυμάσης Men. 4, 269 (155). βλέμμα καὶ
 φωνὴ γυναικός, τὰ σκέλη δὲ κοψίχου Anaxil. 3, 348 (1, 21). τὴν γυ-
 ναίκα - τὴν σῶφρον' οὐ δεῖ τὰς τρέχας ξανθὰς ποιεῖν Men. 4, 265 (133).

ἐκαταφρόνητος τῆ στολή εἰσείμι καὶ ταῦτ' εἰς γυναῖκας Men. 4, 276 (159). γυναῖκι κόσμος ὁ τρόπος mon. 92. καλὸν γυναῖκός εἰσορᾶν καλοῦς τρόπους mon. 675. γυνὴ δαπανηρὸν φύσει mon. 97. γυνὴ πολυτελής ἐστ' ὀκνηρὸν Men. 4, 164 (1). γυνὴ καθεύδουσι ἐστὶν ἀργόν Plat. 2, 829 (1). ἡ τόλμα (Amoris) - ἀνδρός, ἡ δὲ δειλία γυναῖκός Alexid. 3, 496 (1, 11). ἐν ταῖς γυναῖξι λαμπρός, οὐκ ἐν ἀνδράσιν Timocl. 3, 592. ἀργοὶ κάθηρται μοι γυναῖκες τέτταρες anon. 4, 652 (184). βῶν σπάνις - ἀνδράσιν γυνὴ mon. 77. ῥᾶον ζῆς, ἂν γυναῖκα μὴ τρέφῃς mon. 468. διώβολον *φῆρον ἀνὴρ *τρέφει γυναῖκα Theop. 2, 812 (2). γυναικὸς προῖκα πολλὴν φερομένης Antiph. 3, 151 (53). τὴν γυναῖκα χρήματα λαβὼν ἔχει δέσποιναν, οὐ γυναῖκ' ἔτι Anaxand. 3, 195 (1, 4, 5). γυναῖξί σουλοὶ ζῶμεν ἀντ' ἐλευθέρων Alexid. 3, 450. φέρειν μύσση πολλὴν προῖκα καὶ γυναῖκα δεῖ Men. 4, 226 (1). τὰ μετὰ γυναῖκός εἰσιόντ' εἰς οἰκίαν Men. 4, 250 (54). ὅστις γυναῖκ' ἐπίκληρον ἐκθύμει λαβεῖν ib. 55. γάμει μὴ τὴν προῖκα, τὴν γυναῖκα δὲ mon. 98. μεγάλη τυραννὶς ἐστὶ πλουσία γυνὴ mon. 363. φύπος γυνὴ - ἡγερωμένος mon. 469. ἀσχηρὰν γυναῖκ' ἔγνημας, ἀλλὰ πλουσίαν Phihippid. 4, 476 (6). ἦτον τὴν τὰς γυναῖκας ἀργυροῖδιον Aristophan. 2, 1164 (4). γυνὴ - ἐστὶ - κτημάτων κράτιστον, ἐὰν δ' ἀνῆς, ὑβριστόν ἐστι χρέμα Plat. 2, 648 (2) cf. 5, 46. ἡ Θρασυμάχου - γυνὴ καλῶς ἐπισπότησει Theop. 2, 813 (3). οὐκ ἐστ' ἀναισχυριτότερον οὐδὲν εἰσορᾶν γυναικός Alexid. 3, 521 (39). ἀγαθὴς γυναικός ἐστιν - μὴ κρείττον' εἶναι τὸν ἀνδρός - γυνὴ δὲ νικᾷσ' ἀνδρα κακόν ἐστιν μέγα Philem. 4, 50 (44). γυνὴ κρατεῖ πάντων, ἐπιτάττει, μάχει ἀεὶ Men. 4, 157 (2). τὰ δευτέρ' αἰεὶ τὴν γυναῖκα δεῖ λέγειν Men. 4, 213 (4). γυνὴ *δυσάνιόν ἐστι καὶ πικρόν Men. 4, 290 (259^a). γυνὴ - οὐδὲν οἶδε πλὴν ὃ βούλεται mon. 87. γυναῖκι δ' ἄρχειν οὐ δίδωσιν ἢ φύσις mon. 100. ἴστωι γυναικῶν ἔργα κοῦκ ἐκκλησίου mon. 260. οὐ πρὸς γυναῖκός ὁ *χορός Philetai. 3, 296. πρὸς *γυναῖκ' ἄρα εἰσὶ τὸ πρᾶγμα; Antiph. 3, 151 (57). ἐὰν γυνὴ γυναικί - †ὀμιλεῖ (i. συνῆ) Philem. 4, 57 (76). γνώμην ποιεῖν τῆ γυναικί μὴ δίδου Philem. 4, 59 (78). γνώμην ἀρίστην τῆ γυναικί μὴ λέγε Men. 4, 269 (156). ἀνὴρ γυναικὸς λαμβάνων συμβούλιαν Philem. 4, 59 (85). γυνὴ τὸ συμφέρον οὐ βουλευέται mon. 106. μήποτε λάβῃς γυναῖκας εἰς συμβούλιαν mon. 355. μηδὲν ποτε κοινοῦ τῆ γυναικί χρησίμον mon. 361. τότε τὰς γυναῖκας δεδιέναι - δεῖ, διὰ τὴν περιπλάττωσι τοῖς χρηστοῖς λόγοις Men. 4, 260 (106). γυνὴ λέγουσα χρῆσθ' - φόβος Men. 4, 278 (197). εἰωσ' ἀληθὲς οὐδὲ ἐν λέγειν γυνὴ ib. (198). γυναικὸς ἐκ λόγου πίστιν λαβεῖν Men. 4, 289 (256). γυνὴ - κολακεύει σε τοῦ λαβεῖν χάριν mon. 600. * (τὲ) λογίζου' ὁ καχοδαίμων προσδοκῶν χάριν παρὰ γυναικὸς κομεισθαι; Men. 4, 241 (27^a). οὐκ ἐν γυναικί φύεται *πιστὴ χάρις ib. (27^b). γυναικί - ὄρκον ὀμνύων ἀνῆρ Men. 4, 325 (469). δειναί - αἱ γυναῖκες εὐρύσκειν τέχνας mon. 130. γυναῖξ' ὁ διδάσκων *γράμματ' οὐ καλῶς ποιεῖ Men. 4, 269 (154). γυναῖξί διαφέρειν οἶε δὲ τί; (utrum ῥάφανος dicatur an κράμμη) Apollod. Car. 4, 449. καθάπερ αἱ γυναῖκες, *κατέρφαγεν πάμπολλα καὶ ταχύτερα Antiph. 3, 48. ὧν οὐδὲ λειψθέντων θέμις δούλω φαγεῖν, ὡς φασὶν αἱ γυναῖκες Antiph. 3, 49 (1) = Epicrat. 3, 368. πότερ' ἐπιμή τις; A. οὐκ ἀλλ' ἔθυσεν ἢ γυνὴ Ehipp. 3, 384 (1, 12). καὶ δὴ δεδειπνήκασιν αἱ γυναῖκες Philyll. 2, 657 (1). τέτταρας - τραπέζας τῶν γυναικῶν - ἔξ δε τῶν ἀνδρῶν Euangeli 4, 572. †τούτων γυναικὸς ἔργα Posidipp. 4, 521 (v. 21). γυναῖξί *κοπιώσασιν Aristophan. 2, 1077 (3, 8). γυναῖξί δ' ἄρκει παντ' ἐὰν οἶκος παρῆ Alexid. 3, 450. γυναικί δὴ πίστευε μὴ πνεῖν ὕδωρ Axionici 3, 533. ὄρκον - γυναικός

εις ολον γραφω Xenarch. 3, 620 (3). *εγυμε θαυμαστην γυναϊχ'* ως σωφρονα Men. 4, 287 (239). *φθόνος, μεθ' ου ζη πάντα τον βλον γυνή* Men. 4, 231 (6). *φιλόνεικος-γυνή εις μηνην* Men. 4, 330 (499). *ζηλος γυναικος-πυρπολει δθμον εις* 195. *ισον-οργη και θαλασσα και γυνή* mon. 264. *ισον λεαίνης και γυναικος ωμότης* mon. 267. *ιδς ασπίδος κακή γυνή* mon. 261. *θησαυρός εστι των κακων κακή γυνή* mon. 233. *μη λουδορει γυναϊκα μηδε νουθετει* mon. 353. *χειμων κατ' οικως-κακή γυνή* mon. 540. *γυναϊκι μη πιστευε τον βλον* mon. 86. *εγω γυναϊκιεν τι πιστευω μονον, εβαν αποθανη μη βιωσσεσθαι παλιν* Antiph. 3, 151 (54). *γυναϊκα θαπτειν κρεισσόν εστιν η γαμειν* mon. 95 = anon. 4, 690 (348). *οι τετιγες-ευδαίμονες, αν ταϊς γυναϊξιν ουδ' οτιουν φωνης ενι* Xenarch. 3, 625. *ειτ' εγω *κακως ποτε ερω γυναϊκας;* Kubul. 3, 260 (2, 7). *ει δ' εγενετο κακή γυνή Μηδεια, Πηνηλοπεια δε μεγα προαγμ' ib. (2, 9). ταχεως γε μ' αι χρησται γυναϊκες επελεπον ib. 261 (2, 14). γυναικος εσθλης (Diph. αγαθης) επιτυχειν ου εφθιδιον mon. 94 = Diph. 4, 426 (33). γυναικος εσθλης εστι σωζειν οικίαν mon. 84. γυνή-οικη πημα και σωτηρια mon. 85. γυνή δικαία-σωτηρια mon. 93. γυνή χρηστή ηηδαλιών εστ' οικίας mon. 99. χρηστή γυνή κτημ' εστιν mon. 634. ταμειον αρετης εστι γεννακα γυνή Alexandri 4, 554 (1). γυναϊκι κόσμον η σιγή φέρει mon. 83. ενεισι και γυναϊξι σωφρονες τρόποι mon. 160. ουχ-γυναϊκα λαμβάνει μονον, ομου δε-επεισκομιζεται και δαιμον' anon. (?) 4, 690 (349). *χρηματα, γυναϊκα και τέκνων πολλων σποράν* Men. 4, 247 (41). *το γυναϊκ' εχειν ειναι τε παιδων-πατέρα* Men. 4, 260 (103). *οικειον ούτως ουδεν εστιν-ως ανηρ τε και γυνή* Men. 4, 259 (101). *υπερ γυναικος και φιλου πονητεον* mon. 735. *εαν κακως μου την γυναϊχ' ούτω λέγης* Men. 4, 254 (73). *ουχ αν ποτε Ευριπιδης γυναϊκα *σωσει* Diph. 4, 411 (1, 4). *γυνή γυναικος ουδεν διαφέρει* mon. 109. *γυναϊκι προσφορον γυνή* anon. 4, 669 (284). *την γυναϊκα δε αισχυνομαι τω τ' ου φρονουντε παιδιω* Aristophan. 2, 1175 (1). *διδωμι τηνδ' εγω γυναϊκα σοι* Aristophan. 2, 1134 (2). *ωσπερ Χαλιδικη τέτοκεν-η γυνή* Polyzel. 2, 670 (8). (Ilithyia) *υπό των γυναϊκων ούσα καταπληξ την τέχνην* Theop. 2, 815 (2). *γυνή κυεϊ δεκαμηνος** (;) Men. 4, 192 (3). *γυναϊκα ζητουντες-ηχομεν (poesis)* Aristophan. 2, 1132 (1). *γυναϊκε δ' αυτας δύο ταράττετόν τινε (democratia et aristocratia)* Henioch. 3, 563 (v. 16). *ησαν ανθρωποι πεντε και γυναϊκες τρεις* Alexandr. (?) 4, 555 (2). *ταωνας υφιέναι ταϊς γυναϊξιν* ex anon. 4, 678 (308). cf. v. *Κρόνος. υργαθος: δικων υργαθος* Aristophan. 2, 1039 (21). *υρος: Men. 4, 167 (12).**

γυναϊκος: γωνιαίου όήματος Plat. 2, 639 (2).

Δ.

*αι: τι δαι; τι-αξιοις; Pher. 2, 289 (7). †τιδη (τι δαι;) τον ενεργμόν Phryn. 2, 582 (1). τι *δαι; κυνιδιον επρω-; Aristophan. 2, 1030 (12). τι *δαι; Alexid. 3, 479. τι δαι | τουτ' εστι προς σε-; Diph. 3, 381 (1). *αιδάλειος: ποτέρα Δαιδάλειος ην; Cratin. 2, 62 (2). Δαιδάλεια* Aristophan. 2, 1016 (2). *αιδάλειος: χιτωνά μοι-δεδωκας *δαιδάλεον* Theop. 2, 806 (2). *εψητολ τιγες-δαιδάλει* Alexid. 3, 392 (3). *αιδάλειος: Ερμης-Δαιδάλου φωνήν έχων* Plat. 2, 682 (6). *de Daedali**

- quodam ligneo simulacro Veneris *Kubul. 3, 216 (3). είδώς σε πάντων διαφέρουσα τῇ τέχνῃ-Δαίδαλε (coque) Philosteph. 4, 589.
- δαιμονίζομαι: ἄλλος κατ' ἄλλην δαιμονίζεται τύχην Philem. 4, 62 (95).
- δαιμόνιος: ὡ δαιμόνιε Pher. 2, 257 (1). Mnemim. 3, 668. ὡ *δαιμόνι ἀνδρῶν Eur. 2, 554 (15).
- δαιμονίως: γέρον γε δαιμονίως (int. οἶνος) Alexid. 3, 460.
- δαιμονῶ: *δαιμονῶς, γεγονῶς ἐτη τοσαύτ'; Men. 4, 110 (1).
- δαίμων: χαίρετε δαίμονες, οἱ Λεβάνθειαν Cratin. 2, 142 (3). δύο δ αἰτόν δαίμον' ὀλεῖτον Plat. 2, 615 (1, 3). λύχνων-δσμάς οὐ φιλοῦσι δαίμονες Plat. 2, 675 (2, 15). τὴν κρατίστην δαίμον' (Bendis) Aristophan. 2, 1100 (7). τὴν ἐγγελευν μέγιστον ἡγεῖ δαίμονα Anaxand. 3, 151 (v. 5): τὸν-οἶακα σπρέφει δαίμων ἐκίστη Anaxand. 3, 163 (1). πῶς σε δαίμων Alexid. (F) 3, 395 (v. 10). ἡ φιλοτιμία (Amoris) δαίμονος Alexid. 3, 496 (1, 13). ὅσοι τοῦ δαίμονος τούτου (Amoris) ποιοῦσι ἐκτόνας Alexid. 3, 495 (1, 5). ἅπαντι δαίμων ἀνδρῶν συμπαρίσταται εὐδὴς γενομένην-ἀγαθός, κακὸν γὰρ δαίμον' οὐ νομιστόν εἶναι Men. 4, 238 (16^a). *ἐπισκομίζεται καὶ δαίμον' ἦτοι χρηστόν ἢ τοῦναντίον (cum uxore) anon. (?) 4, 690 (349). δαίμων ξυαντῶ γέγονα mon. 132. οἶψ μ' ὁ δαίμων φιλοσόφῳ συνήκισεν Theognet. 4, 549 (v. 6). οἶνος-δαιμόνων ὑπέριτος anon. 4, 694 (363). πρὸς τῶν δαιμόνων Nicol. 4, 579 (v. 17). ἡ στιγρότης, τὸ χρώμα, πνεῦμα, δαίμονες (vetulae) Timocl. 3, 607. ἀγαθοῦ δαίμονος: cf. ἀγαθῆς τύχης v. τύχη λεπαστή-ἦν ἐκπιούσ' ἄκρατον ἀγαθοῦ δαίμονος Theop. 2, 608 (1 et 2). ἀγαθοῦ δαίμονος ἐπιρροφειν Theop. 2, 821 (20). δαίμονος ἀγαθοῦ μετάνιπτρον Antiph. 3, 76. ἐγγέσσα ἀγαθοῦ δαίμονος Nicostr. 3, 286 (3). ἀγαθοῦ δαίμονος δέχομαι ib. ἀγαθοῦ δαίμονος λαβεῖν Eriphi 3, 658 (4). ἡ τῆ ἀγαθοῦ δαίμονος-γαίλη Xenarch. 3, 616 (1). μετάνιπτρῶ μεστήν Αἰὸς πωτήρος, ἀγαθοῦ δαίμονος Diph. 4, 409 (1).
- δαίνυμαι: πῶς δαινύμενοι Cratin. 2, 95 (4). ἂ δ εἰς τ' ἐδωδὴν-καί-πάντα ταῦτ' ἐδαινύμεν Kubul. 3, 205 (v. 7). μηδ' ὄψον-μετὰ τούτου-δαίση Cratin. min. 3, 377.
- δαίς: κομψὸν ἐπὶ δαίτα θεατῶν Cratin. 2, 111 (1, 3). δειλῶν ἐπὶ δαίτας Ιασιν Eur. 2, 542 (14). ἐπὶ δαίτα θάλειαν Pher. 2, 335 (2). πί-νεν ἐν *δαίτῃ θάλειῃ Herm. 2, 410 (2, 11). τὰ γὰρ τ' ἀναδήματα δαίτος Herm. 2, 408 (1, 21). δαίτος διαθρομματίδες Antiph. 3, 49 (2).
- Δαισιανός (f. Δαισίας) anon. 4, 632 (112).
- Δαισιεύς: κῆρυον ἐπὶ ῥαμίην παρὰ Δαισίον Archipp. 2, 723 (13).
- δαιτυμών: "οὐδ' ἄρι παρῆσαι δαιτυμών οὐδεις ὄλως;" οὐκ οἶμαι γὰρ δαιτυμών. ἐλογίζομην || οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς οὐδὲ εἰς μοι δαιτυμών Straton. 4, 545 (v. 11. 12. 15).
- δάκνης τίς ἐστιν Telecl. 2, 368 (1).
- δακνάζω: *δακνάζει (libr. δάκνειν) τὴν Εὐβοίαν anon. 4, 677 (306).
- δάκνω: cf. δακνάζω. λακπατεῖν ὠθεῖν δάκνειν Pher. 2, 323 (6). δά-κνει, δάκνει, ἀπεσθεῖ μοι τὴν ἀκοήν Herm. 2, 405 (7). μῶν *ἐθαζέ (legeb. ἔδωκε) *τί σε; Α. ἔδακε; κατὰ μὲν οὖν ἔφαγε Archipp. 2, 725 (2). κεντῆ κάτωθεν, τοῖς δὲ χελεσίν δάκνει Kubul. 3, 254 (1, 16). δάκνων τὰ χελεθ Kubul. 3, 230 (2). ὁ μὲν λέμυ *ἐστίν, ὁ δ' ἔτερον δάκνει Anaxil. 3, 353 (1). ὁ μὲν δάκνει γᾶς (senex), ὁ δ' ἔλαρὸς ἡμᾶς ποιῆ (int. οἶνος) Alexid. 3, 512 (15). ἡ Μυῖα δ' ἔδακνειν αὐτόν anon. 4, 653 (198). δηχθεῖς αἰθωνι Κλέωνι Herm. 2, 385 (1, 7). ὁ λιμός τὸν καλὸν τοῦτον δάκνει πεντῆ Men. 4, 190 (4). τὸ κορυφατόν σε τῶν κακῶν πάντων δάκνει πεντῆ Men. 4, 149 (2). ἀντίτευχος, ἄ-γερός, δάκνων Kubul. 3, 232 (2).

- δάκρυον**: ὁμοία πόρνη δάκρυα καὶ ῥήτωρ ἔχει mon. 426. τῶν δικαστῶν καθ' ἓνα δεξιουμένη μετὰ δακρῶν Rosidipp. 4, 517. εἰ τὰ δάκρυ' ἡμῖν τῶν κακῶν ἦν φάρμακον ἢ ἡλλαττόμεσθ' ἐν δάκρυα Philem. 4, 23 (1). ἡ λύπη-ἔχει καρπὸν τὸ δάκρυον ib. τοῖς παροῦσι δακρύοις ἐμποεῖ-ἀναβολὴν *Men. 4, 287 (16). οὐ γὰρ ὠφελεῖ τὰ δάκρυ' ἀναισθητῶ-καὶ νεκρῶ Men. 4, 289 (157). δάκρυα-ἀπὸ τῆς τραπέζης-ἀπήγαγον Anaxipp. 4, 459 (v. 14).
- δακρυροῦσθ**: δακρυροοῦντες Alexid. 3, 523 (50).
- δακρῶν**: ἐποίησα τοὺς δακρῶντας γελᾶν Hegesipp. 4, 479 (v. 14).
- δακτύλιος**: δακτύλιος φαρμακίτης Eur. 2, 454 (22). παρὰ Φερίατου δακτύλιός ἐστί μοι Antiph. 3, 97 (2). δακτύλιον ἀπέφρονα Aristophan. 2, 1049 (7). σφραγίδας, ἀλύσεις, δακτυλίου Aristophan. 2, 1079 (6, 12). ἀλύσεις, καθετήρας, δακτυλίου Nicostr. 3, 289 (7).
- δακτυλιουργός**: Pher. 2, 356 (77).
- δάκτυλος**: περιτρώγειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους Pher. 2, 255 (2). ἀπαν-τας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους Herm. 2, 388 (1). κἄν μὴ κατεσθίωσι καὶ τοὺς δακτύλους Aristophont. 3, 362 (3). *προσκατέδει τοὺς δακτύ-λους Alexid. 3, 462 (1, 5). ἐπὶ τίνα δ' ὠδ' ἄλλην τέγγην-ὠθισμός ἐστι δακτύλων *τοιουτοσί-; Anaxand. 3, 175 (1, 7). πρὸς τὰ θερμά ταῦθ'-τοὺς δακτύλους-Ἰδαίους ἔχω Croblyli 4, 568 (1). κηδεμῶν τῶν δα-κτύλων Alexid. 3, 451. δακτύλου πιάσματι σύρει Kubul. 3, 242 (1, 11). χεῖρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλοι δὲ δακτύλους mon. 543. αἰρουσιν ὥσπερ δάκτυλον τὴν μηχανὴν Antiph. 3, 106 (v. 15). ἔχουσι-τι κέντρον ἐν τοῖς δακτύλοις Phryn. 2, 560 (1). γυναικὸς ἐπιφερούσης δακτύλους ἀπαλούς Alexid. 3, 404 (3)=429 (1, 10). δακτύλους αὐλητικούς Plat. 2, 685 (12). αὐλητικῶς-καρκινούν τοὺς δακτύλους Antiph. 3, 30 (1, 15).
- δαλός**: ἐνέκρυβα-ὥσπερ δαλὸν εἰς πολλὴν τέφραν Sotad 3, 586 (1, 29).
- δαμάζω**: βολβούς-σποδιᾶ δαμάσας Plat. 2, 672 (1, 9). Med. τὰ μὲν δαινεκῆ σώματος μέρη δαμάζει' ἐν *πυρικτίτοισι γὰς Anaxand. 3, 163. ἦδε γὰρ δαμάζεται (iuvenes) ἐφ'θοῖς προσώποις ἰχθύων χειρομένη Anaxand. 3, 175 (1, 15).
- δάμαλις**: ἐπομνύουσα-ὡς δάμαλις, ὡς παρθένος, ὡς πῶλος ἀδμῆς Epi-gram. 3, 369.
- δάμαρ**: οὐκ-τὴν σεαυτοῦ γυμνάσεις δάμαρτα; Eur. 2, 494 (18). [ὅστις μοχλοῖς-σώζει δάμαρτα Men. 4, 226].
- δαμαρλίππειος**: Eur. 2, 572 (83).
- δαμασίας**: Δαισποδίας καὶ Δαμασίας Eur. 2, 475 (87).
- δαμασικόνδυλος**: Eur. 2, 572 (84).
- δάματερ**: vide Δημήτηρ.
- δάμιππος**: ὀρῶ-προσιόντα μοι Δάμιππον Anaxipp. 4, 464 (1).
- δαμόξενος**: Ρόδιος Δαμόξενος Anaxipp. 4, 459 (v. 1).
- δαυαώτατος**: Aristophan. 2, 1048 (2).
- δαυεῖζω**: ὑδραν δαυεῖζειν Aristophan. 2, 1000 (15). ὅταν δαυεῖζῃ τις πονηρῶ χημάτα Axionici 3, 536 (1). τῇ γῇ δαυεῖζειν Philem. 4, 52 (51°). διὰ χειρὸς δαυεῖσαι Timostrat. 4, 595. τοὺς πλουσίους-οἷς μὴ τὸ δαυεῖσθαι πρόσεστιν Men. 4, 149 (1).
- δάνειον**: τὰ δάνεια δούλους ποιεῖ mon. 514. δάνει' ἐρυγγάνων Diph. 4, 395 (2, 21).
- δαός**: Δᾶος πάρεστι anon. 4, 600 (2b). Δᾶοι et Γέται fallaces servi Men. 4, 333 (513).
- δαπάνη**: δαπάνην ματαίαν Antiph. 3, 90 (2, 6). τοῖς ὑπερβάλλουσι-δαπάνη πρόσεστιν Alexid. 3, 502 (1). μεγάλη δαπάνη μίαν εἰλαυσε πέρην Antiph. 3, 109 (v. 2).

δαπάνημα: διαφέροντα τοῖς καθ' ἡμέραν δαπανήμασιν Philem. 4, 36 (7).
 δαπανηρός: γυνή-ἔστι δαπανηρόν mon. 97.

δαπανῶ: ὑπὲρ τὴν οὐσίαν δαπανῶν Diph. 4, 389 (1, 7). τὸν βολβό-
 σκόπει ὅσα δαπανήσας εὐδοκιμεῖ Philem. 4, 46 (33). τοὺς τὸν ἴδιον
 δαπανῶντας ἀλογίστως βίον (pecuniam) Men. 4, 255 (79). Med.
 οὐκ ἂν ἐπεθύμουν, οὐδ' ἂν ἐδαπανῶντο Aristophan. 2, 1171 (1, 10).

δάπεδον: χαιρε λιπαρόν δάπεδον Aristophan. 2, 990 (13).

δαπιδιον: δαπιδιον ἐν ἀγαπητὸν ποικίλον Hipparch. 4, 431.

† δαπιθάκνην Plat. 2, 654 (2).

δάπις: ὁ χορὸς-εἶχεν δάπιδας ῥυπαράς Pher. 2, 290 (9). ὠρχεῖτ' ἐν
 ἐνωρίμενος δάπιδας Aristophan. 2, 1052 (12). Καρχηδῶν δάπιδες
 (praebet) Herm. 2, 408 (1, 23).

δάπτω: *δάπτοντα (libr. δαρδάπτοντα), μιστύλλοντα Aristophan. 2,
 1119 (10).

δαρδάπτω: vide δάπτω.

Δαρεικός: *κἀζαιρών τοὺς Δαρεικούς Aristophan. 2, 1153 (13).

δάς: δᾶδες Philyll. 2, 868 (7). δᾶδας ἡμένας-δῶτω τις *Lysipp. 2, 748
 (3). δᾶδα καὶ στεφανούς λαβόντες Antiph. 3, 114 (1). *(στεφανούς)-
 δύο καὶ δᾶδα χρηστήν Antiph. 3, 145 (29). ὄψον δᾶδας ἡμένας κα-
 ταπίνομεν Mnesim. 3, 577 (1). ἀγνίζων-δαδί μιᾶ σκέλλη τε μιᾶ
 Diph. 4, 416 (3).

δασύπους: Cratin. 2, 210 (108). τοὺς δασύποδας-ἀλοὶ διαπάττειν Δι-
 καεῖ 2, 829 (1). δέλφαξ, δασύπους, ἔριφοι Antiph. 3, 73 (2, 6). *δα-
 σύποδας τρεῖς, στρουθιάμια 5' Eubul. 3, 268 (14). δασύποδα, ἐὰν πι-
 ριτύχης, ἀγόρασσον, καὶ νητιῖα Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (3). δασύ-
 πους *ἂν ἐπέλεθ' τις, φέρε Eriphipp. 3, 334 (1, 9). χελιδόνειος ὁ δασύ-
 ποδος Diph. 4, 375' (1). οὐ (in Attica) δασύποδ' εὐρεῖν ἔστιν οὐδ'
 ῥᾶδιον Nausicr. 4, 578.

δασύπρωκτος: Κυπρίων ἀνδρῶν δασυπρωκτων Plat. 2, 615 (1).

δασύς: δασύν ἔχων τὸν πρωκτὸν Cratin. 2, 184 (27). δασύς, ἄλλοι
 λείος Eubul. 3, 254 (1, 2). τρωτός, ἄτρωτος, δασύς, λείος ib. (1, 8).
 οἱ δασεῖς-καὶ προβεβηκάτες Baton. 4, 504 (1, 9). ἱμάτιον δασύ Philem.
 4, 53 (53).

δατηταί: Aristophan. 2, 1209 (153).

Δαυλίος: Δαυλία κορώνη Aristophan. 2, 1209 (156).

δάφνη: δάφνης κλάδοι Amips. 2, 711 (3). κλώνα πρὸς καλὸν δάφνης
 anon. 4, 676 (305). ὅσα θεοῖς ἀνθη καλά, κητόν, δάφνην Men. 4, 97
 (4). ἀγαλματίοις ἀγαλοῦμεν καὶ δάφνη Theop. 2, 810 (1).

δαφνοπώλης: (de Apolline) Aristophan. 2, 1209 (154).

δαφιλής: γαστρισμός-δαφιλής Sophili 3, 582 (1).

δαφιλήως βρέχειν (?) Antiph. 3, 147 (35).

δέ: ἀρ' ἀληθῶς-ἔστιν-θoinᾶσθαι καλῶς; ἐν δὲ ταῖς λέσχαισι φύσκει κατα-
 χρέμανται; Cratin. 2, 107 (1, 3). τίς δὲ σύ; Cratin. 2, 225 (155). *μπε
 δὲ Μέλητα τίς Pher. 2, 257 (4). τίς δ' οὗτος-ἔστι; Pher. 2, 286 (1).
 τί εἰργασαι; πῶς ὦ κατάρτατε *(δ') ἐνέχεας; Pher. 2, 282 (4, 3). τί
 δ' οἶνον; ib. (4, 4). τίς δ' ἔσθ' ἡμῖν τῶν-καὶ-ἔτι χρεῖα; Pher. 2, 315
 (1). τί δ' ἐπαδες; Pher. 2, 346 (20). ὁ νόθος δέ μοι ζῆ; Eur. 2, 461
 (9). οἱ δεινὸν οὐν χριούς ἐμ' ἐκγεγνᾶν-, ὄρνεος *δ'—; Eur. 2, 463 (10).
 πεφτυεμένη δ' αὐτὴ 'στὴν ἦ-; Eur. 2, 509 (3). τί δ' ἔστ' Ἀθηναίωσι-
 ἀπώμοτον; Eur. 2, 517 (25). οὐκοῦν περιγραίρεις-; Δ. τί δ' ἔσθιν;
 (al. πάρεστιν.) Eur. 2, 525 (1). οὐ δεινὰ ταῦτα †δὲ (? δ' ἔστιν)-;
 Eur. 2, 532 (2). οὐκ ἐρύσων-ποτε; νῦν δ' *ὀμηρεῦσοσ'-; Antiph. 3, 63.
 τίς δ' ἔστιν ὁ-φροντίζων; Phryg. 2, 589 (3). ὁ δ' -Ἡρακλῆς- τί δρε;

Phryn. 2, 590 (5). εὐτυχεῖς- B. τί δ' ἔστι; Plat. 2, 670 (3). B. ἔστι δ', ἀντιβολῶ σε, τοῦτο τί; Plat. 2, 672 (1, 3). τί ἔστι; πῶς ἔχομεν; B. τί δ' ἄλλο γ' ἤ-; Lysipp. 2, 744 (1). ὦ πολῖται- B. τίς πόλιτος δ' ἔστι *(νῦν)-; Metag. 2, 758 (2) cf. 5, 53. ἡ σφύραϊνα δ' ἔστι τίς; Stratt. 2, 773 (2). εἶσιν δὲ πόθεν αἱ παῖδες αὐταὶ καὶ τίνας; Stratt. 2, 774 (5). διπύρους τε θερμούς. B. οἱ δίπυροι δ' εἶσιν τίνας; (?) Alcae. 2, 626 (3). Kubul. 3, 214 (2). πῶς δὲ καὶ κεκραμένον πίνειν-δεῖ; Diocl. 2, 839 (2). τὰ δ' ἄλφιθ' πῶς ἐπώλουν; Stratt. 2, 768 (1). *σὺ δ' οὐκ ἐγγήμω; Aristophan. 2, 998 (9). σοὶ δ' ὄνομα δὴ τί ἔστιν; Aristophan. 2, 1065 (2, 4). τί σὺ λέγεις; εἶσιν δὲ ποῦ; Aristophan. 2, 1109 (2). σὺ δ' ὁμέστιος θεοῖς; πόθεν; Aristophan. 2, 1189 (58). πόθεν δ' ἐγὼ σοὶ συγγενῆς; Aristophan. 2, 1194 (80). κρέα δὲ τίνας ἤδιστ' ἂν ἐσθλοῖς; Antiph. 3, 9 (1). ἐν ταῖς σπυρίσι δὲ τί ποτ' ἔνεστι-; B. χόνδρος ἀγαθός Μεγαρικός. A. οὐ Θετταλικὸν τὸν χρηστόν εἶναι φασὶ δέ; Antiph. 3, 18 (1). τίς δ' *ἐγγέλειον ἂν φάγοι; Antiph. 3, 21. πῶς δ' εἴσεται τις τοῦτ'; Antiph. 3, 30 (1, 10). λούται δ' ἀληθῶς* (;) Antiph. 3, 56. τὸ *δεῖνα δ' ἐσθλείς; Antiph. 3, 70 (2, 6). οἶνον Θάσιον πίνεις ἂν; — πρὸς ἀμυγδάλας δὲ πῶς ἔχεις; — μελίπηκτα δ' εἰ σοὶ προσφέρου; B.* τρώγοιμι καὶ φῶν δὲ καταπίνουμ' ἂν (f. τρώγοιμι, ναί. A. φῶν δέ; B. καταπίνουμ' ἂν) Antiph. 3, 77. οὐκοῦν τὸ μὲν-ἔφειν ἐν ἄλμῃ; -τὸ δὲ-; -τὸν γαλεόν; -τὸ δ' ἐγγέλειον; reliqua asyndetos. Antiph. 3, 130. οὐκοῦν ὑποσορεῖτε-; κάτω μὲν ὑποβαλεῖτε-ἀνωθεν δ' ἐπιβαλεῖτε-κἄτα-καὶ ... Kubul. 3, 247 (1). *ἡ σταθμοῦχος δ' ἔστι τίς; Antiph. 3, 93. τί δ' ἂν Ἕλληνας-δράσειαν; ὅπου-. παρὰ δ' ἡμετέροις προγόνοισιν-ᾧπτων Antiph. 3, 94. κάκκαβον λέγω. σὺ δ' ἴσως ἂν εἰποις λοπάδ'. B. ἐμοὶ δὲ τοῦνομα οἰεὶ διαφέρειν; Antiph. 3, 99 (1). οἶα δ' ἔστιν οἶσθα σὺ-; Antiph. 3, 101 (5). τὸ δὲ | ζῆν εἶπέ μοι τί ἔστι; Antiph. 3, 138 (10, 1). τίς δ' οὐχὶ θανάτου *μισθοφόρος-; Antiph. 3, 150 (49). τῶν ζωγράφων μὲν ἡ-χειροῦργια-θναυμάζεται. *ἀβηθ δὲ-ἀρπάζεται || ἐπὶ τίνα δ' *(ᾧδ') ἄλλην τέχνην τὴ στόματι *κατακαίει-; || *ἀλλ' οὐ μόνη γὰρ τὰς συνουσίας ποιεῖ-; τίς δὲ συνδειπνεῖ βροτῶν-; ὠραῖον δὲ μεραχύλλιον ποταῖς ἐπιφθαῖς-ἀλλοικεῖται-; Anaxand. 3, 175 (1). *ἰχθὺν δ' Ὀμηρος ἐσθλόντ' εἰρηκε ποῦ-; κρέα δὲ μόνον ᾧπτων Kubul. 3, 262 (2). ἡ ναῦς δὲ *πότερ' εἰκόσορος ἔστιν ἤ-; Nicostat. 3, 282. οὐχὶ Κερκώπῃ μὲν ἦσθ *γέγον' ἔτη τρισχίλια, ἡ δὲ Λιοπέθου-Τέλεσις ἕτερα μυρία; Θεολύτην δ' *(οὐδ') οἶδεν οὐδεὶς-. οὐχὶ Λαῖς μὲν-ἀπέθανεν βιγνουμένη, Ἰσθμιάς δὲ καὶ Νέαιρα κατασέσηπε-; Κοσσύφας δὲ καὶ-οὐ λέγω· περὶ δὲ Ναῖδος σιωπῶ Philetas. 3, 294 (1). οὐ Μενεκράτης μὲν ἔφασκεν εἶναι Ζεὺς-; Νικόστρατος δ'-Ἡρακλῆς; Kphipp. 3, 337 (2). ἐγὼ δὲ τὸν γέγγραντα- B. τίς δ' ἔσθ' ὁ γέγγρας; -διὰ τί δ' οὐκ ἄγεις εἰς τὸν ὄχλον αὐτό; Amphid. 3, 306 (1). τάρων *βολῶν γένοιτ' ἂν ἡ δὲ κέστρα; κτῶ βολῶν Amphid. 3, 313 (1, 12). ποῖα φρονεῖς, ποῖος δὲ λόγος διερευνῶται-; Epicrat. 3, 370 (1, 4). οὐκ ἐξετάζειν μὲν τὰ μηδὲν χρήσιμα τίς ἦν ὁ πάππος- *τήθῃ δὲ τίς, τὸν δὲ τρόπον-μῆτι *εἰσαδεῖν· ἀλλ'- Men. 4, 228 (3). πόθεν ἔστι ταῦτα-; A. τί δὲ σοὶ μέλει; οὐ γὰρ τὸ δρᾶμα τὸν δὲ νοῦν σκοποῦμεθα Diph. 4, 411 (1). προσέχεις τι τοῦτω-; *ποῦ δ' ἔχει ἀργύριον οὗτος; Hipparch. 4, 431. ὁ λαβρώνιος δ' ἔσθ' οὗτος ὄρνις* (;) ib. 432. γυναιξὶ διαφέρειν οἴει δὲ τί; Apollod. Car. 4, 449. πάλιν-ἴσως ἐθαύμασας- B. ἐγὼ δ' ἐθαύμασ' (;) Sosip. 4, 453 (v. 38). πῶς δὲ δυνατόν τοῦτ' ἔστι; Euphron. 4, 494 (1, 6). αὐτὸς εὐρηκας δὲ τί; Baton. 4, 501. ζῆν δ' ἔστι τὸ τοιοῦθ'; Baton. 4, 502 (v. 6). πονοῦσι *δ' ἕτεροι. B. σὺ δέ; A. λέγω τὰς αἰτίας Damox. 4, 531 (v. 47). μὴ λάβω; ζῆν δ' ἔστι μοι-; τεύξο-

μαί δ' ὕπνου-; οὐ δάσω δέ-δίχην-; anon. 4, 668 (282). * (τίς ἐστιν)
 ὅς δὲ πρῶτος ἐξέυρεν-; Eurp. 2, 547 (2, 3) cf. 5, 39. ὡς * (δι)
 μαλακόν-τὸ χρωτιδίον * (ἐστ') ὡς θεοί Cratin. 2, 183 (23). Cratet (?)
 2, 248 (3). ὅσας * (δ') ὁ βουγμός; Eurp. 2, 492 (13). ὡς δ' ὀρχοῖται
 Metag. 2, 754 (2). ὡς δ' ὀρθοπλήξ Aristophan. 2, 961 (3). οἷα δ' ἰ
 χώρα φέρεi Antiph. 3, 98. ὡς δ' * εὐρύθμως λαβῶν-ἐσχεδίασε Anaxand.
 3, 168. ὡς μικρολόγος εἰ. A. σὺ δὲ γε λίαν πολυτελής Ephipp. 3, 334
 (1, 10). ὅσα δ' ἐστὶν εἶδη θηρικλείων Dionys. 3, 554 (1). ὡς δ' αἰ
 ποτε περὶ τοὺς κνάμους ... Henioch. 3, 562. ὡς θύουσι δ' οἱ τοιχοῦ
 χοίτας φέροντες Men. 4, 108 (3). οἷος δὲ καὶ τὴν ὄψιν εἶναι γί
 νεται Men. 4, 244 (34). οἷος δ' ἀλαζῶν ἐστὶν * ἀλιτήριοις Men. 4, 246
 (38). ὡς δὲ καὶ γλισχρον βλέπει Eurphron. 4, 493 (v. 16). ὄσον δ'
 ἐπιθυμεί βρωμάται Dioxipp. 4, 541. ὡ μαλάχας μὲν ἐξερῶν ἀναπνέω
 δ' ὑάκινθον καὶ .. καὶ .. ὡ φίλων μὲν ἀμάρακον, προσκινῶν δὲ ὄλιπε
 γελῶν δ'-καὶ-ἐγγει- Pher. 2, 318 (2). μάκαρ Σοφοκλῆς ὅς-ἀπέθανε
 εὐδαίμων-· καλῶς * (δ') ἐτελεύτησ' Phryg. 2, 592 (1). ἀνδρῶν βέλυσί
 ὀλλῶν, πολλῶν δὲ ματαιοτάθ' Amips. 2, 703 (1). Κηφισοφῶν ἄρσι
 καὶ μελάντατε· σὺ δὲ * ἐυνέζης - * Εὐριπίδη Aristophan. 2, 1177 (4).
 Αἰγύδιον, σὺ δὲ τόνδε φορήσεις- Kubul. 3, 252 (3). ὁ δ' ἐλάστω
 ἔγω- Men. 4, 186 (5). Λάχης. B. ἐγὼ δὲ πρὸς σέ Crobyli 4, 567 (1).
 γελοῖον. * A. ἀγνοεῖς. ἐν τῇ Κύρῳ δ' οὕτω φιληθεῖ Antiph. 3, 68.
 Πηλεὺς; ὁ Πηλεὺς δ' ἐστὶν ὄνομα κεραιμέως Philetæer. 3, 293. πέν
 κόμισον δέ μ' εἰς Κύθιρα Pher. 2, 322 (2). σέψαι δέ μου τὸ μέ
 νον Pher. 2, 359 (90). σὺ δὲ-ψάθαλλε Herm. 2, 414 (4). σὺ δ' ἐπεί
 Eurp. 2, 447 (2). σὺ δὲ τὰ καλῶδια-ἀρκυῶρει Eurp. 2, 555 (18). πε
 στήριον δ' αὐτῷ τι λαβέ Phryg. 2, 599 (4). * ἐμφέρεσθε δέ | τὰ ῥή
 ματα Plat. 2, 628 (11). φέρε τὴν θυσίαν, αἰρ' ὕδωρ-παίζωμεν δὲ πε
 φιλημάτων Plat. 2, 630 (1, 5). ἄπερ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν τὸ πρᾶγμα * ἢ
 φράσω Plat. 2, 670 (4). φείδεσθε τοῦλαλον· ἐξ ἀγορᾶς δ' ἔγω | ὀπ
 σομαι στίλβην Plat. 2, 685 (15). αἰλεῖ-, σὺ δ' ἄδε- ἐκπίπτει
 ἔγω Amips. 2, 710 (1). * εἰδ' ἃ μὲν σὺ τυγχάνεις αὐτῶν πέραυτε. θ
 ἔστῃ δὲ τάλλα σοι Antiph. 3, 24. * ἐκ τὰς πινακίδος δ' ἀμπερῶν
 ἐρμήνευε Philyll. 2, 862 (3). ὅσῃν δ' ἐξ ἄκρων διακρύβλιον
 * τελέων δ' ἀγαθῶν ἐπαοιδῶν Aristophan. 2, 955 (8). ἐκδῶτα δέ τις
 Aristophan. 2, 1043 (4). τὸν δὲ κάθον ἐξω-λαβῶν ἀπόφερε τάλλα
 πάντα Antiph. 3, 61 (2). σὺ δ' ἀλλὰ πῖθι Antiph. 3, 55 (1). πε
 ραδίσει δ' ἐξῆς ἐμοὶ τὸν ἀρκεαῖνον Antiph. 3, 119 (1, 6). ὑπὲρ
 σκευτοῦ πρᾶνθ' * οἷουεν ἄν σοι δοκῆ, ἐγὼ δ' ὑπὲρ ἐμοῦ Anaxand. 3,
 199 (11). τί-ἔστηκας-ἔτι, ἀλλ' οὐ βαδίεις; τοῖς δὲ-πίλαιε διαπε
 ρακται Kubul. 3, 211. τῶν μυρτίων βουλόμεθα † τοῦτων σὺ τ' (1
 καυτῶν· σὺ δὲ | τὰ γ') ἀλλὰ πῶλει Kubul. 3, 252 (4). πέραυτε σ
 θεῖς δὲ νῦν Men. 4, 68 (1). εἰς τὴν θεοῖς ἐχθρῶν δὲ ταύτην φει
 σόμεαι· ἐγὼ δ' ἄρα στρέψω με-δακτυλίο; ἐστὶ μοι Antiph. 3, 97 (2).
 ὅπως δὲ ἀλεύσει (?) Kubul. 3, 224. ὅπως δὲ τὴν νεύρην-ἐπὶ τὴ
 ζεύγος * ἀναθήσεις Anag. 3, 276 (2). οἷα ἰδῶν· αἰτοῦσσι Σοφο
 κλῆε χροῖν, τῷ Ἀλεομάχου δ'- Cratin. 2, 27 (2). τὰ Στρυγγάρον-αρ
 χαιον αἰδέων· ὁ δὲ Γρησπιος; ἐστὶν ἀνοεῖν Eurp. 2, 481 (3). ἐνοστο
 δασμῶ-οὐδενί, † τοῖσι δ' ἰ-παγωγεῖσι Herm. 1, 97 (3). τῆνδε-μῆ μοι
 δίδου, ἐκ δὲ τοῦ κέρματος αἰ-δός πικρῶν Herm. 2, 409 (5). παρὸς μὲν
 οὐκ ἦν, φιλοπότης δὲ κίμλις; Eurp. 2, 512 (10). καὶ τῶν μὲν ἄλλων
 οἷα ἐμὴλας μοι μελῶν, Εὐραπίδος δὲ δρᾶμα δεξιμώτερον δεικνῶσι
 Stratt. 2, 763 (1). μῆ καταφρόνας, μῆδ' ἔσθ' ἐπιθῆκαί κελός, ἐν τοῖς

δ' ἐκείνων ἔθεσιν Ἰσθ' ἀρχαῖκός Antiph. 3, 22. ἔπειτα τοῦτο ζημιούς με; μηδαμῶς· ἄλμης δ' ἐχρῆν τι περιφέρειν ποτήριον Antiph. 3, 41 (2, 10). οὐδεις παράσιτος εὐχετ' ἀτυχεῖν τοὺς ὄσλους, τούναντιον δὲ πάντας εὐτυχεῖν ἅε Antiph. 3, 45 (2, 4). ἔστιν πολυτελής-τις, οὐ φθονεῖ, μετέχειν δὲ τούτων εὐχετ' Antiph. 3, 45 (2, 6). ἐπεχεάμην ἀκρατον οὐχὶ παιδίου, κιάθους θεῶν τε (f. δὲ) καὶ θεαινῶν μυθίου Antiph. 3, 45 (3). εὐ λέγει τέ σε | οὐδεις, κακῶς δε πᾶς τις Antiph. 3, 51. οὐκ ἂν γενόμενον οὐδέποτε γ' * ἄμην πρῶγμα-λέγειν, ἐνέδρας δ' ἔνεκα Antiph. 3, 67 (1, 7). σκατογαγεῖν ἀπειρξε τὸ ζῶον *** τοὺς δὲ βοῦς ἠγάγκασεν Antiph. 3, 68. κοῦ δημοτικῶν γε τοῦτο δρᾶ τοιαῦτα ὄλων. γάμοι δ' * ἐκείνοις-ἦσαν Antiph. 3, 104 (v. 20). ὥστε πρὸς ὄν μὲν | ἦν αὐταῖς (f. οὐκ ἦν) ὁ λόγος, πρὸς δ' αὐτὰς Antiph. 3, 109 (v. 18). * (ὄντα) δ' ἄωωνα βοήν ἴσθησι-οἰς ἐθέλει-, τοῖς δ' * οὐδὲ παροῦσιν ἀκούειν ἔξιστιν, κωφῆν δ' ἀκοῆς ἀσθησιν ἔχουσιν Antiph. 3, 112 (1). οὐδ' ἦφεν κρέα, οὐδ' ὄπτα δὲ καὶ τὰς κοιλίας Antiph. 3, 144 (27). μὴ χρωμάσιν τὸ σῶμα λαμπρύνειν θέλε, ἔργοις δὲ καθαροῖς-τὴν κωφῆσαν Antiph. 3, 151 (56). τῶν ἀδικημάτων μὴ λαμβάνειν τὰς ἀξίας τιμωρίας, ἐλεῖν δὲ πάντως (?) Antiph. 3, 156 (73). οὐκ ἔστι δούλων πόλις, τύχη δὲ-μεταφέρει τὰ σώματα. πολλοὶ δὲ νῦν μὲν εἰσιν οὐκ ἐλεύθεροι, εἰς ταῦτιον δὲ Σουνηῖς, εἰτ' εἰς τρίτην ἀγορᾶ κέχρηται Anaxand. 3, 162 (1). οὐδ' οἱ τρόποι γὰρ ὁμοιοῦσ', οὐδ' οἱ νόμοι | ἡμῶν, ἀπ' ἀλλήλων δὲ διέχουσιν πολὺ Anaxand. 3, 181 (v. 3). κἀγὼ γὰρ οὐ καυλοῖσιν-ἐμυτὸν χορτάσων ἐλήλυθα. ἢ δ' εἰς τ' ἐδωδῆν-καλ-καλ-, πάντα ταῦτ' ἐδαινύμην Kubul. 3, 205. ἔστιν γὰρ οὔτε κοῦφος οὔτε ῥάδιος-βαρὺς δὲ κομιδῆ Kubul. (Arag.) 3, 226 (3). οὐκ ᾤου (*σὺ) με χολῆν ἔχειν, ὡς δ' ἠπάτω μοι διελέγον, ἐγὼ δὲ γ' εἰμι τῶν μελαμπύγων ἐτι Kubul. 3, 234 (1). οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰ παράσιτος- ὁ δ' Ἰσχυόμαχος ὁ διατρέφων σε τρυγᾶνει Arag. 3, 276 (1). δε μέλινα ποιεῖν ζωμόν οὐκ ἠπίστατο, θρίον δὲ καὶ κἀνδαυλον Nicostr. 3, 284. ὅστις δὲ θνητὸς-μῆ-ζητεῖ τι τερπνὸν προσφέρειν, τὰ δ' ἄλλ' ἔξ, μάταιός ἐστιν Amphid. 3, 309 (2). ὅστις γε παρὰ ταύτην μὲν οὐκ εἰσέρχεται, παρὰ δὲ Σινώπῃ-ἔθρον κάθητ' Amphid. 3, 310 (1). οὐκ ἔνεσθ', αὐταὶ δ' ἀπάντων ὑπερέχουσι τῶν κακῶν Anaxil. 3, 347 (1, 7). καὶ σὺ νῦν οὐκ-πόρην, ἑταίρος δ' εἰς ἔρωτα τρυγᾶνεις ἐληλυθώς Anaxil. 3, 350 (2). ποτηρίῳ-οὔτε τρυβλίῳ οὔτε γιάλῃ, μετεῖχε δ' ἀμφοῖν τοῖν ῥυθμοῖν Alexid. 3, 408 (1). κοῦτε-βολβός-δυνατός ἐστ' ἐπαρκέσαι· μάτην δὲ-πουλύπους-πέμπλησι λοπάδος-κῦτος Xenarchi. 3, 614. οὐ πᾶσαν ποιῶ τὴν γῆν, ὅταν δὲ τοῦμόν ἐσίδω χωρλον Men. 4, 76 (9). φύλαττε μη-δερε | ἄλλω μεταδιδούς, αὐτὸς ὄν δὲ κύριος Men. 4, 107 (2, 4). οὐ τῶν ἀναγκαίων καδ' ἡμέραν μόνον-μειζονος δ' ἄλλου τινός Men. 4, 156 (1). οὐκ ὁ σὸς λόγος-δ' δ' ἴδιος πείθει τρόπος Men. 4, 249 (48). κρεῖττον-ἐστιν-μὴ πόλλ' ἀηδῶς, ὄλγνα δ' ἠδέως ἔχειν Men. 4, 252 (61). μὴ πάντοθεν κέρδαιν', ἐπαισχύνου δέ μοι Men. 4, 255 (50^a). σὺ δ' οὐδ' ὑπερβάλλοντα-ἀπώλεσας ἀγαθὰ, τὰ * νυνὶ δ' ἐστι μέγιστά σοι κακὰ Men. 4, 227 (2, 16, 17). * (οὐ) καλῶς ποιεῖ, ἀσπίδι * (δὲ)-προσπορῆζει φάρμακον Men. 4, 269 (154). ἦκιστά γε. ἐκπωμάτων δ' ὀνόματα Diph. 4, 414. μηδέποτε πειρῶ-δρατῶσαι-, * φύσιν δ' ἐνεργεῖν Men. 4, 270 (163) cf. 5, 107. γάμει δὲ μὴ τὴν προῖκα, τὴν γυναικα δὲ πω. 98. ἔστιν οὐ δειπνητικός, πρὸς τῷ φιλεῖν δὲ τὴν διάνοιαν ἐστ' ἔχων Anaxipp. 4, 466 (v. 37). ἔλεγον ἐγὼ σοι μὴ γαμείν, ζῆν δ' ἠδέως. τὸ Πλάτωνος ἀγαθόν δ' ἐστὶ τοῦτο Philippid. 4, 468 (1). ὁ γ' οὐκ ἔχουσιν, ἀγνοοῦσι δὲ | οὐδ' ἂν ἑτέρω δοίησαν Damox. 4, 532 (v. 67). οὐδέτερον αὐτῶν, προσβῆτιον δ' Straton. 4, 545 (v. 22). * αὐτοὺς μὲν οὐκ ἐμασῶντο, τὰ

δὲ βουκλήματα θύοντες ὄπτων Athenion. 4, 557 (v. 13). τὰ λοιπὰ μὴ
λάλει. *Α. περὶ τῆς Ιατρικῆς δέ Nicomach. 4. 584 (v. 30). praeterea
δὲ negationem sequentis haec cf. exempla: Alexid. 3, 386. 393 (1, 3),
399 (2). 410 (1). 458 (3). 519 (35, 2). 520 (35, 6). Epigen. 3, 536 (1).
Dionys. 3, 547 (v. 9). 552 (1, 14). Maesim. 3, 568. Theophil. 3, 628
(1). Philem. 4, 10 (1), Apollod. 4, 453. ἀδοξότερος, μίαν δὲ πρὸς
οὐκ ἔχων, πῆρας μὲν οὖν τρεῖς Men. 4, 142 (1). ἔδούκουν μὲν ἔφε-
ρουον δ' οὐδέν, ἀλλὰ πάντα-ἦν-...νῦν δ' ἄρτι μοι τὸ γῆρας ἐπίδη-
νοῦν Pher. 2, 338 (7). εἰ μὴ τεθέασαι-, στέλεχος εἰ, εἰ δὲ τεθέασαι μὴ
τεθήρευσαι δ', ὄνος, εἰ δ'- ἀποτρέχεις, κανθήλιος Lysipp. 2, 746 (1). γῆτι
δ' ἐκείνου πρότερον ἢ, νῦν δ' οὐκέτι Cratin. 2, 117 (2). ταῖς θασαῖα
δοκεῖ, τοῖς δ' ἄλλοις οὐ λαχάνοισιν Cratin. 2, 177 (10). πολλά- * γί-
γνεται μεταλλαγῆ πραγμάτων· μένει δὲ χρημ' οὐδέν ἐν ταῦτ' ὄντως
Eur. 2, 549 (4). ὡς ποτ' ἐκλήσεν- νίας Ἀχαιοῶν-· οἶον δ' οὐ κήριε-
Ῥαδάμανθον Theop. 2, 802 (1). * λόγῳ- ἠγωνιζόμεσθ', ἔργοισι δ' ὡ
Aristophan. 2, 1160 (4). πόλλ' ἐλάλουν, περὶ ὧν δὲ πρὸς ὃν ἴ φωνή
λέγειν τι | οὐκ ἐλάλουν Antiph. 3, 109 (v. 16). * οὐχὶ τοῖς λαμπροῖα
δὲ | δειπνοῖς τὸ πεινῆν παύεται Antiph. 3, 134 (4). δεῖ σκοπεῖν τοῖ
αὐτό-· εἰς αὐριον δὲ * (μηδὲ) φροντίζειν Philetæer. 3, 295 (2, 8). δει-
πνου γὰρ- ἀρχῆν, τελευτήν δ' ἔμαθεν οὐδεπώποτε Anaxil. 3, 351 (1) cf.
p. 353 ubi δειπνου- ἀρχῆν, τελευτήν δ' οὐκ ἐπίσταται μόνος. δειπνο
αἰτήσεις με σύ- οὐκ ἔχων δὲ τυγχάνω οὐκ ὄξος, οὐκ ... Alexid. 3, 465
(3). ἔξασιν δέ μοι καὶ βούλομαι τοῦτ', οὐ ποῶ δέ Men. 4, 170 (5).
εἰ * μὴ δὲ σαυτοῦ, τῆς τύχης δὲ πάντ' ἔχεις, τί- Men. 4, 107 (2, 5).
εἰ μὴ λέγειν δ' ἔχουσι Men. 4, 229 (4). ὁ μὴ γέρον δὲ κατὰ φωνή
Men. 4, 247 (43). ἵνα μὴ δὲ πολλὰ μακρολογῶ Timoccl. 3, 495 (v. 13).
μὴ κατακούσειεν * δέ μου ὁ Κωρυκαῖος Dioxypp. 4, 542. ταῦτος μὴ
τὸν Δ' οὐχὶ κατέλιπον * δ' ἐγὼ οὐδέν Croblyl. 4, 568 (3). δὲ, ἂν ἢ
μὴ πῶθε' Diphil. 4, 369 (1, 9). βασιλεῦ- τί ποτ' οὐκ ἐθέλεις- αἰεὶ
λόγους μὲν- παρέχει, ψυχὴν δὲ Τέλητος ὑπέσταις; κάγχχειριδιου δ'- * παρε-
θηγομένον βούχεις κοπίδας- Herm. 2, 395 (1). καὶ δοκεῖ δέ (?) μὴ
μελλῶν ἴσασθαι- Herm. 2, 401 (7). καὶ τῆς λοπάδος ἔνεισι δ' (f. ἐνε-
σιν) ἐψητοῖ τινες Eur. 2, 430 (6). † καὶ ἡμῶν δὲ πάσα δύναμις ἰσά-
των ἄρδεται Kubul. 3, 266 (10). οὐ πανταχοῦ- ἀρμόττει-, καὶ συμμα-
νῆναι δ' ἔνια δεῖ Men. 4, 196 (2). ἦρων-· καὶ νῦν δ' ἐρῶ Men. 4,
333 (512). καὶ νῦν δ' οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκῶ Damox. 4, 536 (v. 12). adde
Plat. 2, 637 (1). δ' αὐ: vide αὐ. δέ γ' ε: vide γέ. δέ δ' ἦ: vide δῆ. οἱ δὲ
πυπιάζουσι-, ὁ δ' ὄνος ὕεται Cratin. 2, 48 (7). ἡμῖν δ' Ἰθάκη πατρίς
ἴσται, πλέομεν δ' αἴμ' Ὀδυσσεῖ θεῖω Cratin. 2, 100 (15). τὸν δ' ἴσον
ἴσθ' ἔφερον· ἐγὼ δ' (f. γέροντι ἐγῶ) ἐπήχομαι Cratin. 2, 118 (5).
φρημὶ δὲ- πλείστα παρέχειν- ἀγαθὰ. ταῦτα δ' ἀποδείξομεν Kur. 2, 456
(2). ὄνομα δέ μοῦσι Μονότροπος ... ζῶ δὲ Τίμωνος βίον Phryg. 2,
557 (1). αὐτῆ δὲ Αἰῶς ἀργός ἐστι- πεπονθέναι δὲ ταῦτά μοι δοκεῖ τοῖς
ἄετοισι Epicrat. 3, 365 (2). ὕδωρ δὲ πίνει τὸν δὲ Βίβλινον στρυγὲ ἀνοα. 4,
622 (66). λουσάμενοι δὲ πρὸ λαμπρῆς ἡμέρας ἐν τοῖς στεφανώμασι,
οἱ δ' ἐν τῷ μύρῳ λαλεῖτε Pher. 2, 253 (2). ὁ καθίσκος δέ σοι | ὁ μὲν-
ὁ δ' ἀπολλύς ὀδί Phryg. 2, 593 (2). ὁ δ' (l. μὲν) ἔξυφαινεθ'- ὁ δὲ
διάζεται Nicoph. 2, 849 (1). πρῶτιστα δὲ τῶν μυριῶν- βούλομαι, |
τάς * φεβάλεως δὲ Apollorh. 2, 860 (1). σανδάλια δὲ τῶν λεπτοσχιδῶν,
| νῦν δ'- ἔχω περιβαρίδας Cephisod. 2, 884 (2). ἐγὼ δ' ἀνόητος- ὁ
* δ' ἄσωτος ἔστιν Men. 4, 268 (137). ἐγὼ γυναικὶ δ' ἐν τι πιστεύω- || τί
δ' ἄλλ' ἀπιστῶ πάνθ' Antiph. 4, 151 (54). de repetita δὲ haec
habeto exempla. Pher. 2, 299 (1) sq. Metag. 2, 753 (1). Herm. 2,

407 (1) sq. 410 (2). 380 (1). Herm. 2, 379 (2) sq. Eur. 2, 494 (17). Stratt. 2, 781 (3). anon. 4, 628 (97). Eur. 2, 588 (2). Plat. 2, 637 (1) sq. Nicoph. 2, 851 (2). Aristophan. 2, 1164 (2). Antiph. 3, 56. 96. 108. 103 sq. 112 (1). Eubul. 3, 254 (1) sq. Anaxil. 3, 347 (1) sq. Epicrat. 3, 365 (1. 2) sq. Epicrat. 3, 371 (1). Antiph. 3, 136 (7). Eubul. 3, 249 (1). Anaxand. 3, 169 (1). 177 (2). Philetæer. 3, 292. anon. 4, 676 (305). *Μητιόχος μὲν γὰρ στρατηγεῖ, Μητιόχος δὲ τὰς ὁδοὺς, Μητιόχος δ' - Μητιόχος δὲ - Μ. δὲ - Μ. δ' - anon. 4, 674 (303). ὄζει ἴων, ὄζει δὲ ῥόδων, ὄζει δ' ὑακίνθου Herm. 2, 410 (2, 8). ὁ δὲ τις ψυχτῆρ', ὁ δὲ τις κιάδων - κοτύλη δ' - Stratt. 2, 785 (3). πρῶτος μὲν εἶδεν -, πρῶτον δ' - Enthycl. 2, 890. πρῶτα μὲν Σανγυρῶν ἀπὸ τῶν -, ἀπὸ δὲ τῶν -, ἀπὸ δὲ τῶν - Aristophan. 2, 1005 (1). ὀρῶν μὲν - ὀρῶν δὲ - Antiph. 3, 96 (1). εὐ μὲν - εὐ δ' - εὐ δ' Ephipp. 3, 332. καλῶ δ' Ἀρη - καλῶ δὲ Χαιρεφῶντα - Apollod. Car. 4, 449. δι' ὃν ἀπέκασεν - δι' ὃν ἀσβούδα δ' Philippiid. 4, 475 (2). ἐὰν δ' ὑπερβάλῃς - ἐὰν δ' ἴσον ἴσῃ - ἐὰν δ' ἄκρατον anon. 4, 605 (16). cf. Antiph. 3, 64. λέγεις, ἃ δὲ λέγεις ἕνεκα τοῦ λαβεῖν λέγεις Men. 4, 294 (284). ὅτε τοῖς ἄρτοις ἡστραγγίλιζον, μᾶζαι δ' - κατεβέβλητο Cratin. 2, 108 (2). οἷς ἦν - ὄρκος - κῶν, ἔπειτα χῆν' θεοῦς δ' εἰσῆγων Cratin. 2, 155 (11). οὐ μὴ τυχόντι θάνατος -, οὐ πάντες ἐπισυμοῦμεν' ἂν δ' ἔλθῃ ποτέ, ἀνωόμεθ' Cratet. (? Antiph.) 2, 247 (1). *δτιοισι πρῶτα μὲν - ἀκόλουθος ἐστιν ἀλλότριος -, μικρὸν δὲ τι *κάμῳ αὐτοῦ ἱματίῳ δὲ - ἐκεῖ δ' ἐπειδὴν κατῶν τιν' - ἠλλόθιον, πλουτοῦντα δ', εὐθύς περὶ τοῦτόν εἰμι Eur. 2, 484 (1). ὡς δ' ἐδειπνησαν - καὶ ἄνδρος σωτήρης ἤλθε - ὄργανον - πλήρες, ἀφροῖον, ἕκαστος δεξιτερῆ δ' ἔλαβεν Antiph. 3, 95 (1). οὐ δὲ νῦν σ' ἄγω, πορνεῖόν ἐστι Diph. 4, 395 (2, 38). κἂν τις τύχη πρῶτος δραμῶν - ἀνῆρ δ' ὅταν τις ἀγαθός ἢ Eur. 2, 467 (16). τῆριχος ἀντακῆιον εἴ τις βούλει ἢ Γαδειρικόν, Βυζαντίας δὲ θιννίδος ὁμαῖσι χαλρεῖ Antiph. 3, 43 (1). ἂν μὲν ἀργός *ῆ, - ἡμεῖς δ' - Antiph. 3, 66. ὅταν ἡ μὲν τύχη λῆψι - τὴν τάξιν, ὁ δὲ τρῶπος μὲν Antiph. 3, 154 (65). εἰ δ' ἐγένετο κακὴ γυνὴ Μήδεια, Πηνελόπεια δὲ μέγα πράγμ' (apodosis). Eubul. 3, 260 (2). *εἰ δ' ἐστὶν Αἰσχύλου φρόνημ' ἔχων Telecl. 2, 366 (1). ποῖ ποῖ γαλήν; Α. γαλήν'. Β. ἐγὼ δ' ὅμην σε γαλήν λέγειν ὀρῶ Stratt. 2, 788 (2). cf. Aristophan. 2, 1171 (1, 11). λαβοῦσα πλήρη - γιάλην. Τελέστης δ' ἄκατον ὠνόμαζε τιν Theop. 2, 793 (2). καί, τοιοῦτό τι φιλοτησίαν δὲ - σοι προπτομαι Theop. 2, 804 (v. 9). οὐ μὲν ἤμεν ἄρτι -, ἐξ ὀξενβαίων - ἐπίνομεν' τοῦτω δὲ - πολλὰ κἀγαθ' οἱ θεοὶ τῷ δημιουργῷ δοῖεν Antiph. 3, 89 (1, 6). εἰσὶ γὰρ Φαληρικοί. ἄλλοι δ' ἐπάλουν, ὡς εἰοῖξ' Ὀτρυνικούς Antiph. 3, 119 (v. 8). πένειν μένοντα - κρεῖττον' μίχαι δ' ἄλλοισι - μέλοι Cratin. min. 3, 375 (1). εἰ θεὸν καλεῖν σε δεῖ. δεῖ δὲ τὸ - γὰρ - Men. 4, 144 (2). ὁ μὲν - ἄδικος· ὁ δὲ - ἀκρατής· ἴσον δὲ γ' εἰσὶν ἀμφοτέρω *κακοί Anaxand. 3, 197 (4). Ζῆθον μὲν ἐλθεῖν - ἐς Θήβης πέδον οἰκεῖν κελεῖν - σὺ δ' ὀξύνπεινος· τὸν δὲ μουσικώτατον - Ἀθήνας ἐκπερᾶν Αἰγύπια Eubul. 3, 208 (2). ὡς αὐτὸν ὄντ' - μόνον σωτήρα, τοὺς ἄλλους δὲ πάντας ζημίαν Alexid. 3, 407 (1). δειπνεῖ τε καταδύς - Λακωνικῶς, ὄξους δὲ κοτύλην Diph. 4, 419 (8). ὡς ὅμοιον - υἱὸς ὄχετο ἔχων γιάλιον· τῷ δὲ πολλὰ γίνεταται ὁμοία Eubul. 3, 239. ἔχρουσε *πουλύπουν τίν'· ὁ δ' (idem) ἐπρόσθη Amphid. 3, 313 (1, 10). ἐκνυβάλιζον δ' ἐπτά θεράπειται· αἱ δ' ὠλόλυζον Men. 4, 166 (5). ἐπομνύουσα - ὡς δάμαλις, ὡς παρθένος - ἢ δ' ἄρ' ἦν μυωνία Epicrat. 3, 369. ἀστῆς, ἐρήμου δ' ἐπιτρόπου Antiph. 3, 124 (1). πλουτῶν, φιλάργυρος δὲ καλιτηριος, ὀνομαγῆος, ὀνομῶν δὲ μέχρι τριωβόλου Eubul. 3, 247 (1). φίλος γὰρ ἀνῆρ, σωφρονεῖν δὲ μοι*

- δοκεῖ Aristocl. 2, 371 (1). ὁ μὲν οὖν σός, ἔμὸς δ' οὗτος ἀδελφός· γε-
σάτω Aristophan. 2, 1031 (15). ἔσθιε-ἄφρα σε λιμὸς ἐχθαίρη, Κοπή·
δέ-σε φιλήσῃ Cratin. 2, 222 (143). οἶδα δ' Ἀκέστορ' αὐτὸ-παθῶσι
Eur. 2, 485 (1, 14). τεκμήριον δ' Antiph. 3, 89 (2). μεταξύ τῶν λό-
γων δέ Apollod. Gel. 4, 436. ὁ δ' ἀχθεῖται αὐτὸς ὁ θύων Pher. 2, 335
(3, 6). ταδὶ δὲ τὰ δένδρα Λαισποδίας καὶ-ἀκολουθοῦσί μοι Eur. 2,
475 (37). *ταδὶ δ' ἄμα χοίρων ἀροκαλία-ταύρου τ'-φλογίδες-Αι-
χίρρ. 2, 717 (2). *ὄδμη θεοπέσιη κατὰ πάν δ' ἔχει ὑπεροφές δὲ
Herm. 2, 410 (2, 9). ὁπότε παρέλθοι *(δ')-Eur. 2, 458 (6). ἐγὼ
ἐγὼ δὲ χαλκίον Aristophan. 2, 1038 (18). τοὺς γλιχομένους δὲ ζῆν κα-
τασπᾶ Antiph. 3, 47 (2). ὡς θάττον ἢ παῖς *δ' ἦρατ'-Antiph. 3, 84 (1).
ὅστις ἄνθρωπος δὲ φύς-λογίζεται Antiph. 3, 115 (1). ἔάν σαπρὸς
*κομιδῆ δέ Antiph. 3, 123 (2). ὑπέφαιν' ἔσομένη δ' *Ὀκίμων Anaxand.
3, 165 (1). τὰ κυλικεῖα δέ | ἐξεῦρεν ἡμῖν Eubul. 3, 261. τράχημα δέ
| ἔστιν πιθήκου τοῦτο Crobyli 4, 569 (2). τρεῖς μόνους σκαίλας ἐν
τούτους δ' ἐμ' ἔασον καταγαγεῖν Epigen. 3, 540. ἐξὸν ἀποσάπτεσθαι
δ' ὄλην τὴν ἡμέραν Philem. 4, 21 (2). τῆς διὰ βίου δ' ἔνδον κατ-
δομένης αἰε- Men. 4, 228 (3, 10). εἰ μὴ λέγειν δ' ἔχουσι- Men. 4,
229 (4, 8). ὅταν πέση δέ Men. 4, 227 (2, 15). πάντες εἰς σέ δέ |
ἔλθειν-εὐχόμεθα Men. 4, 241 (26). *διαπνιούσ' οἶνον δὲ τοιοῦτον
χαμαί Arched. 4, 437 (2, 12). ὅταν ἐγγύς *ἦ δ' ὄδ' ὕστερος Anaxirr.
4, 460 (v. 41). ἢ τοῦ δὲ σωτήρος Λιός- Xenarch. 3, 616 (1). ὁ δὲ
τάλας ἐγὼ | κροτρεὺς ἄν εἴην Diph. 4, 401. ἀπὸ τῶν δὲ τεγῶν Pher. 2,
316 (1, 7). ἐς *τὸν δὲ φαλακρὸν- Eur. 2, 537 (4, 5). ἐπὶ τοῖς *(δὲ)
βάρσοις ὅταν ὦσιν Phryg. 2, 580 (1). παρὰ δ' ἐμοὶ τρέφει τὸ-βρωμα
Damox. 4, 531 (v. 27).
- δέδοικα.** δέδια: ὁ δεδοικῶς νόμον Philonid. (?) 2, 425. ἵνα δεδο-
κότες τῆς ἀξίας ἀγαπῶσιν Alexid. 3, 438 (3, 6). τί πολλὰ τηρεῖν ποίω
δεῖ δεδοικότα; Men. 4, 71 (7). τὴν αὐτοῦ σκίαν δεδοικεν Aristopha-
2, 981 (24). φοφεῖν φραχὴν-ἡδὴ μὴ δεδοικότα, μαλακῶς καθεύδω
ἄθλιον δεδοικότα Antiph. 3, 102. *ὄρχεῖ-εὐθύς, *ἄν ἴδης δεδοικότα
Anaxand. 3, 198 (5). ἄν γλαυθὲ ἀνακράγη δεδοικαμεν Men. 4, 230 (3).
λαμβάνων συμβουλίαν πεσεῖν δεδοικῶς Philem. 4, 59 (85). τοῦτο ἢ
δέδοιχ' ὁ θάνατος τὸ γένος-μόνον Alexid. 3, 457 (2). ἀπὸ Θηραμέ-
νους δέδοικα τὰ τρία ταυτὶ Aristophan. 2, 1165 (8). †δεδιότα ἐν τῇ
χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχοντα Xenarch. 3, 617 (1, 20). δέδιεν ἐπὶ τὰ πρά-
γματα ὄρμῶν προχείρως Amphid. 3, 316 (1, 6). δέδιε τὸν κρεῖττοτα
(gallus) Men. 4, 135 (2, 13). τότε τὰς γυναῖκας δεδιέναι μάλιστα δεῖ
Men. 4, 260 (106). ὃς δ' οὐτ' ἐρυθροῖαν οἶδεν οὔτε δεδιέναι Men. 4,
273 (173) = Diph. 4, 422 (17). δεδιεῖνα Eubul. 3, 271 (21).
- δεῖ:** δεῖ σ' ὅπως εὐσχήμονος ἀλεκτρονόμος μηδὲν διοίσαις Cratin. 2, 82 (2).
κἄν *δῆ, τροχάζω στάδια πλεῖω Σωτάδου Philetaer. 3, 292. ἄν *δῆ
(legeb. ἦ) δὲ φείσασθαι τι Men. 4, 242 (28). κἄν διελθεῖν-διὰ θα-
λάττης *δῆ τόπον γέν' Men. 4, 246 (39). εἰς τὰς τριήρεις *δεῖν ἀνα-
λοῦν Aristophan. 2, 1040 (22). δεῖν τόδε γενέσθαι anon. 4, 702 (398).
ὄμως δ' ἦλθες οὐ πρὶν γε δεῖν Cratin. 2, 144 (10, 3). πέμπει-ναῖς-
ἄνδρα δ' ὅταν δεῖσῃ Eur. 2, 509 (2). τῶν μυρρινῶν-ἄς διαμασῶμ
ὅταν τι βουλευεῖν δέη Apollorph. 2, 860 (1). δεῖ τιν' ἄρρασθαι μέσον-
παλαιστὴν νόμισον *Ἀργεῖόν μ' ὄραν Aristophont. 3, 357 (1, 3). *προ-
βαλεῖν πρὸς οἰκίαν δεῖ ib. (1, 5). εὐφρεῖς ὀδόντας ἔσχεν, ἐξ ἀνάγκης
δεῖ γελᾶν Alexid. 3, 423 (1, 20). κύκλω δεῖσαι περιτρέχειν με-εἰ
τον δέωμαι Alexid. 3, 465 (3). αὐτὰς ἔδει μοχθεῖν ἅπαντ' Pher. 2,
254 (1, 2). ἠρίσταμεν, δεῖ γὰρ συνάπτειν τὸν λόγον Theop. 2, 799 (2).

τι μακρὰ δει λέγειν; Antiph. 3, 17. ἐν ἔχῃ τις ὀπόθεν. ἀλλὰ δει σκοπεῖν τοῦτ' αὐτό, τάνθρῳπέϊ ὄρωντα πράγματα Philaet. 3, 295 (2, 6). τοῦτον ἡμᾶς τὸν τρόπον γαμεῖν ἔδει || οὐκ ἐξετάζειν μὲν τὰ μηδὲν χρησίμα || τὸν δὲ τρόπον-μητ' ἐξετάσαι μητ' *εἰσαδεῖν· ἀλλ'— Men. 4, 229 (3). οὐ παρ' ἑτέρου δει πυθέσθαι, πάντα δ' αὐτόπτης ἐρῶ Eὐαγγελί 4, 572 (v. 4). μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν * (δει) λῆθον πατεῖν anon. 4, 697 (370). πάλαι δει (imo δὴ 5, 60) ἡμᾶς ἐκεῖ (l. ἔδει)-σκολάζειν Aristophan. 2, 990 (15). τῶν τετραπόδων οὐδὲν ἀποκτείνειν ἔδει (?) ἡμᾶς τὸ λοιπὸν Plat. 2, 624 (1). τὸ νοεῖν μὲν ὅσα δει, μὴ φυλάττεσθαι δ' ἂ δει Men. 4, 255 (76). *λύχρον δέμυξον οἶσω καὶ θουραλλῶ ἦν δέη Philyll. 5, 57. οὐκ ἂν γένοιο μᾶλλον ἢ σε δει ἡξένος ξένος anon. 4, 603 (12). ᾧ δει-δειξὸν νόμῳ. Α. αὐλητικῶς δει καρκινουὸν τοὺς δακτύλους Antiph. 3, 30 (1, 14 sq.). δει-ἠριστηκότας πάσχειν ἐάν τι καὶ παθεῖν ἡμᾶς δέη Antiph. 3, 126 (1, 25). τοιαυτ' ἀκοῦσαι δει τὸν ὀψωνουδῆτα τι Amphid. 3, 313 (1, 13). τὴν τράπεζαν πάνθ' ἂ δει ἔχουσαν Diodor. 3, 544 (v. 10). χρηταί-εἰς ἂ δει ταύτη καλῶς Men. 4, 103 (2). εἰς τὸ δέον Men. 4, 116 (4). τὰ δέοντ' ἔχων Alexid. 3, 500 (2). *ἂν δὲ δὴ λάβω τὰ δέοντα, καὶ *τοῦπτιάνιον ἀρμόσωμ' ἄπαξ Hegeripp. 4, 479 (v. 19). αὐτόματ' ἦν τὰ δέοντα Telecl. 2, 361 (1). παραδείξας ἕμοι τὰ δέοντ' Sosip. 4, 484 (v. 57). τὸν μὴ λέγοντα τῶν δέοντων μηδὲ ἐν Philem. 4, 37 (11). ἐν οὐ δέοντι καιρῷ φιλοσοφῶν anon. 4, 690 (345). τῇ γαστρὶ μᾶλλον τοῦ δέοντος προσαγαγῶν Alexid. 3, 426. *οὐδὲ τὰ βλου νῦν ἴσως δει φροντίσαι Men. 4, 167 (10). * (κατεσθίοντι) δει-πολλῶν πουλύπων Amips. 2, 703. *ὄτου δοκεῖ σοι δειν μάλιστα τῇ πόλει; Aristophan. 2, 988 (9). ἄλλου *δει τις; Antiph. 3, 77. *ἀλλὰ λέγ' ὄτου δει Alexid. 3, 437 (2). ὀβολῶν *δουσαῶν τεττάρων καὶ τῆς φορᾶς Aristophan. 2, 1072 (7). τρεῖς χοίνικας κοτύλης δεούσας Aristophan. 2, 1139 (7).

δειγμα: τὸ δ' ὀξύθυμον-δειγμ' ἔστιν-πᾶσι μικροφυχίας Men. 4, 96 (3).
δεικνυμι: φέρε-δειξὸν τὸ καροῦν-διῦρο † πῆ μάχαιρ' ἐνι Plat. 2, 647 (2). τοῦτι λαμβάνω. Α. δειξὸν τί ἐστὶ πρῶτον Alexid. 3, 444 (1, 9). ἀλλὰ δειξὸν χέρονβα Straton. 4, 546 (v. 39). καινὸν ἐξεύρημα τι-δ δεάτρω μὲν οὐδεπώποτε *ἐδειξ' Amphid. 3, 306 (1). καλὸν ἔχει τοῦ σώματός τι, τοῦτο γυμνὸν δεικνυταί (al. δεικνύει) Alexid. 3, 423 (1, 19). δειξαντ' ἰδεῖν τὸ δεικνυον Alexid. (= Antiph.) 3, 494 (2). θοῖον ἂν δειξω μόνον Dionys. 3, 545 (v. 39). μήτρας δύο κρεμασμένας δειξας Dioxipt. 4, 541. *ἰδεικνυ' ἅμα λέγων τὰ τραύματα Phoenicid. 4, 511 (v. 6). οὐς (panes) *δημόταις Θεαρίων ἔδειξεν Antiph. 3, 96 (1). τῶν ἑπτὰ νήσων ἕς δέδειχεν ἢ φύσις θνητοῖς μεγίστας Alexid. 3, 517 (30). ᾧ δει-δειξὸν νόμῳ Antiph. 3, 30 (1, 14). τὰς σκευάσεις-ἐτοιμὸς εἶμι δεικνύειν Alexid. 3, 430 (1, 25). αὐτὸς δειξας Aristophan. 2, 1200 (102). αὐτὸ δειξει Cratin. 2, 114 (9). τούτων ἐάν | δειξει τις-φωνήν *τι-ἔχον, ἀδικεῖν ὁμολογῶ Alexid. 3, 397 (1, 8). ἰδρῦσαθ' ἱερὸν μητρός, οὐ δειξας σαφῶς ποίας Alexid. 3, 520 (35). βούλομαι δειξαι σαφῶς ὡς σεμνὸν ἐστὶ τοῦτο Diodor. 3, 543 (v. 1). ἐγὼ μὲν δεικνύω ἑσπουδακῶς, οἱ δὲ-ἐπεμυκτήρισαν Men. 4, 245 (37). *Ἐρως-ἰσχὺν ἔχων πλειστην ἐπὶ τούτου δεικνυταί Men. 4, 203 (4). δεικνυσιν αὐτοῦ τὸν τρόπον τοῖς φήμασιν Men. 4, 324 (466). † πόρνης βουλὴν ἔδειξεν Men. 4, 126 (1). μῆ-αὐτὸν ὀξύθυμον δεικνυε Men. 4, 291 (269). πανταλῶς *ἱστραμμένον τᾶνω κάτω δεικνύντες Antiph. 3, 140 (15). τυφλοῦς *τοὺς ἐμβλέποντας δεικνύει Men. 4, 93 (1). εἰτα τύπτεσθαι δέδεικται καὶ παροινεῖν Alexid. 3, 454 (1).

- δειλῖαιος: οἶμος δειλῖαιος Eubul. 3, 261 (2, 13). ἔν δὲ δειλῖαιαι (δειλῖαιαι) φρένες Philem. 4, 8 = Men. 4, 201 (5).
- δειλῖη: δειλῖης πρώϊας Philem. 4, 64 (116).
- δειλῖα: ἡ δειλῖα γυναικός Alexid. 3, 496 (1, 10). *τραύματ' ἐξόπισθ' ἔχων τῆς δειλῖας σημεῖα anon. 4, 687 (335^b).
- δειλῖνός: δειλῖνός-ἤρξατο anon. 4, 658 (336).
- δειλοκομπήσας (rect. δειλοκοπήσας) Herm. 2, 416 (10).
- δειλός: ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαΐτας ἴασιν Eur. 2, 542 (14). δειλοῖ-
ἐξῆς πάντες εἰσὶν οἱ λαγοὶ Philem. 4, 32 (3). δειλότερος λαγῶ φρι-
γός anon. 4, 652 (ad 196). ὁ μὲν γε *δειλός (legeb. δεινός), ὁ δὲ
κόλαξ- Phryg. 2, 588 (2). στρατιώτην ἔργον-λαβεῖν ἔστιν διευτεχηκῶν,
ἂν μὴ δειλός ἢ Apollod. 4, 450. κἄν ἢ θρασύτατος ἢ σύνεσις αὐτῶν
δειλότατον εἶναι ποιεῖ Men. 4, 257 (86). τὸν δειλὸν θρασύν (Bacchus
reddidit) Diphil. 4, 415 (1). δειλοῦ-ἀνδρὸς δειλὰ καὶ φρονήματα mon.
128. πρὸς ἅπαντα δειλὸν ὁ πένης ἔστί Men. 4, 71 (9). οὐκ ἔστιν αἰ-
δεῖς δειλός ὁ δεδοικώς νόμον Philonid. (?) 2, 425.
- δεινα: † ἄλλεν (ἰ. ὁ δειν') Pher. 2, 274 (1). ὁ δειν' Ἰάπυξ, κέρασον τι-
ζωρέστερον Antiph. 3, 77 (2). ἤξει Φιλῖνος, Μοσχίων-ὁ δειν' ὁ δεινα
Straton. 4, 545 (v. 14). † τὸ δεινῆς (ἰ. τὸ δειν', vel ὁ δειν') ἀκούεις;
[Myrt. 2, 418 (1)]. Eur. 2, 521 (2). τὸ *δεινα δ' ἐσθλεις; Antiph. 3,
70 (2, 6). καὶ μὴν τὸ δειν' Aristophan. 2, 945 (5). Πλαύσωμι τὸ δειτε
προσλαληκέναι Henioch. 3, 562.
- δεινας Αἰγύπτους Stratt. 2, 775 (1).
- δεινός: δεινῶ περιὶ κάτω τετραμμένῳ Stratt. 2, 776 (2). δεινός μέγας
Dionys. 3, 554 (1). δεινόν ποτ' ἦρεν ἀργυροῦν- B. δεινον καὶ δεινο
(ἰ. δεινόν γε δεινον) Arched. 4, 435. † δεινός τι δεινός καὶ καλαδίσκος
(saltationes) Apollonh. 2, 879 (1).
- δεινός: cf. δειλός. δεινα. δεινός. δεινοῦ φωνὴν μελανούρου Cratin. 2, 141 (1).
δεινόν-ὕδς ῥύγχος Anaxil. 3, 344 (2). λόγους-δεινοὺς παρέχει Herm.
2, 395 (1). δεινῆ γλώσσα Βρεττία Aristophan. 2, 1193 (74). ὁ-
λόγοισι δεινός Ὑπερείδης Timocl. 3, 591. δεινόν ... κεραυτὸν ἐν γλώπῃ
φέρεῖ anon. 4, 677 (307). δεινοὶ πατραλοῖται Philonid. 2, 421 (1).
σφακελλῆεν τῷ δεινῶ Cratin. 2, 191 (48). οὐ δεινόν οὐν κριούς ἐν
ἐκγευγῶν-; Eur. 2, 463 (10). οὐ δεινόν ἔστι-; Antiph. 3, 128 (2).
οὐ δεινὰ ταῦτα † δὲ (ἰ. δ' ἔστιν)- Eur. 2, 532 (2). τέθνηκέ τις, μὴ
δεινόν ἔστω τοῦτό σοι Philem. 4, 41 (22). ὅταν ἢ γέρων τις ἐνδεής τε
τὸν βλον, οὐδὲν τὸ θνήσκειν δεινόν Men. 4, 253 (66). ὡς δεινόν ἠγίζ
ἂν- Diph. 4, 425 (28). οὐδὲν πέπονθας δεινόν- Men. 4, 122 (8) =
mon. 689. δεινόν-κοῦκ ἀνασχετόν Eur. (?) 2, 577 (v. 14). δεινὰ
δεινὰ κοῦκ ἀνασχετὰ-πράττουσιν οἱ νεώτεροι Xenarch. 3, 617 (1, 1).
δεινὰ-ἔργα δρῶσαι Aristophan. 2, 948 (11). δεινὰ πάσχω Metag. 2,
758 (2). δεινόν κακόν mon. 88. δεινότερον οὐδὲν-μητριῶς κακόν
mon. 127. θεῶ μάχεσθαι δεινόν ἔστι mon. 247. ὑπόνοια δεινόν-ἀτ-
θρώποις κακόν mon. 732. δεινόν-ἰδόντα παριπυῖσαι Κυρηλοῦς ἀρ-
τους Eubul. 3, 243 (2). δεινόν-ἠγούμαι ποιεῖν Alexid. 3, 391 (2).
λέγειν τὰ γὰρ αἰ μείζω καὶ τὰ δεινὴ ὑπέροφα * Men. 4, 217 (3). δει-
νότερος οὗτος θάτερον μοι κατεγάνη Phoenicid. 4, 511 (v. 14). δεινόν
*φράγμα Men. 4, 294 (205). καὶ τἄλλα δεινοὺς φασὶ τοὺς Αἰγυ-
πτίους εἶναι τὸ νομισαί τ'- Antiph. 3, 50. δεινὰ-εὐρίσκειν τέχνας
mon. 130. δεινός ἐκ κοινοῦ φραγεῖν-ἐκ μέσου τὰ θερμὰ δεινός ἀπά-
σαι Euphron. 4, 492 (v. 4, 5). δεινωῶς: δεινωῶς πῶς εἰμ' ἐπιλή-
σμων Metag. 2, 752 (3). ἔφερόν τε δεινωῶς-πάνν Antiph. 3, 104 (v. 5).
ἢ που δεινωῶς ὠργίσθησαν-; Epicrat. 3, 371 (1, 30).

- δειπνάριον: τὸ δειπνάριον *ἀνθηρόν ἦν Diph. 4, 406.
- δειπνητικός: ὁ τοιοῦτός ἐστιν οὐ δειπνητικός Anaxipp. 4, 460 (v. 36).
- δειπνίζω: δειπνίζοντας φίλον ἄνδρα Pher. 2, 335 (3, 10). δειπνίζειν ἄνδρα Θετταλῶν Alexid. 3, 480 (1). μάλα συγχωρεῖ δειπνισεν Χάρης Ἀθηναίων τόθ' Heraclid. 3, 565. τὸ μὴ συνάγειν γυναῖκας μηδὲ δειπνίζειν ὄχλον Men. 4, 202 (1). *δειπνιεῖν μέλλοντα *κωλύσαι τινα Diph. 4, 405 (3). ὁ θύων *ἔσθ' ὁ δειπνίζων τ' ἐμέ | Ρόδιος Lync. 4, 433 (v. 1).
- δειπνίον: *οὐ γὰρ σῶς ἀντέλεγεσ τούτῳ τῷ δειπνίῳ Aristophan. 2, 1144 (11).
- δειπνον: φοιτῆς ἐπὶ δειπνον ἄνησις Cratin. 2, 38 (3). ἀνεπαγγέλιον †φοιτήσας (f. φοιτησάντων) ἐπὶ δειπνον Cratin. 2, 39 (4). δειπνον φίλων ἀπελθῶν Cratin. 2, 43 (1). οὐ-ἀπελθῶν μὴ φοιτῶν ἐπὶ δειπνον Eur. 2, 487 (3). δειπνον αἰτήσεις με σύ Alexid. 3, 465 (3). ἐπὶ δειπνον εἰς Κόρινθον ἔλθῶν-ἄκλητος Alexid. 3, 480 (2). πρὸς τὰ δειπνα τῶν ἐν τῇ πόλει ἀφορῶσι Antiph. 3, 134 (5, 2). ἀσυμβόλου δειπνον Amphid. 3, 318 (3). πορίζεται τὰ δειπν' ἀσύμβολα Alexid. 3, 501. χαίρουσι δειπνων ἡδοναῖς ἀσυμβόλοις Timocl. 3, 595 (v. 10). ἐπὶ δειπνον ἐρχόμεσθ'-μαῖζαν ἐπ' ἀλλόφυλον Eur. 2, 485 (1, 11). βᾶδις ἐπὶ δειπνον εἰς τὰ *φιλίτια Antiph. 3, 22. *ἀποδύντ' ἐς τὸ δειπνον ἀπίεναί Timoth. 3, 589. *ὡς καλεῖ μ' ἦσθ' πὶ δειπνον ὁ χορός Aristophan. 2, 1202 (109) cf. 5, 70. ἀμνησθῆναι περὶ δειπνον Metag. 2, 759 (2). ἦν τινὰ τις καλέσθαι θύων ἐπὶ δειπνον Pher. 2, 335 (3, 1). ἐπὶ δειπνον ἢ φίλον τιν' ἢ ξένον καλέσθαι Eubul. 3, 240. τῶν κεκλημένων δύο ἐπὶ δειπνον Eubul. 3, 261 (1, 2). κληθέντ' ἐπὶ δειπνον ib. (1, 5). ἂν τις ἐπὶ τὸ δειπνον ἔνα καλῆ Alexid. 3, 492. ὅταν με καλέσθαι πλούσιος δειπνον ποιῶν Diph. 4, 404 (2, 1). "πόσους κέκληκας μέροπας ἐπὶ δειπνον;"-ἐγὼ κέκληκα Μέροπας ἐπὶ δειπνον; Straton. 4, 545 (v. 6, 7). Μέροπας ἐπὶ δειπνον καλεῖν ih. (v. 10). †ὡς παρασκευάζεται τὸ δειπνον Pher. 2, 269 (1). δειπνον παρασκευάζει Pher. 2, 360 (91). ἕως ἂν τὸ δειπνον ἔνδον σκευάσω Plat. 2, 630 (1, 2). δειπνον εὐτρεπέες Antiph. 3, 45 (2, 12). ἀπὸ τούτου πᾶν τὸ δειπνον εὐτρεπέες Anaxipp. 4, 459 (v. 13). συσκευασάμενος δειπνον Pher. 2, 274 (3). δειπνον προφήτην λιμόν Antiph. 3, 126 (1, 23). *οὐχὶ τοῖς λαμπροῖσι δέ | δειπνοῖς τὸ πεινῆν παύεται Antiph. 3, 134 (4, 7). λαμπροῖς δειπνοῖς *δεξόμεθ' ὑμᾶς Anaxand. 3, 182 (1, 2). δειπνου πρόδρομον ἄριστον Eubul. 3, 242 (1, 13). προσιμιον δειπνου χαριέντως-πεπρυτανευμένου Alexid. 3, 429 (1, 4). κεφαλή δειπνου Alexid. 3, 462 (1, 15). τὸ δειπνον εὐτελές Kuang. 4, 572 (v. 2). ἀτελές δειπνον Amphid. 3, 312. πείραν-πολυτελῶν πολλῶν τε δειπνων Dionys. 3, 547 (v. 38). ἂν παραθῶ δειπνον ὄζον αὐρας ἀττικῆς ib. (v. 40). οὐδέτερος-ἦδεται τοῖς ἀττικοῖς δειπνοῖς Lync. 4, 433 (v. 3). τί πρὸς τὰ Λυδῶν δειπνα καὶ τὰ Θετταλῶν; Aristophan. 2, 1150 (4). δειπνον θές ἑκατὸν δραχμᾶς Eur. 2, 493 (15). δεῖξαντ' ἰδεῖν τὸ δειπνον Alexid. (Antiph.) 3, 494 (2). δειπνον παραθεῖναι Pher. 2, 354 (55). εἰδέναι-πρότερον οἷς μέλλει ποιεῖν τὸ δειπνον ἢ τὸ δειπνον ἐγχαίρειν ποιεῖν Dionys. 3, 547 (v. 4). τίς ἔσθ' ὁ θύων, ἢ πόθεν συνίσταται τὸ δειπνον Diph. 4, 394 (2, 6). τούτῳ μοι τὸ δειπνον ἀλλ' οὐδ' αἰμ' ἔχει Diph. 4, 404 (2, 8). πῶς ἔχουσι πρὸς τὸ δειπνον Sosip. 4, 454 (v. 51). δειπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι Nausicrat. 4, 575 (2). ἔστι-τὰ πολλὰ τοῦ δειπνου χάριν f. anop. 4, 610 (34). οὐκ ἐρωτᾷ, πηγάχα δειπνόν ἐστιν; Men. 4, 179 (3). εἰτα δειπνον ἕτερον εἰς τρίτην βλέπει ib. ἐκ πέντε καὶ δεξ' ἡμερῶν προηλεκτικῶς τὸ δειπνον Posidipp. 4, 523 (1, 9). ξένου τὸ δει-

πνόν ἐστιν ὑποδοχῆς (i. -χή) Men. 4, 205 (1). φυλλὰς ἡ δειπνων κα-
τάλυσις Calliae (Diocl.) 2, 737 (4). τὰς προηνάδας τὰς θυνητάδας ἐπι
δειπνον (i. ἐπίδειπνον) ἠκούσας Nicoch. 2, 845 (1). τὸ δειπνὸν ἐπι
μᾶζα κεχαρακωμένη ἀχύροις καὶ—καὶ Antiph. 3, 133 (1). οὐ κύλικα;
ἐπὶ τὰ δειπνα—φῆρει* (;) Eriphipp. 3, 328 (2). καὶ μετὰ [τὸ] δειπνον
κόκκος, *ἐρέβινθος* Eriphipp. 3, 330 (2). καὶ μετὰ δειπνον θαναμαστόν
δὲ ἐστὶ ἀγαθῶν πλήθην Mnesim. 3, 570 (v. 50). ἐπιφέρει τραγήματα μετὰ
δειπνον ἀκίδας Κρητικὰς Mnesim. 3, 577 (1). μετὰ *(τὸ) δειπνο-
τοῦτο (i. e. κατὰ χειρός) — λαβεῖν Demonici 4, 570. ῥήσεις—κατὰ δει-
πνον—μοι λέγοι Eriphipp. 3, 335 (2, 3). δειπνου—οὔτος—ἀρχὴν, τελευ-
τὴν δ' ἔμαθεν οὐδὲ πώποτε Anaxil. 3, 351 (1) cf. p. 353. κατακείσθαι
πρὸ δειπνου Alexid. 3, 511 (13). δειπνον (de vespertina coena) anon.
3, 622 (69). παρατάττεται τις καὶ ποιεῖ νεκρούς | δειπνοῦ (an δι-
πνῶν?) Nicol. 4, 550 (v. 38).

δειπνοπλήθης: anon. 4, 664 (262).

δειπνώ: δεδειπνᾶναι Plat. 2, 663 (7). πρὶν δεδειπνᾶναι Aristophan. 2,
1051 (10). αὐτοὺς ὀφθαί δεδειπνᾶναι Aristophan. 2, 1139 (6). πρὶν
δεδειπνᾶναι ἡμᾶς Antiph. 3, 79. ὃν χρὴ δεδειπνᾶναι πάλαι Kubul. 3,
248 (3). δεδειπνᾶναι—εὐκαίρως πάνυ Eriphipp. 3, 365. οὐδέπω δει-
πνᾶμεν Kubul. 3, 248 (2). ἐπεὶ πάλαι δεδειπνᾶμεν Alexid. 3, 429 (3).
*ἄνδρες δεδειπνήκασιν ἤδη Plat. 2, 637 (1, 1). καὶ δὴ δεδειπνήκασιν
αἱ γυναῖκες Philyll. 2, 657 (1). δεδειπνήκας (an δεδειπνήκασι;) Men.
4, 318 (43). οὗτοι δεδειπνήκασιν Diph. 4, 401. δεδειπνήχ', ὡς ἔοικεν,
εἰσπεσῶν Apollod. Car. 4, 447. χωρεῖ ἀκλήτος αἰὲ δειπνήσων Aristo-
phan. 2, 1057 (5). δειπνεῖν ἀκλήτος μῦθα Antiph. 3, 111 (v. 7). πρὸ
οἷς ἐδειπνεῖ προῖκα Antiph. 3, 122 (1). τᾶλλότρια δειπνεῖν Theop. 2,
806 (3). Antiph. 3, 143 (23). ὁ πρῶτος ἐρώων τᾶλλότρια δειπνεῖν
Kubul. 3, 240. δειπνοῦσιν ἐσφυσωμένοι τᾶλλότρι' Timocl. 3, 610. τάλ-
λότρια δειπνοῦντα mon. 157. ὅσα περ ἔχειν τᾶλλότρια τὸν δειπνοῦντα
δει Nicol. 4, 580 (v. 42). δειπνῶν—πᾶς τᾶλλότρια γίγνεται δ' ὄξυχειρ Ni-
comach. 4, 584 (v. 32). τοὺς ἀσυμβόλους τᾶλλότρια δειπνεῖν ἐλομένους
Nicol. 4, 579 (v. 16). μέλλων ἀσύμβολος δειπνεῖν Dromon. 3, 541 (1).
οὐκ ἐρωτᾷ—τί δειπνεῖν κωλύει τοὺς παρόντας; Men. 4, 179 (3). δειπνεῖ-
ἄρωνος Τηλεφός (parasitus) Alexid. 3, 467 (1). δειπνῶν δις τῆς ἡμέ-
ρας Plat. 2, 692 (44). cf. 5, 51. οὐδὲ *δειπνῶν—*ἐμπέμπεται Kubul.
3, 224 (3). οὐ τὴν νύξ' ἔλην τὴν θ' ἡμέραν δειπνοῦσι Kubul. 3, 230
(2). ἢ δειπνοῦσιν ἀμφοτέροι συχνά; Anaxil. 3, 353. διασφαγῆται χᾶτερος
δειπνῶν τις εὐ Anaxil. 3, 351 (1). ἐπειδὴν δειπνῶμεν που, τότε πλεί-
στα λαλοῦμεν Metag. 2, 752 (2). Aristag. 2, 761 (2). δειπνῶμεν
*(πρῶτον), κἄπειτά με πάντ' ἐπερώτα Metag. 2, 752 (3). μεσημβρία,
ἤντικα γε τοὺς νεωτέρους δειπνεῖν χρεῶν Aristophan. 2, 1093 (2). ποῶν
καὶ πονεῖν—καὶ δειπνεῖν ἐπιστάμενοι Alexid. 3, 491 (1). χᾶρις, παῖς,
πῆδᾶ, δειπνεῖ Mnesim. 3, 570 (v. 54). τοιαῦθ' ὕδλων δειπνεῖ Eriphipp.
3, 336 (1). δειπνεῖ δ' ἄνδρας *βουτυρογάτας Anaxand. 3, 183 (1, 6).
ὡς δ' ἐδειπνεῖ κοσμίως—ἐκίστου μικρὸν ἂν ἀπεγεύεθ' Kubul. 3, 227 (4).
τὸ μοσχλον—αὐριον δειπνήσομεν Eriphipp. 3, 334 (1, 18). σπινθεῖν τό-
πον, ὦραν, τὸν καλοῦντα, τὸν πάλιν δειπνοῦντα Dionys. 3, 548 (v. 20).
τοὺς δειπνοῦντας εἰς τὰ βατάνι' ἐμβαλεῖν ποιῶ τοὺς ὀδόντας Alexid. 3,
594 cf. Alexid. 3, 430 (1, 22). δειπνοῦντων ἅμα ἐπὶ τὸ τάγγρον—φῆρα
Alexid. 3, 471 (3). τούτων οἱ τρεῖς δειπνοῦμεν, δύο δ' αὐτοῖς συμκοι-
νωνοῦμεν μάζης Alexid. 3, 458 (1, 4). δι' ἡμέρας δειπνοῦσι πέμπτης
ἀλφύτων κοτύλην μίαν Alexid. 3, 483 (2, 17). δειπνεῖ δὲ καταδύς-
Λακωνικῶς, ὄξους δὲ κοτύλην Diph. 4, 419 (8). ὥστε τὸν δειπνοῦντ'

- ἐπαλρεῖν, ἄν τι βούληται λαβεῖν Kuangeli 4, 572 (v. 10). ὡς δ' ἐδεί-
 πνησαν-καὶ Λιὸς σωτήρος ἦλθε- Antiph. 3, 95 (1). ἐρριπίζετο ὑπὸ
 τῶν περιστερῶν-δειπνῶν ὁ βασιλεὺς Antiph. 3, 117 (2, 7). ἔπειδ' ὁ
 δειπνῶν μὲν τραγηματίζεται, μυρισάμενος δὲ-πάλιν δειπνεῖ †τὰ με-
 λίπηκτα ταῖς κίχλαις (i. μελίπηκτα τὰς κίχλας) Men. 4, 223 (1). δει-
 πνῶν αἰὲ ἀνακέμενος παρ' αὐτόν Philippid. 4, 477 (10). δειπνῶμεν
 ἵνα θύωμεν ἵνα λουώμεθα anon. 4, 675 (304). τὰ ξίφη δειπνοῦμεν
 * ἠκονημένα Mnesim. 3, 577 (1).
- δέλω: σφάττε, δείρε, κόπτε Cratin. 2, 224 (150).
- δέκα: ἐκ δέκα ποδῶν ἤρει Eur. 2, 458 (6, 3) cf. 5, 36. τέταρτος ἐστὶν
 ἐπὶ δέκα Eur. 2, 537 (4, 2). * ἔκτην ἐπὶ δέκα βοηδρομιῶνος Men. 4,
 224 (4). εἰς δέκ' ἐπὶ τῇ μῆτι γεγονέναι Diph. 4, 395 (2, 20). * ἐπο-
 λέμησ' ἐτὴ δέκα Antiph. 3, 25. ἑαυτοὺς δ' ἔδεφον ἐνιαυτοὺς δέκα
 Eubul. 3, 262 (2, 5). φέρομεν- * ἄνθρωποι δέκα ξρανόν τιν' Antiph.
 3, 67 (1, 8). πάρεσιν ὀκτωκαίδεκ' ἄλλοι, καὶ δέκα ἄρματα Alexid. 3,
 492. * παρεγκέκαπται τ' ἄρσι' ἐννέ' ἢ δέκα Eubul. 3, 212 (v. 9). γα-
 μεῖ-οὐδὲ εἰς * εἰ μὴ δέκ' ἢ ἔνδεκα γυναῖκας Men. 4, 232 (8). ἐν ἡμέ-
 ραις δέκα εἶναι δοκεῖν Ζήνωνος ἐγκρατέστερον Posidipp. 4, 518 (1).
- δεκάκις: ἐδέλω κρεμασθαι δεκάκις Aristophont. 3, 362 (3).
- δεκάμηνος: γυνὴ κνεῖ δεκάμηνος* (;) Men. 4, 192 (3).
- δεκάπαλαι: κατάκειμαι-δεκάπαλαι Philonid. 2, 423 (2). ὁ βοῦς-ἦν
 * ἂν ἐφθός δεκάπαλαι Henioch. 3, 560.
- † δέκας: † ἐκπετῆ δέκας Eriphi 3, 558 (4).
- δεκατάλαντος: λίθος δεκατάλαντος Aristophan. 2, 1057 (7). δεκατά-
 λαντον (al. δέκα τάλαντα) καταφαγόν Men. 4, 183 (6).
- δεκατεύω: ἐλλιμενίζεις ἢ δεκατεύεις; Aristophan. 2, 1135 (4). μόνον
 οὐχὶ δεκατεύουσι γάρ τας οὐσίας Alexid. 3, 475.
- δεκάτης. δεκάτη: ὁ δ' ἔνατος (crater) χολῆς· δέκατος δὲ μανίας Eubul.
 3, 249 (1, 10). ὅπως-ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ παιδίου χορεύσετε Eubul.
 3, 203 (3). εἰ δεκάτην ἐλάμβανες αὐτῶν (piscium) ἀπὸ τῆς τιμῆς Diph.
 4, 390 (2).
- δεκατῶναι: Anaxil. 3, 342.
- δεκατῶναια: Antiph. 3, 15 (2).
- δεκελικός: ὄξους δεκελικοῦ (al. δεκελικοῦ) Alexid. 4, 514 (20).
- δελεάζω: τὴν γραῦν-δελεάσας- * γεννικῆ-κόλη λεπάσση Antiph. 3, 23.
- δελεάστρα: de Andromeda. Cratin. 2, 140 (12).
- δελεάστρα (neutr.) Nicoph. 2, 849 (4).
- δελφάκειος: πλευρὰ δελφάκει' Pher. 2, 300 (1, 16). πνικτόν * τι ὄφον
 δελφάκειον Alexid. 3, 439 (5, 2).
- δελφάκειον: δελφάκων ἀπαλῶν κωλαῖ Aristophan. 2, 1026 (1). κρέα
 δελφάκων Eubul. 3, 234 (1). † ὅπτα δελφάκια ἀλπίαστα τρεῖα Eubul.
 3, 205 (v. 9).
- δέλφαιξ: ἦδη δέλφακες, χοῖροι δὲ τοῖσιν ἄλλοις Cratin. 2, 20 (7). δέλ-
 φακας μεγάλους Cratin. 2, 100 (12). τὸν δέλφακα | ἀπῆγε σιγῇ Plat.
 2, 655 (5) cf. 5, 46. δέλφακα † δὲ ῥαιότατον ib. (6). * ἔθουον δέλ-
 φακ' ῥόδον-καὶ μάλα καλὴν Eur. 2, 540 (11). τὴν ἱερὰν σφάττουσιν-
 δέλφακα Theop. 2, 810 (2). * χύουσα δέλφαξ Nicoch. 2, 847 (6). τὴν
 κεφαλὴν τῆς δέλφακος Plat. 2, 634. δέλφακος ὀπωρινῆς ἠτριαῖαν Ari-
 stophan. 2, 1151 (9, 4). ἠτριαῖον δέλφακος Aristophan. 2, 1077 (3, 6).
 διεροράχιστα σεμνὰ δελφάκων κρέα Eubul. 3, 211 (v. 4). δελφάκων-
 κρέα κάλλιστ' ἠθισμένα Epicrat. 3, 369. ἡμίκραμα τακερὰ δέλφακος
 Croblyli 4, 568 (3). δέλφαξ, δασύπους, ἔρφοι Antiph. 3, 73 (2, 6). μύ-

- αγον, δέλφακας, χοίρους, *λαγώς Euangel. 4, 572 (v. 6). *ορειονόμος ποιήσει δέλφακας ἡλιβάτους Anaxil. 3, 343 (1).
- δέλφεινοφόρος-κερούχος Pher. 2, 258 (6).
- δέλφες: ἐξήλλαντο δελφίνων δίκτην Arar. 3, 274 (1). ὁ-δέλφης (navale instrum.) ἐστι μολιβδοῦς Pher. 2, 258 (6).
- δέλφωσι: ὡ δελφῶν πλείστας ἀκονῶν φοῖβε μιχαίρας Aristophan. 2, 1179 (11). *οὔπω τότ' ἐν δελφοῖσιν ἦν τὰ γράμματα Cratin. min. 3, 378 (1). τὸ γινῶθι σαυτὸν οὐ μάτην-δόξαν ἐν δελφοῖς ἔχει Philem. 4, 55 (60).
- δέμας: τὸ γὰρ δέμας *ἀνέρος ὀρθοῖ Plat. 2, 672 (1, 10). δέμας λεπτὸν Ραδάμανθυν Theop. 2, 502 (1). †ἔγχεον εἰς σφετέρον δέμας Aristophan. 2, 1094 (7). τοῦ-*ἀμύμονος δέμας θύγγου Anaxand. 3, 174 (3).
- δενδαλῖς: πλακούντας, δενδαλίδας, ταγηνίας Nicoph. 2, 852 (2).
- δένδρον: τὰ-δένδρα τὰν τοῖς ὄρεσιν Pher. 2, 316 (1, 9). ὅσα δένδρα αἰεὶ βρέχεται-οἷα γίγνεται Antiph. 3, 139 (10). διεχωρίζον ἕλων π βλον, δένδρων τε φύσιν Kpicr. 3, 370 (1, 15). λάχανον στρογγύλον εἶναι (cucurbitam), ποίαν δ' ἄλλος, δένδρον δ' ἕτερος ib. 371 (1, 26). τὴν Ἀφροδίτην ἐν Κύπρῳ δένδρον γυτεύσαι τοῦτο ἐν μόνον (int. ὕψος) Eriphi 3, 557 (1, 12). τὸ τῆς ἐλάας δένδρον Posidipp. 4, 527 (15). ταδί-τὰ δένδρα Λαίσποδίας καὶ Λαμασίας Eur. 2, 475 (37). ἔχει ὡσπερ τὸ δένδρον τοῦτο καρπὸν τὸ δάκρυον Philem. 4, 23 (1, 8). δένδρον παλαιὸν μεταγυτεύειν Philem. 4, 54 (54). οὐκ ἐστὶν ἀγαθὸν-γυόμενον ὡσπερ δένδρον ἐκ ῥίζης μιᾶς Men. 4, 194 (8).
- δεξιός: τῆς ποιήσεως-ἀριστέρ' αὐτοῦ φαίνεται τὰ δεξιὰ Pher. 2, 327 (1, 12) vid. 334 (1, 17). τῆδ' †ἐξίοντι δεξιᾷ Herm. 2, 411 (3). ἔταξα δεῦρο πρὸς τὰ δεξιὰ Antiph. 3, 12 (1, 9). δεξιὸν εἰς *ἐποδηματ' Aristophan. 2, 1168 (55). τὸν ἱμάντα τῆς δεξιᾶς ἐμβράδος Men. 4, 101 (2). τὴν δεξιὰν ἐνέβαλον Diph. 4, 395 (2, 24). εἰκόνα ἥ ἔχουσαν ὀπίον κάραβον ἐν τῇ δεξιᾷ Alexid. 3, 407 (1). οὐδ' ἂν-οὔτως εὐρέθμως τῇ δεξιᾷ *ἄρας ἐνώμα Theophil. 3, 627. εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ δεξιός Phryn. 2, 592 (1). Εὐριπίδου-δραῦμα δεξιάτατον - *Ὁρέστην Stratt. 2, 763 (1). δεξιῶς: πέτονται δεξιῶς ἐπὶ *ταῖτ' ἀκλιτῶν Antiph. 3, 134 (5, 2). δεξιῶς εὐρημένον Alexid. 3, 386.
- δεξιούμαι: τῶν δικαστῶν καθ' ἕνα δεξιουμένη Posidipp. 4, 517.
- δεξιτερός: ἕκαστος δεξιτεροῦ δ' ἔλαβεν Antiph. 3, 95 (1).
- δέξω: Cratin. 2, 58.
- δέομαι: οὐ *δέομαι-προσπεγαλαίου Herm. 2, 404 (5). ὅταν *δέωμα γωνιαίου ῥήματος Plat. 2, 639 (2). οὐδ' αὐτὸς ἔχων ἂν οὐδὲν ἐδεῖτο Antiph. 3, 109 (v. 8). οὐδεγὸς δεῖται νόμου Antiph. 3, 149 (39) = Men. 4, 330 (494). οὐ γὰρ ἂν ποτ' ἐδεήθη νόμου (homo) Philem. 4, 3. οὐδεὶς ἂν ἐδεήθη τύχης Men. 4, 254 (74). ἐὰν-τοῖς δεομένοις τιτῶν ὑπουργῶν Anaxil. 3, 350 (2). δεήσει περιτρέχειν με καὶ βοᾶν ἂν του δέομαι Alexid. 3, 465 (3). σοφιστιᾶς-καὶ Χοῶν δέει Kubulid. 3, 559. ἂν ἡ φύσις δεῖται-ἐπιμελῶς φέρει (ager) Philem. 4, 41 (29). πάντα τὰ ζητούμενα δεῖσθαι μερίμνης Men. 4, 124 (4). βλος βίου δεόμενος mon. 74. γλος γλῶσσου δεόμενος mon. 590. εἴ τις πρῶταιο δεόμενος βασκαῶνον Aristophan. 2, 1185 (39). ἡ χάρις ἦν δεόμενος τότ' ἀθάνατον ἔξεν ἔφη Men. 4, 325 (472). εἰ φάωγα δεῖσθ' ἰδεῖν Plat. 2, 674 (2, 5). προσάγων τὴν ῥὴν ἐδεῖτ' αὐτοῦ φράσαι Diodor. 3, 545 (v. 39). ἐδεῖτο χρῆσαι τὴν-δυγατέρα | ἀντάλλαγον Men. 4, 143 (3).
- δέος: μῖζον τὸ δέος (l. πέος) παλαστῆς Cratin. 2, 90 (9). ἡ γῆ δ' ἔφερ' οὐ δέος οὐδὲ νόσους Telecl. 2, 361 (1, 3). ἐπὶ ξείνης, ἦν

- μὲν ἔχῃς τι, δέος Plat. (?) 2, 697 (v. 4). τρεμόντων (int. τῶν ἰχθυ-
διῶν) τῷ δέει τί πέσειται Alexid. 3, 429 (1, 6). κατέπεσον ἀκαρῆς
τῷ δέει anon. 4, 600 (3).
- δέπας: βαχλίου-ἀφρῶ σκισσθὲν χρυσοκόλλητον δέπας Antiph. 3, 140 (15).
Δέρκιππος: Δέρκιππε καὶ Μνήσιππε Men. 4, 235 (13).
Δερκύλος: Δερκύλε anon. 4, 608 (24).
- δέρμα: δέρμα βόειον Herm. 2, 407 (1, 4). υἱὸν δέρμα Axionici 3, 536
(2). δέρμα τοῦ θεοῦ Theopomp. 2, 809 (2). ἀποκναίσειεν ἀν-
μου λαβόμενος τοῦ δέρματος Antiph. 3, 137 (9). ὑπελήλυθεν-
μου νάρκα τις ὄλον τὸ δέρμα Men. 4, 217 (1). Κέλητι δέρμα καὶ θυλή-
ματα Plat. 2, 675 (2, 18).
- δέρρις: μέλαιναν δέρριν ἡμφιεσμένη Eur. 2, 561 (39). δέρρις de pa-
rapetasmate Plat. 2, 690 (35^a) cf. Myrt. 2, 418 (1).
- δέρω: κύνα δέρειν δεδαρμένην Pher. 2, 341 (1). τὸν αἰέλουρον ἤδιστ'
ἀποκτείνας δέρω Anaxand. 3, 181 (v. 13). βίαι δέρων ὄντας-παλεῖ
Archipp. 2, 718 (1). ἑαυτοὺς *δέρειν (libr. λέγειν, f. λείπειν) παρέχον-
τες ἀθληταῖσιν Timocl. 3, 610. ὁ μὴ δαρεῖς ἀνθρωπος mon. 422. δαρ-
εῖς Nicoch. 2, 844 (1).
- δεσμεύω: vid. ὀνεύω.
- δέσμη: θύμου δέσμαι τινές Alexid. 3, 435 (2).
- δεσμός: ξύνεστι-δεσμῶ-οὐδενί Herm. 1, 97 (3). γίλλας-δεσμός mon.
736. δεσμά Aristophan. 2, 1013 (28).
- δεσμοκτήριον: ἀπάγειν-εἰς τὸ δεσμοκτήριον Alexid. 3, 415 (1). εἰς τὸ
δεσμοκτήριον εὐθὺς ἀπάγεσθαι τοῦτον Alexid. 3, 438 (3, 5). δεσμο-
κτηρίου-δῖαιταν Alexid. 3, 483 (2, 11).
- δεσμώτης: παρὰ τοῖσι δεσμώταισι καταπιττουμένην Cratin. 2, 127 (17).
- δέσποινα: τὴν δέσποιναν ἐρείδεις Aristophan. 2, 1178 (7). τὴν γυναῖκα
χρήματα λαβὼν ἔχει δέσποιναν Anaxand. 3, 195 (1, 5). γυνή | δέ-
σποινα Men. 4, 189 (1, 7). δέσποινα-νυμφίω γυνή mon. 129. Εὐήμε-
ρα δέσποινα Alexid. 3, 458 (4). δέσποινα. Ἐρωτος οὐδὲν ἰσχυεῖ πλέον
Men. 4, 128 (1). δέσποινα, ὅταν- Antiph. 3, 149 (43). ὡ δέσποινα
ποντία Κύπρι Xenarch. 3, 617 (1, 21). Ἄγριμι, φιλῆ δέσποινα Philem.
4, 21 (1). δέσποινα Ἐκίατη τριοδίτι Chariclid. 4, 556. δέσποινα *πό-
λεων, πότινι Ἀθηναίων πόλις anon. 4, 616 (49).
- δεσπόσυνος: παρὰ δεσποσύνοις τοῖς ἡμετέροις Anaxand. 3, 184 (1, 33).
- δεσπότης: cf. ποδαπός. ὡ δέσποτ' Ἄγριεῦ Pher. 2, 291 (10). ὡ δέ-
σποτ' Ἐρμῆ Telecl. 2, 370 (4). ὡ Βδεῦ δέσποτα anon. 4, 698 (339^b).
ὠγαῶ δέσποτα Aristophan. 2, 1190 (15). ὡ δέσποτ' ὠγαῶ Men. 4, 272
(170). ὡ δέσποτα (δέσποτ') Eur. 2, 516 (23). Plat. 2, 670 (3). Antiph.
3, 47 (2). 3, 68. Amphid. 3, 302. Alexid. 3, 518 (33). δέσποτα (δέ-
σποτ') Antiph. 3, 41 (2, 5). Nicostr. 3, 284 (1). Amphid. 3, 311. Phi-
lem. 4, 8 (2). 9. 34 (5). 50 (45). 23 (1). Philippid. 4, 472. Baton. 4,
502 (v. 5). anon. 4, 694 (327). Χίος δεσπότην ὠνήσατο Eur. 2, 533
(3). δεσπότην πενέστου (f. δεσποτοπενέστου) Theop. 2, 817 (6). βα-
δίζεν ἐπὶ τὸν δεσπότην Aristophan. 2, 1139 (6). ζῶμεν εἰς τὸν δε-
σπότην ἐγκώμιον Aristophan. 2, 1150 (5). ὁ δεσπότης-πάντα-ἀπέλα-
βεν ὥσπερ ἔλαβεν Antiph. 3, 92 (2). ἐμοὶ μὲν ἀρίτως ὁ δεσπότης-τῶν
θηρικλεῶν-ἀσπίδα || προσφέρων ἔδωκεν Aristophont. 3, 363. ὁ δε-
σπότης οὐμὸς περὶ λόγους-διέτροψε Alexid. 3, 400 (1). τούτῳ τάλα-
τον δούς μαθητῆς γίνεταί ὁ δεσπότης ib. ὁ δεσπότης προὔπεμψεν-κα-
ρίσιμον-χομιούντ' Alexid. 3, 409 (1). προδοὺς ἀπείναί τὸν ἀγαπητὸν
δεσπότην Theophil. 3, 626. κακῶς ὁ δεσπότης βεβούλευται πάντῃ Men. 4,
193 (6). * (εἰ γὰρ) ὁ δεσπότης αὐτὸς ἀπολαύει πάντα Men. 4, 250 (58).

ἡμῶν πόλις ἐστὶ καὶ κατοικεῖται καὶ γίνεσθαι ἡ δεσπότης Men. 4, 230 (56). εἰς τὴν δεσπότην, Mon. 116. εἰς τὴν δεσπότην τῆς δεσπότης, Mon. 166. διακρινόμενοι πρὸς τὴν δεσπότην, Roscher. 4, 514 (1). ἐπὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ δεσπότης ἢ ἀπὸ τοῦ δεσπότης, Alexid. 4, 554. τὸς πόλις εἰς τὴν δεσπότην, Athenion. 4, 556 (v. 39). *στρατηγὸς εἰς τὴν δεσπότην, Cobyli 4, 365 (1). δεσπότης ἡγεμὸν ἡγεμὸν ἐστὶ *δεσπότης πατὴρ, Antiph. 3, 150 (50). δεσπότης πρὸς δεσπότην, δεσπότης τὸς δεσπότης Philem. 4, 17 (2). κατὰ τὴν δεσπότην δεσπότης τῶν τῶν κατὰ, Philem. 4, 17. δεσπότης ἡγεμὸν τῶν τῶν Philem. 4, 55 (53) = Men. 4, 274 (179). cf. Philippid. 4, 476. Mon. 536. εἰς ἡγεμὸν δεσπότην καὶ στρατηγὸν, Philem. 4, 63 (111b). περὶ δεσπότην ἀποστρέφεται καὶ ποτὸς Men. 4, 197 (1). δεσπότην-δεσπότης (στρατ.) καὶ τῶν καὶ δεσπότην Men. 4, 295 (150). δεσπότην δεσπότην κατὰ ποτὸς Mon. 323 cf. 4, 299. ἡγεμὸν δεσπότης, ἐλευθεροὶ ὄντες Eubul. 3, 270 (17). ἡγεμὸν δεσπότης θεομνηστὸς Mon. 534. ἡγεμὸν τῶν ὁλίγων ἡγεμὸν-τῶν τῶν τῶν τῶν δεσπότης Alexid. 3, 407 (3). ἡγεμὸν δεσπότης ἀποστρέφεται δεσπότην ἡγεμὸν τῶν τῶν Xenarch. 3, 614. αὐτὸς δ' ἐστὶν ἐστὶν δεσπότης (al. δεσπότης int. μετὰ τοῦ) Dionys. 3, 546 (v. 33). [κόλις] ἡγεμὸν ποίησιν θεὸς ὁ πάντων δεσπότης Philem. 4, 67 (11). Davi et Getae nihil se praestitisse queruntur, nisi dominos suos ter deceperint. Men. 4, 333 (513).

δεσπότης: vide δεσπότης.

*δεσποτοποιήσις: vide δεσπότης.

δευκαλίων: ὡς δευκαλίων Pher. 2, 311 (2).

δευροί: *δευροί δ' ἂν οὐκ ἀπέδραμεν Aristophan. 2, 1155 (24). βλέπει *δευροί Mnesim. 3, 569 (v. 23). ἐμὲ-ἀναστρέψασα δευροί πρὸς ἄγειται Men. 4, 116 (1).

δευροί: δευροί δευροί Cratin. 2, 189 (40). δευροί βλέπει Antiph. 3, 30 (1, 17). εἰ οὐκ ἐπανεχώρησα δευροί κατέδρασαν: Pher. 2, 279 (4). ἔξιστον *ἀπὸ δευροί Pher. 2, 337 (5). δευροί αὐτὸν ἐγναθίσαν εἰς ἡμῶν κατὰ Aristophan. 3, 361 (2). ἔστι *δευροί Eubul. 3, 230. δευροί σὺ *ἐντελέθει μοι Athenion. 4, 558 (v. 45). γῶναι σὺ δευροί Theop. 2, 803 (1). ἡ δευροί ὁδός anon. 4, 610 (33). δευροί ἀγῶν ἀρθρωτοίσι δευροί ἡγεμὸν Herm. 2, 407 (1, 3). αὐτὴν δευροί μοι-ἄγων Eur. 2, 531 (12). ποσοφει δευροί δῆ- Plat. 2, 634. αἰτούμεθ' αὐτοῖς τὰ κατὰ δευροί ἀντίων Aristophan. 2, 1148 (1, 14). ἡγεμὸν γέροντες δευροί Aristophan. 2, 1151 (9, 5). τῶν οὐλογίτας γέροντες δευροί Straton. 4, 546 (v. 34). δῶναι καὶ δευροί ἔδρα Antiph. 3, 74 (1). ἔταξα δευροί πρὸς τὰ δεξιά Antiph. 3, 12 (1, 9). ἀγῶν-γῶναι-δευροί ἔδρα ib. 13 (1, 24). εἰ μὴ-ἡγεμὸν στρέψαι δευροί Plat. 2, 647 (1). τοιαυτὸ καὶ τοιαυτὸ καὶ δευροί σχηματίζαντες Aristophan. 2, 1177 (6). τοῦ μὴ ἔκεισε μῆτε δευροί παντελῶς Antiph. 3, 117 (2, 15). ὁ καπνὸς ἡγεμὸν δευροί κατὰ Sosip. 4, 493 (v. 42). τὰ ποτὸς ἡγεμὸν ἡγεμὸν δευροί Antiph. 3, 112 (1, 10). δευροί δῆ τὴν γῶναι προσέσχετε Eur. 2, 438 (5). δευροί τὸ καπνὸν δευροί Plat. 2, 647 (2). δευροί δῆ γῶναι δ' ἐστὶν Theop. 2, 804 (1, 4). δευροί πρὸς ἐμὲ Θεολύτη ib. (1, 6). δευροί κατὰ Phryn. 2, 582 (2).

δευσοποιός: δευσοποιῶν χωρίζομεν Alexid. 3, 447 (1, 9). δευσοποιότα σπάρταν ἀποδέδειχεν Diph. 4, 410.

δευτερίας: vide δευτερίος. cf. ad Callipp. 4, 561.

δευτερίος (f. δευτερίας) ὄλιγος Nicoph. 2, 853 (6).

δευτερός: δευτερός (*αὐτὸν) Nicoph. 2, 850 (4) cf. 5, 56. ἐμοὶ μὲν μετὰ τὸ πλουτεῖν δευτερόν Antiph. 3, 79 (2, 9). δευτερόν δ' εἶναι κα-

όν Anaxand. 3, 169 (1). Σικελία μὲν-ἐστὶν μεγίστη, δευτέρα Σαρδῶ
 Lexid. 3, 517 (30). τὸν μὲν ὕγχιεας ἕνα (cratereni) - τὸν δὲ δευτερον
 ρωτος ἡδονῆς τε Kubul. 3, 249 (1, 3). πρῶτος ἀρχεται λόγου πατήρ-εἰτα
 ἡγήρ δευτέρα, εἰτα τῆθη παραλαλεῖ τις Men. 4, 237 (17). ἔθυσαν ἔτε-
 ον. τοῦ δὲ δευτέρου πάλιν-εἰδὸν σε καταπίνοντ' Eurhron. 4, 487 (v. 29).
 ράπεζαν δευτέραν Antiph. 3, 94 (1). τὴν δευτέραν τράπεζαν *εὐτρεπῆ ποιεῖ
 Nicostr. 3, 287. δευτερος πλοῦς Men. 4, 136 (5). 148 (7). 195 (12). cf.
 *δευτερος πλοῦς Men. 4, 139 (2). μανικὸν τὸ *πεῖραν (legeb. πείρας)
 δευτέρας (uxoris) λαβεῖν πάλιν anon. 4, 618 (50). κακὸς κακῶς γέ-
 νοιθ' ὁ γῆμας δευτερος θνητῶν Aristophont. 3, 359 cf. Men. 4, 114 (1).
 ἰπόλοιθ' ὅστις γυναῖκα δευτερον (an δευτερος? p. 359) ἔγημε Kubul.
 3, 260 (1). θεὸν προτίμα, δευτερον τοὺς σοὺς γονεῖς mon. 230. πράτ-
 τει θ' ὁ κόλαξ ἄριστα πάντων, δευτέρα ὁ συκοφάντης, ὁ κακοῦθης τρίτα
 ἔγει Men. 4, 135 (2, 16). τὰ δευτέρ-λέγειν Men. 4, 213 (4). γε-
 νόνασιν ἡμῖν ἑπτὰ δευτεροὶ σοφοὶ Eurhron. 4, 486 (v. 12).
 ὕω: εἰ μὴ κόρη δεύσειε τὸ σταῖς Eur. 2, 561 (40). βολβούς-κατα-
 γύσματι δεύσας Plat. 2, 672 (1, 9). χόνδρον αὐτῷ δεύσετε γάλακτι
 γῆνος Kubul. 3, 247 (1, 4). μάττω, δεύω, πέττω Aristophan. 2, 1057
 4). τίλλει, κόπτει, τέμνει, *δέυει (libr. εἰεί) Mnesim. 3, 570 (v. 53).
 φω: ἑαυτοὺς θ' ἔδεμον ἐνιαυτοὺς δέκα Kubul. 3, 262 (2, 5).
 χομαί: δέχεσθε γιγλάς τάσδε Cratin. 2, 49 (9). δέξαι τήνθι μετα-
 πιπρίδα Calliae 2, 736 (3). δέξαι τήνδε τὴν μεταπιπρίδα Diph. 4, 409 (1).
 ὁ σκύρος δεχόμενος Krigen. 3, 538 (3). εἰεν. δέχου καὶ τοῦτο (po-
 culum) Erinici 4, 506 (v. 11). μάνην τ'θ' εἶχε κεραμεῶν· ἑδεξάμην
 Nicom. 4, 578. οἶνον-πιεῖν οὐδ' ἂν εἰς δέξαιτο θειρόμον Stratt. 2, 784
 1). φιλοτησίαν-* (τήνδε) σοι προπίομαι· δέξαι,- Theop. 2, 804 (1, 10).
 ἰγασθοῦ δαίμονος δέχομαι Nicostr. 3, 286 (3). χαίρετε πάντες. Α.
 λεγόμεσθα Eur. 2, 468 (19). δίδωμι γιγλάς δραχμῆς- Β. δεχόμεσθα
 Aristophan. 2, 955 (1). ἀγὼν πρόφασιν οὐ δέχεται Aristophan. 2, 1057 (19).
 ἔχονται *ἀρχαὶ τὰ πρωταγεῖ Aristophan. (?) 2, 1106 (10). δέχεται-
 αὶ στατήρη καὶ τριώβολον Epicrat. 3, 366 (2, 22). ὁ μὴ δεχόμενος
 ὦν θεῶν τὸ σύμφορον αὐτῷ διδόντων Men. 4, 197 (1). ὅταν ἑτερός
 μοι μηδὲ ἐν πλέον διδῶ, δέξαι τὸ μῦθον Men. 4, 248 (45). ὁ θ' ἐμ-
 ρόνονος δεξάμενος (int. τὸ λυποῦν) Antiph. 3, 54. *δέξεται τ' ἐπὶ
 μισθῷ σίτον Cratet. 2, 246 (1). δεξάμενος-τὴν ἐπίδειξιν Eur. 2,
 52 (9). δέχου τὴν ψῆφον Phryn. 2, 593 (2). πέραινε· δέξεται δὲ
 ἄλλα σοι Antiph. 3, 24. οὐδεὶς ἑδέχετ' οὐδ' *ἀνεψίγει μοι θύραν
 Pher. 2, 289 (8). λαμπροῖς δελπνοῖς δεξόμεθ' ὑμᾶς Anaxand. 3, 182
 1, 2). ἡ Πυθιονίκη θ' ἀσμένως σε δέξεται Timocl. 3, 600 (2). τίς
 ἂν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος-δέξαιτ' ἴν; anon. 4, 673 (299).
 δεξάμην, ἔτικτον Men. 4, 284 (230). στρατηγὸς ἔστηκεν, *τὸ πρᾶγμ'
 δέξαιτο Posidipp. 4, 523 (1, 5).
 ο: πόλις τίς μὲν δεῖν τίς θ' ἀναλύειν Telecl. 2, 372 (4). λαβὼν τὸν
 κύλυκα-κάπειτα δῆσον αὐτόν Plat. 2, 622 (5). Κύων ἐβίου δεδεμένος
 Lysipp. 2, 748 (4).
 ο: τὰμὰ δῆ ξυντετε * (ρήματ' 5, 21) Cratin. 2, 123 (11). ἄγε δῆ Cratin.
 2, 150 (7). Eur. 2, 548 (3). Cephisod. 2, 866 (1). δεῦρο *δῆ τὴν
 γνώμην *προσάσχετε Eur. 2, 438 (5). δεῦρο δῆ γεμισῶ σ' ἐγὼ Theop.
 2, 804 (1, 4). πρόσφερε δεῦρο δῆ- Plat. 2, 634. ἄκουε δῆ σκευῆ τὰ
 κατὰ τὴν οἰκίαν Eur. 2, 495 (20). ἄκουε δῆ Plat. 2, 672 (1, 5). 674
 2, 11). ἴσχε δῆ Eur. 2, 537 (4, 5). ἄναγε * (δῆ) ἀπὸ τῆς διαφοροφ-
 ορου Nicosph. 2, 652 (3). ἄσον δῆ μοι σχολίον τι λαβὼν Aristophan. 2,
 1030 (13). ἴθι δῆ- ἀνακαθώρισον Aristophan. 2, 1078 (10). φέρε δῆ
 τοῖνον- Aristophan. 2, 1159 (2). φέρε δῆ Pher. 2, 280 (1). φράζε

δη-ὄψω τίνα χαίρει; Antiph. 3, 36 (1, 4). ἀλλὰ δὴ λέγε Antiph. 3, 112 (1, 16). ταχὺ δὴ λαβῶν ὅπτα μύκτης Antiph. 3, 133 (3, 10). δὸς δὴ τὸν *χάα αὐτῷ *σὺ- Anaxand. 3, 174. λαβὲ τῆς ὑγιείας δὴ σε Nicostr. 3, 285 (2). πρόσχε δὴ Amphid. 3, 302. φράζε δὴ ποι Ephiipp. 3, 334 (1, 2). τὸν τοῦν πρόσχε δὴ Alexid. 3, 503 (2). κατὰ τὴν στάσιν δὴ σιάντες ἀχροῦσασθὲ μου Antidot. 3, 528 (1). γυναικὶ δὴ πλάτευε μὴ πίνειν ὕδωρ Axionici 3, 533. ὡστ' ἀνὰ μέσον ποῦ καὶ τὸ λοιπὸν δὴ γέρε Men. 4, 227 (2). ἔρχεον σὺ δὴ πειῖν Diph. 4, 402. ἢ λέγων φαίνου τι *δὴ καινὸν-ἢ μὴ κόπτ' ἐμέ Hegesipp. 4, 479 (v. 3). ἔγειρε δὴ τὸν Μοῦσα-Χαίρει δὴ Μοῦσα Cratin. 2, 144 (10). σολῆν δὲ δὴ τῶν εἰγε; Cratin. 2, 37 (1). †ἦδη (l. τί δὴ) σὺ *σεμροί-; Calliae 2, 739 (2). εἰ δὴ τις ἑμῶν εἶδεν Ἐρῶζατον Ἄλα Aristophan. 2, 1015 (1). σοὶ δ' ὄνομα δὴ τί ἐστιν; Aristophan. 2, 1065 (2, 4). *ποῖ δὴ (legeb. τί δὲ)-γέρε; Aristophan. 2, 1119 (9). ποῖ δὴ ἢ ἄγεις; Alexid. 3, 426. εἶτα δὴ εἰς τὴν πόλιν ἄγεις-; *Aristophan. 2, 1196 (84) = anon. 4, 630 (103). ὡς δὴ σὺ τί ποιεῖν θυνάμενος; Antiph. 3, 4 (3). τίνα δὴ παρεσκευασμένοι πίνειν τρόπον *τὸν ἐστὶ; Anaxand. 3, 161 (1). τί δὴ ποτ' ἀκούσω; Men. 4, 53 (9). πῶς δὴ τὸ τραῦμα τοῦτ' ἔχεις; Men. 4, 245 (37). ἀλλὰ δὴ τί τοῦτ' ἐμοί; Diph. 4, 359 (1, 15). ἐν Καρῖ τὸν κίνδυνον ἐν ἐμοί δὴ δοκεῖ πρώτῳ πειρασθῆαι Cratin. 2, 30 (4). ἔχει γὰρ ἔξεις ἀγαθὰ πολλὰ δὴ πρῶ Εὐρ. 2, 453 (17). ἦν δὴ θόρυβος Plat. 2, 646 (2). σευνάοια δὴ κλέϊας *ἀπεκρήριξ Plat. 2, 657 (4). εἴξασιν δὴ τοῖς παιδαρίοις Plat. 2, 664 (2, 1). πολλοὺς δὴ μεγάλους τε γάγγρους ἔγκαιφας Stratt. 2, 771 (2). πάντ' ἀγαθὰ δὴ γέγονεν ἀνδράσιον- Theop. 2, 807 (1). ἀχροῦσῶλια †δὲ (l. δὴ) σοι-ἦνῆσα Aristophan. 2, 945 (5). καλὰ δὴ πάντ' ἄγεις Aristophan. 2, 994 (24). ἐσταῦθα δὴ-ἐξαναίεται Aristophan. 2, 1157 (46). *τοιουτοσί τί; εἰμ (libr. τοιουτός εἰμι δὴ τις) Antiph. 3, 110 (v. 3). σοφὸν γέ τοι τι-ἐχμ τὸ γῆρας, ὡς δὴ πόλλ' ἰδὸν τε καὶ παθὸν Antiph. 3, 119. ὡς *δὴ (legeb. δὲ) παχέϊαν τὴν περιζώστραν ἔχει Anaxand. 3, 202 (28). ὡς δὲ καλὸν σου φαίνεται τὸ νεώριον anon. 4, 616 (49). προκτὸς μὲν οὖν οὗτος. B. σὺ δὴ ληρεῖς ἔχων Eubul. 3, 254 (1, 6). εἶτα τετραπόους μοι γένοιο, φησί,-εἶτα δὴ τρίπους τις, εἶτα, φησί, παιδίσκη Anaxil. 3, 349 (1, 26). νενομοθέτηκε πολλὰ καὶ παγνῶια *δὴ Alexid. 3, 439 (4, 13). τοῦτο δὴ τὸ νῦν ἔθος, ἄκρατον, ἐβρών Men. 4, 220 (2). τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο Men. 4, 253 (221). τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον anon. 4, 601 (6). [δραῖν (u. δὴ) δοκῶν σοφὸν et καὶ πρὸς κακοῖσι τοῦτο δὴ μέγας γέλως Men. 4, 226]. ἢ δεῖ θεὸν *σ' εἶναι τιν' ἢ τίχη δὴ νεκρὸν Men. 4, 239 (19). ὦ νῦξ, σὺ γὰρ δὴ πλείστον-μετέχεις μέρος Men. 4, 275 (199). τὸ δὴ τρέφον με τοῦτ' ἐγὼ λέγω θεὸν mon. 490 cf. Men. 4, 76 (-). ταῦτα πάντα δὴ ἐν τοῖς στρατηγικοῖσι ἐξετάζεται Sosip. 4, 454 (v. 54). εἰς προῦπτον ἦλθον ἐμπροσθε δὴ κακὸν Phoenicid. 4, 511 (v. 18). ἀφῶμεν οὖν τὰ λοιπά. δῆλα δὴ πάλαι Damox. 4, 532 (v. 64). ἐπικύρσια δὴ *προπεσοῦμαι anon. 4, 636 (129). ὡστ' οὐχὶ πάντων ἢ μεταβολῆ *δὴ γλυκὺ anon. 4, 685 (327). καὶ * (τάλλα δὴ) τὰ *τοιαῖά anon. 4, 685 (327). καὶ δὴ κύτισος αὐτόματος-ἐρχεται Cratin. 2, 73 (1, 8). καὶ δὴ ποδεία Cratet. 2, 247 (4). *νεοκράτῆ τις ποιέτω. καὶ δὴ κέρραια Plat. 2, 635 (1, 5). καὶ δὴ δεδειπνήκασιν- ἀλλ' ἀφαρεῖν ὦρα σὶν ἦδη Philyll. 2, 557 (1, 1). νυνὶ δὲ *Μάτων συνήραπεν-καὶ * (δὴ) Διογέτωσιν νῆ Ἄλα-ἀναπέπεικεν Antiph. 3, 104 (v. 17). ἄλλοι δὲ καὶ δὴ-ἔλκονται Antiph. 3, 140 (15). μὴ σύγε θῶς, ἀλλ' ἀπόδος. B. καὶ δὴ γέρουσ' ἐξέρχομαι Anaxil. 3, 342. κωβίδι ἄττα καὶ πετραῖα δὴ τινα ἰχθύδια Sotad. 3, 586 (1, 22). καὶ δὴ ad Cratin. 2,

- 174 (5) cf. 5, 23. καὶ τὰδε μὲν δὴ ταῦτα Plat. 2, 672 (1, 11). καὶ τοῦτο μὲν δὴ καὶσα συγγνώμην ἔχον· ἀλλ' - Antiph. 3, 67 (1, 11). καὶ δὴ τυχόν μὲν διὰ τὸ - Philem. 4, 33 (4). ἡ μὲν δὴ πίνουσι καλοῦσι Cratin. 2, 19 (5). τὰ κομικά μὲν δὴ (al. δῆτα) ταῦτα ναγαλεύματα Arar. 3, 274 (1). εἰ μὲν δὴ τινα-πόρον ἔχεις· εἰ δὲ μὴ Men. 4, 246 (141). ὁ δὲ δὴ δελγίς ἐστι μολιβδοῦς Pher. 2, 258 (6). τὰ δὲ δὴ δένδρη-φυλλοροῆσει Pher. 2, 316 (1, 9). ὅταν δὲ * (δὴ) πίνωσι Eur. 2, 560 (33). δὲ δὴ Phryg. 2, 567 (2). Theop. 2, 799 (1). ἐγὼ δ' ὑμῖν- * δὴ γράσω Plat. 2, 670 (4). δὲ * (δὴ) Stratt. 2, 781 (3, 4). ἡγεῖται * δὲ δὴ | τούτους μόνους ἐλευθέρους Eubul. 3, 217 (1). * ἂν δὲ δὴ λάβω τὰ δέοντα Hegesipp. 4, 479 (v. 18). ἐπὶ δὴ τὸν γόητα-ἰδῶ Alexid. 3, 486 (4). οἷς δὴ βασιλεὺς Κρόνος ἦν Cratin. 2, 108 (2). δν δὴ κεφαλῆγεράται θεοὶ καλοῦσιν Cratin. 2, 147 (3). Θάσιον, τῷ δὴ μῆλων ἐπιδέδωμεν ὀδμή Herm. 2, 410 (2, 3). οἶνος, * τὸν δὴ σαπρίαν καλοῦσιν ib. (2, 6). τοιαῦθ' ἂ δὴ δίδωσιν ἡμῖν ὁ τόπος ἄθλι' ἀθλοῖς Antiph. 3, 133 (1, 4). ὀρίγανον, ὅς δὴ σεμνύνει τὸ τάριχον Anaxand. 3, 193 (2). εἰς τὸ γῶς τοῦθ' ὃ δὴ ὀρῶμεν Alexid. 3, 484 (3, 13). οἶα δὴ φιλοῦσιν ἱατροὶ λέγειν * Men. 4, 217 (3). διὸ δὴ-πικρῶς ἐπιπλήξει βούλομ' Nicol. 4, 579 (v. 12). νῦν δὴ (s. νῦνδη) μὲν ὤμνουν δὲ γῆς Magn. 2, 10. μείζων γὰρ ἢ νῦν δὴ * στί Herm. 2, 401 (7). νῦν γὰρ δὴ σοι πάρα μὲν-πάρα δ' ἄλλ' - Cratin. 2, 87 (2). εἰκὸς δὴ που πρώτων-ἴφρα γῦναι Aristophan. 2, 1169 (4). Praeterea cf. δεῖ. δημότης. ἦδη. et Antiph. 3, 23. 3, 52 (1). Philem. 4, 36 (9).
- δηλαδὴ: ἔξουσιν-λυγνούχος δηλαδὴ Plat. 2, 645 (3). σπάθη δηλαδὴ χρυσένδετον Philem. 4, 21 (4). καὶν διελθεῖν δηλαδὴ | διὰ θαλάττης * δὴ τόπον τίν', οὔτος ἐστὶ μοι βατός Men. 4, 246 (39). οὐκοῦν τὸ μέσον ἐστὼ δηλαδὴ (f. ἐστὼ. B. δηλαδὴ.) Alexid. 3, 464 (2, 6). βασιλεὺς υἱὸν * λέγεις ἀγίχθαι; * A. δηλαδὴ, Πιζώδαρον Epigen. 3, 539. cf. δηλος.
- Δήλια: ταῦτά σοι καὶ Δήλια καὶ * Πύθι' ἐστὶ Men. 4, 296 (295) cf. 5, 108.
- Δήλιος: Delius (al. cassios) Apollo Men. 4, 83 (10). αὐτοὺς παρασείτους τοῦ θεοῦ τοὺς Δήλιους Cratin. 4, 538 (v. 8).
- δηλονότι: ἄνθρωπος εἰ δηλονότι Cratin. min. 3, 378 (1). οὐκοῦν ἔκατος-λαμβάνει-; B. δηλονότι. Alexid. 3, 398 (1). καὶ κάπνην ἔχει; B. δηλονότι. A. μὴ μοι δῆλον Alexid. 3, 464 (2, 14). cf. δηλος.
- Δῆλος: εἰς Δῆλον ἔλθειν ἠθέλησ' ἐκ Πειραιῶς Criton. 4, 538.
- δηλος: πῶς; II. * ὦν γ' ἂν ἄνθρωπος γάγοι, δῆλον ἐτι. Antiph. 3, 36 (1, 14). δηλονότι. A. μὴ μοι δῆλον. Alexid. 3, 464 (2, 14). δῆλα δὴ παλαι Damox. 4, 532 (v. 68). καὶ τυγαλῶ δῆλον Men. 4, 103 (5). 200 (11). † εἰ τῆ δῆλος γιάλην Ἄρεος Antiph. 3, 58.
- δηλῶ: ὅταν τις εὖρη καιρὸν ἐνθύμημά τι, δηλοῦν ἅπασιν Anaxand. 3, 198 (3). δηλώσον, εἰ κάτοισθὰ τι Epicrat. 3, 370 (1, 19). δηλώσεις οὕτω τὴν φύσιν, ἐπὶ τί μάλιστα * ὥρμηκε Alexid. 3, 444 (1, 7). ἐδειδισις χρηστός ἦν-τὰ σῦκα δηλοῦν Alexid. 3, 468 (1). εὐθία μοι φαίνεται δηλουμένην vide Φιλουμένην.
- δημαρχος: ὑπέλυσε δημαρχὸς τις Pher. 2, 358 (87). de demarchis Aristophan. 2, 1146 (19).
- Δημέας: Δημέε Δάχηςτος Ἐτεοβουτάδῃ Alexid. 3, 476 (1). ὦ Δημέα Men. 4, 105 (1). Δημέα vide ad Men. 4, 165. Δημέας Κράτην (Κράτητα?) aliquem captivum solvit Men. 4, 331 (501).
- δημηγόρος: δρκος δ' ἐταίρας ταῦτὸ καὶ δημηγόρου Diph. 4, 421 (16). λιθωμόται δημηγόροι anon. 4, 644 (159).

- δημηγορῶ: ὁ δ' Ἀχαρνικὸς Τηλέμαχος ἐτι δημηγορεῖ; Timocl. 3, 694 cf. 4, 720 sq.
- δημήτηρ: cf. Δηώ. νῆ τὴν Δήμητ' Pher. 2, 262 (2). μὰ τὴν Δήμητρε anon. 4, 610 (31). νῆ τὴν θελήν Δήμητρα Antiph. 3, 11. Philippiid. 4, 468 (1). ὦ Δάματαερ Theop. 2, 799 (1). αὐτὰς ἀμφοτέρως ἡ δημήτηρ ἐπιτρέψει (?) Antiph. 3, 109 (v. 19). θῦσαι-κριὸν Χλόη Δήμητρα Eur. 2, 502 (7). μεμαγμένη Δήμητρος κόρη Kubal. 3, 242 (1, 10). Δήμητρος ἀκτῆ Erinici 4, 505.
- δημήτριος: πολλ' ἀγαθὰ δοῖεν οἱ θεοὶ Δήμητρίῳ Alexid. 3, 421 (1). τοῦ νεανίσκου κύαθον Δήμητρίου Alexid. 3, 432 (3).
- δήμιος: οὐ συμποσίταρχος ἢ-ἀλλὰ δήμιος Alexid. 3, 393 (2). ὁ μὴ φιλαχθεὶς (int. νόμος) καὶ νόμος καὶ δήμιος Men. 4, 268 (151). πτωχὸς ἢ καὶ δήμιος (medicus) Phoenicid. 4, 511 (v. 13). τῷ δημίῳ παρέδωκεν αὐτὸν Diph. 4, 359 (1, 11).
- δημιουργός: τῷ δημιουργῶ-ὤς ἐποίησέ σε (poculum) Antiph. 3, 80 (1, 7). δημιουργὸν μαίωρεν esse τοῦ σκευαζομένου probavit Men. 4, 308 (353). τῶν πολιτῶν ἀνδρας-δημιουργοὺς ἀποφανῶ anon. 4, 649 (183). δεῖ λαβεῖν αὐλητρίδα· τραπεζοποιόν, δημιουργὸν λήψομαι Alexandri 4, 554. ἡ δημιουργός-κρεαδί' ὄπιτ' καὶ κίχλας τραγηματα Men. 4, 222 (1). δημιουργοὶ μέλιτος αἰτοῦσαι σκάφας Antiph. 3, 132 (2).
- δημοκάλικας (f. Δημοκαλλίας): anon. 4, 633 (114).
- δημοκλειδαί: anon. 4, 633 (115).
- δημοκλῆς: λιπαρὸς περιπατεῖ Δημοκλῆς Anaxand. 3, 177 (2, 5).
- δημοκρατία: δημοκρατία θατέρα ὄνομ' ἐστί (mulieri) Henioch. 3, 563 (v. 16).
- δημόκριτος: μὴ Δημόκριτον πάντα διαγεγνωκότα Damox. 4, 530 (v. 13). ἄχυνός λέγεις Δημόκριτος ib. 531 (v. 31).
- δημός: πουλυποδείων, χολίκων, δημοῦ Anaxand. 3, 184 (1, 39).
- †δημός: *σπῆναι, βασις, †δημός, ἀφύαι Alexid. 3, 416.
- ἄημος: τῷ Πυριλάμπους Δήμη (?) Eur. 2, 515 (17).
- δημός: Σαμίων ὁ δημός ἐστιν Aristophan. 2, 972 (2). ἀναπηδᾶν ἐν δήμῳ Cratin. 2, 214 (124). πλησίον αὐτῶν κάθηται-ὁ δημός οὐδὲν οὐτ' ἀκούων οὐδ' ὄρων Antiph. 3, 112 (1, 12). *Μητράς-ἐστί τῷ δήμῳ φίλος Antiph. 3, 129. ἡγεμῶν δήμου Men. 4, 142 (2). γλωτταν-σου δίδωσιν ἐν δήμῳ φορεῖν anon. 4, 608 (27^d). δημός ἄστατον κακὸν anon. 4, 615 (46). ταῦτα καταλύει δημόν, οὐ κωμῶδία Philippiid. 4, 475 (2). *οὐς ἐκ κοινοῦ-ἔδει τρέφειν τὸν δημόν Antiph. 3, 134 (5, 5). ἡ πόλις ἐν ἅπασιν τοῖς δήμοις θυσίας ποιουμένη Diod. 3, 544 (v. 24). δήμου δ' Ἀλαυεύς ἐστιν Antiph. 3, 123 (2). προστίθημι-σοὶ τὸν δημόν αὐτῶν (piscium)· εἰσὶ γὰρ Φαληρικοὶ Antiph. 3, 119 (v. 7).
- δημοσθένης: Antiph. 3, 92 (2). Δημοσθένης τάλαντα πενήτηκοντ' ἔχῃ Timocl. 3, 591. σοὶ παύσεται Δημοσθένης ὀργιζόμενος-ὁ Βριάρεως Timocl. 3, 598 (1). ἔχων Δημοσθένους τὴν *ῥωποπερπερήθραν anon. 4, 618 (51).
- δημόσιος: ἐπαίδευσεν-δημοσίοισιν χρήμασιν Cratin. 2, 112 (2). ἄφ' ἑαυτοῦ ἀνδρὸς δημοσία τὰ χρήματα anon. 4, 624 (79).
- δημότης: cf. ad Men. 4, 92 (5). ὦ δημόται Susar. 2, 3. οὐς *δημόταις (vulg. δη γοναίς) Θεαρίων ἔδειξεν Antiph. 3, 96 (1). ξυγγενῆς καὶ φράτερας καὶ δημότας Cratin. min. 3, 377.
- δημοτικός: ὁ πρῶτος εὐρών τᾶλλότρια δειπνεῖν ἀνῆρ δημοτικὸς ἢν τεκτοῦς τρόπους Kubal. 3, 240. καὶ δημοτικὸν γε τοῦτο δεῖν Antiph. 3, 104 (v. 19). δημοτικὸν-πρᾶγμα καὶ σωτήριον Philem. 4, 4 (1).

- 174 (5) cf. 5, 23. καὶ ταῦτε μὲν δὴ ταῦτα Plat. 2, 672 (1, 11). καὶ τοῦτο μὲν δὴ κάσσι συγγνώμην ἔχον· ἀλλ' - Antiph. 3, 67 (1, 11). καὶ δὴ τυχὸν μὲν διὰ τὸ - Philem. 4, 33 (4). ἢ μὲν δὴ πίνωσι καλ-
 ὀμοίη Cratin. 2, 19 (5). τὰ κομψὰ μὲν δὴ (al. δῆτα) ταῦτα ναγα-
 λεύματα Arar. 3, 274 (1). εἰ μὲν δὴ τινα-πόρον ἔχεις· εἰ δὲ μὴ Men.
 4, 246 (141). ὁ δὲ δὴ δελγίς ἐστι μολιβδοῦς Pher. 2, 258 (6). τὰ δὲ
 δὴ δένδρη-φυλλοροσῆσει Pher. 2, 316 (1, 9). ὅταν δὲ * (δὴ) πίνωσι
 Eur. 2, 560 (33). δὲ δὴ Phryn. 2, 567 (2). Theop. 2, 799 (1). ἐγὼ
 δ' ὑμῖν- * δὴ γράσω Plat. 2, 670 (4). δὲ * (δὴ) Stratt. 2, 781 (3, 4).
 ἡγεῖται * δὲ δὴ | τούτους μόνους ἐλευθέρους Eubul. 3, 217 (1). * ἄν δὲ
 δὴ λάβω τὰ δέοντα Hegesipp. 4, 479 (v. 18). ἐπὶ δὴ τὸν γόπητα-ἴδω
 Alexid. 3, 486 (4). οἷς δὴ βασιλεὺς Κρόνος ἦν Cratin. 2, 108 (2). δν
 δὴ κεφαληγερέταν θεοὶ καλοῦσιν Cratin. 2, 147 (3). Θάσιον, τῷ δὴ
 μῆλων ἐπιδέδρομεν ὀδοῖ Herm. 2, 410 (2, 3). οἶνος, * τὸν δὴ σαπρῶτα
 καλέουσιν ib. (2, 6). τοιαῦθ' ἢ δὴ δίδωσιν ἡμῖν ὁ τόπος ἄλλι' ἀθλοῖς
 Antiph. 3, 133 (1, 4). ὀρίγανον, ὅς δὴ σεμνύνει τὸ τάριχον Anaxand.
 3, 193 (2). εἰς τὸ γῶς τοῦθ' ὃ δὴ ὀρώμεν Alexid. 3, 484 (3, 13). οἶα
 δὴ φιλοῦσιν ἱατροὶ λέγειν * Men. 4, 217 (3). διὸ δὴ-πικρῶς ἐπιπλή-
 ξαι βούλομαι Nicol. 4, 579 (v. 12). νῦν δὴ (s. νῦνση) μὲν ἄμυν-
 νῦν δὲ γῆς Magn. 2, 10. μέλων γὰρ ἢ νῦν δὴ * στί Herm. 2, 401 (7).
 νῦν γὰρ δὴ σοι πέρα μὲν-πέρα δ' ἄλλ' - Cratin. 2, 87 (2). εἰκὸς δὴ
 που πρῶτον-ἴφρα γῆναι Aristophan. 2, 1169 (4). Praeterea cf. δεῖ.
 δημότης. ἦδη. et Antiph. 3, 23. 3, 52 (1). Philem. 4, 36 (9).
- δ**ηλαδῆ: ἔξουσιν-λυγνούχους δηλαδῆ Plat. 2, 645 (3). σπάσθην δηλαδῆ
 χρυσένδετον Philem. 4, 21 (4). κἄν διελεθῆν δηλαδῆ | διὰ θαλάττης
 * δὴ τόπον τίν', οἷτος ἔσται μοι βατός Men. 4, 246 (39). οὐκοῦν τὸ
 μέσον ἔστω δηλαδῆ (i. ἔστω. B. δηλαδῆ.) Alexid. 3, 484 (2, 6). βασι-
 λέως υἱὸν * λέγεις ἀγίχθαι; * A. δηλαδῆ, Πιξῶδαρον Epigen. 3, 539.
 δ. δῆλος.
- Δ**ήλια: ταῦτά σοι καὶ Δήλια καὶ * Πύθι' ἔσται Men. 4, 296 (295) cf.
 5, 108.
- Δ**ήλιος: Delius (al. cassios) Apollo Men. 4, 83 (10). αὐτοὺς παραστούς
 τοῦ θεοῦ τοὺς Δήλιους Criton. 4, 538 (v. 8).
- δ**ηλονότι: ἄνθρωπος εἰ δηλονότι Cratin. min. 3, 378 (1). οὐκοῦν ἔκα-
 στος-λαμβάνει-; B. δηλονότι. Alexid. 3, 398 (1). καὶ κάπνην ἔχει;
 B. δηλονότι. A. μὴ μοι δῆλον Alexid. 3, 464 (2, 14). cf. δῆλος.
- Δ**ῆλος: εἰς Δῆλον εἰσεῖν ἠθέλησ' ἐκ Πειραιῶς Criton. 4, 538.
- δ**ῆλος: πῶς; II. * ὦν γ' ἄν ἄνθρωπος γάγοι, δῆλον δι. Antiph. 3, 36
 (1, 14). δηλονότι. A. μὴ μοι δῆλον. Alexid. 3, 464 (2, 14). δῆλα δὴ
 πάλαι Damox. 4, 532 (v. 64). καὶ τυγλῶ δῆλον Men. 4, 103 (5). 200
 (11). † εἰ τῇ δῆλος γιᾶλην Ἄρεος Antiph. 3, 59.
- δ**ηλῶ: ὅταν τις εὖρη καινὸν ἐνθύμημά τι, δηλοῦν ἅπασιν Anaxand. 3,
 194 (3). δηλώσον, εἰ κάτοισθὰ τι Epierat. 3, 370 (1, 19). δηλώσεις
 οὕτω τὴν φωνήν, ἐπὶ τί μάλισθ' ὤρηκε Alexid. 3, 444 (1, 7). ἔδει-
 δστις χρηστός ἦν-τὰ σῶκα δηλοῦν Alexid. 3, 468 (1). εὐηθία μοι
 φαίνεται δηλομένην vide φιλουμένην.
- δ**ημαρχος: ὑπέλυσε δῆμαρχός τις Pher. 2, 358 (87). de demarchis Ari-
 stophan. 2, 1146 (19).
- Δ**ημέας: Δημέα Λάχτηος Ἐτεοβουτάδῃ Alexid. 3, 476 (1). ὦ Δημέα
 Men. 4, 105 (1). Δημέα vide ad Men. 4, 165. Δημέας Κρατῆν
 (Κράτῆτα?) aliquem captivum solvit Men. 4, 331 (501).
- δ**ημηγόρος: ὄρκος δ' ἐταίρας ταῦτ' καὶ δημηγόρου Diph. 4, 421 (16).
 ἰδωμόται δημηγόροι anon. 4, 644 (159).

* *διά τετρημένων ἀθλέδεται τύπων* Diocl. 2, 839 (1). ζωμός *διά τῶ ὀδῶν κυλινδείτω κρέα* Nicorph. 2, 851 (2, 3). *καὶ δι' ὀπῆς καπὶ τῶ γους* Aristophan. 2, 948 (12). *διά τῆς ἀγορᾶς *τρέχων* Aristophan. 2, 1135 (3). *δι' ἀγορᾶς μέσης ἄγεις* Alexiid. 3, 514 (20). *χασίοπρου αὔραν δι' αἴθρας* Antiph. 3, 27 (1, 14). *βοήν ἴσθησι γεγωνῶν καὶ δι πόντιον οἶδμα καὶ ἠπείρου διά πάσης* Antiph. 3, 112 (1, 3). *διατε ναμένη διά τοῦ πρωκτοῦ καὶ τῶν πλευρῶν* Anaxand. 3, 155 (1, 67). *διά τῶν μαχαιρῶν τοῦ πυρός τ' ἐλήλυθεν* Posidipp. 4, 513 (v. 10). *ἐλάλει δι' ἡμέρας* Pher. 2, 276 (1). *δι' ἡμέρας* Telecl. 2, 369 (9). *ο παύσεται δι' ἡμέρας ὀσημέραι τροχάζων* Herm. 2, 350 (1, 6). *λεπασί *μ'-εὐφρανεῖ δι' ἡμέρας (ἀν ἡμέρας?)* Apolloph. 2, 881 (2). *ἔσθαι δι' ἡμέρας* Kubul. 3, 222 = 237, ubi δι' ἡμέρας ὄλης. *καταιγίζοντα δ ὄλης ἡμέρας* Alexid. 3, 497. *πίνουσ' ἐκάστης ἡμέρας *δι' (libr δὲ ἡμέρας* Amphid. 3, 319 (7). *ἐψητὸν-διά δωδεκάτης ἐβρόμενον ἡμέρας* Kubul. 3, 248. *δι' ἡμέρας δειπνοῦσι πέμπτης ἀλφίτων κοτύλην* Alexid. 3, 483 (2, 16). *ἦν-σῦκόν τις ἴδη διά χρόνου νέον ποτέ* Pher. 2, 319 (3). *ξυγγενεῖσθαι διά χρόνου μ' ἐλιπάρει δρυπεπέσι* Telecl. 2, 374 (7). *διὰ χρόνου πολλοῦ σ' ἴδων* Men. 4, 76 (8). *διά νυκτός* Aristophan. 2, 91 (1). *δι' ἐνιαυτοῦ-λαβεῖν* Aristophan. 2, 1171 (1, 8). *διά τέλους* Antiph. 3, 75 (2). *ἐπὶ τοῦ συντετέχθαι διά τέλους* Amphid. 3, 316 (1, 4). *δειπνεῖν διά τέλους τὴν νύκτ' ὄλην* Alexid. 3, 491 (1). *διά βίου-ἔιδον καθεδουμένης αἰέ* Men. 4, 228 (3). *εἰ τις ἐτύχηκε διά βίου* Bion. 4, 499. *διά πάντων ἀγῶν* Cratin. 2, 108 (8). *ἀτραπιζόντες τὴν ἀρμονίας διά πασῶν* Pher. 2, 265 (10). *εἰσαγε διά πασῶν *Νικολῆδι Μυκονίας* Machon. 4, 497 (v. 11). *ἔστιν-ἂ διά τεττάρων ἔχει κοίτη νύκτα, διά πέντε, διά πασῶν πάλιν* Damox. 4, 532 (v. 55. 56). *διὰ μέσου ἠρτυμένοισι* anon. 4, 671 (292). *εὐρεῖν δι' οὐ τρόπον τις ἐλυπήσεται* Men. 4, 284 (11). *θρυλούμενον δι' ἡμετέρων στομάτων *σόφισμ'* Theop. 2, 805 (1). *τὰς φλέβας-δι' ὧν ὁ θνητὸς πᾶς κυβερνᾶται βίος* Antiph. 3, 20 (1). *τρεῖς-ἔστι-δι' ὧν ἅπαντα γίνετ'* Men. 4, 114 (2). *δι' ἄλλης-ἐφθός ἐν χλόῃ* Sotad. 3, 555 (1, 9). *διά τριῶν ποτηρίων με ματτῶν εὐφραίνεται* Philem. 4, 7 (1). *διά-τῶν ἡδυσμάτων ἐπὶ πλείον αὐξίνει τὴν τέχνην* Athenion. 4, 558 (v. 25). *τῆ τῶν διά πλειόνων αὐτὸν παραβάλλειν πραγμάτων* Philippiid. 4, 468 (2). *διὰ τοῦ σιωπᾶν πλείστα-λέγει* Men. 4, 262 (114). *τοῦτ' ἔσθ' ἡ τέχνη, οἱ ἔξ ἀπογραφῆς οὐδὲ δι' ὑπομνημάτων* Sotad. 3, 584 (1, 35). [*μοχλο καὶ διά σφραγισμάτων σώζει δάμαρτα* Men. 4, 226]. *τὸ θυγάτριον *σεισνάπιεν διά τῆς ξένης* Xenarch. 3, 624 (1). *παρηγοροῦσι τὰ κακὰ δι' ἐτέρων κακῶν* Philem. 4, 53 (52c) cf. Men. 4, 239 (19). *εὐπιδόρους ποιεῖν διά σαυτοῦ* Men. 4, 107 (2, 12). *δι' ἀνθρώπου-σώζει ἔτερον τὸν ἕτερον* Men. 4, 140 (1). *διά χειρὸς δανεῖσαι* Timostr. 595. 2) *διά γε τοῦτο τοῦπος οὐ δύναμαι *φέρειν σχεῖν* Aristophan. 2, 1084 (2). *κολλύραν τοῖσι περῶσιν διά τὸν Μαριάδων τριπαιῶν* Aristophan. 2, 1122 (14). *τοῦτον-δι' οἰνογλυγίαν καὶ πάχος ἀσκὸν καλοῦσι* Antiph. 3, 8 (2). *ὁ μὲν Μενέλεως *ἐπολέμησ' -τοῖς Τρῶσι διά γυναῖκα-, Φοινικίδης δὲ Ταυρέα δι' ἔγγελλον* Antiph. 3, 25. *διὰ τὴν ὄσμη-πετόμεσαν παρήσαν* Antiph. 3, 117 (2, 11). *ὄστις-ἔξειπει ἄδικός ἐστιν ἦ-· ὁ μὲν διά κέρδος ἄδικος* Anaxand. 3, 197 (4). *ταῶς διά τὸ σπάνιον θαυμάζεται* Kubul. 3, 259. *μικρὸν οὐρατέρον δ ἀσχολίαν ἦκειν* Kubul. 3, 282 (1, 12). *τὸ δ' ἀγαθὸν-οὐ σὺ τυγχάνει μέλλεις διά ταύτην* Amphid. 3, 302. *μόνοισι-τούτοισι-συσσαστεῖν-δ εὐσέβειαν* Aristophont. 3, 363 (4). *ἐμοί-ὁ δεσπότης δι' ἀρετὴν τῶ θηρικιέων-ἀσπίδα-προσφέρων ἔδωκεν* ib. *διά τὸ λεπτῶς πάντ' ἔξετα*

ζειν δέδιεν ἐπὶ τὰ πράγματα ὁρμῶν προχερῶς, ἢ δὲ διὰ τὸ μὴ σαφῶς-
διαλελογίσθαι δρᾶ τι καὶ νεανικόν Amphid. 3, 316 (1, 5, 7). δι' ἄς
(int. τρύχας) ἀνήρ ἕκαστος φαίνεται Alexid. 3, 509 (10, 7). τὸ μὲν
(infortunium) διὰ τύχην γίνεταί Men. 4, 198 (2). πολλοὺς δι' ἀνάγκη
πονηροὺς οἷδ' ἔγω γεγονότας Men. 4, 254 (71). δι' ἐλάχιστ' ὀρ-
γίζεται Men. 4, 262 (113). ἔστιν κακόν, διὰ τοῦτο δός μοι, φῆσον
Phoenicid. 4, 511 (v. 21). ἀλλὰ διὰ τὰς τέταρτας δραχμᾶς *ἀποβάλλω-
τὴν προαίρεσιν; Straton. 4, 546 (v. 32). τὸν δεσπότην-δι' ὄν *εἶδον
νόμους Ἑλλήνας Theophril. 3, 626. μεῖζω τὰ κακὰ ποιούσι-αὐτοὶ δι'
αὐτοὺς Philem. 4, 34 (5). ὅσα διὰ τοὺς πράττοντας αὐτοὺς γίνεταί,
οὐδενὶ πρόσεστιν- *τύχη Philem. 4, 54 (57). τοῦτ' κακόν δι' αὐτὸν
οὐδὲν γίνεταί Men. 4, 230 (5). Ἥλιε-δι' ὄν θεωρεῖν ἔστι τοὺς ἄλ-
λους θεοὺς Men. 4, 265 (136). πολλοὺς ὁ πόλεμος δι' ὀλέγους ἀπώλε-
σεν mon. 443. πέρδικα δ' ἢ κίχλην γε-οὐκ ἔτι ἔστιν δι' ὑμᾶς-ἰδεῖν
Diph. 4, 359 (1, 26). δι' ὄν ἀσεβοῦντα *(δ') ὁ πέπλος ἐξαράγη Phi-
lippid. 4, 475 (2). πότους ἐώθινους πίνει διὰ σὲ νῦν Baton. 4, 502
(v. 4).

διάβαθρον λεπτόν φορεῖ Alexid. 3, 423 (1, 8).

διαβάλλω: decipere, Cratet. 2, 250 (12). τὸν γέροντα διαβαλοῦμαι
Archipp. 2, 724 (1). διεβίλομεν τὸ πέλαιος εἰς Μεσσαπίους De-
metr. 2, 876 (1). ὡς ἂν τις ἄλλως-† τοῦ *διαβάλοι (libr. διαλάβοι)
τὴν κραυγῆν Antiph. 3, 101 (4).

διαβάτης: Aristophan. 2, 1209 (155).

διαβλέπω: δυνάμενος κἂν πράγμασιν ἀναστραφῆναι καὶ διαβλέπει τι
που Dionys. 3, 548 (v. 13).

διαβολή: παράσχης διαβολὴν ἑτέρω Λιοκλείδεα Phryg. 2, 602 (2). οὐ
δεῖ διαβολῆς καταφρονεῖν Men. 4, 94 (1). οὐδὲν διαβολῆς ἔστιν ἐπι-
πονώτερον Men. 4, 249 (50). νικῆ διαβολῆ τὰ κρείττονα mon. 376.
ψευδῆς διαβολὴ mon. 553. πόλεις ἠγάμισε διαβολὴ κακὴ mon. 626.
δίδωσί μοι ἢ δόξαν ἦτοι διαβολὴν Men. 4, 327 (482). διαβολὴν ἔσχε
μεῖζω Men. 4, 289 (250). ὅστις διαβολαῖσι πείθεται ταχύ Men. 4,
249 (49).

διάβολος: διάβολος γραῦς Men. 4, 328 (485).

διαγιγγράζω: περιχοιματιῶ *διεγγράσθ' ὑποκρούσας γλυκεῖ Athenion.
4, 558 (v. 31).

διαγιγνομαι: ἀπραγμόνως διαγενοῦ τὴν ἡμέραν Nicomach. 4, 564
(v. 42).

διάγνωσις: ἐν τῷ καλῶς ἐκότερον τὴν διάγνωσιν φέρει Men. 4, 253 (66).
Διαγόρας: δοκεῖ-μεῖζων ἔσεσθαι Διαγόρου τοῦ Τερθρέως Herm. 2,
401 (7).

διαγραμμίζω: διαγραμμίζει, κυβεύει Philem. 4, 64 (115).

διαγραφή: ἀπάντων τῶν γενῶν-διαγραφή Diph. 4, 394 (2, 7).

διαγράφω: γραμμῆν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς διαγράψαντες Plat. 2, 664 (2, 2).

διαγρυπνώ: ὁ *διαγρυπνήσας λήφεται τὰ κοττάβια Callipp. 4, 561 cf.
5, 116.

διάγω: ἐν *(τῇ) Κύρῳ-διῆγετε πολὺν χρόνον; Antiph. 3, 116 (2, 1).
οὐδέεις ἀλύπως τὸν βλον διῆγαγεν Posidipp. 4, 525 (4). ὑπαίθριος χει-
μῶνα διάγειν Aristophont. 3, 361 (1, 5). εἰ μεταβαλόντες τὸν βλον
διῆγομεν Apollod. Car. 4, 442 (v. 18). ἐν φωσσωνὶ τὴν Ἴσθν ἔχων
μετ' ἐμοῦ διῆγες.. Cratin. 2, 164 (4). ὅστις εὐπορῶν κακῶς διάγει
Apollod. 4, 456 (3). πάντες *οὕτως οἱ σοφοὶ διάγουσι Alexid. 3, 483
(2, 18).

- διαδίδωμι: cf. δίδωμι. ἐκήλησεν-υίας Ἀχαιῶν, κέρμα γλῶσσ' * διαδοῖς Theop. 2, 802 (1).
- διαδοιδυκίζω: διεδοιδύκισε αποπ. 4, 634 (119).
- διαδοχή: ἐκ διαδοχῆς Antiph. 3, 6 (9).
- διάδοχος: ἔχων ἔρημον διαδόχου τὴν οἰκίαν Men. 4, 261 (111).
- διαζητώ: διεζήτηχ' ὀπόθεν-ἐσθλεί Eur. (?) 2, 577 (v. 5).
- διάζομαι: ὁ δ' ἐξυφαινεθ' * ἰστόν, ὁ δὲ διάζεται Nicoph. 2, 849 (1).
- διάθεσις: τὴν * (νῦν) διάθεσιν φθῆς Eur. 2, 548 (3). τῇ διαθέσει τῶν ἐπῶν Phryn. 2, 601 (6). ὁ μίγειρός ἐσθ' ὁ τέλειος ἐτέρα διάθεσις Nicomach. 4, 583 (v. 11).
- διαθρυμματίζω: δαιτὸς διαθρυμματίζεις Antiph. 3, 49 (2).
- διαίνω: * οἶνον διαίνων Axionici 3, 535 (2) cf. 5, 93.
- διαίρω: κόγχη (al. κόγχην) διελεῖν Telecl. 2, 366 (2). ἐπέταξ' αἰτοῖ-ἀφορρῆσθαι τίνας ἐστὶ γένους· οἱ δὲ διήρουν Epicrat. 3, 371 (1, 39). τοῦτο (i. e. τοῦπτάριον) διελέσθαι καὶ-μερίσας κατ' εἶδος Nicomach. 4, 584 (v. 26).
- δαίται: δαίταιν ἢν ἔχουσ' οἱ κόλακες Eur. 2, 484 (1). δεσμοτηρόν-δαίταιν Alexid. 3, 483 (2, 12). τὸ σῶμ' ὑγιαίνει τινὰ δαίταιν προσέ-ρων Men. 4, 234 (11). καταβάς εἰς δαίταιν τῶν νεκρῶν Aristophan. 3, 362 (4).
- δαίτητις: εἰ τις δικαστὴς ἢ δαιτητὴς θεῶν Men. 4, 182 (5).
- δαίτωμαι: ὀπότε-χερή * διητώμην λέγειν, ἔφασκε * δητώμην Plat. 2, 669 (1) cf. 5, 48. πῶς ἂν δαιτωμεσθα; Antiph. 3, 57 (1).
- διακαραδοκεῖν: τὴν νύκτι ἐκεῖνην * διακαραδοκήσαμεν Diph. 4, 391 (4).
- διακαρτερῶ: διακαρτερῆσαι τηλικαύτην ἡμέραν Alexid. 3, 469 (4).
- διάκειμαι: αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἢ ποίησις δέκειτο Aristophan. 2, 1053 (13). συνύφαινε ῥηπαρῶς διακειμένη Men. 4, 111 (3). τῷ κακῶς διακειμένῳ ἐπειν- "μὴ κακῶς ἐχέ" Philippid. 4, 471.
- διακενῆς: cf. διά et κενός. διακενῆς δ' ἔσθηκ' ἐγὼ ἔχων μάχαιρα Alexid. 3, 465 (3). ἐπένευον διακενῆς Timocl. 3, 609. τί διακενῆς εἰ χρηστός; Men. 4, 250 (53). τοῦ μὴ χανεῖν λύκον διακενῆς Euphron. 4, 487 (v. 31).
- διακίχλιζω: ὄσφον-διακίχλισον ἢτε * κίχλος ἄνδρὸς πρεσβύτου Aristophan. 2, 955 (8).
- διακινῶ: μικρὰ διακινήσω σε περὶ τοῦ πράγματος Sosip. 4, 463 (v. 22).
- διακλιμακίζω: μεταπεπτεῦσας αὐτὸν * διακλιμακίσας τε Plat. 2, 656 (2).
- διακναίω: διακέναικ' αἰσχισι (me Musicam) Pher. 2, 327 (1, 20). Εὐριπίδου-δραῦμα-διέκναϊσ' * Ὀρέστην Stratt. 2, 763 (1).
- διακόλλημα: Eur. 2, 576 (132).
- διακονικῶς: διακονικῶς-προελήλυθας Men. 4, 103 (1).
- διακόσιον: διακόσιον † ἐλήσθεν (f. ἐπήσθη) Pher. 2, 342 (6).
- διάκορος: πάντες-τεντάζουσιν οἱ διάκοροι Telecl. 2, 375 (10). διακό-ρου 'στ' οὐ τοῦ τυχόντος Nicomach. 4, 543 (v. 10).
- διακονῶ: ἑδαικόνουν Alcæi 2, 828 (2). τίνι ἑδαικόνεις; Nicostr. 5, 84. οὐδεὶς * δεδιχόνηεν ἐπιπονώτερον Archedici 4, 437 (2, 8). αὐτὸς-αὐτῷ-γέρον διακονῆσαι; Cratet 2, 237 (1, 2). τῷ Διδί | διακονῶ Anaxand. 3, 198 (7). διαν ἐρανισταῖς-διακονῆς Euphron. 4, 492. νυτο-πλήγη μὴ ταχέως διακονεῖν Pher. 2, 293 (15). τραπέζοποιός ἐστ' εἰ τοῦ διακονεῖν Philem. 4, 18 (2). ἐμπέπηγα τῷ διακονεῖν Diph. 4, 395 (2, 23). τὴν νύχθ' ὄλην διακονεῖν ib. (2, 83). διακονοῦντι παρὰ τῇ δεσποτῇ (coquo) Posidipp. 4, 514 (1). διακονοῦμεν νῦν γάμοις Posidipp. 4, 521 (v. 19). τοὺς ἐν τοῖς γάμοις διακονοῦντας μαγεύσας Men. 4, 147 (1). ἐν περιδείπνῳ-διακονῶν Hegesipp. 4, 479 (v. 11).

- διακόπτω: διακόψει τοῦδαφος Pher. 2, 258 (6). γέρας-διακόψειεν τὸ μέτωπον Anaxand. 3, 185 (1, 69).
- διακόσιοι: δεῖ διακοσίων δραχμῶν Aristophan. 2, 979 (18). ποτήριον χρυσοῦς διακοσίους ἄγον Hipparch. 4, 432.
- διακοσμῶ: τὸν πλακούντα κομμίδι-δικόσμηι Croblyl 4, 569 (3).
- διακούω: μικρὰ διάκουσον-κάμου Nicomach. 4, 584 (v. 40).
- διακρίνω: εἰς τὰς οἰκίας εἰσέρχεται | οὐχὶ διακρίνας τὴν πενιχρὰν ἢ πλουσίαν Diodor. 3, 544 (v. 8). διακρινόμενος-πρὸς ἑτέρους ἐλέγχεται anon. 4, 693 (360).
- διακρυοφθαλμίζεται: anon. 4, 633 (116).
- διακύπτω: διακύνθας-διὰ τῆς ὀπάτας κεραμίδος Diph. 4, 415.
- διακωλύω: ἔοικεν ἀγίθαλλος διακωλύειν τὸ πρᾶγμα Alcaei 2, 825 (2).
- διαλαιμοτομῶ: τόμος ἀλλᾶντος, τόμος ἡνύστρου || διαλαιμοτομεῖδ' ἔπὸ τῶν ἔνδοξον Mnesim. 3, 569 (v. 16).
- διαλαμβάνω: cf. διαβάλλω. ἔριτριον * ἐτακέρωσε, πικτῶ (an πικτὸν) διέλαβεν Athenion. 4, 558 (v. 30).
- διάλαος: Cratin. 2, 196 (57).
- διαλέγω: διαλέγειν (i. q. διαλέγεσθαι) Herm. 2, 394 (5). διαλέξασθαι (obsceno sensu) Aristophan. 2, 1097 (24). διαλέγομαι: ὡς ὄ' ἡπάτω μοι διελέγου Eubul. 3, 234 (2). ἀπλῶς μοι διαλέγου Straton. 4, 546 (v. 25).
- διαλέλω: διαλέλοιστά μου τὸν κάτω σπατάγγην Aristophan. 2, 1119 (10).
- διάλεκτος: τὴν διάλεκτον ἄντιου ἔχειν δοκεῖς Herm. 2, 381 (2). διάλεκτον ἔχοντα μέσην πόλεως Aristophan. 2, 1199 (98). καθῆρη-διάλεκτον λαλῶν Antiph. 3, 93.
- διάλιθος: διάπας, διάλιθον, πλάστρα Aristophan. 2, 1079 (6, 10). διάλιθοι λαβρώνιοι Men. 4, 219 (1).
- διαλλαγή: λυκοφίλιοι διαλλαγαί Men. 4, 279 (203).
- διαλλάττω: οὐ ταῦτό ὄ' ἐστὶ τοῦτο· πολὺ διήλλαχεν Dionys. 3, 547 (v. 10).
- διαλογίζομαι: διὰ τὸ μὴ συμφῶς τί ποτ' -συμβήσεται διαλελογίσθαι Amphid. 3, 316 (1, 9). διαλογίζεται τοῖς συμπλέουσιν ὅποσον ἐπιβάλλει μέρος Diph. 4, 395 (2, 15).
- διάλυσις: τοὺς τὰς διαλύσεις συντιθεμένους Phoenicid. 4, 509. ἐρεῖ ἐφ' οἷς γεγονῶσιν αἱ διαλύσεις anon. (393) 5, 123.
- διαλύω: διάλυε-μαχομένους γίλους mon 122.
- διαμαρτύνω: σπυδῶν ἄμ' εἰσήνεγκα διαμαρτύων μίαν ἄκων περιφρορᾶν Dionys. 3, 547. ἔπαν ἢ καθαρὰ τῆσθητήρια οὐκ ἂν διαμαρτύοις Machon. 4, 497 (v. 6).
- διαμασχαλίω: ὠρχεῖτ' -διαμασχαλίσας αὐτὸν ** σχελίσιν Aristophan. 2, 1052 (12).
- διαμασῶμαι: τῶν μυρρινῶν -ἄς διαμασῶμ' Apollonh. 2, 860 (1).
- διαμένω: αὐτοῦ διαμένειν εἴωθ' αἰεὶ τὸ χρῶμα ταῦτό Antiph. 3, 152 (60). χρῶμα διαμένον Nicol. 4, 560 (v. 28). οὐδὲ τῷ βίῳ ταῦτόν διαμένει σχῆμα Alexid. 3, 399 (2).
- διαμερίζω: διεμέριζε-ὁ Βορυσθενίτης Men. 4, 329 (491).
- διάμεστος: τῶν πολλὰκις θρυλουμένων διάμεστον ὄντα Antiph. 3, 140 (14).
- διαμύγνυμι: vide μύγνυμι.
- † διαμπερέω: vide ἄμπερέω.
- διαναγιγνώσκω: μὴ Δημόκριτον -πάντα διανεγνωκότα Damox. 4, 530 (v. 13).
- διανεκῆς: τὰ-διανεκῆ σώματος μέρη Anaxand. 3, 163.
- διανέμω: τὸ * θεωρικόν - * ὑμῖν διανέμειν ἐκάστοτε Theophil. 3, 631 (1). διανεμᾶμενοι δὲχ' ἑαυτοὺς Plat. 2, 664 (2, 2).

- διανεύω**: ἐμοὶ λαλῶν ἅμα καὶ διανεύων Alexid. 3, 503 (1, 12).
διανθίζω: vide διεξανθίζω.
διανίζω: δάνιζ' ἰούσα σαυτήν (i. e. κύλιξ) Cratet. 2, 237 (1, 7). δι-
 γυρα-οὐδὲν σκευὸς οὐδεπώποτε Kubul. 3, 220 (2). διανίζειν λοιπάς
 Damox. 4, 531 (v. 44).
διάνοια: παιδομαθῆς τὴν διάνοιαν ἦν Antidot. 3, 529 (1). οὐκ τὴν
 αὐτὴν * (ἔχει) διάνοιαν αἰτῶν καὶ λαβῶν Men. 4, 325 (471). πρὸς τῆ
 φιλεῖν-τὴν διάνοιαν ἐστ' ἔχων Anaxirrp. 4, 460 (v. 37).
διαγοοῦμαι: διαγοῖ μ' ἀπολλύναι; Straton. 4, 546 (v. 30).
διαπαρθένεύω: διεπαρθένευσε Diocl. 2, 841 (3). διεπαρθένευσα Λα-
 ti-ph. 3, 43. διαπεπαρθένευκότα Alexid. 3, 523 (53).
διαπαρθένια δῶρα f. Amphid. 5, 85.
διαπάττω: τοὺς δασυπόδας-ἀλοὶ διαπάττειν Alcae. 2, 829 (1). κόκκον
 λαβοῦσα κνίδιον-διέπαττε τὴν * ὁδόν Kubul. 3, 269 (15b).
διαπειλοῦμαι: διηπειλεῖτό σοι Alexid. 3, 526 (72).
διαπειρώμαι: διαπειρώμενον τῆς τῶν λόγων ῥώμης Cratin. min. 3, 376.
διαπέμπω: διὰ τῶν νεφῶν διύπεμψον Ἀντικυραν Diph. 4, 416 (3, 6).
διαπερδίσσαι: anon. 4, 634 (117).
διαπερῶ: ὕδωρ-ποταμοῦ σῶμα διεπεράσαμεν * Kubul. 3, 266 (10).
διαπηγνίξω: καλῶς διεπηγνίξισας λόγον Cratin. 2, 184 (24).
διαπίνω: διαπίνω τ' ἀμβροσίαν Anaxand. 3, 198 (7). διαπίνειν * Erigene
 5, 93.
διαπλάσαι: Aristophan. 2, 1206 (133).
διαπλέκω: ἐπὶ τοῖς παροῦσι τὸν βίον διάπλεξε (ᾗ?) anon. 4, 608 (25).
διαπλέω: ἐκίσει * διαπλέω (vulg. ὄ ἐκπλέω) ὅθεν διεσπᾶσθημεν Anti-ph.
 3, 49. ὅστις διαπλεῖ θάλατταν Alexid. 3, 490 (3).
διαπλέως: ὁ τάλαρος-διάπλεως ἔσται γάρου Cratin. 2, 178 (11).
διαπλύνω: * ἐκπλύναι καὶ διαπλύναι Aristophan. 2, 1184 (31).
διαπνέω: τρέφει τὸ βρῶμα-ὀρθῶς τε διαπνεῖ Damox. 4, 531 (v. 29).
† διαπονδαρίζει (i. διαπυδαρίζει): anon. 4, 634 (118).
διαπόντιος: ὡ διαπόντιον στρατεύμα Herm. 2, 402 (1). τὰ διαπόντια
 τὰ τῆς Ἀσίας καὶ τὰ τῶν Θράκης λήμματα | ἔλκουσι δεῦρο Anti-ph. 3,
 112 (1, 8). ἤδη πέτεται διαπόντιος Alexid. 3, 480 (2).
διαποροῦμαι: μικρὸν διαπορηθῆναι χρόνον Anti-ph. 3, 66.
διαπράττομαι: διαπραξάμενος † ἦδιον βίον Alexid. 3, 519 (34).
 συνειδόθ' αὐτῷ φραῦλα διαπεπραγμένῳ Philem. 4, 53 (51^d) = Diph. 4,
 421 (15). οὐκ οἶδ' ὅ τι οὗτος μεγαλειῶν ἐστι διαπεπραγμένος Men. 4,
 187 (1).
διαπρίω: διαπεπρισμένα * ἡμῖσε ἀκριβῶς ὡςπερὶ τὰ σύμβολα Kubul.
 3, 239.
διαπρό: εἰς πόδας-τετρομηνον, ὀξὺ * διαπρό (libr. διάτρωτον, al. διά-
 τρες) Kubul. 3, 255 (1, 24).
† διάπτομαι: vide ad Anti-ph. 3, 84 (1).
διαπτύσσω: διαπτύξας ὄλον (saurum) Alexid. 3, 443.
διάπτωμα: τί-τούτων διάπτωμ' ἐγένετ' ἢ μάρτημα τί; Philem. 4, 18 (1).
διαπυδαρίζει: vide διαπονδαρίζει.
διάπυρος: διύπυρος-οὐσ' ἐτι (int. ἢ χύτρα) Alexid. 3, 440 (5, 7). πρὸς
 Δίωνα τὸν διάπυρον Timocl. 3, 603 (4).
διαπυτίζω: διαπυτιοῦσ' οἶνον-χαμαί Archedici 4, 437 (2, 12).
διαρκῆς: ἐὰν οἶνος παρῆ πίνειν διαρκῆς Alexid. 3, 459.
διαρραχίζω: διερράχισται σεμνά δελφάκων κρέα Kubul. 3, 211 (v. 4).
διαρρήγνυμι: cf. ἀπορρήγνυμι. διαρραγῆτω χᾶτερος δειπῶν τις ἐν
 Anaxil. 3, 351 (1). εὐδαίμων ἐγώ-δτι διαρραγῆσομ', ἂν θεὸς θεῖη

- διακόπτω: διακόψει τοῦδαφος Pher. 2, 258 (6). γέρανός-διακόψειν τὸ μέτωπον Anaxand. 3, 185 (1, 69).
 διακόσιοι: δεῖ διακοσίων δραχμῶν Aristophan. 2, 979 (18). ποτήριον χρυσοῦς διακοσίους ἄγον Hipparch. 4, 432.
 διακοσῶ: τὸν πλακοῦντα κομμιδι-διεκόσμη Crobyli 4, 569 (3).
 διακούω: μικρὰ διακούσον-κάμου Nicomach. 4, 584 (v. 40).
 διακρίνω: εἰς τὰς οἰκίας εἰσέρχεται | οὐχὶ διακρίνας τὴν πενιχρὰν ἢ πλουσίαν Diodor. 3, 544 (v. 8). διακρινόμενος-πρὸς ἑτέρους ἐλέγχεται anon. 4, 693 (360).
 διακρυνοφθαλμίζεαι: anon. 4, 633 (116).
 διακύπτω: διακύψας-διὰ τῆς ὀπίστας κεραμίδος Diph. 4, 415.
 διακωλύω: ἔοικεν ἀγίθαλλος διακωλύειν τὸ πρᾶγμα Alcaei 2, 825 (2).
 διακλαίμοτομῶ: τόμος ἀλλάντος, τόμος ἡνύστρου || διακλαίμοτομεῖθ' ὑπὸ τῶν ἔνδον Mnesim. 3, 569 (v. 16).
 διακλαμβάνω: cf. διαβάλλω. ἔριον * ἐτακέρωσε, πνικτῶ (an πνικτὸν) διελαβεν Athenion. 4, 558 (v. 30).
 διαλάσος: Cratin. 2, 196 (57).
 διαλέγω: διαλέγειν (i. q. διαλέγεσθαι) Herm. 2, 394 (5). διαλέ-
 -ασθαι (obsceno sensu) Aristophan. 2, 1087 (24). διαλέγομαι:
 ὡς ὁ ἡπίτω μοι διελέγου Eubul. 3, 234 (2). ἀπλῶς μοι διαλέγου
 Straton. 4, 546 (v. 25).
 διαλέλω: διαλέλοιστά μου τὸν κίττω σπατάγγην Aristophan. 2, 1119 (10).
 διάλεκτος: τὴν διάλεκτον ἀμνίου ἔχειν δοκεῖς Herm. 2, 391 (2). διά-
 -λεκτον ἔχοντα μέσην πόλιν Aristophan. 2, 1199 (98). κατὴν-διά-
 -λεκτον λαλοῦν Antiph. 3, 93.
 διάλιθος: δίοπας, διάλιθον, πλάστρα Aristophan. 2, 1079 (6, 10). διά-
 -λιθοὶ λαβράνιοι Men. 4, 219 (1).
 διαλλαγή: λυκοφίλοι διαλλαγαί Men. 4, 279 (203).
 διαλλάττω: οὐ ταῦτό ὄ' ἔσι τοῦτο· πολὺ διήλλαχεν Dionys. 3, 547 (v. 16).
 διαλογίζομαι: διὰ τὸ μὴ σαφῶς τί ποτ' -συμβήσεται διαλελογίσθαι
 Amphid. 3, 316 (1, 9). διαλογίζεται τοῖς συμπλέουσιν ὅποσον ἐπιβάλλει
 μέρος Diph. 4, 395 (2, 15).
 διάλυσις: τοὺς τὰς διαλύσεις συντιθεμένους Phoenicid. 4, 509. ἐρεῖ ἐφ'
 οἷς γεγόνασιν αἱ διαλύσεις anon. (393) 5, 123.
 διαλύω: διάλυε-μαχομένους γίλους mon 122.
 διαμαρτάνω: σπεύδων ἄμ' εἰσήνεγκα διαμαρτῶν μίαν ἄκων περιφω-
 -ρὰν Dionys. 3, 547. ἐπὶν ἢ καθαρὰ τὰσθητήρια οὐκ ἂν διαμαρτοῖς
 Machon. 4, 497 (v. 6).
 διαμασχαλίζω: ὠρχεῖτ' -διαμασχαλίσας αὐτὸν ** σκελλοῖν Aristophan.
 2, 1052 (12).
 διαμασῶμαι: τῶν μυρρινῶν-ἄς διαμασῶμ' Apollorph. 2, 860 (1).
 διαμένω: αὐτοῦ διαμένειν εἰθ' αἰεὶ τὸ χρῶμα ταῦτό Antiph. 3, 152 (60).
 χρῶμα διαμένον Nicol. 4, 560 (v. 28). οὐδὲ τῷ βίῳ ταῦτόν διαμένει
 σχῆμα Alexid. 3, 399 (2).
 διαμερίζω: διεμέριζε-ὁ Βορυσθενίτης Men. 4, 329 (491).
 ἀμεστός: τῶν πολλάκις θρυλουμένων διάμεστον ὄντα Antiph. 3, 140 (14).
 ἀμύγνυμι: vide μύγνυμι.
 διαμπερέως: vide ἄμπερέως.
 ἀναγιγνώσκω: μὴ Δημόκριτον-πάντα διανεγνωκότα Damox. 4,
 530 (v. 13).
 ἀνεκός: τὰ-διανεκῆ σώματος μέρη Anaxand. 3, 163.
 ἀνέμω: τὸ *θεωρικόν-* ὑμῖν διανέμειν ἐκάστοτε Theophil. 3, 631 (1).
 διανεμάμενοι δὲχ' ἑαυτοῦς Plat. 2, 664 (2, 2).

- διατριβή: εἰς τὴν διατριβὴν εἰς τὸ ἡὼς τε τοῦθ' ὁ δὴ | ὀρώμεν Alexid. 3, 484 (3, 13). τίς ἦρας-ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην διατριβήν; Timoci. 3, 565 (v. 12). ὄχλος, ἀγορά, κλέπτει, χυβεία, διατριβαί Men. 4, 212 (2, 10). τὸν φρόνιμον ζητοῦντας ἐν τοῖς περιπάτοις καὶ ταῖς διατριβαῖς; Baton. 4, 489 (1, 4) cf. 502 (v. 15). † μετὰ δικαίου-διατριβᾶς πόλει mon. 367. τοῦ συμποσίου-διατριβὴν ἐξεῦρε πῶς Alexid. 3, 469. τὸ καλοῦμενον εἶναι τοῦτο διατριβῆς χάριν Alexid. 3, 484 (3, 4). διατριβὴν-τῷ πότῳ ποιῶμεν Alexid. 3, 487 (1). μάγειρον ὅταν ἴδῃ; ἀγρᾶμματον- *μινθώσας ἄγες ὡς ἐκ διατριβῆς; Damox. 4, 530 (v. 16).
- διατριβῶ: διατριβεῖν ἡμῶν (f. θῆμῶν) ἀριστον εἶοικεν Aristophan. 2, 1153 (12). ἐμὲ-διέτριψεν ὁ-Χαιρεφῶν Men. 4, 162 (2). ἀπολεῖ; ἢ ἐνταῦθα διατριβόν; ἐτι Pher. 2, 300 (1, 20). ἐν ἀγρῷ διατριβῶν τῆν τε γῆν σκίπτων Philem. 4, 22. περὶ λόγους-ποτε διέτριψε Alexid. 3, 400 (1, 2). πρὸς τίαι *νυγὶ διατριβουσιν; Epicrat. 3, 370 (1, 3).
- διατριβή: εὐρίων διατριβὴν πτωχῶν τέχνην Men. 4, 75 (5).
- διατριβῶν: βολβούς-ὡς πλείστους διάτριψε Plat. 2, 672 (1, 10). ζῆ-διατριβῶν *θύλακον (mas) anon. 4, 612 (40).
- διέτριψω: ὑποῦ διέτριπτει anon. 4, 661 (237).
- διαυλος: ὁ-διαυλός ἐστιν ἀσχύνην ἔχων Anaxand. 3, 197 (5). τοῖ-ὑστατον-διαυλον τοῦ βλου Alexid. 3, 490 (1).
- διαφαίνω: ἰμῆτια διαφαίνοντα Philem. 4, 20.
- διαφανής: διαφανὲς χιτωνάριον ἔχουσα Men. 4, 267 (241).
- διαφερόντως: πρᾶγμα τρυφερόν διαφερόντως Antiph. 3, 117 (2, 4).
- διαφέρω: οὐδὲν-ἀγνοῦ διαφέρειν Chionid. 2, 6 (2). δεῖ σ' ὄπας-ἀμ-τρύνονος μηδὲν διοίσεις τοὺς τρόπους Cratin. 2, 62 (2). οὐδὲν διαφέ-ρεις ὁράοντος Herm. 2, 381 (2). ἀνδρὸς διαφέρει τοῦτ' ἀνὴρ Antiph. 3, 54. ἡ Νάννον τι-διαφέρειν Σκύλλης δοκεῖ; Anaxil. 3, 348 (1, 15). διαφέρειν-πάμπλου τοὺς Πυθαγοριστὰς *τῶν νεκρῶν (cf. μόνος) Aristophan. 3, 362 (4). οἷε τι τῶν ἄλλων διαφέρειν θηρῶν * (ἀνθρώπων); Philem. 4, 3. πολὺ γε διαφέρει σεμνότης εὐμορφίας Philem. 4, 58 (77). οὐδὲν γένους γένος-διαφέρειν Men. 4, 151 (1). διαφέρει Χαιρεφῶν-τος οὐδὲ γού Men. 4, 179 (2). γυνὴ γυναικός-οὐδὲν διαφέρει mon. 109. φίλος με βλάπτων οὐδὲν ἐχθροῦ διαφέρει mon. 530. ἀκμὴ-οὐδὲν ἀνθους διαφέρει mon. 642. οὐδὲν τυχονδρεύουσι (f. κίταριστοῦ) διαφέ-ρω-Ἀσπενδίου Anaxipp. 4, 460 (v. 26). *διαφέρουσι (me) οὐδὲ ἐν ξιφίω-κυνός Anaxipp. 4, 463. οὐδὲν ὁ μάγειρος τοῦ ποιητοῦ διαφέρει Euphron. 4, 494 (1, 15). οὐδὲν ἐλέγαντος-διαφέρεις Erinici 4, 506 (v. 7). ἀγαθοῦ στρατηγοῦ διαφέρειν οὐδὲν δοκεῖ Posidipp. 4, 523 (1, 3). ὅσον *μαγέρον διαφέρει μάγειρος Nicomach. 4, 553 (v. 6). διαφέροντα τοῖς καθ' ἡμέραν σαπανημισιν-μόνον Philem. 4, 36 (9). ἐμοὶ δὲ τοῖ-νομα οἷε διαφέρειν, εἴτε-εἴτε-; Antiph. 3, 99 (1). τί τοῦτο διαφέρει ἢ πᾶσι τοῖς κήρυξιν ἐν ἀγορᾷ φράσαι; Antiph. 3, 151 (57). οὐδὲν δια-φέρει Antiph. 3, 120 (1, 9). διαφέρει τῷ μαγέρω τοῦτο Men. 4, 206 (1). θύομεν, ὅπῳ *ποιήσοντες τραπέζας δ' ἢ μίαν, τί σοι διαφέρῃ τοῦτο; Men. 4, 222 (1). οἶδ' ὅτι καλοῦμεν ἡμίμον, *ἡμεῖς δ'-πρᾶ-βην; γυναιξὶ διαφέρειν οἷε δὲ τί; Apollod. Car. 4, 449. οἷα δ' ἡ χῶρα φέρει διαφέροντα † πάσης (f. πᾶσιν)-τῆς οἰκουμένης Antiph. 3, 98. ὕδωρ [διαφέρου] ib. ἀκολασίαι τῶν γεγονότων διαφέρων Alexid. 3, 400 (1, 6). ὅση διαφέρει σῦκα καρδάμων Henioch. 3, 562. εἰδώς σε πά-των διαφέροντα τῷ τέχνῃ Philosteph. 4, 569. ὁ διαφέρων λογισμῷ Men. 4, 142 (2). μετὰ τὴν ὑγίειαν-τὸ πλουτεῖν διαφέρει Anaxand. 3, 169 (1). *νικᾷ; ἄρ αὐτὴ τὰς τέχνας πάσας-μετὰ τὴν ζολακεῖαν. ἡδὲ μὲν γὰρ διαφέρει Anaxand. 3, 193 (1). διεγεγεῖν (ορρυγαγε)

- Telecl. 2, 367 (6). διενεχθῆναι (pugnare) Amphid. 3, 315. διαφέρον (conducibile) Antiph. 3, 16.
- ιαφεύγω: οὐδὲ εἰς-ἀθῶος διέφυγεν Men. 4, 108 (4).
- ιαφθείρω: λόγον διέφθορεν Cratin. 2, 226 (156). διέφθορας τὸν ὄρχον Aristophan. 2, 1173 (4). κάμπτων μι-δλην διέφθορεν (int. Musicam) Pher. 2, 327 (1, 15). τὴν κόρην διαφθορώς Men. 4, 70 (6). τὸν νεαρίσκον-διέφθορεν Eur. 2, 565 (51). τοῦτον-ἢ βιβλίον διέφθορεν ἢ Πρόδικος-Aristophan. 2, 1149 (3). διέφθορεν αὐτὰς ξενίζουσ-ἀβουλίᾳ Henioch. 3, 563 (v. 12). εἴ τις-ἢ διαφθερεῖ ὕδωρ Diph. 4, 405 (3). ἐν πῆρᾳ φέροις ἄρτους ἄν, ἀλλ' οὐ ζωμιόν, ἢ διαφθερεῖς Diph. 4, 403 (1, 6). ἡδῶος-πῶς λάχανόν τι τρώγων-διεφθάρην Kubul. 3, 229 (1). διεφθάρται-τοῦπον παντελῶς Aristophont. 3, 359.
- ιαφορά: τίς πόση ἢ διαφορά (al. πόση τις ἢ φορά) Eur. 2, 534 (7). ἀτύχημα κἀτύχημα διαφορίαν ἔχει Men. 4, 198 (2). τὰ τῶν γερόντων στόματα διαφορᾶν ἔχει Anaxipp. 4, 460 (v. 43). διαφορᾶν-τοῖς ὄψοισιν ἐμποεῖν τινα Sosip. 4, 483 (v. 42). τίνα-ἔχει-διαφορᾶν | ὁ τῶν λείων τρόπος παρ' ὃν οἱ δασεῖς ἔχουσι Baton. 4, 504 (1, 7). τὴν ἔχει διαφορᾶν-γλαυκίσκος ἐν χειμῶνι καὶ θερεῖ Damox. 4, 530 (v. 17).
- ιάφορος: πελέας διαφόρους Antiph. 3, 96. μεταλλάξαι ἢ διάφορα βρώματα Antiph. 3, 140 (14). ἐνταῦθ' ἀνήρ-ἔστιν ἀνδρὸς διάφορος, ἐν τῷ- Philem. 4, 56 (67). πολὺ γ' ἔστι πάντων τῶν ποιητῶν διάφορος ὁ φιλόξενος Antiph. 3, 121.
- ιαφορῶ: σωρὸν-ἐν ἡμέρᾳ-διαφορῆσαι ῥάδιον Diph. 4, 422 (19). διαφορεῖν et διαφορούμενα anon. 4, 627 (90).
- ιαφροντίζω: κύψαντες χρόνον οὐκ ὀλίγον διεφροντίζον Epicrat. 3, 371 (1, 22).
- ιαφρευω: ἐν ἀγορᾷ-πλάτανον-διαφρευέσομεν Aristophan. 2, 990 (14). ἄφρωνον ἔλπεις Damox. 4, 532 (v. 61).
- αχαλῶ: τὰς ἀρμονίας-διαχαλᾷ τοῦ σώματος Epicrat. 3, 366 (2, 19).
- αχλιδῶ: βαδίζει διακεχλιδῶς Archipp. 2, 728 (3).
- αχρῶμαι: τοῖς βλίτοις διαχρῶ τὸ λοιπόν Theop. 2, 813 (1).
- αχωρίζω: διεχωρίζον ζῶων τε βίον δένδρων τε φύσιν Epicrat. 3, 370 (1, 14).
- αψαίρω: λεπτοὺς διαψαίρουσα πέπλους Herm. 2, 381 (4).
- αψάλλω: διαψάλλει τριγῶνους Eur. 2, 447 (1).
- βολία: διβολίαν ἀκοντίων Aristophan. 2, 1144 (7).
- δαγμα: ἢ χρηστοῦ δίδαγμα ἢ εὐηθείας anon. 4, 602 (7). ἢ φύσις ἀπάντων τῶν διδαγμάτων κρατεῖ mon. 213.
- δασκαλεῖον: τὸ διδασκαλεῖον ἡμεῖς σώζομεν τὸ Σίκωνος Sosip. 4, 482 (v. 13).
- δάσκαλος: τραγῳδίας διδάσκαλος Cratin. 2, 163 (2). ὡς φησιν ὁ διδάσκαλος (comoediae) Aristophan. 2, 1056 (16). φανερὸν ποιήσον τοῦτο τῷ διδασκάλῳ Dionys. 3, 551 (1, 3). ἐμὸς εἰ μαθητὴς, σὸς δ' ἐγὼ διδάσκαλος ib. (1, 19). ὁ Σόγων-πᾶσαν τὴν Ἰωνίαν ἔχει, ἐμὸς γενόμενος-διδάσκαλος Anaxipp. 4, 460 (v. 20). οὐκ ἦν ἐκφορὰ Λύκω κρεῶν τότ' οὐδὲ τῷ διδασκάλῳ (h. e. mihi) Eurphron. 4, 457 (v. 21). οὐμὸς διδάσκαλος-μήτρην σκευάσας ib. 492. τὴν κακᾶβην-τοῦ διδασκάλου Aristophan. 2, 1144 (10). διδασκάλους οὐ λέγω βίον τριάκοντ' Alexid. 3, 476 (3). πενία-ἢ τρόπων διδάσκαλος Antiph. 5, 80 (102). ἔρωσ σοφιστοῦ-διδάσκαλος σκαίου πολὺ κρείττων Anaxand. 3, 199 (10). ὅσαι τέχνηαι γέγονασι, ταύτας-ἐδίδασεν ὁ χρόνος οὐχ ὁ διδάσκαλος Philem. 4, 54 (56). ἀρ' ἔστιν ἀρετῆς καὶ βίου διδασκαλος ἐλευθέρου-ἀγρός Men. 4, 194 (7). μισθὸς διδασκατοῦ γράμματ', οὐ δι-

- διατριβή: εἰς τὴν διατριβὴν εἰς τὸ φῶς τε τοῦθ' ὁ δὴ | ὁρῶμεν Alexid. 494 (3, 13). τίς ἤρωσ-ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην διατριβήν; Timoc. 3, 595 (v. 12). ὄχλος, ἀγορά, κλέπται, κυβείαι, διατριβαί Men. 212 (2, 10). τὸν φρόνιμον ζητοῦντας ἐν τοῖς περιπάτοις καὶ ταῖς διατριβαῖς Baton. 4, 499 (1, 4) cf. 502 (v. 15). † μετὰ δικαίου-διατριβὰς ποιεῖ mon. 367. τοῦ συμποσίου-διατριβὴν ἐξευρέ πως Alexid. 3, 469. τὸ καλοῦμενον ζῆν τοῦτο διατριβὴς χάριν Alexid. 3, 454 (3, 1) διατριβὴν-τῆ πότῃ ποιῶμεν Alexid. 3, 487 (1). μάγειρον ὅταν ἴδῃ ἀγροῦματον- *μινθώσας ἄφες ὡς ἐκ διατριβῆς Damox. 4, 530 (v. 16).
- διατριβῶ: διατριβεῖν ἡμῶν (f. θῆμῶν) ἀριστον ζοικεν Aristophan. 1153 (12). ἐμὲ-διέτριψεν ὁ-Χαιρεφῶν Men. 4, 162 (2). ἀπολαίῃ ἐν ταῦτα διατριβούσ' ἐν Pher. 2, 300 (1, 20). ἐν ἀγρῷ διατριβῶν τε τε γῆν σκάπτων Philem. 4, 22. περὶ λόγους-ποτε διέτριψε Alexid. 400 (1, 2). πρὸς τίσι *γυνὶ διατριβούσιν; Epicrat. 3, 370 (1, 3).
- διατριφῆ: εὐρῶν διατριφῆν πτωχῷ τέχνῃν Men. 4, 75 (5).
- διατριφῶ: βολβούς-ὡς πλείστον διατριφῶ Plat. 2, 672 (1, 10). καὶ διατριφῆ *θύλακον (mus) anon. 4, 612 (40).
- διέτριψω: ὑποῦ διέτριψ' anon. 4, 661 (237).
- διάυλος: ὁ-διάυλος ἐστὶν ἀσχύνην ἔχων Anaxand. 3, 197 (5). τοῦ ὑστατον-διάυλον τοῦ βλου Alexid. 3, 490 (1).
- διαφαινω: ἰμάτια διαφαινοντα Philem. 4, 29.
- διαφαινήσῃ: διαφαινήσῃ χιτωνάριον ἔχουσα Men. 4, 267 (241).
- διαφερόντως: πρᾶγμα τραγερὸν διαφερόντως Antiph. 3, 117 (2, 4).
- διαφέρω: οὐδὲν-ἀγροῦ διαφέρειν Chionid. 2, 6 (2). δεῖ σ' ὅπως-αἰετρίωνος μὴδὲν διοίσεις τοὺς τρόπους Cratin. 2, 82 (2). οὐδὲν διαφέρει δράκοντος Herm. 2, 381 (2). ἀνδρὸς διαφέρει τοῦτ' ἀγρῷ Antiph. 3, 54. ἡ Νάννιον τί-διαφέρειν Σκύλλης δοκεῖ; Anaxil. 3, 348 (1, 11) διαφέρειν-πᾶμπολυ τοὺς Ἰνδογαγοριστῶν *τῶν νεκρῶν (cf. μόνος) Aristophan. 3, 362 (4). οἷε τι τῶν ἄλλων διαφέρειν θηρῶν * (ἀγροῦματον) Philem. 4, 3. πολὺ γε διαφέρει σεμνότης εὐμορφίας Philem. 4, 56 (7) οὐδὲν γένους γένος-διαφέρειν Men. 4, 151 (1). διαφέρει Χαιρεφῶτος οὐδὲ γρῷ Men. 4, 179 (2). γυνὴ γυναικός-οὐδὲν διαφέρει mon. 109. φίλος με βλάπτων οὐδὲν ἐχθροῦ διαφέρει mon. 530. ἀκη-οὐδὲν ἀνδρῶν διαφέρει mon. 642. οὐδὲν χρονοδρεύουσι (f. κισθαριστοῦ) διαφέρει Ἀσπενδίου Anaxipp. 4, 460 (v. 26). *διαφέροντ' (me) οὐδὲ ἐν ζῆλον κενός Anaxipp. 4, 463. οὐδὲν ὁ μάγειρος τοῦ ποιητοῦ διαφέρει Epiphron. 4, 494 (1, 15). οὐδὲν ἐλέγαντος-διαφέρεις Erinici 4, 506 (v. 1) ἀγροῦματον στρατηγῷ διαφέρειν οὐδὲν δοκεῖ Posidipp. 4, 523 (1, 3). ὁ *μαγείρου διαφέρει μάγειρος Nicomach. 4, 553 (v. 6). Διαφέροντα καὶ ἡμέραν δαπανημασιν-μόνον Philem. 4, 36 (9). ἐμοὶ δε τὸ νομα οἷε διαφέρειν, εἴτε-εἴτε-; Antiph. 3, 99 (1). τί τοῦτο διαφέρει πᾶσι τοῖς κήρυξιν ἐν ἀγορᾷ φράσαι; Antiph. 3, 151 (57). οὐδὲν διαφέρει Antiph. 3, 120 (1, 9). διαφέρει τῷ μαγείρῳ τοῦτο Men. 4, 211 (1). θύομεν, ὅτι *ποιήσοντες τραπέζας δ' ἢ μίαν, τί σοι διαφέρει τοῦτο; Men. 4, 222 (1). οὐδ' ὅτι καλοῦμεν ἑσπέρων, *ἐμεῖς δ'-εσπέρων γυναιξὶ διαφέρειν οἷε δὲ τί; Apollod. Car. 4, 449. οἷε δὲ χῶρα φέρει διαφέροντα † πάσης (f. πᾶσιν)-τῆς οἰκουμένης Antiph. 3, 117 ὕδωρ [διαφέρων] ib. ἀκολασία τῶν γεγονότων διαφέρων Alexid. 3, 400 (1, 6). ὅσῃ διαφέρει σῦκα καρδάμων Henioch. 3, 562. εἰδώς σε ποτὸν διαφέροντα τῇ τέχνῃ Philosteph. 4, 569. ὁ διαφέρων λογιῶν Men. 4, 142 (2). μετὰ τὴν ὑγίειαν-τὸ πλουτεῖν διαφέρει Anaxand. 169 (1). *καὶ γὰρ αὕτη τὰς τέχνας πάσας-μετὰ τὴν κολακείαν. ἡ μὲν γὰρ διαφέρει Anaxand. 3, 193 (1). διετεγεῖν (οργαγμα

123 (2). δίδου σὺ σπλάγγν' ἀκολουθῶν Men. 4, 153 (3). δίδονται -
 ἐρωσέντα Amiprs. 2, 705 (3). ἀριθμῶν δίδοσι τὰ χρέα Dionys. 3, 551
 (1, 6). δξύλιπαρον τούτοις (piscibus) ἔδωκα γλυμῶν Sotad. 3, 585
 (1, 19). οὔτως ἀπαλὸν ἔδωκα καὶ πρῶον τὸ πῦρ Philem. 4, 26 (v. 8).
 ἄλλας δούς μουσικῶς Kyrhron. 4, 494 (1, 10). οὐκ ἔδωκ' αἰ-
 τούντι Σοφοκλέει χορόν Cratin. 2, 27 (2). μὴ δίδους αἰτεῖν δοκῶ
 Men. 4, 267 (142). μισθὸν διδόντις ὅσον ἂν * αἰτήσης Kyrhron. 4,
 493 (v. 8). ἔδιδον στενάξας ὀπόσον αἰτήσιέ με Diph. 4, 390 (2).
 δούς μισθὸν ὄν * (μ') ἤτησας Philosteph. 4, 589. σφαιρᾶν λαβῶν
 τῷ μὲν δίδους ἔχαιρε Antiph. 3, 136 (7). ἢ λαμβάνων τὴν σφαιρᾶν
 ἢ δίδους Damox. 4, 536 (v. 5). καὶ τὰς † παλαιάστρας σοι (i. πα-
 λιάδας δώσω. B.) μὰ τὴν γῆν μὴ σύγε δῆς, ἀλλ' ἀπόδος Anaxil. 3,
 342. ἐγὼ δέδωκα γὰρ τι ταύταις; εἰπέ μοι. B. οὐκ ἀλλ' * ἀπέδωκας
 Alexid. 3, 385. ἀλλ' ἔδωκατε | ὑμεῖς ἐμοὶ τοῦτ'. B. οὐ δεδώκαμεν (i.
 οὐκ ἔδωκαμεν 5, 91). A. τί δαί; B. ἀπεδώκαμεν Alexid. 3, 479. ὁ
 μὲν ἔδωκεν ὡς τοιαῦτ' ὠνούμενος | τιμὴν Alexid. 3, 437 (1). μῆτε τι-
 μιῆν δόντα δεῖ ἐτέρων λαβεῖν Alexid. 3, 506 (7). λαβῶν ἀφείλεθ' ὅσα
 δεδωκῶς ἦν * πάλιν Alexid. 3, 507 (8). οἷς μὲν δίδωσιν, οἷς δ' ἀγαι-
 ρεῖται τύχη mon. 42^a. ἢ δοῦσα πάντα καὶ κομίζεται γούσις mon. 668.
 ἡλλαπτόμεσθ' ἂν δάκρυα δόντες χουσιον Philem. 4, 23 (1). χρῆσι δι-
 καίᾳ καὶ δίδου καὶ λάμβανε Philem. 4, 63 (111^a). σκάπτω - καὶ πάντα
 ποιῶ πρὸς τὸ δοῦναι καὶ λαβεῖν anon. 4, 691 (350). τῇ μὲν δίδωμι
 χεῖρὶ τῇ δὲ λαμβάνω anon. 4, 657 (334). δούς τῇ τιχῇ τὸ μικρόν
 ἐκλήθη μέγα mon. 124. γαστροὶ δίδου χάριον Cratin. 2, 222 (143).
 ὁ * (θεός) δεδωκῶς τάγαθά - οἰεται χάριον τινά | ἔχειν Alexid. 3, 507 (8).
 χάριον λαβῶν εὐκαιρον ἐν καιρῷ δίδου mon. 746. χάριτας καὶ δίδου
 καὶ λάμβανε mon. 748. χάριον δούς ἐπιλάθου mon. 749. πολλά
 κάγαθ' οἱ θεοὶ τῷ δημιουργῷ δοῖεν Antiph. 3, 89 (1, 7). πόλλ' ἀγαθὰ
 δοῖεν οἱ θεοὶ Ἀθημητοῖω Alexid. 3, 421 (1). διδόναι σωτηρίαν, ὑγίειαν,
 ἀγαθὰ πολλά Men. 4, 153 (3). ὁ μὴ δεχόμενος τῶν θεῶν τὸ συμφε-
 ρον αὐτῷ διδόντων Men. 4, 197 (1). ἐὰν δὲ μὴ θεὸς δίδῃ, * (τοῦ μὴ
 διδόντος), οὐ * τρόπου 'σθ' ἀμαστία Men. 4, 198 (1). ἐσθλῶ - ἐσθλα
 καὶ δίδοι θεός mon. 141. ἡμῖν δούς χρόνον τοῦ ζῆν βραχύν Kyrhron.
 4, 490 (2). ὁ τι * προῖκα μόνον ἔδωκεν ἡμῖν οἱ θεοί, τὸν ἕπνον anon.
 4, 670 (289). τοιαῦθ' ἢ δὴ δίδωσιν ἡμῖν ὁ τόπος ἄθλι' ἀθλοῖς
 Antiph. 3, 133 (1, 5). σῖτον, οἶνον, ἡδονὴν αὐτῆ δίδωσι (i. e. παρ)
 Philem. 4, 22 (v. 11). ἢ δ' ἢ γούσις δέδωκεν (mala) * αὐτὰ ταῦτ' ἔχει
 Men. 4, 230 (5). τοῖς μὲν ἢ τυχῇ τούτων (i. e. malorum) δίδωσιν ἀ-
 γ-θονίαν Men. 4, 252 (62). κακόν τί σοι δώσοντα Men. 4, 279 (205).
 τοὺς ἀγαθὸν αὐτοῖς οὐ διδόντας οὐδὲ ἐν Baton. 4, 499 (1, 2). ἢ μω-
 ρία δίδωσιν ἀνθρώποις κακὰ mon. 224. (argentum) ὁ καιρός ὁ τυχῶν
 τοῖς μὲν οὐ κεκτημένοις ἔδωκε Apollod. 4, 456 (4). τῷ Διονύσῳ πάντα
 τάμαυτοῦ δίδωμι χρήματα Herm. 2, 400 (6). δίδωμι (offero) χιλίας δρα-
 χμῆς Aristophan. 2, 965 (1, 2). τὰ μὲν ὄντα δίδους οὐκ οἶδε δεδωκῶς
 οἷσι δέδωκ' Antiph. 3, 109 (v. 7, 8). δίδως τις οὐκ ἔδωκεν -; ib. (v. 9).
 οὐκ οἶσθα νῦν, οὐδ' ὅσα δέδωκας ib. (v. 12). μισθωτὸς ἄρδει πεδία
 τοῦ δεδωκότος Timocl. 3, 602 (3). τόκους δίδωσιν οὐ λυπομένην (terra)
 Philem. 4, 52 (51c). μὴ * λέγ' ὅτι δώσεις· οὐ δίδωσι γὰρ λέγων Phi-
 lem. 4, 57 (72). ἅπαν διδόμενον δῶρον - μέγιστόν ἐστι † μετ' εὐνοίας
 δεδόμενον Philem. 4, 57 (75). μόνον δίδου· αὐτοὺς γὰρ ἔξεις τοὺς
 θεοὺς ὑπέρτας Men. 4, 234 (10). μὴ μόνος ἐπίστασ', ἀλλὰ καὶ δοῦ-
 ναι γούσις mon. 613. τὸ μικρόν - ἐν καιρῷ δοθέν mon. 752. εἰς προθ-
 πτον ἔλθον - κακόν· οὐδὲν ἐδίδου γὰρ Phoenicid. 4, 511 (v. 19). διὰ τοῦτο

- δός μοι, ῥίψον ib. (v. 21). ὃ γ' οὐκ ἔχουσιν, ἀγνοοῦσι δέ, οὐδ' ἂν ἴτην δοίησαν Damox. 4, 532 (v. 67). *δίδομι Παλλάς-τούνομα Herm. 2, 382 (6). σοι-τήνδ', ἀμοροῦ, δίδομι τιμήν Philyll. 2, 859. τί ποτε Πρωμα-θεὺς-τοῖς θηροῖς ἔδωχ' ἐκάστη-μίαν φύσιν; Philem. 4, 32 (3). ὁ δίδως (socer) ἐπιφανῆς, ἐπιφανῆς ὁ λαμβάνων (gener) Posidipp. 4, 521 (v. 20). δίδομι τήνδ' ἐγὼ γυναῖκα σοι Aristophan. 2, 1134 (2). αἰ *ἔγωγ'-δίδομι (filiam) Alexid. 3, 415 (2). ἐπὶ πείρα δούς (filiam) τριάκονθ' ἡμέρας Men. 4, 104 (2). ἀντάλλαγόν *γ' ἔξουσα τοῦτ' ἐ-δομένη Men. 4, 222 (4). δίδομι σοί γε τήν-θυγατέρα Men. 4, 175 (185). αὐτὸν δίδωσιν, οὐκ ἐκείνην λαμβάνει Men. 4, 251 (57). πρ-νυτρα δοῦναι Phryn. 2, 602 (2, 5). ἀπόδειξιν δοῦναι Aristonym. 2, 699 (3). *ἔθελω δάκην δοῦναι πρόδικον Aristophan. 2, 1056 (1). ἐπὶ Παλλάδιω-δώσεις δάκην Aristophan. 2, 1194 (81). οὐ δώσω δὲ κἀν Ἰδου δάκην-; anon. 4, 668 (282). ὅπου ἀσεβοῦντες οὐ διδόμεσιν δίκην Timocl. 3, 590. οἶαν δάκην διδόμεσιν Men. 4, 92 (5). διδόμεσιν-αὐτὸν τῆς νυκτὸς λόγον Erliipp. 3, 338. ἐάν μὴ καθ' ἕν ἕκαστον πάντα δῆς (?) Alexid. 3, 359 (1, 1). ὁ διδούς τὸν ὄρκον τῆν πονηρεῖ Antiph. 3, 149 (44). ὁ διδούς τὸν ὄρκον ib. ὄρκον οἰκέτη δίδως; Apollod. 4, 457 (61). ἀπερ παρρησίαν μοι δάτε Nicol. 4, 579 (v. 15). ἔδωκαν τῶν νεκρῶν ἀνάφρασιν τούτῳ (int. pisces) Antiph. 3, 88 (v. 8). τῆ κενῶ χώραν δίδωσιν Posidipp. 4, 521 (v. 15). δταν γέρον γέροντι τ' γνάμην διδοῖ Men. 4, 271 (165). χρησμοῦς *διδόσασ' ἄδειν Ἰσιπέθει Amips. 2, 704 (2). τῆ: πτέρυγας-τῆ Νίκη φορεῖν ἔδωσαν Aristophont. 3, 361 (2). περὶ τὸν τραχίλον ἀλύσιόν τίς σοι δάτω Men. 4, 145 (3). γλωσσῶν τέ σοι | δι-δωσιν ἐν δῆμῳ φορεῖν anon. 4, 608 (27^d). γερονταγωγῶν *κἀναμ-σθαρεῖν διδούς anon. 4, 674 (302). γυναικλ-ἄρχειν οὐ δάδωσιν ἡ γῆ-σις mon. 100. ἐκ τοῦ ζῆν παγκάλως εἰσως ἀπαντας *ἡ τυχὸν δάσας ἐμοί Baton. 4, 502 (v. 10). ἡ-ἡμέρα δίδωσί μοι ἡ δόξαν ἦτοι διαβ-λήν Men. 4, 327 (482). γέρα-ταυτὰ τοῖς τάλύμπια νικῶσι δίδοται Τι-μοκλ. 3, 595 (v. 17). τῆ παιγνίω δάτε κρότον anon. 4, 694 (362). γαλῆμα δοῦναι Nicorh. 2, 850 (5). διδοῦσιν (pro διδόμεσιν) *Antiph. 3, 85. †πῦρ εἰς χρήματα διδούς mon. 439.
- διεγείρω: τὴν φύσιν ἵνα διεγείρας πνευματῶ τὸν ἄερα Anaxipp. 4, 460 (v. 47).
- †δίεμαι vide Esphant. 2, 12.
- δίεμαι: Μεγαρικῆς κωμωδίας ἄσμ' οὐ δίεμι' (an ἄσμ' ἦσον 5, 15) Esphant. 2, 12. ἐτι σοι δίεμι τὰ στρατηγικά Sosip. 4, 453 (v. 44).
- διεκαλώ: τὴν στοάν *διεξέπειεν Ἀμφικλῆς Dioxiipp. 4, 541.
- διελκύσαι: διελκύσαι τῆς τρυγός Aristophan. 2, 957 (5) cf. 5, 60.
- διεξανθίζω: στεφιάτους-τῶν *διεξηνθισμένων (libr. διηνθισμένων) Eu-bul. 3, 252 (4).
- διέξοδος: ἄρτους-ἰπνὸν καταμπέγοντας ἐν πυκναῖς διεξόδους Antiph. 3, 96 (1). ὡσπερ κίσηρις λήφεται διεξόδους σομφάς (olla) Alexid. 3, 440 (5, 9). πολλὰς φροντίδων *διεξόδους (vulg. δυσεξόδους) Henioch. 3, 562.
- διερευνῶ: ποῖα φροντίς, ποῖος δὲ λόγος διερευνᾶται παρὰ *τοῖσιν; Esicrat. 3, 370 (1, 5).
- διέρχομαι: κἀν διελθεῖν-διὰ θαλάττης *δῆ τόπον τίν' Men. 4, 246 (39). οὐδὲ εἰς θυμῆσεται ἀπλῶς διελθεῖν τὸν στενωπὸν τουτονί Hegesipp. 4, 450 (v. 23). διελθεῖν βούλομαι τὸ βιβλίον πρὸς ἐμαυτὸν Plat. 2, 672 (1, 2). ὀνόματα τῶν δάδεκα θεῶν διελήλυθας Amphid. 3, 303 (1).
- διετησίως: Aristophan. 2, 1209 (157).
- διευτυχῶ: δικταλεῖν πρῶτων ἢ βούλει καὶ διευτυχεῖν ἀέ Men. 4, 271

123 (2). δίδου σὺ σπλιάγγ' ἀκολουθῶν Men. 4, 153 (3). δίδονται-
 τερῶσινα Amips. 2, 705 (3). ἀριθμῆ διδάσαι τὰ κρέα Dionys. 3, 551
 (1, 6). ὄξυλίπαρον τούτοις (piscibus) ἔδωκα χυμίον Sotad. 4, 3, 585
 (1, 19). οὕτως ἀπυλὸν ἔδωκα καὶ πρῶον τὸ πῦρ Philem. 4, 26 (v.
 8). ἄλλας δούς μουσικαῖς Eurhron. 4, 494 (1, 10). οὐκ ἔδωκ' αἰ-
 τοῦντι Σοφοκλέει χορόν Cratin. 2, 27 (2). μὴ διδούς αἰτεῖν δοκῶ
 Men. 4, 267 (142). μισθὸν διδόντας ὅσον ἂν * αἰτήσης Eurhron. 4,
 493 (v. 8). ἐδίδουν στενάξας ὅποσον αἰτήσιέ με Diph. 4, 390 (2).
 δούς μισθὸν ὄν * (μ') ἤτησας Philosteph. 4, 589. σφαιραῖαν λαβὼν
 τῷ μὲν διδούς ἔχαίρε Antiiph. 3, 136 (7). ἡ λαμβάνων τὴν σφαιραῖαν
 ἢ διδούς Damox. 4, 536 (v. 5). καὶ τὰς † παλαιάστρας σοι (f. πα-
 λιάδας δώσω. B.) μὰ τὴν γῆν μὴ σύγε θῆς, ἀλλ' ἀπόδος Anaxil. 3,
 342. ἐγὼ δέδωκα γάρ τι ταύταις; εἶπέ μοι. B. οὐκ ἀλλ' * ἀπέδωκας
 Alexid. 3, 385. ἀλλ' ἔδωκατε | ἡμῖς ἔμοι τοῦτ'. B. οὐ δεδωκαμεν (f.
 οὐκ ἔδωκαμεν 5, 91). A. τί δαί; B. ἀπεδώκαμεν Alexid. 3, 479. ὁ
 μὲν ἔδωκεν ὡς τοιαῦτ' ὠνούμενος | τιμὴν Alexid. 3, 437 (1). μῆτε τι-
 μὴν δόντα δεῖ ἑτέρων λαβεῖν Alexid. 3, 508 (7). λαβὼν ἀγγελλεῖσ' ὅσα
 δεδωκῶς ἦν * πάλιν Alexid. 3, 507 (8). οἷς μὲν δίδωσιν, οἷς δ' ἀφαι-
 ρεῖται τύχη mon. 428. ἡ δοῦσα πάντα καὶ κομίζεται φύσις mon. 668.
 ἡλλαττόμεισθ' ἂν δίκρανα δόντες χρυσόν Philem. 4, 23 (1). χρῆσει δι-
 καία καὶ δίδου καὶ λάμβανε Philem. 4, 63 (111^a). σκάπτω-καὶ πάντα
 ποιῶ πρὸς τὸ δοῦναι καὶ λαβεῖν anon. 4, 691 (350). τῇ μὲν δίδωμι
 χειρὶ τῇ δὲ λαμβάνω anon. 4, 657 (334). δούς τῇ τυχῇ τὸ μικρόν
 ἐκλήρη μέγα mon. 124. γαστροὶ δίδου χάριν Cratin. 2, 222 (143).
 ὁ * (θεός) δεδωκῶς τὰγαθὰ-οἶται χάριν τινὰ | ἔχειν Alexid. 3, 507 (8).
 χάριν λαβὼν εὐκαιρον ἐν καιρῷ δίδου mon. 748. χάριτας καὶ δίδου
 καὶ λάμβανε mon. 748. χάριν δούς ἐπιλάθου mon. 749. πολλὰ
 κἀγάθ' οἱ θεοὶ τῷ δημιουργῷ δοῖεν Antiiph. 3, 89 (1, 7). πόλλ' ἀγαθὰ
 δοῖεν οἱ θεοὶ Ἀημητριῶ Alexid. 3, 421 (1). δίδονται σωτηρίαν, ὑγίαιαν,
 ἀγαθὰ πολλά Men. 4, 153 (3). ὁ μὴ δεχόμενος τῶν θεῶν τὸ σύμφε-
 ρον αὐτῷ διδόντων Men. 4, 197 (1). ἔαν δὲ μὴ θεὸς διδῶν, * (τοῦ μὴ
 διδόντος), οὐ * τρόπου 'σθ' ἀμαρτία Men. 4, 193 (1). ἐσθλῶ-ἐσθλα
 καὶ δίδοι θεός mon. 141. ἡμῖν δούς χρόνον τοῦ ζῆν βραχύν Eurhron.
 4, 490 (2). ὁ τ' * προῖκα μόνον ἔδωκαν ἡμῖν οἱ θεοὶ, τὸν ἕπον anon.
 4, 670 (289). τοιαῦθ' ἂ δὴ δίδωσιν ἡμῖν ὁ τόπος ἄθλι' ἀθλοῦς
 Antiiph. 3, 133 (1, 5). σίτον, οἶνον, ἡδονὴν αὕτη δίδωσι (i. e. παχ)
 Philem. 4, 22 (v. 11). ἂ δ' ἡ φύσις δέδωκεν (mala) * αὐτὰ ταῦτ' ἔχει
 Men. 4, 230 (5). τοῖς μὲν ἡ τύχη τούτων (i. e. malorum) δίδωσιν ἀ-
 γθοῦσαν Men. 4, 252 (62). κακόν τι σοι δώσονται Men. 4, 279 (205).
 τοὺς ἀγαθὸν αὐτοῖς οὐ διδόντας οὐδὲ ἐν Baton. 4, 499 (1, 2). ἡ μα-
 ρία δίδωσιν ἀνθρώποις κακὰ mon. 224. (argentum) δ' καιρὸς ὁ τυχῶν
 τοῖς μὲν οὐ κεκτημένοις ἔδωκε Apollod. 4, 456 (4). τῷ Διονύσῳ πάντα
 τὰμνητοῦ δίδωμι χρήματα Herm. 2, 400 (6). δίδωμι (offero) χιλίας δρα-
 χμᾶς Aristophan. 2, 985 (1, 2). τὰ μὲν ὅτα διδούς οὐκ οἶδα δεδωκῶς
 οἷσι δέδωκ' Antiiph. 3, 109 (v. 7, 8). διδύς τις οὐκ ἔδωκεν-; ib. (v. 9).
 οὐκ οἶσθα γυν, οὐδ' ὅσα δέδωκας ib. (v. 12). μισθωτὸς ἄρδει πεδίω
 τοῦ δεδωκότος Timocl. 3, 602 (3). τόκους δίδωσιν οὐ λυπομένην (terra)
 Philem. 4, 52 (51c). μὴ * λέγ' ὅτι δώσεις' οὐ δίδωσι γὰρ λέγων Phi-
 lem. 4, 57 (72). ἅπαν διδόμενον δῶρον-μέγιστόν ἐστι † μετ' εὐνοίας
 δεδόμενον Philem. 4, 57 (75). μόνον δίδου' αὐτοὺς γὰρ ἕξεις τοὺς
 θεοὺς ὑπηρετας Men. 4, 234 (10). μὴ μόνος ἐπιστάσ', ἀλλὰ καὶ δοῦ-
 ναι γλοῖς mon. 613. τὸ μικρόν-ἐν καιρῷ δοθέν mon. 752. εἰς προῖ-
 πτον ἤλθον-κακόν' οὐθὲν ἐδίδου γὰρ Phoenicid. 4, 511 (v. 19). διὰ τοῦτο

- μηδὲν ποιῆ δικαίον, οὗτος εὐσεβής Men. 4, 325 (469). ἡθους δικαίος mon. 214. τὸ κέρδος ἡγοῦ κέρδος ἂν δικαίον ἢ mon. 503.
- δικαίως: εἴτ' οὐ δικαίως εἰμὶ φιλοζύνης-; Antiph. 3, 54. εἴτ' οὐ δικαίως προσπεπαιταλευμένον γραίγουσι τὸν Προμηθεῖα-; Men. 4, 231 (6). εἴτ' νεὶ ἐμφρόντητος, (ὡς) οἴμαι δικαίως Antiph. 3, 149 (44). καὶ δικαίως τοῦτό γε Amphid. 3, 313 (1, 7). καὶ μάλα δικαίως Men. 4, 227 (2). Nicol. 4, 579 (v. 10). δικαίως ἀντὶ τῶν τόκων ἔχει λύπας Αἰωνία 3, 536 (1). εἰ δικαίως ἐξετάσεις Men. 4, 151 (1). τὸ μὴ δικαίως εἰπῆσαι Men. 4, 255 (50^a). ὄρκον-γεῦγε καὶ δικαίως καὶ δίκως mon. 439.
- δικάσιμος: μὴν δικάσιμος Philetæer. 3, 297. δικάσιμοι ἡμέραι Men. 4, 313 (397).
- δικαστής: εἴ τις δικαστῆς ἢ διαιτητῆς θεῶν Men. 4, 182 (5). πάπῃ σοι γενήσεται || γέλοι, δικασταί, μάρτυρες· μόνον δίδου Men. 4, 234 (10). τῶν δικαστῶν καθ' ἓνα δεξιουμένη Posidipp. 4, 517.
- δικαστικόν: fuit triobolium Aristophan. 2, 1174 (10).
- δικελλα: δικελλαν-πενταστάτηρον Sosicrat. 4, 591.
- Δίκη: Δίκης ὀφθαλμὸς ὅς τὰ πάνθ' ὄρεῖ [Philem. 4, 67 (1)] = mon. 178.
- Δίκη: Δίκην δοῦναι πρόδικον Aristophan. 2, 1056 (1). ἐπὶ Παλλαδῆ-δωσεις Δίκην Aristophan. 2, 1194 (81). ὄπου-ἀσεβοῦντες οὐ δίδωσα Δίκην Timocl. 3, 590. οἶαν Δίκην δίδωσιν Men. 4, 92 (5). οὐ δῶσα δὲ κἄν Αἴδου Δίκην ὡς ἡσεβηκῶς-; anon. 4, 668 (282). Δίκη τις πει-πεσῶν ἀπώλετο Antiph. 3, 116 (1, 4). οὐδὲ θυροκοπῶν ὠφελεν Δίκη Antiph. 3, 156 (71). εὐρήσει Δίκην· σὺ μὴ γενηθῆς τῆς Δίκης προη-της Philem. 4, 57 (73). ἄγει τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν Δίκην mon. 14 ἀλαζονέας Δίκην mon. 21. *Δίκη Δίκην (int. ἐξελαύνειν) Antiph. 3, 139 (13, 6). μέτρη-πάντα μανθάνων Δίκη πολεῖ mon. 615. παύσασθ' Δικῶν ἀλληλογάγων Telecl. 2, 364 (4). Δικῶν γύργαθος Aristophan. 2, 1039 (21). σχαδόνες, ἐρέβινθοι, Δίκαι Eubul. 3, 241. ὁ μὴ τίνας ὀ-κίω Δίκας *Timoth. 3, 559. Δίκας γραφόμενος πρὸς γονεῖς Men. 4, 290 (260). μυρία Δίκας scribere, ex Apollod. Car. 4, 447 (9). πι-θμὴν Δικῶν anon. 4, 666 (275). ἐξήλλοντο Δελαφίων Δίκην Anr. 3, 274 (1). Μυκονίων Δίκην ἐπεισπέπαικεν anon. 4, 666 (367).
- *Δικόλλυβον: Διώβολον *γεγένητ' ἐμοὶ *Δικόλλυβον (cod. Ἰδιολλοικόν) Aristophan. 2, 944 (3).
- Δικολύμης: Δικολύμης ἄνθρωπος anon. 4, 664 (263).
- Δικομητέρα: anon. 4, 664 (263).
- Δικορραφῶ: ψεύδει, ἐπιορκεῖ, μαρτυρεῖ, Δικορραφεῖ Apollod. 4, 454 (1, 12).
- Δικότυλος: Δικότυλος λήκυθος Sotad. 3, 586 (1, 33). Δικότυλοι, τρι-κύτοι, δεῖνος Dionys. 3, 554 (1).
- Δίκρουνος: ἄντιον Δίκρουνον Damox. 4, 529.
- Δίκρους: Δίκρουν ζύλον Timocl. 3, 597 (2).
- Δίκτυον: ἐξακείσθαι-τὸ Δίκτυον Men. 4, 267 (242^a). Δίκτυον κεκρυ-μένον mon. 587.
- Δίλογχος: de Bendide Cratin. 2, 66 (12).
- Διματωρ: Διμάτωρ Βρόμιος Alexid. 3, 512 (16).
- Διμοιρία: ἐπεχεῖμην-τοῦ-βασιλέως Διμοιρίαν Antiph. 3, 45 (3, 5).
- Διμυξός: οἱ Διμυξοὶ τῶν λυχνῶν Philonid. 2, 422 (5). ἔξει λυχνῶν δι-μυξον Plat. 2, 645 (2). Διμυξον, ὡς *ἐγὼ δοκῶ Metag. 2, 758 (3). λυχνῶν Διμυξον Philyll. 2, 866 (9) cf. 5, 57.
- Δίγη: πόντου κυανέαις Δίγαις Xenarch. 3, 614.
- Διό: διὸ δὴ-πικρῶς ἐπιπλήξαι βούλομ' Nicol. 4, 579 (v. 12).
- Διογείτων: Antiph. 3, 104 (v. 17).

- ογένης: Διογένους είναι πολίτης, ἀνεπιβουλευτού φθόνῳ anon. 4, 319 (52).
- όδωρος: Διόδωρος οὐπίτριπτος Alexid. 3, 427.
- οικῶ: λόγος διοικεὶ τὸν-βίον mon. 314. δεδιωκμένα Antiph. 3, 84 (2). τὰ διωκμένα πρότερον Antiph. 3, 106 (v. 18).
- ολίχομαι: [ἀνὴρ ἀχρεῖος *χή γυνή διοίχεται Men. 4, 226].
- οκλείδας: μὴ-παράσχης διαβολὴν ἐτέρῳ Διοκλείδα Phryn. 2, 602 (2).
- όμεια: Φιλόξενος ἐκ Διομείων Eur. 2, 514 (14).
- ομήδης: κρείων Διομήδης Cratin. 2, 59 (5).
- ονῦς: ἀγαμαι, *Διονῦ, σοῦ στόματος Phryn. 2, 584 (5).
- ονύσια: Διονυσίοις ἀκύλοις παίζουσ' Cratin. 2, 113 (4). ὥσπερ Διονυσίοισιν οὐκί τῶν ξύλων Herm. 2, 384 (5). Διονυσίων ἦν πομπή Men. 4, 243 (32). *τραγῳδῶν ἦν ἀγὼν Διονύσια Men. 4, 300 (310).
- φιονυσιοκουροπυρώνων Cratin. 2, 133 (2).
- ονύσιον: ποῦ 'σι τὸ Διονύσιον; Aristophan. 2, 1001 (18). ἦσαν ἐθῦ τοῦ Διονυσίου Aristophan. 2, 1012 (23).
- ονύσιος: tonsor. Stratt. 2, 766 (6). ὁ μαινόμενος ἐκείνοσ' Διονύσιος Polyz. 2, 871 (1). Διονυσίου *δ' εἰ δράματ' ἐκμαθεῖν δεῖαι Eshipp. 3, 335 (2).
- όνυσος: Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες Cratin. 2, 207 (92). τῷ Διόνυσῳ πάντα τὰμαυτοῦ δίδωμι χρήματα Herm. 2, 400 (6). ἔσπετε νῦν-ἔξ οὗ ναυκληρεῖ Διόνυσος- Herm. 2, 407 (1). Διόνυσε χαίρε Eur. 2, 129 (4). ἱερεὺς Διόνυσον Eur. 2, 433 (19). μάλνεται ἐπὶ τῷ Διόνυσῳ Alexid. 3, 486 (5). μὰ τὸν Διόνυσον, *(δν) σὺ κάπνεις Ἴσον Ἴσῳ Kenarch. (Timocl.) 3, 623 (3). μὰ τὸν Διόνυσον Alexid. 3, 474. γὴ τὸν Διόνυσον Sophili 3, 582 (1). ὦ πᾶσι τοῖς φρονουσι προσφιλέστατε Διόνυσε καὶ σοφώταθ' Diph. 4, 415 (1). ὁ δὲ Διόνυσος οἶδε τὸ μεθῆσαι μόνον Alexid. 3, 481 (2). σκιδος Διόνυσος Men. 4, 151 (9).
- όπαι: διόπας, διάλιθον, πλάστρα Aristophan. 2, 1079 (6, 10).
- οπείθης: Telecl. 2, 364 (6). Διοπείθει τῷ παραμαινομένῳ Amips. 2, 704 (2). βούλει Διοπείθη μεταδράμῳ Phryn. 2, 583 (1). ἡ Διοπείθους ἀειδῆς Τέλεταιρ. 3, 294 (1, 2).
- όπερ: διόπερ ἐγὼ σέ φημι δεῖν-χρησθαι Men. 4, 107 (2, 9). διόπερ μάγειρον διαν ἴδης ἀγγάμματον || - *μινθώσας ἄφεις Damox. 4, 530 (v. 12).
- οπετής: αἱ τῶν ἐταιρῶν-διοπετεῖς οἰκίαι Aristophont. 3, 358 (2).
- οριζομαι: τὸ διορίζεσθ' οὐ βεβαίως τὰ γράμματα Alexid. 3, 514 (21).
- ορύττω: *ἂν μὲς διορύξῃ βωμὸν anon. 4, 612 (40). philosophi libros διορύττοντες Baton. 4, 504 (3).
- ορῶ: τὰ ταῦτα διορᾶν ἔστιν εὐψύχου τέχνης Damox. 4, 531 (v. 43).
- όσκουροι: Chionid. 2, 8 (4). Ἐμπόλω Διοσκούρῳ (vel Διοσκόρῳ) Aristophan. 2, 1073 (13). ὦ Διοσκόρῳ Amphid. 3, 308 (1). ὁ θάτερος τοῖν δυοῖν Διοσχόροι Men. 4, 278 (200).
- ότι: οὐ βουλευεται ὀρθῶς, διότι βουλευεται χούτῳ γαμῆ Anaxand. 3, 195 (1). διότι *δ' ἐστ' ἀμφιστομος, κεντῆ κάτωθεν, τοῖς δὲ χεῖλεσιν δάκνει Kubul. 3, 254 (1, 16). πόλλ' ἀγαθὰ διοῖεν-Δημητρίῳ καὶ τοῖς νομοθέταις, διότι-ἐς κόρακας ἔρρειν φασὶν Alexid. 3, 421 (1). κοῦ προστιθῆμι τάλλα, διότι πανταχοῦ διὰ τὴν τάλαιναν πάντα ταύτην γίννεται Diph. 4, 403 (1, 11). τῇ τύχῃ μέμφοιτο διότι δυστυχεῖ συνδυστυχεῖ Apollod. 4, 456 (3). διὰ τί δ' οὐκ ἄγεις εἰς τὸν ὄχλον-; Α. διότι φυλὴν περιμένῳ- Amphid. 3, 306 (1, 6). ἡρώτα-ἔτνος κυάμινον διότι τὴν-γαστέρα φασὶν-; Henioch. 3, 562. τί ποτ' ἔστιν ἄρα διότι βούλεται μ' ἰδεῖν; Philem. 4, 42 (24). πάντων ἀκούων διότι-τόπος οὗτος τρία-ἀγαθὰ κεκτησθαι δοκεῖ Criton. 4, 538 (v. 5).

- διπλάζω**: διπλάσαι Alexid. 3, 436 (3). πῶς οὐχὶ τὸ κακὸν τῶν ἱερῶν διπλάζεται; Men. 4, 161 (1).
- διπλάσιος**: *παρέσχε διπλασσαν τὴν ἡδονήν Antiph. 3, 140 (14). *ἀπειλαγεῖσι ταύτης ἐστὶ διπλάσιον κακὸν Anaxil. 3, 348 (1, 14). κατέθανε μίσος διπλάσιον τῆς οὐσίας Men. 4, 256 (80^b). διπλάσι' ἐγγύτηι κείνου ἐξ ἀρχῆς πάλιν Pher. 2, 300 (1, 33). ἀναπλάσαι διπλάσια τῆς ἀληθείας κακὰ Philem. 4, 57 (71). διπλάσια-ἐσθλεί μίτην Men. 4, 119 (2). τὸ τάρχος τέθεικας διπλαστοῦ Alexid. 3, 399 (1, 13).
- διπλασίως**: διπλασίως ὁ προσιῶν ἀλλασκεται Men. 4, 259 (99).
- διπλοῦς**: τὴν ἐπιωμίδα *πύξας διπλῆν Apollod. Car. 4, 440. διπλοῦν ὄρωσιν mon. 657.
- διποδία**: ἄρξει-διποδία * (καλῆ) καλῶς Cratin. 2, 109 (5) cf. 5, 29.
- δίπους**: παιδίσκη δίπους Anaxil. 3, 349 (1, 26).
- δίπτυχος**: δίπτωχω κόρω Aristophan. 2, 1167 (1). μίστυλια, μοῦρα. δίπτωχ' Staton. 4, 546 (v. 42).
- δίπυρος**: δίπυρους-θερμούς etc. Alcae. 2, 626 (3). Eubul. 3, 214 (2). δίπυρον παραθήσεις Alexid. 3, 462 (1, 10).
- δίς**: δειπνῶν δις τῆς ἡμέρας Plat. 2, 692 (44). μᾶζαν ἡχρωμέντην-ἐπὶ δις τῆς ἡμέρας Poliochi 4, 590. ἄρτου δις ἢ τοῖς ἀποδακῶν Aristomen. 2, 734 (1). δις παῖς γέρον Cratin. 5, 16 (13). δις παῖδες οἱ γέροντες Theop. 2, 818 (7). δις βιώναι Men. 4, 135 (2, 4). τεθαύμαζαν δις πέπλευκεν Philem. 4, 60 (52). δις ἐξαμαρτεῖν ταυτόν mon. 121.
- δισσός**: κρανία δισσοῖ φορεῖν Cratin. 2, 102 (2). ῥύδοις †δισσοῦν (Ἰσην) εὐδῶσαν ἔχουσα anon. (cf. 5, 52) 2, 746 (v. 4).
- δισχέλαι-εἶσι** (int. δραγμαῖ) σὺν ταῖς Νικίου Aristophan. 2, 985 (1, 4).
- διφθέρα**: οὐκ-τὴν χεῖρ' ἀποίσεις-ἀπὸ τοῦ σκυταλλοῦ * (τοῦδε 5, 56) π τῆς διφθέρας; Nicoph. 2, 848 (2).
- διφθεροπώλης**: διφθεροπώλαις, ἀλγιστοπώλαις Nicoph. 2, 852 (1).
- διφορος**: σῦκα τῶν διφόρων Pher. 2, 291 (11). τὴν διφορον σπῆν Antiph. 3, 114.
- δίφρος**: γέρον δίφρον Αυκοῦργος Cratin 2, 31 (1). δίφρος Θετταῖς-τετράπους Eur. 2, 442 (6). ἐκάθητ' ἐπὶ δίφρου Men. 4, 283 (22).
- δίφρον** ἐνδύειν ἔθηκε Apollod. 4, 455 (2). τοῦτον ἐκτεμεῖν τὸν δίφρον Philippid. 4, 470 (1). ἀκουσθ' (?) δίφρω περιπεσῶν Nicol. 4, 579 (v. 5).
- δίφροι** διωχεῖς Pher. 2, 254 (4). ψηφολογεῖον-καὶ δίφρω δύο Aristophan. 2, 1093 (4).
- διφροφόρος**: *ἐνέκαψα λαυθάτων τὴν διφροφόρον Herm. 2, 399 (2). ὀλίγον ἀναγε-ἀπὸ τῆς διφροφόρου Nicoph. 2, 852 (3). διφροφόρος Stratt. 2, 766 (4).
- δίχα**: δίχα θυμὸν ἔχουσιν Herm. 2, 407 (1, 11). ἄκουσον-θυμὸς δίχα Aristophan. 2, 1143 (5). ὁ μὲν διὰ κέρδος-ὁ δὲ τοῦτον δίχα Anaxil. 3, 197 (4). διαινεῖμῆνοι δίχ' ἑαυτούς Plat. 2, 664 (2, 2).
- δίχορδον**: πρὸς τὸ δίχορδον ἑτερέτιζες Euphron. 4, 497 (v. 34).
- διχορυσία**: ἐν διχορυσίᾳ (al. -σίῃσι) anon. 4, 698 (374).
- δίψα**: οἰσισσι *δίψ' ἢ Pher. 2, 294 (17). οἰσινεῖ δίψαν τεγά | ἢ ἐρησίν *σχόντ' (int. δένδρα) Antiph. 3, 138 (10, 6).
- διψηρός**: διψηρός-ὁ *μυρῆνης Posidipp. 4, 526 (8).
- δίψος**: ἀσκοπυτήνην-δίψους ἀρωγόν Antiph. 3, 82.
- διψῶ**: ὅταν *ἔλθω ποτέ | διψῶσα Antiph. 3, 11. διψῶντα λαβῶν | ὅταν παύει πρὸς τὰ στήθη Eubul. 3, 264 (6). ὅταν πινώμεθ' ἢ διψῶμεθ' (pass.) Herm. 2, 399 (1) cf. 5, 32 sq.
- διώβολον**: διώβολον *γέρον ἀνῆρ τρέφει γυναῖκα Theop. 2, 812 (1).

- ἔπερ λοιπὸν μόνον-ἦν διώβολον, * γεγένητι ἔμοι δικόλλυβον Aristophan. 2, 944 (3). * διωβόλου τοῦτ' ἔστι Alexid. 3, 470 (1).
- διώπω:** φεύγειν- τοὺς ἑτέρους δεῖ, τοὺς δὲ διώκειν Plat. 2, 665 (2, 6). περιτρέχει κύκλω τηροῦσα τοῦτο-ἔτεροι διώκουσιν δὲ ταύτην Philem. 4, 26 (v. 13). κἀφενγεν κύκλω-ἄλλοι δ' ἐδίωκον κατὰ πόδας ib. 27 (v. 16). ἦν-ἐν ἄνδρ' ἄδικον * σὺ διώκης, ἀντιμαρτυροῦσι- Aristophan. 2, 1128 (5). μὴ λαθραῖαν κύπριν διώκειν Kubul. (Philipp.) 3, 239 (v. 8). διώκε * δόξαν κἀρετήν mon. 137. μὴ διώκε τάφανῃ mon. 18.
- Δίω:** πρὸς Δίωνα τὸν διαύπυρον Timocl. 3, 603 (4).
- διωχῆς:** δίφροι διωχῆς Pher. 2, 254 (4).
- δόγμα:** ἀπὸ τίνων δογμάτων ὀρμώμενος τολμῆς παρασιτεῖν; Nicol. 4, 579 (v. 21).
- δοθιῆν:** * δοθιῆνος ἔχων τὸ πρόσωπον Telecl. 2, 373 (5). ὥσπερ * πέπνος δοθιῆνος Herm. 2, 390 (3).
- δοῖδουξ:** δοῖδουξ, θυεῖα Aristophan. 2, 945 (4).
- † **δοκηκῶ:** vide δοκικῶ.
- δοκησιδέξιος:** εἰποι τις ἂν τῶν πᾶν δοκησιδέξων Pher. 2, 340. δοκησιδέξιοι Calliae 2, 741 (8).
- δοκησίγους:** Calliae 2, 741 (9).
- * **δοκικῶ:** (cod. δοκηκῶ) Herm. 2, 384 (4).
- δοκιμάζω:** ἀποδοκιμάζειν * (εἶτα δοκιμάζειν) πᾶν (int. ἐπιστάτας) Archipp. 2, 720 (3). τὸν νόμον ἑαυτῶ τοιτογὶ τίθεμαι δοκιμάζων Diodor. 3, 546. * ἂν μὴ δοκιμάσω, τίς ἔσθ' ὁ θύων Diph. 4, 394 (2, 4). οὐδὲ δοκιμάζω τοὺς Κορινθίους κάδους Diph. 4, 404 (2, 3). τῆς διαβίου δ' ἔνδον καθεδουμένης κελ μὴ δοκιμάσασθαι μηδέν Men. 4, 228 (3). [**δοκιμασθήριον φιλάς** mon. 537].
- δοκιμαστής:** ἵνα | εἰ τὰργύριον καλὸν ἔστι δοκιμαστής Ἰδη Men. 4, 228 (3).
- δόκος:** Aristophan. 2, 1156 (29).
- δοκῶ:** ἐδόκουν μὲν ἐφρόνουν δ' οὐδέν Pher. 2, 338 (7). κοῦδὲ γιγνώσκειν δοκῶν [Pher. 2, 348 (30)]. Eur. 2, 499 (3). καταπληττομαι δοκῶν τοῖσι λόγοισι χαιρεῖν Eur. 2, 484 (1, 10). οὐδ' οἱ δοκοῦντες πυθαγορῶζειν Antiph. 3, 133 (2, 8). ἀπῆλθεν εὐθύς-οὐδ' ἰδεῖν δόξας κείνην Anaxil. 3, 348 (1, 29). τῷ δ' ἄρα βλέπουσι χωρὶς καὶ δοκοῦσιν αἰ κύρμαι Timocl. 3, 609. εἶναι δίκαιος κοῦ δοκεῖν εἶναι θεῖα Philem. 4, 37 (10). ἦν δ' οὐ πονηρὸς οὐδ' ἐδόκουν Men. 4, 98 (5). ἀπολεῖ τοῦτό σε, τὸ δοκεῖν τιν' (f. τις) εἶναι Men. 4, 114 (3). τὸ δοκεῖν διαβολὴν ἔσχε μέλω τοῦ ποιεῖν Men. 4, 289 (250). παρθένος εἶναι δοκεῖ | ἔχων κροκωτὸν Agar. 3, 273 (1). ἐδόκει στεφανοῦν γυμνός- (de somnio) Alexid. 3, 504 (2). ἀκούων διότι-τόπος | οὗτος τρία ἀγαθὰ κεκτήσθαι δοκεῖ Criton. 4, 538 (v. 6). οὐδ' ἀφύην κινεῖν δοκεῖς Herm. 2, 386 (3). * ὅτου δοκεῖ σοι δεῖν μάλιστα τῇ πόλει; Aristophan. 2, 998 (9). σφόδρα λήρον ὥστε τὰς ῥαγάνους * ὄντως δοκεῖν Amphid. 3, 317 (2). ἡ δὲ Νάννιον τί-διαφέρειν Σκύλλης δοκεῖ; Anaxil. 3, 348 (1, 15). δεδειπνάναι- * ἄνδρες εὐκαιρῶς-δοκοῦσά μοι Epicrat. 3, 365. οἱ δοκοῦντες εὐτυχεῖν Men. 4, 263 (122). οἰσθα * δ- ὅτι | ἀγαθοῦ στρατηγοῦ διαφέρειν οὐδὲν δοκεῖ Posidipp. 4, 523 (1, 3). ὡς μοι δοκεῖ εἶναι τὸ πρόθυρον τοῦτο βασκανιστήριον Theop. 2, 816 (1). ὡς δοκεῖ Pher. 2, 342 (5). οὐκ ἔστι τούτων οὐδέν, ὡς ἔμοι δοκεῖ Aristophont. 3, 362 (3). χῆναι ἔστιν, ὡς γ' ἔμοι δοκεῖ Kriphi 3, 557 (2). ὡς ἔμοι δοκεῖ Krihipp. 3, 332 (v. 12). Men. 4, 277 (194). Diph. 4, 392 (1). 420 (10). εἰς ἐμὲ σὺ τὴν κραιπάλην μέλλεις ἀφρεῖναι πᾶσαν ὡς ἔμοι δοκεῖς Kubul. 3, 266 (9). ὁ πατήρ * (μ') ἄνωθεν, ἔμοι δοκεῖν, -καθεικέναι Lysipp. 2, 744 (1). ἡψέ μοι δοκεῖ (?)

πνικτόν * τι ὄφρον * δελφάκειον Alexid. 3, 439 (5). τῶν θεῶν μέγιστος, εἰ ταύτη δοκεῖς (f. μέγιστος εἰ ταύτη δοκῶν) anon. 4, 671 (293). ἐγὼ μὲν δ' αὖτις ὡς * ἐγὼ δοκῶ (nl. ἐμοὶ δοκεῖ) Metag. 2, 758 (3). ἐγὼ μὲν ἤδη μοι δοκῶ - ἐμυυτὸν ἐκδεδυκότα ὄραῖν Men. 4, 125 (1). ἐξαεῖσθαι μοι δοκῶ τὸ δίκτυον Men. 4, 287 (242^a). αὐτὴν ὄραῖν - τὴν Ἀκαθρία δοκῶ Antiph. 3, 17. μύκητας ὠμούς ἄν φαγεῖν * (ἐμοὶ) δοκῶ Antiph. 3, 103 (1). εἴ τις - θεῶν λέγοι - || εὐθύς εἰπεῖν ἄν δοκῶ Men. 4, 155 (2, 6). ὄλην ἐλπιόμεν τὴν νύκτα - καὶ σφόδρ' ἄκρατόν μοι δοκῶ Men. 4, 68 (2). ὄν αὐτὸς ἐποίησεν ὁ Μάρων * ἐμοὶ δοκῶ Clearch. 4, 564. ἐπὶ Θήβας ἐστράτευσάν μοι δοκῶ anon. 4, 691 (350). ἀλίχθης βαβήρους οἰκεῖν δοκῶ Aristophan. 2, 1174 (7). πρᾶγμα μείζον ἢ δοκεῖ Antiph. 3, 5 (7). τὸ τῆς Ἀμαλθείας δοκεῖς εἶναι κέρας οἶον -; Philem. 4, 20 (1). ἀρπάζας μόνον εὐθύς, πῶς δοκεῖς; Arar. 3, 275 (1). κύλικα - πῶς δοκεῖς * κεριννύει καλῶς Theophil. 3, 627. δεῖπνι - κατὰ εὐθύς, πῶς δοκεῖς; Λακωνικῶς Diph. 4, 419 (8). Θεὸν ἐπιτορκῶν μὴ εὐκλεθῆναι mon. 253. λήσειν μὴ δοκεῖ mon. 329. χαρῆς καὶ ὅσον ἴσθαι δοκεῖς mon. 635. νεῶν καταλογὸν δόξεις μ' ἐρεῖν Apollod. 4, 454 (1, 17). τοὺς δὲ Μέροπος τοῦτους με γιννώσκω δοκεῖς; Straton 4, 545 (v. 8). ἄπειθ' ὅσ' ἄν τις καινότητ' ἔχειν δοκῆ Ἀναξανδ. 3, 196 (3). [δρῶν ἢ δὴ δοκῶν σοφόν, μάλιστα ἐστὶ Men. 4, 226]. τοὺς φρονεῖν δοκοῦντες Men. 4, 263 (119). οἱ φάσκοντες ἐπεικῶς ἐρεῖν καὶ λαθῆναι δοκοῦντες Baton. 4, 504 (1, 5). περιούγεις τὴν λήκυθον - ὥστε περιφῆρειν ἀπὸ λόγιον δόξει τις Baton. 4, 500 (1). οὐχ ὡς δοκεῖ γυναικὰ λαμβάνει μόνον anon. 4, 690 (349). ἄγνω πληγῆς ἐδοξεν αὐτῷ γεγονέναι τῶν κάτω Nicol. 4, 579 (v. 8). εἰ δοκεῖ σοι πρόσεχε - Pher. 2, 30. εἰ δοκεῖ, γρηῃ ταῦτα δρᾶν Theop. 2, 818 (10). εἰ δοκεῖ, ἴσμεν ὡς ἐχόμεν Antiph. 3, 114 (1). τὸν τρόπον ὄν ἂν δοκῆ μοι - αἰρήσασθαι Eur. 2, 549 (3). τοιοῦτον (int. τρόπον) οἶον ἂν καὶ σοὶ δοκῆ Ἀναξανδ. 3, 161 (1). ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο Eur. (?) 2, 577 (v. 14). καθῆσθαι μοι * δοκεῖ | εἰς τὸ Θησεῖον πλεούσας ib. (v. 20). δειδοῦν τὸ πρᾶγμα - ἀνερωρήσθω κύβος Men. 4, 88 (1). βλάβπτειν δοκοῦσαι * εἰς Ἡλιαίαν ἤλθε Posidipp. 4, 517.

δόλιος: δόλιον - ἄνδρα φεῦγε mon 131.

δολιφονον (?) anon. 4, 634 (121).

δολιχός: cf. δόλιχος. αἱ δολιχαί - κάπρου * σκελίδες Archipp. 2, 717 (2).

δόλιχος: λαθύρων, ὄχρων, δολίχων Anaxand. 3, 184 (1, 43). ἐπὶ

δὲ δόλιχον (legeb. δολιχόν) τοῖς ἔτεσιν ἤδη τρέχει Epicrat. 3, 366 (2, 16).

δόμος: τί γὰρ ἐκλείπει δόμος ἡμέτερος ποίων αγαθῶν; Anaxand. 3, 194

(1, 35). φθίνει δόμος Xenarch. 3, 614. ζῆλος - πάντα πυρπολεῖ δόμον

mon. 195. δόμων περίστασις Telecl. 2, 375 (9). ὡς εἰσῆλθε τί

γερόντια τότ' εἰς δόμους Kubul. 3, 258 (2). τοιάδε δόμους ὁμίχλη κα-

τέχει Mnesim. 3, 570 (v. 64). ῥᾶνον δόμους anon. 4, 605 (17). [φ-

λάσσειν ἄλοχον ἐν μυχοῖς δόμων Men. 4, 226]. ἔταν - ἄλοχον εἰς δό-

μους ἄγη anon. (?) 4, 690 (349). πλοῦτον ἐν δόμοις ἔχων mon. 616

ἐν - δόμοις φροντίδες Plat. (?) 2, 697 (v. 2).

δονεύω: v. ὄνεύω.

δονῶ: ὁσμῆ - μυκητῆρα δονεῖ Mnesim. 3, 570 (v. 60).

δόξα: ἡσοσημένω - δόξα ρικητήριος Antiph. (?) 3, 152 (58^c). φέρε - τοῖς -

χρωμένους δόξης τίν' ὄγκον Alexid. 3, 508 (7). τοῦ δικαίου - ἀδάνατος -

δόξα διατελεῖ * Philem. 4, 17. τὸ γνῶθι σαυτὸν οὐ μάλιστα - δόξαν ἐν

Δελφοῖς ἔχει Philem. 4, 55 (60). δίδωσί μοι | ἢ δόξαν ἦτοι διαβαλὴν

Men. 4, 327 (492). μέγα φρονούντων ἐπὶ γένει καὶ χρημασίων αὐτῶν ἢ

δόξῃ Men. 4, 233 (9). δῶκε * δόξαν (vulg. δόξην) κἀρετήν mon. 151.

ἰς δόξης mon. 299. δουλεύομεν δόξαισιν, εὐρόντες νόμους Phi-
4, 36 (8). ἀγωνίαι, δόξαι, φιλοτιμίαι, νόμοι Men. 4, 230 (5).
ζω: δοξάζεται παρὰ τισιν-ὡς λέγων τι χρήσιμον Dionys. 3, 549
24).

τιον: δορατῶν-λείψανα κατεαγότ' Mnesim. 3, 577 (1).

ύς: οἰστρος, ἀνακάμπτων, δορεὺς (iact. talar.) Eubul. 3, 232 (2).

κλλος: τὸν δορατῆλλον (al. al.) φράγγννται Aristophan. 2, 1101 (13).

λλος: vide ad Aristophan. 2, 1101 (13).

ς: δορίδα, κοπίδας τέτταρας Anaxipp. 4, 465 (1).

τία: ἡ τῶν προτενθῶν Δορπία Philyll. 2, 859.

: δόρυ βυστάζειν Herm. 2, 395 (1). τὸ μὲν δόρυ μετὰ τῆς ἐπι-

κου-ἀπέβαλεν Amips. 2, 708 (3). ξυφομαχαίρας καὶ δόρη Theop. 2,

(2).

φόνος: Telecl. 2, 369 (6). Aristophan. 2, 1019 (12).

ς: φανεράν-τὴν δόσιν τὴν τοῦ θεοῦ ποιεῖν Alexid. 3, 507 (8). τὴν

ἄλλων ἐμποδίζεται δόσιν Philem. 4, 57 (72). μετὰ τὴν δόσιν-γη-

κει χάρις mon. 347.

άρια: Metag. 2, 760 (3).

εὐω: τούτοις (maioribus) ἀνάγκη ταῦτα δουλεύειν ἀεὶ Philem. 4, 11.

λεύομεν δόξαισιν Philem. 4, 36 (8). ἀπαιδεύτω τύχη δουλεύομεν

Ilod. Car. 4, 442 (v. 27). δούλω γενομένων-δουλεύων φοβοῦ Men.

283 (149). cf. mon. 138. ἐλευθέρως δούλευε Men. 4, 293 (279).

εντα δουλεύειν ὁ δοῦλος μαρθάνει, πονηρὸς ἔσται Men. 4, 181 (1).

η: δοῦλον οὐδὲ εἰς κεκτησεῖ οὐδὲ δούλην Cratet. 2, 237 (1, 1).

ογενής: vide ad Men. 4, 268 (149).

οπόνηρος: δουλοπόνηρον ἔυπαρδὸν *σκόλυθρον Telecl. 2, 364 (5).

οπρέπεια: Theop. 2, 822 (33).

οπρεπέστατα: Cratin. 2, 210 (104).

ος: Σάκας ἀφικνεῖ-ἐς τε πόλιν δούλων Cratin. 2, 133 (2). δούλων

ς Eur. 2, 506 (19). οὐκ ἔστι δούλων-οὐδαμοῦ πόλις Anaxand. 3,

(1). αἱ Παγασαὶ δούλους καὶ στιγματίας παρέχουσιν Herm. 2, 408

19). δοῦλον οὐδὲ εἰς κεκτήσειτ' οὐδὲ δούλην Cratet. 2, 237 (1, 1). οὐ

ἦν τότ' οὔτε Μιάνης οὔτε σηκίς οὐδενὶ δοῦλος Pher. 2, 254 (1, 1).

μαρὸς δοῦλος Antiph. 3, 6 (10). κἄν δοῦλος ἢ τις, οὐδὲν ἤττον-

θρωπος οὗτός ἐστιν Philem. 4, 9. κἄν δοῦλος ἢ τις, σάρκα τὴν αὐ-

ἔχει· γύσει γὰρ οὐδεὶς δοῦλος ἐγενήθη ποτὲ Philem. 4, 47 (39).

σ ἔθηκα δοῦλον ὄντ' ἐλευθέρων anon. 4, 604 (13). δοῦλοι βασι-

ν εἰσὶν Philem. 4, 11. εἰς χεῖρα δοῦλον δεσπότη μὴ συμβάλης Phi-

4, 63 (111b). τὸ δ' εὐ κελευόμενον-ἔστιν ἀσφαλίστατον *δοῦλον

εἶν Men. 4, 196 (1). δουτὴν-δοῦλος (servit) καὶ νόμῳ καὶ δεσπότη

n. 4, 268 (150). εὐθυμία τὸν δοῦλον τρέφει Men. 4, 133 (2).

εντα δουλεύειν ὁ δοῦλος μαρθάνει, πονηρὸς ἔσται Men. 4, 181 (1).

νθέρως δούλευε· δοῦλος οὐκ ἔσει Men. 4, 293 (279). δοῦλος πε-

τῶς εὐνόει τῷ δεσπότη mon. 116. ὡς ἡδὺ δούλω δεσπότητος χρηστοῦ

εἶν mon. 556. κακὸν ἔστι δούλω δεσπότητος πρῶτων κακῶς Philem.

17. δούλω-πατρίδος ἐστερημένῳ χρηστὸς γενόμενός ἐστι *δεσπότης

χρῆς Antiph. 3, 150 (50). ἡγείται-τούτους μόνους ἐλευθέρους, κἄν

λος ἢ Eubul. 3, 217 (1). πονηρὸς ἂν ἢ δοῦλος Philem. 4, 57 (73).

λω γενομένων, δούλε, δουλεύων φοβοῦ Men. 4, 268 (149) cf. mon.

1. δοῦλος μείζων οἰκέτου φρονῶν Men. 4, 289 (255) cf. δοῦλος δε-

ίτου μείζων φρονῶν mon. 323. δοῦλου-χεῖρον οὐδὲν mon. 133. δού-

πρὸ δούλου Philem. 4, 17 (2). ὧν οὐδὲ λειψθέντων θέμις δούλω

. Gr. Vol. V.

- φραγεῖν Antiph. 3, 49 (1) = Epicrat. 3, 368. δοῦλος οικίας ὁ ἐσπότης mon. 168. ἔχει δέσποιναν-ἧς ἐστὶ δοῦλος-. ἦν δ' αὐτῷ λάβη μὲν δὲν φερομένην, δοῦλος αὐτὸς (f. αὐθίς) γίγνεται Anaxand. 3, 195 (1). γυναιξὶ δοῦλοι ζῶμεν Alexid. 3, 450. γήμας δοῦλος εἶναι διὰ τί mon. 382. δοῦλος τοῦ πεπωκέναι Philem. 4, 49 (42). δοῦλον ἦδον Anaxand. 3, 199 (9). mon. 578. ἄπανθ' ὄσα ζῆ-δοῦλα ταῦτ' ἐστὶ ἠδονῆς Men. 4, 266 (139). τῆς ἐπιμελείας δοῦλα πάντα γίγνεται Antiph. 3, 149 (45) = mon. 494. ἄπαντα δοῦλα τοῦ φρονεῖν κατίστανται Men. 4, 292 (276). ὅταν-τοῦ κέρδους δοῦλος ἦς Diph. 4, 421 (14). δοῦλον εἶναι σκώμματος Nicol. 4, 580 (v. 32). τὰ δάνεια δοῦλος-ποιεῖ mon. 514.
- δοουλοσύνα: πατρίδα δουλοσύνας ῥύσαθ' Men. epigr. 4, 335.
- δοουλῶ: τίμη δεδούλωται ποτε; ὄψει; Men. 4, 236 (14). *ἐλεύθερος καὶ ἐνὶ δεδούλωται, νόμῳ Men. 4, 268 (150). ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πάντα δουλοῦται ταχὺ mon. 733.
- Δούλων: de Philoxeno, anon. 4, 634 (122).
- Δούρειος: Δούρειον ἐπάγω χῆνα Diph. 4, 419 (7).
- Δούρειος ἔπος Plat. 2, 488 (24).
- δόχμη: Cratin. 2, 206 (87). πλείν ἢ δύο δόχμα anon. 4, 627 (92).
- δράκαινα: Aristophan. 2, 1209 (158). δράκαιν' ἄμικτος Anaxil. 4, 347 (1, 3).
- δρακαινίς: τευθίς, ψῆττα, δρακαινίς Ephipp. 3, 330 (1, 6) = Muecia 3, 570 (v. 42).
- Δρακόντειος: τῶν Δρακοντείων νόμων Xenarch. 3, 617 (1, 22).
- Δρακοντίδης: Plat. 2, 663 (12).
- Δράκων: Σόλωνος καὶ Δράκοντος-κῦρβεισιν Cratin. 2, 217 (139^a).
- Δράκων (voc. coqui nomen) Diph. 4, 394 (2, 1).
- δράκων: τὰ δ' ἔνδον οὐδὲν διαφέρεις δράκοντος Herm. 2, 351 (2, 3). ὅστις ἂν θάρακ' ἔχη φολιδωτὸν ἢ δράκοντα σεισίδηρωμένον Posidipp. 4, 521 (v. 8).
- δράμα: τὸ δράμα Μεγαρικὸν ποιεῖν Esph. 2, 12 (1). *φρύγει τι δράμα καινὸν Telecl. 2, 371 (2). Εὐριπίδου δράμα δεξιωτάτον δέκται *Ὁρέστην Stratt. 2, 763 (1). δράμ' ἀκούσαι Antiph. 3, 36 (3). ὄσπ' ἀπειρήκωσιν ἐν τοῖς δράμασιν Antiph. 3, 106 (v. 14). Λιονυσίου ἴδι εἰ δράματ' ἐκμαθεῖν δέοι Ephipp. 3, 335 (2). λέξω τὸν λόγον τοῦ δράματος anon. 4, 654 (203). οὐ γὰρ τὸ δράμα (fabulae nomen), πῶ δὲ νοῦν σκοποῦμεθα Diph. 4, 411 (1, 11). ἐκείνο δράμα, τοῦτο δ' ἐστὶ παλγνιον Eurhron. 4, 487 (v. 35).
- δραπέτευμα: Diocl. 2, 840 (7).
- δραπέτης: ψωμοκόλαρον δραπέτην Diph. 4, 399 (1).
- δραχμή: Λόρδωνι δραχμή Plat. 2, 675 (2, 17). ὑπογάστριον δύναται κάροκόλιον δραχμῆς ἕσιον Stratt. 2, 766 (2). πάντα ταῦτ' ἐστὶν δραχμῆς Antiph. 3, 35 (3, 3). δακτύλιός ἐστὶ μοι δραχμῆς Antiph. 4, 97 (2). ἐπριάμην- *τιλὸν μέγιστον ἄξιον δραχμῆς, δυοῖν ὀβολοῖν & costr. (Philetæer.) 3, 250 (2, 5). τὸν ὅπτον ἔχθην ἐπριάμην δραχμῆς Alexid. 3, 369 (1, 16). δραχμὴν ὑπόθεσ. Α. κεῖται παλαι Diph. 4, 411 (1). *σηπίας τόσας δραχμῆς μίας τρεῖς Alexid. 3, 471 (3). παραστασις, μία δραχμῆς Men. 4, 166 (7). δύο δραχμῆς ἔξει Aristophan. 4, 1187 (48). τάκνωματα ἤγεν δύο δραχμῆς Alexid. 3, 363 (2). δραχμῶν τριῶν γλαυκίσκων-γόγγρου κεφαλὴν ἴκαι-τεμάχια δραχμῶν πλιν πέντε-δραχμῆς τραχήλους Archedici 4, 436 (2). διὰ τὰς τέσσαρας δραχμῆς *ἀποβάλλω τὴν προαίρεσιν; Straton. 4, 546 (v. 33). τεττάρων δραχμῶν μάλιστα τὸν κόφινον Stratt. 2, 768 (1). τεττάρων δραχμῶν

- ἐπώλει κωβιούς Men. 4, 125 (3). ἡγορασμένον δραχμῶν - προβάτιον δέκα Men. 4, 161 (1). δραχμῶν ἀγαθόν λαβεῖν δέκα ib. δραχμῆς τοῦλάχιστον δώδεκα Antiph. 3, 80. ἄλυσιον τετταράκοντ' ἄγον δραχμῆς Philippiid. 4, 477 (9). ἐν τρυβλίῳ ἄγοντι πενήτηκοντα δραχμῆς ἀργυροῦ Philippiid. 4, 469. δραχμῶν ἑκατὸν ἰχθύς * ἑὼννημαι μόνον Eur. 2, 492 (14). δεῖπνον θὲς ἑκατὸν δραχμῆς Eur. 2, 493 (15). δεῖ διακοσίων δραχμῶν Aristophan. 2, 979 (18). δίδωμι χίλλας δραχμῆς Aristophan. 2, 965 (1, 2). δραχμὴ χαλαζῶσα anon. 4, 635 (123).
- δραχμιαῖον: Aristophan. 2, 1125 (23).
- δράψ: Aristophan. 2, 1209 (159).
- δρεπανουργός: χρεῖα - δρεπανουργῶν ἢ χαλκοτύπων Pher. 2, 315 (1, 2).
- δρεπτόν: Telecl. 2, 366 (3).
- δρίαις: Δρία παῖ Men. 4, 100 (3).
- δριμύς: δριμυτάτην δριγανον Plat. (Canth.) 2, 666 (5). ἡ φυλλὰς ἡ δριμυῖα Diphil. (Sosiipp.) 4, 383 (2, 4). δριμύως: ἐσχεδίασε δριμύως - παπαῖ Anaxand. 3, 168.
- δριμύτης: αἰ - τῶν παροψίδων - δριμύτητες Arched. 4, 436 (1, 7). χυλοὺς ἐχομένους δριμύτητος Anaxiipp. 4, 460 (v. 46).
- δρομάς: δρομάδες οὐκιάδες Aristophan. 2, 1126 (28).
- δρομεύς: ὡσπερ * ἀγαθοὶ δρομῆς Eur. 2, 458 (6, 2).
- δρόμος: τοὺς Ἰθρηας - βοθηθεῖαι δρόμῳ Aristophan. 2, 1165 (10). δεδράμηκά σοι δρόμον τοιοῦτον, οἶον οὐδεὶς - Men. 4, 253 (220). ἡμέρας δρόμῳ κρείττων (poeta) Alexid. 3, 388. πρὸς τέλος [μέρος] δρόμου περῶν Antiph. 3, 125 (1, 11). ἐν εὐσκόις δρόμοισιν Eur. 2, 437 (3).
- δρόμων: Δρόμων Dionys. 3, 551 (1). παῖ Δρόμων Ευαγγ. 4, 572 (v. 6). Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα καὶ Σωτηρίδην Ευφρον. 4, 493 (v. 7).
- δρόσος: δρόσον βάλλων - χλιαρὸς ταγηνίας Cratin. 2, 90 (8).
- δροσώδης: κύπειρον - δροσώδη Pher. 2, 305 (2). λιβάδα * νυμφαλαν δροσώδη Antiph. 3, 27 (1, 13). ἔγχυλα - καὶ δροσώδη τὴν σχέσιν (int. κρεάδια) Alexid. 3, 440 (5, 12).
- δρυμάττω: δρυμάξεις anon. (397) 5, 123.
- δρυμῖς: δρυμίδες νύμφαι Alexid. 3, 525 (69).
- δρυπεπής: δρυπεπεῖς ἐλιάας ap. Chion. 2, 8 (4). δρυπεπεῖς - ἐλάαι Eur. 2, 563 (48). μᾶζαι - κατεβέβληντο δρυπεπεῖς Cratin. 2, 108 (2). ξυγγενέσθαι - δρυπεπέσει μᾶζαις (f. δρυπεπέσει, μᾶζαις) Telecl. 2, 374 (7). ῥάφανοι, δρυπεπεῖς, ἐλατῆρες Calliae 2, 740 (2).
- δρυπετής: τὰς δρυπεπεῖς ἐταίρας Aristophan. 2, 997 (5).
- δρῶς: ἀλίαν δρῶν Eur. 2, 426 (1, 4). δρῶνὸς πεσοῦσης mon. 123.
- δρῶ: οἶμοι τί δρῶσω -; Herm. 2, 395 (1). ὁ δ' ὀλιγόσιτος Ἡρακλῆς ἐκεῖ τί δρῶ; Phryg. 2, 590 (5). τί οὖν ἐνταῦθα δρῶσιν αἱ πόλεις; Henioch. 3, 563 (v. 9). εἰ δοκεῖ, χρὴ ταῦτα δρῶν Theop. 2, 818 (10). ἐξόν - μικρὸν διαπορηθῆναι χρόνον, τὸν βίον ἅπαντα τοῦτο δρῶν αἰρούμεθα Antiph. 3, 66. * μηδὲ ἐν πλεόν ὧν βούλεται δρῶν Amphiid. 3, 306 (1). δύναται - ἴσον τῷ δρῶν τὸ νοεῖν Aristophan. 2, 1199 (99). Λιοκλείδης βουλομένη κακὸν τι δρῶν Phryg. 2, 602 (2). πρόχειρος εἰς τὸ δρῶν κατὰ Philem. 4, 56 (69) = anon. 4, 692 (352). δίκαια δράσας mon. 126. θεῖνᾶ - ἔργα δρῶσαι λαμβανόμεσθ' ὑπ' αὐτῶν Aristophan. 2, 948 (11). τὰ πόρρητα δρῶν * ἐτημέλει Aristophan. 2, 1191 (65). πρὶν θανάτου δρῶν ἄξιον Anaxand. 3, 200 (18). * κούδεν ἄν ἔδρας (an κούδεν ἄν δράσειας) ἄτοπον Aristophan. 2, 1164 (3) cf. 5, 69. οἶδα - ῥαχαιὸν τι δρῶν Aristophan. 2, 958 (18). δρῶ τι καὶ νεανικὸν καὶ θερ-

μόν Amphid. 3, 316 (1, 9). πάντα τῷ πάγωνι δρῶν ἐναγία Alexid. 3, 509 (10). τῷ στόματι δρῶσω τοῦθ' ὕπερ * (χοί Λέσβιοι) Stratt. 2, 778 καὶ δημοτικόν γε τοῦτο δρῶ τοιαῦτα φιλῶν Antiph. 3, 104 (v. 19). τί δ' ἂν Ἕλληνας μικροτάπεινοι-δρῶσιαιαν; Antiph. 3, 94. θέαμ' ἦν, τὸ δὲ δρῶσιν οὐδέν Plat. 2, 659 (1). τῶν Φαρσαλίων ἦκει τις; B. οὐδὲς πύρεστιν. A. εὐ γε δρῶντες Mnesim. 3, 578 (2). μόλις πάνυ ὑπεδραμῆ ἄπαντα δρῶν τὰς ἐμβάδας Eubul. 3, 220 (1). τί * δῆτα δρῶσω σ' (λεχθ. δέ σοι δρ.)-; Aristophan. 2, 1159 (57). ταῖς ἄλλαις πόλεσι * δρῶ τῆσι Aristophan. 2, 1171 (1, 12). πάνυ γε δρῶσω τοῦτό σοι Timocl. 3, 508 (1).
 † δυαδελφίδην: vide Calliae 2, 741 (7).
 δυάκις: Aristophan. 2, 1209 (160).
 δύναμαι: τὸν οὐ πῆγρος δύναται δείπνου ἀπέργειν Cratin. 2, 43 (1). οὐ δύναται πάντα ποιοῦσαι γεωσοικῶν λαχεῖν Cratin. 2, 124 (12). οὐκ ἂν δυναίμην-ἐμυγδάλην καταῖξαι Phryn. 2, 603 (4). οὐκ ἂν δυναίμην ἐμφραγεῖν ἄρτον τινά Eubul. 3, 247 (2). * ἂν μὴ ταχὺ δῆγμα καταπιεῖν Anaxand. 3, 175 (1, 8). ὅς μόνος βροτῶν δύναται καταπιεῖν-ἄθρους τεμαχτίας Eubul. 3, 207. σεμνὸν δύναται τοῦθ' ἢ δύναμις ἢ πῆ ποιεῖν Erinici 4, 505. κρύψαι-ἄπαντα τὰλλα τις δύναται' ἂν Antiph. 3, 139 (12). οὐδ' ἂν εἰπεῖν τὸ μέγεθος δύναίτο τις Anaxand. 3, 167. οὐκ ἂν δυναίμην συμμαχεῖν ὑμῖν ἐγώ Anaxand. 3, 181 (v. 1). οὐκ ἂν δύναο μή γενέσθαι-ἄνθρωπος ὦν ἄνθρωπος Philem. 4, 50 (45). τὸν βδόλον οὐκ ἔστιν ἦτις ὅς ὑποστήναι * δύναται' ἂν anon. 4, 622 (65). * οὐ γένος τίς ἂν δύναται * παρανομώτερον φράσαι; Anaxil. 3, 347 (1, 2). τί τῶν κοινῶν καὶ δύναται' ἂν ἄνθρωπον φνεγεῖν; Alexid. 3, 397 (1). πῶς γὰρ ἂν πιδύναται' ἂν ἐξελεῖν-; Antiph. 3, 96 (1). ὑπὸ τῆς-δουμῆς οὐδὲ εἰς δι-νῆσεται-διελθεῖν τὸν στενωπὸν Hegesipp. 4, 480 (v. 22). οὐδὲ τῆ ἐτι ἀνεφωμένην δυνάμεθα τὴν θύραν ἰδεῖν Nicol. 4, 580 (v. 24). οὐδὲν δυνάμεθ' οὐδ' ἰσχύομεν Pher. (?) 2, 359 (88, 3). οὐ δύναμαι * φέρειν σκευή Aristophan. 2, 1054 (12). ζῶμεν-οὐκ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα Men. 4, 84 (13) = mon. 190. βουλόμεθα πλουτῶν-ἀλλ' οὐ δυνάμεθα mon. 46. θέλομεν καλῶς ζῆν-ἀλλ' οὐ δυνάμεθα mon. 236. δύνασαι σιωπῶν; Phoenicid. 4, 509. ψυχῆς ἐπιμελοῦ καθὲ δύνῃ mon. 551. δύο λαβεῖν μαγείρους βούλομαι | οὐς ἂν σοφιστῆς δύνωμι Alexid. 3, 480 (1). εὐπόρους ποιεῖν οὐς ἂν δύνῃ πλείστοις Men. 4, 107 (2, 12). τὸ δ' εὐ φέρειν ἔστιν τοιοῦτον, ἂν δύνῃ μόνι φέρειν Men. 4, 254 (72). ὅταν μηδὲν δύνωντ' εἰπεῖν ἐτι (tragici) Antiph. 3, 106 (v. 13). εἰ μὴ δύναο βουν * (ἐλᾶν), ἐλαυν' ὄνον anon. 4, 698 (376). ἔπειτα φυσᾶν-οὐκ ἠδύνω; Philippid. 4, 472 (1). * εἰ συ-κεχρῶσθαι τοῖς νεκροῖς δυνῆσεται anon. 4, 686 (333). τοῦ δύνασθαι παραβοθεῖν τοῖς φίλοις Antiph. 3, 134 (4, 3). τὸ μὴ δύνασθαι κα-τερεῖν λυπούμενον Philem. 4, 51 (46b). ὡς δὴ σὺ τί ποιεῖν δυνάμενος; Antiph. 3, 4 (3). οὐκ ἄσκεπτα δυνάμενος λέγειν Kphipp. 3, 332 (v. 5). μετ' Ἀττικιστὶ δυνάμενον λαλεῖν Alexid. 3, 474. ὅστις ἀδικεῖν δυνάμε-ρος μὴ βούλεται Philem. 4, 37 (10) = mon. 639. τὸν μὴ δυνάμενον ἔτι ἀλύτως ἀποθανεῖν Men. 4, 75 (5). ὁ μὴ δυνάμενος τῇ τέχνῃ χρῆσθαι καλῶς Nicol. 4, 579 (v. 3). πρὸς καππάριον ζῆς δυνάμενος πρὸς ἀνθῆαι anon. (389) 5, 122. γνάθον-εὐθὺς δυνάμενην πληγὰς φέρειν Nicol. 4, 560 (v. 29). δάκρυ-δυναμένῃ λιμὸν ποιεῖν Nicol. 4, 579 (v. 5). θεράπευε τὸν δι-νάμενον mon. 244. ὦ τοιχωρῶνον ἐκείνο τῶν δυναμένων Diph. 4, 376 (14). δύναται παρ' ὑμῖν μυγαλή, παρ' ἐμοὶ δὲ γ' οὐ Anaxand. 3, 181 (v. 14). † ὄνον κομῆνος δυνάμενος τρεῖς χόας Stratt. 2, 768 (1). δύναται-ἴου τῷ δρῶν τὸ νοεῖν Aristophan. 2, 1199 (99). τί δύναται τὸ ῥηθέν; An

- tipl. 3, 41 (2, 7). ὁ-κανδύταλις οὗτος τί δύναται; Diph. 4, 393. σκοπεῖν ἕκαστα τί δύναται τῶν θημάτων; Straton. 4, 546 (v. 44). ἡ δεῦρ' ὁδός σοι τί δύναται νῦν; anon. 4, 610 (33).
- δ**ύναμις: πρᾶγμα καλῶς εἰς δύναμιν τίθεσθαι Cratin. 2, 113 (3). σπονδὰς δύναμιν κράτος εἰρήνην Telecl. 2, 372 (4). ἡμῶν πᾶσα δύναμις * ὑδάτων ἀρδεταί Eubul. (?) 3, 266 (10). στρατηγὸς πᾶς καλεῖθ' ὅς ἂν λάβῃ δύναμιν Dionys. 3, 548 (v. 12). δύναμις-τὰ χρήματα mon. 658. ἡ γλῶττα δύναμιν τοὺς λόγους ἐκτίσαστο Plat. 2, 632 (6). τὰς τῶν λόγων-δυναμίεις Alexid. 3, 421 (1). τὴν τοῦ λόγου-δύναμιν οὐκ ἐπιφρονον-ἔχειν Men. 4, 250 (52). σεμνὸν δύναται τοῦθ' ἡ δύναμις ἡ μὴ ποιεῖν Eripiici 4, 505. τὴν δύναμιν τὴν ὡς ἀληθῶς συντελοῦσαν τῷ βίῳ Alexid. 3, 518 (31). μάγειρον-τὰς δυναμίεις κατέχοντα (artis) Sosip. 4, 482 (v. 8). δυναμίεις (medicorum) Timostr. 4, 596. τῶν ἰχθύων-τὰς δυναμίεις καὶ τὰς * τύχας Nicomach. 4, 583 (v. 19).
- δ**υναστῆς: ἐκλεξαμένη τοὺς ἐκ δυναστῶν γεγονότας (cives) Diodor. 3, 544 (v. 29). καὶ στρατηγὸν καὶ δυναστὴν-ἀνατρέπει λόγῳ Diphil. 4, 385 (1).
- δ**υνατός: κόλαζε τὸν πονηρὸν, ἄνπερ δυνατός ἢ mon. 278. τὸν † ἐπιμελήσαι (1. ἐπιμελῆ καὶ) δυνατὸν οἰκονομεῖν ὄχλον πλείω anon. 4, 602 (8). κοῦτε-βολβός-δυνατός ἐστὶ ἐπαρκέσαι Xenarch. 3, 614. λοπᾶς-δυνατὴ † τοῦτους χωρεῖν ἑκατὸν Erihipp. 3, 323 (1, 5). τῶν δυνατῶν τι κέλευ' Telecl. 2, 375 (11). δεῦρο-*προσίσχετε, εἰ δυνατὸν Eur. 2, 438 (5). ἀλλ' οὐχὶ δυνατὸν ἐστίν Eur. 2, 448 (6). τὰργύριον εἶναι-οὐ τῶν ἀνικαίων-μόνον παρασχέειν δυνατὸν Men. 4, 156 (1). κάμοι τρέχων-εἰ λαβεῖν ἦν καὶ πρῆσθαι δυνατὸν Arched. 4, 437 (2, 6). πῶς δὲ δυνατὸν τοῦτ' ἐστί; Euphron. 4, 494 (1, 6).
- δ**ύο: cf. διά. δύο δόγμα anon. 4, 627 (92). πρέσβη δύο Aristophan. 2, 1198 (91). πίννη καὶ τρίγλη φωνᾶς * ἰχθῦ δὴ ἔχουσαι Antiph. 3, 109 (v. 15). δυοῖν ἐν ἑτοῖν Cratin. 2, 161 (22). ἐν ἔτεσιν δύο Alexid. 3, 427. ἐν ἔτεσιν * δυοῖν (legeb. δυεῖν) Hegesipp. 4, 479 (v. 6). ἐν δὴ ἔτεσιν Damox. 4, 530 (v. 3). παραστάται δυοῖν Plat. 2, 674 (2, 13). μακροτέρως δ' οὐσης ἐτι πλείν ἢ δυοῖν ποδοῖν τῆς σκιᾶς Eubul. 3, 262 (1, 10). δυοῖν ὀβολοῖν Amips. 2, 702 (4). Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (2, 5). τάριχον-δυοῖν (al. δυεῖν) ὀβολῶν ἐσθοντας Philippid. 4, 469. δυοῖν λυχνιδίον Aristophan. 2, 949 (15). στακτὴ δυοῖν μυαῖν Antiph. 3, 131. κικίνουσι ἀΐσους δυοῖν λίτραιν Diph. 4, 409 f. Philem. 4, 26. μήτηρ-ταῖν ἀδελφαῖν ταῖν δυοῖν ταύταιν Men. 4, 224 (3). ἐκ δυοῖν Αἰξωνέοιν (nata?) Men. 4, 144 (5). δυοῖν γυναικοῖν (dativ.) εἰς ἀνῆρ οὐ στέργεται anon. 4, 626 (89). δύο φιλῶν εἶναι κριτῆς mon. 343. *σύνεστι σαπέροδαις δυοῖν Timocl. 3, 600 (2). δυοῖν-δοῦλος (servit) καὶ νόμῳ καὶ δεσπότῃ Men. 4, 268 (150). τοῖνδε δυοῖν ἐνὸς ἀφῆσις Plat. (?) 2, 697 (v. 9). τρεῖς χοίνικας ἢ δὴ ἀλεύρων Phryn. 2, 593 (4). κελμενοὶ δὴ ἡμέρας ἢ τρεῖς Antiph. 3, 87 (v. 6). ἀφῶνοι δύο τινὲς ἢ τρεῖς παρεστήκασι Men. 4, 117 (2). κᾶν κάρυβός τις ἢ λαβεῖν, εἰς ἀφκέσει * ἢ δὴ ἐπὶ τὴν τράπεζαν Erihipp. 3, 334 (1, 6). δύο κύβω καὶ τέτταρα Eur. 2, 566 (57). πεπωκέναι τὸν κατὰ δύο καὶ τρεῖς ἀκράτου Philetaer. 3, 298 (1). δὴ ὑδατος- B. τί δ' οἶνον; Γ. τέτταρας. Pher. 2, 282 (4). κεκραμένον τὸν οἶνον-τέτταρα καὶ δύο Dioclet. 2, 839 (2). γεγένηται πέντε καὶ δύο Herm. 2, 389 (1). μὴ τι πέντε καὶ δύο; Eur. 2, 429 (4). χαῖρε, πέντε καὶ δύο Nicoch. 2, 842 cf. 2, 845 (2). εἰμὶ πέντε καὶ δύο Amips. 2, 702 (3). τὰ δὲ δύο μόλις ἐν ἔστιν Theop. 2, 796 (2). εἰσὶν ἡμῖν τῶν κεκλημένων δύο-Φιλοκράτης καὶ Φιλοκράτης. ἔνα γὰρ ἐκείνον ὄντα δύο λογιζομαι Eubul. 3, 261 (1). ἀνθ' ἐνὸς τρέφειν δύο Anaxand. 3, 195 (1, 8). οὐ δὴ ἀποπνίξασθ' ἐταίρους τὸν

- τρίτον θηρεύεται ἔτι λαβεῖν; Anaxil. 3, 348 (1, 16). κάλλιστα φέρεται
 δύο Alexid. 3, 393 (1). δὺ ἔσθ' ἃ κρῖναι τὸν γαμῆν μέλλοντα δὲ
 Men. 4, 251 (55). ὕψεια καὶ νοῦς ἀγαθὰ τῷ βίῳ δυο mon. 519.
- δυσάλητον: Eur. 2, 574 (106).
- δυσάνιος: γυνή *δυσάνιον (legeb. δυσήνιον) ἔστι καὶ πικρὸν Men. 4,
 290 (259^a).
- δυσάρεστος: οὐκ ἔστι *δυσάρεστοτερον οὐδὲ ἔν χρόνου Nicostr. 3, 265
 (4). ὡς δυσάρεστόν ἐστ' ἀνώμενος ἀνθρώπος Amphid. 3, 316 (2). ἢ
 δεῖ παρασιτεῖν ὄντα δυσάρεστον σφόδρα Diph. 4, 406 (4).
- δυσβράκανον: Cratin. 2, 197 (58).
- δυσγάργαλις: (equus) Aristophan. 2, 961 (3).
- δυσγένεια: ἐπισκοτεῖ καὶ *δυσγενεῖα καὶ τρόπον πονηρίας Men. 4, 214 (5).
- δυσγενής: τί τῶν λεγόντων εἶσι δυσγενέστεροι; Men. 4, 229 (4, 10).
 ἀνὴρ ἄριστος οὐκ ἂν εἴη δυσγενής mon. 90.
- δυσδαίμων: *Men. 4, 166 (4).
- δυσδιάθετος: χαλεπὸν - θυγάτηρ κτήμα καὶ δυσδιάθετον Men. 4, 76
 (6) = mon. 750.
- †δυσέξοδος vide διέξοδος.
- δυσημερεῖν: Pher. 2, 296 (20).
- δυσήνιος vide δυσάνιος.
- δυσθαλής: Cratin. 2, 197 (59).
- δύσθεος: ὃ δύσθειον μῖσημα Aristophan. 2, 1012 (19).
- δύσις: ἄστρον ἐπιτολάς, δύσεις, τροπὰς Alexid. 3, 397 (1). τὰς τε τῶν
 ἄστρον δύσεις καὶ τὰς ἐπιτολάς Sosip. 4, 483 (v. 26). περὶ δύσιν Πλαί-
 δος - ὑπὸ τροπὰς τ' Damox. 4, 530 (v. 19).
- δύσκολος: ὁ τρόπος τῶν δυσκόλων mon. 588. ἔχει ἐν τοῖς λογιμαῖς
 τὰς ἐπιδειξίεις δυσκόλους Men. 4, 115 (2). ἀκράτολον καὶ δύσκολον π
 φθέγγεται anon. 4, 661 (239). πολλὰ δύσκολα εὐροῖς ἂν ἐν τοῖς πῶσ
 Men. 4, 94 (2). δένδρον παλαιὸν μεταφιντεύειν δύσκολον Philem. 4,
 54 (54). δύσκολον *πρᾶγμ' ἔστι γάρ, ἃ λανθάνειν τις βούλεται περὶ
 εἰδέναί Men. 4, 248 (44). πενίαν φέρειν καὶ γῆρας ἔστι δύσκολον
 mon. 461.
- δυσκόλως: λύπην (an κοῦφον) - ποιῶν, εἴτι δυσκόλως ἔχει Anaxand. 3,
 196 (2, 7).
- δύσμορφος εἶην μῦλλον ἢ κακηλόγος mon. 117.
- δυσόμοιος: δυσόμοια Stratt. 2, 791 (13).
- δυσπαρακολούθητον πρᾶγμ' Men. 4, 215 (10) = mon. 660.
- δύσπεπτος: τῶν βρωμάτων δύσπεπτα - ἐνὶ ἔστιν Nicomach. 4, 584 (v. 31).
- δύσποτμος: ἄρ' ἐρῶντα δυσποτμώτερον; Men. 4, 170 (6).
- δυσπραξία: πράττων καλῶς μέμνησο τῆς δυσπραξίας Men. 4, 270 (159).
 δυσπραξία ληθ-θεῖς anon. 4, 668 (284).
- δύσπριγος: Aristophan. 2, 982 (28). Men. 4, 320 (447).
- δυσσεβής: ψυχῆς πονηρᾶς δυσσεβῆς παράστασις Men. 4, 235 (12). δυσ-
 σεβεῖ τρόπῳ Diph. (?) 4, 424 (24).
- δύστηνος: ἐγευσάμην χορδῆς ὁ δύστηνος τέκνων Aristophan. 2, 1138 (2).
 ὃ δύστην Diph. 4, 384 (3). ὃ δύστηνε anon. 4, 676 (305). δύστηνος
 ὅστις ζῆ θαλάττων βίον Antiph. 3, 52 (1). τυφλόν - καὶ δύστηνον - ἢ
 τύχη Men. 4, 195. cf. mon. 718. add. 5, 110.
- δυστράπελος: καὶ *πρᾶγμ' ἄρ' ἠρώτα με δυστράπελον πάνυ Henioch.
 3, 562.
- δυστύχημα: ἄνοια - δυστύχημ' αὐθαίρετον Men. 4, 262 (116).
- δυστυχής: μάταιός ἐστιν - ἐκ θεῶν τε δυστυχῆς Amphid. 3, 309 (2).
 ἔγωγ' ὁ δυστυχῆς - τῆς θύρας ἀπεκλειόμενος Timocl. 3, 607 (1). δυστυ-

- χῆς ὅταν τύχη Men. 4, 205 (2). φρυσᾶν δυστυχῆς οὐκ ἠδύνω; Philippiid. 4, 472 (1). ὦ δυστυχῆς, τί οὐ καθεύδεις; Men. 4, 172 (10). δυστυχῆς λυπούμενος mon. 183. τῇ τύχῃ μέμφοιτο διότι δυστυχεῖ συνδυστυχεῖ Apollod. 4, 456 (3) cf. 5, 114. πένητος *οὐδέν ἐστι δυστυχέστερον Men. 4, 247 (40). *τράγημα-πιθήκου δυστυχούς Crobyli 4, 569 (2). ὡς δυστυχεῖς ἴσοισι- Antiph. 3, 148 (41). ὦ δυστυχεῖς ἡμεῖς Alexid. 3, 450. τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς τοὺς δ' εὐτυχεῖς mon. 125.
- υστυχῶ; ὅταν- *δυστυχῆ τις, οὐδ' εὐφραίνεται Philem. 4, 39 (14^a). τῶν δυστυχοῦντων εὐτυχῆς οὐδεὶς φίλος mon. 502. τὸ-ἄφνω δυστυχεῖν μαγίαν ποιεῖ mon. 696. ἐπ' ἀνδρὶ δυστυχοῦντι μὴ πλάσης κακῶν mon. 145. μὴ μβαίνει δυστυχοῦντι mon. 356. οὐδεὶς ἐπιχειρεῖ τοῖς δεδυστυχηκόσι mon. 431. γέροντα δυστυχοῦντα τῶν αὐτοῦ κακῶν ἐπαγόμενον λήθην Men. 4, 208 (2). ἐξ ἠδονῆς-γύεται τὸ δυστυχεῖν mon. 184. τοῦ δυστυχεῖν-δ' ἀρραβῶν ἔχειν Men. 4, 268 (148). ἀνὴρ πονηρὸς δυστυχεῖ mon. 19. ἀνδρωπος ἱκανῆ πρόφρασις εἰς τὸ δυστυχεῖν Men. 4, 291 (263). τὸ γαμῖν ἔσχατον τοῦ δυστυχεῖν Antiph. 3, 151 (52). γυναικῶν δυστυχοῦσιν εἵνεκα mon. 700. ἢν' αὐτὰ τὰναγκαῖα δυστυχῆς μόνον Diph. 4, 376 (2). τὰ τοιαῦτα δυστυχῶ μόνῃ- Men. 4, 129 (3). καιρῷ πονηρῷ καὶ τὰ θεῖα δυστυχεῖ Philem. 4, 57 (74).
- ύσφημος: ὁ λαιδορῶν- *δυσφήμῳ λόγῳ Men. 4, 272 (169).
- υσφορῶ: παύεται-τοῦτον τὸν χρόνον τοῦ δυσφορεῖν Men. 4, 236 (13).
- υσφύλακτος: οὐκ ἔστιν-δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή Alexid. 3, 521 (40).
- υσχερῆς: *ῥήτορες ἐξορμενικότες δυσχερεῖς Nicostr. 3, 289 (8). δυσχερῆς λάγννος οὗτος Nicostr. 3, 294 (1). τὰς ῥοδιακᾶς-καὶ τοὺς ἐφηβους-τοὺς δυσχερεῖς Steph. 4, 544. τῆς δυσχεροῦς ἀλληλομαγίας Athenion. 4, 557 (v. 5). τὸ ψεῦδος- *οὐδὲν περιποιεῖσθαι δυσχερές Diph. 4, 399. τῆς πενίας-ἅπαντα τὰ κακὰ καὶ τὰ δυσχερῆ Aristophont. 3, 356. διὰ ταυτην (int. γαστέρα) ἅπαντα *γίγνεται τὰ δυσχερῆ Alexid. 3, 479 (1). τὰ δυσχερῆ-καὶ τὰ λυπήσαντά σε | ὄρῳς ἐν αὐτῷ Men. 4, 164 (1). δυσχερῆ πόλλ' ἔχεις τοῖς ζῶσι καὶ λυπηρά Men. 4, 241 (26). δυσχερῶς: ἐφ' ἅπασιν δυσχερῶς ἔχει (f. ἔχων 5, 85) Amphid. 3, 316 (2).
- υσώδης: δυσώδη *Κέφαλον Plat. 2, 681 (5^c). ὑπό τι δυσώδης οὗτος ἦν (saperda) Diph. 4, 406.
- υσωνῶ: παῦσαι δυσωνῶν Plat. 2, 693 (49).
- ύω: *πρὸς πᾶν ***δύσας ἔχει Timocl. 3, 602 (3).
- ῶ: ὑπερρεφῆς δῶ Herm. 2, 410 (2, 9).
- ῶδεκα: ὀνόματα τῶν δώδεκα θεῶν διεληλυθας Amphid. 3, 303 (1). ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν δώδεκ' Aristophont. 3, 361 (2). χαλαρωτέραν-ἐποίησε χορδαῖς δώδεκα Pher. 2, 326 (1, 5). κἀνέλυσε χορδαῖς δώδεκα ib. (1, 25). ἐν *ἐπτὰ χορδαῖς δώδεκ' ἀρμονίας ἔχων ib. 327 (1, 16). ἀντιμαρτυροῦσι δώδεκα-ἐπιστίτοι Aristophan. 2, 1128 (5). *δῶδεκ' ἢ πλεόνος τινές (uxores ducunt) Men. 4, 232 (8). εἰς δέκ' ἐπὶ τῇ μῆνῃ γεγονέναι καὶ δώδεκα Diph. 4, 395 (2, 20). ἀπὸ θαλάττης-δῶδεκα ὁδὸν ἀπέχοντι-ἡμερῶν Euphron. 4, 494 (1, 2). μήκωνος ἐπιπάσας-κόκκους-δῶδεκα ib. (1, 11). χρυσοφρῶς δῶδεκα Eurp. 2, 492 (14, 2). λαγῶα δῶδεκ' Plat. 2, 674 (2, 10). δραχμᾶς τοὐλάχιστον δῶδεκα Antiph. 3, 80. μάγειροι δῶδεκα Antiph. 3, 132 (2). †ἦδη κατεσθόντες δῶδεκα Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (2, 7). ἡδυπότια δῶδεκα Cratin. min. 3, 379 (3).
- δωδεκάκλινος: λέβητας-μείζους λάκκων δωδεκάκλινων Anaxand. 3, 183 (1, 11).
- δωδεκάκρονος: δωδεκάκρονον τὸ στόμα Cratin. 2, 119 (7, 2).

- δωδεκαμήχανος: Ξενοκλῆς ὁ δωδεκαμήχανος Plat. 2, 661 (1).
 δωδεκάπηχτος: βολβῶν-σιρόν (l. χύτρων 5, 81) δωδεκάπηχτων Ανακλ. 3, 183 (1, 28).
 δωδεκάπους: κληθείς-εις ἐστίασιν δωδεκάπους Men. 4, 179 (2).
 δωδέκατος: *δωδέκατος ὁ τυφλός Eur. 2, 537 (4, 1). ἐψητόν-διὰ δωδέκατης ἐηόμενον ἡμέρας Kubul. 3, 248. ναστόν-ἤδη σχεδόν δωδέκατον ἠριστηκότα Diph. 4, 397. χαλκοῦ μέρος δωδέκατον οὐκ ἂν ἀποβίβους Alexid. 3, 359 (3).
 *δωδεκέται: Cratin. 2, 227 (161).
 Δωδωναῖος: Δωδωναίῳ κυνὶ Cratin. 2, 20 (6). τὸ Δωδωναῖον χαλκίον Men. 4, 89 (3).
 δῶμα: Μοῦσαι Ὀλύμπια δῶματ' ἔχουσαι Herm. 2, 407 (1, 1). ἀνιγέτω τις δῶματ' Aristophan. 2, 1056 (2). ἔχουσ' ἐν *δῶματι (ταῖς δωματίῳ) **στρούθιον Kubul. 3, 251 (2).
 δωματίον: cf. δῶμα. *ἐκ τοῦ δωματίου-γέρε κνέγαλλον Aristophan. 2, 957 (14).
 *δωμός τις μάλα ἀδύς Epilyc. 2, 857 (2, 4).
 δωρεά: δωρεῖν ἔφη τινά-λαμβάνειν-· διὰ ταύτην-τὴν δωρεῖν | ἐνιαυτὸν ἔσχε μ'-δωρεῖν Phoenicid. 4, 511 (v. 7. 9. 10).
 Δωριάς: Antiph. 3, 12 (1, 4).
 Δῶρις: Δῶρι Diph. 4, 402.
 Δωρίων-λοπαδοφουσητής Mnesim. 3, 578 (4).
 δωροδόχημα: κατέλαβον-πλείστα δωροδοκῆματα Plat. 2, 656 (1).
 δωροδοκῶ: ὑμῶν εἰς-ἕκαστος ἀλώπηξ δωροδοκεῖται Cratin. 2, 87 (3).
 δῶρον: καλὸν γε δῶρον ἐπὶ ἔχειν λαικαστρίας Pher. 2, 339 (8). διαπαρθένα δῶρα *Amphid. 5, 85. δειπνῶν ὅταν πέμπωσι δῶρα ταυτίλοι Nausicr. 4, 575 (2). τί τῷ θανόντι δῶρα λαμπρὰ προσφορῆς; Men. 4, 270 (159). καυχόμενος τὸ δῶρον ὃ δέδωκας φίλῳ Philem. 4, 40 (18). ἅπαν διδόμενον δῶρον-μέγιστόν ἐστι †μετ' εὐνοίας διδόμενον Philem. 4, 57 (75). κακοῦ-ἀνδρός δῶρ mon. 292. δῶρον-ἐμαντῆ παρὰ θεῶν *εὐρημένη Diph. 4, 408. θεοῦ δῶρον-εὐγνώμων τρόπος mon. 241. δῶρ *αἰτῶν Aristophan. 2, 981 (26) cf. 5, 69. σου κατέδεται-ἂ νῦν ἔχεις λαβῶν παρ' ἡμῶν δῶρ Timocl. 3, 600 (2).
 δωροῦμαι: τοὺς Ἰππέας συνεποίησα τῷ φαλακρῷ *(τούτῳ) *κάδωρησέμην Eur. 2, 453 (16). μάζαν, ἦν-· ἰθὺ βροτοῖσι χάριμα δωρεῖται Antiph. 3, 3 (1). πλουτοῦντι δωρεῖσθαι φίλῳ Men. 4, 267 (142). πένητι πλουσίῳ δωρούμενον Men. 4, 267 (144) = mon. 360.
 Δωρώ: Δωροῖ συκοπέδιλε Cratin. 2, 57 (2).

E.

εἶν: cf. ἦν. ὅταν. δίδωμι χίλιας δραχμάς, εἶν με τῶν ἀρχῶν ἀγῆτι Aristophan. 2, 955 (1, 3). εἶν δὲ τοῦργαστήριον ποιῆτε περιθῆτος, κατασκευῶ-τὴν μέγιστην ἀρύταιναν Antiph. 3, 11. *εἶν (libr. ἦν) μετ' ἄρα πένητι γέρη τις-στρεβλοῦν γράφουσι τούτων Antiph. 3, 141 (17). τούτων εἶν | δειξῆ τις-φανῆν τι-ἔχον | ἀδικεῖν *ὁμολογῶ Alexid. 3, 397 (1, 7). εἶν με χρῆ-σαπέισ' ἐνταῦθα καταγρηάσομαι Eur. (?) 2, 577 (v. 16). δεῖ γὰρ ἠριστηκότας πάσχειν, εἶν τι καὶ παθεῖν ἡμᾶς δὲ Antiph. 3, 126 (1, 26). ὅπως δὲ-εἶν *(ὁ) καιρὸς ἦ, - *ἀναθήσεις Arz. 3, 276 (2). δασύποδα, εἶν περιτύχης, ἀγόρασον Nicostr. (Philetæer.) 3, 240 (3). τοῦτ' γὰρ εἶν *πύθωμ' ὅ τι, αὐτὸς *περανῶ τὰ πάντ' Nicostr. 3, 282. ταύτην εἶν τις ἀπολέσῃ, τὴν ἀσπίδ' ἀποβέβληκεν οὕτως

- τοῦ βλου Nicostr. 3, 289 (5). εἰσιόντ', ἑάν λυπούμενος τύχη τις ἡμῶν, ἐκολάπευσεν Ephipp. 3, 326 (1). ἑάν δέ τις - ὑπουργῆ πρὸς χάριν, - ἑταίρα - προσσηγορεύθη Anaxil. 3, 350 (2). ἑάν ἐπιπορήσῃ τις, αὐτὸς εὐθέως ὁ διδούς τὸν ὄρκον ἐγένετ' ἐμβρόντητος Antiph. 3, 149 (44). μόλις *δ' ἑάν (al. δ' ἄν) ποι' ὠνητήν-λαβῶσιν, ἔδωκαν Antiph. 3, 89 (v. 7). ἑάν δ' ἄρα στρέφῃ με-δακτύλιός ἐστὶ μοι Antiph. 3, 97 (2). ἑάν δέ γ' -σὺκία τις-τραγῶν καθεύδῃ πυρετός εὐθέως ἦκει Nicorph. 2, 850 (1). κἄν μὲν σιωπῶ-*ἑάν δέ γ' (legeb. ἄν δέ) ἀποκριθῶ, οἶμοι τάλας, φησὶν- Pher. 2, 275 (4). εἰ μὴδὲ χέσαι γ' αὐτῷ σχολή γενήσεται,-μὴδ' ἑάν | αὐτῷ ξυναγῆ τις, λαλήσαι μὴδενί Stratt. 2, 783 (1). προσφά-τους μὲν ἄν τύχῃ πωλῶν τις ἰχθῦς-, || ἑάν σαπρούς *χομιδῆ δέ Antiph. 3, 128 (2). ἄν μὲν γάρ ἢ τις εὐπρεπῆς,-ἑάν δέ μικρὸν παντελῶς ἀν-θρώπιον,- Anaxand. 3, 177 (2). ὑγείλει' ἄρα ποιμένος-ἑάν δέ κρὸν -*ἄν (libri ἑάν) δὲ κωδίσκιον- ib. τοῖς μὲν μέτριον πίνουσι-εὐθυμῶν (affert), ἑάν δ' ὑπερβάλης, ἔβριον, ἑάν δ' ἴσον ἴσῳ προσφέρῃ-ἑάν δ' ἄκρατον- anon. 4, 605 (16, 11-13). ἑάν τε κλάγς ἄν τε μῆ Philem. 4, 23 (1). ἴνα-ὠμεν καταψαφείς-ἐφοδεύων ἑάν | βούληθ' ὁ γυναικο-νόμος τὸν ἀριμόνον λαμβάνειν Timocl. 3, 611. κομιδῆς στρατιωτῆς οὐδ' *ἑάν πλαττῆ θεός | οὐδέεις γένοιτ' ἄν Men. 4, 277 (192). ἑάν πο-νηροῦ γέιτονος γέιτων ἔσῃ et ἑάν ἀγαθοῦ δὲ γέιτονος γέιτων ἔσῃ (an γένῃ utrobique?) Men. 4, 240 (22).
- Ἐ α ρ: μία χειλῶν ἑαρ οὐ ποιεῖ Cratin. 5, 16 (14). κισσὸς ὅπως καλάμῳ περιγύεται †αὐξόμενος ἑαρὸς Eubul. 3, 251 (2).
- Ἐ α υ οῦ: cf. αὐτοῦ' 1) ὅστις δ' ἐρυθριά πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ γονέας Antiph. 3, 152 (56^a). ἐλείσασκον κακὸν | κατὰ τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων πεπο-ρισμένος anon. 4, 618 (50, 6). γίλει δ' ἑαυτοῦ πλεῖον οὐδέεις οὐδένα mon. 528. ἦττων ἑαυτοῦ πορνιδῶ-ἑαυτὸν οὕτω παραδέδωκεν anon. 4, 601 (6). πῖνακά μοι τοῦτων παραθήσεις αὐτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ μέγαν Lyn-cei 4, 433 (v. 18). ἐντὸς-ἔχων τὰ †παρ' ἑαυτῷ (l. πάντ' ἐν αὐτῷ) Herm. 2, 390 (1). τοῦτ' ἐστὶ τὸ ζῆν, οὐχ ἑαυτῷ ζῆν μόνον Men. 4, 210 (257). δεῖ σκωπτόμενον ἐφ' ἑαυτῷ γελῶν Nicol. 4, 580 (v. 31). πλακοῦς ἑαυτὸν ἐσθῆιν κελυεῖτω Nicorph. 2, 851 (2, 4). ὄσ' ἄν-εἰς ἑαυτὸν-τις *εἰσαγαλίσκων τύχῃ Antiph. 3, 116 (1, 10). μικροῦ κατα-καύσας ἐλαθ' ἑαυτὸν Alexid. 3, 426. τυφλοὺς *τοὺς ἐμβλέποντας εἰς ἑαυτὸν δεικνύει Men. 4, 93 (1). ἑαυτὸν οὐδέεις ὁμολογεῖ κακοῦργος ὢν mon. 15^a. ἀποστεροῦντα ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν Crobyli 4, 566 (2). ὁ καθ' ἑαυτὸν τεχνολογῶν anon. 4, 693 (360). διὰ τὸ παρέχειν προάγματα-*ἑαυτῇ-ταύτην παρ' ἡμῶν λαμβάνει τιμωρίαν Philem. 4, 33 (4). ἐγένονθ' ἑαυτῶν συμμαθηταὶ τῆς τέχνης Anaxipp. 4, 459 (v. 2). *εἰσφορεῖν τὰ πάνθ' (?) ἑαυτοῖς μὴδὲν ὁμολογούμενα Diph. 4, 403 (1, 10). οἱ δ' *ἑαυτοῖσιν σοφοί Anaxand. 3, 196 (3). διανευμάμε-νοισδ'ἰχ' ἑαυτοὺς ἐστῆσθ' Plat. 2, 664 (2, 2). ἑαυτοὺς δ' ἔδεφον Eubul. 3, 262 (2, 5). 2) σὺ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα μὴ *σύγκριν' Philem. 4, 40 (17). οἶοι λαλοῦμεν ὄντες (?) -ἅπαντες οἱ φασῶντες ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα Men. 4, 157 (2). δε' ἑαυτοὺς ἐσόμεθ' ἐστερημένοι Philem. 4, 49 (41).
- Ἐ β δ ο μ ο ς: βους ἔβδομος Euthycl. 2, 890. ἔκτος δὲ κώμων, ἔβδομος (crater) δ' ὑπωπίων Eubul. 3, 249 (1, 8). Ἀέσβος-τάξιν ἐβδόμην λαχοῦσ' ἔχει Alexid. 3, 517 (30). septimus dies χρίσιμος Men. 4, 296 (296). Ἐ γ γ ε λ ῶ: τοῖς ἐμοῖσιν *ἔγγελῶσι (vulg. ἀγγελῶσι) πῆμασιν Eubul. 3, 218 (3). κρητοῖς ἔγγελῶσαι κύμμασιν αὔρα Sosicrat. 4, 591.
- Ἐ γ γ ε ν ῆ ς: τοὺς δ' ἔγγενεῖς ἐπιχώριον (bihere vinum) Alexid. 3, 488 (1).
- Ἐ γ γ ο ν ο ς: δουλεύομεν δόξασιν-προγόνοισιν, ἔγγόνοισιν (f. ἔκγον.) Philem. 4, 36 (6).

- εγγράφω**: cf. γράφω. πρὶν ἐγγραφῆναι καὶ λαβεῖν τὸ χλαμύδιον Antidot. 3, 528 (1). εἰς τὸ κυλικεῖον ἐνεγράφη Cratin. min. 3, 377. εἰς τοὺς σοφιστὰς τὸν μάγειρον ἐγγράφω Alexid. 3, 452 (1, 14). εἰς τοὺς Ἰαλέμους-τοῦτον ἐγγραφε Men. 4, 138 (3). ἱερὰν ἐγγράφων τὴν οὐσίαν Alexid. 3, 505 (6).
- εγγύη**: εἰς ἐγγύας τρεῖς εἰσπεσῶν Cratin. min. 3, 378 (1). τὰ γράμματα τὴν ἐγγύην αἶτην * (λέγοντ') ib. 379.
- ἐγγύς**: ποῖ κῆχος; ἐγγύς Pher. 2, 349 (33). ἐγγύς εἰσιν Aristophan. 2, 1070 (1). παρόντας ἐγγύς τοὺς συναλοῦντας βλέπειν Men. 4, 264 (129). ὡς μακρὰν ἐγγύς βλέπων mon. 191. ἐπὶ ἐγγύς θάνατος ἔλθῃ Philon. 4, 47 (37). προσέειπε * μούγγυς τὸ στόμ' Eur. 2, 433 (15). ἐγγὺς ἀγαθοῦ παραπέφυκε καὶ κακόν Men. 4, 194 (8). ὅταν ἐγγύς ᾖ δ' ἴδῃ ὑστερος Anaxipp. 4, 460 (v. 41). ἐγγύς τ' εἰμι τοῦνόματος Alexid. 3, 496 (1, 16). σχεδόν τι μῆνας ἐγγύς τρεῖς δλους φρουρῶ- Aicæ. 2, 827 (1).
- ἐγείρω**: τοὺς εὐδοντας ἐγείρει Eur. 2, 437 (4). κωρυκίς, ἦ-τοὺς μά- τοντας ἐγείρει Aristophan. 2, 1123 (17). γέροντα-ἐπὶ τὰτυχεῖν-ἡγε- ρας Men. 4, 208 (2). ἐγείρει δὴ νῦν Μοῦσα κρητικὸν μέλος Cratin. 2, 144 (10). ἦμον- * ἡγείρειν γάρ τοι μ' οἶνος Aristophan. 2, 1094 (6) cf. 5, 64. ῥίπις δ' ἐγείρει φύλακας Ἥφαιστου κύνας Kubul. 3, 262 (1, 7). ἐρηγορούσας-αἱ παροιμίδες Plat. 2, 629 (1). ἡρηγόρειν αἱ ἐρηγορεῖν Men. 4, 309 (359).
- ἐγερισκύβηλις**: vide ἀγερισκύβηλις.
- ἐγκάθημαι**: αἰγῶν ἀπόρρουν θρόμβον, ἐγκαθήμενον εἰς πλατὺ στέγαστρον Antiph. 3, 27 (1, 8).
- ἐγκαλοσκειεῖς**: anon. 4, 635 (124).
- ἐγκαλύπτω**: ἠπάτιον ἐγκεκαλυμμένον Alexid. 3, 429 (1, 16).
- ἐγκαλῶ**: εἰτ' εἰ μεμάθηκε-εἴην ἐγκαλεῖς; Baton. 4, 502 (1, 5).
- ἐγκάπτω**: ἐγὼ δ' ἐνέκαψα Herm. 2, 369 (2). πολλοὺς-φάγρους ἐγκά- ψας Stratt. 2, 771 (2). ἐγκάψας τὸ κέρμ' εἰς τὴν γνάθον Alexid. 3, 437 (1).
- ἐγκατακλιεῶ**: ἐγκατέκλεισέ δ' αὐτὸν τῷ νεφῶ Alexid. 3, 401.
- ἐγκαταλείπω**: τὸ κέντρον ἐγκατέλειπε τοῖς ἀκρωμένοις Eur. 2, 458 (6, 7).
- ἐγκαταστρέφω**: βραχίαν τ' ἀπόδοσιν ἐγκαταστρέφει (i. ἀπόδος· ἐγκα- ταστρέφου) Antiph. 3, 136 (7).
- * ἐγκατιλλώπτω: vide κατιλλώπτω.
- ἐγκατύω**: φελλὸς ἐν ταῖς βανκίαις ἐγκεκάτυται Alexid. 3, 423 (1, 6).
- ἐγκαφος**: λέλειπται-οὐδ' ἐγκαφος Eur. 2, 565 (53).
- ἐγκεντρίδες**: Pher. 2, 272 (10). Plat. 2, 628 (14).
- ἐγκεραννύω**: τρεῖς-μόρους κρατήρας ἐγκεραννύω τοῖς εὐ φρονοῦσιν Kubul. 3, 248 (1).
- ἐγκέφαλος**: τὸν ἐγκέφαλον-ἐξαύσας καταπίνει Plat. 2, 627 (9). οὐδ' ἦψεν κρέα, οὐδ' ἐγκέφαλον Antiph. 3, 144 (27). ὀσμὰς ἐγκεφαλῶ χρη- στὰς ποιῶν Alexid. 3, 472 (5). ἐγκέφαλος (num ὁ κέφαλος?) ἠλλοίωτο Euphron. 4, 492 (v. 5). θρόνον, ἐγκέφαλος, ὄργιστον Aristophan. 2, 1000 (17). κόγχει, χυλὸς, δὶος ἐγκέφαλος Ephipp. 3, 330 (2).
- ἐγκιλικίζω**: ἡμῖν ἐγκιλικίζουσ' οἱ θεοί Pher. 2, 351 (42). cf. * Aristophan. 2, 990 (12) et 5, 60.
- ἐγκινοῦμαι**: ἀνὴρ τις ἡμῖν ἐγκινοῦμενος Aristophan. 2, 977 (15*).
- ἐγκιρῶναι**: ἐν δ' ἐκίρωτο | οἶνος anon. 4, 676 (305).
- ἐγκλαστρίδα**: anon. (398) 5, 124.
- ἐγχομβούμαι**: ἄνωθεν ἐνεκομβωσάμην Apollod. Car. 4, 440.

- ἐγκράτεια**: τοὺς ἰατροὺς-ὑπὲρ ἐγκρατείας τοῖς νοσοῦσιν-λαλοῦντας Philem. 4, 24 (1).
- ἐγκρατής**: τοῦ θέρους-εἶχεν ἱμάτιον δασύ, ἐν' ἐγκρατῆς ἧ (f. ἐγκρατήσῃ 5, 100) Philem. 4, 53 (53). πάντες-οἱ Θράκες-οὐ σφόδρ' ἐγκρατεῖς ἰσμέν Men. 4, 232 (8). γίγνεται δ' ἐν χεῖρ' οὐκ ἐγκρατῆς Nicomach. 4, 584 (v. 33). ἐγκρατῆς φέρειν *γενοῦ mon. 60. εἶναι δοκεῖν Ζήνωνος ἐγκρατέστερον Posidipp. 4, 518 (1). ἐγκρατῶς: ἀδικεῖσθαι-ἐγκρατῶς Men. 4, 96 (3). ὅς τὰ *γ' αὐτοῦ πράγματ' ἐγκρατῶς φέρει Men. 4, 242 (29).
- ἐγκρατῶ**: vide ἐγκρατῆς.
- ἐγκριδοπώλης**: ἐγκριδοπώλαις, σπερματοπώλαις Nicoph. 2, 852 (1, 5). cf. p. 854 (8). ἐγκριδοπώλην Aristophan. 2, 1053 (14).
- ἐγκρίς**: ἀρπαζέτω τὰς ἐγκρίδας Pher. 2, 287 (3). κάρυ' *ἐντραγεῖν, φ', ἐγκρίδας Antiph. 3, 143 (21). ἐγκρίδες Nicoph. 2, 854 (8)?
- ἐγκρούπω**: ἐνέκρουσα-ὡσπερ δαλὸν εἰς πολλὴν τέφραν (amiam) Sotad. 3, 586 (1, 29).
- ἐγκρυφίας**: panis. Nicostr. 3, 283.
- ἐγκυκλιον**: βάρβαρον, ἐγκυκλον, *κομμώτριον Aristophan. 2, 1079 (6, 8).
- ἐγκυλίω**: ἑμαυτὸν ἐγκυλίσει πράγμασιν Pher. 2, 338 (7, 2).
- ἐγκύμων**: ἄμυλος ἐγκύμων Plat. 2, 674 (2, 8).
- ἐγκυρῆσαι**: Cratin. 2, 36 (12).
- ἐγκυσίχωλος**: anon. 4, 622 (70).
- ἐγκυμιάζω**: ἐγκυμιάζων τοῦτον ἀπέλαβον χάριν Axionici 3, 534 (1, 13). †ἐγκυμιάζειν s. ἐγκωμιάζειν, vide κωμιάζω.
- ἐγκώμιον**: ἄδωνον εἰς τὸν δεσπότην ἐγκώμιον Aristophan. 2, 1150 (5, 3). ὑπὲρ σεαυτοῦ μὴ φράσης ἐγκώμιον mon. 516. ἀφύης-ἐλεγε-ἐγκώμιον Euphron. 4, 494 (1, 14). μῦρτων λέγουσι καὶ μέλιτος ἐγκώμια Phoenicid. 4, 509. ῥηθεὶς λόγος πατρὸς πρὸς υἱὸν περιέχων ἐγκώμιον Men. 4, 262 (115).
- ἐγρηγόρισιον**: Pher. 2, 343 (9).
- ἐγχαλκος**: μαστιγίας ἐγχαλκος mon. 365.
- ἐγχάσχω**: οὐ γὰρ-ἐγχανεῖται τῇ πόλει Eur. (?) 2, 577 (v. 22).
- ἐγχειρήμα**: ἐν καιρὸν ἐγχειρήμα Antiph. 3, 16 (1).
- ἐγχειρίδιον**: κἀγχειρίδιον-† παραδηγομένης βρούχεις κοπίδος (f. παραδηγομένου βρούχεις κοπίδας) Herm. 2, 395 (1, 5). χρυσολαβὲς καλὸν παννὺ ἐγχειρίδιον Men. 4, 77 (13). εἰ πάντας ὑπονοοῦσιν-ἐγχειρίδιον ἔχοντας αὐτοῖς προσιέναι Men. 4, 92 (5).
- ἐγχειρῶ**: τὸ δεῖπνον ἐγχειρεῖν ποιεῖν Dionys. 3, 547 (v. 4).
- ἐγγέλειος**. ἐγγέλειον. ἐγγέλεια: τέμαχος ἐγγέλειον Pher. 2, 269 (1). τίς δ' *ἐγγέλειον ἂν φάγοι-; Antiph. 3, 21. ἐγγέλειον παρατέθεικε Theophil. 3, 627. τὸ δ' ἐγγέλειον; B. ἄλλες, ὄργανον, ὕδωρ Antiph. 3, 130. τεύτλοισι-ἐγγέλεια συγκεκαλυμμένα Pher. 2, 300 (1, 12). θύννου-κεφάλαιον-, ἐγγέλεια Calliae (Diocl.) 2, 735 (1). οὐδ' ἐγγέλεια οὐδὲ κάραβον μέγαν Aristophan. 2, 1077 (3, 7). περάτνειν *ἐγγέλεια, κάραβους Posidipp. 4, 517. ἐνόμιζεν ἐγγέλεια καὶ θύννου ἔχειν Alexid. 3, 455 (2). *τὰ δ' ἐγγέλεια γράνωμαι λιποταξέου Antiph. 3, 71 (2, 9).
- ἐγγελεύδιον**: ἐγγελεύδιον τι καὶ γλαυκινίδιον κεφάλαια Amphid. 3, 316. ἐγγελεύδια *Θῆβηθεν ἐνδοτ' ἔρχεται Ephipp. 3, 334 (1, 7).
- ἐγγελυς**: γλαῦκος, ἐγγελυς, κῶν Cratin. 2, 109 (3). κᾶν λειόβατος, κᾶν ἐγγελυς Plat. 2, 662 (4). κεστρεύς, σκορπίος, ἐγγελυς Mnesim. 3, 570 (v. 45). γλαῦκον, ἐγγελυν, σπάρρον Anaxipp. 4, 460 (v. 40). λείος ὡσπερ ἐγγελυς Aristophan. 2, 1039 (20). τὸ σῶμ' ἔχουσι λείον ὡσπερ *ἐγγέλις Eur. 2, 565 (52). Φοινικίδης-Ταυρέα δι' ἐγγελυν (int. ἐπο-

- λέμνησεν) Antiph. 3, 25. τὸ νομίσει τ' ἰσόθεον τὴν ἔγγελον Antiph. 3, 50. τὴν ἔγγελον μέγιστον ἠγεί δαίμονα, ἡμεῖς δὲ τῶν ὄψων μέγιστον Anaxand. 3, 181 (v. 5). εἰ μὴ καθήγγιζέν τις ἅμα τὴν ἔγγελον Men. 4, 161 (1). νόμα-λευκόχρως παρέσται, ἔγγελος Eubul. 3, 222. οὐ γὰρ θεῶν δῆπουδ' * (ἀν) ἔγγελον γάγους Philetæer. 3, 297 (1). εἰ τις μείλον φίλῳ-γενομένην ἔγγελος Alexid. 3, 449 (3). ἔγγελον Βοιωτίας Aristophan. 2, 1099 (6). ἢ τε-συνώνυμος τῆς ἔνδον οὐσῆς ἔγγεις Βοιωτία Antiph. 3, 125 (1). * Βοιώτιαι-ἔγγελοι Antiph. 3, 108. * ἔγγελοι (vulg. ἔγγέλως) Βοιώτιαι Antiph. 3, 139 (11). αἰ- * λιμοσοματοι Βοιώτιαι-ἔγγελοι θεαί Eubul. 3, 223 (2). ἔγγελων ἀνεψιός Stratt. 2, 777 (3). μεγίστος ἔγγελοι κεκτημένος Antiph. 3, 55. παρὰ Μικῶνος ἔγγελοι ὠνούμενον Alexid. 3, 415 (1). ἔγγελοι-θύννεια νῆρκας καράβους Timocl. 3, 598. Θάσιον, ἔγγελοι, τυρόν, μέλι Men. 4, 161 (1).
- ἔγγεω:** * πῦρ πῦρ ἔγγει Cratin. 2, 26 (1). ἔγγει κύαθε Cratet. 2, 231 (1, 7). ἔγγει-ἐπιθεῖς τὸν ἠθμόν Pher. 2, 270 (4). ἔγγει κάπριος Pher. 2, 315 (2, 5). Θάσιον ἔγγει Antidot. 3, 529. πιεῖν πιεῖν π * ἔγγει Henioch. 3, 560. μηκέτ' ἔγγει, παιδάριον, εἰς * (τ)άρυροῦν-εἰς τὸν κἀνθάρον-ἔγγει Xenarch. 3, 623. σπονδῆ * γέρον ὦ παι Σωσία σπονδῆ καλῶς. * ἔγγει Men. 4, 153 (3). εἰς τὴν ἐμὴν νῦν ἔγγεον Pher. 2, 282 (3, 7). μετανιπτροῖδ' αὐτῶ τῆς ὑγιείας ἔγγεον Nicostr. 3, 279 = 255 (2). ἔγγεον αὐτῶ Διός γε τήνδε σωτήρος Alexid. 3, 459 (3). * ἔγγεον (libri ἔκχεον) μεστήν Diph. 4, 384 (1). ἔγγεον σὺ δὴ πιεῖν Diph. 4, 402. πιεῖν τις ἡμῖν ἔγγεατω Philem. 4, 6. κάκτελεον † ἔγγεασαι (f. ἔγγεασθε) πῶν-μύρον Pher. 2, 298 (5). γέρον-τὸν ποδανιπτῆρ ἔγγεασα θῦδατος Amips. 2, 701 (2). ἔγγεασα θάττον ἀγαθοῦ δαίμονος ἀπενεγκάτω μοι τὴν τράπεζαν Nicostr. 3, 286 (3). ὕδαρῆ ἠέχεεν σοι Pher. 2, 282 (4, 2). πῶς-δ' ἐνέχεας; ib. (4, 3). ὄξος-εἰς λεκάτη τιν' ἔγγεας ψυχρόν Alexid. 3, 440 (5, 5). ὄξος (translate) ἐνέχεα Theop. 2, 819 (13). οἰνόν τε μικρόν ἔγγεαι (al. ἔγγεας) Antiph. 3, 30 (1, 16). οἶνον Θάσιον πίνοισ ἄν; B. εἰ τις ἔγγεαι Antiph. 3, 77. ὄξολοῦ ἡμῖν-ἐνέχεεν (libri ἐνεχθέν) | καὶ τεττάρων χαλκῶν Philem. 4, 19 (2). οὐκοῦν ἔγγεω * πολύν; Alexid. 3, 457 (1). ἵνα τοῖς † ἰουσίαν ἔγγεῆ (f. εἰσιούσιν ἔγγεω) Pher. 2, 298 (5). † περιέφερε-λεπαστήν-παῖς ἐνέχε τε Aristophan. 2, 1010 (12). † ἔγγεον ἐς σφέτερον δέμας Aristophan. 2, 1094 (7).
- ἔγγουσα:** ἔγγουσα καὶ ψιμύθιον Amips. 2, 702 (4). μέτρας, ἀναδήματα, ἔγγουσαν (vulg. ἄγγουσαν) Aristophan. 2, 1078 (6, 3).
- ἔγγυλος:** τὰ * κρεαδί' ἔσται-ἔγγυλα-ἀτρεμεῖ Alexid. 3, 440 (5, 12).
- ἔγγυτος:** ὁ μάγειρος-ἔγγυτους ποιεῖ Men. 4, 222 (1). θρεῖα, τυρόν, ἔγγυτους Euangeli 4, 572 (v. 7).
- ἔγγωριος:** ἔγγωριος ἀνήρ. ἔγγωριον πρᾶγμα Eur. 2, 480 (44). νόμος τοῖς ἔγγωροις mon. 372.
- ἐγώ:** de peculiari eius usu cf. Anaxand. 3, 166 (2). ὅταν οὗτοι αἰ κατορύττωσιν. B. οὐ δὴτ' ἀλλ' ἐγώ | τοῦτους πρότερον Pher. 2, 260 (11). ἀμγότερ' ἐρεῖς, ἐγώ δ' ἀκούσας-αἰρήσομαι Eur. 2, 549 (3). τί οὐ τρέχων σὺ τὰς τραπέζας ἐκγέρεῖς; ἐγώ δὲ λίτρον (νίπτρον?) παραχῶν * ἔρχομαι· κἀγώ δὲ παραχορήσω Plat. 2, 637 (1). αὐλεῖ μοι μέλος, σὺ δ' ἄδε-ἐκπτομαι δ' ἐγώ τέως Amips. 2, 710 (1). * γαλήν'. B. ἐγώ δ' ὦμην σε γαλήν λέγειν ὄρω Stratt. 2, 788 (2). Οἰνόμαος οὗτος χαιρε, πέντε καὶ δύο, κἀγώ τε καὶ * (σὺ) συμπόται γενομεθα Nicoch. 2, 842. ἐρείδεται, κἀγώ-ἐψομαι Aristophan. 2, 1151 (6). πρόσχε, κἀγώ σοι φράσω Athenion. 4, 557 (v. 8). κοτταβιεῖτε τίνα τρόπον; A. ἐγώ δι-

δάξω Antiph. 3, 29 (1, 5). περιπλοκάς λίαν ἐρωτᾶς. B. ἀλλ' ἐγὼ σα-
φῶς φράσω Antiph. 3, 41 (2, 2). οἷσθ' οὖν ὅπως δεῖ τοῦτό σ' ἐκπιεῖν;
B. ἐγὼ | κομιδῇ γε Antiph. 3, 41 (2, 11). τὸ δὲ ζῆν εἶπέ μοι τί ἐστί;
B. *τὸ πίνειν φημ' ἐγὼ Antiph. 3, 138 (10) cf. 5, 79. βούν προσκυ-
νεῖς, ἐγὼ δὲ θύω τοῖς θεοῖς Anaxand. 3, 181 (v. 4). οὐκ ἐσθλείς ὑεῖ,
ἐγὼ δὲ γ' ἦδομαι ib. (v. 7). κύνα σέβεις, τύπτω δ' ἐγὼ ib. (v. 8).
τὸν ἀέλουρον κακὸν ἔχοντ' ἐάν ἴδῃς, κλάεις, ἐγὼ δ' ἦδιστ' ἀποκτείνας
δέρω. δύναται παρ' ὑμῖν μυγαλῆ, παρ' ἐμοὶ δὲ γ' οὐ ib. (v. 13. 14).
ὑπὲρ σεαυτοῦ πράτθ' *ὅτιοῦν ἄν σοι δοκῆ, ἐγὼ δ' ὑπὲρ ξμοῦ Anaxand.
3, 199 (11). σῶζε σαυτόν, ἐγὼ δ' ἐμέ Philem. 4, 8 (3). οὐκ ᾤου
*(σύ) με χολῆν ἔχειν, ὡς δ' ἠπάτω μοι διελέγου, ἐγὼ δὲ γ' εἰμὶ τῶν
μελαμπύγων ἔτι Kubul. 3, 234 (2). ἐγὼ δὲ γε στίξω σε Eur. 2, 530
(11). πέπωκας οὗτος; A. *ναὶ μὰ Δία πέπωκ' ἐγὼ Kubul. 3, 263 (5).
κατεδήδοκεν-Μάτων, ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι Anaxil. 3, 347. ἔστιν ἀνήρ
μοι πτωχός, κίγῳ | γραῦς, καὶ θυγάτηρ, καὶ-πένθ' οἱ πάντες Alexid.
3, 456 (1). ἴσως ἐθαύμασας- B. ἐγὼ δ' ἐθαύμασ' *(:) Sosip. 4, 483
(v. 38). "πόσους κέκληκας μέροπας-;" ἐγὼ κέκληκα Μέροπας-; Stra-
ton. 4, 545 (v. 7). τίς ἄρ' ἐρῶντά μ' οἶδεν-ἐγὼ πολλῇ χολῇ (?) Crati-
on. 2, 74 (2). Λίχης. B. ἐγὼ δὲ πρὸς σέ Croblyli 4, 567 (1). ὁμοσίον
μοι μὴ τεθνήσκει τὸ *σῶμ'. B. ἐγὼ. Plat. 2, 640 (3) sed cf. 5, 45. τί
φῆς; A. ἐγὼ Sosip. 4, 452 (v. 13). ὄθ' ἐγὼ πάρα Herm. 2, 405 (8).
βούλασθε δῆτ' ἐγὼ φράσω τίς εἰμ' ἐγὼ; Philyll. 2, 859. Σκῶν ἐγὼ |
βεβρεγμένος ἦκα Eubul. 3, 263 (5). εὐδαίμων ἐγὼ-ὄτι- Alexid. 3, 469
(2). οἶαν ἀδικῶ γυναῖχ' ὁ δυσδαίμων ἐγὼ *Men. 4, 186 (4). ὁ δ'
ἀλάστορ ἐγὼ ib. (5). ὁ δὲ τάλας ἐγὼ | κεστρεὺς ἄν εἴην Dipli. 4, 401.
ὦ τάλας ἐγὼ Theognet. 4, 549 (v. 5). κίγῳ γὰρ ἦχουν Μιητρόβιος ὁ
γραμματεὺς-συνδιατρῖβειν Cratin. 2, 15 (1). ἐγὼ γὰρ εἰμι θυνηὶς ἦ-
Cratin. 2, 109 (3). ἀρχων εἰμὶ νῦν-ἐγὼ Cratin. 2, 195 (53). ὄρωκωτῆς
δ' ἐγὼ Cratin. 2, 216 (137^a). ἐγὼ σοι πᾶς ἀνέροισιμμαι κύβος Aristophan.
2, 1199 (97). ἐγὼ-μὴ γέλων ὄφρων λάθω-*ἐξῆμμεθα (legeh. ἐξῆμμαι)
πηνήκην *Aristophan. 2, 1176 (3). *κᾶς τοῦ καπήλου γ'ὼ γέρω παλῶν
ἄμα Herm. 2, 389 (1). ἐγὼ ζήτουν Eur. 2, 432 (13). γλίσχρον τέ
*μούστὸν τὸ σίαλον Pher. 2, 281 (3). προσένεγκ' *μούγγυς τὸ στόμ'
ὄσφρῆσθαι Eur. 2, 433 (15). ὄνομα δὲ μούστου Μονότροπος Phryn. 2,
587 (1). τὸν πουλύπουν *μούθηκε Aristophan. 2, 1018 (7). ὦρα βα-
δίξιν *μούστιν Aristophan. 2, 1139 (6). ὥσπερ Ἰππῳ *μούπιβαλεῖς
τροσιπίων Eur. 2, 555 (17). τὰ κάρυά μουξέπιπτεν Aristophan. 2, 1185
(38). τελέως *δὲ μούπηλθ' ἦ-μαστροπός Epicrat. 3, 369 cf. 4, 27.
ὡς ἡμερός *μούπηλθε Philem. 4, 26. παροινεῖς †ἐμέ (l. ἦ μὲ) πρὶν
δεδειπνᾶναι Aristophan. 2, 1051 (10). οὐ δεινὸν οὖν κριοὺς *ἐμ' ἐκ-
γεννᾶν-; Eur. 2, 463 (10). *κοτύλας τέτταρας ἀναγκάσας μεστὰς ἐμ'-
σπάσαι Alexid. 3, 514 (20). ἐβίασέ μου τὴν γυναῖκα (f. τὴν γυναῖκά
μου) Alcaei 2, 833 (3). ἐάν κακῶς μου τὴν γυναῖχ' οὕτω λέγῃς Men.
4, 254 (73). *ἐς μακαρίαν τὸ λουτρόν, ὡς διέθηκέ με. -ἀποκαίσειεν
ἄν *κᾶν ὅστισούν μου λαβόμενος τοῦ δέρματος Antiph. 3, 137 (9).
πολλοὺς-ὄ καταβεβρωκάσ' ἔνεκ' ἐμοῦ τὰς οὐσῆς Hegesipp. 4, 480 (v. 30).
*πού ποτ' εἶδες μοι τὸν ἄνδρα-; Cratin. 2, 97 (8). ἰσχυδὰς μοι πρόελε
Pher. 2, 281 (2). ταῦτα νῦν μὲμνησέ μου (l. μοι 5, 27) Pher. 2, 291
(10). οἶσθα νῦν ὁ μοι ποιήσον; τήνδε νῦν μὴ μοι δίδου, ἐκ δὲ τοῦ
κέρματος αὐ μοι δὸς πιεῖν Herm. 2, 400 (5). μὴ μοι φακούς Pher. 2,
280 (1, 4). βούλει-*καταγοράσαι μοι;-ἰχθῦς φρονοῦντας-. μὴ μοι βρέφη
Ephipp. 3, 339 (2). μὴ προφάσεις ἐνταῦθά μοι Alexid. 3, 437 (2, 1).
B. δηλονότι. A. μὴ μοι δηλον Alexid. 3, 464 (2, 14). τοῦτό μοι τὸ

- δεῖπνον ἀλλ' οὐδ' αἶμα ἔχει Diph. 4, 404 (2, 8). ὁ νόθος δέ μοι ἔστι; Eur. 2, 461 (9). ἀλείφεισθαι τὸ σῶμά μοι πρῶτα μύρον-καὶ τοῖς ποσὶ χωρὶς πρῶτα μοι βάκχαριν Cephisod. 2, 683 (1). οἴχεται μοι τυφός; Eur. 2, 562 (42). μαλθακωτέρα σικυοῦ μοι γέγονε Theop. 2, 817 (5). ἔγχευς, ὦ μέγα μοι μέγα σοι φῶς ἔναργές Eubul. 3, 222. π-θειοφανὲς μητρῶν ἐμοὶ μελέδμη ἰσχάς Alexid. 3, 456 (1, 14). εὐα γὰρ κλύειν ἐμοὶ τε λέξαι θυμὸς ἠδονῆν ἔχει. ἐμοὶ γὰρ ἤρξε τῶν κατὰ Μελανιππίδης Pher. 2, 326 (1, 2, 3). μάλιστα ἐμοὶ ξένος, ἀτὰρ καὶ ἐμοὶ γ' ὧν εἶχεν οὐδὲ σύμβολον Archipp. 2, 716 (1). ὁ πατὴρ (μ') ἀνωθεν εἰς τὸ γρέαρ, ἐμοὶ δοκεῖν, -καθεικέναι Lysipp. 2, 744 (1). ὅτου δοκεῖ σοι δεῖν-τῆ πόλει; B. ἐμοὶ μὲν ἀνεὶν μολῶν Aristophan. 2, 988 (9). ἐγὼ γὰρ ἂν ἐι-φάγοιμι (τι), μύκτης ὤμους ἂν φαγῶν (ἐμοὶ) δοκῶ Antiph. 3, 103 (1). ῥάγανόν με νομισάσ' εἰς ἐμὲ σὺ τῆ κραιπάλην μέλλεις ἀφίναϊ-, ὡς ἐμοὶ δοκεῖς Eubul. 3, 266 (9). οὐκ ἤδύ; ἐμοὶ μὲν μετὰ τὸ πλουτεῖν δεύτερον Antiph. 3, 79 (2, 9). μεταίσιος ἔστιν ἐν γ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοφοῖς κριταῖς ἅπασιν Amphid. 3, 300 (2). ἀλλὰ δὴ τί τοῦτ' ἐμοὶ; Diph. 4, 389 (1, 18). δεῦρο παρ' ἐμὲ Θεολύτη, παρὰ τὸν νέον ξύνδουλον Theop. 2, 804 (1, 6). ὅστις αὐλοῖς-κατατέτριμμαι χρωμένος, εἰτά με σκάπτειν κελεύεις; Aristophan. 2, 1067 (17). † ἀποπνίξεις δέ με καινὴν πρὸς με διάλεκτον λαλῶν Antiph. 3, 93. πρὸς με Men. 4, 316 (421). κλάω πρὸς ἐμὲ γὰρ ἔστι τοῦτ', ἐκείν δ' οὐ Apollod. 4, 451 (1). μὴ κόπτε μ', ἀλλὰ τὰ χρῆα Alexid. 3, 464 (2, 12). ἐμὲ κατακόψεις, οὐκ ὄ θύειν μέλλομεν Anaxipp. 4, 460 (v. 23). τὴν χλανίδα πάντες-οὐκ ἐμὲ | προσηγορεῖτον Posidipp. 4, 526 (5). ὁ πορνοβοσκὸς γὰρ μ'-χορδὴν-σκευάσαι ἐκέλευσε ἄταητι με Sophili 3, 582. εὐρηκε-τὸν ἐμὲ τουτοῦ Men. 4, 210 (4).
- ἔγωγε:** cf. ἐγώ. τί σαυτὸν ἀποτίνειν τῷδ' ἀξιοῖς; - B. ἀπαρτὶ δὴ καὶ προσλαβεῖν-ἔγωγε μᾶλλον Pher. 2, 299 (7). ὄρυγας ἰθρυίας σὺ-; B. ἔγωγε μικρὰ γ' (ἀν μικρὸ ἄτ') ὄρυγία Eur. 2, 512 (9). ἠδῆ-ἐκα-μες-; B. ἔγωγε (legeb. ἐγὼ δὲ) Plat. 2, 648 (1, 3). τὸν δ' ἴσον ἴσῳ φέροντι, ἐγὼ δ' (f. φέροντι ἔγωγ') ἐκτῆχομαι Cratin. 2, 118 (5). τίς εἶ; -B. Ἐρμῆς ἔγωγε Plat. 2, 652 (6). Λαμπιτρὺς ἔγωγε Aristophan. 2, 954 (5). ἀλλ' οὖν ἔγωγέ σοι λέγω-μὴ κολάζειν Eur. 2, 500 (4). ἀλλ' ἔγωγ' (cod. ἐγὼ)-δίδωμι Alexid. 3, 415 (2). τὴν ναῦν σεσῶσθαι μὲ λέγεις; A. ἔγωγε μὴν | τὴν ναῦν ἐκείνην- Men. 4, 174 (1). ἀλλ' εὐ-χομαι γ' ἐλκύσαι σε τὸν ἄζυγόν Aristophan. 2, 1061 (1). ἐγὼ δὲ τοῦτ'-φύσας ἀφειλόμην ἂν. A. καῶγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι ὄδρω ταῦτα Aristophan. 2, 1171 (1, 12). Ἑλλάδος ἔγωγε τῆς ταιλαιπώρου στένω Eubul. (Philipp.) 3, 238 (v. 10). ὥστ' ἔγωγ' ἠναινόμην Aristophan. 2, 1187 (47). ὁμοὶ τάλας ἔγωγε Men. 4, 244 (35). ἔγωγε τὸν μάγει-ρον Sosip. 4, 483 (v. 45). οὐκ οἶδ' ἔγωγε γράμματ' Cratin. 2, 86 (1). ἀλλ' οὖν ὁμως οὗτος μὲν ἦν ἀποχρῶν ἀνὴρ ἐμοιγε et ἀλλ' οὖν ἐμοιγε χούτος ἦν ἀποχρῶν ἀνὴρ Pher. 2, 326 (1, 7). 327 (1, 17). μὰ Δ' οὐδέ γ' Ἑλλήν' ὅσον ἐμοιγε φαίνεται Aristophan. 2, 1071 (5).
- ἔδαφος:** διακόψει τοῦδαφος αὐτῶν (navium) Pher. 2, 258 (6). ποτήρια- τοίχους οὐκ ἔχοντ', ἀλλ' αὐτὸ τοῦδαφος μόνον Pher. 2, 324 (1).
- ἔδεσμα:** τρίγλας, ἔδεσμα τοῦ καλοῦ Καλλισθένους Antiph. 3, 12 (1, 10). ἀπέλαυσα πολλῶν καὶ καλῶν ἔδεσμάτων Antiph. 3, 44 (1).
- ἔδεστίς:** Μισγόλας-οὐ πάντα τούτων ἔδεστίς Antiph. 3, 13 (1, 15).
- ἔδρα:** μαχέσθω περὶ ἔδρας παροψίδι Nicoph. 2, 851 (3).
- ἔδω:** ἔδω δ' ἔμαυτὸν ὥσπερ πουλύπους Alcaei 2, 832 (1). Ἴπποι χλωρὰν ψαλάκανθαν ἔδουσιν Eubul. 3, 219 (4).

ἔδωδ': ἃ δ' εἰς τ' ἔδωδ'—καὶ ζώμης ἀκμήν—πάντα ταῦτ' ἔδαινούμην Eubul. 3, 205 (v. 6).
 ἔωλιον: ἀροπόλιον—ἐν' ἐστὶ κριβάνων *ἔδώλια Aristophan. 2, 946 (7). 1009 (11).
 ἔλεγχθρον: Cratin. 2, 210 (103).
 ἔελοσυχνος: Cratet. 2, 249 (8).
 ἔελω: cf. θέλω. μέλλω. ἔθελω γεωργεῖν Aristophan. 2, 945 (1).
 ἔθελω βάψας πρὸς ναυτοδίκας—Aristophan. 2, 1041 (24). *ἔθελω δίκην δοῦναι πρόδικον Aristophan. 2, 1056 (1). ἔθελω κρέμασθαι δεκάκις Aristophan. 3, 362 (3). τί ποτ' οὐκ ἔθελες δόρυ βαστάζειν—; Herm. 2, 395 (1). τρίγλη δ' οὐκ ἔθελε νευρῶν ἐπιήρανος εἶναι Plat. 2, 673 (1, 19). βόην Ἰσθμίου γεγωνόν || οἷς ἔθελε Ἰσθμίων Antiph. 3, 112 (1, 4). ἔθελε καταμῆναι ἐπιστάσις Eubul. 3, 216 (1). εἰς ἄλλον ἔλθειν ἠθέλησ' ἐκ Πειραιῶς Criton. 4, 538 (v. 4). ἀρὰ γε—ἔθειλεστον Cratin. 2, 223 (145).
 ἔιζω: ψυχὴν ἔθιζε πρὸς τὰ χρηστά πράγματα mon. 548. ὁ τὰ γελοῖ' εἰδισμένους λέγειν Alexid. 3, 457 (2). τοῖς διασύρειν ὑμᾶς εἰδισμένοις Alexid. 3, 490 (1). πότους ἔωθινοὺς πίνει διὰ σέ νῦν πρότερον οὐκ εἰδισμένον (al. —νος) Baton. 4, 502 (v. 4).
 ἔισμός: Posidipp. 4, 521.
 ἔιτος: ἔιτος—οὐδέν ἔστιν ἐξωλέστερον Antiph. 3, 86 (11). γυναῖκας ἔπλασεν—ἔιτος μιᾶρον Men. 4, 231 (6, 6).
 ἔιτος: ἔιτος ἔστιν αὐτοῖς—διαπειρωμένον—ταρᾶται καὶ κυκᾶν Cratin. min. 3, 376. ἔιτος προτιμᾶν μᾶλλον ἀνθρώποις ἔιτος mon. 686. τοῦτο δὴ τὸ νῦν ἔιτος, ἄκρατον, ἔβωον Men. 4, 220 (2). κωμᾶζειν ἔιτος ἔστιν νόμος τε τὰς ἐταίρας—*(μεθύειν) Alexid. 3, 499 (1). ἢ κατὰ τοὺς νόμους, ἢ ταῖς ἀνάγκαις ἢ *(τὸ) τρίτον ἔθει τινί Men. 4, 114 (2). ἐν τοῖς δ' ἔκεινων ἔθεισιν Ἰσθ' ἀρχαῖκός Antiph. 3, 22. μὴ καταφρόνει *ἔθωv (legeb. ἐτῶν) γεροντικῶν Apollod. 4, 452 (1).
 : 1) condicionalis. εἰ τις προκριθῆ Cratin. 2, 35 (8). εἰ σοφὸς ἦ Cratet. 2, 234 (7). †εἰ λάβω κυρίσοι Pher. 2, 282 (3, 4). εἶτα καὶ νῦν—τοῦτων φάγοις ἄν; Φ. κᾶν τις (libri κᾶν εἶτις, καὶ εἰ τις. f. κελ τις) ἄλλος μικρὸς ἢ Antiph. 3, 36 (1, 10). εἰ (al. οὐ) μὴ μεταλάβῃ τοῦπλεμπτον Aristophan. 2, 1041 (25). *ἄν (legeb. εἰ) μὲν λάβῃ τοῦτ'—Philem. 4, 34 (5, 5) cf. Philem. 4, 57 (75). εἰ δ' ἠνεγκεν ἄν | —τι τῶν ἀνηκέστων, ἴσως *(ὁ θάνατος)—σοῦ γέγονεν εὐνούστερος anon. 4, 670 (257). τρίγλη δ' εἰ μὲν ἐθηδοκίη τένθου Cratin. 2, 179 (14). μᾶζαι—ἔκετεύουσαι καταπίνειν, εἰ τι φιλοῖεν τὰς λευκοτάτας Telecl. 2, 361 (1, 6). καὶ νῆ Δ' εἰ Πάμφιλόν γε φάτης κλέπτειν Plat. 2, 618 (1). πλὴν εἰ τις πρίαιτο—βασκάνιον Aristophan. 2, 1185 (39). εἰ τις ὀρχοῖτ' εὐ, θέαμ' ἦν Plat. 2, 659 (1). οἶνον Θάσιον πίνεις ἄν; B. εἰ τις ἐγχεῖται. || A. μελίπηχτα δ' εἰ σοι προσφέρου;—Antiph. 3, 77. τίς ἄν γε νόμος—ἐνθύσομαι; φέρ' εἰ γενομένη—γαλῆ. Sannyr. 2, 874 (1). ἐγὼ γὰρ ἄν *εἰ (libr. τι)—φάγοιμί τι, μύκητας—ἄν φαγεῖν *(ἔμοι) δοκῶ | καὶ στρυγνὰ μῆλα κελ' τι πνίγει βρωμὰ τι Antiph. 3, 103 (1). ἕκαστος, *κεῖ ἀφόδρα *ζῶν ἔχθρός ἦν τις, γίγγεται φίλος Dionys. 3, 565 (2). εἰ γὰρ ἀφέλοι τις τοῦ βίου τὰς ἡδονάς, καταλείπει' οὐδέν Antiph. 3, 150 (51) = Theophil. 3, 630 (1). εἰ τοῦ πατρὸς δόξαιμι κρεῖττον—λέγειν, ἑμαυτὸν ἀδικῶ Diph. 4, 422 (18). ἔς εἰ φάγοι τις—στρέφοιθ' ἄλην τὴν νύκτα Amphid. 3, 308 (1). ἡδύ γε πατὴρ τέκνοισιν εἰ στοργῆν ἔχοι Philem. 4, 63 (108). εἰ γὰρ ἐγένου σύ—ἐφ' ᾧ *τι διατελεῖν πράττων ἃ βούλει—καὶ τοῦτο τῶν θεῶν τις ὠμολόγησέ σοι, ὀρθῶς ἀγανακτεῖς Men. 4, 227 (2). εἰ πείσομαι—*ἀποδαρθόντα σε, αὐτὸς σεαυτὸν αἰτιῶ

- Nicoch. 2, 846 (3). ὧσ' *εἰ τι (libri ἐπεὶ) βούλει τῶν λειψιμμένων γε-
γεῖν, ἐπιγ' ἔπειγε Kubul. 3, 212 (v. 10). εἰ τε γρούξομαι πῶλον ἢ
-μυός ... Alcaei 2, 831 (1). τί δῆπ' ἄν, εἰ μὴ τὸ σκαφίον αὐτῆ παρῆ;
Eur. 2, 441 (4). τί παθὼν ἄν εἶδεν εἰ μὴ προὔδιδον; Eur. 2, 500
(5, 4). κακὸν-μέγιστον. εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἄν ἐπεθύμουν Aristophan
2, 1171 (1, 10). †εἰ μὲν σὺ-ἀποδώσεις-ἐκῶν, εἰ δὲ μὴ-ἀπολώω Plat
2, 821 (2). εἰ μὲν δὴ τινα-πόρον ἔχεις· εἰ δὲ μὴ, -μισῶμεν ἀλλήλων
Men. 4, 266 (141). φέρειδ' ἠπάτιον, ἦ-· εἰ δὲ μὴ, πλευρόν, ἦ- Aristophan.
2, 1151 (9, 3). κατασχεδῶ-ἀρύταιναν ὑμῶν-· εἰ δὲ *(μῆ), π-
δέποθ' ὕδωρ πλοῖμι | ἔλευθέριον Antiph. 3, 11. δεῖ-ἀντιτάττεισθ'· εἰ ἢ
μῆ,-ὁ βίος λήσει μεταστραφεῖς ὄλος Men. 4, 70 (4). οὐδ' εἶδον, εἰ μὴ
*ναγχος Eur. 2, 500 (5, 2). γαμῖ-οὐδὲ εἰς *εἰ μὴ δέξ' ἦ | ἐνδεκα-
γναίκας Men. 4, 232 (8). γένος μαρῶτατον τοῦτ' ἐστίν, εἰ μὴ τῆ δὲ
τοῦς-·*βούλεται γέ τις λέγειν Antiph. 3, 86 (v. 9). Κόρουδον-πεινῆς,
*εἰ μὴ σοι νομίεις-μηδὲν καταλείψειν Cratin. min. 3, 377 cf. 5, 6.
*ἦδον, εἰ μὴ ἡσχυρόμην Esphant. 2, 13 cf. 5, 15. ἀλλ' ἔχει κάπρη.
Α. ἔχει κακόν, εἰ τὴν οὐσαν Alexid. 3, 464 (2, 15). ὡς ἦδὺ τὸ ἔρ, ὁ
μεθ' ὧν *κρίνη τις ἄν Men. 4, 220 (5). ὦ μέγιστη τῶν θεῶν-εἰ δὲ
καλεῖν σε δεῖ Men. 4, 144 (2). λῆρος, εἰ *κῆφῆσέ τις (libr. εἰ πᾶν φ-
σειέ τις) Kubul. (Arar.) 3, 226 (3). καὶ γὰρ εἰ νεωτέρα-εἰ, τὸν ?
ἀγῶν' ἀκήκοας Posidipp. 4, 517. εἰ τὰλλ' ἀφαιρεῖν-εἴωθεν-τό γε (π
δὲ?) φρονεῖν ἀσφαλέστερον ποιεῖ Men. 4, 264 (130). εἰ δ' οὐχ ἴσως
σοι, τὸν ἐλέγανθ' ἦκει φέρων Damox. 4, 529. καίτοι τίς οὐκ ἄν-
πράττοι τετραβολῶν, εἰ νῦν γε διώβολον *φέρων-τρέφει γυναικ
Theop. 2, 812 (2). μακίριόν ἐστιν ἡ τραγωδία ποιήματα, εἰ γε-οὐ-
γοι-εἰσιν ἐγνωρισμένοι Antiph. 3, 105 (v. 2). τίς οὐχὶ φῆσει τοῖς ἐπι-
τας ζῆν-; *εἰ δὲ εἰ πρώτον- Alexid. 3, 490 (2). αἰσχυνομαι-εἰ δὲ
συναριστᾶν-οὐτὼ προχείρως Alexid. 3, 404 (2). εἰτ' εἰ μεμῆσθαι ἢ
ἐγκαλεῖς; Baton. 4, 502 (v. 5). ἠγανάκτησ'-εἰ μὴ κέκληκα Σατυροῦ
Straton. 4, 545 (v. 18). ἀνόητά γ' εἰ τοῦτ' ἠλθες ἐπιτάξων anon. 4
661 (242). εἰ παιδαριῶς ἀκολουθεῖν δεῖ Aristophan. 2, 1002 (19).
τῷ Πηγῶν, ἢ τοῖς Βορέαιδαις ἦ εἰ τε θᾶπτον ἔτι τρέχει Alexid. 3, 481
(1). ἀριστον-ἐκλελεγμένον, εἰ τι νέον ἢ ποθεινόν Diph. 4, 394 (1).
2) interrogativa. τῆς ἀρπαγῆς-εἰ ξυνοισθά τι, ταχέως λέγειν πρὸς
Α. πότερά μοι γρίφον προβάλλεις-εἰπεῖν-τῆς ἀρπαγῆς-εἰ ξυνοισθα-
Antiph. 3, 41 (2). εἰ δὴ τις-εἶδεν Εὐρύβατον Δία Aristophan. 2, 1066
(1). †εἰ δ' ἐστὶν Αλαχύλου φρόνημ' ἔχων Telecl. 2, 366 (1). εἰ δὲ
νέον ἢ παλαιόν, οὐ πεφρόντικεν Alexid. 3, 481 (2). εἰ μὲν εὐ καί-
κακῶς *φῆσει με κρίνειν οὐκ ἔχοιμ' ἄν σοι φράσαι Alexid. 3, 481
(3, 6). etc.
- εἰδεχθῆς: Κορυδαῖος εἰδεχθέστερος anon. 4, 699 (378).
- εἶδος: οὐδὲ πρὸς εἶδος-ἦν οὐδὲν προσιδόντι τεκμαρτόν Cratin. 2, 1066
(3). Θεοκλέους-τέκνον· γενναῖον εἶδος Theop. 2, 803 (1). εἰδ-
ριον εἶδος (?ῆδος) Antiph. 3, 75 (2, 4). τόπον λαβόνθ' ἔνα μέτρον
κατ' εἶδος Nicomach. 4, 584 (v. 27). ἐνὶ τύπῳ-πόλλ' εἶδη φέρει
(Amor) Alexid. 3, 496 (1, 9). νεογενοῦς ποίμνης-πνικτᾶ-·τακτοῦ
εἶδη Antiph. 3, 26 (1, 5). εἶδη Θεοκλέων τῶν καλῶν Dionys. 4, 511
(1). εἶδη λαχάνων ὄσ' ἐστὶ Hegesipp. 4, 479 (v. 9).
- εἶεν: εἶεν. τίς εἶπεν ἀμίδα-πρώτος-; Eur. 2, 547 (2, 5). εἶεν. τίς
ἐνταῦθα δρῶσιν-; Henioch. 3, 563 (v. 9). εἶεν, γυναῖκες, -ὡς-
μαί Plat. 2, 674 (2, 1). εἶεν, γυναῖκες· νῦν ὅπως-γορεῦσατε Kubul. 4
203 (3). εἶεν. δέξου καὶ τοῦτο Epinici 4, 506 (v. 11). εἶεν. καὶ
καιορός Nicostr. 3, 287.

- βε: χρυσοῦν ἐπόρισας· εἶθε λιθοκόλλητον ἦν Men. 4, 181 (3).
 εἶσω: χιτῶνα-δὴν ἤκασεν-Ὀμηρος *χρομμίου λευχάνῳ Theop. 2, 806 (2). ὅστις εἰκάζει καλῶς Men. 4, 288 (243b).
 εἶς: ἱερὸν γάμον-ποιήσιν δευτέραν μετ' εἰκάδα Men. 4, 162 (2).
 εἶη: εἰκῆ-ἐμαυτὸν ἐγκυλίσαι πράγμασιν Pher. 2, 338 (7). εἰκῆ-ἡμᾶς κυλίνδουσ' (int. τύχη) Apollod. Car. 4, 441 (v. 8). μηδὲν εἰκῆ mon. 28. μὴ δοκιμάσασθαι μηδὲν, ἀλλ' εἰκῆ λαβεῖν (uxorem) Men. 4, 228 (3). ἦνέκ' ἄν-εἰκῆ θεατῆν τὸν τυχόντα λαμβάνη Diph. 4, 425 (28). εἶ' οὐδὲν εἰκῆ παρατίθημι-βρωῶν Damox. 4, 531 (v. 53). εἰκῆ λαλεῖν non. 417. ὥστε μὴδ' ἄν εἰ-εἰσέλθοι τις, ἐξελεῖν πάλιν εἰκῆ Antiph. 1, 125 (1, 7).
 εἰσοβόλῳ: εἰσοβολοῦντες καὶ πλάττοντες Aristophan. 2, 1167 (44).
 εἶός: Ἀέστορα εἶκός λαβεῖν πληγὰς Cratin. 2, 68 (1). παίζειν-ὥσπερ εἶκός Cratet. 2, 242 (2). οὐκ ἀνείχεις-ὥσπερ εἶκός ἦν Aristophan. 2, 1191 (64). ἔμοι μὲν εἶκός ἐστ' ἔραν Pher. 2, 284 (6). εἶκός δὴ που τρῶτον-Ἴφρα φῦναι Aristophan. 2, 1169 (4). τίς οὐκ ἄν εἶκός εὐκράττοι τετραβολέων;- Theop. 2, 812 (2). vide εἰκότως.
 εἶοσιν: † πλείστους γέρων-ὅσον οἶον εἶκοσι Alcaei 2, 830 (1) cf. 5, 55. ῥοιδικας κοτύλης δεουσας εἶκοσ' ἀπολογίζεται Aristophan. 2, 1139 (7). ἔσπειρα-κριθῶν (cod. κριθῆν) μεδίμνος εἶκοσι anon. 4, 691 (350). ἰπηγίξ' ἄν εἶκοσι ποδῶν μετροῦντι τὸ στοιχεῖον ἢ Kubul. 3, 261 (1, 7). τιάθους προπίνων εἶκοσιν Alexid. 3, 393 (2). ὁ λαβρώνιος χρυσοῶν-εἶκοσιν Diph. 4, 414.
 εἶσορος: ἡ ναῦς δὲ *πότερ' εἰκόσορός ἐστιν ἢ κύκνος, ἢ κάνθαρος; Nicostr. 3, 282.
 εἶτως: ὡς οὐσα θῆλυς εἰκότως οὐθαρ φορῶ Telecl. 2, 369 (1). εἶτ' ὁ γυναικός ἐστιν εὐνοικώτερον γαμητῆς ἑταῖρα; πολὺ γε καὶ μάλ' εἰκότως Amphid. 3, 301. εἶτ' οὐ δικαίως ἐστ' ἀπεψηφισμένος-εἰκότως τ' Ἔρωσ; Aristophont. 3, 361 (2). εἰκότως, ὡ γλήγαρε Men. 4, 101 (2). καλοῦσι-Κεραυνόν. Α. εἰκότως Anaxipp. 4, 464 (1). ἐφ' οἷς ἀπαντες εἰκότως θορυβοῦμεθα Baton. 4, 503 (1, 2). παρὰ τὴν φύσιν γάρ-ν. μάλ' εἰκότως Anaxipp. 4, 459 (v. 18). ὁ δ' ἀγνοῶν ταῦτ' εἰκότως σντλάζεται Sosip. 4, 483 (v. 35). *συνιείς-οὐδὲν εἰκότως-ὦν ἔλεγεν Timocl. 3, 609.
 εἶων: χαλκῆν Καλλιμέδοντος εἰκόνα στήσαι Alexid. 3, 407 (1). ὅσοι οὐ δαίμονος τούτου ποιοῦσιν εἰκόνας Alexid. 3, 495 (1, 5). εἰκῶν ἔμυθος θεοῦ mon. 79. τῶν μετ' ἐμαυτὸν εἰκόνας καὶ χρημάτων Laon. 3, 574. *εἰκόν' οὐκ ἔχω | *(εὐρεῖν) ὁμοίαν τῷ γεγονότι πράγματι Men. 4, 231 (7).
 εἶθευια: ἡ-Εἰλεθυια-ἐπὶ τῶν γυναικῶν οὐσα καταπλήξ τὴν τέχνην Theop. 2, 815 (2). Diana Ilithyia Men. 4, 82 (5).
 η: πρὸς εἰλην-ᾠπημένων Aristophan. 2, 1192 (70).
 ηθερωῶ: εἰληθερούσας, *στέρν' ἀπημφιεσμένας Xenarch. 3, 617 (1, 5).
 ηπος: γυναικες εἰληποδες Kyp. 2, 488 (5). cf. 4, 631.
 ἴω: κῦμα-βατίδων εἰλυομένων αὐτόσε Metag. 2, 753 (1, 4).
 ωτίξω: †οὐς ἀνελωτημένην (f. οὐσαν εἰλωτισμένην) Herm. 1, 98 (5) cf. 5, 3.
 εαρμένη. -μένον: θνήσκει κατ' ἰδίαν εἰμαρμένην Philem. 4, 47 (38).
 ἔμαρμένον τούτ' ἐστίν Men. 4, 135 (2, 5).
 εἶ: cf. οἶμαι. γυνή δ' ἐκείνου πρότερον ἢ Cratin. 2, 117 (2). ἦνέκ' νεώτερος Pher. 2, 338 (7). ποῦ στί τὸ Λιονύσιον; Aristophan. 2, 401 (18). ποῦσθ' ἢ κύλιξ; Cratet. 2, 237 (1, 7). ἡ δ' ὑστάτη ποῦ
 non. Gr. Vol. V.

'σθ'; Eur. 2, 510 (5), οἷόν γε πού 'στι γλώσσα Eur. 2, 554 (12) αἰσχρὸν ἄλογτον 'στ' ὀφλεῖν Eur. 2, 557 (24). ὁ θεοῦ 'σιν ἐφ' Philem. 4, 31 (2). διακόνου 'σι' οὐ τοῦ τυχόντος Nicomach. 4, 2 (v. 10). πανταχοῦ 'στι mon. 728. 730. γλίσχρον- *μουσὶ τὸ αἰὶ Pher. 2, 281 (3). ὦρα βαδίζειν *μουσὶν Aristophan. 2, 1139 (4) ὄνομα δὲ μουσὶ Μονότροπος Phryg. 2, 587 (1). κούδεις οὐσαὶ *προσομοίως καλλιτρούπεζος Amips. 2, 707 (1). μέλιον γὰρ ἢ τῶν 'στί Herm. 2, 401 (7). Ἀθήνησιν δὲ κατακεχρημένον- *ἦδ' 'στί Antiph. 3, 306 (1, 5). πάντα νῦν ἦδ' 'σθ' ὁμοῦ Men. 4, 208 (5). περὶ μὲν δ' αὕτη 'σιν-; Eur. 2, 509 (3). *αὕτη 'σθ' Demetr. 4, 38 πολλή 'στί ἀνάγκη Alexid. 3, 405 (6). οὐκ ἔστιν τόπος, οὐ μὴ α' Ἰήρ Philem. 4, 31 (2). ᾧ μὴ 'σιν τὸ ζῆν εἰδέναι Philem. 4, 49 (41) ἀνάγκη 'σθ' Phryg. 2, 606 (14). ἀσφαρεῖν ὦρα 'σιν ἦδ' Philyll. 2, 5 (1, 2). ἐπάπους- ἢ σκιά 'σιν Aristophan. 2, 1202 (109). αἱ κἄστω κἄστω Antiph. 3, 45 (2, 7). 67 (1). τὰ κάτω κρείττω 'σιν ὧν ὁ Ζεὺς ἐφ' Aristophan. 2, 1147 (1, 3). ἔστω φιλότης Phryg. 2, 581 (2). *παρὸς εἶναι τὴν τέχνην (αἱ ἐκείνον- πονηρὸς εἰν' ἀρῆν ἑτέραν, non παρὸν εἰν'?) Phryg. 2, 609 (6). φιλόμουσον εἰν' αὐτόν Men. 4, 130 (6) εἰ δ' ἔστιν Αἰσχύλου φρόνημ' ἔχων Telecl. 2, 366 (1). καὶ τῶν μὲν δὴ κἄστω συγγνώμην ἔχον Antiph. 3, 67 (1). ὁ- διαυλὸς ἔστω ἐσχύνην ἔχων Anaxand. 3, 197 (5). τὰ τε κυμβία * (ἀρ') ἦν πρόσια ἔχοντα χρυσαῖ-; B. νῆ τὸν Αἰ' ἦν γὰρ Alexid. 3, 422 (3). πρὸς ὁ φιλεῖν- τὴν διανοίαν ἐστ' ἔχων Anaxipp. 4, 460 (v. 37). ὅστις ἐστὶ ἔστιν ἐμπείρους ἔχων Antiph. 3, 4 (4). Εὐριπίδου † τῆρινον (ἰ. πῆ ἔστιν) οὐ κακῶς ἔχον Theop. 2, 808 (3). ἦν πᾶσιν ἐλθεῖν ἐστὶ σκ- καίως ἔχον Antiph. 3, 29 (2, 3). ἦν δ' ὁ γριφὸς ἐνταῦθα ἴσως ἐφ' Antiph. 3, 67 (1). τὸ σὸν διδάξας τοῦμόν οὐ μαθὼν ἔσει Men. 4, 38 (475). μόνος- ἦν λέγων ἄκουσμα κἀκρόαμα Diph. 4, 428 (4). ὅσ' τις ἡμῖν ἔστιν ἐγκινούμενος Aristophan. 2, 977 (15^a). ἀναρίστης ὁ κούδεν βεβρωκίος Eur. 2, 447 (3). οὐ περιβεβρωκίος * αὐτόν ἐφ' Diph. 4, 391 (3). ἐπὶ τὸ τῆριχος ἔστιν ὠρηκνῆα Antiph. 3, 13 (1, 2). ἐπει- ἦμεν ἠριστηκότες Dromon. 3, 541 (2). ὁ μὲν- ἦν ἀπερ- κακοῦ, ὁ δ' οἷόν ἦν γυνὴ κακὸν * πεπυσμένος Kubul. 3, 260 (1, 4). τίς οὐξεγείρας μ' ἔστιν; Eur. 2, 551 (8). τί τὸ ψοφῆσάν 'λεθ'; Aristophan. 2, 953 (1). τίς ἦν ὁ γράψας πρῶτος- Ἔρωδ' ὑπόπτερον; Kubul. (Arag.) 3, 226 (3). τίς δ' ἔστιν ὁ μετὰ ταῦτα φροντίζων; Phryg. 2, 587 (3). οὐκ ἐθέλει νεύρων ἐπήρανος εἶναι Plat. 2, 673 (1, 19). οὐκ ἀφ- ριμνος ἔσσει Plat. (?) 2, 697 (v. 6). ὑπὸ τῶν γυναικῶν οὐσα κἄστω πλῆξ τὴν τέχνην Theop. 2, 815 (2). θᾶπτον ἢ κεραυνοπλῆξ ἐστὶ Men. 2, 825 (1). * τρεῖς τινες μικροὶ κομῆται καὶ φιλορχικοί τότε, καὶ ὄντες νῦν δὲ γ' εἰσὶ καὶ φιλορχικώτεροι Pher. 2, 258 (7). ἀγὴ γέροντων Phryg. 2, 284 (7). παῦσαι γέροντων ἄν τοὺς τρόπους Philetact. 1, 2 (2). τοὺς μὲν γέροντας ὄντας Xenarch. 3, 617 (1, 14). οὐκ ἄν ἀγὴ ἀπασῶν τῶν γυναικῶν ἐστὶ νῦν Pher. 2, 342 (5). ὧν- περὶ τὴν τελευταῖαν οὐδεμίαν- ἔχει Herm. 2, 380 (1, 4). πέμπειν- Νόδικον ὄντα εἰς γὰρ μόνος ὧν κατεβρόχθισεν ἄν- Herm. 2, 390 (3). * (ἄν) ἀγροικοὺς ἵσταται πρὸς τῶν μύρω- † ὅτι ἐπλευσε κακὸς ὧν εἰσεται Eur. 513 (11). προνοησάτω- ὅπως * (εἶτε) νέος ὧν- * ὦρα καταλύσει Dindl. 841 (1). ἐφάθαλλε λείος ὧν Plat. 2, 635 (4). παῖς ὧν- ἀφαι- Σύρος τὸ γένος ὧν- περιτυχῶν δ' ἡμῖν ὁδὲ | - ὀβολοστάτης ὧν ἐστὶν Antiph. 3, 91 (1) sq. τῶν ταῶν- ὡς ἀπαξ τις ζῆγρος ἤγαγεν ἄντα σπάνιον ὄν τὸ χρήμα, πλείους εἰσὶ νῦν τῶν ὀρτύγων Antiph. 3, 107 (1) τὸ μὲν ὑγιάειν πρῶτον ὡς ἄριστον ἦν (ἰ. ὄν 5, 80) ὠνέμασεν ἄντα

δεύτερον δ' εἶναι καλὸν Anaxand. 3, 169 (1). τοῦνομα βλάπτουσι-ὄντως
 ὄν καλὸν Antiph. 3, 124 (1, 7). οὐκ ἔστιν οὐδὲν βαρύτερον-ὄντως γυ-
 ναικοῦς Antiph. 3, 151 (53). οἷδ' ἐγὼ δὲ νέος ὢν ἐστὶν βαρὺς, ἂν δὲ
 γέρον ἢ, ἄπτερος ὢν κούφως πέτεται Eubul. 3, 254 (1, 17, 18). νέος
 μὲν ὢν ἔστηκεν ἐν τῷ σπέρματι· ὅταν δ' ἀποβάλλῃ τοῦτο, πέτεται κού-
 φος ὢν ih. 255 (1, 20, 21). ἐγὼ δ' ἔθηκα δούλον ὄντ' ἐλεύθερον anon.
 4, 604 (13). πόσου τοὺς κεστρέας πωλεῖς δὴ ὄντας; Alexid. 3, 391 (2).
 οἷς τῶν ὄψων ἐφθῶν ὄντων, ὀπτῶν ὄντων, ψυχρῶν ὄντων Mnem. 3, 569
 (v. 27 sq.). οἷος ἦν ζῶν, *κώπτος ὢν τοιοῦτος ἦν Philem. 4, 26 (v. 7).
 οἷοι λαλοῦμεν ὄντες (?) οἱ τρισάθλιοι Men. 4, 157 (2). οὐ (int. βλου)
 πείραν ἔχομεν ὄντος οὐ σωτηρίου Men. 4, 183 (2). οὐδεὶς ἂν ὢν ἀν-
 θρωπος ἐδέξθη τύχης Men. 4, 254 (74). πολλῶν κακῶν ὄντων μέγι-
 στον ἔστιν ἡ λύπη κακῶν Men. 4, 263 (123). πολλῶν-ὄντων χυτέρων-
 μάλιστα ἔμοι κινοῦσιν χολὴν οἰ- Baton. 4, 503 (1). μύστιγος οὐσης
 δορον-δίδως; Apollod. 4, 457 (6). ἦν δ' οὐ πονηρὸς οὐδ' ἐδόκουν
 Men. 4, 98 (8). εἶναι δίκαιος καὶ δοκεῖν εἶναι θέλει Philem. 4, 37 (10).
 οἷς ὡσπερὲ θεοῖσιν νῦχόμεσθα· καὶ γὰρ ἦσαν Eur. 2, 466 (15, 6).
 τὸ πρᾶγμα τοῦτ' οὐκ ἔστιν ἐπιρ *γίγνεται· οὐδ' ἔστι γὰρ πῶ *γιγνώ-
 μενον δ' *γίγνεται, *οὐδ' εἰ πρότερον ἦν, ἔστιν ὃ γε νῦν *γίγνεται·
 ἔστιν γὰρ οὐκ ὄν οὐδέν· ὃ δὲ μὴ γέγονέ πῶ, οὐκ ἔστιν.-ἐκ τοῦ γὰρ
 εἶναι γέγονεν· εἰ δ' οὐκ ἦν ὄθεν, πῶς ἐγένετ' ἐξ οὐκ ὄντος;-εἰ δ' αὐ-
 τόθεν *πῆ γέγονεν, οὐκ ἔσται *πάλιν.-εἰ ποθεν γενήσεται †τοῦκ ὄν
 εἰς οὐκ ὄν γὰρ οὐ δυνήσεται Antiph. 3, 64. ὡστε πρὸς ὄν μὲν ἦν
 †αὐτοῖς (f. οὐκ ἦν) ὁ λόγος Antiph. 3, 109 (v. 18). ὅς ὄντα τοῦτον
 καὶ παρόντ' (deum) ἀεὶ σέβου Philem. 4, 43 (26). οἰκοὶ μένειν χρῆ-ἢ
 μηκέτ' εἶναι Men. 4, 111 (6). αὐθις ἐξ ἀρχῆς ἔσει· ἔσει δ' ὃ τι ἂν
 βούλη Men. 4, 184 (2). οὐδὲν ἔσμεν Eur. 2, 517 (27*). τοῖς οὐδὲν
 οὔσιν Dionys. 3, 555 (2). ἀλλ' ἦν ὅτ' ἐν σῶσσανι-διήγης Cratin. 2,
 164 (4). ὅτε τὰν Σάμφ-ἦν Eur. 2, 493 (16). ἔως ἦν ὁ πόλεμος An-
 tiph. 3, 116 (2). ὡς εὐδαμῶν-τ' ἦσθα, νῦν τε μᾶλλον ἔσει Eur. 2,
 535 (1). τὸνδε τὸν τρόπον ὡσπερ τέως ἦν Aristophan. 2, 1159 (3).
 ὀπνήκ' ἐστὶ τούνηαυτοῦ Aristophan. 2, 1171 (1, 7). ἦν ἐκείνη τις φήλη
 Ἄπτεια. B. καὶ τοῦδ' ἡμέτερον ἦν πατήριον. A.-τότ' ἦν καὶ Θεολύτη-
 καλή, ὑπέβαιν' ἐσομένη δ' *Ωκιμον λαμπρὸν Anaxand. 3, 164 (1) sq.
 πολὺς δὲ συβαρασμός αὐλητῶν *(τότ') ἦν Phryg. 2, 605 (12). πότος
 ἔσται **σφοδρότερος Antiph. 3, 61 (2). *οὐπῶ τοῖτ' ἐν Δελφοῖσιν ἦν
 τὰ γράμματα-A. *(ἦν) ἀλλ'- Cratin. min. 3, 378 (1). μὴ λέγε *τίς
 ἦσθα πρότερον, ἀλλὰ νῦν τίς εἰ Philem. 4, 59 (84*). ἤμην πότε ἤμην-
 ἐν λόγοις anon. 4, 654 (205). τῶν-προτερωθῶν ἔσμεν Pher. 2, 256
 (3). τίς δ' οὗτος ὑμῖν ἔστιν; Pher. 2, 266 (1). ἔήτωρ γὰρ ἔστι νῦν
 τις, ὄν γ' ἔστιν λέγειν; Eur. 2, 460 (7). ἀνήρ ὅταν τις ἀγαθὸς ἦ-
 νικᾷ τε *(πάντας) χρηστός ὢν, οὐκ ἔστι χειρόνιπρον Eur. 2, 467 (16).
 μάντις εἰσὶ γὰρ θαλάσσιοι; Archipp. 2, 720 (4). ὁ λαβρωνίος δ' ἔσθ'
 οὗτος ὄρνις* (;) Hipparch. 4, 432. οὐ γὰρ τινες παροψίδες εἰσθ'-; Plat.
 2, 629 (1, 5). ὦ πολῖται-B. τίς πολλῆς δ' ἐστὶ *(νῦν)-; Metag. 2,
 758 (2). ἡ σφύραϊνα δ' ἐστὶ τίς; Strattid. 2, 773 (2). εἰσὶν δὲ πόθεν
 αἱ παῖδες αὐταὶ καὶ τίνες; B.-ἤκουσιν Μεγαρόθεν, εἰσὶ δὲ Κορινθιαὶ
 Stratt. 2, 774 (5). ὁ θῦων *ἔσθ' ὁ δειπνίζων τ' ἐμεῖ Ρόδιος Lyncei 4,
 433 (v. 1). ὁδὲ γὰρ αὐτός ἔστιν Alcaei 2, 831 (1). τοῦτ' εἶ ἦν τὸ
 πρᾶγμα; Aristophan. 2, 996 (2). εἰσὶν δὲ *πού; Aristophan. 2, 1109
 (2). σαφῶς οὖν ὃ τι φέρων τις μὴ φέρει, τοῦτ' ἔστιν Antiph. 3, 67 (1).
 *ὡς τᾶλλα-δαπάνην ματαίαν οὔσαν Antiph. 3, 90 (2, 6). *ἦ σταδίου-

χος δ' ἔστι τις; Antiph. 3, 93. ἔστι δέ τις οἶνος, * τὸν δὴ σαλεύουσιν Herm. 2, 410 (2, 6). ἔστι δέ τις θήλεια φιλόξενος E (14). ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τοξότης Aristophan. 2, 1121 (13). δς Antiph. 3, 109 (v. 7). ἔστιν ἄκμων καὶ σφῦρα νεανία Cr (3). ἔστι φύσις θήλεια-(aenigma) Antiph. 3, 112 (1). Ἡ ἄγλωσσος, ὁμώνυμος ἄρρενι θήλῃς || ἔν δ' ἔστιν καὶ πολλά, καὶ τις ἄρρωτος. B. τί ἔστι τοῦτο; Kubul. 3, 254 (1, 1. 4. 5). ἔστι βεβηχὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεχρηγὸς Kubul. 3, 255 (1, 23). εἰς λαβε καὶ σὲ τῶν πολλῶν ἕνα Philippid. 4, 472. πάντες σχεῖ μαγειροὶ φασιν Sosip. 4, 482 (v. 4). ἡσθόμην ἐπεῖνο δράμα. ἔστι παλύνιον Euphron. 4, 487 (v. 35). ὁ μάγειρός ἐσθ' ὁ τέλει διάδεισις Nicomach. 4, 583 (v. 11). μοι κατὰ χειρός ἦν τὸ Pher. 2, 339 (7, 5). εἰρήνη-ἦν ὡσπερ ὕδωρ κατὰ χειρός Tele (1, 2). ὡς ἔστι μοι τὸ χρῆμα-περὶ πόδα Plat. 2, 687 (2. πόδ' εἰ τῷ δεσπότῃ Athenion. 4, 558 (v. 39). εἰ δ' ἦν τὸ γένος μέγεσθαι Herm. 2, 399 (3). ἀμβροσία καὶ νέκταρ ὁμοῦ * τ Herm. 2, 410 (2, 10). εὐθύς περὶ τοῦτον εἶμι Eur. 2, 464 (1. νοντές * εἰσι (libri ἦδη) πόρρω Plat. 2, 638 (1, 10). εἰ τις δε θέλαμ' ἦν Plat. 2, 659 (1). κἄν ἢ-γένους μακράν Plat. 2, 6 πίουσα δ' ὁπόσον ἂν σοι θυμὸς ἢ Theop. 2, 804 (1, 10). τὸ Theop. 2, 820 (16). ἦν φασιν εἶναι παρὰ σέ Aristophan. 2, 1 * ἔστιν παρ' αὐτὴν τὴν-συχὴν Antiph. 3, 114. καὶ γὰρ ἐσθ' ὁ stophan. 2, 1163 (1). * οὐ μὲν ἤμεν ἄρτι γὰρ Antiph. 3, 69 ἀεὶ δὲ πρὸς Μούσαισι-πᾶρει (f. ἀρ' εἰ) Antiph. 3, 143 (22). δ' (ὡδ') ἄλλην τέχνην-ὠδισμὸς ἔστι δακτύλων * τοιοῦτος; An 175 (1, 7). μάταιός ἐστιν * ἔν γ' ἔμοι καὶ τοῖς σοφοῖς κριταῖς Amphid. 3, 309 (2). τοῦτο δ' ἦν ἕνα μὴ τε λυπήσειε τὸν ἔρασ xid. (Antiph.) 3, 494 (3). τὸ γνῶθι σαυτὸν ἔστιν ἂν τὰ πράγμα τὰ σαυτοῦ Men. 4, 156 (2). οἶον τὸ γενέσθαι πατέρα παιδῶν Men. 4, 196 (2). χαλεπὴ-καὶ προσάντης-ὁδός ἐστιν, ὡς τὴ ἀπελθεῖν-ἢ τις ἐστὶ κοσμίᾳ γυνὴ Anaxand. 3, 197 (5). ἀγνοεῖ ἄραις δ' τι ἔστιν, εἰ τις-; Diphr. 4, 405 (3). μακάριος ὁ β μεθ' ἑτέρων ἀπραγμόνων Apollod. 4, 450. αὐτόματ' ἦν τ Telecl. 2, 361 (1, 3). τῶν πλακούντων-ἦν ἀλαλητός ib. 2, 36 ὁπόθεν ἔσοιτο μάζα Plat. 2, 625 (4). σπαδᾶν τὸν ἴστων ο σπάδη Philyll. 2, 862 (4). κἄν κᾶραβός τις ἢ λαβεῖν Ephiph (1, 5). τούτων γέγοις ἂν; φ. * κἄν τις ἄλλος μικρὸς ἢ Antiph (1, 10). τὰ μὲν ὄντα διδοὺς οὐκ οἶδε δεδωκώς- Antiph. 3, 10 τῶν φυτῶν τὰ μέγιστα τῶν ὄντων τρία Epinici 4, 508 (v. 1). ἔλεφας. ib. (v. 4). ὁ Βελλεροφόντης ἔστιν ib. (v. 9). τούτων πολὺ σεμνότερον-παρὰ δεσποσύνοις- Anaxand. 3, 163 (1, 32). ριον-*(μηδὲ) φροντίζειν * ὅ τι ἔσται Philetaer. 3, 295 (2, ξ μὴν-ἔσται γ' ὅσον ἂν βουλώμεθ', ἔσται καὶ μάλα ἡδύς γ' Alexi * ὀπιάνιον ἔστιν; A. ἔστι Alexid. 3, 464 (2, 13). οὐ λίκκον φρέαρ' οὐ στάμνος ἔστί Alexid. 3, 465 (3). ἦσαν δὲ πληγαί 3, 621 (1, 11). πάντα τὰναντία νῦν ἔστιν Men. 4, 292 (1). τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἢ ζημία Cratet. (?) 2, 247 (1). τοῦτ' τὸ σκῶμμ' ἀσελγές [Myrt. 2, 418 (1)]. Eur. 2, 521 (2). ὁ δρῶν ἔστί σοι Plat. 2, 669 (3, 1). ὁ σὸς-τύμβος-τοῖς ἐμπόροι ρησις ἔσται Plat. 2, 679 (1). ἐγὼ-πᾶσιν ὑμῖν εἶμι πέντε καὶ δέ 2, 702 (3). * Προμηθεὺς (al. Προμηθεύς) ἔστιν ἀνθρώποις ὁ τ 2, 682 (3). cf. 5, 47. ἡμῖν δὲ ταῦτ' οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πάντα δ Antiph. 3, 106 (v. 17). πολλῶν κακῶν-ἔστιν ἀρχὴ τῷ βίῳ

γαμῆν) Anaxand. 3, 195 (1, 3). τοῦτ' ἔσθ' ἐκάστῳ μείζον ἢ Τροίαν ἔλειν Eubul. 3, 205 (v. 2). ὀπηνίξ' ἄν εἰκοσι ποδῶν μειροῦντι τὸ στοι-
 χεῖον ἢ Kubul. 3, 261 (1, 7). συντεμόντι δ' οὐδὲ ἔν | ἔσθ' ἑτάρας δσα
 περ ἔστι θηρὶ' ἐξωλέστερον Anaxil. 3, 348 (1, 31). Ζεὺς ἔστι μοι ἐρ-
 κείος, ἔστι φράτριος Cratin. min. 3, 377. ἔχεις ἐχίνους; B. ἕτερος ἔσται
 σοι πῖναξ Lyncei 4, 433 (v. 19). οὐκ ἦν ἐκφορὰ | Λύκῳ κρεῶν τότ'
 Euphron. 4, 457 (v. 20). ἡ τῶν φίλων σοι πίστις ἔστω κεκριμένη
 anon. 4, 609 (26). ἦν οὐδὲν προσιδόντι τεκμαρτόν Cratin. 2, 164 (3).
 τῶν μὲν γὰρ εὐξαμένοισιν ἔσθ' ἡμῖν τυχεῖν Antiph. 3, 80. ἔξ ἀνάγκης
 ἔστ' ἀποστραφέντι μοι λαλεῖν Antiph. 3, 91 (1, 5). ἔστι τοῖς σοφοῖς-
 χρόνῳ σκοπεῖσθαι τῆς ἀληθείας πέρι Men. 4, 272 (170). ζῆν δ' ἔστι
 μοι τάλαντον ὑπεριδόντι; anon. 4, 668 (282). ἀρ' ἀληθῶς τοῖς ξένου-
 σιν ἔστιν-ἐκεί-θουινᾶσθαι-; Cratin. 2, 107 (1). ὄν γ' ἔστιν λέγειν Kur.
 2, 460 (7). ὁ-Γρησιππος ἔστιν ἀκούειν Kur. 2, 481 (3). ἦν ἄρα
 τοῖνδε δυοῖν ἐνὸς αἵρεσις Plat. (?) 2, 697 (v. 9). εἰπερ ἔστι δε' ἐνιαυτοῦ-
 λαβεῖν Aristophan. 2, 1171 (1, 8). πρᾶγμα τρυφερὸν-ἦν ἰδεῖν Antiph.
 3, 117 (2, 4). πάντ' ἔστ' ἰδεῖν-καταπεφευγότα Antiph. 3, 155 (69).
 ἔστι δὲ σκοπεῖν ἀπ' ἀρχῆς-τὴν Πλαγγόνα Anaxil. 3, 347 (1, 8). Σφάγγα
 πιάσας ἔστι τὰς πόρνas καλεῖν Anaxil. 3, 348 (1, 22). τὸν Τιθύμαλλον-
 αἰε' | ἐρυθρότερον-περιπατοῦντ' ἔσθ' ὄραν Dromon. 3, 541 (1). ὦν ἔστιν
 ἐκλεξάμενον-μὴ κλίμακα *στησάμενον εἰσβῆναι λάθρα Xenarch. 3, 617
 (1, 7). καὶ τῶνδ' ἐκάστην ἔστιν ἀδεῶς- ib. (1, 16). καλὸν τὸ θη-
 σκειν ἔστιν (f. ἔστιν) ἐπὶ τούτῳ λέγειν Philem. 4, 47 (87). ποῦ θεοὺς
 οὕτως δικαίους ἔστιν εὐρεῖν-; Men. 4, 170 (7). τότ' αὐτόν (f. τὸ δ' αὐ-
 τόν) ἔστ' ἰδεῖν ὡς ἄθλιον ζῆ-βλον Men. 4, 193 (5). δε' δν θεωρεῖν
 ἔστι τοὺς ἄλλους θεοὺς Men. 4, 265 (136). ἔστιν θεωρεῖν-τὴν-εὐνοίαν
 εὐδὺς εἰσιόντα Apollod. 4, 455 (2). τὰς-ἄλλας ἔστιν αὐλούσας ἰδεῖν-
 Ἀπόλλωνος νόμον Epicrat. 3, 365 (1). ἰδεῖν μὲν αὐτὴν ῥῥόν ἔστι καὶ
 πτώσαι ib. 368 (2, 20). πάντ' ἔστιν ἐξευρεῖν, ἔαν- Philem. 4, 19. ἔσθ'
 * ὑποχέσθαι πλείονας Diph. 4, 377 (1). οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ
 κακοῦ Susar. 2, 3. ἄνευ κακῶν-οἰκίαν οἰκουμένην οὐκ ἔστιν εὐρεῖν
 Men. 4, 252 (62). οὐκ ἔσται-*καλεῖν με Aristophan. 2, 1201 (103).
 ἔχθῦς οὐκ * ἄν ἦν (libr. ἐνῆν) οὐδενὶ φαιεῖν Alexid. 3, 403 (1). οὐδ'
 ἔστιν εἰπεῖν περὶ μαγερικῆς Dionys. 3, 548 (v. 30). οὐκ ἔστιν-τὰ τῶν
 πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν Philisci 3, 580 (1). ἄς δ' οὐτ' ἰδεῖν
 ἔστ' οὐδ' ὄρωντ' ἰδεῖν σαφῶς Xenarch. 3, 617 (1, 18). οὐκ ἔστιν ἕτε-
 ρον παρ' ἑτέρου λαβεῖν τυχην Philem. 4, 6. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰ πα-
 ράσιτος Arar. 3, 276 (1). οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ὀλβιογιάστῳ εἰ σὺ Am-
 phid. 3, 304 (2). οὐκ ἔστ' ἀκούειν οὐδὲν * αὐτόν οὐδ' ὄραν Philem. 4,
 54 (58). οὐκ ἔστιν εὐρεῖν βλον ἄλυπον Men. 4, 195 (10) = mon. 419.
 οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν ζῶντα- Men. 4, 176 (2). ζῆν ἠδέως οὐκ ἔστιν ἀργόν
 καὶ κακόν mon. 201. οὐκ ἔστι κανδύλους ποιεῖν Men. 4, 222 (1). τῷ
 δε' πατρὶ πρὸς τὸν υἱόν,-οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, οὐ γέγονας αὐτὸς γέρον;
 Apollod. 4, 452 (1, 7). οὐκ ἔστιν "ἔμεθύσθην πατέρ' λέγοντα" (σε)
 -συγγνώμης τυχεῖν Philippid. 4, 475 (4). τὰργύριον εἶναι-τιμὴν πα-
 ρασχεῖν δυνατον-ἀδαγκίας δ' οὐκ ἔστιν Men. 4, 156 (1). κάμοι τρα-
 χηλον ἕτερον εἰ ποθεν λαβεῖν ἦν καὶ πρῆσθαι δυνατόν Arched. 4, 457
 (2, 6). οὐκ * ἔστιν ἦτις ὅς ὑποστῆναι δύναιτ' ἄν anon. 4, 622 (65).
 οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνῆρ εὐδαιμονεῖ Nicostr. (ex Euripide) 3, 268
 (2) = mon. 697. Philippid. 4, 472. ὡς ἔστ' ἐραστής, ὅστις ὠραίων φί-
 λων τρόπων ἐραστής ἔστιν Amphid. 3, 307 (2). ἐπὶ δὲ ταῦτ' οὐκ ἔστι-
 Antiph. 3, 32. οἰόμεθα-τοὺς Ἡοθαγοριστάς-οὕτως ῥυπαρὸν ἐκόντας,-
 οὐκ ἔστι τούτων οὐδὲν Aristophont. 3, 362 (3). σωτηρίας ἐπέτυχον-

ἔμοι δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστιν Philem. 4, 10 (1, 9). τὸ ταῦτα διορᾶν ἔστι
 εὐνύχου τέχνης, οὐ * τοῦ διανίξιν λοπάδας οὐδ' ὄζειν καπνοῦ Damoc.
 4, 531 (v. 43). τὸ -ἀτυχῆσαι παντὸς εἶναι μοι δοκεῖ, ἀνδρὸς δ' -
 Antiph. 3, 155 (67). αὐλᾶς θεραπεύειν ἔστιν - ἢ γυναικὸς ἢ πεινῶντος ἢ
 μαστιγίου Diph. 4, 420 (10). δοῦλοι βασιλέων εἰσὶν, ὁ βασιλεὺς δ' αὐτῶν,
 ὁ θεὸς ἀνάγκης Philem. 4, 11. εἰσι τῶν γέλων ἐνός γέ του Pher.
 2, 286 (13). † τῶν πονηρῶν μικρὸν * ἔστι τοῦβολου Eur. 2, 506 (20)
 cf. 3, 76. πάντα ταῦτ' ἔστιν δραχμῆς Antiph. 3, 35 (3, 3). ἔστ' ἑμο-
 τάριχος πέντε χαλκῶν Alexid. 3, 389 (1, 4). ἀρ' ἦν μετὰ ταῦδ' ἡ ῥά-
 φανος; ib. (1, 7). τέθεικας διπλασίου; B. ὁ ταριχοπώλης ἔστιν. ἔλθει
 πυρᾶνου ib. (1, 14). τῆριχος ἔστι πρῶτον - τοῦτ'. * διωβόλου τοῦτ' ἔστι
 Alexid. 3, 470 (1). ψυχρά σοι - παραθᾶ; - ζῆλοντα δέ; A. οὐκοῦν τὸ μέ-
 σον ἔστω δηλαδὴ (?) Alexid. 3, 464 (2, 6). ἔρη' οὐκ ἀγαθὸν εἶναι πε-
 γυρίου. ἔστω κακόν, διὰ τοῦτο δός μοι Phoenicid. 4, 511 (v. 20). B.
 ἔστω. γεωμετρικῆ δὲ καὶ σοὶ πρῶγμα τί; Nicomach. 4, 584 (v. 24).
 βάπτεται (aliquis) θέλων καλὸς εἶναι - ἔστω Γανυμήδης οὗτος Nicol. 4,
 580 (v. 35). † γένηα ὁ (f. γενναῖος ἴσθ', ὦ) οὗτος - χρηστὸς εἶ καὶ κω-
 σμῖος Nicoph. 2, 852 (3). οὐκοῦν περιγράψεις - κύκλον; A. τί δ'
 ἔστιν; (al. πάρεστιν) Eur. 2, 525 (1). εὐτυχεῖς - B. τί δ' ἔστι; Plat. 2,
 670 (3). οἰμοί. B. τί * ἔστί; Archipp. 2, 725 (2). Ἐρμων, τί ἔστι,
 πῶς ἔχομεν; Lysipp. 2, 744 (1). διελθεῖν βούλομαι τὸ βιβλίον - B. ἴσθ'
 δ' - τοῦτο τί; Plat. 2, 672 (1, 3). τὸ δὲ ζῆν εἰπέ μοι τί ἔστί; An-
 tiph. 3, 138 (10) cf. 5, 79. ζῆν δ' ἔστί τὸ τοιοῦθ'; Baton. 4, 502 (v. 6).
 καταπυγούσῃ ταῦτ' ἐστὶ πρὸς κράας μέγα Aristophan. 2, 1000 (17).
 οὐ ταῦτόν ἐστιν ἀλμύδες καὶ στέμφυλα Aristophan. 2, 1111 (6). Δια-
 στάς - εἶναι κρείττον * ἔστ' ἢ γ' ἀλμύδας ib. (9). τὸ δειπνόν ἔστι μαί-
 καλ - καὶ Antiph. 3, 133 (1). ἐπώμυτο ὁ μὲν οἶνος ὄξος * αὐτὸν εἶναι
 γνήσιον Eubul. 3, 236. τὰ δὲ χορήματα ταῦτ' ἔστιν ὄψις Antiph. 3, 151
 (63) = Alexid. 3, 521 (41) = Men. 4, 273 (175). οἱ ποιηταὶ ληρὸς ἴ-
 σιν Xenarch. 3, 621 (1). λαμπρὸς τις ἐξελέλυθ' - ὄλολος οὗτος ἔστι
 (vocatur) || τὰ πόλλ' ἀδειπνος περιπατεῖ, κειστρινός ἔστι νῆστις Anaxand.
 3, 177 (2). πάνθ' ὅσα νοοῦμεν ἢ λέγομεν - τύχη * στίγ Men. 4, 213
 (3, 7). τοῦτ' ἔστιν * Ἀκαδήμεια, τοῦτο Ξενοκράτης; Alexid. 3, 421 (1).
 * τί ζῆν ὄφελος γ' μή * σι τὸ ζῆν εἰδέναι; B. ἀλλ' οἶνος ἦν. - ὁ πορφύ-
 οἶνος οὗτος ἔστι (?) Philem. 4, 49 (42). πειρώμεθ' - * ἔς τὸ δειπνῶν
 ἀπίενα· εἰς ἐπιτάκτινον δ' ἔστιν Timoth. 3, 550.

εἶμι: εὐθὺ πόλεως εἶμι Eur. 2, 502 (7). εἶμ' ἐπὶ ξύλα Aristophan. 2,
 1118 (2). οἴπερ ἦ' ἐπὶ ξύλα ib. 1119 (6). ἦσαν εὐθὺ τοῦ Διονυσίου
 Aristophan. 2, 1012 (22). † ἦεις ἐν Φαινιστοῦ Antiph. 3, 137 (8). δε-
 λῶν ἐπὶ δαίτας ἴσασιν Eur. 2, 542 (14). αὐτομάτους ἀγαθοὺς εἶναι - ἐπὶ
 δαίτα Cratin. 2, 111 (1). οὐκ * εἰ - ἐς κόρακας * ἐντευθενί Aristophan.
 2, 1186 (43). ἄνω μάλ' εἰσι καταφυγῶν (int. ἀτμός) Alexid. 3, 440
 (5, 17). ἐπὶ κῶμον - ἴωμεν Antiph. 3, 114 (1). ἰτητέον Diph. 4, 388.
 τούτοις δ' ὀπισθεν ἴω Cratin. 2, 31 (1). ἴω δὲ καὶ τραγῳδίας ὁ
 Κλεομάχου διδάσκαλος Cratin. 2, 163 (2). ποῦ Κόρυδος, ἢ Φυρῶμα-
 χος; - ἴω πρὸς ἡμᾶς Euphron. 4, 492 (v. 7). διάνιξ' ἰούσα σαιτίφ
 Cratet. 2, 237 (1, 7). οἱ ἰχθύες οἴκαδ' ἰόντες Tel. 2, 361 (1, 6). ἴω
 τοῖς † ἰούσιν ἰγγέη (f. εἰσοῦσιν ἰγγέω) Pher. 2, 298 (5). γέρε - ἀγγε-
 λουθ' ἔσω Herm. 2, 383 (1). * ἴων πειράσομαι εἰς τὴν ἀγορὰν ἔργον
 λαβεῖν Amips. 2, 701 (1). ἔγω * δ' ἴων πέφω πλακοῦντ' Aristophan. 2,
 1027 (2). ἔγω * δ' ἴων ὀψάριον - ἀγοράσω Anaxil. 3, 352 (2). ἴθ'
 * δεῦρ' Eubul. 3, 230. Συμελικῶν ἴθι - εἰς ἔριν anon. 4, 649 (184). ἴθ'

- ὦ ἄνα, ἔξελθε Eur. (?) 2, 577 (v. 8). ἀλλ' ἴθι προσαύλησον-πιτισμόν Nicoph. 2, 853 (5). ἴθι δὴ ἀνακωδώνισον Aristophan. 2, 1073 (10).
 ἴν: εἰν ἀγορῇ-νεκκα Plat. (?) 2, 697 (v. 1).
 ἴνεκα: vide οὐνεκα. ἐβάλετ' ἄγκυραν καθάψας ἀσφαλείας εἶνεκα (αἰ εἶνεκεν. f. οὐνεκα) Philem. 4, 31 (1, 10). γυναικῶν δυστυχοῦσιν εἶνεκα mon. 700.
 ἴπα: Alexid. 3, 383 (2). Philem. 4, 52 (51^a). Athenion. 4, 558 (v. 38).
 * Ευαγγ. 4, 572 (v. 1). εἶπας Philem. 4, 14 (2). εἶπον (imper.) f. Calliae (Diocl.) 2, 736 (2). εἶπον-τί ποιεῖν μέλλετε; Men. 4, 297 (300). εἶπον, ἄξιον γὰρ εἰδέναι Nicol. 4, 579 (v. 19). σὺ γὰρ εἶπον Eurhron. 4, 469. * ἀνωμάλους εἶπας πωδήκους Phryn. 2, 558 (2).
 ἴπειν: εἶπέ μοι Magnet. 2, 10. Plat. 2, 641 (1). Antiph. 3, 36 (1, 9). 116 (2, 1). 138 (10). Nicostr. 5, 84. Ephipp. 3, 329. Alexid. 3, 365. Men. 4, 322 (452). Hegesipp. 4, 479 (v. 17). Baton. 4, 502 (v. 11). Damox. 4, 530 (v. 5). Alexandr. 4, 553. τί γὰρ ἡ-Ἰωνία εἶπ' (f. εἶπον) ὃ τι πράσσει Calliae (Diocl.) 2, 736 (2). τί ἂν εἰποιμί σοι; Cratin. 2, 119 (7, 3) cf. 5, 21. εἶποι τις ἂν- Pher. 2, 340. † κείποι δέ πω τις Antiph. 3, 64 (1, 13). πειστικὸν λόγος, πρὸς τοῦτ' ἂν εἶποι τις- Men. 4, 209 (1). εἶποις γ' ἂν αὐτοὺς ἀρτίως ἠλωκέναι Xenarch. 3, 621 (1, 17). ἀναπνοὴν ἔχει "Ζεῦ σάτερ" εἶπειν "ἀντέχου τῶν σχοινῶν" Men. 4, 232 (7, 7). τῷ κακῶς διακειμένῳ | εἶπειν τιν' ἐσθλόντα "μὴ κακῶς ἔχει" Philippid. 4, 471. τίς εἶπεν "αἰμίδα *παῖ" πρῶτος-; Eur. 2, 547 (2, 5). ὁ πρῶτος εἰπὼν "μεταβολὴ πάντων γλυκῦ" anon. 4, 684 (327). σκῶμμα-εἶπ' ἀσελγές Eur. 2, 485 (1, 15). καγὼ τινα εἶπειν πρὸς ὑμᾶς βούλομαι γρίφον Antiph. 3, 109 (v. 14). γρίφον προβάλλεις τοῦτον εἶπειν-εἰ ξύνοιδά τι-; Antiph. 3, 41 (2, 5). ὁπότε *προσταίτοιτό τις εἶπειν ἐφεξῆς ὃ τι- Antiph. 3, 67 (1, 4). ἀξιώσαν-τός τινος εἶπειν πρὸς αὐτὸν ὃ τι ποτ' ἐστὶ τὰγαθόν,-εἶπεν ἠδονὴν Hegesipp. 4, 481. ἴνα μὴ τὸ παλαιὸν τοῦτο-εἶπω *σόγισμα Theop. 2, 805 (1). ὄνον εἶπέ συντεμών Antiph. 3, 27 (1, 12). σμύρναν εἶπέ, *μὴ μακρὰν ib. (1, 14). εἶτ' οὐκ ἂν εἶποις;- Α. κάκκαβον λέγω. σὺ δ' ἴσως ἂν εἶποις λοπίδ' Antiph. 3, 99 (1). οἱ λόγοι-εἰσιν ἔγνωρισμένοι, πρὶν καὶ τιν' εἶπειν Antiph. 3, 105 (v. 4). ἂν-εἶπη τις Ἀλκμαίωνα Antiph. 3, 106 (v. 9). δταν μηδὲν δύνωνι' εἶπειν ἔτι ib. (v. 13). ὡσπερ *(εἰ) εἶποις ἀορτάς Diph. 4, 393. εἶπέν μ' ὁ κῆρυξ, οὗτος *ἀλφάνει Aristophan. 2, 1084 (13). ὑμῖν ὀρχηστρίδας εἶπον ἑταίρας Metag. 2, 751 (1). Aristag. 2, 761 (1). ῥίσκος ἦν ὃν εἶπεν Antiph. 3, 72. οὐδ' ἂν εἶπειν τὸ μέγεθος δύναιτό τις Anaxand. 3, 167. τὴν ὄψιν εἶπω τοῦ ποτηρίου-σοι; Alexid. 3, 510 (12). οὐκ ἂν τις εἶπη πολλὰ θανμασθήσεται, ὁ μικρὰ δ' εἰπὼν μᾶλλον anon. 4, 690 (344). συντομώτατον δ' εἶπειν Alexid. 3, 495 (1, 4). κακὰς (an κακῶς? 5, 20) εἶποι πρὸς ἑτέραν Cratin. 2, 116 (1). ἂν εἶπη κακῶς, *ὀργιόμεσθ' Men. 4, 230 (5). *κλάειν εἰπωμεν ἀθυρομάτι Eur. 2, 568 (64) cf. 5, 40. εἰπόν-τος αὐτῷ τοῦ γάμου-ἦκειν Kubnl. 3, 261 (1, 6). ἔσπετε γυν μοι Μοῦσαι Herm. 2, 407 (1, 1). εἶρηκα (εἶρημαι. ῥηθεῖς) ἐρῶ vide suo loco.
 ἴπερ: οὐδὲ Ναυφάντης γε (int. ἄρξει)-, οὐ δῆτ', εἶπερ ἐκ κείνης γε καγὼ-ἐπηγνύμην Eur. (?) 2, 577 (v. 19). μέγιστον ἀγαθόν, εἶπερ ἔστι-λαβεῖν Aristophan. 2, 1171 (1, 8). μακίμους, εἶπερ μεταδίδωμι μηδενί Timocl. 3, 501. τὸ πρῶγμα τοῦτ' οὐκ ἔστιν εἶπερ *γίγνεται Antiph. 3, 64 (v. 5). ὅττω λάβοις ἂν;-εἶπερ ὠνεῖ τὸν ἕτερον Alexid. 3, 391 (2, 10). εἶπερ τὸν ἀδικούνι'-ἡμύνετο ἕκαστος-οὐκ ἂν ἐπι πλείον τοῦ κακόν-ἠύξετο Men. 4, 237 (15).

- εἶργω: οὐ πῦρ-† εἶργει (1. ἀπειργεῖ) μὴ φοιτᾶν Eur. 2, 457 (3).
 εἶρσειώνη: ἀναθῶμεν-τασθὶ τὰς εἶρσειώνας Eur. 2, 469 (19). οὐ μὲν
 εἶρσειώνην οὐ γεωργίαν λέγεις Timocl. 3, 613 (5) cf. 5, 96.
 εἶρηκα. εἶρημα. ῥηθεις: cf. εὐράσκω. ἄν-εἶπη τις Ἀλκμαίωνα, καὶ
 τὰ παῖδια πάντ' εὐδύς εἶρηχ' Antiph. 3, 106 (v. 10). οὐκ εἶρηκά σου
 τοῦτ'; εἶτ' ἄρ' οὐχί; Men. 4, 191 (2). *ἰχθύν δ' Ὀμηρος ἐσθλόντ' ἔ-
 ρηκε πού τίνα τῶν Ἀχαιῶν; Eubul. 3, 262 (2). τὰ μέγιστα-οὐκ εἶρηκα
 τούτων Aristophan. 2, 1079 (6, 9). τὸ μέγιστον οὐκ εἶρηκα Demetr. 4,
 539. σχεδόν τι τὸ κεφάλαιον τῶν κακῶν εἶρηκας Apollod. Gel. 4, 439 (2).
 ἀγοράσματ' οὐ συμπόσιον εἶρηκας Alexid. 3, 461. ὅσα εἶρηκέ με πα-
 κῶς ὁμολογῶν ἐυδῆας Axionici 3, 534 (1, 10). τοῖς εἶρημένους ἡμῶν
 ὑπὸ τινος ἢ πεπονθόσιν κακῶς Men. 4, 235 (13). κατὰ πόλλ'-ἔστι
 οὐ καλῶς εἶρημένον τὸ γυνῶδι σκυτόν Men. 4, 139 (1). πολλοῖς πολιῖ
 περὶ μαγειρικῆς εἶρημέν' ἐστὶν Hegesipp. 4, 479 (v. 2). τὸν νόμον
 ἔμαυτῷ τουτοῖ | τίθεμαι-ὥσπερ εἶρηται ποιεῖν Diodor. 3, 546. καὶ
 ταῦτα τε *εἶρητο καὶ παριόντα-ἀπιδῶν-ἐπόπυσεν Timocl. 3, 606.
 ῥηθεις: τοὺς ῥηθέντας ἀναθέσθαι λόγους Men. 4, 93 (2). ῥηθεις
 λόγους πατρὸς πρὸς υἱόν Men. 4, 262 (115). τί δύναται τὸ ῥηθέν; An-
 tiph. 3, 41 (2, 7). ἀκριβῶς ἐγνωσκέναι τὸ ῥηθέν Antiph. 3, 112 (1, 16).
 εἶρήνη: εἶρήνη-ἦν ὥσπερ ἔδωκε κατὰ χειρὸς Telecl. 2, 361 (1, 2). δι-
 ναμιν κράτος εἶρήνην Telecl. 2, 372 (4, 3). εἶρήνη 'στὶν (euumum bo-
 num) Philem. 4, 22. εἶρήνη γεωργὸν κἄν πέτραις τρέφει καλῶς Men.
 4, 259 (95). Εἶρήνη βαθύπλουτε Aristophan. 2, 987 (8). Εἶρήνης γέ-
 λης πιστὴ τροφός Aristophan. 2, 1065 (2).
 εἶρηνικῶς: πρὸς ἀμυγδάλας-πῶς ἔχεις; B. εἶρηνικῶς Antiph. 3, 77.
 εἶρων: ἀλώπηξ εἶρων τῆ φύσει Philem. 4, 32 (3).
 εἶς: cf. ἐς. πρὸς. εἶς ἄλμην τε καὶ ὀξάλμην κατ' ἐς σκοροδάλμην-ἐμβα-
 πτων Cratin. 2, 95 (5). εἶς ὄξος ἐμβαπτόμενος Aristophan. 2, 1009 (9).
 κίχλαι εἰς τὸν φάρυγ' εἰσεπέτοτο Telecl. 2, 362 (1, 12). *εἴσιμ' ἐκ
 μῆλλαν Eur. 2, 539 (7). εἰσδύμενος εἰς πόρον Antiph. 3, 62 (3).
 ᾧδὲν εἰς τὴν οἰκίαν-εἰσφέρειν Antiph. 3, 92 (1, 6). ὅσ' ἄν-εἰς ἐκ-
 τὸν-τις *εἰσαναλίσκων τυχῆ Antiph. 3, 116 (1, 10). εἰς τὰς τριήρεις-
 ἀναλοῦν-, εἰς οἷ' ἀνάλοιν οἱ πρὸ τοῦ Aristophan. 2, 1040 (22). εἰσο-
 δός-εἰς τὴν οἰκίαν Anaxand. 3, 195 (1, 10). εἰς ἄκακον-τρόπον εἰ-
 δός Anaxil. 3, 353 (1). εἰσειμι-εἰς γυναῖκας Men. 4, 276 (189). ἐμ-
 βάλλουσιν-μᾶραθον εἰς τὰς ἀλμάδας Herm. 2, 413 (2). εἰς ζηρεῖον
 ἐμπεσῶν Eur. 2, 563 (46). εἰς ἔρωτα-ἐμπεσῶν Antiph. 3, 139 (12).
 ἐταίρας-εἰς ἔρωτα τυγχάνεις ἐηλυθῶς Anaxil. 3, 350 (2). ἐταίρας εἰς
 ἔρωτ' ἀφίκετο Antiph. 3, 124 (1, 3). τὸν βλον ἔθηκας εἰς στίχον Nicost.
 3, 268 (2). θρόμβον, ἐγκαθήμενον εἰς πλατὺ στέγαστρον Antiph. 3, 27
 (1, 9). *ἐμβαλεῖν εἰς τοῦπον (forum) Antiph. 3, 118 (4). τραπόμενον
 εἰς τοῦπον Aristophan. 2, 1050 (9). περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα Eur. 2,
 550 (5). τρέχ' εἰς τὸν οἶνον Aristophan. 2, 1072 (6). *ἐκείθεν εἰς τὴν
 Ἰταλίαν διεβάλομεν τὸ πέλαγος εἰς Μεισαπίους Demetr. 2, 876 (1).
 εἰς τὸ κέρδος-ἀποβλέπουσ' Demetr. 2, 878 (2). εἰς Ἀθήνας ἐνθάδε ἀμι-
 κόμην Antiph. 3, 91 (1). εἰς ἐμὲ σὺ τὴν κραπάλην μέλλεις ἀφείναι
 Eubul. 3, 266 (9). ἐξήλλοντο εἰς σχοινόπλεκτον ἄγγος Arar. 3, 274 (1).
 *ἐς τὸ δειπνον ἀπείναι· εἰς ἐπιτάλιον δ' ἐστὶν Timothei 3, 589. εἰς
 τὸν νεῶν κατέκλεισεν αὐτόν Philem. 4, 46 (35). οὐ νῦν βαδίζομεν, εἰς
 τοὺς γάμους Euphron. 4, 493 (v. 10). βᾶδις' ἐπὶ δειπνον εἰς τὰ *γι-
 λτία Antiph. 3, 22. εἰς αὐτοὺς βλέπων Cratet. 2, 235 (3). εἰς τοὺς
 καλοὺς δ' ἄν τις βλέπη Anaxand. 3, 177 (2, 9). τὸ δύγγος εἰς ἡμᾶς
 στρέφει Arar. 3, 273 (1). εἰς ὄχλον φέρειν Anaxand. 3, 196 (3). διὰ

τί δ' οὐκ ἄγεις εἰς τὸν ὄχλον αὐτό; Amphid. 3, 306 (1, 6). *δαν-*
ἔλθης εἰς τοιοῦτον συρφετόν, Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα Euphron. 4, 496
 (v. 6). *μῦθον εἰς ὑμᾶς-λέξει Pher. 2, 293 (16, 5). ἀνακράγοι τ' ἂν*
εἰς ἐχθρούς μέγα Sannyr. 2, 874 (1). ἄδωμεν εἰς τὸν δεσπότην ἐγκώ-
μιον Aristophan. 2, 1150 (5). εἰς ἤρων τι προήμαρτον Aristophan. 2,
1200 (100). τοῖς κόλαξι πᾶσι τοῖς σκώπτουσι τε * (εἰς) αὐτόν Eubul. 3,
217 (1). Δημοφῶντος * ἄτι' ἐποίησεν εἰς * Κότυν Euphr. 3, 335 (2).
ὁ-εἰς τὸν ἀσθενῆ βίᾳ τι-ποιῶν Philippid. 4, 476 (4). * χούτοι μὲν
εἰς' ἐκκαίδεξ' εἰς Ἀρχέστρατον, ἐς * τὸν δὲ γαλακρὸν ἐπτακαίδεξ' Eup.
2, 537 (4, 4. 5). εἰς πόδας ἐκ χειρᾶλης τετηρημένον Eubul. 3, 255 (1, 24).
εἰς ταῦριον. εἰς αὔριον vide αὔριον. εἰς ταῦριον δὲ Σουνεῖς (sunē),
εἰς εἰς τρίτην ἀγορᾶ κέχρηται Anaxand. 3, 163 (1). δειπνον ἕτερον
εἰς τρίτην βλέπει Men. 4, 179 (3). εἰς τὴν ἐσπέραν * χορταζόμεσθα
πᾶσιν ἀγαθοῖς Amphid. 3, 312. οὐκ εἰς ἡμέραν χειμάζομαι μίαν-, εἰς
τὸ ζῆν δ' ὄλον Philem. 4, 10 (1). [εἰς ὥρας ἐγὼ πλεύσω Philem. 4, 41
(21)]. εἰς * (τούς) τέτταρας εἰληγεν * ὑμῖν-τριώβολον Philem. 4, 19 (1).
εἰς δέξ' ἐπὶ τῇ μναῖ γεγονέναι καὶ δώδεκα Diph. 4, 395 (2, 20). τὸν
ἐνιαυτὸν συντεμῶν εἰς μῆν' ἕνα Philippid. 4, 474 (1). * ἐυνέζης εἰς τὰ
πόλλ' * Εὐριπίδῃ Aristophan. 2, 1177 (4). εἰς ἄμιλλαν ἀριστήσομεν;
Eup. 2, 525 (1). εἰς θυεῖαν παιστέον Plat. 2, 630 (1, 3). ἀφανοι-
παρεστήκασι-εἰς τὸν ἀριθμὸν Men. 4, 117 (2). ἀμφοτέρων-* εἰς μέσον
ἔστω Plat. 2, 664 (2, 4). λογισμὸς εἰς μέσον παταξάτω τις Antiph. 3,
119 (1, 2). ἀσπὸν εἰς μέσον-καταθέντες Eubul. 3, 216. ὕπαγ' εἰς
τοῦμπροσθεν Eup. 2, 447 (2). ἄγει τὴν τόλμαν εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐ-
βουλίας Antiph. 3, 8 (1). πιεῖν χωρὶς-δέξβαφον εἰς τὸ κοινόν Eubul.
3, 236. μῆτι ἂν ἀτυχήσας εἰς τὰ κοινὰ τοῦ βίου | ἐπαμφάσαι δύναιτο
τοῦτο Men. 4, 192 (4). ἔλθων εἰς χρόνον (in longum tempus) Men. 4,
212 (2, 16). ὄνος εἰς ἀχυρὸν (ἀχυρόν?) Eup. (?) 2, 545 (22). εἰς
ἄχυρα καὶ χνοῦν Aristophan. 2, 950 (23). δεξιὸν εἰς * ὑποδήματ', ἀρι-
στερόν εἰς ποδιάνπιτρα Aristophan. 2, 1189 (55). πέμπειν τοὺς εἰς
ἀφορμὴν Aristophan. 2, 1206 (136). τὰ τρεῖς τῶν εἰς θάνατον Alexid.
3, 385 = Alexandr. 4, 553. λορδὸς ὡς εἰς ἐμβολὴν Aristophan. 2, 1190
(60). ἐυνελθεῖν-εἰς λόγον Eup. (?) 2, 577 (v. 9). οὐκ ἂν παρέβην εἰς
λέξιν Plat. 2, 647 (1). αἰτεισθαι-ἐκατόν εἰς Καλχηδόνα Eup. (?) 2, 577
(v. 12). Χάριτας βοᾶν εἰς χορόν Aristophan. 2, 1086 (16, 2). πάντ'-
εἰς τοῦτο (i. e. γῆρας) καταπιεφυγῶτα Antiph. 3, 155 (69). πάντες εἰς
σὲ (i. e. γῆρας) ἔλθειν εὐχόμεθα Men. 4, 241 (26). * εἰς Ἥλιασαν ἦλ-
θεν Posidipp. 4, 517. ἐκ τοῦ πυρὸς εἰς τὰς μαχαίρας ἦλθον Posidipp.
4, 513 (v. 9). κορλιαννον φεῖναι τι (f. εἰς τί) λεπτόν; Alcaei 2, 829 (1).
ἀγρόθεν γέρων εἰς τὴν ἑορτὴν Alcae. 2, 830 (1). ἀγοράσας εἰς τοὺς
γάμους Antiph. 3, 118. κυνίδιον ἐπρώ-εἰς τὰς τριόδους; Aristophan.
3, 1030 (12). εἰς ἀγορὰν ὑγαίνειν Men. 4, 300 (311). εἰς ἀβυρτάκη
χλόης Antiph. 3, 78 (1). τούτων τι τῶν εἰς ματτήν Nicostr. 3, 284.
εἰς-τὰ κρέα μόσχον ἔλαβες, δέλεακας Eupangeli 4, 572 (v. 6). οὐδὲ
εἰς τὸν ὀδόντα ἔχει γαγεῖν anon. 4, 666 (272). ἂ δ' εἰς τ' ἐδωδὴν-καὶ
ῥώμης ἀκμὴν καὶ πρὸς ὑγίειαν Eubul. 3, 205 (v. 6). τὰ-ἀργυρώματ'
ἔστιν-εἰς τοὺς τραγηδοῖς εὐθεῖ, οὐκ εἰς τὸν βίον Philem. 4, 44 (28).
ἀκούσματ' εἰς τρυφήν-παιδείεσθ' Men. 4, 150 (6). χρῆται-εἰς ᾧ δὲ
ταύτῃ (i. e. οὐσία) καλῶς Men. 4, 103 (2). εἰς τὸ δέον Men. 4, 116 (4).
χρόνον εἰς τὰ πράγματ' ἂν λάβης Apollod. 4, 457 (7). ἡ δ' ἡμέρα ἀεὶ
τι καινὸν εἰς τὸ φροντίζειν φέρει Posidipp. 4, 519. ἀριστὸν ἔστιν εἰς
εὐβουλίαν Theop. 2, 813 (1, 4). τοῦτ' ἐγὼ παρεγγυῶ εἰς ἀσφάλειαν
τῇ βίῃ πλείστον μέρος Men. 4, 214 (7). ἐστὶ κτήμα τιμωτάτων-εἰς

- ἐν τῷ ἄρτῳ Hieronym. 4, 818. ἀπὸ τῶν γινώσκοντων εἰς τὴν πόλιν ἔξω
 θύρας. 4, 8-3 (v. 4). εἰς τὴν εἰς τὴν πόλιν ἀφῆκεν τὴν ἀνακτορικὴν
 γέφυραν. Anax. 3, 257 (1, 4). ἐπὶ τῷ εἰς τὴν πόλιν ἔστι
 ἀνακτορ. 4, 404 (1, 2). τὴν πόλιν εἰς τὴν πόλιν ἄνω. 3, 46
 (2, 11). ἀνακτορικὴ εἰς τὴν πόλιν ἀνω. 3, 92 (1, 5). φου-
 ρακὴν γὰρ εἰς τὴν πόλιν Men. 4, 338 (10). ἀνακτορικὴ εἰς τὴν πόλιν Plat.
 2, 428 (1, 3). ἔστι εἰς τὴν πόλιν ἀνω ποταμὸς ποταμὸς. 4, 4, 4. εἰς τὴν πόλιν
 εἰς τὴν πόλιν. 2, 113 (3). εἰς τὴν πόλιν εἰς τὴν πόλιν. B.
 -εἰς τὴν πόλιν. Anax. 3, 9 (1). -εἰς τὴν πόλιν ἀνω. Anax. 2,
 461 (1, 5). τὴν πόλιν εἰς ἀνακτορικὴν πόλιν. Posidipp. 4, 313
 (v. 6). εἰς τὴν πόλιν εἰς τὴν πόλιν. Diph. 2, 541 (1, 4). Ἀνακτορικὴ
 πόλιν εἰς τὴν πόλιν (L. 106) τὴν πόλιν. Cass. 2, 535 (2). ἄνω εἰς τὴν πόλιν
 (L. 106) τὴν πόλιν. Eubul. 3, 239.
- εἰς: μία χιλίων. Cratin. 3, 15 (14). καὶ κτῆν ἐπὶ ἢ μὴν ἢ δὲ κτῆ-
 τῶν ἢ μὴ ἔστι χιλίων ποταμῶν Plat. 2, 324 (1, 9, 10). τέλειον Νό-
 θεσιον ἐν ὅτι εἰς γὰρ μόνον ὡς καταρτάσθαι ἐν Herm. 2, 300 (3).
 χορηγὸν ἀνθρώπων-ἔστιν τὴν εἰς μόνον κτῆν ἴδ. Antiph. 3, 115 (3).
 ἐν ἀγαθῶν πύργῳ μόνον Antiph. 3, 151 (35). εἰς τὴν πόλιν ἐν πόρῳ Anax.
 (1, Anaxand. 1, 407) 3, 351. [εἰς πόλιν ἐπὶ πόλιν Plat. 1, 196 (1)].
 εἰς πόλιν ἀνω. Metag. 2, 759 (2). πόλιν εἰς πόλιν εἰς πόλιν δὲ μὴ
 ἀρχαῖον Aristophan. 2, 947 (9). ποιεῖν πόλιν εἰς πόλιν ἀνω Aristophan.
 2, 1106 (10, 5). ἀπεικονίζουσαν πόλιν εἰς πόλιν Antiph. 3, 66. ἐν δὲ
 οὐκ ἔστι πόλιν, ὅπου κτῆν ὅτιν Aristophan. 2, 1147 (1, 2). ἐν πόλιν
 ἐγγύτημα-πολλῶν παλαιῶν ἔστι χορηγώτερον Antiph. 3, 16 (1). πο-
 λιν-εἰς ἐν μικρῶν ἀγγείων γυθίς Eubul. 3, 249 (1, 11). ἐν δὲ ἔστι
 καὶ πολλά Eubul. 3, 254 (1, 4). ἐν ὄνομα πολλοῖς; ib. (1, 8). ἐνα-
 λυθῶν ὅτι δύο λογίζουμαι Eubul. 3, 261 (1, 3). πόλιν πόλιν εἰς ἢ
 λαβεῖν, εἰς ἀρχαῖον ἢ δὴ Euph. 3, 334 (1, 5). ἔνα καὶ τέταρτος
 (infundere) Alexid. 3, 487 (1). τούτων τοιῶν ἐνός τ' (ε. γ') ἀποτυχῶν
 τοῦλάχιστον Alexid. 3, 4-0 (3). Ἐπιχαρῶδης-τῶν Πυθαγορείων εἰς
 Alexid. 3, 483 (1, 5). εἰναι-ὑπόλαβε καὶ σὲ τῶν πολλῶν ἐνα Philippi.
 4, 472. * (ἐν τῶν ἡλῶν-ἐν Aristophan. 2, 1056 (1). εἰς δὲ ἀμφοτέ-
 ρων-εἰς μέσον ἐπὶ ἀνίστην Plat. 2, 664 (2). τοῖνδε δυοῖν ἐνός ἀ-
 ρασις Plat. (1) 2, 697 (v. 9). ἔρωτι τῶν ὁμοσπόρων μιᾶς πληγῆς Ἀ-
 ντιφ. 3, 7 (1). τῶν θαλαττίων δ' αἰεὶ ὄντων ἐν ἔχομεν Antiph. 3,
 75 (2). δεῦ-ἀνδ' ἐνός τρέφειν δύο Anaxand. 3, 195 (1, 8). ἐν ἀγα-
 θῶν ἐπιχθῆσα τρεῖς ἐπανεῖλε κακὰ Diph. 4, 424 (26). ἦν-ἐν ἀνδρ' ἀδι-
 κων-διώκης, ἀντιμαρτυροῦσι δώδεκα τοῖς ἑτέροις Aristophan. 2, 1128
 (5). μεγάλη δαπάνη μίαν ἐλλυσε πέλοην Antiph. 3, 109 (v. 2). * ἢ δὴ
 τοι | ἔστιν μεταβολὴ παντὸς ἔργου πλὴν ἐνός Antiph. 3, 119 (1, 5).
 ἄλλοις μὴ ἔναι συλλαβῆς μιᾶς Antiph. 3, 120 (1, 10). ἐν γὰρ τοῦτο
 μοι τὸ λοιπὸν ἔστι Antiph. 3, 123 (2). ἐν νόημα τοῦτ' ἔχει Antiph.
 3, 142 (20). ἐν-νομίζω τοῦτο τῶν ἀνελευθέρων εἶναι Alexid. 3, 506
 (7). ἐν τούτ' ἀπότακτον αὐτὸ τοὺς τυροὺς ποιεῖν καλοῦς Philem. 4, 25
 (2). τοῦδ' ἐν ἐπιδικῶς ποιεῖ Philem. 4, 50 (43). βοηθεῖ τοῦδ' ἐν μόν-
 νον Men. 4, 115 (3). * ἐν-ἐν τις τοῦτ' ἐπιβλέπει μόνον Dionys. 3, 547
 (v. 5). πρὸς τοῦτον ἐνα (int. δεσπότην) δεῖ τὴν ἐμέ Men. 4, 250 (56).
 ἄν εἰς οὐτοσὶ διὰ τῶν μαχαιρῶν τοῦ πυρός τ' ἐλήλυθεν Posidipp. 4,
 513 (v. 9). μὴ ἔστιν ἀρετὴ τὸν ἄπονον φεύγειν αἰεὶ Men. 4, 127 (3)
 π. mon. 839. * ἐν εἰς (legeb. ἐνεστ') ἀληθῆς γέλιτρον, εὐγνώμων τρέ-
 πος Men. 4, 250 (100). * ἐλεύθερος πᾶς ἐν δειδούλωται, νόμος Men. 4,
 266 (150). οὐδ' -τὴν τύχην ὡς οὐ μία Philem. 4, 6. ἢ φύσις μία πά-
 ρων Men. 4, 165 (2). Ἐλλὰς μὲν ἔστι μία Posidipp. 4, 524 (2). εἰς

ἀνήρ, οὐδεὶς ἀνήρ anon. 4, 698 (383). ἐν καλῶς μεμαθημένοι Men. 4, 326 (474). τοῦτο διελθεῖν καὶ τόπον λαβόνθ' ἕνα μερῶν Nicomach. 4, 584 (v. 26). ἀγνῶτων-θαδὶ μιᾷ σκίλλῃ τε μιᾷ Diph. 4, 416 (3). * ἄλμυρ-ἐξ ἰχθύων ὑπεναγνῶτων αὐτοῖσι ποιοῦντες μίαν Damox. 4, 581 (v. 37). τὸν μὲν * ὕγιαια ἕνα (int. κρατήρα)-τὸν δὲ δεῦτερον ἕνατος Eubul. 3, 248 (1, 2). καθεῖς-τὴν χεῖρα τὴν μίαν Euphron. 4, 487 (v. 24). τῶν φέλων ἐνός γέ του Pher. 2, 286 (13). μίαν τιν' αὐτῶν (int. τριήρων) Eur. (?) 2, 577 (v. 10). * ἦν-ἀποθάνῃ | εἰς τις πονηρός Plat. 2, 680 (4). ἐν τι τούτων τῶν τριῶν-κακῶν Men. 4, 281 (213). τριῶν κακῶν γούν (f. ἐν) ἦν ἐλέσθ' αὐτῶ τε πᾶσ' ἀνάγκη Polyz. 2, 667 (1). πάσαις ἐξ ἐνός γέ του τρόπου Aristophan. 2, 1016 (8). τῶν ἀδολεσχῶν εἰς γέ τις Aristophan. 2, 1149 (8). ἂν ἐν τι τούτων παραλλήλη Antiph. 3, 106 (v. 20). βολβός εἰς τις Antiph. 3, 133 (1). γυναικὶ δ' ἐν τι πιστεύω μόνον Antiph. 3, 151 (54). εἰς μόνος δ' ἱππεύς τις-παρῆλετο Anaxil. 3, 348 (1, 10). εἰ δ' ἔστι τὸ φιλέταιρον ἐν τι τῶν καλῶν Timocl. 3, 595 (v. 4). * εἰς τις θεοῖσιν ἐχθρὸς ἄνθρωπος Xenarch. 3, 621 (1, 8). ἐν τι τῶν πάντων ἀδύνατον ἦν-εὐρεῖν Men. 4, 234 (1). τῶν ἐπιχωρῶν * τις εἰς Antiph. 3, 95 (2). νεανίας τις ἐσκαρίζεν εἰς Damox. 4, 536 (v. 1). εἰς ἕκαστος Alexid. 3, 412 (1). Men. 4, 325 (471). ὕμῶν εἰς-ἕκαστος-δωροδοκεῖται Cratin. 2, 87 (1). ἀνέχασκον εἰς ἕκαστος Aristophan. 2, 976 (15). ἀνθρώπους τίκτον κατὰ τὴν πυγὴν ἐν' ἕκαστον Eubul. 3, 255 (1, 25). ἐν' αὐτ' ἐκάστης *(τῆς) τέχνης εἰλόμεθα Aristophan. 2, 1005 (1, 2). τοῖς θεοῖσις ἔδωχ' ἐκάστῳ μίαν φύσιν Philem. 4, 32 (3). ἄρτος καθαρὸς εἰς ἑκατέρῳ Alexid. 3, 483 (2, 10). ἐάν μὴ καθ' ἐν ἕκαστον πάντα δῶς Alexid. 3, 389 (1, 1). ἂ δεῖ καθ' ἐν | ἕκαστον-παρατιθέντα Alexid. 3, 480 (1). τὸ καθ' ἕνα πᾶσι-λέγειν Philem. 4, 15. ἡμῶν-δσα-τὰ σώματ' ἔστι τὸν ἀριθμόν | καθ' ἐνός (f. ἕνα) Philem. 4, 32 (3). τῶν δικαστῶν καθ' ἕνα δεξιουμένη Posidipp. 4, 517. πανταχῆ λυπηρόν, οὐ καθ' ἐν μόνον Pher. 2, 2, 659 (68). ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἔχουσαν ἐκ μιᾶς Aristophan. 2, 1164 (5). κατεσθεῖ-ἐπὶ μιᾷ (Trigla) τὴν οὐσταν Antiph. 3, 12 (1, 11). ἅπαντες ἀνδρῶσφι γὰρ εἰσιν ἐνὶ λόγῳ Amphid. 3, 313 (1, 8). ἐφρόντις οὐδὲ ἐν Cratin. 2, 183 (23). Cratet. (?) 2, 249 (3). δοῦλον οὐδὲ εἰς πεκλήσειτ' Cratet. 2, 237 (1, 1). κοῦξ Ἰσιν-ἄλλος οὐδεὶς ἢ βόας (f. ἄλλος οὐδὲ εἰς βόας) Pher. 2, 311 (3). συνιείς οὐδὲ ἐν Phitoid. (?) 2, 425. μῆδὲ ἐν χεῖρον φρονῶν Eur. 2, 546 (1, 4). ὡς Ἀχιλλεύς οὐδὲ εἰς (?) Phryn. 2, 600 (5) cf. 5, 41. οὐκ ἔστι ἡμῶν οὐδὲ ἐν Plat. 2, 682 (5). ἐν γὰρ ἔστιν οὐδὲ ἐν, τὰ δὲ δύο μόλις ἐν ἔστιν Theop. 2, 796 (2). τί οὐν ἐνέσται τοῖς θεοῖσιν; B. οὐδὲ ἐν Antiph. 3, 46 (1). εἴσ' ἐνεῖναι μῆδὲ ἐν Eubul. 3, 207. οὐκ ἔστι δυσσεβεστότερον οὐδὲ ἐν χρόνου Nicostr. 3, 288 (4). οὐκ ἔστι κρείττον τοῦ σιωπᾶν οὐδὲ ἐν Amphid. 3, 319 (9). οὐδὲ ἐν | εἰσ' ἑταίρας ὅσα περ ἔστι θηρ' ἐξωλεστέρον Anaxil. 3, 348 (1, 30). οὐκ ἔχοντες οὐδὲ ἐν Aristophont. 3, 362 (3). * μῆδὲ ἐν πλέον ὢν βούλεται δρῶν Amphid. 3, 308 (1). τοῖς ἔχουσι μῆδὲ ἐν Aristophont. 3, 358 (2). πρὸς τὸ πεινῆν ἐσθίειν τε μῆδὲ ἐν Aristophont. 3, 360 (1). οὐδ' ἂν εἰς δέξιατο Strait. 2, 784 (1). ἀλλ' οὐδὲ μίαν ἄλλην ἑταίραν εἰδέ (f. εἰχέ) τις Kubul. 3, 262 (2). πῶλιν μίαν (f. βία) λαβόντες Kubul. 3, 263 (2). φιλονεικὸς ἔστι τῆσ' αὐτῆς μίαι πυγῆ Men. 4, 339 (499). λάβρακα θ' ἐφρόντ' * ἄλμυρ + μίαν Kubul. 3, 225 (1).

εἰσάγω: * οὐ-τεθὰς εἰσάγουσι (Scythae) -καὶ παιδαγωγούς Antiph. 3, 86 (v. 4). ὁ τὰς ἑταίρας εἰσαγαγὼν τῇ παρθένῳ Philippiid. 4, 474 (1). ἰατρός-εἰσαγὼν πολλοὺς τινὰς ἔτεμν', ἔκαε Phoenicid. 4, 511 (v. 22). εἰσάγωε δὲ πᾶσων * Νικολέδας Μυκωνίας Muehon. 4, 407 (v. 11). περι-

- εἰσάγω*-εἰσάγων καὶ στρουθία Anaxand. 3, 164. τὸν οἶνον εἰσάγουσι ἐνθάδε Alexid. 3, 505 (6). εἰσήγαγεν τάρχος Alexid. 3, 413. μάγειρον-δραῶς εἰς τὸ πρᾶγμ' ἐσηγμένον Sosip. 4, 482 (v. 7).
- εἰσαγοντίζω*: ὁ Βελλεροφόντης-τὴν-χίμαιραν εἰσηγοντικῶς Eriaci 4, 506 (v. 10).
- εἰσάλλομαι*: ἀσπὸν εἰς μέσον-καταθέντες εἰσάλλεσθε Eubul. 3, 216.
- εἰσαναλίσχω*: δσ' ἄν-εἰς ἑαυτὸν ἠδέως τις *εἰσαναλίσχω τύχη Antiph. 3, 116 (1, 10).
- εἰσβαίνω*: ἑλλιμένιον-δοῦναι τρὶν εἰσβῆναι Eur. 2, 441 (3). μὴ κίμακα *στησάμενον εἰσβῆναι λάθρα Xenarch. 3, 617 (1, 10). εἰσβαίνον ἰσγάδες Alexid. 3, 435 (2).
- εἰσβολή*: τὰ νῦν παρόντα, τὴν καταστροφὴν, τὴν εἰσβολὴν Antiph. 3, 106 (v. 19).
- εἰσδύομαι*: εἰσδύομενος εἰς πόρκον Antiph. 3, 62 (3). κάτωθεν *εἰσδύναι (libr. ἐκδύναι) στέγης Xenarch. 3, 617 (1, 11). ὡς τὸν Ὀφθαλμὸν ἀκλήτον εἰσδεδουκέναι Apollod. Car. 4, 447. εἰς-ἄκακον ἀνθρώπου κρῖνον εἰσδύς (int. κόλαξ) Anaxil. 3, 353 (1).
- εἰσείμι*: ἀλλ' εἰσιθ' εἰσω Cratin. 2, 211 (111). ἀλλ' εἰσιθ' Aristophan. 2, 1049 (5). ὥστε γ' εἰσιθι' μὴ μέλλε, χῶρει Antiph. 3, 126 (1, 24). εἰσῆμεν Calliae 2, 740 (6). ἵνα τοῖς ἑταῖοις ἐγγυή (f. εἰσιούσαι ἐγγυή) Pher. 2, 298 (5). εἰσιούσαι δὸς-εὐθύς-σπάσαι Diph. 4, 381 (1, 7). εἰσιόντ', ἐάν λυπούμενος τύχη τις ἡμῶν, ἐκολάκευσεν Erihipp. 3, 326 (1). εἰσείμι πρὸς ἐκείνην Men. 4, 121 (7). εἰς γυναικωνίτιν εἰσιόντ' ὅταν ἴδω παράσιτον Men. 4, 223 (2). -εἰσείμι καὶ ταῦτ' εἰς γυναῖκας Men. 4, 276 (159). τὰ μετὰ γυναικός-εἰσιόντ' εἰς οἰκίαν Men. 4, 250 (54). εἰς οἰκίαν ὅταν τις εἰσῆ γέλυον, ἔστιν θεωρεῖν-τὴν τοῦ φῶς εὐνοίαν εὐθύς εἰσιόντα τὰς θύρας Apollod. 4, 455 (2). ὁ μάγειρος ἔν πρὸς τὸν ἰδιώτην εἰσῆ Posidipp. 4, 521 (v. 11). * (οἶσ') εἰσιῶν παρὸν, λυχνον, λυχνούχον Men. 4, 87 (5). * ἐπειτ' εἰσείμι-εἰς ὠμίλλαν Eur. 3, 589 (7).
- εἰσελκω*: αὐταὶ βιάζονται-εἰσελκουσί τε Xenarch. 3, 617 (1, 13).
- εἰσερχομαι*: cf. ἐπέρχομαι. ἐρχομαι. εἰ-τάδε προσοίσειτ', εἰσελθοῖτ' ἂν Plat. 2, 675 (2, 20). ὥστε μὴδ' ἂν εἰ χαλκοῦς ἔχων μυκτῆρας εἰσελθοῖ τις ἐξελεῖν πάλιν Antiph. 3, 125 (1, 6). ἂν τιν' ἰδιώτην ποθέν | λάβωσιν εἰσελθόντα Cratin. min. 3, 376. εἰσῆλθεν * ἢ τάλρα φέροντα τὸν γλυκὺν Alexid. 3, 409 (1). τῆς θύρας-ἂν ἐπιλάβηται, πρῶτος εἰσελήλυθεν Alexid. 3, 501. εἰσελήλυθεν-προηλικιῶς τὸ δεῖπνον Posidipp. 4, 523 (1, 7). εἰσελθε κἂν νῦν Men. 4, 172 (11). ὡς εἰσῆλθε γὰρ | εὐθύς μ' ἐπηρώτησε Straton. 4, 545 (v. 4). τὴν οἰκίαν-εὔρον εἰσελθὼν-κίστην γεγονυῖαν Theop. 2, 792 (1). † εἰς βαλανεῖον εἰσελθὼν Eur. 2, 480. εἰσερχομαι ἐνθάδε σιωπῆ Diodor. 3, 544 (v. 16). παρὰ ταυτην μὲν οὐκ εἰσερχεται Amphid. 3, 310 (1). ὡς εἰσῆλθε τὰ γερόντια-εἰς δόμους Eubul. 3, 258 (2). οὗτος (i. e. Ζεὺς γέλιος)-εἰς τὰς οἰκίας εἰσερχεται Diodor. 3, 544 (v. 7). θύραν, δι' ἧς γαλῆ καὶ μοιγὸς οὐκ εἰσερχεται Apollod. Car. 4, 444 (1). εἰς συμπόσιον εἰσελθὼν ἄφρον Alexid. 3, 485 (4). εἰς * τοῦπτάγιον οὐκ εἰσερχομαι Damox. 4, 581 (v. 45). τὸ παιδίον δ' εἰσῆλθεν ἐψητοῦς φέρον Men. 4, 188 (6). γόνδρος μετὰ ταῦτ' εἰσῆλθε Erihipp. 3, 327 (1). εἰσῆλθεν ἡμίκραυρα δέλτακος Crobyti 4, 568 (3). λαγῶς τις εἰσελήλυθ', εὐθύς ἤρπακας Diph. 4, 389 (1, 24).
- εἰσηγοῦμαι*: εἰσηγησάμην νόμον τίν' οὐκ ἄχρηστον Diph. 4, 392 (1).
- εἰσχομίζω*: vide ἐπισχομίζω.
- εἰσχροῦω*: τὸν πύνδακ' εἰσέκρουσεν Pher. 2, 298 (7).
- εἰσοδοί*: κατ' αὐτὴν-τὴν εἰσοδὸν (orchestrae) Aristophan. 2, 1109 (2).

- οὐ βιωτόν ἐστ' ἔτι, οὐδ' εἴσοδος εἰς τὴν οἰκίαν Anaxand. 3, 105 (1, 10). πολλῶν τατρῶν εἴσοδος μ' ἀπώλεσεν mon. 699.
- εἰσοικίζομαι**: εἰς τὰ καθαρὰ λιμὸς εἰσοικίζεται Men. 4, 294 (290).
- εἰσορῶ**: οὐδ' ἂν μάλιστα λευκοπρώκτους εἰσίδης Calliae 2, 738 (1). ὥστε τὴν εὐπυγίαν ἀναβοῶν τοὺς εἰσιδόντας Alexid. 3, 423 (1, 12). οὐκ ἐστ' ἀναισχυντότερον οὐδὲν εἰσορᾶν [θηρίων] γυναικός Alexid. 3, 521 (39). τὸν-τρόπον-μῆτ' ἐξετάσαι μῆτ' εἰσιδεῖν (libr. ἰδεῖν) Men. 4, 228 (8). καλὸν γυναικὸς εἰσορᾶν καλοὺς τρόπους mon. 675. ἀντὶ *ῥαφανίδος ὀξυθύμι εἰσορῶν anon. 4, 647 (174).
- εἰσπαίω**: ἀλάστρω εἰσπέπαικε Πελοπιδῶν Xenarch. 3, 614.
- εἰσπέτομαι**: ὀπταί-κίχλαι-εἰς τὸν φάρυγ' εἰσπέτοτο Telecl. 2, 362 (1, 12).
- εἰσπηθῶ**: εἰσπηθᾶν ἀκρίς (sum) Antiph. 3, 110 (v. 6). ἡ θύρα 'στ' ἀνεωγμένη. εἰς ὀβολός. εἰσπήθησον Philem. 4, 4 (1, 13).
- εἰσπίπτω**: δεδεληνηχ'-εἰσπεσῶν Apollod. Car. 4, 447. εἰς τρέκλιον συγγενείας εἰσπεσεῖν Men. 4, 237 (17). εἰς ἔγγυας τρεῖς *(εἰσ)πεσῶν Cratin. min. 3, 378 (1).
- εἰσπλέω**: τοὺς ἐκπλέοντας τ' εἰσπλέοντας τ' ὄψεται Plat. 2, 679 (1). ἕτερος εἰσπέπλευκεν ἐκ Βυζαντίου Diph. 4, 395 (2, 18). ὄψου-μηδὲν εἰσπλεῖν μηδὲ γρῦ Antiph. 3, 104 (v. 13).
- εἰσπλοῦς**: ἀπαλὸς εἰσπλοῦς λιμένος Cratin. 2, 214 (126).
- εἰσπράττομαι**: *εἰσπράξεται-μισθὸν-σύλλεξιν συχνήν Antiph. 3, 123 (1). παραγώνιον εἰσπράξομαι Philippid. 4, 472 (2).
- εἰστρέχω**: εἰστρέχοντα πορνίδια Men. 4, 223 (2).
- εἰσφέρειω**: τράπεζαν *εἰσφερε Pher. 2, 280 (1). τράπεζαν ἡμῖν †φέρει (1. εἰσφερε) Aristophan. 2, 1160 (5). εἰσοίσεις (f. εἰτ' οἰσεις) μόνος ψυκτήρα, κύαθον Erygen. 3, 539 (2). κύλικα **θηρίκλειον εἰσφέρει Theophil. 3, 630. †εἰσφέρει-ἄρτων-θύμματα Aristophan. 2, 1010 (13). ἄμ' εἰσηνεγκα διαμαρτῶν μιαν-περιφορᾶν τῶν νεκρῶν Dionys. 3, 547. πρὶν εἰσνεγκεῖν ταῦτα δεῦρ' Arched. 4, 437 (2, 7). παρ' Ἀγαθοκλεῖ-εἰσηνεχ' ἐγῶ-τὴν-γακῆν et ἀνάληψιν ἐποίησ' εἰσνεγκας κάππαριν Demetr. 4, 539. μηδὲν εἰς τὴν οἰκίαν-εἰσφέρειν ἔξω θυμῶν Antiph. 3, 92 (1, 8). *ἔδεικνυ'-τὰ τραῦματα, εἰσφέρει δ' οὐδὲν Phoenicid. 4, 511 (v. 7). καινὸν εἰσφέρει νόμον τινά Alexid. 3, 439 (4, 14). βλός-οὐδεὶς σκαιὸν ἔργον εἰσφέρει mon. 598. ἐταῖροι ἔρατον εἰσοίσου-σιν Philem. 4, 31 (1, 14). γαστρίον τις ὠνθυλευμένον-εἰσηνέγκαι Athenion. 4, 558 (v. 29). ἦν-ἂν εἰσνεγκηται φύσιν ἕκαστον Philem. 4, 36 (8). ἐν ἀχύροισιν εἰσνεχθῆναι τέγγη Xenarch. 3, 617 (1, 12).
- εἰσφορά**: κατακερεῖ τὴν εἰσφορᾶν Eur. 2, 539 (6). εἰσφορά τις ἤρπαικεν τανδοθεν πάντ' Antiph. 3, 116 (1, 3).
- εἰσφορῶ**: εἰς ταύτην (int. γαστέρα) εἰσφέρει τὰ πάνθ' (f. εἰσφορεῖν πάντ' ἔσθ') Diph. 4, 403 (1, 9).
- εἶσω**: εἶσιθ' εἶσω Cratin. 2, 211 (111). εἶσω δραμῶν αἰτησον Theop. 2, 818 (8). εἶσω πάραγε Euphron. 4, 493 (v. 15). τὴν τράπεζαν φέροντας εἶσω Alexid. 3, 418 (2). ὁ πληγεὶς δ' †εἶσω δὴ τιρωσκεται Men. 4, 236 (14).
- εἶτα**: cf. εἶτε. ἔπειτα. εἰς ἄλλην τε καὶ ὀξάλμην κἄτ' ἐς σκοροδάμην-ἐμβάπτων Cratin. 2, 95 (5). εἶτα γνούς-υποδεῖται, κἄτ' τις εἶπεν Pher. 2, 335 (3, 4). ἀφαιρεῖν ὥρα 'στὴν ἤδη-, εἶτα παρακορῆσαι, ἔπειτα-Philyll. 2, 857 (1, 2). ὀφθαλμιάσας πέρυσιν εἰτ' ἔσγον κακῶς, ἔπειθ' ὑπαλειφόμενος Aristophan. 2, 995 (1). ἀποτίλαι χρη|καλ-κἄτ' -καλ- Aristophan. 2, 1184 (31). ἀλείματα-λαβοῦσαν εἶτα τοὺς πόδας ἐκέλευ' ἀλείφειν πρῶτον, εἶτα τὰ γόνατα Antiph. 3, 84 (1). γῶν μὲν

εἰσιν οὐκ ἐλεύθεροι, εἰς ταῦριον δὲ Σουνειίς, εἰτ' εἰς τρίτην ἀγορᾷ κί-
 χρηται Anaxand. 3, 163 (1). πρῶτον μὲν οὐκ ἔχουσι τῆς τέχνης κί-
 χτην, εἶτα φθονοῦνται Anaxand. 3, 196 (3). κᾶτα μὲν υποβαλεῖτε-ἀν-
 θεν δ' ἐπιβαλεῖτε-εἶτα χόνδρον αὐτῷ δεύσετε Kubul. 3, 247 (1, 4). εἶτα
 τετράπους μοι γένοιτο, φησί-εἶτα δὴ τρίπους τις, εἶτα, φησί, παιδία
 δίπους. εἰδ' ὁ μὲν γνοὺς ταῦτ' ἀπῆλθεν εὐθύς Anaxil. 3, 348 (1, 25-27).
 ἐχθρὸς ὑπέρινος, εἶτα νυγὶ κραιπαλῆς. κατανύστασον-εἰτά σοι δότιμ ῥά-
 φανον Alexid. 3, 515 (22). ὀρωσι-πρῶτον, εἰτ' ἔθαύμασαν, *ἐπι-
 ἐπεθεώρησαν, εἰτ' εἰς ἐλπίδα *ἐνέπεσον οὕτω γίνετ' - ἔρωσ Philem. 4,
 51 (49). αἰτῶ-πρῶτον-εἰτ' τρίτον δὲ-εἰτ' Philem. 4, 56 (65). ἀπ-
 λοιδ' ὅστις ποτέ | ὁ πρῶτος ἦν γήμιας, ἐπειδ' ὁ δευτέρος, εἰδ' ὁ τρίτος,
 εἰδ' ὁ τέταρτος, εἰδ' ὁ μεταγενῆς Men. 4, 114 (1). οὐκ ἔρωτᾷ, πηκία
 δεῖπνον ἔστιν; - καὶ τί δεῖπνεῖν κωλύει-; εἶτα δεῖπνον ἕτερον-βλέπει-
 εἶτα περιδείπνον πάλιν Men. 4, 179 (3). πρῶτος ἄρχεται λόγου κίχτη
 -εἶτα μήτηρ δευτέρα, εἶτα τηθῆ παραλαλεῖ τις, εἶτα-ἐπειτα - Men. 4, 237
 (17) sq. ὦ δαιμόνιε, πύρετε-καὶ-τρῶγε-, κάμπιπλάμενος κί-
 χευδε-, κᾶτα σφακέλις καὶ κέρησο καὶ βόα Pher. 2, 287 (1). εἰτ'
 *ἐκραμεύσαντο-|| εἰδ' ὅταν-αὐτὰς αἰτιώμεθ'-λοιδοροῦνται Pher. 2, 324
 (1). ἔχουσι γὰρ τι κέντρον-· εἰδ' ἠδυλογοῦσιν-, ἐπὶ τοῖς *(δὲ) βᾶ-
 θροις ὅταν ὦσιν-γελῶσιν Phryg. 2, 580 (1). ἀποδοκιμάζειν *(εἶτα δο-
 κιμάζειν) πάλιν Archipp. 2, 720 (3). προεληλύθασιν. εἶτα χῆμεις ὑστερον
 εἰς ταῦτο καταγωνίζον-ἤξομεν Antiph. 3, 29 (2, 4). εἰδ' ὑστερον Diador.
 3, 544 (v. 31). ὦ γῆρας, ὡς ἅπασιν ἀνθρώποισιν εἰ ποθεινόν-, εἰδ'
 ὅταν παρῆς, ἀχθηρόν Antiph. 3, 51. νυγί-καινὸν εἰσφέρει νόμον ἰπῆ
 || εἰτ' εἰς νέωτά φησι γράψειν κρεμαμένους Alexid. 3, 439 (4, 17). εἰτ'
 ἐν Σάμῳ μὲν-ἠράσθη τις, εἰτ' εἰς τὸν νῆον | κατέκλεισεν αὐτόν Philem.
 4, 46 (35). εἰτ' εἰ μὲν ἦδεις-ὁ θάνατος οὐκ εὐκαιρος· εἰ δ' ἦνευγ
 ἄν-* (ὁ θάνατος)-σοῦ γέγονεν εὐνούστερος anon. 4, 669 (267). ἐπί-
 κληνος οἶκος ἦν-, εἰτ' ἐννεάκλιτος ἕτερος Phryg. 2, 604 (5). τὸ μίσην
 ἦδη *παραχῶν βαδίζω | Αἰγύπτιον, καὶ Ἴρινον· στέφανον δ' ἐπειδ'
 ἕκαστῳ δώσω Plat. 2, 638 (1). *κᾶλλην τρίγωνον εἶδον ἔχουσαν. *εἰ
 ἦσαν ib. (1, 14). ἀκριτιοῦμαι-, εἰδ' ἦξω πάλιν Aristomen. 2, 734 (1).
 προσφέρων ἔδωκεν-εἰτ' ἐλευθέρων ἀγῆκε βαπτίσας ἔρωμμένος Aristophan.
 3, 363. *ἔξ θηρικλείους ἔλαβεν, εἶτα τοὺς δύο ψυκτῆρας Dioxiar.
 4, 543 (2). εἰδ' ἥλιος μὲν πέθεται τοῖς παιδίοις Stratt. 2, 791 (2).
 ὡς δ' *εὐρύθμως λαβῶν τὸ μελετητήριον εἰτ' ἐσχέδισσε Anaxand. 3,
 168. ὄξος λαβῶν ἦν-ἐγγῆς-εἶτα θερμῆν τὴν χύτραν εἰς τοῦξος *ἐνθῆς
 Alexid. 3, 440 (5, 6). χειμασθέντες εἰτ'-σωτηρίας ἐπέτυχον Philem. 4,
 10 (1). εἰτ' εὐθύς οὕτω τὰς τραπέζας ἀφρετε Men. 4, 147 (2). εἰδ'
 ὁπόταν ἦδη πάντα συμφωνεῖν δοκῆ, εἴσαγε Machon. 4, 497 (v. 10).
 εἰτ' ἔρχεται-μετ' ὄλιγον Krigen. 3, 537 (1). εἶτα *φ(λ), δς ἔχει
 γυναικί αχοινίον πλωμένον; anon. 4, 620 (54). οὐ τῷ μῆρῳ περι-
 λάψαντες-ἐνέμεθ'-ἡμῖν; εἰτ'-αἰσχυρόμενοι θυλήμασι κρύπτετε-; Pher.
 2, 261 (1). κᾶτα μυροπωλεῖν τί-ἐχρῆν-; Pher. 2, 276 (1). κᾶτα
 κρεῖς μόνους-ἐκόμισας; Eriphi 3, 557 (1, 13). ἐθέλω γεωργεῖν. εἶτα
 τίς *με κωλύει; Aristophan. 2, 985 (1). πόλος τὸδ' ἔστιν; *εἶτα πό-
 σταν ἥλιος τέτραπται; Aristophan. 2, 1008 (5). ὅστις αὐλοῖς-καταπέ-
 τριμμαὶ χροῖμενος εἰτά με σκάπτειν κελεύεις; Aristophan. 2, 1037 (17).
 τὰ μέγιστα δ' οὐκ εἴρηκα-. H. εἶτα τί; Aristophan. 2, 1079 (6, 9).
 εἶτα δὴ εἰς τὴν πόλιν ἄξεις-; anon. 4, 630 (103). Aristophan. (F) 2, 1196
 (84). εἶτα καὶ νῦν-τοῦτων γάγιοις ἄν; Antiph. 3, 36 (1, 9). εἰτ' ἔστι
 ἢ γένοιτ' ἄν ἠδίων τεγγῆν-; Antiph. 3, 79 (2, 1). τί φης; -ἐνθάδ' οἰ-
 στες-καταπραγεῖν ἐπὶ τὴν θύραν, εἰδ'-ἐνθάδ' ἔδομαι *** καὶ τις ὄψεται;

- Antiph. 3, 146 (31). ὦ Ζεῦ πολυτίμητ', εἰτ' ἐγὼ κακῶς ποτε | ἐρῶ γυναικάς; Eubul. 3, 260 (2, 6). εἶτα πρὸς θεῶν οἴνου πολλῆς ὦν κρατίστου στρουγρὸς εἶ-; Amphid. 3, 317 (1). εἰθ' ἄλιεὺς ὦν (f. εἰτ' ὦν ἄλιεὺς)-εὐρηκα τέχνας, γέροντα δὲ μὴ-συναρπάσσομαι; Xenarch. (Timoch.) 3, 422 (2). εἶτα τί ποιήσω; Men. 4, 123 (1). εἰτ' εἰ μεμάθηκε-ζῆν ἐγκαλεῖς; Baton. 4, 502 (v. 5). εἰτ' οὐχ ὑπέρου μοι περιτροπὴ γενήσεται; Plat. 2, 616 (2). εἰτ' οὐ δικαίως εἰμι φιλογύνης; Antiph. 3, 54. εἰτ' οὐ σοφοὶ δῆτ' εἰσιν-; Antiph. 3, 85. εἰτ' οὐκ ἂν εἴποις; Antiph. 3, 99 (1). εἰτ' οὐκ ἐπιδούς φασιν ἰσχύειν τινές; Antiph. 3, 125 (1, 15). εἰτ' οὐ γυναικός ἐστιν εὐνοϊκώτερον γαμετῆς ἑταῖρα; Amphid. 3, 301. εἰτ' οὐχὶ χρυσοῦν ἐστι πρᾶγμ' ἔρημα; Amphid. 3, 308 (1). εἰτ' οὐ δικαίως ἐστ' ἀπειρηγισμένος-Ἔρωσ; Aristophont. 3, 361 (2). εἰτ' οὐ μέγιστός ἐστι τῶν θεῶν Ἔρωσ; Men. 4, 137 (1). εἰτ' οὐχ-ἐστὶ τὸ μεθύειν κακὸν μέγιστον-; Alexid. 3, 403 (1). εἰτ' οὐ περιεργὸν ἐστιν ἄνθρωπος φυτόν-; Alexid. 3, 446 (1). οὐκ εἰρηκά σοι τοῦτ'; εἰτ' ἄρ' οὐχί; Men. 4, 191 (2). εἶτα μαλακὸν ὦ δούτην ἔχεις- * οὐκ ἐκδραμεῖ λαβῶν τοδί-; Diph. 4, 884 (3).
- εἶτε: ῥηλίδα εἶτε * οἰαδέσιον Stratt. 2, 786 (6). ὅπως δὲ * πένεσεσθ' εἶτε (legeb. ὅτε) τις γέρων ἔσω Eubul. 3, 224. ταῦτ' ἀξίω. † εἰτ' ὀρνιθάριον, τὸ περιστέριον Nicostr. 3, 279 (2). εἰτ' (f. εἰτ') ἐν χάρακι μὲν ταῦτα- Theophil. (codd. Diph.) 3, 630 (2). τῆς τύχης, εἶτ' ἐστὶ τοῦτο πνεῦμα θεῖον εἶτε νοῦς Men. 4, 212 (3). εἰτ' ἐπέτυχες γὰρ-κατάπαισον' εἰτ' οὐκ ἐπέτυχες,- anon. 4, 618 (50). ἔμοῦ δὲ τούτομα | οἶε διαφέρειν, εἶτε κάκκαβόν τινες χαίρουσιν ὀνομάζοντες εἶτε σίτυβον; Antiph. 3, 99 (1). εἰτ' ἐστιν εἶτ' οὐκ ἐστὶ μὴ βούλου μαθεῖν Philem. 4, 43 (26). τοῦτ' εἶτε-Μακεδόνας κατέθεισαν-εἶτε-οἱ θεοὶ οὐκ οἶδα Machon. 4, 496.
- εἶτε: λύπην (an χούφον?)-ποιῶν, * εἶτε (libri εἶτις) δυσκόλως ἔχει Anaxand. 3, 196 (2, 7). εὐξαι τί (al. εὐξαι εἶ τι f. εὐξ' εἶ τι) βούλει, πάντα σοι γενήσεται Men. 4, 234 (10).
- εἶωθα: παρ' οὐ φέρειν εἶωθα Antiph. 3, 70 (1). ἥδιστα γάρ | ἐκ τῶν τοιοῦτων-ποτηρίων εἶωθα πίνειν Dioxipp. 4, 542 (1). ὀρθω λαλεῖν εἶωθα Straton. 4, 546 (v. 31). ἔπερ ποιεῖν εἶωθε Γουλλίων ἀεὶ Αχιόμιχι 3, 531 (2). οἶα σύ | εἶωθας εἰς ταῦτόν καρκυεύειν Men. 4, 222 (1). αὐτοῦ διαμένειν εἶωθ' ἀεὶ | τὸ χροῖμα ταῦτό Antiph. 3, 152 (60). πιθανούς ἔχειν εἶωθεν ἢ κλίην λόγους Philitisci 3, 579. εἶωθ' ὑπερηφανίας ποιεῖν Men. 4, 143 (1). τούτω κατακρατεῖν ἀνδρὸς εἶωθεν γυνή Men. 4, 259 (100). οὐδέποτ' ἀληθὲς οὐδὲν-υἱὸς πατῆρ | * εἶωθ' ἀπειλεῖν Men. 4, 262 (117). εἰ τίλλ' ἀφαιρεῖν ὁ πολὺς εἶωθεν χρόνος ἡμῶν Men. 4, 264 (130). πολλοὺς τρέφειν εἶωθε τὰδικήματα mon. 446. ὁ καπνός-διαφορᾶν | εἶωθε τοῖς ὄφιοισιν ἐμποιεῖν τινα Sosip. 4, 493 (v. 43). ὕμῶν τῶν μόνον ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωδότην Amphid. 3, 316 (1, 3). ὅταν-λάβη δίκειλλαν * εἰωθῶς τρυφᾶν Sosicrat. 4, 591. εἰωθὸς-κομματίον Eur. 2, 559 (31). cf. infra v. εἶωθας.
- * Ἐκάβη: Ἐκάβην ὀτοτύζουσαν anon. 4, 629 (100).
- * Ἐκάδημος: vide Ἀκάδημος.
- Ἐκαστος: εἰς ἕκαστος vide εἰς. μῆλον * (ἕκαστος) ἔχων σκίπωνα τ' ἡγόραζον Cratin. 2, 146 (2). οἰκούσι-οἰκῆμ' ἔχων ἕκαστος Eur. 2, 442 (5). λαμβάνετε κόλλαβον ἕκαστος Aristophan. 2, 1151 (8). οἱ κέλακες εἰσι-σκάληκες. εἰς οὖν ἄκακον-τρόπον εἰσθὺς ἕκαστος ἔσθεται Anaxil. 3, 353 (1). περιστεράς-ἀποβεβαμμένας εἰς οὐχὶ ταῦτόν-τὴν αὐτὴν μύρον | ἰδίῳ δ' ἐκάστην Alexid. 3, 410 (1). πρὸς τὸν τελευτήσανθ' ἕκαστος, * κεί σφόδρα ζῶν ἐχθρὸς ἦν τις, γίνγεται φίλος Dionys. 3, 555 (3).

τοῖς θηρίοις ἔδωχ' ἑκάστῳ κατὰ γένος μίαν φύσιν Philem. 4, 32 (3). ὁ νοῦς-ἡμῶν ἔστιν ἐν ἑκάστῳ θεός mon. 484. ἂν εἰσή, κυμνοπί-
 στας πάντας-καλῶν, *ἐπιτῆς ἑκαστος εὐθύς Posidipp. 4, 521 (v. 13).
 λαβῶν ἑκαστον αὐτῶν κατὰ μέρος προσπαρδέτω Damoc. 4, 531 (v. 39).
 ὡς πολὺ-ἀπιεῖχ' ἑκαστος τοῦ φαγεῖν ἂν ἐτι νεκροῦ-ἀπαντες ἤσονται
 συζῆν Athenion. 4, 554 (v. 35). ἐσπουδάσει δ' ἑκαστος-τὸ γούνη καὶ
 χειρὸς περιγράφει πᾶς Demonici 4, 570. ἤς ἐχθρὸς πιεῖν κνᾶθους *ἐκ-
 στον ἐβιάσω σὺ δώδεκα Croblyi 4, 567 (1). τῶν ἰχθύων-τὰς συμ-
 μεις-ἐντεῦθεν εἰσι-, πότ' ἄωρος ἐσθ' ἑκαστος ἢ πότ' ἄριστος Nicomach.
 4, 584 (v. 21). καθ' ἑκαστον λέγε, ἰχθύν *τίν' ἠδέως φάγοις αἱ;
 Antiph. 3, 36 (v. 5). τί καθ' ἑκαστον (al. ἑκαστα) δεῖ λέγειν; Eripta.
 3, 539. ἐάν μὴ καθ' ἐν ἑκαστον πάντα δῶς Alexid. 3, 389 (1, 1).
 καθ' ἐν | ἑκαστον-παρατιθέντα Alexid. 3, 450 (1). ἐγὼ δ' ὄνομα τὸ
 μὲν καθ' ἑκάστην-λέξω (?) Henioch. 3, 563 (v. 1). ἀκήκοα τὰ τῶν
 μαγεύων πάντα καθ' ἑκαστον (legeb. ἐκάστου) κακὰ Posidipp. 4, 513
 (v. 2). καθ' ἑκαστα λέγων Mnecim. 3, 569 (v. 29). *αἰετὰ παρ' ἑκ-
 στον ἐνδεδεχῶς τὸ ποτήριον (bibere) Diodor. 3, 543. πάνπολλ' ἀνα-
 λίσκων ἐφ' ἐκάστῳ (neutr.) Timocl. 3, 607 (1). μὴ λέγ' -ἐφ' ἑκάστῳ
 τὸ γένος Men. 4, 229 (4). πολλὰ-ἐφ' ἐκάστου λαλῶν Men. 4, 324 (466).
 τοῖς μεθυσκομένοις ἐκάστης ἡμέρας Clearch. 4, 563. πίνουσ' ἐκά-
 στης ἡμέρας δι' ἡμέρας Amphid. 3, 319 (7). *ὥστε τὸ κακὸν καὶ τὸ
 γαθὸν καθ' ἡμέραν νέμειν ἑκάστῳ Men. 4, 120 (5). † ἐν ὄναριον-μὴ
 καταβαίνει καθ' ἑκαστον ἐναυτόν Diph. 4, 417 (4). καὶ τῶνδ' ἑκαστος
 (f. ἐκάστων, an ἐκάστοι' 5, 27) εἰ φάγοι τις-διπλάσι' ἐγγίγνεται εὐδὲς
 Pher. 2, 300 (1, 32). πρόσσεισιν αὐθ' ἑκαστον τῶν σκευαρῶν Cratyl.
 2, 237 (1, 4). † αὐτὸ δ' ἑκαστος ἔχων αὐτόν Eubul. 3, 255 (1, 27).
 καταβῆς εἰς θλάιται τῶν κατὰ | ἰδεῖν ἐκάστου; Aristophont. 3, 362 (4).
 συννευμαί' οὐ *προβλήμαθ' οἷς σημαίνεται | ἑκαστα Antiph. 3, 24. ἐκ
 τῆς ἰδίας ἑκαστα κακίας σήπεται Men. 4, 235 (12). ὁ κατέχων τὰ
 τοιαῦτα-τούτων ἐκάστοις ὡς προσήκει χρῆσεται Sosip. 4, 483 (v. 34).
 τὸ παραθεῖναι κάφελεῖν τειραγμένους ἑκαστα ib. (v. 49). παρὰ ταπει-
 νῆς, ἑκαστα πού τεθῆσεται Nicomach. 4, 584 (v. 37). σκοπεῖν ἑκαστα
 τὴ δύναται τῶν ῥημάτων Straton. 4, 546 (v. 44).

ἐκάστοτε: cf. ἑκαστος. οὐ μονοσιτῶν ἐκάστοτε Plat. 2, 692 (44) cf. 5,
 51. εἰ μὴ *παρμυθεῖ μ' ὄψαριος ἐκάστοτε Aristophan. 2, 962 (9).
 ἐσθλοῦσ' ἐκάστοτε | ἀνηθα καὶ σέλινα Eubul. 3, 222. οὐ φιλοτραγῆμων
 εἰμὶ πως ἐκάστοτε Eubul. 3, 229 (5). οὐδὲ τῶν πράσων ἐκάστοι' ἐπι-
 δεμπνεῖ Alexid. (Antiph.) 3, 494 (3). οὐκ ἐτός-πᾶσι κακοῖσιν ἡμῶν
 φλώσιν ἐκάστοι' Aristophan. 2, 944 (11). σεμγός εἰμ' ἐκάστοτε Ἡρα-
 κλῶν Anaxand. 3, 199 (7). οὐδὲ ἐν κακόν | ἔχουσι καὶ κάμνειν λέ-
 γουσ' ἐκάστοτε Alexid. 3, 450. τὸ *θεωρικόν- *ὕμιν διανεμειν ἐκά-
 στοτε Theophil. 3, 631 (1). κνᾶθους ὅσους *ἐκλεπτέτην ἐκάστοτε Plat.
 2, 657 (2). τοῖς παιδαρίοις τούτοις, οὐ ἐκάστοτε γραμμῆν-διαγραψατικ-
 ἐστᾶσ' Plat. 2, 864 (2). ὥσπερ τοῖς μαγεύοις ἢ παρᾶκειθ' ἐκάστοτε
 | ἦνίε' ἂν πωλῶσιν αἰγῶν κρανία Alexid. 3, 423 (1, 23). τί δεῖ λέ-
 γειν | τοὺς τὰ σὺχ' ἐκάστοτε-πωλοῦντας; Alexid. 3, 437 (1).

ἐκάτερος: μάστιγαν ἠχυρωμένην ἐκάτερος ἡμῶν εἶχε Poliochi 4, 590. γιᾶ-
 λην ἐκάτερον | ἔδωκε Eriphipp. 3, 329 (3). ἄστρος-εἰς ἐκάτερον Alexid. 3,
 483 (2, 10). ὁ νοῦς-ἔστιν ἐκάτερον τούτων τέχνη Eriphron. 4, 494 (1,
 16). ἐκάτερος αὐτῶν (i. e. πόρνη καὶ ῥήτωρ) ὀμνύει πρὸς δὴν λαλί
 Diph. 4, 421 (16). ἐν τῷ καλῶς ἐκάτερον αὐτῶν τὴν διάγνωσιν φέροι
 Men. 4, 253 (68).

Ἐκάτη: Χθονίας Ἐκάτης Aristophan. 2, 1153 (14). τί καλεῖς * (Ἐκάτην)

- τὴν Ἐμπουσαν; ib. (15). Ἑκάτης ἄγαλμα γωσφόρου Aristophan. 2, 1195 (82). Ἑλένης (al. Ἑκάτης) βρώματα Antiph. 3, 36 (1, 14). Ἰέσποι· Ἑκάτη τριοδίτη τρίγλαις κηλευμένα Chariclid. 4, 556.
- Ἐκατι:** ὧν δ' ἔκατι τοῦτ' ἔδωκε-οὐκ ἔρω Tel. 2, 371 (1).
- Ἐκατόμβη:** ὕταν-Ἐκατόμβας τινές | θύωσιν Antiph. 3, 69 (2). Ἐκατόμβην ἐξίγει τοῖς πολεμίοις (imperitus dux) Men. 4, 258 (94). *πουλυπόδων Ἐκατόμβην Anaxan. 3, 163 (1, 29). φῶν Ἐκατόμβη Ephipp. 3, 329 (1).
- Ἐκατόν:** δραχμῶν Ἐκατόν Eur. 2, 492 (14). θές Ἐκατόν δραχμάς ib. 493 (15). κάννας (al. κλίνας) Ἐκατόν Eur. 2, 520 (36, 4). ἡμῶν (i. e. *triremium*) Ἐκατόν Eur. (?) 2, 577 (v. 12). Ἐκατόν-τῆς ἡμέρας *ἔκκεν οἴνου κανθάρους Phryg. 2, 566 (1). †στάδια Ἐκατόν ἔλθειν Antiph. 3, 52 (1). λοιπὰς ἔστ'-δυνατὴ †τούτους χωρεῖν Ἐκατόν Ephipp. 3, 323 (1, 5). τοὺς δ' ἄλλας αὐτῷ ζεύγη προσάγειν-Ἐκατόν ib. (1, 15). κᾶν Ἐκατόν ἔτη *βίως Men. 4, 211 (2, 5).
- Ἐκαίνω:** ἐκβαίνετον τὸν πατέρα τοῖς δορχήμασι (?) Aristophan. 2, 1192 (69). ἐκβέβηκε, τρίβεται (al. ἐκβέβηκε, ἱ. ἐκβέβηκ', ἐντρίβεται) Antiph. 3, 61. ὑπὸ τοῦτον ὑπέμυθ' (?) εὐθύς ἐκβεβηκότα Diph. 4, 395 (2, 23). ἐξέβη †ἡμῖν τὸ ἐνύπνιον Alexid. 3, 427. καυτός ἐκβήση κακός mon. 274. καυτός ἐκβήση σοφός mon. 475.
- Ἐκακχεύω:** ἐπὶ ταῖς ἀβρυτάκαισι-ἐκακχεύομεν Alexid. 3, 447 (1, 13).
- Ἐκαάλλω:** cf. ἐκβαίνω. ἐμβάλλω. ἐκβάλλοιτες *τοὺς αἰθεῖς πέπλους (?) Cratin. 2, 69 (4). ἐκ τῆς οἰκίας ἐξέβαλε τὴν λυποῦσαν Men. 4, 169 (1, 4). *σ' ἐκβληθεῖσαν (legeb. σε βληθεῖσαν) εἰς Ἀλκυονίδας Aristophan. 2, 997 (8). ἐν κοπρίᾳ θησαυρὸν ἐκβεβλημένον Stratt. 2, 779 (2). κομίσας δ' ἐξέβαλεν (pisces) Antiph. 3, 88 (v. 9). ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας Aristophan. 2, 1062 (2).
- Ἐκβασίς:** προπάσχει τοῦ κακοῦ τὴν ἐκβασιν Men. 4, 268 (147).
- † ἐκβεβράγει vide κράζω.
- Ἐκβιβάσαι:** Stratt. 2, 791 (20).
- Ἐκβόλιμος:** vide ἐμβόλιμος.
- Ἐκγεννῶ:** κριούς-ἐκγεννᾶν τέκνα Eur. 2, 463 (10).
- Ἐκγλυφω:** τυρὸς ἐξεγλυμμένος Eur. 2, 562 (42).
- Ἐκγόνος:** διδύμων ἐκγόνων σεμιδάλιδος Stratt. 2, 764 (2) cf. 5, 53. πυρῶν ἐκγόνους-κολλάβους Philyll. 2, 858 (2).
- Ἐκδέχομαι:** διεξόδους σομγᾶς, δι' ὧν τὴν ὑγρασίαν ἐκδέξεται Alexid. 3, 440 (5, 10). σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς ἐκδέχου συμβουλίαν mon. 476.
- Ἐκδιδάσκω:** ἀδολεσχεῖν αὐτὸν ἐκδίδαξον Eur. 2, 553 (10).
- Ἐκδιδῶμι:** ἐκδοτῶ-τις-ψηφολογείον ὡδε Aristophan. 2, 1093 (4) *ὡς οὐκ ἂν ἐκδοτῆ γε θυγατέρ' ἄσμενος Men. 4, 99 (1).
- Ἐκδιώκω:** τὸ λυποῦν ἐκδιώκε τοῦ βίου mon. 3 cf. Men. 4, 194 (10).
- Ἐκδρομάς:** ἐς *τοὺς κόλλοπας τοὺς ἐκδρομάδας *Eubul. 3, 209 (3).
- Ἐκδύω:** cf. εἰσδύναι. ἐπᾶν τις ἐκδυθῆ (a *lorodyta*) Alexid. 3, 414 (1). ἐν τοῖς κύκλοις ἑμαυτὸν ἐκδεδυκότα ὄραν Men. 4, 125 (1).
- Ἐκεῖ:** ἐπὶ τοῖς δὲ βάρθοις ὅταν ὦσιν, ἐκεῖ-γελῶσιν Phryg. 2, 560 (1). εἰς ἀγρόν χωρῶμεν· ὡς πάλαι δεῖ ἡμᾶς ἐκεῖ (imo πάλαι δὴ ἡμ. ἔδει 5, 60)-σολάζειν Aristophan. 2, 990 (15). εἰς τὸ Θησειὸν δραμεῖν, ἐκεῖ δ' ἔμνειν Aristophan. 2, 1172 (2). πλην ἐν τοῖς Σκύθαις· ἐκεῖ μόνον γὰρ *οὐχὶ γυεῖτ' ἄμπελος Antiph. 3, 32. *τηνδὲ δὲ τὴν σκηνὴν ἐκεῖ σκηνὴν ὄραν θεωρικὴν *νομίζετε Henioch. 3, 563 (v. 7). ἐκεῖ γὰρ ὑπὸ τιν' ἢ τῶν βασιλέων Men. 4, 169 (2). ἐκεῖ γὰρ ἡμῖν ἔστιν ἡ παρεμβολή Criton. 4, 537. τὴν θείαν *ὠκεῖτ' ἐκεῖ anon. 4, 658 (226). ὁ καπνὸς φερόμενος δεῦρο κἀκεῖ Sosip. 4, 483 (v. 42). τὸ-ἡδὺ πάντως

- ἡδύ (int. εἶναι), κἀκεῖ κἀνθάδε Alexid. 3, 453. ἅπαντ' ἐνῆν τὰτι-
καλά Alexid. 3, 502 (1, 8). ἀννεμένος, ἄθλιος, ἀννεμος-ἐπιλαϊκῆ
ἐν τοῖς ἐκεῖ Men. 4, 232 (8).
- ἐκεῖθεν: ἐσιᾶσ'-οἱ μὲν ἐκεῖθεν τῆς γραμμῆς οἱ δ' αὖ ἐκεῖθεν Plat. 2,
664 (2, 3). καὶ γὰρ αὐτὸς εὐχομαι | ἐκεῖθεν εἶναι τὸ γένος Men. 4, 232
(8). *ἐκεῖθεν (libri κἀκεῖθεν) εἰς τὴν Ἰταλίαν-διεβίβλουεν Demetr.
2, 876 (1). κἀγεν ἐκεῖθεν κικακίθη Aristophan. 2, 1029 (8). οἴνω
κεράμιον-κομιοῦντ' ἐκεῖθεν Alexid. 3, 409 (1). κἄν ποτε πταίσας τί-
χης, ἐκεῖθεν εἶσται ταῦτό σοι πάλιν Men. 4, 107 (2, 14). ἐκε-
θεν (ex geometria) ἐνταυθ' ἐστὶ μετενηνεγμένα Nicomach. 4, 584 (v. 26).
τοῖς τοιοῦτοις βρώμασιν τὰ γάρμακα | εἴρητ' ἐκεῖθεν ib. (v. 35).
ἐκεῖθεν ἂν γνοίη τις ἐτι σαφέστερον Diodor. 3, 544 (v. 22).
- ἐκεῖνος: γυνή δ' ἐκεῖνον πρότερον ἢ Cratin. 2, 117 (2). οὐ τρεῖς ἐκεῖ-
νοὶ *γ' εἰσίν, ἀλλὰ τέτταρες Pher. 2, 258 (7). πλοῦτῳ δ' ἐκεῖν ἢ
πάντα συμπεφυρμένα Pher. 2, 299 (1, 1). ἕξ ἐκεῖνου τοῦ χρόνου Eur.
2, 456 (1). ἐνταῦθα-ἦν ἐκεῖνοισιν πιθῶν Eur. 2, 473 (29). ἐκεῖνος
ἦν φειδωλός, ὅς- Eur. 2, 493 (16). πρῶτος μὲν εἶδεν εἰ χῶν ἐσὶ
οἴκῃ, πρῶτος δ' ἐκεῖνον σχεδὸνα δεῖ-μαγεῖν Euthycl. 2, 890. χῶ-
μαι αὐτοῦ-τῷ στρογγύλῃ, τοῖς τοῖς δ' ἀγοραῖος ἦπτον ἢ κείνος ποῖω
Aristophan. 2, 1142 (4). ἦν δ' ἐκεῖνα πάνθ' ὀδῶ Aristophan. 2, 1164
(2, 6). γάμοι δ' *ἐκεῖνοις καὶ πότοι-ἦσαν Antiph. 3, 104 (v. 20). θεοὶ
ἐν ἀνθρώποισιν ἦν ἐκεῖνος Antiph. 3, 121 (v. 6). τὴν Λαῖδ' οἶσθε;
-ἦν ἐκεῖνη τις φιλῆ Αντεία Anaxand. 3, 164 (1). ἀπὸ τῶν ἐκεῖνον καὶ
τῷ κυντατώτατα Eubul. 3, 246 (1). εἰσιν-δύο-Φιλοκράτης καὶ Φιλο-
κράτης. ἕνα γὰρ ἐκεῖνον ὄντα δύο λογίζομαι Eubul. 3, 261 (1, 3).
ἀπῆλθεν εὐθύς-οὐδ' ἰδεῖν δόξας ἐκεῖνην Anaxil. 3, 348 (1, 28). ἐτα-
ραττε κἀκεῖνος γὰρ-ὄτ' ἦν μετ' αὐτῶν Aristophant. 3, 361 (2). τὴν
μέλην-λαβῶν ἐνεγκον ἐπὶ τὸ μνημ' ἐκεῖνη Anaxirr. 4, 466. ποῦ *ποῦ
αἱ φρένες ἡμῶν ἐκεῖνον ἦσαν ἐν τῷ σώματι χρονον, * (ὄτ') οὐ ταῖτ'
ἀλλ' ἐκεῖν ἠροῦμεθα Men. 4, 244 (35). ἐν ὄσῳ δ' ἐσθῆς, ἕτερος ἐκεῖν,
ἐν ὄσῳ δ' ἐκεῖνος τοῦτ' ἐγὼ | ἠφιάνισα· βούλομαι δ' ἐγὼ-κἀκεῖνο καὶ
τοῦτ' Lyncei 4, 433 (v. 10. 12). κλίω· πρὸς ἐμὲ γὰρ ἐσσι *τοῖτ',
ἐκεῖνο δ' οὐ Apollod. 4, 451 (1). οὐκ ἐκεῖνος ἀλλ' ἐκεῖνη κείνον ἐν-
θάδ' ἤγαγεν anon. (394) 5, 123. ἤβης ἐκεῖνης νοῦ τ' ἐκεῖνου καὶ φρεσῶν
Cratin. 2, 56 (1). παῖτ' ἐκεῖνον, ἀγγ' ἐκεῖνον Cratet. 2, 244 (1). τέρας
φρένα τέρπε τ' ἐκεῖνον Pher. 2, 335 (2). αὐτὴ δ' ἐκεῖνη πρότερον ἐξ-
πίστατο παρὰ τῆς ἐπιτηθῆς Theop. 2, 809 (3). τοῦτ' ἐκεῖν' ἐστιν σαφές
Amphid. 3, 303 (1). ἐκεῖνος αὐτὸς ἐκμεμαγμένος Cratin. 2, 165 (5).
ἐν τοῖς Μαρσιανδουνοῖς ἐκεῖνοις βαρβάρους Pher. 2, 281 (2). τοὺς ἐνφ-
τοὺς καὶ τοὺς πέρδικας ἐκεῖνους Nicoph. 2, 853 (4). τοὺς κἀνθάρος
ἐκεῖνους τοὺς ἀδρούς Epigen. 3, 538 (1). ἐν Λακεδαίμονι γέγονας;
ἐκεῖνων τῶν νόμων μεθεκτέον ἐστίν Antiph. 3, 22. ἐν τοῖς δ' ἐκεῖνων ἰδε-
σιν ἰσθ' ἀρχαῖκός ib. ὁ Ἰνθαγόρας ἐκεῖνος-ὁ τρισμακαρτῆς Antiph. 3,
92 (1, 7). ὁ τὸ σκόλιον εὐρῶν ἐκεῖνος, ὅστις ἦν Anaxand. 3, 169 (1).
ὡ τοιχωρῶν ἐκεῖνο καὶ τῶν δυναμένων (?) Diph. 4, 378 (1). ἐκεῖνο
θράττει μ', ὅτι- Pher. 2, 270 (2). *κἀκεῖνους τοὺς Ἰππέας συνε-
πόλησα Eur. 2, 453 (16). *Χάμυνίας ἐκεῖνος-κλαύσεται Eur. 2, 513
(11). ὁ βοῦς ἐκεῖνος χῆ μαγῆς- Cratin. 2, 31. Μνησίλοχος *ἐσὶ
ἐκεῖνος, ὅς- Telecl. 2, 371 (2). *(ἡ) τροφαλῆς ἐκεῖνη (ἢ ἐκεῖνη) ἐφ'
ὑδρω βαδίζει Eur. 2, 538 (5). † ἂν ἐκεῖνον ἢ πονηρός (ἢ ἐὰν ἐκεῖνοσὶ
| πονηρόν) ἐν' ἀρνή Phryn. 2, 600 (6).
- ἐκεῖνοσὶ: vide ἐκεῖνος. ὁ μινόμενος ἐκεῖνοσὶ Αἰορύσιος Polyz. 2, 871 (1).
ἐκεῖνωσ: *ἐπὶ τὸ καινουργεῖν φέρου, οὕτως *ἐκεῖνωσ Antiph. 3, 15 (1).

- ἐκεῖσε: * οὓς ἤμεν ὄντας ἄδοφοίτας καὶ θαμά | ἐκεῖσε φιλοχωροῦντας Aristophan. 2, 1005 (1, 5). ἐκεῖσε * διαπλέω ὄθεν διεσπασθήμεν Antiph. 3, 48. μήτ' ἐκεῖσε μήτε δεῦρο παντελούς Antiph. 3, 117 (2, 15). ἔλκει-γραμματεῖδιον ἐκεῖσε δίδυρον Men. 4, 166 (7). ἐκεῖσε καταγεύουσιν, εἰς τὰ μνήματα καὶ τὸ γένος Men. 4, 229 (4).
- ἐκθνήσκω: ὀρῶντες ἐξέθνησκον ἐπὶ τῷ πράγματι Antiph. 3, 104 (v. 7). γέλωτι- * ἐθανούμενος (libr. ἐνηθούμενος) Men. 4, 153 (2).
- ἐκκαθαίρω: τὸ τοιοῦτον ἐκκαθαίρομεν γένος Diph. 4, 389 (1, 17).
- ἐκκαίδεκα: * χούτοι μὲν εἰς' ἐκκαίδεκα εἰς Ἀρχέστρατον Eur. 2, 687 (4, 4). κχλαι | ἐκκαίδεχ' ὀλόκληροι Plat. 2, 674 (2, 9). * ἐκκαίδεκατάλαντον-γύναιον Men. 4, 169 (1, 11).
- ἐκκαλῶ: εὔρε μοιχοῖς ἀέσιμαί' ἐκκαλεῖσθαι γυναῖκας Eur. 2, 481 (3). τευθῆς-λιμὸν ἐκκαλουμένην Antiph. 3, 126 (1, 23).
- ἐκκανάζω: τήνδ' ἐκκανάζει Eur. 2, 534 (8).
- ἐκκάω: τὸ πῦρ ἐκκαίεται Eur. 2, 566 (55).
- ἐκκλείω: ἐξέκλαξε σύγκοιτον γλῆν ἀνον. 4, 676 (305).
- ἐκκλησία: cf. Plat. 2, 690 (30). εἰλόμεθα-γενομένης ἐκκλησίας Aristophan. 2, 1005 (1, 3). ἴστοι γυναικῶν ἔργα κούκ ἐκκλησίαι mon. 260.
- ἐκκλησιαστής: γίγνεται * κἀκκλησιαστής οἰκόσιτος Antiph. 3, 115 (2).
- ἐκκλίνω: κἄν τέμαχος ἐκκλίνης τι Dionys. 3, 552 (1, 10).
- * ἐκκλυστος: vide ἐκλυτος.
- ἐκκοκκίζω: οὐσίθιον-οὕτω συνεστρογγύλικα (an -σα) καξέκοκκισα Nicomach. 4, 587 (1).
- ἐκκολυμβῶ: εὐ γ' * ἐξεκολύμβησ' οὐπιβάτης Aristophan. 2, 975 (11).
- ἐκκόπτω: τοὺς-γομφίους-ἐξέκοψεν Phryn. 2, 603 (4). ἐκκέκοφθ' ἡ μουσική ἀνον. 4, 699 (377). ἐκκόψαι (i. e. νικῆσαι κύβοις) Alexid. 3, 403 (2).
- ἐκκορρίζω: τὸν * κύσθον ἐκκορρίζειν Eur. 2, 510 (5). τί * μ' ἐξορρίζεις (f. ἐκκορρίζεις) ὡσπερὲν κλιτήριον; Aristophan. 2, 1103 (1).
- ἐκκορῶ: ἐκκορηθείης σύ γε Men. 4, 303 (325).
- ἐκκρούω: † ἐκκρουσαμένους (i. ἐκκρουσμένους) τοὺς πύνθακας Aristophan. 2, 1057 (6). πατάλους ἐκκρούειν Aristophan. 2, 1118 (3). σφαῖραν λαβῶν-τοῦ δ' ἐξέκρουσε Antiph. 3, 136 (7, 3).
- ἐκκύλιστος: στέφανον ἔχων τῶν ἐκκυλίστων Archipp. 2, 726 (1).
- ἐκλακτίζω: ἐκλακτίζειν in saltando Eur. 2, 569 (66). ἐκλελάκτικεν ὁ χρηστός ἡμῖν μοιχός; Men. 4, 77 (10).
- ἐκλαμβάνω: δοὺς τὸ μικρὸν ἐκλήψη μέγα mon. 124.
- ἐκλέγω: ἐκλέγει-ἐκ τοῦ γενεῖου τὰς πολιὰς Aristophan. 2, 1120 (11). εἰσαλήυθην-ὀρμῆς μεστός, * ἐκλελεγμένος (libr. ἐκλελυμένος) Posidipp. 4, 523 (1, 9). ἔκαστος ἐκλεγόμενος λαμβάνει-τὴν πεπατάτην αἰέ Alexid. 3, 398 (1). ἄν-ἐκλεξάμενον ἢ τις ἦδεται Xenarch. 3, 617 (1, 7). ἀριστον-ἐκλελεγμένον, εἰ τι νέον ἢ ποθεινόν Diph. 4, 394 (1). ἐκλεξαμένη τοὺς ἐκ δυναστῶν γεγονότας Diodor. 3, 544 (v. 29). οὐχὶ τοὺς χαριστάτους ἐκλεγόμενοι ib. (v. 34). ἄν-ἐκλέγῃ | αἰεὶ τὸ λυποῦν-ὀδυνῆσι διὰ τέλους Men. 4, 164 (1, 14). ἄκουε παντῶν, ἐκλέγου δ' εἰ συμφέρει mon. 568.
- ἐκλείπω: τί γὰρ ἐκλείπει δόμος-ποιῶν ἀγαθῶν; Anaxand. 3, 184 (1, 34). * ταῦτα πάντι ἄν (?) ἐκλίπη, τέθνηκε-ὁ-βίος Philem. 4, 22 (v. 11). ἐκλειπότες τὸν χάρακα Men. 4, 91 (2).
- ἐκλειψίς: ἐκλειψιν ἡλίου Alexid. 3, 397 (1).
- ἐκλέπω: ὡς ἂν ἐκλέψης καλὸν-ἐκ τοῦδ' ὄργιον Cratin. 2, 82 (2). βροτῶν ἅπαντας ἐκλαπήναι Aristophan. 2, 1011 (17).

- ἐκλυτος:** ἴνα-τόν πνεύμον' *ἐκλυτον (f. ἐκλυστον) φροῆ Κυρ. 2, 401 (11). ἱατρός ἐκλύτου βουλιμίας Timocl. 3, 599 (2).
- ἐκλύω:** cf. ἐκλέγω. τοὺς *κάτω ἐκλυε Epirat. 3, 372 (2).
- ἐκμυθάνω:** Λιονυσίου-δράματ' ἐκμαθεῖν Epirat. 3, 335 (2). *τέρωτιξ ἐκμυθάθηκα-Σαπφούς, Μελήτου- Epirat. 3, 367 (3). τὴν ἰχνην-οὐ πᾶν ἐξέμαθε Alexid. 3, 400 (1, 9). τὸ μηθεὶν ἀδικεῖν ἐκμαθεῖν Men. 4, 150 (4). πᾶν τούργον ὀρθῶς ἐκμαθεῖν Men. 4, 293 (27).
- ἐκμάσσω:** ἐκείνος αὐτὸς ἐκμεμαγμένος Cratin. 2, 165 (5).
- ἐκμελετῶ:** τὴν εἰς τὸ θεῖον *ἐκμελετῶ (libr. μελετῶ) βλασφημίαν Men. 4, 272 (169).
- ἐκνεφίω:** ἐκνεφίας καταγίγασα-ἐς τὴν ἀγοράν Alexid. 3, 403 (1).
- ἐκνίζω:** σιλβουσαν, ἀγκυλοῦσαν, ἐκνετιμμένην Kubul. 3, 231 (1).
- ἐκνιτρώ:** τὰκπώματ' ἐκνετιρωμένα | θεῖναι Alexid. 3, 383 (2).
- ἐκουσώω:** λυπεῖν τοὺς φλοῖς ἐκουσῶω mon. 9.
- ἐκπαίω:** *ἐξέπαισε (libr. ἐξέπεισε) πορθμῆς ἐλατίνω πλάτη Anaxil. 3, 348 (1, 17).
- ἐκπέμπω:** Ἑλλάδος-ἢ Κυθίων ναύαρχον ἐξεπέμψατο Kubul. (Philipp.) 3, 238 (v. 11). εὐθὺς ἐξέπεμπε με *ὄρθριον Diph. 4, 421 (12) cf. 5, 112 † ἐκπεπλήθ' ὄρκας Kriphi 3, 559 (4).
- ἐκπερῶ:** κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερῶν Kubul. 3, 208 (2).
- ἐκπετήσιμος:** πρὸς ἄνδρας-ἐκπετήσιμοι Aristophan. 2, 1192 (22).
- ἐκπηθῶ:** ἐξεπηθῆσ' ἀρίτως πέττουσα τὸν χαρσίον Kubul. 3, 203 (2). ἢ τῆς πόλεως-ἐκπήδα Men. 4, 187 (3).
- ἐκπίνω:** ὄπως-πλείστος οἶνος ἐκποθῆ Pher. 2, 324 (1, 7). ὅταν τὸν οἶνον αἰτιώμεθ' ἐκπιεῖν ib. (1, 8). ἐκπιεῖν πολὺν Antiph. 3, 79 (2, 8). πολλῆ-Λεσβία σταγῶν ἐκπίνεται Krihipp. 3, 339 (2). κωμῶνους μὴ *κπιεῖν ἀλλ' ἢ μίαν Pher. 2, 324 (1, 9). χρυσὸν οἴνου-ἐκπιῶν ἠφέλο Herm. 2, 393 (2). τήνδε τὴν λεπαστὴν ἐκπιῶν Herm. 2, 400 (6). λεπαστῆ-ἦν ἐκπιούσ' ἀκρατον-τέτιξ κελαδεῖ Theop. 2, 508 (1). cf. ἡ (2). ὄλην μύσας ἐκπιγε Antiph. 3, 4 (4). τὸν μὲν *ὕγελιας ἔπα, ὃν πρῶτον ἐκπίνουσι Kubul. 3, 249 (1, 3). τὸν τρίτον δ' ὕπνον, ὃν ἐκπιόντες οἱ σοφοὶ-οἰκαδε βαδίζουσ' ib. (1, 6). ταύτην ἐκπιῶν *λέγει Alexid. 3, 457 (1). ταῦτ' ἀπνευστὶ-ἐκπιῶν Alexid. 3, 494. κόνδον χρυσοῦν-τρίς ἐξέπιον μετόν γ' Men. 4, 152 (1). οὐδ' ἂν ἐλέγας ἐκπιε. ἐγὼ *δὲ τοῦτό γ' ἐκπέπωκα πολλάκις Epirat. 4, 506 (v. 5. 6). λυφῶν ἐκπιθε τοῦτον Men. 4, 129 (6). ἢ τὰγαθοῦ δαιμονος-συνέσαι μ' ἐκποθεῖσα φιάλη Xenarch. 3, 816 (1). ἐκπύωμι (i) δ' ἐγὼ τέως Antiph. 2, 710 (1). ὅστις αὐτῆς ἐκπύεται (i) τὰ χρήματα Plat. 2, 616 (1). τὴν -γρᾶν-ῤίξον τρίψας τι-τοῦτ' *ἐποῆσ' ἐκπιεῖν Antiph. 3, 23. ὅπως δεῖ τοῦτό σ' ἐκπιεῖν (i. e. ἄλμης ποτήριον) Antiph. 3, 41 (2, 11).
- ἐκπύω:** cf. ἐκπαίω. τὰ κάρυά μουξέπιπτεν Aristophan. 2, 1163 (36).
- ἐκπλέω:** cf. διαπλέω. τοὺς ἐκπλέοντάς τ' εἰσπλέοντάς τ' ὄψεται Plat. 2, 679 (1, 3). τὸν υἱὸν ἐκπλέονθ' ὄρων Philem. 4, 25 (3).
- ἐκπλήττω:** μάλιστα δ' ἐκπλήττει με-ὁ χρόνος Antiph. 3, 156 (72). ἔ-τοῦσιν-ὥστ' ἐκπεπλήχθαι πάντας Baton. 4, 502 (1, 19). ἐξεπλάγη-ἴδων σιλβόντα τὰ λάμβδα Eur. 2, 561 (37).
- ἐκπλύω:** vide ἐνεκπλύω. τὸν σαπέρθην ἀποτίλαι-καὶ καταπλύωαι *κπ' ἐκπλύωαι Aristophan. 2, 1164 (31). κειστρεύς, λειπιδεύς, * (ἐκπλοθεῖς), πασθεῖς Antiph. 3, 125 (1, 10).
- ἐκποδών:** οὐκ-τῷ χειρ' ἀποσεις ἐκποδῶν ἀπὸ τοῦ στυταλλοῦ-; Nicoph. 2, 848 (2). ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδῶν φλοῖ mon. 32.
- ἐκποιῶ:** ἀλοάσανι εὐθὺς ἐκποιῆσαι Pher. 2, 278 (3).
- ἐκπονώ:** ταῦτα δυοῖν ἐν ἑτοῖν ἡμῖν μόλις ἐξεπονήθη Cratin. 2, 161 (22).

- ἐμπορεύομαι:** τὸ δ' ἔργον ἄλλην οἶμον ἐμπορεύεται Men. 4, 324 (467).
 ἐμπρεπής: ἐμπρεπείς γούσιν αἱ ξανδοχρώτες Nausier. 4, 575 (2).
 [ἐκπυρῥάνασθαι τάρσεων ἡμᾶς σέθεν Men. 4, 228.]
ἐκπυτίζω: τὸν-δὲν οἶνον ἐκπυτίζομεν Alexid. 3, 447 (1, 12).
ἐκπῶμα: cf. κύλιξ. τοῦ Παάπιδος-τάκπῶματα Leucop. 2, 749 (1). τὰκ-
 πῶματ' ἐκνειτρωμένα θεῖναι Alexid. 3, 363 (2). τὰκπῶματα | ἦγεν
 δύο δραχμάς ib. ἐκπῶματων δ' ὀνόματα Diph. 4, 414. γραμματικῶν
 *ἐκπῶμ Kubul. 3, 239.
ἐκπῶμάτιον: σκευάριον, ἐκπῶμάτιον, ἀργυρίδιον Diph. 4, 384 (3).
ἐκρινίζω: ἐξερρίνισα anon. 4, 653 (201).
ἐκρίπτω: ἐν ὄσῳ συστρέφεται, προσέρχεται-ἐξέρριπεν (int. στρόβιλος)
 Men. 4, 231 (7). φορετὶ' ἐξέρριπ' ὑπέραντος γεγόμενος Diph. 4, 395
 (2, 12).
ἐκροιβδῶ: κρατῆρ ἐξεροιβδῆτ' οἶνου Mnesim. 3, 569 (v. 17).
ἐκροφῶ: τὸ-ἔψημά σου-ἐλαθον ἐκροφῆσας Plat. 2, 666 (4).
ἐκσοβῶ: ἐξεσόβησε τὰς ὄρνεις μόλις Men. 4, 118 (6).
ἐκσπένδω: οἶνον ἐξέσπενδε κοτύλῳ Kubul. 3, 240.
ἐκσπογγίζω: τὸν ἰὸν ἐκ τῆς χειρὸς ἐξεσπόγγισεν Kubul. 3, 245 (4).
ἐκστασις: τὰ μηδὲ προσδοκῶμεν' ἔκστασιν γέρει Men. 4, 112 (1).
ἐκσυρίττω: ἂν ἐν τι-παράλληλῃ Χρέμης τις ἢ Φεῖδων τις ἐκσυρίττειται
 Antiph. 3, 106 (v. 21).
ἐκτεμνω: ἐκτεμνὸν χορδῆς μεσαῖον Antiph. 3, 40 (3). τοῦτον ἐκτεμνῶ-
 τὸν δάφνον Philippid. 4, 470 (1).
ἐκτεύς: ἐκτεύς δέ *(γ') ἐστὶν ἐξαχολνικὸν μέτρον Aristophan. 2, 1199
 (93). οὐκ ἐστὶν ἐκτεύς *τοῦτο Men. 4, 94 (4).
ἐκτήχομαι: τὸν ἴσον ἴσῳ γέροντ' -ἐκτήχομαι Cratin. 2, 118 (5).
ἐκτίθημι: θυγατέρα δ' ἐκτίθησι (int. πᾶς) κᾶν ἢ πλουσιος Posidipp. 4,
 516. expositos infantes quibusdam signis agnoscī, anon. 4, 688 (338^a).
ἐκτίνω: μόλις ὡσπερ τὸ κεφάλαιον ἐκτίνει (olim ἐκτίλει) | τὸ σπέρμα Phi-
 lem. 4, 33 (4). μῆνιν ἐκτίνει θεῶν Men. 4, 250 (55).
ἐκτομίας: κάπρος ἐκτομίας Antiph. 3, 73 (2, 5). κριούς ἐκτομίας anon.
 4, 701 (385).
Ἐκτόρειος: τὴν Ἐκτόρειον τὴν *ἐγήμερον κόμην Anaxil. 3, 355 (6).
ἔκτος: *δωδέκατος-, ἔκτος (i. e. sextus decimus) ὁ διεστραμμένος Kur.
 2, 537 (4, 3). *ἔκτην ἐπὶ δέκα βοηδρομίωνος-ἔξεις αἰέ Men. 4, 224
 (4). ἔκτος (crater) δὲ κώμων Kubul. 3, 249 (1, 8). ἔκτη Κύπρος
 Alexid. 3, 517 (30).
ἐκτός: ἐκτός (i. ἐντός) οὐ πολλοῦ χρόνου Cratin. 2, 127 (17).
ἐκτραπέλος: ἐκτραπέλους *μυρμηκιάς ἑξαρμοῦλους Pher. 2, 327 (1) cf.
 384 (v. 23).
ἐκτρέπω: εἰς τὸ πλινθεῖον γεγόμενος ἐξέτρεψε Aristophan. 2, 1060 (6).
ἐκτρέφω: σὺ γάρ-ἐξέτρεψας Περικλέα Plat. 2, 663 (7). ἐκτρον, ἐκ-
 τρέφω Men. 4, 284 (230). υἱὸς ἐκτεθραμμένος οὐκ ἐξ ὑπαρχόντων
 Men. 4, 176 (1).
ἐκτρέχω: *οὐκ ἐκδραμεῖ λαβὼν τοδὶ-; Diph. 4, 384 (2).
ἐκτρέβω: ἐν τῇ κυλικεῖν λαμπρὸν ἐκτετριμμένον (?) Kubul. 3, 249 (2).
ἐκτροπή: γήρως-φαύλου-ἐκτροπή mon. 113.
ἐκτύπωμα: κάκτυπωμάτων πρόσωπα Men. 4, 74 (4).
ἐκτυφλῶ: κοινορτόν ἐκτυφλοῦντα Aristophan. 2, 1171 (1, 2). ἐκτυφλοῦν
 τιν' ἀστραπή (sum) Antiph. 3, 110 (v. 4).
ἐκτύφω: ἐξετύφην-κλαίουσα Men. 4, 122 (10). ἐκτυφῆσομαι (al. ἐκ-
 τυφῶσομαι) Men. 4, 220 (4).

- Ἐκτωρ**: ὡσπερ ὁ *Ἡράκλειος* τὸν *Ἐκτορα* | ὅσον *εἰλκυσεν* * τοσοῦτο *καί-
θεις ἐπριάμην* Diph. 4, 390 (2).
- ἐκφαίνω**: cf. *γαίνω*. *ἰδὼν τι χρηστὸν μηδὲν ἐκφάνης* mon. 271.
- Ἐκφαντίδης**: Cratin. 2, 194 (52). 224 (149). vide *Χοιριλεκταντίδης*.
- ἐκφέρω**: τὸν *λυχνουχον ἐκφερ* Pher. 2, 271 (5). *ἐκφέρετε πεύκας-γασ-
φόρους* Aristophan. 2, 1150 (17). *τὰ γαστριμαστία-ἐκφέρων* Plat. 2,
694 (10). *τί οὐ-τὰς τραπέζας ἐκφέρετε;* Plat. 2, 637 (1, 2). *σπινα-
ρια-κλείψας * ἀπεκέρουζ' ἐκφέρων* Plat. 2, 657 (4). *οὐχ ἀλώσομ' ἐ-
κέρων κρέας* Posidipp. 4, 514 (1). *παραγώγιον δ', ἂν ἐκφέρης, ἰσ-
πράξομαι* Philippid. 4, 472 (2). *καρίδας ἢ ζῆνρ ἐκφέρει* Cratin. m. 3,
379 (2). *ἐξόλωον ἐπίγειον* Aristophan. 2, 975 (11). *ἐξετερχθῆσιν*
* πότου Antiph. 3, 101 (4).
- ἐκφεύγω**: *ἐκφυγὼν θάνατον* Philem. 4, 59 (83). *ἐκφυγοῦσα δ' ἦν ἐρη-
νισσον* Men. 4, 93 (2). *λύπην ἐκφυγεῖν* Posidipp. 4, 519. *ἀλαστονάς*
οὔτις ἐκφεύγει δίκην mon. 21. cf. *ἐκφυγγάνω*.
- ἐκφορά**: *ἀλλ' οὐκ ἐκφορά* Theop. 2, 818 (8). *οὐκ ἦν ἐκφορὰ Ἄττι*
κρῶν τὸτ' Euphron. 4, 487 (v. 20). *ὅταν γέροντος ἐκφορᾶν ἴδω*,
* *κλάω* Apollod. 4, 451 (1). *ἐπὶν τέχιστ' ἐλθῶσιν ἐκ τῆς ἐκφορᾶς* He-
gesipp. 4, 479 (v. 12).
- ἐκφυγγάνω**: Diph. 4, 378 (3).
- ἐκχαρῦβδίζω**: *λεπαστήν-μεστήν ἐκχαρῦβδίσαι* Pher. 2, 294 (17).
- ἐκχέω**: *μήτε * ποδάνιπτρον θύρας' ἐκχεῖτε* Aristophan. 2, 1071 (3). *τὸν*
χοῦ | ἐκπέχυκας Men. 4, 323 (481). *ἦδιστα-ἐκ τῶν τοιούτων * ἐ-
χέας* (libr. *ἀσχεαί*) *ποτηρίων εἰσθα πίνειν* Dioxipp. 4, 542 (1).
- ἐκχοριλῶ**: *ἐκχοριλωμένη* Cratin. (?) 2, 199 (66).
- ἐκών**: *† ἐλ-ἀποδώσεις-ἐκών* Plat. 2, 621 (2). * *οὐτ' ἂν ἀδικοῖτ' οὐδὲν*
οὐδαίς οὐδ' ὑβόλοιστ' ἂν ἐκών (f. *θέλων*) Alexid. 3, 479 (1). *τοὺς Ἡ-
θαγοριστάς-οὕτως ῥυπᾶν ἐκόντας* Aristophont. 3, 362 (3). *τοῖς-ἄλλοις*
πάσιν ἢ γῆ θηροῖς ἐκοῦσα παρέχει τὴν-τροφήν Philem. 4, 33 (4).
ἐκοῦσα-ποιήσει * τοῦτό σοι Men. 4, 222 (4).
- ἐλάω** (*ἐλάττα*): *ἄπλους, σχαδόνας, ἐλάας* Aristophan. 2, 1171 (1, 3).
βοτανῶν, ὄξους, ἐλαῶν (al. *ἐλαίου*) Antiph. 3, 75 (1, 3). *κνήκος, ἐλάαι,*
στέμφυλ', ἄμητες Anaxand. 3, 184 (1, 55). *οὐ τυρός οὐδ' ἐλαῶν* (za
ἐλαῶν?) *γένη* Alexid. 3, 502 (1, 3). *τῶν-ἐλαῶν (?) - πάνθ' ὀδ' ἂν*
βούλῃ γένη Euanag. 4, 572 (v. 5). *βολβός, ἐλάα, σχόροδον* Mnesim. 3,
549 (v. 29). *ἀμέργων * (τὰς) ἐλάας* anon. (391) 5, 122. *τὸ τῆς ἐλάαι*;
δένδρον Posidipp. 4, 527 (15). *ἀλμιάδας ὡς ἐλάας* Aristophan. 2,
997 (5). *δρυπεπεῖς ἐλάαι* ap. Chionid. 2, 8 (4). *Κυρ. 2, 563 (46)*.
θλαστὰς- * ἐλάας Aristophan. 2, 1111 (7). *θλασταῖς ἐλάαις* Diph. 4, 390.
θλαστή τ' ἐλάα Polioch. 4, 590. *πάγκυμος ἐλατα* (ἐλάα) Aristophan. 2,
1217 (234). *ἀσθῆς ἐλατας* anon. 4, 654 (324).
- ἐλάδιον**: *προσαγωγῶν χλόην, κύμινον, - * ἐλάδιον* (legeb. *ἐλαιον*) Solad. 3,
585 (1, 7). * *ἄλις ἐλαδῶρ διεῖς* ib. 586 (1, 27). *ἐλαδίου κοτύλης* Ar-
ched. 4, 436 (1, 11).
- ἐλάτα**: vide *ἐλάα*. *† ἐλάτας ἔρεισιν* (f. *ἐλάσας ἔρεισον*) Herm. 2, 384 (3).
ἐλατῆειν: Aristophan. 2, 957 (5).
- ἐλαιον**: cf. *ἐλάα*. *ἐλάδιον*. *τοῦ λευκοτάτου πάντων ἐλαίου Σαμιακοῦ*
Antiph. 3, 142 (19) = Alexid. 3, 513 (19). *ἐν Θουρίοις τοῦ ἐλαίου* Am-
phid. 3, 318 (4). *ἐλαίω* Καρικῶ Orphel. 3, 381 (3). *ἄλας, ἐλαιον, πρέ-
βλιον* Antiph. 3, 39 (2). *οὐ θρίον, οὐκ ἐλαιον, οὐκ * ἀμυρσάλας* Alexid.
3, 465 (3). *ἐλαιον, ἰσχάδας, μέλι* Timocl. 3, 613 (5) = Diph. 4, 417
(4). *πυρός, ἐλαιον, οἶνον, ἰσχάδας* Philem. 4, 44 (28). *σῆσκαμον,*
ἐλαιον, κρόμμυον, ὄσος Philem. 4, 46 (33). *ἀρτων, ἀλγῆτων, ὄσος,*

- ἐλαίου Men. 4, 156 (1). ἔφειν ἐλαίῳ ῥάφανον ἠγλαϊσμένην Eubul. 3, 269 (15^a) = Eriphipp. 3, 325 (2, 6). ἐπεσκέδασα τοῦλαιον Alexid. 3, 470 (1). αὐτοὶ δ' ἔλαιον καὶ λοπάδα καινήν-πῦρ τ' ὀξύ-ἐποιοῦν Anaxipp. 4, 459 (v. 11). ἔλαιον ἐπιχέας, ἄλλας δούς- Euphron. 4, 494 (1, 9). τοὺς ἀνθρακας ἔρραν' ἐλαίῳ Arched. 4, 435 (1, 5). τυρῶ καὶ μίτῃ παραλεξιόμενος καὶ ἐλαίῳ Cratin. 2, 89 (4). ἐλαίῳ μῆτε χρῆσθαι μῆδ' ὄραν Aristophont. 3, 361 (1, 7). oleo aliquis pedes unguis, Antiph. 3, 16 (2). φείδασθε τοῦλαιον σφόδρ' Plat. 2, 685 (15). περιάγεις τὴν λήκνυον, καταμανθάνων τοῦλαιον Baton. 4, 500 (1). ἀναμεινῶ σε πρὸς τοῦλαιον Men. 4, 305 (339). †σὺν ἐλαίῳ ὠτογλυφίδα λαβοῦσ' ἀνασκαλεύεται Plat. 2, 666 (3).
- ἐλάτιη: ἐλάτης πρῶτον κομάρου τε πτόρθους Eur. 2, 426 (1).
 ἐλατιη: ῥάφανοι, δρυπεπίς, ἐλατιησ Calliae 2, 740 (2).
 ἐλάτινος: *ἐξέπεισε πορθμῆς ἐλατιῶν πλάτη Anaxil. 3, 349 (1, 17).
 ἐλατιτοῦμαι: ῥάφθυμία-ἐλατιτοῦσθαι ποιεῖ mon. 628. μέγα τοῦθ' οἱ πατέρες ἠλατιώμεθα Apollod. 4, 452 (1, 3).
 ἐλάτιων: ὅστις ἂν-ἰχθὺν ἀποδῶτ' ἐλάτινος ἧς εἶπε τιμῆς Alexid. 3, 438 (3, 4). ἐλάττω γῆν-ἐπιστολῆς Λακωνικῆς anon. 4, 652 (196). τοὺς μὲν ἢ τύχη-μεγάλοις προσέειπε τοὺς δ' ἐλάτιοσιν Alexid. 3, 434 (1, 12). ὄντως ὁ Κραναὸς Κτησίου κατεσθίει | ἐλαττον-; Anaxil. 3, 353. Ἀλεξάνδρου πλέον πέπωκας. Β. οὐκ ἐλαττον, οὐ Men. 4, 152 (1). τοῦ λαβεῖν-μηδὲ ἔν | τὸ λαβεῖν ἐλαττον πλέον ἔστιν σοι πολὺ Men. 4, 248 (45). εὐφρανόμεσθ' ἐλαττον ἢ λυπούμεθα Philem. 4, 56 (65). ἐλάχιστος suo loco est.
- ἐλαύνω: cf. ἐλαία. εἰ μὴ δύναιο βοῦν * (ἐλαῦν) ἔλαιον ὄνον anon. 4, 698 (376). ἢ μὲν ἐλαυνομένη λαθροῖσι ἔρετροῖς, ὁ δ' ἐλαύνων Plat. 2, 615 (1). cf. ἐλαῶ.
- ἐλαφρός: βοῦς * ὠπτων, σῦς, ἐλάφους, ἄρνας Antiph. 3, 94. ὑπὲρ τὰς ἐλάφους βεβιωκῶς anon. 4, 660 (311^b).
- ἐλαφρός: ἐλαφρὸν παραινεῖν anon. 4, 664 (264). παίζουσι ** πρὸς ἐλάφρ' ἐξαλλάγματα Anaxand. 3, 170 (2). ἐλαφρός Philem. 4, 5. cf. ἐλαφρὸν * τὸ γένος-ἐστι καὶ λίαν κακόν 4, 58 (76).
- ἐλάχιστος: ὁ ποῖων-ἐλάχιστον τὸ γεγενημένον * (κακόν) Philem. 4, 42 (23). πάντων ἐλάχιστον τοῦ καλοῦ μετέχων anon. 4, 668 (339). δραχμῆς τοῦλάχιστον δώδεκα | ἢ πλέον Antiph. 3, 80. τούτων τριῶν ἐνός τ' ἀποτιχέιν τοῦλάχιστον Alexid. 3, 460 (3). ὥστε με | ἐνόστε τοῦλάχιστον ὄκτω τραύματα ἔχειν Axionici 3, 534 (1, 5). ὅστις-μὴ τοῦλάχιστον τρεῖς ἀσυμβόλους τρέφει Diph. 4, 411 (1, 8). δι' ἐλάχιστ' ὀργίζεται Men. 4, 262 (113).
- ἐλεγείον: εὐθύς ἐλεξ' ἐλεγεία Pher. 2, 335 (3, 7).
 *Ἐλεγχος- *ὁ φίλος ἀληθεία-θεός Men. 4, 307 (351) cf. 4, 676.
 ἐλεγχος: ὅσα * οὐτ' ἀριθμὸν οὐτ' ἐλεγχον ἐφ' ἐαυτῶν ἔχει Dionys. 3, 552 (1, 13). οὐτ' εἰς ἐλεγχον οὐδὲν αὐτῶν ἔρχεται Philem. 4, 36 (8). ἐλεγχός ἐστι τῆς ἀχορτάστου τύχης Men. 4, 267 (144).
 ἐλέγχω: ἐλέγχεις μ' ἕνεκα συλλαβῆς μιᾶς Antiph. 3, 120 (1, 10). τὸν κρυπτοντά σε μηδέποι' ἐλέγξῃς Men. 4, 248 (44). τὸ * πρᾶγμ' ἐλέγξαι (legeb. πρᾶγμα λέξαι) βούλομαι Aristophan. 2, 1049 (5). ἐλεγχε σαυτὸν-πράττων κακῶς mon. 571. τοῦτο μόνον ἐπισκοτεῖ καὶ * δυσγενεῖα καὶ-τὰ δ' ἄλλ' ἐλέγχεται Men. 4, 214 (5). ἐλέγχεται ὑποβολιμαίαν σύνεσιν ἡμφεισμένος anon. 4, 693 (360). ἐλεγχ' ἀγροικον οὐσαν ἡμῶν τὴν τύχην Apollod. Car. 4, 442 (v. 14).
 ἐλεδώνη: τριγλας, ἐλεδῶνας, σκορπίους Henioch. 3, 561.
 ἐλεινός: ἐλεινότατον-ἀτυχία φίλου mon. 180.

ἐλευνόν: Eur. 2, 435 (26^b).

ἐλελιζομαι: Ἐκάτης *σπειρας ὕψων ἐλελιζομένης Aristophan. 2, 1153 (14).

Ἐλένη: de Aspasia, Eur. 2, 524 (6). de Thesao et Helena (libr. Μιλάτη) Aristophan. 2, 1088 (26) cf. 2, 200 (65). Helena multivora, Heraclit. (f. Heraclid.) 3, 566. Ἐλένης (al. Ἐκάτης) βρώματα Antiph. 3, 36 (1, 14).

Ἐλεος: τὸ μὲν-ἔλεον-γέρει Antiph. 3, 154 (62). Ἐλεος ἐμπέπτακέ τι μοι τῶν ὄλων Philippiid. 4, 469. Ἐλεος ἐπιεικῆς θεός Timocl. 3, 611.

ἐλέπολις: Λύμια ἐλέπολις anon. 4, 678 (309).

Ἐλευθεραί: *Ἐλευθεράων (libr. ἔλευθέρων) ἀπῆλθεν εὐθύς Mem. 4, 109 (6).

ἔλευθερία: ἥδιστον ποτόν [τῆς] ἐλευθερίας Theop. 2, 819 (13).

ἔλευθέρια: ἐλευθέρια-θύσουσαι (civitates) Henioch. 3, 563 (v. 10). τὸ πολὺ μὲν ἀκτή, τοῖς δ' *Ἐλευθεροῖς πόλις (Plataeae) Posidipp. 4, 525 (3).

ἔλευθέριος: ὕψωρ-ἔλευθέριον Antiph. 3, 11. πράγματα *ἔλευθέρια, ὡ ταίριχος Antiph. 3, 101 (5).

*Ἐλευθέριος Ζεὺς Men. 4, 315 (411). cf. 4, 225 (1).

ἐλεύθερος: cf. Ἐλευθεραί. πονηρῶ καὶ ξένη | ἐπέλαχες ἀνδρῶ, *μηδένα γὰρ ἔλευθέρην Plat. 2, 670 (3). πολλοὶ δὲ νῦν μὲν εἰσιν οὐκ ἐλεύθεροι, εἰ ταῖριον δὲ Σουνηίεις Anaxand. 3, 163 (1). φηγόντες δεσπότης, ἐλεύθεροι ὄντες πάλιν ζητοῦσι τὴν αὐτὴν φάτινν Kubul. 3, 270 (17). ζῆν ταπεινῶς καὶ κακῶς ἐλεύθερον Philem. 4, 55 (63^b) = Men. 4, 274 (179).

cf. Philippiid. 4, 478. οἶκοι μένειν χοῖ καὶ μένειν ἐλεύθερον Men. 4, 111 (6). ζευχθεῖς γάμοισιν οὐκ ἔρ' ἔστ' ἐλεύθερος mon. 197. γυναικῶ δούλοι ζῶμεν ἀντ' ἔλευθέρων Alexid. 3, 450. γήμιαντος αὐτοῦ δ' εὐδὴς ἔσομ' ἐλεύθερος anon. 4, 601 (4). ἐγὼ δ' ἔθρα δούλον ὄντ' ἐλεύθερον anon. 4, 604 (13). τὰ δάνεια δούλους τοὺς ἐλευθέρους ποιεῖ mon. 314.

στρατιώτης γέγονας ἀντ' ἐλευθέρου Apollod. 4, 453 (2). *ἐλεύθερος πᾶς ἐν δούλουται, νόμῳ Men. 4, 268 (150). αἰμης εἰς ἣν ἂν ἐμψύρωτο πᾶς ἐλεύθερος Arched. 4, 436 (1, 10). ὅταν ἀπορομένους-ἀποθώπους ἴδω | ἐλευθέρους Philippiid. 4, 469. ἡγείται *δὲ δὴ τοῦτοι μόνους ἐλευθέρους Kubul. 3, 217 (1). ἐλευθέρῳ τὸ κατεγελάσθαι-πολύ | *ἀσχιστόν ἐστι Men. 4, 120 (3). ἔργον ἔστ' ἐλευθέρου Men. 4, 248 (246^b).

ἐλευθέρου-ἐστι τάληθῆ λέγειν mon. 162. σαυτὸν φέλλαι τοῖς τρόποις ἐλεύθερον mon. 455. ἐλευθερον φέλλαιτε τὸν τρόπον mon. 144. τοῖς παθῶν ἐλευθέρους mon. 591. ἐκανὸν τὸ νικᾶν † ἐπὶ τῶν ἐλευθέρων mon. 282.

ἀρετῆς καὶ βίον διδάσκαλος ἐλευθέρου Men. 4, 194 (7). ἐλεύθερον πιούσαν οἶνον Xenarch. 3, 620 (2). εἰτ' ἐλευθέρων αἰγῆκε βαπτίσας Aristophont. 3, 363. ἔτερα (Aphrodisia) -χωρὶς ἐσται ταῖς ἐλευθέραις Alexid. 3, 499 (1). *ἐξίων γυναικὸς ἐξόπισθ' ἐλευθέρους Philem. 4, 45 (31). κόρης ἐλευθέραις εἰς ἔρωθ' ἦκων Men. 4, 97 (6).

*τρέφει-χωρὶς, ὡς *ἐλευθέρων πρέπει Men. 4, 201 (3). πέρας-αἰμης θύρα ἐλευθέρων γυναικῶ-οἰκίας Men. 4, 141 (2). χαλεπὸν-ἐλευθέρων γυναικῶ πρὸς πόρνην μάχη Men. 4, 245 (36). ἔργων πονηρῶν χεῖρ ἐλευθέρων mon. 148. ὅτε τῶν φόρων ἐγένοντ' ἐλεύθερα (urbes) σχεδὸν Henioch. 3, 563 (v. 11).

*τοῦ ἐλευθέρων-πανταχοῦ φρονεῖν μέγα Men. 4, 128 (2). ἐλεύθερόν τι τολμήσει πονεῖν Men. 4, 296 (297).

ἐλευθέρως δούλευε Men. 4, 293 (279).

ἐλεφάντινος: ταίριχος ἐλεφάντινον Cratet. 2, 244 (1). Aristophan. 2, 10-5 (15). cf. ἐλέφας.

ἐλεφαντόκωπος: ἐλεφαντοκόπος ξιφομαχαίρας Theop. 2, 800 (2).

ἐλεφαντόπους: ἐν κλίνας ἐλεφαντόποσιν Plat. 2, 663 (8).

ἐλέφας: ἡ αἰβὴ δ' ἐλέφαντα πολὺν παρέχει Herm. 2, 407 (1, 15).

- στυπείον, *ἐλέφαντ', οἶνον Men. 4, 279 (201). καταβεβρωκώς στίβα | ἴσως ἐλεφάντων (αἱ. ἐλεφάντινα) τεττάρων Antiph. 3, 44 (1). ἔστι δ' ἐλέφας. B. ἐλέφαντα περιάγει; A. ῥυτόν-οὐδ' ἂν ἐλέφας ἔκπτοι || B. οὐδὲν ἐλέφαντος διαφέρεις Erinici 4, 506 (v. 4. 5. 7). τὸν ἐλέφαντ' ἦκει φέρων-ῥυτόν δίκρονον Damox. 4, 529.
- ἐλεῶ: ἐλεῖν δ' ἐκείνος ἔμαθεν-μόνος Men. 4, 127 (3). δε μεираκιον ἦν τοὺς ἄωρους ἠλέουν Apollod. 4, 451 (1). *ἐλεεῖδ' ὁ ποιμὴν Men. 4, 323 (460). ἅμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις Men. 4, 325 (472) = mon. 645.
- Ἐλιγμα: ἱμάντων ἰσομέτροις ἐλιγμασιν Ephipp. 3, 332 (v. 9).
- Ἐλικοβόστρυχος: Μούσας-ἐλικοβοστρύχους Aristophan. 2, 1086 (16).
- Ἐλικτήρ: *ὑποδριδας, ἐλικτήρας Aristophan. 2, 1079 (8, 14).
- ἐλικτός: vide Φοινικελίκτην.
- ἐλίσσω: πραιοκουρίδες-χορούς ἐλίσσουσαι Stratt. 2, 787 (1, 5).
- ἐλίχρυσος: ἐλιχρύσου κλάδοις Cratin. 2, 72 (1, 4).
- ἐλκειτρέβων: τὸν-ῥυποκάνδυλον ἐλκειτρέβωνα Plat. 2, 656 (2).
- Ἐλκος: σπληνίον πρὸς ἔλκος οικείως τεθέν Philem. 4, 42 (25).
- ἐλκύσαι: cf. ἔλκω. πλείον' ἐλκύσαι σταθμόν Eur. 2, 456 (1). ἐλκύσαι σε τὸν *ῥυγόν Aristophan. 2, 1061 (1). γόγγρον-ῶσον εἴκυσεν, *τοσοῦτο καταθεῖς ἐπριάμην Diph. 4, 390 (2). ὁ θάνατος αὐτὴν πᾶσαν (i. e. ὄφρὺν) ἐλκύσει κάτω Philem. 4, 59 (81). μίαν εἴκυσσε πέριχην Antiph. 3, 109 (v. 2).
- Ἐλκω: cf. ἐλκύσαι. ἔλκων τῆς τρυγός Cratin. 2, 164 (4). οἶνον ἔλκειν ἐξ-λεπαστῆς Telecl. 2, 369 (2). Ἐρμῆς, δὲν ἔλκουσ'-ἐκ προχοιδίου Stratt. 2, 771 (1). ἔλκειν ἀπνευσί Antiph. 3, 41 (2, 14). μὴ μεστὰς ἀεῖ | ἔλκωμεν Antiph. 3, 119 (1). δέπας μεστόν-ἔλκουσι γνάθοις ὀλοκοῖς ἀπαύστοις Antiph. 3, 140 (15). μίλ' ἀνδρικὴν τῶν θηρικέλων-εἴλκων Διὸς σωτήρος Kubul. 3, 231 (1). ἔξῃς πυκνάς | ἔλκει κατατλιεῖ Alexid. 3, 417 (1). ἔλκειν τὸ βέδν σωτήριοιον Philyll. 2, 864 (1). τὸ τὸν ἀεῖ' ἔλκειν καθαρὸν ib. (1, 3). τὸν αὐτὸν ἀερα *ἑτέροισιν ἔλκεις (libr. ἑτέροις συνέλεξις) Philem. 4, 43 (27*). νόμον ἐκ νόμου ἔλκων Kubul. 3, 254 (1, 3). διάφωνον ἔλκεις Damox. 4, 532 (v. 61). διαπυρος-οὐδ' ἐτι (olla) ἔλξει δι' αὐτῆς νοτίδα Alexid. 3, 440 (5, 8). τὸν πέπλον *ἔλκουσ' ὀνεύοντες-εἰς ἄκρον-τὸν ἰστόν Stratt. 2, 772 (1). †βαδίζει-θοίματιον ἔλκων Archipp. 2, 729 (3). σεμνῶς χλανίδ' ἔλκων Ephipp. 3, 336 (1). χλανίδας ἔλκων Anaxil. 3, 345 (1). μεираκινα ἐν *τοῖς σφυροῖς ἔλκοντα τὴν στρατηγίαν Eur. 2, 464 (13). ἔλκε μοιχὸν ἐς μυχόν Calliae 2, 735. τὰπὸ Θρακῆς λήμματα | ἔλκουσι δεῦρο Antiph. 3, 112 (1, 10). μαγνήτις-λίθος ὡς ἔλκει τοὺς πεινῶντας Kubul. 3, 243 (2). εἰ-ἔλκει τὸν θεὸν τοῖς κυβάλοις ἄνθρωπος εἰς δ βούλεται Men. 4, 140 (1). μῆδ' εἰς ὄνειδος *ἔλκε (libr. ἔλκυε) τὴν σεμνήν †πολιάν Philem. 4, 60 (88). πάντα τὰ σκεῦη-ἔλκων ὄχει' ἐκ τῆς οικίας Anaxil. 3, 349 (1, 10). ἔλκ' εἰς μέσον τὸν φημόν Diph. 4, 413 (4). ἔλκει-γραμματεῖδιον ἐκεῖσε δίδυρον Men. 4, 166 (7).
- ἐλκω: τοῖσιν ἐλκωθεῖσιν ὡφέλημ' ἔχει (vinum) anon. 4, 605 (16, 8).
- Ἐλλάς: Ἐλλάδος-τῆς ταλαιπώρου στένω Kubul. (Philipp.) 3, 238 (v. 10). οὐχὶ γαμετῆς (fanum) οὐδαμοῦ τῆς Ἐλλάδος Philetæer. 3, 293 = 295 (3). Ἐλλάς μὲν ἐστι μία Posidipp. 4, 524 (2).
- ἐλλεβοριᾶν: Calliae 2, 742 (10).
- ἐλλέβορος: 1) *ἐλλέβορον ἤδη πώποτ' ἔπιες; Men. 4, 90 (5). 2) τρυγοκαλάσιριν, ἐλλέβορον, κεκρύφαλον Aristophan. 2, 1079 (8, 6). ὄφεις, περισκελίδας, ἐλλέβορον Nicostr. 3, 289 (7).
- ἐλλείπω: Τιμόκριτος, ἐλλείπων, πυαλίτης (iact. talar.) Kubul. 3, 232 (2).

ἔλλειχω: ἔλλειχοντα τῶν Ἰσθμίων anon. 4, 636 (125).

Ἕλληνη: ἐστ' οὐκ Ἰσθμίας. B. - *οὐδέ γ' Ἕλληνη Aristophan. 2, 1071 (5).

Ἕλληνη γυνή Philem. 4, 17. Ἕλληνη ἀληθῶς οὐσα (fortuna) Apollod. Car. 4, 442 (v. 10). *τοὺς Ἕλληνας ἡδιστον ποτόν ἐλευθερίας γέυσαστες Theop. 2, 819 (13). Ἕλληνες μικροτάπεινοι φυλλοτροφῶνες Antiph. 3, 94. χρηστών-ἐσθ' ἢ Χαλκίς Ἑλλήνων πόλις Philisci 3, 550 (3). οἱ δ' Ἕλληνες ἐλληρίζομεν Posidipp. 4, 524 (2). Ἕλληνές εἰσιν ἄνδρες οὐκ ἀγνώμονες Men. 4, 291 (267). ἄνδρες Ἑλλήνων ἄχροι Alexid. 3, 410 (1). μετ' ἀνδρῶν Ἑλλήνων αἰεὶ συνάγειν Sophil. 3, 591. νόμοι; Ἕλληνας Theophil. 3, 626.

ἐλληρίζω: οἱ δ' Ἕλληνες ἐλληρίζομεν Posidipp. 4, 524 (2).

Ἑλληνικός: ἀπὸ τῆς ὀψέως Ἑλληνικός Antiph. 3, 17. τοῦτ' ἐσθ'-Ἑλληνικός πότος Alexid. 3, 386.

ἑλληνικῶς: *διαβάλοι κραυπάλην ἑλληνικῶς Antiph. 3, 101 (4).

Ἑλληνίς: Ἑλληνίς οὐκ Ἰσθμίας Men. 4, 92 (6). πόλις ἐσθ' Ἑλληνίς anon. (cf. 5, 52) 2, 746 (2, 4). ὠ μέγιστη γλῶττα τῶν Ἑλληνίδων Cratin. 2, 173 (4).

Ἑλλησποντος: ἐκ δ' Ἑλλησπόντου σκόμβρους καὶ πάντα ταρίχη Herm. 2, 407 (1, 5).

ἑλλιμενίζω: ἑλλιμενίζεις ἢ δεκατέεις; Aristophan. 2, 1135 (4).

ἑλλιμένιον: ἑλλιμένιον-δοῦναι πρὶν εἰσβῆναι Eurp. 2, 441 (3).

ἑλλειπής: τὸ δεῖπνον-ἐντελές καὶ *μηδενὶ ἑλλειπές Kuangeli 4, 572 (v. 3).

ἑλλόπους: † ἑλλόπιδας (l. ἑλλόποδας) Cratin. 2, 197 (60).

ἑλπίζω: ἑλπίζε δ' αὐτὸν πάλιν * (ἄν) εἶναι σου φίλον Philem. 4, 53 (58b) = mon. 406. ἑλπίζε τιμῶν τὸν θεὸν πράξειν καλῶς mon. 143 cf. ἑλπίζε τιμῶν τοῖς γονεῖς πράξαι καλῶς mon. 155. ἑλπίζε πάντα μέχρι γήραος mon. 661. τίς ὡδέ μῦθος-ὅστις ἑλπίζει θεοὺς ὀσίων-χαίρειν ἀπαρχαῖς; anon. 4, 613 (41).

Ἑλπινίχη: Ἑλπινίχην τήδε (an τῆδε) καταλιπὼν Eurp. 2, 512 (10).

ἑλπίς: εἶτ' εἰς ἑλπίδα *ἐπέπεσον Philem. 4, 51 (49). ἀγαθὴν ἑλπίδα πρόβαλλε σαυτῷ Men. 4, 248 (47). οἷόν ἐστ' ἑλπίς κακὸν Men. 4, 175 (5).

ἐπὶ λεπῶν ἑλπίδων *ὀχεῖσθ' Aristophan. 2, 1005 (2). πεπόμεν ἐπὶ ταῖς ἑλπίσιν Antiph. 3, 66. κάπτοντες αὔρας, ἑλπίδες σιτοῦμοι Kubal. 3, 208 (2). αἱ δ' ἑλπίδες βόσκουσι τοὺς κενούς mon. 42. σώζεται ταῖς ἑλπίσιν mon. 643. ταῖς ἑλπίσιν τάλγεινὰ παραμυθούμενος Men. 4, 273 (174). τὰς ἑλπίδας ἐπὶ τῇ τύχῃ ἔχειν ὧν βούλεται πρὸς Philem. 4, 16 (1). ἑλπίδας καλὰς ἔχουσιν εἰς σωτηρίαν Philem. (?) 4, 60 (90).

ἑλυμοί: αὐλοὶ Calliae 2, 740 (7). Cyprina usitati, Cratin. min. 3, 375.

ἑλυμός: Aristophan. 2, 1112 (11).

ἑλῶ: cf. ἐλαῦω. ἐλαῦ Canth. 2, 835 (4). τὸν τροχὸν *ἐλαῦ ἀνεκῆς (kegeh. ἐὰν ἀνεκῆς) Aristophan. 2, 1019 (9).

ἔμαυτοῦ: ἔμαυτός Pher. (?) 2, 309. Plat. 2, 643 (2). πάντα τὸ μαυτοῦ δίδωμι χρήματα Herm. 2, 400 (6). πρὸς ταῖς ἔμαυτοῦ-θύραι; ἐστὴν Men. 4, 295 (293). καταλιπεῖν συγγράμματα σπειῶδων ἔμαυτῶ κατὰ τῆς τέχνης Anaxipp. 4, 460 (v. 22). ἔρανον ἔμαυτῷ ὀδομαι γέρον Antiph. 3, 152 (59). δαίμων ἔμαυτῷ γέγονα mon. 132. εἰπὴ μ' ἐπῆρας-ἔμαυτὸν ἐγκυλίσαι πράγμασιν Pher. 2, 338 (7). ἔδω δ' ἔμαυτὸν Alcae. 2, 832 (1). κοῦχλ' ἔλεθη δ' ἔμαυτὸν Aristophan. 2, 968 (18). οὐ καυλοῖσιν-ἔμαυτὸν χορτάσων ἐλήλυθα Eubul. 3, 205 (v. 5). διελθεῖν βούλομαι τὸ βιβλὸν πρὸς ἔμαυτὸν Plat. 2, 672 (1, 3). ζῆπὸν πρὸς ἔμαυτὸν τί ταχέως ἀπολλύει Men. 4, 291 (7). οἶμαι δ' ἔμαυτὸν εὐθετον γεγενῆναι Nicol. 4, 580 (v. 40). τῶν μετ' ἔμαυτὸν εἰκότος πρὸς

- μνημάτων Laon. 4, 574. ἐφ' ᾧ τ' ἑμειντήν συγκαθεύδειν τῷ πατρὶ Cratin. 2, 231 (174).
- Ἐμβάδας: de Anyto. Theop. 2, 813 (5).
- Ἐμβαίνω: † ἐνέβαινε σιγῇ Πείσανδρος Herm. 2, 384 (5). βοῦς ἐμβαίνει μέγας Stratt. 2, 790 (8). ἐμβάντες ταχύ | ἀνηγάγοιτο Men. 4, 76 (9). μὴ ἔμβαινε δυστυχοῦντι mon. 356.
- Ἐμβάλλω: 1) πάντες ἐμβάλλουσιν-μάρκαρον εἰς τὰς ἀλμάδας Herm. 2, 413 (2). χόνδρον ἔψων εἰτα μυῖαν ἐμβαλῶν Aristophan. 2, 1029 (10). ὕδατι *περίστροφον ἐμβαλῶν ἄλας, φακούς Men. 4, 101 (1). εἰς τὰ βατάνι *ἐμβαλεῖν (libr. ἐξβ.) - τοὺς ὀδόντας Alexid. 3, 394 cf. 430 (1, 22). ἂν τις εἰς τὰς λοπάδας ἰχθύος ἐμβάλῃ Philem. min. 4, 68 (1). Ἐλ' εἰς μέσον τὸν γιμῶν ὡς ἂν ἐμβάλῃ Diph. 4, 413 (4). τῆς γαστρὸς, εἰς ἣν πρῶτον (f. βρωτὸν) ἐμβαλεῖς * (ἄπαν) Diph. 4, 403 (1, 4). εἰς σφυροῖδα μάζας ἐμβαλεῖς-οἰνᾶριον εἰς λάγγνον ib. τοῦτοις-τάπιτήδει' ἐμβαλεῖν (i. e. curribus) Alexid. 3, 492. ἐμβalonτες-εἰς σακκοπήραν αὐτὸν Apollod. Car. 4, 440. τοὺς ἀλιεῖς εἰς τὸ βάρουθρον ἐμβαλῶ Alexid. 3, 455 (2). εἰς πέλαγος αὐτὸν ἐμβαλεῖς-πραγμάτων Men. 4, 85 (1). εἰς προὔπτον αὐτὸν ἐνέβαλεν κακὸν Aristophont. 3, 359. ἐτάρατε κάκελους γάρ, ἐμβάλλων στάσεις Aristophont. 3, 361 (2). τὴν δεξιὰν ἐνέβαλον Diph. 4, 395 (2, 24). ἕτερον-καινὸν ἐμβαλῶν αὐτῷ (i. e. δι-φραφ) τόνον Philippid. 4, 470 (1). φρονῖς δ' ἴδιον στροβίλον ἐμβαλῶν Pher. 2, 327 (1, 14). 2) *ἐμβαλῶν εἰς τοῦθρον Antiph. 3, 118 (4). ἐνέβαλεν (int. μεирация) εἰς τὸν κέρανον Diph. 4, 395 (2, 29).
- Ἐμβαμμα: τὸ-φεναικίζειν προσὸν ἐμβαμμα τοῖς ἄρτοις Theop. 2, 795 (2).
- Ἐμβαμματίον: ἐμβαμματίοις γλαυυροῖσι κεχορηγημένα Anaxipp. 4, 460 (v. 35).
- Ἐμβάπτω: εἰς ἄλμυρ-χλιαρὸν ἐμβάπτων Cratin. 2, 95 (5). εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος (versus) Aristophan. 2, 1009 (9). ἄλμυρ-εἰς ἣν ἂν ἐμβάψαιτο πᾶς ἐλεύθερος Arched. 4, 436 (1, 10).
- Ἐμβαρος: Men. 4, 219 (2).
- Ἐμβάς: μόλις-ὑπεδησάμην-τὰς ἐμβάδας Eubul. 3, 220 (1). ἀγκύλην τῆς ἐμβάδος Alexid. 3, 398 (2). τὸν ἱμάντα-τῆς δεξιᾶς ἐμβάδος * ἀπέρρηξ' Men. 4, 101 (2).
- Ἐμβατεύω: Ἰᾶν Ἡελασγικὸν Ἄργος ἐμβατεύων Cratin. 2, 162 (22).
- Ἐμβλέπω: ἐρημιον ἐμβλέπειν (f. βλέπειν) Aristophan. 2, 1135 (5). οἰκισίτητα-ἐμβλέπων anon. 4, 673 (297). ἐμβλέπων-τοῖς ἰχθυοπώλαις Antiph. 3, 91 (1, 4). ἐμβλέπων δ' ἑμοῖ-πρὸς ἕτερον-ἐλάλει Timocl. 3, 609. ὅς ἐπει ποτ' ἐμβλέψῃε τοῖς καθημένοις || πάντες ἐβοῶμεν Damos. 4, 536 (v. 4). τυφλοὺς * τοὺς ἐμβλέποιντας εἰς ἑαυτὸν δεικνύει Men. 4, 93 (1). ὅταν-εἰς τρυφῶντα-ἐμβλέψῃ Men. 4, 193 (5). ἐμβλεπον εἰς τὰ μνήμαθ' Men. 4, 233 (9). ἐμβλέψας-που τὰκ τοῦ χρόνου τοῦ παντὸς εἰσετ' Philem. 4, 6.
- Ἐμβολή: λορδὸς ὡς εἰς ἐμβολήν Aristophan. 2, 1190 (60). τριήρους ἐμβολὰς μιμουμένη Eubul. 3, 242 (1, 12).
- Ἐμβόλιμος: παῖδες ἐμβόλιμοί (f. ἐκβόλιμοί) τινες Eur. 2, 477 (39).
- Ἐμβολος: οἶνος ὅστις * ἐπεγερεῖ τὸν ἐμβολον Aristophan. 2, 1076 (1).
- Ἐμβραχυ: ὅ τι τις εὐζαίτ' ἐμβραχυ (f. ἐμβραχύ) Cratin. 2, 167 (11).
- Ἐμβρόντητος: ὁ διδοὺς τὸν ὄρον ἐγένετ' ἐμβρόντητος Antiph. 3, 149 (44). οὐκ οἶδας, ἐμβρόντητε σύ; Philem. 4, 14. βιβλίον Ἠλλάτωνος ἐμβρόντητον Ophel. 3, 381 (2).
- Ἐμβροντῶ: ἐμβρορόντησαι; Men. 4, 97 (6).
- Ἐμβρούειον: * χλωδόνεια, τέττιγας, ἐμβρούεια Aristophan. 2, 1171 (1, 4).
- Ἐμβρονον: ἐμβρόνων-πλήθη Cratin. 2, 226 (158).

ἐμίας: Eur. 2, 570 (75).

ἐμμηρος: τὰς τριήρεις λαβὼν ἐμμήρους, ὅπως — Demetr. 2, 577 (2).

ἐμμητρος: ἐμμητρον * ἂν ἢ τὸ ἔϋλον Antiph. 3, 129.

ἐμός: ἀλλότριος τὰ πολλά, μικρὸν δέ τι * κάμὸς αὐτοῦ Eur. 2, 454 (1, 4). ἐμόν αὐτῆς ἴδιον Phryg. 2, 596 (5). ἐγὼ-εἰμι * τῶν ἐμῶν ἐμός, μόνος Apollod. Car. 4, 447 (9). ἐμός γενόμενος-διδάσκαλος Ανακίρρ. 4, 440 (v. 20). ἂν τοῦτ' αἰσθάνῃ, ἐμός εἰ μαθητῆς Eurhron. 4, 483 (v. 11). ἐμῆς ἀπὸ συνουσίας Theop. 2, 807 (1). καλῶ δ' Ἰση Νίαν τ' ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς Apollod. Car. 4, 449. θαναμαστόν ἐμόν εὐρημα Alexid. 3, 462 (1, 4). οὐκ ἐμόν ἀνοίγειν-ἀτυχίαν ἐστ' Men. 4, 364 (128). τὸ μετὰ τοῦ καὶ τὸ συμμετρῶς ἐμόν (?) Nicomach. 4, 584 (v. 36). τὰ θεοῦ λουτρά-ἄξω τοῖς ἐμοῖς Cratet. 2, 238 (2, 2). τοῖσιν ἐμοῖσι φίλοις Herm. 2, 410 (2, 12). τοῖσιν ἐμοῖς τρυφεροῖσι τρέφω: Plat. 2, 677 (4). ὁ μὲν οὖν σός, ἐμός δ' οὗτος ἀδελφός φρασίω Aristophan. 2, 1031 (15). οὐμός υἱός Eubul. 3, 239. ὁ δεσποτῆς οὐμός Alexid. 3, 400 (1). ὁ βίος οὐμός Alexid. 3, 488 (3). οὐμός διδάσκαλος Eurhron. 4, 492. ἡ δύναμις ἢ μὴ Kpinici 4, 505. τὰς μοχθηρίας τῆς ἡλιθιότητος (?) τῆς ἐμῆς Cratin. 2, 123 (9). μὰ τὴν Μαραθῶν τῆν ἐμὴν μάχην Eur. 2, 457 (2). τοῦμόν ἀλγυνεῖ κέαρ Eur. 2, 457 (2). τὸ δ' αἶμα λέλαγας τοῦμόν Aristophan. 2, 1180 (15). τοῦμόν θυγάτηρ Men. 4, 195 (5). τὸ σὸν διδάξας τοῦμόν οὐ μαδῶν ἔσει Men. 4, 326 (475). τὰ λοιπὰ-ὀφέλειους χωρία σικκὰς φέρει, τοῦμόν δὲ καὶ τὰς ἀμπλιούς Apollod. Car. 4, 448. τὰμὰ δὴ ξυνίετε * (ῥήματ' 5, 21) Cratin. 2, 123 (11). ἀκούετ' * τὰμὰ καὶ ξυνίετε | * ῥήματ' Eur. 2, 546 (1). λλλεῖπται τῶν ἐμῶν οὐδ' ἔγκρατος Eur. 2, 565 (53). τοῖς ἐμοῖσιν * ἐγγελωσι πῆμασιν Eubul. 3, 219 (3). τοῖς ἐμοῖς παθημάτοις anon. 4, 625 (84). οὐδὲν τοῖς ἐμοῖς * βλῆτοις ὁμοῖα πράγματ' Diph. 4, 380. † κακὸν ὄζει τὰμὰ Pher. 2, 292 (14). τὸν πόδ' -τρέφουσι τὸν † ἐμόν Eubul. 3, 257 (2).

ἐμπαίζειν: Aristophan. 2, 1131 (5).

ἐμπαῖς: ἢ παῖς-ἐμπαῖς ἐστὶν Cratin. 2, 209 (102) cf. p. 1230 not.

ἐμπαλιν: αἱ νεώτερες ἄφρονες, αἱ πολιαὶ δ' ἐμπαλιν ἀφραγές Plat. (?) 2, 697 (v. 8). αὐτὰ * τὰμπαλιν τὰ θεοῦ λουτρά-ἄξω Cratet. 2, 238 (2). αὐτὸ τοῦμπαλιν λέγεις anon. 4, 662 (244). μηδὲ * τοσοῦτ' ἄλλο μηδὲν, μηδὲ τοῦμπαλιν λέγων, ὅτι- (?) Antiph. 3, 27 (1, 15). ἔδει δὲ τοῦμπαλιν τὰς τῶν ἀδελφῶν ἐξετάζειν οἰκίας Timocl. 3, 611. τοῖς μὲν ὁρθῶς χρωμένους ἀγαθὸν μέγιστον, τοῖς δ' ἀτάκτως τοῦμπαλιν anon. 4, 605 (16, 3).

ἐμπεδορκεῖν: Aristophan. 2, 1210 (162).

ἐμπειρία: ἐμπειρία-τῆς ἀπειρίας κρατεῖ mon. 169. ὡς δ' -τῆς ἡδονῆς ἐμπειρίαν τίν' ἔλαβον Athenion. 4, 557 (v. 15).

ἐμπειρικῶς: Alexid. 3, 494 (4).

ἐμπειρος: τῶν-πραγμάτων οὐ παντελῶς ἐμπειρος Men. 4, 97 (5).

ἐμπείρωσ: ὅστις αὐτῆς ἐστὶν ἐμπείρωσ ἔχων Antiph. 3, 4 (4).

ἐμπερονῶ: θώρακα-ἄπας ἐμπερονᾶται Herm. 2, 397 (2).

ἐμπήγνυμαι: ἐμπέπηγα τῷ διακονεῖν Diph. 4, 395 (2, 25).

ἐμπηδῶ: ἐς τὴν ναῦν ἐμπηδῆσας Herm. 2, 404 (5).

ἐμπίνω: τὴν κύλικα δὸς ἐμπιεῖν Pher. 2, 270 (4). πίνωμεν, ἐμπίνωμεν Alexid. (?) 3, 394. ἐμπεπωκότες Cratin. 2, 198 (63). ἀρροσίως ἑαυτὸν, ἐντραγῶν, * πῶν (libr. ἐμπῶν) Diod. 3, 544 (v. 12).

ἐμπίπλημι: † κατέπλησα (l. κατέπασα 5, 113) -τὸ χεῖλος, οὐκ ἐπέκλησα δὲ Lyncei 4, 433 (v. 16). [τὴν ὄμην * ἐμπλήσασ' Men. 4, 226]. οὐκ ὀπίωτ' ἠράσθησ-; Γ. οὐ γὰρ ἐνεπλήσθη Men. 4, 170 (8). κῆμπι-πλάμενος κάθευθε Pher. 2, 287 (1). συνεχῶς-ἐμπικλάμενος Antiph.

- 3, 146 (33). κάμπιμπλάμενοι πυριάτη Cratin. 2, 95 (4). οὐδὲ *δειπνῶν *ἐμπίμπλαται (vulg. ἐμπίπλ.) Kuhl. 3, 224 (3).
- ἐμπίπτω:** δελφίς-διακόψει τοῦδαμος-ἐμπίπτων Pher. 2, 259 (6). εἰς ζητρεῖον ἐμπεσῶν Kur. 2, 563 (46). εἰς προὔπτον ἤλθον ἐμπεσοῦσα δὴ κακόν Phoenicid. 4, 511 (v. 18). ἴσον-εἰς πῦρ καὶ γυναικάς ἐμπεσεῖν mon. 575. εἰς ἔρωτα-ἐμπεσῶν Antiph. 3, 139 (12). τοῦ μή ποτ' αὐτὸν ἐμπεσεῖν εἰς Λαῖδα φερόμενον Theophil. 3, 631 (2). εἰτ' εἰς ἐλπίδα *ἐνέπεσον (libr. ἐνέπεσαν) Philem. 4, 51 (49). ὅταν ἐμπέση τις εἰς τὸν νοῦν φόβος Philem. 4, 56 (70). περὶ τοῦ παρασιτεῖν εἰ τις ἐμπέσει λόγος Antidot. 3, 523 (1). ἔλεος ἐμπέπτωκέ τις μοι τῶν ὄλων Philippiid. 4, 469.
- ἐμπλέκω:** ἐμπλέκοντες ἀλλότρια μέλη Antiph. 3, 121 (v. 9). τούτων τινά (meretr.), ὧν ἐμπλέκουσι τοῖς λόγοις αἱ μαστροποὶ Theophil. 3, 631 (2).
- ἐμποδίζω:** ὄνος-ἐμποδίζει ** mon. 427. τὴν ἀπ' ἄλλων ἐμποδίζεται θόσιν Philem. 4, 57 (72).
- ἐμποδῶν:** ἡμῖν-ἐπαμφοτερίζουσ' ἐμποδῶν καθήμενοι Pher. 2, 263 (3).
- ἐμποιοῶ:** τοῖς παροῦσι θαυροῖς ἐμποιεῖ-ἀναβολὴν τῷ πάθει *Men. 4, 237 (16). διαφορὰν-τοῖς ὄφοισιν ἐμποιεῖν τινα Sosip. 4, 483 (v. 43).
- ἐμποῶ:** ἐμπόλημα τιμηέστατον anon. 4, 611 (36).
- ἐμπολις:** Kur. 2, 480.
- Ἐμπόλω Διοσκουρῶ** (vel Διοσκόρω) Aristophan. 2, 1073 (13).
- ἐμπορεῦμαι:** Λύκων-*ἀγορᾶς ἀγαλμα ξενικὸν ἐμπορεῦνται Metag. 2, 755 (1).
- ἐμπορίζω:** θησαυρὸς ἐπὶ θησαυρὸν ἐμπορίζεται (? ἐμπορ.) Men. 4, 271 (165).
- ἐμπόριον:** πότερ' Ἀιτικὸς | ἅπαντες ἢ καὶ τοῦμπορίου τινές; Diph. 4, 381 (1, 3). τὸ κατὰ τοῦμπόριον-γένος Diph. 4, 394 (2, 9). ὡσπερ-εἰς τὰμπόρια-ἂν εὐ προσδράμης πρὸς τὸ στόμα Posidipp. 4, 521 (v. 17).
- ἐμπορος:** ὁ σὸς-τύμβος-τοῖς ἐμπόροις πρόσρησις ἔσται Plat. 2, 679 (1). πάντα μεθύσους τοὺς ἐμπόρους ποιεῖ τὸ Βυζάντιον Men. 4, 88 (2). ἀχθεῖς ὑπὸ τινος ἐμπόρου Antiph. 3, 91 (1). ἐπὶ χρήμασιν ὄ ὧν ἐμπορος φρονεῖ μέγα Antiph. 3, 83. τὸν γεωργὸν καὶ τὸν ἐμπορον κακοῖς Baton. 4, 499 (1, 10).
- Ἐμπούσα:** τί καλεῖς *(Ἐκάτην) τὴν Ἐμπούσαν; Aristophan. 2, 1153 (15).
- ἐμπροσθε:** ἐπὶ τῶν ἐμπροσθε Σειρήνων Hegesipp. 4, 479 (v. 20). † ἐμπροσθε δεῖ ζωγραφίας ἡφθαί Nicomach. 4, 583 (v. 14). cf. ad Philippiid. 4, 476 (4).
- ἐμπροσθεν:** οὐτ' ἀκήχοι | ἐμπροσθεν οὐδ' ἑόρακα τοιαύτην χάριν Damos. 4, 538 (v. 10). λέγων-τι-κινὸν παρὰ τοὺς ἐμπροσθεν Hegesipp. 4, 479 (v. 3). ὑπαγ' εἰς τοῦμπροσθεν Kur. 2, 447 (2).
- ἐμπυος:** Men. 4, 314 (307).
- ἐμφαγεῖν:** οὐκ ἂν δυναμένη ἐμφαγεῖν ἄρτον τινά Kuhl. 3, 247 (2).
- ἐμφανής:** χρεῖτόν ἔστιν ἐμφανῆς ὄλος ἢ πλοῦτος ἀφανῆς Men. 4, 107 (2, 15). ἐμφανῶς: ἀδικεῖ τὸν ἔρωτ' ἐμφανῶς Alexid. 3, 411.
- ἐμφερής:** ὡς Πιριαμειδαισιν (5, 118) ἐμφερῆς ὁ βουκόλος anon. 4, 619 (53). † ἐμφερῆς τῷ πατρὶ Archipp. 2, 728 (3). ἐμφερεῖς ἔχοντας-τοὺς τρόπους τοῖς δεσποταῖς Alexid. 3, 407 (3). * ὄημα-οὐδὲν ἐμφερεῖς τῷ γυνῶθι σαυτὸν Men. 4, 142 (1). ποτήρια-ἐμφερῆ γευστηρίοις Pher. 2, 324 (1, 3). * χρυσί'-ἀπεφθα τοῖς Πιταικοῖς ἐμφερῆ anon. 4, 695 (304). ὑμᾶς ὄρω *πονοῦντας ἡμῖν ἐμφερῆ Men. 4, 149 (1). ἀνέχασκον ἐμφερεστάτα | ὀπιτωμέναις κόγχαισιν Aristophan. 2, 976 (15).
- ἐμφέρω:** † ἐμφερεσθαι (1. ἐμφερεσθε) δεῖ | τὰ ῥάμματα Plat. 2, 628 (11).

ἐμφορόνως δεξιόμενος (dolorem) Antiph. 3, 54.

ἐμφορῶν: οὐτ' ἀβέλτερος οὐτ' αὐθις ἐμφορῶν Alexid. 3, 495 (1, 8). ἐμφορῶν πατήρ mon. 525. ἐμφορῶνος λόγου Timocl. 3, 402 (3).

ἐμφορῶναι: ἀρχιόντι τι φιλνέει ἐμπεφουκέναι Nicoph. 2, 549 (3). ἐμφορῶν ἀποθανεῖν anon. 4, 673 (298).

ἐμψυχος: ἐσθλεί ἐμψυχον οὐδέν Antiph. 3, 75 (3). ἐμψυχον οὐδὲν ἐσθλεί Alexid. 3, 396 (1, 2). ἀγοράσας οὐδὲ ἐν ἐμψυχον ib. οὐτ' αὖ οὐδὲ ἐν ἐμψυχον (edunt) Alexid. 3, 483 (1, 3). κύνας κατασθίει-ῆ ἀποκτείναι, *μὲν οὖν οὐκ ἐτι γὰρ ἐστὶ ἐμψυχον ib. (1, 6). ἐμψυχει οὐδέν ἐσθλόντες παρτελῶς Mnesim. 3, 567. εἰκῶν ἐμψυχος θιῶ mon. 79.

ἐμῶ: ἐμοῦμεν Aristophan. 2, 904 (17). ἡμεὶ παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας Aristophan. 2, 996 (3). ἡμουν ἄγριον βάρος Aristophan. 2, 1094 (6). ἐμὴ καταμηλῶν Phryn. 2, 604 (9). ἐμῆν χολήν Nicoph. 2, 850 (1, 4). χρεσοῦς ἐμῶν Nicomach. 4, 588 (2).

ἐν: cf. ἐγκλιονάναι. εὐχαλκος. ἐν γειτόνων vide γειτων. ἐν Ἄγρας Pher. 2, 267 (3). ῥιζῶντ' ἐν Μεγαβύζου Cratet. 2, 246 (1). ἐν Φαλακίς Eur. 2, 429 (3). †βρωίωτις; ἐν Ἀγχομενοῦ Aristophan. 2, 1155 (21). †ἦεις ἐν Φαινιστίου Antiph. 3, 137 (9). ἐν (ἐκ) Παμβωταδῶν Aristophan. 2, 1217 (235). ἐν τοῖς στεφανώμασιν (in toro), οἱ δ' ἐν τῷ μύρῳ Pher. 2, 253 (2). ἐν τῷ μύρῳ-μικαρίζεται Polyz. 2, 671 (1). περιπατεῖ ἐν τοῖς στεφάνοις Antiph. 3, 45 (4). κηρύττουσιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν Antiph. 3, 68 (2, 1). ὄνος ἐν μελίταις Cratet. 2, 247 (6). λάρους-, ἐν οἷσι Λάμπρος ἐναπέθνησκειν Phryn. 2, 601 (1). ξενίδμα ἐν προσμάτοις ἰχθυοῖς τεθραμμένα Men. 4, 206 (1). ἀθάλαττος ἐν (ἐν) τοῖς λοπαδοῖς ἀλίσχεται ib. ἐν τοῖσι κορημασιν οὐσαν Herm. 2, 398 (2, 10). ἐν κοροφῇ θησαυρὸν ἐκβεβλημένον Strattid. 2, 779 (2). Μίδας *ἐν κύβοισιν εὐβολάτατος Kubul. 3, 233 (4). μάχην *ἐπολεῖ ἐν αὐτοῖς (piscibus) Xenarch. 3, 621 (1, 10). ἀναπηδᾶν ἐν δῆμῳ Cratin. 2, 214 (124). ἐν τοῖς Μαρμαρυνοῖς ἐκλεινοῖς-καλοῦσι Pher. 2, 361 (2). κακοδαίμων-ὄστις γαμῆ γυναικί, πλὴν ἐν τοῖς Σχύταις Antiph. 3, 32. μάτιωδ' ἐστιν *ἐν γ' (libr. ἐργ') ἐμοὶ καὶ τοῖς σοφοῖς κρηταῖς ἀπαν Amphid. 3, 309 (2). ἐθέλω δέκην δοῦναι-* (ἐν) τῶν φίλων-ἐπὶ Aristophan. 2, 1056 (1). *βραδύτατος ὦν (legeb. τῶν) ἐν ἀνθρώποις δραμεῖν Aristophan. 2, 1098 (2). οὐκ ἐστι λυπῆς ἄλγημα μεῖζον τῶν ἐν ἀνθρώποις Men. 4, 263 (121). ἀρχὴ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν Men. 4, 275 (184). ὁ μὴ γέρων-εὐ τε τῶν ἐν τῷ βίῳ ἀγαθῶν Men. 4, 255 (77). τί τῶν ἐν τῷ βίῳ ξενήκας; Nicol. 4, 579 (v. 16). ἂν ἡ χρηστός-οὐδὲν ὄφελος ἐν τῷ νῦν γένει Men. 4, 135 (2, 15). ἴση κρηταῖς ἀδικος-κἂν θεοῖς Men. 4, 184 (7). ἐν τοῖς πολεμοῖς ὑπερέχει τὸν ἄνδρα δεῖ Men. 4, 259 (96). ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πινυῶν δ' οὐ mon. 159. ἐν τοῖς λόγοις φρονοῦντας εὐρίσχω μόνον, ἐν τοῖσι δ' ἔργοις ὄντας ἀνοήτους ὀρώ Ανακρίπ. 4, 485 (2). ἐν τῇ τέχνῃ τίτι; ἐσμέν Nicomach. 4, 583 (v. 3). ἄριστος τᾶλλα πλὴν ἐν ἀσπίδι anon. 4, 678 (309b). ἐν ταῖς ἑτέρων-ἀτυχλαῖς τραγῶν Euphron. 4, 495 (2). ἀλλοιώματα ἐν ταῖς τραγῶσι ποιοῦσι Damox. 4, 530 (v. 23). ἡμῶν-τῶν σφριγῶντων ἐν λόγοις anon. 4, 654 (205). ἐν γῆμασι βροτῶν-ἀνομασμένους Antiph. 3, 55. ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον ἐν ἐμοὶ δὴ δεκί πρώτῳ πειράσθαι Cratin. 2, 30 (4). ἐν τοῖσι *πρώτος Pher. 2, 326 (1, 4). τοῦ *ἐν κύκλῳ-λόγου Eur. 2, 467 (18). †περιέφερε-ἐν κύκλῳ λεπαστήν Aristophan. 2, 1010 (12). ἐν δὲ κύκλῳ νιν-τὸν πόδ-τρίψουσι (?) Kubul. 3, 257 (2). περινίουσιν-ἐν κύκλῳ Metag. 2, 753 (1, 11). ναυλόχιον ἐν τῷ μέσῳ Aristophan. 2, 976 (14). συναψμ-

* τὰν μέσῳ Antiph. 3, 95 (1). τήριχος ἀντακίον ἐν μέσῳ πῖον- Antiph. 3, 100 (3). κατηλόηται γαστρός ἐν μέσῳ κύκλος Eubul. 3, 211 (v. 5). πηδῶσι δ' ἰχθύς ἐν μέσοισι τηγάνοις Eubul. 3, 259. ἐν μέσοις αὐτοῖσιν ἔστως Eubul. 3, 240. ἐν τῷ γὰρ αὐτῷ πάνθ' ὁμοῦ πωλήσεται ἐν ταῖς Ἀθήναις Eubul. 3, 241. ἐνταῦθ' ἐν Ἀθήναις, ἐν Πάτραις, ἐν Σικελίᾳ, ἐν ταῖς πόλεσι πάσαισι, ἐν ταῖς οἰκίαις πάσαις, ἐν ὑμῖν πάσιν Philem. 4, 31 (2). ὅτε τὰν Σάμῳ-ἦν Eur. 2, 493 (16). τὴν [ἐν] Μυραθῶνι Eur. 2, 516 (24). τοὺν Μυραθῶνι τροπιῶν Aristophan. 2, 1122 (14). παίζειν ἐν ἀνδρικοῖς χοροῖσιν Cratet. 2, 242 (2). ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀρπαξέτω Pher. 2, 267 (3). ἐνουροῦσιν-στρώμασιν ἐν μαλακοῖς Herm. 2, 410 (2, 2). ἀραχνίοις, * ἄν (cf. 5, 42) τοῖσι τοῖχοις-ὑφαίνει Plat. 2, 620 (1). τύμβος ἐν καλῷ κερωσμένος Plat. 2, 679 (1). ὁ σκνίψ ἐν χώρᾳ Stratt. 2, 790 (12). αἰετός ἐν νεφέλῃσι (?) Aristophan. 2, 1044 (31). ἐν πῖθῳ τὴν κεραμεῖαν Aristophan. 2, 1139 (8). ἐν γῆ πένεσθαι Antiph. 3, 53 (2). τρέφω-ἐν ἀγρῷ χωρῶν Anaxil. 3, 346 (3).
 βρέφη δ' ἐν αὐτῇ διατρέφει τοὺς ῥήτορας Antiph. 3, 112 (1, 7). βρέφη δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα ib. (1, 18). ἔστηκεν ἐν τῷ σπέρματι Eubul. 3, 255 (1, 20). ἐγὼν ἄρ-κὰν οἴψω λόγος Amphid. 3, 318 (5). * ἦ | ἐν τοῖσιν αὐλοῖς μουσικῇ κὰν τῇ λύρᾳ Ephipp. 3, 327 (2). ἐν παγοῦροις-εὐρηκα παντοδαπῆς τέχνης Xenarch. (Timocl.) 3, 622 (2). τὰ δυσχερῆ-ῥῆξις ἐν αὐτῷ, τὰ δ' ἀγὰς οὐκέτι βλέπεις Men. 4, 164 (1). οὐκ ἐν γυναικὶ φέεται *πιστὴ χάρις Men. 4, 241 (27^b). ποῦ * ποθ' αἱ φρένες-ἦσαν ἐν τῷ σώματι; Men. 4, 244 (35). πίνεαια-ἔχοντα-πέντε πινακίσκουσ *ἐν οἱ Lyncei 4, 433 (v. 6). ἐν αὐτῷ λέπτ' ἔχον καθίσκια κυμνοδόκον Nicoch. 2, 842 (1). ἰχθύν-ἔχοντα τοὺς | χυμούς ἐν αὐτῷ Arched. 4, 435 (1, 9). ἐνεστίν ἐν κισθάρῳ τι κακὸν Pher. 2, 270 (2, 4). ὑμῖν-οὐδέν, καθάπερ ἡ παροιμία, ἐν τῷ * κα-πῆλῳ νοὺς ἐνεῖται μοι δοκεῖ Plat. 2, 674 (2, 4). ταῦτα πέντ' ἐν τῇδ' ἐνε· οἰκεῖν-ἐν ἀγρῷ-ἐν τῷ γηδῷ Aristophan. 2, 1108 (1, 1, 2) cf. 5, 65. ἐν ταῖς σπουδαῖσι δὲ τί ποτ' ἔνεστι-; B. ἐν ταῖς τρισίν-χόνδρος-Antiph. 3, 18 (1). ἐν τῷ λαχίῳ τούτῳ-τὸν Ἀδωνιν ἀποθεκόντα προῦ-θηκεν Κύπρις Eubul. 3, 210. τὸ δ' ἔπνος ἐν (L. τοὺν) ταῖς κωλύχαις Aristophan. 2, 1153 (11). τυρός ἐν μέλιτι Pher. 2, 269 (1, 7). κόκκον ἐν χιόνι ῥόας Herm. 2, 394 (3). ἄπλους παρακειμένους ἐν ὕδατι Alexid. 3, 398 (1). βολβόν ἐν ὑποτρίμματι Nicostr. 3, 278 (1). τὸ γλαυκίδιον-ἔρειν ἐν ἄλμῃ;-τὸν γαλεόν; B. ἐν ὑποτρίμματι * ζῆσαι Antiph. 3, 130. ὡς *(ἐν) ἄλμῃ θερμῇ τοῦτο γάγοι γ' ἐφθόνη Axionicl 3, 532 (1, 12). ἐν ἄλμῃ παρῆοντος ὄψου ib. (1, 16). δι' ἄλμης ἐφθόνη ἐν χλόῃ Sotad. 3, 585 (1, 9). κατέπνιξ' ἐν ἄλμῃ τοῦτον ib. (1, 21). ἐν ἄλμῃ-ἀπεβάθη Aristophan. 2, 1123 (19). ἐψητόν ἐν τεύτλοις ἐψόμενον Eubul. 3, 248. ἐν τεύτλου-κρύπτεται στεγάσμασιν Antiph. 3, 99. ὅσα ἐν ὀξυλιπάρῳ τρίμματι σκευάζεται Timocl. 3, 591. ἐν πάσιν ἀγαθοῖς-εἰργασμένα Pher. 2, 299 (1, 2). ὑμεῖς γὰρ-λάβοιτ' ἂν ἄνδρ' ἄριστον ἐν κακῷ τινι; Eur. 2, 501 (5, 8). τοῦτ' ἐν ἀσφαλεῖ νόμιζε Antiph. 3, 116 (1, 14). ἐν μυροῖσι τὰ καλὰ γίνεται πόνους mon. 176. τούρα-νοῦ-ἔστιν ἐν καλῷ anon. 4, 616 (49). κὰν ποιοῖσιν ἔστι ζωδίοις (sol) Sosip. 4, 483 (v. 29). μεθυστέρῳ ἐν χρόνῳ Cratin. 2, 86 (14). πολλὰ γ' ἐν μακρῷ χρόνῳ * γίνεται Eur. 2, 549 (4). ἐν ᾧ-οὐδὲν δυνάμεθ'-τηνικαυθ'- Pher. (?) 2, 359 (85). ἐν ὅσῳ δ' ἀχρωμαῖα σου- Antiph. 3, 74 (1). ἐν ᾧ αἰ-δριμύτιτες εὐφραίνουσι-, ἐφθόνη τὸν ἰχθύν ἀποδίδωμ' Arched. 4, 435 (1, 6). τὰ-ὄψα-ἐν τῇ περιφορᾷ τῆς-συντάξεως ἑτέραν ἐν * αὐ-τοῖς λαμβάνει τὴν ἡδονήν Sosip. 4, 483 (v. 31, 32) cf. p. 485. λάμ-βανε τὴν γλῶτταν ἐν τούτῳ (interea) Men. 4, 153 (3). δυοῖν ἐν ἐπιόν-

- ἔξεπονήθη Cratin. 2, 161 (22). ἐν δὲ ἔτεσιν καὶ μηνσιν οὐχ ὡς δέκα - κατεπύκνωσα Damox. 4, 530 (v. 3). οὐ-παρέργως ἔμαθον ἐν ἔτεσιν *δυσὶν Hegesipp. 4, 479 (v. 6). ἐν ἡμέραις *τρισὶν | ἰσχυρότερον αὐτὸν ἀπογανῶ - B. οὕτως ἐν ἡμέραις ὄλγαις νεκροῦς ποιεῖς; Aristophont. 3, 360. ὥστ' ἐν ἡμέραις δέκα | εἶναι δοκεῖν - ἐγκρατέστερον Pseudipp. 4, 518 (1). νῦν ὅπως τὴν νύχθ' ἔλην ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ πεδίου χορεύσατε Kubul. 3, 203 (3). ἄριστους - ἰππὸν καταμπέχοντας ἐν ἀκναῖς *διεξόδοις Antiph. 3, 96 (1). ἐν τρισὶν πληγαῖς ἀπηδέσθη Plat. 2, 662 (5). παρὴν στέφανος ἐν τάχει Kubul. 3, 258 (2). διακοῦσεν ἐν μέρει κἀμοῦ Nicomach. 4, 584 (v. 40). ὥστε μήτ' ἐν ἀνδράσιν μέρει μήτ' ἐν θεοῦ ζῆν Alexid. 3, 493 (1). ἀν-τιθῆ; ἐν μηδεὶ Men. 4, 115 (1). οἷα λογοποιοῦσιν ἐν τῷ πράγματι Antiph. 3, 67 (1, 13). καμπὰς ποῶν ἐν ταῖς στοφαῖς Pher. 2, 326 (1, 9). ἔν * (ῥ) ἀουρίαις χιᾶτων Aristophan. 2, 1200 (102). ἐν τοῖς - ἐκείνων ἔδειξεν ἰσθ' ἀρχαῖκός Antiph. 3, 22. λαλοῦσ' - ἐν ἀτιγμοῖς τισιν Anaxil. 3, 348 (1, 23). ἔργω στρατηγὸς γέγονας, ἐν λόγῳ γονεύς Philem. 4, 40 (18). ὁ σκληρότατος πρὸς νῖόν ἐν τῷ νοουθετεῖν Men. 4, 261 (106). ἐνταῦθ' ἀνθρώποις ἀνδρὸς διάφορος, ἐν τῷ - Philem. 4, 56 (67). ἐν τῷ καλῶς ἐκτεροῦν αὐτῶν τὴν διαγνώσιν φέρεται Men. 4, 253 (86). ἐν κοίταισι πλῆθι Men. 4, 139 (2). τὴν πείραν ἐν τῇ ῥινὲ τῆς ὀσμῆς λαβῶν Antiph. 3, 68 (v. 10). διαστίλλονθ' ὀρώμεν ὥσπερ ἐν *καινῷ λυχνούχῳ πᾶσι τῆς ἔξωμίδος Aristophan. 2, 947 (10). τῶν ζωγράφων - ἢ - χειρουργῶν ἐν τοῖς πῖναξι χρεμαμένη θαναμάζεται Anaxand. 3, 175 (1, 2). ἰσχυρῶς κεκαυμένος πλεῖστας - ἐν τῷ σώματι Plat. 2, 679 (2, 5). ἐν χροῦ κορυωῆτας Pher. 2, 355 (69). ἐν * τοῖς σφυροῖς ἔλκοντα τὴν στρατηγίαν Eur. 2, 464 (13). φορεῖτε * γλῶτταν ἐν ὑποδήμασιν Plat. 2, 632 (4). * βιβλί' ἐν ταῖς χερσὶ Baton. 4, 501. τοῦνομ' αὐτὸ τῆς πατρὸς ἐν τοῖς τρόποις ἔχεις Amphid. 3, 317 (1). φρόνησις ἐν χρηστῷ τρόπῳ Diph. 4, 425 (31). ὁ φθόνος ἐν ἑαυτῷ τοῦθ' ἐν ἐπιεικῶς ποιεῖ (?) Philem. 4, 50 (43). ἐν ἑαυτῷ τοῦτ' ἐν σκοπῇ Philem. 4, 34 (5). εὐ δ' ἐν πᾶσι πόδα τιθεῖς ὑπὸ ξυρόν (?) Eshipp. 3, 332 (v. 8).
- ἐν (dog.): * ποτῶν κοπέδ' - σῶμαι ἐν Ἀμυκλαῖον Epilyci 2, 867 (2).
- ἐν: κακῇ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλαῖαι φρένες Philem. 4, 8 = Men. 4, 201 (3).
- ἐνάγισμα: θύομεν-αὐτοῖσι (mortuis) τοῖς ἐναγίσμασιν Aristophan. 2, 1148 (1, 12).
- ἐναγχος: οὐδ' εἶδον, εἰ μὴ *ναγχος Eur. 2, 500 (5). ἔγην' ἐναγχος Men. 4, 300 (312).
- ἐναλέγω: ἐναλείφεται τὰς ῥίνας Alexid. 3, 472 (5).
- ἐναντίον: πολὺ τοῦναντίον Stratt. 2, 784 (1). οὐδεὶς παράσιτος εἶχε ἀτυχεῖν τοὺς φίλους, τοῦναντίον δὲ - Antiph. 3, 45 (2, 4). ἐπὶ τὸ σφύρον ῥεῖ - ἢ πάλιν τοῦναντίον Men. 4, 205 (2). Ἀρκαδικὸς τοῦναντίον - ἐν τοῖς λοπαδοῖς ἀίσκεται Men. 4, 206 (1). δαίμων' ἦτοι χρηστόν ἢ τοῦναντίον anon. (?) 4, 690 (349). τοῦναντίον δὲ πᾶν ἴδου τούτους ποιεῖν Antiph. 3, 128 (2, 5). τοῦναντίον - νῦν ποιοῦσιν αἱ θεαὶ Antiph. 3, 149 (44). πάντα τὰναντία νῦν ἴσθιν Men. 4, 222 (1). πρὸς ἑράφειον; B. ὁπλόν. A. θάλασσαν; B. τὰναντία Antiph. 3, 130. πᾶσι τῷ πῶγωνι δρᾶν ἐναντία Alexid. 3, 509 (10).
- ἐναποθνήσκω: λείρους - ἐν οἷσι Ἀμυρος ἐναπέθνησεν Phryg. 2, 601 (1).
- ἐναπονήζω: λεκανῶ - *ἐναπονήσεις (libr. ἀπονήσεις) Polyz. 2, 868 (4).
- ἐναποπατῶ: λεκανῶ - *ἐνεκπλυεῖς, ἐναποπατήσεις (libr. ἐν ἀποβάσει;) Polyz. 2, 868 (4).
- ἐνάπτομαι: ἰτέαν ἐνημμένος Aristophan. 2, 974 (6). ὁ χορὸς - ἐναπτόμενος δάπιδας καὶ στρωματόδεσμα Aristophan. 2, 1052 (12).

αργής: *ὦ μέγα μοι μέγα σοι φῶς ** ἐναργές Eubul. 3, 222.
 αριστιῶ: περιγραφεῖς ὅσον ἑναριστιῶν κύκλιον Eur. 2, 525 (1).
 ατος: ὁ δ' *ἐνατος (crater) χολῆς Eubul. 3, 249 (1, 9).
 αύλιος: τήν-ἐναύλιον ὠδῶν anon. 4, 676 (305) cf. 5, 121.
 αὖω: εἰ τις μὴ *φράσει ὀρθῶς ὁδόν, ἢ πῦρ *ἐναύσει Diph. 4, 405 (3).
 ἐναύεσθαι (int. πῦρ) Cratin. 2, 214 (126).
 δεής: κακῶς-γηρῶν ἐνδεής του γίνεταί Men. 4, 212 (2, 14). *διαν ἡ*
ἔρων τις ἐνδεής τε τὸν βίον Men. 4, 253 (66).
 δεκα: ἔνδεκα χροσᾶ (int. γράμματα) Λιδος σωτήρος Alexid. 3, 510 (12).
 ἀμει-οὐδὲ εἰς *εἰ μὴ δέξῃ ἢ ἐνδεκα γυναῖκας Men. 4, 232 (6).
 δεκάκλινος: ἐκ κεφαλῆς ἐνδεκακλίνου Tel. 2, 373 (6).
 δελέχεια: πάντα-ταῖς ἐνδελεχείαις (vulg. ἐντ.) καταπονεῖται πρά-
 γματα Men. 4, 276 (191).
 δελεχῶς: *αἶ παρ' ἕκαστον ἐνδελεχῶς τὸ ποτήριον (hibere) Diodor.
 1, 543. τὸ-ἐνδελεχῶς μεθύειν Crobyli 4, 566 (2). *ἔκτην ἐπὶ δέκα βοη-
 γρομιῶνος ἐνδελεχῶς ξεῖς αἶε Men. 4, 224 (4).
 δέχομαι: οὐκ ἐνδέχεται ζῆν ἄνευ κακοῦ τινος τοῦτον Diph. 4, 369 (1, 12).
 δοθεν: δότω τήν κιδάραν τις ἐνδοθεν Plat. 2, 617 (2). δᾶδας-ἄμοι
 δότω τις ἐνδοθεν *Lysipp. 2, 748 (3). προὔπεμψεν-τῶν ἐνδοθεν κο-
 μιούντι Alexid. 3, 409 (1). ἀμφορέα-λαβῶν τῶν ἐνδοθεν Aristophan.
 2, 1072 (6). εἰσφορά τις ἤρπαξεν τᾶνδοθεν πάντι Antiph. 3, 116 (1, 4).
 κατακλήσα + κατακολουθῶν ἐνδοθέν σου Dioxipp. 4, 542. τοιοῦτος ἐν-
 δοθέν τις ἐν τῷ σώματι διέδραμε γαργαλισμὸς Hegesipp. 4, 479 (v. 15).
 ἔνδοθεν-πρίεται Men. 4, 303 (326). πάντα τὰ + λυμαινόμεν' ἐστιν ἐν-
 δοθεν Men. 4, 235 (12). ποιῶν-μεστὴν-ἐνδοθεν τήν χεῖρα Antiph.
 3, 48.
 δοθεῖ: ἐνδοθεῖ-ἴσσι Πρωταγόρας Eur. 2, 490 (10). ἐνδοθεῖ προνομεῖν
 ὄρμενα Posidipp. 4, 520 (2).
 δον: *ἄμοργιν ἐνδον-ἡθεῖν Cratin. 2, 76 (4). ἐνδον τὰς ἀλεκτρούνας
 τοβεί Plat. 2, 619 (2). περιστερίς ἐνδον τρέμων Alexid. 3, 408 (2).
 ως ἄν-τὸ δεῖπνον * (ἐνδον) σκευάσω Plat. 2, 630 (1). ἐνδον-ἐστιν
 ἄνδρῶν γάργαρα Aristomen. 2, 730 (1). ἀπ' ἐνδον ἀνδρῶν κιστρίων
 ποικία; Aristophan. 2, 1007 (4). πάντες δ' ἐνδον πεταγοῦνται Aristo-
 phan. 2, 1062 (3). ἢ τε-συνώνυμος τῆς ἐνδον οὐσης ἔγγελος Βοιωτία
 Antiph. 3, 125 (1, 2). τοσαῦτ' ἔχουσα βρώμαθ' ὅσα-οὐδ' ἐνδον ὄντι
 Ξεῖν ἐγὼ Anaxand. 3, 162 (3). ἀποκείσθαι ἔωλον ἐνδον ἀργύριον Phi-
 laer. 3, 295 (2, 10). ὁ (argentum) πέντε μῆνας ἐνδον οὐ γενήσεται
 Men. 4, 228 (3). παρὰ Σινώπῃ καὶ-ἐνδον κάθητ' ἀπόπληκτος Amphid.
 3, 310 (1). ἢ μὲν νόμφ-ἐνδον μένει Amphid. 3, 301. διατελεῖ
 τὴν ἡμέραν ἐνδον Alexid. 3, 423 (1, 22). λάβ' ἐλθὼν σήσαμα. B. ἀλλ'
 τὴν ἐνδον Alexid. 3, 437 (2, 4). πράγμα δ' ἴστί μοι φρέατος ἐνδον
 Alexid. 3, 468 (2). γόνδρος ἐνδον ἴστί Θετταλικός Alexid. 3, 473 (6).
 τὴν ἐνδον *ὄξος ὀξύν σοι; Diphil. (Sossipp.) 4, 383 (2). τὰ τ' ἐνδον
 ἐστρεπῆ πόλει λαβῶν Athenion. 4, 558 (v. 46). καὶ τοῦτ' ἐστι σόν,
 ως ἄν ἐνδον ὤμεν· ὅταν ξέω δ', ἐμὸν Dionys. 3, 552 (1, 11). διαλαι-
 οτῶμεῖθ' ὑπὸ τῶν ἐνδον Mnecim. 3, 569 (v. 16). πάντες ἐνδον τὰ
 ἔτῳθεν ἄνω ib. (v. 20). καὶ τῆς νυκτός ἴσσι Λαριῶν ἐνδον παρ' ἡμῖν
 Mnecim. 3, 578 (4). τοῖς μένουσιν ἐνδον ἐν ταῖς οἰκίαις Philem. 4,
 D (1). παρ' ἐμοὶ γάρ ἴστιν ἐνδον Men. 4, 170 (5). τῆς διὰ βίου δ'
 ἐνδον καθεδουμένης αἶε (uxoris) Men. 4, 228 (3). οἰκειῶν εἶναι στά-
 τῳ ἐνδον παρ' αὐτῷ Men. 4, 242 (30). οὐκ ἐστιν οὔτε διάβολος γραῦς
 ἐνδον Men. 4, 328 (485). τὰ-ἐνδον οὐδὲν διαφέρεις δράκοντος Herm.
 1, 111. Gr. Vol. V.

- 2, 351 (2). ἔξωθεν εἰσιν-*(λαμπροί,) τὰ δ' ἔνδον πᾶσιν ἐνδραίοις Men. 4, 263 (122).
- ἔνδοξος: ὅτι-ἦν τὸ πρῶτον ἔνδοξον-καὶ καλόν Diod. 3, 544 (v. 2) τέχνας ἐνδοξοὺς πάνυ Nicomach. 4, 553 (v. 12). ἐνδόξου βίβη παρὰ (int. λύπη) Men. 4, 149 (1).
- Ἐνδυμίων: φρονῶ τὸν Ἐνδυμίωνα Alcaei 2, 827 (1).
- ἔνδυο: παρέσομαι-ἔνδυο Men. 4, 126 (4).
- ἔνδυτον: †προσθεῖσθαι τοιαῦτα τοῦνδυτον (al. γοῦν αὐτῶν) τῆς παιδῆς Alexid. 3, 423 (1, 14).
- ἐνδυτός: ταῖς δ' ἔνδυταις (al. ἔνδυτοις) στολαῖσι Antiph. 3, 19 (3). ἐνδύω: ἔαν πένητα γυμνὸν ἐνδύσῃς Philem. 4, 59 (83). ἐνδύς: τῆς τῶν Aristophan. 2, 1194 (78). ἐνδυθι (int. ἔξωμίδα) anon. 4, 112 (128). σχιστὸν χιτωνίσκον τὴν ἐνδεδυκᾶς Apollod. 4, 453. σαρκῶδες καὶ χιτῶνας-ἐνδεδυκότες (al. -τας) Antiph. 3, 115 (3). τῆν ἰσχυρὰ ζῶν ἐνδεδυμένην Men. 4, 199 (9). τίς ἂν γενόμενος εἰς ὑπὲρ τὸ δῦσομαι (al. γενήσομαι); Sannyr. 2, 574 (1). εἰς τὴν σάρκα δ' αὖ ἐνδύεται (int. πῦρ ὀξύ) Philem. min. 4, 68 (1).
- ἐνέδρα: λέγειν ἐνέδρας-ἔνεκα Antiph. 3, 67 (1, 7).
- ἐνεδρεύω: ὁ δὲ τὸν-τηροῦντι ἐνεδρεύσας Men. 4, 155 (6).
- ἐνειμι: cf. ἐμὲ εἰς. ἔνεισι δ' ἐνταυθοῖ μάχαιραι Cratin. 2, 36 (2). τῆς λοπίδος (?) ἔνεισι δ' (f. ἐνεισιν) ἐψητοί τινες Eur. 2, 430 (61). Πυρρίλαμπος-†ἀρα κυψέλη ἔνεστιν; Eur. 2, 515 (17). ἐν ταῖς ἀπὸ δὲ τί ποτ' ἔνεστι-; Antiph. 3, 15 (1). καταπιεῖν ἄθρονος περικλυτῶσ' ἐνειμα μῆδ' ἐν Eubul. 3, 207. ἄπαντ' ἐτῆν τὰκεῖ-ἐν ταῖς ἡμίταις) καλὰ Alexid. 3, 502 (1, 8). οἶνος οὐκ ἔνεστι | αὐτοῖς Διόνισσος 4, 531 (2). τί οὖν ἐνεστι τοῖς θεοῖσιν; Antiph. 3, 46 (1). Ὀργῆς ἔνεστιν, Ἡσίοδος, τραγηθία Alexid. 3, 444 (1, 5). ἐν τοῖς βαλανείοις μὲν πῦρ ταῖς ἰαχάραις ἐνόν (f. ἐτῆν 5, 58) Alexid. 3, 426. ἐνταῦθ' ὅσα ὅσα τε καὶ κούφη κόρις Men. 4, 233 (9). τῶν ἀποδέσμων, ὅς ἐστιν τιθίδια Aristophan. 2, 1084 (14). ἔνεστιν ἐν κιδάροι τι κατὸν Philem. 2, 270 (2, 4). ὑμῖν-οὐδέν, καθάπερ ἡ παροιμία, ἐν τῷ κερῶν μὲν ἐνεῖναι μοι δοκεῖ Plat. 2, 674 (2, 4). τὸν τρῶπον-οἰσθᾶ μοι | ἴσῃ φος οὐκ ἔνεστιν Antiph. 3, 110 (v. 2). ἐτῆν ἄρ' -κᾶν οἶνον ἰσχυρῶς Phid. 3, 318 (5). τοῖς ὑπερβάλλουσι τέρψις μὲν οὐκ ἔνεστι ποικιλίας δέ Alexid. 3, 500 (2). βίον δ' ἔνεστιν ἀσφάλει' ἐν ταῖς τέχαις Men. 4, 90 (4). ὄργῃ-πόλλ' ἔνεσ' ἀσχήμονα mon. 687. εἰ πλείονα τὴν σφῆροντι ἔνεστι (int. ἐν τοῖς πᾶσιν) Men. 4, 94 (2). ἔνεισι καὶ γὰρ σῶφρονες τρόποι mon. 160. ἀγαθὸς βαφεὺς ἔνεστιν ἐν τῷ παιδίῳ Phid. 4, 410. ἔνεστί (an ἐν ἰστί 5, 104) τι ἀγαθὸν ἀπ' αὐτῆς, παῖδες Men. 4, 164 (1). ἐν γυναιξὶ πᾶσιν οὐκ ἔνεσ' ἰδεῖν mon. 161. ἀμείνων τοῦ ζῆν οὐκ ἔνεσ' εὐσχημονεῖν mon. 646. χαίρωμεν, ἕως ἔνεστι τῆς ψυχῆν τρέφειν Alexid. (?) 3, 394 (v. 5). τίς γὰρ-εἰς ὑπερβῶν ἔνεσται-; οὐκ ἔνεσθ' Anaxil. 3, 347 (1, 7).
- ἔνεκα: †θεῶν ἔνεκ' ἔπλευσε Eur. 2, 513 (11). θύουσι-οὐχὶ τῶν θεῶν ἔνεκ', ἀλλ' ἑαυτῶν Men. 4, 108 (3). καταβεβρωκᾶσ' ἔνεκ' ἐμοῦ τῆς σίας Hegesipp. 4, 450 (v. 30). θαρρεῖν κελύσας ἔνεκ' ἐμοῦ Alexid. 3, 429 (1, 7). κειστρεὺς ἂν εἴην ἔνεκα ἠγορεύσας ἀπορᾶς Phid. 401. ἔλέγχεις μ' ἔνεκα συλλαβῆς μιᾶς Antiph. 3, 120 (1, 10). βόσκειθ'-ἔνεκα τῶν οἰκνυπέτρων Stratt. 2, 774 (7). μὴ πολυτελείας, καὶ καθαρείως-ὅσας ἔνεκα Eubul. 3, 258 (1). cf. Eriphipp. 3, 334 (4). λέγειν | ἐνέδρας ἔνεκα Antiph. 3, 67 (1, 7). τούτου γὰρ ἔνεκα ἔνεκα πρὸς σὲ κατεθέμην anon. 4, 679 (311). ἔνεκα τοῦ ζῆν ἀποθανούμενος Antiph. 3, 150 (49). τῶν θεῶν τὸ σύμφηρον αὐτῶν

όντων ἔνεκα τοῦ ζῆν Men. 4, 197 (1). ἃ δὲ λέγεις ἔνεκα τοῦ λαβεῖν λέ-
εις Men. 4, 294 (284). τούτου-λέγειν ἔνεκα μόνου-τοῦ λαβεῖν Men.
, 96 (2). cf. Dionys. 3, 548 (v. 28).

κ π λ ὡ γ ω: λεκανίω- *ἐνεξेमείς, ἐνεκπλυνεῖς (libr. ἐν ἀκπλύνεις) Polyz.
, 868 (4).

μ ὡ: vide ad Aristophan. 2, 964 (17).

ξ ε μ ὡ: λεκανίω- *ἐναποτίψεις, ἐνεξेमείς (libr. ἐν ἐξेमείς) Polyz. 2,
88 (4).

ό τ η ς: τίς μοχθηρίας τῆς † ἡλιθιότητος (f. ἐνεότητος) τῆς ἐμῆς Cratin.
, 123 (9).

π ω: τίνα τῷδ' ἐπέω τὴν σκευασίαν; Axionici 3, 531 (1, 7).

ρ γ μ ὅ ς: τὸν ἐνεργμόν Phryn. 2, 552 (1).

ρ γ ὡ: Ἀργεῖος φέρειν σχιστάς † ἐνεργεῖν Eurp. 2, 532 (2).

χ υ ρ ο ν: τὸν τε κότυλον- *ἠνεγκ' ἐνέχυρον τῶν γειτόνων Herm. 2,
90 (4). ἐνέχυρον ἀποφέροντά *σου (int. τὸ ποτήριον) Antiph. 3, 41
2, 12). *ἀπέδωκας, ἐνέχυρον-λαβῶν Alexid. 3, 385.

ι: ἔνη τε καὶ νέα Aristophan. (?) 2, 1106 (10).

ιβ ὡ: *νάπαισι δ' ἀνθέρικος ἐνηβῆ Cratin. 2, 215 (135, 2).

ι α: cf. ὄθεν. ἐνθα Λιδός-θακος (θάκοι) πεισοί τε καλοῦνται Cratin.
, 18 (4). ἐνθ' ὄνων Ἰππων [τε] στάσεις Ephipp. 3, 337 (3). Μήδων
αἴαν, ἐνθα-ποιεῖται-ἀβυρτάχη Theop. 2, 798 (1). *Ἥλις, ἐνθα δελ-
τάκων-κρέα | κάλλιστ' ὄπωπα-ἠνθισμένα Epicrat. 3, 369. κακῆ-αἰδῶς
νθα *τάναιδης κρατεῖ Diph. 4, 425 (29). ἐνθα *σταθεῖς φρές μ'-
non. 4, 651 (188).

ἰ ά δ ε: οἰκοῦσι-ἐνθάδ' ἐν τρισὶν καλιδόισι Eurp. 2, 442 (5). ἐνθάδε
εἶνας Eurp. 2, 539 (7). ἐνθάδ' ἐν τῇ ῥημίᾳ Plat. 2, 672 (1, 1). σι-
ῖους *ἐνθάδε (legeb. ἐνταῦθά) πη φουομένους Aristophan. 2, 1200 (101).

- ἠδὺ πάντως ἠδὺ, κἀκεῖ κἀνθάδε Alexid. 3, 453. ἐνθάδε γάρ εἰσιν
Eusae et Gratiae) Aristophan. 2, 1086 (16, 3). τοὺς ἱερέας ἐνθάδε

ἔκλήρους νόμος εἶναι Anaxand. 3, 181 (v. 10). νόμιμον τοῦτ' ἐστὶ-
ῖάδε Κορινθίοισιν Diph. 4, 398 (1). ὁρῶ κινιῶδους ἐνθάδε πολλοὺς

ῖσται anon. 4, 611 (38). τις τῶν ἐνθάδ' αὐτοῦ Eurp. 2, 546 (1, 4).
ῖθάδ' οἴσεις-καταφραγεῖν ἐπὶ τὴν θύραν, εἰθ'-χαμαὶ ἐνθάδ' ἔδομαι-;

ῖ ph. 3, 146 (31). γυναῖκα-ζητούντες ἐνθάδ' ἤκομεν Aristophan. 2, 1132
εἰς Ἀθήνας ἐνθάδε ἀφικόμην Antiph. 3, 91 (1). *ἐνθάδ' ἤδομεν

ῖ . 4, 293 (291^a). τὸν οἶνον εἰσάγουσιν ἐνθάδε Alexid. 3, 505 (6).
ῖνη κείνον ἐνθάδ' ἤγαγεν anon. (394) 5, 123. εἰσέρχομαι ἐνθάδε

ῖη Diod. 3, 544 (v. 17). *παράστηθ' ἐνθάδε Anaxipp. 4, 466 (2).
ῖ: ἐνθαδὶ καθήμενος *(Eurp.) 2, 430 (9b). καθίζωμεν (f. καθί-
ε) ἐνθαδὶ Archipp. 2, 729 (9). καθεδοῦμαι-ἐνθαδὶ Men. 4, 280 (207).

ῖ ν: vide ἐνθένδε.

ῖ ν δ ε: ἐς Συρίαν δ' ἐνθένδ' ἀφικνεῖ Cratin. 2, 132 (1). κἀνθένδ'
τέρματα γῆς ἤξεις Cratin. 2, 136 (5). τὸνθένδεν (?) ἀπὸχθους βαρ-

ῖ ο υ ς οἰκεῖν Aristophan. 2, 1174 (7). *ἐνθένδ' ἀποφυγῶν οὐκ ἂν
ῖ λ ο ἴ μ η ποτέ Men. 4, 63 (9). *ἰὼν ἐνθένδ' ὁ παῖς (libr. ἰδῶν ἐνθεν

ῖ τ ἰ ς)-ἀπῆλθεν Men. 4, 109 (6).

ῖ σ ἰ δ ο υ λ ο ς: anon. 4, 636 (126).

ῖ σ ἰ ς: τὴν ἐνθεσιν χωρεῖν-κατὰ τοῦ λάρυγγος Pher. 2, 299 (1, 6).
ῖ ἐνθεσιν-ἄρδονθ' ἀπαλὴν καταπίγειν Telecl. 2, 361 (1, 10). μῶνον

ῖ π λ α τ τ ε Θεατικὴν τὴν ἐνθεσιν Herm. 2, 399 (4). τὴν ἐνθεσιν δ'
ῖ ο λ ο ν (vocatis) Stratt. 2, 781 (3, 7). ποιῶν τὴν ἐνθεσιν μικρὰν μὲν

ῖ τοῦ *πρόσθε Antiph. 3, 48. τὴν ἐνθεσιν-κατεσπακῶς Antiph. 3,
85 (1, 12).

ἐνθεταλλίζω: ἐνθεταλλίσαμεθα Eur. 2, 507 (24).

ἐνθέως: πάντα πράξεις ἐνθέως mon. 229.

ἐνθρουματῖς: ἐνθρουματίδων, πτισιάνης, ἀθάρης Anaxand. 3, 194 (1, 4).

ἐνθροσκοιον: ἐνθροσκοιοὶ καὶ βρακάνοις-ζῆν Pher. 2, 255 (2).

ἐνθύμημα: ὅταν τις εὖρη καιρὸν ἐνθύμημά τι Anaxand. 3, 196 (3).

ἐνθυμούμαι: μοι κατὰ χειρὸς ἦν τὰ πράγματ' ἐνθυμουμένου Pher. 2, 335 (7, 5). πρὸς ἑαυτὸν ἐνθυμούμενος-ὄσω διαφέρει- Hemioc. 1, 582. *ἐνθυμείσθε τῆς γῆς ὡς γλυκὺ ὄζει Cratin. min. 3, 374 (1). ὁ Ζεῦ-τούτων οὐδὲν ἐνθυμούμενος Herm. 2, 399 (4). ζῆτε τερπνῶς σὺ ἐνθυμούμενοι Plat. 2, 652 (1). ἐνθυμούμενος ὅτι δεῖ-ὑπ' ἀνάγκης μῆδ' ἐν τούτους παθεῖν Alexid. 3, 404 (3) = 429 (1, 9).

ἐνι: δεῖξον τὸ καιροῦν-†πῆ μάχαιρ' ἐνι Plat. 2, 647 (2). εἰς πρόβατον-οἷς ἐνι μῆτ' ἔρια μῆτε τυρός Antiph. 3, 9 (1). ὦν ταῖς γυναῖξιν αἰεὶ ὀτιοῦν φωνῆς ἐνι Xenarch. 3, 625. ταῦτα πάντ' ἐν τῆσ' ἐνι Aristophan. 2, 1108 (1, 1). ἐν φιλαργυρίᾳ-πάντ' ἐνι Apollod. Gel. 4, 439 (2). ἐνός τ' (f. γ') ἀποτυχεῖν οὐκ ἐνι Alexid. 3, 460 (3). πληγὰς-ἐνι προσλαμβάνειν Diph. 4, 395 (2, 32). τὸν μαθεῖν βουλόμενον-οὐκ ἐνι ταῖς προσελθεῖν εὐθύς Nicomach. 4, 583 (v. 13).

ἐνιαυτίζομαι: *ἐνιαυτίζομαι πλάκοντος Plat. 2, 654 (1).

ἐνιαυτός: ὀνομάζεται ὁ ἐνιαυτός Herm. 2, 380 (1, 4). ὀπηνί' ἐνι-τούτ' ἐνιαυτοῦ Aristophan. 2, 1171 (1, 7). δεῖ ἐνιαυτοῦ ὅτου τις ἐπιθεῖν λαβεῖν ib. (1, 9). ὁ τὸν ἐνιαυτὸν συντεμῶν εἰς μῆν' ἔνα Philippi. 4, 474 (1). ἐνιαυτὸν ἔσχε μ'-δωρεάν Phoenicid. 4, 511 (v. 10). αἰεὶ καιρὸν κατ' ἐνιαυτὸν *θῆλον τίθει Anaxil. 3, 352 (1). κατ' ἐνιαυτὸν ἔνα λῆθον Diph. 4, 392 (1). †ἐν ὀνάριον-μοι καταβαίνει μὲν ἕκαστον ἐνιαυτὸν Diph. 4, 417 (4). ἔαυτοὺς ὁ ἔδερον ἐνιαυτοῖς ὅτι Enbul. 3, 262 (2, 5). κἄν ἕκατόν ἐτη *βίῃς-, κἄν ἐνιαυτοῖς σφῶν ὀλίγους Men. 4, 211 (2, 6).

ἐνιοι: cf. 1, 409. 3, 354 (1). ἐνιοι ὁ ὕδωρ πίνοντες εἰς ἀέλιον Amphid. 3, 318 (5). λαμπρῶς-ἐνιοι *ζῶσιν, οἷς- Men. 4, 272 (12) = Diph. 4, 422 (20). ἐνιοι κακῶς φρονοῦσι mon. 163. ἐνιοι-καὶ σσοῦσι τοὺς εὐεργέτας mon. 171. ὁ τρόπος ἐνίων ἐστὶ τῆ γῆς γένος Men. 4, 255 (92). ἀσχημοσύνης-γῆνεν' ἐνίοις αἴτιος (i. e. πικρῶς) Men. 4, 163 (1). ἐνιά τε (?) τῶν ἡδυσμάτων Posidipp. 4, 513 (v. 6). πρὸ βρωμάτων πνευματικὰ καὶ-καὶ τιμωρίαν ἔχοντ' ἐνι ἔστιν Nicomachid. 584 (v. 32). καὶ *συμμανῆσαι ὁ ἐνια (h. e. ἐνλίστε) δεῖ Men. 4, 196 (2). ἔστι καὶ ταυτόματον ἐνια χρησιμον Men. 4, 214 (6).

ἐνλίστε: †ἐνλίστε (? ἐνλίστε 5, 42) πολλαὶ-ὑπηνέμια τίκτουσιν φῶς πολλαῖς Plat. 2, 619 (1) cf. Aristophan. 2, 1016 (5). πολλοὺς ἐνλίστε ἢ πρὸς βιάζεται Timocl. 3, 609. κἄνλιστε * (ἀν) ἀπεκοιμᾶτ' ἂν ἐν Ἀκτῶν μου Eur. 2, 512 (10). κἄνλιστε δειπνῶν (5, 51) δις τῆς ἡμέρας Pher. 2, 692 (44). ὦν ἐστι-ἐνλίστε ἄνεμος κύριος Antiph. 3, 83. *ἐν δ' ἐν κόλως, ἐνλίστε *κοιμᾶται ποιεῖ Anaxand. 3, 196 (2, 4). ἐγγεῖνη ἔσθ' βῆθ' ἐνλίστε ἔρχεται Ephipp. 3, 334 (1, 7). τοὺς δειπνοῦντας-ἐνλίστε ποιωῖ ἐνλίστε τοὺς ὀδόντας Alexid. 3, 394 cf. 3, 430 (1, 23). ἀπὸ τῆς | ἐνλίστε τοῦλάχιστον ὅτι τ' τραύματα ἔχειν Axionici 3, 534 (1, 5). αἰεὶ ἐνλίστε ἂν ποιῶν ματιτῆν σπείδων ἀμ' εἰσηνεχα- Dionys. 3, 547. σφῆκτις ἐνλίστε ἂν | ὠπτάτο Polioch. 4, 590. χοῖ μὲν πλείοντες ἐνλίστε χειμασθέντες εἰ-σωτηρίας ἐπέτευχον Philem. 4, 10 (1). ἔρχεται πρὸς εἰς φῶς ἐνλίστε οὐ ζητούμενον Men. 4, 198 (3). τὸ *ψεύδος ἐστὶ τῆς ἀληθείας ἔχει ἐνλίστε μέλιω Men. 4, 255 (78). καθιζάνει μὲν ἐνλίστε εἰς τὰ σῆσάμα Men. 4, 328 (486). ἐνλίστε ἡμῖν ἢ τύχη ἐν ἀγαθῶν ἐχέασα-τρεῖς ἐπαντλεῖ κακὰ Diph. 4, 424 (26). μαστιγίας ὁ ἐνλίστε

ροῦ πύλακος τήριχον ἐπίστε δυοῖν ὀβολῶν ἱσθοντας Philippiid. 4, 469.
ἐπίστε δ' (f. ἐπίστ) ἀφαστῶς παρακελεύομαι Damox. 4, 532 (v. 59). ἐπίστε
κρείττων γίγνεται θύννου βόαξ Nicomach. 4, 584 (v. 23).

ἐπίσταμαι: ἐπισταθι vide ἴσταμαι.

ἐννεά: ἐν ἐννέ' ἂν χορδαῖς- Chionid. 2, 6 (1). γιλήματ' ἐννεά Eubul. 3, 203 (3). *παρεγκέαιπατ' ἴ' ἀρνί' ἐννέ' ἢ δέκα Eubul. 3, 212 (v. 9).

ἐννεάκλινος: ἐννεακλινος-οἶκος Phrygn. 2, 604 (5).

ἐννεάκρουνος: ἐννεάκρουνον † ἐνυδρον τόπον (f. εὐυδρον ποτόν) Polyz. 2, 868 (3).

ἐννεύω: ἐννεύει με φεύγειν Aristophan. 2, 960 (21).

ἐννομος: οὐδ' ἐν Τριβαλλοῖς-ἐννομα Alexid. (Antiph.) 3, 494 (2).

ἐννοοῦμαι: ἐννοοῦμαι-τὰς μοχθηρίας τῆς † ἡλιθιότητος τῆς ἐμῆς Cratin. 2, 123 (9). ἅπαντα-τὰ μείζον'-ἀτυχηματ' ἄλλοις γεγονότ' ἐννοούμενος

Timocl. 3, 593 (v. 15). χρηστοῦ πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ἐννοεῖν κακόν
var. lect. Men. 5, 108.

ἐννοος: γενόμενος ἐννοος μόλις ἤτησε κύλικα Alexid. 3, 417 (1).

ἐννύχιος: ἐννυχίασιν φροντίσι Eur. (?) 2, 577 (v. 3).

ἐνοικῶ: οἱ δ' ἐνοικοῦντες (Argis) λύκοι Diph. 4, 426 (39).

ἐνόρχης: πλακοῦς ἐνόρχης Plat. 2, 674 (2, 8).

ἐνούρω: † Μενδαίω-ἐνούρουσιν-θεοὶ αὐτοί | στρώμασιν ἐν μαλακοῖς
Herm. 2, 410 (2, 1). ἀρα σφόδρ' *ἐνεούρησεν (legeb. ἀνεούρησεν)-γέ-
ρων Eur. 2, 444 (12).

ἐνόχλησις: πράγματά τε πολλὰ *κἀνοχλήσεις μυρίας Philem. 4, 35 (7).

ἐνοχλῶ: πένης ἀνθρωπος ἐνοχλῶν πολλάκις τοῖς ἐμποροῦσιν Amphid. 3,

307 (2). ὥστε μὴ νοχλεῖν τὸν συμπότην Diol. 3, 544 (v. 18). σὺ

μηδὲν ἐνόχλει μήτε σαυτὸν μήτ' ἐμέ Nicomach. 4, 584 (v. 41). γυ-
μνήν ἐποίησε *(τὴν) Ἀθηνῶν-οὐδὲν ἐνοχλοῦσαν anon. 4, 607 (21b).

ἐνοχος: *ἐδῶν γεροντικῶν, οἷς ἐνοχος-ἔσει Apollod. 4, 452 (1).

† ἐνποδιλονότων Aristophan. 2, 964 (17).

ἐνσειώ: ἐνέσεισε μεσθὴν-μετανιπτρίδα Philetaer. 3, 292 (1). ἐνσεισεσμένη
anon. 4, 665 (265).

ἐνστροφον: anon. (398) 5, 124.

ἐνταῦθα: cf. ἐνθάδε. ἀπολείς μ' ἐνταῦθα διατρίβουσ' Pher. 2, 300 (1,

20). ἐνταῦθα τόλμην ἦν-πιθῶν Eur. 2, 473 (29). ἐνταῦθα καταγη-
ράσομαι Eur. (?) 2, 577 (v. 17). Λύκων ἐνταῦθά που- *ἀγορᾶς ἀγαλμα-

ἐμπορεύεται Metag. 2, 755 (1). ἐνταῦθα δὴ παιδάριον ἐξανάινεται
Aristophan. 2, 1187 (46). ἐνταῦθ' ἀναρτίστητος-κίθαριεῖ Antiph. 3, 78

(2). ἐνταῦθα γοῦν ἔστιν τις ὑπερηκοντικός Diph. 4, 407 (1, 5).

ἐνταῦθ' ἐπ' ἄκρων τῶν κροτάφων ἕξει- Plat. 2, 645 (2). ἐνταῦθα περὶ

τὴν ἰσχάτην-κέρκίδα-καδιζούσας Alexid. 3, 402 (1). εἰς Πακτωλὸν (?)

ἔστρατεύετο, κἀνταῦθα-κἀκίστος ἦν Eur. 2, 435 (1). *ἐνταῦθα δ' ἐτυ-

ράννευεν-Θόας Aristophan. 2, 1098 (2). Κόφινθον ἤλθον· ἠδέως ἐν-

ταῦθά πως-διεφθάρην. κἀνταῦθα κατελήρησα τὴν ἐξωμίδα Eubul. 3,

229 (1). ἐγὼ δέ, καὶ γὰρ ἔτυχεν ὄν κατ' ἀντικρῦ-καπηλείον-, ἐνταῦθ'

ἀπετήρουν Eubul. 3, 245 (1). μὴ προμήσεις ἐνταῦθά μοι Alexid. 3,

437 (2, 1). εἰς κύαθος ἐνταῦθ' ὕδατος ἐπιχυθεὶς πολὺ Sotad. 3, 586

(1, 31). ἐνταῦθ' ἀνὴρ-ἔστιν ἀνδρὸς διάφορος, ἐν τῷ Philem. 4, 58 (67).

ἦν ὁ γοῖνος ἐνταῦθα ῥέπων Antiph. 3, 67 (1, 11). ἐνταῦθ' ἀπόστα

Men. 4, 182 (6). ἐκείθεν ἐνταῦθ' ἴσθι μετενηγεγμένα Nicomach. 4,

584 (v. 28).

ἐνταυθαί: *ἐνταυθαί τετάχθαι τάξεως Plat. 2, 672 (1, 8).

ἐνταυθοῖ: ἐνεῖσι δ' ἐνταυθοῖ (an ἐνταυθαί) μάχαιραι- Cratin. 2, 38 (2).

τοὺς σώφρονας ἐνταυθοῖ καλῶ Baton. 4, 499 (1).

- ἐντείνω:** τὸ παναρμόνιον τὸ καινὸν Ἐντείνον Alexid. 3, 524 (62).
ἐντελής: τὸ δεῖπνον-ἐντελής Kuangeli 4, 572 (v. 2).
ἐντερεύω: τοὺς λάβρακας ἐντερεύων Archipp. 2, 718 (1, 3).
ἐντερίδιον: ἀφρία, κρεάδι, ἐντερίδι Alexid. 3, 416.
ἐντερον: *ἔντερ' ἀλλ' καὶ σιλητῶ σφενδοῶν Axionici 3, 535 (2).
ἐντευθενί: cf. ἐντεῦθεν. *ἐμμεντευθενί | ῥεῖ τευθῆσιν-, ἐντευθενί δ' ἀλλᾶσι Metag. 2, 753 (1, 5, 7). οὐκ *εἰ-ἐς κόρακας *ἐντευθενί (libe ἐντεῦθεν); Aristophan. 2, 1156 (43).
ἐντεῦθεν: ταῦτα μὲν (f. μὲν οὖν) ἐντεῦθεν. ἐκ δ' Αἰγύπτου- Herm. 2, 407 (1, 12). βιβλὸν ἐντεῦθεν ὅ τι βοῖλει-λαβέ Alexid. 3, 443 (1). †ἐντεῦθεν (f. ἐντευθενί) δίδοται μίλιον ἱερῶσυνα Amira. 2, 705 (3). τῶν ἰχθύων-τὰς δυνάμεις-ἐντεῦθεν εἰσεῖ Nicomach. 4, 553 (v. 20). ἐντεῦθεν εὐθύς ἐπιφέρει τραγήματα-μετὰ δεῖπνον ἀκίδας Macesim. 3, 577 (1). λευκὴ με θριξ ἀπομίσητον ἐντεῦθεν ποιῆ anon. 4, 674 (301).
ἐντίθημι: τὸν λυχνοῦχον ἐπερ' ἐνθεῖς τὸν λύχνον Pher. 2, 271 (5). μάχιραν ἀφ' ἐνέθηκας; Pher. 2, 292 (13). *ἦν-θερμὴν τὴν χίτραν ἐκ τοῦτος ἐνθῆς Alexid. 3, 440 (5, 7). εἰς λοπάδιον-ἐνθεῖς τὸ τέμαχος Alexid. 3, 470 (1, 9). μοι τὸ γῆρας ἐντίθησι ροῦν Pher. 2, 335 (7, 6).
ἐντιμός: ἐντιμότερος εἰ τοῦ κακοῦ κυνὸς πολὺ Men. 4, 135 (2, 11).
ἐντοπος: vide τόπος.
ἐντός: cf. ἐκτός. καταπέση τῆς τραπέζης ἐντός Aristophan. 2, 1070 (2). ἐντός πυλῶν-μῶνων Posidipp. 4, 520 (1). ἐντός-ἔχων τὰ παρ' αὐτῷ (1. πάντ' ἐν αὐτῷ) Herm. 2, 350 (1). ἰχθύς ἀδρός πάρεσι-τάντός ἐστι σά Dionys. 3, 552 (1, 9). τὴν ἐνθεσιν ἐντός-τῶν ὀδόντων-κατισπακῶς Antiph. 3, 116 (1, 13). ὡς εἰ φάγοι τις ἐντός ἐξήκοι' ἐὼν Amphid. 3, 308 (1). πᾶς ὁ φύσεως ἐντός Damox. 4, 531 (v. 34).
ἐντρέπομαι: τὴν-πολιὰν οὐκ †ἐντρέπεται Alexid. 3, 412 (1).
ἐντρέβομαι: cf. τρέβω. λευκοῖσιν ἀλφειοῖσιν ἐντετριμμένοις (f. -μένοις) Herm. 2, 389 (2). παιδῶν ἐντρέβεται Alexid. 3, 423 (1, 18).
ἐντρογῶ: γαμηλῶ λέχει-μοιχὸς ἐντρογῶν Men. 4, 231 (6).
ἐντρογῶ: τράπεζαν *εἰσφέρει, καὶ κύλικα κἀντραγεῖν Pher. 2, 250 (1). ἐντραγεῖν, σπονδῆ, κρότος Antiph. 3, 76. ἀριστίας αὐτόν, ἐντραγῶν, *πῶν Diod. 3, 544 (v. 12). παλαιὸν (?) ἐντραγεῖν Men. 4, 299 (307) cf. 5, 108. κἀντραγεῖν σιχύδιον Phryg. 2, 590 (7). κάρυ' *ἐντραγεῖν (vulg. ἐντρογῶν) Antiph. 3, 143 (21). ἐντραγε τὴν σηπῖαν τηρδί Theop. 2, 794 (2). στρουθάρια δ' οἶον ἐντραγεῖν Kubul. 3, 269 (14). σφορον τε κυάμων καταλαβῶν-τούτων ἐντραγον Timocl. 3, 603 (4). ἐὰν-ῥαφανον-πολλὴν *ἐντρούγητε Anaxand. 3, 197 (6).
ἐντυχάνω: κἂν ἐντύχη πού μοι βαδίζουση μόνη Pher. 2, 327 (1, 24). τὴν-ἀφύην (f. Ἀφύην) καταπέπωκεν ἐντυχῶν Archipp. 2, 721 (8). ἐντυχόντα πρὸς τὸ σιμὸν ἀματρέχειν Dionys. 3, 553 (2).
ἐντυλίξαι: Diocl. 2, 890 (8).
ἐνυδρος: ἐννεάκρονον †ἐνυδρον τόπον (f. εὐνδρον ποτόν) Polyz. 2, 565 (3).
ἐνύπνιον: *θράττει με τὸ ἐνύπνιον (f. τοῦνύπνιον) Cratin. 2, 227 (160). ἐξέβη †ἡμῖν τὸ ἐνύπνιον Alexid. 3, 427. *ἐνύπνιον-ἐορακῆναι νικητῶν Alexid. 3, 503 (2). *ἐὰν ἴδῃ τις ἐνύπνιον φοβοῦμεθ' Men. 4, 230 (5). ἀπόλλυμι ὑπὸ τῶν ἐνυπνίων anon. 4, 669 (256).
ἐνυφάνω: τῆς σκιάς τὴν πορφύραν πρῶτον ἐνυφάινουσ' Men. 4, 244 (33).
ἔξ: cf. ἐξ. ἡ τρίς ἔξ ἢ τρεῖς κύβοι Pher. 2, 315 (13). ἔξ θρόνου Eur. 2, 520 (36). χρυσοῦς ἔξ ἔχων (i. e. talenta duo) Philem. 4, 60 (91).
ἔξ (ἐκ): βαλιάνων-τῶν ἐκ *Φελλῶς (?) Cratin. 2, 69 (2). Φιλόξενος ἐκ Διομελίων Eur. 2, 514 (14). ἡ 'ξ Ἀρχαδίας-δριμυτάτην ὄργανον Plat. (Canth.) 2, 666 (5). εἰ δ' ἔλαβον-σκάρον, ἡ 'κ τῆς Ἀττικῆς γλαυκίσκον-

ἦ ἔξ Ἄργους κίπρον, ἦ ἔξ τῆς Σικυῶνος γόγγρον Philem. 4, 27 (v. 20 sq.). *ἔξ Μενωνιδῶν ἀνον. 4, 645 (161). ἐν (ἔξ) Παμβωταδῶν Aristophan. 2, 1217 (235). τάξ τῆς Ἀσίας καὶ τὰ πόθ Θράκης λήμματα ἔλκουσι δεῦρο Antiph. 3, 112 (1, 9). ἠλείετο | ἐκ τῆς Συρίας ἦκοντι τοιοῦτω μύρω Antiph. 3, 117 (2, 9). τὴν ἐκ Κορίνθου Λαῖδ' οἰσθα; Anaxand. 3, 104 (1). παρ' Ἀλεξάνδρου-ἐκ Θετταλίας κόλλιχα φαγῶν Ephipp. 3, 322. ρεαντίας, τῶν ἐξ Ἀκαδημίας τις Ephipp. 3, 332 (v. 2). τῶν-ἐκ τῆς στοᾶς λογαρίων Theognet. 4, 549. ἐκρέματο-ἐξ οὔθενός πεφουκότα Pher. 2, 300 (1, 27). ἔξ τῆ μητοῦ-ἐκ βαλαντίου Telecl. 2, 371 (1, 2). †Εὐαγόρου παῖς ἐκ πλευρότιδος (ἰ. παῖς Εὐαγόρου ἔξ Πλευρότιδος) Plat. 2, 679 (2). ἐκ τοῦ γὰρ εἶναι γέγονεν et πῶς ἐγένετ' ἐξ οὗ ὄντος; Antiph. 3, 64 (1, 10, 11). ἐκ-τοῦ λέγειν τε καὶ | ἐτέρων ἀκούειν-φύονται φρένες Philem. 4, 35 (6). ἐκ τοῦ-ἐσοῦν γίνετ' ἐρᾶν anon. 4, 645 (164). τὸν θεόν | ἐξ οὗ τὸ μεθύειν πᾶσιν-*γίνεταί Antiph. 3, 102. μάταιός ἐστιν-ἐκ θεῶν τε δυνατῆς Amphid. 3, 309 (2). γαυῖς-ἐκ δυοῖν Ἀξωρόειν Men. 4, 144 (5). τινα τῶν ἐξ ἑαυτοῦ Men. 4, 261 (109). ἐκ τῆς αὐτῆς ψιάθου γενοῦς anon. 4, 700 (353). ἦσαν-ἐκ τῶν μεγίστων οἰκιῶν Eur. 2, 466 (15, 5). ἐκ γειτόνων vide γείτων. τάξ Ἀγύπτου χουσία κλέπτονας Cratin. 2, 63 (3). ἀπαντα τάξ τῆς οἰκίας ἀπόλεσεν Philem. 4, 44 (29^b). τὰ χρώματα-ἀφανίζουσιν ἐκ τοῦ σώματος Antiph. 3, 52 (1). ἐκ τῶν ὄρων πρόβατ' ἐσθίουσι-μετέωρ' ἀναρπάξοντες Epicrat. 3, 365 (2, 9). οὐδ' ἐξ ἀγορᾶς οὐδὲ τάκωνας ποιησόμεθ'-; Cratet. 2, 239 (3, 4). ἐξ ἀγορᾶς ὠνήσομαι Herm. 2, 392 (8). ἐξ ἀγορᾶς ὠνήσομαι στήλην Plat. 2, 685 (15). περιμένειν ἐξ ἀγορᾶς Ἰχθύδια Aristophan. 2, 1168 (1, 8). *τάξ τοῦ νέτρου Anaxipp. 4, 465 (1). ἦν τοῖς ἐξ ἀγροῦ βοῦσι σταδμός Antiph. 3, 10 (2). τὰ ἔ' ἄλλα βρώμια' ἐξ ὕγρας ἀλός Anaxand. 3, 174 (1). τὸν ἀγένη' ἐκ γῆς ἀνεκίς Cratet. 2, 235 (3). [καὶ βοῦθ' ἰσθίουσιν εἰς φρῶς ἀνέλκων ἐκ μακρᾶς ἀταξίας Plat. 1, 196 (v. 3, 4)]. ἡμᾶς-ἔσωσας ἐκ τῶν σῆγμα Plat. 2, 626 (7). *ἀναβίων' ἐκ τῆς νόσου Plat. 2, 660 (4). ἐκ τῶν πολεμίων οἰκασ' ἦκων Cratin. min. 3, 377. ἐκ τῶν γυναικῶν ἐξέτω Eur. 2, 494 (18). †ἐπὶ ἐκ μεταβολῆς ἐπὶ κρεῖττον γένη Men. 4, 275 (163). ἐκ τοῦ πυρός | εἰς τὰς μαχαίρας ἦλθον Posidipp. 4, 513 (v. 8). ἐκ-κόπου *γλυκεῖ' ἀνάπαυσις, ἐξ ἀλουσίας δ' ὕδαρ-ἐὰν δ' ἐκ πλουστοῦ πτωχός γένηται anon. 4, 684 (327). ἐκ τοῦ κακοῦ σωτηρίας ἐπέτυχον Philem. 4, 10 (1). ἐκ κεφαλῆς-δόρυβου-ἐξανατέλλει Tel. 2, 373 (6). ἐκ κυμάτων-γαλῆν ὄρω Sannyr. 2, 874 (1) cf. Stratt. 2, 789 (2). ἐκ τῶν γνάθων ἰδρῶς ἐπὶ τὸν τράχηλον ἔλκοι-ποιεῖ Eubul. 3, 250 (1, 5). εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς τετραήμερον Eubul. 3, 255 (1, 24). ἐξ ἄκρου ἢ γλωττα-ἐστι τετραπημένη anon. 4, 653 (197). ὄσων δ' ἐξ ἄκρων διακίχλισον Aristophan. 2, 955 (8). ἐκ χειρὸς μεθέντα καρτερόν λίθον Men. 4, 257^τ (58). ἐκ τῶν τοιούτων *ἐκχέας (?) ποτηρίων εἶσθα πίνειν Dioxipp. 4, 542 (1). τὴν μάλθαν ἐκ τῶν γραμματείων ἦσθιον Aristophan. 2, 1007 (3). *ἐκ τὰς πινακίδος-ἐρμήνευε Philyll. 2, 862 (3). ἀρύταιραν-ἐκ μέσου βάψασαι τοῦ λέβητος Antiph. 3, 11. ἐκ μέσου τὰ θερμὰ δεινός ἀρπάζσαι Euphron. 4, 492 (v. 5). τὰ δ' ἐκ μέσου τριπόδια Men. 4, 143 (2). σμυνοπαράσιτον ἐκ μέσου (?) ζαλούμενον Alexid. 3, 434 (1, 5). *αὕτη (piscatoria ars) -ἐκ λοιπίδος ἀρπίζεται Anaxand. 3, 175 (1, 3). δύναται καταπιεῖν ἐκ ζεόντων λοιπίδιων ἄθρους τεμαχίτας Eubul. 3, 207. ἔπιον ἐκ τοιαύτης φάρμακον Pher. 2, 282 (3, 6). ἔλκουσ' οἱ μὲν ἐκ προχοιδῶν, οἱ δ' ἐκ καθίσκου Stratt. 2, 771 (1). cf. Cratin. 2, 127 (16). νόμον ἐκ νόμου ἔλκων Eubul. 3, 254 (1, 3). κώθωνος ἐκ στρεψαχένης πίσιμου

- Theop. 2, 812 (1). Χίον ἐκ Λακωνῶν Aristophan. 2, 1038 (19). ἰαται-ἐκ χρυσοκολλήτου κάλιπδος μύρρη Αἰγυπτίων- Antiph. 3, 56. καὶ οἶνου βότερος Pher. 2, 338 (6). βότερος τρώγειν-ἔξ οἶνον σαρπί. Eubul. 3, 228 (1). ἐκ-ἀχρύων *αἶτον τετραύγης anon. 4, 699 (37). ἐκ τῶν λόγων-ἄτ' ἐπιθυμῆεις ἔχεις Plat. 2, 632 (6). ἐκ τῶν λόγων κριῖτε-σοφόν | ἢ χρηστὸν ἀνδρα Philem. 4, 49 (40^c). γυναικὸς ἐκ ἰσπίστιν λαβεῖν Men. 4, 289 (256). *εἰσπράζεται-μισθὸν ἐκ τοῦ σαίγου-σύλληξιν συγγήν Antiph. 3, 122 (1). ἔξ ἀνάγκης vide ἀπέτη adde πάντ' ἐξ ἀνάγκης οἶδε Philem. 4, 31 (2). *οὓς ἐκ κοιτοῦ-ἐκ τρέφειν τὸν δῆμον Antiph. 3, 134 (5, 4). δεινός ἐκ κοιτοῦ φασὶν Ἐρphron. 4, 492 (v. 4). Ἐκτεθραμμένος οὐκ ἐξ ὑπαρχόντων Men. 4, 176 (1). ὁ μὴ τρέφων-ἐκ τέχνης Men. 4, 274 (182). βλον πορτοῦ-πλὴν ἐκ πᾶσι mon. 63. συναγαγεῖν ἐκ δικαίων τὸν βλον mon. 196. οὐκ ἐκ πόσις * τοῦμειν ᾧ πιστεύσομεν τὰ τοῦ βλου Men. 4, 240 (24). ἐκ τῶν ὀσμῶν ἤλος Men. 4, 207 (1). ἐκ τῶν γυναικῶν ὄλλυται κόσμος μέγας mon. 181. ἐκ τοῦ ζῆν παγκάλως εἴσως ἅπαντας-δάσεις ἐμοί Bata. 4, 32 (v. 9). ἀπεψίαν πέπονθεν ἐξ ἀπληστίας anon. 4, 621 (59). τὴς φαλαῆς ὑγιεῖς ἔχιν ἐκ κραιπάλης Alexid. 3, 386. ἐκ τῆς εταιρίας τοῦ προσηγορεύθη Anaxil. 3, 350 (2). ἐκ φειδωλίας κατέθετο μῖσος Men. 4, 256 (60^b). ἐκ δεκά ποδῶν ἦρε Eur. 2, 458 (6, 3) cf. 5. 36. ὅσα ἐκ πηλῶν ῥοδιάζ Aristophan. 2, 975 (10). πάσιμας ἐξ ἐνός γέ τοι * ποῦ Aristophan. 2, 1016 (3). ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἔχουσαν ἐκ πᾶσι Aristophan. 2, 1164 (5). ἐκ διαδοχῆς Antiph. 3, 6 (9). τρεῖς ἐξ ἐπιπέδου Aristophan. 2, 1216 (223). ποιῶν τὴν ἐνθεσίον μικρὰν μὲν ἐκ τοῦ * πρόσθε Antiph. 3, 49. ἀπενεχάτω μοι τὴν τράπεζαν ἐκ ποδῶν * cost. 3, 286 (3). λαβοῦσ' ἀπένεχε ταύτην ἐκ ποδῶν ib. τοῖς ἰσπί ἢ τέχνη, οὐκ ἐξ ἀπογραφῆς Sotad. 3, 598 (1, 35). ἐξ αὐτῆς (i. e. κτίμ) Cratin. 2, 96 (11). ἐξ ὄτου ἠλθον Cratet. 2, 247 (7). σαρπίς ἐξ ὄτου * φαγον Eur. 2, 526 (4). ἐξ οὐπερ ἔπιον ἐκ τοιαύτης φασκον Pher. 2, 292 (3, 6). περιερωῶν ἐξ ἐωδινοῦ Pher. 2, 295 (10). ἐξ ἀρχῆς Pher. 2, 300 (1, 33). Telecl. 2, 361 (1, 1). ἐξ ἐκείνου τὸ χρόνου Eur. 2, 458 (1). τὰς τοῦ χρόνου τοῦ παντός εἴσει Philem. 4, 6. ἐκ μακροῦ χρόνου ἄνοιαν Men. 4, 146 (3). ἐκ νυκτὸς ἔτιον * μὲν ἔχουσ' Theophil. 3, 628 (1). ἐκ παιδὸς αὐτοῦ Apollod. 4, 48 (1, 4). ἐκ πέντε καὶ δέξ ἡμερῶν προηλεκτικῶς Posidipp. 4, 523 (1, 5). ἡριστηκτότων ἡμῶν ἐξ (f. ἔξ) ἀπροκωλοῦ τινός Alexid. 3, 435.
- ἐξ ἄγω: αὐτὸν ὁ παῖς θύραζε ἔξαγαγῶν Eur. 2, 485 (1, 16). ἐκαστὸν ἔξαιε τοῖς πολεμοῖς Men. 4, 255 (94). ἔνα τῶν * ἔξαιε (legeb. ἔξαιε τὴν κραιπάλην Nicoch. 2, 846 (1).
- ἐξαιρέσις: ἐξαιρέσεις καὶ τὰλλα τὰκόλουθ' Dionys. 3, 552 (1, 12).
- ἐξαιρέω: * καὶξαιρέων (legeb. καὶξαιρών) τοὺς Λαρειακοὺς Aristophan. 2, 112 (13). ἔξελων ἐκ τοῦ λυχνόουχου τὸν λύχρον Alexid. 3, 426. θύραζε ἔξελε Men. 4, 184 (11). ἔξελων τὰ βραγχία (sauri) Alexid. 3, 44. κρέας ἐξ ἄλμης ἐξήρηται Mnesim. 3, 569 (v. 13).
- ἐξαιρώ: cf. ἔξαιρώ. τοῖν ἰσχοῖν * τὸ μὲν κάτω τὸ δ' αὐ εἰς ἄνω ἐκρούσα Autocr. 2, 891. ἔξαιρας πρόχουν || κατέχευε Xenarch. 3, 621 (14). ἔξαιραντες ἐπιπροσητάτε Men. 4, 298 (304). τὸ-ἀδάστω (corpus) * ἔξαιρε πρὸς τὸν ἀέρα Alexid. 3, 455.
- ἐξαιφνης: ἀνέμενος * ἔξαιφνης ἀσελγούς γενομένου Eur. 2, 558 (5). * ἔξαιφνης Aristophan. 2, 1041 (24). * κατ' ἔξαιφνης (lib. κ. ἔξαιφνης) ἐπι κυπτότων-λύχανόν τις ἔφη-εἶναι Epicrat. 3, 371 (1, 2).
- ἐξακοντίζω: τοσαύτην ἔξακοντίζει προήν Antiph. 3, 125 (1, 7). ὅσα γλώσση ματαλοῦς ἔξακοντίση λόγους Men. 4, 257 (87).

- ἐξακοῦμαι: ἐξακεῖσθαι - τὸ δίκτυον Men. 4, 287 (242^a).
- ἐξάλειπρον: *λουτηρόισιν, ἐξάλειπροις, κυλιχρίσιν Antiph. 3, 120 (2).
- ἐξαλείφω: τὰ-παλαιὰ-ἀρτύματ' ἐξήλειψεν ἐκ τῶν βιβλῶν Anaxipp. 4, 459 (v. 5).
- ἐξάλλαγμα: παύσουσι ** πρὸς ἐλάγρ' ἐξάλλάγματα Anaxand. 3, 170 (2).
- ἐξάλλάττω: ἐξάλλάζω (i. e. τέρωμαι) Philirpid. 4, 478 (13). cf. ἀνθρῶπον ἐξάλλάζομεν Men. 4, 279 (205).
- ἐξάλλομαι: καρῖδες ἐξήλλοντο δελγῶν δίκην Arar. 3, 274 (1).
- ἐξαμαρτάνω: εἰ γάρ τι καὶ ἐξήμαρτεν - Pher. 2, 327 (1, 18). * (ὄσ') ἄν ὁ μάγειρος ἐξαμάρτη, τύπτεται - ἀυλήτης Eubul. 3, 235 (3). οὐδεὶς ξυνοιδεν ἐξαμαρτάνων πόσον ἀμαρτάνει Men. 4, 202 (2). τοιαυτ' - ἐξαμαρτάνει, ἃ καὶ λέγειν ὀκροῦμεν Men. 4, 254 (75). δις ἐξαμαρτεῖν ταῦτόν mon. 121. ὁ μηδὲν εἰδὼς οὐδὲν ἐξαμαρτάνει mon. 430.
- ἐξαμυστίζω: ἄκρατον - ἐπινε καὶ ξημύστισεν Plat. 2, 684 (9, 4).
- ἐξανάλισκω: τὰ-ἀλλότρι' - ἐξανάλωται ταχύ Plat. 2, 676 (3).
- ἐξανατέλλω: ἐκ κεφαλῆς - θόρουβον - ἐξανατέλλει Telecl. 2, 373 (6).
- ἐξανέψιοι: Men. 4, 314 (406).
- ἐξανθίζω: οὐδ' ἄνωθεν ἐξηνθισμένον (pissem) Philem. 4, 26 (v. 6).
- ἐξανθῶ: ὄχρος ἐξηνθηκέ τις Antiph. 3, 148 (37).
- ἐξανίσταμαι: Diph. 4, 400 (1).
- ἐξάντης: γενέσθαι τῆσδέ μ' ἐξάντην νόσου anon. 4, 623 (72).
- ἐξαντλώ: βίον ὡς οἰκτρόν ἐξαντλοῦσιν Men. 4, 92 (5).
- ἐξαπατῶ: πηνικίζων ἐξαπατῆ Cratin. 2, 191 (49). ὄστις - δεσπότην ἀπράγμονα καὶ κοῦφον ἐξαπατῆ Men. 4, 187 (1). ἐστᾶσι γυμναί' μὴ ἔξαπατηθῆς Philem. 4, 4 (1).
- ἐξαπίνης: ἀπὸ τῆς τραπέζης ἐξαπίνης ἀπεστράφη Nicol. 4, 579 (v. 6).
- ἐξαπτομαι: περὶ τὴν κεφαλὴν * ἐξήμμεθα πηνίχην * Aristophan. 2, 1176 (3).
- ἐξαρμόνιος: ἐξαρμοῖνους καμπὰς ποιῶν Pher. 2, 326 (1, 9). * ἄδων ἐκτραπέλους μυρμηκίας ἐξαρμοῖνους ib. (1, 23) vide 2, 334 (1, 24).
- ἐξαρτῶ: ἐγὼ δὲ βαρβίτους - πηκτίδας - * σκινδαυρὸν ἐξηρτυόμην (libr. - μαν. f. ἐξηρτυον ἄν) Anaxil. 3, 345 (2).
- ἐξασκῶ: πῶλους Κύπριδος ἐξησκημένους Eubul. 3, 245.
- ἐξαττῶ: σεμίδαλις, ἐκ πολλῆς σφοδρ' ἐξηττημένη Antiph. 3, 18 (1).
- ἐξαυαίνω: παιδάριον ἐξαυαίνεται Aristophan. 2, 1187 (46).
- ἐξαύω: τὸν ἐγκέφαλον - ἐξαύσας καταπίνει Plat. 2, 627 (9).
- ἐξαφανίζω: παίδων ἀγόνων γόνον ἐξαφανίζων Eubul. 3, 254 (1, 11).
- ἐξαχολίνικος: ἐξαχολίνικον μέτρον Aristophan. 2, 1198 (93).
- ἐξεγείρω: τίς οὐξεγείρας μ' ἐστίν; Eur. 2, 551 (8). κισσαρφδὸν ἐξηγεῖρατ' Ἀράβιον χορον Canth. 2, 635 (1).
- ἐξεῖμι (exeo): ἐξεῖσιν ἄκων δεῦρο Pher. 2, 937 (5). ἐνώφηκε τὴν θύραν τις ἐξίων Men. 4, 280 (205^b). † τῆσ' ἐξίοντι δεξιᾶ Herm. 2, 411 (3). συνέτυχεν ἐξίοντι μοι - Eur. 2, 557 (22). ἐξίοντι - ἄλιεύς ἀπῆντησεν φέρων μοι Plat. 2, 625 (3). * ἐξίων γυναικὸς ἐξόπισθ' ἐλευθέρως Philem. 4, 45 (31). καὶν ἐξίητε τοῦ θέρους Eubul. 3, 250 (1, 3). εἰς τὸν ἄγρον ἐξίων Philem. (?) 4, 41 (21). ἡμεῖς - ἐξίτ' ἐπὶ τὸ Πύθιον Stratt. 2, 776 (1). πίνειν Ἀθηναίους ἄπαντας - ἐξίεναι Apollod. Car. 4, 442 (v. 20). ἐκ τῶν γυναικῶν ἐξίτω Eur. 2, 494 (18). ὄθεν ἐξω - οὐ ῥηδῶς ἐξεῖμι τὴν αὐτὴν ὁδὸν Antiph. 3, 62 (3).
- ἐξεῖναι: vide ἐξεῖσιν.
- ἐξεῖπειν: ὄστις λόγους παρακαταθήκην - λαβῶν ἐξεῖπεν Anaxand. 3, 197 (4).
- ἐξελαύνω: οἶνω ** τὸν οἶνον ἐξελαύνειν κτλ. Antiph. 3, 139 (13). οὐ-

- τως ἐξελαύνει γὰρ * (ταχί. int. μέθην λύπη) Amphid. 3, 317 (2).
 ἐξελαύνω εἰς ἀγοράν Eur. 2, 484 (1, 6).
 ἐξελέγχω: ὁ-χρόνος πάντ' ἐξελέγχει anon. 4, 693 (359). χρόνος-οἶον
 ἐξελέγχεσθαι πρὸς Men. 4, 267 (143). ἐν ἀγορῶ-οἰκῶν οὐ σφόδρ' ἐξε-
 λέγγετο τῆς μερίδος ὧν τῆς οὐδαμοῦ τεταγμένης Men. 4, 193 (6).
 ἐξεμῶ: vide ἐνεξεμῶ. οἶνον πολὺν-πίνεις-κοῦκ ἐξεμείς; Alexid. 3, 450.
 πίνοι-, τοὺς λογιμοὺς * ὁ ἐξεμεί Diol. 3, 543.
 ἐξεπίσταμαι: αὐτῆ-πρότερον ἐξεπίστατο παρὰ τῆς ἐπιτηθῆς Theop. 2,
 809 (3).
 ἐξεπίτηδες: μάχην ἐποίησ' -ἐξεπίτηδες εὐ πάνυ Xenarch. 3, 621 (1, 10).
 ἐξεργάζομαι: ἅπαντα σιγῶν ὁ θεὸς ἐξεργάζεται Men. 4, 293 (280).
 μίσος ἐξεργάζεται mon. 690.
 ἐξέρχομαι: ἔνδον κάθητ' ἀπόπληκτος οὐδ' ἐξέρχεται Amphid. 3, 310 (1).
 καὶ δὴ φέρουσ' ἐξέρχομαι Anaxil. 3, 342. καὶ τοῦ καθεύδειν οἷτος
 (i. e. φόβος) οὐκ ἐξέρχεται Philem. 4, 56 (70). καπνός-ἐξέρχει Crat.
 tin. min. 3, 374 (1). ἐξέρχεται-παιταχός ἤδη πιομένη Ἐριστ. 3,
 366 (2, 21). τὴν-κεφαλὴν ἐπὶ τὸν ὦμον καταβαλοῦσ' ἐξέρχεται Alexid.
 3, 423 (1, 9). θύρας ἐξελεθεῖν βουλόμεθ' αὐτόν Pher. 2, 335 (3, 3).
 ἐξελεθεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης Eur. (?) 2, 577 (v. 7). ἐξελεθε καὶ σύγγνωσθ
 τῇ τραπέζῃ ib. (v. 8). ἐξελεθεῖν- * ἐκ τῆσδε στέγης Antiph. 3, 96 (1).
 μὴ ἐξελεθεῖν φρέα (sum) Antiph. 3, 111 (v. 7). ὥστε μηδ' ἂν εἰ χαι-
 κοὺς ἔχωρ μικτήρας εἰσελθοῖ τις, ἐξελεθεῖν πάλιν Antiph. 3, 125 (1, 6).
 ἐξήλθες· οἰμῶζειν λέγ' Philem. 4, 4 (1, 16). ἄνυσόν ποτ' ἐξελεθῶν
 Pher. 2, 271 (5). λαβόντας εἰς ὕμητόν ἐξελεθεῖν ὄπλα Kubul. 3, 215
 (2). λαμπρός τις ἐξελέλυθ' -ὄλοισι οὗτος ἐστιν Anaxand. 3, 177 (2).
 4. ὡς ἡγευδαῖος ἐξελέλυθεν Diph. 4, 408 (2).
 ἐξερωῶ: ἐξερῶν τὰ τεύτλα Cratet. 2, 237 (1, 8). μαλιάχας ἐξερῶν
 (evomens) Pher. 2, 315 (2).
 ἐξεστιν: * τί δὴ σὺ σεμνοῖ-; B. ἐξεστι γάρ μοι Calliae 2, 739 (2). οὐ
 ἐτι ἐξεστι κναδίζειν Antiph. 3, 61 (2). Πηλεῖ-ταυτ' ἐξεστι καὶ Τετάρῃ
 ποιεῖν Antiph. 3, 106 (v. 22). οὐδὲ σαυτοῦ κέρρον ἐξεστιν εἶραι Alexid.
 3, 519 (34, 8). πλείους τις ὧν ἐξεστιν ἐστιῶν Men. 4, 147 (1). καὶ
 ἐμοὶ γάρ ἐστιν ἔνδον, ἐξεστιν δέ μοι- Men. 4, 170 (5). * ἀλλὰ χρεὶ
 κάεστιν Men. 4, 302 (323). ἔν' ἐξεστιν πάνυ λεπῶ- Eur. 2, 536 (3,
 2). ἐξεστιν ἑμῖν διὰ κενῆς κινήτιαν Plat. 2, 675 (2, 21). τοῖς δ' οὐδέ
 παροῦσιν ἀκούειν ἐξεστιν Antiph. 3, 112 (1, 5). παρ' ὧν-ἐξεστὶ σοι
 μικροῦ προλασθαι κέρματος τὴν ἡδονὴν Kubul. 3, 246 (v. 6). cf. Kubul.
 (Philipp.) 3, 237 (v. 3). τὸν ὄνον ὄρῶν ἐξεστι πρώτα τουτοῖ. οὐ-
 τος- Men. 4, 230 (5). καὶ μάλα ἐξῆν δ' * βούλοῖτ' -αὐτῶ λέγειν Straton.
 4, 546 (v. 27). κίξῃν ὄλην τὴν ἡμέραν-ἐκκορτίζειν Eur. 2, 510 (5).
 ἐξῆν ὀλολύζειν Philem. 4, 27 (v. 17). ἐξόν-μικρὸν διαπορηθῆναι χρέ-
 νον-, αἰρούμεθα Antiph. 3, 66. ἐξόν τοσοῦτοῖ δὲ ἀγάματ' ἀγορασθ
 Anaxand. 3, 173 (1). ἐξόν ἀπολαύειν ἰχθύων ἀληθινῶν, βαρτανίδας
 ἐπιθυμεί προλασθαι Amphid. 3, 311. τὸ βαδίζειν ἀρρῶθιμος-ἐξόν καίως
 Alexid. 3, 506 (7). λεπόμενους ὄρῶν-ἐξόν ἱλαρός- Apollod. Car. 4,
 442 (v. 12). ἐξόν γυναικ' ἔχοντι κατακείσθαι καλῆν Baton. 4, 500 (2).
 ἐξόν καθεύδειν τὴν ἐρωμένην ἔχων anon. 4, 625 (83).
 ἐξετάζω: διὰ τὸ λεπῶς καὶ πυκνῶς πάντ' ἐξετάζειν Amphid. 3, 316 (1,
 6). τὸν βλον κολοκύντην ἐξήταζον τίτος ἐστὶ γένους Ἐριστ. 3, 370 (1, 17).
 τὸν βλον ἐξέταζ' ἀέ Philem. 4, 48 (40c). οὐκ ἐξετάζειν μὲν τῷ μηδὲν
 χρεῖσθαι-τὸν δὲ τρόπον αὐτῆς τῆς γαμουμένης-μηδ' ἐξετάσαι μηδ' ἄ-
 σπιδεῖν Men. 4, 228 (3). τὰς τῶν ἀδείπνων ἐξετάζειν οἰκίας Timocl. 3,
 611. εἰ τις ἐξετάζοι κατὰ τρόπον Philem. 4, 33 (4). εἰ δικαίως ἐξετά-

σεις, καὶ γνήσιος ὁ χρηστός ἐστιν Men. 4, 151 (1). μὴ ἔξετάζων πῶς ἔχει (int. τὸ θεῖον) mon. 474. ἐν τῇ τέχνῃ τίνες ἐσμὲν οὐκ ἐξήτακας Nicomach. 4, 583 (v. 3). ἅπαντα τὸν βλον-τὴν τέχνην ἐξήτακα Hegesipp. 4, 479 (v. 8). ταῦτα πάντα δὴ ἐν τοῖς στρατηγικοῖσιν ἐξετάζεται μαθημασιν Sosip. 4, 454 (v. 55). ὄπου-σοφίας ἔργον ἐξετάζεται Antiph. 3, 143 (22).

ἐξεύρημα: ἐξευρήματι καινῷ Pher. 2, 283 (5). καινὸν ἐξεύρημά τι ἡμέτερον Amphid. 3, 306 (1, 2). Παλαιμηδικόν-τοῦτο τοῦξεύρημα Eur. 2, 547 (2, 6). ὑπερβέβληκε-στρατηγίας πλήθει τε *κάξευρημασιν (libr. καὶ εὐρημασιν) Phryn. 2, 589 (4).

ἐξευρίσκω: πρῶτος ἐξεῦρεν τὸ *πρῶ·πιπίνειν Eur. 2, 547 (2, 3). τοῦ συμποσίου-διατριβὴν ἐξεῦρε πως, κάρογος ἔχειν μηδέποτε τὰς διαγῶνας Alexid. 3, 469. τὸ τῶν παρασίων-ἐξεῦρεν (?) γένος-Τάνταλος Nicol. 4, 579 (v. 1). τὰ κυλικεῖα-ἐξεῦρεν ἡμῖν Kubul. 3, 261. πρόφρασιν-αἰετὶν ἐξευρίσκομεν Philem. 4, 36 (8). *κατ' Ἀγάθων ἀντίθετον ἐξευρημένον Aristophan. 2, 1082 (7). οὐ γὰρ ἦσαν-εἰς τὴν τοιαύτην χρῆσιν ἐξευρημένοι (int. ἄλλες) Athenion. 4, 558 (v. 20). ἦς (i. e. ἐρημίας) χωρὶς οὐδὲν σεμνὸν ἐξευρίσκειται (libr. εὐρίσκειται) anon. 4, 624 (78). πάντ' ἐστιν ἐξευρεῖν, ἐάν- Philem. 4, 13. πάντα τὰ ζητούμεν ἐξευρίσκειται Alexid. 3, 397 (1). τὸθ' ἡ μεγίστη τέρεμς ἐξευρίσκειται Erhhipp. 3, 327 (2). διδασκάλους ἐξεῦρον οὐ λέγω βίου ἴσως τριάκοντ' Alexid. 3, 476 (3). Ἀράβιον ἐξεύρηκα σύμβουλον Men. 4, 331 (502). οἰκόσιτον νυμφίον ἐξευρήκαμεν Men. 4, 99 (2). περιττὸν οἰετ' ἐξευρηκεῖναι ἀγαθόν Men. 4, 240 (24). ἕτερον λιμέν' ἔχουσ' ἐξευρέθη Theophil. 3, 628 (1). ἀπροσδόκητον τὴν τέχνην ἐξηύρατο (ἐξηύρετο?) Men. 4, 115 (2).

ἐξέλω: ἐξελ' ὠ γλ' ἤλιε Stratt. 2, 781 (2). Aristophan. 2, 1110 (4).

ἐξηγητής: Λάμπων οὐξηγητής Eur. 2, 545 (23).

ἐξηγοῦμαι: ὁ τὸν Ἡράκλειτον πᾶσιν ἐξηγούμενος Antiph. 3, 59.

Ἐξηγεσιδακίδαί: anon. 4, 636 (127).

Ἐξηγεσιδής: Πέλοσανδρον, Ἐξηγεσιδῆν Phryn. 2, 558 (2). *(Ἐξηγεσιδής) ἔχων λύραν *Aristophan. 2, 1189 (59).

Ἐξηγεστοί: anon. 4, 636 (127).

ἐξήκοντα: ἄς εἰ γάγοι τις ἐντὸς ἐξήκοντ' ἐτῶν Amphid. 3, 308 (1). ὁμοῦ γάρ ἐστιν ἐξήκοντά σοι (int. ἔτη) Men. 4, 110 (1).

ἐξῆς: †Philippid. 4, 472 (2). παραδίδου δ' ἐξῆς ἐμοί *τὸν ἀρκεσίγιον Antiph. 3, 119 (1, 6). ἐξῆς πυκνὰς ἔλκει καταπλεῖ Alexid. 3, 417 (1).

*Ἀάχητ' ἰ' οἰχῆσαιμι τὴν ἐξῆς θύραν Erhhipp. 3, 335 (2, 4). δειλοὶ-ἐξῆς πάντες εἰσὶν οἱ λαοί Philem. 4, 32 (3).

ἐξεδιάσασθαι: Diph. 4, 393.

ἐξιλάσκομαι: τὴν θεὸν | ἐξιλάσαντο Men. 4, 102 (4).

ἐξινῶ: ἐξινωμένος anon. 4, 652 (318).

ἐξιππα καὶ τέθριππα anon. 4, 629 (95).

ἐξίσταμαι: ἐξίστην ἰδῶν Philippid. 4, 476 (5). ἐξεστηκὼς ὑπὸ γήρωσ anon. 4, 650 (311b).

ἐξόδιος: ἐξόδιος-νόμος Cratin. 2, 230 (170).

ἐξόδος: καλῶ δ' Ἀρη Νίχην τ' ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς Apollod. Car. 4, 449.

ἐξοίγνυμι: φήμης ἱερῆς ἐξοίγνυμένης Hermi. 2, 390 (3).

ἐξοικοδομῶ: τέχνην μεγάλην ἐξοικοδομήσας Pher. 2, 289 (8).

ἐξοίγος ἐποίη Alexid. 3, 411 (3).

ἐξοίχομαι: κόπτιαθος-ἐξοίχεται θύραζε Plat. 2, 638 (1, 11). cf. οἴχομαι.

ἐξοκέλλω: ὁ-πλοῦτος ἐξώκειλε τὸν κεκτημένον εἰς ἕτερον ἦθος Men. 4, 251 (60).

ἔξόλλυμι: ἀλλ' *ἔξολεῖς (al. ἀπολεῖς) με Eur. 2, 449 (7). Κερκυραῖος; ὁ Ποσειδῶν ἔξολέσειεν Herm. 2, 407 (1, 10). ἔξολομένη, *φασι λέγων Aristophan. 2, 990 (12). ἔξολοί. ἀτὰρ πόσους φέρεις; Alexid. 3, 436 (1).

ἔξόπισθεν (-σθε): μεθύουσά τ' ἔξόπισθεν-πορεύεται Axionici 3, 530 (1). *ἔξίων γυναικός ἔξόπισθ' ἑλευθέρας Philem. 4, 45 (31). *τρεῖ-ματ' ἔξόπισθ' ἔχων anon. 4, 687 (335b).

ἔξοπλίζω: ξηφηφόροισι χερσὶν ἔξωπλισμένη τευθῆς Antiphr. 3, 126 (1, 19). μάζα-πρὸς εὐτέλειαν ἔξωπλισμένη Antiphr. 3, 133 (1, 2).

ἔξοπτιῶ: οἱ-ἰχθύες-ἔξοπτιῶντες σφᾶς αὐτούς Telecl. 2, 361 (1, 7). τε-μάχη-ἔξωπτιμμένα Pher. 2, 299 (1, 10). παρηντέρωχται τευθῆς ἔξωπτιμμένη Eubul. 3, 212 (v. 8).

ἔξορίζω: vide ἔκκορίζω.

ἔξορμενίζω: *ἤγορες ἔξορμενικότες Nicostr. 3, 299 (8).

ἔξορύσσω: μεγάλων κακῶν θησαυρὸς ἔξορύσσεται Philem. 4, 57 (76).

ἔξοστρακίζω: ἀμφορεύς ἔξοστρακισθείς Aristophan. 2, 1159 (57).

ἔξούλης: Phryn. 2, 596 (4).

ἔξουσία: τούτοις-μόνοις ἔξουσία | ἀφροδισιάζειν ἔστιν Philetæer. 3, 299. τραγωδοί-οἷς ἔξουσία ἔστιν λέγειν ἅπαντα-μόνοις Diph. 4, 393. ἐπι-αὐτοῖς οὐκέτ' ἔστ' ἔξουσία ῥάτνειν Xenarch. 3, 621 (1, 6). πλοῦτος ἀλόγιμος προσλαβῶν ἔξουσίαν Men. 4, 263 (119). τὴν τῶν κρατούντων -ἔξουσίαν mon. 727.

ἔξπουν: Plat. 2, 690 (35b).

ἔξυβρίζω: *ἔξυβρίσας πειθαρχεῖν οὐκέτι τολμᾷ anon. 4, 677 (306).

ἔξυφαλισσομαι: ἔξυφαλεσθ' ἴστούς (l. ἰστόν) Nicoph. 2, 849 (1).

ἔξω: †ἄξι τις ἔξω τὴν-μητέρα Stratt. 2, 789 (7). ἔξω τις δοτῶ ἱμάτια Antiphr. 3, 41 (2, 7). βεῖν' ἐκ θαλάμῳ-ἔξω Mnesim. 3, 569 (v. 1 a). ἐβιάζεις ἔξω τῶν πυλῶν-; Posidipp. 4, 520 (1). τὸν-κάδον ἔξω-λαβῶν Antiphr. 3, 61 (2). ὄθεν ἔξω πάλιν οὐ ῥαδίως ἔξειμι Antiphr. 3, 62 (3). οὐ σοθήσει' ἔξω-τὰς ὄρνιθας ἀρ' ἡμῶν Men. 4, 118 (5). ἔξω μακρῶν, παρ' αὐτόν Antiphr. 3, 136 (7). ἔξω ἂν ἔνδον ὤμεν, ὅταν ἔξω δ' Dionys. 3, 552 (1, 11). περιπατῶν ἔξω θεός Men. 4, 127 (2). κατακάει γὰρ (ignis acer) ὅσ' ἂν ἔξω λάβῃ Philem. min. 4, 66 (1). πῶς οἶτος ἂν σώσειε τῶν ἔξω τινά; Euphron. 4, 490 (1). τὸ σὸν τε-πεινὸν ἂν σὺ *σεμνύνης, καλὸν ἔξω φανεῖται Men. 4, 115 (1). με-δὲν-εἰσφέρειν ἔξω θύμου Antiphr. 3, 92 (1, 8).

ἔξωθεν: ἔξωθεν εἰσιν-* (λαμπροί,) τὰ δ' ἔνδον- Men. 4, 263 (122).

ἔξώλης: ἔξώλης γέρον Eur. 2, 444 (12). ἔξώλης ἀπόλοιθ' Men. 4, 114 (1). γρῦπας ἔξώλης τινάς Hipparch. 4, 431. ἔθνος τούτου (i. e. τρα-πεζίτων) οὐδὲν ἔστιν ἔξωλέστερον Antiphr. 3, 86 (v. 12). οὐδὲ ἔν' ἔσθ' ἑταίρας ὅσα περ ἔστι θηρ' ἔξωλέστερον Anaxil. 3, 345 (1, 31). οἷς ἔστιν οὐδὲν τέχνιον ἔξωλέστερον τοῦ πορνοβοσκοῦ Diph. 4, 415 (2).

ἔξωμῖς: διαστίλβονθ' ὀρώμεν-πάντα τῆς ἔξωμῖδος Aristophan. 2, 947 (10). κατελήρησα τὴν ἔξωμίδα Eubul. 3, 229 (1). ἔξωμίδα ἔνδου α περιβαλοῦ anon. 4, 636 (125).

ἔοικα (εἶξασιν): Συρακόσιος-ἔοικεν-τοῖς *κυνιδίοισι Eur. 2, 511 (8). αὐτὸν κόλλοπι ἔοικέναι Aristophan. 2, 1193 (72). οὐδὲν γ' ἔοικ' ἄ-θρωπος οἶνῃ τὴν γαστρίαν Alexid. 3, 512 (15). αὐτόκακον ἔοικε τῷ ἀ-νοσι. 4, 662 (247). *εἶξασιν (libr. εἰόχασιν) ἡμῖν οἱ νόμοι τοῦτω τοῖσι λεπτοῖς ἀραχνοῖς Plat. 2, 620 (1). εἶξασιν-τοῖς παιδαρτοῖς τῶν-τοῖς Plat. 2, 664 (2, 1). τοῖς βιβλίοις εἶξασι anon. 4, 651 (189). ἐπὶ τῷ προσώπῳ δ' αἱ τρίχες-εἶξασι πολιαῖς Eubul. 3, 250 (1, 8). οἱ παρὰ κυφόν ὁ τυφλὸς ἔοικε λαλῆσαι Cratin. 2, 17 (3). *παύσειν ἐπ'

- ἡ παυσικάπη κάπτοντά σε Aristophan. 2, 1072 (9). ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ
 ἔοικ' ἦξεν ἄγων Aristophan. 2, 1134 (2). ὡς οὐβίωνης διατρέβειν-ἄρι-
 στον ἔοικεν Aristophan. 2, 1153 (12). ἔοικεν ἀγύθαλλος διακυλύειν
 Alcaei 2, 825 (2). τοῖς-μεριμνῶσιν-ἔπασα νύξ ἔοικε φανέσθαι μακρὰ
 Apollod. 4, 451. * πολλῶ γ' ἀμείνων, ὡς ἔοικας, ἦσθ' ἄρα λογογράφος
 Alexid. 3, 440 (5, 16). ὡς ἔοικ' (ironice) Antiph. 3, 119 (v. 8). εὐ-
 λουιδόρητον, ὡς ἔοικε, φανίνεται Men. 4, 200 (1). ταυτόματόν ἐστιν ὡς
 ἔοικέ που θεός Men. 4, 151 (2). ἐστιν ὡς ἔοικέ μοι (f. που) περιοι-
 στέα Men. 4, 172 (12). ὡς ἔοικεν (ἔοικε, ἔοικ') passim.
- Ἔορτή: ἀγρόθεν † πλείστους γέρων εἰς τὴν ἑορτὴν Alcae. 2, 830 (1).
 † ἦν τὸ πρᾶγμ' ἑορτή Aristophan. 2, 1010 (12). τὸ σχῆμα-τῆς κύλικος
 -ἄξιον-τοῦ κλέους τοῦ τῆς ἑορτῆς Antiph. 3, 89 (1, 4). ἀελ-τινα | ἄγειν
 ἑορτὴν ἐστ' ἀνάγκη Men. 4, 165 (4). * πορδὴν (πορδῶν?) ἑορτὴν ἦγε
 anon. 4, 607 (21*). ἄγουσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται anon. 4, 608 (27c).
 γάμους, ἑορτᾶς-αὐτῆ δίδωσιν (int. pax) Philem. 4, 22 (v. 9).
- Ἐπαβελτερωῶ: ἐπαβελτερώσας τὸν * ποί' ὄντ' ἀβέλτερον Men. 4, 187 (1).
- Ἐπαγλατίζω: ἔν' ἐπαγλατίζῃ τὸ παλημάτιον Aristophan. 2, 1184 (33).
 ἀσπάραγος * ἐπηγλατίζει' (libr. ἠγλαίζεν) Antiph. 3, 148 (37). ἐπη-
 γλαϊσμέναι-φαιδραὶ τράπεζαι Cratin. 2, 177 (9).
- Ἐπάγω: λίμνην δ' ἐπάγειν-εἰς τὴν ἄλμην Ephipp. 3, 323 (1, 12). Δού-
 ρειον ἐπάγω χῆνα Diph. 4, 419 (7). πότε δεῖ πυκνότερον ἐπαγαγεῖν
 καὶ πότε βιάδην Sosip. 4, 454 (v. 50). ὀπιῶν ἐπήγε (?) σωρός Diph. 4,
 394 (1). ἡ τράπεζ' ἐπήγετο Anaxand. 3, 162 (3). Med. τῶν αὐτοῦ
 κακῶν ἐπαγόμενον λήθην Men. 4, 208 (2). ἀλλ' ἦδονή τις τοὺς ἐρῶν-
 τας ἐπάγεται συνουσίας; Men. 4, 236 (14).
- Ἐπαγωγός: ἐπαγωγόν-τὸ σχῆμα-τῆς κύλικός ἐστιν Antiph. 3, 88 (1, 2).
 ὄψον χρηστόν, ἐπαγωγὸν πάνυ Antiph. 3, 144 (28).
- Ἐπαινέτης θανμαστός οἶος τῶν γέλων Timocl. 3, 595 (v. 9).
- Ἐπαινος: ἐπαινον ἕξεις mon. 139. γέλων ἐπαινον μᾶλλον ἢ σαυτοῦ λέγε
 mon. 744.
- Ἐπαινώ: * κάλλιστ' ἐπαινώ Eur. 2, 498 (30). πάνυ τοῦτ' ἐπαινώ Eur.
 2, 484 (1, 9). κολακεύειν καὶ πάντ' ἐπαινεῖν Diocl. 3, 544 (v. 35).
 οὔτε μᾶλλον οὔτε διὰ μέσου ἠρτυμένοισι χαίρων (f. ἠρτυμένοις ἔχαιρεν)
 ὥστ' ἐπαινεῖσαι anon. 4, 671 (292). κατὰ πόλλ' ἐπαινώ μᾶλλον ἡμῶν
 τὸν βλον-ἦπερ- Amphid. 3, 316 (1). ἐπαινῶν Αἰσχύλον Aristophan.
 2, 1009 (10). ἄν σ' ἐπαινώ μᾶλλον Alexid. 3, 434 (1, 15). σαυτὴν
 ἐπαινεῖς Philem. 4, 61 (95).
- Ἐπαίρω: ἀνεκάς τ' ἐπαίρω (?) -τὸ σκέλος Eur. 2, 443 (9). ὥσπερ κο-
 χλίαις σεμνῶς ἐπηρκῶς τὰς ὄφρυς Amphid. 3, 305. οἰ-τὰς ὄφρυς ἐπηρ-
 κότες Baton. 4, 502 (v. 13). εἰκῆ μ' ἐπήρας-ἐμαυτὸν ἐγκυλίσαι
 πρᾶγμασιν Pher. 2, 338 (7). ἐπαίρουσαι δὲ μικρόν-οὕτως ἀνερεθ-
 πιζον Antiph. 3, 117 (2, 14). ὥστε τὸν δειπνοῦντ' ἐπαίρειν, ἄν τι βού-
 ληται λαβεῖν Euang. 4, 572 (v. 10). βουβῶν ἐπήρθη τῷ γέροντι Men.
 4, 98 (7).
- Ἐπαισχύνομαι: μὴ πάντοθεν κέρδαιν', ἐπαισχύνου δέ μοι Men. 4,
 255 (80^a).
- Ἐπακολούθῶ: ἐπηκολούθουν κῆντιβόλον Aristophan. 2, 1163 (2).
- Ἐπάκροιος: Ἐπακρόλου Διός Polyz. 2, 869 (1).
- Ἐπακροώμαι: γελῶν ἐπηκροώμην * (σου) πάλα Plat. 2, 618 (2).
- Ἐπακτός: ἀνδρῶν ἐπακτῶν Aristophan. 2, 1099 (4). κακὸν ἐπακτόν
 Philem. 4, 36 (8, 5).
- Ἐπαμφιάζω: μῆτ' ἄν ἀτυχήσας-ἐπαμφιάσαι δύναιτο τοῦτο χρήμασιν
 Men. 4, 192 (4).

- ἐπαμφοτερίζω:** ἡμῖν — *ἐπαμφοτερίζουσ' ἐμποδῶν καθήμενοι Pher. 2, 263 (3).
- ἐπᾶν:** ἐπᾶν ἀπόθάνῃ μὴ βιώσασθαι πάλιν Antiph. 3, 151 (54). ἐπᾶν ἀποθάνῃς, αὐθις ἐξ ἀρχῆς ἔσει Men. 4, 134 (2). ἐπᾶν γένηται- (optimum est) ὡς τάχιστ' ἔχειν τέλος Alexid. 3, 447 (1, 16). ἐπᾶν δι γήμης, οὐδὲ σαυτοῦ κύριον ἔξεστιν εἶναι Alexid. 3, 519 (34, 7). τίς ὄφρατις ἐπᾶν ἴδω ἀνεσπακότας Alexid. 3, 391 (2). ἐπᾶν ἴδω κάτω βί- ποντας ib. ἐπᾶν δὴ τὸν γόητα-ἴδω Alexid. 3, 485 (4). ἐπᾶν ἰδιώτην -μοροσιτοῦντ' ἴδῃς Alexid. 3, 509 (11). ἐπᾶν κλίνας ἴδω ἐστρωμέντας -εἰσέρχομαι Diodor. 3, 544 (v. 14). μηδέποτ' ἐρώτα τοῦτ', ἐπᾶν γέ- ροντ' ἴδῃς ἢ γράων τιν' Philem. 4, 44 (30). ἐπᾶν ἴδῃς γέροντα καὶ μόνον, μηδὲν ἐπερώτα Philem. 4, 47 (37). ἐπᾶν ἐγγὺς θάνατος ἔλθῃ Philem. 4, 47 (38). θρηνοῦμεν, ἐπᾶν μηδὲν ἔχωμεν Alexid. 3, 456 (1). ἐπᾶν τις τυγχάνῃ λυπούμενος, ἦτιον ὀδυνηταί, γλίον ἐὰν παρόντ' ἴδῃ: Philem. 4, 42 (24). ἐπᾶν (al. ἐὰν) πταίσωσι τι, αὐτοὺς ποιοῦντας πάνθ' Philem. 4, 24 (1). αὐτοὺς-ἀνηρήκασι διὰ λύπην τινές, ἐπᾶν τὸ λυποῖν πλειόν ἢ τὸ σωζόν ἢ Philem. 4, 44 (27b). ἐπᾶν δ' ἀνολεῖ τὰς θύρας τρισάθλιος (int. νομίζεται) Men. 4, 157 (2). ἐπᾶν ὁ νοῦς ἢ μὴ καθι- στηκῶς τι Philem. 4, 54 (58). ἐπᾶν-ζητῆ τι κρείττον ὦν ἔχει, ζητῆ κακά Men. 4, 272 (171). ἐπᾶν-ἐκτεμείας κταιριγίας τύχη-οἴχεται φέ- ρων Alexid. 3, 403 (1). αὐτοὶ τ' ἐπᾶν ληφθῶσιν-ἐπιτρέψουσι τοὺς ὠνομένους Alexid. 3, 413. εἰτ' ἐπᾶν τις ἐκδυθῆ, τηρεῖν ἔωθεν Alexid. 3, 414 (1). † ἐπᾶν-ἐπὶ κρείττον γένῃ Men. 4, 275 (183). ἐπᾶν κνά- θους πίνῃ τις-δέκα- Diodor. 3, 543. ἐπᾶν γλαυκίσκος-παρατεθῆ, Ἰσα- σιν- Baton. 4, 502 (v. 16). ἔπειτ' ἐπᾶν ἢ καθαρά τῶσθητήρια, οὐκ ἂν διαμύρτοις Machon. 4, 497 (v. 5). ἐπᾶν τάχιστ' ἔλθωσιν ἐκ τῆς ἐκφορᾶς Hegesipp. 4, 479 (v. 12). ἐπᾶν-καλέση ψυγέα τὸν ψυχθητῆρα -τί δεῖ ποιεῖν; Euphron. 4, 489. ἐπᾶν ... Alexid. 3, 462 (1, 8).
- ἐπαναβαλῶ:** ἵνα μὴ τὸ γῆρας ἐπαναβᾶν (βῶν) αὐτὸν λάθῃ anon. 4, 620 (58).
- ἐπάναγκες:** *δεῖ μέμψιν ἰδίαν-ἐπάναγκες λαβεῖν Men. 4, 249 (50).
- ἐπαναγωγὴ:** λαβὼν ἐπαναγῶσα σύναγρον εἰς τὴν οἰκίαν Antiph. 3, 21. praeterea cf. ad Xenarch. 3, 623.
- ἐπανακάμψαι:** Philippid. 4, 470.
- ἐπαναπλάττω:** θερμόν ἰχθύν ἐπαναπλάττων Axionici 3, 535 (2).
- ἐπανατρέπω:** *ἐπανατρέψαι (legeb. ἔπαναστρέψαι) † βούλομαι εἰς τὸν λόγον Cratin. 2, 116 (1).
- ἐπαναχωρῶ:** τί οὐκ ἐπανεχώρησα δεῦρο-; Pher. 2, 279 (4).
- ἐπάνειμι:** τὸν ἦλιον πότε | ἐπὶ τὴν μικρὰν τε καὶ βραχεῖαν ἡμέραν ἐπά- νεισι Sosip. 4, 483 (v. 29).
- ἐπανήκω:** ψυχὴν δ' † αὐτὴν ἦκειν (al. ἀπὸ νίκης, f. ἐπανήκειν?) ὥσπερ Αἰσώπου ποτέ Plat. 2, 640 (3).
- ἐπανθρακίζω:** vide ἀνθρακία.
- ἐπανήμι:** τὰ μὲν θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ' ἐπανέντα Sosip. 4, 454 (v. 53).
- ἐπανορθώσασθαι:** Aristophan. 2, 1088 (25).
- ἐπαντλῶ:** Ἐν ἀγαθὸν ἐπιχέασα τολ' ἐπαντλεῖ κακά Diph. 4, 424 (26).
- ἐπάνω:** κᾶν-πλίτῃσι τὰ λεύκα ἐπάνω Plat. 2, 665 (2, 5). τὰς ὄφρας ἔχοντας ἐπάνω τῆς κορυφῆς Alexid. 3, 391 (2).
- ἐπάξιος:** δεῖ καὶ ποιεῖν τῶν σιτῶν ἐπάξιόν τι Alexid. 3, 520 (36).
- ἐπαιοιδῆ:** *τελείειν δ' ἀγαθὴν ἐπαιοιδῆν Aristophan. 2, 955 (8).
- ἐπαργυρῶ:** ἐπιτατέ μοι μὴ πόλλ' ἄγαν-μηδ' ἐπηργυρωμένα Mnesim. 3, 568.

ἐπαρίστερα: *ἐπαρίστερ' ἐν τῷ στόματι τὴν γλῶτταν φορεῖς Euphorr. 3, 339 (3). ἐπαρίστερ' ἔμαθες-γράμματα Theognet. 4, 549 (v. 7).

ἐπαριστερῶς-αὐτὸ λαμβάνεις Men. 4, 164 (1).

ἐπαρχῶ: κούτε-βολβός-δυνατός ἐστὶ ἐπαρχέσαι Xenarch. 3, 614. ξένοις ἐπαρχῶν mon. 391. ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν (ἰ. αὐτοῖς) τῶνδ' ἐπήρκεσαν χρόνος (ἰ. χρόνον) Men. 4, 233 (9, 7).

ἐπαυρέσθαι: μικροῦ-βιότου-ἐπαυρέσθαι anon. 4, 607 (20^b).

ἐπαφροδίτος: τῆς ἐπαφροδίτου καὶ γιλανθρώπου θεοῦ Philem. 4, 22 (v. 8).

ἐπαχθής: ὡ γῆρας, ὡς ἐπαχθὲς ἀνθρώποισιν εἰ Pher. (?) 2, 359 (88).

ἐπεγέλω: μὴδ' εὐδοντ' ἐπέγειρε Pher. 2, 335 (3, 9). οἶνον-ὄστις *ἐπεγερῆ τὸν ἔμβολον Aristophan. 2, 1076 (1).

ἐπεῖ: cf. ἐπειτα. πόδας *ἐπεῖ δέοι-καταγαγεῖν-ὄος Euphorr. 2, 12.

ὄς ἐπεῖ ποτ' ἐμβλέψαι ποῖς καθημένοις-πάντες ἐρωῶμεν Damox. 4, 536 (v. 4).

ἐπεῖ δ' ἐγερόμην οἴπερ ἦ Aristophan. 2, 1119 (6). ὄσμη δέ, τοῦ πῖβλημι ἐπεῖ περιηρόθη, ἐβλάδεις ἄνω Nicostr. 3, 284 (1).

ἐπεῖ δ' *ὄλιχον τοῖς ἔτεσιν ἤδη τρέχει,-ἰδεῖν-αὐτὴν ὄλιχόν ἐστι Euphrat. 3, 366 (2, 18).

ἐπεῖ δέ τοῦτ' οὐκ ἐστι, κακοδαίμων-ὄστις Antiph. 3, 32. ἐπεῖ γὰρ ἀποθνήσκειν ἀνάγκη γίνεσθαι,- Antiph. 3, 150 (49). οὐκ ἀσκή-

*ἐμορμολύττετο-, ἐπεῖ τὰδ' ἐστ' ἀληθῆ Cratet. 2, 235 (1). κρέα δέ μόνον ὠπτιων, ἐπεῖ | ἐβροτά γ' οὐ πεποιήκεν αὐτῶν οὐδένα Eubul. 3, 262 (2).

τεθαύμακ', οὐκ ἐπεῖ | πέπλευκεν, ἀλλ' εἰ τις πέπλευκεν Philem. 4, 60 (92). ἄγροσιν μὴ χωρῶ γλοῖσι, ἐπεῖ *κεκλήθη καὶ σὺ-ἄφρων Men. 4, 271 (167).

ἐπεῖ μαγειρον ἂν λάβης ἀληθινόν-ἑτερόν σοι-φανῆσεται τὸ πρῶγμα Sosip. 4, 452 (v. 6).

ἐπεῖ κατὰ μέρος τὰς πόλεις-σκόπει Apollod. 4, 454 (1, 15). ἐπεῖ παράδες αὐτοῖσιν ἰχθῦς-, κἂν μὴ κατεσθῆσιν καὶ τοὺς δακτύλους, ἐθέλω κρέμασθαι δεκάκις Aristophont. 3, 362 (3).

τίς *με κωλύει; B. *ἡμεῖς. *A. ἐπεῖ δίδωμι χιλίας δραχμῆς Aristophan. 2, 985 (1).

ἐπεῖ γω: *εἰ τι βούλει τῶν λειψιμμένων γαγεῖν, ἐπειγ' ἐπειγέ Eubul. 3, 212 (v. 11).

ἐπειδὴν: ἐπειδὴν κατῶ τιν' ἄνδρα-εὐθὺς περὶ τοῦτον εἶμι Eup. 2, 484 (1, 7).

ἐπειδὴν δειπνώμενον, τότε-λαλοῦμεν Metag. 2, 752 (2) = Aristag. 2, 761 (2).

ἐπεῖτ' ἐπειδὴν τὸν λύχνον κατακοιμίση Phryg. 2, 590 (6).

ἐπειδὴν δ' εὐπορήσωσιν ποτε, ἀνέλαβον καινὰς ἐταῖρας Alexid. 3, 422 (1, 3).

ἐπειδὴν ἀσχολουμένους λάβω, ἀνέκραγον Alexid. 3, 477 (5).

ἐπειδὴ: ἐπειδὴ τοὺς πρυτάνεις προσήλθομεν Aristomen. 2, 731 (4).

Παναθηναῖ *ἐπειδὴ-πέμποντά σε-μήτηρ ἑώρα Men. 4, 211 (1).

ἐπειδὴ δ' ἔλαχον, οὐκ ἂν ἐβουλόμην anon. 4, 650 (187). οἷς ἐπειδὴ προσερόγοι-ἴα καὶ ῥόδ' ἔφρασαν-ἠριστηκῆναι Diodor. 3, 544 (v. 35).

τῷδεῖον ἐπὶ τοῦ κρανίου ἔχων, ἐπειδὴ τοῦστορακον παρολγεται Cratin. 2, 61 (1).

τούτοις δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοῖς θεοῖς σέβουσιν Aristophan. 2, 1171 (1, 13).

ἐπεῖναι: πειν-οἶνον ἢν ἕδωρ ἐπῆ Cratin. 2, 179 (16).

σαρδάλια-, ἐφ' οἷς τὰ χρυσᾶ-ἔπεσιν ἄνθεμα Cephisod. 2, 894 (2).

τοῖς-ἀγγελείοις-ἔπεστί τις χάρις Alexid. 3, 485 (4).

ἐπειπεῖν: ἐνέσεισε-μετανιπτρίδα-*ἐπειπῶν (libr. ὑπειπῶν) τῆς Ὑγιέας τοῦνομα Philetaer. 3, 292 (1).

ἐπεισιάγω: ἐπεισήγεν χορείαν Antiph. 3, 94 (1). ὁ παισὶν αὐτοῦ μητρῴαν ἐπεισιάγων anon. 4, 618 (50, 3).

ἐπεισακτος: ἐπεισακτον κακόν-πεπορισμένος anon. 4, 618 (50, 5).

ἐπεισιών: vide ἐπισίω.

ἐπεισομίζομαι: ὁμοῦ δὲ *τῆδ' ἐπεισομίζεται (legeb. τῆδ' εἰσομίζεται) — καὶ δαίμων' anon. 4, 690 (349).
 ἐπεισόδιον: γράφ' αὐτόν | ἐν ἐπεισοδίῳ Cratin. 2, 125 (13). καὶ ἐπεισόδιον μεταβάλλω τὸν λόγον Metag. 2, 756 (1).
 ἐπεισπαίω: ἐπεισπέπαικεν εἰς τὰ συμπόσια anon. 4, 696 (367).
 ἐπεισπλέω: θύγγων-ἐπεισέπλει ὑπογίστρι' Eubul. 3, 223 (2).
 ἔπειτα: cf. εἶτα. οἷς ἦν μέγιστος ὄρκος-κύνων, ἔπειτα χῆν' θεοῦ δ' ἐσίγων Cratin. 2, 155 (11). τὰ θεριὰ λουτρά πρῶτον ἄζω-. ἔρει δέ-. ἔπειτ' ἀλάστος-ἤξει- Cratet. 2, 238 (2). δειπνῶμεν * (πρῶτον), κᾶπειτά με-ἐπερώτα Metag. 2, 752 (3). ὑφαίρειν ὥρα σὶν ἤδη τὰς τραπέζας, εἴτα παρακορῆσαι, ἔπειτα κατὰ χειρῶν ἐκάστη-δοῦναι Phil. 2, 857 (1, 3). ὄφθαλμιάσας-εἴτ' ἔσχον κακῶς, ἔπειθ' ὑπκλειφόμενος- Aristophan. 2, 995 (1). πίνειν, ἔπειτ' ἄδειν κακῶς Aristophan. 2, 1038 (19). καὶ πρῶτα μὲν αἰρω-μάζαν-ἔπειτα- Antiph. 3, 3 (1). μακάριόν ἐστιν-ποίημα-, εἰ γε πρῶτον κτλ. || ἐπειθ' ὅτιαν μηδὲν δύνωντ' εἰπεῖν ἐτι-αἰρουσιν-τὴν μηχανήν Antiph. 3, 106 (v. 13). *πρωτίστα μὲν γάρ- ἔπειτα * (τὰ) μέλη-ὡς εὐ κέκραται Antiph. 3, 121. πρῶτον-εἴτ' * ἔπειτ' (vulg. εἴτ')-εἴτ' Philem. 4, 51 (49). ἐδίδασκον-πρῶτον ἀστρολογεῖν-, ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθύς ἀρχιτεκτονεῖν Sosip. 4, 462 (v. 16). τὰς μὲν ἡδονὰς ἔχει μικράς, ἔπειτα δ' ὕστερον λύπας μακρὰς Antiph. 3, 148 (40). συμφορὰς πολλὰς ἔχει-. *ἔπειτα (libr. εἴτα) μετὰ ταῦτ' εὐθύς εὐρέθη θανάτων Philem. 4, 35 (7). ἔπειτ' ἐπὶ τοῖσι πᾶσιν ἢ κ' ὄρχεις γέρον Philippiid. 4, 468 (1). ἐπεχεύμην-κνύθου θεῶν-καὶ θαιανῶν μυθολογῶν * ἔπειτ' (libr. εἴτ') ἐπὶ τοῖσι πᾶσι τῆς εὐμνῆς θεᾶς Antiph. 3, 45 (3, 4). κᾶπειτ' ἀπ' ἐκεῖνης τῆς θύρας διέφθορον αὐτὰς-ἀβουλλὰ Henioch. 3, 563 (v. 12). ἡ μὲν γούσι τὸ μέγατόν * (ἔστ'), ἔπειτα δέ | κίχῳ-συνελάμβανον Eurp. 2, 457 (4). οὐκ εἶν μὲν ἐν ἀργῶ * πρῶτον (vide 5, 65) ἐν τῷ γηδίῳ-ἔπειτ' ἀκοίειτ' * ὄψω δέ γρησθαι- Aristophan. 2, 1108 (1). ὄψει δέ-. * αὐτὸς δ' ἀνῆρ-, * ἔριχους δ' ἴδοις ἄν-. ἔπειτα- Aristophan. 2, 1171 (1). ἀνσιτελής εἰ-πίνων ὕδωρ || ἐπειθ' ἔωθεν περιάγει τὴν λήκυθον Batou. 4, 500 (1). τρεῖς * (ἀργυροῦς) σιτήσιν ἐξη-, ἔπειτ' ἔξηεν ἕνα μοιρῶνον * Cratin. 2, 232 cf. 1230. ἀλιερόμενος ποτ' αὐτόν εἶδον-κᾶπειτ' ἀφῆκεν Plat. 2, 629 (2). ἀφανος ἐγένετο, ἔπειτα μέντοι πάλιν ἀφνέθη Theop. 2, 819 (12). κατέτριβεν ἱμάτια κᾶπειτὰ πως γῆρας τοσαύτας εἶχε Aristophan. 2, 1092 (1). τὸν γόνον * καταγυνοί, ἔπειτ' ἀφανίζει Eubul. 3, 254 (1, 15). ὄν φασὶ ποτε κληθέντ' -παρεῖναι-, ἔπειτα † φάσαι Eubul. 3, 262 (1). ἐσθλεί-ἔως ἄν-ἀποδείξῃ κενόν. ἔπειθ' ὁ μὲν λέμι' ἐστίν Anaxil. 3, 353 (1). ἐπὶ τοῖσι νεῶς Ἰζουσι-κᾶπειτα τοῦτ' εἶναι νομίζεται τέρας Epicrat. 3, 366 (2, 13). βούλιπλεκτὴν κάθω, κᾶπειτ' ἀνελκύσω σε; Plat. 2, 622 (4). τρέξ'-ἀμφοτέρω λαβῶν || κᾶπειτα μίσθου σαντὸν Aristophan. 2, 1072 (6). τὸν ῥῶδον λάμβανε. ἔπειτα μηδὲν-τούτων περιάνης Antiph. 3, 46 (1). ἔπειτ' ἐπιδὸν τὸν λόγον κατακομίσει Phryg. 2, 590 (6). ἔπειτ' ἐπᾶν ἡ καθάρὰ τάσθητήρια, οὐκ ἂν διαμάρτοις Machon. 4, 497 (v. 5). * ἔπειθ' ἔτιρα ποιοῦντα πολλὰ κυντερώτερα Pher. 2, 297 (2). ἔπειτα δ' οὐδέεις ἐστὶ ἀνῆρ γυστρίστερος Plat. 2, 685 (11). λαβῶν οὖν τὸν σκύλακα-κᾶπειτα δῆσον αὐτόν Plat. 2, 622 (5). δεῖ καρκινοῦν τοὺς δακτύλους, οἰόν τε μικρὸν ἐγγεῖαι (al. -εἰς) καὶ μὴ πολὺν. (f. et πολὺν) καὶ ἀφῆσαι Antiph. 3, 30 (1, 17). ὅστις δ' ἐπὶ δειπνον-ἔξονο καίσας ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο- Eubul. 3, 240. καὶ τοῦτον ἀσπασάμενος-ἔπειτα-φασὶ Timocl. 3, 606. * κᾶπειθ' ἴνα μὴ-βωμολόχοι καλῶμεθα, ἐποίησεν ὁ Ζεὺς καλποδόκην Pher. 2, 325 (2). ἔπειθ' ὅσοι παρῆσαν-

- ἐπικολούθουν Aristophan. 2, 1163 (2). κάπειτα τί; Eur. 2, 512 (9).
 ἔπειτα τοῦτο ζημοῖς με; Antiph. 3, 41 (2, 9). ἔπειτα πῶς οὐ στέφανος
 οὐδείς ἴσθι προσθε τῶν θυρῶν; Kphipp. 3, 325 (2). ἔπειτα πῶς ἦλθες;
 Alexid. 3, 436 (1). ἔπειτα φασάν-οὐκ ἠδύνω; Philippid. 4, 472 (1).
 ἔπειτα δ' οὐδὲ τοῦτο γιγνώσκεις ὅτι-; Dionys. 3, 555.
 ἐπενδύτης: χιτῶνα-ἐπενδύτην Nicoch. 2, 843 (1).
 ἐπεξάπατι: σύντεμε καὶ | ἐπεξάπατα με Mnesim. 3, 568.
 ἐπέροχοι: cf. ἀπέροχοι. ὑπέροχοι. ἀγῶν-ἐπέροχεται Plat. 2, 630
 (1, 10). πορευομένῳ-φιλοσοφεῖν ἐπῆλθέ μοι Alexid. 3, 495 (1). θα-
 συπους *ἂν ἐπέλθῃ τις (libr. ἐάν τις ἐπέλθῃ, f. ἂν τις εἰσέλθῃ), φέρε
 Kphipp. 3, 334 (1, 9).
 ἐπερωτῶ: κάπειτά με πάντ' ἐπερωτά Metag. 2, 752 (3). λαβεῖν ἀπό-
 κρισιν *(ῶν) ἂν ἐπερωτῆ τις Amphid. 3, 312 (1, 3). οὐς ἂν ἐπερωτήσῃ
 τις ib. 313 (1, 5). νεῦν μόνον πρὸς τοὺς ἐπερωτῶντάς τι Alexid. 3,
 467 (1). ἐπὶ ἴδης γέροντα-μηδὲν ἐπερωτά Philem. 4, 47 (37). εὐθύς μ'
 ἐπερωτήσῃ- "πόσους κέκληκας-;" Straton. 4, 545 (v. 5).
 ἐπεσθῶ: διακόνιον ἐπῆσθεν (f. ἐπῆσθί) Pher. 2, 342 (6). ὄστακόν-
 ἐπεσθῆεν Aristomen. 2, 732 (2). ἐπιφραγεῖν μηδὲν ἄλλ' ἢ πρόμυμον
 *λέποντα Eur. 2, 526 (3). τυρόν ἐπεσθόντα Telecl. 2, 368 (3). κά-
 πικνῆν κάπεσθῆεν anon. 4, 658 (221).
 ἐπεσθῶ: v. ἐπεσθῶ.
 ἐπέχω: ἐπίσχεσις αὐτοῦ Cratin. 2, 60 (6).
 ἐπήβολος: χρημάτων ἐπήβολος Archipp. 2, 725 (3).
 ἐπήκοος: ἐπήκοος (al. εὐήκοος) γενοῦ Phryg. 2, 608 (20).
 ἐπηλῆς (scg. ἐπηλῆς): Posidipp. 4, 527 (12).
 ἐπηρεαστικόν: anon. 4, 693 (357).
 ἐπηρεία: τῶν σκυτοτόμων κατ' ἐπήρειαν γεγένηται Amips. 2, 703 (1, 3).
 ἐπὶ θόνον τ' ἐπήρειαν τε καὶ μῖσος πολὺ Philem. 4, 35 (7).
 ἐπι: καρίδες ἀνδράκων ἐπι πηδῶσι Orphel. 3, 350.
 ἐπί: 1) c. gen. τῷδεῖον ἐπὶ τοῦ κρανίου ἔχων Cratin. 2, 61 (1). τὰ
 θερμὰ λουτρά-ἄξω-ἐπὶ κίωνων ὥσπερ διὰ τοῦ παιωνίου ἐπὶ τῆς θαλάτ-
 τος Cratet. 2, 238 (2, 3, 4). ἐπὶ τοῦ κορήματος καθέξομαι χαμαὶ
 Aristophan. 2, 1145 (15). κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέωσι mon. 671. ἐπὶ λε-
 πτιῶν ἐπιπέδων *ὠχεῖσθ' Aristophan. 2, 1005 (2). ἐπὶ τοῦ μαθήματος-
 ἔστηκώς ὁ νοῦς Amphid. 3, 302 (1). ἡ μὲν-ἐπὶ τοῦ συντετάχθαι διὰ
 τέλους φρόνησις οὐσα Amphid. 3, 316 (1, 4). τραπέζοποιός ἐστ' ἐπὶ
 τοῦ διακονεῖν Philem. 4, 18 (2). ὥσπερ λύχνος ὁμοιότατα *καθηῦθ'
 ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου Aristophan. 2, 1059 (5). γενναύγηεν ἐπὶ τοῦ τηγά-
 νου Kubul. 3, 244 (3). οὐπὶ τῶν ξύλων Herm. 2, 394 (5). ὀπρωμέ-
 ναις κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἀνδράκων Aristophan. 2, 976 (15). διασκεδάτε
 τὸ προσόν-νεφός ἐπὶ τοῦ προσώπου Anaxand. 3, 197 (6). εἰς τὸ Θη-
 σεῖον πλεούσας ἢ πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν Eur. (?) 2, 577 (v. 21). ἐπὶ
 κέρας τεταγμένως Kubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 4) = 246 = Xenarch. 3,
 617 (1, 6). ὥσπερ ἐπὶ τῶν βίων-τούς μὲν ἢ τύχῃ μεγάλοις προσένειμε
 τοὺς δ' ἐλάττοσιν Alexid. 3, 434 (1, 12). ὅσα *οὐτ' ἀριθμὸν οὐτ' ἔλεγ-
 χον ἐφ' ἑαυτῶν ἔχει Dionys. 3, 552 (1, 13). αὐτὸς δ' ἐφ' *αὐτοῦ *στὴν
 πονηρὸς (int. βολβός) Philem. 4, 46 (33). πίνακά μοι- παραθήσεις
 αὐτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ μέγαν Lyncei 4, 433 (v. 18). τὸ κακόν-ἐφ' ἑτέρων
 ἰδεῖν Sosicrat. 4, 592 (Γ). οὐδείς *ἐφ' αὐτοῦ τὰ κακὰ συνορά Men. 4,
 256 (85). φοβούμενοι τὸ θεῖον ἐπὶ τοῦ σοῦ πάθους Men. 4, 291 (268).
 ἰσχὺν ἔχων πλείστην ἐπὶ τούτου δεικνύται Men. 4, 203 (4). ἀριστ'
 ἐπαλλάττεις ἐπὶ τούτου τοῦ κύβου Diph. 4, 411 (1). πολλὰ-ἐφ' ἐκά-
 στου λαλῶν Men. 4, 324 (466). †ἐπὶ τοῦδ' αὐδὸς κακοδαίμων ἔφη

Men. 4, 99 (1). *ἱκανὸν τὸ νικᾶν † ἐπὶ τῶν ἐλευθέρων μον. καινοτέρως ἰδέας* - * βίον - *Ἴτριβες Eur. 2, 440 (1). ἐπ' ἀλγῆτων Κρίνις 4, 505. ἐπὶ * Μανδροβόλου Plat. 2, 633 (9) cf. 5 τὰπὶ Χαριξένης Cratin. 2, 98 (9). Theop. 2, 811 (2). ἐφ' ὁ ὁ πυρὸς ἄξιος Pher. 2, 279 (6). ἐπὶ φαληνίου Aristophan. 2, ἐπὶ τοῦ βίου - *τριχίδας ὠψώνησ' ἄπαξ Eur. 2, 493 (16). ἐπὶ : λυβῶν ἀφείλεδ' ὄσα - Alexid. 3, 507 (8). ὄπερ ἐπὶ τῶν - ἐγένετο, καὶ νῦν ταῦτό τοῦτ' ὄψει πάλιν Hegesipp. 4, 479 * ἐφ' ἐσπέρας Calliae 2, 735 (8) cf. 5, 52. anon. 4, 612 (40, 2) c. dat. ἐπὶ τῷδ' ἐπαύουσ' Cratin. 2, 82 (2). ἐπὶ πινακί ρέκειτ' Pher. 2, 300 (1, 14). παρέκειντ' ἐπὶ ταῖσι τραπέζαις 361 (1, 7). περιπλεῖν δ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν ἄνω πέντε κέλητα 3, 323 (1, 16). βουνὸν ἐπὶ ταύτῃ καταλαβῶν ἄνω τινα 1 46 (34^a). ὀλκίον ἐπὶ τραπέζῃ κείμενον Philem. 4, 8 (1). ζουσι ἐπὶ (f. ὑπὸ) ταῖς κλίσι Cratin. 2, 99 (10). π. ἀμύλοις καθήμενα Pher. 2, 300 (1, 17). λαγῶσι ἐπ' αὐτίκῃ τοῖς Telecl. 2, 370 (2). ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χεῖλεσιν Eur. 2 5). κατακείμενοι - ἐπὶ τρικλινίῳ Theop. 2, 816 (2). *Κροσι Πιοσιδῶν ἐξολέσειεν ναυσὶν ἐπὶ γλαφυραῖς Herm. 2, 407 (1, τοῖς - βάρθοις διταν ὠσιν Phryg. 2, 590 (1, 5). στανδάλια - ἐ χρυσᾷ ταῦτ' ἐπεστιν ἄνθεμα Cephisod. 2, 684 (2). ἰχθυῖδια νιμένα ἐπ' ἰχθυοπύλου χειρὶ Aristophan. 2, 1108 (1, 10). ἦ - φλόγ' ἀνασειράζεις ἐπὶ τῷ * λυχνίῳ Aristophan. 2, 1165 τῷ προσώπῳ δ' αἱ τριχες - εἴλασι πολιαῖς Kubul. 3, 250 (1, 7) οὐπὶ γῆ χρόνος Amphid. 3, 303. ἐν (1. ἐπ') ἀλιπέδῳ Arist 1045 (34). οὐσῶν (?) μειράκων - ἐπὶ τοῖσι πορνεύοισιν Xenar (1, 4). ἐπὶ τηγάνοις καθίσανθ' Pher. 2, 320 (4). ἐπὶ Παλλί σεσι δίκην Aristophan. 2, 1194 (81). * κοπρῶν' ἔχει ἐπὶ τῷ ἕκαστος Kubul. 3, 230 (2). κατεσθῆει - ἐπὶ μιᾷ (Trigla) τῇ Antiph. 3, 12 (1, 11). ἐπὶ τῷ ταρῆχει τῷδε - κόπιτετον Chis Men. 5, 147 2, 7 (3). ἐπὶ τῷ ταρῆχει τὸν γέλωτα κατέδομα rhan. 2, 1193 (75). ἐπ' οἰνοῖς τοιαυτὴ λέγομεν Pher. 2, 333 οὕτως ἐφ' ἡμῖν σκευάσαι - ἦ τεμείν ἡδύσμαθ' - ὁ τυχῶν δύναιτ' nys. 3, 548 (v. 15). * Ἀμνίαν - πτωχὸν ὄντ' ἐφ' ἡμῖν ανοι (182). λέγειν ἐπὶ τῷ πίνοντι τὸν ἐπιδέξια Anaxand. 3, καλὸν τὸ θνήσκειν ἔστιν (f. ἔστιν) ἐπὶ τούτῳ λέγειν Philem. 4, μὴ λέγ' - ἐφ' ἑκάστῳ τὸ γένος Men. 4, 229 (4). cf. ἕκαστος. δεῖ αὐτὸ ἐφ' ἑαυτῷ γελᾶν Nicol. 4, 560 (v. 31). * καχάετε ἐπὶ τοῖς κατο Kubul. 3, 216. κταμένους ἐπ' αἰζήοισι κινυᾶσθαι Cratin. (? ἐπ' ἀνδρὶ δυστυχοῦντι μὴ πλάσης κακὸν μον. 145. καλῶ δ' κην ἰ' ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς Apollon. Car. 4, 449. τὸν καιρὸν ἐπ ἰδεῖν Sosip. 4, 453 (v. 49). μάττειν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς Herm. 2 ἐπ' ἀρίστῳ λαβῶν οὐράριον Men. 4, 125 (2). ἐπὶ τοῖσδ' ἐγὼ Kpicrat. 3, 369. καλὸν τὸ γῆρας ἔστιν ἐπὶ τούτῳ μόνον Phile (36). πεινώμεν ἐπὶ ταῖς ἐλλίσι Antiph. 3, 66. τὰς ἐλίπιδα τύχη - ἔχειν Philem. 4, 16 (1). ἀπαλαχθέντας * ἐπ' (libr. ἐν) τύχαις Theop. 2, 794 (1). Μαραθῶνος - ἐπ' ἀγαθῇ μεμνημῆ 2, 413 (2). ἐπὶ τοῖς περοῦσι τὸν βίον διάπλεξε anon. 4, 606 (χρήμασιν - φρονεῖ μέγα Antiph. 3, 83. πηλύομαι οὕτως ἐπ' αἰτι (cf. 5, 52) 2, 746 (2, 10). ἐξέθνησxon ἐπὶ τῷ πράγματι Antiph (v. 7). ἐφ' ἄπασιν δυσχερῶς ἔχει Amphid. 3, 316 (2). ἐπὶ οἷς λέγεις κηλούμενον Baton. 4, 502 (1, 12). πολλῶν - ὄντων - εἰκότως θορυβούμεδα Baton. 4, 503 (1, 2). μάνυσται ἐπὶ τῷ***

lexid. 3, 496 (5). οὐτω-ἐπὶ τοῖς μέλεσι-ἄμφω νοσοῦσι Axionici 1, 17. ἐφ' ᾧ τ' ἔμαυτην συγκαθεύδειν- Cratin. 2, 231 (174). εἰ γὰρ ἔνου σύ-ἐφ' ᾧ *τε διατελεῖν πράττων ἢ βούλει- Men. 4, 227 (2). δ' ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς νόμοις ἐφ' οἵπερ ἡμεῖς ἔσπασας τὸν ἄερα- ib. ρεῖ | ἐφ' οἷς γεγόρασιν αἱ διαλύσεις anon. (393) 5, 123. δὸς-σπάσαι, ἐφ' ᾧ χαριεῖ πολὺ μᾶλλον ἢ- (?) Diph. 4, 381 (1, 9). δέξεται-ἐπὶ ἰσθμῷ σίτον Cratet. 2, 246 (1). ἄγω-ἐπὶ μισθῷ ξένον Pher. 2, 266). τὸν ἐπὶ κακῷ γιγνόμενον-ἀγαπησιμὸν Men. 4, 203 (3). ἐχθροῦς μύθου μὴ πὶ τῇ σαυτοῦ βλάβῃ mon. 152. τὸ ψεῦδος ἐπὶ σωτηρίᾳ λεγόμενον Diph. 4, 399. πρὸς χάριν ὁμίλει τοῦ τρέφοντος ἐπ' ὀλέθρῳ icol. 4, 590 (v. 36) cf. 5, 117. παίδων *ἐπ' ἄρωτῶ-δίδωμι σοὶ γεν-δυγατέρα Men. 4, 275 (185). ὀπταὶ κίχλαι δ' ἐπὶ *τοῖσδ'-περὶ ἰστόμῳ ἐπέοντ' Pher. 2, 300 (1, 23). *ἐπεῖτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι- Anph. 3, 45 (3, 4). ἐπεῖτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ἢ *ὄρχεις φέρων Philippid. 4, 468 (1). ἐπὶ δὲ τούτοις πίνομεν- Antiph. 3, 75 (2, 3). ἐπὶ τούτοις πασιν *ὑστατον-ἐπετέθη Antiph. 3, 69 (2, 3). ἐπὶ πᾶσι τούτοις εἶπε τὰ στρατηγικὰ Sosip. 4, 492 (v. 18). ἐσθλοῦσι-λάχανά τε καὶ ἔνουσιν ἐπὶ τούτοις ὕδρω Aristophont. 3, 863 (5). γόγγρον ἐπὶ τούτοις ἐπριάμην Sotad. 3, 586 (1, 20). ἄλλος ἐπὶ τούτῳ μέγας ἦξει Anph. 3, 99 (1). καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις-ταῶς Anaxil. 3, 351. ἰατρὸς δόλεσχος ἐπὶ νόσῳ νόσος mon. 268. Προϊτίδας ἀγγίζων-καὶ τὸν παρ' αὐτῶν-καὶ γραῦν πέμπτην ἐπὶ τοῖσδε Diph. 4, 416 (3). ἐπὶ ταύτῃ-ἐπε-όρευσε σαρπέρδης Diph. 4, 406. εἰς δέκ' ἐπὶ τῇ μνῆ γεγονότα Diph. 4, 395 (2, 20). τέταρτος ἔστιν ἐπὶ δέκα Eur. 2, 537 (4). 3) c. ccus. ἐπὶ βόεια νοστήσω κρέα Pher. 2, 292 (13). *(ἡ) τροφαλῖς-ἐφ' ὄρω βαδίζει Eur. 2, 538 (5). ἐπ' αὐτὸν ἦκεις τὸν βατήρα Amips. 2, 11 (5). θυννίδας *ἐπὶ δεῖπνον (f. ἐπίδειπνον) ἠκούσας Nicoch. 2, 845 1). βάδιζ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὰ *φιλιτία Antiph. 3, 22 cf. de καλεῖν ristophan. 2, 1202 (109) et 5, 70. πλέομεν ὡς κόρη πὶ κῶς Nicoch. 2, 845 (3). βαδίζειν-ἐπὶ τὸν δεσπότην Aristophan. 2, 1139 (6). ἐπὶ ὕψον ἦκε Aristophan. 2, 1165 (6). χωρεῖ πὶ γραμμῆν Aristophan. 2, 190 (60). εἰς Ὑμηττὸν ἐξελεῖν-ἐπὶ μύρμηκας Eubul. 3, 215 (2). f' ὅσον βαδίζεις, ἐφ' ὅσον ἦξιν μοι δοκεῖς Men. 4, 144 (2). τελευτῶσθ δ' ἐπὶ θύνον. B. ἐπὶ θύνον; Plat. 2, 672 (1, 6, 7). ἐκ-τῶν γάθων ἰδρῶς ἐπὶ τὸν τράχηλον ἄλοκα-ποιεῖ Eubul. 3, 250 (1, 6). ὦν μυρρινῶν ἐπὶ τὴν τράπεζαν βούλομαι Apolloph. 2, 880 (1). μὴ ἀραιθῆι θριδακίνας-ἐπὶ τὴν τράπεζαν Eubul. 3, 210. εἰς ἀρκέσει ἢ δὴ ἐπὶ τὴν τράπεζαν Kphipp. 3, 334 (1, 6). εἰ τις πρῶταιτο-βακάνιον ἐπὶ κάμινον Aristophan. 2, 1185 (39). ἐπὶ πῦρ-πῦρ-ἄγων Aristophan. 2, 1134 (2). θησαυρὸς ἐπὶ θησαυρὸν ἐμπορίζεται Men. 4, 71 (165). ἐπὶ κακότροπον ἐμόλετον βλον Aristophan. 2, 1201 (104). πὶ τὸ τάριχος ἔστιν ὠρηκεῖα Antiph. 3, 13 (1, 22). ἐπὶ τίνα δ' *(ὡδ') ἄλλην τέχνην-τὰ στόματα-κατακάει-; Anaxand. 3, 175 (1, 5). *ἐπὶ ὁ καινουργεῖν *φέρου Antiph. 3, 15 (1). δέδιεν ἐπὶ τὰ πράγματα ὄρ-ἄν προχείρως Amphid. 3, 316 (1, 6). †ἐπᾶν-ἐπὶ κρεῖττον γένη Men. 2, 275 (183). μεταπλάττων πάντας ἐπὶ τὰ χεῖρονα Diph. 4, 414. τὴν πὶ τὸ χεῖρον μεταβολὴν Diph. 4, 423 (23). ἐπὶ τοῦτ' ἀπέστειλ'-μὲν δεσπότης Alexand. 4, 554. οὐ μὴ παραλάβω σ' οὐδαμοῦ-ἐπ' ἔργον Diph. 4, 394 (2). Ἰτασθ'-ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας Aristophan. 2, 975 (8). ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος Alexid. 3, 407 (3). ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ Alexid. 3, 469. τηρῶν πῶτ' ἐπὶ τὰς χεῖρας ὁσεῖ τις Posidipp. 4, 528 (1, 10). νόματος οὐδὲν ἐπὶ χεῖρας φέρων Cratin. 2, 185 (29). *ἐπ' ἀριστέρ' τὴν ἄρκτον ἔχων Cratin. 2, 94 (3). οὐδέπω πὶ θάτερ' ὀπτός εἰμι

- Cratet. 2, 237 (1, 9). *ἔκειτ' ἐπὶ στόμα* Men. 4, 74 (1). *ἐπ' ἀμφοτέρω - μέλλει καθευδῆσιν* Men. 4, 159 (1). *ναυκληρεῖ Διώνος ἐὶ οἶνονα πότον* Herm. 2, 407 (1, 2). *† πρόφρασιν ἐπὶ κώμον* Aristoph. 3, 531 (2). *ἐπὶ κλίμακι (an -κος vel -χι?) πρὸς τείχος ἀναβαίνω* Men. 4, 245 (37).
- † *ἐπιαλάς* vide *ἐπιάλλω*.
- ἐπιάλλω*: † *ἐπιαλάς* χρῆσά τε (ἢ ὅτιη' *πῆλας* χρῆσά τε λέγειν) *ἐκλόμην* Phryn. 2, 581 (2). *† οὐδ' ἀνεπιηλαί μὲν (ἢ οὐδ' ἂν ἐπιήκω) ἂν* 5, 68) Aristophan. 2, 1164 (3).
- ἐπιβαίνω*: *πλεῖν - διὰ τέλους καὶ μῆδ' ἐπιβαίνειν γῆς* Men. 4, 175 (1). *ἐπιβακχεύω*: *Βυζάντιον - τέμαχος ἐπιβακχευσάτω* Nicostr. (Phileta.) 3, 279 (1).
- ἐπιβάλλω*: * *ἔριξον ἐπιβαλοῦσ' ὁμοῦ * πῖσσις* Aristophan. 2, 953 (1) *χλαῖναν* * (δέ) *σοι - ἐπιβαλῶ* Theop. 2, 796 (5). *ἄνωθεν δ' ἐπιβαλὼν ξυστίδα* Kubul. 3, 247 (1, 3). *λάσιον ἐπιβεβλημένος* Theop. 2, 686 (4) *ἔπη γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπιβύλλε* Cratet. 2, 245 (2). * *ἐπιβαλεῖς τρουσππιον* Eur. 2, 555 (17). *ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον - ἐπιβύλλων* Antiph. 3, 109 (v. 1). *τὴν χεῖρα μὴ πῖβύλλε* Cratin. 2, 231 (17). *ἐπεβάλομεν τὰς χεῖρας* Alexid. 3, 503 (1, 11). *ὄφθαλμὸν ἐπιβύλλω* Alexid. 3, 492 (3). *ἐπιβαλον ζημίαν* Diph. 4, 359 (1, 9). *τοῖς ἀπλέουσιν ὁπόσον ἐπιβάλλει μέρος, τιθεῖς* Diph. 4, 395 (2, 16). *οὐδ' ἂν ἐπιβάλλουσιν μάλιστα* Phryn. 2, 597 (2).
- ἐπιβάτης*: *εὐ γ' ἔξεκολύμῃσ' οὐπιβάτης* Aristophan. 2, 975 (11).
- ἐπιβόα*: *χαῖρ' - ὄμιλε ταῖς ἐπιβόαις* Cratin. 2, 192 (51).
- ἐπιβλέπω*: cf. *ἀποβλέπω*. * *ἂν - τις τοῦτ' ἐπιβλέψῃ μόνον, τοῦτον πῶσαι πῶς δεῖ* Dionys. 3, 547 (v. 5).
- ἐπιβλήμα*: *τοῦ πῖβλημ' ἐπεὶ περιηρόθη (int. τοῦ κανοῦ)* Nicostr. 3, 264 (1) *ἐπιβλύξ*: *κοχυδοῦντες ἐπιβλύξ* Pher. 2, 316 (1, 4).
- ἐπιβουλεύω*: *ἐπεβουλεύθη ποθὲν* Men. 4, 212 (2, 15).
- ἐπιβουλή*: *ῥάπτουσι - πᾶσιν ἐπιβουλῆς* Alexid. 3, 422 (1, 3).
- ἐπιβουλος*: *πῖθον, ἐπιβουλον κακόν* Kubul. 3, 260. *τὸ γέρος - ἐπιβουλόν ἐστι τῆ γούσι* Diph. 4, 407 (1, 4).
- ἐπιβωῶ*: *ἔγχει * κάπιβόα τρίτον παιῶν* Pher. 2, 318 (2, 5).
- ἐπιβρύκω*: *κατὰ μὲν οὖν ἔγαγε κάπεβρυξέ * τις* Archipp. 2, 725 (2).
- ἐπιβύω*: *εἰ μὴ - ἐπιβύσει τις αὐτοῦ τὸ στόμα* Cratin. 2, 119 (7).
- ἐπίγαμος*: *θυγάτηρ ἐπίγαμος* Men. 4, 262 (114).
- ἐπιγανῶ*: *ἐπιγανῶσας σιγῆν* (int. τὸ τάριχος) Alexid. 3, 470 (1, 10).
- ἐπίγειον*: *ἐξοίσων ἐπίγειον* Aristophan. 2, 975 (11). *ἐπίγειον (καὶ ἐπίγειον)* Aristophan. 2, 1125 (24).
- ἐπίγραμμα*: *πανυ γε διασκοπῶν ἀπὸ τῶν ἐπιγραμμάτων (libros)* Alex. 3, 444 (1, 4). *ὄψαρτυσία, ὡς ἦσι τοῦ πύγραμμα* ib. (1, 10). *ἀπὸ νεῖν κάπιγραμματος τυχεῖν* anon. 4, 673 (298).
- ἐπιγράφω*: * *πάνθ' ὅσα νοοῦμεν - τύχη στίν, ἡμεῖς δ' ἐσμὲν ἐπιγραφόμενοι* Men. 4, 213 (3, 8).
- ἐπίγειον*: vide *ἐπίγειον*.
- ἐπίδεικνυμι*: *ὄψαρτυσία. B. ἐπίδειξον αὐτὴν ἥτις ἐστίν* Plat. 2, 6 (1, 5). *ῥήματά τε κομψὰ καὶ παλγνὶ ἐπίδεικνύναι* Aristophan. 2, 108 (108). cf. *διδάσκω*.
- ἐπίδειξις*: *δέξαμενος - τὴν ἐπίδειξιν* Eur. 2, 552 (9). *ἔχει ἐν τοῖς * γισμοῖς τὰς ἐπίδειξας δυσκόλους* Men. 4, 115 (2).
- ἐπίδειπνον*: cf. *δείπνον*. † *φοιτητῆς μανίας ἐπίδειπνων* anon. 4, 616 (36).
- ἐπίδειπνῶ*: *οὐδὲ τῶν πρῶτων - ἐπίδειπνεῖ* Alexid. (Antiph.) 3, 494 (1).
- ἐπιδέξια*: *πίνωσι τὴν ἐπιδέξια* Eur. 2, 560 (33). *βούλεσθε ἄρῃσιν * ἐπιδέξιν; B. ὦ πάτερ, λέγειν ἐπὶ τῇ πίνοντι τὸν ἐπιδέξια - ὅσῃ*

- τεθνηκότι; Anaxand. 3, 161 (1). μεταλαμβάνων ἐπιδέξι' αὐτοῦ τὸν τρόπον Anaxand. 3, 196 (2, 5). μερίσαι κατ' εἶδος τῆς τέχνης ἐπιδέξια Nicomach. 4, 584 (v. 27).
- ἐπιδέλομαι: * (ἐτ') ἐπιδείχεται τινος ἑτέρου, πάλιν γέου * σύ Machon. 4, 497 (v. 7).
- ἐπιδέχομαι: ὅταν-τά μετὰ γυναικὸς ἐπιδέχεται χορήματα Men. 4, 251 (57).
- ἐπίδηλος: ἄν-μὴ 'πίδηλον τὴν τύχην πολλοῖς ποιῆς Men. 4, 254 (72).
- ἐπίδημία: πανήγυριν νόμισόν τιν' εἶναι τὸν χρόνον- * ἢ 'πίδημίαν Men. 4, 211 (2, 9).
- ἐπίδημος: οὐ τυγχάνει | ἐπίδημος ὢν (Neptunus) Aristophan. 2, 1110 (5). ἐπίδημος (i. q. ἐνδημος) Antiph. 3, 5 (8).
- ἐπίδιδωμι: ἐπέδωκε βαλάνων ἄβαχα Cratin. 2, 69 (2). ἐάν * τοσοῦτον ἐπιδιδῶ τῆς ἡμέρας Herm. 2, 401 (7). vide et Plat. 2, 692 (41) cf. 5, 50.
- ἐπειδιώκω: τὸ δ' ἐπειδιώκειν εἰς τε τὴν ὁδὸν τρέχειν Men. 4, 141 (2).
- ἐπειδονῶ: τυρὸς ἐπιδόνει πολὺς Antiph. 3, 100 (2).
- ἐπειδορπίζομαι: ἔν-ἐπιδορπίσται τὰς ὄνεϊας ματτύας Sophili 3, 581. ταῦθ' ἦδιστα γ' ἐπιδορπίζομαι Diph. 4, 413.
- ἐπειδόρπισμα: ἐπιδορπίσματ', ψά, σήσαμα Philippid. 4, 473.
- ἐπειδόσιμος: ἐπιδόσιμον παρὰ τάλλα τοῦτ' ἔσται Alexid. 3, 409 (1). παρ' ἢ τὰπιδόσιμ' ἡμῖν ἔστιν Crobyli 4, 567 (1).
- ἐπεικῆς: τοῖς-τεθνεῶσιν ἔλεος ἐπεικῆς θεὸς Timocl. 3, 611. ἐπεικῶς: τὰ δ' ἄλλ' ἐπεικῶς τοῖς ἔχουσι παραμένει Alexid. 3, 520 (37). τοῦθ' ἔν ἐπεικῶς ποιεῖ Philem. 4, 50 (43). τῶν τρόπων-ἐπεικῶς ἐρᾶν Baton. 4, 503 (1, 4).
- ἐπιζητῶ: μηδ' ἕτερ' ἐπιζητεῖ καλά Antiph. 3, 22.
- ἐπιήρανος: νεύρων ἐπιήρανος Plat. 2, 673 (1, 19).
- ἐπιθεάζω (ἐπιθειάζω): ἀράται κάπιθεάζει (al. κάπιθειάζει cf. 5, 28) τῷ πατρὶ Pher. 2, 314 (10).
- ἐπίθετος: ἠλλείπων, πυαλίτης, ἐπίθετος Enbul. 3, 232 (2). ἅπαντα ταῦτ' ἐπίθετα τῇ φύσει κακά Men. 4, 230 (5, 13).
- ἐπιθεωρῶ: ὀρώσι-πρῶτον, εἰτ' ἐθαύμασαν, * ἐπειτ' ἐπεθεώρησαν Philem. 4, 51 (49).
- ἐπίθημα: ἀσιδα | ἐπίθημα τῷ φρέατι παράδες Aristophan. 2, 1066 (3). τοῦπίθημα τῆς γύτρας ἀφελῶν Hegesipp. 4, 479 (v. 13).
- ἐπιθυμήματα: Philyll. 2, 866 (8).
- ἐπιθυμία: θυμοῦ κρατῆσαι κάπιθυμίας mon. 254. γαστροὺς κάπιθυμίας κρατεῖν mon. 607. * ἔπαυσε τὴν ἐπιθυμίαν (aruae) Euphron. 4, 494 (1, 12). τὴν γλῶτταν εἰς ἀσχήμονας ἐπιθυμίας (?) Posidipp. 4, 513 (v. 6). λάθριοι (τὸ) λοιπὸν-ἐπιθυμίας κακά (?) Men. 4, 231 (6, 7).
- ἐπιθυμιῶ: * ἐπιθυμιάσας τῷ Βορέῳ λιβανίδιον Men. 4, 145 (1).
- ἐπιθυμῶ: νεανικοῦντος ἐπεθύμησέ μου Eur. 2, 472 (26). κατ' * (x') ἐπιθυμήσει νέος νῆς ἀμφιπόλοιο Aristophan. 2, 947 (8). λιθίνης ἐπεθύμησεν κόρης ἄνθρωπος Alexid. 3, 401. οὐ (i. e. γήρωσ) πάντες ἐπιθυμοῦμεν Cratet. (?) 2, 247 (1). τὸν ἀμελῆ-ἐπιθυμοῦντα δὲ σχολῆς mon. 4, 602 (8). λέγ' ὅτου 'πιθυμείς Eur. 2, 472 (25). ἔστι ἔθρου τις ἐπιθυμεί λαβεῖν Aristophan. 2, 1171 (1, 9). εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐπεθύμουν ib. (1, 10). χολέων ἐπιθυμῶν Aristophan. 2, 982 (27). ἀφύης ἐπιθυμήσαντι χειμῶνος μέσου Euphron. 4, 494 (1, 4). οἶων δ' ἐπιθυμεί βρωμάτων Dioxipp. 4, 541. ἀτ' αὐτὸς ἐπιθυμείς ἔχεις Plat. 2, 632 (6). ἴδιον ἐπιθυμῶν μόνος μοι θάνατος οὗτος γαίνεται | εὐθάνατος Men. 4, 74 (3). κωμῶδειν οὐδ' ἐπεθύμουν Phryn. 2, 590 (8). μηδεὶς ποθ'-ἐπιθυμησάτω γέρον γενέσθαι (f. et γενήσασθαι) Diocl. 2, 341 (1). πείραν ἐπεθύμουν θατέρου βίου λαβεῖν Alexid. 3, 476 (3).

δοτις γυναῖκ' ἐπίκληρον ἐπιθυμεί λαβεῖν πλουτοῦσαν Men. 4, 250 (5).
ἀθυμότερον αὐτὸν ἐπιθυμεί ποιεῖν Men. 4, 193 (5). ὃν ἡ Λακταίω
μοχλὸν ἐπιθυμεί λαβεῖν anon. 4, 608 (27^a). φραγανίδας ἐπιθυμεί κρῖ-
σθαι Amphid. 3, 311.

ἐπικάθημαι: vide ἐπικαθίζω.

ἐπικαθίζανω: οἶαί τ' ἦσαν ἐπικαθίζάνειν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Antiph. 1
117 (2, 12).

ἐπικαθίζω: πειθῶ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς (al. ἐπεκάθητο τοῖσι) χεῖρι
Eur. 2, 458 (6, 5).

ἐπικαθίημι: σχῆμ' -ἐπικαθεῖς βακτηρία Ephipp. 3, 332 (v. 11).

ἐπικάλυμμα: πολλὸν ἐπικάλυμ' ἐστὶν κακῶν Men. 4, 94 (3).

ἐπικαλῶ: ὁ Πυθόδηλος - ὁ Βαλλίων - ἐπικαλούμενος Axionici 3, 530 (1).
Κηφισόδορον - ἐπικαλούμενον πλάνον Dionys. 3, 553 (2). Νικοστράτην
- Σκοτοδείην ἐπικαλουμένην Arched. 4, 435. ἀνυμέναιος, ἀδίας - ἐπι-
καλεῖτ' ἐν τοῖς ἐκεῖ Men. 4, 232 (8). λέμβος ἐπικέκληται Ανακλ. 1
177 (2, 7). med. τοὺς μὲν γέροντας - ἐπικαλούμεναι πατρίδια Xenarch.
3, 617 (1, 14). μάλ' ἀνδρικήν' - ἐπικαλούμενος εἶλλον Δίος σπηρ.
Eubul. 3, 231 (1). οὐκ ἐπικαλεῖται τὴν τύχην εὐδαιμονῶν Men. 4, 230
(20). pass. Ἀρμόδιος *ἐπικαλεῖτο (legeb. ἐκαλεῖτο), παῖν ἕστη
Antiph. 3, 5 (5).

ἐπικαρπία: διὰ τὴν ἐπικαρπῖαν - τῶν ἀδρῶν Antiph. 3, 9 (1).

ἐπικάρσια: ἐπικάρσια - *προπεσοῦμαι anon. 4, 636 (129).

ἐπικατιτύειν εἰ πτεροῖζειν anon. 4, 665 (266).

ἐπικάω: Ἰόλεως -, ὅστις ἐπικαῖσει τὰς κεφαλὰς Plat. 2, 681 (4).

ἐπικρίμαι: τοῦτο τοῦπικείμενον ἄνω τὸ μικρόν Antiph. 3, 29 (1, 7).
τράπεζαν - ἐφ' ἧς ἐπέκειτ' οὐ τυρὸς οὐδ' - Alexid. 3, 502 (1, 3).

ἐπίκληρος: *ἐπ' ἀμφοτέρα νῦν αἶτ' ἐπίκληρος οὐσα δὴ | μέλλει κατε-
σθῆσειν Men. 4, 189 (1). γυναῖκ' ἐπίκληρον - πλουτοῦσαν Men. 4, 250
(55). ἔχω δ' ἐπίκληρον Λάμψαν Men. 4, 191 (2).

ἐπικληρῶ: vide ἐπιπληρῶ.

ἐπικλιντρον: δὴ ὀβολῶ - ὑπὸ τῷ πικλιντροφ Aristophan. 2, 964 (16).

ἐπικλώθω: ῥάμμ' ἐπέκλωσας Herm. 2, 401 (9).

ἐπικνω: κάπικνην κάπικνωσθῆσειν anon. 4, 658 (221).

ἐπικόπανον: ἡγείται * μ' ὅλων ἐπικόπανόν τι Men. 4, 79 (3).

ἐπικοσμῶ: ὄταν - τὸ κάλλος ἐπικοσμῆ τρόπος χρηστός Men. 4, 250 (55).

ἐπικουρῖα: Σανυρβίνωος σκυτίνην ἐπικουρῖαν Stratt. 2, 785 (4).

ἐπίκουρος: ἀπὸ δ' Ἀρκαδίας ἐπικούρους Herm. 2, 408 (1, 18).

Ἐπίκουρος: Ἐπίκουρος ὁ σοφός Hegesipp. 4, 481. Ἐπικούρου δὲ
ὄρφῆς μαθητὴν ὄντα τοῦ σοφοῦ Damox. 4, 530 (v. 1). τὸν Ἐπικού-
ρανόν (v. 15). Ἐπίκουρος οὕτω κατεπύκνου τὴν ἡδονὴν ib. 532 (v. 6).

Ἐπίκουρος ἔλεγε ταῦθ' ἃ νῦν ἐγὼ λέγω Baton. 4, 500 (2). ὁ Ἐπι-
κουρός φησὶν εἶναι τὰγαθὸν τὴν ἡδονὴν Baton. 4, 502 (v. 7).

ἐπικουρῶ: οὐδὲ κάραβον - γυναιξὶ - ἐπεκουρήσατε; Aristophan. 2, 107
(3, 8). ἐπικουρεῖν πᾶσιν, εὐπόρους ποιεῖν οὓς ἂν δύνῃ πλείστοις Men.

4, 107 (2, 11).

Ἐπικράτης: Ἐπικράτης τε καὶ Φορμίσιος Plat. 2, 656 (1). Ἐπικράτης
σακεσφόρε ib. 657 (3). † οὐ μάλα τέθηκα κεκυκκῶν Ἐπικράτη Stratt.

2, 767.

ἐπικρατῶ: τῶς μὲν ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς Antiph. 3, 7 (1). ἐν κατ-
εῖ κειρῶ τὸ δίκαιον ἐπικρατεῖν Men. 4, 119 (1).

ἐπικροτῶ: ἐξάραντες ἐπικροτήσατε Men. 4, 298 (304).

ἐπικύπτω: ἐπικύπτοντες προστιλᾶν videntur Clazomenii, anon. 4, 630
(137). οὐκ *ἐπικεκυφῶς ὄρθός - ἔσει Anaxand. 3, 180 (1). cf. ἐπιγίτ.

- ἐπιχωμάζω: ἡμέραν τρίτην ἐπεκώμασ' ἡμῖν Men. 4, 266 (234).
 ἐπιλαγχάνω: πονηρῶ καὶ ξένῳ ἐπέλαχος ἀνδρὶ Plat. 2, 670 (3, 5).
 Ὑπερβολῶ βουλῆς-ἐπέλαχον ib. (4).
 ἐπιλαμβάνω: θέρμα-ἐπέλαβεν αὐτὸν Men. 4, 98 (7). τῆς θύρας
 χασμωμένης ἂν ἐπιλάβηται Alexid. 3, 501. ναυαγίου δ' ἂν *ἐπιλάβῃ
 Men. 4, 232 (7).
 ἐπιλανθάνομαι: ἐπιλαθέσθαι-πάντων ποιήσω Dionys. 3, 548 (v. 38).
 ὄν τρόπον μηδέποτε μηδὲ εἰς πάλιν ἐπιλήσειθ'-μηδέν Philem. 4, 6. ἐπε-
 λάθειθ' αὐτὸν ὅστις εἶη Men. 4, 158 (5). χάριν-δοῦς ἐπιλάθου mon. 749.
 ἐπιλανθάνονται-οἱ παθόντες εὐ mon. 170.
 ἐπιλείπω: ταχέως γέ μ' αἶ χρησταὶ γυναῖκες ἐπέλιπον Eubul. 3, 261
 (2, 14). ὅλην *λέγοντ' ἂν μ' ἐπιλείποι τὴν ἡμέραν Phitirpid. 4, 473.
 ἐπιλήσμη: vide ἐπιλησμόνη.
 ἐπιλησμόνη: (5, 24) f. Cratin. 2, 223 (147) ubi ἐπιλησμοσύνη. et
 Alexid. 3, 525 (68) ubi ἐπιλήσμη cf. 5, 92. al. ἐπιλησμονή.
 ἐπιλησμοσύνη: vide ἐπιλησμόνη.
 ἐπιλήσμων: ἄλλοτριογνώμοις ἐπιλήσμοσι μνημονικοῖσιν Cratin. 2, 103
 (3). δεινῶς πῶς εἰμ' ἐπιλήσμων Metag. 2, 752 (3). cf. 2, 223.
 ἐπίλοιπος: τὰπλοῖπ' ἤνπερ πύθῃ Pher. 2, 300 (1, 22). ἡδύν-τοῦπλί-
 λοιπον διατελεῖν Alexid. 3, 405 (6).
 ἐπιμέλεια: ἐπιμέλεια καὶ πόνος Antiph. 3, 79 (2, 5). ἀλωτὰ γίγνεται
 ἐπιμελεῖα καὶ πόνω ἅπαντα Men. 4, 109 (5b). τῆς ἐπιμελείας δοῦλα
 πάντα γίγνεται Antiph. 3, 149 (45). cf. mon. 494. τὴν ἐπιμελείαν
 παντὸς-κυρῶν mon. 632. τῶν χρηστῶν ἔχει τίν' ἐπιμελείαν καὶ θεός
 Men. 4, 182 (2).
 ἐπιμελής: ἐπιμέλης πάντων κριτῆς mon. 620. τὸν †ἐπιμελήσαι (l. ἐπιμελή
 καὶ) δυνατόν οἰκονομεῖν ὄχλον anon. 4, 602 (8). οὐκ ἔστι παιδαγωγός-
 ξρωτος οὐδεὶς-ἐπιμελέστερος Alexid. 3, 520 (38). ἐπιμελεστέραν ἔχει
 ἔτέρου θεραπείαν Men. 4, 135 (2, 9). οἷς οὐδέν ἐστιν ἐπιμελὲς τῶν
 σῶν λόγων Theognet. 4, 549 (v. 10). ἐπιμελῶς: κατέλεγεν-δῶδεκ'
 ἀνδρας ἐπιμελῶς Diodor. 3, 544 (v. 28). ἐλθόντ' εἰς νόσον-ἐθεράπευ-
 σεν ἐπιμελῶς Men. 4, 164 (1). σκάπτω-αὐτὸς ἐπιμελῶς anon. 4, 691
 (350). ὦν ἡ φύσις δεῖται-ἐπιμελῶς φέρει (ager) Philem. 4, 44 (28).
 ἔμασάτ' ἐπιμελῶς Damox. 4, 532 (v. 63).
 ἐπιμελοῦμαι: ψυχῆς ἐπιμελοῦ τῆς σεαυτοῦ mon. 551. τί-ἐπιμελεῖσθε
 τοῦ κακῶς ποιεῖν ἀλλήλους; Apollod. Car. 4, 441 (v. 2). †ἐπιμελή-
 σαι: vid. ἐπιμελής.
 Ἐπιμενίδης: Men. 4, 156 (3).
 ἐπιμένω: μικρὸν *ἐπιμένεις προστρέχει Men. 4, 192 (3).
 ἐπίμεστα: *βριθωμένης ἀγαθῶν *ἐπίμεστα τραπέζης Pher. 2, 350 (34).
 ἐπιμυκτηρίζω: ἐγὼ μὲν δεικνύω ἑσπουδακῶς, οἱ δὲ πάλιν ἐπιμυκτηρι-
 σαν Men. 4, 245 (37).
 ἐπινεύω: *συνιὲς δ' οὐδὲν-ἐπένευον διακενῆς Timoccl. 3, 609. ὁ δ'
 ἐπινεύει πᾶσι τούτοις Men. 4, 238 (17).
 ἐπιπέφω: Plat. 2, 637 (3).
 ἐπιπεφῶ: ἐπιπεφῆι τὸ πρῶτον ὁ Ζεὺς ἠσυχῆ Alexid. 3, 397 (2).
 ἐπιπέω: ἐκλεγόμενος λαμβάνει τῶν ἐπιπεουσῶν (int. ἀπίων) τὴν πεπαι-
 τήτην αἰέ Alexid. 3, 398 (1).
 ἐπινίκια: ἡδιστον ἔψην ἐν ἐπινικίοις κρέας Aristophan. 2, 1127 (2).
 Ἐπίνοια: vide Stratt. 2, 778.
 ἐπίνοια: ἀνακνήφας-τὰς ἀλλοτρίας ἐπινοίας Lysipp. 2, 745 (5). περὶ
 τὸν βωμὸν βασιτάζειν τὰς ἐπινοίας anon. 4, 697 (371).

- ἐπινοῶ: τὸν στήμονα ἄττισθ' *ἐπινοῶ Herm. 2, 392 (5). στρατιῆν ἐπινοεῖν μοι φαίνεται Alexid. 3, 509 (10). cf. ὑπονοῶ.
- ἐπινωτίζω: ἐπενώτισεν Archipp. 2, 716 (4).
- ἐπιξανθίζω: πλευρά-ἐπεξανθισμένα Pher. 2, 300 (1, 16).
- ἐπιροκῶ: μὴ' πιροκεῖν μὴδ' ἀδίκως κρίνειν Pher. 2, 293 (16). ὃ μὲ σύνοιδε πρότερον *ἐπιωρηκῶτι Antipl. 3, 149 (43). πρότερον ὁμοσας αὐτὸς *ἐπιωρηκέναι ib. ἐὰν ἐπιροκήσῃ τις ib. (44). αὐτὸς ἐπιροκεῖν ὁσδῶς ἐπίσταται Amphid. 3, 319 (8). ψεύδεται, ἐπιροκεῖ, μαριτροῖ Apollo. 4, 454 (1, 12). ἐπιροκουσίν, οὐδὲ ἔν κακὸν ἔχουσι καὶ κἀμνεῖν λέγουσ' Alexid. 3, 450 (v. 10). θεὸν ἐπιροκῶν μὴ δόκει λειθῆναι mon. 253. διὰ τοῦτον ἐπιροκουσί τοὺς ἄλλους θεοὺς Men. 4, 203 (4). Ἴνα τοὺς παλαιοὺς (deos) μὴ' πιροκῆς πολλὰκις Eurhron. 4, 491.
- ἐπιπαίζω: τὸ τοιοῦτον ἀεὶ-μέρος ἐπιπαίζεται- B. ἄνθρωπ' ἐπίπαιξ Alexid. 3, 462 (1, 15, 16).
- ἐπιπακτώ: *κάπιπακτιοῦν τὰς θύρας Aristophan. 2, 1210 (161).
- ἐπίπαστα: ποταμοὶ λιπαροῖς ἐπιπάστοις-κοχυδοῦντες Pher. 2, 316 (1, 3).
- ἐπιπάτιω: ἐπέπασα ἐπὶ τὸ τάριχος ἄλας Men. 4, 121 (6). μηχανος ἐπιπάσας ἄνω κόκκους-δῶδεκα Eurhron. 4, 494 (1, 10).
- ἐπίπεμπτον: Eur. 2, 446 (23). εἰ μὴ μεταλάβῃ τοῦπίπεμπτον Aristophan. 2, 1041 (25).
- ἐπιπέμπω: τοὺς-ὄφεις, οὓς ἐπιπέμπεις Aristophan. 2, 956 (11).
- ἐπιπηδῶ: ταῖς νήσοις *ἐπιπηδᾷ anon. 4, 677 (308).
- ἐπιπίνω: τὸ †πρωτὶ ἐπιπίνειν (i. πρὸ' πιπίνειν) Eur. 2, 547 (2, 3). *ἐπέπιες (libr. ἐπιες) δὲ πόσον; Theophil. 3, 629 (1). ὄψον ἰσχάς, ἐπιπείν ὕδωρ Philem. 4, 29.
- ἐπιπίπτω: πυρετὸς-ἐπιπεσῶν ζεῖν ποιεῖ χολήν Nicoph. 2, 650 (1).
- ἐπιπλα: †τεσσαγγράφεται τοῖς τὰ ἐπιπλα Eur. 2, 495 (20).
- ἐπιπληρῶ: συναγωγῆμον συμπόσιον *ἐπιπληροῦσιν (libr. ἐπιπληροῦσαι) Eurhron. 3, 326 (3).
- ἐπιπληττω: πιζρῶς ἐπιπληξται-τοὺς-τάλλότρια δειπνεῖν ἐλομένους Nicol. 4, 579 (v. 14).
- ἐπίπλοιοι: (an ἐπίπλοον) Philetaer. 3, 298 (2).
- ἐπίπλοον: vide 3, 250, 299 sed cf. 5, 83.
- ἐπιπολάζω: τὴν ἄνω ταύτην ἄνοιαν ἐπιπολάζουσαν Alexid. 3, 405 (6, 7).
- ἐπιπόλαιον: μὴ καρδίαν μὴδ' ἐπιπόλαιον (5, 63) Eubul. 3, 250 (3).
- ἐπιπολῆς: κάτωθε μὲν-ἐπιπολῆς δέ Alexid. 3, 437 (1). τὸ τρίμ' ἐπιπολῆς-διδιμένον ὄξει Alexid. 3, 471 (2).
- ἐπίπονος: ἄνθρωπὸς ἐστὶ ζῶν ἐπίπονον Timocl. 3, 592 (v. 2). ἐπιπονώτερον *(ἐργον)-οὐκ εἰληφ' ἐγώ Alexid. 3, 474. οὕτω τι πρᾶγ' ἐστ' ἐπίπονον τὸ προσδοκᾶν Men. 4, 150 (7). οὐδὲν διαβολῆς ἐστὶν ἐπιπονώτερον Men. 4, 249 (50). οὐδεὶς *διδιηκόνηκεν ἐπιπονώτερον Archedici 4, 437 (2, 8).
- ἐπιπόρπαμα: τὴν κιθάραν-καὶ *τοῦπιπόρπαμα (an -πημα? 5, 42) Plat. 2, 617 (2).
- ἐπίπροσθε ταίσχρᾶ-εἶναι τῶν καλῶν Antipl. 3, 148 (41).
- ἐπιπτάσματα: Aristophan. 2, 1210 (163).
- ἐπιρραίνω: vide ἀπορραῖω.
- ἐπίρραμμα: vide ἐπίρρημα.
- †ἐπιρρασας vide ἀπορραῖω.
- ἐπίρρημα: (f. ἐπίρραμμα) anon. 4, 683 (323).
- ἐπιρροφῶ: ἀγαθοῦ δαίμονος ἐπιρροφεῖν Theop. 2, 821 (20). πῶν δ' ἐρῶ- B. ἀλλ' ἐπιρροφεῖ Clearch. 4, 562 (1).

ἐπισείω: μὴ ἴπσειέ μοι τὸν Μισγόλαν Alexid. 3, 383 (1). τὸ δ' ἄλλο σῶμα-ἐπὶ τὸ τάγηρον σίζον *ἐπισείων (libr. ἐπεισιῶν) φέρω Alexid. 3, 471 (3).

ἐπισέληνος: λαγῶα δώδεκ' ἐπισέληνα (?) Plat. 2, 674 (2, 10).

ἐπισεύομαι: τίς ὄρεα-τάδ' ἐπέσυτο-; Aristophan. 2, 1201 (105).

ἐπισημαίνω: σημαίνειν et ἐπισημαίνειν (de tibicine) Men. 4, 312 (384).

*ἐπισημαίνεσθ' ἐὰν ἡ σκευασία καθάριος ἢ Men. 4, 218 (1).

ἐπίσημον: ἐπίσημον-τὴν ἀσπίδ' ἀνέθηκαν Men. 4, 225 (1).

ἐπίσημος: ἐπίσημοι ξένοι Aristophan. 2, 1163 (2).

ἐπισιτίζομαι: σὺ δ' - Σμικυθίων, ἐπισιτιεῖ Pher. 2, 266 (1).

ἐπισίτιος: ἀντιμαρτυροῦσι δώδεκα-ἐπισίτιοι Aristophan. 2, 1128 (5).

ἐθέλει δ' ἄνευ μισθοῦ-καταμένειν ἐπισίτιος Kubul. 3, 216 (1). εὐρήσεις-τῶν ἐπισιτῶν τούτων τινάς, οὐ- Timocl. 3, 610.

ἐπίσιτος: ποιμαίνει δ' ἐπίσιτον Cratet. 2, 246, (1).

ἐπισκεδάγγυμι: ἐπεσκέδασα τοῦλαιον Alexid. 3, 470 (1, 9).

ἐπισκέπτομαι: τί σαυτοῦ-ἐπισκέπτου κακά Men. 4, 270 (162).

ἐπισκοπῶ: ἡ τὰ θνητῶν καὶ τὰ θεῶν-ἐπισκοποῦσ'-τύχη anon. 4, 606 (359). ἔγνωκα-οὕτως ἐπισκοπούμενος Alexid. 3, 454 (3, 8). πᾶσι τοῖς ἐπισκοπούμενοις-τὸν κακῶς ἔχοντα πῶς ἔχει λέγειν Philem. 4, 15.

ἐπισκοτῶ: ἐπισκοτεῖ-τοῖς κακοῖσι πανταχοῦ (nox) Aristophont. 3, 364 (1). τοῦτο μόνον ἐπισκοτεῖ καὶ *δυσγενεῖα καὶ-τὸ πολλά κεκτῆσθαι Men. 4, 214 (5). τὸ δ' ἔρᾶν ἐπισκοτεῖ ἅπασιν Men. 4, 81 (1). ἐπι-

σκοτεῖ-τῷ φρονεῖν τὸ λαμβάνειν Antiph. 3, 148 (41). *τὸν οἶνον τῷ φρονεῖν ἐπισκοτεῖν Kubul. 3, 267 (11) = Orphel. 3, 380 (1).

ἐπισμῆ: Cratin. 2, 71 (9).

ἐπισοβῶ: τετρακότυλον ἐπεσοβεί κώθωνα μοι Alexid. 3, 466 (5).

ἐπίσταμαι: cf. στόμα. οὐκ οἶδ' ἔγωγε γράμματ' οὐδ' ἐπίσταμαι Cratin. 2, 88 (1). *Μάγας-γράμματ' οὐκ ἐπίσταται Philem. 4, 51 (50).

οὐδ' ὅσον ἀκαρῆ τῆς *τέχνης ἐπίσταμαι anon. 4, 600 (3). πάντ' ἐπίστασθαι καλά mon. 33. ποίαν-ἠδὲ τὴν συναυλίαν-; ἐπίσταται γὰρ Antiph. 3, 24. ἐπίσταμαι-αἰπολεῖν- Eur. 2, 430 (9^a). αἰμασιολογεῖν ἄριστ' ἠπίστατο Theop. 2, 819 (11). βοῶν καὶ ποιεῖν καὶ δεῖπνεῖν ἐπίσταμενοι Alexid. 3, 491 (1). ἐπίσταμαι ῥιγᾶν Men. 4, 303 (327).

ἐπιπροεῖν ῥαδίως ἐπίσταται Amphid. 3, 319 (8). ἐπίσταντ' αὐξάνειν αὐτὴν (i. e. διαβολὴν) τινες Men. 4, 94 (1). τὸ δ' ὄλον οὐκ ἐπίσταμαι ἔγῳ ψευδοῦρζειν anon. 4, 611 (38). οὐκ ἐπίστασαι ζῆν Alexid. 3, 464 (2, 4). ἄλλως-οὐκ ἐπίσταμαι χρηστῶς ἀγοράζειν Antiph. 3, 36 (v. 3).

ὄς μέλανα ποιεῖν ζωμὸν οὐκ ἠπίστατο, θρῖον δὲ καὶ κἀνδαυλον Nicostr. 3, 284. ἐπίστασαι τὸν σαῦρον ὡς δεῖ σκευάσαι; Alexid. 3, 442. δειπνου-οὗτος-ἀρχῆν, τελευτήν δ' οὐκ ἐπίσταται μόνος Anaxil. 3, 353.

πενίαν-συγκρῦπτειν ἐπίσταται μόνος (ager) Amphid. 3, 308 (1). μόνος ἐπίσταται φιλεῖν φίλους Apollod. Car. 4, 447 (6). ἀτυχεῖν-ἐπίστασο Diph. 4, 376 (2). ὅστις ἀδικεῖσθαι πλείστ' ἐπίστατ' ἔγκρατῶς Men. 4, 96 (3).

μὴ μόνος ἐπίστασθ' ἀλλὰ καὶ δοῦναι φίλοις mon. 613. οὐδεὶς τὸ μέλλον ἀσφαλῶς ἐπίσταται mon. 412. πολλὴν γε λακοπρωκτίαν *ἐπίστασθ' εὐρων Eur. 2, 547 (2, 4).

ἐπισιτάτης: πραγμάτων ἐπισιτάτας ἀποδοκιμάζειν Archipp. 2, 720 (3).

ἐπισιτάτης (de magistro) Antiph. 3, 158 (81).

ἐπισιτατῶ: ἡ Θρασυμάχου-ὑμῶν γυνὴ καλῶς ἐπισιτατῆσει Theop. 2, 813 (3). πότερα-ἐπισιτατεῖ τις τοῦ βλου τύχη ἀγροικος ἡμῶν-; Apollod Car. 4, 441 (v. 4).

ἐπιστολή: θῆλεια-ἔστι φύσις ἐπιστολή Antiph. 3, 112 (1, 17). ἐλάττω

- γῆν-ἐπιστολῆς Λακωνικῆς anon. 4, 652 (196). ἐπέθηκεν ἐπιστολῶν Cratin. 2, 142 (5). ἄκουε-τῆνδε τὴν ἐπιστολὴν Cratin. 2, 231 (172).
- ἐπιστρεφῶς: πιλοῦν (Ephipp. πιλίειν) πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστροφῶς (Ephipp. ἐπιστροφῶς) Kubul. 3, 268 (15^a) cf. Ephipp. 3, 325 (2, 10).
- ἐπιστροφή: οὐδὲ λόγον ὑμῶν οὐδ' ἐπιστροφὴν ἔχω Men. 4, 254 (225).
- ἐπιστροφῶς: vide ἐπιστρεφῶς.
- ἐπίσχομαι: ἐπίσχει ὀργῇ χεῖρας ἠρεθισμένας Euphron. 4, 492 (v. 3).
- ἐπιτάξ: τῆς ὁδοῦ τὴν ἐπιτάξ anon. 4, 623 (71).
- ἐπιτάττω: γυμνῷ φυλακὴν ἐπιτάττειν Pher. 2, 326 (4). cf. Philem. 4, 7 (1). εἰ τοῦτ' ἤλθες ἐπιτάξων ἐμοί anon. 4, 661 (242). ἐπιτάττει μὴ πόλλ' ἄγαν- Mnesim. 3, 568. γυνὴ κρατεῖ πάντων, ἐπιτάττει, μαχί' αἰετ' Men. 4, 157 (2). ἐπέταξ' αὐτοῖς-ἀφορίζεσθαι τίνος ἐστὶ γένος; Epicrat. 3, 371 (1, 36).
- ἐπιτείνω: cf. ad Alexid. 3, 391. ἐπίτεινον τὸ πῦρ Damox. 4, 531 (v. 49). ὡσπερ λύραν *ἐπίτειν' (coenam) ἕως ἂν ἀρμόσῃ Machon. 4, 497 (v. 9).
- † ἐπιτέλει: † εἶτ' ἐν ἐπιτέλει Alexid. 3, 369 (1, 17).
- ἐπιτελεῶ: ὡστ' ἐπιτελεσθῆναι ποί' αὐτῷ τοῦ πατρὸς τὸ μνημα Diph. 4, 392 (1).
- ἐπιτέμνω: ταύτας (i. e. ψύας) ἐπιτεμῶν Euphron. 4, 491. φὸν ἐπιτεμμημένον Alexid. 3, 462 (1, 10).
- ἐπιτήθεια: τούτοις (i. e. ἄρμασι) δεῖ σε τὰπιτήθει' ἐμβαλεῖν Alexid. 3, 492.
- ἐπιτήδευμα: ἀστεῖον ἐπιτήδευμα κρῖνω τῷ βίῳ Men. 4, 150 (4).
- ἐπιτηθῆ: ἐξηπίστατο παρὰ τῆς ἐπιτηθῆς Theop. 2, 809 (3).
- ἐπίτηκτος: στέφανον-χρυσοῦν, οὐ γὰρ *ἐπίτηκτόν (libr. ἐπίκτητόν) ἴνα Alexid. 3, 421 (2).
- ἐπιτηρῶ: ἐνταῦθ' ἐπιτηρουν τὴν τροφὴν τῆς παρθένου Eubul. 3, 245 (1, 3).
- ἐπιτίθημι: ἔγχει τ' ἐπιθείς τὸν ἠθμόν Pher. 2, 270 (4). τὰς λοιπάς ἐπιθείς ἐπὶ τὸ πῦρ Arched. 4, 435 (1). αὐτὸν ἐπιθήσουσι που ἐφ' ὑπὸ ζῦγιον Apollod. Car. 4, 440. ἐπιτίθει ἐπὶ τὴν τράπεζαν χάριτα καὶ τραγήματα Clearch. 4, 563. τὸ πόπανον τοῦτ' ἔλαβεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ πῦρ ἅπαν ἐπιτεθέν Men. 4, 108 (3). τὴν ὄσφυν-ἄκραν-ὄστα τ' ἄφρατα τοῖς θεοῖς ἐπιθέντες ib. τὸν λιβανωτὸν † ἐπιτιθείς εἶπε Plat. 2, 638 (1, 9). † ὕστατος (f. ὕστατον-ά) πάντων καὶ λιβανωτὸς ἐπετέθη Antiph. 3, 90 (2, 4). ὄσφυν-ἐπὶ τὸν βωμόν ἐπιθεῖναι Men. 4, 161 (1, 11). ἐπίθε (incende) τὸ πῦρ ἢ ζάχορος Men. 4, 160 (4). οὐ δ' ἐπίθεες τὸ πῦρ ib. 200. ἐπέθηκεν ἐπιστολὴν Cratin. 2, 142 (5). ἦν-τις-ἐπιτιθήτω τῇ ποιήσει Eur. 2, 546 (1, 5). φιλοσοφεῖν ἐπέθετο Alexid. 3, 400 (1).
- ἐπιτίμησις: τὸ δ' ἐπιτίμησιν φέρει Antiph. 3, 154 (62).
- ἐπιτιμῶ: cf. ὑποτιμῶ. ὅτι ἐμ' ἀλαζών, τοῦτ' ἐπιτιμῶς; Anaxand. 3, 193 (1). ἐπιτιμῶν-ὅτι τηνικαῦτα μεθῶν περιπατῶ Alexid. 3, 418 (1). πύκτη-ἐπιτιμῶν Philippid. 4, 471. τὸν ξενικὸν ὄλον ἐπιτετίμηκα; πολὺ Diph. 4, 399 (1, 27).
- ἐπίτοκος ἢ γυνή Antiph. 3, 157 (80).
- ἐπιτολή: ἄστρον ἐπιτολᾶς Alexid. 3, 397 (1). τὰς τε τῶν ἄστρον δίσεις καὶ τὰς ἐπιτολᾶς Sosip. 4, 483 (v. 27).
- ἐπιτραπεζώματα: ὡς ὀλίγα λοιπὰ τῶν ἐπιτραπεζωμάτων Plat. 2, 641 (1).
- ἐπιτρέπω: αὐτὰς ἀμφοτέρας ἢ Δημήτηρ ἐπιτρέψει (?) Antiph. 3, 109 (v. 19). ἐπειτ' ἐγὼ παράσιτον ἐπιτρέψω τινὲ κακῶς λέγειν; Timocl. 3, 594. οὐ παντελῶς δεῖ τοῖς πονηροῖς ἐπιτρέπειν Men. 4, 70 (4). ἐπιτρέπειν τινὲ | ἐστι περὶ τούτων Men. 4, 122 (9).
- ἐπιτρέχω: Θάσιον, τῷ δὴ μῆλων ἐπιπέδρομεν ὁδμῇ Herm. 2, 410 (2, 3).

- πιτρέβω: cf. ὑποτρέβω. τὴν ἀειλούρου βωμὸς ἐπιτρέβειεν ἄν; Timocl. 3, 590. ἐπιτρέβουσιν ἡμᾶς οἱ θεοὶ μάλιστα τοὺς γήμαντας Men. 4, 165 (4). σαυτὸν ἐπιτρέβεις, οὐκ ἐκείνον ὠφέλεις Men. 4, 250 (53). τεθνεῶτες (pisces) ἐπιτρέβουσι τοὺς ὠνούμενους Alexid. 3, 413.
- πιτριπτος: ἐπιτριπτοὶ ψωμοκόλακες Sannyr. 2, 875. Διόδωρος οὐπιτριπτος Alexid. 3, 427.
- πιτριτωῶσαι: Anaxil. 3, 341.
- πίτροπος: Εὐρήνης-ταμία, συνεργός, ἐπίτροπος Aristophan. 2, 1065 (2). κεκτημένῳ τάλαντα, παῖδας, ἐπιτρόπους Antiph. 3, 131 (1, 2). ἀστῆς, ἐρήμου δ' ἐπιτρόπου καὶ συγγενῶν Antiph. 3, 124 (1, 4).
- πιτυγγάνω: ἐκ τοῦ κακοῦ σωτηρίας ἐπέτυχον Philem. 4, 10 (1). γυναικὸς ἐσθλῆς ἐπιτυχεῖν mon. 94. cf. Diph. 4, 426 (33). εἰτ' ἐπέτυχες - γήμας - εἰτ' οὐκ ἐπέτυχες - ἀνον. 4, 618 (50). †τά τ' ἄλλ' ἄτ' ἄν ἐπιτύχης Kubul. 3, 268 (14).
- πιφαίνομαι: θεὸς ἐπεφάνης Men. 4, 136 (6).
- πιφανῆς: †ἐπιφανῆς γὰρ αὐτῷ καὶ μέγα τύχοι Phryn. 2, 590 (8). οἱ διδούς ἐπιφανῆς, ἐπιφανῆς ὁ λαμβάνων Posidipp. 4, 521 (v. 20). στρατηγούς ἐπιφανεῖς Alexid. 3, 434 (1, 4). οὐκ ἔστι τόλμης ἐπιφανεστέρου θεός Men. 4, 269 (252). Φρόνη-γέγονεν ἐπιφανεστάτη πολὺ τῶν ἑταιρῶν Posidipp. 4, 517. ἐπιφανῶς-ζῆν Alexid. 3, 507 (8). ἑαυτοῦ ζώντας ἐπιφανέστερον Men. 4, 135 (2, 19).
- πιφραμακεύω: vide 4, 129.
- πιφέρω: ἐπιφέρει τραγῳδιὰ ἡμῖν - μετὰ δειπνον ἀκίδας Κορητικὰς Mnesim. 3, 577 (1). γυναικὸς ἐπιφερούσης δακτύλους ἀπυλοῦς Alexid. 3, 404 (3) = 429 (1, 10). ἀχορέστους ἐπιφέρειν ὄργας βροτοῖς Cratin. 2, 156 (12). Κύκλωπες, ἐπιφέρων, Σόλων (iact. tal.) Kubul. 3, 232 (2, 6).
- πίφθορος: τὸ λίαν συνετὸν ἔστ' ἐπίφθορον Dionys. 3, 555 (v. 4). τὴν τοῦ λόγου - δύναμιν οὐκ ἐπίφθορον - ἔχειν Men. 4, 250 (52).
- πιφορά: ταῖς ἐπιφοραῖς - οἰκείως πλέω Damox. 4, 532 (v. 58).
- πιφορήμα: †ἱεροῖς ἐπιφορήμασι τ' ἄλλοις Archipp. 2, 717 (4). καρύδι, ἐπιφορήματα Philyll. 2, 864 (2). ἐπιφορήματα Aristophan. 2, 1210 (164). Ἄβυδρον ἐπιφορήμα Eudox. 4, 508.
- πιφύνη: τοῖς κισσαροῖς - ἀπασιν - ἐπιπεφυκῶς (an ἐπικεκυκῶς? 5, 73) Antiph. 3, 13 (1, 18).
- πιχαιρέκακος: ἐπιχαιρέκακος εἰ Alexid. 3, 406. ἐπιχαιρέκακον ὡς εἰ μόνον τοῦ σώματος (cor) Anaxand. 3, 198 (8).
- πιχάτω: ταῖς ἀτυχίαισι μὴ πῆχαιρε τῶν πέλας Men. 4, 264 (127).
- πίχαιλος: τὸ - δόρον μετὰ τῆς ἐπιγάλκου - ἀπέβαλεν Antipr. 2, 708 (3). Ἐπιχαρίδης τῶν Πυθαγορείων εἰς Alexid. 3, 483 (1, 4). Ἐπιχαρίδης (f. et ἐπεὶ Χαρίδης p. 497) ὁ μικρὸς Alexid. 3, 496 (2).
- πίχαρμα Posidipp. 4, 528 (17).
- Ἐπίχαρμος: †Χοιρίλος, Ὀμηρος, Ἐπίχαρμος Alexid. 3, 444 (1, 6). ὁ - Ἐπίχαρμος τοὺς θεοὺς εἶναι λέγει ἀνέμους, ὕδωρ, γῆν Men. 4, 233 (10).
- πίχαρτος: Philonid. 2, 424 (7). ἐν - καπήλοις ἐπίχαρτον Aristophan. 2, 1058 (8).
- πιχειμάζω: ἐπιχειμάζεις σαυτὸν (σεαυτὸν) Men. 4, 128 (6).
- πιχειρῶ: οὐδεὶς πιχειρεῖ τοῖς δεδυστυχηκόσι mon. 431. ἐπιχειρεῖ πάντ' ἀπηνυθριακῶτος Apollod. 4, 454 (1, 10). εὐθύς ἐπιχειρήσασα φίλον εἶχόν τινα στρατιωτικόν Phoenicid. 4, 511 (v. 4).
- πιχέω: ὅταν αὐτοῖσιν (i. e. ταγηνταῖς) ἐπιχέης μέλι Magn. 2, 10 (2). ὅταν φακῆν ἔψητε μὴ πιχεῖν μύρον Stratt. 2, 780 (1). ἐνθεῖς τὸ τέμαχος, λευκὸν οἶνον ἐπιχέας Alexid. 3, 470 (1, 8). ἔλαιον ἐπιχέας Euphron. 4, 494 (1, 9). νῦν δ' ἐπιχέσθαι τὰς κριθὰς δεῖ Phet. 2, 346

- (18). εἰς κύαθος ἐνταῦθ' ὕδατος ἐπιχυθεὶς πολὺ Sotad. 3, 596 (1, 31).
 νίμματα ἐπέχει τις, ἀπεισιζόμεθα Dromon. 3, 541 (2). τὴν μεγάλην δός, *ἐπιχέας (libr. ὑποχέας) φιλίας κυάθους-τέτταρας- Alexid. 3, 432 (3). ἐπεχεάμην ἄκρατον, οὐχὶ *παιδίου, κυάθους θεῶν τε (f. δι) καὶ θεαινῶν μυρῶν- Antiph. 3, 45 (3). Ἐν ἀγαθὸν ἐπιχέασα (sotuna) τρεῖ' ἐπαντλεῖ κακὰ Diph. 4, 424 (26).
- ἐπιχορεύω: ἀριστον ἐπεχόρευσεν Diph. 4, 394 (1). εἰς τὸ μέσση ἐπιχόρευσε σαπέρδης μέγας Diph. 4, 406.
- ἐπίχρυσος: ἐπίχρυσοι σανδαλοθήκαι Men. 4, 165 (3).
- ἐπίχρυσις: ἐπίχρυσις τοῦ χαλκοῦ Aristophan. 2, 1028 (7). ἤδη δ' ἐπίχρυσι Men. 4, 219 (1).
- ἐπίχρυστος: ὀβελίαν, μελιτοῦτταν, ἐπιχύτους Nicoph. 2, 852 (2).
- ἐπιχώριος: ἐπιχώριος δ' *ἔστ' ἢ ξένης ἀπὸ χρόνος Kur. 2, 453 (18) cf. 5, 35. ἐπιχώριος ἱατρός Alexid. 3, 448 (2). τῶν ἐπιχωρίων *τις εἰς Antiph. 3, 95 (2). ἀσκὸν καλοῦσι πάντες *οὐπιχώριοι Antiph. 3, 8 (2). τοῦτο-νὺν ἐστὶ σοι ἐν ταῖς Ἀθήναις-ἐπιχώριον Alexid. 3, 453 (4). ἀκολούθει τοῖς ἐπιχωρίοις νόμοις mon. 394. τοὺς-ἐγγεγείς ἐπιχώριον (bibere vinum) Alexid. 3, 458 (1).
- ἐπομαι: ἔπεται κάκολουθεῖ (int. οἰνίσκω) Cratin. 2, 117 (3). βουλομένη δ' ἔπεται πέρκη μελανούρω Antiph. 3, 109 (v. 4). κατοῖνι σφῆν ἐπομαι Aristophan. 2, 1151 (6). Νίκη μεθ' ἡμῶν εὐμενῆς ἐποῖ αἰ Men. 4, 282 (215). νόμοις ἔπασθαι τοῖς ἐγχωρίοις mon. 372. νόμοις ἔπασθαι-δεῖ mon. 580. cf. 390.
- ἐπόμνημι: ἐπομνύουσα τὰν Κόραν, τὰν Ἄρτεμιν-ὡς δάμαλις Epicrat. 3, 369.
- ἐπονομάζω: πίνουσ' -ἐπονομάζουσα (f. -ζουσ' αἰε) Ἰησι λάταγας Cratin. 2, 179 (16). τήνδ' -ἐπονομάσας προπίομαι συγγενέσι Clearch. 4, 562 (1).
- ἐποπτεύω: ὦ τόνδ' ἐποπτεύουσα καὶ κεκτημένη-τόπον Diph. 4, 398.
- ἐποπτιῶ: Μητιόχος δὲ τὰς ὁδοὺς, Μ. δ' ἀρτους ἐποπτιᾶ (?), Μ. δὲ ταῦφια anon. 4, 674 (303).
- ἐπος: διὰ γε τοῦτο τοῦπος οὐ δύναμαι *φέρειν σκεῦη Aristophan. 2, 1084 (12). ἀκροτελεύτιον ἔπος Phryn. (?) 1, 160. ἐπη τριπλήχη Cratet. 2, 241 (2). *σκανδάληθρ' ἰστάς ἐπῶν Cratin. 2, 206 (86). τῶν ἐπῶν τῶν θευμάτων Cratin. 2, 119 (7). τῇ διαθέσει τῶν ἐπῶν Phryn. 2, 601 (8). οὐκ ἂν παρέβην εἰς λέξιν τοιάνθ' ἐπῶν Plat. 2, 647 (1). Ἠγέλοχον-μισθωσάμενος τὰ πρῶτα τῶν ἐπῶν λέγειν Stratt. 2, 763 (1). οὗτος (Homerus) -ἡμῖν μυριάδας ἐπῶν γράφει Philem. 4, 37 (11).
- ἐπουρρίζω: τὴν νέαν τ' ἐπουρίσας πλήρωσον Epicrat. 3, 372 (2).
- ἐπτά: cf. χορδή. γυναῖκας ἐπτά Ἀεσβίδας Pher. 2, 339 (8). ἔπι' ἔχων λαικαστρίας ἰθ. ἐκυμβάλιζον δ' ἐπτά θεράπαινα κύκλω Men. 4, 166 (5). ἐχθρὸς μετὰ πέντ' ἐπινοι, ἡμέραν τρίτην μεθ' ἐπτά Antiph. 3, 156 (74). κύλικα-πλέον ἢ κοτύλας χωροῦσαν ἐπ' Theophil. 3, 630. ἐν ἡμέρῃσιν *αὐτὸν ἐπτά-θέλω παρασχεῖν- Diph. 4, 420 (11). τῶν ἐπτά νήσων ἅς δέδειχεν ἢ γύσις-μεγίστας Alexid. 3, 517 (30). οὗτοι-γεγονασιν ἡμῶν ἐπτά δεύτεροι σοφοί Κυρήρον. 4, 456 (v. 12). οἱ δ' ἐπ' (int. μέδιμοι) ἐπὶ Θήβας ἑστράτευσαν anon. 4, 691 (350).
- ἐπτακαίδεκα: Kur. 2, 537 (4, 5). Damox. 4, 536 (v. 2).
- ἐπτάκλινος: ἐπτάκλινος οἶκος Phryn. 2, 604 (5). θῆς ἐπτάκλινον. Β. ἐπτάκλινον οὐτοσί Kubul. 3, 267 (12). *ἔς τὸ δειπνον ἀπιέναι· ἰς ἐπτάκλινον δ' ἐστίν Timoth. 3, 589.
- ἐπτάκότυλος: λήκυθον τὴν ἐπτάκότυλον Aristophan. 2, 1141 (1).
- ἐπτάπους-ἢ σκιά' σιν Aristophan. 2, 1202 (109).
- ἐπτάπυλος: Θήβας τὰς ἐπτάπύλους Anaxand. 3, 183 (1, 21).

- πιτέτης: Chionid. 2, 6 (3). * (τὸ) γνῶμα-βέβληκεν ὡς οὐσ' ἐπιτέτης anon. 4, 627 (94).
- πυθῆ: ὠραῖον δὲ μαιρακύλλιον ποταῖς ἐπυθαῖς-ἀλλίσκεται-; Anaxand. 3, 175 (1, 13).
- πυθός: εἰτ' οὐκ ἐπυθούς φασιν ἰσχυεῖν τινές; Antiph. 3, 125 (1, 15). Δυσπραξία ληφθεὶς ἐπυθός ἐστι τῷ πειρωμένῳ anon. 4, 668 (284).
- πῶζω: ἐπὶ τῷδ' * ἐπῶζουσ' Cratin. 2, 82 (2).
- πῶμῖς: τὴν ἐπωμίδα * πτύξας διπλῆν Apollod. Car. 4, 440.
- πῶνυμος: σοῦ-ἐπῶνυμός τις-ποταμός Antiph. 3, 55.
- ραμαί: * ἔραμαι (libr. ἐρᾶ) τέτιγα γαγεῖν Aristophan. 2, 961 (7).
- ραμιστής: ἔραμιστάς ἐστιῶν Aristophan. 2, 1118 (1). ὅταν ἔραμισταῖς διακονῆς Euphron. 4, 492.
- ρανος: †μέχρι ἂν ὥσπερ ἐν ἐράνω εἰς λοιπὸς ἢ κήπηλος Dipl. 4, 376 (1). ὃς ἂν-τύχη-ἐράνου τινός (?) Alexid. 3, 485 (3, 16). φέρομεν * ἄνθρωποι δέκα ἔρανον τιν' Antiph. 3, 67 (1, 9). ἐράνους φέροντες οὐ φέρομεν ἀλλ' ἢ κακῶς Alexid. 3, 446 (1, 5). ἐταῖροι καὶ φίλοι σοι-ἔρανον εἰσοίσουσιν Philem. 4, 31 (1, 14). ἔρανον ἐμαυτῷ τοῦτον ὀμοίως φέρειν Antiph. 3, 152 (59). μέγιστος ἔρανος ἐστὶ μοι τὸ σέ | θρέψαι κατὰ τρόπον Alexid. 3, 522 (47).
- Εραμονίδης: Ἐραμονίδη Βάθιππε Cratin. 2, 22 (9).
- ραστής: ὡς ἐστ' ἔραστής, ὅστις ὠραίων φίλων (ὠραῖον φίλων 5, 85) τρόπων ἔραστής ἐστι Amphid. 3, 307 (2). ἵνα μὴ τι λυπήσειε τὸν ἔραστην φίλων Alexid. (Antiph.) 3, 494 (3). γέρον ἔραστής mon. 90. * ὀλίγαις ἔραστής-ἐταίραις-βέβαιος Apollod. Car. 4, 444 (1).
- ράστραι: Eur. 2, 574 (102).
- ργάζομαι: ἅπαντα μοχθεῖ κάργοντι κάργάζεται Men. 4, 247 (40). κατ' ἀγορὰν ἰργάζομαι (coquus) Posidipp. 4, 520 (1). καθαρώτερον-τὸν κέραμον ἰργάζομεν ἢ- Eubul. 3, 220 (2). ἅπαντα-ἰργαζόμενος ἀσθενέστερα Cratet. 2, 248 (2). τὰ-αἰσχρὰ κέρδη συμφορᾶς ἰργάζεται mon. 586 = 719. τί ἰργάσω; Pher. 2, 282 (4). τί μ' ἰργασαι (ἰργάσω?); Pher. 2, 292 (13). ὑβριστὸν ἔργον-ἰργάσω Pher. 2, 347 (23). ὅσον ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης ἰργασαίμ' ἐγώ, οὐδεὶς ὑποκριτῆς ἐσθ' -ἰργασαμένος Demetr. 4, 539. βοηθός-τοῖς καλῶς ἰργασμένοις mon. 73. ποιεῖν εὐ τοῖς καλῶς ἰργασμένοις mon. 601. ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς-ἰργασμένα (pass.) Pher. 2, 299 (1, 2). * σοφαῖσι παλάμαις ἰργασμένον-χυμινοδόκον Nicochl. 2, 842 (1).
- ργασία: τῶν λυχνέλων ἡ ἔργασία Pher. 2, 288 (5). τοῦτων-τῶν γενῶν (parasitorum) ὁ μὲν τύπος τῆς ἔργασίας εἰς ἐστι Alexid. 3, 434 (1, 10).
- ργαστήριον: †εἰ γὰρ δι' ἔργαστήριον Antiph. 3, 10 (2). τὸ κλισίον-πεπολήκεν ἔργαστήριον ib. ἔαν δὲ τοῦργαστήριον ποιήτε περιβόητον ib. 11. πρὸς-τὸ γῆρας ὥσπερ ἔργαστήριον ἅπαντα τὰνθρώπεια προσωριτᾶ κακὰ Antiph. 3, 155 (68). διδασκάλους-οὐ λέγω βίου | τριάκοντ' ἀφ' ἐνὸς ἔργαστηρίου Alexid. 3, 476 (3).
- ργάτης: ἀγροῖκος, ἔργάτης, σκυθρός Men. 4, 72 (13).
- ργοδοτῶ: ἔργοδοτῶν Apollod. 4, 457 (8).
- ργολῆται: Telecl. 2, 378 (25).
- ργον: cf. ἐν. πειράσομαι-ἔργον λαβεῖν Amips. 2, 701 (1). οὐ μὴ παραλάβω σ' οὐδαμοῦ-ἐπ' ἔργον οὐ- Dipl. 4, 394 (2). ἐπιπονώτερον * (ἔργον) -οὐκ εἰληφ' ἐγώ Alexid. 3, 474. οὐ-τὸ μέγιστον ἔργον ἐστὶ παιδιὰ Antiph. 3, 79 (2, 7). ἡμέρα σ' ἔργον ποιεῖ mon. 355. Αἴδα, σὸν ἔργον- Cratin. 2, 82 (2). τὸ συνεχές ἔργον (f. ἔργου 5, 81) παντός εὐ-ρίσκει τέλος Anaxand. 3, 199 (12). ἴστοι γυναικῶν ἔργα mon. 260. ἔργον τυράννων, οὐκ ἀγορανόμων Alexid. 3, 497. ἐγώ σ', ὃ θεοῦ σ' ἴστιν

- ἔργον, εἰμὲ πανταχοῦ Philem. 4, 31 (2). τὸ δ' ἐπιδιώκειν-κινῶς ἐστὶ ἔργον Men. 4, 141 (2). πεποιήκατ' ἔργον οὐχ ἑταίρων Men. 4, 153 (1). τὸ χρηστὰ πράττειν ἔργον ἐστ' ἔλευθέρου Men. 4, 258 (246b). ὀπισθοφίας ἔργον ἐξετάζεται Antiph. 3, 143 (22). γνώμης-ἐσθλῆς ἐστὶ χρηστὰ mon. 112. λύραν, ἔργον Εὐδόξου * (Aristophan.) 2, 1150 (39). ἄρτον-Ἀλκωνος ἔργον Damox. 4, 529. δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μάλιστα Antiph. 3, 27 (1, 16). ἔργον εὐρεῖν συγγενῆ πένητός ἐστιν Men. 4, 71 (8). στρατιωτῆν-σωτηρίας ἐστ' ἔργον εὐρεῖν πρόφασιν Men. 4, 91 (3). στρατιωτῆν ἔργον-λαβεῖν ἐστιν διευτυχηκότ' Apollod. 4, 450. ἔργον-ἄνοιαν ἡμέρα μεταστῆσαι μιᾷ Men. 4, 146 (3). ἔργον ἐστὶ-μακρῶς συνήθειαν-λύσαι Men. 4, 277 (193). ἔργον-ἐκ λόγου πῶσιν λαθεῖν Men. 4, 259 (256). ἔργον συναγαγεῖν σωρὸν Diph. 4, 422 (19). ἔργον γε λύπην ἐκφυγεῖν Posidipp. 4, 519. οὐκ ἔργον ἐστὶν εὐ λέγειν, εὐ εὐ ποιεῖν Posidipp. 4, 526 (7). ἔργον * (ἐστὶν) εἰς τρέλεινον συγγενείας εἰσπεσεῖν Men. 4, 237 (17). οὐδὲν ἔργον μαχομένῳ Philippid. 4, 471. λόγοισι προάγει-, ἔργοισι δ' οὐδὲ κινεῖ Cratin. 2, 218 (139b). * λόγῳ-ἠγωνιζόμενῳ, ἔργοισι δ' οὐ Aristophan. 2, 1160 (4). ἔργοισι χρηστός οὐ λόγοις ἔμην μόνον Antiph. 3, 111 (v. 13). ἔργος φιλόπονος ἴσθι μὴ λόγοις μόνον mon. 177. ἔργῳ στρατηγὸς γέγονε, ἐν λόγῳ φονεὺς Philem. 4, 40 (15b). cf. (18). τοῖς μὲν λόγοις πικρὸς ἐστὶ, τοῖς δ' ἔργοις πατὴρ Men. 4, 261 (108). πολλοὶ γὰρ εὐ λέγουσιν-, τὰ δ' ἔργ' ἔχουσι γὰρλα Philem. 4, 48 (40c). τὸ δ' ἔργον (ορροα. λόγῳ) ἄλλῃ οἶμον ἐκπορεύεται Men. 4, 324 (467). ὁ μὲν λόγος-, τὰ δ' ἔργα σῖσιν οὐκ ἔχοντα φαίνεται ib. (465). ἐν τοῖς λόγοις φρονοῦντας-, ἐν τοῖσι δ' ἔργοις ὄντας ἀνοήτους Anaxipp. 4, 465 (2). μὴ χρώμασιν-ἔργοις δὲ καθαρῶς καὶ τρόποις Antiph. 3, 151 (56). † τῶν χειρῶν ἔργα μνοῦς ἐστὶν Aristophan. 2, 1054 (16).
- ἐργωδής: θυγάτηρ κτήμ' ἐστὶν ἐργωδὲς πατὴρ Men. 4, 86 (2). Ἀπίλον, ἐργωδὲς * (γ') Sosip. 4, 483 (v. 24). φιλικὴν ἢ ἀναικεμένην ἰδίῃ ἐργωδὲς Philippid. 4, 469. ἐργωδὲς ἐστὶν-τοῦς τῶν φθονούτων-ὀφθαλμοῦς λαθεῖν Nicomach. 4, 587.
- ἐρέβινθος: τακτεροῦς ποιῆσαι τοὺς ἐρέβινθους Pher. 2, 287 (2). τρώων ἐρέβινθους-πεφρυγμένους Pher. 2, 341 (2). κόκκος-, ἐρέβινθος, κισμὸς Eriipp. 3, 330 (2). βολβός, τέτιξ, ἐρέβινθος, ἀγρᾶς Alexid. 3, 456 (1, 13). σκαδόνες, ἐρέβινθοι, δίκαι Eubul. 3, 241. χλωρὸν ἐρέβινθον τινα-κερὸν ὄλωσ Crohyl. 4, 569 (2). ἐπιφέρει τραγήματα-ἀκίδασ κρητικᾶς, ὡσπερ ἐρέβινθους Mnesim. 3, 577 (1). ὁ πατὴρ-μέγιστός ἐστὶ κριός ἐρέβινθος Sophil. 3, 583 (1).
- ἐρεῖνω: ὅτε συμμαχίαν ἐρεῖνειν Theop. 2, 802 (1).
- ἐρεθίζω: χεῖρον ἐρεθίσαι γυνῆν ἢ κύνᾳ Men. 4, 290 (258). μηδὲν ἠρεθισμένος πράξης προπετῶς Men. 4, 241 (25). ἀνδοῦσι τοῖς νέοισιν ἠρεθισμένος Timocl. 3, 610. ἐπίσχει ὀργῇ χεῖρας ἠρεθισμένησ Euphron. 4, 492 (v. 3). ὁσμὴ πρὸς μυκτῆρας ἠρεθισμένη ἄσσει Eubul. 3, 242 (1, 9).
- ἐρεῖδω: cf. ad Herm. 2, 384 (5). μέσην ἐρεῖδε Aristophan. 2, 990 (21). τῆν δέσποιναν ἐρεῖδεις Aristophan. 2, 1178 (7). ἐρεῖδετον Aristophan. 2, 1151 (6).
- ἐρεῖλη: ἄλιαν δρῦν, κητόν, ἐρεῖλην (cod. rect. ἐρίλην 5, 34. al. μυρίλην) Eur. 2, 426 (1, 4).
- ἐρεῖλω: * ἐρεῖζον ἐπιβαλοῦσ' ὁμοῦ * πῖσοις Aristophan. 2, 953 (2).
- ἐρεῖπια: * ἐν τοῖς Κιμωνίοις-ἐρεῖπτοίς Cratin. 2, 104 (4) cf. 5, 20.
- † ἐρεῖσιν: † ἐλάτας ἐρεῖσιν Herm. 2, 384 (5).
- Ἐρεμβός: Σιδονίους καὶ Ἐρεμβούς Cratin. 2, 133 (2).

- ἔρεπτομαι:** 1) κεφαλὴν ἀνθέμοις ἔρεπτομαι Cratin. 2, 72 (1). 2) ἔρεπτόμενον τὰ τῶν ἐχόντων Eur. (?) 2, 577 (v. 6).
- ἔρεσθαι:** κομψός τις ἔροιτο θεατῆς Cratin. 2, 225 (155). ταῦτα πάντα ἤρετο ὀπόσου Timocle. 3, 598 (v. 8). ἔρησομαι σε τοῦτο Antiph. 3, 117 (2, 8).
- ἔρετμά:** vide ἔρετμία.
- * **ἔρετμία** (legeb. ἔρετμᾶ) καὶ σκαλιμῖδια anon. 4, 696 (366).
- ἔρετμός:** ἐλαυνομένη λαθροῖς ἔρετμοῖς Plat. 2, 615 (1, 4).
- * **Ἐρετριχός:** γάγροι - Ἐρετριχοί Antiph. 3, 108.
- ἔρετρω:** ὡς εὐ καλυμματίοις τὸν οἶκον ἤρετρω Aristophan. 2, 979 (20).
- * **Ἐρεχθεύς:** τὸν Ἐρεχθέα μοι - κάλει Aristophan. 2, 1042 (27).
- ἔρημία:** ἐνθάδ' ἐν τῇ ῥημίᾳ - διελθεῖν βούλομαι τὸ βιβλίον Plat. 2, 672 (1, 1). * εὐρετικὸν εἶναι φασὶ τὴν ἔρημίαν Men. 4, 62 (4). cf. anon. 4, 624 (78). εἰτ' οὐχὶ χρυσοῦν ἐστι πρᾶγμα ἔρημία; Amphid. 3, 308 (1). εἶχεν-παραπέτασμα τὴν ἔρημίαν Men. 4, 194 (6). ὡς ἡδὺ τῷ μισοῦντι τοὺς φανούλους τρόπους ἔρημία Men. 4, 207 (1). ἔρημία μεγάλη ἔστιν anon. 4, 693 (361). διὰ τινὰ τόπου μεταβολὴν ἢ γλῶσσαν ἔρημίαν Men. 4, 229 (4).
- ἔρημος:** ζῆς ἐτ' ἔρημότερος Plat. (?) 2, 697 (v. 6). ἔρημος - ἄνθρωπος ἠπορημένος anon. 4, 692 (353). ἀστῆς, ἔρημου δ' ἐπιτρόπου καὶ συγγενῶν Antiph. 3, 124 (1, 4). ἔχειν ἔρημον διαδόχου τὴν οἰκίαν Men. 4, 261 (111). ἔρημον ἐμβλέπειν (i. βλέπειν) Aristophan. 2, 1135 (5).
- ἔρια:** τῶν προβάτων - οἷς ἐνὶ μήτ' ἔρια μήτε τυρός Antiph. 3, 9 (1). βοσκήματ', ἔρια, μύρα Antiph. 3, 95. ἔριων πινακῶν πόκον Cratin. 2, 212 (115). ἔξαινε τῶν ἔριων Aristophan. 2, 1216 (226). τῶν ἔριων - καταγόμεν Pher. 2, 271 (7). ὑποβαλεῖτε τῶν Μιλησίων ἔριων Eubul. 3, 247 (1). ἔριοισι - Μιλησίοις Amphid. 3, 311. ἱμάτιον - ἔριων Σικελικῶν anon. 4, 684 (326). ἔρια - ποιήσομεν (?) Alexid. 3, 462 (1, 6).
- ἔριβῶλαξ:** πόλεως τῆς ἔριβαλάκω Cratin. 2, 44 (3).
- ἔρίζω:** ἄπαντ' ἐρίζεις Philonid. (?) 2, 425.
- ἔρήρηες:** ἐρήρηας ἐταίρους Cratin. 2, 95 (5).
- ἔρίκη:** vide ἔρείκη.
- ἔρινόν:** ἔρίν' ἀπέδοτο σῦκα πωλεῖν ὀμνύων Alexid. 3, 437 (1).
- ἔρινός:** ἔρινόν (libr. ἔρινον) - τιν' αὐτῆς πλησῶν νερόηκας -; Stratt. 2, 779 (2).
- ἔρις:** θυμελικᾶν - ἔριν anon. 4, 649 (184). cf. ἔρῶ (dicam).
- ἔριστικός:** οὐριστικός - Εὐβουλίδης anon. 4, 618 (51).
- ἔριφειος:** χορδαῖς ὀπταῖς ἐριφείοις Pher. 2, 316 (1, 9). κρέας ἐριφειον; B. ὀπτόν Antiph. 3, 130.
- ἔριφιον:** ἐρίφιον * ἐτακέρωσε Athenion. 4, 558 (v. 30).
- ἔριφος:** τῶν δ' * αἰγιδίων - ἃ μὴ τυρὸν ποιεῖ. A. ἐρίφω Antiph. 3, 9 (1). κωλῆνες * εὐθύτου ῥίφω Κυρ. 2, 441 (2). κωλᾶς - ἐρίφω Aristophan. 2, 1128 (6). χορδαὶ τ' ἐρίφω - νῆσις τ' ἐρίφω Eubul. 3, 234 (1). * (ἡδῆ) σὺ - ἔθυσας τὸν ἔριφον; Alexid. 3, 464 (2, 11). ἔθυον - λεπτόν ἔριφον καὶ μικρόν. - ἐτέρους πορτίσασθαι δὴ ἐρίφους ἠγάγκασας Κυφρον. 4, 487 (v. 20. 22). δέλφαξ, δασύπους, ἔριφοι Antiph. 3, 73 (2, 6). ἰχθύς, ἔριφοι Alexid. 3, 502 (1, 9).
- ἔρκειος:** Ζηνός ἐρκεῖον (al. ἐρκέου) χύτρας Aristophan. 2, 1048 (4). Ζεὺς ἐστι μοι | ἐρκειός (al. ἔρκειος) Cratin. min. 3, 377.
- ἔρηκη:** (rete) Pher. 2, 356 (74) cf. 4, 629.
- * **ἔρημα:** Aristophan. 2, 1013 (26).
- * **Ἐρμαιος:** Αἰγύπτιος μιαρῶτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος, Ἐρμαιος Archipp. 2, 718 (1).

- Ἑρμαῖος: ὁρῶ τὸν Ἑρμαῖον-κάνθαρον καταστρέφοντα Alexid. 3, 433 (4).
- ἐρμηνεύς: vide ἐρμηνεύω.
- ἐρμηνεύω: ὁ τι κἄν (f. κα) *λέγη τὰ γράμμασ', ἐρμηνεύε (libr. ἐρμηνεύς) Philyll. 2, 562 (3).
- Ἑρμῆς: ὡ δέσποσ' Ἑρμῆ Telecl. 2, 370 (4). Ἑρμῆ θεῶν (inferorum) προπομπέ Alexid. 3, 419. Ἑρμῆς ἔγωγε Διυδάλου-ξυλίνοσ Plat. 2, 682 (6). ὡ γλῆτασ' Ἑρμῆ Phryn. 2, 602 (2). Ἑρμῆς τριπέφαλοσ Aristophan. 2, 1166 (11). Ἰππάρχοιοι Ἑρμαῖ anon. 4, 651 (191). στείχ' εἰς ἀγορὰν πρὸς τοὺς Ἑρμῆσ Μnesim. 3, 568 (v. 3). Ἑρμῆς ὁ Μαιῆσ λέδοιοσ Kubul. 3, 249 (2). Ἑρμῆσ, ὃν ἔλκουσ'-ἐκ προχοιδίου Stratt. 2, 771 (1). Ἑρμῶν: ἀνδ' *Ἑρμῶνοσ (libr. Ἑρμῶνοσ) Aristophan. 2, 951 (25).
- Ἑρμῶν: Ἑρμῶν, τί ἐστι-; Lysipp. 2, 744 (1).
- ἐρπύλλινος: μύρω-ἐρπυλλίνω Antiph. 3, 56. στείφάνουσ Ἰσῶσ βοῦμένοσ *πότερ' ἐρπυλλίνουσ-; Kubul. 3, 252 (4).
- ἐρπυλλοσ: ἐρπύλλω, χρόκοιοσ, ὑκίνθοιοσ Cratin. 2, 72 (1, 4). ῥόα, ἐρπυλλοσ, μήκων, ἀχράδεσ Anaxand. 3, 184 (1, 54).
- ἐρπω: ὁ δ' ἠλιαστίησ εἶρε πρὸς τὴν κικχλίδα Aristophan. 2, 1042 (26). ἐρπ' (f. ἐρρ') ἀπ' οἰκῶν τῶνδε Men. 4, 265 (133).
- ἐρρω: ἐρρ' ἐσ κόρακασ Pher. 2, 262 (4, 5). Amips. 2, 711 (2). ἐ κόρακασ ἐρρειν-ἐκ τῆσ Ἀττικῆσ Alexid. 3, 421 (1). ἐπὶ τὴν Λύκνοσ ἐρρει πᾶσ ἀνήρ Eur. 2, 515 (16). cf. ἐρπω.
- ἐρρωμένωσ: εἰτ' ἐλευθέρων ἀφῆκε βαπτίσασ ἐρρωμένωσ Aristophan. 3, 363. ἐνεγκε λύπην-ἐρρωμένωσ mon. 151.
- ἐρυγγάνω: νῦν δ' αὐθισ ἐρυγγάνει Cratin. 2, 43 (2). σέγγαν (al. γάγγαν) ἐρυγγάνοντα Eur. 2, 505 (14). δάνει' ἐρυγγάνων Diph. 4, 395 (2, 21).
- ἐρυθίνωσ: ψήτιασ, ἐρυθίνουσ, καστέασ Henioch. 3, 561.
- ἐρυθριῶ: ὅστισ ἐρυθριῶ-πρὸς τοὺσ ἑαυτοῦ γονέασ Antiph. 3, 152 (55). οὕτωσ ἐρυθριῶ συμβολάσ οὐ κατατιθεῖσ Dromon. 3, 541 (1). *ἅπασ ἐρυθριῶν χρηστόσ εἶναι μοι δοκεῖ Men. 4, 178 (1). δεσ-οὐτ' ἐρυθριῶν οἶδεν οὐτε δεδιέναι Men. 4, 273 (173) = Diph. 4, 422 (17). ἐρυθριῶ δ' οὐδέισ ἐτι Men. 4, 294 (257).
- ἐρυθρόσ: ἐρυθρότερον καρίδοσ ὀπιτήσ σ' ἀπομηνῶ Anaxand. 3, 171. ἐρυθρότερον κόκκου περιπατοῦντ' Dromon. 3, 541 (1).
- ἐρυθρόχρωσ: Αἰξωνίδ' ἐρυθρόχρων-τριγλῆν Cratin. 2, 141 (1).
- ἐρυσίχθων: οὐδ' ἄρα θῦεισ ἐρυσίχθον; Straton. 4, 545 (v. 19).
- ἐρχομαι: κύτισοσ αὐτόματοσ παρὰ Μέδονοσ ἐρχεται Cratin. 2, 73 (1, 9). ἐγγελεύδια *Θήβηθεν ἐνίοτ' ἐρχεται Ephipp. 3, 334 (1, 7). ἐρχεται *χελιδονέων-πινυκίλοσ Epigen. 3, 537 (1). Αἰδὸσ σωτήηροσ ἤλθε θεοκλειον ὄργανον Antiph. 3, 95 (1). αἰγίσ αἰγίσ ἐρχεται Pher. 2, 314 (9) cf. 5, 28. αὐτόσ ἐρχεται (al. †ἄρχεται) Aristophan. 2, 1056 (2). ἐρχεται, μετέρχεσ' αὐτή Antiph. 3, 81. τίμα τὸ γῆρασ, οὐ γάρ ἐρχεται μόνον mon. 491. *ἂν δ' ἐλθῆ ποτέ (int. γῆρασ), ἀνιῶμεσ' Cratet. (?) 2, 247 (1). ταῦσ' ὅταν ἐλθῆ, τί ποιεῖν χρῆ μ'-; Aristophan. 2, 1159 (2). τοὺσ βόακασ, ἂν ποτ' ἐλθῆ, λευκομαινίδεσ καλεῖν Polioch. 4, 589. ἀχθόμεσ' ἦν ἐλθῆ Pher. 2, 335 (3, 2). ἀρ' ἀληθῶσ τοῖσ ξένοιοσ ἐστι πᾶσι τοῖσ ἐλθουσιν-θοιναῖσθαι-; Cratin. 2, 107 (1). ὅταν-ἀλλότριοσ *ἐλθῶν (libr. εἰσελθῶν) ὄφρον ἰσθλεῖν μάθῆ Ephipp. 3, 338. ἅπασι μοχθεῖ-ἔν' ἄλλοσ ἐλθῶν μεταλάβῃ Men. 4, 247 (40). †λίτροσ (f. γίτροσ) παραχέων *ἐρχομαι (libr. εἰσέρχομαι) Plat. 2, 637 (1, 3). ἐνεκε τοῦ ζῆν ἐρχεῖ ἀποθινομένουσ Antiph. 3, 150 (49). ὅταν-ἀπορησῆσ τισ-ἐλθῶν ἀπεκινδύνευσεν ἡμέραν μίαν Antiph. 3, 66. οὐ καυλοῖσθ οὐδὲ σιλφίω-ἐμαυτὸν χορτάσων ἐλήλυθα Eubul. 3, 205 (v. 5). εἰ τοῦ

ἦλθες ἐπιτάξων ἐμοί anon. 4, 661 (242). *συλλυσόμενοι τὸν παῖδ' ἦλθον Aristophan. 2, 1177 (6). τριτημόρου | ἕκαστος ὑμῶν ἦλθεν Philem. 4, 19 (1). ἐπὶ δεῖπνον ἐρχόμεσθ' Eurp. 2, 485 (1, 11). ὡς-τίν' ἔλθω-σοι τῶν μάντεων; Eurp. 2, 514 (15). ἱερεὺς-ἦλθ' αὐτοῖσιν ὄρφως Archipp. 2, 722 (9). ὅταν *ἔλθω ποτέ | διηρῶσα Antiph. 3, 11. ἔλθων πυρθάνου Alexid. 3, 349 (1, 14). Ζῆθον-ἔλθειν (f. ἐνθένδ')-ἐς Θήβης πέδον οἰκεῖν κέλευε Eubul. 3, 208 (2). πρὸς *Λερόπην ἔλθουσα πέμψαι *στρώματα αὐτὴν κέλευε καὶ παρ' Ὠκίμον χαλκώματα Nicostr. 3, 285 (1). ὅταν-ἔλθης εἰς τοιοῦτον συριετόν, Λρόμωνα καὶ Κέρδωνα-Κυρήρον. 4, 493 (v. 6). τίς γάρ *(ἄν)-*ὄξυθύμι' εἰσορῶν ἔλθω πρὸς ἡμᾶς; anon. 4, 647 (174). ἀνδρὸς ἄσσον οὐκ ἐληλυθεῖ Eurp. (?) 2, 577 (v. 15). πρὸς αὐλὸν ἦλθες Antiph. 3, 69. ἐταίρας-εἰς ἔρωτα τυγχάνεις ἐληλυθῶς Anaxil. 3, 350 (2). εἰς προὔπτον ἦλθον ἐμπεσοῦσα δὴ κακὸν Phoenicid. 4, 511 (v. 18). πέπεικας ἔλθειν εἰς βίον ἀλλότριον αὐτοῦ Baton. 4, 502 (v. 2). ἐλθόντ' εἰς νόσον-ἐθεράπευσεν Men. 4, 164 (1). εἰς τὸν ἴσον *ὄγκον (οἶκον?) τῷ σφόδρ' ἔρχετ' εὐτελεῖ Men. 4, 167 (2). πάντες εἰς σέ (int. γῆρας) ἔλθειν-εὐχόμεθα Men. 4, 241 (26). εἰς τὸ γῆρας ἂν ἔλθης Apollod. 4, 452 (1, 2). οὐτ' εἰς ἔλεγγον οὐδὲν αὐτῶν ἔρχεται Philem. 4, 36 (8). *εἰς Ἡλιαίαν ἦλθε περὶ τοῦ σώματος Posidipp. 4, 517. ἔρχεται τάληθες εἰς γῶς Men. 4, 198 (3). ἐκ τοῦ πυρός εἰς τὰς μαχαίρας ἦλθον· ὧν εἰς οὐτοσί διὰ τῶν μαχαίρων τοῦ πυρός τ' ἐλήλυθεν Posidipp. 4, 513 (v. 9, 10). ὅστις-ἀπῆλθεν, ὅθεν ἦλθεν, ταχὺ Men. 4, 211 (2, 3). ἐπὶν τάχιστ' ἔλθωσιν ἐκ τῆς ἐκφορᾶς Hegesipp. 4, 479 (v. 12). *(ἀθῶς) ἦλθες καββαλῶν τριώβολον Amipr. 2, 706 (1). ἔπειτα πῶς ἦλθες; B. μόλις ὀπτωμένους κατέλαβον Alexid. 3, 434 (1). Ἐρμῆς-ξύλινος βαδίζων *αὐτόματος (cf. 5, 49) ἐλήλυθα Plat. 2, 682 (6). ὄρνεις φέρον ἐλήλυθα Men. 4, 104 (3). Χείρωνες ἐλήλυμεν Cratin. 2, 153 (9). τὴν αὐτὴν ὁδόν, ἣν πᾶσιν ἔλθειν ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον Antiph. 3, 29 (2, 3). †σάδια ἑκατὸν ἔλθειν Antiph. 3, 52 (1). ὦ (amo): cf. ἔραμαι. τίς ἄρ' ἐρῶντά μ' οἶδεν Cratin. 2, 74 (2). ἐμοὶ μὲν εἰκὸς ἐστ' ἐρῶν Pher. 2, 284 (6). οἶμοι κακοδαίμων, ὡς ἐρῶ Timocl. 3, 596 (1). ἦρων-καὶ νῦν δ' ἐρῶ Men. 4, 333 (512). ἐρῶν καὶ κατεσθείεν Amipr. 2, 710 (1, 5). οὐπῶποι ἠράσθης Γέτα; Γ. οὐ γὰρ ἐνεπλήσθη Men. 4, 170 (8). ἔτερ' ἐστὶ (int. βρώματα) τοῖς ἐρῶσι καὶ τοῖς φιλοσόφοις Anaxipp. 4, 460 (v. 30). *ἐρῶντι-τί μᾶλλον συμφέρει ἂν νῦν φέρων πάρειμι; Alexid. 3, 461 (1). τούτων *ἂν τίς εὔροι φάρμακα | ἐρῶντι (an ἐρῶν) ἐταίρας-χρησιμώτερα* (;) Alexid. 3, 513 (18). μειράκιον ἐρῶν-τὰ πατρῶα βρῦκει καὶ σπαθῆ Diph. 4, 395 (2, 26). μειράκιον ἐρωμένην ἔχον πατρῶαν οὐσίαν κατεσθείεν Anaxipp. 4, 460 (v. 31). πᾶσα δ' εὐμορφος γυνή | ἐρῶσα φοιτᾷ- Eubul. 3, 242 (1). τοὺς ἐρῶντας οὐχὶ νοῦν ἔχειν Antiph. 3, 150 (51) = Theophil. 3, 630 (1). ὅταν ἐρῶντα νοῦν ἔχειν τις ἀξιοῖ Men. 4, 93 (1). τὸ δ' ἐρῶν ἐπισκοτεῖ ἅπασιν Men. 4, 81 (1). ἀληθές οὐδὲν- *εἰῶθ' ἀπειλεῖν-ἐρῶν ἐρωμένη Men. 4, 262 (117). ὅταν δ' ἐρῶντος τόλμαν ἀφέλης οἰχεται Men. 4, 135 (3). ἐρῶντα δυσποτιμώτερον Men. 4, 170 (6). τοὺς ἐρῶντας ζῆν μόνους Alexid. 3, 490 (2). εὐάγωγόν ἐστι πᾶς ἀνήρ ἐρῶν Men. 4, 175 (4). μὴ πέτισταί-τὸν ἔρωτα, τοὺς δ' ἐρῶντας Alexid. 3, 393 (1). ὡς ἐρῶσι καὶ φιλοῦσι καὶ σύνεισιν ἠδέως Anaxil. 3, 348 (1, 24). οἱ δ' ἐρᾶσθαι προσδοκῶντες εὐθύς εἰσιν ἠρμένοι ib. (1, 29). μηδεὶνός ἐρῶσαν, προσποιουμένην δ' αἶε Men. 4, 131 (1). τῆς γὰρ αὐτῆς πάντες ἂν ἦρων Men. 4, 236 (14). ἀλλ' ἠδονῆ τις τοὺς ἐρῶντας ἐπάγεται συνουσίας; ib. [ἐρᾶ-ὄψις τῆς θύραθεν ἠδονῆς Men. 4, 226]. ἐρᾶς, συν-

- εραστής-γίγνεται (parasitus) Timocl. 3, 595 (v. 6). φρόνης ἔρασθε, ἡγίξ' ἔτι τὴν κάππυριν συνέλεγεν Timocl. 3, 607 (1). κίθισσιμας *ἔρων Theophril. 3, 631 (1). ἄβραν ἀνωρούμενος ἔρωμένην Men. 4, 201 (3). καθεύδειν τὴν ἔρωμένην ἔχων anon. 4, 625 (83). ἔκ τοῦ-ἔρασι γίγνεται ἀνθρώποις ἔρῶν anon. 4, 645 (164). οὐκ ἂν γένοιτ' ἔρωτι, ἀβλιώτερον οὐδὲν γέροντος πλὴν ἕτερος γέρων ἔρων Men. 4, 220 (3). εἰσόμεν ἄλλοτρώων, παρορώμεν συγγενεῖς Alexid. 3, 446 (1, 3). ὄσι αὐτῆς * (τῆς) ἀκμῆς τῶν σωματίων ἐρᾷ Alexid. 3, 411. τῶν τρόπων φασκοίτες ἐπιεικῶς ἐοῖν Baton. 4, 503 (1, 4). τοῦ λιθίνου ἔρωι-ἄνθρωπος ἠράσθη τις Philem. 4, 46 (35). οὐδὲν-ἔρω λοπάδος ἐρηπί Aristophan. 2, 1059 (2). ὄξος ἠράσθη πιεῖν Eur. 2, 560 (34). ἐπ' τοῦ παροσσιτεῖν πρῶτον ἠράσθη Axionici 3, 534 (1). Τιθύμαλος ἀδελπώποτ' ἠράσθη γαγεῖν οὕτω σφόδρ' Timocl. 3, 596 (1). ἐρᾷ-ἔρω γαῖα Men. (?) 4, 319 (440).
- ἔρω (dicam): ὦν δ' ἔκατι τοῦτ' ἔδωκε-οὐκ ἔρω Telecl. 2, 371 (1, 3). πάντα δ' αὐτόπτης ἐρῶ Euangeli 4, 572 (v. 4). ἀμύστερ' τοῖς ἐρᾷ δ' ἀκούσας-αἰρήσομαι Eur. 2, 549 (3, 3). τί σιγῆς; οὐκ ἔρεις; Pyl. 2, 652 (6). οὐχί-ἔρεις σαρφέστερον-ὃ βούλει μοι λέγειν; Straton. 4, 546 (v. 37). τί ποτε τὸ σπουδαῖον; ἀκολουθεῖν * ἔρεις (libr. ἐρᾷ- Antiph. 3, 64 (v. 2). * οὐδ' ἔρεις ὄψω | οὐκ εἰσὶ πάπποι Men. 4, 22 (4, 6). εὐθέως ἐρεῖ-πρῶ μοι σιλάχιον Eur. 2, 425 (2). ἐρεῖ δέ, ἔδωκα * ἀνέχεται Cratet. 2, 238 (2, 5). εἰτά μοι-ἐρεῖ | ἐγ' οἷς γεγύστε αἱ διαλύσεις anon. (393) 5, 123. ἐρεῖ τις ως Κλυταιμνήστρα κατα- Eubul. 3, 260 (2, 10). Φαίδραν ἐρεῖ κακῶς τὶς ib. 261 (2, 12). τί γὰρ πρῶτον οὐκ ἐρῶ κακῶς ib. 260 (1, 3). εἰτ' ἐγὼ *κακῶς ποιεῖ ἐργυναικας; ib. (2, 7).
- ἔρωσι: ἔρωσι τῶν ὁμοσπόρων μιῦς πληγῆς Antiph. 3, 7 (1). ἑταίρα-ἔρωσι ἀνέλκετο Antiph. 3, 124 (1, 3). οὐχ-πόρνης. ἑταίρας δ' εἰς ἔρωσι τυγχάνεις ἐληλυθώς Anaxil. 3, 350 (2). κόρης ἐλευθέρας εἰς ἔρωσι Men. 4, 97 (6). εἰς ἔρωσι τ' ἐμπεσῶν Antiph. 3, 139 (12). οὕτω γινετ' ἐκ τούτων ἔρωσι Philem. 4, 51 (49). amoris initium admodum quid esse, Men. 4, 236 (14). ἔρωσι σοφιστοῦ-διδάσκαλος σκαῖος ἐρωσι κρητίτων Anaxand. 3, 199 (10). οὐκ ἔστι παιδαγωγός-ἔρωσι-ἐρωσι-λέστερος Alexid. 3, 520 (38). γύσει-ἔστ' ἔρωσι τοῦ νοσητεῦντος κρητί Men. 4, 86 (1). μόνος ἔστι ἀπαρηγόρητος-ἔρωσι Men. 4, 277 (16). ἔρωσι δίκαιος καρπὸν-φέρει mon. 140. ὑπέκκαυμ' -ἔρωσι μοῦρα Men. 4, 138 (2). ἔρωσι πᾶντι λιμός mon. 156. τὸν-δεύτερον (libr. κρητίρα) ἔρωσι ἡδοῖης τε Eubul. 3, 249 (1, 4). τοὺς τρεῖς δ' ἔρωσι (libr. ἔρωσι) προσποδώσεις ἕστερον (int. κιάθους) Alexid. 3, 432 (3). σωματίων ἔρωσι mon. 593. ὁμοιολας ἔρωσι Men. 4, 290 (262). ἐρᾷ-ἔρωσι-ὄλολυγόνος ἔρωσι κατατετηκῶς Eubul. 3, 251 (2). βλαύτης δ' ἐρᾷ ἐρᾷ ἔρωσι λευκῆς Herm. 2, 397 (2). † ἔρωσι βιαζόμεναι-ἀρᾷ Aristophan. 2, 1094 (7).
- * ἔρωσι: ἔστ' ἀπειρημισμένος ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν δώδεκ' -ἔρωσι Aristophan. 3, 361 (2). εἰτ' οὐ μέγιστος ἔστι τῶν θεῶν ἔρωσι; Men. 4, 137 (1). ἔρωσι οὐδὲν ἰσχύει πλέον Men. 4, 128 (1). ἔρωσι-τῶν θεῶν ἔρωσι ἔχων πλείστην Men. 4, 203 (4). ὁ πτερωτός ἔδος ὀμματίων ἔρωσι; Timoth. 3, 589. ὁ γραφίας-ἢ κρητοπλαστήσας ἔρωσι ὑπόπτερον Eur. (Arar.) 3, 226 (3). δοκοῦσιν ἀγνοεῖν οἱ ζωγράφοι τὸν ἔρωσι Alex. 3, 495 (1, 4). μὴ πέττωμαι τὸν θεόν τὸν ἔρωσι Alexid. 3, 393 (1). ἀδίκῃ τὸν ἔρωσι-θνητός θεόν Alexid. 3, 411.
- ἔρωσι κός: ἔρωσιτικός, γελοῖος, ἰλαρός τῷ τρόπῳ Antiph. 3, 45 (2, 1). * τῆρωσιτ' ἐκμεμείθηκα ταῦτα-Σαπφούς, * Μελήτρου Epcrat. 3, 367 (1).

- ἔρωτῷ: τοῦνομά μ' εὐθύς ἐρώτα Cratin. 2, 96 (6). καὶ *πρῶγμά γ' ἠρώτα με δυστραπέλον πάνυ Henioch. 3, 562. οὐκ ἐτὸς *ἔρωτῶσιν με-
Anaxil. 3, 353. ἔν-ἔρωτήσης, πόσου-πωλεῖς-; -φρησὶν Alexid. 3, 391
(2). οὗτος ἀποκρίνεται, ἂν ἐρωτήσης πόσου | ὁ λάβραξ, δέξ' ὀβολῶν Diph.
4, 407 (1, 9). οὐκ ἐρωτᾷ, πηλίκᾳ δεῖπνον ἔστιν; Men. 4, 179 (2).
πόσας τραπέζας μέλλομεν ποιεῖν, τρίτον ἤδη μ' ἐρωτᾷς Men. 4, 222 (1).
ποῖ; A. *ὅποι μ' ἐρωτᾷς; Croblyl 4, 567 (1). περιπλοκάς ἴαν ἐρω-
τᾷς Antiph. 3, 41 (2). κερατῖνας ἐρωτῶν ἀνον. 4, 618 (51).
- ἐς: ἐς κόρακας vide κόραξ. ἐς (vulg. εἰς) μακαρίαν τὸ λουτρόν Antiph.
3, 137 (9). πουλύπους ἐς τοὺς τρόπους Eur. 2, 471 (23). ὡς ἐς (l.
εἰς 5, 104) καλὸν τὸν υἱὸν εὐτυχοῦντα-λέγω σοι Men. 4, 174 (1). ἔλξ'
ἐς (al. εἰς) μέσον Diph. 4, 413 (4) cf. annot. παρατίθημ' ἄρ' ἐς μέ-
σον Diph. 4, 419 (7). ἔλκε μοιχὸν ἐς μυχὸν Callias 2, 735. ἐς τὸ πᾶν
ἀνον. 4, 658 (220). *ἦ μήποτ'-ἐς ταῦτόν μόλις Stratt. 2, 778 (1).
θαλάσσης δ' ἐς τέκν' ἄνεμι Plat. 2, 672 (1, 11). ἐς τὸ φρέαρ-καθει-
νεύαι Lysipp. 2, 744 (1). ἐς τὸν λιμένα Aristophan. 2, 976 (12).
*πέφω πλακοῦντι * (ἐς) ἐσπέραν Aristophan. 2, 1027 (2). *ἐς τὴν (Phot.
ἔστιν) Πάργηδ'-φροῦδα Aristophan. 2, 1104 (1). ἐς τὴν γῆν κύψασα
κάτω Aristophan. 2, 1110 (3). ἐς Οιδίπου-*παῖδε-Ἄρης κατέσκηψ',
*(ἐς) τε-ἀγῶνα-ἐστᾶσιν Aristophan. 2, 1167 (1). τοῦτον *καταλεπέ'
ἔστιν ἐς τοὺς κόλλοπας *Eubul. 3, 209 (3). λίμπει μὲν, ἐς δ' ὀλίγον
χρόνον Men. 4, 207 (1). ἄττι' ἔχω ταῦτ' ἐς (legeb. ἰστί cf. 5, 44) τα-
ρίχους ἀπολέσω Plat. 2, 633 (7). *ὄκως-τὸν παῖδα πωλήσει 'ς Χίλον,
ἕτερος δ' ὄκως ἐς Κλαζομενάς, ἕτερος δ' ὄκως εἰς Ἐφεσον-οἱ δ' εἰς
Ἄβυδον Aristophan. 2, 1164 (2). ἀγρόν ἐς Θήβης πέδον οἰκεῖν κελεύει
Eubul. 3, 205 (2). *κᾶς τοῦ κατήλου ἴγῳ φέρω Herim. 2, 389 (1).
† ἔγχεον ἐς σφέτερον δέμας Aristophan. 2, 1094 (7). cf. Aristophan.
2, 1038 (18). *ἀποδύντι ἐς (libr. ἀποδόντες) τὸ δεῖπνον ἀπιέναι Ti-
moth. 3, 589. † ἐς τὴν χλαμύδα κατεδέμην Philem. 4, 12. τρέξ' ἐς
(al. ἐς) τὸν οἶνον Aristophan. 2, 1072 (6).
- ἐσθίω: cf. ἔδω. ἐσθω. ἐστίω. κατεσθίω. ἐσθιε καὶ σῆ γαστρὶ δίδου χά-
ριν Cratin. 2, 222 (143). τοῦ πιεῖν καὶ φαγεῖν τὰς ἡδονὰς Antiph. 3,
134 (4, 5). † πονεῖν μὲν ἄμμες καὶ φαγεῖν μὲν ἀνδρικοί,-τοὶ δ' Ἀθη-
ναῖοι λέγειν καὶ μικρὰ φαγέμεν, τοὶ δὲ Θηβαῖοι μέγα Eubul. 3, 208
(1). εἰμὶ γὰρ Βοιωτῖος-πολλά-ἐσθίων Mnesim. 3, 567. οἷος ἐσθίειν
πρὸ ἡμέρας ἀρξάμενος-πρὸς ἡμέραν Diphil. 4, 385. ἀνδρῶν ἀρίστον
ἐσθίειν Eubul. 3, 222 cf. 237. χειρητιῶν μακρὰν βεδίζων, πολλὰ δ'
ἐσθίων (?) ἀνήρ Eubul. 3, 230 (2). τὸν Κτησίαν τῷ φαγεῖν ὑπερδρα-
μῶ Philetaer. 3, 292. ἀνδρῶν ἀπάντων πλεῖστα δυνάμενος φαγεῖν Theo-
phil. 3, 627. τὸ καθ' ἡμέραν ὀρώσα πίνειν κᾶσθιεν μόνον Epicrat. 3,
365 (2, 6). ἕξεις-ὄσ' ἂν φάγῃς τε καὶ πῆς μόνα * Alexid. 3, 395 (v.
11). τὸ πιεῖν, τὸ φαγεῖν, τὸ τῆς Ἀφροδίτης τυγχάνειν Alexid. 3, 518
(31). ὅστις ἡδέται-ἐσθίων ὁσημέραι Alexid. 3, 520 (36). ἐσθίοντα καὶ
λέγοντα "σῆπομ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς" Men. 4, 74 (3). ἐσθίει μέχρι ἂν
διδῶ τις ἢ λάθῃ διαρραγῆς Phoenicid. 4, 510. διπλάσια-ἐσθίει μάτην
Men. 4, 119 (2). ἀλλότριον ὄφρον ἐσθίειν Ephipp. 3, 338. ἐς-ἀκακον
-τρόπον ἐσθίος ἕκαστος ἐσθίει καθήμενος Anaxil. 3, 353 (1). τὰλλότρι'
ἐσθίειν Alexid. 3, 450 (2). δεινὸς ἐκ κοινοῦ φαγεῖν Euphron. 4, 492
(v. 4). τὰ χαμᾶθεν ἐσθίει Eur. 2, 490 (10). cf. Aristophan. 2, 1190
(61) et 5, 37. ὡσπερ οἱ πτωχοὶ χαμαὶ | ἐνθάδ' ἔδομαι-; Antiph. 3,
146 (31). ἐσθίει ἔμψυχον οὐδέν Antiph. 3, 75 (3). μηθὲν-μηδ' ὧν
ὁ Πυθαγόρας-ἦσθιεν Antiph. 3, 92 (1, 7). ἐσθίουσι-λαχανα καὶ πῖ-
νουσιν-ὑδωρ Aristophont. 3, 363 (5). πρὸς-τὸ πεινῆν (al. † πίνειν)

- ἔσθλειν τε μηδὲ ἐν Aristophont. 3, 360 (1). οὐκ ἄρ' *εἴ' οὐδὲν κρέας-
 ἰδόμεσθα-; Cratet. 2, 239 (3). ταυτ' ἔσθλων τὰ φαυλ' ἀνέχομαι An-
 tiph. 3, 9 (1). φαύλους ἔσθλει Eur. (?) 2, 577 (v. 5). θαλάττιον
 *(ὄψον?) οὗτος οὐδὲν ἔσθλει Antiph. 3, 70 (2, 2). οὐδεὶς κρέως παρότις;
 ἔσθλει θύμον Antiph. 3, 133 (2, 7). ὅστις χορακίονον ἔσθλει-γλαύκου
 παρόντος Amphid. 3, 310 (3). ἔσθλουσ' ἐκάστοτε ἄνηθα καὶ σέλινα καὶ
 φλυαρίας Eubul. 3, 222. οὐκ ἔσθλω *γλυκεῖαν οὐδὲ μηρία Eubul. 3,
 250 (3) cf. 5, 83. *ἰχθύν δ' Ὀμηρος ἔσθλοντ' εἶρηκε ποῦ τίνα τῶν
 Ἰχθυῶν; Eubul. 3, 262 (2). οὐ γὰρ θανάων δήπουσ' *(ἄν) ἔγγειον
 φάγοις Philetaer. 3, 297 (1). ἰχθῦς οὐκ ἄν ἦν οὐδενὶ φαγεῖν Alexid.
 3, 403 (1). οὐδὲ εἰς τὸν ὀδόντα ἔχει φαγεῖν anon. 4, 666 (272). τῷ
 κακῶς διακειμένῳ εἰπὴν τιν' ἔσθλοντα (?) "μὴ κακῶς ἔχε." Philippid.
 4, 471. ἄμητας-ὀρνίθειά τε, ἄν οὐδὲ λειψθέντων θέμις δούλω φαγεῖν
 Antiph. 3, 49 (1) = Epicrat. 3, 368. γάστριν καλοῦσι-δς ἄν φάγ
 ἡμῶν τι τούτων ibid. οὐκ ἰσθδοκα *(κάνδανλον) οὐδ' ἀκῆο' οὐδέ-
 πώποτε Alexid. 3, 462 (1, 2). τῶν ἰδομένων τὰ στόματα προειδέναι
 Diph. 4, 351 (1, 6). γνάσσομ' οὐ ζητεῖ φαγεῖν ἕκαστος ὑμῶν Anaxipp.
 4, 460 (v. 48). τό-νωκαρῶδες-ἰσκέδασε κύποιησεν ἡδέως φαγεῖν Di-
 phil. (Sosipp.) 4, 383 (2). τῶν-ἰσθιόντων ἀνεκάθησαν τοὺς πόρους
 Anaxipp. 4, 459 (v. 16). κάσθλονδ' ἄμα (int μήτραν) ἐποίησε πηδῶν
 Eurhron. 4, 492. ἐν ὄσφ δ' ἔσθλω, ἕτερος ἐκεῖν', ἐν ὄσφ δ' ἐκτίνας,
 τοῦτ' ἐγώ | ἠφάνισα Lync. 4, 433 (v. 9). ἀπέιχ' ἕκαστος τοῦ φαγεῖν
 ἄν ἐτι νεκροῦ Athenion. 4, 558 (v. 35). τὰ θ' αὐτοῦ σπλάγγν' ἕκαστος
 ἔσθλει Diph. 4, 395 (2, 17). οὐδ' Αἰξωνίδ' ἔσθλειν ἐτι τρίγλην, οὐδὲ
 τρυγγόνος- Cratin. 2, 141 (1). τῶνδ' εἰ φάγοι τις Pher. 2, 300 (1, 32).
 εἶτα καὶ νῦν-τούτων φάγοις ἄν; Antiph. 3, 36 (1, 10). ἀνθρωποφα-
 γους; πῶς; II. *ἄν γ' ἄν ἀνθρωπος φάγοι (int. pisces) Antiph. 3, 36
 (1, 13). τρίγλη δ' εἰ-ἰσθδοκοῖη (cf. 5, 21) τέκνου- Cratin. 2, 179 (14).
 ἰχθῦς ποταμίους ἔσθλοντας βόρβορον Philem. 4, 27 (v. 21). πρόβαί
 ἔσθλουσι καὶ λαγῶς (int. aquilae) Epicrat. 3, 365 (2, 9). πλακοῦς ἐκ-
 τὸν ἔσθλειν κελυεῖτω Nicoph. 2, 651 (2). κυρηβὶ ἔσθλων Cratin. 2, 184
 (27). σκώληκας ἔσθλοντε Aristophan. 2, 1183 (25). τὸ νέκταρ *ἔσθλω
 Anaxand. 3, 199 (7). τὴν μάλθαν-ἡσθιον Aristophan. 2, 1007 (3).
 πῶς-Σθενέλου φάγοιμ' ἄν ῥήματα; Aristophan. 2, 1009 (9). σιβάδος
 ἐξ ὄτου φαγον Eur. 2, 526 (4). ὁ τοὺς καταπέλτας τὰς τε λόγχας
 ἔσθλων Timocl. 3, 598 (1).
- ἔσθλος: ἔσθλω-ἀνδρὶ ἔσθλα καὶ διδοὶ θεός mon. 141. ζήλου τὸν ἔσθλον
 ἄνδρα mon. 192. σύμβουλος ἔσθλος-γίγνου mon. 714. γυναικὸς ἔσθλης
 mon. 84. 94. cf. Diph. 4, 426 (33). γνώμης-ἔσθλης mon. 112. οἷτε
 κακὸν *οἷτ' ἄρ' ἔσθλον ad Philem. 4, 32.
- ἔσθω: ὅτε δ' *ἡσθες ἄματας Archipp. 2, 721 (7). μαστιγίας τίριχον δευῖν
 ὀβολῶν ἔσθοντας Philippid. 4, 469.
- ἔσμος: ἔσμον μελίσης-γλυκύν Erinici 4, 505.
- ἔσορῶ: πῶς ἰσίδω ῥύγχος-; (?) Aristophan. 2, 1139 (2) cf. 5, 66. ὄτα-
 τοῦμὸν ἰσίδω χωρὶν Men. 4, 76 (8). ἐκ τοῦ-ἔσορᾶν γίγναι-ἐσᾶν
 anon. 4, 645 (164).
- ἔσπερα: ἄδειπνος ἔσπερας *ἠλιζόμην Eur. 2, 558 (28). τῆς ἔσπερας
 σαπρούς *ἄπαντας (int. pisces) ἀποφέρωσιν οἰκαδε Alexid. 3, 439 (3, 8).
 ἔρ' ἔσπερας Calliae 2, 738 (8) cf. 5, 52. ἀλεκτρῶν- ἄν ἄψ' (1. ἐρ')
 ἔσπερας φση anon. 4, 612 (40). *πέσω πλακοῦντ' (ἐς) ἔσπεραν Ari-
 stophan. 2, 1027 (2). εἰς τὴν ἔσπεραν *χορταζόμεσθα- Amphid. 3, 312.
 μεθ' ἡμέραν, πρὸς ἔσπεραν, πάντας τρόπους Xenarch. 3, 617 (1, 17).
 ὁ βλος-ἔσπεραν ἄγει Alexid. 3, 488 (δ).

Ἑσπερίδες: τὸ σπέρμα τοῦτ' (int. μήλα) ἀγριγμένον-ἑστὶ-B. παρ' Ἑσπερίδων, ὧμην γε Antiph. 3, 33 (1, 6). Eriphi 3, 557 (1, 6).

ἑστία: πάσα *γάργαρα* ἑστία Aristophan. 2, 1099 (4).

Ἑστία: *ἔθνον δέλεμα*-θῆστίε Eur. 2, 540 (11). Ἑστία (al. Ἰστία) θύει Theop. 2, 801 (4). *ἀφ' Ἑστίας vide Cratet. 2, 251 (17). ῥῆ τὴν Ἑστίαν Antiph. 3, 100 (2). Kubul. 3, 235 (3). διὰ τί, πρὸς τῆς Ἑστίας; Anaxand. 3, 191 (1). ἔκπωμάτων δ' ὀνόματα. *(B) πρὸς τῆς Ἑστίας*(;) Diph. 4, 414. τί πρὸς ἡμᾶς τοῦτο πρὸς τῆς Ἑστίας; Straton. 4, 546 (v. 28).

ἑστίασις: κἄν ἴδῃ μισθούμενον εἰς ἑστίασιν Alexid. 3, 501. κληθεὶς ποτε εἰς ἑστίασιν δωδεκάποδος Men. 4, 179 (2). ἢ δ' ἑστίασις ἰσχυρῶς καὶ στέμφυλα-ἑστία Alexid. 3, 474 (2).

ἑστιωῶ: dativo iunctum? Eur. 2, 444 (15). μειγαγωγὸς ἐστῶν** Eur. 2, 456 (1) cf. 5, 36. Ἰρανιστᾶς ἐστῶν Aristophan. 2, 1118 (1). ἐστῶσιν τήμερον ὑμᾶς ἐγὼ Antiph. 3, 36 (1, 1). κυμβία-πυρέχοιμ' ἐστῶν *Εὐρηπίδῃ Eriphir. 3, 335 (2, 5). ἂν τις ἐστῆ, πάρειμι πρῶτος Aristophont. 3, 357 (1, 2). τοῦ μαγεύου πυθόμενος τὸν ἐστῶντα Alexid. 3, 501. Λαχάρους-ἐστῶντος τοῖς φίλους Demetr. 4, 539. ὡς ἂν *ἐστῶν (vulg. ἐσθῶν)-ὄξυπεινον ἄνδρα Demonici 4, 570. τοῖσιν ἐστῶμενοις τὸν καιρὸν ἀποδίδωμι τῆς συγκράσεως Alexid. 3, 464 (2, 9). *τὸν ἀριθμὸν λαμβάνειν τῶν ἐστῶμενων Timocl. 3, 611. ἐὰν πλείους τις ὢν ἔξῃσιν ἐστῶν τύχη Men. 4, 147 (1). πότερον ἀνδριάντας ἐστῶ; Philippid. 4, 477 (10). *(πότερον) ἀνδριάντας ἐστῆς; anon. 4, 650 (186). ἐστῶν (f. ἐστῶσιν) τοὺς φίλους (de prandio) Men. 4, 333 (511).

ἑσχάρα: 1) θυμαλώπων-μεστὴν ἑσχάραν (asserat) Stratt. 2, 786 (5). τυρόκνηστις, ἑσχάρα Aristophan. 2, 945 (4). ἐν τῷ βαλανείῳ μῆτε πύρραις ἑσχάραις ἐνόη Alexid. 3, 426. ἑσχάραν *κλίνην κάδον Diph. 4, 401. 2) ἑσχάρας κεκαυμένους πλείστας-ἐν τῷ σώματι Plat. 2, 679 (2, 4). 3) λεπάσιν, ἐχίνοις, ἑσχάραις Archipp. 2, 721 (5).

ἑσχάρια: Aristophan. 2, 1156 (30).

ἑσχαρίς: σπονδή, λιβανωτός, ἑσχαρίς Alexid. 3, 498.

ἑσχαρίτης: λαβόντα θερμοὺς ἑσχαρίτας Antidot. 3, 529 (2). τῶν ἑσχαρίτων τῶν καθαρῶν Crobyl. 4, 565 (2).

ἑσχαρος: κάραφος, ἑσχαρος, ἀφύαι Mnesim. 3, 570 (v. 44).

ἑσχατος: περὶ τὴν ἑσχάτην-χερκίδα Alexid. 3, 402 (1). ἀγωνοὶ-παρεστήκασιν πάντων ἑσχατοῦ Men. 4, 117 (2). Ταινάρου πρὸς ἑσχάτοις Men. 4, 287 (239). ὁ Μυσῶν ἑσχατος Magnet. 2, 11. Μυσῶν ἑσχατος πολέμιος Men. 4, 86 (7). ἑσχατον νόμιζέ με Μυσῶν Men. 4, 327 (481). τὸ λεγόμενον Μυσῶν ἑσχατον- Philem. 4, 25 (3). ἑσχάτη κακὴ τύχη mon. 90. ἔστι-ἑσχατον τοῦ δυστυχεῖν Antiph. 3, 151 (52). τὸ πολὺ γῆρας ἑσχατων πολλῶν γέμει Philem. 4, 60 (57). φοβοῦμαι δ' ἑσχατῶς Men. 4, 301 (318).

ἔσω: ἰούσ' ἔσω Herm. 2, 393 (1). *εἴτε τις γέρων ἔσω Kubul. 3, 224.

ἔσωθεν: †ἔσωθεν γῆν Phryn. 2, 581 (2) cf. 5, 40.

ἑταίρα: ἑταίρας εἰς ἔρωτ' ἀγίκετο-ἡθὸς τι χρυσοῦν πρὸς ἀρετὴν κεκτημένης, ὄντως ἑταίρας Antiph. 3, 124 (1). ἐκ τῆς ἐταιρίας ἑταίρα τοῦνομα προσηγορεύθη Anaxil. 3, 350 (2). καὶ σὺ νῦν οὐχ-πόρνης, ἑταίρας δ' εἰς ἔρωτα τυγχάνεις ἐληλυθώς ib. εἰτ' οὐ γυναικὸς ἐστὶν εὐνοικώτερον γαμετῆς ἑταίρα; Amphid. 3, 301. τὰς ἑταίρας ἡδέως-ἔχω Antiph. 3, 54. ἔστιν δ' ἑταίρα τῷ τρέφοντι συμφορὰ Antiph. 3, 4 (2). ὅστις ἀνθρώπων ἑταίραν ἠγάπησε πώποτε Anaxil. 3, 347 (1, 1). οὐδ' ἔν | ἔσθ' ἑταίρας ὅσα περ ἔστι θερά' ἐξωλέστερον ib. 348 (1, 31). οὐδέποθ' ἑταίρα τοῦ καλῶς πεφρόντικεν Men. 4, 260 (107). ὄρκος *(δ') ἑταίρας ταῦτο καὶ δημηγόρου Diph. 4, 421 (16). αἱ τῶν ἐταίρων διοπετεῖς οἰ-

κλαί Aristophont. 3, 358 (2). *ὀλίγαις ἑραστῆς γέγον' ἑταίραις βέβαιος Apollod. Car. 4, 444 (1). ἀνέλαβον καινὰς ἑταίρας Alexid. 3, 422 (1, 4). τῶν ἑταιρῶν τὰς μέσας Theop. 2, 800 (3). ὀρχηστρίδας-ἑταίρας-τῆν δ'-ἀγορεύω ἄρτι χροαζούσας αὐλητοῖδας Metag. 2, 751 (1). Aristag. 2, 761 (1). τὰς δρυπετεῖς ἑταίρας ἢ-τὰς ὑποπαρθένους Aristophan. 2, 997 (5). τὰς ἑταίρας εισαγαγῶν τῆ παρθένῳ Philippid. 4, 474 (1). φρόνη-γένονεν ἐπιφανεστάτῃ πολὺ τῶν ἑταιρῶν Posidipp. 4, 517. Philemonis ἑταίρα χρηστή (an Χρήστη?) 4, 65 (119) cf. Men. 4, 334 (516). οὐδὲ μίαν ἄλλην ἑταίραν εἶδε τις αὐτῶν (heroum) Eubul. 3, 262 (2, 4). Ἀφροδίτῃ ἤγε ταῖς ἑταίραις ἢ πόλιν Alexid. 3, 499 (1). τὰς ἑταίρας ἐνθάδε *(μεθύειν) μεθ' ἡμῶν Alexid. 3, 499 (1). οὐκ ἐτὸς ἑταίρας ἱερὸν ἔστι πανταχοῦ Philetæer. 3, 293=295 (3). πολυτελῶς Ἀδωνία ἄγουσ' ἑταίρα Diph. 4, 395 (2, 40). τὸν-ὄνον εὐδοχιμῆιν-παρὰ ταῖς ἑταίραις τὸν παλαιὸν Eubul. 3, 263 (3)=Alexid. 3, 512 (14). εἰση-θεν *ἢ ταίρα φέρουσα τὸν γλυκὴν Alexid. 3, 408 (1). τούτων ἂν *τὶς εὐρο φάρμακα ἐρωῶντι ἑταίρας-χρησιμώτερα; Alexid. 3, 513 (18). παρ' αὐτὸν Ἰσα βαλνοῦσ' ἑταίρα Men. 4, 284 (228).

ἑταιρεῖος: ταῦτα-Διὸς ἑταιρεῖου Diph. 4, 394 (1).

ἑταιρία: ἐκ τῆς ἑταιρίας (ἰ. ἑταιρείας) ἑταίρα τοῦνομα προσηγορεύθη Anaxil. 3, 350 (2).

ἑταῖρος: Μελανιππίδης ἑταῖρός ἐστι καὶ Φάων καὶ- Alexid. 3, 483 (2, 15). τοῦθ' ἑταῖρός ἐστιν ὄντως Men. 4, 179 (3). μὴ φεύγ' ἑταῖρον ἐν κακοῖσι κείμενον mon. 341. ὄργῃν ἑταῖρου-φέρειν mon. 442. κέρδαν' ἑταῖρε ἀπον. 4, 689 (340). ἐρήρας ἑταῖρους Cratin. 2, 95 (5). ἄνδρες; ἑταῖροι Eur. 2, 438 (5). δὴ ἀποπνίξασ' ἑταῖρους τὸν τρίτον θηροῦνται ἔτι λαβεῖν Anaxil. 3, 348 (1, 16). †ολνος οὐκ ἐνεστι-αὐτοῖς πρὸς ἑταῖρους Axionic 3, 531 (2). ἑταῖροι καὶ φίλοι σοι καὶ συνήθεις-ἔρανον εὐλοσοῦσιν Philem. 4, 31 (1, 13). πεποιήκατ' ἔργον οὐκ ἑταῖρων Men. 4, 183 (1).

ἑταιρῶ: οὐκ ἂν ὑπομένωμι' ἔτι-ἑταιρεῖν Phoenicid. 4, 511 (v. 2).

Ἐτεοβουτιάδης: Δημέε Λάχηςτος Ἐτεοβουτιάδῃ Alexid. 3, 476 (1).

ἑτερεγχεφαλῶν: Aristophan. 2, 1210 (165).

ἕτερος: ἕτερος de pluribus Pher. 2, 351 (37). ἕτερος σεμνὸς λόγος; ἄλλος Cratet. 2, 242 (1). ἄλλα τε τοιαῦθ' ἕτερα μυρῖ' Aristophan. 2, 1085 (15). οὐκ *ἄλλ' ὁ τοιοῦν ἕτερον Men. 4, 163 (3). *γέγον' ἔτη τρισχλῖα, ἢ δὲ-Τέλεισις ἕτερα μυρία Philetæer. 3, 294 (1). ἕτερα μυρία τοιαῦτα καταλέξαιμ' ἂν Diphil. 4, 395 (2, 37). πολλῶν ὄντων χιτέρων-ἐφ' οἷς δορυβούμεθα Baton. 4, 503 (1). *εἰθ' ἕτερα-πολλὰ κυντερώτερα Pher. 2, 297 (2). τούτων *ἂν τὶς εὐρο φάρμακα-ἕτερα χρησιμώτερα; Alexid. 3, 513 (18). κακὰ πρὸς τοῖς κακοῖσιν ἕτερα συλλέγει Philem. 4, 34 (5). μηδὲ προσάγου τῷ πράγματι χειμῶνας ἕτερος Men. 4, 123 (2). *θηρίκλεια καὶ τορευτὰ-ποτήρια ἕτερα Apollod. Gel. 4, 439 (1). μῦθον ἕτερον λέξει-κακηγορίστερον Pher. 2, 293 (16). ῥόας, φοίνικας, ἕτερα νώγαλα Antiph. 3, 35 (1). Erihrip. 3, 340 (3). φάρια, τοιαῦθ' ἕτερα πολλὰ παύγια Erihrip. ib. παρὰ Σινώπῃ καὶ Λύκα καὶ Ναννίῳ ἑτέραις τε τοιαύταισι παύσι Amphid. 3, 310 (1). γεγένηται-κἂν Σάμφι τοιοῦθ' ἕτερον Alexid. 3, 401. τίς εἶδε λέοντις ἢ τοιοῦτον ἕτερον θηρίον-; Nausicrat. 4, 578. ἕτερος δ' ἂν τύχη τις πληστον ἐστὼς Antiph. 3, 112 (1, 20). διαρραγῆτω χιτέρος δειπνῶν τις εὐ, μὴ Κτησίας μόνος Anaxil. 3, 351 (1). Φεῖδιππος ἕτερός τις-ξένος Alexid. 3, 482. πρὸς ἕτερον ἄνθρωπον τινα | ἐλάλει Timocle. 3, 609. εἴ τις μᾶλλον φιλῶ ξένους ἑτέρους ὑμῶν Alexid. 3, 449 (3). ἄχρι ἂν τῶν φίλων-ἕτερός τις-ἀποσπάσῃ Hegesipp. 4, 480 (v. 27). *(ἔτ') ἐπιδείχεται τινος ἑτέρου, πάλιν γένου Machon. 4, 497 (v. 8). πιθήκους *οἷθ' ἑτέρους τινὰς λέγειν Phryn. 2,

688 (2). τὸν πορνοβοσκὸν καὶ δύο ἑτέρους Nicostr. 3, 257. ἑτέρουσ πορτίσασθαι δὴ ἐρίφους ἠγάγκασας Eurhiron. 4, 457 (v. 22). ἑτέρου Στοκλειδᾶ Phryg. 2, 602 (2). ἕτερος Ἰρακλῆς Eurhiron. 3, 337 (2). ὠλον 91ς ἑτέραν μνάη Eur. 2, 493 (15). χιτῶν ἀμοργίνος, ἕτερος δὲ περιουητός ἐστιν Antiph. 3, 84. ἔχεις ἐχίνους; B. ἕτερος ἔστιαι σοι πίναξ Lync. 4, 433 (v. 19). εἰτ' ἐννεάκλινος ἕτερος οἶκος Phryg. 2, 604 (5). προσκειγᾶλῖαια πέντε. * (B. λέγ' ἕτερον) Eubul. 3, 267 (12). λέγ' ἕτερον Alexid. 3, 389 (1, 4. 15). Theophil. 3, 629 (1). Ἀφροδίσι' ἦγε ταῖς ἐταίραις· ἕτερα δὲ χωρὶς ἔστι Alexid. 3, 499 (1). τὸν οἶκον ἄρας εἰς ἕτερον πορεύεται Philem. 4, 41 (19). ναύκληρος ἀποθύει τις-ἀήρικα -ἀλλ' ἕτερος εἰσπέπλευκεν Diph. 4, 395 (2, 18). μειοῖκιον-σπαυᾶ, πορεύομαι. -ἐτέρα που ἐνέβαλεν-ἐὼ βοᾶν ib. (2, 28). ἔστι δ' ἐλέγας (rhythum) -ἕτερον τριήρης-ὁ Βελλεροφόντης ἔστιν Erinici 4, 506 (v. 8). κῆντιβόλον-ὄκως-πωλήσει ἔς Χιον, ἕτερος δ' ὄκως ἐς Κλαζομενάς, ἕτερος δ' ὄκως εἰς Ἐγρεσον, -οἱ δ' εἰς Ἀβυδον Aristophan. 2, 1164 (2). λάχανόν τις ἐφη-εἶναι, ποῖαν δ' ἄλλος, δένδρον δ' ἕτερος Epicrat. 3, 371 (1, 26). τόμος ἀλλάντος, τόμος ἠνύσιου, χορδῆς ἕτερος, γύσσης ἕτερος Mnesim. 3, 569 (v. 15). τούτων δὲ καὶ σοῦ μυριῶν τ' ἄλλων νόμος, ἑτέρων τύραννος Philem. 4, 11. ἑτέρου λυχνούχος * (ἔστιν), ἑτέρου λήκυθος Men. 4, 176. ὁ μὲν λέμμι ἔστιν, ὁ δ' * ἕτερον δάκνει Anaxil. 3, 353 (1). ὅς ἂν εἰς ἑτέραν ληρῶν δ' ἀποστέλλων πόλιν Alexid. 3, 505 (6). ἰχθυῖδιον· ὄψιον δ' ἂν λέγῃς ἕτερον, καλεῖ ὀνήριον Mnesim. 3, 568. πλοῦτον μεταλήψεθ' ἕτερον οὐχὶ τὸν τρόπον Philem. 4, 64 (113). ἀλεκτροῦν γενναῖος ἐν ἑτέρᾳ τροφῇ ἔστιν Men. 4, 135 (2, 12). ἐξώκειλε-εἰς ἕτερον ἠθος, οὐκ ἐν ᾧ τὸ πρόσθεν ἦν Men. 4, 251 (60). ἐν ὄσφ δ' ἐσθῶ, ἕτερος ἐκεῖν', ἐν ὄσφ δ' ἐκεῖνος, τοῦτ' ἐγὼ ἠγάνισα Lync. 4, 433 (v. 10). Ἦνα ταῦτά πάντες, μὴ τὸ μὲν ἐγὼ, τὸ δ' ἕτερος ib. (v. 22). κάμου τραχῆλον ἕτερον εἰ ποθεν λαβεῖν ἦν-δυνατόν Archel. 4, 437 (2, 5). ἂν γὰρ ἀναθῇ τις, εὐθὺς ἕτερος ἠρπασεν Philippiid. 4, 469. ἕτερον-καινὸν ἐμβαλεῖν αὐτῷ τόνον Philippiid. 4, 470 (1). τῆς ιδιότητος πρὸς ἑτέραν μειμιγμένης Damox. 4, 531 (v. 41). μαγειρικῆς πρότερον μαθεῖν δεῖ-τέχνης ἑτέρας τέχνας Nicomach. 4, 563 (v. 16). ἕτερον δὲ-μετὰ Καράβου σύννεισιν Eubul. 3, 207. τριμῆν δόντα -ἑτέρων λαβεῖν Alexid. 3, 506 (7). πάντα-ὄλους ἑτέρων πέφυκεν ἦν-τον Philem. 4, 11. ἐὰν μεθ' ἑτέρου τοῦτο, μὴ μόνῃ, ποιῆ Philem. 4, 17 (1). ἐκ τοῦ λέγειν τε καὶ ἑτέρων ἀκούειν Philem. 4, 35 (6). αὐριον ἐπλοῦτήσ' ὥστε χιτέρος τρέγειν Philem. 4, 44 (29^a). οὐδεὶς * ἐφ' αὐτοῦ-συνορᾶ-ἑτέρου δ' ἀσχημονούτος ὄφεται Men. 4, 256 (85). ἑτέρων γαμούντων αὐτὸς ἀπεχέσθω γάμου Men. 4, 260 (104). ὁ-ἀδίκως * τι καθ' ἑτέρου ζητῶν κακόν Men. 4, 268 (147). μακίριος βίος-ἂν ἢ μεθ' ἑτέρων ἀπραγμόνων Apollod. 4, 450. ἐν ταῖς-ἑτέρων-ἀτυχίαις τραγῶν Eurhiron. 4, 495 (2). τὸ κακόν-ἐφ' ἑτέρων ἰδεῖν Sosicrat. 4, 592 (1). ὅταν ἕτερός σοι μηδὲ ἐν πλέον διδῆ, δέξαι τὸ μόριον Men. 4, 248 (45). οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἀθλιώτερον παρὸς, πλὴν ἕτερος Men. 4, 261 (110). ἕτερόν σοι τυχὸν φανήσεται τὸ πρᾶγμα Sosip. 4, 482 (v. 9). τὰ ὄμα-ἐν τῇ περιφορᾷ-ἑτέραν ἐν * αὐτοῖς λαμβάνει τὴν ἡδογὴν Sosip. 4, 483 (v. 32) cf. v. 455. ὁ μάγειρός ἐστ' ὁ τέλειος ἕτερα διήσεις Nicomach. 4, 563 (v. 11). περιπατεῖν, ὥσπερ ἑτέρος ὄρω κινάιδους anon. 4, 611 (38). τὴν-αισχύνην-ἀπολωλέκασι κατ' ἑτέρας θύρας (de parte postica) Apollod. 4, 454 (1, 9). νοεῖ μὲν ἕτερό, ἕτερα δὲ-λέγει Plat. 2, 668 (2). τριμῶσιν ἕτεροι πρὸς ἑτέρους Alexid. 3, 463 (2, 14). κοῦκ ἔστιν ἕτερον πρὸ ἑτέρου λαβεῖν τύχην Philem. 4, 6. οὐ-δεὶς δι' ἀνθρώπου θεὸς σώζει-ἑτέρου τὸν ἕτερον Men. 4, 140 (1). * ἑτε-

ραν περιμῆναι χάτεραν τριχυμῶν Men. 4, 232 (7). ἕτερ' ἐστὶ (int. βρώματα) τοῖς ἑρῶσι καὶ τοῖς φιλοσόφοις καὶ τοῖς τελώνταις Anaxipp. 4, 460 (v. 30). ἕτερόν τι *τὸ λέγειν ἐστὶ τοῦ πεπονθέναι Philippid. 4, 471. ἕτερον τό τ' ἀλγεῖν καὶ θεωρεῖν ἐστ' Ἰσως Philem. 4, 24 (1). ὡς οὐχ ἕτερον ἄνδρα σάρκινον Aristophan. 2, 1183 (26). οὐ παρ' ἑτέρου δεῖ πυθέσθαι Euang. 4, 572 (v. 4). καταλέλειπε' οὐδὲν ἕτερον ἢ τεθνηκέναι Antiph. 3, 150 (51) cf. Theophil. 3, 630 (1). οὐδεὶς ἕτερος σοι πρὸς ἐμὲ καὶ γραφήσεται (?) Nicomach. 4, 584 (v. 39). τοὺς βεστακας μὴ καταφρόνει, μηδ' ἕτερόν ἐπιζητεῖ καλὰ Antiph. 3, 22. θῶρον δὲ καὶ κἀνδανλον (callebat) - *οὐδ' ἕτερον (vulg. οὐδέτερον) εἶδε ποποτε Nicostr. 3, 284. ὁ γ' οὐκ ἔχουσιν-οὐδ' ἂν ἑτέρω δοίησαν Damoc. 4, 532 (v. 67). τοῦδ' ἕτερος οὐδεὶς τῶν ὁμοτέχνων μου ποιῆ Alexid. 3, 464 (2, 7). ὁ μὲν ποταμὸς ὁ Κραῖθις-ὁ δ' ἕτερος Metag. 2, 753 (1). ἢ μὲν-ἢ δ' ἕτερα Alexid. 3, 445 (1). φεῦγειν τοὺς ἕτερος δι, τοὺς δὲ διώκειν Plat. 2, 665 (2, 5). τὸν μὲν γελᾶν, τὸν δ' ἕτερον αἰμῶζειν μακρὰ Antiph. 3, 128 (2, 6). ἦν ἐν' ἄνδρ' ἀδικον-διώκειν, ἀτιμαρτυροῦσι δῶδεκα τοῖς ἑτέροις Aristophan. 2, 1128 (5). τοῦτ' ἐστ' Ἑλληνικὸς πότος-τὸ μὲν γὰρ ἕτερον λουτρόν ἐστιν Alexid. 3, 386. ζωλὸς τὴν ἕτερον χεῖρ' Eur. 2, 567 (61). τὸν ἕτερον βραχίονα Antiph. 3, 56. πόσον τοὺς κειστρέας πωλείς δὴ ὄντας; — εἴπερ ὠνεῖ τὸν ἕτερον Alexid. 3, 391 (2). λελουμένη-ἢ ἕτερα (legeb. ἢ ἑταῖρα) Men. 4, 287 (241). τὸ δ' ὄξος οἶνον *αὐτὸ μᾶλλον θάτερον Eubul. 3, 236. πείραν θάτερον βλου Alexid. 3, 476 (3). θεινότερος οὗτος θάτερον Phoenicid. 4, 511 (v. 14). πλέον-θάτερον βλέποντας Antiph. 3, 153 (61b) cf. 5, 79. ἱματίω-οἶν μεταλαμβάνων ἀεὶ θάτερον Eur. 2, 484 (1, 6). κρέας ἐρίφειον; B. ὀπτόν. A. θάτερον; B. τὰναντία Antiph. 3, 130. στρατηγὸς ἐστίν, ἡγεμῶν δὲ θάτερον Dionys. 3, 548 (v. 14). ἐπὶ θάτερό ὀπτός Cratet. 2, 237 (1, 9). ὁ θάτερος τοῖν θυοῖν Διοσκόριον Men. 4, 278 (200). δημοκρατία θάτερά ὄνομ' ἐστὶ, τῇ δ' ἀριστοκρατία θάτερά Henioch. 3, 563 (v. 16 sq.). τούτων ἔχει τι θάτερον Alexid. 3, 505 (10). †πρὸς ἕτεραν γυναῖκα ἔχων τὸν νοῦν κακὰς εἶποι πρὸς ἕτεραν Cratin. 2, 116 (1). ἄλμυρόν δ' ὕδωρ, ἕτερον (i. νίτρον an ἀέγγρον) τε λεπτὸν Stratt. 2, 768 (2). τοῖς ζωσι δ' ἕτερον (?) ἀνοσιώτατον φθόνος Timoccl. 3, 611. εὐρηκε †τὸν ἕτερον, τὸν σέ Men. 4, 210 (4). Praeterea v. 5, 104.

ἑτέρωθεν: οὐκ ἐστίν δ' ἔχειν ταύτην ἑτέρωθεν Baton. 4, 502 (v. 9).

ἐτήσιοι: ἐτήσιοι πρόσσι' αἰέ Cratin. 2, 35 (6).

ἔτι: cf. νῦν. οὐκέτι. τί-ἕστηκας ἐν πύλαις ἔτι; Eubul. 3, 211. ἀγνεύεις ἔτι Alexid. 3, 389 (1, 6). τοῦτο μὲν καὶ νῦν ἔτι Philippid. 4, 469. ἔτι καὶ νῦν τὰ σπλάγγνα-ὀπτώσιν Athenion. 4, 558 (v. 17). καὶ νῦν ἔτι ἀποῖητα πάμπολλ' ἐστίν ἡμῖν Men. 4, 103 (1). οὐδὲ νῦν ἔτι ἀνεφγμένην δυνάμεθα τὴν θύραν ἰδεῖν Nicol. 4, 579 (v. 23). * (ἔτ') ἄβολός ἐστιν Stratt. 2, 783 (2). νέα δ' ἔτ' ἐστίν anon. 4, 627 (93). ἀπολείς μ' ἐνταῦθα διατρέβουσ' ἔτι Pher. 2, 300 (1, 20). Λαγίσκαν-συχάζουσαν εὐναίαν ἔτι var. 1. Stratt. 2, 764 (1, 2). * (ἔτι) νέος ὢν Diocl. 2, 841 (1). κωβιδὸν πηδῶντ' ἔτι-πέμψαι με δεῖ Antiph. 3, 13 (1, 19). ὅστις ἐρυθριά τηλικούτος ὢν ἔτι Antiph. 3, 152 (55a). νέοις ἔτ' οὐσι τοῦτο προστάται ποιεῖν Men. 4, 137 (1). εἰς τὴν ὁδὸν τρέχειν ἔτι λοιδορομένην Men. 4, 141 (2). μακροτέρας οὔσης ἔτι-παρεῖναι τῆς σκιάς Eubul. 3, 262 (1, 9). ἔτι κυπτόντων καὶ ζητούντων-τις ἔφη- Epicrat. 3, 371 (1, 23). ὡς πολὺ-ἀπειχ' ἕκαστος τοῦ φαγεῖν ἂν ἔτι νεκροῦ Athenion. 4, 558 (v. 35). * ἦν μέγα τι χρημ' ἔτι τραγῳδοποιουμένη Antistophan. 2, 1085 (15). ἡύλουν ἔτι μαθόντες Antiph. 3, 24. ἔτι γὰρ

Θερμός ἦν Nicostr. 3, 284 (1). ἔτι γὰρ τὴν θάλαν *ῥακεῖτ' ἐκεῖ anon. 4, 658 (226). ἀπειπον αὐτῷ τοῦτο ποιεῖν ἔτι Diph. 4, 389 (1, 8). ἔτι σοὶ δάειμι τὰ στρατηγικά Sosip. 4, 483 (v. 44). οὐδὲν ἔτι γέ μοι δοκῶ ἄγνου διαφέρειν Chionid. 2, 6 (2). οὐδ' ὄστουν ἔτι ὄρω Cratin. 2, 129 (19). οὐδ' Αἰζωνίδ' -εσθῆεν ἔτι τρίγλην Cratin. 2, 141 (1). τίς δ' ἔσθ' ἡμῖν τῶν σῶν ἄροτῶν-ἔτι χρεῖα-; Pher. 2, 315 (1, 1). οὐκ ἄρ' *ἔτ' -ἐδόμεισθα-; Cratet. 2, 239 (3). βλαύτης οὐδεὶς ἔτ' ἔρωσ Herm. 2, 397 (2). οὐτ' ἀφύη νῦν ἔστι (αἰ. ἔστιν ἔτι et ἔστι ἔτι) σαφῶς Aristonym. 2, 699 (2). οὐκ ἔτ' οὐδεὶς οἶδ' Aristophan. 2, 1171 (1, 7). οὐκ ἔτι | ἔξεστι κυαθίζειν Antiph. 3, 61 (2). ζυχθεὶς γάμοισιν οὐκ ἔτ' ἔστ' ἐλευθέρους inonost. 197. ἔχει δέσποιναν, οὐ γυναικ' ἔτι Anaxand. 3, 195 (1, 5). ἀλλ' ἔλαβεν πλοῦραν, οὐ βιωτῶν ἔστ' ἔτι ib. (1, 9). ὁ δὲ τέταρτος οὐκ ἔτι | ἡμέτερός ἐστ' Eubul. 3, 249 (1, 6). οἴομαι | οὐδ' αὐτὸν ἡμῖν τοῦτον ἀντερεῖν ἔτι Nicostr. 3, 281. οὐκ ἔτι γὰρ ἔστ' ἔμψυχον Alexid. 3, 483 (1, 6). κίχλην-οὐκ ἔτι | ἔστιν-οὐδὲ πετομένην ἰδεῖν Diph. 4, 389 (1, 25). κοῦδ' ὄξυβαρον-ἔτι κεκτήσεται Cratin. 2, 122 (6, 6). δπερ-λοιπὸν μόνον * (ἔτ) ἦν-διώβολον Aristophan. 2, 944 (3). ἐγὼ δὲ γ' εἰμὶ τῶν μελαμπύγων ἔτι Eubul. 3, 234 (2). τρεῖς ἡμεῖς μόνου-ἔσμεν ἔτι λοιποὶ Sosip. 4, 482 (v. 11). τῶν δ' αὖ πονηρῶν ἔτι λέγειν πολλὰς ἔχω Eubul. 3, 261 (2, 15). τὸν τρίτον θηρεύεται ἔτι λαβεῖν Anaxil. 3, 348 (1, 16). ὅταν μηδὲν δύνωντ' εἰπεῖν ἔτι Antiph. 3, 106 (v. 13). ἔτι * ταῦτα προσετίθηεν Philem. 4, 25 (2). τρεῖς μόνου-ἔτι-καταγαγεῖν Erigen. 3, 540. ἂν ἔτι πιεῖν μοι δῶ τις Men. 4, 203 (2). τράχημα ὁστέον ἔτι, πλακοῦντος ἀπτεόν Alexid. 3, 498. * (ἔτ) ἐπιδεδίαι τινο-πάλιν γεῦου * σὺ Machon. 4, 497 (v. 7). ἀδικοῦσι καὶ προσεγκαλοῦσ' ἔτι Alexid. 3, 450. ἔτι δέ-παρὰ τοῦτο κἀνδραυλὸν τινα παραθήσομεν Alexid. 3, 462 (1). εἰ τι θᾶττον ἔτι τρέχει Alexid. 3, 476 (1). ζῆς ἔτ' ἐρημότερος Plat. (?) 2, 697 (v. 6). Praeterea v. Eup. 2, 426 (1, 2). Phryn. 2, 581 (2). Timocl. 3, 597 (2). * Aristophan. 5, 66.

ἔν ῥησιν pecul. Aristophan. 2, 1210 (166).

ἔτος: ἔτος, † πῦρ (f. πυριάτης), γογγυλίδες Calliae 2, 740 (2). τὸ δ' ἔτος * τὸν ταῖς κυλίχαις Aristophan. 2, 1153 (1). κολοκύνθη, ἔτος, θρόνον, φυλλὰς Mnesim. 3, 569 (v. 30). τὸ-ἀλιακὸν † ἔτος (f. ἔτος) anon. (vide 5, 52) 2, 746 (2, 7). ἔτος κυάμινον Henioch. 3, 562 (v. 7). ἔτος πσίνον Antiph. 3, 101 (5, 7). ἦψησ' ἔτος Aristophan. 2, 1128 (2). ἔτους τρύβλιον Cratet. 2, 235 (2). Θερμῶ σὺν ἔττει Pher. 2, 316 (1, 8). ὑέτω δ' ἔττει Nicoph. 2, 851 (2).

εἰομάζω: τραπεζοποιόν, ὃς λύχνου εἰομάσει Antiph. 3, 83. μῦρα, στεφάνου εἰομάσον Men. 4, 147 (2).

εἰομοκόλλιξ: anon. 4, 645 (163).

εἰομοσ: τὰς σκευάσεις-ἔτοιμός εἰμι δεικνύειν Alexid. 3, 430 (1, 25). τὸ μὴ σφόδρ' εἶναι πάνθ' ἔτοιμα Timocl. 3, 607.

εἰοσ: cf. ἔθος. ἔτος. πότε σὺ-ἦκουσας-; B. πρῶπερυσιν ἔτος τρίτον Pher. 2, 360 (93). μετὰ * Κάλλα γέγονα-καὶ τρίτον ἔτος μετὰ Κινησία anon. 4, 685 (330) cf. 5, 121. τρίτω καὶ τετάρτω ἔτει Antiph. 3, 159 (91). πολλοσπῶ ἔτει-οκταδ' ἦκων Cratin. min. 3, 377. ἄς εἰ φάγοι τις ἐντός ἐξήκοντ' ἔτων Amphid. 3, 308 (1). Ἀθηναίους ἀπαντας τοὺς μέχοι ἔτων τριάκοντ' Apollod. Car. 4, 442 (v. 20). νεανίας-ἔτων ἰσως-ἑπτακαίδεκα Damox. 4, 536 (v. 2). ἀπὸ τῶν ἔτων κλέπτει τις Nicol. 4, 580 (v. 33). δυοῖν ἐν ἔτοι-ἐξεπονήθη Cratin. 2, 161 (22). ἐν ἔτεισιν δύο Alexid. 3, 427. ἔμαθον ἐν ἔτεισιν * δυοῖν Hegesipp. 4, 479 (v. 6). ἐν δὲ ἔτεισιν καὶ μηνσιν οὐκ ὀλοῖς δέκα Damox. 4, 530 (v. 3). * δόλιχον τοῖς ἔτεισιν ἦδη τρέχει Epicrat. 3, 366 (2, 18). * ἐπολέμησ' ἔτη δέκα Antiph. 3, 25. ἦδη * γέγον' ἔτη τρισχίλια Philetaer. 3,

- 294 (1). *δαιμονῆς, γεγονῶς ἔτη τοσαύθ'; Men. 4, 110 (1). κἄν ἐκ-
τὸν ἔτη *βιῶς-κἄν ἐναυτοὺς σφόδρ' ὀλέγους Men. 4, 211 (2, 5).
ἔτος: οὐκ ἔτος-γλῶσιν; Aristophan. 2, 948 (11). οὐκ ἔτος ἑταίρος ἑρῶ
ἔστι παρταχοῦ Philetaer. 3, 293 = 295 (3). οὐκ ἔτος *ἔρωτῶσιν με
προσιόντες τινές Anaxil. 3, 353.
† ἔτι μένα (l. ἡτιμένα 5, 29) Pher. 2, 351 (38).
εὐ: *ἦνπερ φρονῆς εὐ Pher. 2, 343 (7). ἡμᾶς *προδιδάσκεις εὐ φρονεῖν
*Pher. 2, 359 (58). τοῖς εὐ φρονοῦσι Eubul. 3, 245 (1, 2). cf. φροναῖ.
πολλοὶ μὲν εὐ λέγουσιν-τὰ δ' ἔργ' ἔχουσι φαῦλα καὶ φρονοῦσιν ἐ
Philem. 4, 48 (40c). οὐκ ἔργον ἔστιν εὐ λέγειν, ἀλλ' εὐ ποιεῖν· πολ-
λοὶ γάρ εὐ λέγοντες οὐκ ἔχουσι νοῦν Posidipp. 4, 526 (7). χρησιὰ με
λέγοντ' οὐκ εὐ ποιήσιν Men. 4, 275 (186). εὐ παθῶν anon. 4, 679
(311). εὐ πάνυ λέγεις Theop. 2, 797 (3). εὐ λέγεις Antiph. 3, 27
(1, 7). τί οὐν-λαλοῦντας εὐ βδελύττομαι; Men. 4, 204 (1). ὑπὲρ ἔχρα-
τείας-εὐ σφόδρα πάντας λαλοῦντας Philem. 4, 24 (1). εὐ λέγει τί σε
οὐδέεις Antiph. 3, 51. εὐ ἔχειν στόμα Eur. 2, 575 (117). εὐ εὐ-
δῶς Telecl. 2, 371 (1, 4). ὡς εὐ οἶδ' ἐγὼ Phryn. 2, 403 (3). εὐ ὡδ'
δι καὶ καταχέσσονται Aristophan. 2, 1011 (16). εὐ ἴσθ' ἀκριβῶς Men.
4, 249 (48). εὐ οἶδα in respons. Dioxipp. 4, 542 (1). εὐ γέ σοι
*(γένοιθ') Plat. 2, 626 (7). εὐ *δ' ἐγγίνεθ' ὅτι- Antiph. 3, 95 (2).
εὐ γεγονῶς πρὸς τάγαθά Men. 4, 229 (4). τοὺς εὐ γεγονότας καὶ τι-
θραμμένους καλῶς Men. 4, 262 (119). τί γὰρ ἂν εὐ γένοιτ' ἔτι-; Da-
μοκ. 4, 531 (v. 40). τὸν εὐ ποιοῦνθ' Men. 4, 109 (5^a). ἂν λάβῃ τὸν
καιρὸν εὐ Men. 4, 115 (2). ἂν τὸν καιρὸν εὐ λάβῃ ib. (3). τὸ δ' εὐ
φέρειν ἔστιν τοιοῦτον, ἂν δύνῃ μόνος φέρειν Men. 4, 254 (72). ὁ μὴ
φέρων-εὐ τι τῶν-ἀγαθῶν Men. 4, 255 (77). τὴν τοῦ τρέφοντος εὐ φέ-
ρειν παρρησίαν Nicol. 4, 579 (v. 11). ὅταν-εὐ συναρμόσῃ τις τοῖς συν-
οῦσι τὸν τρόπον Ephiipp. 3, 327 (2). ὑποκρινόμενον εὐ τοῖς βίοις Alexid.
3, 434 (1, 6). τὸ-εὐ κελευόμενον-ποιεῖν Men. 4, 196 (1). εὐ-εὐ τις ἡ κακῶς
*φῆσει με κρίνειν Alexid. 3, 484 (3, 6). εὐ τις ὀρχοῖτ' εὐ Plat. 2, 659 (1).
πλίτανον εὐ διαφυτεύσομεν Aristophan. 2, 990 (14). ὡς εὐ-ἔπετίσαστο Cratin.
2, 17 (3). ὡς *εὐ (libr. οὐ)-τὸν οἶκον ἤρεφεν Aristophan. 2, 979 (20). *(τὰ)
μέλη μεταβολαῖς-ὡς εὐ κέκαται Antiph. 3, 121 (v. 5). ὡς εὐ γενεά-
γηνεν ἐπὶ τοῦ τηγάνου Eubul. 3, 244 (3). κνάθειν εὐ μάλα Cratin. 2,
212 (116). χειμέρια βροντῆ μάλ' εὐ (an av 5, 59) Aristophan. 2, 963
(13). εὐ σφόδρα var. Eur. 2, 567 (61). εὐ πάνυ Alexid. (Antidot.)
3, 458. Xenarch. 3, 621 (1, 10). εὐ *γ' ἄνδρες, εὐ σφόδρ' Nicostr. 3,
281. εὐ γ' *ἔξεκολύμθῃ Aristophan. 2, 975 (11). εὐ γ', ὡ κράτιστ'
ἄνθρωπε Hegesipp. 4, 481. εὐ γ' ὡ Σιβύνη, τὰς νύκτας οὐ καθεύδο-
μεν Baton. 4, 501. εὐ γ' οὐν ὡς γαμῆν ἔχεις anon. 4, 673 (299).
ἠγοῦμεσθ' εὐ κἀνδρείως Plat. 2, 653 (3). *(εὐ κ)ἀνδρείως φέρειν-
*σαυτὸν Stratt. 2, 789 (6). εὐ *τε καὶ καλῶς Alexid. 3, 443. εὐ μετ
μαχαίρα ζῦσι ἔχων τριχώματα, εὐ δ' *ὑποκαθίεις-πύργωνος βᾶθη, ὡ
δ' ἐν πεδίῳ *πόδα τίθεις-ὄγκω τε χλανίδος εὐ τεθωρακισμένος Ephiipp.
3, 332 (v. 6-10). εὐ μὲν ἀσπὸς εὐ δὲ θύλακος Alexid. 3, 417 (1).
εὐ γὰρ εὐ πράττειν σε βούλομαι Aristoumen. 2, 730 (2). τίς οὐκ ἂν
-εὐ πράττοι τετραβολῶν-; Theop. 2, 812 (2). "εὐ βίον κεκτημένος"
Diph. 4, 411 (1, 7). *εὐ βίον βεβηκότα Nicomach. 4, 587 cf. 5, 117.
δειπνῶν εὐ Anaxil. 3, 351 (1).
εὐ ἀγγελίζομαι seq. dat. Phryn. 2, 596 (1).
Εὐαγόρας: Εὐαγόρου παῖς-Κινησίας Plat. 2, 679 (2).
εὐάγωγος: εὐάγωγόν ἔστι πᾶς ἀνὴρ ἑρῶν Men. 4, 175 (4).
Εὐαθλος: Cratin. 2, 67 (14). Plat. 2, 651 (9). ὡσερ Ἐὐαθλος πρὸ
*ὑμῖν Aristophan. 2, 1121 (13).

βαί: Eur. 2, 450 (10).

ος: σφόδρ' εὐάλωτον ἔστιν ἡ πονηρία Demetr. 2, 878 (2).

ος: ἔν ἀλλη-εὐανθεστέρα Sotad. 3, 586 (1, 21).

τῶ: εἰ δ' εὐαρεστώων ἀποτρέχεις Lysipp. 2, 746 (1).

: κεραυνῶναι τὸν οἶνον Εὐβοῆς Apollod. Car. 4, 442 (v. 25).

ἀπ' Εὐβοίας ἀπίους καὶ ἴγρια μῆλα Herm. 2, 408 (1, 17). Εὐ-
έμπτη στενοφυῆς Alexid. 3, 517 (30). *δακνάζει τὴν Εὐβοίαν
4, 677 (306).

ός: Εὐβοϊκὸν οἶνον Alexid. 3, 516 (27).

ος: Μίδας ἐν κύβοισιν εὐβολώτατος Eubul. 3, 233 (4).

ος: ἡ τρυῖς ἀριστόν ἐστιν εἰς εὐβουλίαν Theop. 2, 913 (1, 4).

ος: ὅς θνητοῖς ἄγει τὴν τόλμαν εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐβουλίας Antiph.
1). τύχη τὰ θνητῶν κρίματι, οὐκ εὐβουλίᾳ mon. 725.

ίδης: οὐριστικός Εὐβουλίδης anon. 4, 618 (51).

εδειπνήκασιν ἤδη-B. εὐγε. Plat. 2, 637 (1, 1).

: τις εὐγενῆς γηγῶς Antiph. 3, 96 (1). Θραῖς εὐγενῆς εἰ Men.
(214). οὐχ ἡ πόλις σου τὸ γένος *εὐγενῆς * (ποιεῖ). Philem. 4,

1). de nobilium pugnandi studio Philem. 4, 66 (127). τὰ (cf.

τύχης φέρειν δεῖ *γνησίως τὸν εὐγενῆ Antiph. 3, 155 (66). sim.

1, 127 (4). *ἄνδρα τὸν ἀληθῶς εὐγενῆ Men. 4, 264 (126). στερ-

φρην-συμφορὰς τὸν εὐγενῆ mon. 480. ὅς ἂν εὐ γεγονῶς ἡ-πρός

ἔ-ἔστιν εὐγενῆς Men. 4, 229 (4). τούτους (i. e. divites) πάντες

εὐγενεστάτους εἶναι Alexid. 3, 419. πενία δ' ἄτιμον καὶ τὸν

ποιεῖ mon. 455. ἐχρῆν-εἶναι τὸ καλὸν εὐγενέστατον Men. 4,

1). ἄνθρωπος ἂν ἡ χρηστός, εὐγενῆς σφόδρα, γενναῖος Men. 4,

1, 14). ἀγέρων-εὐγενέστεραι anon. 4, 621 (61). ἦξει τις

πεων εὐγενῆς Antiph. 3, 99 (1). λοιπάδα τοῦ θαλαττίου γλαύκου

των εὐγενέστερον** Eubul. 3, 225 (1). αὐταὶ δὲ ῥόαι. B. ὡς

ἰς Eriphi 3, 557 (1, 11).

ῶ: συ-εὐγενίζεις τὴν πόλιν Philem. 4, 60 (89).

ῶν τρόπος Men. 4, 259 (100). mon. 241.

τος: †ἡ γ' εὐγνωστός εἶχε με γυνή Men. 4, 189 (1, 6) cf.

1).

ονία: πλουτὸν τ' εὐδαιμονίαν τε Telecl. 2, 372 (4). *εὐδαι-

τουτ' ἔστιν υἱὸς νοῦν ἔχων Men. 4, 86 (2). μὴ *πονήσαντας

(an πονήσαντ' εὐτυχεῖν) εὐδαιμονίας Men. 4, 143 (1) cf. 5, 103.

ονῶ: οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ Nicostr. (ex Eur-

3, 288 (2) = mon. 697. Philippid. 4, 472. οὐκ ἐπικαλεῖται τὴν

εὐδαιμονῶν Men. 4, 239 (20). θεοῦ †ὄνειδος τοὺς κακοὺς εὐ-

εῖν mon. 255.

ων: εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ δεξιός Phryn. 2, 592 (1). κατέδαρθεν,

ων, ὅτι οὐκ ἀνίσταται Aristophan. 2, 1148 (1, 11). τὰλλότρια

ἰν τὸν καλῶς εὐδαίμονα Theop. 2, 806 (3). πίνειν μένοντα τὸν

εὐδαίμονα Cratin. min. 3, 375 (1). οἴκοι μένειν χοῆ τὸν καλῶς

ἰονα Men. 4, 111 (6). πατρῷ ἔχειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα

4, 250 (54). †νῦν (cf. 5, 46) γὰρ εὐδαίμων ἔφυσ Plat. 2, 652

* ἂν γνῶς τί ἐστ' ἀνὴρ, εὐδαίμων ἔσει Philem. 4, 41 (22).

φρονῆς, τὰ πάντα γ' εὐδαίμων ἔση mon. 649. φύλακα-χορημάτων

ῶν Philem. 4, 49 (41). εὐδαίμων ἐγώ-ὄτι διαρραγήσομ' Alexid.

(2). εὐδαίμων Πολύαρχος anon. 4, 667 (261). εὐδαίμων ἔτικτε

μήτηρ Cratin. 2, 192 (51). ὡς εὐδαίμων-ἦσθα (int. πόλι) Eurpol.

1). ὡ γῆρας, ὡς-εἰ ποθεινόν, ὡς εὐδαίμων Antiph. 3, 51. εὐ-

ν λύχνε anon. 4, 671 (293). εἰτ' εἰσὶν οἱ τέττιγες οὐκ εὐδαίμο-

- γε-; Xenarch. 3, 625. κήρυκος, εὐδαίμων, † κυνάτας (iact. ul.
 Eubul. 3, 232 (2)). θανεῖν εὐδαιμόνως monost. 202.
 εὐδῆλος: φιλόσοφος τις εἰ | εὐδῆλον Alexid. 3, 414 (1, 11) cf. 5, 99.
 Εὐδημος (al. Εὐδαμος): Amips. 2, 712 (7). † μετ' εὐδημου τῶν
 Cratin. 2, 226 (157).
 εὐδία: χεϊμῶν μεταβάλλει ῥαδίως εἰς εὐδίαν mon. 751.
 εὐδοκιμῶ: τὸν οἶνον εὐδοκιμεῖν αἰεὶ (Alex. σφόδρα) | παρὰ ταῖς ἐπι-
 ραῖς τὸν παλαιὸν Eubul. 3, 263 (3) = Alexid. 3, 512 (14). τὸν βί-
 βόν-σκόπει | ὅσα διαπαρήσας εὐδοκιμεῖ Philem. 4, 46 (33). μὲν ἂν
 δοκιμείσθω μῆτε μετεχέτω λόγου anon. 4, 618 (50, 4).
 εὐδοξία: *σεαυτῷ καταλιπεῖν εὐδοξίαν mon. 157.
 Εὐδοξος: λύραν, ἔργον Εὐδόξου *Aristophan. 2, 1159 (59).
 εὐδουλος: Pher. 2, 356 (72).
 εὐδρομῶ: ὁ-λόγος-κατ' ὄρθον εὐδρομῆ Men. 4, 324 (467).
 εὐδω: εὐδοντι δ' αἰρεῖ πρωκτός Cratin. 2, 23 (10). μηδένα-εὐδοντ' ἐπι-
 γαρε Pher. 2, 335 (3, 9). τοὺς εὐδοντας ἐγείρει Eur. 2, 437 (4). πρὸς
 -τὸν πανάθλιον εὐδουσι γράες Timocl. 3, 605 (1).
 *εὐεῖλος: Aristophan. 2, 1210 (167).
 εὐειματεῖν: Antiph. 3, 29 (3).
 εὐεργέτης: ἔνιοι-μισοῦσι τοὺς εὐεργέτας monost. 171.
 εὐεργετῶ: φίλους εὐεργετεῖ mon. 105 cf. 147.
 εὐερία: τοσοῦτον εὐερίας *ἀπολέλανχ' Plat. 2, 671 (5).
 εὐερος: γλῶσσαν εὐέρων βοτῶν Cratin. 2, 114 (6).
 εὐζωρος: εὐζωρον κέρασον et εὐζωρότερον Cratin. 2, 216 (136). Eur.
 2, 573 (89). εὐζωρότερον-*ὦ παῖ δός Diph. 4, 402. κέρασον εὐζω-
 στερον Antiph. 3, 77 (2). πίνειν-πολλὰς κύλικας *εὐζωρεστέρας Eubul.
 3, 268 (15^a) = Ephipp. 3, 325 (2, 11).
 εὐήγορος: ὁ δ' ἱερεὺς εὐήγορος (l. εὐηγορῶν 5, 82) -οἶνον ἐξέπαι-
 κοτύλῳ Eubul. 3, 240.
 εὐήγορῶ: vide εὐήγορος.
 εὐήθης: ψέθυρον εὐήθη νόμον *Aristophan. 2, 1189 (59).
 εὐήθεια: εὐηθία μοι φαίνεται-τό- Men. 4, 255 (76). *χρησῶ ἂν
 δαγμ' εὐηθείας anon. 4, 602 (7).
 †εὐήκοος (l. ἐπήκοος) γενοῦ Phryn. 2, 608 (20).
 εὐήμερία Pher. 2, 351 (39). εὐημερία δέσποινα Alexid. 3, 456 (4).
 εὐημερῶ: ἡδὺ γ' ἔστ' εὐημερεῖν ἐν ἅπασιν Philem. 4, 26 (v. 3). ἐπι-
 μερῶν κατάπαυσον (f. κατάλυσον) anon. 4, 618 (50).
 Εὐηνος: eum sapientem vocavit Men. 4, 306 (342).
 εὐθαλής: γῆρας εὐθαλές mon. 358.
 εὐθανασία: τῆς εὐθανασίας κρεῖττον οὐδὲν εὐχεται Posidipp. 4, 519 (1).
 εὐθάνατος: θάνατος-εὐθάνατος Men. 4, 74 (3). εὐθανάτως: Crati-
 tin. 2, 210 (106). οὐκ εὐθανάτως ἀπῆλθεν ἑλθῶν εἰς χρόνον Men.
 212 (2, 16).
 εὐθαρήσης: οὐκ ἔστ' ἀναιδοῦς ζῶον εὐθαρεστέρον Diph. 4, 425 (29).
 εὐθεῖα: βᾶδιζε τὴν εὐθειαν mon. 62.
 εὐθενῶ: ἡνίχ' εὐθένει Cratin. 2, 231 (173).
 εὐθετος: τὰ δ' ἀργυρώματα' ἔστιν-εἰς τοὺς τραγητοὺς εὐθετ' (al. χρεῖμα)
 οὐκ εἰς τὸν βίον Philem. 4, 44 (28). ἐμαυτὸν εὐθετον τῷ προση-
 γεγονέναι Nicol. 4, 550 (v. 40).
 εὐθετῶ: εὐθετῆσαι Aristophan. 2, 1210 (169).
 εὐθέως: v. εὐθύς.
 εὐθριξ: νεανία εὐτριχι πάλῳ Cratin. 2, 69 (3). *περὶ νεμφίον ἑστὶν
 Eubul. 3, 251 (2).

θύ: cf. εὐθύς. *εὐθύ (libr. εὐθύς) Σικελίας Aristophan. 2, 1193 (73). εὐθύ πόλεως εἶμι Eur. 2, 502 (7). περιήλθον-κεῦθὺ τῶν ἀρωμάτων Eur. 2, 550 (5). εὐθύ τῆς στοᾶς anon. 4, 601 (4). ἦσαν εὐθύ τοῦ Λιονυσίου Aristophan. 2, 1012 (22). κεῦθὺ τοῦ καρχησίου | ἄνελκε τὴν γραῦν Epicrat. 3, 372 (2).

θυμία: τῶν πλουσίων-τὸν βλον φέρειν εὐθυμίαν Philem. 4, 36 (9). τοῖς μέτριον πίνουσι-εὐθυμίαν (affert vinum) anon. 4, 605 (16, 11). εὐθυμία τὸν δούλον τρέφει Men. 4, 133 (2).

θυνα: τὰς εὐθύνας-τὰς τοῦ βλου Alexid. 3, 519 (34).

ἴθυρος: κᾶν οὕτω τύχη | Εὐθυρος-*ἀπολοπιζῶν Antiph. 3, 70 (1).

Εὐθυρος δ' ἔχων *σανδάλια καὶ σφραγίδα καὶ μεμυρισμένος Antiph. 1, 103 (v. 1). Εὐθυρος φακὴν (terperit vel sim.) Euphron. 4, 486 (v. 9).

θύς (εὐθέως): cf. εὐθύ. εὐθεία. εὐθύς (legeb. εὐθύ) Λυκείου Pher. 2, 306 (3). *Ἐλευθερῶν ἀπῆλθεν εὐθύς Men. 4, 109 (6). τοῦνομά μ' εὐθύς ἐρώτα Cratin. 2, 96 (6). κινεῖται γὰρ εὐθύς μοι χολή Pher. 2, 282 (3, 5). ἐπειδὴν κατῶ-εὐθύς περὶ τοῦτόν εἰμι Eur. 2, 484 (1, 3).

εὐθύς, ὅταν *ἔλθω ποτέ | διρωῶσα,-οἶδ'- Antiph. 3, 11. λαμπρός τις ἐξελέλυθ', *(εὐθύς) ὄλολος οὗτός ἐστιν Anaxand. 3, 177 (2, 4).

*ὄρχει-εὐθύς, *ἂν ἴδῃς δεδοικῶτα Anaxand. 3, 198 (8). ὄρχοντ' εὐ-θύς ἂν οἴνου μόνον ὄσμην ἴδωσιν Alexid. 3, 455 (4). οἱ δ' ἐράσθαι προσδοκῶντες εὐθύς εἰσιν ἡμένοι Anaxil. 3, 348 (1, 29). ὁ πριάμενος πτωχὸς εὐθύς ἀποτρέχει Alexid. 3, 413. ἀνέλαβον κυναῖς ἐταίρας-εὐθύς ἀναπλάττουσι ταῦτας Alexid. 3, 422 (1, 5). ἀχθεταί-καὶ εὐθύς ἔλεξ' Pher. 2, 335 (3, 7). ἂν-εἴπη τις Ἀλκμαίωνα, καὶ τὰ παιδία πάντ' εὐθύς εἶρηχ' Antiph. 3, 106 (v. 10). κατηδέσθημεν ἂν | καὶ κατεκόπημεν εὐθύς Plat. 2, 627 (8). ὡς-εἰσηλθε-εὐθύς ἀνεκλίετο Eubul. 3, 258 (2). εὐθύς-ὡς βραδίζομεν (f. ἐκαδιζόμεν) Pher. 2, 267 (3). εἰ γάγος τις-διπλάσι ἐγγίγει' εὐθύς ἐξ ἀρχῆς πάλιν Pher. 2, 300 (1, 33). ἂν (f. ἂν) δ' εἴπῃς ἄπαξ, εὐθύς ἀντήκουσας Alexid. 3, 454 (1). ἂν-ἀνασῆ τις, εὐθύς ἕτερος ἤρπασεν Philippid. 4, 469. ἂν εἰσὶν-πάντας-λιμοὺς καλῶν, *ἐπιτῆξ' ἕκαστος εὐθύς Posidipp. 4, 521 (v. 13). εὐθύς ἦν ἄνω κάτω anon. 4, 601 (4). οἱ δ' εὐθύς ἠλάλαξαν anon. 4, 676 (305). ἀναρστάτος εὐθύς κιδαρεῖ Antiph. 3, 78 (2). γημάτος αὐτοῦ δ' εὐθύς ἔσομ' ἐλευθερός anon. 4, 601 (4). εὐθύς ἠγορασμένην ἄβραν ἔσεσθαι Men. 4, 87. ἀλοῦσαντ' εὐθύς ἐκποιῆσαι Pher. 2, 278 (3). *λύσσασα δ' ἄρτι (cf. 5, 49) στάμνον-ἴσιν εὐθύς-εἰς κύτος Plat. 2, 664 (9). ἀρπάσας μόνουλον εὐθύς-κούφως ἀνήλλετο Arar. 3, 275 (1). παιδευθεῖς-εὐ τὸν καρπὸν εὐθύς ἀπεδίδου χάριτος Men. 4, 176 (1). οἶον ἔπνευσεν-εὐθύς *λύόμενος Aristophan. 2, 1078 (4). ἐμβλέπων-λίθινος εὐθύς *γλῆνομαι Antiph. 3, 91 (1, 4). γνοίην ἂν εὐθύς Ἀττικὸν *πίνων ὕδωρ Antiph. 3, 98. συμπαιρίσταται εὐθύς γενομένῳ Men. 4, 238 (18^a). εἰσιούσι δὸς | εὐθύς-σπάσαι Diph. 4, 391 (1, 8). ἔστιν θεωρεῖν-τὴν εὐνοίαν εὐθύς εἰσιόντα Apollod. 4, 455 (2). εἶτα κατεδηδεσμένοις εὐθύς φακῆναι Antiph. 3, 87 (v. 4). εἰθ' ὁ μὲν γνοὺς ταῦτ' ἀπῆλθεν εὐθύς Anaxil. 3, 348 (1, 27). εἰτ' εὐθύς οὕτω τὰς τραπέζας αἴρετε Men. 4, 147 (2). *ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθύς εὐρέθη θανάων Philem. 4, 35 (7). ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθύς ἀρχιτεκτονεῖν Sosip. 4, 482 (v. 16). ἐντεῦθεν εὐθύς ἐπιφέρει-μετὰ δειπνον Mnesim. 3, 577 (1). εὐθύς ἐξέπεμπε με | *ὄρθριον Diph. 4, 421 (12) cf. 5, 112. ἔωθεν εὐθύς ἠλλοῦ μετρεῖν ἀνέχοντος Eubul. 3, 261 (1, 8). τηρεῖν ἔωθεν εὐθύς ἐν τοῖς ἰχθύσιν Alexid. 3, 414 (1). *εὐθύς (libri εὐθέως) ἐξ ἔωθινοῦ | ἔστηκεν Alexid. 3, 501. ἀρραβάνη-εὐθύς καταβαλεῖν Men. 4, 283 (223). μηδέποτε ἐρώτα τοῦτ'-ἴσθι δ' εὐθύς ὅτι- Philem. 4, 44 (30). *εὐθύς (legeb.

- εὐθύ) γὰρ πρὸς ὑμᾶς πρῶτον ἀπολογήσομαι Eurip. 2, 546 (1, 2) α
 5, 39. τεταγμέν' εὐθύς ἐστὶ μοι πρὸς τὸν βίον Anaxipp. 4, 460 (v. 8).
 τὸν μαθεῖν βουλόμενον οὐκ ἐν ταύταις προσελθεῖν εὐθύς Nicomach. 1
 583 (v. 14). οὐκ ἐστ' ἀκκισμός-ἀλλ' εὐθύς, ὡς βούλει σύ Philem. 11
 (1, 15). τὸ δ' ὀξύθυμον τοῦτο-δεῖγμα' ἐστὶν εὐθύς πᾶσι μικροῦρα
 Men. 4, 96 (3). εὐθύς δὲ φοιτιῖς γίγνομαι anon. 4, 687 (334). γ
 θον εὐθύς δυναμένην πληγὰς φέρειν Nicol. 4, 560 (v. 29). εὐθύς
 δεῖ χαλεπτα-εὐθώς λέγειν Eur. 2, 454 (1, 13). πυρετός εὐθώς ἐκ
 τρέχων Nicoph. 2, 850 (1, 2). αὕτη (piscatoria ars) ἀπὸ τοῦ ταγγ
 εὐθώς ἀφανίζεται Anaxand. 3, 175 (1, 4). ἐὰν ἐπιχώριος λατρός ἐκ
 -καταφρονοῦμεν εὐθώς Alexid. 3, 448 (2). καρπὸν εὐθώς φέρει
 140. εὐθώς νοῶ, ὅτι- Diph. 4, 404 (2, 7). παράδες εὐθώς An
 rphan. 2, 1066 (3). εὐθώς ἐρεῖ Eur. 2, 428 (2). ἔπειτ' ἀλάστως ο
 θώς ἤξει Cratet. 2, 238 (2, 6). Ἄδραστος εὐθώς ἤξει Antiph. 3, 11
 (v. 11). ὁ-παριῶν πᾶς εὐθώς πρὸς τὴν θύραν ἐστήξει Hegesipp. 1
 480 (v. 24). ἐὰν ἐπιορκήσῃ τις, αὐτὸς εὐθώς ὁ διδοῖς τὸν ὄρκον ἔ
 νεῖ ἐμβρόντητος Antiph. 3, 149 (44). τριχλινον-εὐθώς συνήγειρε
 xand. 3, 201 (19). εὐθώς τ' ἀφείλε πᾶν-τὸ λυποῦν Erhipp. 3, 338 (11
 ἐὰν ληρηθῇ νέων τις, καταπεπώκασ' εὐθώς Alexid. 3, 413. ἔπιπτος
 δὲ τις δῖφρον εὐθώς ἔθηκε Apollod. 4, 455 (2). εἰ μὴ καταβάταις ο
 θώς πίνειν ἔδει Aristophan. 2, 1148 (1, 8). τούτων ἔγενεσάντη
 πλεύσας εὐθώς Phoenicid. 4, 509. γενομένησιεν εὐθώς-διδόσασιν ἔ
 πων-γάλα Antiph. 3, 85. ἄμα-λαβοῦσ' ἠράνιξε-καὶ ξηρὸν ἐποιήσ
 θώς Eubul. 3, 245 (3). πωλοῦσι-ἐν ταῖς ἀμάξαις εὐθώς κεκορῆ
 Alexid. 3, 386. ὄσα-ἔρηκέ με κακῶς ὁμολογῶν εὐθώς Axiom. 3, 338
 (1, 11). ὄπου-ἀσεβοῦντες οὐ διδόσασιν εὐθώς δίκην Timocl. 3, 508
 εὐθύτος: *εὐθύτου ῥήφρον Eur. 2, 441 (2).
 εὐΐος: εὐΐε κισσοχαῖτ' ἀναξ Esphant. 2, 13 (2). Cratin. 2, 194 (32).
 εὐκαιρος: λόγος εὐκαιρος εἰς τὰ σπλάγγνα κολληθεῖς Philem. 4, 42 (25).
 χάριν λαβῶν ευκαιρον mon. 746. ὁ θάνατος οὐκ ευκαιρος anon. 4, 67
 (267). ἔνα τῷ λαλεῖν λάβωμεν ευκαιρον χρόνον Sosip. 4, 483 (v. 21).
 πότε | ευκαιρον-ἔστι-τὰ μὲν θερημά παραδέναι, τὰ δ'- Sosip. 4, 481
 (v. 52). εὐκαίρως: δεδειπνᾶναι-εὐκαίρως πάνυ Epicrat. 3, 361
 πάνυ τις ευκαίρως προπίνων φησί Nicon. 4, 578.
 εὐκαρπεῖν: Aristophan. 2, 1156 (31).
 εὐκαταφρόνητος: εὐκαταφρόνητος τῇ στολῇ | εἰσεῖμι Men. 4, 276 (25).
 εὐκαταφρόνητός ἐστι σιγηρὸς τρόπος mon. 167. οὐ παντελῶς εὐκα
 φρόνητος ἢ τέχνη Sosip. 4, 482 (v. 1). εὐκαταφρόνητός (an -τόν) ἐκ
 πέντα anon. 4, 608 (24). εὐκαταφρόνητόν ἐστι-πένης Men. 4, 96 (21).
 εὐκερματεῖν Eubul. 3, 271 (23).
 εὐκηλος: μᾶλ' εὐκηλος τέρεπον φρένα Pher. 2, 335 (2, 3).
 εὐκλέα: anon. 4, 655 (210).
 Εὐκλείδης: Εὐκλείδην τὸν ἀρξάντα Archipp. 2, 719 (2).
 εὐκλήρωμα (1. εὐκλήρημα): Antiph. 3, 6 (1).
 εὐκόλος: Μουσῶν εὐκόλων anon. 4, 655 (209). εὐκόλως: αἰ
 εὐκόλως (int. φέρῃ τὸ γῆρας), ἐνδοτε κοιμίζειν ποιεῖ Anaxand. 3, 11
 (2, 4). εὐκόλως πλιτουσιν αἰ-τύχαι mon. 755.
 εὐκόλω: vide εὐκυβῶ.
 εὐκόπως: Aristophan. 2, 1210 (169).
 Εὐκράτης: κυρησιοπῶλα | Εὐκράτες *σιύππαξ Aristophan. 2, 1197 (25).
 εὐκταῖος: εὐκταῖον κακὸν monost. 102.
 εὐκτός: εὐκτότατον γάμον Eur. 2, 576 (142). ὁ καιρὸς εὐκτός; Epiph
 4, 493 (v. 12).

- κρυβῶ: *εὐκρυβεῖν (vulg. εὐκολεῖν) Amphid. 3, 305 (3).
 κρύκλωτος: μάλ' ἀνδρικὴν | τῶν θηρικλείων-εὐκρύκλωτον Eubul. 3, 231 (1). τῶν θηρικλείων εὐκρύκλωτον ἀσπίδα Aristophont. 3, 363.
 λαβοῦμαι: θάνατον εὐλαβοῦμενος mon. 512. μὴ εὐλαβοῦ τεθνηξέαι Diph. 4, 426 (35).
 ὑλάμπροις vide εὐγαλκος.
 λογός: πρόχειρον ἐπὶ τὴν γλῶτταν εὐλόγῳ τρέχειν Philem. 4, 9 (2).
 εὐλόγως: *οὐδὲ εἰς ἄν εὐλόγως ἡμῖν φθονῆσαι Alexid. 3, 484 (3).
 ἐπισκοτεῖ-καὶ τοῖς εὐλόγως καὶ τοῖς *κακῶς ἔχουσι Men. 4, 81 (1).
 λοιδορήτος: εὐλοιδορητον-σχήμα Men. 4, 200 (1).
 μαρῆς: ὡστ' εὐμαρῆ-τὴν ἐνθεσιν χωρεῖν Pher. 2, 299 (1, 6).
 μεγέθης: λίβρακος κρανίον εὐμέγεθες Eubul. 3, 258 (1).
 μενῆς: Νίκη μεθ' ἡμῶν εὐμενῆς ἔποιτ' Men. 4, 282 (218).
 ὁμενίδες: diversae a σεμναῖς θεαῖς Philem. 4, 66 (131).
 μετὰβολος: *(ὡς) εὐμετὰβολός ἐστιν-βίος Diph. 4, 426 (37).
 μορφία: πολὺ *(γε) διαφέρει σεμνότης εὐμορφίας Philem. 4, 58 (77).
 ἄπαντα συλῶν *(τὰ) κατὰ τῆς εὐμορφίας Men. 4, 239 (21).
 μορφος: εὐμορφος γυνή Eubul. 3, 242 (1). σαπρὰν γυναῖκα-ὁ τρόπος εὐμορφον ποιεῖ Philem. 4, 58 (77).
 ναῖος: Δαγίσκαν-ιδεῖν με συκάζουσαν εὐνάταν ἐτι var. lect. Stratt. 2, 764 (1, 2).
 νητήρ: χιτῶν εὐνητήρ anon. 4, 684 (325).
 νοία: †μετ' εὐνοίας διδόμενον (donum) Philem. 4, 57 (75). ὅταν μετ' εὐνοίας (ἰ. ἀγνοίας cf. 5, 101) *τι μὴ πονηρίας πταισῶσιν Men. 4, 102 (3). ἢ-ἐν φίλοις εὐνοία κειρῶ κρίνεται Men. 4, 267 (143). υἱὸς δ' ἀμείνων ἐστὶν εὐνοία πατρός Men. 4, 290 (261).
 νοῖκος: ἐπ' οὐ γυναικός ἐστιν εὐνοϊκώτερον γαμετῆς ἑταῖρα; Amphid. 3, 301.
 νοους: οἱ εὐνοος Philem. 4, 65 (122). θεὸς-ἔδωκεν εὐνοος γερόμενος Men. 4, 126 (1). τοῦτω λαλήσας εὐνοος ἐγὼ νῦν εἰμι Men. 4, 209 (1). μηδέποτε γῆμη μηδὲ εἰς εὐνοος ἐμοί mon. 684. λύπην-εὐνοος οἶδε θεραπέυειν *λόγος (vulg. φίλος) Men. 4, 252 (65) cf. mon. 319.
 ἴσως *(ὁ θάνατος) αὐτὸς σοῦ γέγονεν εὐνοώτερος anon. 4, 670 (287).
 τὴν πάροδον ἴν' ἔχης-εὐνοουστέρην Dionys. 3, 552 (1, 17).
 νουχίας: σικνοῦ πέπονος εὐνουχίου Plat. 2, 636 (1, 4).
 νοῦχος: εὐνοῦχος-θηρίον mon. 155.
 νοῶ: εὐνοοῦντος οἰκέτου Men. 4, 259 (98). εὐνοεῖ τῷ δεσπότη mon. 116. οὐχὶ παρακληθέτας ὑμᾶς δεῖ-ἡμῖν εὐνοεῖν Men. 4, 266 (236).
 ἐν ἀγαθοῖς εὐνοοῦμενός τις ᾧν Men. 4, 272 (171).
 οδοῶ: εὐδοεῖν (-δῶν?) πορεύομαι Theop. 2, 818 (10).
 ὄργητος: ἔστι-τοῖς κόλαξι πᾶσι-εὐόργητος Eubul. 3, 217 (1).
 ορκησία: Alexand. 4, 553.
 οσμος: εὐόσμων-σελίνων Stratt. 2, 787 (1, 7).
 οψία: Alexid. 3, 401 (3).
 οψος ἀγορά Anaxand. 3, 175 (1, 10). ἀγορὰν ἰδεῖν εὐοψον Timocle. 1, 597. εὐοψον ἀγορὰν (Deliorum) Criton. 4, 538 (v. 7).
 παθῆς: εὐπαθῆ βλον Cratet. 2, 240 (4).
 παιδευσία: βραβεῖον ἀρετῆς ἐστὶν εὐπαιδευσία mon. 653.
 πάλλαμος: εὐπαλῆμων ὕμνων Cratin. 2, 57 (3).
 πάρυφος: ψυκτῆριον τῆς εὐπαρύφου λεπτότερον Nicostr. 3, 282.
 πᾶτειρα: ἢ-εὐπάτειρα-παρθένος Νίκη Men. 4, 282 (218).
 πατρὶδής: πένθητας-εὐπατρίδας *οὐδείς ὀρᾷ Alexid. 3, 419.
 πειστος: vide εὐπιστος.

- εὐπινής: Cratin. 2, 213 (118). var. εὐπίνης. εὐπηνής.
 εὐπιστος: εὐπιστον ἀτυχῶν ἔστιν ἄνθρωπος Men. 4, 183 (4). †εὐλαστον ἄνηρ (f. εὐπιστόν ἔστι 5, 110) δυστυχῆς mon. 183. τίς ὡδέ μῦθος καὶ ἄλλαν ἀνεμμένος (an-γως) εὐπιστος (f. εὐπειστος) ἀνδρῶν-; anon. 4, 613 (41).
 Εὐπολις: Cratin. 2, 123 (10). ab Aristophane tangitur, Eur. 2, 567 (58). soluta oratione interdum usus, ib. (59).
 εὐπορία: † πόρης βουλὴν ἔδειξεν εὐπορίας τινός Men. 4, 126 (1).
 εὐπορος: Ἰταμούς, προθύμους, εὐπόρους ἐν τοῖς ἀπόροις (cf. 5, 91) Alexid. 3, 490 (2). ὀλέθρου δ' εὐπορον (int. στρατιωτῶν εὐρεῖν πράσασιν) Men. 4, 91 (3). τῶν εὐπόρων τινὲς παραστῆτους ἔλεμεν Diocl. 3, 544 (v. 32). τὸν εὐπορον τίθησι πωχὸν εἰς τὴν αὖριον Philem. 4, 31 (1, 8). εὐπόρους ποιεῖν οὐς ἂν δύνῃ πλειστοὺς Men. 4, 107 (2, 11). εὐπόρος: ταρχοὺς εὐπόρους ἔχουσα Timocl. 3, 600 (2).
 εὐπορῶ: ὅταν εὐπορῶν *(τις) αἰσχρὰ πράττει πράγματα Antiph. 3, 133 (60, 6). πένης ἄνθρωπος ἐνοχλῶν-τοῖς εὐποροῦσιν Amphid. 3, 307 (2). ἀγορᾶν ἰδεῖν εὐφρον εὐποροῦντι-ἡδιστον Timocl. 3, 597. τὸν εὐποροῦνθ' ἕκαστος ἡδέως ὄρα mon. 501. ὅστις εὐπορῶν κακῶς διὰ γὰρ Apollod. 4, 456 (3). εἰσπέλευκεν-ἀπαθῆς, εὐπορηκῶς Diph. 4, 306 (2, 19). ἐπειδὴν δ' εὐπορήσωσιν ποτε, ἀνέλαβον καινὰς ἑταίρας Alexid. 3, 422 (1, 3). εἰ καὶ σφόδρ' εὐπορεῖ γὰρ, ἀβεβαίως τραγῶα Men. 4, 96 (1). *εὐποροῦμεν, οὐδὲ μετρίως Men. 4, 74 (4). μῆδ' αὐτὸς εἰ σφόδρ' εὐπορεῖς πίστευε τούτῳ Men. 4, 156 (1). οἱ μὲν εὐποροῦμεν οἱ δ' ἀλύομεν Alexid. 3, 434 (1, 13). ὅστις-ἀπορούμενος τὰλλα πρὸς τοῖς εὐπορεῖ Alexid. 3, 414 (1). εὐπορεῖν χρημάτων Antiph. 3, 133 (4, 2). οὐδὲν εὐποροῦμεν τοῖς πέλας Alexid. 3, 446 (1, 4). τὰ μαθηματικὰ εὐπορεῖ τὰ χρήματα Philem. 4, 53 (52^a).
 εὐπραξία: αἰτῶ-ὑγίειαν πρῶτον, εἰτ' εὐπραξίαν Philem. 4, 56 (66). εὐπραξία anon. 4, 656 (211).
 εὐπρεπής: cf. εὐτρεπής. vulg. pro ἀπρεπές Epicrat. 3, 371. ἀν-ῆ τις εὐπρεπῆς, ἱερὸν γάμον καλεῖτε Anaxand. 3, 177 (2, 2). μείρατον μάλ' εὐπρεπῶν Xenarch. 3, 617 (1, 3). τεμάχη-καταχυσματίοισα-εὐπρεπῆ Pher. 2, 299 (1, 11).
 εὐπροσήγορος: παθητός-πᾶς τις εὐπροσήγορος mon. 457. ἐν-εὐπροσηγόροις ἔστι τις χάρις mon. 463.
 εὐπρόσωπος: εὐπρόσωπος ἦσθ' Cratin. 2, 185 (29). Θεολύτη μάλ' εὐπρόσωπος καὶ καλὴ Anaxand. 3, 165 (1). τὴν-εὐπρόσωπον λοπάδα Eubul. 3, 225 (1).
 εὐπυγία: ὥστε τὴν εὐπυγίαν ἀναβοᾶν τοὺς εἰσιδόντας Alexid. 3, 423 (1, 11).
 εὐρετής: (deum) ἀγαθῶν τοσοῦτων εὐρετὴν καὶ κτίστορα Diph. (?) 4, 429 (52).
 εὐρετικός: εὐρετικούς fieri homines aquae potione, Eubul. 3, 267 (11) = Ophel. 3, 380 (1). *εὐρετικὸν (vulg. -κῆν) εἶναι τὴν ἔρημιαν Men. 4, 82 (4).
 εὐρημα: μύρον εὐρημα Μετάλλου Aristophan. 2, 1161 (8). θαναστὴν ἔμον εὐρημα Alexid. 3, 462 (1, 4). ὡς σεμνὸν ἔστι τοῦτο καὶ τῶν θεῶν εὐρημα Diocl. 3, 543 (v. 3). ἑρυγίας *εὐρήματα συκῆς Alexid. 3, 456 (1).
 εὐριπίδαριστοφανέζων: Cratin. 2, 225 (155).
 Εὐριπίδης: 1) poeta: *φρῶγει τι δράμα καινὸν Εὐριπίδῃ Telecl. 2, 371 (2). Εὐριπίδης ὁ τὰς τραγῳδίας ποιῶν Telecl. 2, 372 (3) cf. Aristophan. 2, 1106 (8). Κηφισογῶν-σὺ δὲ *ξυελῆς-Εὐριπίδῃ Aristophan. 2, 1177 (4). ἔσωσας ἐκ τῶν σίγμα τῶν Εὐριπίδου Plat. 2, 636 (7). **Εὐριπίδου δ' ἔσωσας- Eubul. 3, 218 (2). *στρεψίμαλλος τῆν

νην Εὐριπίδης Aristophan. 2, 1197 (89). Εὐριπίδου δράμα δεξιῶν-
 ον-^οΟρέστην Stratt. 2, 763 (1). Euripides in Proagone exagitatus,
 stephan. 2, 1137. de versu quodam Kuripidis Aristophan. 2, 1073
). Εὐριπίδου †τ' ἄριστον (f. τὰρ' ἔστιν) οὐ κακῶς ἔχον Theop. 2,
 1 (3). *τὸν ἀρχεσυγιον, ὡς ἔφασκ' Εὐριπίδης. Α. Εὐριπίδης γὰρ
 τ' ἔφασκεν; Antiph. 3, 120 (1, 7. 8). συντόμως γε, φίλτατε | Εὐ-
 ρίδη, τὸν βίον ἔδηκας εἰς σίχον Nicostr. 3, 288 (2). εὐ γ' ὁ κατὰ-
 σος εἶπε πόλλ' Εὐριπίδης Diph. 4, 402 (1). Εὐριπίδου μνήσθητι
 ῥῶων ἔσει Philirpid. 4, 472. οὐκ ἂν ποτε | Εὐριπίδης γυναῖκα
 ὄσει Diph. 4, 411 (1). οὐτω-ἐπὶ τοῖς μέλεσι τοῖς Εὐριπίδου-νοσοῦ-
 Αxionici 1, 417. ἀπηγᾶμην ἂν ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην Philem. 4, 48
 α). ὁ τὰ κεφάλαια συγγράφων Εὐριπίδῃ Antiph. 3, 59. nam Quae
 imitacionem ipse testatur Men. 4, 321 (453b). Euripidis quae
 ter fuerit, Alexand. 4, 555 (3). 2) ποtator: Εὐριπίδης τις τή-
 ον γενήσεται Anaxand. 3, 174. οὐ κυμβλοισι πεπολέμηκ' Εὐριπί-
 (;) Ephipp. 3, 328 (2). κυμβία παρχοίμ' ἔστιων *Εὐριπίδῃ Ephipp.
 335 (2). 3) iact. tal. πῶς ἂν βάλοιμ' Εὐριπίδην; Diph. 4,
 (1).

σχω: τὸν Κερκυόνα-ἀποπατοῦντ' -εὐρῶν Cratin. 2, 48 (8). τὴν Λα-
 καν-εὐρεῖν (al. ἰδεῖν) με συκάζουσαν Stratt. 2, 764 (1). τὴν οἰκίαν
 ρον-κρίστην γενοῦντιαν Theop. 2, 792 (1). εὐρήσεις-τῶν ἐπιστιῶν
 των τινάς, οἶ- Timocl. 3, 610. πολλὰ δύσκολα εὐροῖς ἂν ἐν τοῖς
 τι Men. 4, 94 (2). εὐροῖς δ' ἂν οὐδὲν-ἀγαθόν, ὅπου τι μὴ πρό-
 τι καὶ κακόν Men. 4, 161 (1). ἐν τοῖς λόγοις φρονούντας εὐρίσχω
 ον Anaxipp. 4, 465 (2). εὐθὺς εὐρέθη θανάων Philem. 4, 85 (7).
 ὕδεν *κεῖνον τρύπημ' -ἂν *εὐροῖς Eur. 2, 562 (44). φυγγενεῖς καὶ
 ἕτερας-εὐρῶν μόλις-ἐνεγράφην Cratin. min. 3, 377. εὐρεῖν συγγενῆ
 ητος Men. 4, 71 (8). οὐδὲ †γεννητὴν δύναμαι εὐρεῖν οὐδένα Men.
 155 (7). νῦν δὲ κατὰ πόλιν εὐρηκε-τὸν ἐμὲ τουτοῖ Men. 4, 210 (4).
 ἰ θεοῦς οὕτως δικαίους ἔστιν εὐρεῖν; Men. 4, 170 (7). οὐκ ἔστιν
 εἶν βίον ἄλυπον Men. 4, 195 (10) = mon. 419. *εἰκόν' οὐκ ἔγω
 ῖρεῖν) ὁμοίαν τῷ-πράγματι Men. 4, 231 (7). εὐρεῖν τὸ δίκαιον-οὐ
 ἴον mon. 178. οὐ δασύποδ' εὐρεῖν ἔστιν οὐχὶ ῥᾶδιον Nausicrat. 4,
 στρατιώτην-σωτηρίας εὐρεῖν πρόφασιν Men. 4, 91 (3). τῆς εὐτε-
 ρς πρόφασιν εὐρόντες καλὴν Aristophont. 3, 362 (3). ἄπανδ' ὁ
 ζητοῦντος εὐρίσκει *πόνος anon. 4, 689 (343b). ὅπου-εὐρήκασιν-
 ος τι τῶν θείων Alexid. 3, 397 (1). συμφόν οὐδὲν εὐρηκ' Alexid. 3,
 κούδὲ εἰς εὐρηκὲ πῶ | τί ἔστιν (bonum)- ἐν ἀγρῶ διατρέβων-ἐγὼ
 εὐρον Philem. 4, 22. τάληθὲς-οὐχ εὐρίσκεται mon. 511. νυκτε-
 εὔρε μοιχοῖς αἰσίματ' Eur. 2, 481 (3). πολλὴν-λακκοπρωκτίαν-
 ὦν Eur. 2, 547 (2). *σόφισμ', ὃ φασὶ παῖδας Λεσβίων εὐρεῖν Theop.
 305 (1). μέγιστον εὔρεν ἀνθρώποις κακόν Antiph. 3, 66. ὅταν τις
 η καινόν ἐνθύμημά τι Anaxand. 3, 196 (3). αἰε γ' -τιν' εὐρίσκει τέ-
 ν Alexid. 3, 501. ἐν παγούροις-καὶ | ἰχθυόδοις εὐρηκα παντοδαπὰς
 ρας Xenarch. (Timocl.) 3, 622 (2). †εὐρηκῶς (f. εὐρηκα) κἀγὼ
 ἴτου τέχνην Men. 4, 109 (7). δειναὶ-εὐρίσκειν τέχνας mon. 130.
 μή χανεῖν λύκον διακενής-εὐρηκας τέχνην Eurhron. 4, 497 (v. 31).
 ρῶτος εὐρῶν πολυτελὲς τμητὸν-γλαύκου πρόσωπον Anaxand. 3, 174
 ὁ πρῶτος εὐρῶν-τραγήματα Alexid. 3, 469. ὁ πρῶτος εὐρῶν δια-
 ρῆν πτωχῶ τέχνην Men. 4, 75 (5). ὁ πρῶτος εὐρῶν τἀλλότρια δει-
 εῖν Eubul. 3, 240. ὁ πρῶτος εὐρῶν μετὰ λυχνόχου περιπατεῖν
 kid. 3, 451. τὸν ἀσύμβολον εὔρε γελοῖα λέγειν Anaxand. 3, 165 (2).
 παρσιτεῖν εὔρεν ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος Diodor. 3, 543 (v. 5). ἐγὼ-εὐρον
 Gr. Vol. V.

- τὸ κλέπτειν πρῶτος Euphron. 4, 486 (v. 14). τὸ πέρας τῆς μαγειρίας *εὐρηγέται Hegesipp. 4, 479 (v. 5). αὐτὸς εὐρηγας δὲ τί; Babou. 4, 501. διὰ τὸ ταυδ' εὐρηγέται τὰ μέγιστα συντείνοντα πρὸς τὸ ἔρ κ-λῶς Athenion. 4, 558 (v. 42). ὀβολὸν εὔρε anon. 4, 700 (354). ἐί μ' αἰὲ καινὸν πόρον *εὐρεῖν ὅπως (libri εὐρίσκειν ὡς) — Antiph. 3, 13 (24). τούτων *ἂν τίς εὔροι φάρμακα-χρησιμώτερα; Alexid. 3, 513 (18). τὸ φάρμακον εὐρηγας κενὸν Men. 4, 101 (1). τοῖς-τοιούτοις βρομῶσι τὰ φάρμακα | εὔρητ' ἐκείθεν Nicomach. 4, 584 (v. 35). πάντα δεῖ ε-ρεῖν, ὀνόματα καινά- Antiph. 3, 106 (v. 18). οὐδὲ ἔν | καινὸν-εὐ-σχοῦσιν (poetae) Xenarch. 3, 621 (1, 2). ὁ τὸ σκόλιον εὔραν ἐκείνος, ὅστις ἦν Anaxand. 3, 169 (1). σοφῶ παρ' ἀνδρὶ πρῶτος εὐρέθη λόγος mon. 487. ἀθανασίαν εὐρηκα Philem. 4, 27 (v. 25). δουλεύομεν ἐ-ξαισιν, εὐρόντες νόμους Philem. 4, 36 (8). οὐχὶ μόνον εὔρε πῶς λαί-σομεν *αὐτοῖς Philem. 4, 6. σὺ δ' εἰς ἅπαντας εὔρες ἀνθρώπους Phi-lem. 4, 4 (1). οὐ-τοιούτων *οὐνεκ' ὄστραχ' εὐρέθη Plat. 2, 600 (1). κομψὸν-δεξιῶς δ' εὐρημένον Alexid. 3, 386. τόλμησ καὶ βίου-ὄργανα | εὐρημέν' ἀνθρώποις ἀναίδεον Men. 4, 140 (1). γεύσω-σὲ τῶν εὐρη-μένων Anaxipp. 4, 460 (v. 27). πρόφασιν καλῶς *εὐρημένη (legeb. εἰρημένη Archipp. 2, 724 (1). σπῆψις εὐρεθήσεται anon. 4, 654 (204). πάντων ἀφορητῶν τῶν καλῶν εὐρίσκειται Philem. 4, 39 (14*). ἕως α' *πρᾶσιν εὔρωμεν Aristophan. 2, 1172 (2). τὸ συνεχὲς ἔργον (f. ἔργα 5, 81) παντὸς εὐρίσκει τέλος Anaxand. 3, 199 (12). εὐρήσει δέην Philem. 4, 57 (73). ἡμεβόμενος ἐχθροῦς εὔρ' Men. 4, 212 (2, 15). τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὐρίσκει φίλους mon. 500. m ed. δᾶρον δ' ἔμαυτῆ- *εὐρημένη (legeb. -νον) Diph. 4, 408.
- Εὐρύβατος:** Εὐρύβατον Aia Aristophan. 2, 1015 (1). Εὐρύβατος; I Cratin. 2, 24 cf. 5, 15. Εὐρύβατε κνισολοιγέ Amphid. 3, 304 (2).
- εὐρύθυμια:** ἦ *τ' εὐρύθυμια τὸ τ' ἦθος *ἢ τάξις δ' Damox. 4, 536 (v. 7).
- εὐρύθυμος:** Timocl. 3, 597 (2). εὐρύθυμος βακτηρία Antiph. 3, 17. εὐρύθυμος διειμένον ὄξει Alexid. 3, 471 (2). οὕτως-εὐρύθυμος- *ἄρα ἐνώμα (proculam) Theophil. 3, 627. *πέμπειν εὐρύθυμος τὸν κῆταρον Plat. 5, 44. ὡς δ' *εὐρύθυμος (vulg. εὐρύθυμος) λαβῶν τὸ μελετητικὸν εἰτ' ἐσχεδίασε Anaxand. 3, 168.
- εὐρύμετωπος:** βουὸν εὐρύμετωπον Straton. 4, 545 (v. 20).
- εὐρύνω:** κολλῆς λαγόνος εὐρύνας βάθος Eubul. (Arar.) 3, 226 (2).
- εὐρύπρωκτος:** f. Aristophan. 2, 1121 (13), sed cf. 5, 66. εὐρύπρω-κτότεροι πολὺ-ἀπεχώρησαν Eubul. 3, 263 (2).
- Εὐρύφων:** ἐσχάρης κεκαυμένος-ὑπ' Εὐρύφωντος Plat. 2, 679 (2).
- εὐρύχορος:** Σπάρτην τὴν εὐρύχορον Anaxand. 3, 183 (1, 20).
- εὐρώς:** γήρας εὐρώς (cani) anon. 4, 604 (14).
- εὐσαρκος:** ῥαχιστὰ κρανίων μέλη | εὐσαρκα Amphid. 3, 307.
- εὐσέβεια:** μόνουσι-τούτοισι-συσσιτεῖν δι' εὐσέβειαν Aristophont. 3, 363 (4). ὑπὲρ εὐσεβείας καὶ λάλει καὶ μάνθανε mon. 521. ἡ μαγειρία πρὸς εὐσεβείαν πλεῖστα προσενήνεχθ' Athenion. 4, 557 (v. 2). ὑπὲρ εὐσεβείας- *ἄφεις παῦσαι λέγων ib. 558 (v. 44).
- εὐσεβής:** cf. θεοσεβής. γυναικὶ δ' ὅστις ὄρκον ὀμνύων-μηδὲν ποιῆθ-καιον οὔτος εὐσεβής Men. 4, 325 (469). ἀγρόν εὐσεβέστερον γεωργῶν οὐδένα Men. 4, 97 (4). ὁ λιβανωτὸς εὐσεβής (al. -βής) Men. 4, 106 (3).
- εὐσεβῶ:** θυσία μεγίστη τῷ θεῷ τὸ †εὐσεβεῖν mon. 246. τὸ πρῶτον ε-σεβεῖν πρὸς τὸν θεόν mon. 567.
- εὔσημος:** τὴν προσαγόρευσιν οὐ σφόδρ' εὔσημον (an εὐφημον) ποιῶ Men. 4, 183 (1).
- εὔσκιος:** ἐν εὔσκειος δρόμοισιν Eur. 2, 437 (3).

- εὐσταλής: ποιήσας εὐσταλή | ξμαυτόν Diod. 3, 544 (v. 17).
 εὐστοχος: εὐστοχος νεανίας Eriipp. 3, 332. εὐστοχον-βουλευτήριον
 anon. 4, 693 (356).
 εὐσχημονῶ: ἀμελοῦντα τοῦ ζῆν οὐκ ἔνεσι' εὐσχημονεῖν mon. 646.
 εὐσχημων: εὐσχημονος ἀλεκτρονόμος Cratin. 2, 82 (2). εὐσχημόνως:
 ἔνεγκ' ἀτυχίαν-εὐσχημόνως Men. 4, 242 (29).
 εὐσως: εὐσας ἅπαντας-δῶσεις ἔμοι Baton. 4, 502 (v. 10).
 εὐτακτος: εὐτακτον εἶναι τὰλλότρια δειπνοῦντα mon. 157. υἱὸν εὐτακτον
 mon. 342. εὐτακτος βίος mon. 298.
 εὐτειχῆς: *εὐτειχῆ (libr. εὐτυχή) ναίων Πάρον Alexid. 3, 393 (1).
 εὐτέλεια: κρέα δὲ τίνος ἦδιστ' ἂν ἐσθλοῖς; B. -εις εὐτέλειαν Antiph. 3,
 9 (1). μᾶζα πρὸς εὐτέλειαν ἐξωπλισμένη Antiph. 3, 133 (1). τῆς εὐ-
 τελείας πρόφασιν εὐρόντες καλὴν Aristophont. 3, 362 (3). ὁ σοφὸς εὐ-
 τελείας ἀνέχεται mon. 458. ταῖς εὐτελείαις οἱ θεοὶ χαίρουσι Antiph.
 3, 89 (2).
 εὐτελής: cf. ἀτελής. ὅστις-αὐτῶν *(ἐστιν) εὐτελέστατος Eur. 2, 504 (9).
 εἰς τὸν ἴσον *οἶκον τῷ σφόδρ' ἔρχετ' εὐτελεῖ Men. 4, 187 (2). τὰλλα
 δὲ | ἦδ-εὐτελέσταται Plat. 2, 674 (2, 11). καὶ σφόδρ' εὐτελεὲς λέγω Diph.
 4, 392 (1). πᾶν τὸ τυχόν ἢ πραγμάτιον ἢ σφόδρ' εὐτελεὲς Krinici 4,
 505. παιδισκάριον εὐτελεὲς Men. 4, 169 (3). ἐγὼ δ' ἀνόητος, εὐτε-
 λῆς ὑπερβολῇ Men. 4, 266 (137). εὐτελεῶς: ἀλλ' ἀγόρασον εὐτελεῶς
 Eriipp. 3, 334 (1). τῶνδ' ἕκαστην ἔστιν ἀδεῶς εὐτελεῶς Xenarch. 3,
 617 (1, 16).
 εὐτολμος εἶναι κρίνε mon. 153.
 εὐτονος: τῷ-παρόντι γίγνεται εὐτονώτερον (f. εὐπορώτερον) Men. 4,
 267 (146).
 εὐτραπέζος: εὐτραπέζων Θετταλῶν ξένων Eriipp. 3, 559.
 εὐτραπέλλια: τί-τὴν εὐτραπέλλαν εἰς ἀηδῖαν ἄγεις; Posidipp. 4, 524 (2).
 εὐτρεπής: εὐτρεπῆ τε τὸν κοντόν ποιῶ Eriicrat. 3, 372 (2). τὴν δευ-
 τέρην τράπεζαν *εὐτρεπῆ (libr. εὐπρεπῆ) ποιεῖ Nicostr. 3, 287. τὰς
 τραπέζας εὐτρεπεῖς Diod. 3, 544 (v. 15). εὐτρεπεῖς τὰς ἱμονίαις *πε-
 ποίηκα Apollod. Gel. 4, 438. δεῖπνον εὐτρεπές Antiph. 3, 45 (2, 12).
 πᾶν τὸ δεῖπνον εὐτρεπές Anaxipp. 4, 459 (v. 13). τὰ τ' ἔνδον *εὐ-
 τρεπῆ ποιεῖ λαβῶν Athenion. 4, 558 (v. 46).
 εὐτρεπίζω: εὐτρεπίζει-ψυκτῆρα, λεκάνην, τριπόδιον Antiph. 3, 146 (32).
 Εὐτρηλοῦς Telecl. 2, 378 (25).
 Εὐτρήσιος: Eur. 2, 445 (17).
 εὐτυχῆς: cf. εὐτειχῆς. *ἄρ' ἦν εὐτυχῆς τις Antiph. 3, 67 (1, 15). ἀνόη-
 τος ὁ διδούς, εὐτυχῆς δ' ὁ λαμβάνων Timocl. 3, 591. εὐτυχῆς ἐσθ' ὁ
 μετριώτατος λαβῶν (malum) Men. 4, 229 (3, 17). τῶν δυστυχοῦντων
 εὐτυχῆς οὐδεὶς φίλος mon. 502. τὸ ζῆν ἀλύπως ἀνδρὸς ἔστιν εὐτυχοῦς
 mon. 509=731. τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς τοὺς δ' εὐτυχεῖς mon. 125.
 δικαίους ἀνδρας εὐτυχεῖς ὄραν mon. 218. πένητος ἀνδρὸς οὐδὲν εὐτυ-
 χέστερον Diph. 4, 423 (23). τοῦτον εὐτυχεστάτον λέγω, ὅστις- Men. 4,
 211 (2). ὦ πόλις-ὡς εὐτυχῆς εἰ μᾶλλον- Eur. 2, 510 (7).
 εὐτυχῶ: cf. ἀτυχῶ. εὐτυχεῖς ὡ δέσποτα Plat. 2, 670 (3). εὔχει-πάντας
 εὐτυχεῖν ἀεὶ (parasitus) Antiph. 3, 45 (2, 4). καιρῷ *τὸν εὐτυχοῦντα
 κολακεῦον φίλος Men. 4, 267 (145). τῶν εὐτυχοῦντων πάντες-φίλοι mon.
 507. τῶν εὐτυχοῦντων πάντες-συγγενεῖς mon. 510. τὸν υἱὸν εὐτυ-
 χοῦντα καὶ σεωσμένον-λέγω σοι Men. 4, 174 (1). τοὺς εὐτυχοῦντας
 ἐπιφανῶς δεῖ ζῆν Alexid. 3, 507 (8). εὐτυχῶν καὶ βίον κεκτημένος
 Philem. 4, 49 (41). ἔλειν δ' ἐκείνος ἔμαθεν εὐτυχῶν μόνος Men. 4,
 127 (3). δὲ *εὐτυχεῖς μέμνησο τῆς προτέρας τύχης Men. 4, 275 (188).

σὺν τοῖς φίλοισιν εὐτυχεῖν mon. 498. εὐτυχοῦντα τῷ βίῳ | ἔχειν ἔρημον διαδόχου τὴν οἰκίαν Men. 4, 261 (111). ἀμφοτέρων οὗτος εὐτυχί τε καὶ φρονεῖ Philem. 4, 42 (23). cf. ad Men. 4, 261 (109). εὐτυχοῦντα νοῦν ἔχειν mon. 207. εὐτυχοῦσιν, οὐ φρονοῦσι δέ mon. 447. τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν mon. 497. τοῦ-εὐτυχεῖν αἰεὶ παρέχε σσαντὸν αἴσιον Men. 4, 156 (1). μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γενναῖος ὢν mon. 614. χρηστός εὐτυχῶν mon. 681. εὐτυχῶν μαστιγίας anon. 4, 614 (42). ἀνήρ πονηρὸς δυστυχεῖ κἂν εὐτυχῇ mon. 19. τὸ μὴ δικαίως εὐτυχεῖν ἔχει φόβον Men. 4, 255 (80^a). κἂν εὐτυχῇ τις-προσδοκᾷν αἰεὶ τι θεῖ Alexid. 3, 521 (42). τέρας ἔστιν εἰ τις εὐτύχηκε διὰ βίου Baton. 4, 499. δὲ εὐτυχεῖς μάλιστα μὴ φρονεῖ μέγα mon. 432. θεοῦ-χωρὶς οὐδεὶς εὐτυχεῖ mon. 250. μοχθεῖν-τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν mon. 338. ἔξωθέν εἰσιν οἱ δοκοῦντες εὐτυχεῖν * (λαμπροί) Men. 4, 263 (122). κατὰ τὴν ἰδίαν φρόνησιν οὐδεὶς εὐτυχεῖ mon. 306. οὕτω τὸ γῆρας σωφρονοῦν οὐκ εὐτυχεῖ Antiph. 3, 156 (71). ἀδίκως εὐτυχεῖ κακῶς τε πράττει (homo) Men. 4, 135 (2, 7). τὸ προθύμως μὴ * πονήσαντ' εὐτυχῶ (ἀη πονήσαντας τυχεῖν 5, 103) εὐδαιμονίας Men. 4, 143 (1).

εὐνδρος: cf. ἔνυδρος.

εὐφημία: κἂν τοῖς κακοῖς δεῖ λόγον ἔχειν εὐφημίας Men. 4, 262 (118).

εὐφημος: v. εὐσημος.

εὐφημῶ: εὐφημισθῶ τέμενος Men. 4, 159 (1).

εὐφραίνω: cf. εὐφροσύνη. εὐφρανῶ δὲ νῶ Eur. 2, 532 (1). εὐφραίνω ἡμᾶς ἀπόπεμπ' anon. 4, 650 (185). λεπαστά * μ' ἀδύοιμος εὐφραίνω Apollon. 2, 881 (2). εἰς αὐρίον σὲ κάμει ταῦτ' * εὐφρανάτω Dionys. 3, 552 (1, 15). διὰ τριῶν ποτηρίων με ματιτύης εὐφραίνέτω Philem. 4, 7 (1). ἐν ψ-αἰ τῶν παροψιδῶν τὸν ἄνδρα δριμύτητες εὐφραίνουσι * μα Arched. 4, 436 (1, 7). εὐφραίνομαι: εὐφραίνεται-κατὸν ἔχω μέγα Antiph. 3, 4 (2). ὅταν * δυστυχῇ τις, οὐδ' εὐφραίνεται Philem. 4, 39 (14^a). εἰ μὴ τὸτ' ἐπόνουν, νῦν ἂν οὐκ εὐφραίνομένη Philem. 4, 55 (61). εὐφραίνόμεσθ' ἔλαττον ἢ λυπούμεθα Philem. 4, 56 (65).

εὐφράνωρ-Θούριος Men. 4, 174 (1).

εὐφροσύνη: εἰ τις-Βυζαντίας θυννίδος * ὄσμαϊσι χαίρει (al. εὐφροσύνησιν χαίρει, f. εὐφραίνεται * ὄσμαϊς) Antiph. 3, 43 (1).

εὐφύεα: Alexid. 3, 526 (78).

εὐφύης: ε' φυεῖς ὀδόντας ἔσχεν Alexid. 3, 423 (1, 20). ὁ μὲν γὰρ εὐφύης τις εἶναι φαίνεται Anaxand. 3, 168. Ἀριστιππος, σοφιστὴς εὐφύης Alexid. 3, 400 (1, 4). ὁ Σίμος δ' ἔστι τις; A. μάλ' εὐφύης ἄφρωπος Alexid. 3, 444 (1, 13). ὡς εὐφύης ζῶον κοχλίας Philem. 4, 41 (19). εὐφύως: κολακεύειν εὐφύως Antiph. 3, 79 (2, 2). δψοποιεῖν εὐφύως Alexid. 3, 394.

εὐχαλκος: *εὐχάλκος (libri εὐλάμπροις, ἐν λαμπροῖς, ἐν χαλκοῖς)-*λουτηρίοισιν Antiph. 3, 120 (2).

εὐχαριστία: ἀπόντι μᾶλλον εὐχαριστίαν ποιεῖ Men. 4, 267 (146).

εὐχάριστος: λόγος εὐχάριστος mon. 330. 611.

εὐχερής: εὐχερῆ θεὸν λέγεις Aristophont. 3, 363 (4). οὕτως ἐκείνός ἐστιν εὐχερὴς ἀνὴρ Alexid. 3, 507 (9). ἦν (f. πᾶν) τ' εὐχερὴς τὸ πρᾶγμα τῷ- Damox. 4, 530 (v. 10). εὐχερῶς φέρειν mon. 707.

εὐχή: κατ' εὐχὴν σὴν-εὐφημισθῶ τέμενος Men. 4, 159 (1). εὐχῆς δικαίας οὐκ ἀνήκοος θεός mon. 146. ναυκλήρος ἀποθύει τις εὐχῆ Diph. 4, 394 (2, 10).

εὐχομαι: οἷς ὡσπερὲ θεοῖσιν ἠχόμεσθα Eur. 2, 466 (15, 6). εὐχῆ ἰ αἰεὶ με ζῆν * (; Σ.) ἅπασιν τοῖς θεοῖς Alexid. 3, 476 (2). αὐτὸν ὁ κληκῶς τὰ Σαμοθρακί (f. τοῖς Σαμοθρακί) εὐχεται. | λῆσαι- Alexid. 3,

- 467 (1). θεοῖς Ὀλυμπίοις εὐχόμεθα — ταῦτ' εὐχόμεθα Men. 4, 153 (3). ὡν τοῖς θεοῖς-εὐχεῖται τυχεῖν τῆς εὐθανασίας κρείττον οὐδὲν εὐχεται Posidipp. 4, 519 (1). μηδέποτε πείραν τοῖς θεοῖς εὐχου λαβεῖν-τοιούτου anon. 4, 692 (354). τῶν μὲν γὰρ (int. θεῶν) εὐξαμφοῖσιν ἔσθ' ἡμῖν τυχεῖν Antiph. 3, 80. εὐξαι τί (al. εὐξαι εἶτι f. εὐξ' εἶτι) βούλει, πάντα σοι γενήσεται Men. 4, 234 (10). τοῦτο θύων οὐδεπώποτ' εὐξάμην ἐγὼ τὸ σώζον τὴν-οἶκλαν Men. 4, 242 (30). εὐχου μὴ λαβεῖν πείραν φίλων Philem. 4, 31 (1, 14). τὸν καιρὸν εὐχου-ἔλεων ἔχειν mon. 720. εὐχου-ἔχειν τι mon. 174. μάτην * (ἄρ')-εὐχονται θανεῖν Men. 4, 271 (164). πάντες εἰς σέ-ἐλθεῖν-εὐχόμεθα καὶ σπουδαζόμεν Men. 4, 241 (26). τοῦ γὰρ τις ἄλλου-οὐνεκα (f. οὐνεκ' ἄν) | εὐξαιτο πλουτεῖν-; Antiph. 3, 133 (4). εὐχόμεθα πρὸς † τοῦθ' ὁ οἶνος ὠκερας (f. τοῦτ' οἶνος, ὦ κέρας,) γενοῦ Herm. 2, 389 (1). παρέχων δ' τι τις εὐξαιτ' ἐμβραχῦ Cratin. 2, 167 (11). ἡμῖν-οἶνον γενέσθαι τὴν ἄνοιαν εὐχομαι Plat. 2, 674 (2). εὐχομαι-ἐλκύσαι σε τὸν * ζυγόν Aristophan. 2, 1061 (1). οὐδὲς παράσιτος εὐχεῖτ' ἀτυχεῖν τοὺς φίλους-μετέχειν δὲ τούτων εὐχεῖτ' Antiph. 3, 45 (2). καὶ γὰρ αὐτὸς εὐχομαι | ἐκεῖθεν εἶναι τὸ γένος Men. 4, 232 (8).
- ἔχρηστος: γνάθον ἔχρηστον anon. 4, 615 (46).
- ἔχρωσ: εὐχρως-καὶ χαρλεῖς ὥσπερ νεκρός Theop. 2, 800 (1). εὐχρων τι κίλλον θερίστριον Eubul. 3, 254 (9).
- ἔχυλος: ὀπτὸν θερμὸν * εὐχυλον τέρεν (de carne suilla) Alexid. 3, 472 (4).
- ἔψυχλα: λόγος-εὐψυχλαν παρέσχε τῷ λυπουμένῳ Philem. 4, 42 (25). οὐκ εὐψυχλα τοῦτ' ἐστὶν-ἄλλ' ἀνανδρῶτα Philem. 4, 51 (46^b).
- ἔψυχος: εὐψύχου τέχνης Damox. 4, 531 (v. 43).
- ἔω: v. δέω.
- ἔωδης: * σφάκον εὐώδη Eupr. 2, 426 (1). στάμνον εὐώδους ποτοῦ Plat. 2, 684 (9). εὐώδη λαβῶν τὴν γῆν Antiph. 3, 21. καπνός * εὐωδέστερος Cratin. min. 3, 374 (1).
- ἔωδία: ῥόδοις * ἴσην εὐωδῖαν ἔχουσα anon. (cf. 5, 52) 2, 746 (2, 5).
- ἔωχλα: Συβαρίτιδας-εὐωχλας Aristophan. 2, 1038 (19). ἐν ταῖς γεννηκαῖς εὐωχλαῖς Eubul. 3, 222.
- ἔωχῶ: * καιναῖσι παροῖσι-εὐωχῆσω τὸ θέατρον Metag. 2, 756 (1). εὐωχῶμαι: λιπαρὸν γῆρας εὐωχούμενος Cratin. 2, 15 (1). * εὐωχούμενος τὰ σκωμμάτια Men. 4, 246 (38). εὐωχεῖσθε, προπόσεις πίνετε Alexid. 3, 404 (5). οὐχ ὅτι | ἐν τοῖς γάμοισιν εὐωχῆσομαι Alexid. 3, 489 (2).
- ἔωπαξ: Κυρ. 2, 498 (28).
- ἔωπτομαι: πρασοκουρίδες-ἔωπτόμεναι ποδοῖν σατυριδῶν Stratt. 2, 787 (1).
- ἔωδρος: ἔωδρον-βλου Men. 4, 70 (3).
- ἔωλω: ξύλον ἐφέλειν Polyz. 2, 867 (1).
- ἔωξῆς: στήτ' ἐφεξῆς κιστροῶν-χορός Theop. 2, 796 (1). Ἰσασθ' ἐφεξῆς πάντες Aristophan. 2, 975 (8). ἐφεξῆς ἐπὶ κέρως τεταγμένας Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 4) = 246 cf. Xenarch. 3, 617 (1, 6). εἰπεῖν ἐφεξῆς Antiph. 3, 67 (1, 4). τὰ μαθήματα | ἅπαντ' ἐφεξῆς εἰδόθ' Bosip. 4, 482 (v. 9). ἐφεξῆς στρώματ', ἀργυρώματα Apollod. Gel. 4, 489 (1). ἢ πρώτη λοιπὸς ζεῖ ταῖς ἐφεξῆς οὐχὶ συμφώνως Damox. 4, 561 (v. 51).
- † ἐφέπηξε anon. (144) 5, 119.
- ἔφεσηία γράμματα καλά Anaxil. 3, 345 (1).
- ἔφεσιος: Ἐφείαν παρ' Ἄρτεμιν Autocr. 2, 891 (1). Ἐφέσια-λέγων ἀλεξιφάρμακα Men. 4, 181 (2).

- Ἔφεσος: ἕτερος δ' *ὄκως εἰς Ἔφεσον Aristophan. 2, 1164 (2, 5).
 ἔφετινθα: Cratin. 2, 184 (25) f. Cratet. 1, 65.
 ἔφευρίσκω: ἕως *ἄν ἐφεύρης Cratin. 2, 94 (3). ἴδιον ἐφεύρησας π
 Euphron. 4, 486 (v. 17).
 ἔφηβος: τὰς *φωδιακὰς-καὶ τοὺς ἐφήβους-τοὺς δυσχερεῖς Stephan. 4, 514.
 ἔφημερινός: τὰς-εὐθύνας-ἐφημερινὰς κεκτήμεθα Alexid. 3, 519 (34).
 ἔφημερος: cf. ἐφήμερος. ἐφημερον-καὶ προπετῆ βίον Men. 4, 163 (2).
 ἐφημέρους τὰς τύχας κεκτήμεθα Diph. 4, 397 (3). τοῦ-ἐφημερον (ἢ
 ἡδέως anon. 4, 607 (20b)).
 ἐφθοπῶλιον: Posidipp. 4, 519.
 ἐφθός: πόδας ἐφθός υἱός Kephant. 2, 12. πούς ἐφθός Pher. 2, 269 (1, 5).
 ἐφθός τυρός Antiph. 3, 100 (2). βολβός, φλοιός (?) ἐφθός βοηδῶν Xe-
 narch. 3, 614. ὁ βοὺς *ὁ) χαλκοῖς ἦν *ἄν ἐφθός (libr. ανεφθός) δι-
 κάπαλαι Henioch. 3, 560. ἰχθὺς τί σοι ἐφαίνεθ' οὐφθός (libr. ἐφθός);
 Philem. 4, 13 (1). ἐφθὸν τὸν ἰχθὺν ἀποδίδωμι Arched. 4, 436 (1, 8).
 πούλυπος ἐν βατανίοισιν ἐφθός Antiph. 3, 51 (1). λάβρακα δ' ἐφθόν
 ἄλμυ Eubul. 3, 225 (1). δι' ἄλμυ-ἐφθός ἐν γλῶσῃ (int. λάβραξ) So-
 tad. 3, 585 (1, 9). ὁ γόγγρος ἐφθός, τὰ δ' ἀπρὸς αὐτῷ οὐδέπω Alexid.
 3, 466 (4). κειστρεὺς ἐφθός, σπηλαί ἐφθαί, μύραιν ἐφθῆ, κωβὸν ἐφθαί,
 θωννίδες ὄπται, φυκίδες ἐφθαί Anaxand. 3, 184 (1, 46-49). γαργ-
 ἔφθῆ Plat. (Canth.) 2, 667 (7). ἐφθῆ (int. πούλυποδος πλεκτή) τῆς
 ὄπτῆς-πολὺ κρείττων, ἦν ὄπται δὲ δὴ ὡς, ἐφθῆ κλαίειν ἀγορεύω Plat
 2, 673 (1, 17, 18). τὰς πλεκτάνας καὶ τὰ πτερόγυια συντεμῶν ἔφθῆς
 ποιῶ Alexid. 3, 471 (3). ἔφθῆ τευθῆς ὠνδουλεμένη Sotad. 3, 585
 (1, 15). ἐφθῶν βατίδων Metag. 2, 753 (1, 4). ὑπὲρ μήτρας ἐφθῆς
 ἀποθανεῖν Alexid. 3, 473. ῥάφανον-ἐφθῆν Alexid. 3, 515 (22).
 κραιμίδιον ἐφθόν Antiph. 3, 5 (6). κρέας βόειον ἐφθόν Eubul. 3, 265
 (v. 6). ἐφθόις προσώποις ἰχθύων Anaxand. 3, 175 (1, 16). γλαίκοι
 τεμάχος ἐφθόν Axionici 3, 534 (1, 14). τὸ-τοιοῦτ' (int. πῦρ) οὐκ ὄπιν
 ἀλλ' ἐφθόν ποιεῖ Philem. iun. 4, 68 (1). οὐτ' ἄγαν ὄπτοισιν οὐδ'
 ἐφθόις ἄγαν-χαίρων anon. 4, 671 (292). ὡς τῶν ὄφων ἐφθῶν ὄπται,
 ὄπται ὄπται Mnesim. 3, 569 (v. 27). ὡς *(ἐν) ἄλμυ θερμῆ τοῦτο γέ-
 γοι-ἐφθόν Axionici 3, 532 (1, 13). ἐφθῶν-σχεδὸν τρεῖς μνάς Theophil.
 3, 629 (1). ἐφθόν κομιδῆ πεποίηκεν (int. με) Antiph. 3, 137 (9).
 Ἐφιάλτης: ὄνομα-ἔστω *φιάλτης Phryn. 2, 561 (2).
 ἐφικνούμαι: ἀλλ' ἐγὼ-σφενδόνῃ | οὐκ ἄν ἐφικολίμην αὐτόσ' Antiph. 3,
 30 (1, 20).
 ἐφήμερος: τὴν Ἐκτόρειον τὴν *ἐφήμερον (libr. ἐφήμ.) κόμην Anaxil. 3,
 355 (6). ἢ δ' *ἐφήμερος (legeb. ἐφήμερος. int. Βοιωτία) Laon. 4, 574.
 ἐφίππασσασθαι λόγοις Cratin. 2, 215 (131).
 ἐφίππιον: τὸ-ἐφίππιον σιρῶμ' ἐστὶν ἡμῖν Antiph. 3, 57 (1).
 ἔφίππον: Eur. 2, 434 (20).
 ἐφίσταμαι: τὴν βουλὴν (f. τῆς βουλῆς) ἐφίσταώς Cratin. 2, 64 (6). πῆ:
 δ' ἐφίστηκε *φῆτων ὄξει Antiph. 3, 125 (1, 12). πάντες ἀναυθεῖς τοῖ
 ἐπίστησαν Epicrat. 3, 371 (1, 21).
 ἐφοδεύω: ἐφοδεύων ἐὰν βούληθ' ὁ γυναικονόμος *τὸν ἀριθμὸν λαμβά-
 νειν Timocli. 3, 611.
 ἐφώδιον: ἐφώδιον ἀσφαλές | εἰς πάντα καιρὸν Men. 4, 178 (2). ἢ χει-
 στότης-θαυμαστὸν ἐφώδιον βίω Men. 4, 209 (1). τόλμης ἐφώδιον μί-
 ζον Men. 4, 269 (251). ἐφώδιον εἰς τὸ γῆρας-κατατίθειν Mon. 154.
 βελτίονα | ἐφώδι' ἔχων ἀπῆλθε Men. 4, 212 (2, 12). οὐ φεισόμεθ'
 ἐφώδια περιποιούμενοι; Men. 4, 242 (26).

- ἐφορῶ**: καλλίστη-πόλι πασῶν, ὅσας Κλέων ἐφορᾷ Eur. 2, 535 (1).
 εἰ γὰρ ἐπίδομι τοῦτο Men. 4, 170 (7).
- ἐχθαίρω**: ὄφρα σὲ λιμὸς ἐχθαίρη Cratin. 2, 222 (143).
- ἐχθρῆς**: ἐχθρὸς μετὰ πέντ' ἔπινον Antiph. 3, 156 (74). ἐχθρὸς ὑπέπινες Alexid. 3, 515 (22). ἤς ἐχθρὸς πιεῖν κυιάθους *ἕκαστον ἐβιάσω σὺ δώδεκα Croblyi 4, 567 (1). χορδῆς ὀβελίσκους-δύ' ἐχθρὸς εἰς τὸ πῦρ ἀποσβέσας Euphron. 4, 457 (v. 33). ἐχθρὸς κεινιδύνευκας Euphron. 4, 492 (v. 3). μῦρῳ-οὔπερ ἀπέδοτο ἐχθρὸς Μελανώφῳ Anaxand. 3, 190 (2).
- ἐχθρῖζινόν**: μένω-ἐξ ἐχθρῖζινου Men. 4, 158 (3).
- ἐχθοδοπός**: ἀνακογγυλλίαστον ἐχθοδοπὸν τι Plat. 2, 685 (13).
- ἐχθρα**: ἀθάνατον ἐχθραν μὴ φύλαττε monost. 4.
- ἐχθρός**: ὁ θεοῖσιν ἐχθρός Plat. 2, 641 (1, 3). ὁ θεοῖσιν ἐχθρός *Μυρτιάδος Eubul. 3, 244 (3). *εἰς τις θεοῖσιν ἐχθρός ἄνθρωπος Xenarch. 3, 621 (1, 8). θεοῖσιν ἐχθρός Men. 4, 300 (309). θεοῖσιν ἐχθρὸς σὺ Anaxipp. 4, 465 (1). ἐν παγούροις *(τοῖς) θεοῖς ἐχθροῖσι Xenarch. (Timocl.) 3, 622 (2). εἰς τὴν θεοῖς ἐχθρῶν-ταύτην (int. γαστέρα) Diph. 4, 403 (1, 9). *καὶ σφόδρα *ζῶν ἐχθρὸς ἦν τις, γίνεται φίλος Dionys. 3, 555 (2). ἀπῆλθες ἐχθρὸς οὐδενί Men. 4, 212 (2, 12). μυστήριόν σου μὴ κατέπης τῷ φίλῳ, *κοῦ μὴ φοβηθῆς αὐτὸν ἐχθρὸν γενόμενον Men. 4, 272 (168). ἐχθροῦ παρ' ἀνδρὸς οὐδέν ἐστι χρησίμων mon. 168. λόγον παρ' ἐχθροῦ μῆποδ' ἠγήση φίλον mon. 325=683. φίλος με βλάπτων οὐδέν ἐχθροῦ διαφέροι mon. 530. ἐχθροὺς ποιοῦσι τοὺς φίλους αἱ συγκαταίσεις Philem. 4, 40 (17). ἄμβρομος ἐχθροὺς εὐρ' Men. 4, 212 (2, 15). ἐχθροὺς ἀμύνον mon. 152. ἐχθροῖς ἀπιστῶν mon. 164. παρέχων πίνων-τοῖς-ἐχθροῖς ἐκ Πεπαρήθου Herm. 2, 410 (2, 12). *ἀνακράγοι τ' ἂν εἰς ἐχθροὺς μέγα Sannyr. 2, 574 (1). τὸ σῦκον ἐχθρόν ἐστι καὶ τυραννικόν Aristophan. 2, 986 (2). *ἐχθρόν (legib. ἀισχρόν) νέε γυναικὶ πρεσβύτης ἀνῆρ Aristophan. 2, 1160 (16). γῆρας ἐχθρόν σωματῶν ἀνθρωπίνων Men. 4, 239 (21). τί γὰρ ἐχθιον *(ἦ) "παῖ, παῖ" καλεῖσθαι Epicrat. 3, 368. ἐχθιστον τέγος Plat. 2, 662 (2).
- ἐχιδνα**: Σφίγξ, ὕδρα, λέων, ἐχιδνα Anaxil. 3, 347 (1, 5).
- ἐχίνος**: 1) vas: Eur. 2, 497 (23). Philem. 4, 15. Men. 4, 122 (11). Aristophan. 2, 1054 (17). 2) ostrea: λεπάσιν, ἐχίνοις, ἐσαχάρις Archipp. 2, 721 (5). ὄστρεα-ἐλαβον ἐχίνοισι Alexid. 3, 429 (1, 3). κόγχας, ἐχίνοισι προσάτους Posidipp. 4, 517. τῶν ἐχίνων ὀβολός Alexid. 3, 389 (1, 6). πῖναξ ἔχων ἐχίνον, ὠμοτάριχον, κάππαριν Nicostr. 3, 278 (1). ὁ μὲν (int. πινακίσκος) ἔχει σκόροδον, ὁ δ' ἐχίνοισι δύο Lyncei 4, 433 (v. 7). ἔχεις ἐχίνοισι; B. ἕτερος ἐσται σοι πῖναξ ib. (v. 19). † ἐχίνου (i) κεφαλῆν (leg. σχίνου κεφ.) κατορύττειν Aristophan. 2, 1050 (8).
- ἔχω**: cf. ἤκω. ὀρῶ. χέω. τῷδεῖον ἐπὶ τοῦ κρανίου ἔχων Cratin. 2, 61 (1). ἐπ' ἄκρων τῶν κροτάφων ἔξει λύγνον Plat. 2, 645 (2). ἔξουσιν οἱ πομπῆς λυχνούχους ib. (3). μῆλον-ἔχων σκίπωνα τ' Cratin. 2, 146 (2). σκυτάλην ἔχουσ' Cratet. 2, 240 (1). ἔχοντες-ἀσπίδιον Herm. 2, 386 (2). ἔχων *τὸ κῆθιον Herm. 2, 391 (6). ἔχοντας ἰαμβύκην Eupr. 2, 481 (3). αἰλοῦς ἔχουσα τις κορίσκη-μελλίζεται Plat. 2, 638 (1, 12). *κἄλλην τρίγωνον εἶδον ἔχουσαν ib. (1, 14). ἔχων λύραν *Aristophan. 2, 1159 (59). ὠδ' ἔχων τὴν ἀσπίδα Eur. 2, 528 (5). πύελον ἤχεις ἔχων Eur. 2, 529 (8). μάστιγα-ἐν *χεροῖν ἔχων Phryn. 2, 504 (1). τραχίαν ἔχων *(i. μάστιγα) Plat. 2, 617 (5). κεράτινον εἶχον σκευφορεῖον Plat. 2, 633 (8). τὸν ἱμᾶντα μου | ἔχουσι καὶ τανάφορον Aristophan. 2, 1168 (3). ἀκολουθεῖν-σφαῖραν καὶ σιλεγγίδ' ἔχοντα Aristophan. 2, 1002 (19). ὁμοιον-ᾤχετο ἔχων φιῶλιον Eubul. 3, 239.

στῆσαι τινὰς ἀγκαλίδας ἔχοντας Nicostr. 3, 287. τρίπους πλακοῦπι-
 ἔχων Antiph. 3, 79 (1). ἡ τράπεζ' ἐπήγετο τοσαυτ' ἔχουσα βρωμὴ
 Anaxand. 3, 162 (3). πίναξ ἔχων ἐχίνον, ὠμοτάριχον Nicostr. 3, 28
 (1). τὴν τράπεζαν πάνθ' ἃ δεῖ ἔχουσαν Diod. 3, 544 (v. 11). ἡ
 αὐτῶ-ἔχον καθίσια κυμινδόκον Nicoch. 2, 842 (1). πίνακα-ἔχουσι
 πέντε πινακίσκουσ' ἐν οἷ· τούτων ὁ μὲν ἔχει σκόροδον, ὁ δ' - Lysc. 4,
 433 (v. 6. 7). ἐφθόν τὸν ἰχθύν-ἔχοντα τοὺς χυμοὺς ἐν αὐτῷ Archel.
 4, 436 (1, 8). ἐντός-ἔχων τὰ † παρ' ἑαυτῶ (1. πάντ' ἐν αὐτῶ) Herm. 2,
 350 (1, 2). ἐν τῷ στόματι τριημιωβόλιον ἔχων Aristophan. 2, 963 (15).
 ἔχων-ἐν τῇ χειρὶ μῶλυ ἀνον. 4, 624 (76^b). ἔχουσι-τι κέντρον ἐν τοῖς
 δακτύλοις Phryg. 2, 580 (1). † βίβλον ἔχων τὴν (al. ἔχοντα) δῆπι
 Plat. 2, 654 (2). ἔχων καλάσιριν Cratin. 2, 31 (1). στολὴν-τὴ
 εἶχε; Cratin. 2, 37 (1). πιναρὸν ἔχοντ' -κάρα τε καὶ τρίβων' Eur. 2,
 529 (7). ὁ τὸ τριβῶνιον ἔχων Eur. 2, 537 (4, 6). Men. 4, 96 (2).
 τρίβων' ἔχουσ' Men. 4, 104 (1). χλαμύδα καὶ λόγχην ἔχων Antiph. 3,
 7. τὴν καλὴν σκευὴν ἔχων Kubul. 3, 240. ἐὰν ἱππίσκον-ἔχητε Cratin.
 min. 3, 376 (2). τοῦ θέρους-εἶχεν ἱμάτιον θαυ-τοῦ δὲ χειμῶνος ῥάος
 Philem. 4, 53 (53). οὐδὲ χλανίδ' εἶχον· ἀλλὰ νῦν. οὐδὲ μέρων εἶχον
 ἀλλὰ νῦν Men. 4, 178 (1). λευκοὺς ἔχων πλόου Cratin. 2, 77 (5).
 νῦν δ' ἔχω περιβαρίδας Cephisod. 2, 854 (2, 3). ὁ χορὸς-εἶχεν δίκαιας
 Pher. 2, 290 (9). αὐτὸν-ἐξαγαγὼν ἔχοντα κλοιὸν Eur. 2, 485 (1, 16).
 σφραγίδας εἶχε (f. σφραγίδ' εἶχει) Eur. 2, 504 (9). χρυσοῦν ἔχων
 *χλιδῶνα Polyz. 2, 871 (1). ἔχων *σανθάλια καὶ σφραγίδα Antiph. 3,
 106 (v. 1). στέφανον ἔχων τῶν ἐκκυλιστῶν Archipp. 2, 726 (1). ἔχουσ'
 ἐν *δῶματι **στρούθιον Kubul. 3, 251 (2). στέφανον ἔχων Eur. 2,
 447 (3). cf. Alexid. 3, 384 (3). 3, 421 (2). Apollod. Car. 4, 442 (v. 22).
 τὴν *κυνὴν ἔχειν με κυρβασίαν Aristophan. 2, 1165 (7). *ὄμηρεσσὸν
 ἔχοντες πορφυροὺς κεκυφάλους Antiph. 3, 63. παχειὰν τὴν περιώ-
 στραν ἔχει Anaxand. 3, 202 (26). δαπίδιον-Πέρσας (?) *ἔχον καὶ γυ-
 πας Hipparch. 4, 431. ἐπὰν ἐλθῶσιν ἐκ τῆς ἐκφορᾶς τὰ βάπτ' ἔχουσι
 Hegesipp. 4, 479 (v. 13). ἐν τῷ κύφῳ τὸν αὐχέν' ἔχεις Cratin. 2,
 84 (9). μαρίλης τὴν φάρυγα πλέαν ἔχων Cratin. 2, 167 (9). ἔχει
 ἔχουσα τὴν φάρυγα Pher. 2, 281 (3). ἔχων τὸ πρόσωπον καρίδος
 Cratin. 2, 184 (26). Eur. 2, 470 (21). *δοθιῆνος ἔχων τὸ πρόσωπον
 Telecl. 2, 373 (5). ἔχων τὸ ῥύγχος-μακρὸν Archipp. 2, 715 (1). δι-
 νὸν ἔχονθ' ὑὸς ῥύγχος Anaxil. 3, 344 (2). κοιλίαν σκληρὰν ἔχεις Theop.
 2, 813 (1). κοιλίαν ἀδρὰν ἔχει Alexid. 3, 423 (1, 12). οὐκ ἔχει πρὸς
 ἰσχία ib. (1, 10). adde ib. (vs. 16. 19. 20). γομφίους-οὐκ ἔχει Phi-
 letaer. 3, 294 (1, 7). διασύν ἔχων τὸν πρωκτὸν Cratin. 2, 184 (27).
 πανικτὸν ἔχων τὸν πρωκτὸν Herm. 2, 404 (5). πυγὴν μεγάλην *εἶ-
 καὶ καλὴν *Kubul. 3, 209 (3). ὁ τὴν καλὴν (κωλὴν?) ἔχων Eur. 2,
 537 (4, 1). τὴν χειρᾶν [δσην] ἔχει δσην κολοκύντην Herm. 2, 415
 (6). κατάχυτλον τὴν ῥὴν ἔχεις Eur. 2, 541 (13). τὸ σῶμ' ἔχουσι λιόν
 Eur. 2, 565 (52). περιέροεται σικουῦ-κνήμας ἔχων Plat. 2, 636 (1).
 φωνὴν οὐκ ἔχων ἰχθύν Pher. 2, 311 (3). πίνγη καὶ τρίγλη φωνὴς-
 ἔχουσαι Antiph. 3, 109 (v. 15). Ἐρμῆς-φωνὴν ἔχων Plat. 2, 642 (6).
 ἔχει δακτύλους αὐλητικούς Plat. 2, 685 (12). χρυσοῦς ἔχων κισίντους
 Aristophan. 2, 1039 (20). εὐ μαχαίρα ξυστ' ἔχων τριχώματα Kyrhipp.
 3, 832 (v. 6). χαλκοὺς ἔχων μυκτῆρας Antiph. 3, 125 (1, 5). ἔχει
 χεῖρα κραταιὰν, χαλκὴν Cratin. min. 3, 377. τοὺς δακτύλους Ἰδαίους
 ἔχω Croblyl 4, 568 (1). τῆς *κυγονώτου σῶμ' (f. σχῆμ') ἔχουσα σφ-
 πίας-τευθὶς Antiph. 3, 126 (1, 18). τὸν τράχηλον ὡς ἔχω Antiph. 3,
 135 (6). οὐκ φου *(σύ) με χολὴν ἔχειν Kubul. 3, 234 (2). εἰ μὴ σὺ

κηρός ἦπαρ ἢ ψυχὴν ἔχεις Eubul. 3, 253 (5). ὡς τακερόν-καὶ μαλακόν
 τὸ βλέμ' ἔχει Philetaer. 3, 293. πῶς ἂν οὐν ἔχοι πτερά τοιοῦτο πρᾶ-
 γμα; Eubul. (Arar.) 3, 226 (3). τὰς πτέρυγας ἄς εἶχε Aristophont. 3,
 361 (2). ἔχοντα πτέρυγας αὐτὸν ζωγραφεῖν Alexid. 3, 393 (1). τὰς
 ὄφρυς ἔχοντας ἐπάνω τῆς κορυφῆς Alexid. 3, 391 (2). κάργους ἔχειν
 μηδέποτε τὰς σιαγόνας Alexid. 3, 469. ἀραχνῶν μεστὴν ἔχεις τὴν γασ-
 τῆρα Cratin. 2, 129 (19). ἔχουσα γαστέρα μεστὴν βοάκων Aristophan.
 2, 1143 (6). τὸν γόγγρον παχυτέρας ἔχοντ' ἀκάνθας Antiph. 3, 13 (1,
 13). εἰ θέρημν ἔχουσα τυγχάνω Pher. 2, 359 (90). *ἔχων θέρημα
 καὶ πῦρ Aristophan. 2, 1191 (63). βλος ἀπύρετος, φλέγμ' οὐκ ἔχων
 Antiph. 3, 133 (1, 6). φῶδας τοσαύτας εἶχε Aristophan. 2, 1092 (1).
 οἶονεὶ δίδραν τινά | ἢ ἔηρασαν *σχόντ' (vulg. ἔχοντ'. int. δένδρα)
 Antiph. 3, 138 (10, 7). ἐν νόσημα τοῦτ' ἔχει Antiph. 3, 142 (20).
 τὸν ἔχοντα ταύτην (i. e. νόσον) Men. 4, 164 (1). ὥστε με | ἐνδοτε-
 ὄκτω τραύματα | ἔχειν Axionic. 3, 534 (1, 6). *τραύματ' ἐξόπισθ'
 ἔχων anon. 4, 687 (335b). πῶς δὴ τὸ τραῦμα τοῦτ' ἔχεις; Men. 4, 245
 (37). πληγὴν ἔχων Anaxand. 3, 201 (23). ἔχοντα πολλὰς *χολλάδας
 κείσθαι παχύν-τὸ πνεῦμ' ἔχοντ' ἄνω Men. 4, 74 (3). κωφὴν ἀκοῆς
 αἰσθησὶν ἔχουσιν Antiph. 3, 112 (1, 5). τὴν αἰτίαν ἔχουσ' ἀπό-
 Pher. 2, 336 (4). αἰτίαν ἔχει πονηρός εἶναι- Pher. 2, 600 (6). αἰτίαν
 ἔχειν ἄλλως Alexid. 3, 393 (1). κακὸν ἔχων οἶκου Antiph. 3, 4 (2).
 οὐ γὰρ κακὸν ἔχω μὴδ' ἔχοιμ' Antiph. 3, 97 (2). τὸν αἰέλουρον κακὸν
 ἔχοντ' Anaxand. 3, 181 (v. 12). ἄσμενος ἔχοις ἄν-ἔ νῦν ἔχεις (int.
 κακά) Philem. 4, 13 (1). οὐδὲ ἐν κακὸν ἔχουσα Alexid. 3, 450. ἔχει
 κακὸν εἰ τυφουσαν Alexid. 3, 464 (2, 15). εἰ-τι κακὸν ἀληθὲς εἶχε-
 νῦν δ' οὐκ ἔχεις Men. 4, 100 (1). ἐπισκοτεῖ-πᾶσιν οἷς ἔσχηκεν ἀνδρω-
 πος κακοῖς Men. 4, 214 (5). ἂ δ' ἢ φύσις δέδωκεν αὐτὰ ταῦτ' ἔχει
 (mala) Men. 4, 230 (5). ἐν-τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακὸν Men. 4,
 251 (213). τούτων (malorum) ὁ θάνατος ἀνέπαυσε τοὺς ἔχοντας Diph.
 4, 416 (5). ἂν δ' *ἔχη τι (si quid displicet) ἀπάγχεται Antiph. 3, 81.
 ἀντὶ τῶν τόκων ἔχει λύπας Axionici 3, 536 (1). λύπας ἔχοντας μελλο-
 ντας τοὺς μελλοντας Philem. 4, 36 (9). πεντα-τοῖς ἔχουσιν οὐ σμικρὰ
 νόσος *Diph. 4, 424. ἔχειν-ἀδοξίαν-πενίαν τ' anon. 4, 619 (52).
 θυμὸς ἡδονὴν ἔχει Pher. 2, 326 (1, 2). τοῦ πιεῖν καὶ φαγεῖν τὰς ἡδο-
 νὰς ἔχομεν ὁμοίως Antiph. 3, 134 (4, 6). ἂν- *πεπόριζεν οἷεται χάριν
 τινά | ἔχειν ἐαυτῷ Alexid. 3, 507 (8). οὐκ ἀει-τὴν τούτων *χάριν ἔχεις
 ὁμοίαν, οὐδ' ἴσην τὴν ἡδονὴν Dionys. 8, 548 (v. 22). οὐκ ἔστιν δ'
 ἔχειν ταύτην (i. e. ἡδονὴν) ἐτέρωθεν Baton. 4, 502 (v. 8). *ἔξεις ἀγαθὰ
 πολλὰ Kur. 2, 453 (17). πάντ' ἔχοντας ἀφθόνας Antiph. 3, 47 (2).
 ἀγαθὸν *μέγ' ἔξεις (vulg. μεθέξεις) ἂν λάβῃς μικρὸν κακὸν Men. 4, 260
 (102). τί δ' ἂν ἔχοι νεκρός | ἀγαθόν, ὅπου-ἔχομεν οὐδὲ ἐν; Men. 4,
 117 (3). ἔπαινον ἔξεις mon. 139. ὁ πρὸ τοῦ βλος-δν εἶχον ἄνδρες-
 Cratin. 2, 145 (1). ἔχοντες εὐπαθῆ βλον παρουσίαν τε χρημάτων Cra-
 tet. 2, 240 (4). ἔχομεν παρουσίας Plat. 2, 677 (6). βέβαιον ἔξεις
 (f. ἄξεις) τὸν βλον *Aristophan. 2, 1181 (19). †δταν ἀμερμινον ἔχη
 τὸν βλον Men. 4, 239 (20). τὴν ἴσην ἔχων Cratin. 2, 164 (4). διαπαν-
 ῆν ἔχουσ' Kur. 2, 484 (1, 1). τέτταρες ἀλητηρίδες ἔχουσι μισθόν An-
 tiphr. 3, 132 (2). ζῶν ἔχειν τι βούλομαι Laon. 4, 574. πρῶτον ἀπο-
 πύρσαν ἔχω Cratin. 2, 74 (3). ταῦτ' ἔχων ἀραξέτω Pher. 2, 287 (3).
 ἀμφιγῶντ' ἔχων Pher. 2, 342 (6). καὶ ταῦτ' ἔχοντα πουλύπους Aristophan.
 2, 1018 (6). τῶν θαλαττίων δ' ἀει | ὄψων ἐν *ἔχομεν Antiph. 3, 75 (2).
 ἔχειν καθαρῶς ἐγγελεύδιον Amphid. 3, 316. adde Alexid. 3, 455 (2). *ἔμασσε-
 μεθ' οὕτως ἀνδρικῶς δσ' εἶχομεν Erhipp. 3, 328 (1). φὰ κολάπτων, κήρυκας

ἔχων Anaxil. 3, 345 (1). μεμβράδας μοι κρεῖττον ἢν ἔχων Alexid. 3, 474. αὐριον ἔωλον τοῦτ' ἔχων (int. τέμαχος) οὐκ ἄχθομαι Axionici 1, 534 (1, 15). ὥστ' ἔχειν οὐδὲν παρ' ἡμῖν Timocl. 3, 603 (4). οὐδ' ἐκείνους οὐδὲν εἶχε ib. (4, 5). *ἔχτην ἐπὶ δέκα βοηδρομιῶνους-ἔξεις αἶ (vinum) Men. 4, 224 (4). μικρίαν-μάξαν ἐκότερος εἶχε δις τῆς ἡμέρας Polioch. 4, 590. κῆν μηδὲν ἄλλ' ἔχων διατράγη *θύλακον (mus) anon. 4, 612 (40). cf. Alexid. 3, 456 (1). *ὄπως μᾶσημα ταῖς γνάθοις ἔχω Antiph. 1, 143 (24). τί οὖν ἔχεις; B. ὄστρεια πολλά (f. τί οὖν; ἔχεις ὄστρεια; B. πολλά) -ἔχεις ἔχίνους; Lyc. 4, 433 (v. 17. 19). μέλιτος γλυκυτέρας *μυβράδας φάσκαων ἔχειν Antiph. 3, 68 (2). ποτήρια, τοίχους οὐκ ἔχοντι Pher. 2, 824 (1). τράπεζαν- *εἰσφερε τρεῖς πόδας ἔχουσαν, τέτταρας δὲ μὴ χέτω Aristophan. 2, 1160 (5). τρήμας ἔχει Aristophan. 2, 1221 (366). καὶ κἀπνην ἔχει; -B. ἀλλ' ἔχει κἀπνην Alexid. 3, 464 (2, 13). τὰ καταχύσματα-ὄξος οὐκ ἔχει Philonid. 2, 424 (3). ὄξος ἢ φραγῆ | οὐκ ἔχει Diph. 4, 395 (2, 36). τὸ δειπνον ἄλλ' οὐδ' αἰμ' ἔχει Diph. 4, 404 (2, 8). τὰ κρέα | ἥδιστ' ἔχουσι (sues) Plat. 2, 624 (1). οὐδέ τις εἶχε σοι κωβίος δῶκε-ἦπαρ Euphron. 4, 492 (v. 3). Τήνος-πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους Eur. 2, 509 (1). ἡ Κύπρος ἔχει πελειῖς Antiph. 3, 96 ἢ λύπη-ἔχει-καρπὸν τὸ δάκρυον Philem. 4, 23 (1). πόλις ἔσθ'-ἢ ῥόδος *Ἰσην εὐώδταν ἔχουσα anon. (vid. 5, 52) 2, 746 (2, 5). πόσους ἔχει στρωτήρας *ἀνδρῶν-; Aristophan. 2, 979 (19). ὁ-δίαυλός ἐστιν εἰσαγύνην ἔχων Anaxand. 3, 197 (5). πράγμα *ἔχων πολλὰς φροσῖτων *διεξόδους Henioch. 3, 562. οὐ γὰρ τὸ μὴ πράττειν κατὰ νοῦν ἔχει μόνον λύπην Men. 4, 234 (11). τὸ πολλὰ πράττειν *κωδύνας παλλὰς ἔχει mon. 723. τὰ πονηρὰ κέρδη τὰς ἡδονὰς ἔχει μικράς Antiph. 3, 145 (40). ἡδονὴν πολλὴν ἔχει Antiph. 3, 149 (42b). ἡδονὴν ἔχει, διαν τις εὐρη-δηλοῦν ἅπανιν Anaxand. 3, 196 (3). τὸ-ἐνδελεγῶς μεθεῖαι ἐν ἡδονῇ ἔχει; Croblyl 4, 566 (2). ἀστοργίαν ἔχει τίν' ὁ σκληρὸς βίος Men. 4, 224 (5). τέκνοισιν εἰ στοργὴν ἔχει Philem. 4, 63 (108). κρῖσιν-τὸ βλέπειν Ἰσην ἔχει Men. 4, 236 (14). ψυχῆς-οὔτος (i. e. λόγος) μόνος ἔχει θελήτηρια (al. κομφύσματα) Men. 4, 240 (23). τὰ μετὰ γυναικὸς εἰσιόντ' οὐτ' ἀσφαλῆ τὴν κτήσιν οὐδ' ἰλαρὰν ἔχει Men. 4, 250 (54). τὸ μὴ δικαίως εὐτυχεῖν ἔχει φόβον Men. 4, 255 (80*). πᾶσι ἔχει σιγὴ καλὰ Men. 4, 280 (209). τὸ δοκεῖν διαβολὴν ἔχει μᾶλλον Men. 4, 289 (250). ἔχει τι τὸ πικρὸν τῆς γεωργίας γλυκύ ib. (254). πᾶσιν, οὐ λόγους ἔχειν mon. 115. ὄνησιν οὐκ ἔχει mon. 292. ὄψα-ἔχει-ποικίλην Lyc. 4, 433 (v. 14). μεγάλην χρεῖαν τίν' εἰς τὸ πρᾶγμ' ἔχει Sosip. 4, 493 (v. 41). τῶν βρωμάτων-τιμωρίαν ἔχοντ' ἐνὶ ἔσση, οὐ τροφὴν Nicomach. 4, 584 (v. 32). τοῖσιν ἐλκωθεῖσιν ἀκρέλαμ' ἔχει (vinum) anon. 4, 606 (16, 8). γέρον γέροντι γλωτταν ἡδίστην ἔχει anon. 4, 669 (284). ἡ-Εἰλείθυια συγγνώμην ἔχει Theop. 2, 815 (2). cf. συγγνώμη. καιρῶ χάριν ἔχει τρυγώμενα mon. 7. ἔξεις μοι χάρις Eubul. 3, 218 (3). ἡ χάρις, ἣν ἀθάνατον ἔξῃεν ἔφη Men. 4, 325 (472). ὄσα | *οὐτ' ἀριθμὸν οὐτ' ἔλεγχον ἐφ' ἑαυτῶν ἔχει Dionys. 8, 552 (1, 13). σιγὰν νυν ἅπας ἔχει σιγὰν Cratin. 2, 100 (15). σιγὴν ἔχει mon. 206. αἶδε Men. 4, 274 (180). πρὸς ἑτέραν γυναῖκα ἔχων τὸν νοῦν Cratin. 2, 116 (1). πρὸς τῷ φιλεῖν-τὴν διανοίαν ἐστ' ἔχων Anaxipp. 4, 469 (v. 37). [ἦτις καρδίαν θύραζ' ἔχει Men. 4, 226]. δίχα θυμὸν ἔχουσι Herm. 2, 407 (1, 11). οὐδὲ λόγον ὑμῶν οὐδ' ἐπιστροφὴν ἔχω Men. 4, 284 (225). ἐπ' ἀριστέρ' αἶε τὴν ἀρχτον ἔχων λάμπουσαν Cratin. 2, 94 (3). ἐν *ἐπτά χορδαῖς δῶδεξ' ἀρμονίας ἔχων Pher. 2, 827 (1, 16) cf. 834 (1, 10). τὰς κεφαλὰς ὑγείεις ἔχειν ἐκ κραυπάλης Alexid. 3, 866. γονεῖς-ἐν τιμαῖς ἔχειν Philem. 4, 63 (107) = mon. 72. χεῖρ' ἐλευθέρην

ἔχε mon. 148. ἔσχεν i. q. ἐπέσχεν Men. 4, 309 (358). μῶν βδελυγμία δ' ἔχει; Cratin. 2, 165 (6). † ψῶρ' ἔχε Συρακόσιον Phryn. 2, 590 (8). ὁ Σόφρων-πᾶσαν τὴν Ἰωνίαν ἔχει Anaxipp. 4, 459 (v. 19). τὰ κάτω κρείττω ἴσθι ὧν ὁ Ζεὺς ἔχει Aristophan. 2, 1147 (1, 3). παρατιλιτρίων ἔχων χορόν Cratin. 2, 163 (2). ἐπ' ἔχειν λαικαστρίας Pher. 2, 339 (8). τὴν πανδοκεύτριαν-ἔχει Eur. 2, 432 (14). γυναῖκ' ἔχοντα Eur. 2, 472 (26). βίον καλὸν ζῆς ἂν γυναῖκα μὴ † ἔχῃς Philem. 4, 62 (106) = mon. 78. ἐξὸν γυναῖκ' ἔχοντα κατακείσθαι καλὴν Baton. 4, 500 (2). καθεύδειν τὴν ἐρωμένην ἔχων anon. 4, 625 (83). ἔχεις γάμον Plat. (?) 2, 697 (v. 5). τὰς ἐταίρας ἠδέως-ἔχω Antiph. 3, 54. *τέ γάρ; αὐτὸν ἔχουσα φιλήσει (f. -σεις) Kubul. 3, 252 (3). ἕτερον λιμὲν' ἔχουσα (mulier) Theophil. 3, 628 (1). Ἰσχαδα καὶ Ναννάριον ἔσχηκας Men. 4, 154 (4). πῶς οὖν ἕτερος ταύτην ἔχων οὐδὲν πέπονθεν; Men. 4, 236 (14). ὁ νῦν ἔχων *Ἄβροτόνιον τὴν ψάλτριαν Men. 4, 300 (312). ἐνιαυτὸν ἔσχε μ'-δωρεῖαν Phoenicid. 4, 511 (v. 10). *ὅπως ἔχων τὸν παῖδα πωλήσει Aristophan. 2, 1164 (2). ἄβραν-ταύτη-οὐ παρέδωκ' ἔχειν Men. 4, 201 (3). ἀντάλλαγόν *γ' ἔξουσα τοῦτω διδομένη Men. 4, 222 (4). οὓς οὐκ ἂν εἴλεσθ'-οἰνόπτας-νυγί θροατηγούδ' (ἔχομεν) Eur. 2, 510 (7). καστρεῖς ἔχων ἄλλους (f. ἀλλ' οὐ) στρατιώτας Antiph. 3, 76 (1). τὴν γυναῖκα-ἔχει δέσποιναν, οὐ γυναῖκ' εἶ Anaxand. 3, 195 (1, 5). γάττην ἔχειν alios Men. (?) 4, 303 (327). οὐκ ἔχουσι τῆς τέχνης κριτὴν Anaxand. 3, 196 (3). ὄρον-οὐκ ἔσχηκεν *οὐδὲ κύριον (ars culinaria) Dionys. 3, 548 (v. 32). πλείους τοὺς μαθητάς ἔξειν Philetaer. 3, 298 (3). αὐτοὺς-ἔξεις τοὺς θεοὺς ὑπερβίας Men. 4, 234 (10). πλουτεῖν, ὅπως μὴ μάρτυρας-ἔξειν Men. 4, 282 (219). λήκυσσον-ἦν ἐφερόμην, ἔν' ἔχοιμι συνθεάτριαν Aristophan. 2, 1141 (1). εἴχου δ' ἔχειν τι, κἂν ἔχῃς ἔξεις φέλους mon. 176 cf. 165. ἀπ' ἔχω ταύτ'-ἀπολέσω Plat. 2, 633 (7) cf. 5, 44. ἦν-ἔχῃς τι Plat. (?) 2, 697 (v. 4). οὐ χρὴ πόλλ' ἔχειν Amips. 2, 710 (1). εἶχεν οὐδὲ σύμβολον Archipp. 2, 716 (1). δύο δραχμῆς ἔξει μόνας Aristophan. 2, 1167 (49). ἔχων στατήρας Eur. 2, 473 (32). ἔχοντες ἀρραβῶνα τὴν τέχνην τοῦ ζῆν Antiph. 3, 66. τοῦ δυστυχεῖν-ἀρραβῶν' ἔχειν Men. 4, 268 (148). οὐδ' αὐτὸς ἔχων ἂν οὐδὲν ἐδεῖτο Antiph. 3, 109 (v. 8). διδοὺς τις οὐκ ἔδωκεν οὐδ' ἔχων ἔχει; ib. (v. 9). οὐδ' ὅσ' ἀνι' αὐτῶν ἔχεις ib. (v. 12). ἀπολαύοντα μηδὲν ἂν ἔχει Antiph. 3, 153 (61*) = Men. 4, 256 (61). ἂν ἔχη βίον Kubul. 3, 260. ἔχοντες ἀφθορον βίον Philetaer. 3, 297 (1). τῶν ἐχόντων οὐσίας Anaxil. 3, 353 (1). ἔχοντας οὐσίας Diodor. 3, 544 (v. 30). γερόνασιν ἄβατοι τοῖς ἔχουσι μηδὲ ἔν Aristophont. 3, 358 (2). οὐκ ἔχοντες οὐδὲ ἔν Aristophont. 3, 362* (3). μὴ προφάσεις ἐνταυθά μοι, μηδ' "οὐκ ἔχω" Alexid. 3, 437 (2). ἔχειν προῖκ' οὐγὲ τιμὴν *φάσκομεν; Alexid. 3, 450. τὰ δέοντ' ἔχειν Alexid. 3, 500 (2). Δημοσθένης τάλαντα πεντήκοντ' ἔχει-ὃ τ' ἐν λόγοισι δεινὸς Ὑπερείδης ἔχει Timocl. 3, 591. οὐπω-εἶχεν ὄσαπερ νῦν ἔχει Timocl. 3, 607 (1). ἀγοράζειν πάντα μηδὲ ἔν δ' ἔχειν Diph. 4, 409 (f. Philem. 4, 26). ἔχειν-μέτρια Philem. 4, 35 (7). πλοῦτος ἀφανής, ὃν σὺ κατορούσας ἔχεις Men. 4, 107 (2, 16). ἡσχύνετο τὸν πατέρα μίκρ' ἔχοντα Men. 4, 176 (1). πατρῷ' ἔχειν δεῖ Men. 4, 250 (54). μὴ πόλλ' ἀηδῶς, ὄλγυα δ' ἠδέως ἔχειν Men. 4, 252 (61). κατ' ἀμφοτέρα-τὴν καταλλαγὴν ἔχει Diph. 4, 407 (1, 14). συμβολὰς ἔχων νῆφεις Baton. 4, 499 (1, 5). οὐδὲ εἰς τὸν ὀδόντα ἔχει φγαεῖν anon. 4, 666 (272). *ὑμεῖς δ' ἀπολαύειν, ἂν ἔχουσιν (senes), οἱ νέοι anon. 4, 692 (351). τὰς κόπτας-ἔχουσι-σεσαγμένας Eur. 2, 450 (12). τί τῶν ἐχόντων ἀνέρων (?) Eur. (?) 2, 577 (v. 6). ἔχοντες (divitiis abundantes) οὐδὲν εὐποροῦ-

μεν τοῖς πέλας Alexid. 3, 446 (1, 4). τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνη Diogen. 3, 555 (v. 5). μον. 43. τὸ *θεωρικὸν ἔχουσι *ὕμιν διανέμειν Theophil. 3, 631 (1). ὡς τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι γλοιοι μον. 558.

ἐκ τῶν λόγων αὐτ'-ἐπιθυμείς ἔχεις Plat. 2, 632 (6). ὁ διαφρασι λογισμῷ πάντ' ἔχει Men. 4, 142 (2). τὸν πάλαι τηροῦντ' ἐνεδείξας πάντ' ἔχει Men. 4, 155 (6). οὐδὲν δ' ἔχουσι πλείον Men. 4, 229 (4). ἀποδοῦναι ὅσα ἔχομεν ἀλλήλων Archipp. 2, 719 (2). Μοῦσαι Ὀλέμπε δώματ' ἔχουσαι Herm. 2, 407 (1). δς τόνδ' ἔχεις τὸν σηκὸν anon. 4, 630 (101). οἰκημ' ἔχων ἕκαστος Κυρ. 2, 442 (4). *κοπρῶν' ἔχει ἐκ ταῖς θύραις ἕκαστος Kubul. 3, 230 (2). τὸν Ἰσα τὸν κτήσιον ἔχουσι τὸ ταμειῖον οὐ κεκλεισμένον Men. 4, 223 (2). κοινὸν τὸν ἄσπην ἔχουσι οἱ πάντες βροτοί Men. 4, 233 (9). ἄλση-τίς πω τοιαύτ' ἔσχ' ἄλλη *πίλις; anon. 4, 616 (49). ἀγρόν ἔσχ' ἐλάτω γῆν ἔχοντ' ἐπιστολῆς- anon. 4, 652 (196). Αἰσχύλου φρόνημ' ἔχων Telecl. 2, 366 (1). τοῦ ἔχειν Philonid. (?) 2, 425. ἦν τοῦν ἔχης. B. πῶς *ἦν ἔχων τοῦν; Plat. 2, 670 (3). ὅταν πίνειν δέη τοῦν ἔχειν Antiph. 3, 20 (1). τοὺς ἑσώτας οὐχὶ τοῦν ἔχειν Antiph. 3, 150 (51) = Theoph. 3, 630 (1). τὸν μόνον ἐν τῷ μετώπῳ τοῦν ἔχειν εἰωθότων Amphid. 3, 316 (1). τοῦ πούλυποδος ἔχειν Aiscac. 2, 824. σοφόν-τι-ἔχει τὸ γῆρας Antiph. 3, 129. οὐκ ἔχει φρένας Amphid. 3, 310 (3). διὰ τὸ ροεῖν-καὶ ψυχὴν ἔχειν Euphron. 4, 486 (v. 2). ὀρυγίτου ψυχὴν ἔχων Antiph. 3, 4 (3). θυχὴν ἔχειν δεῖ πλουσίαν Antiph. 3, 154 (63) = Alexid. 3, 521 (41) = Men. 4, 273 (175). βλοσυράν γε τὴν ψυχὴν ἔχεις Nicostr. 3, 290 (9). ψυχὴν ἔχεις; -οὐκ οἶδ', ὑπονοῶ δ' *(ᾧδ') ἔχειν Cratin. min. 3, 376 (1). ῥέλις ἐχούσας *σκοροδομίμηνον φύσιν Aristophan. 2, 945 (6). τίς οἶν τοσαύτην παῖς ἔχων ἔσται φύσιν; Alexid. 3, 493 (1). τὰ δ' ἐργ' ἔχουσα φαῦλα Philem. 4, 48 (40c). ὃν (i. e. τρόπον) οἱ διασεῖς ἔχουσα Baton. 4, 504 (1, 9). οἱ-τοὺς τρόπους ῥυπαροὺς ἔχοντες Philetas. 3, 299. φιλέταιρον ἔχον *ἦθος Cratin. min. 3, 379 (1). τοῦνομ' αὐτὸ τῆς πατρίδος ἐν τοῖς τρόποις ἔχεις, τὰ δ' ἦδη τῶν πολιτῶν οὐκ ἔχεις Amphid. 3, 317 (1). τοῦτ' αὐτ' ἔχειν ὄνομα μετρητῆν Philyll. 2, 859. τίς οὐκ ὀνόματ' ἔχουσα πολλά Antiph. 3, 57 (1). τὸ-κολαζεύειν-ἀρέσκειν ὄνομ' ἔχει Anaxand. 3, 191. οὐ μάτην-δόξαν ἐν Δελφοῖς ἔχει Philem. 4, 55 (60). Λέσβος τάξιν ἐβδόμην λαχοῦσ' ἔχει Alexid. 3, 517 (30). ἀόλαστον ἔσχε γλώσσαν Nicol. 4, 579 (v. 4). τὴν διάλεκτον ἀμύνου ἔχει δοκεῖς Herm. 2, 381 (2). διάλεκτον ἔχοντα μέσην πόλεως Aristophan. 2, 1199 (98). ἡλικίαν ἔχεις ἀποχρῶσαν Aristophan. 2, 1149 (2). τελευτὴν οὐδεμίαν οὐδ' ἀρχὴν ἔχει Herm. 2, 360 (1, 5). ἔχει τελευτὴν anon. (394) 5, 123. ὡς τάχιστ' ἔχειν τέλος Alexid. 3, 447 (1, 16). ἔχοντα καιρὸν ὁμολογούμενον anon. 4, 697 (370). ἀναπνοὴν ἔχει "Ζεῦ σάτερ" εἰπεῖν "ἀντέχου"- Men. 4, 231 (7). ἐμμητρον *ἂν ἢ τὸ ξύλον, βλάστην ἔχει Antiph. 3, 129. τὴν πάροδον ἴν' ἔχης εἰνονοστέραν Diogen. 3, 552 (1, 17). καὶ τοῦτο μὲν δὴ κἄσι συγγνωμην ἔχον Antiph. 3, 67 (1, 12). εἰ δίκαιος κάσεβης ἔξουσι ἐν Philem. (?) 4, 67 (1). μαρίας κοινωγίαν ἔχει Alexid. 3, 522 (45). ἴστιν *αὐτοῖς ἂ διὰ τεττάρων ἔχει κοινωγίαν Damox. 4, 532 (v. 55). τὰ τῶν γερόντων στόματα διαφραρῶν ἔχει Anaxipp. 4, 460 (v. 43). τίνα-ἔχει-διαφοράν | ὁ τῶν λέλειπ τῶν τρόπος-; Baton. 4, 504 (1, 7). οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινά | σύγκρασιν Alexid. 3, 493 (1). ἄπανδ' ὅσ' ἂν τις καιροῦσ' ἔχει δοκῆ Anaxand. 3, 196 (3). ὁ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχεν ἢ φρεσὶς Crobyli 4, 586 (2). μόνον ἂν τις τοῦτ' ἔχη Antiph. 3, 156 (73). ἔχει γέ τι τοιοῦτον Alexid. 3, 496 (1, 15). τούτων ἔχει τι θάτερον Alexid. 3, 509 (10). τὰ πρῶτα πάσης τῆς ἀναιδείας ἔχει Men. 4, 273 (173) =

Diph. 4, 422 (17). ἔχει-τάς ἐπιδείξεις δυσκόλους Men. 4, 115 (2). τοῦ λόγου τριβὴν ἔχοντι τούτου Damox. 4, 530 (v. 11). ὅσα περ ἔχειν τάλ-
 λότρια τὸν δειπνοῦντα δεῖ Nicol. 4, 580 (v. 42). εἰ μὲν δὴ τινα-πό-
 ρον ἔχεις Men. 4, 266 (141). ὃ γ' οὐκ ἔχουσιν, ἀγνοοῦσι δέ, οὐδ' ἂν
 ἐτέρῳ δόξισαν Damox. 4, 532 (v. 66). πάντ' ἔχεις Aristophan. 2, 1005
 (1, 7). οὐκ ἔχω τί λέξω Eur. 2, 466 (15). τῶν-πονηρῶν κτὶ λέγειν
 πολλὰς ἔχω Eubul. 3, 261 (2, 15). οὐκ ἔχοιμ' ἂν σοι φράσαι Alexid.
 3, 454 (3, 7). οὐκ ἔσχε τοὺς ῥηθέντας ἀναθέσθαι λόγους Men. 4, 93
 (2). εἰ μὴ λέγειν ὃ ἔχουσι τούτους Men. 4, 229 (4). ὀπόθεν-κατα-
 φαγεῖν ἔχοι Eur. 2, 553 (10). ὅταν ἔχῃς ποθὲν τἀλλότρια δειπνεῖν
 Antiph. 3, 143 (23). συνακρατίσασθαι πῶς ἔχεις μετ' ἐμοῦ; Antiph. 3,
 144 (26). ἠδέως ζῆν τὸν βίον-ἐὰν ἔχη τις ὀπόθεν Philetaer. 3, 295 (2,
 6). οὐκ ἔχοντες ἀγοράσαι ὑπογαστριον Eriphi 3, 558 (3). ἔνα τοὺς
 δασυπόδας-ἀλοὶ διαπάττειν ἔχῃς Alcae. 2, 829 (1). ληρεῖς ἔχων Cratin.
 2, 125 (13). σὺ δὴ ληρεῖς ἔχων Eubul. 3, 254 (1, 6). ἔχ' ἀτρέμ',
 ἔγφθα Pher. 2, 257 (4). κολυμβῆν ὡς ἔχετ' εἰς τὸν Τάρταρον Pher. 2, 300
 (1, 21). ἴωμεν ὥσπερ ἔχομεν Antiph. 3, 114 (1). πῶς ἔχεις; ὡς ἴσχνος
 εἰ Anaxil. 3, 346 (3). πῶς ἔχομεν; Lysipp. 2, 744 (1). πρὸς ἀμυγδά-
 λας-πῶς ἔχεις; Antiph. 3, 77. πῶς ἔχεις πρὸς κάραβον; Theophil. 3, 627.
 πῶς ἔχουσι πρὸς τὸ δειπνον Sosip. 4, 494 (v. 51). πρὸς ὄψιν μαλακῶς
 ἔχειν Herm. 2, 402 (1, 4). εὐ ἔχειν στόμα (i. e. εὐφημεῖν) Eur. 2, 575
 (117). εὐ γ' οὖν ὡς γαμεῖν ἔχεις anon. 4, 673 (299). ἀνακῶς ἔχων
 (al. ἔχειν) Plat. 2, 687 (23). Εὐριπίδου †τ' ἄριστον (f. τὰρ' ἔστιν) οὐ
 κακῶς ἔχον- Theop. 2, 806 (3). λόγος-ἀρχαῖος οὐ κακῶς ἔχων Eriphi
 3, 556. ὀφθαλμιάσας-εἰτ' ἔχον κακῶς Aristophan. 2, 995 (1). κακῶς
 ἔχεις Alexid. 3, 449 (5). πολὺ μείζον-τοῦ κακῶς ἔχειν κακόν Philem.
 4, 15. τὸν κακῶς ἔχοντα πῶς ἔχει λέγειν ib. καὶ τοῖς εὐλόγως καὶ τοῖς
 κακῶς ἔχουσι Men. 4, 81 (1). πρὸς τὸ πρᾶγμ' ἔχω κακῶς Men. 4, 164
 (1). *εἰτι δυσκόλως ἔχει (int. τὸ γῆρας) Anaxand. 3, 196 (2, 7). ἐφ'
 ἀπαισιν-δυσχερῶς ἔχει (f. ἔχων 5, 85) Amphid. 3, 316 (2). οὐκ ἀπαι-
 δεύτως ἔχων Alexid. 3, 520 (35). ὅστις αὐτῆς ἔστιν ἐμπεῖρος ἔχων
 Antiph. 3, 4 (4). ἦν πᾶσιν ἐλθεῖν ἰσὶ ἀναγκῶς ἔχων Antiph. 3, 29 (2).
 τοιαῦτα-ἀναγκῶς ἔχει πάσχειν anon. 4, 657 (216). τοῖς θεωμένοισιν
 ἀποχρώντως ἔχει Antiph. 3, 106 (v. 16). θερμότερον ἢ κραυρότερον ἢ
 μέσως ἔχον Eubul. 3, 205 (v. 1). ἠδέως ἔχων ἐμαντοῦ Alexid. 3, 481.
 ταρίχους εὐπόρως ἔχουσα Timocl. 3, 600 (2). οὐκ εὐ σεαυτοῦ τυγχά-
 νεις ἔχων Philem. 4, 4 (1, 11). ἔχεις * (ἔστνυκότως) πως ib. πένεσθαι
 μᾶλλον ἠδέως ἔχω Philem. 4, 35 (7). ὄσοις πρῶως ἔχει (Amor) Men.
 4, 137 (1). τὰ τῆς θεοῦ πανταχῶς ἔχειν καλῶς Men. 4, 162 (2). μη-
 δαμῶς. καλῶς ἔχει Clearchi 4, 563. εἰ δὲ πᾶν ἔχει καλῶς, τῷ παῖντιφ
 δότε κρότον anon. 4, 694 (362). ἔχομαι: τῆς (l. τῆσδ' 5, 70) ὑπαν-
 τὰξ εἰχόμεν Aristophan. 2, 1187 (50). ἄλλο μὴδὲν ἐχόμενον Φιλυλλόου
 Stratt. 2, 776 (1). νόμων ἔχεσθαι mon. 380. χυλοὺς ἐχομένους δρι-
 μύτης Anaxipp. 4, 460 (v. 46). †τὴν λοιπὴν ἔχει τῷ στεφάνῳ
 Cratin. 2, 226 (157). κρόκης πέντε στατήρας εἶχε (f. ἦγε) Eur. 2, 529
 (7, 4). καλῶς ἔχοιμι (i. ἔχει μοι 5, 77) Antiph. 3, 90 (3). †αὐτὸ δ'
 ἕκαστος ἔχων αὐτόν Eubul. 3, 255 (1, 27) cf. 5, 83. [ἐν τῇ χειρὶ τὴν
 ψυχὴν ἔχοντα Xenarch. 3, 617 (1, 20)]. †ἦ γ' εὐγνωστος εἶχέ με γυνή
 Men. 4, 189 (1, 6) cf. 5, 104. τύχην ἔχεις et ei δ' οὐκ ἔχεις Men. (?)
 5, 109 (518). ἄχρηστα παντελῶς *τὰ σπαρτία (legeb. οὕτως ἔχει τὰ
 σπάρτα) Philippid. 4, 470 (1). Κέσων †οὐκ ἔχειν (an οἰκεῖν?) anon.
 4, 656 (214). adde Alexid. 3, 436.

ἔψανόν: Platon. (?) 2, 695 (70).

- ἔψημα**: τὸ ἔψημά σου-ἔλαθον ἐκροφήσας Plat. 2, 666 (4).
ἔψητός: ἔψητόν ἐν τεύτλοις ἔνα-ἐβρόμενον Eubul. 3, 248. βερβροί, ἀφύνη, ἔψητόν Nicostr. 3, 293. ἔψητόν δὲ μετὰ ταύτας τινα Sotad. 1, 585 (1, 18). ἔψητόν ἀγοράζειν τινα Posidipp. 4, 515 (2). ἔψητοί τινες δαιδάλοιοι Alexid. 3, 892 (3). οὐδ' οἷον ἔψητῶν τινῶν (int. πικρὰ λαμβάνεις) ib. (4). ἔψητοί τινες Eur. 2, 430 (6). αἰεὶ (f. αἰς) ἀλουσιν ἔψητοί ib. (8). ἔψητῶν λοιπὰς Aristophan. 2, 962 (8). λοιπὰς ἔψητῶν Aristophan. 2, 1059 (2). παιδῶν-ἔψητούς φέρον Men. 4, 158 (6). τοὺς ἔψητούς καὶ τοὺς πέρδικας ἐκείνους Nicoph. 2, 853 (4). μεταπέπωκεν *ἐντυχῶν ἔψητός (f. ἔψητός) Archipp. 2, 721 (8).
- ἔψω**: τῶν ραγάνων ἔψειν χρή Cratet. 2, 239 (3). ραγάνους ἔψουσι ἰπαρὰς Antiph. 3, 101 (5, 6). ἔψειν ἔλαθρ ράγανον ἠγλαίσμενην Eubul. 3, 268 (15*) = Ephipp. 3, 325 (2, 6). τοὺς τὴν ράγανον πωλοῦσιν ἔψειν Μεγαρέων Apollod. Car. 4, 442 (v. 23). ἦψε χύτραν ραγάνω Alcaei. 2, 831 (3). ἀδράγαζον ἔψουσ' Pher. 2, 285 (10). *ἔψουσα αὐτὴν καταλαβὼν γηθουλίδας Eubul. 3, 247 (2). λέκτρον ἔψουσ' ἢ φακὴν Pher. 2, 263 (4). ὅταν φακὴν ἔψητε μὴ *πιχεῖν μύρον Stratt. 2, 780 (1). φακὴν *ἔψειν Antiph. 3, 95 (2). ἐρήσω φακὴν Men. 4, 145 (1). πτισάνην διδάσκεις ἔψειν (vulg. ἐψεῖν) ἢ φακὴν; Aristophan. 2, 1008 (7). εἰς αὐρίον ἐπήσομεν βαλάνιον Nicocl. 2, 546 (1). ἦψε ἔτνος Aristophan. 2, 1118 (1). τὰς χύτρας, ἐν *αἰσιν ἦψες (legeb. ὡς συνήψας) τοὺς κυάμους Timocl. 3, 606. χόνδρον ἔψων (vulg. ἐψῶν) Aristophan. 2, 1029 (10). χόνδρον ἔψει καὶ φέρει μετὰ τὸ τάριχος Men. 4, 222 (1). πολλοὺς δ' οὐχ ἦψον ὁμοῦ βολβοῖς Aristophan. 2, 1184 (33). ἐν χύτρα-ὑδρῶ ἔψοντα Antiph. 3, 97 (2). μύρον-οἶον ἢ Μεγάλλος ἦψησεν Stratt. 2, 775 (1). ἦδιστον ἔψειν κρέας Aristophan. 2, 1127 (2). ἐν ἧ τὰ κρεαδί *ἦψες ἐζωμενμένα Aristophan. 2, 1185 (36). οὐδ' ἦψεν κρέα, | οὐδ' ἐγκέφαλον Antiph. 3, 144 (27). ἔψουσι (int. carnem)-οὐ πεποθήκεν αὐτῶν οὐδένα (Homerns) Eubul. 3, 262 (2). ἀχροκώλια | ἦψησα τακερά Aristophan. 2, 945 (5). ἀχροκώλι *ἔψω (vulg. ἐψεῖν) Anaxil. 3, 346. ἦψε πνικτόν *τι ὄψον δελφάκειον Alexid. 3, 439 (5). οὐκοῦν τὸ γλαυκίδιον ἔψειν ἐν ἄλλῃ Antiph. 3, 130. ὅταν βασιλεὺς ἔψη τὸν μέγαν ἰχθύν Ephipp. 3, 323 (1, 9). πότερον-τὴν βατίδα τεμάχη κατατεμῶν ἔψω; Ephipp. 3, 338 (1). Νηρεὺς-γόγγυρον ἦψε τοῖς θεοῖς Euphron. 4, 486 (v. 6). ἔψων ποιῶ μυελόν Alexid. 3, 470 (1, 9). σκευάσαι μὲν ἢ τεμείν ἠδύσμαθ' ἐψησάτ' εἰ Dionys. 3, 548 (v. 16). ὤπησα τὰ μέσα, τὴν δὲ λοιπὴν γορμῆαν ἔψω Sotad. 3, 565 (1, 4). ἔψε, καὶ γεῦου πυκνά Machon. 4, 497 (v. 6). τάριχος ἐλεφάντινον ἦψε-χελώνη Cratet. 2, 244 (1). φρούξας, ἐψησας *καπ' ἀνθρώπων ὀπτήσας (homines) Cratin. 2, 95 (5). σφοδελὸν ἐν χύτραισι-ἐψόμενον Aristophan. 2, 1198 (92). χλιαίνει, ἀρεθ', ἔψεται (int. ἔχεται) Antiph. 3, 125 (1, 4). ἔψητόν διὰ δωδεκάτης ἐψόμενον ἡμέρας Eubul. 3, 248. τὴν κόμην ἠρήσατο anon. 4, 680 (312).
- ἐῶ**: cf. ἐλῶ. σκώληκας τοῦτους *δ' ἐμ' (f. μ') ἔασον καταγαγεῖν Eripha. 3, 540. ἔαν ἀπολαύειν τοῦτον-τὸν βλον Diph. 4, 388 (1, 6). ἐα μ' ἀπολέσθαι anon. 4, 670 (290). μηκέτ' -ἔασατ' ἄρχειν μειρακία Eur. 2, 484 (13). τοὺς ἀέτμους οὐκ ἐῶ | -ὁ νόμος ἄρχειν Alexid. 3, 519 (34). ἐγῶ-ῶν *γ' ὁ θεὸς οὐκ ἔασα τὴν | ὄσφυν ἂν ἐπιθεῖναι ποτε Men. 4, 161 (1). ὦ Ζεῦ, τί ποθ' -πλέκειν ἀλύπως τοῦτον (i. e. χρόνον) ἡμᾶς οὐκ ἔας; Euphron. 4, 490 (2). οὐδ' ἐῶ (mulier) ζῆν τὸν λαβρόν ὡς βούλει Men. 4, 164 (1). ἀγεννώς οὐκ ἐῶ παῖζεν Plat. 2, 630 (1, 6). Χίος-Κῶν οὐκ ἐῶ λέγειν Stratt. 2, 771 (3). ὄνον-πίνειν οὐκ ἐῶ Πράμιον Aristophan. 2, 1076 (1). οὐκοῦν μ' ἔασεις ἀναμετρήσασθαι;

- cf. 5, 121. ἐκλέγει-τάς πολιὰς † τοῦ Διός (f. τουδέ 5, 65) Aristophan. 2, 1120 (11).
- ζέω:** κατασχεδῶ-τὴν μεγίστην ἀρύταιναν-ζέοντος ὕδατος Antiph. 3, 11. ζέοντες ἀλλήλων τόμοι Pher. 2, 299 (1, 8). ψυχρά σοι-παραθῶ; B. μηδαμῶς. A. ζέοντα δέ; Alexid. 3, 464 (2, 5). τὰ τήγανα σέζοντα (al. ζέοντα)-μολύνεται Telecl. 2, 365 (1) cf. 5, 30. Καρύστου θρόμμα, γηγενής, ζέων Antiph. 3, 99 (1). καταπιεῖν ἐκ ζέοντων λοπαδίων ἀφροῦς τεμαχίτας Kubul. 3, 207. μεστὴν ζέουσαν λοπάδα Νηρείων τέκνων Euphron. 4, 491. ἡ πρώτη λοπάς ζεῖ ταῖς ἐφεξῆς οὐχὶ συμφώνως Damox. 4, 531 (v. 51). κύλικα- *κεραννύει-ἀφρῶ ζέουσαν Theophil. 3, 627. εἰς ποιήσεως τὴν χολὴν-ὡσπερ καλλιωνύμου ζέσαι Anaxipp. 4, 463. τὸν γαλιόν; B. ἐν ὑποτρίμματι | *ζέσαι Antiph. 3, 130. *τακερὰ ποιήσας-καὶ ζέσας σφόδρα Dionys. 3, 551 (1, 7).
- Ζῆθος:** Ζῆθον-ἰγνὸν ἐς Θήβης πέδον | οἰκεῖν κελύει Eubul. 3, 208 (2).
- ζῆλος:** ἐκ τῶν ὄχλων-ζῆλος Men. 4, 207 (1). ζῆλος γυναικός mon. 195.
- ζηλότυπος:** ἀλάστωρ-καὶ ζηλότυπος ἄνθρωπος Men. 4, 186 (5).
- ζηλοτυπῶ:** † μὴ ζηλοτυπήσης τὸν συμβαίνοντα Eur. 2, 450.
- ζηλῶ:** ζήλου τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα mon. 192. οὐλώποτ' ἐξήλωσαι πλουτοῦντα σφόδρα | ἄνθρωπον Antiph. 3, 153 (61*) = Men. 4, 256 (81). οὐλώποτ' ἐξήλωσα πολυτελῆ νεκρὸν Men. 4, 187 (2) = mon. 411. τοιαύτης παντελῶς καχεΐτας-παρὰ πᾶσιν ἐξηλωμένης Nicol. 4, 579 (v. 13). αἰρεσιν τίνα *ζηλοῖς; Nicol. 4, 579 (v. 21).
- ζημία:** θάνατός ἐσθ' ἡ ζημία Cratet. (Antiph.?) 2, 247 (1). τὸ προῖκ' ἀποθανεῖν ἐστὶ φανερά ζημία Antiph. 3, 150 (48). τούτων *ἀνελεῖν(?) τὴν ζημίαν Men. 4, 161 (1). γλώσση ματαίεα ζημία προστίθεται mon. 111. κέρδος πονηρὸν ζημίαν-φέρει mon. 301. τὰ μικρὰ κέρδη ζημίας μεγάλας φέρει mon. 496. ζημίαν πρῶτος φέρει mon. 739. ὅς ἂν δὲ μὴ πύθῃ, ἐπέβαλον ζημίαν Diph. 4, 389 (1, 9). ὡς αὐτὸν οἶτ' -σωτήρα, τοὺς ἄλλους δὲ πάντας ζημίαν Alexid. 3, 407 (1).
- ζημιῶ:** ἔπειτα τοῦτο ζημιόεις με; Antiph. 3, 41 (2, 9). ζημιώσασθαι v. ζημήσασθαι.
- Ζήνων:** Ζήνωνος ἐγκρατέστερον Posidipp. 4, 518 (1). adde Philem. 4, 29.
- ζητητής:** de Andocide Plat. 2, 658 (5).
- ζητρεῖον:** cf. ζάγριον. εἰς ζητρεῖον ἐμπεσών Eur. 2, 563 (46). τὴν-οἰκίαν ζήτρειον ἢ κακὸν μέγα Theop. 2, 816 (1).
- ζητῶ:** ζητῶ περιέρορον αὐτόν Pher. 2, 295 (18). γυναῖκα-ζητοῦντες-ἤκομεν Aristophan. 2, 1132 (1). δεῖ *περιόντα πέπερι καὶ καρπὸν βλίτου ζητεῖν Antiph. 3, 141 (17). πάλιν ζητοῦσι τὴν αὐτὴν φάττην Kubul. 3, 270 (17). λυκρεῖον ἐζητοῦμεν Diph. 4, 376 (2). χορδῆς ὀβελίσκου ἡμέρας ζητοῦμένους Euphron. 4, 457 (v. 32). τοὺς τὸν φρόνιμον ζητοῦντας ὡσπερ ἀποδεδρακότα Baton. 4, 499 (1, 4). cf. ib. 502 (v. 14). τὴν κεφαλὴν (int. γλαυκίσκου) ζητοῦσιν ὡσπερ πραγμάτος Baton. 4, 502 (v. 18). ἐγὼ ζήτουν τὴν ἀρμογήν Eur. 2, 432 (13). ἐτι κυπτόντων καὶ ζητούντων τῶν μεираκίων Euphrat. 3, 371 (1, 24). θάτερον ζητῶ γένος Alexid. 3, 433 (1, 3). ζητοῦντα τὰ κατὰ τὴν τέχνην Anaxipp. 4, 460 (v. 25). ζητῶν κατὰ μέρη τὴν τέχνην ἐξήτακα Hegesipp. 4, 479 (v. 8). ἄπανθ' ὁ τοῦ ζητοῦντος εὐρίσκει *πόνος anon. 4, 689 (343b). τὸν πόνον, ὅς πρόσσεσι τοῖς ζητούμενοις Philem. 4, 13. πάντα τὰ ζητούμεν' ἐξευρίσκειται Alexid. 3, 397 (1). πάντα τὰ ζητούμενα δεῖσθαι = μερίμνης Men. 4, 124 (4). ἐρχεται τάληθες εἰς γῶς ἐντοτ' οὐ ζητούμενον Men. 4, 199 (3). οἱ φιλόσοφοι ζητοῦσιν- *τί ἐστιν ἀγαθόν (f. ff = Com. Gr. Vol. V.

· πρὸς τὸν Δία ib. 1148 (1, 5). ὁ Ζεὺς *δίδωμι Παλλάς, ἥσι, τοῦτοις Herm. 2, 382 (6). μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηναῖαν Alexid. 3, 469 (2). Men. 4, 199 (1, 18). ὀμνύω σοι τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηναῖαν Men. 4, 248 (46). Παλλάδα-παῖδα Διὸς μεγάλου Phryg. 5, 42 Διὸς μεγάλου θάκος (al. θάκοι) Cratin. 2, 18. νῆ τὸν Δία τὸν μέγιστον Timocl. 3, 607. Philem. 4, 36 (9). Men. 4, 220 (4). ὦ Ζεῦ πολυτίμητ' Pher. 2, 285 (8). Aristophan. 2, 1078 (4). Kubul. 3, 269 (2, 5). Men. 4, 175 (5). 327 (450). ὦ Ζεῦ, ὡς καλόν Aristophan. 2, 972 (1). ὦ Ζεῦ τίς ποτε-σε *κατέδετ' ἄρα-; Antiph. 3, 12 (1, 6). σίφρανον πολυποίκιλον-χαριέστατον, ὦ Ζεῦ Kubul. 3, 252 (3). ὡς ταπρόν, ὦ Ζεῦ, καὶ μαλακόν τὸ βλέμμ' ἔχει Philetaer. 3, 293. ὦ Ζεῦ, καλόν γ' *ἔστι ἀποθανεῖν αἰλουμένον Philetaer. 3, 299. Δημοσιππὸν ὦ Ζεῦ πρῆγμα καὶ σωτήριον Philem. 4, 4 (1). ὦ Ζεῦ, τί ποδ'- κλέων ἀλύπως τοῦτον (i. e. χρόνον) ἡμᾶς οὐκ ἔξῃ; Karpbron. 4, 490 (2). ὦ Ζεῦ γενέσθαι τῆσδέ μ' ἐξάντην νόσου anon. 4, 623 (72). ὦ Ζεῦ μοι 637. ὦ φίλε Ζεῦ Eur. 2, 541 (13). ὦ Ζεῦ φίλτατε, | τῆς ἐπαφροδίτου-θεοῦ Philem. 4, 22 (v. 7). ὦ Ζεῦ σῶτερ Philem. 4, 27 (v. 21). Men. 4, 228 (3). Ζεῦ σῶτερ-ἀντέχου τῶν σχοινίων Men. 4, 232 (7). Διὸς σωτήρος ἄκατον Antiph. 3, 5 (5). μεταγιπρῶδα μεστήν Διὸς σωτήρος Diph. 4, 409 (1). μάλ' ἀνδρικήν τῶν. θηρικλείων-εἰλκον Διὸς σωτήρος Kubul. 3, 231 (1). Διὸς σωτήρος-θηρικλείων ὄργανον Antiph. 3, 95 (1). ἔγχεον-Διὸς-τῆσδε σωτήρος Alexid. 3, 489 (3). ὁ Ζεὺς ὁ σωτήρ-αὐδέν *μ' ὀνήσει ib. ἔνδεκα (int. γράμματα) χρυσᾶ Διὸς σωτήρος Alexid. 3, 510 (12). λαβεῖν-Διὸς σωτήρος Eriphi 3, 558 (4). ἡ τοῦ-σωτήρος Διὸς (int. γιᾶλη) Xenarch. 3, 616 (1). ἐμνήσθην Διὸς σωτήρος Diph. 4, 395 (2, 24). μαρτύρομαι τὸν φίλιον-Δία Men. 4, 65 (6). cf. φίλιος. τὸ-παρασιτεῖν εὐρεν ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος Diod. 3, 543 (v. 5). ἀπέροχο οἶκαδ' ὡσπερ ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος ib. 544 (v. 20). ἐποίησεν ὁ Ζεὺς καπνοδόκην Pher. 2, 325 (2). Καπαῖον Δία * Antiph. 3, 59 (3). ταῦτα-Διὸς ἐταιρεῖον Diph. 4, 384 (1). Ζηγὸς ἐρκεῖον χύτρας Aristophan. 2, 1048 (4). Ζεὺς ἔστι μοι ἐρκεῖος, ἔστι φράτριος Cratin. min. 3, 377. τὸν Δία τὸν κτήσιον Men. 4, 223 (2). τὴν ἀσιτίδ' εἰς τὴν τοῦ Διὸς στοᾶν ἀνέθηκαν Men. 4, 225 (1). cf. Ἐλευθέριος Ζεὺς 4, 315 (411). Ἐπακρῶν Διὸς Polyz. 2, 569 (1). Ἄηρ, ὅν ἂν τις ὀνομάσειε καὶ Δία [Plat. (?) 2, 696. cf. 4, 875] Philem. 4, 31 (2). πῶς ἐπινεφεῖ τὸ πρῶτον ὁ Ζεὺς ἡσυχῇ- Alexid. 3, 397 (2). τὸν Δία | ὕοντα * πολλῶ Men. 4, 299 (306). τὸν Δία-πῶς ὕοντα; anon. 4, 672 (295b). ὁ Ζεὺς ὅσπερ φασιν ὕσαι Cratin. 2, 92 (11). ὁ Ζεὺς ὕον οἴνω Pher. 2, 316 (1, 6). Ἐρωτος οὐδὲν ἰσχύει πλέον, οὐδ' αὐτὸς-Ζεὺς Men. 4, 128 (1). παιδέρω Ζεὺς Telecl. 2, 378 (26b). de Iove sub Dianae specie Callistoneu comprimente Amphid. 3, 320 (11). Ἀητοῦς Διὸς τε-παρθένη Diph. 4, 388. ὦ παῖ Ζηγὸς Stratt. 2, 778 (1). Διὸς πεφυκῶς-Τάνταλος Nicol. 4, 579 (2). πόλεων-ὀπόσας ὁ Ζεὺς ἀναγαίνει anon. 4, 604 (15). τὰς Διὸς βαλάνους Herm. 2, 408 (1, 20). κόγχαι, χυλός, | Διὸς ἐγχεφάλος Eriph. 3, 330 (2). τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον Eur. 2, 545 (20). Διὸς Κόρινθος Aristophan. 2, 1156 (28). Εὐρύβατον Δία Aristophan. 2, 1015 (1). Διὶ Συκαστῶ anon. 4, 634 (120). Διὸς νόμον Eriph. 3, 365 (1, 3). τῷ Διὶ | διακονῶ Anaxand. 3, 198 (7). Μενεκράτης ἔφρασκεν εἶναι Ζεὺς θεὸς Eriph. 3, 337 (2). ὁ σχινοκέφαλος Ζεὺς (Pericles) Cratin. 2, 61 (1). ὦ Ζεῦ ξένιε καὶ μακάριε (χαρμῆ?) Cratin. 2, 85 (10). ὁ Ζεὺς-ἐυνέπλαττε-τὴν ἐνθεσιν Herm. 2, 399 (4). de formulis μὰ τὸν Δία, μὰ Δία, ναὶ μὰ τὸν Δία, νῆ μὰ Δί', νῆ τὸν Δία, νῆ Δία sim. vide s. v. μὰ, ναί, νῆ. νῆ Δί fort. anon. 4, 685 (390)

βιον-ζῶν διετύχησεν ἄν anon. 4, 669 (287). ἀγνός πλότος οὐ ζῶντος Alexid. 3, 396 (1, 6). καὶ ζῶντ' ἐστὶ καὶ τεθνηκότα *τὰν τῇ θαλάττῃ πολέμῃ ἡμῖν θηρά Alexid. 3, 413. οἷος ἦν ζῶν (piscis), *καπτός ὢν τοιοῦτος ἦν Philem. 4, 26 (v. 7). ἀποδημίας-τυγχάνειν ἡμᾶς αἰεὶ | τοὺς ζῶντας Alexid. 3, 484 (3, 11). τοῖς ζῶσι-ἕτερον (?) ἀνοσιάτατον φθόνος Timocl. 3, 611. τέθνηκε πᾶς ὁ τῶν ζῶντων βίος Philem. 4, 22 (v. 12): τὸν ζῶντ' ἀνάγκη πόλλ' ἔχειν ἐστὶν κακὰ Philem. 4, 50 (45). ὅπου γ' οἱ (f. col 5, 102) ζῶντες ἔχομεν οὐδὲ ἔν Men. 4, 117 (3). δυσχερῆ πόλλ' ἔχεις τοῖς ζῶσι καὶ λυπηρά Men. 4, 241 (26). τοιοῦτο τὸ ζῆν ἐστὶν ὡσπερ οἱ κύβου Alexid. 3, 399 (2). τὸ καλούμενον ζῆν τοῦτο Alexid. 3, 484 (3, 4). τῷ ζῆν πολεμώτατον κακὸν Alexid. 3, 520 (36). *τέ ζῆν ὄφελος ὧ μὴ *στὶ τὸ ζῆν εἰδέναι; Philem. 4, 49 (42). τὸ ζῆν τὸ αὐτοῦ *στεφάνους παρηγόρει Philem. 4, 58 (79). πολλῶν μεσόν ἐστὶ τὸ ζῆν φροντίδων Men. 4, 203 (6). τὸ δὲ ζῆν εἰπέ μοι τί ἐστὶ; Antiph. 3, 138 (10). ὢν ἐστὶ τὸ ζῆν οὐδὲν ἄλλ' ἢ κραιπάλη anon. 4, 611 (35). ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν Men. 4, 220 (5). τοῦτ' ἐστὶ τὸ ζῆν, οὐχ ἑαυτῷ ζῆν μόνον Men. 4, 290 (257). cf. mon. 585. καλόν-τὸ ζῆν, ἄν τις ὡς δεῖ ζῆν μάθῃ anon. 4, 599 (2^a). ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν μὴ φθοροῦσης τῆς τύχης mon. 563. ζῆν αἰσχροῦν, οἷς ζῆν ἐφθόνησεν ἡ τύχη mon. 666. τοῦ ζῆν ἦν ὀρῶ κρείττον τὸ μὴ ζῆν Apollod. 4, 451. κρείττον τὸ μὴ ζῆν (Philem. 4, 63: θανεῖν ἀριστόν) ἐστὶν ἢ ζῆν ἀθλῶς mon. 296. τῶν θεῶν τὸ σύμφορον αὐτῷ διδόντων ἕνεκα τοῦ ζῆν Men. 4, 197 (1). οἷς ὕβριν τὸ ζῆν φέροι mon. 291. οὕτω παρέζων †χρηστώς οὐκ (f. Χρηστέ, κούκ) ἔζων τότε Anaxand. 3, 162 (3). οὐκ ἐπίστασαι ζῆν Alexid. 3, 464 (2, 4). ζῆν βούλομαι Alexid. 3, 490 (1). τοὺς ἐρώτας ζῆν μόνους Alexid. 3, 490 (2). ζῶσι δ' ἀμφοτέροι μολίς Alexid. 3, 510 (11). χῶραν κατέχουσι, ζῶσι δ' οἷς ἐστὶν βίος Men. 4, 117 (2). ἀμελοῦντα τοῦ ζῆν mon. 646. εἰ μεμάθηκε ζῆν ἔγκλεις; Δ. ζῆν δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦδ'; Baton. 4, 502 (v. 5. 6). πολὺ γ' ἐστὶ-κτῆμα τιμώτατον-εἰς τὸ ζῆν τέχνη Hipparch. 4, 431. ἔχοντες ἀρραβῶνα τὴν τέχνην τοῦ ζῆν Antiph. 3, 66. δεῖ ἕνεκα τοῦ ζῆν ἔρχετ' ἀποθανούμενος Antiph. 3, 150 (49). ὁ πατήρ γοι τὸ ζῆν ἐστὶν ἀνθρώποις ἄγρος Amphid. 3, 308 (1). μήτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει μήτ' ἐν θεοῦ ζῆν Alexid. 3, 493 (1). οὐ τοῦτο τὸ ζῆν ἐστὶ *τὸν καλούμενον θεῶν-βίον Apollod. Car. 4, 442 (v. 15). ζῶ-Τίμωνος βίον Phryn. 2, 597 (1). ὅστις ζῆ θαλάττιον βίον Antiph. 3, 52 (1). τοῦτον ζῆν τὸν βίον Antiph. 3, 102. εἰ τοῦτον ἔζων πάντες ὃν ἐγὼ ζῶ βίον Baton. 4, 500 (2). τουτοὶ περιήψεν ὃν νυκτὶ βίον ζῶμεν Athenion. 4, 557 (v. 8). ἡδέως ζῆν τὸν βίον καθ' ἡμέραν Philetær. 3, 295 (2, 5). ἀσφαλῶς ζῆν τὸν βίον Philem. 4, 30 (1). *καμέριμον ζῆν βίον Philem. 4, 35 (7). ζῆσεις βίον κράτιστον mon. 186. ῥᾶρον βίον ζῆς mon. 469. βίον-καλὸν ζῆς- Philem. 4, 62 (106) = mon. 78. ἀβλίστον ζῶμεν βίον Philem. 4, 36 (8). add. Philem. 4, 36 (9). Men. 4, 192 (4, 7). 193 (5). δεῖπνεὶ καὶ ζῆ θανμαζόμενος μετὰ μειρακίων Krihupp. 3, 336 (1). γυναιξὶ δοῦλοι ζῶμεν ἀντ' ἑλευθέρων Alexid. 3, 450. ἢ δεῖ ζῆν μόνον ἢ- Men. 4, 117 (4). φθόνος μεθ' οὐ ζῆ πάντα τὸν βίον γυνή Men. 4, 231 (6). ἀποστεροῦντα ζῶντ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν Croblyl 4, 566 (2). ζῶμεν-οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα Men. 4, 84 (13) = mon. 190. οὐδ' ἐξ ζῆν τὸν λαβόντ' ὡς βούλετ' Men. 4, 164 (1). δῖω ζῆν μὴ πάρεσθ' ὡς βούλεται Men. 4, 268 (245). πρὸς τοῦτον ἕνα (int. δεσπότην)-ζῆν Men. 4, 250 (56). ζῶμεν πρὸς αὐτὴν τὴν τύχην mon. 189. πρὸς καλλιῆριον εἷς anon. (389) 5, 122. ἀνθρώποισι καὶ βρακάνοις-ζῆν Pher. 2, 255 (2). πένης ὢν ζῆν παρ' ὃ ζῆν (f. ζῆ) βούλεται Philem. 4, 56 (69). πόθεν

- τάγαθόν ἐστι) Philem. 4, 22. ὁ τι ποτ' ἐστὶ τάγαθόν, ὃ διὰ τίον ζητοῦσιν Hegesipp. 4, 481. οἱ δ' ἐν τῇ στοᾷ ζητοῦσι συνεχῶς (bonum) Damox. 4, 532 (v. 65). ζητῶν πρὸς ἑμαυτὸν τί ταχέως ἀπολλύει Men. 4, 231 (7). θεὸν νόμιζε-ζήτει δὲ μή· πλείον γὰρ οὐδὲν ἄλλο τοῦ ζητεῖν ἔχεις Philem. 4, 43 (26). χρηστόν ἀνθρώπων-ἐάν τις ἔνα μόνον ζητῶν Idm Antiph. 3, 118 (3, 3). πάν ζητῶ τινα, | αὐτόματος οὗτος παρέρσται Men. 4, 246 (39). οὐκ ἐκ πότων ζητοῦμεν ᾧ πιστεύσομεν τι τοῦ βίου Men. 4, 240 (24). ζήτει *σεαυτῷ σύμμαχον mon. 158 cf. ζήτει γυναῖκα σύμμαχον mon. 190. *ζητεῖν ἀληθῆς φάρμακον τοῦτον ὁ ἔδει Men. 4, 100 (1). ἐν-ᾧ-οὐκ ἔχομεν ζητῶμεν Philem. 4, 40 (41). ἐπὶ-ζητῆ τι κρεῖττον ὧν ἔχει, ζητεῖ κατὰ Men. 4, 272 (171). γνώσει δὲ ζητεῖ φαρμακὸν ἕκαστος ἡμῶν Anaxipp. 4, 460 (v. 48). ὁ-ἀδελφός *καθ' ἐτέρου ζητῶν κακόν Men. 4, 268 (147). λαθεῖν ζητῶν τι Antiph. 3, 151 (57). ἄπιστοι τοῖς ζητοῦσι σε ψέγειν Antiph. 3, 155 (70). ὅσα δὲ-μὴ τῷ βίῳ ζητεῖ τι τερπνὸν προσφέρειν Amphid. 3, 309 (2). μή σὺ ζητεῖ *[τι] πυθῆσθαι anon. 4, 656 (212). ζήτει *σεαυτῷ καταλιπεῖν εὐδοξίαν mon. 187. ζήτει συναγαγεῖν ἐκ δικαίων τὸν βίον mon. 194. † τῶν γὰρ πλεόντων ζητεῖν Antiph. 3, 52 (1) cf. p. 53.
- Ζυγοῦν** (al. ζυοῦν): Nicostr. 3, 290 (10).
- Ζυμνύη**: ἑμάντα μοι δὸς καὶ ζυμνύην Aristophan. 2, 1118 (2).
- Ζυγομαχῶ**: τῇ σαυτοῦ ζυγομάχει μαλακίᾳ Men. 4, 126 (1). πρὸς τὴν τύχην-Ζυγομαχεῖν Men. 4, 264 (127). φιλάμμων Ζυγομαχῶν τῷ *Κουρουῶ anon. 4, 603 (10) cf. 5, 118.
- Ζυγόν**: πηδᾶ-πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγοῦ Eubul. 3, 242 (1, 6). ἀνημποῖ ταυρὸς ἀργήσας ζυγοῦ Men. 4, 268 (149). ζυγὰ τοῦ χοροῦ ex Cratin. 2, 114 (5). Ζωπύρου τάλαντα καὶ ζυγὰ Cratin. 2, 115 (12). Cf. ζυγός.
- Ζυγοποιός**: ζυγοποιῶν χρεῖα Pher. 2, 315 (1, 1).
- Ζυγός**: ἐλκῦσαι σε τὸν *ζυγόν (legeb. σφυγμόν) Aristophan. 2, 1061 (1). ῥοπή *στίν-ὁ βλος, ὅσπερ ὁ ζυγός mon. 465.
- † ζυμησασθαι (f. ζημιώσασθαι) Aristophan. 2, 1108 (5).
- † ζυμιταμιάδου vide ζυμίτας.
- Ζυμίτας**: ἀποπυρριαν ἔχω † ζυμιταμιάδου (f. ζυμίταν μὰ Δ' οὐ)- Cratin. 2, 74 (3).
- Ζυμῶ**: ζυμουμένη (int. olla)-λήφεται διεξόδους σομφάς Alexid. 3, 440 (5, 8).
- ζῶ**: ὁ νόθος δὲ μοι ζῆ; Eur. 2, 461 (9). εὐχεῖ τ' ἀέλ με ζῆν; Alexid. 3, 476 (1). τοὺς ἤδη νεκρούς-ποιῶ ζῆν πάλιν Philem. 4, 27 (v. 26). ἄπανθ' ὅσα ζῆ καὶ τὸν ἥλιον βλέπει Men. 4, 268 (139). τοῖς γλυκομένους-ζῆν Antiph. 3, 47 (2). ζῆν βουλόμενος μὴ πράττει θανάτου ἀξία mon. 194. ζῆν οὐκ ἔδει γυναῖκα mon. 198. ζῆν δ' ἐστὶ μοι τάλαστον ὑπεριδόντι; anon. 4, 668 (282). στενὸν ζῶμεν χρόνον Men. 4, 194 (10). δούς χρόνον τοῦ ζῆν βραχύν Euphron. 4, 490 (2). εἰς τὸ ζῆν δλον Philem. 4, 10 (1). δεῖ τοὺς πενομένους †μέχρι ἂν ζῶσιν ποκί Men. 4, 258 (93). λέγεις μάγειρον ζῶντα; Antiph. 3, 125 (1, 8). ἐν ἐγῶ ζῶντα περιπατοῦντά τε κατέλιπον Antiph. 3, 130. ἀλλ' ἔχαιρε καὶ ζῶν τοῖς τοιοῦτοις Alexid. 3, 384 (3). *κεὶ σφόδρα ζῶν ἐχθρὸς ἦν τῷ γίγγεται φίλος τότε Dionys. 3, 555 (2). μετὰ ζῶντων τεθνηκόσ περιπατεῖ Timocl. 3, 612 (2). ἐμοὶ γένοιτο σοῦ ζώσης- Xenarch. 3, 630 (2). † ζῶν-ἀσχοῦ σαυτῷ στεφάνων καὶ μύρα Philem. 4, 58 (60). οὐδ' ἐστὶν εἰπεῖν ζῶντα ταῦτ' οὐ πείσομαι Men. 4, 176 (2). πολλὰ ποιᾷλει χρόνος παράδοξα-καὶ ζῶντων τρόποι Men. 4, 247 (42). καὶ ὧν καὶ θανῶν κολάζεται mon. 294. ζῶν ἔχειν τι βούλομαι Leon 4, 574 μικροῦ βιώτου ζῶντ' ἐπαυρέσθαι χρεῶν anon. 4, 607 (20b). τοῦτον τῶν

βλον-ζων διετύχησεν ἄν anon. 4, 669 (287). ἀγρός πλότος οὐ ζώντος Alexid. 3, 396 (1, 6). καὶ ζώντ' ἐστὶ καὶ τεθνηκότα *τὰν τῇ θαλάττῃ πολέμῃ ἡμῖν θηρίῳ Alexid. 3, 413. οἷος ἦν ζῶν (piscis), *καίπτος ὦν τοιοῦτος ἦν Philem. 4, 26 (v. 7). ἀποδημῖος-τυγχάνειν ἡμᾶς αἰεὶ | τοὺς ζῶντας Alexid. 3, 484 (3, 11). τοῖς ζῶσι-ἕτερον (?) ἀνοσιήτατον φθόνος Timocl. 3, 611. τέθνηκε πᾶς ὁ τῶν ζῶντων βλος Philem. 4, 22 (v. 12): τὸν ζῶντ' ἀνάγκη πόλλ' ἔχειν ἐστὶν κακὰ Philem. 4, 50 (45). ὅπου γ' οἱ (f. χοί 5, 102) ζῶντες ἔχομεν οὐδὲ ἐν Men. 4, 117 (3). δυοχερῆ πόλλ' ἔχεις τοῖς ζῶσι καὶ λυπηρὰ Men. 4, 241 (26). τοιοῦτο τὸ ζῆν ἐστὶν ὥσπερ οἱ κύβου Alexid. 3, 399 (2). τὸ καλούμενον ζῆν τοῦτο Alexid. 3, 484 (3, 4). τῷ ζῆν πολεμιώτατον κακὸν Alexid. 3, 520 (36). *τὶ ζῆν ὄφελος ὧ μὴ ᾗσι τὸ ζῆν εἰδέναι; Philem. 4, 49 (42). τὸ ζῆν τὸ αὐτοῦ *στεφάνοις παρηγόρει Philem. 4, 58 (79). πολλῶν μετόν ἐστὶ τὸ ζῆν φροντίδων Men. 4, 203 (6). τὸ δὲ ζῆν εἰπέ μοι τί ἐστι; Antiph. 3, 138 (10). ὦν ἐστὶ τὸ ζῆν οὐδὲν ἄλλ' ἢ κραιπάλη anon. 4, 611 (35). ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν Men. 4, 220 (5). τοῦτ' ἐστὶ τὸ ζῆν, οὐχ ἑαυτῷ ζῆν μόνον Men. 4, 290 (257). cf. mon. 585. καλὸν-τὸ ζῆν, ἄν τις ὡς δεῖ ζῆν μιάθῃ anon. 4, 599 (2^a). ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν μὴ φθοροῦσης τῆς τύχης mon. 563. ζῆν αἰσχροῦν, οἷς ζῆν ἐφθόνησεν ἡ τύχη mon. 666. τοῦ ζῆν ἦν ὀρῶ κρείττον τὸ μὴ ζῆν Apollod. 4, 451. κρείττον τὸ μὴ ζῆν (Philem. 4, 63: θανεῖν ἀριστόν) ἐστὶν ἢ ζῆν ἀθλίως mon. 296. τῶν θεῶν τὸ σύμφορον αὐτῷ διδόντων ἕνεκα τοῦ ζῆν Men. 4, 197 (1). οἷς ὕβριν τὸ ζῆν φέρει mon. 291. οὕτω παρέζων †χρηστώς οὐκ (f. Χρηστέ, κοῦκ) ἔζων τότε Anaxand. 3, 162 (3). οὐκ ἐπίστασαι ζῆν Alexid. 3, 464 (2, 4). ζῆν βούλομαι Alexid. 3, 490 (1). τοὺς ἐρώτας ζῆν μόνους Alexid. 3, 490 (2). ζῶσι δ' ἀμφοτέροι μολίς Alexid. 3, 510 (11). χῶσαν κατέχουσι, ζῶσι δ' οἷς ἐστὶν βλος Men. 4, 117 (2). ἀμειλοῦντα τοῦ ζῆν mon. 646. εἰ μεμιάθηκε ζῆν ἐγκαιεῖς; Α. ζῆν δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦθ'; Baton. 4, 502 (v. 5, 6). πολὺ γ' ἐστὶ-πτήμα τιμωτάτων-εἰς τὸ ζῆν τέχνη Hipparch. 4, 431. ἔχοντες ἀρραβῶνα τὴν τέχνην τοῦ ζῆν Antiph. 3, 66. ὅς ἕνεκα τοῦ ζῆν ἔρχετ' ἀποθανούμενος Antiph. 3, 150 (49). ὁ πατήρ γε τοῦ ζῆν ἐστὶν ἀνθρώποις ἀγρός Amphid. 3, 308 (1). μήτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει μήτ' ἐν θεοῦ ζῆν Alexid. 3, 493 (1). οὐ τοῦτο τὸ ζῆν ἐστὶ *τὸν καλούμενον θεῶν-βλον Apollod. Car. 4, 442 (v. 15). ζῶ-Τίμωνος βλον Phryn. 2, 587 (1). ὅστις ζῆ θαλάττιον βλον Antiph. 3, 52 (1). τοῦτον ζῆν τὸν βλον Antiph. 3, 102. εἰ τοῦτον ἔζων πάντες δν ἐγὼ ζῶ βλον Baton. 4, 500 (2). τουτοῖν περιήψεν δν νυκτὶ βλον ζῶμεν Athenion. 4, 557 (v. 8). ἡδέως ζῆν τὸν βλον καθ' ἡμέραν Philetær. 3, 295 (2, 5). ἀσφαλῶς ζῆν τὸν βλον Philem. 4, 30 (1). *καμέριμον ζῆν βλον Philem. 4, 35 (7). ζῆσεις βλον κράτιστον mon. 186. ἔζον βλον ζῆς mon. 469. βλον-καλὸν ζῆς-Philem. 4, 62 (106) = mon. 76. ἀβίωτον ζῶμεν βλον Philem. 4, 36 (8). add. Philem. 4, 36 (9). Men. 4, 192 (4, 7). 193 (5). δεῖπνεῖ καὶ ζῆ θανατοζόμενος μετὰ μείρακιων Krihupp. 3, 336 (1). γυναῖξὶ δοῦλοι ζῶμεν ἀντ' ἑλευθερῶν Alexid. 3, 450. ἢ δεῖ ζῆν μόνον ἢ- Men. 4, 117 (4). φθόρος μεθ' οὐ ζῆ πάντα τὸν βλον γυνή Men. 4, 231 (6). ἀποστεροῦντα ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν Croblyl. 4, 566 (2). ζῶμεν-οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς στυγόμεθα Men. 4, 84 (13) = mon. 190. οὐδ' ἐὰ ζῆν τὸν λαβόνθ' ὡς βούλετ' Men. 4, 164 (1). δῖω ζῆν μὴ πάρεσθ' ὡς βούλεται Men. 4, 258 (245). πρὸς τοῦτον ἕνα (int. δεσπότην)-ζῆν Men. 4, 250 (56). ζῶμεν πρὸς αὐτὴν τὴν τύχην mon. 189. πρὸς καππάριον ἐξ anon. (369) 5, 122. ἀνθρώποισι καὶ βρακάνοις-ζῆν Pher. 2, 255 (2). πένης ὦν ζῆν παρ' ὃ ζῆν (f. ζῆ) βούλεται Philem. 4, 56 (69). πόθεν

- ζῆ καὶ τί ποιῶν Diph. 4, 388 (1, 4). ζῆν ἄνευ κακοῦ τιτος ib. 399 (1, 12). ζῆν ἄνευ κακοῦ mon. 692. ζῆν ἀλύτως mon. 202. cf. mon. 509—731. ζῆς ἐν ἐρημότερος Plat. (?) 2, 697 (v. 6). ζῆν ταπεινῶς καὶ κακῶς ἐλεύθερον Philem. 4, 55 (63^b) = Men. 4, 274 (179). cf. Philippiid. 4, 478. ὁ μὴ δυνάμενος ζῆν καλῶς οὐ ζῆ κακῶς Men. 4, 265 (135). cf. 4, 75 (5). λεπτῶς ζῆν κρείσσον ἢ λαμπρῶς κακῶς mon. 682. ὅσοι ζῶσι κακῶς ἔχοντες ἄφθονον βίον Philetact. 3, 297 (1). *λύπη-καὶ τὸ ζῆν κακῶς Antiph. 3, 52 (1). ἀνελευθέρως ζῶντας Alexid. 3, 507 (8). ἴσμεν ἀλογίστως mon. 200. ζῆτε τερπνῶς (al. τερπνόν) Plat. 2, 652 (1). χωρὶς θορύβου-ζῆσεις καλῶς *Aristophan. 2, 1181 (19). ἀπεργματῶς ζῆν ἠδὴ Apollod. 4, 450. ἐπιφανῶς δεῖ ζῆν Alexid. 3, 507 (8). τοῖς χείρονας ὄραν ἑαυτοῦ ζῶντας ἐπιφανέστερον Men. 4, 135 (2, 19). λαμπρῶς-ἔνιοι *ζῶσιν (vulg. σώζειν) Men. 4, 272 (172) = Diph. 4, 422 (20). ἐὰν δὲ μὴδ' ὅτιον ἔχων ζῆ πολυτελῶς Diph. 4, 389 (1, 10). ἐκ τοῦ ζῆν παγκάλως Baton. 4, 502 (v. 9). τὰ μάλιστα συντίθοντα πρὸς τὸ ζῆν καλῶς Athenion. 4, 558 (v. 43). ὡς αἰσχρὸν εὐ ζῆν ἐν ποτηροῖς ἦθεσιν mon. 584. ὅστις *πενόμενος βούλεται ζῆν ἠδέως Men. 4, 260 (104). ζῆν ἠδέως mon. 201. τὸ ζῆν ἠδέως παρέντες Apollod. Car. 4, 441 (v. 1). ὅστις παρὸν ζῆν ἠδέως κακῶς διαίγει Apollod. 4, 456 (3). ἔλεγον ἐγὼ σοι μὴ γαμεῖν, ζῆν δ' ἠδέως Philippiid. 4, 465 (2). τούτῃ-μερον ζῆν ἠδέως anon. 4, 607 (20^b). ζῆθι προσεχότως mon. 191. †[καὶ ζῆν] μαθόντι μὴδὲ τάγυρι- Eur. 2, 431 (10).
- ζωγραφία:** † ζωγραφίας ἦφθαι Nicomach. 4, 583 (v. 15).
- ζωγράφος:** ὡσπερ *πονηρῶ ζωγράφῳ τὰ χρώματα-ἀφανίζουσι Antiph. 3, 52 (1). δοκοῦσιν ἀγνοεῖν οἱ ζωγράφοι τὸν Ἔρωτα Alexid. 3, 495 (1, 4). ὁ ζωγράφος πονεῖ τι καὶ πικραίνεται Antiph. 3, 79 (2, 3). τῶν ζωγράφων ἡ καλὴ χειρουργία Anaxand. 3, 175 (1, 1). οὔτε ζωγράφος-οὔτ' ἀνδριατοποιοῖς Philem. 4, 22.
- ζωγραφῶ:** ἔχοντα πτέρυγας αὐτὸν ζωγραφεῖν Alexid. 3, 393 (1). τὰς ὀφθαλμοῦς-ζωγραφοῦσιν ἀσβόλω Alexid. 3, 423 (1, 16). τῶν φάτων-τοῖς τρόποις οὐδέποδ' ὁμοίως ζωγραφοῦσιν αἱ τύχαι Antiph. 3, 152 (60, 4).
- ζωδάριον:** Alexid. 3, 446 (2).
- ζωή:** ζωῆς πονηρᾶς mon. 193.
- ζῶμα:** *ζῶμα, ἀμπέχορον, τρύχημα Aristophan. 2, 1079 (6, 7). τὴν τροφὸν ζῶμα ἐνδεσμένην Men. 4, 199 (9).
- ζωμεύω:** τὰ κραδί *ἦψες ἐζωμευμένα Aristophan. 2, 1165 (36).
- ζωμήρουσις:** θυεῖαν, κακκαβον, ζωμήρουσιν Antiph. 3, 146 (32). μάγιστος ἔστιν οὐκ ἐὰν ζωμήρουσιν ἔχων τις ἐλθῆ Philem. unia. 4, 68 (1). ζωμήρουσιν *φέρε Anaxipp. 4, 465 (1).
- ζωμός:** cf. δωμός. ζωμοῦ δ' ἔρρει-ποταμός Telecl. 2, 361 (1, 8). ποταμομέλατος ζωμοῦ πλέω Pher. 2, 299 (1, 3). ποταμοί-ζωμοῦ μέλατος Pher. 2, 316 (1, 4). μέλανα ποιεῖν ζωμόν Nicostr. 3, 284. ζωμόν μέλανα μηχανώμεθα Alexid. 3, 447 (1, 8). ζωμός μέλας ἐγένετο πρώτῳ Λαμπρῶτα Κυρήνῳ. 4, 486 (v. 8). ἀπόλαυε τοῦ ζωμοῦ, *ρόγει Antiph. 3, 22. †ζωμόν οὐκ ἐπολεῖ Ὀμηρος Antiph. 3, 144 (27). ζωμόν ποιῶ Axionicci 3, 535 (2). ἐν πῆρα φέροις ἄρτους ἄν, ἀλλ' οὐ ζωμόν Diph. 4, 403 (1, 6). ζωμός-κυλινδέτω κρέα Nicoph. 2, 851 (2, 3). καρῶν, ζωμοῦ, πολγῶν Metag. 2, 759 (1). ζωμόν-φέρειν ἐν χοῦ χρυσοῦ Anaxand. 3, 183 (1, 13). φρυσκῶν, ζωμοῦ, τεύτλων, θρίων Anaxand. 3, 184 (1, 40). φρυσκαί, πάσαι, ζωμοί Aristophan. 2, 1184 (32). τοῖς-κεκαρνευμένοις ὄφθαλμοῖς καὶ ζωμοῖσιν Alexid. (Antidot.) 3, 458. γαστέρας-καλῶν ζωμῶν πίσις anon. 4, 606 (19^b). †ζωμῶν ἀλγίστων μέτρα (f. ζωμός ἀλγίστων μέτρα) Eur. 2, 574 (109^a). λιπαρὸν ψωμόν (al. ζωμόν) καταπλεῖν Antipr. 2,

707 (1). λιπαρός περιπατεῖ Δημοκλῆς, ζωμός κατωνόμασται Anaxand. 3, 177 (2, 5). ὡστ' ἤδη πάλαι ***ζωμός καλούμαι Aristophan. 3, 357 (1, 3).

ζωμοτάριχος: ὁ ζωμοτάριχος ὑποκριτής Alexid. 3, 402 (2).

ζῶον: ἄνθρωπος ἐστὶ ζῶον ἐπίπρον φύσει Timocl. 3, 592 (v. 2). πάντων ζῶον ἀδλιώτατον ἄνθρωπος Philem. 4, 33 (4). ἀδίκως εὐτυχεῖ κακῶς τε πράττει τοῦτο τὸ ζῶον μόνον (i.e. homo) Men. 4, 135 (2, 8). ἄνθρωπος εἶ, | οὐ μεταβολὴν θάπτου-ζῶον οὐδὲν λαμβάνει Men. 4, 227 (2). ἅπαντα τὰ ζῶ' ἐστὶ *μακαριώτερα-ἄνθρώπου Men. 4, 230 (5). οὐκ ἐστ' ἀναιδούς ζῶον εὐθαρσέστερον Diph. 4, 425 (29). ἀδηγᾶγον τὸ ζῶον- | ἐστὶν (int. philoosophus) Anaxipp. 4, 460 (v. 39). οὕτω φιληθεῖ ταῖς ὑσίν, -ὥστε σκοτοφαγεῖν ἀπειρῆξε τὸ ζῶον Antiph. 3, 68. ὡς εὐφύνε ζῶον κοχλίας Philem. 4, 41 (19). διεχώριζον ζῶον τε βίον δένδρων τε φύσιν Epicrat. 3, 370 (1, 14). Προμηθεύς, ὄν λέγουσ' ἡμᾶς πλάσαι καὶ τᾶλλα πάντα ζῶα Philem. 4, 32 (3). τοῦ λιθίνου ζῶου-ἠγάσθη τις Philem. 4, 46 (35).

Ζωπύρα: Alexid. 3, 407.

*Ζωπυρίτος: Baton. 4, 501.

Ζώπυρος: Ζωπύρου τάλανα Cratin. 2, 115 (12).

ζωπυρῶ: ζωπύρει τοὺς ἄνθρακας Men. 4, 90 (7).

ζωρός: ζωροτέρω χρώμενον οἰνοχόω Antiph. 3, 82. κεράσας ζωρότερον *Ομηρικῶς Kphipp. 3, 329 (3).

ζώσσειον: Aristophan. 2, 983 (31).

H.

ἦ δ' ὅς Cratin. 2, 126 (15).

ἦ: *ἦ πολλά-γένεται- Eur. 2, 549 (4). ἦ πολλάκις-φροντίσι συγγεγένημαι Eur. (?) 2, 577 (v. 3). ἦ μὴν σὺ σαυτὸν μακαριεῖς Pher. 2, 260 (11). ἦ μὴν Ἰσως-οὐκ οἶσθ' Nicomach. 4, 583 (v. 6). ὄμνυμι- *ἦ μὴν (libri ἡμῖν) ἐλέσθαι-ἄν-ἦ Antiph. 3, 102. ὄμνυμι σοι-ἦ μὴν ἀποτίσειν σοι γραφήν κακώσεως Men. 4, 166 (6). ἦ που κεκραῖζονται- Aristophan. 2, 974 (7). ἦ πού τις ἐστὶ τοὺς τρόπους ἀβέλτερος Antiph. 3, 150 (51) = Theophil. 3, 630 (1). τίς σε Θηρικλῆς-ἐτευξε-; ἦ που κατειδῶς Kubul. (Arar.) 3, 226 (2). ἦ που δεινῶς ὠργισθῆσαν χλευάζεσθαι ἔ βρόθησαν Epicrat. 3, 371 (1, 30). ἦ πού τι χαλεπὸν ἐστὶ Men. 4, 292 (271). *ἦ τυχὸν δώσεις ἐμοί Baton. 4, 502 (v. 10). *ἀλλ' εἰ (f. ἦ) σορελλῆ Aristophan. 2, 1033 (16, 1). †ἦ (f. ὦ) πρεσβῦται πάννυ γηραλέοι Cratin. 2, 68 (5). †ἂν ἐκείνον ἦ πονηρός (f. ἐάν ἐκείνον) πονηρὸν) εἰν' ἀρνῆ Phryn. 2, 600 (6). †ἦ (l. ἦ) μήποτ' -ἐς *ταυτὸν μόλις Stratt. 2, 778 (1). *ἦν μέγα τι χρῆμα ἐτι (legitur ἦ μέγα τι βρωῶ ἐστὶν ἦ) τραγωδοποιουμουσικῆ Aristophan. 2, 1085 (15). ἀλλ' ἦ παραφρονεῖς; Aristophan. 2, 996 (2). ἀλλ' ἦ κοκκύμηλ' ἠκρατίσω; Aristophan. 2, 1183 (29). πότερος ἀμείνων ἀμφοτέρων; ἦ (an ἦ?) Στυλβίδης; Eur. 2, 514 (15). ἦτις (an ἦ τις) κάμηλος ἔτεκε-; Philyll. 2, 865 (5). *ἦ λοιδορία τις ἐγένεθ' ὑμῖν; Aristophan. 2, 1093 (3). *ἦ καρδιώτεις; Aristophan. 2, 1101 (11). *ἦ (libr. ἦ) σταθμούχος δ' ἐστὶ τις; Antiph. 3, 93. Λάμπρον. B. * (ἦ) τοῦτον λέγεις τὸν πέτρινον; Anaxipp. 4, 464 (1).

ἦ: cf. ἦ. 1) vel, aut. ἐγὼ γάρ εἰμι θύνην ἦ μελαινὰς ἦ | καὶ θύνην, ὄρφως- Cratin. 2, 109 (3). σισύμβριον ἦ κρίνον ἦ ῥόδον Cratin. 2, 146

- ρίσκης ἢ μετὰ χαμαιτύτης-κοιμᾶσθαι Timocl. 3, 607. οὐχὶ διακρί-
 την πενιχρῶν ἢ πλουσιῶν Diocl. 3, 544 (v. 8). μηδὲν ἄλλ' ἢ χρόσιον
 Eur. 2, 526 (3). τοῦ γὰρ τις ἄλλου-οὐνεκα (f. οὐνεκ' ἄν) | εὐσιον
 πλουτεῖν-ἦ-; Antiph. 3, 134 (4). τί δ' ἄλλο γ' ἦ | - Lysipp. 2, 744 (1).
 cf. ἄλλος. καταλείπει' οὐδὲν ἕτερον ἢ τεθνηκέναι Antiph. 3, 150 (5).
 cf. Theophil. 3, 630 (1). νόμος φυλαχθεὶς οὐδὲν ἔστιν ἢ νόμος Men.
 4, 268 (151). οὐκ-φροντίζει τις ἡμῶν ἢ-θεός Men. 4, 276 (147). μί-
 'κπιεῖν ἄλλ' ἢ μίαν Pher. 2, 324 (1, 9). ἔχει-οὐδαμόθεν-ἄλλ' ἢ θεοῦ
 διον ἐν- Hipparch. 4, 431. τίς πόλιτος δ' ἔστι-πλήν * ἄρ' ἢ Σακκ-
 Metag. 2, 758 (2). † ἐμὲ (ἢ 'μέ?) πρὶν δεδειπνᾶναι Aristophan. 1
 1051 (10). ἦ μάθημα Philem. 4, 18 (1). ἦ ἀληθές Men. 4, 292 (27).
 ἦ πόθεν (ποθὲν 5, 71) Aristophan. 2, 1211 (171). de corruptis
 et dubiis cf. Cratin. 2, 212 (116). Stratt. 2, 768 (1). Aristophan. 1
 1072 (6). Ephipp. 3, 327 (2). Diph. 4, 385.
- † ἦ Διονυσίοις ἀκύλοις παλῶσ' Cratin. 2, 113 (4).
- ἦ α: τὴν γαστήρ' ἦν κἀχύρων σεσαγμένους Pher. 2, 344 (14).
- ἦ βη: ἐπαίδευσεν ἔθραιέ τε-εἰς ἦβην Cratin. 2, 112 (2). μιᾶνδραμ
 ἄνδρος ἦβης Phryg. 2, 580 (1, 3). κάλυξ νεαρᾶς ἦβης Aristophan. 1
 1137 (1). ὦσαν λουτρίδα κατάδεσμον ἦβης Theop. 2, 807 (2). ὦς
 ἐκείνης νοῦ τ' ἐκείνου Cratin. 2, 56 (1).
- ἦ βυλλιώ: κόραι-ἀρτίως ἠβυλλιώσαι Pher. 2, 300 (1, 29).
- ἦ βω: τὴν τεθαιὸν ἠβῶντ' ἀρτίως οἰνίσκον Cratin. 2, 117 (3).
- ἦ γ (λόχος: Plat. 2, 690 (32)). Ἠγέλοχον τὸν * Κινάρου μισθωμάσκον
 -λέγειν Stratt. 2, 763 (1). Ἠγέλοχος * οὐτός με μὴνύσειεν ἄν | ὁ γε-
 γικός Sannyr. 2, 674 (1).
- ἦ γεμονία: ἡγεμονίαν τῶν ὄλων τὸν ἄνδρ' ἔχειν Men. 4, 213 (4).
 τῆς τέχνης ἡγεμονία τίς ἐστιν-τὸ προειδέναι Diph. 4, 391 (1, 5).
- ἦ γεμῶν: στρατηγός ἐστιν, ἡγεμῶν δὲ θάτερον Dionys. 3, 548 (v. 14).
 ἄρχων, στρατηγός, ἡγεμῶν δήμου Men. 4, 142 (2). νοῦς πάντων ἡγε-
 μῶν τῶν χρησάμεσ' mon. 579.
- ἦ γοῦμαι: 1) ὅστις τῆς ὁδοῦ ἠγήσεται σοὶ τὴν ἐπιτάξιν anon. 4, 623 (71).
 ἠγούμεσ' εὐ κἀνδρείως Plat. 2, 653 (3). πῖναξ ὁ πρῶτος τῶν μεγ-
 ῶν ἠγήσεται. Nicostr. 3, 278 (1). εἰ-βατὶς αὐτῶν ἠγείτ' ὀπίη Herm. 2,
 399 (3). ἀρετῆς ἀπάσης σεμνός ἠγείται λόγος mon. 594. τῶν τεχνῶν
 * πάντα τοῦθ' ἠγούμενον Posidipp. 4, 521 (v. 6). ἦ τάξις-ἐν τῇ καὶ
 ἡμᾶς (int. τέχνη) -ὡσπερ ἠγείται σχεδόν Sosip. 4, 483 (v. 47).
 2) ἠγούμεθα-εἶναι ταύτας σωτήρας Pher. 2, 345 (16). δευτὸν ἠγούμε
 ποιεῖν (int. στρατηγούς) Alexid. 3, 391 (2). τὴν ἔγχελυν μέγιστον ἦ
 δαίμονα Anaxand. 3, 181 (v. 5). ἠγείται * δὲ δὴ τοῦτους μόνους ἠγε-
 θέρους Eubul. 3, 217 (1). ἠγείται * μ' ὄλως ἐπικόπανόν τι Men. 4, 79 (3).
 σὺ με παντάσῃν ἠγείλλωσιν Apollod. Car. 4, 445 (2). λόγον παρ' ἐχθροῦ
 μῆποθ' ἠγείων φίλον mon. 325=683. τὸ κέρδος ἠγοῦ κέρδος mon. 561.
 τῆς ἐπιμέλειαν παντός ἠγοῦ κυρίαν mon. 632.
- ἦ δ ε: κύτισόν τ' ἦδὲ * σφάκον Eur. 2, 426 (1). ἄλλοι τ' ἦδ' ἀργύριον
 Alexid. 3, 443.
- † ἦ δ ε: † οὐκ ἦδει θεοί Damox. 4, 530 (v. 6).
- ἦ δ η: cf. ἦδύς. ἦδη τεθᾶσαι-; Magnet. 2, 10 (2). Herm. 2, 394 (3).
 ὄστρυγας ἔθρεψας-ἦδη πάποτε-; Eur. 2, 512 (9). ἦδη-πᾶποτε-αἰεὶ
 Eur. 3, 551 (7). ἦδη-πᾶποθ'-ἔκαμες-; Plat. 2, 648 (1). ἦδη καὶ
 ἦκουσας βίον ἀλληλεμόνον; Amphid. 3, 303 (1). ἀπήκοας σὺ * δέσπον
 ἦδη (libr. δέσποτα δὴ) πᾶποτε-; Amphid. 3, 311. * Ἐλλέβορον ἦδη
 πᾶποι' ἐπιε-; Men. 4, 90 (5). ὦσ' ἦδη πάλαι * ζωμός καλοῦσιν
 Aristophont. 3, 357 (1). πολλῶν ἦδη ἀπακῶδων-περιελείξας Eur. 2, 440 (1).

τάχα δὴ νεκρόν Men. 4, 239 (19). ἢ πλουσίους τοὺς πλείονας ἢ νεκροὺς ποιεῖ Men. 4, 259 (97). ἢ λέγων φραβίου τι δὴ | καινὸν-ἢ μὴ κόπτ' ἐμέ Hegesipp. 4, 479 (v. 2). ἀλλ' ἢ τριόρχος ἢ *πιτρῶν ἢ στρούθιας anon. 4, 647 (172). ἢ τρεῖς ἔξ ἢ τρεῖς κύβοι Pher. 2, 315 (13). ἢ τοι-ἢ- et ἢ-ἢ τοι: vide ἢτοι. ἢ γὰρ πένης ὦν-χρήματα λαβῶν ἔχει δέσποιναν- ἢν δ' αὐ λάβη μηδὲν φερομένην- Anaxand. 3, 195 (1, 4). ἢ μὴ γαμῆν γὰρ, ἢν δ' ἀπαξ λάβης, φέροιεν Men. 4, 226 (1). ἢ λαβῶν τι-ἐκυψεν-(nihil respondet) Amphid. 3, 313 (1, 15). δεῖ γὰρ ἢ πλουτεῖν-(periit responsio) Men. 4, 282 (219). δεῖ χαρμέντα-τὸν κόλακ' εὐθέως λέγειν, ἢ φέρεται θύραζε Eur. 2, 485 (1, 13). λέγω, μὴ *πιορκεῖν-, ἢ-Φερεκράτης λέξει- Pher. 2, 293 (16). Ἰᾶσον ἢ κεραυνοπλῆξ ἔσαι Alcae. 2, 825 (1). μὴ μοι Ἀθηναίους αἰνεῖτ', *ἢ μολγὸν ἔσονται Aristophan. 2, 1066 (4). μὴ παρατίθει μοι-ἢ σεαυτὴν αἰτιῶ Kubul. 3, 210. ἐν πῆρᾳ φέροις ἄρτους ἄν, ἀλλ' οὐ ζωμόν, ἢ διαφθερεῖς Diph. 4, 403 (1, 6). οἴκοι μένειν χρῆ-ἢ μηκέτ' εἶναι τὸν-εὐδαίμονα Men. 4, 118 (6). θάπτον ἢ βιάθη Men. 4, 253 (221). τὴν οἰκίαν ζήτειον ἢ κᾶκὸν μέγα Theop. 2, 816 (1). ἐπεισῆγεν χορείαυ ἢ τράπεζαν δευτέραν Antiph. 3, 94 (1). ἐὰν στρέφῃ-περὶ τὴν γαστέρ' ἢ τὸν ὀμφαλόν Antiph. 3, 97 (2). ἄδικός ἐστιν ἢ ἀκρατής ἄγαν Anaxand. 3, 197 (4). ὦ μὴ κακόν τι γέγονεν ἢ γενήσεται Philem. 4, 42 (23). 2) an. πότερ' ἢν τὸ τάριχος Φρύγιον ἢ Γαδειρικόν; Eur. 2, 506 (23). *πότερ'-(χύτραν) λέγω, ἢ-κύτος-; -ἀπόρρουν θρόμβον- *τρουφᾶντι-; ἢ σαφῶς πληροῦντα φράζω σοι; Antiph. 3, 26 (1). πότερά μοι γριῖγον προβάλλεις-(ἢ) τί δύναται τὸ δηθέν; Antiph. 3, 41 (2, 7). σιγαίνους-βουλεύθε· *πότερ' ἐρπυλλίνους ἢ μυρτινούς ἢ τῶν διεξηγηθισμένων; Kubul. 3, 252 (4). ἢ γαυθὸς δὲ *πότερ' εἰκόσορος ἐστιν ἢ κύκνος, ἢ κάνθαρος; Nicostr. 3, 282. cf. πότερος. εἰς ὠμίλλαν ἀριστήσομεν; ἢ κόψομεν-; Eur. 2, 525 (1). πόθεν οἰκῆτωρ; ἢ τις (al. οἰκῆτωρ εἰ; τίς) Ἰώνων-ὄχλος ὤρμηται; Antiph. 3, 50. *τὸ δὲ τυραννεῖν ἔστιν **ἢ τί ποτε τὸ σπουδαῖον; Antiph. 3, 64. τί ποτ' ἐστὶν ἀρα-; ἢ-ἢτιον ὀδυνᾶται-; Philem. 4, 42 (24). 3) q uam. ἢτιόν τ' ἀποσταλῆν ἄν-ἢ Καλλιμέδων γλαύκου πρόοιτ' ἄν κερνίον Antiph. 3, 43. ὡς εὐτυχῆς εἰ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς Eur. 2, 510 (7). add. Alexid. 3, 454 (1, 3). ὥστε μᾶλλον ἄν θέλειν ἀποκαρτερεῖν ἢ ταυτ' ἀκούων καρτερεῖν anon. (cf. 5, 52) 2, 746 (2, 11). θλαστός-εἶναι κρεῖττόν ἐστιν ἀλμάδος (l. ἐστ' ἢ γ' ἀλμάδας) Aristophan. 2, 1111 (9). τοὺς νόδους ἀγοραίους ἢτιον ἢ κείνος ποιῶ Aristophan. 2, 1142 (4). πρᾶγμα μείζον *ἢ δοκεῖς Antiph. 3, 5 (7). ὅστις μείζον ἢ κατ' ἀνθρώπου φρονεῖ Antiph. 3, 20 (1). τὰ μείζον ἢ πέπονθῆ τις ἀτυχίματ' ἄλλοις γεγονόσ' Timocl. 3, 593 (v. 17). οὐκ ἔστι μείζον ἢδονῆ ταυτῆς πατρί, | ἢ-ἰδεῖν- Men. 4, 261 (109). θερμότερον ἢ κραιφνότερον ἢ-τοῦτ' ἐσθ' ἐμάστω μείζον ἢ Τροίαν ἐλεῖν Kubul. 3, 205 (v. 1, 2). τί τῆρογύριον-τιμιώτερον αὐτοῦ τέθεικας ἢ πέφυκε τῇ φύσει; Baton. 4, 499 (1, 8). πόσω κάλλιον-τρέφειν-ἐστ' ἀνθρώπου-ἢ χῆνα-, ἢ στρουθόν, ἢ πίδακον Kubul. 3, 260. πρὸς τοὺς στρατηγούς θρόν ἐστι-προσελθόντ' ἀξιωθῆναι λόγου -ἢ | πρὸς τοὺς-ἰχθυοπώλας Amphid. 3, 312 (1, 3). τί γὰρ ἔχθιον * (ἢ) "παῖ παῖ" καλεῖσθαι-ἢ τὴν ἀμίδα φέροιεν ὄραν τέ- Epicrat. 3, 366. ἐμοὶ παρκασιτεῖν κρεῖττον ἢν τῷ-ἢ-ἢ-ἢ Δημέφ Alexid. 3, 476 (1). ἐλεσθαι τοῦτον ἢν ζῆν τὸν βλον ἢ τὴν-ὑπεροχῆν Antiph. 3, 102. θέλω τύχης σταλαγμόν ἢ φρενῶν πίδακον mon. 240. λέοντι συζῆν ἢ γυναικὶ συμβιοῦν mon. 327. καλὸν τὸ νῆφειν ἢ τὸ-κραιπαλᾶν mon. 690. † ἢδὲ σιωπᾶν ἢ λαλεῖν ἢ μὴ πρέπει mon. 221. θανεῖν ἀριστόν ἐστιν ἢ ζῆν ἀθλάως Philem. 4, 63 (109) cf. mon. 296. τί τοῦτο διαφέρει | ἢ πᾶσι τοῖς κηρυξίν-φράσαι; Antiph. 3, 151 (57). *ὅσον τὸ μεταξὺ μετὰ κο-

- ρίσκης ἢ μετὰ χαμαιτύτης-κοιμᾶσθαι Timocl. 3, 607. οὐχὶ διακρίσει τὴν πενιχρὰν ἢ πλουσίαν Diocl. 3, 544 (v. 8). μηδὲν ἄλλ' ἢ κροῦμαι Eur. 2, 526 (3). τοῦ γὰρ τις ἄλλου-οὔνεκα (f. οὔνεκ' ἄν) | εὗξαι πλουτεῖν-ἦ-; Antiph. 3, 134 (4). τί δ' ἄλλο γ' ἦ | - Lysipp. 2, 744 (1). cf. ἄλλος. καταλείπει' οὐδὲν ἕτερον ἢ τεθνηκέναι Antiph. 3, 150 (51). cf. Theophil. 3, 630 (1). νόμος φυλαχθεὶς οὐδὲν ἔστιν ἢ νόμος Men. 4, 268 (151). οὐκ-φροντίζει τις ἡμῶν ἢ-θεός Men. 4, 276 (167). μὴ κπιεῖν ἄλλ' ἢ μίαν Pher. 2, 324 (1, 9). ἔχει-οὐδαμόθεν-ἄλλ' ἢ δεξιῶν ἐν- Hipparch. 4, 431. τίς πολλῆς δ' ἐστὶ-πλὴν *ἄφ' ἢ Σάκας; Metag. 2, 758 (2). † ἐμὲ (ἦ 'μέ?) πρὶν δεδειπνᾶναι Aristophan. 2, 1051 (10). ἦ 'μάστημα Philem. 4, 18 (1). ἦ ἀληθές Men. 4, 292 (27). ἦ πόθεν (ποθὲν 5, 71) Aristophan. 2, 1211 (171). de corruptis et dubiis cf. Cratin. 2, 212 (116). Stratt. 2, 768 (1). Aristophan. 2, 1072 (8). Ephipp. 3, 327 (2). Diph. 4, 385.
- † ἦ Διονυσίοις ἀκύλοις παῖζουσ' Cratin. 2, 113 (4).
- ἦ α: τὴν γαστέρ' ἦων κἀχύρων σσαγαμένους Pher. 2, 344 (14).
- ἦ βη: ἐπαίδευσεν ἐθραπέ τε- εἰς ἦβην Cratin. 2, 112 (2). μισάνθρωπον ἄνδρος ἦβης Phryn. 2, 580 (1, 3). κάλυξ νεαρῆς ἦβης Aristophan. 2, 1137 (1). ἦσαν λουτρίδα κατάδεισμον ἦβης Theop. 2, 807 (2). ἦβη ἐκείνης νοῦ τ' ἐκείνου Cratin. 2, 56 (1).
- ἦ βυλλῖω: κόραι-ἀρτίως ἦβυλλῖωσαι Pher. 2, 300 (1, 29).
- ἦ βω: ἦβω-δαῖον ἦβων' ἀρτίως οἰνίσκον Cratin. 2, 117 (3).
- ἦ γ (λόχος): Plat. 2, 690 (32). Ἠγέλοχον τὸν *Κιννάρου μισθωσάμενος-λέγειν Stratt. 2, 763 (1). Ἠγέλοχος *οὗτός με μηνύσειεν ἄν | ὁ πραγικός Sannyr. 2, 674 (1).
- ἦ γεμονία: ἦγεμονίαν τῶν ὄλων τὸν ἄνδρ' ἔχειν Men. 4, 213 (4). τῆς τέχνης ἦγεμονία τίς ἐστίν-τὸ προειδέναι Diph. 4, 391 (1, 5).
- ἦ γεμών: στρατηγός ἐστιν, ἦγεμών δὲ θάτερον Dionys. 3, 548 (v. 14). ἄρχων, στρατηγός, ἦγεμών δήμου Men. 4, 142 (2). νοῦς πάντων ἦγεμών τῶν χρησίμων mon. 570.
- ἦ γοῦμαι: 1) ὅστις τῆς ὁδοῦ ἠγήσεται σοὶ τὴν ἐπιτάξιν anon. 4, 623 (71). ἠγοῦμεσθ' εὐ κἀνδρείως Plat. 2, 653 (3). πῖναξ ὁ πρῶτος τῶν μεγάλων ἠγήσεται Nisostr. 3, 278 (1). εἰ-βατὶς αὐτῶν ἠγεῖτ' ὀπτή Herm. 2, 390 (3). ἀρετῆς ἀπίσης σεμνός ἠγεῖται λόγος mon. 594. τῶν τεχνῶν *πάντα τοῦδ' ἠγοῦμενον Posidipp. 4, 521 (v. 6). ἦ τάξις-ἐν τῇ καὶ ἡμᾶς (int. τέχνη)-ὡσπερ ἠγεῖται σχεδόν Sosip. 4, 483 (v. 47). 2) ἠγοῦμεθα-εἶναι ταύτας σωτήρας Pher. 2, 345 (16). δεινὸν ἠγοῦμα ποιεῖν (int. στρατηγούς) Alexid. 3, 391 (2). τὴν ἔγγυλον μέγιστον ἠγεῖ δαίμονα Amaxand. 3, 181 (v. 5). ἠγεῖται *δὲ δὴ τούτους μόνους ἐλευθέρους Eubul. 3, 217 (1). ἠγεῖται *μὲ ὄλων ἐπικόπανόν τε Men. 4, 79 (3). σὺ με παντάπασιν ἠγεῖ λίθον Apollod. Car. 4, 445 (2). λόγον παρ' ἐχθροῦ μήποδ' ἠγήσῃ φίλον mon. 325=683. τὸ κέρδος ἠγοῦ κέρδος mon. 503. τῆς ἐπιμέλειαν παντὸς ἠγοῦ κυρῆαν mon. 632.
- ἦ δ ε: κύτισον ἦ δὲ *σφάικον Eur. 2, 426 (1). αἰσά τ' ἦ δ' ὀργίστην Alexid. 3, 443.
- † ἦ δ ε: † οὐκ ἦδε θεοί Damox. 4, 530 (v. 6).
- ἦ δ η: cf. ἦδύς. ἦδη ταῦθ' αἰεταί-; Magnet. 2, 10 (2). Herm. 2, 394 (3). ὄργανος ἔθρεψας-ἦδη πῶποτε; Eur. 2, 512 (9). ἦδη-πῶποτε-εἶδες; Eur. 2, 551 (7). ἦδη-πῶποσθ'-ἔκαμες-; Plat. 2, 648 (1). ἦδη ποίηκους βίον ἀληλεμένον; Amphid. 3, 303 (1). ἀκήκοας σὺ *δέσποτι ἦδη (libr. δέσποτα δὴ) πῶποτε-; Amphid. 3, 311. *Ἐλλέβορον ἦδη πῶποι' ἔπιες-; Men. 4, 90 (5). ὦσ' ἦδη πάλαι *ζωμός καλοῦμαι Aristophont. 3, 357 (1). πολλῶν ἦδη ἀπαύδων-περιλεξας Eur. 2, 440 (1).

πολλοὺς δὴ (l. ἦδη)-γάγγρουσ ἐγκάψας Stratt. 2, 771 (2). αἱ νῦν ἀνοη-
ταίνουσι πολλὴν ἦδη χρόνον Henioch. 3, 563 (v. 3). ἀβουλία κατέχουσα
πολλὴν ἦδη χρόνον ib. (v. 14). δι' ἃς πεπαρωγήσασιν ἦδη πολλάκις ib.
(v. 18). ὁμωμοκῶς καὶ πρότερον ἦδη πολλάκις Men. 4, 248 (40).
τοῦ-πολλάκις ἦδη φανέντος Nausicr. 4, 575 (1). κατακεχημένον-
ἦδη ἴσι (libr. ἦδιστον) Amphid. 3, 306 (1, 5). ἡλικίαν ἔχεις ἀποχω-
σαν ἦδη Aristophan. 2, 1149 (2). τὸν Σινώπης γόγγυρον ἦδη παχυτέ-
ρας ἔχοντι ἀκάνθας Antiph. 3, 13 (1, 12). ἐγὼ γὰρ ἦδη τρεῖς ὄρω μα-
σωμένους Antiph. 3, 126 (1, 16). οὐχι Κερκώπη μὲν ἦδη *γένον' ἐτη
τρισχλῖα-; Philetacr. 3, 294 (1). ἦδη σχεδόν τι πάντα σοι Anaxil. 3,
353. ἐξέρχεται-*πανταχῶς ἦδη (f. -χόσε δὴ) πιομένη Epicrat. 3, 366
(2, 21). διαν δὲ γηρασχωσιν ἦδη Epicrat. 3, 365 (2, 11). ἐπεὶ-*δὲ-
λχον τοῖς ἔτεσιν ἦδη τρέχει Epicrat. 3, 366 (2, 18). τρίτον ἦδη μ'
ἔρωτῆς Men. 4, 222 (1). πεπωκότα ἦδη τ' ἀπροθῶρακ' ὄντα-τουδὲ δὲ
νασιτὸν-ἦδη σχεδόν δωδέκατον ἡριστηκότα Diph. 4, 397. πεπέρακεν
μὲν-ἦδη Μαρικῆς Eur. 2, 499 (1). δεδειπνήσασιν ἦδη Plat. 2, 637 (1, 1).
σπονδῆ-ἦδη γέγονε καὶ πίνοντες † ἦδη (l. εἰσι) πόρω ib. 638 (1, 10).
ἦδη-αὐτοὺς ὀλομαι δεδειπνάσαι Aristophan. 2, 1139 (6). διαν τὴν ἐν-
θεσιν ἐντὸς ἦδη τῶν ὀδόντων τυγχάνης κατεσπακῶς Antiph. 3, 116 (1,
13). πάντα νῦν ἦδη ἴσθ' ὁμοῦ Men. 4, 208 (5). ὁπόταν ἦδη πάντα
συμφωνεῖν δοχῆ Machon. 4, 497 (v. 10). ὁπόταν ἦδη πεινώσι σφόδρα
Pher. 2, 255 (2). τοὺς ἀλλοὺς ἐχρῆν ἦδη *πρὸ χειρὸς εἶναι Plat. 2,
638 (1, 5). ἦδη παροινεῖς-πρὶν δεδειπνάσαι Aristophan. 2, 1051 (10).
ἦδη μὲν-προζώννυται Pher. 2, 279 (7). μάττει γὰρ ἦδη Eur. 2, 566
(55). ἦδη δ' ἦψε χύτραν ῥαφάνων Alcae. 2, 831 (3). τὸ μύρον ἦδη
† παραῖχον βαδίζων (f. παραχέων βαδίζω) Plat. 2, 638 (1, 6). ἀφαι-
ρεῖν ὥρα σὶν ἦδη τὰς τραπέζας Philyll. 2, 857 (1, 2). κατ' ἐκείνον
ἦδη πρόσχε καὶ τὰ λοιπὰ μοι Straton. 4, 546 (v. 29). τῆ νῦν τότε
πῖθι λαβὼν ἦδη Cratin. 2, 96 (6). ἦδη σύ; Pher. 2, 335 (3, 5).
δεῖπνον αἰτήσεις με σύ | ἦδη παρελθὼν Alexid. 3, 465 (3). ἦδη δέλ-
φακις Cratin. 2, 20 (7). ἦδη-Ἀρισταρχον στρατηγούνη' ἀχθομαι Eur.
2, 442 (7). μονοφαιεῖς ἦδη τι Antiph. 5, 80 (100). ἦδη-εἰμι μουσι-
κώτερος τρύχνου anon. 4, 660 (235). ἦδη γὰρ καὶ λέξομεν Pher. 2, 349
(31). ἦδη-λέξω τὸν λόγον anon. 4, 654 (203). *ἔκετεον αὐτὸν ἦδη
μεταβαλεῖν Straton. 4, 546 (v. 45). *οὐκ ἠρέσαμεν αὐτοῖσιν, ἦδη δ'
εἰμὲ σωσ Men. 4, 301 (316). οἴσι νῦν φρυγούσιν ἦδη τὰς κάρους
Cratin. 2, 217 (139^a). † νῦν-ἀνάπηρα-θύουσαι ἦδη βολῖδια Herm. 2, 393
(1). τὰργύριον ἐκ τῆς χειρὸς ἦδη λαμβάνει Kpicr. 3, 366 (2, 25). ὡς
δ' ἠρεσ' αὐτοῖς ὕστερον, καὶ τοὺς ἄλλας προσάγουσαι ἦδη Athenion. 4,
558 (v. 22). γαστρίον τις-προϊόντος εἰσηνέγκατ' ἦδη τοῦ χρόνου ib.
(v. 29). ἄν (f. ἄν)-ἐπιπυ ἀπαξ, εὐθύς ἀντήκουσας· ἦδη λοιδορεῖσθαι
λέβεται Alexid. 3, 454 (1). *μηκέτ' αἰτιῶ θεόν, ἦδη δὲ τῆ σαυτοῦ
ζυγομάχη μαλακία Men. 4, 126 (1). ἐχρῆν, εἰ τις πατρῶαν-γῆν κατα-
φάγοι, πλείν τοῦτον ἦδη διὰ τέλους Men. 4, 175 (2). κἄν μὲν οὐσίαν
ἐχρῆ-ἔαν ἀπολαύειν-ἦδη τὸν βλον Diph. 4, 368 (1, 6). οὐ δ' ἄν-κλέ-
νην ἰδῆ-ἦδη *συχκατακλιθεῖς-ἀριστίας ἐαυτὸν-ἀπέρχεται οἰκαδ' Dioc. 3,
544 (v. 11). πτωχότερον αὐτοῦ καταμαθὼν τὸν Τήλεφον γενόμενον
ἦδη (al. οὕτω) τὴν πενίαν ὄσον φέρει Timocl. 3, 593 (v. 11). τὰλλα
δέ | ἦδη *τάδ' εὐτελέστατ' Plat. 2, 674 (2, 11) cf. 5, 48. ἦδη δ' ἐπι-
χυσίς, διὰλίθοι λαβρώνοι Men. 4, 219 (1). ὡς Ἀλεξανδρωδες ἦδη τοῦτο
Men. 4, 246 (39). *ἀνδραπόδι ἦδη ταῦθ', ὄρεῖς; Diph. 4, 414.
† δεῦρ' ἦδη (l. δεῦρο δὴ) Eur. 2, 438 (5). † ἦδη (leg. τί δὴ) σὺ *σε-
μνοῖ-; Calliae 2, 739 (2). τῶς ἦδη καλεῖ μ' ὁ *χορός Aristophan. 2,

Alexid. 3, 453. ἡδύ γε πατήρ Philem. 4, 63 (106). * ἡδύ γ' ἐν ἀδιφοῖς ἐστιν ὁμονοίας ἔως Men. 4, 290 (262). ἡδύ γε φίλου λόγος ἐστὶ Men. 4, 291 (266). ὡς ἡδύ συνέσει χρηστοῦς κεκραμένη Men. 4, 292 (274). * ἡδύ τοι | ἐστὶν μεταβολή παντός ἔργου πλὴν ἐνός Antiph. 3, 119 (1). μεταβολή μὲν ἡδύ δ' οὐ ἀνον. 4, 695 (327). ἡδύ τι * (τῷ) κοινόν ἐστιν Antiph. 3, 24. ὡς ἡδύ πᾶν τὸ μέτριον Alexid. 3, 481. οὐ γὰρ τὸ μέγιστον ἔργον ἐστὶ παιδία, ἢ οὐχ ἡδύ; Antiph. 3, 79 (2, 9). ἦψε-ὄψον δελεαίειον. B. ἡδύ γε Alexid. 3, 489 (5). ἡδύ γε τῆ τῶν Μα τὸν μέγιστον Timocl. 3, 607. ἡδύ δ' ἀποτηγανίζειν Phryg. 2, 500 (1). ὡς ἡδύ τὴν θάλατταν-ὄραν-ἐστι Archipp. 2, 727 (1). φορεῖν φαμαίαν | ἡδύ ἡδύ μὴ δεδοικότα Antiph. 3, 102. μεταλλάξαι * διάφορα βραχίαια | ἔσθ' ἡδύ Antiph. 3, 140 (14). ἡδύ γε μετ' ἀνδρῶν ἐστιν Ἑλλήνων ἀέτ | συνάγειν Sophili 3, 581. ἡδύ γ' ἐστ' εὐήμερεῖν ἐν ἀκασί Philem. 4, 26 (v. 3). ἀπραγμόνως ζῆν ἡδύ Apollod. 4, 450. ἡδύ τ(ῷ) ἀποδύσκειν ὄτι- Men. 4, 289 (245). ὡς ἡδύ τὸ ζῆν Men. 4, 220 (5). οὐδὲν οὕτως ἡδύ τοῖς ἀνθρώποις ὡς τὸ λαλεῖν τᾶλλότρια ex Men. 4, 330 (496). † ἡδύ σιωπᾶν ἢ λαλεῖν ἢ μὴ πρόπει mon. 221. καὶ το πολὺ γ' ἔσθ' ἡδύον Anaxil. (f. Anaxand. 1, 407) 3, 351. γαστρος οὐδὲν ἡδύον * Alexid. 3, 395 (v. 6). ἡδύον Alexid. 3, 454. διαπραξάμενος † ἡδύον βίον Alexid. 3, 519 (34). ἦν * ἐστ' ἰδεῖν ἡδύον ἢ τὸ * θεωρικόν-ὕμιν διαλέμειν Theophil. 3, 631 (1). ἡδύον οὐδὲν οὐδὲ μουσιχάτερον ἐστ' ἢ Philem. 4, 9 (1). ἀκουσὺ ἡδύον Men. 4, 262 (115). ἡδύον οὐδὲν ἐστὶ μοι τῆς ματιτύης Machon. 4, 496. ὄσφ δ' ἡδύονα τὰ πράγματ' ἦν ἂν ἢ τὰ τῶν Apollod. Car. 4, 442 (v. 16). * ἡδύστον ἐστιν ἀποθανεῖν βινουῖνδ' ἄμα Philetaer. 3, 295 (2, 2). ἡδύστον ἀτιμίζοντα Pher. 2, 300 (1, 15). ἡδύτος: ὄσ' ἂν-εἰς ἐαυτὸν ἡδέως τις * εἰσαναλίσκων τύχη Antiph. 3, 116 (1, 10). ἡδέως πως-διεφθάρην Eubul. 3, 229 (1). ἡδύον-ἀπολοῦμαι πολὺ Mnesimach. 3, 568. ἡδέως ζῆν τὸν βίον καθ' ἡμέραν Philetaer. 3, 295 (2, 5). τὸ ζῆν ἡδέως παρέντες Apollod. Car. 4, 441. ὄστις παρὸν ζῆν ἡδέως κακῶς διάγει Apollod. 4, 456 (3). ἔλεγον ἐγὼ σοι μὴ γαμεῖν, ζῆν δ' ἡδέως Philippid. 4, 469 (2). τοῦφήμερον ζῆν ἡδέως ἀνον. 4, 607 (20^η). μὴ πόλλ' ἀηδῶς, ὀλίγα δ' ἡδέως ἔχειν Men. 4, 252 (61). κάθευδ' ἀηδῶς ἡδέως μασώμενος Philippid. 4, 476 (6). ἐν' ἡδύον πῖω Pher. 2, 29 (1). ἐπ' ἀλγίτου πίνοντα-Σέλεονκον ἡδέως Epirinici 4, 505. κάποιον ἡδέως φαιεῖν Diph. (Sossipp.) 4, 383 (2). λαλεῖν τι καὶ ληρεῖν-ἡδέως Alexid. 3, 386. ἐκολάκευσεν ἡδέως Eriphipp. 3, 326 (1). τούτον ἀσπασάμενος ἡδέως πάνυ Timocl. 3, 606. ἡδύστ' ἀπῆλθεν οἰκαδε Alexid. 3, 485 (3, 17). ἀπνευστὶ-ἐκπιῶν | ὡς ἂν τις ἡδύστ' ἴσον ἴσῳ κεραιμένον Alexid. 3, 485. ἡδέως ἔχων ἔμαντοῦ Alexid. 3, 481. ὡς ἡδέως μοι γέγονε τὰ πρότερον κατὰ Philem. 4, 55 (61). ἰχθύν * τὴν ἡδέως φάγοις ἂν; Antiph. 3, 36 (1, 6). κρέα-τίνος ἡδύστ' ἂν ἐσθίως; Antiph. 3, 9 (1). ταῦθ' ἡδύστὰ γ' ἐπιδορπίζομαι Diph. 4, 413. ἡδύστα-ἐκ τῶν τοιούτων-ποτηρίων εἴωθα πίνειν Dioxipp. 4, 542 (1). τὸν ἰαρυγγ' ἡδύστα πυρῶ τεμαχίος Croblyi 4, 568 (1). ἐγὼ δ' ἡδύστ' ἀποκτείνεις δέρω Anaxand. 3, 181 (v. 13). ἡδύστα * πρὸς τοὺς ὁμοπαθεῖς ὀδύρεται Apollod. 4, 452 (2). τὰ δ' ἴσθμι ἀποδοίμην ἂν ἡδέως- ἀνον. 4, 673 (296). τὰς ἐταίρας ἡδέως-ἔχω Antiph. 3, 54. πένεσθαι μᾶλλον ἡδέως ἔχω Philem. 4, 35 (7). ἔρωσι καὶ φιλοῦσι καὶ συνέεισιν ἡδέως Anaxil. 3, 348 (1, 24). οὐδὲν ἡδέως ποκί-οτος Diph. 4, 395 (2, 13). φορεῖν τρίβωνας ἡδέως Aristophont. 3, 362 (3). οὐδεὶς ἀμελεῖθ' ἡδέως Men. 4, 282 (215). τὸν εὐποροῦνδ' ἕκαστος ἡδέως ὀρεῖ mon. 501. ἡδυσμα: ἡδύσματα Eur. 2, 494. Men. 4, 100 (2). ὥσπερ αἱ παροφθαλμοὶ τὴν αἰτίαν ἔχουσ' ἀπὸ τῶν ἡδυσμάτων Pher. 2, 336 (4). σκευάσαι-ἢ

ἡδύσμαθ' Dionys. 3, 548 (v. 16). ταῦτα τῶν ἡδυσμάτων ἀνα-
 ῖ-τέσθηθ' Diph. (Sosiopp.) 4, 363 (2). ἐνιά τε(?) τῶν ἡδυ-
 νου Posidipp. 4, 513 (v. 6). διά-τῶν ἡδυσμάτων ἐπὶ πλείον ἀυξείν
 ιαγειρικὴν τέχνην Athenion. 4, 558 (v. 25). ἡδύσμασιν ἄφρεια
 γεπλησμέν' Antiph. 3, 101 (5, 3). περιπάσας ἡδύσμασιν ἔλεπτοῖσι
 οἷς Alexid. 3, 416. ὑποπάσας ἡδύσματα Alexid. 3, 470 (1, 7).
 λοπάδος προσῶξεν οὐδ' ἡδυσμάτων Philem. 4, 13 (1). τῶν
 αἰτων πάντων κράτιστόν ἐστιν ἀλαζονεία Posidipp. 4, 521 (v. 3).
 ἄτιον: *ψαιστὰ-ἡδυσματίοις κατάπαστα Telecl. 2, 362 (1, 11).
 ἡδομαι. εὐ πράττοντες ἡδομεν γίλους mon. 38. τοῖσι στρου-
 χανουσ' (?) ὁμοίως ἦσε, παρεμυθήσατο Khrhupp. 3, 326 (1).
 κόρη-ἦθεος Eur. 2, 561 (40).
 ἐπιθεῖς τὸν ἡθμόν (vulg. ἡθμόν) Pher. 2, 270 (4). ἡθμόν (f.
) ἀργυροῦν Epigen. 3, 539 (2). σχολίννος ἡθμός (legitar
) i. q. κημός Cratin. 2, 92 (13).
 ἡθός τι χρυσοῦν-κεκτημένης Antiph. 3, 124 (1, 5). γιλέταιρον
 (lib. ἔθος) Cratin. min. 3, 379 (1). λόγου δυναμιν-ἡθεῖ-χρηστῶ
 κραμένην ἔχειν Men. 4, 250 (52). ὁ-πλοῦτος ἐξωκεῖλε-εἰς ἕτερον
 Men. 4, 251 (60). ἡθος προκρίνειν χρημάτων mon. 211. ἡθος
 ὄν γεῦγε mon. 204. ἡθος πανοῦργον mon. 572. ἡθους δικαίου
 οὐ φαίνει λόγος mon. 214. ἡθους-βάσανος-χρόνος mon. 219. cf. 573.
 ὑρῶματα τό τ' ἡθος ἡ τάξις δ' Damox. 4, 536 (v. 7). ἡθος ἰστέλλον
 καὶ πρᾶον Nicomach. 4, 563 (v. 1). ἡθη: Antiph. 3, 158 (82).
 ἡθη τῶν πολιτῶν οὐκ ἔχεις Amphid. 3, 317 (1). τοῖς ἡθεσιν-
 ἡ φύσις (aerorum) κεράννυται Alexid. 3, 407 (3). φθέρουσιν
 ῥήσθ' Men. 4, 132 (2) = mon. 738. ἡθη πονηρά mon. 203. ὡς
 ὄν εὐ ζῆν ἐν πονηροῖς ἡθεσιν mon. 564. ἡθη-ἐν χρόνῳ πειράζε-
 ον. 573.
 ἄμοργιν-βρυτίην ἡθεῖν (legeb. ἄμοργόν-ἡθεῖν) Cratin. 2, 75 (4)
 Eur. 2, 556 (19). Χῖος καὶ Θάσιος ἡθημένος Epilyc. 2, 889 (1).
 : ἐπειτ' ἐγώ-ἐπιτρέψω τινε-; ἡκιστὰ γ' Timocl. 3, 594. ὄρεῖς; Α.
 ἰ γε Diph. 4, 414. ἡκιστα τούτοις πλησιάζων ἡδεῖται Amphid. 3,
 2).
 ἦκω-ἀρτοπώλιον λιπῶν Aristophan. 2, 946 (7). 1009 (11). ἦκω
 εἰλῶς ἀγοράσας Antiph. 3, 115. βεβρεγμένος ἦκω καὶ κεκωθωνι-
 ς Eubul. 3, 263 (5). ἦκω νῦν ἀγοράσας οὐδὲ ἐν ἔμφυχον Alexid.
 (1, 3). τὰργυρώματα ἦκω λαβεῖν βουλόμενος Men. 4, 210 (3). add.
 it. 4, 589. χρονία μὲν ἦκεις Cratin. 2, 144 (10). πόθεν ἦλθες (al.
 ; Pher. 2, 321 (2). πύελον ἦκεις ἔχων Eur. 2, 529 (8). ἦκεις καὶ σὺ
 ἡμῶς-; Amips. 2, 703 (1). ἐπ' αὐτὸν ἦκεις τὸν βατήρα Amips. 2, 711
 εἰ τι κατειδῶς ἦκεις, λέξον Epicr. 3, 370 (1, 7). εἰς καιρὸν ἦκεις
 ἡ. 3, 451. οἷον πατάγημ' ἦκεις Men. 4, 301 (314). πυρετὸς εὐ-
 ἦκει τρέχων Nicomach. 2, 850 (1). ἦκει, πάρεστι Antiph. 3, 81. ἦκει
 -ἄλμυρὸν βάθος Θεόσιλος ἡμῖν Men. 4, 174 (1). ἦκει φερόμεν ἀ-
 πάντα πάντα τάγαθὰ Diph. 4, 380. γράμμαθ' ἦκει Philem. 4, 51 (50).
 δ' ἰχθύν || ἦκει κομίσας Axionici 3, 531 (1). τῶν Φαρσαλίων ἦκει τις-;
 m. 3, 576 (2). τὸν ἔλεφανθ' ἦκει φέρων Damox. 4, 529. ἐκ τῶν ἀγρῶν
 ἐν Eur. 2, 561 (41). *νυθι-ἦκουσιν Μεγαρόθεν Stratt. 2, 774 (5).
 ἦκα-ζητούντες ἐνθάδ' ἦκομεν Aristophan. 2, 1132 (1). ἦκετον
 ἡ δέο Aristophan. 2, 1198 (91). εἰδ' ἦκειν ταχὺ τὸν ἀυλοτρύπην
 . 2, 764 (1). εἰπόντος αὐτῷ τοῦ γίλου, ὀπηρὶξ' ἄν-, ἦκειν Eubul.
 1 (1, 8). μικρὸν ὀψιαίτερον δι' ἀσχολίαν ἦκειν ib. 262 (1, 12).
 ἡθη καὶ μὴ μέλλειν Mnesim. 3, 569 (v. 25). ἀκούσας ἦκειν Men.

- 4, 305 (388). φάσκω πῦρ τῆς νύμφης ὁ τὰς ὄρνεις φέροντες Apollod. Car. 4, 447. ἀγαθὰ μεγάλα ἦκειν φέροντας Aristophan. 2, 1063 (11). ἔχοντα πείραν ἦκειν-δέλτων Dionys. 3, 548 (v. 37). οὐκ Χίου στάμνον ἦκειν Aristophan. 2, 1160 (6). τὰς προημένας-ἐπιδήπρον (f. et ἐπίδειπνον) ἠκούσας Nicoch. 2, 845 (1). ἐκ τῆς Σπάρτης ἦκοντι-μύρω Antiph. 3, 117 (2, 9). ἐκ τῶν πολεμίων οὐκ ἦκε Cratin. min. 3, 377. ἔξ ἀντλάας ἦκοντα Dionys. 3, 549 (v. 41). οὐκ ἔλενδέρως εἰς ἔρωθ' ἦκων Men. 4, 97 (6). ἦκεν ἄρτους κρημῶν Plat. 2, 644 (1). ἐπὶ τοῦτοις πᾶσιν ἦκ' ὄρνεις φέρων Philippid. 4, 40 (1). τὴν τριάπεζαν ἦκ' ἔχων Alexid. 3, 502 (1, 2). ἐπὶ τοῦτον ἦκε Aristophan. 2, 1165 (6). ὁ δ' ἔχων θέρμα καὶ πῦρ ἦκε Aristophan. 2, 1191 (63). Ἰταίη τραγῆμαθ' ἦκε (libr. τραγῆματα θῆκε), περὶ αἰσῆς ἔρηπρ. 3, 327 (1). χορδαρίου τόμος ἦκε Alexid. 3, 442 (libr. τὸ πνεῦμα-τὸ σῶζον ἦκεν Philem. 4, 10 (1). εἰθ' ἦξω κείνῳ Antiph. 2, 734 (1). ἦξω φέρων δεῦρο τὸν Πάρονθ' Antiph. 3, 111. ἔφ' φέρουσα συμβολὰς-ἄμα Alexid. 3, 449 (4). ἐπὶ τέρματα γῆς ἦκε Cratin. 2, 136 (5). ἦξει (al. ἔξη. f. ἦξεις)-Μήδων γαίαν Theop. 2, 798 (1). †ἔξει *** (f. ἦξεις ἐπ') ἐννεάκρουνον Polyz. 2, 866 (3). ἐννεακτῶν-Ἀδραστος εὐθέως ἦξει Antiph. 3, 106 (v. 12). ἀλίης ἦκε Apollod. Car. 4, 449. ἦξει φιλίνοσ, Μοσχίων-Straton. 4, 545 (v. 2). ἦξει τὸ γῆρας mon. 209. ἀλάστος εὐθέως ἦξει Cratet. 2, 238 (2, 6). τῶν χειρῶν δ' ὑμῖν ἦξει πᾶρ ἐμοῦ ταυτὶ Antiph. 3, 73 (2). εἰς ἐπὶ τούτῳ μέγας ἦξει τις- Antiph. 3, 99 (1). πῦρ' εἶοιχ' ἦξεν ἐμῶν Aristophan. 2, 1134 (2). τὴν τιμωρίαν οὐ προσδοκῶντες τῆς μὲν ἦξεν Alexid. 3, 500 (1). ἐφ' ὅσον ἦξεν μοι δοκεῖς Men. 4, 144 (1). εἰς ταῦτ' καταπαγωγεῖον αὐτοῖς ἦξομεν Antiph. 3, 29 (2, 5). ἦξομεν Men. 4, 293 (281^a). αὐτὸ ἦκειν vide ἐνανήκειν.
- ἠλακατῆν: θυννίς, κωβίος, ἠλακατῆνες Mnesim. 3, 569 (v. 35). παρὰ ἠλακατῆνες Men. 4, 154 (5).
- ἠλιάζομαι: τριωβόλων δσων τύπερηλιάζομαι (l. ὑπερ ἠλιάζομαι) Plat. 2, 605 (11).
- Ἥλιαία: *εἰς Ἥλιαίαν ἦλθε (libr. τὴν Ἥλιαίαν εἶλε) περὶ τοῦ σώματος Posidipp. 4, 517.
- ἠλιαστής: ὁ δ' ἠλιαστής εἶρε πρὸς τὴν κυκλίδα Aristophan. 2, 1042 (11).
- ἠλιβάτας: τράγος ἠλιβάτας Antiph. 3, 73 (2, 3). *ὄρειονόμος-ἠλιβάτας *ἠλιβάτους (f. et-βάτας. libr. ὑλιβάτους,-τας) Anaxil. 3, 343 (3).
- ἠλιβατος: κακὸν ἠλιβατον Damox. 4, 530 (v. 22). Cf. et ἠλιβάτας.
- ἠλιθίος: ὁ δ' ἠλιθίος ὡσπερ πρόβατον-βαδίζει Cratin. 2, 40 (5). ἠλιθίος τεροκόκκωξ ἠλιθίος περιέρχεται Plat. 2, 636 (1). ἄνδρα | ἠλιθίον, καὶ τούτῳ Eur. 2, 484 (1, 8). ἠλιθιον εἶναι γούν τε πουλύποδος Eur. Alcae. 2, 824. καὶ περὶ μὲν οἴφου γ' ἠλιθιον τὸ καὶ λέγειν Antiph. 3, 33 (1) = Kriphi 3, 556 (1).
- ἠλιθιδότης: vid. ἐνεότης.
- ἠλικία: ἠλικίαν ἔχεις ἀποχωρῶσαν Aristophan. 2, 1149 (2). παρὰ τὴν κῶν ὑφ' ἠλικίας ἀπον. 4, 680 (311^b). ὁ παρ' ἠλικίαν γούσ mon. 2, 100. παρ' ἠλικίαν νοσεῖ Nicol. 4, 590 (v. 34).
- ἠλικιώτης: τὰ-μειράκια χαρίζεται τοῖς ἠλικιώταις Theop. 2, 603 (3).
- ἠλίκοσ: ἄν ἰδῶ-ἠλίκον ἔχθρὸν δσου τιμῶσι Antiph. 3, 91 (1, 6). ἠλίκον-ἠ γούσις φέρεῖ λαλῶν Philem. 4, 5 (2). *τοσοῦτο γέροντ' ἠλίκον ἠλίκον περ ἦν Philem. 4, 34 (5). οὐτόν-ἠλίκον τι τρεῖς Eur. Damox. 4, 529.
- Ἥλιος: Ἥλιε, σὲ γὰρ δεῖ προσκυρεῖν πρῶτον θεῶν Men. 4, 265 (1). ἐν Ἥλιου πόλει Antiph. 3, 96.

ος: τὰ σεμνὰ ταῦτ', τὸν ἥλιον τὸν κοινόν, *ἄστρον, ὕδαρ, νέφην Men. 211 (2, 4). τοὺς θεοὺς εἶναι λέγει | ἀνέμους, ὕδαρ, γῆν, ἥλιον Men. 233 (10). ὄσα ζῆ καὶ τὸν ἥλιον βλέπει τὸν κοινόν ἡμῶν Men. 4, 266 39). ἥλιος-πέθεται τοῖς παιδοῖς ὅταν λέγωσιν "ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε" ratt. 2, 781 (2). ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε Aristophan. 2, 1110 (4). χαίρει ἔγγοι ἥλιου Aristophan. 2, 1019 (9). ὁ γλυκύτατος ἥλιος Alexid. 3, 8 (1). νῆ τὸν ἥλιον Alexid. 3, 496 (2). Archel. 4, 436 (2, 4). ἰνυμί σοι τὸν ἥλιον Men. 4, 166 (6). *πόστην ἥλιος τέτραπται; Aristophan. 2, 1008 (5). ἐκλειψὺν ἥλιου Alexid. 3, 397 (1). τὸν ἥλιον ἴτε | ἐπὶ τὴν μακράν τε καὶ βραχεῖαν ἡμέραν ἐπάνεισι Sosip. 4, 483 . 27). ἥλιος λάμπων φλογὶ anon. 4, 628 (95^b). λούσθηθε-πρὸς τὸν ἥλιον Aristophan. 2, 1182 (23). θεωρήσαντι πρὸς τὸν ἥλιον γυμνάς Eubul. (Philipp). 3, 237 (v. 3).

ς: ἔξ Ἡλῖδος μάγειρος Antiph. 3, 138 (11). οὔτε Σικελία καυχῆσαι τρέφειν τοιοῦτον ἄρταμον- *οὐκ Ἥλις Epicrat. 3, 369.

σχος: Aristophan. 2, 1074 (16).

ι: ἦσθε πανημέριοι Cratin. 2, 95 (4).

ις: cf. ὑμεῖς. οἱ δ' αὐθ' ἡμεῖς Cratin. 2, 111 (1) cf. 5, 20. ἡμεῖς ὕχ οὕτω τέως ἀποῦμεν *οἱ γέροντες Eur. 2, 466 (15, 3). πάλανον λούμεν ἡμεῖς νῆ θεοῖ Σαννυτ. 2, 873 (1). Ἐν μὲν τὸ κοινόν (int. γέ- μεις)-οἱ μέλανες ἡμεῖς Alexid. 3, 433 (1, 3). *εἶτα τίς *με κωλύει; B. μεῖς (legeb. ὑμεῖς) Aristophan. 2, 985 (1). τίνα δὴ παρεσκευασμένοι νεῖν τρόπον *νῦν ἐστε; λέγετε. B. τίνα τρόπον; ἡμεῖς τοιοῦτον οἶον καὶ σοὶ δοκῆ Anaxand. 3, 161 (1). ἀναθώμεν νῦν χῆμεις-τὰς εἰρε- ώνας Eur. 2, 468 (19). εἶτα χῆμεις ὕστερον εἰς ταῦτ' *καταγωγίον τοῖς ἦξομεν Antiph. 3, 29 (2, 4). τὴν ἔγγελον μέγιστον ἡγεῖ δα- ῖνα, ἡμεῖς δὲ τῶν ὄψων μέγιστον Anaxand. 3, 161 (v. 6). ἡμεῖς δὲ κτενίζομεν Τελέσιππον Anaxil. 3, 355 (7). τρεῖς ἡμεῖς μόνοι | ἔσμεν ἰ λοιποὶ Sosip. 4, 452 (v. 10). ὡσπερ Σέλευκος δεῦρ' ἐπεμφε τὴν γρον, ἣν εἶδομεν ἡμεῖς, -πάλιν ἔδει | ἡμᾶς τι παρ' ἡμῶν ἀντιπέμψαι ῖλον Philem. 4, 15. ἡμῶν ἀπο χεῖρας ἔχεσθαι Cratet. 2, 234 (3).

δ' ἡμῶν-τις ἴδη-, περιμάττομεν Pher. 2, 319 (3). ἡμῶν-ἦν τίνα τις κλέση-, ἀχθόμεθ' Pher. 2, 335 (3). ἐπὶ δεῖπνον ἐρχόμεσθ' ἀλλυθῆ- λος ἡμῶν Eur. 2, 485 (1, 11). ὅταν τις *ἡμῶν μουσικῆ χαρῆ νέων ip. 2, 546 (1, 8). τὴν ἱερὰν *σφαττοῦσιν ἡμῶν δέλφακα Theop. 2, 0 (2). Λακεδαιμόνιοι δ' ἡμῶν τὰ τεῖχη κατέβαλον Demetr. 2, 877 (2). ἰῶν-καταπλιγῆσει τῷ *χορῶν Aristophan. 2, 1033 (16, 3). τὸν λεγῶν ναρπάσειεν ἡμῶν Aristophan. 2, 1051 (11). ἡμῶν [τὸ] ἄριστον (f. ἰμῶν ἄρ.) Aristophan. 2, 1153 (12). διεφθόρας τὸν ὄρκον ἡμῶν Ari- stophan. 2, 1173 (4). κινρᾶντες-τὴν πόλιν ἡμῶν κοτυλλίζετε Aristophan. 1186 (42). τίς γὰρ οἷδ' ἡμῶν τὸ μέλλον-; Antiph. 3, 133 (3, 9). ἰφὸδρ' ἐστὶν ἡμῶν ὁ βλος οἴνῳ προσφερέης Antiph. 3, 155 (68). οὐθ' τρόποι-ὀμοιοῦσ', οὐθ' οἱ νόμοι | ἡμῶν Anaxand. 3, 181 (v. 3). αἱ ἡμῶν δὲ πᾶσα δύναμις ὑδάτων ἀρδεταί *Eubul. 3, 266 (10). *τόν νον ἡμῶν τῷ φρορεῖν ἐπισχοτεῖν Eubul. 3, 267 (11)=Ophel. 3, 380 (1). ἰῶν τὸν βλον τὸν τῶν φιλοποτῶν Amplid. 3, 316 (1). γάστριν κα- ὕσι-δς ἄν φάγη | ἡμῶν τι τούτων Epicrat. 3, 368. τοὺς λέγειν ἡμῶν νοῦντας τὰς ἀληθείας Men. 4, 266 (138). ἐπιστατεῖ τις τοῦ βλου χη | ἄγροικος ἡμῶν Apollod. Car. 4, 441 (v. 5). οὐ παντελῶς εὐκα- φρόνητος ἡ τέχνη, ἄν κατανοήσης, ἐστὶν ἡμῶν Sosip. 4, 482 (v. 2). τοι-γεγόνασιν ἡμῶν (coqnorum) ἐπτά δευτέρου σοφοὶ Euphron. 4, 456 . 12). τοῖτοῖς-τρέφεται τὸ πνεῦμα καὶ | τὸ φωνάριον ἡμῶν *περὶ- ῖρον γίγνεται Clearch. 4, 563 (2). ἡμῶν οὐδὲ εἰς ἐπίγειν ἄν Clearch.

4, 563. μετὰ τῶν σωματίων ἡμῶν-εὐθὺς *χή τύχη προσήλγες τῷ Philem. 4, 6. εἰ τις ἀγγέλοι τοῦτ' ἀφ' (ἀρ' ἔ) ἡμῶν τὸ μέρος ἀπὸ τοῦ σώματος Alexid. 3, 479 (1). † ἐνέμεθ' ὡσπερ καὶ τοῖς κροῖν τῷ Pher. 2, 261 (1, 5). ἃ δὴ δίδωσιν ἡμῖν ὁ τόπος ἀθλι' ἀθλίους Antiph. 3, 133 (1, 5). ἦσαν ἡμῖν τῇ πόλει-οἱ στρατηγοὶ | ἐκ τῶν μεγίστων κροῖν Eur. 2, 466 (15, 4). *ἐξασιν ἡμῖν οἱ νόμοι τοῦτοισι τοῖσι-ἀρχείοις Plat. 2, 620 (1). οὕτω *γὰρ (libr. παρ') ἡμῖν ἡ πόλις-αὐτὸς εἶη Aristophan. 2, 1194 (76). ὡς ἂν ἐκλέψης καλὸν ἡμῖν τι καὶ θεμαστόν-ὄργανον Cratin. 2, 82 (2, 4). ὡσπερ Χαλκιδιὰ τέτοκεν ἡμῖν | γυνή Polyz. 2, 870 (3). πῶς ἡμῖν ἔχεις; Philem. 4, 44 (30). τῷ Θεόφιλος ἡμῖν Men. 4, 174 (1). κοῦδὲν ἀρ' ὑὸς γίνεταί πλὴν ἑσπυχες καὶ πηλὸς *ἡμῖν καὶ βοή Plat. 2, 624 (1). οὐδεὶς-ἡμῖν (libr. ἡμῶν) Ἰόλεως ἐν τῇ πόλει Plat. 2, 680 (4). ἔστε τις πονηρὸς ἡμῖν τοῖς συνηγοροῖς-ὡσπερ Εὐαθλὸς παρ' † ἡμῖν (l. ὑμῖν) Aristophan. 2, 1121 (B. adde Aristophan. 2, 977 (15^a)). ἡμῖν-μετὰ γέλωτος ὁ βίος Antiph. 1, 7 (2, 6). ἡμῖν δὲ τοῖς θνητοῖς ἐπριάμην κωβίτους Antiph. 3, 118 (v. 4) εἰσὶν ἡμῖν τῶν κεκλημένων δύο-ἄμαχοι Kubul. 3, 261 (1). τοῖς ἔσσι τῆς τέχνης θεμέλιος ἡμῖν Machon. 4, 496. εἰτε-Μακεδόνας πῶς Ἀπτικοῖς κατέδειξαν ἡμῖν ib. εἰπαθ' ἡμῖν Pher. 2, 269 (1). ὡς λέγουσιν ἡμῖν Archipp. 2, 718 (1). τὰς προσφόρους ἡμῖν (al. ὑμῖν) τρώας Antiph. 3, 35 (3). περιτυχῶν δ' ἡμῖν ὀδὲ | ἐπρίατο Antiph. 3, 92 (l. ὀδομαί | οὐδ' αὐτὸν ἡμῖν τοῦτον ἀντιρεῖν ἐτι Nicostr. 3, 261. τῶν ἡμῖν-ἐξεπονήθη Cratin. 2, 161 (22). λακκοπροωκίαν † ἐλάσσει ἡμῖν (f. ἐπίστασ' ἡμῖν) εὐρών Eur. 2, 547 (2). † ἡμῖν (l. ἡ μῖν) Antiph. 3, 102. τί ποθ' ἡμῖν δοὺς χρόνον-πλέκειν ἀλύπας πόντον ἡμᾶς οὐκ ἔξ; Euphron. 4, 490 (2). ἡμᾶς τίκει Herm. 2, 300 (1, 3). κοφίλους-ἐκέλευε ἡμᾶς * (ἱμᾶν) Aristophan. 2, 1093 (5). τί πρὸς ἡμᾶς τοῦτο πρὸς τῆς Ἑστίας; Straton. 4, 546 (v. 25). θεῖοισι πρὸς ἡμᾶς πύσχειν, ἐάν τι καὶ παθεῖν ἡμᾶς δέη Antiph. 3, 126 (l. 26). δεῦρ' αὐτὸν ἐφυγάδευσαν ὡς ἡμᾶς κάτω Aristophan. 3, 361 (2). ἐκτρέφουσιν ἡμᾶς οἱ θεοὶ | μάλιστα τοὺς γήμαντας Men. 4, 165 (4). ἡ τῇ καθ' ἡμᾶς (int. τέχνη) δ' ὡσπερ ἡγεῖται σχεδόν Sosip. 4, 483 (v. 4).

ἡμέρα: πρὸ λαμπρᾶς ἡμέρας Pher. 2, 253 (2). στεγάνους ἔχοις; τῆς ἡμέρας Apollod. Car. 4, 442 (v. 22). ἐσθλὴν πρὸ ἡμέρας ἀρξάντων πρὸς ἡμέραν Diph. 4, 385. παρόνθ' αἰμ' ἡμέρα Kubul. 3, 262 (1, 12). παρῆν αἰμ' ἡμέρα Men. 4, 179 (2). *ἐκαστην ἔστιν ἀδεῶς, εἰπὼς μεθ' ἡμέραν, πρὸς ἐσπεραν Xenarch. 3, 617 (1, 17). οὔτε νυκτωρ-αἰν ἡμέραν Aristophan. 2, 1197 (90). ἄσιτος ἡμέραν καὶ νύχθ' ὡς π-στρεῦς Antiph. 3, 125 (1, 9). ὅσα δένδρων ἀεὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν βρέχεται Antiph. 3, 139 (10, 4). οὐ τὴν νύχθ' ὄλην τὴν ἡμέραν δειπνοῦσι Kubul. 3, 230 (2). ἀπραγμόνως-διαγενοῦ τὴν ἡμέραν Nicomach. 4, 564 (v. 42). διατελεῖ τὴν ἡμέραν ἐνδον-ἐυλήγιον-ἐκαστος Alexid. 3, 423 (1, 22). διατελεῖς τὴν ἡμέραν τραπέζοποιῶν Diph. 4, 384 (2, 2). διακατερῆσαι τηλικαυτὴν ἡμέραν Alexis. 3, 489 (4). ἡμῖν τὴν ἡμέραν-ἐκχορῆζειν Eur. 2, 510 (5). ἀποσιάττεσθαι-ὄλην τὴν ἡμέραν Philem. 4, 21 (2). τὸ Λωδωναῖον-χαλκίον, ὃ λέγουσιν ἔχειν τὴν ἡμέραν ὄλην Men. 4, 89 (3). ὄλην *λέγοντι ἂν μ' ἐπιύκτου τὴν ἡμέραν Philippid. 4, 473. † ἐλάλει (f. λαλεῖν) δι' ἡμέρας Pher. 2, 253 (1, 3). δι' ἡμέρας Telecl. 2, 369 (9). δι' ἡμέρας ὄσημερα τοῦτο Herm. 2, 380 (1, 6). *εὐφρανεῖ δι' ἡμέρας (an ἀμέρας?) Apollod. 2, 861 (2). ἐσθλὴν δι' ἡμέρας Kubul. 3, 222 = δι' ἡμέρας ὡς π-πίνουσ' ἐκαστης ἡμέρας δι' ἡμέρας Amphid. 3, 319 (7). Ἴνα μὴ-καὶ μακρολογῶ δι' ἡμέρας Timocl. 3, 595 (v. 13). εἰς τοῦψον-καταγ-ῶσιν

δι' ὄλης ἡμέρας Alexid. 3, 497. τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν ὑποβρέχει μέρος Alexid. 3, 505 (5). λαλήσας ἡμέρας σμικρὸν μέρος Men. 4, 209 (1). κατεσθίω τῆς ἡμέρας πένθ' ἡμιμέδιμν' Pher. 2, 252 (1). ὃς κατεσθίεις τῆς ἡμέρας. ib. (1, 4). ἐὰν * τοσοῦτον ἐπιδιδῶ τῆς ἡμέρας Herm. 2, 401 (7). ἑκατὸν *(ἂν) τῆς ἡμέρας * ἔκαεν Phryg. 2, 596 (1). τέτταρας τῆς ἡμέρας ὀβολοὺς φέρων Men. 4, 177 (3). δειπνῶν δις τῆς ἡμέρας Plat. 2, 692 (44) cf. 3, 51. μανάκις τῆς ἡμέρας Plat. 2, 696 (71). μικρὰν - μαῖζαν - ἐκάτερος ἡμῶν εἶχε δις τῆς ἡμέρας Polioch. 4, 590. ἐθύομεν πεντάκις τῆς ἡμέρας Men. 4, 166 (5). αἰδε 4, 178 (1, 2). διφρανοῦνθ' ἑκάστης ἡμέρας οὐχὶ μετρίως Diph. 4, 399 (1, 19). εἰ δεκάτην ἐλάμβανες αὐτῶν ἀπὸ τῆς τιμῆς ἑκάστης ἡμέρας Diph. 4, 390 (2). τοῖς μεθυσοκμοῖσις ἑκάστης ἡμέρας Clearch. 4, 563. ξενίζουσ' ἡμέραν ἐξ ἡμέρας Henioch. 3, 563 (v. 13). ὃς ἂν καθ' ἡμέραν - εἰσαναλισκῶν τύχῃ Antiph. 3, 118 (1, 9). ἠδέως ζῆν τὸν βλον καθ' ἡμέραν Philetæer. 3, 295 (2, 5). τὸ καθ' ἡμέραν ὀρώσαι πίνειν κάσθειν μόνον Epicrat. 3, 365 (2, 6). * τακτῆς τροφῆς τῆς καθ' ἡμέραν Alexid. 3, 446 (1, 6). τὰ συμπόσια τὰ πολλὰ καὶ καθ' ἡμέραν Alexid. 3, 454 (1). τὰ δὲ καθ' ἡμέραν (int. τρέφονται) τάδε Alexid. 3, 483 (2, 9). παρῆες τὴν καθ' ἡμέραν τροφήν Philem. 4, 33 (4). τοῖς καθ' ἡμέραν δαπανήμασιν Philem. 4, 36 (9). τὸ κακὸν καὶ τάγαθὸν καθ' ἡμέραν νέμειν ἐκίστασθαι Men. 4, 120 (5). τῶν ἀναγκαίων καθ' ἡμέραν Men. 4, 156 (1). διαν λυπῆ τι τῶν καθ' ἡμέραν Men. 4, 164 (1). τῆς καθ' ἡμέραν τροφῆς Men. 4, 240 (24). ἐν ταῖς συνουσίαις - ταῖς καθ' ἡμέραν anon. 4, 605 (16, 9). ὄλας δ' ἀφαιροῦνται (int. τὰς οὐσίας) καθ' ἑκάστην ἡμέραν Alexid. 3, 475. ἀπεκινδύνευσεν ἡμέραν μίαν Antiph. 3, 66. ἡμέραν μίαν ἢ νύκτα χειμασθέντες Philem. 4, 10 (1, 5). οὐκ εἰς ἡμέραν χειμάζομαι μίαν ib. (1, 9). ἐκ μακροῦ χρόνου ἄνοιαν ἡμέρα μετασθῆσαι μῆξ Men. 4, 146 (3). ἐν ἡμέρᾳ διαφορῆσαι ῥέδιον Diph. 4, 422 (19). ὀβελίσκους ἡμέρας ζητουμένους Euphron. 4, 487 (v. 32). κελμενοὶ δὴ ἡμέρας ἢ τρεῖς Antiph. 3, 87 (v. 6). τρεῖς - περιπατήσας ἡμέρας Alexid. 3, 476 (3). ἐπὶ πείρᾳ δοῦς τριάκονθ' ἡμέρας Men. 4, 104 (2). ἐξίναει - ἐπὶ κῶμον ἡμέρας δέκα Apollod. Car. 4, 442 (v. 21). σιτ' - ἡμερῶν τριῶν Eubul. 3, 215 (2). ὄν οὐκ ἂν καταφάγοιμεν ἡμερῶν τριῶν Nicostr. (Philetæer.) 3, 280 (2, 6). ἐὰν πλέωμεν ἡμερῶν που τεττάρων, σκεπτόμεθα τὰναγκαί' ἑκάστης ἡμέρας Men. 4, 242 (28). ἀπὸ θαλαίτης - δώδεκα | ὁδὸν ἀπέχοντι - ἡμερῶν Euphron. 4, 494 (1, 3). ποῖ κῆχος; B. ἐγγύς, ἡμερῶν γε τεττάρων Pher. 2, 349 (33). ἡμέρας δρόμῳ κρείττων Alexid. 3, 358. ἐν ἡμέραις * τρισὶν ἰσχνότερον - ἀποφανῶ - B. οὕτως ἐν ἡμέραις ὀλίγαις νεκροῦς ποιεῖς; Aristophont. 3, 360. ἐν ἡμέραισιν ἐπτά Diph. 4, 420 (11). ἐν ἡμέραις δέκα Posidipp. 4, 518 (1). ἐν πένθ' ἡμέραις Alexid. 3, 496 (2). ἐκ πέντε καὶ δέχ' ἡμερῶν προηλικίως Posidipp. 4, 523 (1, 9). προὔτενθυσαν ἡμέρα μῆξ * Aristophan. 2, 1106 (10, 5). * σὺ δ' οὐκ ἐγγύω; B. νῆ Δε', ὀλίγας ἡμέρας Aristophan. 2, 998 (9). νῦν τετάρτην ἡμέραν βαπτίζεται Eubul. 3, 238. θεραπεύω - ἤδη τετάρτην ἡμέραν Alexid. 3, 431 (2). ἐνρητὸν - ἔνα διὰ δωδεκαίτης ἐφόμενον ἡμέρας Eubul. 3, 248. δι' ἡμέρας δειπνοῦσι πέμπτης - κοτύλην μίαν Alexid. 3, 483 (2, 16). ἡμέραν τρίτην (nudius tertius) Antiph. 3, 156 (74). Men. 4, 286 (234). παρ' οὐ τὸ φερνόν τρίτην ταύτην ἐπριάμεθ' ἡμέραν Men. 4, 253 (69). πέμπτην ἔθνον ἡμέραν οἱ * Τῆριοι Euphron. 4, 466 (v. 18). ἐν Κέφ τίς ἡμέρα; Cratet. 2, 214 (1, 5). ὁμοιο - τῆς τόθ' ἡμέρας Aristophan. 2, 1084 (13). ἢ νῦν ἡμέρα δίδωσί μοι | ἢ δόξαν ἦτοι διαβολὴν Men. 4, Com. Gr. Vol. V.

- 327 (482). λευκή ἡμέρα Eur. 2, 498 (29). Men. 4, 160 (6). ὁ π-
 θεινή τοῖς δικαίοις-ἡμέρα Aristophan. 2, 1065 (2, 5). τῶν γυναι-
 κρέττω-τὴν ἕωλον ἡμέραν Axionici 3, 535 (2). ταῖς ἡμέραις ταύταις-
 κωμάζειν ἔθος Alexid. 3, 499 (1). προκλέυθος ἡμέρα Stratt. 2, Πά.
 δικάσιμοι ἡμέραι Men. 4, 313 (397). κρίσιμος dies Men. 4, 296 (296).
 τὸν ἥλιον πότε | ἐπὶ τὴν μακρῶν τε καὶ βραχυῶν ἡμέραν ἐπάνεισι So-
 sip. 4, 493 (v. 28). ἡ δ' ἡμέρα | ἀεὶ τι καινὸν εἰς τὸ φροντίζειν γέ-
 ρει Posidipp. 4, 519. ἡμέρα-ἔργον ποιεῖ mon. 385.
 ἡμέριος: ἰχθύν τιν' οὐχ ἡμέριον (i. οὐ δὴ μέτριον 5, 85) Kephipp. 3,
 323 (1, 4).
 ἡμεροκαλλές: ἡμεροκαλλεῖ-τῷ φιλομένῳ Cratin. 2, 73 (1, 5).
 ἡμερος: ἡ παιδευσις ἡμέρους τελεῖ mon. 41. ἡμερος τρόπος mon. 478=629.
 ἡμετέριος: τὴν ἐκ Κορίνθου Λαῖδ'·; B.-τὴν *ἡμετέριον Anaxand. 3,
 164 (1).
 ἡμέτερος: δόμος ἡμέτερος Anaxand. 3, 184 (1, 35). ὁ δὲ τέταρτος (ια.
 κρατῆρ) οὐκ ἐτι | ἡμέτερός ἐστ', ἀλλ' *ὑβρεος Eubul. 3, 249 (1, 7).
 ἡμέτερος ὁ πλοῦς anon. 4, 609 (19). τῆς ἡμέτερας σοφίας κριτῆς Cratin.
 2, 192 (51). τὴν ἡμετέραν-προκατέλαβες ὄρασιν Men. 4, 105 (1). καὶ
 τοῦδ' ἡμέτερον ἦν παύγιον Anaxand. 3, 164 (1). καινὸν ἐξεργήματι
 | ἡμέτερον Amphid. 3, 306 (1, 3). οὐκ ἀρέσκει σοι τρέφειν; A. οὐκ
 ἔστι γὰρ ἡμέτερον. B. οὐδ' ἡμέτερον Alexid. 3, 479. Θεσμοὶ τῶν ἡμε-
 τέρων Cratin. 2, 87 (2). παρὰ δ' ἡμετέροις προγόνοισιν Antiph. 3, 94.
 περὰ δεσποσύνοις τοῖς ἡμετέροις Anaxand. 3, 184 (1, 34). Θρυλιώρι-
 νον δι' ἡμετέρων στομάτων Theop. 2, 805 (1). τοῖς ἡμετέροισι πα-
 γνίοις Kephipp. 3, 327 (2). † τῶν κοτταβίων τὰ πολλὰ ἡμέτερα ἦν anon.
 4, 623 (75).
 ἡμί: ὁ Ζεὺς *δίδωμι Παλλάς, *ἡσί, τοῦνομα Herm. 2, 382 (6). οὐδέ
 βατῆς; B. *οὐδ' ἡμί (libr. οὐδέ φημί) ἐγώ Aristophan. 2, 1076 (3).
 ἦν δ' ἐγώ Aristophan. 2, 1131 (6). ἡ δ' ὅς Cratin. 2, 126 (15).
 ἡμιβρώς: ἄμητας ἡμιβρωῖτας (al. ἡμιβρώτους) Antiph. 3, 49 (1)=Kricr.
 3, 368.
 ἡμιβρωτος: ἡμιβρωτα λείψανα Axionici 3, 535 (2). cf. ἡμιβρώς.
 ἡμίγραφον: Men. 4, 313 (395).
 ἡμιεκτελον: βολβῶν-τρε' ἡμιεκτέα Plat. 2, 674 (2, 12).
 ἡμιεκτον-χρυσοῦ Cratet. 2, 241 (3).
 ἡμίκακον: Alexid. 3, 387.
 ἡμίκραυρα: ἡμίκραυρ' ἀριστερά Amips. 2, 705 (3). ἡμίκραυρα ταπερῶ
 δέλφακος Crobyli 4, 568 (3).
 ἡμίλασταυρον Men. (?) 4, 313 (395).
 ἡμίλουτοι Cratin. 2, 212 (113).
 ἡμιμάσητοι Cratet. 2, 251 (14).
 ἡμιμέδιμνον: κατεσθῆω-πένθ' ἡμιμέδιμν' Pher. 2, 252 (1).
 ἡμίλοπτος: ἡμίλοπτα-τὰ κρεάδι' ἐστὶ Alexid. 3, 466 (4).
 ἡμίπλεκτον Philyll. 2, 866 (10).
 † ἡμισκάφης Aristophan. 2, 964 (17).
 ἡμισος: τοῦ βίου τὸν ἡμισιον Alexid. 3, 509 (11). τῆς τέχνης τὴν ἡμί-
 σειαν ib. 510. ἅπαντα διαπερισσμένα *ἡμίσε' (libr. ἡμίσεως) ἀκροῦς
 Eubul. 3, 299.
 ἡμισφαίριον: τὸ τοῦ πόλου τοῦ παντὸς ἡμισφαίριον Alexid. 3, 509 (1, 7).
 ἡμίτομος: ὧν ἡμίτομα Alexid. 3, 502 (1, 10).
 ἡμιφυές Men. 4, 313 (395).
 ἡμιφωσώνιον: Aristophan. 2, 1210 (170).
 ἡμιχρύσους Anaxand. 3, 163 (2).

εἰωβόλιον: ἡμιωβόλιον κρέα Eur. 2, 493 (16). καὶ μάλα *τρὶ ἡμιωβόλι' ἐστὶ Philem. 4, 19 (2).

εἰώριον Men. 4, 314 (400).

(en): *ἦν Antiph. 3, 84. ἀλλ' *ἦν γιτών σοι Men. 4, 112 (8). νῦν ἀφύβρισον. *B. ἦν ἀφύβρικα Men. 4, 182 (4).

condicionalis: ἦν τινὰ τις καλέσῃ-ἀχθόμεθ' ἦν ἐλθῆ Pher. 2, 335 (3). τί δ' ἦν λύκον; Eur. 2, 428 (2). *ἦν τε σωθῶ γ' ἦν τε μή Phryn. 2, 581 (2) cf. 5, 40. ὁμῶς ἔλαχες, ἦν νοῦν ἔχῃς. B. πῶς *ἦν ἔχω νοῦν; Plat. 2, 670 (3). ἐφθῆ κλαίειν ἀγορεύω Plat. 2, 673 (1, 17. 18).

ἐπὶ ξείνης δ', ἦν μὲν ἔχῃς τι, δέος, ἦν δ' ἀπορῆς, ἀνιηρόν Plat. (?) 2, 697 (v. 4. 5). νεασπάτατον (vocatis)-ἦν τι *νεοκάττυτον ἢ Stratt. 2, 781 (3, 8). *ἀρ' εἰ κάτοπτρον φύσεος ἦν πλήρες δοθῆς Theop. 2, 804 (v. 3). πῶς γὰρ γένοιτ' ἀν-ῆπτωρ-ἀφανος, ἦν μὴ **ἀλφ' τρις παρανόμων Antiph. 3, 112 (1, 14). ἦ (vulg. ἦν)-πένης ὧν τὴν γυναῖκα-ἔχει δέσποιναν. ἦν δ' αὐτὴ λάβῃ μηδὲν γερομένην- Anaxand. 3, 195 (1).

πεφύλαξο, | † ἦν (l. εἰ 5, 87) μὴ-νομίεις-μηδὲν καταλείρειν Cratin. min. 3, 377. τῷ τρόπῳ; B. ὄξος λαβῶν ἦν-ἐγγέας-εἶτα θερμὴν τὴν χύτραν εἰς τοῦξος ἐνθῆς Alexid. 3, 440 (5, 5). τοῦ ζῆν ἦν (num ἀν?) ὄρω κρεῖττον τὸ μὴ ζῆν, χρῆσσομαι τῷ κρεῖττον Apollod. 4, 451. Ceterum cf. Cratin. 2, 179 (16). *Cratet. 2, 247 (1). Pher. 2, 280 (1, 5).

311 (2). 319 (3). Herm. 2, 400 (6). Eur. 2, 428 (2). 528 (5). 546 (1, 4). Eur. (?) 2, 577 (v. 20). Plat. 2, 648 (2). 680 (4). Archipp. 2, 720 (3). Theop. 2, 813 (1, 5). Aristophan. 2, 1005 (2).

ἄκουσον ἦν (f. ἀν) τί σοι μέλλω λέγειν Timocl. 3, 592.

λα: γαστροῦς-πᾶσαν ἦνλαν κρατεῖν mon. 81.

εκα: ἐστίν-μυσημβρία, ἦνκα *γε-δειπνεῖν χρεῶν Aristophan. 2, 1093 (2). ἦνκα εὐδένει Cratin. 2, 231 (173). ἦνκα ἢ νεώτερος Pher. 2, 338 (7, 3). Θηρικλῆς-, ἦνκα ἦν νέος Eubul. 3, 220 (2). *ἦν μέγα τι χορῆμαί-ἦνκα Κράτητι-λαμπρόν ἐνομιζέει Aristophan. 2, 1055 (15). Φρύνης ἐρασθεὶς ἦνκα ἔτι τὴν κάππαριν συνέλεγεν Timocl. 3, 607 (1).

κοικεν, ἦνκα ἂν λέγῃ, τοῖς *κυριδίοισι Eur. 2, 511 (8). τύπτω-τοῦψον κατεσθίουσαν ἦνκα ἂν λάβω Anaxand. 3, 181 (v. 9). ἂ παρακείθ' ἔκαστοι, | ἦνκα ἂν πλωσῶν ἀγῶν κρανία Alexid. 3, 423 (1, 24). ὡς δεινὸν ἦνκα ἂν τις-θεατὴν τὸν τυχόντα λαμβάνῃ Diph. 4, 425 (28). σὺ μὲν ἀπικίεις, ἦνκα ἂν φωνὴν λέγῃς αὐτοῦ τιν' Posidipp. 4, 524 (2).

περ: ἦνπερ πύθη Pher. 2, 300 (1, 22). *ἦνπερ (vulg. ἀνπερ) φρονῆς εὐ Pher. 2, 343 (7).

υστρον: ἦνυστρον ἔσκευασμένον Alexid. 3, 504 (3, 8). τόμος ἡνύστρου Mnesim. 3, 569 (v. 14). ἦνυστρα, μήτρας, χόλικας Diochipp. 1, 541.

αρ: πούς ἐφθός, ἦπαρ, πλευρόν Pher. 2, 269 (1, 5). ἦπαρ κάπρου Aristophan. 2, 1077 (3, 5). ἦπάρ τε κάπρου Eubul. 3, 234 (1). αἰ-τρυνόμενον ἦπαρ *καπρίσκου Crobyli 4, 567 (2). τὸ ἦπαρ (int. ἐρέ-φου)-πολλάκις *σκοπούμενων Euphron. 4, 487 (v. 23). χηνός ἦπαρ Eubul. 3, 253 (5). οὐδεὶς εἶχέ σοι κωβιὸς ὄλωσ-ἦπαρ Euphron. 4, 492 (v. 4).

άτιον: Alcae. 2, 832 (4). φέρεθ' ἡπάτιον Aristophan. 2, 1151 (9). ἡπάτιον ὅπτιον προσέλαβον Alexid. 3, 397 (1, 7). ἡπάτιον ἐγχεκαλυμ-μενον Alexid. 3, 429 (1, 16). ἡπάτια, νῆστις, πλεύμονες Eubul. 3, 217.

ἡπάτια καὶ νῆστιν τινα προσέδθηκεν Aristophont. 3, 356.

ατος: ὡς δ' ἡπάτιφ μοι διελέγον Eubul. 3, 234 (2).

ειρος: καὶ διὰ πόνητιον οἶδμα καὶ ἡπέριον διὰ πάσης Antiph. 3, 112 (1, 3).

- ἤπερ: ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν ἢ τὸν βίον-ἤπερ ὑμῶν Amphid. 3, 316 (1).
 ἠπῆσασθαι: κόσκινον ἠπῆσασθαι Aristophan. 2, 1044 (32).
 ἠπάλος: ἠπάλος πυρετοῦ πρόδρομος Aristophan. 2, 1036 (17). cf. Aristophan. 5, 65. ἀηδόνων ἠπάλος Phryn. 2, 601 (1).
 ἦπιος: *ἦπιαίς φωναίσιν Timocl. 3, 602 (3). ἦπιοίς πυκνώμασι (?) ibid. † ἦπλωσις vide γνησίως.
 Ἥρα: ἡ ἐν Σάμῳ | Ἥρα Antiph. 3, 96. σεμνός εἰμ' ἐκείστοτε | Ἥρα κελῶν Anaxand. 3, 195 (7). Ἥραν-Ἀσπασίαν Cratin. 2, 145 (4). cf. 5, 38 sq.
 Ἡράκλεια: τὴν Ἡράκλειαν καὶ μάλ' ὠραίαν πόλιν Herm. 1, 97 (4). ἐξ Ἡρακλείας-ὕφείλετο Eur. 2, 514 (13).
 Ἡρακλείδης: ἀλλ' Ἡρακλεΐδαι (f. cf. Ἡρακλείδες) καὶ θεοί Men. 4, 301 (319).
 Ἡράκλειτος: τὸν Ἡράκλειτον-ἐξηγούμενος Antiph. 3, 59.
 Ἡρακλῆς: ὁ-ὀλιγόστοιτος Ἡρακλῆς Phryn. 2, 590 (5). † Ἡρακλέως πυνάγτος Cratin. 2, 224 (152). adde Aristophan. 2, 949 (17). Strattid. 2, 767 (1). τὸν Ἡρακλέα τιμῶσα λαμπρῶς ἡ πόλις Diodor. 3, 544 (v. 23). τὸν Ἡρακλέα μιμούμενοι-παραστῆσις ἐλόμενοι τρέχειν παραχάλλον ib. (v. 31). [Herculi aegrotanti Silenus medetur, Dionys. 3, 553 (? cf. 5, 94)]. ἕτερος Ἡρακλῆς Euphrisp. 3, 337 (2). Ἡρακλῆς, τοῦτ' ἐστὶ σοι-ἀσέλγης [Myrt. 2, 415 (1)]. Eur. 2, 521 (2). Ἡρακλῆς τῶν βεμβράδων Plat. 2, 658 (6). Ἡρακλῆς, ἀποκτενεῖς *ἀρά μ' Antiph. 3, 76 (1, 5). Ἡρακλῆς Eubul. 3, 247 (1, 5). Theophil. 3, 629 (1). Diph. 4, 359 (1, 11). ὁ λεβρώτιος δ' ἐστ' ὄρνις; B. Ἡρακλῆς, πότηριον- Hipparch. 4, 432. στεράνῳ-κοκκυμήλων, Ἡρακλῆς, πεπόνων- Alexid. 3, 504 (2) cf. annot. διακότου 'στ' οὐ τοῦ τυχόντος, Ἡρακλῆς Nicomach. 4, 553 (v. 10) cf. 5, 117. ἀλλ' *Ἡρακλῆς (legeb. Ἡρακλῆς) αὐλεῖ τις anon. 4, 685 (329). Ἡρακλῆς ἄναξ Antiph. 3, 12 (1, 1). Ἡρακλῆς ἄλλε Alexid. 3, 461. ὦ Ἡρακλῆς *ἀβελτεροῦ Anaxand. 3, 167.
 ἦρέμα: *ψῆχ' (f. ψῆχειν 5, 59) ἦρέμα τὸν βουκέφαλον Aristophan. 2, 961 (2).
 *Ἡριγόνη (?) Plat. 2, 689 (25).
 Ἡριδανός: οἶας Ἡριδανός ἀγνοῖς ὕδασι κηπέυει κόρας Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 6) = 246.
 ἦρινός: ἀνεμῶν *κάλυξί τ' ἦριναίς Cratin. 2, 72 (1, 3). *ἦρινός πόκου (legeb. ἦρινοτόκου) anon. 4, 637 (130^a).
 † ἦρινοτόκου vide ἦρινός.
 ἦρῶν: [ἦρῶν-τοῦ Λύκου Eur. 2, 558 (27)]. ἦρῶα praetereuntes tacebant, Myrt. 2, 419 (2).
 ἦρως: τίς ἦρως ἢ θεός | ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην διατριβήν; Timocl. 3, 595 (v. 11). Θήρῃσιν *ὄπως ἦρως γένη Plat. 2, 642 (2). εἰς ἦρως τι παρημαστον Aristophan. 2, 1200 (100). ἦρως Κέλῃτι Plat. 2, 675 (2, 18). οἱ ἦρως ἐγγύς εἰσιν Aristophan. 2, 1070 (1). τοῖς δ' ἦρως τὰ ψαῖσι ἀποπέμων Antiph. 3, 118 (v. 3). de heroum πανοπλίᾳ Aristophan. 2, 1047 (47). de iracundia heroum Men. 4, 204.
 ἦσθῆμα: Eur. 2, 480 (45).
 Ἡσίοδος: Ὀρφεὺς ἔνεστιν, Ἡσίοδος, τραγῳδία Alexid. 3, 444 (1, 5).
 † ἦσομαι v. ὠνοῦμαι.
 † ἦσόνην Alexid. 3, 383 (2) cf. 5, 57.
 ἦσῶμαι: v. ἠτῶμαι.
 ἦσυχῆ: ἐπινεφεῖ τὸ πρῶτον-ἦσυχῆ Alexid. 3, 397 (2).
 ἦσυχία: αὐτός ἦσυχίαν ἄγε Sosip. 4, 484 (v. 57).
 ἦσυχος: αὐρα-ἦσυχῳ ποδί | προσῆγε-τὸν κἀνθαρον Sosier. 4, 591.
 ἦτοι: ἦτοι σπάνιοι-ἂν ἦσαν ἢ πεπαυμένοι Men. 4, 237 (15). ἦτοι πονηρός αὐτός ἐστι-ἦ- Men. 4, 249 (49). ἦτοι μῆνιν ἐκτίγει θεῶν, ἦ- Men.

- 4, 250 (55). ἦτοι *προσηνῆ γ' ὄψιν ἢ χρηστὸν τρόπον Men. 4, 251 (58). ἦτοι κρίνον ἢ κολοκύντην Men. 4, 331 (504). δαίμον' ἦτοι χρηστὸν ἢ τούναντιον anon. (?) 4, 690 (349). ἦτοι τέθνηκεν ἢ διδάσκει- anon. 4, 698 (375). δίδωσί μοι ἢ δόξαν ἦτοι διαβολήν Men. 4, 327 (482). Καπαῖον [ἦτοι φάλλον] Ἰία *Antiph. 3, 58 (3).
- ἦτριάα: δέλφακος ὀπωρινῆς ἠτριάαν (al. ἠτριάον) φέρετε Aristophan. 2, 1151 (9, 5).
- ἦτριάον: cf. ἠτριάα. ἠτριάον δέλφακος Aristophan. 2, 1077 (3, 6). ἠτριάα anon. 4, 681 (316).
- † ἦτταλαβεῖν Plat. 2, 629 (1, 4).
- ἦττώμαι: ὑπὸ τοῦ δικαίου-ἠττώσθαι Philonid. (?) 2, 425. ὅταν δ' ἀμαρτάνης τι χαῖρ' ἠττώμενος Philippiid. 4, 469 (3). ἦσσημένω-δόξα νικητήριος Antiph. (?) 3, 152 (58c).
- ἦττων: ἦττων εἰμι-τῆς ἠδορῆς Axionici 3, 534 (1, 6). ἦττων ἑαυτοῦ anon. 4, 601 (6). πάντα-ὄλωσ' ἐτέρων πέφυκεν *ἦττον' Philem. 4, 11. ἦττον-ἀκολουθήσεις ἐμοί Amips. 2, 701 (1). τίς αὐτὸς αὐτοῦ συμφορὰς ἦتون στένει (al. ὄρων φέρε) Timocl. 3, 593 (v. 19). ἦτον ὀδυρᾶται-; Philem. 4, 42 (24). οὐδ' ἦττον οὔτε μάλλον-ἠττυμένοισι χαίρων anon. 4, 671 (292). τοὺς νοῦς ἀγοραλοὺς ἦττον ἢ *κείνος ποιῶ Aristophan. 2, 1142 (4). ἦττον τ' ἀποσταίην ἂν-ἢ Καλλιμέδων γλαύκου πρόοιτ' ἐν κρανίον Antiph. 3, 43. ἦττον οἶδα τοῦτ' ἐγώ-ἢ τὸ Πλάτωνος ἀγαθόν Amphid. 3, 302. μεθύει οὐδὲν *ἦττον (libr. ἔτερον) Alexid. 3, 428 (2). πᾶν δούλος ἢ τις, οὐδὲν ἦττον-ἂνθρωπος-ἔστιν Philem. 4, 9. Cf. ἦχιστα. ἦτε: ὀσφύν-διακλῆκισον ἦτε *κίγκλος (libr. κίγκλου) Aristophan. 2, 955 (8).
- *Ἡφαιστος: φύλακας Ἡφαιστού κύνας Eubul. 3, 242 (1, 7). πυκνοῦ-ἄττουσιν Ἡφαιστού κύνες Alexid. 3, 452 (1, 16). μὰ τὸν Ἡφαιστον Amips. 2, 707 (1).
- ἦχώ: ἦχώ πετραῖαν anon. 4, 637 (130b).
- ἦχώ: τὸ Ἰσθμωναῖον-χαλκίον, ὃ λέγουσιν ἠχεῖν-τὴν ἡμέραν ὄλην Men. 4, 89 (3).
- † ἦχῶ] γαληνὸς † ἐντ' ἦχῶ anon. 4, 616 (48).

Θ.

- Θᾶκος: Λιὸς μεγάλου Θᾶκος (al. Θᾶκοι) πεσσοί τε Cratin. 2, 19 (4).
- Θακῶ: σισύμβριον-ἢ ῥόδον παρ' οὓς ἐθάκει Cratin. 2, 146 (2).
- Θάλαμος: ἐν θαλάμῳ μαλακῶς κατακείμενον Eubul. 3, 257 (2). βαῖν' ἐκ θαλάμων *κνπαρισσορόγων Mnesim. 3, 568.
- Θάλασσα: Κῆρυξ *Θαλάσσης (libr. θαλ.) τρύφιμος Archipp. 2, 721 (6).
- θάλασσα (θάλαττα): ἐπὶ τῆς θαλάττης Cratet. 2, 238 (2, 4). ἀπὸ τῆς θαλάττης (libr. σα)-δώδεκα | ὁδὸν ἀπέχοντι-ἡμερῶν Eurhiron. 4, 494 (1, 2). θαλάσσης-τέκν' Plat. 2, 672 (1, 11). *θάλαττα (vulg. σα) βορβορώδης Men. 4, 77 (12). εἰ πνεύσειε βορρᾶς ἢ νότος ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρός Alexid. 3, 403 (1). οὐ βαλεῖς πάλιν εἰς τὴν θάλατταν-; Antiph. 3, 12 (1, 3). καὶ ζῶντ' ἐστὶ καὶ τεθνηκότα *τᾶν τῇ θαλάττῃ πολέμι' ἡμῖν θηρία Alexid. 3, 413. πολλῶν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν θηρίων ὄντων Men. 4, 214 (8). ἀκῦμων θάλασσα Aristophan. 2, 1204 (123). θείω τ' ἀσφάλτῳ τε πολυγλοῖσβοιο θαλάσσης (i. πολυγλοῖσβω τε θαλάσση) Diph. 4, 416 (3, 4). καὶ πῶς γυνή | ὥσπερ *θάλαττα (libr. θάλατταν) νῆσον ἀμφιέννυται; Anaxil. 3, 354 (4). πᾶν διελεθεῖν διὰ θαλάττης *δῆ τόπον τίν' Men. 4, 246 (39). † εἰ-τὴν

θάλασσαν ἀποδώσει ταύτην Plat. 2, 621 (2). τῆς θαλάττης ἰσθαί τινας ὕμων Antiph. 3, 104 (v. 11). ἐν-θαλάσση τάρβω 2, 697 (v. 3). ἠδὲ τὴν θαλάτταν ἀπὸ τῆς γῆς ὄραν Archipp. πλεῖς τὴν θαλάτταν-; Antiph. 3, 52 (1). οὐ τοῖς πλέουσι ταν γήνηται μόνοισι χειμῶν Philem. 4, 10 (1). ὅστις διαπίταν- Alexid. 3, 480 (3). θάλασσα καὶ πῦρ καὶ γυνὴ τρίμον. 231. ἴσον ἐστὶν ὄργῃ καὶ θάλασσα καὶ γυνὴ μον. 2 θαλάσσης ὁ τρόπος τῶν δυσκόλων μον. 568. δῆμος ἄστατον *θαλάττη (vulg. σσ) πάνθ' ὅμοιον anon. 4, 615 (48). θάλα (de theatro) anon. 4, 628 (95^a).

θαλάσσιος (θαλάττιος): Καρχίνου-τοῦ θαλαττίου Plat. 2 τοῦ θαλαττίου γλαύκου Kubul. 3, 225 (1). κορακίνον-θαλάττιο 3, 310 (3). θαλάττιον *(f. ὄρον) οὗτος οὐδὲν ἐσθλεί Antiph. τῶν θαλαττίων-ὄρων Antiph. 3, 75 (2). κακόν τί μοι ὄσει λάττιον Antiph. 3, 123 (2). λαγόν-τόν θαλάσσιον Amips. 2 βεμβράδες θαλάσσιαι Phryn. 2, 599 (2). μάντεις εἰσι γὰρ Archipp. 2, 720 (4). θαλάττιον βλον Antiph. 3, 52 (1).

θαλαττοκρατῶ: ὅπως μῆκετι θαλαττοκρατοῖντο Πελοποννήσου 2, 877 (2).

θάλεια: ἐπὶ δαῖτα θάλειαν Pher. 2, 335 (2, 1). ἐν δαίτι θαι 2, 410 (2, 11).

θάλλουσα: ἐμπεσεῖν εἰς Λαῖδα || ἢ Βάραθρον ἢ Θάλλουσαν 3, 631 (2).

θαλλοφορεῖν: ap. Cratin. 2, 33 (2). Pher. 2, 276 (6).

θαμά: θαμά | ἐκέισε φιλοχωροῦντας Aristophan. 2, 1005 (1, 5).

θάμνος: ἰδὼν ἀσφάραγον ἐν θάμνῳ τινί Theop. 2, 617 (4).

† θανατηγός v. θάγγηλος.

θάνατος: *ἀθάνατος ὁ θάνατός ἐστιν Amphid. 3, 303. ἐπὶ ἄνατος ἐλθῆ Philem. 4, 47 (38). ὁ θάνατος αὐτὴν (int. ὄφρι ἐλλύσει κατὰ Philem. 4, 59 (81). ζωῆς πονηρᾶς θάνατος αἰμον. 193. μηδέποτε πλούτει, θάνατον εὐλαβούμενος μον. 6 τῶν (int. malorum) ὁ θάνατος καθάπερ ἰατρός φανείσ ἀνέπαι 4, 418 (5). ὁ θάνατος οὐκ εὐκαιρος et ἴσως * (ὁ θάνατος) ἰ γέγονεν εὐνοῦστερος anon. 4, 670 (257). τὸ-φοβείσθαι τὸν Aristophan. 2, 1133 (1). ἀφειμένους ἐκ τοῦ θανάτου καὶ το Alexid. 3, 484 (3, 12). ἐκφυγὼν θάνατον Philem. 4, 59 (82 τὰ μικρὰ τοῦ θανάτου μυστήρια Mnesim. 3, 579. τοῦτο-δέδενατος τὸ γένος-μόνον (int. pauperes) Alexid. 3, 457 (2). *μισθοφόρος Antiph. 3, 150 (49). πεινὴν δὲ θάνατος- Crat (16). λουτρόν ἐστιν, οὐ πότος-θάνατος μὲν οὐν Alexid. 3, 3 θάνατός ἐσθ' ἢ ζημία * Cratet. 2, 247 (1). ποῖν θανάτου δ Anaxandr. 3, 200 (18). μὴ πρᾶττε θανάτου ἄξια μον. 194 τῶν εἰς θάνατον Alexid. 3, 385 = Alexand. 4, 553. θανάτῳ ὦνιον (int. πρᾶγμα ὁ μοιγός) Men. 4, 180 (5). τούτου-μ τοῦ θανάτου τυχεῖν Alexid. 3, 489 (2). μόνος μοι θάνατος ε νεται εὐθάνατος Men. 4, 74 (3). † ἀωρὶ θανάτῳ (f. ἀωρ ἀπέθανεν Aristophan. 2, 1207 (139).

θανατῶ: ἢ μελαγχολῆ | ἢ πτωχός ἐστιν ἢ θανατῶ Alexid. 3, 4

θάπτω: ἀποθανόντα τε | ἐθαψε Men. 4, 164 (1). γυναῖκα θάπ 95 = anon. 4, 690 (348). κατεδηδεσμένοις (int. piscibus) φῆναι Antiph. 3, 87 (v. 4).

θάργηλος: *θάργηλον (libr. θανατηγόν)-χύτραν φέρει Timo cf. 4, 720 sq.

- Θαρρῶ:** Θαρρῶν κελύσας ἔνεκ' ἐμοῦ ταῦτ' (int. ἰχθύδια) Alexid. 3, 429 (1, 7). *πίδι Θαρρῶν Alexid. 3, 489 (3). Θαρρῶν κατὰίτριχε Dionys. 3, 551 (1, 5).
- Θάσιος:** τὴν Θασίαν ἄλμην Cratin. 2, 17 (3). Θάσιον, τῷ δὴ μῆλων ἐπιπέδρομεν ὁδμῇ Herm. 2, 410 (2, 3). † Θάσιον, Βίβλιον, Μενδαῖον, Philyll. 2, 865 (6). Χίος καὶ Θάσιος ἠθήμενος Epilyc. 2, 889 (1). οὐ Χίον, *οὐδὲ Θάσιον, οὐ Πειπαρήθειον Aristophan. 2, 1076 (1). Θάσιον ἢ Χίον λαβῶν Eubul. 3, 263 (4). † Μενδαῖον, Θάσιον, ἐγγέλεις Men. 4, 161 (1). γέροντα Θάσιον Erinici 4, 505. † Θασίου μέλανος Aristophan. 2, 1094 (7). Θάσιον ἔχει Antidot. 3, 529. Θασίους οἰναρούς καὶ Λεσβίους Alexid. 3, 505 (5). οἶνον Θάσιον πίνεις ἄν; Antiph. 3, 77. οἶνος-Θάσιος Antiph. 3, 144 (28). ποδαπὸς ὁ Βρόμιος; T. Θάσιος Alexid. 3, 489 (1).
- Θαῦμα:** ὁρῶ-θαῦμ' ἄπιστον Henioch. 3, 561. Θαύματα μῶροις anon. 4, 606 (20*). ἄξιον θαύματος esse amoris initium Men. 4, 236 (14). † θαῦμ' (1. θ' αὐμ') Antiph. 3, 101 (5, 7).
- Θαυμάζω:** μὴ θαυμάσης Phcr. 2, 256 (3). οὐ πᾶν τι θαυμάζω *μείζον τι τῶν ἄλλων φρονεῖν Alexid. 3, 391 (2). τὸ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἴσως ἐθαύμασας τί τῇ τέχνῃ συμβάλλεται. B. ἐγὼ δ' ἐθαύμασ'; Sosip. 4, 483 (v. 37 sq.). τεθαύμαξ', οὐκ ἐπεὶ πέπλευκεν, ἀλλ' εἰ δις πέπλευκεν Philem. 4, 60 (92). τεθαύμαχα τοὺς ἰχθυοπάλας, πῶς ποτ' Alexid. 3, 475. καλὴν γυναῖκα ἐὰν ἴδῃς μὴ θαυμάσης Men. 4, 269 (155). ὁρῶσι πρῶτον, εἰτ' ἐθαύμασαν, *ἐπειτ' ἐπεθεώρησαν Philem. 4, 51 (49). *ἂν δὲ πεισάναν καὶ τρύβλιον" (int. ἰατρὸς ἐπη), θαυμάζομεν Alexid. 3, 448 (2). ζῆ θαυμάζομενος μετὰ μειρακίων Erhipp. 3, 336 (1). πᾶς ὁ καδ' ἑαυτὸν τεχνολογῶν θαυμάζεται anon. 4, 693 (360). οὐκ ἂν τις εἴπη πολλὰ θαυμασθήσεται anon. 4, 690 (344). τῶν ζωγράφων ἡ χειρουργία | ἐν τοῖς πίναξι χρεμαμένη θαυμάζεται Anaxand. 3, 175 (1, 2). ὁ ταῶς διὰ τὸ σπάνιον θαυμάζεται Eubul. 3, 259. † θαυμάζω τὸν τὴν δαπιθάκνην Plat. 2, 654 (2).
- Θαυμαστός:** παῖς-κίλλιστος-θαυμαστότατός τε Plat. 2, 615 (1). καλὸν τι καὶ θαυμαστὸν ὄρνεον Cratin. 2, 82 (2). θαυμαστὸν ἐμὸν εὐρημα Alexid. 3, 462 (1, 4). θαυμαστὸν ἐφόδιον βίω Men. 4, 209 (1). πολλὰ ποικίλλει χρόνος παράδοξα καὶ θαυμαστά Men. 4, 247 (42). ἐπαινέτης θαυμαστός οἶος τῶν γλιών Timocl. 3, 595 (v. 9). θαυμαστήν γυναῖκα ὡς σώφρονα Men. 4, 287 (238). μετὰ δειπνον θαυμαστὸν δὲ ἔστ' ἀγαθῶν πλήθῃ Mnesim. 3, 570 (v. 50).
- Θέα:** αἰγέλου θεά et sim. Cratin. 2, 189 (36). τὴν θεάν *ῥκεῖτ' ἐκεῖ anon. 4, 658 (226).
- Θεά:** τῆς σεμνῆς θεᾶς Antiph. 3, 45 (3, 4). θεᾶς Δηοῦς Xenarch. 3, 614. αἰς-θεᾶν τιμῶσι γωσφόρον Κόρην Nausicr. 4, 575 (2). κυνίδιον ἐπρωτῆ τῇ θεᾷ | εἰς τὰς τριόδους; Aristophan. 2, 1030 (12). ἐμοι-ἄειδε τοιαύτην, θεά Men. 4, 131 (1). προθένου Βοιωτίας Κωπᾶδος ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεᾶν Eubul. 3, 236. αἰ-*λιμνοσώματα Βοιωταί-ἐγγέλεις θεᾶς Kubul. 3, 223 (2). λιβανωτὸν ὀβολοῦ τοῖς θεοῖς καὶ ταῖς θεαῖς πάσαισι Antiph. 3, 118. μὰ τοὺς θεοὺς καὶ τὰς θεᾶς Anaxand. 3, 162 (3). † τούτων γυναῖκες ἰέρειαι τῇ θεᾷ θεοῖ Posidipp. 4, 521 (v. 21).
- Θεαίνα:** κυάθους θεᾶν-καὶ θεαινῶν μυρούς Antiph. 3, 45 (3, 3).
- Θεάμα:** εἰ τις ὀρχοῖτ' εὐ, θεάμ' ἦν Plat. 2, 659 (1).
- Θεανῶ:** ἀφύσας-λεπτὰς-Θεανοῖ-ἀντιρρόπους Antiph. 3, 13 (1, 24). ἡ Θεανῶ δ' οὐχὶ Σειρὴν ἔστιν ἀποτελιμένη; Anaxil. 3, 348 (1, 20).
- Θεαρίων:** Θεαρίωνος ἀρτοπώλιον Aristophan. 2, 946 (7). 1009 (11). οὗς *δημόταις Θεαρίων ἐδειξεν Antiph. 3, 96 (1).

- Θεατής: ἀρτυνίζεσθαι-πάντα Θεατήν Cratin. 2, 174 (5). ὦ Θεαταί Eur. 2, 546 (1, 1). τῶν Θεατῶν *οἰσισι δέῃ ἢ Phoc. 2, 294 (17). παλαιότητων ἀνδρῶν Θεατῶν ἐξέλλογε Plat. 2, 646 (1). κομῆσιν ἐπὶ δαίτα Θεατῶν Cratin. 2, 111 (1, 3). κομῆσός τις-Θεατής Cratin. 2, 225 (155). Λόγη Θεατῶν Cratin. 2, 201 (73). Θεατῆς ψαμμαχοσίου Eur. 2, 543 (16). εἴ γε-οἱ λόγοι | ὑπὸ τῶν Θεατῶν εἰσιν ἐγνωρισμένοι Antiph. 3, 105 (v. 3). ἦν δ' ἄν τις ὦν ἐν φροντίσιν εἰκῆ Θεατήν τὸν τυχεῖα λαμβάνη Diph. 4, 425 (28).
- Θέατρον: τῷ Θεάτρῳ *νόσησαν αἱ φρένες (?) Cratin. 2, 172 (1). παροῦσαι-εὐωχῆσω τὸ θέατρον Metag. 2, 756 (1). ἐξεύρημά τι-ὸ θεάτρον οὐδὲ πώποτε *ἔδειξ' Amphid. 3, 306 (1, 4). ἄστν-θέατρον ἀτυχίας σαφοῦς γέμον Amphid. 3, 308 (1).
- Θεατροποιός: καινός Θεατροποιός (?) Anaxand. 3, 177 (2, 9).
- Θεατροπώλης: Aristophan. 2, 1169 (6).
- Θεῖον: ἀγνίζων-θέλω τ' ἀσφάλῃ τε Diph. 4, 416 (3).
- Θεῖος: ἐπίταττέ μοι μὴ πόλλ' ἄγαν-μέτρια δέ, τῷ θέλῳ σεαυτοῦ Mnesim. 3, 568.
- Θεῖος: cf. πορθημῖον. σὺν ἀνδρὶ θέλω Cratin. 2, 15 (1). αἴμ' Ὀδυσσεὶ θέλω Cratin. 2, 100 (15). ὦ θεῖε Μόρουχε Plat. 2, 652 (1). ἐξερασμένος ἀκτίσαι θέλαις Antiph. 3, 125 (1, 14). πνεῦμα θεῖον Men. 4, 212 (3). τὴν εἰς τὸ θεῖον-βλασφημίαν Men. 4, 272 (169). φοβούμενοι τὸ θεῖον Men. 4, 291 (268). ἄγει τὸ θεῖον-πρὸς τὴν δίκην mon. 14. σέβου τὸ θεῖον mon. 474. [πάντ' εἰς χρόνον πεγευγέται τὸ θεῖον Philem. 4, 67 (1)]. ἢ τὰ θνητῶν καὶ τὰ θεῖα πάντ' ἐπισκοποῦσ-τέχη anon. 4, 693 (355). καιρῷ πονηρῷ καὶ τὰ θεῖα δυστυχῆ Philem. 4, 57 (74). ἄπαρτές ἔσμεν πρὸς τὰ θεῖ' ἀβέλτεροι Anaxand. 3, 171. τοῖς ὀρθῶς εἰδόνσι τὰ θεῖα Alexid. 3, 519 (35). εὐρήκασι-μέρος τι τῶν θεῶν Alexid. 3, 397 (1).
- Θειοφανής: Θειοφανής (al. Θειοπαγής) μητρῶν ἐμοὶ μελέδην ἰσχύς Alexid. 3, 456 (1, 14).
- Θεῖω: ἀνακνάψας καὶ θειώσας τὰς ἀλλοτρίας ἐπιτολάς Lysipp. 2, 745 (5).
- Θελκτῆριον: ψυχῆς-ἔχει θελκτῆρια (al. κοιμήματα) Men. 4, 240 (23).
- Θέλω: ἐν ἡμέραισιν-ἐπτά-θέλω παρασχέιν ἦ-ἦ- Diph. 4, 420 (11). καταλύσαι θέλω Phoenicid. 4, 511 (v. 3). ἂν θέλη τις μανθάνειν Alexid. 3, 430 (1, 26). ὅταν εἰδέναι θέλης *σεαυτὸν ὅστις εἶ Men. 4, 233 (4). *ἂν ἀγνοῶν τι παρά τιος θέλης μαθεῖν Men. 4, 274 (150). ὑπὲρ πάτρας-πῶς τις ἀποθνήσκειν θέλει Alexid. 3, 473. εἶναι δίκαιος καὶ δοκεῖν εἶναι θέλει Philem. 4, 37 (10). ὅταν γὰρ ἄλυπος-εἶναι θέλης, ἢ δεῖ θεόν *σ' εἶναι- Men. 4, 238 (19). ζῶμεν-οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα Men. 4, 84 (13)=mon. 190. θέλομεν καλῶς ζῆν-ἀλλ' ὡς δυνάμεθα mon. 236. θέλων καλῶς ζῆν μὴ τὰ τῶν φαύλων φροῦν mon. 232. γλυγεῖθ' ὦν θέλεις κρατεῖν Philem. 4, 62 (102). τῶν παροισῶν ἦν θέλει φιλήσει Callipp. 4, 561 cf. 5, 116. †οὐδέεις ἑαυτῷ ὁ θέλει βουλεύεται Philem. 4, 47 (35). ἂν θεός θέλη Alexid. 3, 459 (2). ἂν θεός οὐ θέλωσι Alexid. 3, 497. θεοῦ θέλοντος mon. 671. τί ἐστιν ὁ θεός οὐ θέλει σε μανθάνειν *ἀσεβεῖς τὸν οὐ θέλοντα μανθάνειν θέλων Philem. 4, 59 (86). οἶνον-τοὺς γέροντας-πέλθειν χορεύειν οὐ θέλοντας (i. ζού θ.) Eriphi 3, 556. σὺ δὲ μικρολόγος * (ἀρ) οὐ θέλων (libr. οὐκ ἐθέλων) καινὰς πράσσειν Men. 4, 101 (2). οἱ-θέλοντες προσλαβῆν-ἀποτιγχνάνουσι πολλάκις Men. 4, 243 (31). μοχθεῖν-τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν mon. 338. βάπτειται θέλων καλὸς εἶναι Nicol. 4, 550 (v. 34). μὴ *χρῶμασιν τὸ σῶμα λαμπρύνειν θέλε Antiph. 3, 151 (56). δίκαιος εἶναι μᾶλλον ἢ χρηστός θέλε mon. 114. καλῶς ἀκούειν μᾶλλον ἢ πλου-

- τεῖν θέλε mon. 285. κρίνειν δίκαιον-θέλε mon. 678. σύμβουλος ἀγαθῶν-εἶναι θέλε mon. 631. ἀκούειν τῶν ἡρωϊκτέρων θέλε mon. 384. ἴσον θεῶ σου τοὺς φιλῶν τιμᾶν θέλε mon. 269. σὺν τοῖς φιλῶσι εὐτυχεῖν-θέλε mon. 458. ὥστε μᾶλλον ἂν θέλειν ἀποκαρτερεῖν ἢ-anon. (cf. 5, 52) 2, 746 (2, 10). θέλω τύχης σταλαγμῶν ἢ φρενῶν πύθον mon. 240. ἡ σιωπὴ μαρτυρεῖ τὸ μὴ θέλειν mon. 223. θέλων cf. ἐκῶν.
- Θεμέλιος: τοῦτο δ' ἐστὶ τῆς τέχνης Θεμέλιος ἡμῖν Machon. 4, 496 (v. 2).
 Θέμις: ὧν οὐδὲ λειψθέντων θέμις δούλη φεγεῖν Antiph. 3, 49 (1) = Kpicrat. 3, 368. οὐ θέμις ζῆν πλὴν θεοῖς ἄνευ κακοῦ mon. 692.
 Θεμιστοκλῆς: Telecl. 2, 369 (5). Herm. 1, 99 (6). de eius filia Diph. 4, 378.
 Θεογένης: *Telecl. 2, 367 (5). Aristophan. 2, 1174 (12). Καπνὸς vocatus Eur. 2, 474 (35).
 Θεόγνις: ἦδειν πρὶν Θεόγνιν γεγονέναι anon. (372) 5, 122.
 Θεοδέκτης: τὴν Θεοδέκτου-τέχνην Antiph. 3, 59.
 Θεοδοτίδης σίαννας Cratin. 2, 187 (33^a).
 Θεόδοτος: τὸν γόητα Θεόδοτον Alexid. 3, 485 (4).
 Θεόδωρος: εἰ-ρήσεις-κατὰ δειπνον *Θεόδωρός (legeb. Θεωρός) μοι λέγοι Ephiipp. 3, 335 (2, 3). Θεόδωροι anon. 4, 637 (131^a).
- Θεοεχθρία vide Θεοεχθρία.
 Θεόθεν: μὴ-νέμεις Θεόθεν καταπνεύση Plat. 2, 673 (1, 14).
 Θεόθυτα Cratin. 2, 215 (132).
 Θεολύτη: γραῦ Θεολύτη, γραῦ Theop. 2, 604 (v. 5). δεῦρο παρ' ἐμὲ Θεολύτη ib. (v. 6). *τοῖ ἦν καὶ Θεολύτη μάλ' εὐπρόσωπος καὶ καλὴ Anaxand. 3, 185 (1). Θεολύτην δ' *(οὐδ') οἶδεν οὐδεὶς, ὅτε τὸ πρῶτον ἐγένετο Philetaer. 3, 294 (1, 3).
- Θεομαχῶ: μὴ Θεομάχει Men. 4, 123 (2).
 †Θεοξενίης Polyz. 2, 869 (2).
 Θεοπλάσται: Aristophan. 2, 1211 (172).
 Θεοπόρος: Θεοπόρε anon. 4, 610 (33).
 Θεός (ὁ, ἡ): Ζεὺς Θεός Ephiipp. 3, 337 (2). ὁ Ζεὺς ὁ φιλῶν, ὁ τῶν θεῶν μέγιστος Diod. 3, 544 (v. 6). αὐτὸς ὁ κρατῶν τῶν ἐν οὐρανῶ θεῶν Ζεὺς Men. 4, 128 (1). Διός-σωτήρος, θεῶν-ἀπάντων *χρησιμωτάτου Alexid. 3, 459 (3). ὀνόματα τῶν δώδεκα θεῶν Amphid. 3, 303 (1). ἔστ' ἀπεψηφισμένος ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν δώδεκα-Ἔρωσ Aristophont. 3, 361 (2). ἀδικεῖ-τὸν Ἔρωτ'-θνητὸς θεῶν Alexid. 3, 411. ἦν ἄπειρος τῶν τρόπων τῶν τοῦ θεοῦ Kubul. (Arag.) 3, 226 (3). μὴ πέτεσθαι τὸν θεὸν τὸν Ἔρωτα Alexid. 3, 392 (1). οὐ ἰσχυρὸν νεότητα νικᾶν ἔστι καὶ θεὸν λόγῳ Men. 4, 86 (1). οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος (Amor) Alexid. 3, 495 (1, 7). εἰτ' οὐ μέγιστός ἐστι τῶν θεῶν Ἔρωσ-; οὐδεὶς-ὅς οὐχὶ τούτῳ μερῶα τῷ θεῶ νέμει- Men. 4, 137 (1). Ἔρωσ-τῶν θεῶν ἰσχὺν ἔχων πλείστην- Men. 4, 203 (4). διὰ τοῦτον ἐπιπροκοῦσι τοὺς ἄλλους θεοὺς ib. πολὺ τῶν θεῶν ἂν ἦσθα *πλουσιώτατος (Neptune) Diph. 4, 390 (2). Ἐρωτὴ θεῶν (i. e. χθονίων) προπομπέ Alexid. 3, 419. ὃν δὴ κεφαλῆγερέταν θεοὺ καλοῦσιν Cratin. 2, 147 (3). χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ Cratin. 2, 193 (62). πέλαγον καλοῦμεν ἡμεῖς οἱ θεοὶ Sannyr. 2, 873 (1). βλος θεῶν γάρ ἐστιν Antiph. 3, 143 (23). τὸ ζῆν τὸν καλούμενον θεῶν-βιον Apollod. Car. 4, 442 (v. 16). οὐ-θέμις ζῆν πλὴν θεοῖς ἄνευ κακοῦ mon. 692. μῆτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει μῆτ' ἐν θεοῦ ζῆν Alexid. 3, 493 (1). singularis deorum felicitas Men. 4, 125 (7). †Μενδαῖω-ἐνουρουῶσιν θεοὶ αὐτοὶ Herm. 2, 410 (2, 1) cf. 5, 33. ὃν τοῖς θεοῖς φέρει Ἰοσειδῶν γόγγυρον εἰς τὸν οὐρανόν Philem. 4,

27 (v. 22). ἄπαντες οἱ φασγόντες ἐγένοντ' ἂν θεοί ib. (v. 24). εἰχθεὶ θεὸν λέγεις (int. Πλούτωνα) Aristophont. 3, 363 (4). εἰς οὐδὲ μάκαρος; ὑπερορᾶν οἶμαι θεοὺς Kriphi 3, 558 (3). τίς ἦρας ἢ θεός ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην διατριβήν; Timocl. 3, 595 (v. 11). ὅτε τοῖσι θεοῖς θύετε Pher. 2, 261 (1). θύομεν αὐτοῖσι-ὡσπερ θεοῖσι Aristophan. 2, 1148 (1, 13). ταῖς εὐτελείαις οἱ θεοὶ χαίρουσι Antiph. 3, 89 (2). τὸ μικρὸν αὐτὸ τοῦτ' ἀρεστὸν τοῖς θεοῖς ib. 90 (2, 7). λιβαριωτὸν ὄβολοι τοῖς θεοῖς καὶ ταῖς θεαῖς πάσαισι Antiph. 3, 118. βούην προσκυνεῖς, ἐγὼ δὲ θύω τοῖς θεοῖς Anaxand. 3, 181 (v. 4). αὐτοῖς δὲ τοῖς θεοῖς-ὡσπερ παιδερασταῖς θύετε Eubul. 3, 270 (19). ὡς θύουσι δ' οἱ τοι-χωρῦχοι-οὐχὶ τῶν θεῶν ἔνεκ' ἀλλ' ἐαυτῶν Men. 4, 103 (3). τὸ πάγον τοῦτ' ἔλαβεν ὁ θεός-ἐπιτεθέν ib. τὴν ὄσφον ἄκραν καὶ τὴν χοῖραν-τοῖς θεοῖς ἐπιθένης ib. ἐγὼ-ὦν * γ' ὁ θεός οὐκ εἶσα τὴν | ὄσφην ἂν-ἐπιθεῖναι ποτε Men. 4, 161 (1, 11). add. ib. (1, 2, 8). ἔθνον οὐ προσέχουσι οὐδὲν μοι θεοῖς Men. 4, 279 (202). ἐπιτριβούσιν ἡμῶς οἱ θεοὶ μάλιστα τοὺς γήμαντας Men. 4, 165 (4). θύομεν-τῷ μάλιστα τοὺς θεοὺς ἡμῖν (coquis) ὑπακούειν Athenion. 4, 558 (v. 41). πᾶ σπλάγγνα τοῖς θεοῖσιν ὀπῶσιν- ib. (v. 18). θεοὺς ὄστων-καὶ χοίτη-χαίρων * ἀπαρχαῖς anon. 4, 613 (41). οὐ τοῖς γέλοις θύω-ἀλλὰ τοῖς θεοῖς anon. 4, 679 (310). Νηρέυς-γόγγυρον ἦψε τοῖς θεοῖς Euphron. 4, 486 (v. 6). θεῷ σπεῖσαντι Cratin. 2, 225 (154). ἐπεχεῖμην-κυάθους θεῶν-καὶ θεανῶν μυρλούς Antiph. 3, 45 (3, 3). μέχρι-τριῶν-τιμῶν τοὺς θεοὺς Antiph. 3, 90 (3). φέρε-ἀγγέλω τοὺς θεοὺς Herm. 2, 383 (1). κυπάρσ-τον τοῖσι θεοῖσιν Herm. 2, 407 (1, 14). φέρει (ager)-ὄσα θεοῖς ἀνθη καλὰ Men. 4, 97 (4). κόμην τρέφων ἱερὰν τοῦ θεοῦ Diph. 4, 407 (1, 6). τί οὖν ἐνέσται τοῖς θεοῖσιν Antiph. 3, 48 (1). τίς τῶν θεῶν τιμῶς ποιοῦντ' ἀνθρωπίνας Philippid. 4, 475 (2). ἱερεὺς-ἡλθ'-ὄρφως τοῦ θεοῦ (al. τῶν θεῶν) Archipp. 2, 722 (9). † τοῦτων γυναικες ἱεραὶ τῇ θεῷ θεῷ Posidipp. 4, 521 (v. 21). * βάπτειν τὰ κάλλη-τῇ θεῷ Eup. 2, 563 (45). παντευχίαν-τοῦ θεοῦ Aristomen. 2, 732 (1). ἦσαν περινομαί τῇ θεῷ Men. 4, 302 (321). ἦ * πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν Eup. (?) 2, 577 (v. 21). † θεῶν ἔνεκ' ἐπλευσε Eup. 2, 513 (11). σὺ δ' ὁμέστιος θεοῖς; Aristophan. 2, 1189 (58). παρασῆτους τῷ θεῷ (i. e. Herculi) οὐ πωποῖ ἀπ-κλήρωσεν Diod. 3, 544 (v. 25). αὐτοὺς παρασῆτους τοῦ θεοῦ τοὺς Λη-λίους Criton. 4, 538 (v. 8). θεοῖσι συμπεπλεγμένοι Eubul. 3, 207. ἐμυήθην θεοῖς Theophil. 3, 626. τὴν θεὸν ἐξίλασαντο (Syri) τῷ * τε-ταπεινώσθαι σφόδρα Men. 4, 102 (4). σιωπῇ τοῦτῳ τῷ θεῷ (Pani) οἱ δεῖν προσίεναι Men. 4, 109 (8). εἰ-ἔλκει τὸν θεὸν τοῖς κυμβάλοις ἄν-θρωπος εἰς ὃ βούλεται Men. 4, 140 (1). τὰ τοῦ θεοῦ καλὰ Phryg. 2, 583 (1). τὰ τῆς θεοῦ πανταχῶς ἔχειν καλῶς Men. 4, 162 (2). θεοῖα μεγίστη τῷ θεῷ- mon. 246. οἷς ὡσπερ εἰ θεοῖσιν ἠὲ χόμιεσθα Eup. 2, 466 (15, 6). θεοῖς Ὀλυμπίοις εὐχόμεθα | Ὀλυμπίαισι πᾶσι πάσαις Men. 4, 163 (3). εὐχεῖ τ' αἰετὸς ζῆν; 2. ἅπασιν τοῖς θεοῖς Alexid. 3, 476 (2, 7). Ἥλιε, σὲ γὰρ δεῖ προσκυνεῖν πρῶτον θεῶν, δι' ὃν θεωρεῖται ἔστι τοὺς ἄλλους θεοὺς Men. 4, 265 (136). ὦν τοῖς θεοῖς ἀνθρώπος εὐχεται τυχεῖν Posidipp. 4, 519 (1). μηδέποτε τὴν ἀλυπσίαν αἰτοῦ παρὰ θεῶν-. διὰν γὰρ ἀλυπος διὰ τέλους εἶναι θέλης, ἢ δεῖ θεῶν * σ' εἰπά-τιν' ἦ-νεκρὸν Men. 4, 238 (19). μηδέποτε πείραν τοῖς θεοῖς εὐχον λα-βεῖν-τοιούτου anon. 4, 692 (354). ὁ γῆρας αἰτῶν παρὰ θεῶν ἀμύραται Philem. 4, 60 (87). εὐχῆς δικαίας οὐκ ἀνήκουος θεός mon. 146. ὦ θεοὶ Chionid. 2, 7 (2). Alexid. (Antid.) 3, 458 cf. 5, 90. Eup. (?) 2, 577 (v. 18). Men. 4, 169 (1, 11). Arched. 4, 435. Cratin. 2, 183 (23)= Cratet. 2, 248 (3). Antiph. 3, 33 (1, 3)= Kriphi. 3, 556 (1, 3). An-

tipl. 3, 88 (1, 2). 101 (5). ὡ γῆ καὶ θεοί Nicostr. (Philetæer.) 3, 279 (2, 3). anon. 4, 608 (27^a). ἀλλ' Ἡρακλεΐδα (?) καὶ θεοί Men. 4, 301 (319). ὡ φίλοι θεοί Men. 4, 199 (7). ὡ πολυτίμητοι θεοί Antiph. 3, 79 (1). Men. 4, 231 (8). πολύτιμοι θεοί Men. 4, 101 (2). θεοὺς δ' ἐσίγων (iurantes) Cratin. 2, 155 (11). καινοὺς πορίζου † πρὸς με (f. πρὸς σὲ τῶν) θεῶν θεοὺς Euphron. 4, 491. καταφρονεῖν τῶν θεῶν ξμοὶ δοκεῖ Antiph. 3, 149 (43). τὸν κεντῶν-νῦν ποιοῦσιν οἱ θεοί ib. (44). ὁ μὴ τῶν θεοῖσιν ὀρκίων δίκας (Amor) Timoth. 3, 589. adde mon. 253. μὰ τοὺς θεοὺς, νῆ τοὺς θεοὺς sim. vid. μὰ, νῆ. πρὸς τῶν θεῶν, πρὸς θεῶν etc. infra sunt v. πρὸς. νῆ τῶ θεῶ Pher. 2, 281 (3, 3). 311 (3, 2). Alexid. 3, 459. μὰ τοὺς θεοὺς καὶ τὰς θεάς Anaxand. 3, 162 (3). μὰ τὴν Ἀθηναίαν καὶ θεοὺς Alexid. 3, 496 (1, 14). αὐτόματα-θεὸς ἀντίε τάγαθὰ Cratin. 2, 110 (6). [πωλοῦσιν-οἱ θεοὶ τάγαθὰ Plat. 2, 696]. πολλὰ κάγαθ' οἱ θεοὶ-δοτεῖν Antiph. 3, 89 (1, 6). πόλλ' ἀγαθὰ δοτεῖν οἱ θεοὶ Δημητρίῳ Alexid. 3, 421 (1). θεὸς οὐδεὶς εἰς *τὸ προκόλιον φέρεται | ἀργύριον Men. 4, 126 (1). ὁ μὴ δεχόμενος τῶν θεῶν τὸ σύμφορον-διδόντων- *ἐὰν δὲ μὴ θεὸς διδῶ- Men. 4, 197 (1). φανεράν-τὴν δόσιν τὴν τοῦ θεοῦ ποιεῖν *ὁ γὰρ *(θεὸς) δεδακώς τάγαθὰ- Alexid. 3, 507 (8). δῶρον-παρὰ θεῶν *εὐρημένη Diph. 4, 409. τὸν οἶνον τοὺς θεοὺς θνητοὶς καταδειξαι-ἀγαθὸν μέγιστον- anon. 4, 604 (16). αὐτὸν τὸν θεόν, ἐξ οὗ τὸ μεθύειν-γίγνεται Antiph. 3, 102. δ τι προῖκα μόνον ἔδωκαν ἡμῖν οἱ θεοί, τὸν ὕπνον anon. 4, 670 (289). ὅστις τέχνην κατέδειξε πρῶτος τῶν θεῶν Antiph. 3, 66. σεμνόν-καὶ νενομισμένον καὶ τῶν θεῶν εὐρημα (int. parasitorum ars), τὰς δ' ἄλλας τέχνας; οὐδεὶς θεῶν κατέδειξεν Diod. 3, 543 (v. 3. 4). εἴτε πρῶτοι Μακεδόνες-κατέδειξαν (int. μακτύην)-εἴτε πάντες οἱ θεοί | οὐκ οἶδα Machon. 4, 496. οὐδ' *ἐὰν πλάτῃ θεός Men. 4, 277 (192). εἴ τις σεμνολογῶν μοι θεῶν λέγοι- Men. 4, 134 (2). εἰ-τοῦτο τῶν θεῶν τις ὁμολόγησέ σοι Men. 4, 227 (2). ἀπὸ μηχανῆς πωλοῦντες ὥσπερ οἱ θεοί Alexid. 3, 439 (4, 19). ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἐπεγάνης Men. 4, 136 (6). 148 (8). τῆς ἐπαφροδίτου καὶ φιλανθρώπου θεοῦ (i. e. Pacis) Philem. 4, 22 (v. 8). ἔλεος ἐπεικῆς θεός Timocl. 3, 611. Χάριτος ἠδύστης θεῶν Antiph. 3, 134 (4, 4). ὃν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νέος Men. 4, 105 (4). cf. mon. 425. νομίζονδ' οἱ πένητες τῶν θεῶν Men. 4, 160 (3). τῶν χρηστῶν ἔχει τὴν ἐπιμέλειαν καὶ θεός Men. 4, 182 (2). ἅπαντα δ' ἀγαθὸν εἶναι τὸν θεόν Men. 4, 238 (16b). οὐκ-φροντίζει τις ἡμῶν ἢ μόνος θεός Men. 4, 276 (187). τοσαύτην τοὺς θεοὺς ἄγειν σχολήν Men. 4, 120 (5). τόλμη δικαίᾳ καὶ θεὸς συλλαμβάνει Men. 4, 249 (47). adde mon. 126. 242. 252. 118. 141. 241. θεὸς συνεργός mon. 237. θεοῦ θέλοντος mon. 671. ἂν θεὸς θέλῃ Alexid. 3, 489 (2). ἂν θεοὶ θέλωσι Alexid. 3, 497. σὺν θεοῖς Men. 4, 188 (7). ἡμῖν ἐγκλιτικῆσθαι οἱ θεοί Pher. 2, 351 (42). ποῦ θεοὺς οὔτως δικαίους ἐστὶν εὐρεῖν-; Men. 4, 170 (7). μάταιός ἐστιν-ἐκ θεῶν τε δυστυχῆς Amphid. 3, 309 (2). πρὸς θεῶν πράττων κακῶς Men. 4, 155 (1). δ μσεῖν οἱμ' ἅπαντας τοὺς θεοὺς, γυναίκας ἐπλασεν Men. 4, 231 (6). ὅστις γυναῖκ' ἐπίκληρον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν-μῆνιν ἐκτίνει θεῶν Men. 4, 250 (55). θεοῖσιν ἐχθρός sim. cf. v. ἐχθρός. πάντων ἂν-*κατεφρόνησε τῶν θεῶν Antiph. 3, 152 (55b). εἰς τοὺς ὁμολογουμένους θεοὺς ἀσεβοῦντες Timocl. 3, 590. μὴ καταφρονήσης *(τῶν) θεῶν Men. 4, 119 (1). ἦν ἂν *παρὶς μηκέτ' αἰτιῶ θεόν Men. 4, 126 (1). μὴ φρονεῖθ' ὑπὲρ θεοῦ mon. 243. τί τηλικούτον ἀδικεῖς τοὺς θεοὺς; Baton. 4, 499 (1, 6). θεῶ μάχεσθαι θεῖνον ἐστι mon. 247. θεοῦ-πληγῆν mon. 251. τοὺς θεοὺς σέβουσιν Aristophan. 2, 1171 (1, 13). θεὸν σέβου καὶ πάντα πρά-

ξεις ἐνθῶς mon. 229. ἔλλιψε τιμῶν τὸν θεὸν πράξειν καλῶς mon.
 τὸ πρῶτον εὐσεβεῖν πρὸς τὸν θεόν mon. 567. πρὸς θεὸν βλέπειν mon.
 θεὸν προτίμα, δευτέρου τοὺς αἰὲς γονεῖς mon. 230. θεοὶ μέγιστοι-εἶ γ
 mon. 238. νόμιζε σαυτῷ τοὺς γονεῖς εἶναι θεοὺς mon. 379. cf. 264
 θεὸν σέβοντες Philem. (?) 4, 60 (50). θεὸν νόμιζε καὶ σέβον, ζητεῖ δ
 Philem. 4, 43 (26). τί ἐστιν ὁ θεὸς οὐ θέλει σε μανθάνειν Phile
 59 (86). [θεὸν-ποιῶν-νοητέον; Philem. 4, 67 (2). θεὸς ὁ πάντων
 σπότης ib. (1, 11). †ἀρχὴν νόμιζε τὸν θεὸν φοβεῖσθαι mon. 53.
 ἐσιν εἰς πατῆρ- Plat. 1, 196]. ἅπαντα σιγῶν ὁ θεὸς ἐξεργάζεται
 4, 293 (280). θεοῦ-οὐδεὶς χωρὶς εὐτυχεῖ mon. 250. οὐδεὶς ποιῶν
 νηρὰ λανθάνει θεόν mon. 542. †μακρὰν οἰκίξει θεοῦ mon. 572
 θνητὸν περικάλυπτε τῷ θεῷ Diph. 4, 384 (1). ὄξυς θεῶν ὄφθι
 mon. 695. πάντα-ἐστι πάντα τε βλέπει θεός mon. 698. ὄν οὐ
 λέληθεν οὐδὲ ἐν ποιῶν || οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος (Aer) Philem. 4, 3
 ἐγὼ δ', ὁ θεοῦ 'στιν ἔργον, εἰμὶ πανταχοῦ ib. ὁ βασιλεὺς θεῶν, ὁ
 ἀνάγκης Philem. 4, 11. ὁ μὲν Ἐπίχαρμος τοὺς θεοὺς εἶναι
 ἀνέμους, ὕδωρ, γῆν-ἐγὼ δ' ὑπέλαβον χρησίμους εἶναι θεοὺς τάσθ
 ἡμῖν καὶ τὸ χρυσάτον- || -μόνον δίδου· αὐτοὺς γὰρ ἔξεις τοὺς θεοὺς
 ρέτας Men. 4, 233. 234 (10). οὐκ ἐστιν ἡμῖν οὐδὲμία τύχη θεός Pl
 4, 51 (44). ταυτομάτον ἐστιν-θεός Men. 4, 151 (2). κωρὸς το
 θεός Men. 4, 331 (500). οὐδέποτε ἀρέσκει ταῦτά τούτω τῷ θεῷ
 χρόνῳ) Nicostr. 3, 288 (4). ταύτην (i. e. τύχην) καὶ φρένας δε
 πρόνοιαν τὴν θεὸν (f. θεῶν) καλεῖν μόνην Men. 4, 213 (3, 10).
 ἐστί τοῖς χρηστοῖς-ὁ νοῦς Men. 4, 72 (14). ὁ νοῦς-ἐστιν ὁ λαὶ
 θεός Men. 4, 90 (6). ὁ νοῦς-ἐν ἐκάστῳ θεός mon. 434. ἅπας
 συνείδησις θεός mon. 597 cf. 654. βασιλεία-εἰκῶν-θεοῦ mon. 79
 γὰρ τρέφον με τοῦτ' ἐγὼ κρινῶ Men. 4, 76 (5) cf. mon.
 ὡ μάλιστα τῶν θεῶν νῦν οὐδ' ἀναίδει, εἰ θεὸν καλεῖν σε δεῖ· δε
 τὸ κρατοῦν γὰρ νῦν νομίζεται θεός Men. 4, 144 (2). οὐκ ἐστί τι
 ἐπιφανεστέρα θεός Men. 4, 259 (252b). τοῦ-δικαίου κὰν βρι
 καὶ θεοὺς ἀθάνατος-δόξα-μόνου Philem. 4, 17. εἰ τις δικαστὴς ἢ
 τητὴς θεῶν Men. 4, 182 (5). ἐστί κρείσσις ἄδικος κὰν θεοῖς Men. 4
 (7). †θεοῦ ὄνειδος τοὺς κακοὺς εὐδαιμονεῖν mon. 255. οὐδεὶς δε
 θρώπου θεός σώζει-ἐτέρου τὸν ἕτερον et ὁ τοῦτο ποιῶν (cf. v. 3)
 μέλιων τοῦ θεοῦ Men. 4, 140 (1). θεὸς πέφυκεν ὅστις οὐδὲν θρη
 κόν mon. 234. οὐδεὶς μ' ἀρέσκει περιπατῶν ἔξω θεός μετὰ γρη
 τὸν δίκαιον δεῖ θεόν | οἴκοι μένειν Men. 4, 127 (2). νῦς, σὺ-πλε
 Ἀφροδίτης θεῶν μετέχεις μέρος Men. 4, 278 (199). θεὸν σ' ἐνόη
 εὐδαιμον λύχνη· καὶ τῶν θεῶν μέγιστος anon. 4, 671 (293). ἢ
 πάντων ἐλάχιστον τοῦ καλοῦ μετέχων θεός anon. 4, 653 (339). ἢ
 χος-θεός Men. 4, 307 (351) cf. 4, 576. ἀλείμματα παρὰ τῆς θεοῖ
 βούσαν Antiph. 3, 84 (1). ὁ θεός (f. Mars transformatus) τὸ φη
 εἰς ἡμᾶς στρέφει Arar. 3, 273 (1). θεοὶ ξενικοὶ ap. Apollor
 881 (3). μεγάλην θεόν (i. e. Bendin) Aristophan. 2, 1100 (5).
 πολὺ τῶν θεῶν-ἐστί τιμιωτέρα (int. ἔρχεται sacra Aegyptiis) Antip
 50. Ἀκαδήμιον (al. Ἐκαδήμιον) θεοῦ Eur. 2, 437 (3). θε
 ἀνθρώποισιν ἢν ἐκεῖνος (Philoxenus) Antiph. 3, 121 (v. 5). θεός
 νεῦ· ἢ νῆσος φέρειν (int. Cos) Damox. 4, 536 (v. 3). †οὐκ
 θεὸς Damox. 4, 530 (v. 6).

Θεοσεβής: ἑκαυτὸν ἀδικῶ κούκέτ' εἰμὶ *θεοσεβής (legeb. εἰσεβής) l
 4, 422 (15).

Θεοσεχθρία: πανουργία τε καὶ Θεοσεχθρία (f. Θεοσεχθρία cf. 5, 52)
 chipp. 2, 725 (2).

- εοφιλής: πόλιν-θεοφιλεστάτην Eur. 2, 554 (13). Βραυρωῶνος ἱεροῦ θεοφιλέστατον τόπον Diph. 4, 388.
- εόφιλος: ἦκει-θεόφιλος ἡμῖν Men. 4, 174 (1).
- εραπαινα: ὡσπερ ἡ (f. ὡσπερεῖ) θεράπαιν' ἔχω περιβαρίδας Cephisoid. 2, 854 (2). *μόνην θεράπαιναν κατοπιν ἀκολουθεῖν καλήν Philem. 4, 45 (31). θεράπαιναν εὐθύς ἡγορασμένην ἄβραν ἔσσειναι Men. 4, 87. λουτρὸν θεραπαίνας ἀγρωμάτα Men. 4, 111 (2). ἐκυμβάλιζον δ' ἐπὶ θεράπαινα κύκλῳ Men. 4, 166 (5). Phrygia serva a Menandro exlibita Men. 4, 305 (352).
- εραπαινίς: θεραπαινίς ἦν μία Men. 4, 111 (3).
- εραπεία: ὁ κράτιστος ἵππος ἐπιμελεστέραν ἔχει ἑτέρου θεραπείαν Men. 4, 135 (2, 10).
- εραπειτικός: παιδισάριον θεραπειτικὸν-λόγου Men. 4, 169 (1, 15).
- εραπέυω: θεράπευε καὶ χόρταζε- Aristophan. 2, 1008 (8). ἐλθόντ' εἰς νόσον-θεράπευσεν ἐπιμελῶς Men. 4, 164 (1). ὁ κοινὸς ἰατρός σε θεραπέυσει χρόνος Philippid. 4, 477 (8). λύπην-εὐνοῦς οἶδε θεραπεύειν *λόγος Men. 4, 252 (65) cf. mon. 319. τῷ Καλλιμέδοντι-θεραπεύειν τὰς κόρας Alexid. 3, 431 (2). αὐτὰς θεραπεύειν Men. 4, 307 (348). Diph. 4, 420 (10). θεράπευε τὸν δυνάμενον mon. 244.
- εράπων: ὄσακόν-τὸν θεράποντ' ἐπισθίειν Aristomen. 2, 732 (2). ὅστις παραλαβὼν δεσπότην ἀπράγμονα-ἐξαπατᾷ θεράπων Men. 4, 187 (1). ἀγρός, οἰκίαι, θεράποντες Men. 4, 234 (10).
- ερισμός: Eur. 2, 504 (11).
- ερίστρια: Aristophan. 2, 1211 (173).
- ερίστριον: εὐχρων τι κιλλὸν-θερίστριον Kubul. 3, 254 (8).
- έρμα: *ἔζων θέρμα (f. et θέρμη) καὶ πῦρ Aristophan. 2, 1191 (63). θέρμα-ἐπέλαβεν αὐτόν Men. 4, 98 (7).
- ερμαίνω: τὸ χαλκίον θέρμαινε Eur. 2, 470 (22). τὸ χαλκίον θερμαίνεται Aristophan. 2, 1086 (18).
- ερμανστρίς: *κνέγαλλά τε καὶ θέρμανστριν Eur. 2, 520 (36, 3).
- ερμερύνεσθαι (?) anon. 4, 653 (321).
- έρμη: cf. θέρμα. σκέψαι-εἰ θέρμη ἔχουσα τυγχάνω Pher. 2, 359 (90).
- ερμοκύαμος: ῥαφαῖδας, θερμοκύαμους, στέμφυλα Diph. 4, 416 (2).
- ερμολουσία: *θερμολουσίαις ἀπαλοῖ anon. 4, 661 (241).
- ερμολουτεῖν: Herm. 2, 413 (1). Alexid. 3, 412 (2).
- έρμος: κύαμος, θέρμος, λάχανον (?) Alexid. 3, 456 (1, 11). ὁ τοῦς θέρμος φωνῶν Alexid. 3, 507 (9). τῶν *ἀν' ὀκτώ τοῦβολου θέρμους μαλάξας Timocl. 3, 604.
- ερμός: γιλῶ πλακούντα θερμόν Telecl. 2, 370 (2). διπύρους θερμούς Alcae. 2, 826 (3). Kubul. 3, 214 (3). γαλακτοχρῶτας κολλάβους θερμούς Philyll. 2, 858 (2). θερμούς, ὡ τέκνον Aristophan. 2, 996 (2). θερμούς ἔσχαρτίας Antidot. 3, 529 (2). ἔτι γὰρ θερμός ἦν (int. ναστός) Nicositr. 3, 284 (1). *θερμῆν (f. πλήρη) σκάφην θερμῶν ἰπνιτῶν Timocl. 3, 612. θερμῶ σὺν ἔτνει Pher. 2, 316 (1, 8). τὸ δ' ἔτνος-τοῦτι θερμόν Aristophan. 2, 1153 (11). κρέα θερμά Telecl. 2, 361 (1, 8). θερμάς-κάπρον φλογίδας Stratt. 2, 767 (1). θερμῶν παρέσθηκε κάμηλον Antiph. 3, 94. θερμά χηρίσκων μέλη Kubul. 3, 211 (v. 3). ὀπιόν θερμόν *εὐχυλον τέρεν ὅταν ἡ (de suilla int.) Alexid. 3, 472 (4). τὸ-ὄνιον ἂν μὴ θερμόν ἢ διασύρομεν Alexid. 3, 447 (1, 11). τῶν ὄνων τὰ μὲν θερμά παραθεῖναι, τὰ δ' ἐπανέντα Sosip. 4, 484 (v. 53). ἐκ μέσον τὰ θερμά-ἰρηάσαι Euphron. 4, 492 (v. 5). πρὸς τὰ θερμά ταῦθ' ἐπερβολῆ Crobyli 4, 568 (1). *κἂν μὴ παραθῶσι θερμά Alexid. 3, 453. θερμόν ἰχθὺν ἐπαναπλάττων Axionici 3, 535

- (2). τάριχος ἀντακαῖον-θερμόν Antiph. 3, 100 (3). ἄλμη θερμῆ-ἰσθῶν Axionici 3, 532 (1, 12). οἶνον πιεῖν θερμόν Stratt. 2, 764 (1). ψυχρὸν τοῦτον, τὸ ποτὸν θερμόν Mnesim. 3, 569 (v. 10). χαλκὸς θερμόν ἢ Philem. 4, 19 (2). δὸς ἀπὸ θερμοῦ τὴν μεγάλην αὐτοῖς σπᾶσαι Diph. 4, 381 (1, 8). ὕδωρ ἐνεργεῖν θερμόν Amphid. 3, 304. ἢ μὲν τὸ θερμόν, ἢ δ' ἐτέρω *(τὸ) μετακέρως Alexid. 3, 445 (1). τὰ θερμὰ λουτρά Cratet. 2, 238 (2). θερμὰ λουτρά Pher. 2, 341 (3). οὕτω στερεόν *(τι) πράγμα θερμόν ἐσθ' ὕδωρ Antiph. 3, 137 (9). θερμὴν-χύτραν Diocl. 2, 840 (3). θερμὴν τὴν χύτραν Alexid. 3, 440 (5, 6). θερμῆ παροξύνουσι τηγάνου (scr. τηγάνων cf. 5, 82) πρῶτῃ (f. θερμὴν-πρῶτῃ) Eubul. 3, 242 (1, 8). ἦς νῦν θερμός ἐσθ' ὁ βωμός Aristophan. 2, 1100 (7). δρᾷ τι καὶ κραινικὸν καὶ θερμόν Amphid. 3, 316 (1, 10). θερμότερον ἢ κραινότερον ἢ μέσως ἔχον Eubul. 3, 205 (v. 1). θερμότεροις χάρεις-τοῖς δυνάτοισι-; Alexid. 3, 464 (2, 1).
- Θέρους: κάμνοντα-τοῦ θέρους ἰδῶν ποτε Aristophan. 2, 1138 (4). ἐπ' ἀλγίτου πίνοντα τοῦ θέρους ποτέ | ἰδῶν Erinici 4, 505. ἐς τὸ φέρεσθαι ὡσπερ τὸν οἶνον τοῦ θέρους καθεικέναι Lysipp. 2, 744 (1). τρωγεύσων τοῦ θέρους Pher. 2, 287 (1). κἄν ἐξίητε τοῦ θέρους Eubul. 3, 250 (1, 3). τοῦ θέρους εἶχεν ἱμάτιον διασύ Philem. 4, 53 (53). κέρσαν-καὶ θέρους καὶ χειμῶνος anon. 4, 689 (340). τίς ἔχει διαφορὰν-γλακκίσκος ἐν χειμῶνι καὶ θέρει Damox. 4, 530 (v. 15). ἢ-χελιδῶν *τὸ θέρους-λαλεῖ Philem. 4, 64 (114).
- Θέσις: περικόμματος-τάξιν ἢ θέσιν φέρει Dionys. 3, 552 (v. 14).
- Θεσμός: πάρα μὲν θεσμοὶ τῶν ἡμετέρων Cratin. 2, 87 (2). ἀνάγκη θεσμός οὐχ ὁρώμενος Alexid. 3, 452 (1, 19).
- Θεσπέσιος: *ὁδμῆ Θεσπεσίῃ Herm. 2, 410 (2, 9).
- Θετταλία: παρ' Ἀλεξάνδρου-ἐκ Θετταλίας Kephirr. 3, 322.
- Θετταλικός: χόνδρος Μεγαρικός. Β. οὐ Θετταλικὸν τὸν χορηστὸν ἰθαί φασι δέ; Antiph. 3, 18 (1). χόνδρος Θετταλικός πολὺς Alexid. 3, 473 (6). δῖγρος Θετταλικός Eur. 2, 442 (6). τὰ Θετταλικὰ (int. δειπνα)-καπανικώτερα Aristophan. 2, 1150 (4). Θετταλικὴν τὴν ἐνθουσιον Herm. 2, 399 (4). Θετταλικῶς: ἔπη-Θετταλικῶς τετμημένα Cratet. 2, 241 (2).
- Θετταλῆς: κοθόρον, Θετταλίδι Lysipp. 2, 744 (2).
- Θετταλός: Θετταλός τις, ἀνθρωπος βαρὺς Eubul. 3, 247 (1). Θετταλὸν λέγεις κομιδῆ τὸν ἄνδρα Antiph. 3, 142 (20). δειπνίσειν ἄνδρα Θετταλὸν Alexid. 3, 480 (1). τὰ ἄνδρων δειπνα καὶ τὰ Θετταλῶν Aristophan. 2, 1150 (4). εὐτραπέζων Θετταλῶν ξένων τροφᾶς Euphri 3, 559. καπάνας Θετταλοὶ πάντες καλοῦσι τὰς ἀπῆρας Xenarch. 3, 624 (2).
- Θετταλότμητον κράς Philetæer. 3, 296.
- Θεῶ: θεώσθην et θεῶσαι Arar. 3, 275 (4).
- Θεῶμαι: ταγνῆτας ἤδη τεθέσσαι χλιαροὺς σίζοντας-; Magn. 2, 10 (2). ἤδη τεθέσσαι κόκκον-; Herm. 2, 394 (3). *θεῶ νῦν τήνδε Μαριανδηναν Eur. 2, 540 (10). εἰ μὴ τεθέσσαι τὰς Ἀθήνας-, εἰ δὲ τεθέσσαι Lysipp. 2, 746 (1). ἠδαιπόμην θεώμενος Aristophan. 2, 1157 (47). τοῖς θεωμένοισιν ἀποχρώντως ἔχει Antiph. 3, 106 (v. 16). χυπώσας *ἄμιλλ' ἢ-θεάσεται Plat. 2, 679 (1, 4). cf. θέων.
- Θέων: ὡ γὰρ *θέων (libr. θεῶ) Apollod. 4, 454 (1, 15).
- Θεωρικός: σκηπτήν-Θεωρικὴν Henioch. 3, 563 (v. 8). τὸ *Θεωρικόν (libr. Θεωρητικόν) ἔχουσιν *ὕμιν διατρέμειν Theophr. 3, 631 (1).
- Θεωρός: v. Θεόδωρος.
- Θεωρῶ: ὄχνομένους-τοὺς κίπρους-Θεωροῦσ' ἄσμενοι Anaxand. 3, 192 (2).

θεωρήσαντι πρὸς τὸν ἥλιον γυμνάς Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 3) = 146. Ἴνα θεωρῶσ' οἱ παρόντες τὸ στόμ' ὡς κομπῶν φορεῖ Alexid. 3, 23 (1, 21). θεωρῶ πλησίον καθήμενος, ποιοῦσι δ' ἕτεροι Damox. 1, 531 (v. 46). ἕτερον τό τ' ἀλγεῖν καὶ θεωρεῖν ἐστ' ἴσως Philem. 4, 14 (1). ἐκ-τοῦ λέγειν τε καὶ | ἑτέρων ἀκούειν καὶ θεωρῆσαι *(τί που) Philem. 4, 35 (6). ἔστιν θεωρεῖν-τὴν τοῦ φέλου | εὐνοίαν εὐθύς-epollod. 4, 455 (2). δι' ὃν (i. e. Solem) θεωρεῖν ἔστι τοὺς ἄλλους θεούς Men. 4, 265 (136). θεωρήσας ἀλύπως-τὰ σεμνὰ ταῦτ' Men. 1, 211 (2). τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν-πολλὰ-σχηματίσαντας Aristophan. 2, 1177 (6). περὶ τὴν ἐσχατήν-κερκίδα-καθιζούσας θεωρεῖν Alexid. 3, 402 (1). ταύτας (i. e. ψύας) ἐπιτεμῶν πρὶν θεωρῆσαι Euhron. 4, 491.

βαῖζε: v. Θῆβαι.

βαί: cf. Θῆβη. Θῆβας τὰς ἐπταπύλους Anaxand. 3, 183 (1, 21). μετὰ ταῦτα Θῆβας (al. Θῆβας') ἤλθον Eubul. 3, 230 (2). οἱ δ' ἐπι int. μέδιμνοι ἐπὶ Θῆβας ἐστράτευσαν anon. 4, 691 (350).

βαῖος: πᾶσα Θηβαίων πόλις Stratt. 2, 781 (3). τοὶ δ' Ἀθηναῖοι-μικρὰ φασίμεν, τοὶ δὲ Θηβαῖοι μέγα Eubul. 3, 208 (1). Σφίγγα Θηβαίαν Anaxil. 3, 348 (1, 22).

βη: cf. Θῆβαι. Θῆβηθεν. ἀγνὸν ἐς Θῆβης πέδον Eubul. 3, 208 (2). ὁ Θῆβης-πέδον λιπῶν Eubul. 3, 237.

βηθεν: ἐγγελεύδια *Θῆβηθεν (legeb. Θῆβη μὲν) ἐνλοτ' ἔρχεται Euphron. 3, 334 (1, 7).

βησιν: †ἴνα Θῆβησιν (f. Θ. ὅπως) ἦρος γένη Plat. 2, 642 (2).

λάζω: θηλάζει Phryn. 2, 591 (10).

λάστρια: Cratin. 2, 200 (67). Eur. 2, 574 (101).

λυς: λαλῶν ἀγλωσσοσ, ὁμώνυμος ἄρρηνι Θῆλυς Eubul. 3, 254 (1, 1). ἔστιν-οὔτε Θῆλυς οὔτ' ἄρρην Alexid. 4, 495 (1, 6). ὡς οὐσα Θῆλυς Gelecl. 2, 389 (1). ἔστι-τις Θῆλεια φιλόξενος Eur. 2, 514 (14). ὅτι | ἄρρην ὑπὸ θηλειῶν κατεκόπησ Anaxand. 3, 192 (1). ἔστι φύσις Θῆλεια Antiph. 3, 112 (1, 1). Θῆλεια μὲν νῦν ἔστι φύσις ἐπιστολῆ id. 1, 17). ὄρνις Θῆλεια Antiph. 3, 145 (34). Θῆλειαν λαβὼν γογγυλίδα Euphron. 4, 494 (1, 6). τὸ θῆλυ τῆς ψυχῆς *Men. 4, 237 (16).

ρ: †ᾠνῆτο δέρμα τοῦ (f. ᾠνεῖτο δέρμα) Θηρός Theop. 2, 809 (2). | σφοδρότης (Amoris) δὲ Θηρός Alexid. 3, 496 (1, 12). Θηρῶν ἀπάντων ἀγριωτέρα γυνή mon. 248.

ραμένης: Eur. 2, 516 (19). τρία Θηραμένους Polyz. 2, 867 (1). ἰπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία Aristophan. 2, 1165 (8). Θηραμένης (voc.) Philonid. 2, 423 (6).

ρεῦω: ἀπελευθέρων ὀψάρια Θηρεύουσι μοι Alexid. 3, 455 (2).

κερκώπην Θηρευσάμενη καλᾶμω λεπτῷ Aristophan. 2, 961 (7). τὸν ὀρτον (int. ἐταῖρον) Θηρεύεται | ἔτι λαβεῖν Anaxil. 3, 348 (1, 16).

ροναῖς Θηρεύεται mon. 55. εἰ δὲ τεθῆσθαι (Athens) μὴ τεθηρευσαι f. Lysipp. 2, 746 (1).

ρίκλειος: κρατὴρ Θηρίκλειος Alexid. 3, 435. Θηρίκλειός τις κύλιξ Alexid. 3, 421 (2). κύλικα-Θηρίκλειον Theophil. 3, 630. μιστὴν ἀκράτου Θηρίκλειον Alexid. 3, 385 (4). τὴν Θηρίκλειον-καὶ τὰ Ῥοδικὰ νόμισον Eripen. 3, 539 (2). τὴν Θηρίκλειον (an Θηρίκλειαν 5, 166) ἴσπασεν Men. 4, 136 (4). Θηρίκλειον (Θηρίκλειαν 5, 166) τριπότυλον Men. 4, 163 (2). τῆς *Θηρίκλειας (legeb. Θηρίκλειου cf. 5, 116) τῆς μεγάλης Dioxipp. 4, 542 (1). μάλ' ἀνδρικὴν τῶν Θηρίκλειων || εἰλικονίδος σωτήρος Eubul. 3, 231 (1). τῶν Θηρίκλειων εἰκύλιον ἀσπίδα Aristophont. 3, 363. κύλικα κεραμῶν τιτὰ | τῶν Θηρίκλειων Theophil.

- 3, 627. Θηρικλείους ἔλαβεν *Ξ Dioxiirr. 4, 543 (2). εἶδη θη κλειών τῶν καλῶν Dionys. 3, 554 (1). Διὸς σωτήρος-Θηρικλείου ὀ γανον Antiph. 3, 95 (1). *Θηρίκλεια καὶ τορευτὰ πολυτελῆ ποτῆ Apolloi. Gel. 4, 439 (1).
- Θηρικλῆς: καθαρώτερον-τὸν κέρμιον εἰργαζόμεν ἢ Θηρικλῆς τὰς π λικας Eubul. 3, 220 (2). *τίς σε Θηρικλῆς ποτε | ἔτευξε-; Eubul. (Δια 3, 226 (2). Θηρικλέους πιστὸν τέκνον Theop. 2, 803 (v. 1).
- Θηρίον: cf. εἰσορῶ. Θηρία Eur. 2, 480 (46) cf. 5, 37. οὕτως ἦσι (f. τι) ἄγιον-τὸ Θηρίον (int. ἔγγελος) Antiph. 3, 80. ἀμύτων-χῆρον, θη ριον καλὸν σφόδρα Sotad. 3, 588 (1, 26). οὐκ ἔστιν οὐδὲν θηρία τῶν ἰχθύων ἀτυχεστέρον Antiph. 3, 87 (v. 1). ἀεὶ-καὶ ζῶντ' ἐστὶ π τεθνηκότα *τῶν τῆ θαλάττῃ πολέμῳ ἡμῖν Θηρία Alexid. 3, 413. π Σελεύχῳ-τι παρ' ἡμῶν ἀντιπέμψαι Θηρίον Philem. 4, 15. τίς ὠ λέοντας ἢ τοιοῦτον ἕτερον Θηρίον-; Nausicr. 4, 578. ἐν θηρίοις-π πιθήκοις ὄντα δεῖ | εἶναι πύθηκον Apolloi. 4, 450. ὦ τοισμακάρη πάντα καὶ τρισόλβια τὰ θηρί' Philem. 4, 36 (5). τοῖς θηρίοις ἐδωχ' ἐκίστω κατὰ γένος μίαν φύσιν Philem. 4, 32 (3). τοῖς-ἔμμο ἢ γῆ θηρίοις-πυρέχει τῆν-τροφῆν Philem. 4, 33 (4). οἶφι τῶν ἔμμο διαφέρειν θηρίων * (ἄνθρωπον); -πλάγι' ἐστὶ τίτλλα, τοῦτο δ' ἴσθθ θηρίον Philem. 4, 3. οὐδὲ ἐν | ἔσθ' ἐταίρας ὅσα περ ἔστι θηρία ἐκ- λῆστερον Anaxil. 3, 348 (1, 31). πολλῶν-θηρίων ὄντων, μέγιστόν ἐσθ θηρίον γυνῆ Men. 4, 214 (6). τὸδε-τὸ γένος ὡσπερ θηρίον ἐπιβουλή ἐστὶ τῆ φύσει Diph. 4, 407 (1, 3). καλὸς-πεινῶν ἔστιν ἀσχερόν θηρίον Anaxand. 3, 169 (1). οἶος δὲ καὶ τὴν ὄψιν εἶναι φαιίνεται-οἶον θηρίον Men. 4, 244 (34). εὐνοῦχος-θηρίον mon. 185. paupertas βαρύτερον θηρίον ex Men. 4, 330 (497). ἀεὶ τι καινόν-*θηρίον τίπτει (manis) Anaxil. 3, 352 (1).
- θηριοῦσθαι: πρὶν θηριοῦσθαι τὸν γόνον *καταγνύει Eubul. 3, 254 (1, 1).
- θηριώδης: τοῦ θηριώδους καὶ παρὰσπόνδου βίου Athenion. 4, 557 (1, 6).
- θηρῶ: *θηρῶν λέοντας Men. 4, 296 (297). Σαπφῶ τὸν ὑπέροκμον ἡ- ρῶσα Φάων Men. 4, 158 (1).
- θησαύρισμα: καλὸν τὸ θησαύρισμα mon. 205.
- θησαυρός: θησαυρόν ἐκβεβλημένον Stratt. 2, 779 (2). θησαυρὸν ὀ- ρῶν σημερόν τις Philem. 4, 44 (20^b). θησαυρὸς ἐπὶ θησαυρόν ἐπιφ- ζεται Men. 4, 271 (165). μέγας θησαυρὸς ἐστὶ-μουσική Theophril. 3, 65. θησαυρὸς-τοῦ βίου mon. 235. μεγάλων κακῶν θησαυρὸς Philem. 4, 57 (76). alide mon. 233. φίλους ἔχων νόμιζε θησαυροῦς ἔχειν mon. 233.
- *θησειομύζειν v. θησομύζειν.
- θησεῖον: εἰς τὸ θησειον πλεούσας Eur. (?) 2, 577 (v. 21). εἰς τὸ θη- σεῖον δρμεῖν Aristophan. 2, 1172 (2).
- θησειότριψ: Aristophan. 2, 1136 (6).
- θησεύς: Aristophan. 2, 1088 (26).
- θησέω Pher. 2, 273 (11).
- θησομύζειν (f. θησειομύζειν) Aristophan. 2, 1136 (7).
- θησσαι epideri Posidipp. 4, 527 (10).
- θητες: vid. Aristophan. 2, 1047 (46).
- θίβρων: μετὰ *θίβρωνα (tegeb. θίμβρωνα)-τὸν ἐξ Ἀθηναίων, τὸν και- νον Πέρας Philosteph. 4, 589.
- θιγγάνω: θιγγανουσῶν τὰς μύλας Pher. 2, 254 (1, 4). ἐὰν ἄθι (libr. τύχη) μόνον αὐτῆς, ἐπὶ τὸν μάνην πεσεῖται Antiph. 3, 30 (10).
- θλαστή τ' ἐλάα Polioch. 4, 590. θλαστὰς-*ἐλάας Aristophan. 2, 1111 (9). θλαστὰς-εἶναι κρεῖττόν *ἐστ' - ib. (9). θλασταῖς ἐλάαις Diph. 4, 36 (1).
- θλίβω: τὸν ὄμον θλίβωμαι Aristophan. 2, 1084 (12).

ιήσκω: θνήσκει δ' ὁ θνήσκων κατ' ἰδίαν εἰμαρμένην Philem. 4, 47 (39). καλὸν τὸ θνήσκειν οἷς ὕβριν τὸ ζῆν φέρει mon. 291. καλὸν τὸ θνήσκειν Philem. 4, 47 (37). οὐδὲν τὸ θνήσκειν δευρόν Men. 4, 253 (66). τὸ θανεῖν αὐτίκα πικτόμενον Plat. (?) 2, 697 (v. 10). θανεῖν ἄριστόν ἐστιν ἢ ζῆν ἀθλῶς Philem. 4, 63 (109) cf. mon. 296. μάτην -εὐχονται θανεῖν Men. 4, 271 (164). ζῶμεν-προσδοκῶντες μὴ θανεῖν mon. 200. θανεῖν εὐδαιμόνως mon. 202. τὸ-θανεῖν οὐκ αἰσχρὸν, ἀλλ' αἰσχρῶς θανεῖν mon. 504. εὐθὺς εὐρέθη θανῶν Philem. 4, 35 (7). θανῶν γενήσεται τάχα τριῶν ἢ τεττάρων (int. πήχεων) Men. 4, 273 (176). οὐ γὰρ θανῶν-*(ἂν) ἐγγελευν φάγοις Philetaer. 3, 297 (1). καὶ ζῶν ὁ φραῦλος καὶ θανῶν κολάζεται mon. 294. τί τῷ θανόντι δῶρα λαμπρὰ προσφορεῖς-; Men. 4, 270 (158). ὁ-θανῶν τὸ μηδὲν ἐστι anon. 4, 607 (20b). εἰ-θανοῦσιν ἐστὶ τις *(κάτω τρύφη) Amips. 2, 712 (6). †θανόντων-λόγοι φίλοι προδοταί Men.(?) 4, 292 (275). [οἶε σὺ τοὺς θανόντας-καὶ γῆν καλύψειν-; Philem. 4, 67 (1)]. μὴ κλαῖε τοὺς θανόντας Men. 4, 269 (157). τέθνηκέ τῷ παις, ἢ Νιόβη κεκούφιεν Timocl. 3, 593 (v. 14). τέθνηκεν υἱὸς ἢ μήτηρ τινα Philem. 4, 34 (5). τέθνηκέ τις, μὴ δευρὸν ἔστω τοῦτό σοι Philem. 4, 41 (22). μήτηρ τέθνηκε ταῖν ἀδελφαῖν ταῖν δυοῖν ταύταιν Men. 4, 224 (3). ἦτοι τέθνηκεν ἢ διδάσκει- anon. 4, 698 (375). πενθεῖν-μετρῶς τοὺς-φίλους· οὐ γὰρ τεθνήσκειν Antiph. 3, 29 (2). δημοσὸν μοι μὴ τεθνήσκειν Plat. 2, 640 (3) cf. 5, 45. ὥστ' ἢ γεγονέναι λαμπρὸν ἢ τεθνηκέναι Antiph. 3, 66. καταλείπει' οὐδὲν ἕτερον ἢ τεθνηκέναι Antiph. 3, 150 (51) cf. Theophil. 3, 630 (1). μὴ εὐλαβοῦ τεθνηκέναι Diph. 4, 426 (35). συλλυσομένοι γὼν παῖδ' -τεθνεῶτα Aristophan. 2, 1177 (6). λέγειν ἐπὶ τῷ πίνοντι γὼν ἐπιδέξια-ὡσπερὲς τεθνηκῶτι Anaxand. 3, 161 (1). μὴ γέλα τεθνηκῶτα mon. 670. τοῖς τεθνεῶσιν ἔλεος ἐπιεικῆς θεός Timocl. 3, 611. εἰ-οἱ τεθνηκότες αἰσθησὶν εἶγον Philem. 4, 48 (40^a). αὐτὸς εὐρηκας δὲ τί; A. τὰ μέγιστα-τοὺς τεθνηκῶτας** Baton. 4, 501. οὕτως ἀνεβίω κομειδῆ τεθνηκῶς Timocl. 3, 604. *ἴσον οὐ τέθνηκα Alexid. 3, 449 (5). μετὰ ζώντων τεθνηκῶς περιπατεῖ Timocl. 3, 612 (2). τέθνηκε πᾶς ἰ τῶν ζώντων βλος Philem. 4, 22 (v. 12). τέθνηκεν ἢ χάρις Men. 4, 325 (472)=mon. 645. cf. 498. αἱ δ' ἀλεκτρονῶνες-καὶ τὰ χοιρίδια τέθνηκε καὶ- Stratt. 2, 784 (2). ὁ λαγὼς με βασκαίνει τεθνηκῶς Pher. 3, 343 (8). ἰχθῦς τεθνηκῶτας Alexid. 3, 396 (1, 4). καὶ ζῶντ' ἐστὶ καὶ τεθνηκῶτα *τὰν τῇ θαλάττῃ πολέμῳ ἡμῖν θηρία Alexid. 3, 413. πύτοι (pisces) τ' ἐπ' ἄν ληφθῶσιν-τεθνεῶτες ἐπιτρίβουσι τοὺς ἀνουμένους ib.

ιητός: θνητὸν ἄνθρωπον Amips. 2, 710 (1). ὅστις-θνητὸς γενόμενος μὴ τῷ βίῳ ζητεῖ τι τερπνὸν προσφέρειν Amphid. 3, 309 (2). τί δεῖ γὰρ ὄντα θνητὸν-ποιεῖν, πλὴν ἡδέως ζῆν τὸν βλον-; Philetaer. 3, 295 (2, 4). βιοῦν ἀλύπως θνητὸν ὄντ' mon. 58=599. θνητὸς πεφυκῶς τοῦπλω πειρῶ βλέπει mon. 249. θνητὸς πεφυκῶς μὴ γέλα τεθνηκῶτα mon. 670. θνητὸς πεφυκῶς μὴ εὐλαβοῦ τεθνηκέναι Diph. 4, 426 (35). θνητὸς γεγυνῶς-μὴ φρόνει μέγα mon. 603. ἀθάνατον ἔχθρα μὴ φύλαττε θνητὸς ὦν mon. 4. θνητὸς ὁ βλος Amphid. 3, 303. σῶμα μὲν ἐμοῦ τὸ θνητὸν ἀὖν ἐγένετο Alexid. 3, 455. οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος Alexid. 3, 493 (1). τὰς φλέβας-δι' ὧν ὁ θνητὸς πᾶς κυβερνᾶται βλος Antiph. 3, 20 (1). οὐκ ἔστ' ἀπιστον οὐδὲν ἐν θνητῷ βίῳ Men. 4, 247 (42). βέβαιον οὐδὲν ἐστιν ἐν θνητῷ βίῳ mon. 57=Diph. 4, 424 (27^a). ἢ πρόνοια-ἢ θνητή Men. 4, 212 (3, 5). τὸ θνητὸν περιχάλυπτε τῷ θεῷ Diph. 4, 384 (1). τὰ θνητὰ πάντα μεταβολᾶς-ἐχει mon. 489. Com. Gr. Vol. V.

- εἰ Θνητός εἰ-Θνητὰ καὶ φρόνει Antiph. 3, 148 (42^a) = mon. 17
 πάντα-Θνητός ὦν mon. 661. φέρειν ἀνάγκη Θνητὸν ὄντα
 mon. 740. ἀτυχεῖν Θνητός ὦν ἐπίστασο Diph. 4, 376 (2).
 Θνητῶν *πράγμαθ' Nicostr. 3, 285 (2). cf. mon. 725. ἀσὶ
 δυστύχημ' αὐθαίρετον Men. 4, 262 (116). τὰ πλεῖστα Θνητοὶ
 κῶν αὐθαίρετα mon. 499. Θνητῶν ὅσοι ζῶσιν κακῶς Phileta
 (1). κακῶς γένοιθ' ὁ γήμας δεῦτερος Θνητῶν Aristophan
 πᾶσιν-Θνητοῖς βούλομαι παραινέσαι anon. 4, 607 (20^b).
 ὃν ἐγὼ Θνητοῖσι παρῆχον Telecl. 2, 361 (1, 1). Θνητοῖς ἄγε
 μαν εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐβουλίας Antiph. 3, 8 (1). βοῆν ἴα
 νόη || οἷς ἐθέλει Θνητῶν Antiph. 3, 112 (1, 4). τὰ Θνητῶν
 πάθη Nausicr. 4, 575 (1). τῶν ἐπτά νήσων, ἅς δέδειχεν ἡ γ
 τοῖς μεγίστας Alexid. 3, 517 (30). τὸν οἶνον τοὺς θεοὺς θ
 ταδεῖξαι-ἀγαθὸν μέγιστον anon. 4, 604 (16). ἀδικεῖ-τὸν Ἐρ
 θεόν Alexid. 3, 411. θεῶν Θνητοῖς ἀπάντων *χρησιμωτάτου
 489 (3). ἡμῖν δὲ τοῖς Θνητοῖς ἐπριάμην κωβίους Antiph. 3,
 μακίρεσαι λίθον, Θνητοῖς δὲ πλακούντας Alexid. 3, 393 (1).
 δέπνων ἡδοναῖς· τίς δ' οὐχὶ Θνητῶν*(;) Timocl. 3, 595 (1)
 τὰ Θνητῶν καὶ τὰ θεῖα πάντ' *ἐπισκοποῦσ' -τύχη anon. 4, 1
 Θνητοὶ γεγῶτες μὴ φρονεῖθ' ὑπὲρ θεοῦ mon. 243.
 Θνητός: Ὑψιπύλης πατήρ Θεός Aristophan. 2, 1098 (2).
 Θοιῶμαι: ἐν τῇ κολίδι Θοιῶσθαι καλῶς Cratin. 2, 107 (1).
 Θολερῶς προβαίνει anon. 4, 638 (131^b).
 Θόλος: Alexand. 4, 555 (5).
 Θολῶ: ἅπαντα τεθολώκασιν Antiph. 3, 12 (1, 2). τὸν ἀέρ' ἰ
 θαρὸν οὐ τεθολωμένον Philyll. 2, 864 (1, 3). χαίρουσα
 λωμένον Pher. 2, 313 (7).
 Θόρυβος: Θόρυβον πολὺν ξανατέλλει Telecl. 2, 373 (6). παῖ
 σας Θόρυβον Eurhiron. 4, 457 (v. 26). ἦν-Θόρυβος τευταῖον
 2, 646 (2). χωρὶς-θορύβου καὶ φόβου ζήσεις *Aristophan. 2, 1
 θορύβου ὄχλωδες φεύγε mon. 239.
 Θορυβοῦμαι: πολλῶν-όντων-ἐφ' οἷς ἅπαντες εἰκότως θορυ
 Baton. 4, 503 (1).
 Θούδιππος τὸ λέων (f. βδέων) Timocl. 3, 603 (4).
 Θούμαντις: ἀνίπθηρα-βολδία Λεωροφίδου λεπτότερα καὶ θο
 Herm. 2, 393 (1).
 Θουρία: κάμη-τίς ἐστι περὶ τὴν Θουρίαν Steph. 4, 544.
 Θούριοι: ἐν Θουρίοις τοῦλαιον Amphid. 3, 318 (4).
 Θούριος: Εὐφράτωρ δ' ἐκυβέρνα Θούριος Men. 4, 174 (1).
 Θράκη: τὰκ τῆς Ἀσίας καὶ τὰπὸ Θράκης λήμματα Antiph. 3, 11
 δέπνοις-τοῖς Ἰακχάτους τοῖς ἐν Θράκῃ Anaxand. 3, 153 (1, 4)
 -ποιῆσαι Κότυν ἐν Θράκῃ ib. (1, 31). Cf. Θράκη.
 Θρακοφοίτης: ὡσπερ Θρακοφοῖται*(;) Aristophan. 2, 1005 (1,
 θρανίδια Aristophan. 2, 1112 (12).
 Θραξ: Meletus Thrax, Aristophan. 2, 1126 (1). Θραξ-πρὸς ἄλλας
 σμένος Men. 4, 281 (214). Thraces ψιδύρας inventores, Canth
 (3). οἱ Θραξες Λιβύτρωες καλοῦνται Men. 4, 209 (5). πάντι-
 κες-οὐ σφοδρ' ἐγκρατεῖς | ἐσμέν Men. 4, 232 (8).
 Θράσος: *μὴ χρῶ - συντόμως θράσει mon. 604. τῆς δειλίας
 κοῦχὶ τοῦ θρασίου anon. 4, 687 (335^b).
 Θρασύβουλος: Stratt. 2, 770 (7).
 Θρασύμαχος: ἡ Θρασυμάχου-γυνή Theop. 2, 813 (3). *οἴμ', ὁ
 μαχε Aristophan. 2, 1033 (16, 8).

Θρασύς: ὡς δὲ λίαν ἦν Θρασύς καὶ σοβαρός (Amor) Aristophont. 3, 361 (2). ὁ *δ' ἄσωτός ἐστι, πολυτελής, Θρασύς σφόδρα Men. 4, 266 (137). πρὸς πάντ' ἐστὶν Θρασύς Apollod. 4, 454 (1, 11). τὸν δειλὸν Θρασύν (reddit Bacchus) Diph. 4, 415 (1). κἄν ἡ Θρασύτατος, ἡ σύγειος αὐτὸν δειλότατον εἶναι ποιεῖ Men. 4, 257 (86). Θρασειαν, ὠραίαν δὲ καὶ πιθανὴν ἄμα Men. 4, 131 (1). Θρασέα γυνή Philem. 4, 6 (4).

Θράσων: *μισοῦσι μὲν Θράσων' Men. 4, 173 (18).

Θράττα: Θράττα ταινιόπωλις Eur. 2, 521 (1). ἀποδοῦναι-ἡμᾶς-τάς *Θράττας (legeb. Θράττας) Archipp. 2, 719 (2).

Θράττα: cf. Θράττα. Θράττα, χελιδῶν, καρὶς, τευθίς Mnesim. 3, 570 (v. 41). Θράτταν ἢ ψηττῶν τιν' ἢ μύραιναιαν Antiph. 3, 123 (2).

Θραττίδιον: μετὰ περικιδίων καὶ Θραττιδίων Anaxand. 3, 172 cf. annot.

Θράττω: *Θράττει με τούνυπνιον Cratin. 2, 227 (160). ἐκείνο Θράττει

*μ', ὅτι- Pher. 2, 270 (2). μοιπὰ κλαγγὰ Θράττει Mnesim. 3, 570 (v. 57).

Θρέμμα: Καρύστου Θρέμμα Antiph. 3, 99 (1). πικρόν-Θρέμμ'-γέρων Men. 4, 292 (272).

Θρεπτή: Μανίαν Θρεπτήν Pher. 2, 315 (12).

Θρήκη: Θρήκης (f. -κην) κατάρδων ποταμός Antiph. 3, 55.

Θρηνώ: λάρους Θρηνεῖν Phryn. 2, 601 (1). φθόγγους ἀλύρους Θρηνοῦμεν Alexid. 3, 456 (1, 7).

Θριάμβος: τοὺς καλοὺς Θριάμβους ἀναρτύουσ' Cratin. 2, 36.

Θριάσιος: Οἰδίπους Θριάσιος Men. 4, 303 (329).

Θριδακίνη: de vocalium quantitate v. 3, 309. Ἐν καλαῖς Θριδακίνας Cratin. 2, 178 (13). μὴ (f. μὴ μῆ) παρατίθει μοι Θριδακίνας Kubul. 3, 210. Ἐν ταῖς Θριδακίνας ταῖς κίκιστ' ἀπολουμέναις Amphid. 3, 308 (1).

Θριδακινίς: παρ' ὠκίμων πέταλα καὶ Θριδακινίδων Stratt. 2, 787 (1, 6).

Θρίξ: λευκή-Θρίξ anon. 4, 674 (301). οὐχ αἱ τρίχες ποιοῦσιν αἱ λευκαὶ φρονεῖν Men. 4, 258 (92). ἐπὶ τῷ προσώπῳ δ' αἱ τρίχες φοροῦμεναι

| εἴξαι πολιῖς Kubul. 3, 250 (1, 7). τὰς τρίχας ξανθὰς ποιεῖν Men. 4, 265 (133). τί γὰρ αἱ τρίχες λυποῦσιν ἡμᾶς-; Alexid. 3, 509 (10). ἀγαιρεῖ τρίχας Aristophan. 2, 1158 (54).

Θρίον: *ὑπὸτριμμα, Θρίον, ἐγκέφαλος Aristophan. 2, 1000 (17). οὐ Θρίον, οὐχ ἔλαιον, οὐχ *ἀμυγδάλας Alexid. 3, 465 (3). ἔτνος, Θρίον, φυλλὰς

Mnesim. 3, 569 (v. 31). καρδάμων, θρίων, ὀπου Antiph. 3, 78 (1, 4). ζωμοῦ, τεύτλων, θρίων Anaxand. 3, 184 (1, 40). Θρίοισι ταύτην (int. ἀμίαν)-ἐλαδίῳ διείξ | ἐσπαργάνωσα Sotad. 3, 586 (1, 27). φύσκη

ποιῶ, κἀνδανλον, ψά, Θρίον Philem. 4, 18 (1). Θρίον δὲ καὶ κἀνδανλον ἢ τοῦτων τι τῶν εἰς ματτύην Nicostr. 3, 284. ἐγγύτους ποιεῖ |

πλακοῦντας ὀπτᾶ, χόνδρον ἔψει καὶ γέρει | -εἶτα Θρίον καὶ βότρος Men. 4, 222 (1, 11). Θρία, τυρόν, ἐγγύτους-κἀνδανλον, ψά- Kuang. 4, 572 (v. 7). Θρίον ἂν δειξῶ μόνον Dionys. 3, 548 (v. 39). *Θρίον τὸ λευκόν-Χαριάδης Euphron. 4, 486 (v. 7).

Θρίσσα: κόκκυξ, Θρίσσαί, νάρκαι Anaxand. 3, 184 (1, 51). αἰολίας, Θρίττα, χελιδῶν Ephipp. 3, 330 (1, 5).

Θρίττα, χελιδῶν Ephipp. 3, 330 (1, 5).

Θρίττα: v. Θρίσσα.

Θρίψ: ὁ-Θρίψ τὸ ξύλον Men. 4, 235 (12).

Θρόμβος: μηκάδων αἰγῶν ἀπὸρρον Θρόμβον Antiph. 3, 27 (1, 8).

Θρόνος: ἔξ Θρόνου Eur. 2, 520 (36). τετράπους μοι γένοιτο-τήνηρος.

[αἱ. σκίμπος] ἢ Θρόνος Anaxil. 3, 348 (1, 25) cf. 5, 56.

Θραυλλίς: 1) μίλῳ τε καὶ Θραυλλίδι f. Cratin. 5, 17. 2) *λύχρον δέ-εψον-καὶ Θραυλλίδ' Philyll. 2, 866 (2) cf. 5, 57.

- Θρυλιῶ**: τὸ παλαιὸν τοῦτο καὶ θρυλούμενον δι' ἡμετέρων στομάτων-φισμ' Theop. 2, 805 (1). τὰ παλαιὰ καὶ θρυλούμενα | ἀρτύματ' Ana 4, 459 (v. 4). τῶν πολλὰκις θρυλουμένων διάμεστον ὄντα Antip 140 (14).
- Θρύμμα**: † ἄρτων περιλοιπα θρύμματα Aristophan. 2, 1010 (13).
- Θρυμματῖς**: θυμματῖς τεταραγμένη Antiph. 3, 101 (5, 4). **Θρυμματέμαχος**, βολβόν Nicostr. 3, 278 (1). **Θρυμματίδα γλυκεῖαν** Ly 433 (v. 8).
- Θρύπτομαι**: ὠραζομένη καὶ θρυπτομένη Eur. 2, 557 (23).
- Θυγάτηρ**: ἡ σὴ θυγάτηρ, δι' ἐκείνος αὐτὴν ἐπελέξα Agar. 3, 27. καγὼ γραῦς, καὶ θυγάτηρ, καὶ παῖς υἱός Alexid. 3, 456 (1). ἀπὶ ἀργαλέα στιν-υῖφ, πολὺ μᾶλλον θυγατρὶ Men. 4, 191 (2). χοῆσαι σαυτῆς θυγατέρα | ἀντάλλαγον Men. 4, 143 (3). παιδῶν ἕξ, ἡ δίδωμι σοὶ γε τὴν ἑμαυτοῦ θυγατέρα Men. 4, 275 (185). ὦ θυγ' ἔλεξ' Ἰασοὶ Aristophan. 2, 954 (7). κόραι θυγατέρες Alexid. 3, 43. μήτηρ Ἰοκάστη, θυγατέρες, παῖδες τίνες Antiph. 3, 106 (v. 7). λεπὸν γε θυγάτηρ κτήμα Men. 4, 76 (6) = mon. 750. **Θυγάτηρ** ἐστὶν ἐργῶδες πατρὶ Men. 4, 86 (2). **Θυγάτηρ ἐπίγαμος** Men. 4 (114). *ὡς οὐκ ἂν ἐκδοίη γε θυγατρ' ἀσμενος Men. 4, 99 (1). ριάζω τὴν ἑμαυτοῦ θυγατέρα τὴν πόλιν ὄλην Men. 4, 228 (3). **τέρα δ' ἐπίθῃσι** (int. πᾶς) κἂν ἡ πλουσίος Posidipp. 4, 516. **νης-θυγάτηρ**, ἀδελφῆ Aristophan. 2, 1065 (2, 3).
- Θυγατριδεῖν** (f. **Θυγατριζεῖν**) Agar. 3, 274 (3).
- Θυγάτριον**: τὸ θυγάτριον-μου *σεινάπιξε Xenarch. 3, 624 (1). μὸν θυγάτριον Men. 4, 198 (5). **Θυγάτριον** (voc.) Men. 4, 327 (τὰ θυγάτρια | περὶ τὴν λεκάνην ἅπαντα περιπελιγμένα Stratt. 2, 78).
- Θυεῖα** (θυῖα): φρυγεύς, θυεῖα, λήκυθος Theop. 2, 811 (4). **θε θυεῖα**, τυρόκηστις Aristophan. 2, 945 (4). **κρεάγραν, θυεῖαν, τρε στιν** Anaxipp. 4, 465 (1). **χύτραν, θυεῖαν, κάκκαβον** Antiph. 3, 146. **λεκάνη, θυεῖα, κἀνθαρος** Axionici 3, 535 (3). **τὴν θυεῖαν ἠγάσθη** τοῦ μέσου Anaxipp. 4, 459 (v. 6). **τριμᾶτια-ἐν θυεῖαις ἀργυραῖς** | 4, 394 (1). **ὄρχησει-τὴν Ἰγδίον**. ***(B. τὴν Ἰγδίον; A.) τὴν θυεῖαν ἀγ** Antiph. 3, 69 cf. 70. **ἀλλ' εἰς θυεῖαν παιστέον** Plat. 2, 630 (1 φέρε τὴν θυεῖαν ib. (1, 4).
- Θυλακίσκος**: **θυλακίσκος** Aristophan. 2, 1046 (37). **τὴν σπυρίδα** καὶ **θυλακίσκον** Aristophan. 2, 1165 (6). **μάττε θυλακίσκε** Crat. 237 (1, 6).
- Θύλακος**: **θύλακον-μεστόν** Diph. 4, 379 (1). ***σίνυνον, ἀσκοπήραν, λακον** Diph. 4, 401. **κἂν-διατράγγ** ***θύλακον** (legeb. **ληκύθιον**) | 4, 612 (40). ***ἀλτήρσι θυλάκοισι χοῆται** Cratet. 2, 236 (4). **εὐ ἀσκός εὐ δὲ θύλακος** | **ἀνθρωπός** ἐστὶ Alexid. 3, 417 (1).
- Θυλακοφορεῖν**: Aristophan. 2, 1211 (175).
- Θυλήματα**: ***θυλήμασι κρύπτετε πολλοῖς** Pher. 2, 261 (1, 6). **x τῶν θυλημάτων** Telecl. 2, 370 (4). **Κέλητι δέρμα καὶ θυλήματα** 2, 675 (2, 18).
- Θῦμα**: τὸ θῦμα βοῦς Posidipp. 4, 521 (v. 19). Cf. **θύμον**.
- Θυμάγροικος**: Aristophan. 2, 1211 (176).
- Θυμαίνω**: **θυμῆνας τοῖς στρατιώταις** Kur. 2, 506 (21).
- Θυμάλωψ**: **θυμαλώπων-μεστὴν ἐσχάραν** Stratt. 2, 786 (5).
- Θύμβρα**: **θύμα, θύμβραν** Kur. 2, 426 (1, 5).
- Θυμέλη**: Pher. 2, 354 (63).
- Θυμελικός**: **θυμελικᾶν-εἰς ἔριν** anon. 4, 649 (184).
- Θυμηδία**: πολλὴ **θυμηδία** Kur. 2, 498 (5).

θυμίαμα: cf. **θύμον**. ἀκήκοας-ἤδη πάποτε τὸ **θυμίαμα** τοῦτο; Amphid. 3, 311. **Αἰβυκόν-πέπερι**, **θυμίαμα** Orphel. 3, 381 (2). πόθεν τὸ **θυμίαμα** τοῦτο λαμβάνεις; Diod. 3, 545 (v. 40).

θυμῶ: φέρε νῦν ἀγγίλω τοὺς θεοὺς-καὶ θυμιάσω Herm. 2, 383 (1). τὴν βασιλικὴν **θυμιάτε** μίνδαχα Amphid. 3, 311. λίθος-τεθυμιαμένος Aristophan. 2, 1196 (85).

θύμον: cf. **θύμος**. **θύμα**, **θύμβραν** Eur. 2, 426 (1, 5). **μύρτα**, ***θύμα** (libr. **θύματα**. al. * **θυμάματα**), πυρούς Antiph. 3, 98.

θύμος: cf. **θύμον**. οὐδὲ φύεται-νοὺς ὥσπερ ἐν ἀγγῶ **θύμος** (an **θύμ'?**) Philem. 4, 35 (6). **σιελίου**, τυροῦ, **θύμου** Antiph. 3, 78 (1). **θύμου** **δέσμαι** τινές Alexid. 3, 435 (2). **θύμον** τῶν Ὑμητιῶν Eubul. 3, 214 (1) al. Antiph. 3, 141 (16). **κάππαριν**, **βληχῶ**, **θύμου** Aristophont. 3, 364 (2). **κάππαριν**, **θύμον**, **ἀσπάρραγον** Philem. 4, 38 (12). **γῆτειον**, **ἀνισον**, **θύμον** Alexid. 3, 437 (2, 7). **θύμα** **δύο** Pher. 2, 353 (51). **ἀπολαῦσαι** **θύμων** **λαγάνων** τε Aristophont. 3, 361 (1, 3). **μηδὲν-εἰσφέρειν** **ἔξω** **θύμου** Antiph. 3, 92 (1, 8). οὐδεὶς κρέως παρόντος **ἔσθλει** **θύμον** Antiph. 3, 133 (2, 7).

θυμός: **δίχα** **θυμόν** **ἔχουσιν** Herm. 2, 407 (1, 11). **θυμός** **ἴδονην** **ἔχει** Pher. 2, 326 (1, 2). **πιούσα-ὀπόσον** ἂν σοι **θυμός** ἢ Theop. 2, 804 (1, 10). **ἀκουσον-θυμοῦ** **δίχα** Aristophan. 2, 1143 (5). **θυμοῦ** **φάρμακον-λόγος** mon. 37. **θυμός** **εἰς** **ὄργην** **πεισάν** mon. 71. ἂν **θυμοῦ** **κρατῆς** mon. 186. **θυμοῦ** **κρατῆσαι** **κάπιθυμίας** mon. 254. **θυμόν** **φυλάττου** mon. 574. **θυμῶ** **χαρίζου** **μηδέν** mon. 245.

θυμοῦμαι: **δεσπότης** **θυμουμένους** mon. 534. **κόλαξε-μὴ** **θυμούμενος** mon. 576. **πεπωκῶτα** | ἤδη **τ'** **ἀκροθαύρακ'** **ὄντα** **καὶ** **θυμούμενον** (?) Diph. 4, 397.

ἴνναξ: **ὑπογάστριον** **θύννακος** Eriphi 3, 558 (3).

ἴννας: τῆς-βελτίστης-**θυννάδος** **Βυζαντίας** Antiph. 3, 99.

ἴννειον: **ἐγγέλει** **ὄρων** **θύννεια** **νάρκας** **καράβους** Timocl. 3, 596.

ἴννη: **θύννης** **τὰ** **πρὸς** **τῆ-** (suppl. **οὐρᾶ**) Antiph. 3, 70 (2, 4).

ἴννης: **ἐγὼ** **γάρ** **εἰμι** **θύννης** ἢ- Cratin. 2, 109 (3). **θύννης**, **καβίος**, **ἡλακατῆνες** Mnesim. 3, 569 (v. 35). **Βυζαντίας** **θυννίδος** **δάμαϊσι** Antiph. 3, 43 (1). **θυννίδες** Stratt. 2, 768 (2). **μύλλοι**, **σαπέρδαι**, **θυννίδες** Aristophan. 2, 1123 (18). **θυννίδες** **ὀπταί** Anaxand. 3, 184 (1, 48). **τὰς** **πρημνάδας** **τὰς** **θυννίδας** Nicoch. 2, 845 (1).

ἴννος: cf. **γλαῦκος**. **ἐγὼ** **γάρ** **εἰμι** **θύννης** ἢ-ἢ **καὶ** **θύννος** Cratin. 2, 109 (3). **θύννου-κεφάλαιον** **τοδὲ** Calliae (Diocl.) 2, 735 (1). **εἰ** **κεφαλὴν** **θύννου** **λάβοι**, **ἐνόμιζεν** **ἐγγέλεια** **καὶ** **θύννους** **ἔχειν** Alexid. 3, 455 (2) cf. 5, 90. **ὑπογάστριον** **θύννου** **τι** Stratt. 2, 766 (2). **θύννου** | **ὑπογάστριον** Aristophan. 2, 1099 (6). **ὑπογάστριά** **δ'** **ἠδέα** **θύννων** Stratt. 2, 773 (3). **θύννων** **μεγαλόπλουτ'**-**ὑπογάστρι'** **ὀπτῶν** Eubul. 3, 223 (2). **θύννου** **λαγόνες** Antiph. 3, 72 (1, 5). **πρόσεσι** **θύννου** **τέμαχος**. **Β.** **ὀπτησεις** Antiph. 3, 130. **θύννου** **τέμαχος** Eubul. 3, 234 (1). **θύννου** **τεμάχη**, **γλάνδος**, **γαλεοῦ** Kphipp. 3, 329 (1) = Mnesim. 3, 569 (v. 31). **κλειδες** **ὀπταί** **δύο-θύννου** Aristophont. 3, 359. **τοῦ-*** **ἀμύμονος** **δέμας** **θύννου** Anaxand. 3, 174 (1). **ἐνίοτε** **κρείττων** **γίννεται** **θύννου** **βόαξ** Nicomach. 4, 584 (v. 23). **τελευτήσω** **δ'** **ἐπὶ** **θύννον**. **Β.** **ἐπὶ** **θύννον**; Plat. 2, 672 (1, 6, 7). **θάλαττα** **βορβορώδης** ἢ **τρέφει** **θύννον** **μέγαν** Men. 4, 77 (12). **θύννους**, **μελανούρους**, **σηπίας** Henioch. 3, 561.

ἴνος: **θύη** **πέττειν** **τινά** | **κλέυ'** Eur. 2, 470 (22).

θύρα: οὐδεὶς-**ἀνεψγει** **μοι** **θύραν** Pher. 2, 289 (6). οὐδὲ νῦν **ἔτι** | **ἀνεψγμένην** **θυνάμεθα** **τὴν** **θύραν** **ἰδεῖν** Nicol. 4, 550 (v. 24). **ἐπὰν-ἰδω-τας** **τραπέζας** **εὐτρέπεις** **καὶ** **τὴν** **θύραν** **ἀνεψγμένην** Diod. 3, 544 (v. 16).

- ἡ θύρα σὶ ἀνεργμένη Philem. 4, 4 (1, 12). ἄνοιγ' ἀνοίγει τ Alexid. 3, 477 (4). ἀνοίγει ἤδη τὰς θύρας Timocl. 3, 611. τὴν θύραν Men. 4, 140 (5). ἐπὶ δ' ἀνοίξῃ τὰς θύρας, τ (int. νομίζεται) Men. 4, 157 (2). τῆς θύρας χασμωμένης ἂν ε. Alexid. 3, 501. *κούθ' ἐποτέ γ' ἴσχει θύρα Eur. 2, 535 (9). ἡ ρεῖν-τὴν-εὐνοίαν εὐθὺς εἰσιόντα τὰς θύρας Apollod. 4, 455. θύραν κόφρας Men. 4, 105 (2). κόφω τὴν θύραν Men. 4, 29 κόρακι κρούεθ' (al. κλελεθ') ἡ θύρα Posidipp. 4, 515 (1). θ χλεύειν σεισμός Antiph. 3, 110 (v. 6). θύραν ἔξελε Men. 4, τὴν θύραν ἀναζυγώσας Aristophan. 2, 1205 (127). ἐπ' αὐτὸν βατήρα τῆς θύρας Amira. 2, 711 (5). ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν δ Aristophan. 5, 62. ὁ δὲ μ' ἠκολούθησεν μέγρο τοῦ πρὸς τι Men. 4, 243 (32). πρὸς τὴν θύραν ἐστήξεται ἀχανῆς Ηρακλῆϊ (v. 24). ἔστηκας εἶτι πρὸς ταῖς θύραις Men. 4, 196 (1). ἔμμαντοῦ-θύραις ἔστηκ' Men. 4, 295 (293). ἐνθάδ' οἴσεις καταγι τὴν θύραν-; Antiph. 3, 146 (31). κλελεθ' ἡ θύρα μοχλοῖς; ε εἰς-ὄχρῳν οὕτως ἐποίησεν θύραν, δι' ἧς γαλῆ καὶ μοιχὸς ο χεται Apollod. Car. 4, 444 (1). adde Posidipp. 4, 515 (1). αἰς τὰς θύρας κλείουσιν Aristophont. 3, 359. τὰς (f. τὰς) δι κῶς ἔχων (ἔχειν) Plat. 2, 687 (23). βεβαλιάνωκε τὴν θύραν Ατ 2, 1054 (20). μόχλωσον τὴν θύραν Aristophan. 2, 1103 (18). πακτοῦν τὰς θύρας Aristophan. 2, 1209 (161). τῆς θύρας ἀπ Timocl. 3, 607 (1). θύρας ἔξελεῖν Pher. 2, 335 (3, 3). ἐνὸ θύραν τις ἐξιών Men. 4, 290 (205b). τὴν πάροδον-τῶν θειῶν 3, 552 (1, 17). πῶς οὐ στέφανος οὐδεὶς ἐστι πρόσθε τῶν θειῶν; 3, 325 (2, 2). μαρτύρομαι-τὸν Ἀπόλλω *τουτοῦ καὶ τὰς θεῖς 4, 241 (212). Ἀχχί τ' οἰκῆσαιμὶ τὴν ἔξῃς θύραν Erhipp (2, 4). αὐλιος θύρα Men. 4, 141 (2). τὴν ἀσχύνην-απο. καδ' ἑτέρας θύρας Apollod. 4, 454 (1, 9).
- θύραζε: φέρεται θύραζε Eur. 2, 485 (1, 13). θύραζε | ἔκαμ (1, 15). κόπταθος-ἐξολχεται θύραζε Plat. 2, 638 (1, 11). θύρ χεῖτε Aristophan. 2, 1071 (3). λαβῶν θύραζε τὰ ψηγίσματα Ατ 2, 1186 (43). θύραζε Κάρες ad anon. 4, 676. [ἦτις καρδίας ἔχει Men. 4, 226].
- θύραθεν: [τῆς θύραθεν ἡδονῆς Men. 4, 226].
- θυράτα Men. (?) 4, 184 (11).
- θυράς: κόρακι κλύε τὰς θυράδας v. ad Posidipp. 4, 516 (1).
- θυροκοπα: Diph. 4, 429 (47).
- θυροκοπῶ: οὐδὲ θυροκοπῶν ὠφλεν δίκην Antiph. 3, 156 (71). κοπεῖν Diph. 4, 429 (46).
- θύρσος: θύρσον, προκωτόν Cratin. 2, 37 (1). θύρσου κυνῆ (Aristophan. 2, 1112 (13). θύρσος (i. q. ὄπλον) * Philem. 4, 6 Cf. Θύρσος.
- Θύρσος: * Σηλίαν τὴν * Θύρσου (legeb. θύρσου) Archipp. 2, 71 Cf. 2, 1112 sq.
- θυρωρός: ὁ θυρωρός ἱλαρὸς πρῶτόν ἐστιν Apollod. 4, 455 (2).
- θυσία: ἐν ἅπασιν τοῖς δημοῖς θυσίας ποιουμένη, εἰς τὰς θυσίας παρασίτους-οὐ πῶποι' ἀπεκλήρωσεν Diod. 3, 544 (v. 24 sq) ἐκείνης τῆς θυσίας διεφθορεν αὐτὰς-ἀβουλία Henioch. 3, 563 θυσία μεγίστη-τὸ †εὐσεβεῖν mon. 246.
- θυσιάζω: μήλα θυσιάζεις ἄρα; Straton. 4, 545 (v. 21).
- †θύτην μέλλει Aristophan. 2, 1201 (107).
- θύω: 1) δεε τοῖσι θεοῖς θύετε Pher. 2, 261 (1, 1). ἀγάπηρά σοι :

- βοῶδια** Herm. 2, 993 (1). *κενέβρειον* όταν *θύσης (libr. θύση, θύης) *τε* Aristophan. 2, 1201 (103). *ὅταν ἐμοί τε θύωσιν τινες* Eubul. 3, 250 (8). *τὴν κέρχον μόνην καὶ μῆρὸν ὥσπερ παιδερασταῖς θύετε* Eubul. 3, 270 (18). *ὡς θύουσι-οὐχὶ θεῶν ἔνεκ', ἀλλ' ἐαυτῶν* Men. 4, 108 (3). *εἰτ' οὐχ ὁμοία πράττομεν καὶ θύομεν;* Men. 4, 161 (1). *ἔθνον οὐ προσέχουσιν οὐδὲν μοι θεοῖς* Men. 4, 279 (202). *θύσαι-κρίον* Χλόη *Λήμητρι* Eur. 2, 502 (7). *γαλαθηνὸν-ἔν-θύειν* Pher. 2, 263 (6). *ὁ δ' ἴσως γαλαθηνὸν τέθυκε τὸν χοῖρον λαβὼν* Heniocl. 3, 560. *ὅταν-ἐκατόμβας-θύωσιν* Antiph. 3, 89 (2, 3). *βοῦν προσκυνεῖς, ἐγὼ δὲ θύω τοῖς θεοῖς* Anaxand. 3, 181 (v. 4). *ἔθνομεν πεντάκις τῆς ἡμέρας* Men. 4, 166 (5). *καὶ τοῦτο θύων οὐδεπώποτ' εὐξάμην* Men. 4, 242 (30). *ἐλευθέρῳ ἀφ-κορτο θύσουσαι ποτε* Heniocl. 3, 563 (v. 10). *πέμπτην ἔθνον ἡμέραν-λεπτὸν ἔριμον* Euphron. 4, 486 (v. 18). *οὐκ ἔχει νεφρὸν ἔλεγον-ἔθυσαν ἕτερον* ib. 487 (v. 26). *οὐδ' ἄρα θύεις (ῥ) ἐρυσάχθον;*-οὐ θύω (ῥ) *βοῦν* Straton. 4, 545 (v. 19. 20). *"δεῖξον χέρονιβα."* παρῆν. *ἔθουεν* ib. (v. 40). *θύσας ἱερεῖον πρῶτος ὤπησεν* *κρέας Athenion. 4, 557 (v. 11). *τὰ δὲ βοσκήματα θύοντες ὤπτων* ib. (v. 14). *καταρχόμεθ' ἡμεῖς οἱ μάγειροι, θύομεν, σπονδὰς ποιοῦμεν* ib. 558 (v. 40) † *ζωμὸν οὐκ ἐποίηε Ὀμηρος θύων βοῦς* Antiph. 3, 144 (27). *σιτούμενε | ὥσπερ ἱερεῖον, ἔν' ὅταν ἡ καιρὸς τυθῆς* Philem. 4, 55 (63^a). *ἐμὲ κατακόψεις, οὐχ ὁ θύειν μέλλομεν* Anaxipp. 4, 460 (v. 23). **ἔθνον δέλφακ'-θήστικε* Eur. 2, 540 (11). *Ἔστικε θύει (proverb.) Theop. 2, 801 (4). *αὐτοὶ θύομεν* Aristophan. 2, 1012 (23). *οὐ τοῖς γάλοις θύω-ἀλλὰ τοῖς θεοῖς* anon. 4, 679 (310). *δειπνῶμεν ἴνα θύωμεν* anon. 4, 675 (304). *ἦν τινά τις καλέσῃ θύων ἐπὶ δειπνον* Pher. 2, 335 (3, 1). *ἀγθεται αὐτὸς ὁ θύων* ib. (3, 6). *τὸν θύοντα τοῖς κεκλημένοις δεῖξαντ' ἰδεῖν τὸ δειπνον* Alexid. (Antiph.) 3, 494 (2). *τίς ἔσθ' ὁ θύων, ἢ πόθεν συνίσταται τὸ δειπνον* Diph. 4, 394 (2, 5). *ὁ θύων ἔσθ' ὁ δειπνῶν τ' ἐμὲ ῥόδιος* Lync. 4, 433 (v. 1). *ἔθυσεν ἡ γυνή* Euphr. 3, 334 (1, 12). **(ἦδη) σὺ-ἔθυσας τὸν ἔριμον;* Alexid. 3, 464 (2, 11). *χοιρίδιον ἔν θύομεν* Men. 4, 222 (1). *ταῦτα-θύειν νόμος τοῖς Πυθαγορείοις* Alexid. 3, 474 (2). *ὡς Πυθαγοριστῆ θύομεν τῷ Λοξίᾳ* Mnesim. 3, 567. *θύομεν-αὐτοῖσι (mortuis) τοῖς ἐναγίσμασιν* Aristophan. 2, 1148 (1, 12). 2) *θῦε τοὺς κέδρους* anon. 4, 601 (5).
- θωμός:** Aristophan. 2, 983 (32). *ψηγισμάτων-θωμός* Aristophan. 2, 1039 (21).
- θωρακίζω:** *ὄγκη-χλανίδος εὐ τεθωρακισμένος* Euphr. 3, 332 (v. 10).
- θώραξ:** *θώρακα-ἄπας ἐμπιρονᾶται* Herm. 2, 397 (2). *ἀσπίδας-προσκε-μάλαια καὶ θώρακας ἔχομεν* Mnesim. 3, 577 (1). *θώρακ-φολισωτόν* Posidipp. 4, 521 (v. 7).

I.

- ἰάλεμος:** *εἰς τοὺς ἰαλέμους-τοῦτον ἔγγραφε* Men. 4, 138 (3).
- ἰαμβύκη:** *ἔχοντας ἰαμβύκην τε καὶ τρέγωνον* Eur. 2, 491 (3).
- ἰάονες:** *Aristophan. 2, 1211 (179) cf. 5, 71.
- Ἰᾶπυξ:** *ὁ δεῖν Ἰᾶπυξ* Antiph. 3, 77 (2).
- ἰάσιμος:** *ἰάσιμον-τὸ πάθος ἐστί* Alexid. 3, 440 (3, 4). *νοσήματ' οὐκ ἰάσιμα* Philem. 4, 43 (27^b).
- Ἰασώ:** Herm. 1, 96 (1). *ὦ θύγατερ, *ἔλεξ' Ἰασοῖ* Aristophan. 2, 954 (7).
- Ἰάσων:** **ἂν δὲ πωδάριον (int. ὑφέληται), Ἰάσων (vocatur)* Anaxand. 3, 177 (2, 11).

ιατρειῶν: κατεσκευασμένους λαμπρότατον Ιατρειῶν Antiph. 3, 120 (3).

ἰατρία: Alexid. 3, 527 (80).

ιατρική: τῆς Ιατρικῆς τι μετέχειν Damox. 4, 531 (v. 33). *γεωμετρική, Ιατρικῆν Nicomach. 4, 583 (v. 18). περὶ τῆς Ιατρικῆς δέ (dicam) ib. 584 (v. 30). εἰς τὴν Ιατρικὴν τε χρησιμώτατον (int. οἶνος) anon. 4, 605 (16, 6).

ιατρικῶς: Ἀπολλων, ὡς Ιατρικῶς Alexid. 3, 440 (5, 13).

ιατρός: †τὸν Ιατρὸν-σάκταν (vocatia) Stratt. 2, 781 (3, 4). Ιατρός τις Σικελῶς ἀπὸ γᾶς Epicrat. 3, 371 (1, 27). ἐπιχώριος Ιατρός Alexid. 3, 448 (2). ὑπαλειφόμενος παρ' Ιατρῶν Aristophan. 2, 995 (1). τὰ τῶν Ιατρῶν τοῦ βίου τεκμήρια Antiph. 3, 20 (1). τοὺς Ιατροὺς-ὑπὲρ ἐγκρατείας-εὐ σφόδρα πάντας λαλοῦντας Philem. 4, 24 (1). Ιατρός οὐδὲ εἰς-τοὺς αὐτὸς αὐτοῦ βούλεθ' ὑγιαίνειν φίλους Philem. 4, 50 (46^a). τίς οὗτός *εἶσι; B. Ιατρός. A. ὡς κακῶς ἔχει | ἅπας Ιατρός, ἂν κακῶς μηδεὶς ἔχη Philem. min. 4, 68 (2). μόνῳ δ' Ιατρῶ τούτῳ καὶ συνηγορεῖ | *ἔξεστ' ib. (3). λαμβάνω-Ιατρὸν. οὗτος-ἔτεμν', ἔκτιε, πτωχὸς ἦν καὶ δῆμιος Phoenicid. 4, 511 (v. 12). οἷα δὴ φιλοῦσιν Ιατροὶ λέγειν-πνευγούντες αὐτούς *Men. 4, 217 (3). Ιατρός ἀδόλεσχος mon. 268. πολλῶν Ιατρῶν εἰσοδός μ' ἀπώλεσεν mon. 699. καθάπερ Ιατρός κακῶς (int. πλοῦτος) Antiph. 3, 153 (61b). τὸν Ιατρὸν ἂν ἴδωσιν οὐκ ἀγοῦσ' ἔτι Philem. 4, 42 (24). τῷ-τὸ σῶμα διατεθειμένῳ κακῶς χρεῖα σ' Ιατροῦ Men. 4, 252 (65). ὁ θάνατος καθάπερ Ιατρός φανείς ἀνέπαυσε Diph. 4, 416 (5). πάντων Ιατρῶν τῶν ἀναγκαίων κακῶν χρόνος ἔστιν Men. 4, 264 (131). ὁ κοινὸς Ιατρός σε θεραπεύσει χρόνος Phlippid. 4, 477 (8). λύπης-Ιατρός χρόνος Diph. 4, 426 (36). λύπης Ιατρός ἔστιν-λόγος (al. Ιατρός ἔστιν ὁ λόγος-νόσων) Men. 4, 240 (23) = mon. 326. cf. non. 622. 674. λύπης Ιατρός ἔστιν-φίλος anon. 577. ἢ (i. e. πένθας) γένοιτ' ἂν εἰς φίλος βοηθήσας Ιατρός Men. 4, 149 (2). ψυχῆς Ιατρὸν κατέλιπεν τὰ γράμματα Philem. 4, 6. τὸν ἄγρον Ιατρὸν-ἔχων Philem. 4, 38 (12). Ιατρός ἐκλύτου βουλιμίας, τράπεζα Timoccl. 3, 599 (2).

Ἰβηρες: τοὺς Ἰβηρας, τοὺς Ἀριστάρχου Aristophan. 2, 1165 (9). τοὺς Ἰβηρας, οὓς χορηγεῖς μοι ib. (10).

Ἰβηρίς: Ἑλληνίς οὐκ Ἰβηρίς Men. 4, 92 (6).

Ἰβηρος: Ἰβηρος τραγοπῶγων Cratin. 2, 78 (6).

Ἰβίς: πῶς ἂν-σώσειεν Ἰβίς ἢ κύων; Timoccl. 3, 590.

Ἰβύ: *Telecl. 2, 377 (19).

Ἰγδῖς: ὀρχήσει-†τὴν Ἰγδιν. *(B. τίν' Ἰγδιν; A.) τὴν θυελεῖαν ἄγροῖς; *(τούτ' ἔστιν Ἰγδῖς) Antiph. 3, 69 cf. p. 70.

Ἰδαῖος: τοὺς δακτύλους-Ἰδαίους ἔχω Crobyli 4, 568 (1).

Ἰδέα: ἐπὶ καινοτέρως Ἰδέας-βλον-ἔτριβες Eur. 2, 440 (1). κακῶ-τὴν Ἰδέαν Eur. 2, 536 (3).

†Ἰδικολλοικόν v. δικόλλυβον.

Ἰδιογνώμων: βλον-Ἰδιογνώμονα Phryg. 2, 587 (1).

Ἰδιος: ἐμὸν αὐτῆς Ἰδιον Phryg. 2, 596 (5). σοφία δ' Ἰδιον, κρύσταλλος Theognet. 4, 549 (v. 4). τὰ δ' ἴδια προστιθέασι τοῖς †ἄλλοτριῶς Men. 4, 243 (31). τἄλλοτριον-κακὸν ὀξυδροκίς, τὸ δ' Ἰδιον παραβλήκεις anon. 4, 671 (291). ὁ-νοῦς τῶν ἰδίων λήθην λαβὼν πρὸς ἄλλοτριῶ τι ψυχαγωγηθεὶς πάθει Timoccl. 3, 592 (v. 5). ἐμὲ-οὐχ ὁ σὸς λόγος, ὁ δ' Ἰδιος πείθει τρόπος Men. 4, 249 (48). Ἰδίας νόμιζε τῶν φίλων τίς συμφορᾶς mon. 283 = 673. νομίζων Ἰδιον εἶναι τὸ γεγονός | ἀδίκημα Men. 4, 237 (15). βοᾷ δ' ὄνειδος Ἰδιον Axionicci 3, 532 (1, 14). ὁ τοῖς λεγισμοῖς τοῖς ἰδίοις πταίων ἀεί Men. 4, 183 (4). ὁ-τὸν Ἰδιον οἰκονομῶν

- κακῶς βίον Euphron. 4, 490 (1). τοὺς τὸν ἴδιον δαπανῶντας ἀλογί-
 στως βίον Men. 4, 255 (79). γνῶμη-ἰδία-ποιεῖ Men. 4, 269 (156).
 κατα τὴν ἰδίαν φρόνησιν mon. 306. ὑπὸ τῆς ἰδίας ἑκαστα κακίας σή-
 πεται Men. 4, 235 (12). θνήσκει δ' ὁ θνήσκων κατ' ἰδίαν εἰμαρμένην
 Philem. 4, 47 (39). ἀποβεβαμμένας εἰς οὐχὶ ταυτὸν τὴν αὐτὴν μύ-
 ρον, ἰδίῳ δ' ἑκάστην Alexid. 3, 410 (1). ἴδιον ἐπιθυμῶν (int. θά-
 νατον) Men. 4, 74 (3). ἴδιον ἐφεύρηκας τι Euphron. 4, 486 (v. 17).
 ἰδιαν τιν' *αὐτῷ θέμενος ἀδολεσχίαν Theognet. 4, 550. ἴδιον στρόβι-
 λον ἐμβάλων τινα Pher. 2, 327 (1, 14) cf. p. 334. οὐχ *ἴδι' ἄττα (libr.
 ἰδία τιάδ') Cratin. 2, 98 (9). ὀνόμασιν *ἰδίοισι καὶ καινοῖσι χοῖται
 Antiph. 3, 121 (v. 3). ἔαν γυνὴ γυναικὶ κατ' ἰδιαν † ὀμιλῇ (f. συνῆ)
 Philem. 4, 57 (76). ἰδία τε καὶ κοινῇ προπλομαί Alexid. 3, 515 (24).
 ἰδ εὐότης: τῆς ἰδιότητος πρὸς ἑτέραν μεμιγμένης Damox. 4, 531 (v. 41).
 ἰδ εὐώτης: ἐπὶ ἰδιώτην ἄνδρα μονοσιτοῦντ' ἰδῆς-τὸν-ἰδιώτην τοῦ βίου
 τὸν ἡμισυν ἀπολαλεξέναι νόμιζε Alexid. 3, 509 (11). ἄν τιν' ἰδιώ-
 την-λάβωσιν εἰσελθόντα Cratin. min. 3, 376. ὁ μάγειρος ἔν πρὸς τὸν
 ἰδιώτην-εἰσὶν Posidipp. 4, 521 (v. 11). ἰδιώτης μέγας αὐτοῖς ὁ Σεύθης
 Posidipp. 4, 523 (1).
 ἰδριδες *Phryn. 1, 159.
 ἰδρύω: χύτρας, μεθ' ὧν ὁ βωμὸς-ἰδρύθη (al. ἰδρύνθη, ἰδρύσθη) Aristophan.
 2, 1048 (4). ἰδρύσασθ' ἱερὸν μητρός Alexid. 3, 520 (35). ἰδρυσάμενος
 τούτους-εἰς τὴν οἰκίαν (int. aurum et argentum deos) Men. 4, 234 (10).
 θεὸν-σῶζοντα τοὺς ἰδρυμένους Men. 4, 127 (2).
 ἰδρώς: τὸν ἰδρῶτα-ἀπ' ἐμοῦ σπόγγισον Pher. 2, 276 (7). ἐκ τῶν γνά-
 θων ἰδρώς ἐπὶ τὸν τράχηλον ἄλοκα μιλιώδη ποιεῖ Eubul. 3, 250 (1, 5).
 βρομιάδος-ἰδρῶτα πηγῆς Antiph. 3, 27 (1, 12).
 ἰδυῖοι: τί καλοῦσιν *ἰδυῖους; Aristophan. 2, 1031 (15, 3).
 ἱέραις: ἱεράκος νόμον Epirat. 3, 365 (1).
 ἱέρεια: τούτων γυναικες ἱέρειαι (Υ) Posidipp. 4, 521 (21).
 ἱερεῖον: ἱερεῖον-ὅποιον ἄν κάλλιστον-ἔχη Alexid. 3, 474 (2). θύσας ἱε-
 ρεῖον πρῶτος ᾤπτησεν *κρέας Athenion. 4, 557 (v. 11). σιτούμενε,
 ὥσπερ ἱερεῖον Philem. 4, 55 (63^a) cf. 4, 66 (127).
 ἱερεὺς: ἱερεὺς Διονύσου Eur. 2, 433 (19). ἱερεὺς-ὄρφως τοῦ θεοῦ Archipp.
 2, 722 (9). ἱερεὺς-τῆς Κολαινίδος Metag. 2, 752 (4). ἱερὸν (f. ἱερεὺς)
 -Ἐπακρίου Αἰῶς Polyz. 2, 869 (1). ὁ δ' ἱερεὺς εὐηγγορος (l. εὐηγγορῶν
 5, 82)-οἶνον ἐξέσπενδε κοτύλῳ Eubul. 3, 240. ἢ δ' *ἀνάγκα *σθ'
 ἱερεῦσιν καθαρῆν Phryn. 2, 606 (14). τοὺς ἱερέας-ὀλοκλήρους νόμος
 εἶναι (Aegyptiis) Anaxand. 3, 181 (v. 10).
 ἱεροκλεία: Κοναλλίς, ἱεροκλεία (al. ἱεράκλεια), Λοπάδιον Timocl. 3, 608 (1).
 ἱεροκλείδης: Herm. 2, 394 (6). Phryn. 2, 587 (4).
 ἱεροκλής: ἱερόκλεες Eur. 2, 515 (16).
 ἱερομνήμων: τοὺς Πυλαγόρας-καὶ τὸν ἱερομνήμονα Aristophan. 2,
 1083 (11).
 ἱερόν: v. ἱερός.
 ἱεροπρεπής-τέχνη Men. 4, 108 (4).
 ἱερός: τὴν ἱεράν σφάπτουσιν-δέλφρακα Theop. 2, 810 (2). ἱερούς Ἀφρο-
 δίτης χρυσόφρου Archipp. 2, 722 (12). κόμην τρέφων-ἱεράν τοῦ θεοῦ
 Diph. 4, 407 (1, 6). τὸ ἱερόν πῦρ φουσᾶν ex Arched. 1, 459. Βραυ-
 ρῶνος ἱεροῦ θεοφιλέστατον τόπον Diph. 4, 388. ἱερά ὁδός Cratin. 2,
 53 (15). τὸν ἀπ' ἱεράς γραμμῆς Men. 4, 147 (4). κεντρωτός, ἱερός,
 ἄρῳ ὑπερβάλλον πόδας (iact. tal.) Eubul. 3, 232 (2). φήμης ἱεράς
 ἔξοιγνυμένης Herm. 2, 390 (3). ἱεράν ἐγγράφωσιν τὴν οὐσαν Alexid. 3,
 505 (6). ἱερόν γάμον καλεῖτε Anaxand. 3, 177 (2, 2). ἱερόν γά-

- μον-ποιήσιν-καθ' αὐτόν Men. 4, 162 (2). *ιερόν*: cf. *ιερεῖς*. Ἄρεϊ *ιερόν* Aristophan. 2, 1174 (6). *ἐταίρας ἱερόν ἐστι πανταχοῦ* Philetaer. 3, 293=295 (3). *ἰδρύσαθ' ἱερόν μητρός* Alexid. 3, 520 (35). *πάσι ἐστὶ* (f. πάντα 'σι) *τῷ καλῷ λόγῳ* | *ιερόν* Men. 4, 90 (6). *ιερόν συμβουλή* Aristophan. 2, 959 (22). *ιερόν-ἐστὶν ἡ συμβουλίαι* mon. 256. *μάττειν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς* Herm. 2, 405 (6). *πῶς οὐχὶ τὸ κακὸν τῶν ἱερῶν διπλάζεται*; Men. 4, 161 (1). *τῶν ἱερῶν γεγραμμένων* (f. -μέτρα) *τὰ πάτρια διατηροῦντες* Athenion. 4, 559 (v. 22).
- ιερόσυλος*: *ιερόσυλ'* Men. 4, 133 (3). *πειν ἀναγκάσω τὴν ἱερούσιον* πρώτα Men. 4, 113 (3). *ιεροσούλοισ καὶ πικραῖς παροῦσι* Kubul. 3, 205 (v. 4).
- ιερώσυνα*: **ἐντευθενὶ δίδοται μάλισθ' ἱερώσυνα* Amipis. 2, 705 (3). *ἴζω*: ἐπὶ τοὺς νεῶς ἴζουσι Epiric. 3, 366 (2, 12).
- ἴημι*: *ἐς βόθυνον ἴεναι* Cratin. 2, 137 (7). *ἴησι λάταγας* Cratin. 2, 179 (16). **λύσσα-στάμιον-ποτοῦ* | *ἴησιν-εἰς κοῖλον κύτος* Plat. 2, 684 (9) cf. 5, 49. *κυνὸς φωνῆν* *ἴεις (i) anon. 4, 652 (195). *εἰς Κολιωνὶν ἴεμην* (al. φῶμην) Pher. 2, 321 (1).
- Ἰθάκη*: *ἡμῖν δ' Ἰθάκη πατρίς ἐστὶν* Cratin. 2, 100 (15).
- Ἰθακησία* ὀρυγομητρία Cratin. 2, 159 (15).
- Ἰθύφαλλος*: Cratin. 2, 24 (12).
- ἱκανός*: *ἱκανῆ πρόφασις εἰς-* Philem. 4, 62 (100). Men. 4, 291 (263). *ἀγόρασον εὐτελῶς*. **ἅπαν γὰρ ἱκανόν ἐστι* Eriphipp. 3, 334 (1). *εἰ δ' οὐχ ἱκανόν σοι, τὸν ἐλέγανθ' ἤκει φέρων* Damox. 4, 529. *ἱκανὸν κτήμ' ἀγρός τρέφων καλῶς* Men. 4, 207 (1). *ἱκανὸν τὸ νικᾶν † ἐπὶ τῶν ἐπιθέρων* mon. 262. *οὐχ ἱκανὸς ἦν-εὐ φέρειν παρηρησίαν* Nicol. 4, 579 (v. 11). *ἱκανῶς*: *ἱκανῶς κεχόρτασμαι γάρ* Nicostr. 3, 286 (3). *ἱκανῶς βιώσεις* mon. 270.
- Ἰκάριος* οἶνος Amphid. 3, 318 (4).
- ἱκετεύω*: *μᾶζαι-ἱκετεύουσαι καταπίνειν* Telecl. 2, 361 (1, 5). *ἱκετεύω σε, μὴ πῖσειέ μοι-* Alexid. 3, 353 (1). **ἱκέτευον αὐτὸν ἤδη μεταβαλεῖν* Straton. 4, 546 (v. 45). *πόσω κάλλιον, ἱκετεύω, τρέφειν-* Kubul. 3, 260. *εἰ δὲ γὰρ ὄντα θνητόν, ἱκετεύω, ποιεῖν-*; Philetaer. 3, 295 (2, 4).
- ἱκέτης*: *οὐ δεῖ-ἀδικεῖν τοὺς ἱκέτας* Men. 4, 102 (3). *ἱκέτην γέροια καὶ πένθητα* mon. 605.
- ἱκνούμαι*: cf. ἦκω. *μὴ ὠρασι-ἴχοιθ'* Alexid. 3, 507 (9).
- Ἰκόνιον*: (ix) Men. 4, 319 (443).
- ἱκρία*: *ἱκρίων ψόφησις* Cratin. 2, 192 (51).
- ἱκτινος*: **ἴνα παρ' ἡμῶν-καὶ τὸν ἱκτινον λάβης* Men. 4, 329 (493). *ἱκτινα* Plat. 2, 695 (69). *ἱκτινα παντόφθαλμον ἄρπαγα* Aristophan. 2, 1192 (71).
- Ἰλάονες* de phaletibus Aristophan. 2, 1166 (14).
- ἱλαρός*: *ἔρωτικός, γελοῖος, ἱλαρὸς τῷ τρόπῳ* Antiph. 3, 45. *ἐποίησέ δ' ἱλαρόν-κάπεδειξεν Ἰλεων* Eriphipp. 3, 326 (1). *ὁ δ' ἱλαροὺς ἡμᾶς ποιεῖ* (int. οἶνος) Alexid. 3, 512 (15). *ἱλαροὺς παίζοντας ὑποπεπωκότας* Apollod. Car. 4, 442 (v. 12). *τῶν πλουσίων-τὸν βίον ἱλαρόν τιν εἶναι* Philem. 4, 36 (9). *οὐτ' ἀσφαλῆ τὴν κτήσιν οὐθ' ἱλαρὰν ἔχει* Men. 4, 250 (54). *ὁ θυρωρὸς ἱλαρὸς πρώτῳ ἐστὶν* Apollod. 4, 455 (2).
- ἱλεως*: *Ἰλεως γενοῦ* anon. 4, 630 (101). *τὸν καιρόν-πάντοθ' Ἰλεων ἔχει* mon. 720. *ἀφείλε πᾶν αὐτοῦ τὸ λυποῦν κάπεδειξεν Ἰλεων* Eriphipp. 3, 326 (1).
- Ἰλισσός*: *Ἰλισσὸς ἐν τῇ φάρυγι* Cratin. 2, 119 (7).
- ἱλλώπτειν* anon. 5, 121.
- ἱλύς* (vulg. ὕλη) Aristophan. 2, 1222 (274).

ἱμάς: ἱμάντας (velorum) Aristag. 2, 762 (6). ἱμάντα-δὸς καὶ ζιμυῖνη Aristophan. 2, 1118 (2). τὸν ἱμάντα-καὶ τάνάγορον (baiulorum) Aristophan. 2, 1168 (3). κρήνης ἱμάντων ἰσομέτροις ἔλιγμασιν (?) Ephipp. 3, 332 (v. 9). ὑποδομήτος τὸν ἱμάντα- τῆς-ἐμβάδος *ἀπέρρηξ' Men. 4, 101 (2). ἔξω τις δότω | ἱμάντα (caedentia) Antiph. 3, 41 (2, 6). de ampullae unguentariae loro cf. Men. 4, 207 (4).

ἱματιδάριον: Aristophan. 2, 962 (30).

ἱμάτιον: οὐδὲ Κόρμος ἱμάτιον λαβεῖν (int. ita cupiebat) Timocle. 3, 596 (1). τὸ-ἱμάτιον οἱ σῆτες Men. 4, 235 (12). ἱμάτιον ἀκούμεθα Men. 4, 287 (242^b). αὐτόποκον ἱμάτιον anon. 4, 683 (322). ἱμάτιον μοχθηρὸν (i. e. Syria) Cratin. 2, 132 (1). τοῦ θέρους-εἶχεν ἱμάτιον θασύ Philem. 4, 53 (53). ἱμάτιον μαλακὸν ἐρίων Σικελικῶν anon. 4, 684 (326). ἱμάτια ποικίλ'-Σικελικά Philem. 4, 25 (2). περιπόρφυρα ἱμάτια Cratet. 2, 246 (3). πλατυπόρφυρα ἱμάτια Archipp. 2, 726 (5). ἱμάτια *χρυσᾶ παρασχῶν τῷ χορῷ Antiph. 3, 116 (1, 6). ἱμάτια διαφαινόμηναι Philem. 4, 29. κατέτριβεν ἱμάτια Aristophan. 2, 1092 (1). λόγην, ἀορτήν, ἱμάτια Men. 4, 167 (11). ἱματίω-δὴ ἔστων χαρίεντε τουτω Eur. 2, 484 (1, 5). ἀποδοῦς (v. d. ἀποδῶς) θοιμάτιον Archipp. 2, 726 (1). †θοιμάτιον ἔλκων Archipp. 2, 728 (3). οὐ γὰρ ἔν ποτε θοιμάτιον ἀπενέγκαιμι Alexid. 3, 428 (1). θοιμάτιον ἠδάλωσέ μου Philem. 4, 18 (2). ἔρραινον ἡμῶν θαιμάτια καὶ στρώματα Alexid. 3, 410 (1).

ἱμερός: ὡς ἱμερός *μουπῆλθε-λέξαι Philem. 4, 26.

ἱμονιά: οὐχ ἱμονιάν, οὐ λίκκον εἶδον Alexid. 3, 465 (3). εὐτρεπείς τὰς ἱμονιάς *πεποίηκα Apollod. Gel. 4, 438.

ἱμῶ: κοφίνους λείων-(ἱμῶν) ἐπὶ τὸν κέραμον Aristophan. 2, 1093 (5).

ἴνα (adv.): ἴνα πάρα-κάραιοι καὶ- Eur. 2, 488 (5). ἀροπόλιον-, ἴν' ἔστι χριβίων *ἐδώλια Aristophan. 2, 946 (7). 1009 (11). τοιαῦδε πόλει, ἴν' ἔξισιν- Eur. 2, 536 (3).

ἴνα (coni.): τοὺς ἐξοδίου-ἴν' αὐλῶ Cratin. 2, 230 (170). ἴν' ἀπαλλαγῶμεν ἀνδρός- Plat. 2, 634 (2). ἴνα μὴ καταγῆς τὸ σκάκιον Aristophan. 2, 1182 (24). ἴνα ξυνῶσιν ὥπερ ἠδεσθον βίω Aristophan. 2, 1188 (25). ἴν'-ἀποπνίζαιμι σε Ephipp. 3, 340 (5). ἴν' οὐχ *αὐτῇ παρεράφη, ἀλλὰ σοί Men. 4, 285 (233). ἴνα μὴ τὸ παλαιὸν-εἴπω *σόφισμ'-Theop. 2, 805 (1). ἴνα σοι καὶ τραγικώτερον λαλῶ Men. 4, 227 (2). τίς ἐσθ' ὁ βουνός; ἴνα σαφῶς σου μαρθάνω Philem. 4, 46 (34^a).

ἴνα μὴ ξυνέχη τοῖσι Λυκούργου πατριώταις Pher. 2, 257 (5). ἴνα μὴ βωμολόχοι καλώμεθα, ἐποίησεν- Pher. 2, 325 (2). ἔδωκε μνᾶν, ἴν'-μὴ λέγῃ Telecl. 2, 371 (1). ἔλκύσαι σε τὸν *ζυγόν, ἴνα μὴ με προσπράττωσι γραῦν Aristophan. 2, 1061 (1). ἴνα μὴ πέτῃται πρὸς τὸν οὐρανόν-, δεῦρ' αὐτὸν ἐφυγάδενσαν Aristophant. 3, 361 (2). τί οὐχ ἀπήγξω †ἴνα Θῆβησιν (i. Θῆβησιν ὅπως) ἦρας γένη; Plat. 2, 642 (2). ἐνήσομεν βαλάνιον, ἴνα νῶν *ἔξάγῃ τὴν χραιπάλην Nicoch. 2, 646 (1). οὐχ ἦψον ὁμοῦ βολβοῖς*** ἴν' ἐπαγλαῖται τὸ παλημάτιον Aristophan. 2, 1164 (83). βούλομαι πέμψαι σ' ἀγωνιούμενον, ἴνα καὶ σὺ νικᾷς τοὺς σοφιστὰς Anaxand. 3, 168. εἶχεν ἱμάτιον θασύ, | ἴν' ἐγκρατῆς ἦ Philem. 4, 53 (53). ἅπαντα μοχθεῖ-ἴν' ἄλλος ἐλθὼν μεταλάβῃ καὶ †κτησηται Men. 4, 247 (40).

ἄραι-ἴνα σοι πατήσω τὸν Σθένελον Plat. 2, 659 (2). νεῖψον, ἴνα-συγκαρκιωθῇ Pher. 2, 264 (8). εἰσφερε-ἴν' ἦδιον πῶω Pher. 2, 280 (1). ἐγγέασθε-ἴνα τοῖς †ἰούσιν ἐγγέῃ (i. εἰσιούσιν ἐγγέω) Pher. 2, 298 (5). ἴν' ἀφηνισθῆτ' οὐν ἀχροῖσθ' Pher. 2, 349 (31). διεπνώμεν ἴνα θνάμεν ἴνα λουώμεθα anon. 4, 675 (304). ὦρα χωρεῖν-λαβόντα-ἴν'-δοδιάξῃς Herm. 2, 404 (5). πέττειν κέλευ', ἴνα

- σπλάγγνοισι συγγενώμεθα Eur. 2, 470 (22). *πίνειν*-ἐκέλευ', Ἴνα-τὸν πνεύμον' ἐκλυτον (f. ἐκκλυστον) φορῆ Eur. 2, 491 (11). *τοῦτ' ἐπρόπιθ'*, Ἴνα *καυτὸς ἀλλῶ Alexid. 3, 406 (1). *ὀψάριον-τοῦτο παραθήσῃς μόνον*, Ἴνα ταῦτά πάντες, μὴ τὸ μὲν ἐγώ, τὸ δ' ἕτερος Lync. 4, 433 (v. 22). *βάδιζε τὴν εὐθείαν Ἴνα δίκαιος ἤς mon. 62.* [+δίκαιος Ἰσθ' Ἴνα δικαίων τύχῃς mon. 118]. *τί με καλεῖς σὺ-*; *Α.* Ἴν' ἀσπασώμαι Theop. 2, 804 (v. 6). *χορίαννον *εἰς τί (vel Ἴνα τί) λεπτόν;* *Β.* Ἴνα τοὺς δασύποδας-ἀλοὶ διαπάττειν ἐχῆς Alcae. 2, 629 (1). *ἐπαίδευσεν Ἴνα οἱ ποτε-ἀμύναιντ' Cratin. 2, 112 (2).* Ἴν' ὡς τάχιστα-ὑφελότατο, διὰ τοῦτο προὔτενθυσαν *Aristophan. 2, 1106 (10). *ἔτραγ'*, Ἴνα κάμνοι, σῦκα Aristophan. 2, 1138 (4). *λήκυθον-ἦν ἐφερόμεν, Ἴν' ἐχοιμ συνθεάτριαν Aristophan. 2, 1141 (1).* *ἐχρῆν-πλεῖν-ἦδη διὰ τέλους Ἴν οὕτως ἤσθετο- Men. 4, 175 (2).*
- Ἴνδός:** Ἴνδούς (an Σινδούς, Σιντούς?), *Λυκίους, Μυγδονιαίτας Khrhpr. 3, 323 (1, 7).*
- Ἴννος** Plat. 2, 669 (1) v. annot.
- Ἴξός:** Ἴξοὶ ῥυποκόκδυλοι Aristophan. 2, 1211 (177). *Ἴξος ὀμμάτω* *Ἐρως *Timoth. 3, 599.
- Ἴοκάστη:** ὁ πατήρ *Αἰῖος, μήτηρ Ἴοκάστη Antiph. 3, 106 (v. 7).*
- Ἴόλειος:** οὐδείς-ἡμῖν Ἴόλειος ἐν τῇ πόλει Plat. 2, 680 (4).
- Ἴων:** *κοσμοσανάλοος, Ἴως Cratin. 2, 72 (1).* *κάνθρυσκου μαλακῶν ἰ Ἴων λείμακα Pher. 2, 305 (2).* *στεφάνους Ἴων Aristophan. 2, 1171 (1, 2).* *ὄξει Ἴων, ὄξει δὲ ῥόδων Herm. 2, 410 (2, 8).* *Ἴα καὶ ῥόδ' - ἠριστητέως Diod. 3, 545 (v. 37).*
- Ἴός:** παραλαβῶν *τῷ χαλκίῳ τὸν Ἴον ἐκ τῆς χειρὸς ἐξεσπόγγισεν Kusal. 3, 245 (4). *ὁ μὲν Ἴός-τὸ *σιδήριον Men. 4, 235 (12).* *Ἴός ἀσπίδος mon. 261.*
- Ἴουλλας** (cf. 5, 24): ὁ Ἴουλλου Cratin. 2, 222 (144).
- Ἰπνίτης:** *σχάφην θερμῶν Ἰπνιτῶν Timocl. 3, 612.*
- Ἰπνός:** ἄρτους Ἰπνὸν καταμπέχοντας Antiph. 3, 96 (1). *Ἰπνός i. q. κοπρῶν Aristophan. 2, 1095 (9).*
- Ἰππάρχειοι** Ἐρμαῖ anon. 4, 651 (191).
- Ἰππεύς:** *εἰς μόνος δ' Ἰππεύς τις αὐτῆς τὸν βλον παρελέτο Anaxil. 3, 348 (1, 10).* *Ἰππεῖς προκαλεῖσθαι εἰς πεδίον Men. 4, 147 (3).* *τοὺς δ' Ἰππέας ἐπὶ κῶμον εἰς Κόρινθον (int. ἐξίεναι) Apollod. Car. 4, 442 (v. 20).* *Κολωνὸν τὸν τῶν Ἰππέων Pher. 2, 321 (1).* **κάκτενους τοὺς Ἰππέας συνεποίησα τῷ φαλακρῷ Eur. 2, 453 (16).*
- Ἰππεύω:** *νῶ-οὐχ Ἰππεύομεν Eur. 2, 505 (13).*
- Ἰππική:** *μαθεῖν τὴν Ἰππικήν Eur. 2, 533 (4).*
- Ἰππίσκος:** *Ἰππίσκον ἢ τρίμιτον Cratin. min. 3, 376 (2).*
- Ἰππόδρομος:** *Ἰππόδρομος-μαγειρικῆς Posidipp. 4, 521 (v. 23).*
- Ἰπποκάμπια:** anon. (398) 5, 124.
- Ἰπποκάμπος:** *Ἰπποκάμπος-ἐν αἰθέρι Men. 4, 281 (211).
- Ἰπποκλείδης:** *οὐ φροντὶς Ἰπποκλείδῃ Herm. 2, 387 (6).* *Ἰπποκλείδης de parte muliebri Aristophan. 2, 1211 (180).*
- Ἰπποκλῆς:** ὁ δὲ Κλίξ ὄδ' Ἰπποκλῆς Alexid. 3, 402 (2).
- Ἰπποκράτης:** *Ἰπποκράτους-παῖδες Eur. 2, 477 (38).* cf. Aristophan. 2, 992 (17). 1167 (15).
- Ἰππονίκη:** *τὰς Ἰππονίκας τάσδε καλ-καὶ Ναυσινίκας Philem. 4, 20 (2).*
- Ἰππόνικος:** 1) Calliae pater, Cratin. 2, 24 (13). 2) *σχυθικός, Cratin. 2, 199 (65).* *ἱερεὺς Διονύσου Eur. 2, 433 (19).* 3) *Ἰππόνικε Antiph. 3, 98.*
- Ἰππος:** *Δαχαρῖνοι Ἰπποὶ Pher. 2, 260 (12).* *Ἰπποῖς (Cyrenens.), σιλφῆ,*

- συνορσίον Antiph. 3, 48. δύο-ξανθῶν ἵππων (Thrac.) ἀγέλας Anaxand. 3, 183 (1, 24). καὶ Προκλέους Ἴπποι- Kuhul. 3, 219 (4). ἐνδ' ὄνων ἵππων [τε] στάσεις Erhipp. 3, 337 (3). τὸ μὲν Ἄργος Ἴππος (f. ἱππῶν?) Diph. 4, 426 (39). Ἴππων καὶ βοῶν-γάλα Antiph. 3, 85 (v. 3). οὗς-ἰδῶν ἐπὶ τῶν Ἴππων Alexid. 3, 413. ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς Ἴππους-καὶ καταβαίνειν Mnesim. 3, 568 (v. 6). Ἴππον κέλητ' ἀσχοῦντα Eur. 2, 497 (25^b). ἔσει δ' ὁ τι ἂν βούλη, κύνων, πρόβατον-ἄνθρωπος, Ἴππος Men. 4, 135 (2, 4). ὁ κράτιστος Ἴππος ἐπιμελεστέραν ἔχει | ἐτέρου Θεραπέαν ib. (2, 9). Ἴππῳ γηράσκει τὰ μελῶνα κύκλ'- Cratet. 2, 245 (2). ὥσπερ Ἴππῳ *μούπιβαλεῖς τρουσίππιον Eur. 2, 555 (17). ἀπληκτος ὥσπερ Ἴππος Eur. 2, 509 (2). Ἴππος με γέρει anon. 4, 699 (381). τίς τρόπος Ἴππων; Metag. 2, 754 (2). Λούριος Ἴππος Plat. 2, 658 (24). περιπατῶν ποτάμιος Ἴππος Alexid. 3, 477 (4).
- ἱπποσέλιγον: γελῶν-ἱπποσέλινα Pher. 2, 318 (2, 4).
- ἱπποτραγέλαφοι: Philem. 4, 30.
- Ἴππῶναξ et Archilochus Sapphonis amatores Diph. 4, 409 (2).
- ἱπῶ: *ἱποῦμεν Cratin. 2, 71 (10).
- Ἴρινος: μύρον-Αἰγύπτιον, κατ' Ἴρινον Plat. 2, 638 (1, 7). μύρον Ἴρινον καὶ ῥόδιον Cephisod. 2, 883 (1). ἠλειφόμεν-Ἴρίνω μύρω Alexid. 3, 410 (1). τοὺς στεφάνους *τοὺς Ἴρίνους Dromon. 3, 541 (2).
- Ἴσαῖος: Theop. 2, 789 (3).
- Ἰσάργυρος: τὰργύριόν ἐστ' *Ἰσάργυρον Erhipp. 3, 339 (2).
- Ἰσηγορία: πάντων Ἰσηγορίαν Eur. 2, 536 (2).
- Ἰσηλιξ: ταῖς νύμφαις Ἰσηλιξ anon. 4, 680 (311^b).
- *Ἰσθμια: περὶ τῶν σελλῶν μαχόμεθ' ὥσπερ Ἰσθμίοις Diph. 4, 369 (1, 23). τὰ δ' Ἰσθμί' ἀποδομένη ἂν-ὄσου | ὁ τῶν σελλῶν στέφανός ἐστιν ὄνιος anon. 4, 673 (296).
- Ἰσθμιακόν: Ἰσθμιακὰ λαβόντες Aristophan. 2, 1150 (5, 2).
- Ἰσθμιάς: μελιῶν ἀγῶν τῆς Ἰσθμιάδος Plat. 2, 630 (1, 10). Ἰσθμιάς -καὶ Νέαιρα κατασέσηπε καὶ Φίλα Philetæer. 3, 294 (1, 5).
- Ἰσθμοῖ: v. Ἰσθμός.
- Ἰσθμός: [ἐν] Ἰσθμῷ (scr. Ἰσθμοῖ 5, 56)-ἀριστήσομεν Canth. 2, 836 (1). Cf. Aristophan. 2, 1110 (5).
- Ἰσις: *Orphel. 3, 381 (4).
- Ἰσόθεος: τὸ νομίσαι τ' Ἰσόθειον τὴν ἔγγελον Antiph. 3, 80. γονεῦσιν Ἰσοθέου τιμὰς νέμειν mon. 376.
- Ἰσοκράτης: Ἀγίσχαν τὴν Ἰσοκράτους παλλακὴν Strattid. 2, 764 (1). de Isocrate Aristophan. 2, 1202 (111).
- Ἰσόμετρος: ἱμάντων ἰσομέτροις ἐλίγμασιν Erhipp. 3, 332 (v. 9).
- Ἰσόμοιρος: ὡ γῆς ἰσόμοιρος ἀήρ Pher. 2, 357 (52).
- Ἴσος: Ἴσως suo loco est. τὰ δ' ἔνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσσι (felices) Men. 4, 263 (122). εἰς τὸν ἴσον ὄγκον (οἶκον?) τῷ σφόδρ' ἔρχετ' εὐτελεῖ Men. 4, 187 (2). πόλις-ἢ ῥόδοις *Ἴσην (vulg. δισηήν) | εὐωδία ἐχουσα anon. (5, 52) 2, 746 (2, 4). ἴσον ἀσπίδιον ὄγκῳ Herm. 2, 366 (2). Κυθωνίοις μήλοισιν εἰς (f. ἴσα) τὰ τιθῆα Canth. 2, 836 (2). τὸν ἴσον χρόνον Pher. 2, 282 (2). λευκοὺς μὲν ὄκτω, τῶν δὲ φαιῶν τοὺς ἴσους (panes) Alexid. 3, 436 (1). τὴν ἴσην ἔχων- Cratin. 2, 164 (4). οὐκ ἀεί-τὴν-χάριν ἔχεις ὁμοίαν, οὐδ' ἴσην τὴν ἡδονὴν Dionys. 3, 548 (v. 23). κρίσιν-τὸ βλέπειν ἴσην ἔχει Men. 4, 236 (14). τὰς δὲ ἴσας ἐποίησατο Aristophan. 2, 1044 (33). Ἴσος ἴσθι κρίνων καὶ φέλους καὶ μὴ φέλους mon. 266. Ἴσος ἴσθι πᾶσι mon. 257. Ἴσον δὲ γ' εἰσὶν ἀμφοτέροι *καχολ Anaxand. 3, 197 (4). ἴσον ἐστὶν ὄργῃ καὶ θαλάσσα καὶ γυνή mon. 264. ἴσον λεαίνης καὶ γυναικὸς ὠμότης mon. 267.

δύναται-ἴσον τῷ δρᾶν τὸ νοεῖν Aristophan. 2, 1199 (99). ἴσον δὲ σου τοὺς ἡλούς τιμᾶν mon. 269. τὸν ἴσον ἴσῳ γέρονι Cratin. 2, 118 (5). εἰν δ' ἴσον ἴσῳ προσγέρον, μανθίαν ποιεῖ anon. 4, 605 (16, 12). Λιόνυσον, * (ὄν) σὺ κάπτις ἴσον ἴσῳ Xenarch. (Timocl.) 3, 623 (3). ἴσον ἴσῳ μικροῦ (da) Alexid. 3, 485 (1). ἴσον ἴσῳ μέλισι ἀράων δύο χάος Cratin. 2, 179 (16). ἄκρατος ἐδίδοτ' ἴσον ἴσῳ Sophili 3, 561. τίς ἐκέρασε-ἴσον ἴσῳ; Archipp. 2, 715 (2). ἴσον ἴσῳ κεκραμένον Stratt. 2, 771 (1). Alexid. 3, 495. ἴσον ἴσῳ κεκραμένους Stratt. 2, 756 (3). τῶν θηρικλείων-ἀσπίδα-ἴσον ἴσῳ κεκραμένην Aristophont. 3, 363. τῆς φιλοτησίας-μεστῆς-ἴσον ἴσῳ κεκραμένους Alexid. 3, 408 (3). ἐπίσασ μεσῆν ἴσον ἴσῳ μεταπιπρόδα Philetær. 3, 292 (1). ἴσον ἴσῳ ποτῆσι μεγάλοις Timocl. 3, 606. ξένοις ἐπαρχῶν τῶν ἴσων τεῖξῃ πατῆ mon. 391. Corrupt. Antiph. 3, 109 (v. 3).

ἰσότης: ἰσότητα τίμα mon. 259. ἰσότητα δ' αἵρου mon. 672.

ἰσοτράπεζος: ἦξει τις ἰσοτράπεζος ἐνγενῆς Antiph. 3, 99 (1).

ἰσόχρυσον Archipp. 2, 729 (8).

ἴσσα: Plat. 2, 637 (4). Men. 4, 80 (6).

ἰστάριον: ἐξ ἰσταρίου * δ' ἐκρέματο- Men. 4, 111 (3).

ἴστημι: *τροχιλίασι ταῦτα-ἰστάσιν Archipp. 2, 724 (1). χαλκίον-ἰσῆα καὶ μυρρίνας Aristophan. 2, 1038 (18). ἰσφαλή βᾶσιν (crateris) ἰσῆα; Alexid. 3, 435. Καλλιμέδοντος εἰκόνα στήσαι-ἐν τοῖς ἰχθύσι Alexid. 3, 407 (1). στήσειν τριποδας * Cratin. 2, 232 cf. 1230. στενωπὸν ἐς στενὸν στήσαι τινας- Nicostr. 3, 287. στήσαι πριάμενον-γυναικας κπὶ τόπους Philem. 4, 4 (1, 8). τοῖς ἄρτοις ὄσας ἰστάσι παγίδας Alexid. 3, 409 (2). σκανδάλῳδ' ἰστάς ἐπῶν Cratin. 2, 206 (86). βῶν ἰσῆα γεωνόν-οἱ ἐθέλει Antiph. 3, 112 (1, 2). [τὰ πάντα στήσας ὀλισθονοτα Plat. 1, 196]. πρὸς ἔω-ἴστω Cratin. 2, 151 (7). ἴσῆα πρὸς τῷ μύρῳ Eur. 2, 513 (11). πρὸς κύβους ἴστηκ' Herm. 2, 391 (6). ὅπου γὰρ ἔστιν ὁ κέραμος μισθῶσιμος-εὐθύς ἐξ ἐοιδινοῦ ἴστηκεν ἴσῆα Alexid. 3, 501. ἐνθα * σταθεῖς (cod. ταθεῖς) γράς μ' anon. 4, 651 (19). ὁ δὲ παριῶν πᾶς εὐθέως πρὸς τὴν θύραν ἴστηξεί' ἀχαρῆς Hegesipp. 4, 49 (v. 25). ἴστηκας ἐτι πρὸς ταῖς θύραις-; Men. 4, 196 (1). πρὸς τοῖς ἔμαυτοῦ-θύραις ἴστηκ' ἐγὼ Men. 4, 295 (293). τί-ἴστηκας ἐν πύλαις ἐτι-; Eubul. 3, 211. ἐσῶτ' ἐν ἀγορᾷ Eur. 2, 500 (5). ἐπὶ τοῦ πεδρόμου σῆσας Aristophan. 2, 996 (4). πλησίον ἐσῶς * ἀναγγιγῶσεντος Antiph. 3, 112 (1, 21). ἐν μέσοις * αὐτοῖσιν ἐσῶς Eubul. 3, 240. ἴστηκεν ἐν τῷ σπέρματι Eubul. 3, 255 (1, 20). ἀμφοτέρων-εἰς μέσιν ἐσῶς- Plat. 2, 664 (2, 4). σῆτ' ἐγεξῆς κεισρέων-χορός Theop. 2, 796 (1). ἴσῆαδ' ἐγεξῆς-ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας Aristophan. 2, 975 (5). κατὰ τὴν στάσιν-στάνας Antidot. 3, 525 (1). ἴστηκαδ' ὑμεῖς, κάτα δέ μοι τὸ πῦρ Alexid. 3, 452 (1, 15). ὁ λαβὼν * ἴσταθι (legrb. ἔνσταθι) Aristomen. 2, 732 (1). διανεμίμενοι δὲχ' ἑαυτοὺς ἐσῶσ' Plat. 2, 664 (2, 3). ἐν λεπτοπήνοις * ὕψειν ἐσῶσας Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 5) = 246. ἐσῶσι γυμναῖ Philem. 4, 4 (1, 10). στάσιν ἐσῶτες Plat. 2, 659 (1). ἐσῶτας-ἄθροος Aristophan. 2, 1194 (79). διακενῆς δ' ἴστηκ' ἐγὼ | ἔχων μάχαιραν Alexid. 3, 465 (3, 10). ὀλίγην ταλάντου-σο-ἴστηκα τηρῶν (cod. ἴστη κατηγορῶν) Men. 4, 153 (5). ἔχορτες μυησοῦσας ἐσῆ-κισαν Men. 4, 219 (1). ὁ στρατηγὸς ἴστηκεν, * τὸ πρᾶγμα ἐδέξατο Poidipp. 4, 523 (1, 5). ἴστην δὲ κάκλειον Pher. 2, 298 (5). τὴν πί-τυν ἔκαμπτην ἐπῶς Cratin. 2, 217 (135). τὸ μὴ πωλεῖν καθήμενος ἐτι-διὰ τέλους δ' ἴστηκότας Alexid. 3, 439 (4, 16). καθόσον πόλεως ἴστηκεν ὄρος Ephipp. 3, 323 (1, 11). ἐπὶ τοῦ μαθήματος ἴστηκως ὁ νοῦς Amphid. 3, 302 (1). ἐς τε-πάλης ἀγῶνα-ἰστάσιν Aristophan. 2,

- 1167 (1). κλίμακα *στησάμενον (vulg. κλίμακ' αἰτησάμενον) εἰσβῆ-
ναι Xenarch. 3, 617 (1, 10). Cf. κτώμαι.
- Ἰστία:** v. Ἔστια.
- Ἰστίον:** τὰ χρεμαστιά | Ἰστία Herm. 2, 407 (1, 13). τὸν πέπλον-ἔλκουσ'
-εἰς ἄκρον ὡσπερ *ἰστίον (legeb. ἰστίου) τὸν *ἰστόν Stratt. 2, 772 (1, 3).
- ἰστόπους:** Kubul. 3, 272 (30).
- ἰστός:** 1) ἔλκουσ'-εἰς ἄκρον ὡσπερ *ἰστίον τὸν *ἰστόν Stratt. 2, 772 (1, 3).
ναύκληρος-ἀποβαλὼν τὸν ἰστόν Diph. 4, 394 (2, 11). 2) τὸν γέρονθ'
ἰστόν ποιεῖ Pher. 2, 312 (4). σπαθῶν τὸν ἰστόν Philyll. 2, 562 (4).
ἰστοὶ γυναικῶν ἔργα mon. 260. ἐξυφαίνεθ' ἰστούς (l. ἰστόν) Nicoph. 2,
849 (1).
- Ἰστριανὰ** Aristophan. 2, 973 (3).
- ἰσιῶ:** ὅταν-ἰσιῶς-τὸ ἔπειον κάτω βυθίζει Aristophan. 2, 1147 (1, 4).
- ἰσχαδοπώλης:** ἰσχαδοπῶλαι Pher. 2, 254 (3). ἰσχαδοπῶλαις, διφθε-
ροπῶλαις Nicoph. 2, 852 (1, 2).
- ἰσχαδωνῶν** Pher. 2, 254 (3).
- ἰσχάς:** ἰσχάδας ἠδυνονέφρους Herm. 2, 407 (1, 16). οὐδὲν-γλυκύτερον
τῶν ἰσχάδων Aristophan. 2, 1180 (16). ἰσχάδες καὶ στέμφυλα καὶ τυ-
ρός Alexid. 3, 474 (2). σὺκ', ἔλαιον, ἰσχάδας, μέλι Timocl. 3, 613 (5).
ἔλαιον, ἰσχάδας, μέλι Diph. 4, 417 (4). πυρός, ἔλαιον, οἶνον, ἰσχά-
δας, μέλι Philem. 4, 44 (25). γορμῖς *ἰσχάδων (legeb. ἰσχάδων)
Alexid. 3, 525 (69). εἰς ἄρτος, ὄψον ἰσχάς Philem. 4, 29. ἰσχάς, Φρυ-
γίας *εὐρήματα συκῆς Alexid. 3, 456 (1, 15). ἰσχάδες, τὸ παρᾶσημον
τῶν Ἀθηνῶν Alexid. 3, 435 (2). ἰσχάδες Τιθράσιαι Theop. 2, 795 (4).
μύρτων λέγουσι - ἐγκώμια - καὶ - ἰσχάδων Phoenicid. 4, 509. ἰσχαδα
κοπήν Cratin. 2, 211 (112). ἰσχάδας τῶν περὶ γωγμένων Pher. 2, 281
(2, 1). οὐκ ἰσχάδας οἴσεις; τῶν μελαινῶν. — χυτρας καλοῦσι τὰς με-
λαίννας ἰσχάδας ib. (2, 2, 4). τὰς *λευκερίνεως-ἰσχάδας Herm. 1, 97 (2).
ἰσχάδες Κιμαλῖται Amphid. 3, 318 (4). ἀγελῖται ἰσχάδες Eur. 2, 570
(74). κατεικάζουσιν ἡμᾶς †σχάδι (f. ἰσχαδι) Eur. 2, 560 (35).
- Ἰσχάς:** Ἰσάδα, καὶ Ναννάριον ἰσχηκας Men. 4, 154 (4).
- ἰσχίον:** τοῖν ἰσχίον †τὸ μὲν κατω τὸ δ-ἐξαίρουσα Antocr. 2, 891.
οὐκ ἔχει τις ἰσχία, | ὑπενέδυσ' ἔρραμμέν' αὐτὴν Alexid. 3, 423 (1, 11).
- ἰσχνός:** πῶς ἔχεις; ὡς *ἰσχνός εἰ Anaxil. 3, 346 (3). ἰσχνότερον-Φι-
λιππίδου Aristophont. 3, 360.
- Ἰσχόμαχος:** Ἰσχομάχου-Μυκονίου Cratin. 2, 175 (6). ὁ δ' Ἰσχομάχος
ὁ (†) διατρέφων σε τυγχάνει Arar. 3, 276 (1).
- †**ἰσχυρισκος** (l. ἰσχυρικός) Alexid. 3, 473.
- ἰσχυρός:** ἰσχυρὸν ὄχλος ἐστίν mon. 265. ἰσχυρότερον-οὐδὲν ἐστὶ τοῦ
λόγου mon. 258. ἰσχυρότερον κρῖνω τὸ χρυσίον πολὺ Diph. 4, 423 (22).
ὀφθαλμῶν ἀνθρωπος ἰσχυρῶς Antiph. 3, 151 (55).
- ἰσχύς:** μετέωρ' ἀναρπάζοντες *ὑπὸ τῆς ἰσχύος Epicr. 3, 365 (2, 10).
ἰσχύν-ταῖς ψυχαῖσι καὶ τοῖς σώμασιν (vinum praebet) anon. 4, 605 (16,
5). ἀπαντ' ἀφανίζει γῆρας, ἰσχύν σώματος ad Men. 4, 362 = mon. 648.
Ἔρωσ-τῶν θεῶν ἰσχύν ἔχων πλείστην Men. 4, 203 (4). τὸ *ψεύδος
ἰσχύν τῆς ἀληθείας ἔχει | ἐνδοτε μέλω Men. 4, 255 (78).
- ἰσχύω:** οὐδὲν δυνάμεθ' οὐδ' ἰσχύομεν *Pher. 2, 359 (88). εἰτ' οὐκ
ἐπιφθούς γασιν ἰσχύειν τινές; Antiph. 3, 125 (1, 15). Ἔρωτος οὐδὲν
ἰσχύει πλέον Men. 4, 128 (1). καιροῦ τυχῶν-πιτωχός ἰσχύει μέγα mon.
251. οὐδὲν ἰσχύει νόμος mon. 409. ὄργη-μικρὸν ἰσχυεὶ χρόνον mon.
410. ἰσχυε μέν- mon. 604. ἰσχυε σοφία κάρτηθ' mon. 606. χάριν χα-
ρίζου καθ' ὅσον ἰσχύειν δοκεῖς mon. 635 cf. 747.

- Ἰσχω**: *κούδέποτε γ' Ἰσχει θύρα Eur. 2, 535 (9). Ἰσχε δὲ Eur. 2, 537 (4, 5). Ἰσχε, τὸν ᾧδὸν λάμβανε Antiph. 3, 46 (1).
- Ἰσως**: ἐπερ τὸν ἀδικούντ' - ἡμύνετο || Ἰσως νομίζων ἴδιον εἶναι τὸ γεγονός ἀδίκημα Men. 4, 237 (15). Ἰσως ἂν τὸν λαγὼν ξυναρπάσειεν Aristophan. 2, 1051 (11). σὺ δ' Ἰσως ἂν εἰποις λοπάδ' Antiph. 3, 99 (1). ἀλλ' Ἰσως Φαίδραν ἐρεῖ κακῶς τις Kubul. 3, 260 (2, 11). ὑπέλθ' - μήτραις - ἐφθῆς Ἰσως *προσιτ' ἂν ἄλλως ἀποθανεῖν Alexid. 3, 473. σου κατέδεται τυχὸν Ἰσως ἂ τὴν ἔχεις Timocl. 3, 600 (2). Ἰσως γιγνώσκου Cratin. 2, 118 (4). *ἢ μὴν Ἰσως ὅσον-διαφέρει-οὐκ οἴσθ' Nicomach. 4, 593 (v. 6). τοῖον οὐκ ἔγνω Ἰσως (f. ποιόν; B. οὐκ ἔγνω Ἰσως) Antiph. 3, 41 (2, 8). τὸ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς Ἰσως ἐθαύμασας Sosip. 4, 493 (v. 26). μεγάλ' Ἰσως ποιήρια-ἐκάρωσεν ἑμῆς Anaxand. 3, 162 (2). στεγάνους Ἰσως βούλεσθε Kubul. 3, 252 (4). ὁ δ' Ἰσως γαλαθῆρον ἔδουκε τὸν χοῖρον Henioch. 3, 560. Ἰσως τὸ λακκαῖόν γ' ὕδωρ ἀπόλοι Anaxil. 3, 341 (2). καὶ γὰρ οὐκ ἀγέλοιόν ἐστ' Ἰσως Henioch. 3, 562. Ἰσως γὰρ ἀγαθοῦ τοῦτο πρόμασις γίνεται Men. 4, 155 (1). ὅπτι τοῦν ἔχουσ' Ἰσως *Men. 4, 237 (16). εἰ δ' ἠνεγκεν ἂν-Ἰσως * (ὁ θάνατος) - σοῦ γέγονεν ἐνούστερος anon. 4, 670 (287). τοῖς - ἀγενεῖσι Ἰσως ἔπιστ' τις χάρις Alexid. 3, 455 (4). ἕτερον τό τ' ἀλγεῖν καὶ θεωρεῖν ἐστ' Ἰσως Philem. 4, 24 (1). *οὐδὲ τὰ βλου νῶν Ἰσως δεῖ φρονίσαι Men. 4, 167 (1). ἡμῶν Ἰσως σὺ *καταπλιγῆσει τῷ *χορῷ Aristophan. 2, 1033 (16, 3). ἄπερ ἐσθλεί-τὰ πόνηρ ὀρνίθια, σέρφους Ἰσως, σπύλκας - Nicoph. 2, 848 (1). περιφέρειν ματτῦν καὶ-καὶ-καὶ μήτραις Ἰσως anon. 4, 608 (27^b). πῶν-προπόσεις τρεῖς Ἰσως ἢ τέτταρας Antiph. 3, 44 (1, 2). καταβεβρωκῶς σπία | Ἰσως ἔλεγάντων τετάρων ib. (1, 4). ψιάδιον Ἰσως παλαιστής Philem. 4, 10 (1). ξείρον-Ἰσως τριάχοντ' - Alexid. 3, 476 (3). *σέσωκά μοι τρίακλινά πεντηκοντ' Ἰσως Arched. 4, 436 (1, 12). ἕτερον τριάρης· τοῦτ' Ἰσως χωρεῖ χάς Epiniā 4, 506 (v. 6). μάνην-χωροῦντα κοτύλας πέτ' Ἰσως Nicon. 4, 578. νεανίας-ἑτῶν Ἰσως-ἐπτακαίδεκα Damox. 4, 536 (v. 2). Ἰσως (?) πυροραγῆς Cratin. 2, 167 (10). ὅστις ὠψώνηξ Ἰσως- (?) Antiph. 3, 106. †δ' Ἰσως (l. δεουσῶν) Aristophan. 2, 1072 (7). *οὐ γὰρ σῶς (legeb. οὐδ' Ἰσως) ἀντέλεγες - Aristophan. 2, 1144 (11).
- Ἰταλία**: ἐκ δ' αὐ Ἰταλίας χοῦδρον καὶ πλευρά βόεια Herm. 2, 407 (1, 6). εἰς τὴν Ἰταλίαν - διεβάλομεν τὸ πέλαιος εἰς Μεσσαπίους Demetr. 2, 876 (1).
- Ἰταλιώτης**: οὐδ' Ἰταλιώτης, οὐδ' ἀλαζών anon. 4, 639 (132).
- Ἰταμοί**: ποιητικούς, Ἰταμοῦς, προθύμους Alexid. 3, 490 (2). πρόσωπον Ἰταμόν Nicol. 4, 580 (v. 28). Ἰταμῶς: οὕτως Ἰταμῶς ἅπαντα κατεμώσατο Alexid. 3, 427. οὕτω συνεσιρόγγυλεν Ἰταμῶς καὶ ταχύ Alexid. 3, 496 (3). ἔρριψας εἰς τὸν λάκκον Ἰταμῶς τὸν νεφρόν Euphron. 4, 487 (v. 25).
- Ἰτλα**: Ἰτλαν ἐνημύτος Aristophan. 2, 974 (6).
- Ἰτρίον**: †ἰτρίοις ἐπιφορήμασ' τ' (f. ἰτρίοισι κάπιφορήμασιν) ἄλλοις Archipp. 2, 717 (4). Ἰτρία *τραγῆμαδ' ἔχει, πυραμοῦς, ἄμης Ephipp. 3, 327 (1). ἀμφιφάνας Ἰτρία anon. 4, 621 (62).
- Ἰφια μῆλα** Herm. 2, 408 (1, 17).
- Ἰφικράτης**: δειπνοῖς - οὐδὲν *ὁμοίσι τοῖς Ἰφικράτοις τοῖς ἐν Θράξῃ Anaxand. 3, 183 (1, 3). ταῦτα-ποιῆσαι Κόντην ἐν Θράξῃ, γάμον Ἰφικράτη ib. (1, 31).
- Ἰφνα**-καὶ τὰς χραναῖς ἀκαλήφας Aristophan. 2, 1169 (4).
- ἰχθύδιον**: cf. ἰχθύς. τὰ πετραῖα τῶν ἰχθυῶδων Theop. 2, 813 (1, 3). πετραῖα-τινα | ἰχθύδια Sotad. 3, 556 (1, 23). ἰχθύδι ἐπιτῶν. B. τί σὺ

- λέγεις; ἰχθύδια; Anaxil. 3, 346. ἰχθύδια τριταῖα Aristophan. 2, 1108 (1, 8). ἐν προσφάτοις ἰχθυοῖσι-καὶ παντοδαποῖσι Men. 4, 206 (1). καρῖδας- *ἰχθύδια Cratin. min. 3, 379 (2). ἐν παγούροις-καὶ | ἰχθυοῖσι Xenarch. (Timocl.) 3, 622 (2). κειμένων ἰχθυοῖσι μικρῶν Alexid. 3, 429 (1, 5). τοὺς μὲν ἰχθύς μοι κάλει | ἰχθύδιον Mnesim. 3, 568.
- ἰχθυηρός:** πινάξικον ἄπυρον ἰχθυηρόν Aristophan. 2, 1160 (7). οὐκ ἔστιν ἰχθυηρόν ὑπὸ σοῦ μεταλαβεῖν Diph. 4, 359 (1, 21).
- ἰχθυοπώλαινα:** ἰχθυοπώλαιναν Pher. 2, 277 (1, 5).
- ἰχθυοπώλης:** ἦλθεν ἡέρων ποι' ἰχθυοπώλης μαινίδας Antiph. 3, 36 (v. 7). τοῖς ἰχθυοπώλαις ἔστιν ἐψηγισμένον- Alexid. 3, 407 (1). τῶν ἰχθυοπωλῶν ὅστις ἂν- ἰχθύν-ἀποδῶτ' ἐλάττονος- τιμῆς Alexid. 3, 438 (3, 3). τὸ μὴ πωλεῖν καθήμενος ἐτι τοὺς ἰχθυοπώλας Alexid. 3, 439 (4, 16). ἰχθυοπώλου χειρὶ παρανομιωτάτῃ Aristophan. 2, 1108 (1, 10). εἰ μὴ- τοὺς ἰχθυοπώλας βούλειαι * γέ τις λέγειν Antiph. 3, 86 (v. 10). τοῖς ἰχθυοπώλαις ταῖς κακῶς ἀπολουμένοις Antiph. 3, 87 (v. 5). τοὺς ἰχθυοπώλας τοὺς κακίσι' ἀπολουμένους Alexid. 3, 391 (2, 5). τὸν τοιχωρύχον, τὸν ἰχθυοπώλην Antiph. 3, 119 (v. 6). πρὸς τοὺς καταράτους ἰχθυοπώλας Amphid. 3, 313 (1, 4). ἐμβλέπων- τοῖς ἰχθυοπώλαις λείνιος εὐθὺς γέγνομαι Antiph. 3, 91 (1, 4). τεθαύμακα τοὺς ἰχθυοπώλας, πῶς ποι' οὐχὶ πλούσιοι | ἄπαντές εἰσι Alexid. 3, 475. τοὺς ἰχθυοπώλας οὗτος ἡμῖν πλουτεῖ Timocl. 3, 591. τῶν ἰχθυοπωλῶν- τις τετάρων δραχμῶν ἐπώλει κωβιούς Men. 4, 125 (3). τῶν ἰχθυοπωλῶν φιλοσοφώτερον γένος οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὐδὲ μᾶλλον ἀνόσιον Xenarch. 3, 621 (1, 4). τοὺς ἰχθυοπώλας- εἶναι πονηροὺς τοὺς Ἀθήνησιν μόνους Diph. 4, 407 (1).
- ἰχθυόρρους:** τὸν τ' ἰχθυόρρουον ποταμὸν Ὑπεριδην Timocl. 3, 602 (3).
- ἰχθύς:** φωνὴν οὐκ ἔχειν ἰχθύν et κοῦκ ἔστιν ἰχθύς ἄλλος οὐδεὶς ἢ (f. οὐδὲ εἰς) βοῆξ Pher. 2, 311 (3). πίννη καὶ τρίγλη φωνῆς * ἰχθὺ δὺ' (libr. ἰχθύδι') ἔχουσαι πόλλ' ἐλάλουν Antiph. 3, 109 (v. 15). ἰχθὺ βᾶδις' Cratet. 2, 237 (1, 9). οἱ- ἰχθύες οἰκασ' ἴοντες — παρέκεινι' — Telecl. 2, 361 (1, 6). ἄνδρες ἰχθύες Archipp. 2, 723 (14). λάβραξ ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος Aristophan. 2, 1179 (12). νερόμικτα | ἀνθρωποφάγους ἰχθύς Antiph. 3, 36 (v. 12) — 70 (2, 6). ἰχθύς φρονοῦντας-. μὴ μοι βρέφη Erihrip. 3, 339 (2). ἰχθύων γένη περι τὴν ἄκραν παίζοντα Henioch. 3, 561. παραπομπὴν ποιεῖν τῶν ἰχθύων Antiph. 3, 104 (v. 16). ἰχθύσιν αὐγοβλήστρον- πολλοῖς ἐπιβάλλον- Antiph. 3, 109 (v. 1). ὀπίταν- ἰχθύν τι' * ἔλωσ' οὐχ ἡμέριον (f. οὐ δὴ μέτριον 5, 85) Erihrip. 3, 323 (1, 2). ἄλλον δ' ἰχθύν | μεγέθει πύσσνον τινα- ἦκει κομίσας Axionic. 3, 531 (1). ἰχθύς ἀσίτους καὶ [τοὺς] πονηροὺς ἦγε (int. ἀλίεὺς) Plat. 2, 625 (3). ἰχθύς Σικυῶνος Antiph. 3, 138 (11). οὐκ ἔστιν οὐδὲν θηρίον τῶν ἰχθύων ἀτυχεστέρον Antiph. 3, 87 (v. 1). μιαιφάτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος Archipp. 2, 718 (1). κηρύττουσιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν Antiph. 3, 64 (2, 1). Καλλιμέδοτος εἰκόνα στήσαι- ἐν τοῖς ἰχθύσιν Alexid. 3, 407 (1). τηρεῖν ἔωθεν εὐθὺς ἐν τοῖς ἰχθύσιν Alexid. 3, 414 (1) ξηραινομένους ὡς εἶδε τοὺς ἰχθύς, μάχην * ἐποίησ' ἐν αὐτοῖς Xenarch. 3, 621 (1, 9). ἔκειτο μετὰ τῶν ἰχθύων ib. (1, 13). κατὰ τῶν ἰχθύων δ' * ἀπαξίαν (int. κατέχει) ib. (1, 16). ἦλκον | ἰχθύν δσον τιμῶσι Antiph. 3, 91 (1, 7). ὅστις ἂν πωλῶν τινι | ἰχθύν-ἀποδῶτ' ἐλάττονος- τιμῆς Alexid. 3, 438 (3, 4). προσφάτους μὲν ἂν τύχη πωλῶν τις ἰχθύς- ἐὰν σαπρὸς * κομιδῇ δέ- Antiph. 3, 129 (2). τὸν ὅπιον ἰχθύν ἐπριάμην δραχμῆς Alexid. 3, 359 (1, 16). οὐ πώποτ' ἰχθύς οἶδα τιμιωτέρους ἰδῶν Diph. 4, 390 (2). δραχμῶν ἑκατὸν ἰχθύς * ἔωνημαι μόνον- Κυρ. 2, 492 (14). * ἰχθύς ἔωνηται τις-; Aristophan. 2, 1076 (3).

- Ιχθύς ἐπιδόματι τεθνηκότας Alexid. 3, 396 (1, 4). τοὺς μὲν Ιχθύς καὶ κάλει | Ιχθύδιον Mnesim. 3, 569. πότε δὲ καὶ τὴν Ἰχθύον ἀγοράσῃ. Dionys. 3, 549 (v. 20). ποῖος ποῖος δὲσιν Πλειάδος-Ιχθύς ὑπὸ τρεῖς; τ' ἐστὶ χρησιμώτατος Damoc. 4, 530 (v. 20). τῶν Ιχθύων-τὰς δια-
 μεις καὶ τὰς ἴσχυας Nicomach. 4, 583 (v. 19). Ιχθύς ἀδρός (anatis-
 ribus gratos) Alexid. 3, 461 (1). τρέφειν τοιοῦτον ἀριστερὸν καὶ ἴσχυον
 Epicrat. 3, 369. μάγειρός ἐστιν-οὐδ' ἂν τις εἰς τὰς λοιπάδας Ιχθύς
 ἐμβάλῃ Philem. min. 4, 69 (1). Ἄγχις-ὤπηκεν Ιχθύον μόνος ἄκρωσ Εὐ-
 φηρον. 4, 486 (v. 5). θερμόν Ιχθύον ἐπαναπλάττων Αχιονίει 3, 535 (2).
 ὠμῶν κειμένων τῶν Ιχθύων εἰ ἐγθὼν τὸν Ιχθύον ἀποδίδωμι' Archel. 4,
 435 sq. (1, 2, 4). Ιχθύς ἀδρός πάρεστι Dionys. 3, 552 (1, 9). πρὸς
 δ' Ιχθύς ἐν μέσοισι τηγάνοις Eubul. 3, 259. Ιχθύων πλέμα Plat. 2,
 644 (4). *ἄλμυρ-ἐξ Ιχθύων ὑπεναρτίων *αὐτοῖσι ποιοῦντας μίαν Da-
 moc. 4, 531 (v. 36). Ιχθύς τί σοι ἐφαίνεθ' *οὐκ ἄδός; Philem. 4, 13 (1).
 ὁπότεν βασιλεὺς ἔψη τὸν μέγαν Ιχθύον Ephipp. 3, 323 (1, 10). Ιχθύς
 ἀπαλὸς οἶος γέρονέ μοι- Philem. 4, 26 (v. 4). ὁπτῶν τὸν Ιχθύον
 (v. 9). καὶ τοὶ παρελάβον | Ιχθύς ποταμῶν ἐσθλότητας βόρβορον ib. 27
 (v. 19). Ιχθύον παρεσκευάσθησεν οὐδ' ὀρώμενον Athenion. 4, 555 (v. 32).
 *ταγνηστοὶ Ιχθύες ex Alexid. 3, 404 (4). Ιχθύς-ὀπτῶν Cratet. 2, 239 (4).
 τῶν πρὸς εἰλην Ιχθύων ὀπτημένων Aristophan. 2, 1192 (70). ἄρ-
 ποι' Ιχθύον- παραθήσ μοι Pher. 2, 311 (2). παραθήσ *αὐτοῖσιν Ιχθύς
 ἢ κρέας Aristophont. 3, 362 (3). τοῦτω παρεθήκα σπηλίας-καὶ τῶν πε-
 τραίων Ιχθύων τῶν ποικίλων Anaxipp. 4, 460 (v. 34). ἀπὸ τῶν κοινῶν
 ταρβύχων Ιχθύων, κρεῶν βατανίων- Alexid. 3, 462 (1, 8). Ιχθύς, κολίς,
 φύσκα Plat. 2, 619 (3). Ιχθύς, ξηροί Alexid. 3, 502 (1, 9). *Ιχθύς
 δ' *Ομηρος ἐσθλόντ' εἴρηκε πού τίνα τῶν Ἀχαιῶν; Eubul. 3, 262 (2).
 Ιχθύς οὐκ ἂν ἦν οὐδέτι γαγεῖν Alexid. 3, 403 (1). ὅταν *γάγωσ' Ιχθύς
 ἐκεῖνοι (Syri) -οἰδοῦσιν Men. 4, 102 (4). διὰ-τὸ πλῆθος τῶν-Ιχθύων
 πάντες βλιχανώδεις εἰσὶ (Byzantii) Dipl. 4, 381 (1, 14). Ιχθύς τῶν
 ἡδέως γάγοις ἂν; Antiph. 3, 38 (v. 6). ἀπολαύειν Ιχθύων ἀληθινῶν
 Amphid. 3, 311. Ιχθύων ὑπογάστρι' Theop. 2, 799 (1). ἐμθεῖς προ-
 σώποις Ιχθύων Anaxand. 3, 175 (1, 16). ὄφθαλμὸν ἄριστην τις ὥσπερ
 Ιχθύος Μάτων Antiph. 3, 62 (2).
- Ἰχθύων: Telecl. 2, 365 (7).
 [Ιχθυέμων Αἰγύπτιος Eubul. 3, 254 (1, 12)].
 Ἰχθυός: πενήτηζογτι ποδῶν Ἰχθυοῖ βαίνει' Strat. 2, 757 (1, 3). ἱα-
 ρικὰ Ἰχθυονον. 4, 612 (39).
 Ἰώ: Ἰώ Λακεδαιμῶν Aristoph. 2, 1065 (5). Ἰώ Λακεδαιμῶν ib. 1124 (20).
 Ἰώμαι: λόγος- ἀνθρώποισιν ἰάτια νόσους ad Men. 4, 240 (23). ἰέτιν-
 εἴνους οἶδεν ἰάσθαι λόγος mon. 319 cf. Men. 4, 252 (65). οὗτος (int.
 χόστος) καὶ σὲ νῦν ἰάσεται Men. 4, 264 (131).
 Ἰωνες: Ἰώνων τρυφεραμπιχότων Antiph. 3, 50.
 Ἰωνία: λεχὼ *στρατιώτις ἐξ Ἰωνίας Eur. 2, 529 (8). ἡ τρυφερά καὶ κελ-
 λιτρώπερος Ἰωνία Calliae (Dioc.) 2, 736 (2). ὁ Σόφων-πάσαν τὴν
 Ἰωνίαν ἔχει Anaxipp. 4, 459 (v. 19).
 Ἰωνικός: Ἰωνικός πλούταξ Men. 4, 206 (1). *ἡδεν-μέλιος Ἰωνικόν τι
 Plat. 2, 635 (1, 14).
 Ἰωνόκυσος: Cratin. 2, 200 (66).

Vertical text or markings along the left edge of the page, possibly bleed-through or a scanning artifact.

